

چالاکیین کۆنفرانسی زانستی نیقدهوله تیپی سیی

شۆره شا ئه یلوولئ وه رچه رخانه ک د دیرۆکا سیاسی یا کوردی دا

ئىنسكلۆپىدىا پارتى دىموكراتى كوردستان



سەنتەرى بېشكجى بۆ فەكولتېن مروفایەتى



سەنتەرى فەكولتېن جىنوسایدی



زنجیره پەرتوکین ۶۰ سالیا شۆرەشا ئەیلوولۆ (۱۹۶۱ - ۱۹۷۵)

(20)



کۆنفرانسى زانستىيى نىقدهولهتى

شۆرەشا ئەیلوولۆ وهچەرخانهك د دىروكا سياسى يا كوردى دا

۱۹۷۵/۳/۶ - ۱۹۶۱/۹/۱۱

چالاکيېن کۆنفرانسى زانستىي نىقدەولەتئى سىيى
کۆمە کا فه کولەران

شۆره شا ئەيلوولى وەرچەر خانەك د دىرۆكا سىياسى يا كوردى دا

أعمال المؤتمر العلمي الدولي الثالث
مجموعة باحثين

ثورة أيلول منعطف في التاريخ السياسي الكوردي

بەرھەفكرن و سەرپەرشتىكرن - الاعداد والاشراف

پ. د. نشوان شكرى عبد الله


پ. ه. د سالم جاسم حاجى

د. ازاد سالم محمد

- ناپ و نيشانى پەرتووكى: چالاكىين كۇنفرانسى زانستين نيقدهوله تين سين
 - شۇرەشا ئەيلوولئ وەرچەر خانەك د دىروكا سىياسى يا كوردى دا
 - نقيسين: كۇمەكا فەكولەران
 - بەرھەفكرن و سەرپەرشتيكرن: پ. د. نشوان شكرى عبد الله - پ. ه. د سالم جاسم حاجى
 - د. ازاد سالم محمد
 - پيداچوونا زمانى: سەنتەرى بيشكىچى بو فەكوليني مروفايه تي - زانكوييا دهوك
 - دەرھيئانا ھونەرى: خالد توفيق ئاميدى
 - دەرھيئانا ھونەرى يا بەرگى: ناسر منبەرى
 - ۋەشانگەر: ئينسكلوپيديا پارتى ديموكراتى كوردستان و زانكوييا دهوك
 - ژمارا سپاردنى: ل پەرتووكخائيت پاريزگەھا دهوكى (D/۲۴۸۱/۲۱) ل ۲۰۲۱/۸/۱۰
- مافين چاپ © و بەلافكرنى بو زانكوييا دهوك و ئينسكلوپيديا پارتى ديموكراتى كوردستان دپاراستينه

●  uod.ac/besikci-center

●  besikci.center.uod.ac

●  Besikci center for humanities studies BCHS

●  +964 750 736 27 97

● سەنتەرى بيشكىچى بو فەكوليني مروفايه تي / زانكوييا دهوك - كومەلگەھا زانكويين -

● جادا زاخو ۳۸ - ئافاھين پەرتووكخانا مەلبەندى - قاتى سين

چالاکيڻ کۆنفرانسی

کۆنفرانسی زانستی نیشدهوله تیئ سیئ

ب هه لکه فتا سالته گه را (٦٠) یا شۆره شا ئه یلوولی

شۆره شا ئه یلوولی وه رچه رخانه ک د دیرۆکا سیاسی یا کوردی دا

(١٩٦١/٩/١١ - ١٩٧٥/٣/٦)

زانکۆیا دهۆک

11 - ١٢ / ئه یلوول / ٢٠٢١

أعمال المؤتمر

المؤتمر العلمي الدولي الثالث

بمناسبة الذكرى السنوية الـ (٦٠) لثورة / أيلول

ثورة أيلول منعطف في التاريخ السياسي الكوردي

(١٩٧٥/٣/٦ - ١٩٦١/٩/١١)

جامعة دهوك

١١ - ١٢ / أيلول / ٢٠٢١

Proceeding Conference

The Third International Conference

On The 60th Anniversary of Aylul (September) Revolution

Aylul (September) Revolution is a Turning Point

in Kurdish Political History

11/9/1961 -6/3/1975

Duhok University
September 11-12, 2021

شۆپشى ئەيلوول، شۆپشى بەھا و بېروابەخۇببون

شۆپشى ئەيلوول بە رابەرايەتیی جەنابى بارزانىي نەمەر، يەككە لە گرنگتەين قۇناغەكانى مېژووى خەباتى ھاوچەرخى گەلى كوردستان. پەھەندە سىياسى و فەكرى و جيوگرافى و سەربازى و جەماوهرى و كۆمەلەيەتتەيكەكانى شۆپشى ئەيلوول بەرفراوان و قوول و كاريگەرن و لە ھەمانكاتتەيشدا ھەلگىرى وانە و ئەزموونى زۆر گەورەن بۆ گەلى ستەملىكراوى كوردستان. ئەو شۆپشە تەكان و بازدايتكى گەورە بوو بە ئاراستەى گەشەى سىياسى و بەرزبوونەوھى ھۆشيارىي نەتەوھىي و دروستبوونى بېروابەخۇببون لە لاي مەرقۇفى كورد. شۆپشى ئەيلوول بۆيە گرنگ و كاريگەر و ۋەرچەرخانئىكى مېژوويە چۈنكە لە سنوورى ھۆز و دەفەر و ناوچە و كاتتەيكى ديارىكراودا نەمايەوھە بەلكو سەرتاسەرى كوردستانى گرتەوھە و پەگ و ريشەى بە قوولئى لەناو كۆمەلگەى كوردەوارى و شار و دېھتەكان داکوتا و كاريگەريشى لەسەر بزاقي كورد لە پارچەكانى تىرى كوردستانىش بەجئى ھىشت.

لە شۆپشى ئەيلوولدا بەھا سىياسىيەكان و شۆپشى چەكدارى و رېكخستەن و كارى حيزبايەتى و بەرپۆبەردن و چالاكئى رېكخراوھىي و جەماوهرى و تەنانەت خەزمەتكەردنى زمان و فەرھەنگ و چاپەمەنى لەناو گەلى كوردستاندا ھىز و تىنى تازەيان ۋەرگرت و بوونە بەشېك لە بەرنامە و ستراتىژى سەركردايەتتەى شۆپش. لە شۆپشى ئەيلوولدا بەردى بناغەى كرانەوھە رووى جىھان و پەيوەندىيە تىودەولەتتەيكەكانى گەلى كوردستان لەگەل جىھانى دەوروبەردا دانران ئەويش لە چوارچىوھى خەبات بۆ ۋەرگرتەوھى ئەو مافانەى بە زولم لە گەلى كوردستان زەوت كرا بوون.

شۆپشى ئەيلوول شۆپشېكى كوردستانى بوو، لە ھەمانكاتتەيشدا شۆپشېكى عىراقى بوو. دروشمى سەرەكئى شۆپش ديموكراسى بۆ عىراق و ئۆتۆنۆمى بۆ كوردستان بوو. شۆپشى ئەيلوول بېوھە پەناگەيەكئىش بۆ خەلكى تىكۆشەر و خەباتگىرى عىراقى. ئەم شۆپشە مەزنى تەنانەت بۆ چركەساتتەيكئىش تووشى تەون و داوى ئايدىۆلۆژىيائى بەرتەسك و شۆفنىيەت و خۆسەپاندن نەبوو. ھىچ كات بۆ گەيشتەن بە ئامانجەكانى، پشتى بە تىرۆر و تۆقاندن نەبەست و رېگەى نەدا ناكۆكئىيە سىياسىيەكانى لەگەل حكومەتەكانى عىراق شىوھى ناكۆكى تايىنى و نەتەوھىي ۋەربگىرت و بۆ ناو كۆمەلگەى عىراقى و كوردستانى شۆپش بېتەوھە. ھەر بۆيەشە لەناو رىزەكانى شۆپشى ئەيلوولدا جگە لە كورد، پىكھاتە نەتەوھىي و ئايىنىيەكانى تىرىش چالاكانە بەشدار بوون. ھەر ئەوھش واىكرد لە سەردەمى شۆپشى ئەيلوولدا چەمك و بەھاكانى پىكەوژيان و لىيوردەيى لەناو گەلى كوردستاندا قوولتەربنەوھە.

لە شۆپشى ئەيلوولدا كورد تەوانى لە گۆرەپانى شەرپ و ناشتى و دانوستاندندا بە چاوكراوھىي و ژىرى بەرگىرئى بكات و قسە لەسەر ماف و داواكانى بكات. بە درىژايى شۆپشى ئەيلوول ھىزى پىشمەرگەى

كوردستان يەك دەنگ و يەك كرىز، بە ئىرادە يەك پۆلايين و بە خوینی خۆی لە بست بە بستى خاكی كوردستاندا داستان و قاره مانەتی بېهه ژمارى تۆمار كرد و هەر ئەو بەرگری و قوربانیدانە بوو پزۆیمە يەك لە دواى يەكەكانى عێراقى ئەو كاتى ناچار دەكرد بېنە سەر مېزى گفتوگۆ. شەر و بەرگری و سەرکەوتنەكانى هېزى پېشمەرگە لە بەرانبەر سوپای پرچەكى عێراقدا هەميشە ماپەى سەرسوڕمانى شارەزايانى بواری سەربازى بوو.

گەورەترین دەستكەوتى سياسى و ياسايى و مېژويى شۆرشى ئەيلوول، بەياننامەى يازدەى نازارى ۱۹۷۰ بوو. بۆ يەكەمجار بوو لەدواى داگيركارى و دابەشكردنى بە زۆرى كوردستان، گەلى كوردستان لە رېگەى خەباتى سياسى و چەكدارى و جەماوەرييهوه بتوانى حكومەتى عێراقى ناچار بكات دان بە بەشيك لە مافەكانيدا بنيت. ئەگەرچى شۆرشى ئەيلوول لە ئەنجامى پيلانگېرپيهكى نيوودەولەتى و هەريماپەتى تووشى نىسكۆيهكى سياسى هات، بەلام بەها و ئامانج و هېزى شۆرشى ئەيلوول كاريگەرييهكى ئەوتۆى لەسەر مرۆفى كورد بەجېهتشتبوو كە پاش ماوه يەك كەم لەدواى نىسكۆ، شۆرش و بزووتنەوى رزگاريوخوازى كورد لە كوردستانى عێراق بەهېز و ئوميدىكى تازه ترهوه لە خەبات و تيكۆشانى خۆى بەردەوام بوو و گەيشته قۆناغىكى تر و خەباتىكى نوئى كە دەرئەنجام و دريژكراوهى شۆرشى ئەيلوول بوو و دەستكەوتى گەورەى بۆ گەلى كوردستان بەدیهينا.

مسعود بارزاني

دەستپىك:

دەستپىكىن چەرخى بىستى دەپنە ھۆمارتن دەستپىكا ئىكى يا پەيدا بونا بزاڭىن رزگاربخوازى و ھزرىن نەتەۋەبى و لادان و ژناڧرنا ئمېراتورىيات و پىكىئىنانا دەۋلەتتىن نەتەۋەبى ل دەڧەرا رۆژھەلاتا ناڧىن. كورد ژى ۋەك نەتەۋىن سەرەكى بەشەكن ژ ئەڧى دەڧەرى، دەست ب درۆستكرنا رىكخستىن سىياسى، جفاكى، رەۋشەنبىرى و پىشەبى كرن، ئارمانج ژى بدەستڧەئىنا ماڧىن نەتەۋەبى.

پشتى شەرى جىھانىي ئىكى كورد ب بزاڧ و شۆرەشا رابوون، لى ئەو بزاڧ و شۆرەشپن چەكدارى د ماۋە كورت بوون و گەلەك ڧەنەكىشان، و نەگەھشتە ئارمانجپن خۆ، دەۋلەتپن ھەرىمى (توركيا، ئىران، عراق، سوريا) و ھەرۋەسا دەۋلەتپن زلھپز ۋەك ئەمىركا و برىتانىا و ئىكەتيا سوڧىتى ۋەسا ھزر دكرن كو كورد ۋەك دۆز بدۆماھىك ھاتىە و ب ئەۋى پاشەرۆژا رەش پى كو وان بۆ دارىشتى رازى بوۋىنە و ب ڧى رەنگى لژپر دەستھەلاتا ھەر چوار دەۋلەتپن داگىركەرىن كوردستانى ھاتنە دابەشكرن. ھەر كەسى بەرپە رى رۆژنامەگەرى و راگەھاندنا ئەۋى سەردەمى ڧەكەت و ببىنىت دى بۆ رۆن وئاشكەرا بىت ئەوان پىشېبىنىكرىە كۆ دۆزا كوردان بوۋىە رابردوو و ب دۆماھىك ھاتىە و دووبارە كورد سەرى خۆ ھەلنادەنە ڧە.

لى شۆرەشا ئەيلۆلى ئەۋا رويدانىن وى ل ۱۱ ئەيلوۋلا سالا ۱۹۶۱ ب سەركىشىا مەلا مستەفا بارزانى سەرھەلداى دەپتە ھۆمارتن ژ گرىگىترىن شۆرەشپن كوردى د چەرخى بىستى دا. ب دەستپىكرنا شۆرەشا ئە يلوۋلى كەتۋارى رۆژھەلاتا ناڧەراست تۆشى حىبەتپەكى كر، ژبەر كۆ ۋەسا دەھاتە ھزركرن كۆ كىشا كوردى يا ب دۆماھىك ھاتى، و ل ھەمان دەم دا ببوو مەترسىەك بۆ ھەر چوار دەۋلەتپن داگىركەر پىن كو كوردستان دناڧەرا خۆ دا دابەشكرى. چۆنكى نە شۆرەشكا دەمكى بوۋىە و دى بورىت، بەلكۆ پالپشتەك بوۋىە بۆ كوردان ژبۆ ب دەستڧەئىنانا ماڧىن نەتەۋاىەتى پىن رەۋا و يا دوپر نىنە ژ راستى ئە گەر بىژپن كۆ شۆرەشا ئەيلوۋلى ئەۋا ل كوردستانا عىراقى سەرھەلداى كوردان ژ ھەر چوار پارچپن كوردستانى بەشدارى تىدا كرىە، لەۋا بوۋىە ئەگەر شۆرەش ژ چارچوۋڧى خۆ پى نافخوۋى و ناۋچەبى دەرباز بىت بۆ شۆرەشكا چەكدارى و سەرتاسەرى كۆ ھەمى دەڧەرپن كوردستانا باشۆر بخۆڧە گرتبوون، ئارمانجا وى داخاكرن و بدەستڧەئىنانا ماڧىن نەتەۋاىەتى بۆ كوردان: ۋەك ناسنامە و زمان و سىنۆران، ژبەر ڧى چەندى شۆرەشا ئەيلوۋلى يا جىاۋاز بوۋىە ب چەند سالۆخەتەكا ژ شۆرەشپن دىتر پىن كوردى ۋەك:

1. درپژترىن شۆرەشا كوردى بوۋىە د دىرۆكا بزاڧا سىياسى و چەكدارى يا كوردى دا.
2. ئىكەم شۆرەش بوۋىە شىايە جۇگرافىا كوردستانا باشۆر ھەمى بخۆڧە بگرىت.
3. ئىكەمىن شۆرەشا كوردى بوۋىە ژ رىكخستەكا سىياسى يا مودپرن ھاتىە برىڧەبرن.

4. ژ ههمی تهخین جفاکی و سیاسی و رهوشهنبیری یین کوردی بهشدارى تیدا کریه.
5. کارتیکرنا خو لسه پارچین دیتر یین کوردستان ههبوویه.
6. شورهش ژلای دبلوماسی فه شیا بهیوهندیان دگهل چهند دهولت و بزاقین سیاسی یین عیراقی و ههریمی و جیهانی دروست بکهت.
7. تا رادهکی شیا بههنگی کوردان بگههینته رایا گشتی یا جیهانی.

ئارمانجین کۆنفرانسی:

1. دوکیومنتکرنا رویدانین شورهشا ئیلوولۆ و فه دیتن و فه کۆلینکرنا لایهنی وی یی سیاسی، دیروکی، جفاکی، ئابووری و راگههاندن.
2. فه کۆلین و بهرچا فکرن گرنگترین دهستکهفتین شورهش.
3. هاندانا فه کۆلهران ژبو پیشکیشکرنا فه کۆلینن ئه کادیمی لسه کاردانین کوردستانا عیراقی د ماوی شورهشی دا.
4. بهرچا فکرن و دیارکرنا رۆلۆ تهخین جفاکی د پالیشتیکرنا شورهشی دا.
5. هاندانا نفیسین و تۆمارکرنا دیروکا زارهکی یا شورهش.

تهوهری ئیکۆنفرانسی:

تهوهری ئیکۆنفرانسی: رویدانین بهری شورهشی

1. تیکهههی هزری: هزرا سیاسی و نهتهوهیی یا کوردی بهری شورهشی.
2. دیارکرنا و بهرچا فکرن رۆلۆ مهلا مستهفا بارزانی د بزاقا سیاسی یا کوردی دا.
3. ئه گهر و هوکارین پهیدا بوونا شورهشا ئیلوولۆ.
- تهوهری دووی: لایهنی جفاکی و ئابووری و کارگیری یی شورهشی.
1. ریکخستین کارگیری و دادی ل دهقه رین ژیر دهستههلاتا شورهشی.
2. لایهنی جفاکی، ئابووری، رهوشهنبیری، پهروهردیی و خزمهتگۆزاریین ساخلهمی ل ده فه رین. ژیر دهستههلاتا شورهشی.
3. رۆلۆ تهخین جفاکی، سیاسی و رهوشهنبیری د شورهشا ئیلوولۆ دا.
4. رۆلۆ ئافرهتی د پشتهفانیکرنا شورهشی دا.

تهوهری سیی: لایهنی لهشکهری یین شورهشی

1. پیکهاتین لهشکهری یین شورهشی (پیشمه رگهه).

2. ژیدهرین شوره‌شێ ژلایێ نازۆقه‌ی و که‌ل و په‌لین دیتەر.
3. هه‌ر شه‌ش شه‌رین شوره‌شێ (۱۹۶۲، ۱۹۶۳، ۱۹۶۵، ۱۹۶۶، ۱۹۶۹، ۱۹۷۴).
4. چوونا چه‌ند ته‌خه‌کین جفاکی بۆ لایێ حکومه‌تا عیراقی و شه‌رکرن دژی شوره‌شێ.

ته‌وه‌ری چوارێ: شوره‌ش و راگه‌هاندن

1. رۆلی راگه‌هاندنی د شوره‌شا ئه‌یلوولی دا ... راگه‌هاندنا شوره‌شێ، راگه‌هاندنا عیراقی، هه‌ریمی و نیفده‌وله‌تی.
2. شوره‌ش د گو‌تار و نقتیسینین رۆژنامه‌فانین بیانی دا ئه‌وین شیاین بگه‌هه‌نه‌ چه‌پین شوره‌شێ و چافیکه‌فتن دگه‌ل سه‌رکیشی شوره‌شێ.

ته‌وه‌ری پینجی: بیردانک و دیروکا شوره‌شێ

1. شوره‌ش د بیافی ئه‌کادیمی دا.
2. شوره‌ش د بیرهاتنێن پيشمه‌رگین به‌شدارى تیدا کرین.
3. شوره‌ش دبیرهاتنێن مه‌زنه‌ سه‌رکردین له‌شکه‌ری عیراقی.
4. دیروکا زاره‌کی یا شوره‌شا ئه‌یلوولی.
5. ئه‌رشیفی شوره‌شێ (ده‌ستنقیس و به‌لگه‌نامه).

ته‌وه‌ری شه‌شی: هه‌لوپه‌ستێ هه‌ریمی و نیفده‌وله‌تی ژ شوره‌شێ

ته‌وه‌ری چه‌فتی: دان و ستاندن دگه‌ل حکومه‌اتین عیراقی بین لدویف ئیک و ریکه‌فتنانا ما 11/ ئادارا
سالا 1970.

ته‌وه‌ری هه‌شتی: هوکارین بووبه‌ ئه‌گه‌ری شکه‌ستنا شوره‌شا ئه‌یلوولی و کارتیکرنا وی لسه‌ر که‌تواری
کوردی ل کوردستانێ.

ليژنېن كۆنفرانسى:

ليژنا زانستى

ناف

زانكۆ

پ.د. عبدالفتاح على البوتانى / سەرۆك	ئەكادىمىيا كوردى - ھەولېر
پ.د. نشوان شكرى عبدالله / ئەندام	زانكۆيا دھۆك
پ.د. محمد إحسان / ئەندام	كولىژا لەندەن يا كىنگز
پ.د. ھوكر طاهر توفيق / ئەندام	زانكۆيا زاخۆ
پ.د. فرھاد إبراهيم سيدر / ئەندام	زانكۆيا إيرفورت - ئەلمانىا
پ.د. شيرزاد زكريا محمد / ئەندام	زانكۆيا زاخۆ
پ.ھ.د. فریدون رحمانى / ئەندام	زانكۆيا يورك - كەنەدا
پ.ھ.د. حسين شينھانلى أوغلو / ئەندام	زانكۆيا عنتاب - توركيا
پ.ھ.د. حبيب إبراهيم / ئەندام	پەيمانگەھا فەكۆلېنېن رۆژنامەفانى / زانكۆيا رۆر بوخوم - ئەلمانىا
د. كاتارينا لانگى / ئەندام	سەنتەرى لاينېز بۆ فەكۆلېنېن رۆژھەلاتا نوى - بەرلېن
د. سالم جاسم حاجى / ئەندام	زانكۆيا دھۆك
د. ازاد سالم محمد / ئەندام	زانكۆيا دھۆك

ليژنا ئامادەكارى

ناف

زانكۆ

پ.د. نشوان شكرى عبدالله / سەرۆك	زانكۆيا دھۆك
إبراهيم محمود / ئەندام	زانكۆيا دھۆك
د. أكرم فتاح سليم / ئەندام	زانكۆيا دھۆك
د. كوثر محمد على / ئەندام	زانكۆيا دھۆك
عظم مصطفى عبدالقادر / ئەندام	زانكۆيا دھۆك
عزالدين ناسو / ئەندام	زانكۆيا دھۆك
عادل حسن رشيد / ئەندام	زانكۆيا دھۆك
م.ھ.شمال خمو خچر / ئەندام	زانكۆيا دھۆك
خالد توفيق محمد / ئەندام	زانكۆيا دھۆك
مصلح حمزه حسن / ئەندام	زانكۆيا دھۆك
ولات توفيق / ئەندام	زانكۆيا دھۆك

ليژنا دويڤچچوونا تەوهران

ناف

د. سالم جاسم حاجي / سەروك

پ.د. نشوان شكري عبدالله / ئەندام

پ.ه.د. سعيد خديدا علو / ئەندام

د. آزاد سالم محمد / ئەندام

د. وجيه عفدو علي / ئەندام

م. أحمد محمد عبو / ئەندام

سامي سالم محمد / ئەندام

إبراهيم خليل موسى / ئەندام

زانكۆ

زانكۆيا دھۆك

زانكۆيا دھۆك

زانكۆيا دھۆك

زانكۆيا دھۆك

زانكۆيا دھۆك

زانكۆيا دھۆك

زانكۆيا دھۆك

زانكۆيا دھۆك

ئامادەكارين كۆنفرانسی

پېرست

- رؤلی همه ره شیدخانې بانه له پشتیوانی مستهفا بارزانی له شۆرشې ئهیلولدا
- ۲۱ پ.د. که یوان نازاد نه نوهر.....
- کاریگه ری نهفت له سهر ریککه وتنامه ی (۱۱) ئاداری سالی ۱۹۷۰ توژیینه ویکی
شیکارییه
- ۵۳ پ.د. نازاد شکور صالح.....
- شۆرشې ئهیلول له مملانی هه ری می و نیوده وله تیدا (۱۹۶۱ - ۱۹۷۵)
- ۱۰۱ م. فاروق محمه د محمه د نه مین ، م. ی. ئیدریس محمد محمود.....
- وینه ی کورد و شۆرشې ئهیلول له رۆژنامه گه ری ئه لمانی دا لیکدانه وه یه کی
زانستی بابه تیانه له گوتاره کانی ههفته نامه دی تسایت ((Die Zeit
- ۱۳۷ أحمد طارق جمیل.....
- رول و قوربانییت خه لکی گوندی بایبری د شوره شا ئهیلولی دا (۱۹۶۱ - ۱۹۷۵)
- ۱۷۷ پ. ه. د. حکیم عبدالرحمن زبیر بایبری.....
- ئاراسته و شوناسی نیشتمانی له بیری سیاسی مستهفا بارزانی (۱۹۰۳-۱۹۷۹)
- پ. ی. د. ئاراس اسماعیل خضر ، م. قاره مان هیده ره حمان ، م. ی. نهوشیروان شریف
- ۲۰۵ سه عید.....
- عیسمهت شریف وانلی نوینه ری شۆرشې ئهیلوول له ئه وروپا ۱۹۶۴-۱۹۷۵
- ۲۳۳ پ. د. ئیسماعیل محمد حصاف ، م. هاوکار کریم همه شریف.....
- هه لویستی ئه مریکا ژ شوره شا ئهیلولی ۱۹۷۲-۱۹۷۵
- ۲۵۵ کاروان صالح وهیسی.....
- هه لویستی ئیسرایلی به رانه ره شوره شا ئهیلوولی ۱۹۶۳ - ۱۹۷۵
- ۲۸۷ روژین چلبی منیر.....
- ره هه ندین ناسیونالیزمی د شوره شا ئهیلولی دا (۱۹۶۱-۱۹۷۵)
- ۳۱۱ سه فین ره شید عه لی.....

رېځخستن و مۆبيليزه كرنا بزاقا رزگاربخوازی د كوئتيكستا ناسيؤناليزمى دا:
شؤرشا ئه يلوولى (۱۹۶۱-۱۹۷۵) وهك نموونه

- ۳۳۱ پ. ه. د. ههوار خليل تاهر
شؤرشى ئه يلوول له ژماره (يهكى) گوڤارى "دهنگى كوردستان" ليكؤلينه وه به كه له
ناوهروكى گوڤاره كه
- ۳۵۳ پ. د. نازاد عوبيد سالح
ثوره ۱۱ آيلول ۱۹۶۱ في كتابات ومذكرات عدد من كبار ضباط الجيش العراقي ۱۱
آيلول ۱۹۶۱ - ۱۱ آذار ۱۹۷۰ "دراسة اولية"
- ۳۷۱ أ.د. عبدالفتاح علي البوتاني.....
اتفاقية اذار سنة ۱۹۷۰ دراسة تحليلية لابعادها التاريخية والجغرافية
- ۴۱۳ أ.د. خليل اسماعيل محمد
الفكر السياسى لثورة آيلول ۱۹۶۱-۱۹۷۵ دراسة تحليلية
- ۴۳۱ د. عبدالرحمن كريم درويش.....
معركة هندرين فى المصادر الكردية والعراقية دراسة تحليلية مقارنة
- ۴۵۷ أ.د. فرست مرعي
القضية الكردية فى ظل المفاوضات للمدة (۱۹۶۵-۱۹۷۵)
- ۴۹۳ أ.م. د أيمن عبد عون
سياسة الحكومة الإيرانية تجاه اندلاع الثورة الكوردية فى العراق (۱۹۶۱- ۱۹۶۳م)
- ۵۱۵ ابتهاج بنت عادل القاسمي
ملا مصطفى البارزاني وثورة آيلول في الأفلام الوثائقية التلفزيونية (ملا مصطفى
البارزاني) و (البارزاني الخالد) أنموذجاً
- ۵۴۱ د.كوثر محمد علي جبارة
سياسة الحكومة التركية تجاه تطورات القضية الكردية فى العراق ۱۹۵۸-۱۹۶۳م
- ۵۷۳ عمر محمد صالح محمد
عمر محمد صالح محمد

كورتە قەكۆلین (أوراق بحثية)

- شۆرشى مهزنى ئەيلوول و رەنگدانەوہى لە ھونەرى ميللى كوردیدا .. !
- ٥٩٩ ئەسەد عەدۆ
- ١٩٧٥-١٩٦١ بزاقي ميديايى سەردەمى شۆرشى ئەيلوول دامەزراندن و پيشەنگى
- ٦٠٧ پ.د. محمد خدر مولود
- كۆمەلا خويندكارين كورد ل ئەوروپا
- ٦٢٩ م. عارف رشدي
- ناكۆكى و مەملەتتى ناوخۆيەكانى پارتى ديموكراتى كوردستانى - عىراق لە ماوہى شۆرشى ئەيلولدا
- ٦٤٧ د. چنار سەد عەبدوللا
- حول تغطية الصحافة الغربية والعربية لثورة أيلول (١٩٦١) الكوردستانية في العراق
- ٦٦٣ شيركو حبيب
- سينما ثورة أيلول حوارات وتحليل
- ٦٨٣ د. كوثر محمدعلي جبارة

The psychological warfare tactics during the September
revolution 1961-1975

Dr. Habeeb Ibrahim.....

رۆلى ھەمەرەشىد خانى بانە لە پشتىوانى مستەفا بارزانى

لە شۆرشى ئەيلولدا

پ.د. كەيوان نازاد ئەنوەر

مامۇستاي بەشى مېژوو لە زانكۆى سولەيمانى

Kaiwan.anwer@univsul.edu.iq

پوختە:

يەكئەنەبە ھەيئەتە كەنى شۆرشى ئەيلول لەنئىوان سألانى (۱۹۶۱-۱۹۷۵ز)دا پشتىوانىكردنى چەندىن كەسايەتتى ديارى نئو كۆمەلگاي كوردى بوو لە سەركردە و پئىھەرى شۆرشەكە (مستەفا بارزانى). ئەو كەسايەتتايە سەربارى ئەوھى ھەيئەتتى مەروئى و مەعنەوييان بە شۆرشەكە بەخشى، سەركردە و پئىھەرى شۆرشەكەشيان لەماوھى (۱۴) سالى تەمەنى شۆرشدا تەنيا نەكرد. ھەربۆيە بئى خستەنەرووى رۆلى ھەريەك لەو كەسايەتتى و سەرۆك ھۆز و سەرۆك خيئە شۆرشگيرانە، ئەستەمە لە واقعىيەتتى ئەو شۆرشە و ئەو ماوھە تئىگەين، كە پئىدا تئىپەرى. يەكئەنەبە لەو كەسايەتتايە ديارانەش (ھەمەرەشىد خانى بانە) بوو. ئەو كەسايەتتايە بەر لە شۆرش و دەسپئىكى لە (۱۱ئەيلولى۱۹۶۱ز)، تا ئەو كاتەى لە (۴ئەكانوونى يەكەمى۱۹۷۴ز) كۆچى دوايى كرد، بۆ يەك ساتيش پشتى نەكردە سەركردەى شۆرشەكە.

لئىرەوھە بۆ پركردنەوھى كەلئىتتىكى سئىيەمىن كۆنفرانسى زانستى زانكۆى دھۆك، كە لەلایەن (سەنتەرى بئىشكچى بۆ تويژئىنەوھى مەروئى) ئەنجام دەدرئىت، ناوئىشانى تويژئىنەوھەكەمان بە (رۆلى ھەمەرەشىد خانى بانە لە پشتىوانى مستەفا بارزانى لە شۆرشى ئەيلولدا) چەسپاندا. بۆ ئەو مەبەستەش تويژئىنەوھەكەمان بۆ (سئى) تەوھەر دابەشكرد. لە تەوھەرى يەكەم باسمان لە ژيان و كەسايەتتى (ھەمەرەشىد خانى بانە) كرددوھ، تا ھەلئىسانى شۆرشى ئەيلول، لەپال تئىشك خستەنەسەر شۆرشى ئەيلول لە نئىوان سألانى (۱۹۶۱-۱۹۷۵ز)دا. لە تەوھەرى دووھەمئىشدا تئىشكمان خستتەسەر مېژوو پەبوھندى (مستەفا بارزانى و ھەمەرەشىد خانى بانە) پئىش شۆرش و لە سەردەمى شۆرشى ئەيلولدا. دوا تەوھەرىش، كە تەوھەرى سئىيەمە بۆ رۆلى (ھەمەرەشىد خانى بانە) لەو شۆرشە و پشتىوانى بۆ سەركردە و پئىھەرى شۆرشەكە تەرخانكراوھ، لەگەل ئەو ئەنجامانەى تويژەر لە ئاستانەى ئەم تويژئىنەوھە يەكئەبشتووھ، لەگەل خستەنەرووى ئەو سەرچاو و دىكۆمئىنت و وئبانەى بۆ ئەم تويژئىنەوھە سوودى لئىوھەرگيراوھ.

وشەسەركىيەكان: بارزانى، ئەيلوول، شۆرش، ھەمەرەشىد خانى، مەلا مستەفا

پئىشەكى

(ھەمەرەشىد خانى بانە) بە يەكئەنەبە لە كەسايەتتايەكانى مېژوو ھاوچەرخى كورد دادەنرئىت، كە مېژووويەكى دۆستايەتتى لەگەل (مستەفا بارزانى) ھەبوو. ئەو سەربارى ئەوھى وھەك سەركردەيەكى ديارى خۆرھەلآتتى كوردستان ناسراو لەسألانى (۱۹۲۵-۱۹۲۸ز) و (۱۹۴۱-۱۹۴۴ز) سەركردايەتتى

جولانەوێهەکی چەكدارى لە دژی پڕژیمی پادشایەتی ئێران کرد و دواتر بەشداری لە کۆماری کوردستاندا کرد لە (مەهاباد) و پلەى (جنرال) ی پێدرا، بەلام لەنیوان سالانى (۱۹۶۱-۱۹۷۴ز) وەك پشتیوانیكى گەورەى (مستەفا بارزانى) لە شۆرشى ئەیلول و پێشمەرگەیهكى ئەو شۆرشە هاتە نێوانوان. ئەوێه لەلایەك بۆ ئەو هەستە كوردایەتى گەراپەو، كە ناوبراو هەیبوو. لەلایەكى دیکهوه بۆئەو متمانەیه گەراپەو، كە بە (مستەفا بارزانى) هەیبوو لە سەرکردایەتیکردنى شۆرشى ئەیلولدا. ئەو میژوو و پەيوەندییهش ئیمەى هاندا، توێژینهوهیهكى زانستى لەسەر (رۆلى حەمەرەشیدخانى بانە لە پشتیوانى مستەفا بارزانى لە شۆرشى ئەیلولدا) ئامادە بکەین. ئامانج لەو کارەشمان خزمەتکردن بوو بە سییهمین کۆنفرانسی زانستى زانکۆى دهۆك، كە لەلایەن (سەنتەرى بێشکچى بۆ توێژینهوهى مروی) بۆ یادى پەنجا ساله شۆرشى ئەیلول کاریان لەسەر کرد، تا كەلینیک لە میژووی ئەو شۆرشە پڕ بکاتەو. بۆ ئەو مەبەستەش توێژینهوهكەمان بۆ (سێ) تەوهر دابەشکرد. تەوهرى یەكەممان بۆ ژيان و كەسایەتى (حەمەرەشیدخانى بانە) و تیشك خستەسەر شۆرشى ئەیلول لە نیوان سالانى (۱۹۶۱-۱۹۷۵ز) دا تەرخانکرد. تەوهرى دووهمیش بۆ میژووی پەيوەندی (مستەفا بارزانى و حەمەرەشیدخانى بانە) پێش شۆرش و لە سەردەمى شۆرشى ئەیلولدا دیاریکرا. دوا تەوهریش، كە تەوهرى سییهمه بۆ رۆلى (حەمەرەشیدخانى بانە لەو شۆرشە و پشتیوانى بۆ سەرکرده و رێبەرى شۆرشەكە تەرخانکرا. بەو هەيوایەى کارىكى زانستیمان پێشکەشى ئەو کۆنفرانسە زانستیه کردبیت و جیگای قبولکردنیاں بێت.

تەوهرى یەكەم: ژيان و كەسایەتى (حەمەرەشیدخانى بانە و هەلایسانى شۆرشى ئەیلول)

۱- ژيان و كەسایەتى (حەمەرەشیدخانى بانە)

(حەمەرەشیدخان كورى قادرخان كورى عەبدوللەبەگ كورى بارام بەگ كورى سلیمان بەگ) و لە بەگزادەكانى بانەیه(ملا رسول كوخە مامى: فتح دلوران بانە، دەستنوس، ل ۲-۳؛ قانع، دەستنوس، ل ۳، چاوپێكەوتنى حاجى كەرىم بەگى كانى ناو، (۲۵ تشرینی دووهمى ۱۹۹۴)). بە چەند پشتیک دەگەریتەووە سەر (سلیمان بەگى بانە) (كوخە مامى، ل ۲-۳). سالى (۱۸۸۹ز) لە گوندی (شیوهگويزان) ی سەر بە ناوچهی پینجوتین لەدایکبوو. لە تەمەنى (حەوت) سالیدا خراوەتە بەرخویندن و لای مامۆستایانى ئایینى ناوچهکە و لە حوجرەى مزگەوتى گوندەکانى (شیوهگويزان، وینە، نەنۆر) فێرى خویندى ئایینى بوو. لەپال خویندیش و بەپێى نەرىتى ئەو پڕۆژگارەى کۆمەلگای کوردی، فێرى ئەسپسواری و پراوکردن و بەکارهێنانى خەنجەر و تاپر و یانزە تیر و تەفەنگ بوو(قانع، ل ۳-۴) و بە (کورى چیا) ناسراو(قازى رەحیم، مخگۆگە، ص ۱۸). دواى کۆچى دواى (قادرخان) ی باوکیشى لەسالى (۱۹۲۵ز) ئەركى سەرپەرشتیکردنى بنەمالهكەى كەوتە ئەستۆ ((چاوپێكەوتنى مەجیدخانى كورى حەمەرەشیدخان، (۱۷ تشرینی یەكەمى ۱۹۹۳)).

یه کهم دهرکهوتنی بۆ سالی (۱۹۲۵ز) ده‌گه‌رپته‌وه، کاتیگ هیژیکی سووپای ئیران به فرمانده‌یی (سهره‌نگ مه‌هدی قولیخان) به هاوکاری هۆزه کوردییه‌کانی (مه‌نگوور، دیبوکری، مامه‌ش) ی ناوچه‌ی موکریان، که ژماره‌یان (دوو هه‌زار) که‌س ده‌بوو (موحسینی خالی‌دی ۱۳۹۹.ش، ل ۵۰)، په‌لاماری (گوندی وینه‌ی) سهر به ناوچه‌ی پینج‌وین سهر سنووریندا، به‌لام (حه‌مه‌ره‌شیدخان) به هیژیکی (یانزه) که‌سی روه‌پرووی بوویه‌وه و ناچار به پاشه‌کشی کردن ((چاوپیکه‌وتنی میرزا سیدی فقه‌ی مه‌حمودی چنگیانی، ۳۱) ته‌ممووزی ۱۹۹۲ز)؛ چاوپیکه‌وتنی حاجی که‌ریم به‌گی کانی ناو، (۲۵ تشرینی دووه‌می ۱۹۹۴ز)؛ چاوپیکه‌وتنی حه‌مه‌ئه‌مین به‌گی باراوا، (۲۸ تشرینی دووه‌می ۱۹۹۴)).

ئه‌و پرووداو و سهرکه‌وتنه‌ه‌انیدا په‌لاماری شاری (بانه) بدات. هه‌ربۆیه له‌سالی (۱۹۲۶ز) به هاوکاری به‌گژاده‌کانی بانه په‌لاماری شاره‌که‌یدا. جاری یه‌که‌م له‌سالی (۱۹۲۶ز) سهرکه‌وتتوو نه‌بوو، به‌لام له هاوینی سالی (۱۹۲۷ز) ودوای ته‌وه‌ی هۆزی پشده‌ر له شالۆیکدا په‌لاماری شاری (سهرده‌شت) یانداو ئه‌و شاره‌یان دوای گه‌مارۆیه‌کی یه‌ک مانگی کۆنترۆل کرد (توکل‌ی ۱۳۶۳.ش، ل ۱۸۳-۱۸۴). له‌گرتنی شاری بانه‌شدا سهرکه‌وتتوو بوو. هیژه‌که‌ی سووپای ئیرانیش له‌و سنووره بۆ شاری (سه‌قز) پاشه‌کشی کرد (توکل‌ی، ل ۱۸۴). دوای یه‌ک سالی جارێکتر سووپای ئیران شاره‌که‌ی گرت‌ه‌وه و هیژه‌که‌ی (حه‌مه‌ره‌شیدخان) یش ناچار به پاشه‌کشی کرد بۆ ناوچه‌ی پینج‌وین.

ئه‌و پرووداوانه‌ نا‌په‌زایی ده‌وله‌تی ئیرانیان هینایه‌ سهر ده‌وله‌تی ئیراق و له‌میواندارییه‌کدا له‌لایه‌ن (ئه‌حمه‌د توفیق) مونه‌سه‌ریفی سلیمانی فرمانی دوو‌خسته‌وه‌ی بۆ لیوای موسڵدا. ئه‌وه بوو له‌تیوان سالی (۱۹۳۲-۱۹۳۳ز) بۆ هه‌ردوو شاری (موسل و ئامیدی) دوورخرايه‌وه (قانع، ل ۵-۶؛ چاوپیکه‌وتنی مه‌جیدخانی کوری حه‌مه‌ره‌شیدخان). دوای (دوو) سالی دوورخراویش دواچار له (ناوه‌راستی مانگی ته‌ممووزی ۱۹۳۳ز) له‌سهر داوای فه‌رمانداری ئامیدی له‌ده‌سه‌لاتدارانی ئیراق و له‌سهر که‌فاله‌تی (شیخ له‌تیفی حه‌فید و حه‌مه‌ی ئه‌وره‌حمان ئاغا) ئازادکراو بۆ زیدی خۆی له‌ناوچه‌ی پینج‌وین و گوندی وینه‌ گه‌رایه‌وه (ئه‌حمه‌د باوه‌ر ۲۰۱۰، ل ۴۲).

دوای (سێ) سالی و به‌هۆی مه‌ترسی بۆ سهر سنووره‌کانی ده‌وله‌تی ئیران له‌تیوان سالی (۱۹۳۶-۱۹۳۷ز) جارێکی تر له‌لایه‌ن ده‌سه‌لاتدارانی عیراق داواکراو له‌سلیمانی زیندانی‌کرا، به‌لام دواتر به‌هه‌ولی (کۆمه‌له‌ی براهه‌تی) و دوای شکاندنی زیندانه‌که‌ رزگاری بوو وه‌ گه‌رایه‌وه ناوچه‌ سنووریه‌کان ((میرزا موحه‌مه‌د ئه‌مین مه‌نگووری ۲۰۰۰، ۱۸۹/۱-۱۹۰؛ که‌ریم زه‌نده‌ ۲۰۰۴، ل ۱۵۷؛ فؤاد عارف فی حواری صحفی، (الاتحاد)، (۱۹۹۸/۷/۲۵)، ص ۵۵)). دياره به‌هۆی ئه‌وه‌شی له‌ زیندان رزگار بوو، مه‌حال بوو بگه‌رپته‌وه گونده‌که‌ی. ئه‌مه‌و جگه له‌وه‌ی مالی و باخه‌که‌ی له‌گوندی (وینه) له‌لایه‌ن ده‌سه‌لاتدارانی حکومه‌تی عیراقه‌وه تپیکدرا بوو، هه‌ربۆیه له‌ ناوچه‌ سنووریه‌کان مایه‌وه، تا سه‌رقالی هه‌ردوو ده‌وله‌تی پادشایه‌تی عیراق و ئیرانی به‌جهنگی دووه‌می جیهانییه‌وه قۆسته‌وه‌وه دره‌فه‌تی پیداکردنی (دارۆخان) له‌و دیو گوندی (وینه) ئاوه‌دان بکاته‌وه (قازی رحیم، ل ۱۳؛ چاوپیکه‌وتنی مه‌جیدخانی کوری حه‌مه‌ره‌شیدخان).

ئەو گۆرانكارىيەشى بەھۆى جەنگى دووھى جىھانىيەوھە ھاتە ئارا، دەرھەتى پىدا بە پىشتىوانى ھۆز و كەسايەتتەيەكانى ناوچەكانى (بانە، سەردەشت، سەقز) دەست بە چەند جولاڭنەوھەيەكى چەكدارى بكات و شارەكانى (بانە، سەردەشت، سەقز) بگريٲ و دەستى بگاتە شارەكانى (ديواندەر و مەريوان)يش. ئەم جولاڭنەوھەيە لەتتوان سالانى (۱۹۴۱-۱۹۴۴ز) خاياند(ملا رسول كوڭە مامى، دەستنووس، لل ۴۲-۴۷)؛ جريان اردوكشيهاي كرديستان، (اگلاعات)، (۹/۹/۱۳۲۳.۵ ش، ص ۳؛ مەنگور، ۱/۱۹۲-۲۰۰؛ حسن ارفع، ۵۱۳۸۲. ش، صص ۱۰۷-۱۱۰).

لە سالى (۱۹۴۶ز)يش پەيوەندى بە كۆمارى كوردستانەوھە كرد و پلەى جنراللى پىدراو كرايە فەرماندەيى ھيژەكانى بۆكان و مەنتيقە، كە بارەگاگەى (گوندى سەرا) بوو(ويليام ايغلتن ۲۰۱۲، صص ۱۳۵-۱۳۶؛ نەوشىروان مستەفا ئەمىن ۲۰۰۶، ل ۱۸۰). لەو ماوھەيەشداو تا ئەو كاتەى لە (۲ى ئابى ۱۹۴۶ز) بەھۆى ناكۆكى لەگەل (پيشەوا قازى موھەممەد) لەسەر ئاراستەى گفوتوگۆكانى (تاران-مەھاباد) وازى لە كۆمار ھيٲناو گەراپەوھە گوندەكەى خۆى لە (دارۆخان)(مەنگور، ۱/۹۱-۱۰۱)؛ چاوپيٲكەوتنى مەجىدخانى كورى حەمەرەشىدخان)، رۆلى لە پاراستنى سنوورى خۆرھەلانى كۆماردا ھەبوو لە پرووى سووپاي دەولەتى ئيراندا، كە بنكەكەى شارى (سەقز) بوو(د. كەيوان ئازاد ئەنوەر، لل ۱۲۰-۱۲۸). بەھۆى بەشدارىكرديشى لە كۆمارو بەھۆى ئەوھى دواى وازەپنانى گەراپەوھە زىدى خۆى لە گوندى (دارۆخان)، لەلەين دەسەلاتدارانى رۆژىمى پادشايەتى دەستگيركراو لەسالى (۱۹۴۷ز) بۆ شارى (رومادى) دوورخرايەوھە. سالى (۱۹۵۰ز)ش ھيٲنايەوھە شارى (كەركوك)و تا (۸ى تەممووزى ۱۹۵۸ز) بە دوورخراوھەيەى لەوئى مايەوھە(د. كەيوان ئازاد ئەنوەر، لل ۱۴۹-۱۵۵).

لەگەل گۆرانكارىيەكانى سالى (۱۹۵۸ز) عىراق و رووخانى رۆژىمى پادشايەتى و ھاتنەسەر كارى رۆژىمى كۆمارى لە (۱۴ى تەممووزى ۱۹۵۸ز)، پىشتىوانى لەو گۆرانكارىيە سىياسىيەى عىراق كرد و لە (۲۷ى مايسى ۱۹۵۹ز) لەگەل پۆليٲكەسايەتى سنوورى ناوچەى پيٲنجويٲ سەردانى (عەبدولكەريم قاسم)يان لە بەغداد كرد و لە كۆشكى كۆمارى پيٲشوازيان ليكرا((جريدە الجمهوريه، (۲۸/۵/۱۹۵۹)؛ چاوپيٲكەوتنى مەحمود بەگى گولٲ، (۸ى تەممووزى ۱۹۹۲)). دواتر گەرانەوھە ناوچە و گوندى خۆيان و تا ئەو كاتەى لە (۴ى كانوونى يەكەمى ۱۹۷۴ز) كۆچى دوايى كرد لەوئى مايەوھە(ئازاد ئەنوەر حەمەرەشىدخان، بىرەوھەرييەكانى سالانى (۱۹۵۹-۱۹۷۴)).

ماوھەتەوھە بليٲين، لەرووى خيٲزانييەوھە لە ماوھى ژيانيدا (چوار) ژنى بە ناوھەكانى (نەجيبە سليٲمان، سەكينة سەيد رەزا، عەدلە حەمە سالىٲ، تەليەحە حەمە سالىٲ) ھيٲنا. لەوانەيش (دوو) كورى بە ناوھەكانى (مەجىد/۱۹۲۲-۱۹۹۴ز) و (ئەنوەر/۱۹۲۴-۲۰۱۰ز) و (سىٲ) كچى بەناوھەكانى (فاتيمە/۱۹۲۶-۱۹۸۷ز)، (حەفسە/۱۹۲۸-۱۹۸۹ز)، (بەھيٲ/۱۹۲۸-۱۹۸۹ز) بوو(مەنگور، ۱/۱۸۸). لە رووى كەسايەتتەيشەوھە خاوەنى چەندىن خەسلەت بوو، لەوانە لە شەردا لە ريزى پيشەوھە ھيژەكانى بوو، لە ھېچ شەريٲكيشدا لە دواى ھيژەكەپەوھە نەبوو. ھەرۆھەا ريزى ھەموو كەس بەئى جياوازي تەمەن و ئاستى كۆمەلەيەتى و

پینگەى سىياسى گرتووه. خۆشى لە كەس بە گەورەتر نەزانوووه و هەستى خۆبەزلزان تيدا نەبووه. بىرو هۆشيشى بەهيز بووه، واتە هەرگيز كەس و شوپنكى بىر نەدەچوو، كە پيشتر بينبووى و يان ناسىبووى. ووتەيه كيشى بىر نەدەچوو، كە پيشتر بۆى كرابيئت. لە قسە كردنيدا ورد و نەرم و هيمن و نەرم و لەسەرخۆ بوو. تەنيا لەبەرامبەر ناحەق و كارى نارەوا ناشايستەدا توندو قسە رەق بوو ((چاوپنكەوتنى مەجيدخانى كورپى حەمەرەشيدخان؛ چاوپنكەوتنى ميرزا سديقى فەقى مەحمودى چنگيانى، چاوپنكەوتنى حاجى كەريم بەگى كانى ناو؛ چاوپنكەوتنى حەمەئەمين بەگى باراوا، چاوپنكەوتنى ئازاد ئەنوەر حەمەرەشيدخان، (۱۵ى ئابى ۱۹۹۸)).

۲. هەلايسانى شۆرشى ئەيلول (۱۹۶۱-۱۹۷۵ز)

(شۆرشى ئەيلول) لە قۆناغى ميژوووى هاوچەرخدا لە دريژترين شۆرشەكانى كورد بوو لە سەرتاسەرى كوردستان لە سەدەى بيستەمدا. هەلگيرساندنى ئەو شۆرشەش وابەستە بوو بەبى بەلئينى (عەبدولكەريم قاسم)، بەو بەلئين و مافانەى پيشتر و لەكاتى سەركەوتنى كودەتاكەيدا لە (۱۴ى تەمموزى ۱۹۵۸ز) بە كوردیدا بوو(مجيد خدورى ۱۹۷۴، صص ۳۳۶-۳۳۸). واتە ئەگەر ناوبراو و حكومەتەكەى تەنيا مافەكانى كوردیان لە ماددەى سييهى دەستوورى كاتى عيراق((جريدة الجمهورية، ۲۸ تەموز ۱۹۵۸)، ص ۱؛ الوقائع العراقية، (۲۸ تەموز ۱۹۵۸)، ص ۱)) جيپەجى كرايه و كوردیان لەپال عەرەب بە هاوبەشى دەسەلات لە عيراق قبول كرايه، هەرگيز كوردى باشوورى كوردستان و سەركرايه تيبە سىياسيه كەى بىريان لە شۆرش و خەباتى چەكدارى دژى ئەو دەسەلاتە نەدەكردهوه. لەلايه كى ديكهوه يەكئىك لەو هۆكارانەى ئەك زەمىنەى هەلگيرساندنى شۆرشى پيش خست، بەلكو سەرۆك خيئل و سەرۆك هۆزەكانى لە دەورى (مستەفا بارزانى) كۆكردهوه، ياساى ژمارە (۳۰) چاككردى كشتوكال بوو، كە لە (۳۰ى ئەيلولى ۱۹۵۸ز) دەرچوو، وە لە (۲۳ى كانوونى دووهى ۱۹۶۱ز) هەموار كرابهوه. بەهۆى ئەو ياساشهوه مافى خاوەندارى بەشيك لە زهوييهكانى لە خاوەن مۆلك و سەرۆك خيئل و سەرۆك هۆزەكان سەندرايهوه بە جوتياران درا(كريس كۆچيرا، ۲۰۰۴، ۳۸۴، محەمەد باقى سەعيد، ۲۰۱۶، ۴۲). ئەوهش نارەزايى سەرۆك خيئل و سەرۆك هۆزەكانى عيراقى بە عەرەب و كورد و پيكتاهەكانهوه ئيكتهوتهوه(شەريف هەژارى، ۲۰۱۶، ۲۵؛ كۆچيرا، ۳۸۴). ئەمەو جگە لە چەندين كيشەى ناوچە كوردنشينەكان لەوانە: پەراويزخستنى ناوچەكانيان و ئاورنەدانهوه لە ژيان و گوزەرانى خەلكى ئەو ناوچانە، لەگەل ئاورنەدانهوه لە پيشخستنى پرۆسەى خویندن هەولەكانى بۆ لەكارخستنى كارى ريكتخراوه كوردبیهكان(محمد امين دوغان ۱۹۶۲، ص ۱۷۴؛ ماجد عبدالرحمان ۱۹۷۵، ص ۵۶؛ حامد محمود عيسى ۱۹۹۲، ص ۱۹۰). تەنانەت حكومەتى عيراق بەوهشوه نەوهستا، بەلكو لە سەرەتای مانگى ئەيلولى سالى (۱۹۶۱ز) كەوتە بۆمبارانكردى چەند ناوچەكانى كوردستان(عيسمەت شەريف وانلى و ئەوانى تر ۱۹۹۸، ل ۲۸۳؛ د. فريدوون نورى ۲۰۰۷، ل ۲۷۴). ئەو پرووداوه و نارەزايانەى خاوەن مۆلك و سەرۆك هۆز و سەرۆك خيئلەكانى كورد لەسەر ياساى ژمارە (۳۰) چاككردى كشتوكال، هەردوو شەرى

دەربەندیخان و دەربەندی بازیان) له (۱۱ ئیلوولی ۱۹۶۱ز) لیکهوتەوه (مسعود بارزانی ۲۰۱۲، ۳/۳۶/۱؛ محەمەد باقی سەعید، ل ۴۴؛ سەڵاح رەشید ۲۰۱۷، ۱/۱۷۳). بەدوایدا کاردانەوهی حکومەتی عێراق ھاتەسەر بۆمبارانکردنی چەند ناوچەییەکی کوردستان لە سەرەتای مانگی ئیلوولی سالی (۱۹۶۱ز)دا عیسەمت شەریف و ئەوانی تر ۱۹۹۸، ل ۲۸۳؛ د. فریدوون نوری ۲۰۰۷، ل ۲۷۴)، بە بۆمبارانکردنی گوندی (بارزان) له (۱۶ ئیلوولی ۱۹۶۱ز)دا (بارزانی ۲۰۰۴، ۳/۳۸/۱)، چونکە مەلەبەند و زیدی (مستەفا بارزانی) بوو (وصفی حسین ردینی، ۲۰۰۷، ص ۱۱؛ ھوشیار مەفەر علی امین ۲۰۱۳، ص ۳۰). بەو شیوەیەش شۆڕشی ئیلوولی سەری ھەڵداو (چوار دە) سالی تەمەنی لەگەڵ (چوار) دەسەڵانداری عێراق بەرپێکرد.

تەوھری دووھ

میژوووی پەيوەندی (مستەفا بارزانی و ھەمەرەشیدخانی بانە)

۱. میژوووی پەيوەندیان پێش شۆڕشی ئیلوولی

میژوووی پەيوەندی (ھەمەرەشیدخان) بە (مستەفا بارزانی)یەوھ بۆ پێش شۆڕشی ئیلوولی دەگەرپێتەوھ. دیارە ئەگەرچی سەرەتای ئەو پەيوەندییە زۆر روون نییە، بەلام ھەندیک ئاماژە بۆ ئەو دەچن، کە سەرەتای ناسین و پەيوەندیان بۆ سالی دوورخرانەوھ (ھەمەرەشیدخان) بۆ ھەردوو شاری (موسل و ئامیدی) دەگەرپێتەوھ. کاتیکی لە شاری (موسل) دەستبەسەر بوو، تیردراوی (مستەفا بارزانی) ھاتۆتە لای و پشتیوانی و ھاوکاری خۆی و بارزانییەکانی پێ راگەیاندووھ. کاتیکیش بۆ شاری (ئامیدی) دوورخراوھتەوھ بە نەینی سەردانی کردووھ و پێ راگەیاندووھ، کە ئەو لە تێو شار و ناوچە و ھۆزی خۆیەتی و ئامادەیی ھەموو پشتیوان و ھاوکارییەکی (چاوپێکەوتنی مەجیدخانی ھەمەرەشیدخان، چاوپێکەوتنی ھەمەسەڵح بەگی کورپی قادرخان، (۲۱ ئابی ۱۹۹۸ز)). ئەم پەيوەندییەش ھەوێکی سەرەتا دەستی پێکرد و تەنیا لە چوارچێوەیەکی تاییەتدا مایەوھ، چونکە لەلایەکی (ھەمەرەشیدخان) دوورخرابووئەوھ لەژێر چاودێرییدا بوو، لەلایەکی دیکەوھ (مستەفا بارزانی)ش گەنجیکی (سی) سالی و لەژێر فرمانی (شێخ ئەحمەدی بارزان)ی برابردا بوو، بۆیە ھەر ھەولێکی لەو کاتەدا لەلایەن خودانی بارزانەوھ دەدرا، بەلام خالی گرتگ ئەوھ بوو، کە ئەوھ سەرەتاییەکی باش بوو بۆ پەيوەندییەکانی داھاتوو.

کاتیکیش (مستەفا بارزانی) لەسالی (۱۹۴۰ز) بۆ شاری (سولەیمانی) دوورخرابووھ تا (۱۲) تەمموزی ۱۹۴۳ز) تیدا مایەوھ (بارزانی ۲۰۱۲، ۱/۹۷-۱۰۱). لەو ماوەیەش پەيامی (ھەمەرەشیدخان) لە گوندی (دارۆخان) گەیشتە (مستەفا بارزانی) (چاوپێکەوتنی ھەمەسەڵح بەگی کورپی قادرخان). تەنانتە کاتیکی (ھەمەرەشیدخان) لەنیوان سالی (۱۹۴۱-۱۹۴۴ز) سەرکردایەتی جولانەوھەکی رزگارخواری لە خۆرھەلاتی کوردستان کرد (کوخە مامی، ل ۴۲-۴۷؛ ارفع، ل ۱۰۷-۱۱۰؛ توکلی، ل ۱۹۴-۲۱۳). ئامادەیی

نیشاندا بۇ ھەر پشٹیوانییەك. تەنات بەپچ گېرآنەوہەکانی شاتحالانی سەردەمەكە (ھەمەرەشیدخان) ھاوکاری (مستەفا بارزانی) و بارزانییەکانی ھاوړپې کردووہ بۇ دەربازبوون لە ناوچە سنوورییەکانی بانە و سەردەشتەوہ بۇ ناوچە ی موکریان(چاوپیکەوتنی حاجی کەریم بەگی کانی ناو، ھەمەسالمج بەگ کورپی قادرخان)، تا ئەوہی گەیشتە شاری (مەھاباد) و میوانی (حاجی بابەشیخ) بوو. دواتر گەراوہتەوہ بۇ ناوچە ی (بارزان) (بارزانی ۲۰۱۲، ۱۰/۱).

پەیوہندی دواتریان لە کۆماری کوردستان بووہ، کاتیک ھەردووکیان پەیوہندییان بەو کۆمارەوہ کرد و پلە ی جنرالیان پیدرا(ایغلتن، ل ۱۳۵-۱۳۶؛ سەعیدی ھومایون ۲۰۰۷، ل ۵۴؛ نەوشیروان مستەفا، ل ۱۸۰). لەویش (مستەفا بارزانی) کرایە فەرماندەیی تەواوی ھێزەکانی بارزانی و (ھەمەرەشیدخان بانە) ش کرایە فەرماندە ی ھێزەکانی بۆکان و دەوربەری(پاشکۆی بەلگەنامەکان، بەلگەنامە ی ژمارە ۱-۲). ئەوہی لەو کۆمارەدا جینگای باس بوو، کە ھەر (چوار) لکەکە ی سەر بە فەرماندەیی بۆکان و دەوربەری لە ھێزەکانی بارزانی و سەر بە (جنرال مستەفا بارزانی) بوون. واتە بەشیک ی زۆری ھێزەکانی بارزانی کەوتبوونە سنووری دەسەلاتی (جنرال ھەمەرەشیدخان) (پاشکۆی بەلگەنامەکان، بەلگەنامە ی ژمارە ۳). ئەو پەیوہندییەش تا (۲ی ئابی ۱۹۶۶ز) درێژەیی کیشا، چونکە دوای ئەو بریارە (جنرال ھەمەرەشیدخان بانە) وازی لە کۆمار ھێنا و گەرایەوہ گوندەکە ی خو ی لە (دارۆخان) د. کە یوان ئازاد ئەنوەر، ل ۱۳۹-۱۴۰) و (جنرال مستەفا بارزانی) لە کۆمار مایەوہ، تا رووخانی لە (۱۷ی کانوونی یەکەمی ۱۹۶۶ز) (نەوشیروان مستەفا ئەمین، ل ۲۷۹؛ مەحموودی مەلا عزەت ۲۰۰۱، ۳۰۷). بە دوایدا بۇ ماوہی (یانزە) سأل ئاوارەیی یەکیٹی سو فیهت بوو(د. عبدالفتاح البوتانی ۲۰۰۴، ص ۱۷۹). ھەرچی (ھەمەرەشیدخان) یە لەتیوان سالانی (۱۹۶۶-۱۹۵۰) بۇ شاری (رومادی) و لەتیوان سالانی (۱۹۵۰-۱۹۵۸ز) بۇ شاری (کەرکوک) دوورخرایەوہ(د. کە یوان ئازاد ئەنوەر، ل ۱۴۹-۱۵۰). بەلگەنامە یەك، کە پەیوہندی تیوان ھەردوو فەرماندە ی کۆمار دەردەخات لەسەر ووبەندی دوا رۆژەکانی کۆماری کوردستاندا، نامە یەکی (ھەمەرەشیدخان) ە بۇ (مەجیدخان ی کورپی)، تیدا باسی لەوہ کردووہ، کە ھەوالی پیگەیشتووہ دەولەتی ئیران پیلانی لەسەر رادەستکردنەوہی (مستەفا بارزانی) داوہ بە دەولەتی عیراق، خو ئەگەر ئەو ھەوالە راست بیٹ، ئەو ئەمیش لەلایەن دەولەتی پادشایەتی عیراقەوہ رادەستی دەولەتی ئیران دەکریتەوہ. بەوہش مەرگی نزیك دەبیئەوہ، بۆیە ھیوا ی خواستووہ دەولەتی ئیران ئەو کارە نکات و نەگاتە ئەو ئاستە، تا ئەمیش پارێزراو بیٹ(پاشکۆی بەلگەنامەکان، بەلگەنامە ی ژمارە ۴). وەك پیشتەر ئاماژەشمان پیدای پشینیییەکانی (ھەمەرەشیدخان) و ئەو ھەولانە ی پیی گەیشتبوو پیچەوانگە گەرا، بەوہی (مستەفا بارزانی) و ھاوړپییانی بە سەرکەوتوویی گەیشتنە (یەکیٹی سو فیهت) و رزگاریان بوو(البوتانی، ص ۱۷۹). (ھەمەرەشیدخان) یش لە شاری (رومادی) مایەوہ و رادەستی دەولەتی ئیران نەکرایەوہ(د. کە یوان ئازاد ئەنوەر، ل ۱۴۹-۱۵۲). بەو شتوہ بە پەیوہندییەکان پچراند، تا لە شوړشی ئەیلولدا یەکیان

گرتەوہ. (مستەفا بارزانی) وەك سەركردهی شۆرش و (حەمەرەشیدخان)یش وەك پێشمەرگەگەیی پشتیوانی پێبەری شۆرشەكە، تا كۆچی دوایی كردنی.

۲. میژووی پەيوەندیان لە سەردەمی شۆرشى ئەیلولدا

میژووی پەيوەندیان لە شۆرشى ئەیلولدا بۆ سەرەتای دەستپێکردنی دەگەریتەوہ، ئەوہش کاتیك لەسەر داوای (مستەفاى بارزانی) سەرۆك خێل و سەرۆك ھۆزەكانى كورد لە (۱۱ ئەیلولى ۱۹۶۱ز)، پروبەرووی رژیمی عەبدولكەرىم قاسم) بوونەوہ(مەنگورى، ۲۹/۲)، یەكێك لەوان (حەمەرەشیدخانى بانە) بوو(ئازاد ئەنوەر حەمەرەشیدخان، بېرەوہرییەكانى مانگی ئەیلولى سالی ۱۹۶۱) و یەكەمین وێستگەش (شەرى دەربەندیخان) بوو(د. كەیان ئازاد ئەنوەر، ۱۶۶ل)، بەلام ئەو پەيوەندییە بەشێوہى داواكارى و راستەوخۆ نەبوو، بەلكو لە ڕینگای ناوچەى پێنجوینی پارتى دیموكراتى كوردستانەوہ بوو(چاوپێكەوتى قوباد ئەنوەر حەمەرەشیدخان، (۲۰۲۱/۵/۲۲)).

وێستگەى دووہمیش بە شێوہى راستەوخۆ دیدارى ھەردوو لایان بوو لە شارۆچكەى (كۆیە) بۆ بەشداریكردن لەو كۆبوونوونەوہ جەماوہرییەى شارى كۆیە(چاوپێكەوتنى سەلاحەددینی موہتەدى، (۲۰۲۱/۳/۱۸ز)، چاوپێكەوتنى بیستون عەلى كەرىم، (۲۰۲۱/۳/۲۸))، كە لە تەوہرى سێیەمدا سەرنجى دەخەینە پال.

داوای ئەوہشى مەملەتیکانى ئێوان سەرکردایەتى پارتى و مەكتەبى سیاسى لە سەرەتایى سالی (۱۹۶۴ز) گەیشتە بنبەست، (حەمەرەشیدخان) بە یاوہرى ھەریەك لە (حەمەسەلج بەگى بەرى، ئەنوەر بەگى كورى، حەمە ئاغا، مەحموود بەگى گۆلێ، حەمەئەمین بەگى باراوا، رەشیدبەگى باراوا، ئازادى ئەنوەر بەگ) سەردانى (مستەفا بارزانی) لەگوندی (سەنگەسەر)ى نزیک شارۆچكەى (قەلادزى) كرد. لە (۱۵ نیسان)یش لە گوندی (سەنگەسەر) چاویان بە (مستەفا بارزانی) كەوت. لەو چاوپێكەوتنەشدا لەسەر باروودۆخى كوردستان و ھەلومەرج و تواناكانى شۆرش و جیابوونەوہى بالی (ئێبراھیم ئەحمەد و ھاوڕێیانى) قسە و باس كرا، كە (مستەفا بارزانی) بە توندی دژایەتى كارەكەیانى كرد و بە ھەولێكى نەیارانى كورد پێناسەى كرد. ئەمەو داوای لە (حەمەرەشیدخان) كرد لەو بارەوہ ھاوكارى شۆرش بكات، بەلام (حەمەرەشیدخان) داوای لە (مستەفا بارزانی) كرد، كە واز لە دژایەتیکردنیان بەئینیت و لاپەرەییەكى نوێیان لەگەڵدا بكاتەوہ. دواجار (مستەفا بارزانی) لەسەر داوای (حەمەرەشیدخان) بپاریدا ئەگەر ئەوان واز لە دژایەتیکردن و تێكدانى ریزەكانى شۆرش بھێنن، پەلامار نادرین، بەلام ئەگەر وایان نەكرد، ئەوا لێیان دەدریت. بەوہش ھەولەكەى شوپى خۆى گرت و كۆتایی بە سەردانەكەى ھینا و گەراپەوہ بۆ زیدی خۆى(ئازاد ئەنوەر حەمەرەشیدخان، بېرەوہرییەكانى مانگی نیسانى سالی ۱۹۶۴).

وێستگەى دواتریش میواندارى (حەمەرەشیدخان) بوو بۆ كۆنگرەى شەشەمى پارتى دیموكراتى كوردستان لەلایەن خودى (مستەفا بارزانی)یەوہ، كە لە (۷ تەممووزى ۱۹۶۴ز) لە شارۆچكەى

(قه‌لادزۆ) به ئاماده‌بوونی (٤٥٠) ئەندام بەسترا(بارزانی ٢٠٠٤، ١٧٨/١/٣-١٧٩؛ ئیبراهیم جەلال، ١٦٠-١٦٤). بۆ ئەو کۆنگرە‌یه‌ش هەریەک له (مەجیدخان و ئەنوەر بەگی کورپی و عەلی خانە بەگ و ئازاد و قوباد کورانی ئەنوەر بەگ) یاوەری (حەمەرەشیدخان) بوون. بۆ کۆنگرە‌کەش تەنیا (حەمەرەشیدخان) بەشداری کرد و تیدا پشتیوانی بۆ کۆنگرە‌کە و سەرکەوتنی (مستەفا بارزانی) نیشاندا. لەماوەی مانەوه‌شیان لەوێ له گوندی (بوسکین) میوانی (شیخ حوسینی بۆسکین) بوون و (سێ) رۆژ لەوێ مانەوه(ئازاد ئەنوەر حەمەرەشیدخان، بیرە‌وه‌رییە‌کانی مانگی تەممووزی ساڵی ١٩٦٤؛ چاوپێکەوتنی قوبادی ئەنوەر بەگ).

لەلایەکی دیکەوه (مستەفا بارزانی) بەمە‌به‌ستی لەنزیکە‌وه ئاگادار‌بوون له بارودۆخ و تەندروستی (حەمەرەشیدخان) له بە‌رواری (٢٥ی تەممووزی ١٩٦٤ز) سەردانی شارۆچکە‌ی (پینجۆین) کرد، تا لە‌و‌پۆه سەردانی گوندی (دارۆخان) بکات. کاتی‌کیش ئەم هە‌و‌الە گە‌یشتە (حەمەرەشیدخان) هە‌ردوو کورە‌کە‌ی (مەجیدخان و ئەنوەر بەگ) ی له بە‌رواری (٢٧ی تەممووز) ناردە شارۆچکە‌ی (پینجۆین)، تا پیشوازی لێ بکەن. دواتر کاتژمێر (٤)ی عەسری رۆژی دواتر (مستەفا بارزانی) له گە‌ڵ (٣٥٠) کە‌سایە‌تی و پێشمەرگە گە‌یشتە گوندی (دارۆخان). لەو سە‌ردانە‌شیدا هە‌ریەک له (سلیمان ئا‌غای سندی، توفیق میرا‌و، شیخ حوسینی بۆسکین) یاوەری بوون. ئە‌م‌ه‌و (مستەفا بارزانی) تا (١ی ئابی ١٩٦١ز) له لای (حەمەرەشیدخان) مانە‌وه(چاوپێکەوتنی مە‌سعود بارزانی، (٣ی ئە‌یلوولی ٢٠١٣)).

لە‌کاتی مانە‌وه‌ی (مستەفا بارزانی) له گوندی (ساوجی) سەر بە شارستانی (مە‌ریوان)ی خۆ‌ره‌ه‌لاتی کوردستان له وەرزی پاییزی ساڵی (١٩٦٥ز)، تا سە‌ره‌تای زستانی هە‌مان ساڵ(بارزانی ٢٠٠٤، ٢٠٧/١/٣)، له‌سەر دا‌وای (حەمەرەشیدخان) هە‌ریەک له (مە‌حمود بەگی گۆ‌لی و کوێخا فارسی بیستان و ئە‌مین بەگی سیا‌گۆ‌یز) لە‌پا‌ڵ (ئە‌نوەر بەگی کورپی و عە‌لی خانە بەگ و قوبادی ئە‌نوەر بەگ) ئێ‌ردرانه لای، تا لە‌خ‌زم‌تیدا بن و مێ‌ن‌ه‌وه(پە‌یوه‌ندی تە‌له‌فۆنی له‌گە‌ڵ عە‌لی خانە بەگ، (٢٠٢٠/١٢/٤)؛ چاوپێکەوتنی قوبادی ئە‌نوەر بەگ).

دی‌اره (حەمەرەشیدخان) وه‌ک کە‌سایە‌تییه‌کی ناسرا‌وی سە‌رده‌مه‌کە، کاتی‌ک له رێ‌گای را‌گە‌یان‌دنه‌کانی نا‌وخۆی و دەر‌وه‌ه‌و‌الی (بە‌یان‌نامه‌ی ئازاری ١٩٧٠ز) بیست، بو‌وه مایه‌ی خوش‌حالی، به‌وه‌ی هیوا و ئامان‌جە‌کانی (نۆ) ساڵی تە‌مه‌نی شۆ‌رشێ ئە‌یلول هاتۆ‌ته دی و بە‌ه‌ده‌ر نه‌چوو. د‌وای ئە‌وه‌شی به تە‌وا‌وی ب‌ر‌کە‌گانی ئا‌گادار‌کرا، چە‌ند تێ‌بینییه‌کی له‌سەر هە‌ندێ‌ک له‌و ب‌ر‌گانه لا دروست بوو، بۆ‌یه پێ‌ی باش بوو سە‌ردانیکی (مستەفا بارزانی) بکات، تا لە‌لایە‌ک پیرۆزبایی ئە‌و سەرکە‌وتنه له پ‌رێ‌ه‌ری شۆ‌رشه‌کە بکات. لە‌لایە‌کی دیکە‌وه بۆ‌چوونی خۆ‌ی له‌سەر ئە‌و ب‌ر‌گانه پ‌ر‌اب‌گە‌یه‌تیت. به تاییه‌ت دانانی ما‌وه‌ی (چوار) ساڵ بۆ جێ‌به‌جێ‌کردنی هەر (پانزه) ب‌ر‌گە‌کە‌ی بە‌یان‌نامه‌کە، چونکە لای وابوو دانانی (چوار) ساڵ بۆ ئە‌و کاره جگه له خۆ‌دزینە‌وه‌ی حکومه‌ت له مافه‌کانی کورد و شۆ‌رش و کات کوشتن هێ‌چی دی نییه. هەر بۆ‌یه له بە‌رواری (٢ی کانوونی دو‌وه‌می ١٩٧١ز) به یا‌وه‌ری (حەمەرە‌ئە‌مین خانی برای، مە‌جیدخانی

کۆری، ئازاد و قوبادی کۆپه‌زای، گوندی (دارۆخان)یان به‌رهو (گه‌لآله) باره‌گای سه‌رکردایه‌تی شوْرش به‌جیه‌یشت. له (ه‌ی کانونی دووهم) گه‌یشتنه (گه‌لآله) و سه‌ره‌تا له‌لایهن (د.مه‌حموود عوسمان) و دو‌تر له‌لایهن (ئیدریس بارزانی و مه‌سعود بارزانی) ئەندامانی مه‌کته‌بی سیاسی پارتی دیموکراتی کوردستان پێشوازیان لێکرا. کاتژمێر (١٢،٣٠)ی شه‌ویش له‌لایهن (مسته‌فا بارزانی)ی پێشوازیکران. دوای پشوو‌یه‌کی که‌م دانیشتنی نه‌ینی تیوان (بارزانی و همه‌ره‌شیدخان) ده‌ستی پێکرد، که (دوو) کاتژمێری خایاند(ئازاد)ئه‌نوه‌ر همه‌ره‌شیدخان، بیره‌وه‌رییه‌کانی مانگی کانونی دووهمی ساڵی ١٩٧١ز). وه‌ک دو‌تریش خودی (حه‌مه‌ره‌شیدخان) به‌شیککی که‌می دانیشتنه‌که‌ی بو‌ براو کۆر و کۆپه‌زاکانی گێراوه‌ته‌وه‌، ئاماژه‌ی به‌وه‌ داوه، که له‌و دانیشتنه‌دا باس له‌ ناوه‌رۆکی رێکه‌وتنامه‌که‌ و تیروانیی حکومه‌ت بو‌ی و بو‌چوونی بارزانی ده‌رباره‌ی و بو‌چوونه‌کانی خو‌یشی ده‌رباره‌ی کراوه. هه‌ر له‌و باره‌وه (مسته‌فا بارزانی) باسی له‌وه‌ کردووه، که له‌م قۆناغه‌دا له‌وه‌ زیاتر ده‌سته‌به‌ر ناییت، به‌لام ئه‌وه به‌و مانایه‌ نیه‌، که خه‌بات کۆتایی هاتووه و رژیمی به‌عیشش وازی له‌ پیلان و نه‌خشه‌ی تیکده‌رانه هه‌یناوه و ئاماده‌یی جیه‌جیه‌کردنی ته‌واوی خاله‌کانی رێکه‌وتنامه‌که‌یه، به‌لام سه‌رباری ئه‌وانه‌ش لای وابوو، که حکومه‌ت ناتوا‌ییت کات به‌ کورد بکوژیت، چونکه کوردیش ره‌وایه‌تی خه‌بات و ووره‌ی پۆلاینی هه‌یزی پێشمه‌رگه‌ی هه‌یه. هه‌روه‌ها پشتیوانی خو‌ی و بنه‌ماله‌ و که‌سوکار و ناوچه‌که‌ی بو‌ (مسته‌فا بارزانی)و شوْرشه‌که‌ ده‌رپری. به‌ دوای ئه‌و دیداره‌شدا به‌ هه‌مان ئه‌و رێگه‌یه‌ی لێوه‌ی هاتبوون بو‌ زێده‌ی خو‌یان گه‌راونه‌ته‌وه‌(ئازاد)ئه‌نوه‌ر همه‌ره‌شیدخان، بیره‌وه‌رییه‌کانی مانگی کانونی دووهمی ساڵی ١٩٧١).

ئه‌وه‌ی جینگای باسه له‌ ماوه‌ی (چوار) ساڵی گفتوگۆ پێش‌ره‌وییه‌کی وه‌ها به‌ رێکه‌وتنامه‌که‌ نه‌کرا، که جینگای ئومیدی کورد و شوْرشه‌که‌ی بێت. به‌ ئاستیک حکومه‌تی ئێراق له‌ پیا‌ده‌کردنی سیاسته‌کانی پاگواستن درێغی نه‌کرد، تا ئه‌وه‌ی له (١٦ی حوزه‌ییرانی ١٩٧٢ز) پیلانیکی له‌ دژی (مسته‌فا بارزانی) دا‌رشت، به‌لام هه‌وله‌که‌ی سه‌که‌وتوو نه‌بوو(ئازاد)ئه‌نوه‌ر همه‌ره‌شیدخان، بیره‌وه‌رییه‌کانی مانگی حوزه‌ییرانی ساڵی ١٩٧٢). بو‌ ئه‌م رووداوه‌ش (حه‌مه‌ره‌شیدخان) ده‌سته‌یه‌کی نوینه‌رایه‌تی نارده‌ لای بارزانی، که له (حه‌مه‌ئهمین خانی برای، ئه‌نوه‌ربه‌گی کۆری، مه‌حموود به‌گی گۆلی، ئازادی)ئه‌نوه‌ربه‌گ) پێکهاتبوون. نوینه‌رانی (حه‌مه‌ره‌شیدخان) له (٩ی حوزه‌ییرانی ١٩٧٢ز) سه‌ردانی (مسته‌فا بارزانی)یان له (حاجی ئۆمه‌ران) کرد و نامه‌یه‌کی (حه‌مه‌ره‌شیدخان) یان دایه‌ ده‌ست (بارزانی)، که تیدا هاتبوو به‌ کمالی سروره‌وه‌ هه‌والی نه‌جات بوونتانم له‌و کاره‌ دوشمنکاریه‌ی حکومه‌تی ئێراق پێ گه‌یشت. زۆر خو‌ش‌حال بووم که جاریکی تر خوا به‌ شوْرش کوردی به‌خشیته‌وه‌. له‌ خوا گله‌بی سه‌لامه‌تیت له‌ نقشه‌ی دوشمنکاری به‌عسی یه‌کان داواکارم. هه‌ندیک سفارش هه‌یه‌ همه‌امین خان عه‌رزت ده‌کا“(ئازاد)ئه‌نوه‌ر همه‌ره‌شیدخان، بیره‌وه‌رییه‌کانی مانگی حوزه‌ییرانی ساڵی ١٩٧٢). له‌و روونکردنه‌وه‌ی (حه‌مه‌ئهمین خان) داوای (حه‌مه‌ره‌شیدخان)ی خستبووه‌ به‌رده‌م (مسته‌فا بارزانی)، که جاریکی تر به‌ یاسای چاککردنی کشتوکاڵدا بچیته‌وه‌ و کاریک بکات، که مافی خاوه‌ن مۆلکه‌کان ره‌چاو بکات. ئه‌مه‌و ئه‌و

سزايه‌ی دهرحەق بە هەردوو کۆرەکەي (مەجیدخان و ئەنۆرەبەگ) دەرێکردوو، بەو‌ه‌ی بۆ ناوچەي هەورامان و گوندی (تەوێڵە) دوورخراونەتەو، لایبات، چونکە ئەو تاوانەي بۆ ئەوان دروستکراو بەو‌ه‌ی دژی بەرژەو‌ەندییەکانی پارتی دیموکراتی کوردستان کار دەکەن. لەبەرەمبەری ئەو سەردانەدا (مستەفا بارزانی) پێز و سلاوی خۆي گەیاندۆتە (حەمەرەشیدخان) و بریاری بە نوێنەرەکانی دابوو، کە کار بۆ پچاوکردنی بەرژەو‌ەندی خاوەن مۆلکەکان بکات و و کۆتایی بە دوورخستەو‌ه‌ی هەردوو کۆرەکانی بەئینیت (چاوچیکەوتنی مەحمود بەگي گۆلي، ئازاد ئەنۆرە حەمەرەشیدخان، بیرەو‌ەبیەکانی مانگي حوزەیرانی سالی ۱۹۷۲).

ئەو‌ه‌شی جینگای باسە نوێنەرەکانی (حەمەرەشیدخان) ماو‌ه‌یەک بوو گەیشتبوونەو‌ه‌ ناوچەي خۆیان کاتیک هەو‌الی پیلانیکی تری حکومەتی تێراق لە دژی (مستەفا بارزانی) گەیشتە گوندی (دارۆخان). ئەو‌ه‌ش دواي ئەو‌ه‌ی لەسەر بریاری (سەددام حوسین) و بە نەخشەي (نازم گوزاری) بەرپۆبەری موخابەرەتی تێراق بەهۆي چەند پیاویکی ئایینی نەخشەيەکی خۆتەقاندنەو‌ه‌ لە (۲۹ی ئەیلولی ۱۹۷۲ز) بۆ (مستەفا بارزانی) دانرا، بەلام ئەمجارەشیان پیلانەکە شکستی هینا (چاوچیکەوتنی مەحمود بەگي گۆلي، ۸ی تەمموزی ۱۹۹۲ز).

دوا هەو‌لەکانی (حەمەرەشیدخان) یش لە پشتیوانیکردن لە شۆرش و سەرکردایەتیەکەي دواي سەردانی (فۆئاد عارف و ئازادی کۆپی) بوو بۆگوندی (دارۆخان) لە (۱۴ی حوزەیرانی ۱۹۷۴ز) بە مەبەستی دۆزینەو‌ه‌ی پینگا چارەيەک بۆ ئایندەي شۆرشەکە. لەسەر راسپاردەي (فۆئاد عارف) یش بۆ پۆژی دواتر شانديکی لە (مەجیدخان و ئازادی ئەنۆرەبەگ) لە پینگاي (بانە-سەردەشت-خانە-حاجی ئۆمەران) ناردە لای سەرکردایەتی شۆرش. ئەو‌ه‌و بوو شاندهکە لە (۱۶ی حوزەیران) و لە (دەرەبەند) چاویان بە (موحەممەد عەزیز) کەوت. بۆ پۆژی دواتر لە (حاجی ئۆمەران) چاویان بە (ئیدریس بارزانی) لە (۱۸ی حوزەیران) یش چاویان بە (عەلی عەبدووللا) کەوت. لە (۲۱ی حوزەیران) یش چاویان بە (د.مەحمود عوسمان) کەوت و دواتر بۆ دوو‌ه‌مین جار (ئیدریس بارزانی) یان بینی. لەو سەردانەشیاندا پەيامی (حەمەرەشیدخان) یان گەیانده (مستەفا بارزانی). بۆ پۆژی دواتریش لە پینگاي (نەغەدە-سابلاخ-سەقز-بانە) گەرانەو‌ه‌ گوندی (وینە) و دواتر (دارۆخان). لە وەلامی ئەو هەو‌لەي (حەمەرەشیدخان) و پشتیوانی لە شۆرش‌ي ئەیلول و ریبەرەکەي پۆزیمی بەعس لە (۲۶ی حوزەیران) گوندی (وینە) ی بۆردومان کرد و بۆ پۆژی دواتریش گوندی (دارۆخان) ی بۆردومان کرد (ئازاد ئەنۆرە حەمەرەشیدخان، بیرەو‌ەبیەکانی مانگي حوزەیرانی سالی ۱۹۷۴).

تەۋەرى سىيەم

رۆلى (ھەمەرەشىدخاننى بانە) لە شۆرشى ئەيلول و پشتىۋانى بۇ (مستەفا بارزانى)

۱. رۆلى (ھەمەرەشىدخاننى بانە) لە شۆرشە ئەيلولدا

يەكەمىن ۋىستىگە خەبات و رۆل لەو شۆرشەدا بۇ سەرکردايە تىكىردى ئەو ھەزەرى دەگەرپىتەۋە، كە لە سنوورى ناۋچەى پىنجوئىنەۋە پرووى كرده شارۆچكەى (دەربەندىخان) و چىاي زىناكو بۇ ئەۋەى پروۋبە پرووى سوۋپاي عىراق بىتەۋە (چاۋپىكەۋتنى مىرزا سىدىقى فەقى مەحمود چىنگىيانى)، ۱۰ى حوزەيرانى ۱۹۹۸). ئەو بەشدارىيەشى لەسەر داۋاي (مستەفا بارزانى) بوو بۇ سەرۆك خىل و سەرۆك ھۆز و كەسايەتتەكان و ھاۋلاتيانى كورد، تا پشتىۋانى لە شۆرش بىكەن و پروۋبە پرووى سوۋپاي عىراق بىنەۋە (د. كەيوان نازاد ئەنۋەر، ۱۶۶ل). لەم چوارچىۋەيەدا لەسنوورى قەزاي پىنجوئىن بەشكە لە سەرۆك ھۆزۋ تىرەو كەسايەتتەكان، كە ژمارەيان (۲۵۰) كەس دەبوو، لەژىر سەرکردايەتى (ھەمەرەشىدخان) خۇيان گەياندە و چىاي زىناكوۋ نىك شارۆچكەى (دەربەندىخان) بوونەۋە (عەبدوللا ئەحمەد رەسوۋل پىشەدرى ۱۹۹۷، ۱۹۶/۱-۲۰؛ مەنگورى، ۲۹/۲). بە گەشىتتەيان تۋانسان دەست بەسەر (بەنداۋى دەربەندىخان) دا بىگرن، بەلام بەھۆى شالۋىكى گەۋرەى حىكومەتەۋە و لەسەر بىرارى (مستەفا بارزانى) ھەموو ھەزەرىكان كىشانەۋە (چاۋپىكەۋتنى مىرزا سىدىقى فەقى مەحمود چىنگىيانى). لەو شەپەشدا چەكدارىكى (ھەمەرەشىدخان) بە ناۋى (مستەفا موحەممەد شەرىف) ى خەلكى گۈندى (سوراۋ) شەھىد بوو. ئەۋەش يەكەمىن بەشدارى (ھەمەرەشىدخان) و بىنەمالەكەى بوو لەو شۆرشەدا (پىشەدرى، ۲۳/۱-۲۴).

ۋىستىگەى دوۋەمىشى نازاد كوردنى شارۆچكەى (پىنجوئىن) بوو لە سەرەتاي ۋەرزى بەھارى سالى (۱۹۶۱ز) دا. ئەۋىش كاتىك (مستەفا بارزانى) رېبەرى شۆرش لە نامەيەكدا بەھۆى (عەباسى مەمەند ئاغا) ۋە ئاراستەى (مىرزا سىدىقى فەقى مەحمودى چىنگىيانى) لىپرسراۋى ناۋچەى پىنجوئىنى پارتى دىموكراتى كوردستان كورد، داۋا لە (ھەمەرەشىدخان) كوردبوو، بۇ نازاد كوردنى شارۆچكەى پىنجوئىن ھاۋكارى شۆرش بىكات، بەلام بەھۆى باران بارىنى زۆر و بەرزبوونەۋەى ئاستى چەمى سووراۋ، (مىرزا سىدىقى) نەيتۋاننىبوو پەيامەكەى بگەيەنپتە (ھەمەرەشىدخان) (چاۋپىكەۋتنى مىرزا سىدىقى فەقى مەحمود چىنگىيانى). ھەربۇيە دواتر (مام جەلال) ئەندامى مەكتەبى سىياسى پارتى داۋاكەى (مستەفا بارزانى) گەياندە (ھەمەرەشىدخان). ئەۋىش لە رېگەى ناۋچەى (شارباژىر) ۋە سەردانى گۈندى (دارۋخان) ى كورد، تا راستەۋخۇ چاۋى بە (ھەمەرەشىدخان) بىكەۋىت و بەلئىنى ھاۋكارى و پشتىۋانى بۇ نازاد كوردنى شارۆچكەى پىنجوئىن لىۋەربىگىت. لەم بارەۋە (مام جەلال) گەشىتتى خۇى بە گۈندى (دارۋخان) و پىشۋازى و پشتىۋانى كوردنى بۇ شۆرش لەلايەن (ھەمەرەشىدخان) ۋە ھا دەگىرپىتەۋە دۋاي ئەۋەى بە كەلك ۋە رىگرتن لە كەش و ھەۋاي سەر كەۋتۋوى پىشمەرگانە و مەعنەۋىياتى بەرزى خەلك و ۋورەى

پیشمەرگه، پرومان كرده ناوچهی پینجویڭ بۆ پرزگارکردنی. لهوئى ده‌بوايه هئىزى عه‌شايهر و پياوماقولاڭ رابكيشين به‌لاى خۆماندا. كليلى سه‌رکه‌وتنیش له گيرفانى خوالیخۆشبوو همه‌په‌شیدخانداندا بوو، كه له جمهوریه‌تى كوردستانى مه‌هابادیشدا روتبه‌ی ژه‌نه‌رالى پڻ به‌خه‌را بوو، شان به‌شانى شه‌هید سه‌يفى قازى و خوالیخۆشبوو ژه‌نه‌رال مسته‌فا بارزانى و عومه‌رخانى شكاك. بۆ رازیکردنى همه‌په‌شیدخانىش پيويستمان به‌ رازیکردنى خوالیخۆشبوو مه‌جیدخانى كورپى هه‌بوو“ (مام جه‌لال، ۲۰۰۲/۲/۲۶)، له يادى دۆستى دیرينمان خوالیخۆشبوو مه‌جیدخان دا، (كوردستانى نوئى، ۱). هه‌روه‌ها نووسيوويه‌تى مه‌جیدخانىش ئه‌ركى رازى كردنى خانى خسته ئه‌ستوى خۆى، بۆيه ئيمه‌ش به‌ دلنبايه‌وه به‌رپى كه‌وتين به‌ره‌و ناوچه‌ی پینجويڭ، شه‌هیدى نهمر مه‌لا رسول و چه‌ندين كاديرى پيشمه‌رگانه‌ى ترم له‌گه‌لدا بوون. ئه‌وسا به‌ پڻ ده‌رۆيشتين، نه‌ رینگه‌ى ئۆتۆمبيل هه‌بوو، نه‌ ئۆتۆمبيلمان هه‌بوو، وه‌زعى مالىشمان زۆر خراپ بوو، جلمان شر بوو، زۆریش پيلاو دپاو و پيلاو خراپ بووين، من خۆم پيلاوه‌كه‌م دپاوبو، ژيره‌كه‌ى داپچراپوو به‌ په‌ت به‌ستبوومه‌وه، له‌وه‌ش ئه‌و كه‌لكه‌م وه‌رگرت كه‌ پيشمه‌رگه‌ى پڻ هيوور بکه‌مه‌وه هه‌ر كاتيك پيشمه‌رگه‌يه‌كى پيلاو شر ده‌هات و پاره‌مان نه‌بوو پيلاوى بۆ بکړين به‌وه دلّم ده‌دايه‌وه كه‌ ده‌مگوت وه‌ره پيلاوه‌كامان بگۆرينه‌وه!! ئه‌ويش كه‌ پيلاوه‌ شره‌كه‌ى ده‌ديت رازى ده‌بوو. به‌لام هه‌روا بڻ جل و پيلاو نه‌ماينه‌وه! كه‌ نزيك بووينه‌وه له‌ دڻ يه‌كه‌ى خوالیخۆشبوو همه‌په‌شیدخان، خوالیخۆشبوو مه‌جیدخان به‌ پيرمانه‌وه هاتبوو زۆر به‌ گه‌رمى پيشوازى ليكردين و رڻنوئى كردين هه‌تا ناو دڻ يه‌كه‌ و له‌وئيش بۆ ديوه‌خانى همه‌په‌شیدخانى خوالى بوردوو، پۆژه‌كه‌ى باران بوو، هه‌موومان ته‌ر بووبوين... سه‌باره‌ت به‌ شرى پيلاومان هه‌موو پينه‌كامان قوراووى بووبوون بۆيه كه‌ خان له‌ ديوه‌خان هاته‌ ده‌رو پيشوازى گه‌رمى ليكردين و پاشان ده‌ستى منى گرت و به‌رامبه‌ر ژوورى ديوه‌خانه‌كه‌ى كه‌ مافورى فه‌رشى نايابى ئيرانى تيدا راخراپوو، من رووم نه‌ده‌هات به‌و ته‌رى و پڻ قوراويه‌وه بچمه‌ ژووره‌وه، بۆيه داواى لڻ بوردنم له‌ خان كرد كه‌ رینگه‌مان بدات بچينه‌ مزگه‌وت قاچمان بشوڻ و خۆمان ووشك بکه‌ينه‌وه ئينجا بينه‌وه، به‌لام خوالیخۆشبوو همه‌په‌شیدخان رازى نه‌بوو ئه‌مرى كرد مه‌سينه‌ ئاماده‌ کران و قاچمان له‌به‌ر شويش و ئيمه‌ى ناچار كرد بچينه‌ ژوورى ديوه‌خانه‌ گه‌رم و گوور و رازاوه‌كه‌يه‌وه! له‌وئيش هه‌ر خۆمان وشك كرده‌وه هه‌م خۆمان هه‌سانه‌وه. مه‌جیدخانى خوالیخۆشبوو هه‌ر له‌ ده‌ره‌وى دڻ كه‌يانه‌وه كه‌ ئيمه‌ى وا به‌م وه‌زعه‌ ديتبوو، سوارىكى نارد بوو بۆ پینجويڭ له‌وئى پتر له‌ سه‌د و په‌نجا جووت پيلاوى راسپاردبوو بۆمان كرابوو شه‌و پيمان گه‌يشت و به‌سه‌رماندا دابه‌شكران. خانیش منى خه‌لات كرد شالتيكى باشى كوردى و ده‌ستكيشيڭ و قه‌مسه‌له‌يه‌ك. له‌ ديوه‌خانه‌كه‌شيا خزمه‌تتيكى باشيان كردين و خواردنيكى شاه‌انه‌يان بۆ هينانين چه‌ندين جوړى پلاو و گوشت، شله‌ى كوردى و ئيرانى بۆمان ساز كرا بوو. منيش كورانم هاندا له‌ وه‌رامى داواى خاندان كه‌ وه‌ك مالى خۆمان رفتار بکه‌ين وشه‌رم نه‌كه‌ين له‌ خواردندا... خان زۆر رڻزى گرتين و پڻ راگه‌ياندين كه‌ ئه‌نوه‌ربه‌گى كورپى به‌ ده‌يان چه‌كداره‌وه ئاماده‌ كراوه بۆ هاوكارى كردمان. راشى سپاردوو خه‌رچى

سەرۆك و پياوماقولىك ھەيە و خۆى بە كورد بزانىت دەبى ھاوکارمان بى. دواى نان خواردن خان بە جىي ھىشتىن تاكو بەسئىتەو، بەلام خوالىخۆشبوو مەجىدخانى دۆستم ماىەو و مژەى پىدام كە ھەموو ئەركەكانى خۆى بەدى ھىناو و چەند سەد چەكدارىكى عەشايەرى ئامادەكردوو بۆ بەشداربوون لە گەلمان بۆ ئازادکردنى پىنجوین (مام جەلال، ۲۰).

ھەولەكەى (مام جەلال) سەرکەوتنى بەدەستھىنا، بەوھى (حەمەرەشىدخان) ھىزىكى (۲۸۰) چەكدارى ئامادەكرد، تا لە دۆلى شلىرەو بەگاتە شارى (پىنجوین) و بە ھاوکارى ھىزەكەى شۆرش بکات گەمارۆدانى شارەكە. دواتر پەيوەندى بە بەرپرسانى شارەكە و لە ئىویشياندا (مەعاون كەمالى شىخ غەرىب) بەرپۆبەرى پۆلىسى قەزای پىنجوین كرا، تا خۆيان بە دەست شۆرشەو بەدن. لە بەرامبەردا (مەعاون كەمال) ئەوھى پراگەياندا، كە ئەو خۆى بە دەست كەسەو نادات، جگە لە (حەمەرەشىدخان) نەبىت. ئەوھى بوو داواكەى (مەعاون كەمال) ئىردرا بۆ (حەمەرەشىدخان) و ئەویش بە خۆى ھىزىكى تايبەتەو بەرەو دەروازەى خۆرھەلاتى شارەكە بەرپىكەوت و (مەعاون كەمال) ى لى ئاگادار كرا. لە وھلامدا (مەعاون كەمال) داواى يەك ھەفتە مۆلتەى لە (حەمەرەشىدخان) كرد، بەلام ئەو ماوھىە بۆ (سى) ھەفتە درىژ كرايەو. سەرئەنجام لە (۲۴ى ماىسى ۱۹۶۲ز) شارەكە دواى گەمارۆبەكى (چوار) ھەفتەى و خۆبەدەستەودانى بەرپۆبەرى پۆلىسى قەزای پىنجوین بە (حەمەرەشىدخان) ئازادكرا. بەمەش ھىزى پىشمەرگە چوونە ناو شارەكەو و دەستيان بەسەر تەواوى شارەكەدا گرت و برى (۱۱ھەزار) دىنار و (۱۶ھەزار) فىشەك و (شەش) رەشاش دەسكەوتى شۆرش بوو. ئەمەو جگە لە بەدىلگىرانى (۱۷۲) پۆلىس (مەنگورى، ۴۳/۲). ھەموو ئەو پارەو دەسكەوتانەش بەھۆى (جەمالى مىرزا سەئىد) و بە ئاگادارى و داواى (حەمەرەشىدخان) ئىردرايە گوندى (بناوہ سووتە)، تا بدىتە شۆرش. ھەر لەو پارەيەش مووچەى (سى) مانگى پۆلىسەكانى پىنجوین درا (مەنگورى، ۴۳/۲؛ چاوپىكەوتنى جەلالى مەحمودى فەقى رەھىم، ۱۹۹۸/۱۰/۴ز). ديارە ئەگەرچى ئازادکردنى شارۆچكەى پىنجوین درىژەى نەكىشا، بەلكو بۆ رۆژى دواتر بەھۆى ھىزىكى گەورەى سووپاى ئىراق، كە لە (سى) فەوج پىكھاتبوون گەيشتنەو ناو شارو بە (۱۵۰) كوژراو و (۷۰) برىندار، شارەكەيان گرتەو، بەلام ئازادکردنى و ئەو دەسكەوتانەى بەدبھاتن بۆ ئەو دەمەى شۆرش كەم نەبوون (مەنگورى، ۴۳/۲).

دواى ئەو رووداو بەھۆى شكانى قاچى چەپى لە (۲۲ى تەممووزى ۱۹۶۴ز) لە باخەكەى خۆيدا لە گوندى (دارۆخان) (ئازاد ئەنوەر حەمەرەشىدخان، بىرەوھىبەكانى مانگى تەممووزى سالى ۱۹۶۴ز)، رۆلەكەى بوو رۆلپىكى نارااستەو. بەھۆى ئەوھى نەيتوانى راستەو. رۆلپى لە رووداوھەكان و بەرەنگاربوونەوھى ھىزەكانى سووپاى عىراق ھەبىت، بەلكو لە رىگاي ھەردوو كۆرەكەى (مەجىد خان و ئەنوەر بەگ) و كۆرەزاكانى (بەختيارى مەجىدخان و نەژادى ئەنوەر بەگ) ئەو رۆلەيان گىرا (چاوپىكەوتنەكانى مىرزا سىدىقى فەقى مەحمود و مەجىدخانى حەمەرەشىدخان).

۲. پشتیوانی (حەمەپرەشیدخانە بانە) بۆ سەرکردەى شۆرش (مستەفا بارزانى)

سەربارى ئەو پۆلەى لە دەسپىكى شۆرشى ئەيلول ۆ خودى شۆرشەكە و بۆ ريبەرەكەى هەيبوو، تا كۆتايى تەمەنى پشتيوانيتكى سياسى و مەعنەوى بوو. يەكئىك لەو هەلوپۆستانەشى پشتيوانى بوو لە ريبەرى شۆرشەكە لە (كۆنفرانسى كۆيە).

(كۆنفرانسى كۆيە) كەوتە دواى كوژرانى (زەعيم عەبدولكەريم قاسم) و هاتنەسەر كارە بەعسييەكان بۆ دەسەلات لە (۸ى شوباتى ۱۹۶۳ز) (نديم احمد الياس ۱۹۷۵؛ ص. ۳۷۰۳؛ د. على سعيد كريم، ل ۹۹؛ درك كينان ۱۹۹۹، ل ۸؛ بارزانى ۲۰۰۴، ۱۰۲/۱/۳-۱۰۳) و راگەياندى (پروژەى لامەركەزى) لەلايەن دەسەلاتى نوپوھ لە (۹ى ئازارى ۱۹۶۳ز) (مەنگورى، ۲۹/۲). ئامانجى كۆنفرانسەكەش گەفتوگۆ بوو، سەبارەت بەم پروژەيەو تيروانينى سەرکردايەتى شۆرش لى. بۆ ئەو كۆنفرانسە (حەمەپرەشیدخان) بە سەرۆكايەتى شانديكى بەگراەكانى ناوچەى پينجوين، كە لە (حەوت) كەس پيئەكتابوون، بەشداريان كردو بەروارى (۱۶ى ئازارى ۱۹۶۳ز) گەيشتنە شارۆچكەكە و لەلايەن (كاكە زيادى كۆيە) ميواندارى کران و تا (۲۲ ئازار) مانەو. لەو ماوەيەشدا (سى) جار لەگەل (مستەفا بارزانى) كۆبوو پەوھو پرسەكانى شۆرشى ئەيلول و هەلوپۆستى حكومەتى عىراق و سەرۆك خيئل و سەرۆك ھۆز و كەسايەتییەكانى كورد و بەرپرسانى پارتى ديموكراتى كوردستانيان تاوتويكرد. لەو كۆنفرانسەدا ەك يەكەم كەسايەتى كورد پشتيوانى لە (مستەفا بارزانى) كرد و پروژەى لامەركەزى حكومەتى عىراقى (پاشكۆى بەلگەنامەكان، بەلگەنامەى ژمارە-۵)، رەتكردەوھ (بارزانى ۲۰۰۴، ۱۰۸/۱/۳؛ چاوپيئەكتەنى سەلاحەددىنى موھتەدى).

كۆنفرانسەكە لەتيوان رۆژانى (۱۸-۲۴ى ئازارى ۱۹۶۳ز) ئەنجامدرا. تيدا سەرکردايەتى شۆرشى و بەرپرسە بالاكانى پارتى و سەرۆك ھۆزە ديارەكانى كوردستانى ئىراق بەشداربوون، كە يەكئىك لەوان (حەمەپرەشیدخان) بوو. ديارە ئەو بەر لە گەيشتنى (مستەفا بارزانى) گەيشتبووھ ئەووى و كۆنفرانسەكەش لە مالى (كاكە زيادى كۆيە) لە بەروارى (۱۸ى ئازار) دەستى پيئەكرد و (۲۲ى ئازار) كۆتايى پيئەت. (حەمەپرەشیدخان) يش لە يەكەم رۆژى كۆبونەوھەكە پشتيوانى خوى بۆ (مستەفا بارزانى) و شۆرشەكە رايگەياند و چووھ پال سەرۆكەكەى بۆ رەتكردنەوھى پروژە لامەركەزىيەكەى حكومەتى ئىراق. ئەو پروژەيەى لەلايەن بەشيتكى ئەندامانى مەكتەبى سياسى ەك ھەنگاويك بۆ چارەسەرى كيشەكانيان لەگەل دەسەلاتى نووى قبولكرا (مسعود بارزانى ۲۰۰۴، ۱۰۸/۱/۳). ئەوھش بەھوى ئەوھى لە كۆبوونەوھەكە (دوو) بۆچوون ھەبوون، ئەوانيش دژايەتياكردن و رەتكردنەوھى يان قبولكردنى و بەدەنگەوھەچوونى. لايەنگرانى بۆچوونى يەكەم، لەلايەن (مستەفا بارزانى) يەوھ پشتيوانيكراو زۆربەى سەرۆك ھۆز و كەسايەتییە ديارەكانى كوردو لەتيويشاندا (حەمەپرەشیدخانە بانە) پشتيوانى بوون، پيئەن وابوو، كە ئەم پروژەيە ھيچى بۆ كورد تيدا نيبە و ئامانجى حكومەت تەنيا كات كوشتنە، بەلام بۆچوونى دووھم پيئەن وابوو، كە قبولكردنى ئەو پروژەيە سەرەتايەكە بۆ ھەنگاوى باشتەر و گەيشتن بە مافى زياتر بۆ كوردى عىراقى (ئازاد ئەنوھەر حەمەپرەشیدخان، بيرەوھەرييەكانى مانگى ئازارى سالى ۱۹۶۳). ئەوھ بوو

دوای چەندین دانیشتن و گەفتوگۆی تیرۆتەسەل لە ماوەی (چوار) پڕۆژدا، ئەندامانی بەشداربوو لە پڕۆژی (٢٤ی ئازار) راگەیەنراویکیان بڵاوکردەوه و تیدا گەیشتنە ئەوهی، کە سەرەتا نێردراویک بئێرنە لای حکومەتی ئێراق بۆ زانینی دوا هەلۆیستی ئەوان، دواتر بپاریار لەسەر پەتکردنەوهی پڕۆژەکە و شەپکردن بەدریخت. سەرۆکیایەتی ئەو شاندەش بە (مام جەلال) ئەندامی مەکتەبی سیاسی سپێردرا. شاندەش (٣٠ی ئازار) گەیشتنە (بەغداد)، بەلام ئەنجامیکی وەهای بەدەست نەهینا(مەنگۆری، ٥٦-٥٥/٢؛ بارزانی ٢٠٠٤، ١٠٨/١/٣، ئیبراھیم جەلال، ١٠٠-٩٣).

ئەو پرووداوانە (مستەفا بارزانی)یان گەیانە ئەوهی جارێکی تر، کە بۆ پرووبەرووبوونەوهی سوپای عێراق و ئەو سەرۆک خێل و سەرۆک هۆزانە کورد چوونە بوونە پال حکومەت و لە دژی شۆرش کورد وەستابوونەوه، پەپوونەدی بەو کەسایەتی و سەرۆک خێل و سەرۆک هۆزانە کورد بگات، کە چاوپروانی بەردەوامیدان بە شۆرش و خەباتی لێدەکردن. لەم پروووە لە (٢٤ی مایسی ١٩٦٣ز) نوێنەری تایبەتی خۆی نارد بوو لای (حەمەرەشیدخان) بۆ پشتیوانیکردن لە شۆرش و شەر لە دژی حکومەتی ئێراق. تێردراوەکان لە هەریەک لە (عەلی عەسکەری و مەعاون کەمال) پیکەاتبوون. ئەوانیش دوای ئەوهی گەیشتنە گوندی (دارۆخان) و چاویان بە (حەمەرەشیدخان) کەوت، ئەو بەلێنەیان لێوەرگرت، کە هاوکاری شۆرش بگات. بۆ ئەو مەبەستە هێزێکی لە ئەندامانی بنەمالەکە و کەسایەتیەکانی ناوچەکە کۆکردەوه. ەیزەکەش پڕۆژی (٣٠ی حوزەیران) دا پەلاماری شاری پێنجوین(یاندا و بۆ پڕۆژی دواتر ئازادیان کرد و بوو بەشێک لە ناوچە ئازادکراوەکانی شۆرش(ئازاد ئەنوەر حەمەرەشیدخان، بیرهوهرییهکانی مانگی حوزەیرانی سالی ١٩٦٣).

کاتیکیش (عەبدوولسەلام عارف) بە کودەتایەک لە (١٨ی تشرینی دووهمی ١٩٦٣ز) دا سەرجهم بەعسییهکانی لەدەسەلات دوورخستەوه(شیرزاد زکریا محمد ٢٠٠٦، ص ٣٥٧؛ ئیبراھیم جەلال، ١٩٩٨، ١٢٣) و لە (٦ی شوباتی ١٩٦٤ز)یشدا بانگەوازی شەر وەستاندنی لە دژی کوردەکان راگەیاندا(ۆ.ب.لانجە. ئەدگار، ١٩٧٣. ج، پ ١١٦). هەرۆک پێشوو (دوو) بۆچوونی جیاوازی لەتێو سەرکردایەتی پارتی و شۆرش هینایە ئارا. (مستەفا بارزانی) و بەشێک لە سەرکردایەتی پارتی داواکە حکومەتی عێراقیان قبولکرد و بەشێکی ئەندامانی مەکتەبی سیاسی پارتی دیموکراتی کوردستان، کە پێشتر لەگەڵ قبولکردنی پڕۆژە لامەرکەزیهکە بوون، ئەمجارە ئاشتی و وەستاندنی شەپیان پەتکردەوه(ئیبراھیم جەلال، ١٢٤)، بەلام (حەمەرەشیدخان) سەرباری بۆچوونی لەسەر ئاشتیەکە، پشتیوانی لە (مستەفا بارزانی) کرد و پشتی تێنەکرد(ئازاد ئەنوەر حەمەرەشیدخان، بیرهوهرییهکانی مانگی تشرینی یەکەم و کانوونی یەکەمی، سالی ١٩٦٣). لەم بارەشەوه پەپامیکی لە بەرواری (١١ی شوباتی ١٩٦٤ز) دا ناردە لای (مستەفا بارزانی) و تیدا هاتبوو لێم پرووونە ئەم رێکەوتنە بۆ قەید و شەرته بۆ هاتنی (مەلا مستەفا) بۆ ناوچە پشدر و بیتوین و عشارانی میراودەلی و پشدر دەگەرپتەوه، چونکە ئەوان اجباریان کردوو لەگەڵ حکومەتدا

رېښه بېكېت به حېجېتى ئېھوھى، كې عالم مالى سووتاو و لېقھوماوھ، دەرھق بھوھش لھ پشتمانم“ (ئازاد ئېھوھر حھمھرھشېدخان، بېرھوھرېھكېھكې مانگې تھممووزى سالى ۱۹۶۴).

ئھو پووداوھ سھرھتايېھكې نوڭ بوو بۇ قۇئاغېكې ترسناكې پھرتھوازھبې كورد دروستكرد. ئھوھش بھوھى پزېھكې بزووتنھوھى رزگارېخووزى بھ تھوواوى دووچارى جىابوونھوھ و لھبھرېھكھ ھھلھوشان كرد. بھتايېھت دواى ئھوھى چھقى مملاتېكان شار و ناوچھى سولھيمانى بوو، بۇيھ ئھم پووداوھ لھ خودى (حھمھرھشېدخان) و پېگھى دھسھلاتى لھ ناوچھى پېنجوېن دوور نھبوو، بۇيھ دھبوا ھھلھوېستېكې ھھبېت، بھلام بھھووى سھرھھلدانى چھندېن كېشھ بۇ كوردھكې خۇرھھلالتى كوردستان، بھھووى سېاسھتى تاكړھووى (موھمھمھد رھزا شاي پھھلھووى) لھ دژى كوردھكان، ئاغايانى (كھورك و جواھھردى سھقز) لھ ناوچھى خۇيان ھھلاتن و پھنايان بۇ لاي (حھمھرھشېدخان) ھېنا(ئازاد ئېھوھر حھمھرھشېدخان، بېرھوھرېھكېھكې مانگې تھممووزى سالى ۱۹۶۴). ئھوھش وايكرد ھھولھكې بۇ ماوھيھكې تر دوا بھكھوېت، چوونكھ نھدھكرا لھ ئاست ئھو پووداوانھى خۇرھھلالتى كوردستان و پشتېوانى لھ سھرۇك ھۇز و كھسايھتېھ سېاسېھكېھكې ئھو بھشھى كوردستان، كھ خۇيشى يھكېك بوون لھوان بې ھھلھوېست بېت.

دواى ئھوھى مملاتېكان قۇلتر بوونھوھ و بالى مھكئھبى سېاسى توندتر كھوتنھ رھخنھگرتن لھ (مستھفا بارزانى) و سھركردايھتېھكھى و بھ سھركردايھتېھكې ھۇزايھتى دواكھوتوو پېناسھيان كرد، بۇيھ دواجار (مستھفا بارزانى) بربارى لېدانى يھكچارھكھيانېدا. لھم بوارھشدا وھك وھرگرتنى ئھو بھلېنھى پېشتر لھ (حھمھرھشېدخان) بۇ لېدانى ئھوان وھرگرتبوو، لھ (۱۰ تھممووزى ۱۹۶۴ز) ھېزېكې بھ سھركردايھتى (لوقمان بارزانى) ناردھ گوندى (دارۇخان) ناوچھى پېنجوېن. بھوېشدا پھيامى خۇى ناردھ لاي (حھمھرھشېد خان) و داواى ھاوكاربكردنى بۇ لېدانى ھېزھكېھكې بالى مھكئھبى سېاسى لھ ناوچھى شاربازېر لېكرد. ئھوھ بوو بۇ رۇژى دواتر (لوقمان بارزانى) و ھېزېكې بارزانى بھ ھاوكارى ھېزېكې ناوچھى شلېر و ناوخوان لھسھر داواى (حھمھرھشېدخان) بھرھو ناوچھى شاربازېر بھرېكھوتن بۇ دھركردنى ھېزھكېھكې مھكئھبى سېاسى لھو ناوچانھ. دواجار لھ (۱۲ تھممووزى ۱۹۶۴ز) بارھگاي بالى مھكئھبى سېاسى لھ گوندى (ماوھت) دھستى بھسھردا گېرا(ئازاد ئېھوھر حھمھرھشېدخان، بېرھوھرېھكېھكې مانگې تھممووزى سالى ۱۹۶۴) لھ رۇژى (۲۴ تھممووزى) بھش دوا دھستھى ھېزى (عھرىف مھجېد شوانى) لھ بالى مھكئھبى سېاسى و لھبھرامبھر ھېزھكېھكې سھركردايھتى شۇرېش تېكشكان و ئاودېوى ولاتى ئېيران كران، تا دواجار لھ شارى (ھھمھدان) دانران و مافى پھنابھريان لھلايھن كھكھمھتى ئېرانھوھ پېدرا(ئازاد ئېھوھر حھمھرھشېدخان، بېرھوھرېھكېھكې مانگې تھممووزى سالى ۱۹۶۴؛ بارزانى، ۱/۱۸۰-۱۸۱).

لھ دووھمېن ھھولى ناوخۇيېداو لھ (۳۱ ئابى ۱۹۶۴ز) دا (حھمھرھشېدخان) داواى لھ (مستھفا بارزانى) كرد، لېپوردنى بۇ بالى مھكئھبى سېاسى دھربكات. بۇ ئھو مھبھسھتھش سھردانى ئھوھ لھ

شارۆچكەى (چوارتا) كرد(ئازاد ئەنوەر حەمەرەشىدخان، بىرەوهرىيەكانى مانگى تەممووزى سالى ۱۹۶۴ز). (مستەفا بارزانى)يش ئەو داوايەى قبۆلكرد. بە داويدا (حەمەرەشىدخان) لە (۱ى ئەيلول) بە ياوهرى (عەباس ئاغاي پشدر و سالىح يوسفى و عەبدوللا ئاغاي سيوهيل) سەردانى شارى (سولەيمانى)يان كرد، تا زەمىنەسازى بۆ ئەو لىبوردنەووە برەخسىن. دواتر گەراپەووە گوندى (دارۆخان) و پەيامەكەى (مستەفا بارزانى) ئاراستەى مام جەلال و هاوړپيانى كرد. (نو) پۆژ دواتر (شىخ موخەممەدى ھەرسين) بەرپرسى لقى چوارى پارتى سەردانى گوندى (وینە) كرد، تا ئەنجامى لىبوردنەكەى (مستەفا بارزانى)و زەمىنەسازىيەكان بگەينەتتە (حەمەرەشىدخان). بە دواى ئەویش لە (۱۲ى ئەيلول) ھەر يەك لە (سەيدا سالىح يوسفى و عەلى عەبدوللا و مەحمود بەگى گۆلى) لە گوندى (گۆلى)و ھاتنە (دارۆخان) بۆ دیدارى (حەمەرەشىدخان)(ئازاد ئەنوەر حەمەرەشىدخان: بىرەوهرىيەكانى مانگى ئەيلولى سالى۱۹۶۴).

سەرئەنجامى ھەولەكەش بەووە گەيشت، كە لە (۱۸ى ئەيلول)دا (عومەر دەبابە) وەك نىردراوى بالى مەكتەبى سياسى، ھاتە گوندى (كىلە)ى ناوچەى شارباژىر بۆ گفتوگو لەگەل نىردراوى (مستەفا بارزانى). دواتر (حەمەرەشىدخان) داواى زىادكردى ئەندامەكانيان كرد. ئەو بوو لە (۲۰ى ئەيلولى۱۹۶۴ز) ھەريەك لە (عومەر دەبابە، شىخ رۆوف، مولازم سوبحى، پەحمانە رووتە) ھاتن بۆ گوندى (وینە)، تا بە نىوهندى (حەمەرەشىدخان) دانىشتنىك لەگەل نوینەرانى (مستەفا بارزانى) سەركردەى شۆرش ئەنجام بەدن، بەلام ئەم ھەولەش بى ئەنجام ما(ئازاد ئەنوەر حەمەرەشىدخان، بىرەوهرىيەكانى مانگى ئەيلولى سالى ۱۹۶۴).

دوا بە دواى كوژرانى (عەبدولسەلام عارف)و ھاتنە سەركارى براكەى (عەبدولرەحمان عارف)ى براى، قۇناغىكى تر لە مەملانى و دووبەرەكى دەستى پىكرد. ئەو بوو لە ھاوینى ئەو سالىدا و دواى دەركردنى بەياننامەى (۲۹ىحوزەيرانى۱۹۶۶ز) لەلایەن سەرۆك وەزيرانى ئىراق (عەبدولرەحمان بەزاز)(ندىم احمد الياس، لل ۴۲-۴۶)، قۇناغىكى ترى شەرى (كورد بە كورد) ھاتە ئارا. لەم مەملاتىيەدا (حەمەرەشىدخان) پشتىوانى لە (مستەفا بارزانى) كرد دژ بەو بەرەيەى چووبوونە پال حكومەتى عىراق و لە (بەكرەجۆ)ووە سەنگەريان لە شۆرشى ئەيلول و كورد گرتبوو(ئىبراھىم جەلال، ل ۲۰۰بەدوا).

(حەمەرەشىدخان) وەك كەسايەتییەكى ديارى شۆرشى ئەيلول و پشتىوانىكى راستەقینەى ئەو دووبەرەكییەى تىوان دوو بالەكەى (سەركردايەتى پارتى و مەكتەبى سياسى) پى گران و قورس بوو، بۆيە ھەولتيكى زۆريدا لەيەكيان نزيك بكاتەو، بەلام ھەموو ھەولەكان بى ئەنجام بوون. ئا لەو كاتانەدا، كە ريزەكانى بزوتنەوہى پرگارىخوواى نەتەوہى كورد لەم بەشەى كوردستان پەرتەوازيى و دووبەرەكى تىكەوتبوو، نەخشە و پلانتيكى دەولەتى ئىران وىستى زياتر ئەو دووبەرەكییە قۆلت بکاتەو. ئەو ھەش بەوہى ناوچەى پىنجويىن و دۆلى شلير لە شۆرشى ئەيلول و ئەو دووبەرە مەملاتىيە دابىرپىت. ئەو ھەش دواى ئەوہى (مەجىدخانى كورى حەمەرەشىدخان) لە مانگى (ئابى۱۹۶۶ز) سەردانى شارى (تاران)ى

پایتهختی ئیرانی کردبوو، له لایهن لپرسراوی گشتی خۆرئاوای ئیرانی دهزگای ساواک به ناوی (تیسماز مه‌نسور پوور) داوای لیکرابوو، که ئەگەر (حه‌مه‌ره‌شیدخان) له ناوچه‌که‌ی خۆی به‌ره‌یه‌کی نوێ بۆ خه‌بات بکاته‌وه، ئە‌وا حکومه‌تی ئیران ناماده‌یی هه‌موو هاوکاری و پشتیوانیه‌کی بۆ ده‌کات. به‌ پێی ئە‌م نامه‌یه، که بۆ (٢٦ ی ئابی ١٩٦٦ ز) ده‌گه‌رێته‌وه، ناماده‌یی ته‌واوی حکومه‌تی ئیران بۆ ئە‌و کاره‌ گه‌راوه‌ته‌به‌ر (پاشکۆی به‌لگه‌نامه‌کان، به‌لگه‌نامه‌ی ژماره‌٦)، به‌لام ئە‌وه‌ی جیگای بایه‌خه‌ ئە‌وه‌یه، که داوای گه‌یشتنی نامه‌که‌ی (مه‌جیدخان) به‌ باوکی، به‌ توندی ره‌تکرایه‌وه و به‌ کوپه‌که‌ی راگه‌یاند، که با ئە‌وه‌ی ده‌وله‌تی ئیران له‌گه‌ڵ من ده‌یکات، له‌گه‌ڵ (مسته‌فا بارزانی) بیکات، ئە‌گه‌ر ئە‌و خه‌می کوردی ئە‌م به‌شه‌ی کوردستانیه‌تی. خۆ ئە‌گه‌ر خه‌می منی هه‌یه ئە‌وا خه‌می منیش خه‌می بارزانییه‌“ (نازاد ئە‌نوه‌ر حه‌مه‌ره‌شیدخان، بیره‌وه‌ریه‌کانی مانگی ئابی ساڵی ١٩٦٦). به‌مه‌ش ئە‌و هه‌وله‌ی ده‌وله‌تی ئیران بۆ زیاتر قوڵبوونه‌وه‌ی ناکوکی ئیوان پریه‌کانی شۆرش شکستی هه‌ینا.

ئه‌نجام

له‌ کۆی ئە‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا گه‌یشتییه‌ ئە‌م ئە‌نجامانه‌ی خواره‌وه‌:

١. (حه‌مه‌ره‌شیدخان) به‌ یه‌کێک له‌و که‌سایه‌تیانه‌ی کورد داده‌نرێت، که له‌ ماوه‌ی (٨٥) ساڵی ته‌مه‌نی له‌ خه‌باتی چه‌کداری بۆ ده‌سته‌به‌رکردنی مافه‌ نه‌ته‌وه‌یه‌یه‌کانی کورد کۆلی نه‌دا و خه‌باتی کرد.
٢. مێژووی په‌یوه‌ندی (حه‌مه‌ره‌شیدخانی بانه‌) و (مسته‌فا بارزانی) بۆ ساڵی (١٩٣٢ ز) ده‌گه‌رێته‌وه، کاتیک (حه‌مه‌ره‌شیدخان) له‌لایهن ده‌سه‌لاتدارانی عێراقه‌وه‌ بۆ لیوای موسڵ دوورخرایه‌وه. له‌و سنوره‌شه‌وه‌ (مسته‌فا بارزانی) په‌یوه‌ندی پێوه‌کرد و پشتیوانی و هاوکاری پێ راگه‌یاند و له‌ماوه‌ی (دوو) ساڵی مانه‌وه‌ی پشتیوانی بوو.
٣. هه‌ردوو سه‌رکرده‌ی کورد له‌ کۆماری کوردستان به‌شداریان کرد و پله‌ی جنرالیان پێدارا، به‌ ئاستیک کاری فه‌رمانده‌یی هه‌ردووکیان تیکه‌ڵ به‌ یه‌ک کرا. (جنرāl مسته‌فا بارزانی) کرایه‌ فه‌رمانده‌یی ته‌واوی هه‌یزه‌کانی بارزانی له‌ کۆمار، که ئە‌و هه‌یزانه‌ که‌وتبوونه‌ سنووری فه‌رمانده‌یی (جنرāl حه‌مه‌ره‌شیدخان)، بۆیه‌ به‌دریژایی مانه‌وه‌ی (جنرāl حه‌مه‌ره‌شیدخان) له‌ کۆمار هاوکار و پشتیوان و یه‌ک هه‌لوێست بوون.
٤. هه‌ردوو سه‌رکرده‌ی کورد به‌هۆی به‌شداریان له‌ کۆماری کوردستان دووچاری ئاواره‌یی بوون. (مسته‌فا بارزانی) بۆ ماوه‌ی (١١) ساڵ ئاواره‌ی یه‌کیتی سوڤیه‌تی جارن بوو. هه‌رچی (حه‌مه‌ره‌شیدخان) یه‌ له‌و ماوه‌یه‌دا ئاواره‌یی شاره‌کانی (پومادی و که‌رکوک) بوو، به‌لام دوورخرانه‌وه‌ی (مسته‌فا بارزانی) کاریگه‌رت‌ر بوو، چونکه‌ به‌هه‌یز و توانای خۆی و داوای سه‌رکردایه‌تیکردنی (٥٠٠) پێشمه‌رگه‌ی بارزانی، توانی بگاته‌ یه‌کیتی سوڤیه‌ت، له‌کاتیکدا دوورخرانه‌وه‌ی (حه‌مه‌ره‌شیدخان) له‌ ئێو خودی خاکی عێراقدا بوو.

۵. له گەل پروخاندنی پزیمی پادشاهیەتی له سالی (۱۹۵۸ز) دا هەردوولا خوڤحالیان دەربری و بوونه پشتیوانی رژیمی کۆماری و ئەو گۆرانکارییە ی عێراق، تا ئەوێ هەردوولایان سەردانی (زەعیم عەبدولکەریم قاسم) یان کرد و پشتیوانیان بۆ دەربری.
۶. کاتیک (عەبدولکەریم قاسم) لەو بەلینانە ی بە کوردی دابوو پەشیمان بوویەو، پرووبەری وەستان، بەلام لە قۆناغەدا، کە هەلگیرساندنی شوێشی ئەیلولی تیکەوت، (مستەفا بارزانی) وەك سەرۆك و پێبەری شوێشی ئەیلول دەرکەوت و (حەمەرەشیدخان) وەك پێشمەرگە یەکی پشتیوان بۆ شوێشە کە و پێبەرە کە ی دەرکەوت.
۷. لە هەولێکی دەولەتی پادشاهیەتی ئێران بۆ درزخستنه نیو پزێهەکانی شوێشی ئەیلول و دوا ی گەرانهوی بەلی مەکتەبی سیاسی بۆ لای دەولەتی عێراق، وویستی کە لک لە (حەمەرەشیدخان ی بانه) وەك کەسایەتی یەکی دیاری نیو شوێش وەر بگری، تا لە دژی (مستەفا بارزانی) بوەستیت، بەلام (حەمەرەشیدخان) ئەو داوایە ی پەتکردەو و دەستی لە پشتیوانی شوێشی ئەیلول و پێبەرە کە ی بەرنەدا. ئامانجی دەولەتی شاهەنشاهی ئێرانیش ئەو بوو، تا لە کاتی نەگەرانهوی (مستەفا بارزانی) بۆ داواکانی بە (حەمەرەشیدخان ی بانه) لی بدات، بەلام ئەو پیلانە سەرکەوتوو نەبوو.
۸. لە ماوێ (۱۴) سالی تەمەنی شوێشە کە دا بۆ یەك ساتیش (حەمەرەشیدخان) پشتی نە کردە شوێش و پێبەرە کە ی. تەنانەت لە کۆنفرانسی کۆیە، کە کۆتایی زستانی سالی (۱۹۶۳ز) لە شارۆچکە ی (کۆیە) بەسترا، وەخت بوو بزوتنەوێ پرگاریخواری کوردی و شوێشە کە دوو چاری لیکتازان بیت، پشتیوانی لە پێبەری شوێشە کە راگە یاند. دوا ی دروستبوونی لیکتازانیش ناوبراو پشتیوانی (مستەفا بارزانی) و شوێشە کە ی کرد دژ بە بەلی مەکتەبی سیاسی پارتی، تا ئەو کاتە ی لە (۴) کانوونی یە کە می (۱۹۷۴ز) کۆچی دوا ی کرد.

بروار ۱۳۲۵/۲/۱۸ هیڙی دیموکراتی کورستان

لکی بۆکان

بۆ: فرماندهی بهرزی هیڙی بۆکان و سرا جنرال مایور محمد رشیدخان

له: فرماندهی کل هیڙی بارزان جنرال مصگفی بارزانی

موضوع/ قضیه ی دیووکری

۱. له سایه ی همه تی هه مو لایه ک وه لطف و مرحمتی حضرتی پیشه‌وای معظم کاری عشیره تی دیووکری وه اغایانی ایلخانی زاده ته‌واو بو وه ایستا اغایانی محمود اغای ایلخانی زاده وه کورانی محمود اغا و حاجی بایز اغا له بۆکان لای منن وه له‌بهر ئه‌وه‌ی حاجی بایز اغا زۆر نخوشه اجازه ی نه‌هاتنیم داوه وه ایستا خوم چاوه‌روانی تشریف هینانه‌وه‌ی حضرتی پیشه‌وا ده‌که‌م که اغایان بچنه خزمتی وه اظهاری ده‌ستی اطاعت درێژکردن بۆ دوله تی جمهوریه تی کوردستان وه حضره تی پیشه‌وا.

۲. عده‌یه‌ک له عشیره تی زرزا حال حاضر له هه‌ردوو دیی ناچیته و دیی وشته‌پهن. ئه‌گه‌ر ئه‌م عده‌یه هاتون که له جبهه‌دا اشتراک بکه‌ن دستور بفرمون که حرکت بکه‌ن چونکی من امرم دا که لشکری دیووکری بلاوه بکات وه فعلا بلاوه‌یان کرد. ایجاب به‌عه‌ه ناکات که له‌و دو دییه بن.

ئیمزا

ژنرال

فرماندهی کل هیڙی بارزانیان

مصطفی بارزانی

رونوس: بۆ فرماندهی هیڙی دیموکراتی بۆکان

دستور بفرمون که ئه‌و عده‌یه له‌گه‌ڵ اهالی‌دا به کمالی روحی برابیه‌تی‌وه

رفتار بکه‌ن

پاشکۆی ژماره (۲) (۱)

دائرهی فرماندهی تهواوی هیزی بارزانی جنرال مایور مصطفي بارزانی له بۆکان

موضوع: لشکری زرزا و مانهوهیان له و ناوه

اشارهیه به نوسراوی ژماره ۱۰ له رۆژی ۱۳۲۵/۲/۱۸

بۆ له خصوصی اغایانی ایلخانی زاده و بلاوکردنهوهی کومگیان تشکری حسیات و همتی بهرزتان نهکهین بۆ مسئلهی لشکری زرزا که رهوانهیی جبهه بکری. لهم وهختهدا جیگا زۆر تژیق و کوره باوهر ناکهه له بهر عدهی بارزانی نه و ديهاتانه عدهی تر هلبگری. و بۆ تامين جیگا و فرسی اقامتیان له و زووانه ترتیبیان نهکهین. بهلام تکایه تبلیغ یان بفرمون ههتا دستوری پانی ههر له و ديهاتانهدا رابوویرن ئیمزا.

فرماندهی هیزی بۆکان و منگقه له سهرا

پاشکۆی ژماره (۳) (۲)

پیکهاتهی وهزارهتی هیزی کۆماری کوردستان

- * پيشهوا قازی موحهممهد: سهروۆکی گشتی هیزی پيشمههرگهی کوردستان.
- * جنرال همههوسین خانی سهیفي قازی: وهزیری جهنگ و جیگری هیزی پيشمههرگهی کوردستان.
- * جنرال مستهفا بارزانی: فرماندهی تهواوی هیزهکانی بارزانی له کۆماری کوردستان.
- * جنرال عهمر خانی شوکاڤ: فرماندهی گشتی هیزهکانی سووپا.
- * جنرال همهرهشیدخانی بانه: فرماندهی هیزهکانی بۆکان و دهوروبهری.
- * نههمهدی فاروقی: جیگری فرماندهی هیزهکانی بۆکان و دهوروبهری.
- * پات پۆلکۆنیک مستهفا خوشناو: فرماندهی لکی یهکی هیزهکانی بۆکان و دهوروبهری.
- * نهفسه شاناوی خوشهوی خهلیل: فرماندهی سریه یهک.
- * نهفسه شاناوی سهعیدی وهلی بهگ: فرماندهی سریه ی دوو.
- * نهفسه شاناوی مستۆ جهنگیر: فرماندهی سریه ی س.
- * پات پۆلکۆنیک میرحاج نههمهد: فرماندهی لکی دووی هیزهکانی بۆکان و دهوروبهری.
- * نهفسه شاناوی ساکوره: فرماندهی سریه ی یهک.
- * نهفسه شاناوی حهیدر عارف بهگ: فرماندهی سریه ی دوو.
- * نهفسه شاناوی سالح کانی لهنجی: فرماندهی سریه ی س.

(۱) مهحموودی مهلا عزهت: س.پ، ۸۶۱

(۲) نههم لیسته کاری توژیهر، که دواي گهراوهوه بۆ چهندین سهراچاوه نامادهی کردووه.

- * پات پۆلكۆنيك عەبدولكەيم حەوئىزى: فەرماندەى لىكى سىيى ھىزەكانى بۆكان و دەوروبەرى.
- * ئەفسەر شانازى موھەممەد ئەمىن مىرخان: فەرماندەى سىيەى يەك.
- * ئەفسەر شانازى مامەند مەسىح: فەرماندەى سىيەى دوو.
- * ئەفسەر شانازى فارس كانى بۆتى: فەرماندەى سىيەى سى.
- * پات پۆلكۆنيك نورى ئەحمەد تەھا: فەرماندەى لىكى يەكى ھىزەكانى بۆكان و دەوروبەرى.
- * ئەفسەر شانازى وەھاب عەلى ئاغا: فەرماندەى سىيەى يەك.
- * ئەفسەر شانازى: فەرماندەى سىيەى دوو.
- * ئەفسەر شانازى: فەرماندەى سىيەى سى.
- * پات پۆلكۆنيك موھەممەد مەھموود قودسى: وەكىلى فەرماندەى ھىزەكانى بارزانى لە فەرماندەى بۆكان و دەوروبەرى.
- * كاپىتان عەزىزى سىدىقى: سەركردەى ھىزەكانى ناوھندى (بازرسى وەزارەتى ھىز).
- * عەلى بەگى شىرزاد: فەرماندەى ھىزى چلى ناوھند.
- * موھەممەد ئەمىن خان: فەرماندەى ھىزى قەبغلو.
- * ئىسماعىل زادە: فەرماندەى ھىزى گەلوھن.
- * مەجىدخانى حەمەرەشىدخان: فەرماندەى ھىزى بانە-لىكى يەك.
- * موھەممەد سىدىق خان: فەرماندەى ھىزى بانە-لىكى دوو.
- * كەرىم موھەممەدى: جىگىرى فەرماندەى ھىزەكانى بانە.
- * موھەممەدى حەيدەرى: فەرماندەى ھىزى بنەمالەى حەيدەرى.
- * ئەحمەد ئاغاى عەباسى: فەرماندەى ھىزى بنەمالەى عەباسى.
- * عەبدوللا بەگى سەرحەدى: فەرماندەى ھىزى بنەمالەى سەرحەدى.

پاشكۆرى ژمارە (٤) (١)

نامەى حەمەرەشىدخان بۆ مەجىدخانى كورى

عەزىزم مەجىد.. انشا اللە صحتان بە راحتى منە و منىش كەيفى ايوھ صحتم ھەيە. عەزىزم نوسراوى مورخە ١٩٤٧/١/١ تانم وەرگرت لە صحتان كىف خوش بووم وە صحتى نەخوشىەكەت نوسىبوو انشا اللە چاك ئەن بەلام پارىز زۆر لازمە لە سەرما و خواردن، ايستا كە عصرى ١/٢ خەبەرم وەرگرت كە مامە بلە () دىت بلام ھىشتا نگەبىشتوھ. عەزىزم نوسىبووت وەزەك آگورىت و ان شا اللە بۆ ايمە باش دىبى. دوينى لە روزنامەى الاخباردا يعنى روزى ١٩٤٧/١/١ خويندمەوھە الى حكومەتى ايران فكرى نى يە ملاً مستەفا تسليم بە عىراق بكاتەوھ و منىش تعجبم كرد كە نم بىستبوھ ملا تسليم بە ايران بو بى جا

(١) لە ئەرشىفى تايبەتى (مەجىدخانى كورى حەمەرەشىدخان) وەرگىراوھ.

امجاره قسه لهو موجوعه بکهین اگر ملا تسلیم به ایران بی و ایران نیداتهوه به عراق ایتز ایمه موفق ابین و اگر تسلیم بکریتهوه اوه ایتز فاتحه بو ارواحی من بو بخوینه ام خصوصه ایا تسلیم بوه یان رویشتوه هرچیت زانی بوم بنوسه ایتز اوا من له پناهی خدا دانیشتوم و ایوهش به خدا اسپیرم بزاین عاقبت چون ابی“.

پاشکوی ژماره (5) (1)

پروژهی حکومتی به غداد بو بهر یوبردنی لامهرکهزی

(9 ی نازاری 1963 ز)

پیشهکی: - ئه و پروژهیهی حکومتی ناوهندی له (9 ی نازاری 1963 ز) دا بو بهر یوبردنی کاروباری ولاتی ئیراق دهریکردوه، بو (6) پاریزگا دابهشکراوه. ههر یه که له و پاریزگایانهش، تا رادهیهکی باش مافی سهربهستی کارکردن و بهر یوبردنی کارهکانیان پیدراوه، بهلام له ژیر چاودیری حکومتی ناوهندی دا دهمنیتتهوه.

له م پروژهیهدا ههر پاریزگایهک له لیوایهک یان چهند لیوایهک پیکهاتوه، که مهلبهندیکی سهرهکی هیه. ناوی پاریزگاش به ناوی بنکه سهرهکیهکهوه ناوناوه. کاروبارهکانی ئه و پاریزگایهش له لایهن ئه نجومهتیکهوه بهریوه دهچیت، که (ئه نجومهنی پاریزگا) یه و (پاریزگار) یش سهروکی ئه و ئه نجومهنهیه. کاروبارهکانی بهشه کارگیریهکانی پاریزگاش له لایهن چهند ئه نجومهتیکهوه بهریوه دهچیت وهک (ئه نجومهنی لیوا، ئه نجومهنی شارستان، ئه نجومهنی ناوچه، ئه نجومهنی گوند).

(پاریزگار) یش به بریاریکی کوماری دادهنریت و سهروکی ئه نجومهنی پاریزگاشه. لیسراوانی دام ودهزگاکانی پاریزگاش، ئه ندامی ئه و ئه نجومهنهن. ئه وانیش یان له ریگای دهنگدانی نهینی یان له ریگای ئه نجومهنی وهزیران دادهنرین و کاروبارهکانی پاریزگا بهریوه دهبن.

بهشهکان و دهسهلاتهکانی ههر پاریزگایهک و ئه نجومهنهکی:

پروژهکه دهسهلاتی داوهته ئه نجومهنی پاریزگا. ئه و ئه نجومهنهش دهزگایهکی مهعنهویه، که دهسهلاتی خهرجکردنی سهرجهم دارایی و سامانی هاو لاتیانی سنووری دهسهلاتیان هیه. ئه وهش له سهر ئه و بروایه ئه و مولک و سامانانه هی دهولتهن. ئه مه و سهرهرای ئه وهی له سهر ئه نجومهنی پیوسته کارهکانی (پهروه رده و فیکردن و شارهوانی و گوندنشینی و ئاوه دانکردنهوه و نیشته جیکردن و په ره پیدان و بازرگانی و تهنروستی و کاروباری کومه لایه تی و کشتوکالا و ئاودیری) جینه جیکات. به واتایهکی تر له سهر ئه نجومهنی پیوسته کاروباری پاریزگا که بهریوه بهریت. ههروهها دهزگا

(1) نهوزهر رهشید: ناکۆکی له سهر زهعامهت، چاپی یه که م، چاپخانهی تیشک - سلیمانی، ههریمی کوردستانی ئیراق-ئیراق،

بەرئوبه‌رایه‌تییه جوراوجۆره‌کانیش به باشتین شیوازو به توانایه‌کی ته‌واو، که له‌گه‌ل سیاسه‌تی ده‌وله‌تدا بگونجیت به‌رئوبه‌بات.

له ده‌سه‌لاتی ئه‌نجومه‌ندایشدايه، پزیمتیکی ناوخۆیی بۆ پارێزگاگه‌ پیاوه‌ بکات. به‌و مهرجه‌ی له‌گه‌ل یاسا‌کانی ده‌وله‌تدا بگونجیت، که له ده‌ستووردا هاتووه. هه‌ریه‌کیش له به‌شه کارگیریه‌ جیاوازه‌کان وابه‌سته به وه‌زیرییکی دیاریکراو ده‌کرین. بۆ نموونه‌ بواره‌کانی په‌روه‌رده و فیکردن به (وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده و فیکردن) به‌سه‌رتیته‌وه‌و بۆ راپه‌رانندی کاروباره‌کانی به‌رئوبه‌رایه‌تییه‌کانیشی بودجه‌ی تاییه‌تی بۆ ته‌رخان بکریت.

بودجه‌ی پارێزگاش بۆ بریاردان له‌سه‌ری، پێشکەش به ده‌وله‌ت ده‌کریت و ده‌دریت به وه‌زیره‌ په‌یوه‌ندی داره‌کان، تا پرۆژه‌ خزمه‌تگوزارییه‌کانی پێ جێبه‌جێ بکات. هه‌روه‌ها له‌سه‌ر ئه‌نجومه‌ن پێویسته له‌و رژیمه‌ ناوخۆیه‌یی خۆییدا نه‌خشه‌ی کۆبوونه‌وه‌کانی و کاروباره‌کانی و تۆماره‌کانی دیاری بکات. ئه‌نجومه‌نی راپه‌رانندیش، که بریاره‌کانی ئه‌نجومه‌نی پارێزگا جێبه‌جێ ده‌کات، هه‌موو ده‌سه‌لاتیکی ئه‌نجومه‌نی پارێزگای پێدراوه. ته‌نانه‌ت بریکاری ئه‌نجومه‌نی پارێزگایه له کاتی ئاماده‌نه‌بوونی یان کۆنه‌بوونه‌وه‌ی بۆ گفتوگۆکردن له‌سه‌ر کارێک یان پرۆژه‌یه‌ک. ئه‌مه‌و هه‌روه‌ها ئه‌نجومه‌نی راپه‌راندن، مافی کارمه‌ندان و دامه‌زراندنی کارمه‌ند و کارگوزار و گواستنه‌وه‌یانی له سنووری پارێزگادا هه‌یه. له‌گه‌ل ده‌ست نیشانکردنی پرۆژه‌ی نوێ و بودجه‌ی پێویست بۆ ئه‌و پرۆژانه. سه‌ره‌رای جێبه‌جێکردن و رێکخستنی سه‌رجه‌م دارایی پارێزگا و وورده‌کارییه‌کانی تر.

ده‌سه‌کته‌کانی پارێزگاش بریتین له (باجه‌کانی خانوبه‌ره و زه‌وییه‌کان و دوکان و بازاره‌کانی شاره‌وانی). ئه‌و باجانه‌ش یاسا‌کانی ده‌وله‌ت دیاری ده‌کهن. سه‌ره‌رای باجه‌کانی (کرێی رینگاوبان و هاتوچۆ و ده‌سه‌کته‌کانی پارێزگا)، که له ده‌ره‌نجه‌ی رێکخستنی ده‌سه‌کته‌کانی بودجه‌ی ده‌وله‌ت دیاری ده‌کرین. هه‌ر له‌و داراییه‌ش مووچه‌ی فه‌رمانبه‌ران و کارگوزاران و ئه‌ندامانی ئه‌نجومه‌نی پارێزگای لێده‌دریت. پادشان بودجه‌ی ئه‌و پرۆژانه‌ی لێ دا‌بین ده‌کریت، که پارێزگا‌کان پێویستیانه. ئه‌ویش به پێی نه‌خشه‌یه‌کی دارێژراو کاری بۆ ده‌کریت.

به‌پێی ده‌ستووریش ئه‌نجومه‌نی وه‌زیران ده‌سه‌لاتی وه‌ستاندن و لایردن و ده‌ستکاریکردنی هه‌ر بریارێکی هه‌یه، که ئه‌نجومه‌نی پارێزگا ده‌ریده‌کات. بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش کار به یاسای به‌رئوبه‌رایه‌تییه‌ خۆجێیه‌تییه‌کانی ژماره (١٦) ی سالی (١٩٤٥ز) ده‌کریت، تا ئه‌و راده‌یه‌یی پێچه‌وانه‌ی یاسا‌کانی به‌رئوبه‌رایه‌تی پارێزگا نوێیه‌کان نه‌بیت.

پێکه‌انه‌ی پارێزگا‌کان:- پرۆژه‌که ئێراقی بۆ (شه‌ش) پارێزگا‌دا به‌ش کردووه، که ئه‌مانه‌ن:

١. پارێزگای مو‌سل:- بنکه‌که‌ی شاری مو‌سله و له لیوای مو‌سل پێکهاتووه.
٢. پارێزگای که‌رکوک:- بنکه‌که‌ی شاری که‌رکوک و له لیوای که‌رکوک جگه له شارس‌تان (چه‌مچه‌مال) پێکهاتووه.

۳. پارېزگای سوله‌یمنانی:- بنکه‌که‌ی شاری سوله‌یمنانییه و له لیواکانی (هه‌ولیر و سوله‌یمنانی) و (لیوای دهۆک)، که له شارستانه‌کانی (زاخۆ و دهۆک و ئامیدی و ئاکری و زیباری) سهر لیوای موسڵ پیکه‌اتوو له‌گه‌ڵ شارستانی (چه‌مچه‌مال) پیکه‌اتوو.
۴. پارېزگای به‌غداد:- بنکه‌که‌ی شاری به‌غدايه و له لیواکانی (به‌غداد، رومادی، دیاله، کوت) پیکه‌اتوو.
۵. پارېزگای حیلله:- بنکه‌که‌ی شاری حیلله‌یه و له لیواکانی (حیلله، دیوانیه، نه‌جه‌ف، که‌ربه‌لا) پیکه‌اتوو.
۶. پارېزگا به‌سره:- بنکه‌که‌ی شاری به‌سره‌یه و له لیواکانی (به‌سره، عه‌ماره، ناسریه) پیکه‌اتوو.
- زمانی کوردی:- پرۆژه‌که هه‌ردوو زمانی عه‌ره‌بی و کوردی به زمانی په‌سمی پارېزگای سوله‌یمنانی داده‌تی. زمانی خویندن له قۆناغه‌کانی خویندنی (سه‌ره‌تایی و ناوه‌ندی) زمانی کوردییه و زمانی عه‌ره‌بی زمانی دوومه، به‌لام له قۆناغه‌کانی (ئاماده‌یی و زانکۆ) کان (زمانی عه‌ره‌بی) زمانی خویندن ده‌بی.

پاشکۆی ژماره (۶) ()^۱

نامه‌ی مه‌جیدخان بۆ حه‌مه‌ره‌شیدخان

بۆ حضورى حضرت خانى معظم

عرچ دست ماچ کردنم تقدیم ئەکم انشاوالله باشی و سلامتیت

وقت صرف ئەفرمون

قربان ایمه‌یش الحمدلله صحتمان باشه و تداویمان باش هه‌یه ئەم رۆ ۸/۲۶ تهمسار منصورپور ناردی به‌دواما زۆر لطفی نواند و زۆر اظهاری شخصیتی خانى کرد له صداقت و شه‌امه‌ت. ووتی ئەوه‌ی خانم دی پیم وت چی مساعت ئەوه‌ی بی که‌ین. خانیشت وتی به‌ شخصیکى تری بکه‌ن یانی بارزانی من ئەم قصه‌یم دوجار به‌ بارزانی ووتوه و من مگمئنی چمننیم هه‌یه به‌رابر خان وامید ئەکم خانیشت وفا به‌ وعدی خۆی بکات بۆ امنیتى حدود له پاشان که هه‌لسام وتی رجام وایه له گه‌رانه‌وه تا احتراماتى خالصانه خالصانه تقدیم به‌ خان بکه‌یت بۆ موچوعى اشه‌که من بوت داوا ئەکم طبعاً موافقت ئەکه‌ن... برقیه ئەکه‌م بۆ بانه....

(۱) له ئەرشیفی تابه‌تی (مه‌جیدخانى کورى حه‌مه‌ره‌شیدخان) وه‌رگه‌راوه.

سه‌چاوه‌کان

یه‌که‌م: به‌لگه‌نامه‌کان:

۱. جولانه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یی باشوری کوردستان (۱۹۷۷-۱۹۶۱) له به‌لگه‌نامه‌کانی وه‌زاره‌تی ده‌ره‌وه‌ی به‌ریتانیا دا (۲۰۱۶). ئاماده‌کردن و ساغ‌کردنه‌وه‌ی له ئه‌رشیفی نه‌ته‌وه‌یی به‌ریتانیا: شه‌ریف هه‌ژاری، وه‌رگێرانی: پاسار شیرکۆ، تاران: چاپخانه‌ی په‌نجه‌ره.

دووهم: بیره‌وه‌رییه‌کان:

۲. ئازاد ئه‌نوه‌ر همه‌په‌شیدخان. بیره‌وه‌رییه‌کانی ئازاد ئه‌نوه‌ر همه‌په‌شیدخان، سالانی (۱۹۷۴-۱۹۶۱).

سێیه‌م: ده‌ستنووسه‌کان:

۳. زهند، که‌ریم. بیره‌وه‌رییه‌کانی زهند، ده‌ستنووس.
۴. قانع، شیخ موحه‌ممهدی شیخ عه‌بدولقادی دۆلاشه. میژووی به‌گزاده‌کانی بانه، ده‌ستنووس.
۵. کوخه‌ مامی، ملا رسول. فتح دلاوران بانه، ده‌ستنووس.
- چواره‌م: به‌ زمانی عه‌ره‌بی:
۶. الیاس، ندیم احمد (۱۹۷۵). المسالة الكردية- مواقف و منجزات. بغداد.
۷. ایغلتن، ویلیام (۲۰۱۲). جمهورية مهاباد-جمهورية ۱۹۴۶ الكوردية، ترجمة و تعليق: جرجیس فتح الله. اربیل: دار اراس للطباعة والنشر.
۸. البوتانی، د. عبدالفتاح (۲۰۰۴). الحركة القومية الكوردية التحريرية-دراسات و وثائق، تقديم: الاستاذ الدكتور خليل علي مراد. دهوك، دار سبیریز للطباعة والنشر.
۹. خدوری، مجید (۱۹۷۴). العراق الجمهوري. بیروت: الدار المتحدة للنشر.
۱۰. دوغان، محمد امین (۱۹۶۲). الحقيقة كما رأيتها في العراق. بیروت.
۱۱. ردینی، وصفي حسین (۲۰۰۷). البارزانی الخالد في المصادر العربية والاوروبية والفارسية والتركية والكردية. دهوك: دار سبیریز للطباعة والنشر.
۱۲. سعید، د.علي کریم (۱۹۹۹). عراق ۸ شباط ۱۹۶۳ من حوار المفاهیم الي حوار الدم-مراجعات في ذاکرة طالب شیب. بیروت: دار الكنوز الادبية.
۱۳. عبدالرضا، ماجد (۱۹۷۵)، القضية الكردية. بغداد: منشورات الفكر الجديد.
۱۴. عیسی، حامد محمود (۱۹۹۲). المشكلة الكردية في الشرق الاسط منذ بدايته حتي سنة ۱۹۹۱. القاهرة: مكتبة مدبولي.
۱۵. فوزی، احمد (۱۹۶۰). أین الحقيقة في مصرع عبدالکریم قاسم. بغداد.
۱۶. محمد، شېرزاد زکریا (۲۰۰۶). الحركة القومية الكردية في كردستان العراق ۸ شباط ۱۹۶۳-۱۷ تموز ۱۹۶۸. دهوك: دار سبیریز للطباعة والنشر.

۱۷. هوشیار مظفر علي امين (۲۰۱۳)، الزعيم مصطفى البارزاني. أربيل: مطبعة الثقافة.

پینجهم: به زمانی کوردی:

۱۸. ئەمین، ئەوشیروان مستەفا (۲۰۰۶). حکومەتی کوردستان- کورد له گەمەیی سۆفیه‌تدا، سلێمانی.

۱۹. ئەنۆەر، د. که‌یوان ئازاد (۲۰۱۴). ھەمە‌پەشیدخانی بانە. تاران: چاپخانە‌ی تاران.

۲۰. بارزانی، مسعود (۲۰۰۴-۲۰۱۳). بارزانی و بزووتنە‌وێ‌ی رزگاریخوای کورد. ھەولێ‌ر: چاپخانە‌ی دەزگای ئاراس.

۲۱. باوەر، ئەحمەد محەمەد ناسر (۲۰۱۰). دۆزی کورد له‌ پە‌یوهندییە‌کانی عێراق-ئێ‌راندا (۱۹۳۷-۱۹۴۷). سلێمانی.

۲۲. پشدرە‌ی، ە‌بدوڵلا ئەحمەد رە‌سوڵ (۱۹۹۷). یاداشتە‌کانی ژیانم-شۆ‌رشی ئە‌یلول ساڵی ۱۹۶۱ دژی پ‌ژیمی

قاسم، ھەولێ‌ر.

۲۳. جە‌لال، ئێ‌براھیم (۱۹۹۸). خواری کوردستان و شۆ‌رشی ئە‌یلول-بنیاتنان و ھە‌لته‌کاندن (۱۹۶۱-۱۹۷۵ز).

سلێمانی: چاپخانە‌ی ژیار.

۲۴. رە‌شید، سە‌لح (۲۰۱۷). مام جە‌لال-دیاری تە‌مەن لە‌لایە‌تی‌یە‌و ە‌ بۆ‌ کۆشکی کۆماری. سلێمانی: چاپخانە‌ی کارۆ.

۲۵. زە‌ند، کە‌ریم (۲۰۰۴). گە‌شت- تۆماری تە‌مەن (۳). سلێمانی.

۲۶. سە‌عید، محەمەد باقی (۲۰۱۶). بیروە‌ری دە‌ربارە‌ی تاوانە‌کانی زە‌عیم سدیق و ئێ‌نباتخانە‌-گرتووخانە‌ی سە‌ربازی

سلێمانی له‌ ساڵانی ۱۹۶۱ بە‌ دواوہ. سلێمانی.

۳۷. کۆ‌چیرا، کریس (۲۰۰۴). کورد له‌ سە‌دە‌ی نۆ‌زدە و بیست دە‌، وەرگێ‌رانی: ھە‌مە‌ کە‌ریم عارف. سلێمانی:

چاپخانە‌ی شقان.

۲۸. مە‌نگووری، میرزا موخە‌مەد ئە‌مین (۲۰۰۰). بە‌سەرھاتی سیاسی کورد له‌ ۱۹۱۴ ھە‌تا ۱۹۵۸ز. سلێمانی:

چاپخانە‌ی ڤوون.

۲۹. مە‌لا قادر، محەمەد (۲۰۰۷). خە‌باتنامە‌-کورتە‌ میژووی پارتی و کە‌لتووری بارزانی نە‌مر. ھەولێ‌ر: دە‌زگای چاپ

و پلاوکردنە‌وێ‌ی ئاراس.

۳۰. مە‌لا عە‌زە‌ت، مە‌حموودی (۲۰۰۱). جە‌مە‌وریە‌تی کوردستان. سلێمانی: چاپ و ئۆفیسیتی سە‌ردە‌م.

۳۱. نوری، د.فریدون (۲۰۱۷). بزافی بارزانی. ھەولێ‌ر: له‌ پلاوکراوہ‌کانی دە‌زگای ئاراس.

۳۲. ھومایۆن، سە‌عیدی (۲۰۰۷). پێشە‌وای ڤابوون-بیرە‌وہ‌رییە‌کانی سە‌عیدی ھومایۆن، کۆ‌کردنە‌وہ و ئامادە‌کردنی:

ھاشمی سە‌لیمی، وەرگێ‌رانی: رە‌سوول سوڵتانی. ھەولێ‌ر: دە‌زگای ئاراس.

۳۳. وانلی، عیسە‌مە‌ت شە‌ریف و ئە‌وانی تر (۱۹۹۸). گە‌لێ‌کی پە‌رژمورە‌د و نیشتمانیکی پە‌رت، وەرگێ‌رانی:

م.گۆمە‌یی. ستۆکھۆ‌لم.

شە‌شە‌م: به زمانی فارسی:

۳۴. ارفع، حسن (۱۳۸۲ھ.ش). کردە‌ها يك بررسی تاریخی و سیاسی، به‌ کوشش و ویرایش: د.محمد رئوف مرادی.

تهران: نشر انا.

۳۵. توکلی، محمد رووف (۱۳۶۳ھ.ش). جغرافیا و تاریخ بانە کردستان. تهران

حهوتهم: به زمانی ئینگلیزی:

36. O. Ballance. Edgar (1972A.C). The Kurdish Revolt 1960-1970. London.

ههشتهم: بڵاوكراوهكان:

ا. رۆژنامهكان:

ا. به زمانی عهربي:

۳۷. ازاد صیق محمد (۱۹۹۸/۷/۲۵). فؤاد عاف في حوار صحفي. أسبوعية الاتحاد. العدد (۲۷۷). السليمانية.

۳۸. جريدة الجمهورية، العدد (۱۰)، (۱۹۵۸/۷/۲۸)، بغداد، العراق، ص ۱.

۳۹. جريدة الجمهورية، العدد (۳۶۸)، (۱۹۵۸/۵/۲۸)، بغداد، العراق، ص ۱.

۴۰. الوقائع العراقية، العدد (۲)، في (۲۸ تموز ۱۹۵۸)، ص ۱، ۲.

به زمانی كوردی:

۴۱. جهلال، مام (۲۰۰۰/۲/۲۶). له یادی دۆستی دێرینمان خوالیخۆشبوو مهجیدخان دا، رۆژنامه ی کوردستانی نوێ.

ژماره (۲۰۸۳). رۆژی (شههمه). سلیمانی. ل ۱.

۴۲. خالیدی، محسین (۱۳۹۹هـ.ش) روانینیک بۆ کوردستان-بانە ۲، گۆڤاری سروه، ژماره (۱۱۷). مههاباد.

۳. به زمانی فارسی:

۴۳. مقال (۱۳۲۳/۹/۹هـ.ش). جریان اردو کشیهای کردستان، روزنامه اطلاعات، شماره (۵۵۷۸). تهران.

ب. گۆڤارهكان:

۴۴. خالیدی، محسین (۱۳۹۹هـ.ش) روانینیک بۆ کوردستان-بانە ۲، گۆڤاری سروه، ژماره (۱۱۷). مههاباد.

نۆیهم: چاوپێکهوتنهكان:

ا. چاوپێکهوتنی راستهوخۆ:

۴۵. چاوپێکهوتنی بیستون عهلی کهریم- پيشمه رگه ی شۆرشی ئه یلول و مامۆستای زانکۆی

خانه نشین (۲۰۲۱/۳/۲۸). سوله یمانی.

۴۶. چاوپێکهوتنی چنگیانی، میرزا سدیقی فهقی مهحمود (۱۰ حوزه ی رانی ۱۹۹۸). سلیمانی.

۴۷. چاوپێکهوتنی خان، نازاد ئه نوه ر هه مه ره شید (۱۵ ئابی ۱۹۹۸). سلیمانی.

۴۸. چاوپێکهوتنی خان، هه مه سألج به گی کورپی قادر (۲۱ ئابی ۱۹۹۸ز). بانه.

۴۹. چاوپێکهوتنی خان، قوباد ئه نوه ر هه مه ره شید (۲۲ مایسی ۲۰۲۱). سلیمانی.

۵۰. چاوپێکهوتنی خان، مهجید کورپی هه مه ره شید (۱۷ تشرینی یه که می ۱۹۹۳). میهر شه هر.

۵۱. چاوپێکهوتنی عهلی، دکتۆر عارف موچه ممه د (۸ ئازاری ۲۰۲۱). سوله یمانی.

۵۲. چاوپێکهوتنی فهقی ره حیم، جه لالی مه حمود (۴/۱۰/۱۹۹۸ز). سلیمانی.

٥٣. چاويپنكهوتنى كانى ناو، حاجى كهريم بهگ (٢٥ تشرينى دووهه مى ١٩٩٤ز). بانه.

٥٤. چاويپنكهوتنى گوڤ، مهحمود بهگ (٨ ته ممووزى ١٩٩٢). سلیمانى.

٥٥. چاويپنكهوتنى موهتتهدى، سهلاحه ددين - له نيتوان سالانى (١٩٦٢-١٩٦٤) نووسه رى نامه فارسى به كانى مستهفا بارزانى بووه (٢٠٢١/٣/١٨ز). سوله يمانى.

ب. په يوه ندى ته له فوئى:

٥٦. په يوه ندى ته له فوئى له گه ل عه لى خانه بهگ، له روژى (هه ينى) بهروارى (٢٠٢٠/١٢/٤)

دور محمد رشيدخان بانه في مساندة مصطفى البارزاني في ثورة أيلول

ملخص :

تعود قوّة ثورة أيلول ما بين أعوام (١٩٦١-١٩٧٥م) الى مساندة العديد من الشخصيات و رؤوسا العشائر والقبايل الكردية للثورة ولقائده (مصطفى البارزاني). هؤلاء الذين وقفوا بجانبه علي مدي (١٤) سنة من عمر الثورة ساندوه بكل ما لديهم من الامكانيات. أحدي أهم الشخصيات التي وقف بجانب زعيم الثورة منذ اندلاعه حتي وفاته في (١٢/٤/١٩٧٤م) هو (محمد رشيدخان بانه).

من هنا ومن أجل أعداد بحث للمؤتمر العلمي الثالث (لمركز بيشكجي للدراسات الانسانية) في جامعة دهوك، قمنا بأعداد بحثنا هذا تحت عنوان (دور محمد رشيدخان بانه في مساندة مصطفى البارزاني في ثورة ايلول). وقسمنا البحث الي ثلاث محاور. ففي المحور الاول تطرقنا الي حياة وشخصية (محمد رشيد خان بانه) منذ ولادته سنة (١٨٨٩م) الي أندلاع ثورة ايلول في (١١/٩/١٩٦١م). وخصصنا المحور الثاني للعلاقات الثنائية ما بين (مصطفى البارزاني و محمد رشيدخان بانه). اما في المحور الثالث والاخير فقد تطرقنا الي دوره في ثورة ايلول. وأنهيينا بحثنا هذا بعدة نتائج وصل اليها الباحث مع الاشارة الي اهم المصادر والوثائق التي أستخدم في هذا البحث ومن الله التوفيق.

The role of Muhammad Rashid Khan Bana in supporting Mustafa Barzani in the September Revolution

Abstract:

The strength of the September Revolution between the years (1961-1975 AD) was due to the support of many personalities and heads of clans and Kurdish tribes for the revolution and its leader (Mustafa Barzani). Those who stood by it during the (14) years of the revolution. One of the most important figures who stood by the leader of the revolution since his outbreak until his death on (4/12/1974 AD) is (Muhammad Rashid Khan Ban).

From here, and in order to prepare a paper for the third scientific conference (of the Bishkji Center for Human Studies) at the University of duhok, we prepared our research under the title

(The role of Muhammad Rashid Khan is in supporting Mustafa Barzani in the September Revolution).

In the first axis, we touched upon the life and personality of (Muhammad Rashid Khan Banh) from his birth in (1889AD) until the outbreak of the September Revolution on (9/11/1961 AD). We devoted the second axis to bilateral relations (Mustafa Barzani and Muhammad Rashid Khan Banh). As for the third and last axis, we touched upon the role of Muhammad Rashid Khan in the September revolution. We ended this research with several results reached by the researcher, with reference to the most important sources and documents that were used in this research, and God grant success.

کاریگه‌ری نهفت له سه‌رریککه‌وتننامه‌ی (۱۱) ئاداری سالی ۱۹۷۰

تویژینه‌ویکی شیکاریه

پ.د.نازاد شکور صالح

زانکۆی سه‌لاحه‌ددین - کۆلتیژی یاسا

azad.salih1@su.edu.krd

پوخته

ده‌ستپێکی گفتوگۆکان نێوان سه‌رکردایه‌تی شۆرشێ کورد و حکومه‌تی عیراق ده‌گه‌رێته‌وه بۆ کۆتاییه‌کانی سالی ۱۹۶۹ و سه‌ره‌تای سالی ۱۹۷۰، وه‌ دوا‌ی درێژه‌ کیشانی بۆ ماوه‌ی چه‌ند مانگیک سه‌رنجام به‌یاننامه‌ی (۱۱ی ئادار) راگه‌یزا. که‌ به‌ گۆڕه‌یه‌وه‌ هیزبێ به‌عسی ده‌سه‌لاتدار به‌ مافه‌کانی گه‌لی کورد وه‌ ئۆتۆنۆمی پێدان، به‌لام به‌ بۆچوونی کورد له‌ جینگای ئاواته‌کانیان نه‌بوو، وه‌ که‌ به‌نه‌رتی کیشه‌که‌ بریتی بوو له‌ سنووری ناوچه‌ی ئۆتۆنۆمی وه‌ سه‌رژمبیری دانیشتوان که‌ به‌ گۆڕه‌یه‌وه‌ ناوچه‌کانی زۆرینه‌ی دانیشتوانی کورد پیکه‌ده‌هێنندبایاری ده‌کات، وه‌ کیشه‌ی که‌رکوک .

هه‌روه‌ک ئاشکرایه نه‌فت له‌ رۆژگاری ئەمرۆ و دوینی و سه‌بی به‌ ماده‌دیه‌کی ستراژیکی به‌نه‌رتی کاریگه‌ر هه‌ژمار ده‌کرێت له‌ هه‌ردوو کاتی شه‌ر و ئاشتی به‌ بێ جیاوازی، وه‌ سه‌باره‌ت به‌ کوردستانی عیراق نه‌فت رۆلێکی نه‌رینی (نه‌گه‌تیی) گه‌راوه‌ له‌ دیاری کردنی چاره‌نووسی کورد له‌م پارچه‌یه‌دا.

وه‌ شایه‌نی باسه‌ له‌ ماوه‌ی شۆرشێ ئه‌یلولی مه‌زن که‌ ده‌که‌وتیه‌ نێوان ریککه‌وتی ئه‌یلولی سالی ۱۹۶۱ تا ئاداری سالی ۱۹۷۰، که‌ نه‌فت به‌شپوه‌یکی راسته‌وخۆ و ناراسته‌وخۆ هۆکاری سه‌ره‌کی سه‌رنه‌که‌وتنی ئه‌و دان و ستانانه‌ بووه‌ که‌ له‌ نێوان سه‌رکردایه‌تی شۆرشێ کورد و حکومه‌تی عیراقی ئه‌و کات ئه‌نجام دراوان به‌ تایبه‌تی له‌ دوا‌ی سالی ۱۹۶۸ و دواتر وه‌ به‌ تایبه‌تی نه‌فت هه‌ژمارده‌کرێت به‌ به‌ره‌ستی سه‌ره‌کی و هۆکاری راسته‌وخۆی (تا راده‌پێک شاراوه‌) بۆ سه‌رنه‌که‌وتنی ریککه‌وتننامه‌ی (۱۱) ئاداری سالی ۱۹۷۰ که‌واته‌ نه‌فت ئه‌گه‌ر تا‌که‌ هۆش نه‌بێت، ئه‌وا به‌ هۆیه‌کی سه‌ره‌کی دروست بوونی کیشه‌ی تر وه‌ک پرۆسه‌ی راگۆزانی کورد (تعریب کردنی) له‌ ناوچه‌ نه‌وتیه‌کانی، وه‌ک (که‌رکوک، موس‌ل، خانه‌قین، زومار و ناوچه‌کانی هه‌ولێرو ده‌وک) داده‌نرێت خۆی ده‌بێتته‌وه‌ له‌ ره‌گه‌ میژوووه‌که‌ی کیشه‌ی که‌رکوک و گرنگیه‌ ستراژیکی و نه‌وتیه‌که‌ی و به‌ عه‌ره‌بکردنی، وه‌هه‌روه‌ها سیاسه‌تی راگۆزانی کورد و نیشه‌ته‌جێ کردنی عه‌ره‌بی هاوردنه‌ له‌ شوێنه‌کانیان و سوپه‌بوون و پێ داگرتنی حکومه‌ته‌کانی عیراق له‌ سه‌ر ئه‌و دان و ستانه‌ی که‌ له‌ گه‌ل بزاڤی کوردایه‌تی دا کراوه‌له‌ سه‌ر مانه‌وه‌ی ناوچه‌ نه‌فتیه‌کان له‌ ژێر هه‌ژموونی خۆیان و دوورخستنه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی کورد له‌و ناوچه‌نه‌دا، بۆیه‌ له‌ روانگه‌ی ئەمه‌ی له‌ سه‌روه‌ه‌ ئاماژه‌مان پێ کرد ده‌توانین بڵین که‌ نه‌فت دوینی و ئەمرۆ و له‌ داهاتووشدا به‌ به‌ره‌ستکی هه‌ره‌ سه‌ره‌که‌کانی سه‌ره‌که‌وتنی هه‌ر دان و ستانیک و هه‌روه‌ها یه‌کیه‌که‌ له‌ ئاسته‌نگه‌ گه‌نگه‌کانی به‌رده‌م چاره‌سهرکردنی دۆزی ره‌وای کوردستانی عیراق.

پيشه‌کى

۱- پرسى تۆيزينه‌وه:

نهفت له رۆژگارى ئەمرۆ و دوینی و سبهى به مادده‌یکى ستراتیژی بنه‌ره‌تى کارىگه‌ر هه‌ژمار ده‌کریت له هه‌ردوو کاتى شه‌ر و ناشتى به بى جياوازی، وه به توخمیكى سهره‌کى توخمه‌کانى په‌ره‌پدانى پيشه‌سازى و ئابوورى ده‌ژمیردریت. وه سه‌باره‌ت به کوردستانى عىراق نهفت رۆلێكى نه‌رینى (نه‌گه‌تيفى) گىراوه له دیارى کردنى چاره‌نووسى کورد له‌م پارچه‌یه‌دا، وه له رۆژگارى ئەمرۆشدا رۆلێكى کارىگه‌ر ده‌گىریت که ناتواریت به هىچ شىوه‌یک فه‌رامۆش بکریت. که‌س گومانى نیه که نهفت له رابردوو هۆیه‌کى سهره‌کى بووه له دابه‌ش کردنى نىشتمانى کوردستان وه پارچه‌ پارچه‌ کردنى له نىوان چوار ده‌ولت و لکاندى کوردستانى باشوور (ویلايه‌تى موسل) به ده‌ولتێ عىراقه‌وه که له پاش جه‌نگى جیهانى یه‌که‌م دامه‌زراوه. دیسان نهفت سه‌باره‌ت به به‌ده‌سته‌پىنانى مافه‌کانى کورد، پاش لکاندى کوردستانى باشوور به عىراقه‌وه رۆلێكى نه‌رینى هه‌بووه هه‌ر به‌وه هۆیه‌وه بوو که ده‌ولت هه‌ریمیه‌کان و ئىمپىریالیه‌کان بۆ سه‌رکوت کردنى شۆرش و راپه‌رینه‌کانى کوردان، هاوکارى حکوومه‌تى ناوندیان کردووه.

وه شایه‌نى باسه له ماوه‌ى شۆرشى ئەیلولى مه‌زن که ده‌که‌وێته نىوان ریککه‌وتى ئەیلولى سالى ۱۹۶۱ تا ئادارى سالى ۱۹۷۵، که نهفت به‌شىوه‌یکى راسته‌وخۆ و ناراسته‌وخۆ هۆکارى سهره‌کى سهرنه‌که‌وتنى ئەو دان و ستانانه‌ بووه که له نىوان سه‌رکردایه‌تى شۆرشى کورد و حکومه‌تى عىراقى ئەو کات ئەنجام دراوان به تايه‌ه‌تى له دواى سالى ۱۹۶۸ و دواتر وه به تايه‌ه‌تى نهفت هه‌ژمارده‌کریت به به‌ربه‌ستى سهره‌کى و هۆکارى راسته‌وخۆ (تا راده‌یک شاراهه) بۆ سهرنه‌که‌وتنى ریککه‌وتننامه‌ى (۱۱) ئادارى سالى ۱۹۷۰ که‌واته نهفت ئەگه‌ر تاکه هۆش نه‌بیت، ئەوا به هۆیه‌کى سهره‌کى دروست بوونى کيشه‌ى تر وه‌ک پرۆسه‌ى راکوێزانى کورد (تعریب کردنى) له ناوچه نه‌وتیه‌کانى، وه‌ک (که‌رکوک، موسل، خانه‌قین، زومار و ناوچه‌کانى هه‌ولێرو ده‌وک) داده‌نریت خۆى ده‌بینیته‌وه له ره‌گه‌ مێژووه‌که‌ى کيشه‌ى که‌رکوک و گرنگیه ستراتیژی ونه‌وتیه‌که‌ى و به عه‌ره‌بکردنى، وه‌هه‌روه‌ها سیاسه‌تى راکوێزانى کورد و نىشته‌جێ کردنى عه‌ره‌بى هاورده له شوینه‌کانیان و سوپوون و پێ داگرتنى حکومه‌ته‌کانى عىراق له سه‌ر ئەو دان و ستانه‌ى که له گه‌ل بزاڤى کوردایه‌تى دا کراوه‌له سه‌ر مانه‌وه‌ى ناوچه نه‌فتیه‌کان له ژێر هه‌ژموونى خۆیان و دوورخستنه‌وه‌ى ده‌سه‌لاتى کورد له‌و ناوچانه‌دا، وه ده‌بیت ئاماژه‌ به‌وه بکه‌ین که تا ئىستاش سیاسه‌تى راکوێزان و به عه‌ره‌بکردن به‌رده‌وامى هه‌یه له لایه‌ن حکومه‌تى عىراق که کار گه‌یشتۆته ئەو راده‌یه‌ى که له هه‌رشوینێکى خاکی کوردستان بىرێک یان چالگه‌یکى نه‌فتى تىپیدا دۆزرايێته‌وه ئەوا ئەم شوینانه‌یان به ناوچه‌یکى ده‌ره‌وه‌ى سنوورى هه‌ریمی کوردستان هه‌ژمار کردووه. بۆیه له روانگه‌ى ئەمه‌ى له سه‌ره‌وه ئاماژه‌مان پێ کرد ده‌توانین بڵین که نهفت دوینی و ئەمرۆ و له

داهاتوویدا به بەرەبەستکی هەرە سەرکیه‌کانی سەرکه‌وتنی هەر دان وستاتیک وە هەرۆه‌ها یه‌کیکه له ئاسته‌نگه‌ گرنگه‌کانی بەرده‌م چارسه‌رکردنی دۆزی په‌وای کوردستانی عیراق.

۲- گرینگی توێژینه‌وه:

گرینگی ئەم توێژینه‌وه له‌وه‌دایه که نه‌فت یه‌کیکه له سه‌رچاوه سروشتیه‌کانی گرینگی کوردستان و عیراق، وەهەر له سه‌ره‌تای دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی عیراقه‌وه له ساڵی ۱۹۲۱، نه‌قت رۆلێکی گرینگی له ژیا‌تی سیاسی و نایبوری و کۆمه‌لایه‌تی کوردستان و عیراقدا گێراوه، وە هەرۆه‌ها رۆلی سه‌ره‌کی له دان وستانه‌کانی ریککه‌وتنه‌مه‌ی (۱۱) ئاداری ساڵی ۱۹۷۰ هه‌بووه به شیوه‌ی راسته‌وخۆ و ناراسته‌وخۆ، وە هەرۆه‌ها گرینگی ئەم توێژینه‌وه له‌وه‌دا خۆی ده‌نوێنیت که په‌یوه‌ندی راسته‌وانه‌ی نێوان نه‌فت و گرتنه‌به‌ری سیاسه‌تی راگۆزانی کورد و نیشه‌ته‌جێ کردنی عه‌ره‌بی هاورده له شوێنه‌کانیان ئاشکرا ده‌کات، وە سوپوون و پێ داگرتنی حکومه‌ته‌کانی عیراق له سه‌ر ئەو دان وستانه‌ی که له گه‌ڵ بزافی کوردایه‌تی دا کراوه له سه‌ر مانه‌وه‌ی ناوچه نه‌وتیه‌کان له ژێر هه‌ژموونی خۆیان و دوورخستنه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی کورد له‌و ناوچه‌دا. هەرۆه‌ها سوود و هه‌رگرتن له چۆنیه‌تی چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌ی نه‌فت له داهاتوودا له لایه‌ن حکومه‌تی هه‌رێمی کوردستان.

۳- ئامانجی توێژینه‌وه:

ئامانجی سه‌ره‌کی له‌م توێژینه‌وه‌یدا تابه‌ته به کاریگه‌ری نه‌وت له سه‌ر دان وستانه‌کان و خودی ریککه‌وتنه‌مه‌ی (۱۱) ئاداری ساڵی ۱۹۷۰ و ده‌ستنیشانکردنی کاریگه‌ری نه‌فت له سه‌ر گرتنه‌به‌ری سیاسه‌تی راگۆزانی کورد و نیشه‌ته‌جێ کردنی عه‌ره‌بی هاورده له شوێنه‌کانیان له لایه‌ن حکومه‌ته‌یه‌ک له دوا‌ی یه‌که‌کانی عیراق. بۆ هینانه‌دی ئەو ئامانجه‌ش چه‌ند پرسیارێک ده‌روژێنین و کار له سه‌ر وه‌لامدانه‌وه‌یان ده‌که‌ین، وێرای روونکردنه‌وه‌ی هه‌لۆیستی پار‌تی دیموکراتی کوردستان به‌رامبه‌ر سه‌رجه‌م پرسه‌کانی پێوست به نه‌وتی هه‌رێمی کوردستانی عیراق له هه‌ندێک قوناغی جیاوازی خه‌باتی رزگاریخوازی کورد.

۴- ئاسته‌نگه‌کانی توێژینه‌وه:

ئاسته‌نگی سه‌ره‌کی بەرده‌م ئەم توێژینه‌وه، نه‌بوونی توێژینه‌وه‌ی پێشینه له‌و بواره‌دا، که به‌گۆیه‌ی زانیاری ڤه‌کۆله‌ر ئەوه یه‌که‌م جاره له سه‌ر ئەو بابه‌ته توێژینه‌وه ده‌نووسریت، ئەمه وایکرد که ئاسته‌نگی نه‌بوونی یان که‌می و زه‌حمه‌ت به ده‌ستکه‌وتنی سه‌رچاوه‌ی زانستی وە به تابه‌تی سه‌رچاوه‌ی قانونی له‌م بواره‌دا، بۆیه ناچار بووین زیاتر پشت به لیکدانه‌وه‌و وشروڤه‌کردنه‌کانی خۆمان به‌ستین، که دياره ئەمه لایه‌نێکی پۆزه‌یتفانه‌ی هه‌یه و هاوکاتیش له سه‌ره‌رۆیی و که‌م و کورتی ئەکادیمی به‌دوور نابیت.

۵- چوارچۆیه‌ی توێژینه‌وه:

چوارچۆیه‌ی ئەم توێژینه‌وه خۆی له دیاری کردنی رۆلی نه‌فت ده‌بینی له چاره‌نووسی سیاسی کوردستان - عیراق وە به تابه‌تی باسه‌کانی توێژینه‌وه‌که ده‌خوولێته‌وه له بازنه‌ی دیاریکردنی

کاریگه‌ریه‌کانی نه‌فت له سه‌ر دان وستانه‌کانی ریککه‌وتننامه‌ی (۱۱) ئاداری سالی ۱۹۷۰. وه هه‌روه‌ها گرتنه‌به‌ری سیاسه‌تی راگوێزانی کورد و نیشته‌جێ کردنی عه‌ره‌بی هاوردی له شوینه‌کانیان.

۶- ریبازی توێژینه‌وه:

له‌م توێژینه‌وه‌دا ریبازی شیکاری و ریبازی میژووی مان گرتۆته‌ به‌ر، که ریبازی شیکاری بۆ شروقه‌کردن و لیکدانه‌وه‌ی کاریگه‌ریه‌کانی نه‌فت له سه‌ر دان وستانه‌کان و برگه‌ یاسایه‌کانی په‌یوه‌ندار به ریککه‌وتننامه‌ی (۱۱) ئاداری سالی ۱۹۷۰ وه‌روه‌ها شیکاریکردنی ده‌قه یاسایه‌کانی په‌یوه‌ندار به‌بایه‌تی توێژینه‌وه‌که‌ له. وه هه‌روه‌ها شیکردنه‌وه‌ی کاریگه‌ری نه‌وت له سه‌ر پیاده‌کردنی سیاسه‌تی راگوێزانی کورد و نیشته‌جێ کردنی عه‌ره‌بی هاوردی له شوینه‌کانیان له لایه‌ن حکومه‌ته‌یه‌ک له دوا‌ی یه‌که‌کانی عیراق. وه ریبازی میژوویی مان گرتۆته‌ به‌ر تاوه‌کو له ژێر رۆشنایی میژوودا رووداوه‌کانی دوینێ و ئەمرۆ شیکه‌ینه‌وه.

۷- کێشه‌ی (گرتی) توێژینه‌وه:

کێشه‌ی توێژینه‌وه‌که‌ خۆی له‌وه‌دا ده‌نوینیت که تا چ راده‌یک نه‌قت کاریگه‌ری هه‌بووه‌ له سه‌ر له بار بردن و سه‌رنه‌که‌وتنی ریککه‌وتننامه‌ی (۱۱) ئاداری سالی ۱۹۷۰ وه هه‌روه‌ها له سه‌ر په‌وتی دان وستانه‌کانی نێوان هه‌ردوو لایه‌ن، وه وه‌لامدانه‌وه‌ی ئەو پرسیارانه‌ی که توێژینه‌وه‌که‌ ده‌یان ورژنیت وه‌کو: - ئایا به‌خۆمالی کردنی نه‌فت له لایه‌ن حکومه‌تی ئەو کاتی عیراق له سالی ۱۹۷۲ کاریگه‌ری هه‌بووه‌ له سه‌ر په‌وتی دان وستانه‌کانی نێوان هه‌ردوو لایه‌ن؟ - ئایا نه‌فت تاکه‌ هۆکار بووه‌ بۆ تیکچوون و سه‌رنه‌که‌وتنی دان وستانه‌کانی نێوان هه‌ردوو لایه‌ن؟ - ئایا هۆکاری ناوه‌خۆیی و ده‌ره‌کی تا چه‌ند کاریگه‌ریان هه‌بووه‌ له سه‌ر په‌وتی دان وستانه‌کان؟ - ئایا تاچ راده‌یک برگه‌کانی ریککه‌وتننامه‌ی (۱۱) ئاداری سالی ۱۹۷۰ وه ده‌قه یاسایه‌کانی په‌یوه‌ندار به‌بایه‌تی توێژینه‌وه‌که‌ به‌ شێوازیکی قانونی دروست و بێ لایه‌ن دارپێژراون که راسته‌وخۆ و ناراسته‌وخۆ په‌یوه‌ندیان هه‌بووه‌ به‌ نه‌فته‌وه‌ وه ئایا بوونه‌ له‌مپه‌ر له به‌رده‌م دان وستانه‌کان وه کاریگه‌ریان هه‌بووه‌ له سه‌ر له بار بردن و سه‌رنه‌که‌وتنی ریککه‌وتننامه‌ی (۱۱) ئاداری سالی ۱۹۷۰؟ - ئایا ئەو ناوچه‌ کوردستانیانه‌ی که نه‌فت به‌ رێژه‌یکی به‌رچاو تیاندا بوونی هه‌یه‌ بوونته‌ له‌مپه‌ر له به‌رده‌م دان وستانه‌کان وه تا چه‌ند کاریگه‌ریان هه‌بووه‌ له سه‌ر په‌وت و ئەنجامه‌کانی دان وستانه‌کان؟ وه چۆن؟ وه ئایا نه‌فت تا چه‌ند کاریگه‌ری هه‌بووه‌ له سه‌ر گرتنه‌به‌ری سیاسه‌تی راگوێزانی کورد و نیشته‌جێ کردنی عه‌ره‌بی هاوردی له شوینه‌کانیان له لایه‌ن حکومه‌ته‌یه‌ک له دوا‌ی یه‌که‌کانی عیراق به‌ تاییه‌ت ئەو شوینانه‌ی که نه‌وتیان تێدایه‌ وه‌ک ناوچه‌کانی (که‌رکوک - موسڵ - خانه‌قین - زوومار - مه‌خمور و که‌ندی‌ناوه - شێخان وه‌تد...) وه هه‌روه‌ها هه‌ولێ گۆزینی دیموگرافیان دراوه‌ له لایه‌ن حکومه‌تی عیراق وه؟.

8- گریمانەى توژیڭنەوہ:

گریمانەکان بە شیوہیك له شیوہکان ئەو پرسیارانەن کہ له سەرەتای ھەر باسیکدا له لای توژیڭنەوہی گەلە دەبن. کہ ئەمانیش بریتین له:

1. نایا نەفت تاکە ھۆکار بووہ بۆ تیکچوون و سەرئەکەوتنی دان و ستانەکانی نیوان ھەردوو لایەن؟
2. نایا بە خۆمالی کردنی نەفت له لایەن حکومەتی ئەو کاتی عێراق له ساڵی ۱۹۷۲ کاریگەری ھەبووہ له سەر رەوتی دان و ستانەکانی نیوان ھەردوو لایەن؟
3. نایا ھۆکاری ناوہخۆیی و دەرەکی تا چەند کاریگەریان ھەبووہ له سەر رەوتی دان و ستانەکان؟
4. نایا ئەو ناوچە کوردستانیانەى کہ نەفت بە ریزەیکى بەرچاو تیاندا بوونی ھەییە بوونتە لەمپەر له بەردەم دان و ستانەکان وە تا چەند کاریگەریان ھەبووہ له سەر رەوت و ئەنجامەکانی دان و ستانەکان؟ وە چۆن؟
5. نایا نەفت تا چەند کاریگەری ھەبووہ له سەر گرتنەبەری سیاسەتی راگوژیانی کورد و نیشتەجێ کردنی عەرەبی ھاوردە له شوینەکانیان له لایەن حکومەتە یەك له دواى یەكەکانی عێراق بە تايبەت ئەو شوپانەى کہ نەفتیان تێدایەوہك ناوچەکانی (کەرکوک - موسڵ - خانەقین - زوو مار - مەخمور و کەندیناوە - شێخان وەتد...) وە ھەر وەھا ھەولێ گۆرینی دیمۆگرافیان دراوہ له لایەن حکومەتی عێراق وە؟.

9- پلانی توژیڭنەوہ:

بۆ ئەوہی تیشك بخەینە سەر ھەموو لایەنەکانی توژیڭنەوہكە وا پێویست دەکات کہ توژیڭنەوہكە دابەش بکەین بۆ دوو باس (مەبەپ)، له باسی یەكەمدا تیشك دەخەینە سەر کاریگەری نەفت له سەر دان و ستانەکانی رێککەوتنامەى (۱۱) ئاداری ساڵی ۱۹۷۰ . وە باسی دووہم تەرخان دەکەین بۆ کاریگەری نەفت له سەر گرتنەبەری سیاسەتی راگوژیانی کورد و نیشتەجێ کردنی عەرەبی ھاوردە له شوینەکانیان. بە کۆتاییەك توژیڭنەوہكە کۆتایی پێ ھێنراوہ کہ بەخستە رووی چەند سەرئەنجامیك و چەند پێشنیاریك، کہ نۆژیڭنەوہكە پێی گەیشتووہ. وە دوا جار لیستیك بۆ ئەو سەرچاوانە کراوہتوہ کہ لەم توژیڭنەوہیەدا سوودیانی لێ وەرگیراوہ.

باسی یەكەم: کاریگەری نەفت له سەر دان و ستانەکانی رێککەوتنامەى (۱۱) ئاداری ساڵی ۱۹۷۰

رافە کردن و دابەش کردن:

ھەر وەك ئاشکرایە کہ نەفت له رۆژگاری دوینی و ئەمرۆدا کەرسەتەیکى ستراتژی و گرینگ بووہ وە رۆلی تايبەتی ھەبووہ له سەقامگیری سیاسی، وە له ھەمان کاتدا دوو ئامانجی قانونی و سیاسی ھەبووہ وە له دیوہ سیاسی یەكەى ھەردەم پرۆسەى دەرھێنان و فرۆشتنی نەفتی ھەریمی کوردستان یەكێك

بووه له دۆسیه هه‌پسێردراوه‌کانی کێشه‌ی نێوان کورد و حکومه‌ته‌یه‌ک له دوا‌ی یه‌که‌کانی عێراق له سه‌ر ئاستی ناوه‌خۆ جگه‌ له کاریه‌ریه‌کانی نه‌فت له سه‌ر ئاستی وولاتانی بیانی و نه‌قلیمی و هاوسێ له سه‌ر دان و ستانه‌کانی و کێشه‌کانی نێوان کورد و حکومه‌تی ناوه‌ند له عێراق هه‌بووه. وه له‌به‌ر بوونی ته‌نگ‌ژه‌ی متمانه به یه‌که نه‌بوون له نێوان لایه‌نه‌کانی دان و ستانکار هه‌رده‌م کێشه‌که به هه‌پسێردراوی ماوه‌ته‌وه وه قوول‌تر بۆته‌وه وه له ئه‌نجامدا نه‌گه‌یشته‌وه ته‌ریکه‌وتن. بۆیه پێویست ده‌کات ئه‌م باسه‌ دابه‌ش بکه‌ین بۆ دوو داواکاری که له داواکاری یه‌که‌م باس له کاریه‌ری نه‌فت له سه‌ر ئاستی ناوه‌خۆ بکه‌ین له سه‌ر دان و ستانه‌کانی رێککه‌وتنه‌نامه‌ی (١١) ئاداری ساڵی ١٩٧٠، وه له داواکاری دووه‌م باس له کاریه‌ری نه‌فت له سه‌ر ئاستی وولاتانی بیانی و نه‌قلیمی و هاوسێ بکه‌ین له سه‌ر دان و ستانه‌کانی رێککه‌وتنه‌نامه‌ی (١١) ئاداری ساڵی ١٩٧٠.

داواکاری یه‌که‌م: کاریه‌ری نه‌فت له ئاستی ناوه‌خۆ له سه‌ر دان و ستانه‌کانی رێککه‌وتنه‌نامه‌ی (١١) ئاداری ساڵی ١٩٧٠

میژووی کۆن و نوێ ئه‌و راستیه‌مان بۆ دووپات ده‌کاته‌وه که نه‌فت کاریه‌ری سه‌ره‌کی و گه‌وره‌ی هه‌بووه له سه‌ر هه‌موو ئه‌و کێشه‌ و ململانێ و داگیرکاری و جۆولانه‌وه‌ی ئازادیه‌خوازانه‌ و شۆرش و دان و ستانانه له کوردستان هاتوونه‌ته‌ کایه‌وه، که ده‌ست به‌سه‌رداگرته‌ی نه‌فت ئامانجی راسته‌وخۆ و ناراسته‌وخۆ و شاراوه‌ و ئاشکرای داگیرکه‌رانی کوردستان بووه. بۆیه ئامانجی سه‌ره‌کی ئه‌و داواکاریه‌ تایبه‌ته به تیشک‌خستنه‌ سه‌ر رۆلی نه‌فتی کوردستان و ده‌ست‌نیشانکردنی کاریه‌ری له سه‌ر ژبانی سیاسی کوردستان و عێراق که هه‌رده‌م رۆلی سه‌ره‌کی هه‌بووه له ئه‌نجام و چاره‌نووسی ئه‌و دان و ستانانه‌ی چ به نه‌ینی و چ به ئاشکرا گرێدراون سه‌باره‌ت به چاره‌نووسی کوردستانی باشوور و لکاندنی به ده‌وله‌تی تازه دامه‌زراوی عێراقه‌وه. وه به تایبه‌تی باس له کاریه‌ری نه‌فت له سه‌ر دان و ستانه‌کانی شۆرش‌ی ئه‌یلول بکه‌ین که ده‌که‌ویته‌ نێوان ساڵانی (١٩٦١-١٩٧٥). وه به تایبه‌تی تر ئاماژه‌ به‌و دانوستانانه‌ی له نێوان سه‌رکردایه‌تی شۆرش‌ی کورد و حکومه‌تی عێراق ئه‌نجام ده‌دران بکه‌ین به تایبه‌تیش دوا‌ی ساڵی ١٩٦٨ و دواتر. بۆیه پێویسته ئه‌م داواکاریه‌ دابه‌ش بکه‌ین بۆ دوو لقی سه‌ره‌خۆ که له لقی یه‌که‌م تایبه‌ت ده‌که‌ین بۆ باسکردن له کاریه‌ری نه‌فت وه‌کو هۆکاریکی سه‌ره‌کی بۆ دست‌پێکردنی دان و ستانه‌کان وه له لقی دووه‌م باس له گرفت و کۆسپی سه‌ره‌کی دان و ستانه‌کان بکه‌ین که ناسراو بوو به (گرێی که‌رکوک) یان روونتر (نه‌فتی که‌رکوک) که ببوه به‌ره‌ستیک‌ی سه‌خت بۆ هه‌ر تیگه‌یشته‌نیکی له نێوان هه‌ردوو لایه‌ن.

لقى يەكەم : نەفت ۋە ھۆكۈمكارلىكى سەرھەكى بۇ دەستىپىكردىنى دان ۋەستانەكان

مەبەست لىرەدا ئەۋەيە كە باس لە دەستىپىشانكردىنى چۆنەتەتە ۋە ھۆكارە سەرتايىەكانى دەست پىكردىنى دان ۋەستانەكان ۋە چۆنەتەتە بەرئۆەچوونى رەۋتە دان ۋە ستانەكان بىكەين ، كە ئەمانەش لە چەند خالگ باس دەكەين بەم شۆۋەيەى خوارەۋە:

يەكەم : ھۆكارە سەرتايىەكانى دەست پىكردىنى دان ۋەستانەكان

پاش بىرپارى لكاندىنى كوردستانى باشوور بە دەۋلەتەى عىراقەۋە^(۱)، لە لايلان رژىمى پاشايەتەى ھوكمرانەۋە مافى رۆشنىبرى وسىاسى پىن رەۋانەبىزىا بوو، بۆيە گەلى كورد لەم بەشەى كوردستاندا دەستە ۋەئەژنۆ دانەنىشتوۋە، بەلكو بەردەۋام لە جەنگ ۋە وتىكۆشان ۋەخەبات ۋەشۆرش ۋە پاپەرىن ۋەمىلانئىدا بوۋە بۇ بەدەست ھىنانى مافەكانى، ۋە شۆرشى ئەيلول بە ديارترىنان ھە ژماردەكرىت، كە جگە لە بوونى كۆمەللىك فاكترە ۋە ھۆكارى تر بەلام بە پەلەى يەكەم بە ئامانچ نەگەىشتەى ئەم شۆرشە بۇ نەۋتەى كوردستان دەگەرئىتەۋە^(۲). كە ھۆكارى نەفت لە گرېمانەى تۆڭزىنەۋەكەماندا سەرچاۋە دەگرى كە جگە لە پلان رىژىكردن ۋەنەخشەسازى ۋە پراكتىزەكردىنى سىياسەتەكانى دەۋلەتەنى ھاسۆن ۋەئەقلىمىيە ئەۋا بەشېكى سەرەكەش بوۋە لە سىياسەتەى پلاندارئىژراۋى ھوكومەتە يەك لە دۋاى يەكەكانى دەۋلەتەى عىراق بوۋە ئەۋ دەۋلەتەى لە پاش جەنگى جىھانى يەكەم دامەزراۋە ۋە دۋاتر ناۋى لىترا عىراق كە نەفت رۆللىكى گەۋرەى گىپراۋە لە بە ئەنجام نەگەىشتەى دان ۋەستانەكان ۋە نەگەىشتەى كورد بە مافەكانى ۋە ھەرۋەھا ھەۋلە بەردەۋامەكانى ھوكومەتەى ناۋەندى بۇ دەست بەسەركردىنى ناۋچە پر لە نەۋتەىكانى كوردستان ۋە سووربوونى لە سەر دورخستەنەۋەى دەسەلاتى كوردى لىتانەۋە كە ئەم سىياسەتەش لەۋە سەرچاۋەى گرتبوو كە ھوكومەتە يەك لە دۋاى يەكەكانى عىراق لەۋە دلىناۋبون كەكارىگەرى نەفت ۋەك ھۆكارىكى ئابوورى - سىياسى لە دۋارۆژدا دەبىتە فاكترەىكى سەرەكى لە جىبابوونەۋەى كوردستان ۋە دروستبوونى دەۋلەتەى سەرەخۆى كوردستان لە دۋارۆژدا .

جگە لە ھەبوونى چەند ھۆكار ۋە پالئەرى تر لە دەستىپىكردەنەۋەى دان ۋەستان لە نىۋان شۆرشى كورد ۋە ھوكومەتەى عىراق لە سالى ۱۹۷۰، دەكرى ھۆكارە سەرەكىەكان بگەرئىنەۋە بۇ چەند پىشھات ۋە پرودۋا ۋە بىرپارى دروستى سەرەكردايەتەى شۆرشى كورد، ۋە بە تايەتەى لە دۋاى رىكەۋتەى (۱۰- ۱۱- ۱۹۶۸) لە ئاكامى سەرنەكەۋتەنى گىفتوگۆ لە نىۋان ھەردوۋلايەن ئەۋا شەرى نىۋانىان دەستى پىكردەۋە، ھەر ۋەك كاردانەۋىكى ھەكىمانەى شۆرش ئەۋا مستەفا بارزانى بىرپارىدا ھىرش بىكائە سەر بەرژەۋەندىيە ھوكومىيەكان، ئەۋەبوو لە كانونى يەكەمى سالى ۱۹۶۸ دا لە لايلان ھىزى پىشمەرگەى كوردستان ھىرش

(۱) بۇ زىاتر بىروانە: د. نازاد نەقشەبەندى، كىشەى موسلى يان كىشەى نەۋت، گۆفارى مەتىن، خولى ۳ ژمارە (۵۷)،

۱۹۹۶ تىشرىتەى يەكەم، لا لا ۲۵۵

(۲) بۇ زىاتر بىروانە: نەۋتەى كوردستانى عىراق، بەشى دوۋەم، چاپى يەكەم، ۱۹۹۸، لە بلاۋكراۋەكانى مەكتەبى ناۋەندىيە دىراسات ۋەتۆڭزىنەۋە، دىراسەى ژمارە (۳۲)، لا لا: ۴۶۴۵

کرایه سەر هێلی شەمەندەفەری نیوان بەغداد - کەرکوک^(١). دواى ئەوێش هێزی پێشمەرگەى کوردستان هێرشىكى گەورەو و سەرکەوتووێان کردە سەر دامەزراره نەفتیه کانی کەرکوک له رېکەوتى (شەوى ٢/١ - ئادارى ساڵ ١٩٦٩) وه زىانى گەورەى ماددى و مەعنهویان پێگەياند که بووه هەوآلى سەرەكى و مایهى سەرنج پاكيشانبى میدیا جیهانیه کانی ئەو کات وه سەرەرای ئەمەش حکومەتى عىراقى تووشى شۆك کرد چونکه ئەم ناوچەیه بەهێزىكى زۆر و بە شۆهێكى زۆر توند وتۆل پارێزراو بوو له لایەن دەسەلاتەوه^(٢). وه هەر ئەم ڕووداوه بووه خالىكى وهچەر خان له گۆرىنى بۆچوونى دەسەلاتدارانى رژیمنى بەعس وه واز له شەر بهێنن وه بگهڕێنهوه سەر مێزى دان وستانه کان، وه لێره دا به ڕوونى کارىگەرى نەفت به ديار دەکەوتیت له سەر دەست پیکردنهوهى دان وستانه کان .

وه هەر وه ها سەبارەت به بارگرانى ئابوورى عىراق له و کات هۆکارىكى بنەرەتى و پالنه رىكى سەرەكى بوو که وا له بغداد بکات ناچار بێت هەلبژاردەى دان وستان په سندن بکات له گەل سەرکردایه تى شۆرشى کوردستان، ئەمەش به ڕوونى ئاماژەى پیکراو بوو له توێژینه وه وێك که بلام و کرابوو له لایەن گۆفارى (New Middle East) به ریتانى که شەرى عىراق دژ به کورد، تێچوو وه کهى نزیکه ی (٣٠%) بوودجەى عىراق بووه بۆ ساڵى ١٩٦٩^(٣).

ئەوه وه جگه له بوونى هۆکارى سیاسى له ناوه خۆى عىراق وهك سەر نه کهوتنى کودەتای ژماره یك له سەرۆك ئەفسەرانى سەربازى و سیاسى^(٤). سەربارى زیادبوونى رۆلى ئۆپۆزىسۆن که خۆى دەنواند له هەریه که له حیزبى شیوعى و نەته وه بیه کان و کورد ئەمەش وای کرد که حکومەت خیراتر رېگای ئاشتى هەلبژێریت له گەل کورد.

وه هەر وه ها دەبیت ئاماژە به وه بکهین که حکومەتى عىراق له و ماوه یه هێرش و په لامارى زۆرى کردە سەر هێزى پێشمەرگەى کوردستان و دانیشتوانى سیفىلى ناوچەى جیا جیا له کوردستان ، وه حکومەتى عىراق سەربارى ئەو هەموو هەول و کردە وه شەر انگیژە کانی، نەوهك هەر نەیتوانى له هەول سەربازیه کانی بۆ دامرکاندنه وهى شۆرشى کورد سەرکهوتن به دەست بهێنیت ، به لکو سەربازانى عىراق تیکشکان له هەموو هێرشه کان . وه سەرکهوتنى هێزى پێشمەرگه له هەموو به ره کانی شه، هەر ئەمەش هۆکارىكى ناوه خۆى گرینگ بوو بۆ ریکهوتن و په سندن کردنى دان وستان،

(١) بۆ زیاتر بروانه : د. سعد ناجى جواد، العراق و المسأله الكوردية، ١٩٥٨، ١٩٧٠، لندن، ١٩٩٠، لا ١٠٥٥. وه بروانه على سنجارى ، الحركة التحررية الكوردية (مواقف وأراول) ، مطبعة خەبات، دهوك، ١٩٩٧، لا: ٧٨.
 (٢) بۆ زیاتر بروانه : د. عبدالخالق ناصر العامرى، البرزاني مصطفي و القضية الكوردية في العراق ١٩٣١-١٩٧٥ هـ ، دار الجواهري للنشر والتوزيع، بغداد، ٢٠١٧، قى ٨١، ٢. وه فهريدون عبدالرحيم عبدولا، بارودوخى سياسى كوردستان - عىراق، له (١ فى مارتى ١٩٧٠ - ١ فى مارتى ١٩٧٤)، چاپى يه كه م، چاپخانهى مناره - ههولير، ٢٠٠٨، لا ٣٥.
 (3) New Middle East, p25, London 1970.

(٤) بۆ زیاتر سه رى: مه سعود بارزاني، البارزاني والحركة التحررية الكوردية قى ٣ اربيل ٢٠٠٢، ص ٢٢٣

وہدەبیت ئەوہ لە یاد نەکەین کە ئاماژە بە لێدوانیکی (حردان تکریتی) جیگری سەرۆک کۆمار و وەزیری بەرگری لە حکومەتی بەعس لە ساڵی ۱۹۶۸، کە باس لە بارودۆخی پێش وازووکردنی ریکەوتنامە یازدە ی ئادار دەکات وە دەئێت: (لە راستیدا کوردەکان توانیان بە خۆراگری و نازایەتیان ، حکومەتی بەغدا ناچار بکەن (چۆک دابنیت) وە پەنا ببات بەرەو دان و ستان. بەو پادەییە کە ترسمان لا دروست ببوو کە درێژەدان بە جەنگ بێتە ھۆی لە دەستدانی فەرمانرەوایی مان لە عیراق و دواتر کەوتنی بەغداد، وە تیکرای ژمارە کۆژرانی سەربازانی عیراقی پێش چەند مانگیگ لە پراگە یاندنی بەیانی (۱۱ ئادار) گەیشتبوو (۳۲۵) کۆژراوو و بریندار ھەفتانە، وە ھەر وەھا لە درێژەیی باسە کەیدا دەئێت (مەبەستمان لە دان و ستان کە ھەموو سازشیک بۆ مەلا مستەفا بکەین کە دەبویستن، وە ک ھەولدانیک بۆ گەمارۆدانی، بەلام ئەو بەھیز و ژیرتر بوو، بۆیە مەرجیکی دانا لە بەندیکی نھینی لە بەندەکانی بەیانی ی (۱۱ ئادار) ئەویش مانەوہی (۲۵۰۰۰) سەرباز لە پێشمەرگە لە ژیر خزمەتی چە کردارییەو، ئیمەش پیمان دا^(۱). وە بۆیە بە ناچاری بریاری دەستپێکردنی گفتوگۆمان دا تاوہکو ھەئێکی گونجایمان دەست بکەوێت بۆ درێژەدان و مانەوہمان لە دەسەلاتدا.

دووہم: چۆنیەتی بە رێوہچوونی رەوتی دان و ستانەکان.

ھەموو ئەو ھۆکار و بارودۆخانە کە لە پێشوو تر ئاماژەمان پیکرد پالنەر بوون بۆ ئەوہی وا لە سەدام حوسین بکات کە بە ھیزترین کەسایەتی بوو لە دەسەلاتی بەعس لە ساڵی ۱۹۶۸- ۱۹۶۹، کە ھەموو گرانی خۆی بخاتە گەر لە پیناوی گەیشتن بە ریکەوتنیک بۆ ئەم کیشەبە.

وہ لە ئیوارە ی رۆژی یازدە ی ئادار لە ساڵی ۱۹۷۰ (ئەحمەد حەسەن بەکر) سەرۆک کۆمار و سەرۆکی ئەنجومەنی سەرۆکایەتی شۆرش بەشی ئاشکرای لە ریکەوتنەکە ی راپگە یاند وە بەیانی ئۆتۆنۆمی وا ناساند، کە ریکەوتنامە کە پیکھاتووہ لە (۱۵) پازدە بەند وە تیایدا دان بە نەتەوہی کورد دەئیت، وە ریکە بە بەکارھینانی زمانی کوردی دەدریت لە بواری پەرورەدە و خویندن و فیکردن، وە بەشداری کورد لە حکومەتی ناوہندی بە گۆرە ی رێژەیان لە ژمارە ی دانیشتوان وە دەبیت جیگری سەرۆک کۆمار کوردبیت^(۲). بەلام گیشە بنەپەتەکان کە جیگای ناکۆکی یە لە نیوان ھەردوولا، وەکو سەربەئەبوونی شاری ھەرکوک، رووبەر و سنووری ناوچە ی ئۆتۆنۆمی، وە دوارۆژی پیکھاتە ی ھیزی پێشمەرگە، وە شیوازی بەشداریکردنی کورد لە حوکمرانی، ئەمانە لە ھاوپیچی نھینی نووسراونەتەوہ، کە لە (۱۲) دوازدە بەند پیکھاتبوو کە باس لە ئەنجامدانی سەرژمیری دانیشتوان دەکات بۆ دیاریکردنی رووبەر و سنووری ناوچە ی ئۆتۆنۆمی، کە ئەم ریکەوتنامە یە جی بە جی دەکریت بۆ ماوہیکی تەجریبی

(۱) رۆژنامە ی (الناس) بەغداد، ژمارە (۳۱۲) لە ریکەوتی (۱۶ ۸ ۲۰۰۱)، من اوراق توما توماس.

(۲) بەیانی ۱۱ ئادار بۆ ساڵی ۱۹۷۰، وەزارەتی رۆشەنبیری بلاوکردنەوہ، بەغداد.

که ماوه‌که‌ی چوار ساله، که له کۆتاییدا دروستبوونی ناوچه‌ی ئۆتۆنۆمی راده‌گه‌ینریت به شیوه‌یکه کۆتایی^(۱).

که‌واته ریککه‌وتننامه‌ی (۱۱) ی ئاداری سالی ۱۹۷۰، له (۲۷) بیست و حه‌فت به‌ند پیکه‌تابوو، واته (۱۵) به‌ندی ئاشکرا، وه (۱۲) به‌ندی نه‌ینی^(۲). وه له به‌ندی (۱۱) ی هاوپیچی نه‌ینی فه‌رمی ریککه‌وتننامه‌ی (۱۱) ی ئاداری سالی ۱۹۷۰ دا هاتبوکه ده‌لیت (ئه‌م هاوپیچه نه‌ینی یه ریک ده‌خریت له یه‌ک دانه‌ی ره‌سه‌ن وه ... هه‌ردوولا واژوو له سه‌ر ده‌که‌ن وه‌ک ئه‌وه‌ی له ناوه‌رۆکی به‌نده که‌دا هاتوو ... وه دانه‌نریت وه‌ک ئه‌مانه‌ت اه لای به‌رپز سه‌رۆکی کۆمار بۆ گه‌رانه‌وه بۆی له کاتی پێویست). ئه‌م به‌نده به‌ روونی نه‌یت خراپی و به‌د نیازی لایه‌نی دانوستکاری حکومه‌ت به‌ دیار ده‌خات، ئه‌مه له لایه‌ک.

وه له لایکی دیکه هه‌ر له سه‌ره‌تای جی به‌جیکردنه‌که‌دا گوومان ونیه‌تی خراپ به‌دی ده‌کرا له لایه‌ن رژیمی به‌عه‌سه‌وه، هه‌روه‌ک له ووته‌یکه‌ی (حردان تکریتی) بو روونی به‌دی ده‌کریت که ده‌لیت (ناتوانین هه‌موو خال و به‌نده‌کانی ریکه‌وتننامه‌ی ئادار جی به‌جی بکه‌ین چونکه جیبه‌ جیکردنی به شیوه‌ی ته‌واو مانای به‌خشینی گه‌وره‌ترین کێلگه‌ی نه‌وتیبه‌ به‌ کورده‌کان، که ئه‌ویش کێلگه‌ی که‌رکوه^(۳). که‌واته واژووکردنی ده‌سه‌لات له سه‌ر ریکه‌وتننامه‌که ته‌نها بۆ به‌سه‌ر بردنی کاته، وه کۆتایی هه‌ینانه به شۆرش.

لێره‌دا به‌روونی به‌ دیار ده‌که‌وتت که ریکه‌وتننامه‌ی (۱۱) ئادار) هه‌ر له سه‌ره‌تاوه وه له کاتی له دایک بوونی‌وه تۆوی سه‌رنه‌که‌وتنی له گه‌ل خۆی و له تێو به‌نده‌کانی ریکه‌وتننامه‌که هه‌لگرتبوو. وه هه‌روه‌ها جیگای ئاماژه‌ پیکردنه که ناوه‌رۆکی یه‌کێک له به‌نده‌کانی ریکه‌وتننامه‌که بریتی بوو له‌وه‌ی که ده‌لیت (که وه‌به‌ره‌ینانی سه‌رچاوه‌ سروشتی یه‌کان له ناوچه‌ی ئۆتۆنۆمی ده‌ییت له چوارچێوه‌ی کۆماری عیراقی بیت).

که‌واته ئه‌گه‌ر به‌ ووردی سه‌ر به‌که‌ین ده‌بینین خالی سه‌ره‌کی ناکوکی نێوان هه‌ردوو لایه‌ن بریتی یه له نه‌فت و ئه‌و ناوچانه‌ی که ده‌وله‌مه‌ندن به نه‌فت، به‌ دیاری کراوی شاری که‌رکوک . وه له سالی ۱۹۷۱ پاش هه‌رس هه‌ینانی هه‌ولێ تیرۆرکردنی مه‌لا مسته‌فا بارزانی له لایه‌ن رژیمی به‌عه‌سه‌وه ئه‌وا په‌یوه‌ندی نێوان هه‌ردوولای برده‌ دۆخیکه‌ ئالۆز ئه‌مه له لایه‌ک^(۴).

(۱) علي السنجاري، القضية الكوردية وحزب البعث الاشتراكي، العراق، دهوك، ۲۰۰۶، لا ۱۸۷
(۲) عبدالحميد علي سعيد البرزنجي، دور ثورة أيلول (۱۹۶۱ ۱۹۷۵) في حركة التغيير الاجتماعي، الطبعة الأولى، ۲۰۰۷، دار سينيرز للطباعة والنشر، دهوك- كوردستان- العراق ۲۰۲
(۳) عبدالفتاح علي البوتاني، ملا مصطفى البارزاني قائد الثورة الكوردية وملهماً، جامعة دهوك، مركز الابحاث العلمية والدراسات الكوردية، دهوك، ۲۰۱۲، ۷۳
(۴) مه‌سعود بارزانی، البارزاني والحركة التحررية الكوردية، ۳ سه‌رچاوه‌ی پيشووترا ۲۶۱

وه له لایکی تر له و کات عیراق دووچارى بارگرانى ئابوورى ببو، وه دهسهلات له وه تیگه یشتبوو که ناتوانیت بچیته نیو هیچ شه پکی چاره نووسازی سهرکه وتوو له گه ل کۆمپانیایه کانی نهفت که وولاتانی رۆژئاوا له پشتیانه به بن به دهسته پانی پالپشتی حیزبی شیوعی عیراقی وه حیزبی دیموکراتی کوردستانی و هیزه نیشتمانیه کانی تر، پاش ئه وهی په یوه ندی باش ببو له گه ل یه کیتی سو فیه ت ، وه ههروه ها به عس له وه حالی ببوو که پیویسته بارودوخی ناوه خو ی وولات باش بکات وه وولات ناماده بکات بو به رنگاربوونه وهی کۆمپانیایه کانی نهفتی^(۱). وه ههروه ها ئه وه کهم به رهه م هینانه دژواره ی نهفت له سالی ۱۹۷۲ ئه وه پروون ده کاته وه که ئه م به رهه م هینانه که مه به سروشتی خو ی کاریگه ری گه وهی هه بوو له په یوه ندی نیوان حکومه تی عیراق و کۆمپانیایه بیانیه کانی که له عیراق کارده که ن وه له سالانی ۱۹۷۱ و ۱۹۷۲ دا تیچونیک ی زه به لاحی به خو وه بینیبوو که ئه مه ش به خودی خو ی کاریگه ریکی تیگه تیفی به سهر به رهه مه پانی نهفتی کوردستانی عیراق دا هه بوو وه له سالی ۱۹۷۲ دابه زینیکی تۆمار کرد که به راورد به سالی ۱۹۷۰ دا جیاوازییه که ی به (۳۷%) مه زنده ده کریت^(۲).

بۆیه ده توانین به شیوه یکی گشتی بلین که ره وتی دان و ستانه کان بهرز و نرمی واته گه رم وگوری و ساردی به خو یه وه ده بینی ماوه ئه ویش وه کو یاری کات به سهر بردن بوو به رامبه ر جیه جبرکرنی ریکه وتنامه که وه ههروه ها ره وتی دان و ستانه کان به گویره ی پیشهات و بهرزه وه ندی خو یان مه به ستم (بهرزه وه ندی رژی می به عس) ئاراسته ده کرد و ده گوزه راند. هه ر کاتیک بارودوخیان ناله بار بووايه وه پیویستی بکردبایه ئه وه گه رم وگور ده بوون ئه گه ر نا به پیچه وانه وه ره فتاریان ده کرد.

لقى دووهم: کاریگه ری کهرکوک (نهفتی کهرکوک) له سهر ره وتی دان و ستانه کان

لیره دا باس له گرفت وکۆسپی سهره کی دان و ستانه کان ده که ین که ناسراو بوو به (گرپی کهرکوک) یان پروونتر (نهفتی کهرکوک) که ببوه به ره به ستیکی سهخت له بهرده م هه ر تیگه یشتنیک و پیشه وه چوونیک له سهر ره وتی دان و ستانه کان به گشتی. بۆ زیاتر پروونکر دنه وهی ئه وهی له سهر وه خستمانه روو پیویست ده کات له م لقه دا باس له هه لکه وتنی جوگرافی و ئابووری کهرکوک بکه ین وه ههروه ها کاریگه ری نهفتی کهرکوک له سهر ره وتی دانوستانی نیوان سهر کردایه تی شو رشی کورد و حکومه تی عیراق بکه ین ، بۆ ئه وهی به پروونی نامازه به هه موو لایه نه کانی ئه و بابه ته بکه ین. پیویست ده کات ئه م لقه دابه ش بکه ین بۆ چه ند خالیگ که به م شیوه یه ی حواره وه:

(۱) آدمون غریب، الحركة القومية الكوردية، بیروت، ۱۹۷۳ لا ۱۸.

(۲) بۆ زیاتر بروانه: نهوتی کوردستانی عیراق، به شی یه که م، چاپی یه که م، ۱۹۹۷، له بلاوکراوه کانی مه کته بی ناوه ندی

دیراسات و تۆژینه وه، دیراسه ی ژماره ۱ (۳) لا ۶۹

یه که م: گرینگی هه لکه وه ته ی جوگرافی و ئابووری که رکوک.

ناوچه ی که رکوک ده که وه ته نیوان چیاکانی زاگرووس و هه ردوو زئی ی زابی بچووک و زئی ی دجله وه زنجیره چیا ی حه مرین و زئی ی سیروان ، که به به شیکی ره سنی جوگرافیا و میژوو ی کوردستان داده نریت^(۱).

هه ره له م روانگه یه وه زانا و جوگرافیانی فهرهنگی (إقلمس یوسف داود . ۱۸۲۹- ۱۹۰۷) له کتیه که ی به ناویشانی (کورتکراوه یکی بچووک له جوگرافیا) که چاپ کراوه له سالی ۱۸۶۱ له موسل له لاپه ره (۷۴) دا نووسیه یه تی که (شاری که رکوک و بدلیس وهه ولیر و سیرت، بریتین له گوره شاره کانی کوردستان^(۲)).

وه ههروه ها دانیشتوانی که رکوک دابهش ده بن بۆ سێ ره گه ز نه مانیش (کورد- عه ره ب- تورکمان) به لام زۆره ی هه ره زۆری دانیشتوانه که ی کوردن وه پێزه ی کورد (۶۵%) ی دانیشتوانی گشت پارێزگا که پێک ده هینیت به لام ته نها ناو شاری که رکوک پێزه ی کورد تیایدا (۵۲%) پیکده هینیت^(۳). له لایکی تر سه رژمیری دانیشتوانی عیراق بۆ سالی ۱۹۵۷ ئاماژه به وه ده کات که دانیشتوانی شاری که رکوک پیکدیت له زۆرینه ی کوردی که پێزه که ی (۵۵%) له کاتیکدا پێزه ی عه ره ب (۳۰%) و پێزه ی تورکمان (۱۴%) بوو. وه دابه شوونی پێزه ی دانیشتوانی شاری که رکوک له رووی نه ته وه یه وه به پێی سه رژمیری لێژنه ی کۆمه له ی گه لان به م جۆره بوو: کورد (۶۳%)، تورکمان (۱۹%)، عه ره ب (۱۸%)، سه رژمیری کانی حکومه تی عیراقیش ئه م راستیه دووپات ده که نه وه، که پێزه ی زۆری دانیشتوانی شاری که رکوک کورد بوونه و پێزه که ش به م شیوه یه بوو: کورد (۵۹،۹%)، تورکمان (۳۲%)، عه ره ب (۱۹،۵%)^(۴).

ئهو پێژانه ی له سهروه خستمانه روو که سه رجه م به لگه نامه جوگرافیایی و میژوو یه کان ئاماژه ی بۆ ده که ن ئه وه راستیه ده سه لمینیت که هیه چ گوومان له کوردستانیه تی و کوردیتی زه وی و گه لی لیوا ی که رکوک نیه.

وه گرینگی ئابووری که رکوک له وه به دیار ده که وه تی که سه رباری له وه ی خا که که ی ده وه له مه منده به سامانی نهوت ئه وا زۆره ی خا که که ی خاکی کشتوکالی دیمیه که به شیوه یکی بنه رته ی پشت به ئاوی باران دهبه ستیت، ههروه ها ئاوی کوردان بۆ خزمه تی پڕۆژه کانی نهوت له شاری که رکوک

(۱) عبدالفتاح علي بوتاني، کرکوک في السالنامة العثمانية، مجلة جامعة دهوك، العدد ۴ المجلد ۵، دهوك، ديسمبر ۲۰۰۲ لالا ۱۲۱

(۲) کمال مظهر، کرکوک و توابعها، حکم التاريخ و الضمير، دراسة وثائقية عن القضية الكوردية في العراق، السليمانية، ۲۰۰۴ ج ۲

(۳) عبدالرزاق الحسني، العراق قديمًا وحديثًا، ۴ ص ۲۲۰

(۴) ليشي نامق الجاف، کرکوک- لمحات تاريخية، مطبعة خبات، اربيل، ۱۹۹۲، ص ۹

به کارهێنرا، بهمهش ده‌رامه‌تییکی کوردی به ده‌رامه‌تییکی کوردی دیکه له باربردرا^(١). وه هه‌زوه‌ها ده‌ولمه‌نده به كانزا جگه له نه‌فت وه‌کو کبریت و مس و خوۆی و هتد، وه له ساڵی ١٩٢٧ وه نه‌فت به‌ره‌م ده‌هێنرێت له که‌رکوک وه ژێرخانیکی نه‌وتی یه‌کجار گه‌وره‌ی هه‌یه سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی رێژه‌ی‌کی گه‌وره‌ی له کۆی هه‌موو نه‌وتی به‌ره‌مه‌یتره‌ی عیراق پینکده‌هینیت، بۆمونه‌و نه‌وتی گشتی به‌ره‌مه‌یانی نه‌فت له ساڵی ١٩٧٤ گه‌یشته‌ نزیکه‌ی (٦٢) ملیون ته‌ن وه له ساڵی ١٩٧٩ گه‌یشته‌ نزیکه‌ی (١٠٠) ملیون ته‌ن وه له ساڵی ١٩٨٧ گه‌یشته (١٢٦) ملیون ته‌ن، وه نرخ‌ی فرۆشتنی یه‌ک به‌رمیل نه‌فتی که‌رکوک به‌رزتره له نرخ‌ی فرۆشتنی یه‌ک به‌رمیل نه‌وتی باشووری عیراق نه‌ک ته‌نیا له به‌ر باشی جووری نه‌وتی که‌رکوک به‌راورد له گه‌ل نه‌وتی باشوور وه له به‌ربوونی هۆکاری هونه‌ری، وه‌تیکرای تێچوونی دۆزینه‌وه و به‌ره‌مه‌یانی یه‌ک به‌رمیل نه‌فت له ناوچه‌ی که‌رکوک نزمترین تیکرای تێچوونی نه‌وته له جیهاندا به‌هۆی سیما جیۆلۆجی و جوغرافیه‌ی باشه‌کانی ئه‌م چالگانه‌وه^(٢). ئه‌م به‌لگانه‌ی له سه‌روه‌ه خستمانه‌ روو ئه‌و راستیه‌ی ده‌سه‌لمینیت که‌ ناوچه‌ی که‌رکوک گرنگترین و گه‌وره‌ترین ناوچه‌ی نه‌فتیه‌ی له عیراق. سه‌ره‌رای بوونی گرینگی ئیستراتیژی ناوچه‌ی که‌رکوک له رووی ئابووری و سه‌ربازی و کارگری هه‌ربۆیه هه‌رده‌م شۆینی ته‌ماعی و گرینگی‌پێدانی ده‌وله‌ته‌ دراوسی و هێزی جیهانی و ئیقلیمی تر بووه، وه به‌ تایبه‌ت دۆزینه‌وه‌ی نه‌فت به‌و پره‌ زۆره‌ زیاتر پالنه‌ر بوو که‌ مملاتیکی به‌هێز له نێوان ئه‌و لایه‌ن وه‌یزاته‌ درووست بێت وه بینه‌ سه‌رچاوه‌ی نه‌هامه‌تی و ئازار و مالدیوانی بۆ خه‌لکی که‌رکوک و ناوچه‌که‌ و هه‌موو گه‌لی کوردستان که‌ تا رۆژگاری ئه‌م‌پروشان به‌رده‌وامه‌.

دووهم: کاریگه‌ری نه‌فتی که‌رکوک له سه‌ر په‌وتی دانوستانی نێوان سه‌رکردایه‌تی شۆرش کورد و حکومه‌تی عیراق.

هه‌روه‌ک لای هه‌مووان ئاشکرایه‌ که‌ به‌ ئامانج نه‌گه‌یشتنی زۆربه‌ی شۆرش و راپه‌رینه‌کانی گه‌لی کورد له رابردوو و ئیستادا به‌ پله‌ی یه‌که‌م هۆکاره‌که‌ی ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ نه‌فتی کوردستان به‌ گشتی و ته‌فتی که‌رکوک به‌ تایبه‌تی، ئه‌ویش له‌به‌ر ده‌ست هه‌لنه‌گرتنی حکومه‌تی ناوه‌ندی له ناوچه‌کانی نه‌فت و سووربونی له سه‌ر مانه‌وه‌یان له ژێر ده‌ستی خویدا له سه‌رحه‌م ئه‌و دان و ستانانه‌ی له نێوان حکومه‌ت و بزافی رزگاریخوازی کورد کراون و دوورخستنه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی کورد و پیاوه‌کردنی پرۆسه‌ی

(١) محمه‌د عه‌بدوڵلا عونه‌ر، رۆلی ئاوی کوردان له به‌عه‌ره‌به‌کردنی که‌رکوک، تۆژینه‌وه‌یکه‌ له گۆفاری سه‌نته‌ری براهه‌تی بلاوکراوه‌ته‌وه، تایبه‌ته‌ به‌ کۆنفه‌راسی زانستی - ئه‌کادیمی که‌رکوک له (٣ ٥٠ نیسانی ٢٠٠١ کوردستان -ه‌ولێر) ژماره ٤٠ ساڵی ٢٠٠١ ل ٤٠

(٢) د ئازاد نه‌قشه‌بندی، کاریگه‌ری نه‌وتی که‌رکوک له سه‌ر راگۆژانی کورد له که‌رکوک و به‌عه‌ربه‌کردنی، تۆژینه‌وه‌یکه‌ له گۆفاری سه‌نته‌ری براهه‌تی بلاوکراوه‌ته‌وه، ژماره (٤٠) ساڵی ٢٠٠١ سه‌رچاوه‌ی پێشوو، لالا ٢٦٢٥

به عەرب كردنى ناوچە نەوتییەكان ، ھەربەوھۆیەوھ شەپ لە ئیوان حكومەت و بزافی پزگاریخواری كورد دەستی پیکردۆتەوھ.

وھ ھەروھەھا حكومەتە یەك لە دوای یەكەكانی عیراق درکیان بەوھ كردووھ كە گەراندنەوھى ناوچە نەفتییەكان وھ دان پێنان بەو مافە بەگەلی كورد دەبیتە خالیكى ئەرینى بەھیزی ئابووری و سیاسى لە بەرژەوھەندى گەلی كورد وھ رێگا خۆشكەر دەبیت بۆ بە دەست ھینانی پالپشتى سیاسى بۆ كورد وھ بێركردنەوھیان لە جیابوونەوھ لە عیراق وھ دواتر پێكھینانی دەوڵەتى سەربەخۆی كوردستان. بۆیە ھەردەم كۆسپ و تەگەرەیان خستۆتە پێش ھەر رێكەوتنێك لەم بارەییەوھ.

وھ لەم بارەییەوھ سەركردایەتى شۆرشى كورد ، لە كۆنگرەى نیشتمانی كۆیە، كە لە دوای ئاگرەبەستى ئیوان سەركردایەتى شۆرشى كورد و حكومەتى عیراق ی ئەو كات ھاتبووھ ئاراوھ، بۆ یەكەمجار بە شیوھێكى ئاشكرا ئاماژە بەوھ كرا كە پارێزگای كەركوك بەشێكە لە كوردستان، وھ بووھ داواكارێكى بنچینەیی شاندی دانوستكارى كورد لە ھەر دان وستائێك كە دواتر لە گەل حكومەت ھاتە كایەوھ.

وھ بە تاییبەتى دوای ھاتنەوھى بەعس بۆ دەسەلات لە سالی ۱۹۶۸ دا، دیسان كیشەى كەركوك كەوتەوھ پێش ھەموو داواكارییەكانى دیکەى شۆرشى كورد، وھ بە شیوھێكى تاییبەت مەبەست لە سەر بەئەو بوونى پارێزگای كەركوك بوو كە ببوھ باسى سەرەكى وھ مشتومرى گەرمى ئیوان ھەردوو لایەن، وھ لە ماوھى دانوستاندنى پێش رێككەوتنامەى (۱۱) ی ئادارى ۱۹۷۰ لە ئیوان سەركردایەتى شۆرشى كورد و حكومەتى عیراقیدا زۆر دان وستان و گووت و وێژ و قسەو باسى توند لە سەر پارێزگای كەركوك دروست بوو، بارزانى نەمریش بە شەخسى زیاتر لە جارێك لەو وتووێژە توندانەدا بەشداری كرد و گەلنى ھەلۆیستی مێژوویی بەرچاوى لەو بارەییەوھ تۆماركرد. وھ لە ناوھەروكى رێكەوتنامەكە دا ھاتبوو كە پارێزگا كوردیەكان لە ناوچەییەكى ئیدارى یەكگرتوویدا یەك بخرین و سەرژمێرى دانیشتانیش لەو ناوچانەدا بكرێت كە ھێشتا یەكلانەبۆنەتەوھ وھك (كوركوك - خانەقین- مەندەلى - شەنگار-) وھ دوای تێپەربوونى سالیك بە سەر ئەو رێكەوتنامە بۆ دەستنبشانكردنى شیوھى نەتەواییەتى ئەو ناوچانەو دواتریش ئەو شارەى كە زۆرینەى كورد دەرچوو بخریتە سەر ناوچەى ئیدارە یەكگرتووھ كوردییەكان و بوودجەئێكى تاییبەتى بۆ تەرخان بكرێت بە مەبەستى گەشەسەندنى ئابووری، وھ پاش چوار سالی و اتە لە ئادارى سالی ۱۹۷۴ بە ناوچەى ئۆتۆنۆمییەوھ بلكیندری، بۆ ئەم مەبەستەش پشت بە سەرژمێرى سالی ۱۹۵۷ بەستری، كە چى حكومەتى عیراق بەردەوام بوو لە خۆدزینەوھ و دواخستنى ئەو بابەتە بە مەبەستى سوود لە كات وەرگرتن وھ ئەنجام نەدانی چونكە ئەو زووتر ئەو راستییە دەزانى كەوا ئەنجامەكەى لە بەرژەوھەندى ئەودا نابیت، ھەر ئەوھش بوو زیاتر حكومەتى عیراقى ھاندا كە لە ماوھى دواتر كرددەوھى رەگەزپەرستى و چەندین جۆر وشپۆزى جیا جیا توندتر بكات.

وھ بە پوختى: كەركوك كرۆك و كیشەى بنچینەیی ئیوان حكومەتى عیراقى و سەركردایەتى شۆرشى كورد بووھ، ئەمەش لێرەدا پرسیارێك دینیتە ئاراوھ پرسیارەكەش ئەوھیە، ئایا نەوتى كەركوك رۆلى

سەرەكى ھەبوو ھە سەرنەكەوتنى دان وستانەكانى رېككەوتنامەى (۱۱) ى ئادارى سالى ۱۹۷۰؟ لە وەلامدا دەلەين بەلى چونكە كەركوك لە بەر گرینگى سترايژى وشوین كەوتە جوگرافىەكەى كە دەكەوتتە سەر درېژكراوہى ئەو ھیلەى كە تيايدا دانىشتوانى كورد و عەرەبى عىراق بە يەكەوہ دەگەيەنیت، وە ھەروہا ناوچەى كەركوك بە دەولەمەندترین ژینگەى سامانى نەوتى دادەنریت وە ھەر بۆيە بەگەورترین يەدەگى نەوتى لەخۆدەگریت، وە كۆى يەدەگى نەوتى كوردستان و عىراق بە رېژەيكي بەرز پىكدەھيیت، وە ئامارەكان ئاماژە بەوہ دەكەن كە يەدەگى چەسپاوى چالگە نەوتىيەكانى كەركوك بەرېژەى (۹۸،۷۸%) يەدەگى نەوتى ھەريمى كوردستان پىكدەھيیت، وە ليكۆلینەوہ نوئيەكانىش دەريان خستووہ كە پتر لە نيوہى يەدەگى نەوتى عىراقىش لە كوردستانى عىراق دايە، ديارە كەركوكىش خاوەنى بەشى شپرە لەم يەدەگە نەفتىيەى كوردستان. لەبەر ئەم ھۆكارانە ى سەرەوہ خستمانە پروو وە ھەروہا پروداوہكانى كۆن ونويى ناوچەى كەركوك بە بەلگە دەيسەملینن كە چۆن نەوتى كەركوك رۆليكى تيگەتيفانەى لە ژيانى سياسى و ئابووورى و كۆمەلایەتى كوردى كەركوكى گپراوہ^(۱)، وە ھەر لە بەر ئەم ھۆكارانەو وە ھەبوونى ھەندىك ھۆكارى ناوہخۆيى وە دەركى تر حكومەتى عىراق ھەرگىز نەى توانيوہ رېكەوتن بكات لە سەر گەرانەوہ و لكاندنى كەركوك بە ناوچەى ئۆنۆنۆمى ئەمە لە لايەك، وە لە لايكى تر ئەو ھەلۆپستە جىگير و نەگۆرانەى سەركرديەتى كورد وە بە تايبەتى و لە سەرروى ھەموان سەرۆك (مستەفا بارزانى) بوو سەبارەت بە كورد و كوردستانىيەتى كەركوك، واتە نەفت ھۆكارى سەرەكى بوو لە نەگەيشتن بە چارەسەريكى ھەميشەيى دۆزى كورد لە عىراقدا، وە ھەروہا بە گرېكۆرەى چارەسەرى ناكۆكى نيوان ھەردوولای دانوستانكار لە سەر دەستنىشانكردى ناوچە كوردىيەكان بوو وە بە تايبەتى پارىزگای كەركوك و بەعەرەبكردى ناوچە نەفتىيەكانى كەركوك پيشتر و ئيستاش ھۆكارىكى سەرەكى نەگەيشتنە رېكەوتن و سەرنەكەوتنى رېككەوتنامەى (۱۱) ى ئادارى سالى ۱۹۷۰ بوو، وە زىدەپۆيش نە ئەگەر بلىن ئەم ھۆكارە بە ھۆكارى سەرەكى ھەلگيرسانەوہى شەرى نيوان شۆرشى كورد و حكومەتى عىراق دادەنریت لە سالى ۱۹۷۴.

داواكارى دووہم: كارىگەرى نەفت لە سەر ئاستى وولاتانى بيانى وئەقلىمى و ھاوسى بكەين لە سەر دان وستانەكانى رېككەوتنامەى (۱۱) ئادارى سالى ۱۹۷۰.

پاش ئەوہى لە پيشووتر لە داواكارى يەكەم باس لە كارىگەرى نەفت لە سەر ئاستى ناوہخۆمان كرد لە سەر دان وستانەكانى رېككەوتنامەى (۱۱) ئادارى سالى ۱۹۷۰، ئەوا شان بە شانى ئەو كارىگەريانەى نەفت لە سەر ئاستى ناوہخۆ، ئەوا نەفت كارىگەرى ھەبووہ لە سەر ئاستى وولاتانى بيانى وئەقلىمى وھاوسى لە سەر دان وستانەكانى رېككەوتنامەى (۱۱) ئادارى سالى ۱۹۷۰، وە بە تايبەتى

(۱) بۆ زياتر سەبرى: د. ازاد نەقشەندى، كارىگەرى نەوتى كەركوك..... سەرچاوەى پيشووتر، لالا ۲۸۲۷

پاش بریاری خۆمالی کردنی نەفت لە رێکەوتی (۱۹۷۲/۶/۱) لە لایەن حکومەتی عێراقیەوه، وە بۆ باسکردنی ئەم بابە تە پێویست دەکات ئەم داواکارییە دابەش بکەین بۆ دوو لقی کە یەکەمیان تەرخان بکەین بۆ کاریگەری نەوت لە سەر ئاستی وڵاتانی هاوسە لە سەر دان و ستانەکانی رێککەوتنامە (۱۱) ئاداری سالی ۱۹۷۰، وە دووهمیان بۆ کاریگەری نەوت لە سەر ئاستی وڵاتانی بیانی و ئەقیمی لە سەر دان و ستانەکانی رێککەوتنامە (۱۱) ئاداری سالی ۱۹۷۰، بەم شێوەی خوارەوه:

لقی یەکەم : کاریگەری نەفت و خۆمالی کردنی لە سەر ئاستی وڵاتانی هاوسە لە سەر دان و ستانەکانی رێککەوتنامە (۱۱) ئاداری ۱۹۷۰

هەبوونی رێژە زۆری نەفت لە خاکی کوردستان وە بە تاییەتی لە شاری کەرکوک وە دۆزینەوهی نەوت تیایدا، ئەوا فاکتەری نەفت بوو هۆی وەرچەرخانێکی گەورە بە پلە (۱۸۰) بە سەر کێشە کورد داھێنا لە پوانگە و وڵاتانی زلھێز و ھەریمی بە گشتی وە وڵاتانی هاوسە بە تاییەتی، وە بە چەندین شێوە لێکدانەوه و حیسابی بۆ دەکرا، بە تاییەتی لە لایەن وڵاتانی ئێران و ئەمریکا و یەکیەتی سۆڤیەت.

وہ پێش ئەوہی بچینە ئێو قوولایی باسی ئەم لقە لە تۆیژینەوہ کەمان پێویستە ئاماژە بە بیانی خۆمالی کردنی نەفت بکەین لە سالی ۱۹۷۲ لە لایەن حکومەتی عێراقەوہ چونکە کاریگەری راستەوخۆی ھەبوو لە سەر ھەلۆیستی و وڵاتانی زلھێز و ھاوسە و ناوچەکە وە کاردانەوہیان بەرامبەر ئەو بریارە وە ھەلۆیستیان بەرامبەر کێشە کورد و شۆرشێ ئەیلول و رێکەوتنامە (۱۱) ی ئاداری سالی ۱۹۷۰. بۆیە پێویست دەکات بەم شێوەیە خوارەوہ روونی بکەینەوہ.

- خۆمالی کردنی نەفت لە سالی ۱۹۷۲:

خۆمالی کردنی نەفت بریتی بوو لەو پرۆسەییە کە لە رێکەوتی (۱-۶-۱۹۷۲) لە لایەن حکومەتی عێراقەوہ پیادە کرا، بە گۆڕەییەوہ وە لە ئەنجامدا کۆمپانیای نەفتی عێراق لە دەست ئینگیلزەکان دەرهێناو بوو بەمولکی عێراق، بەلام بەعسیەکان کە ئەم نەوتەیان کەوتە ژێر دەست لە جیاتی ئەوہی بۆ خزمەتی گەلی عێراق بەکاری بەینن بەلام بە پێچەوانەوہ دایان بە گوللەو تۆپ وە پێی رووبەرۆوی گەلی عێراق بە گشتی و گەلی کورد بە تاییەتی بوونەوہ،

بێگومان پرۆسە خۆمالی کردنی نەفت ئەوہ نەبیت شتیکی تازە بێت بەلکو لە دەمیگەوہ بوو ھەولێ بۆ دراوہ وە نەخشە بۆ کێشراوو، وە بەعسیەکان زۆر بە ووریاییەوہ کارەکانیان جێ بە جێ دەکرد، دەیانزانی کارێکی وەھا پێویستی بە بەرەیکی ناوہخۆی توند و تۆڵ ھەبە، بۆ ئەم مەبەستەش لە رێکەوتی (۱۴-۵-۱۹۷۲) حیزبی بەعس خۆی لە ھەردوو حیزبی شیوعی عێراقی و پارٹی دیموکراتی کوردستان زیاتر نزیك کردەوہ، ئەوہ بوو بۆ یەکەم جار دووئەندامی شیوعی کرد بە وەزیر لە بەغدا بە

ناوه‌کانی (عامر عبدالله ، مکرم تاله‌بانی) له هه‌مان کاتدا به‌ره‌ی‌کی ناوه‌خۆی به‌ناوی (به‌ره‌ی نیشتمانی پیشکه‌وتوو) له هه‌ر سێ حیزبه‌کی پیکه‌ینا^(١).

وه سه‌باره‌ت به‌ هه‌لۆیستی پارتی دیموکراتی کوردستان که پێش ده‌رچوونی ب‌پارێه‌که‌ پش‌ت‌گ‌یری خۆی بۆ ب‌پارێی خۆم‌الی کردنی نه‌فت ده‌رپ‌ری، وه‌ ئه‌م هه‌نگاوه‌ی په‌سند کرد^(٢).

وه‌ خۆم‌الی‌کردنی کۆمپانیای نه‌فتیه‌کان، کاریگه‌ری له‌ بارودۆخی ناوچه‌ نه‌وتیه‌کانی که‌رکوکیش کردبوو، بۆیه‌ سه‌رۆک مسته‌فا بارزانی، بۆ ناچارکردنی به‌ دابه‌شکردنی داها‌تی نه‌فت به‌ پێی پ‌ژێه‌ی دانیش‌توان وه‌ک له‌ به‌ندی (١٤) پ‌یکه‌وتنامه‌ی ئاداری سا‌لی ١٩٧٠ دا هات‌بوو دووپات کرده‌وه، وه‌ فشاری خسته‌ سه‌ر پ‌ژێمی عیراق، به‌عسیش که‌ له‌ نیازی کورد بۆ داواکردنی که‌رکوک ئاگادار بوو، به‌ بیانووی ئه‌وه‌ی که‌ ته‌نیا حکومه‌تی نیشتمانی ده‌توا‌یت ب‌پارێ له‌ سه‌ر دابه‌ش کردنی سامانیکی نیشتمانی وه‌کو داها‌تی نه‌فت بدات، ملی بۆ ئه‌و داخو‌ازیه‌ نه‌دا^(٣).

له‌ لایکی تره‌وه‌ دوا‌ی خۆم‌الی کردنی نه‌فتی که‌رکوک، به‌عس دروشمی (نه‌فتی عه‌ره‌ب بۆ عه‌ره‌ب) یان (نه‌فتی خۆمان بۆ خۆمان) ی زۆر دووباره‌ ده‌کرده‌وه، ئه‌مه‌ش نیازیکی پلان‌پ‌ژێی به‌عس بوو وه‌ به‌ شیک بوو له‌ سیاسه‌تی به‌ عه‌ره‌ب‌کردن که‌ له‌ هه‌ندێ ناوچه‌ی کوردستاندا گرت‌بووه‌ به‌ر، وه‌ به‌ تابه‌تی گ‌ر‌یدانی ئه‌و درووشمانه‌ش به‌ نه‌فتی که‌رکوک‌وه‌ به‌لای جوولانه‌وه‌ی زرگاریخو‌ازی کوردستان، دوورکه‌وتنه‌وه‌ بوو له‌ راستی^(٤).

وه‌ حکومه‌تی عیراق دوا‌ی ئه‌وه‌ی کۆمپانیای نه‌فتی عیراقی به‌ ته‌واوی که‌وته ژێر کۆن‌ترۆلیه‌وه‌ پاشان ده‌ستی کرد به‌ هه‌ل‌ک‌ندنی بیره‌ نه‌فتی نۆی، ئه‌وه‌بوو له‌ ر‌یکه‌وتی (٢-٨-١٩٧٢) واته‌ دوو مانگ دوا‌ی خۆم‌الی کردنی نه‌فت کاری هه‌ل‌ک‌ندنی یه‌که‌م بیره‌ نه‌فتی ته‌واو کرد وه‌ ناو له‌و بیره‌ نرا بی‌ری (ناشتی و دۆستا‌یه‌تی)، وه‌ شایه‌نی باسه‌ قوولی بیره‌که‌ (٥٥٠) مه‌تر بوو وه‌ به‌ره‌می پ‌وژانه‌ی ده‌گه‌یشته‌ نزیکه‌ی (٦٠٠٠) شه‌ست هه‌زار به‌رمیل، وه‌ یه‌که‌م که‌شتی باره‌ه‌لگ‌ری نه‌فتیش که‌شتیکی یۆگسلافی بوو که‌ له‌ ر‌یکه‌وتی (٧-٨-١٩٧٢) یه‌که‌م با‌ری نه‌وتی که‌رکوک‌ی هه‌ل‌گ‌رت^(٥).

وه‌ له‌و کاته‌ی که‌ خۆم‌الی کردنی نه‌فت پ‌ویدا له‌ سا‌لی ١٩٧٢، وه‌ له‌و ماوه‌یه‌ی که‌ ناشتی فه‌راهام بوو (د.سعد ناجی) ده‌ل‌یت ((مسته‌فا بارزانی له‌ ل‌یدوانیکی بۆ پ‌وژنامه‌ی واش‌نتۆن پ‌ۆست به‌ ئ‌یداره‌ی

(١) فه‌هاد حه‌مه‌ مه‌د ، میژووی نه‌وتی که‌رکوک ، ئه‌کادیمیای هۆشیاری و پ‌یکه‌یاندنی کادیران-سلیمانی-٢٠١٢ ، لا ٤٦٤٥

(٢) بۆ زانیاری زیاتر ب‌روانه‌: نه‌وتی کوردستانی عیراق، مه‌کنه‌بی ناوه‌ندی د‌یراسات و ل‌یکۆلینه‌وه‌-پارتی دیموکراتی کوردستان - مه‌کنه‌بی سیاسی-به‌شی دووه‌م، چاپی یه‌که‌م، ژماره‌ ١٩٩٨/٣٢ لا لا ٨٦٨٣ وه‌ هه‌روه‌ها: پ‌وژنامه‌ی ب‌رایه‌تی، ژماره‌ (١٠٤٩) له‌ (٦٢ ١٩٧٢) وه‌ پ‌وژنامه‌ی (کادیر) ژماره‌ (١٦) له‌ ئ‌یلولی سا‌لی ١٩٧٢ ، لا ١٩

(٣) فه‌ریدون عبدالرحیم، سه‌رچاوه‌ی پ‌یشوو، لا لا ٢٢٧٢٢٦

(٤) پ‌وژنامه‌ی (کادیر) ژماره‌ (١٦) له‌ ئ‌یلولی سا‌لی ١٩٧٢ ، لا ٢٥

(٥) فه‌هاد حه‌مه‌ مه‌د ، میژووی نه‌وتی که‌رکوک ، سه‌رچاوه‌ی پ‌یشوو، لا ٥٠

ئەمىرىكى پراگەياندا كە ئەو ئامادەيە بېرىارەكانى سەبارەت بە خۆمالى كىردنى نەفت ھە لېوھەشېئىتەوھە ئەگەر حكومەتى ئەمىرىكى يارمەتى بدات لە گۆرىنى پزېم لە عىراق .

وھ ھەرۇھە بە پىيى قانونى پەسندكىردنى پىككەوتننامەى مۆركراوى ئىوان حكومەتى كۆمارى عىراق و كۆمەلەكانى كۆمپانىيەى نەفت ژمارە(۲۸) لە پىككەوتى (۱-۳-۱۹۷۳)، كۆتايى بە جىاوگەى (أمتياز) كۆمپانىيەى نەفتى موسلى سنووردار ھىنا بە كۆتايى ھاتنى ئەم جىاوگەش دەسەلات و سەرۇھرى عىراق بە سەر تەواوى نەفتى كوردستان دا گەپرايەوھە وھ حكومەتى عىراق بووھە تاكە لايەنى زال بووى سەر نەفتى كوردستان- عىراق^(۱).

كەواتە قۇناخى دواى خۆمالى كىردنى كۆمپانىيەى نەفتى عىراق لە ۱-۶-۱۹۷۲ وھ پىككەوتننامەى (۱-۳-۱۹۷۳) بە قۇناخى دەست پزېشتووى تەواوى عىراق بە سەر پزېسەكانى وھبەرھىتەنى نەفت دادەنرېت، وھ دەست پزېشتووى تەواوى عىراق بە سەر بەرھەمى ھىتەنى نەفتى كوردستانى عىراق بە ماناى بەستەنەوھى بەرھەمھىتەن بە ئابوورىيەكان دىت وھ بە گۆپزەى بەرژەوھەندىيەكانى عىراق رېرەو دەكرېت، وھ ھەرۇھە بەوھش لىككەدرېتەوھە كە بەرھەم ھىتەن كارىگەرى دەبېت لە سەر شەپەكانى عىراق و پەيوەندىيە دەركىيەكانى عىراپەوھە، واتە عىراق تۈانى تۈاناي خۆى بېوژىتەوھە لە دواى خۆمالىكىردنى نەفت، چونكە حكومەتى عىراق بە خۆمالى كىردنى نەفت تۈاناي پارەيكى زۆر بە دەست بھېنن بە ھۆى بەرزبوونەوھى نىرخى فرۆشتنى نەفت بۆ دەيان جار زىاتر لە نىرخى پىشوووترى وھ بە تايبەتى لە سەرەتاي سالى ۱۹۷۴، كە يارمەتى دەر بوو بۆ گرېدانى سەفەقاتى گەورە لە گرېبەستى كىرىنى چەك وتەقەمەنى، وھ ھەرۇھە حكومەتى عىراق تۈانى ھەندىك پىكارى باش بگرېتە بەر كە پەيوەست بوون بە ئاستى بژىوى خەلك ، وھكە زىادكىردنى مووچەى فەرمانبەران، وھ دابەزاندنى نىرخى سووتەمەنى ھەموو ئەو كارانە لە پىناو پاكىشانى سۆزى ھاوولتايان و لايەنگرى گەل بۆ خۆى^(۲).

لە ميانەى ئەوھى لە سەرەوھە خستمانە پوو، دەگەينە ئەو راستىيەى كە خۆمالى كىردنى نەفت بە پىشتىوانى يەكىتتى سۆفەت و بەرەى شىوعىيەت سەرکەوتنى بە دەست ھىنا وھ ھەر بە پىشتىوانى و چەك و تەقەمەنى ئەوانىش قەلاچۆى گەلى عىراق و گەلى كورد بە تايبەتى ئەنجام درا.

ھەرۇھە سەرکەوتنى بېبارى خۆمالى كىردنى نەفت بووھە جىگەى نىگەرانى ژمارەپىك لە وولاتان بە تايبەتى ئىران و ئەمىرىكا وولاتانى ئەوروپى تر . وھ لە م لقەدا، وھ بۆ ئەوھى تۆپزىتەوھەكەمان زۆر درېژ نەبىتەوھە تەنھا باس لە رۆلى ئىران دەكەين.

(۱) نەوتى كوردستانى عىراق، بەشى يەكەمچ ۱۹۹۷، دىراسەى ژمارە ۳۱، سەرچاھى پىشوووتر، لا ۲۳
(۲) عبدالحمىد على سعید البرزنجى، دور ثورة أيلول (۱۹۶۱ ۱۹۷۵) في حركة التغيير الاجتماعي ، سەرچاھى پىشوووتر، لا

- ئيران :

له بهر ئه وهى نه ته وهى كورد به شىكى بهرچاوى دانىشتوانى ئيران پيك دههين ، وههروههها له بهر ئه وهى كوردستانى ئيران ههردهم مهيدانى شورشگيرى بووه بو هه موو گهلى كورد بويه حكومهتى ئيران هه ميشه نيهتى شاره وهى خوئى له وه بهدى ده كرد كه هه رگيز له گه ل سه ركه وتنى شورشه كانى كورد نه بووه وه له هه مان كاتد هه ردهم وه كو كارتىكى فشار به كارى هيناوه دژى نه ياره كانى وه له كاتى تهنگانه پشتى ليكردوون.

له گه ل هه لگيرسانى شورشى ئه يلول ، وه به هوئى بهر فراوانبوونى كار و چالاكيه كانى و شه رى بهرگري و رزگارى وه نه بوونى هاوسهنگى هيز له نيوان هيزى شورشى كوردستان و حكومهتى عيراق ، وه له پيناو راگرتنى هاوسهنگى و تهرازووى هيز سه ركردايهتى سياسى كورد ناچاربووه كه پهيوه ندى ديبلوماسى له گه ل وولاتانى دهروهه بهستيت وه به تاييهتى وولاتانى هاوسئى وه هاوسنوور وه به تاييهتى ئيران كه گرنگىكى زور تاييهتى وه فاكته رىكى جيوپولوتىكى و سه ربازى كاربه گرى هه بووه له سه ركه وتنى شورشى ئه يلول، وه سه رتاي پهيوه ندىه كان له گه ل ئيران ده گه رشپته وه بو سالى ١٩٦٢ كه هه ردوولا نوئينه ريان بو لاي به كتر نارد^(١).

به لام حكومهتى ئيران هه ردهم هه زيان له سه ركه وتنى هيج لايهك نه بووه نه شورشى كورد نه حكومهتى عيراقى وه ته نانهت يارمهتى هه ردوو لايه نيان داوه له يهك كاتدا به مه بهست وه له پيناو زيان پيگه ياندى ماندوو كوردنيان وه بو ئه وهى به شه رى نيوانيان خهريك بن. وه ههروههها يارمه تيه كانى ده سه لاتدارانى ئيران بو شورشى كورد به پيى هه لوپستى شا به رامبه ر حكومهتى عيراق له هه لكشان و داكشاند بووه. وه يارمه تيه كانى به رده وام بووه تا به يانى ريككه وتننامه ي (١١) ي ئادارى سالى ١٩٧٠، وه شاه به وه هه واله زور تووره بوو چونكه پيچه وانهى ئاره زووه كانى ئه و بوون ، وه له ريگاي شيخ بابا على وه نامه يكى گرنگى بو بارزانى نارد كه پوخته كه ي ئه وه بوو كه حكومهتى ئيران ئاماده به هه موو داواكارى به كانى بارزانى جيبه جئ بكات ئه گه ر هاتوو پاشگه ز بيته وه له به ستنى ئه و ريككه وتننامه يه^(٢).

بارزانى نه مر متمانهى زورى به حكومهتى ئيران وشاه نه بوو بويه هه ردهم به گوومان وئاگاييه وه مامه له ي له گه ل كردوو ، وه هه ر بويه بارزانى داواكه ي شاه ي په تکرده وه، وه مه به ستى ئيران له به رده وامبوونى شه ر يو يى توانا كوردنى رژيمى به عس بوو ، تاكو له به رامبه ر رژيمى شاه سازش له سه ر كيشه سنوويه كان بكات ههروهك له سالى ١٩٧٥ له ريككه وتننامه ي جه زائير كوردى ئه مه له لايهك ، وه له لايكى تر ده سه لاتدارانى ئيران ترسى ئه وه شيان هه بوو كه ئه گه ر شورشى كورد له كوردستانى ژير ده سه لاتى عيراقدا له ئه نجامى گه تگوو له گه ل رژيمى به عس به ئامانجه كانى خوئى بگات ، ئه وا ئه و

(١) فهريه دون عبدالرحيم، سه رچاوه ي پيشووتر، لا ١٤٣

(٢) بو زياتر به روانه: مسعود بارزانى ، البارزانى و الحركه التحريره الكوردية ج ٢، لا لا ٢٢٧٢٢٦

هه لومه رجه کارده کاته سهر جوولانه وهی کورد له کوردستانی ژیر دهسه لاتی ئیرانیش وه هانیان ده دات که تیکۆشانیان پتهوتر بکهن لهو پیناوه دا.

دوای به ناکام گه یشتنی گفتوگۆی نیوان سهرکردایه تی شۆرشێ کوردستان و حکومه تی عیراق و راگه یاندنی به یاننامه ی (۱۱) ی ئادار په یوهندی نیوان جوولانه وهی رزگار یخوازی کورد و پزیمی ئیران پرووی له گزژی کرد، چونکه ئیران به توندی دژی ئەم به یان نامه یه وه ستابویه وه، به لām ژیری و دووربینی مستهفا بارزانی له لایه ک و بـ متمانهی و بـ باوه ریشی به رامبه ر به عسیه کان له لایکی دیکه وه، نه په یشتت په یوهندی سیاسی له گه ل ئیران بچیریت^(۱).

هه رجه نده له پاشان په یوهندی نیوانیان گه شه ی سهند به لām مستهفا بارزانی زۆر به ووریایه وه مامه له ی له گه ل ئیران ده کرد، وه به تاییه تی پاش خۆمالی کردنی کۆمپانیاکانی نه فت له عیراق له سالی ۱۹۷۲ که هه ریه ک له ئیران و تورکیا و ئەمریکا و به ریتانیا و وولاتانی تری عه ره بی دل خۆش نه بوون نه به به یانی ریککه وتننامه ی (۱۱) ئادار نه به بریاری خۆمالی کردنی نه فت چونکه ئەم هه نگاوانه یان هه ژمار ده کرد که دژی به رژه وه ندیه کانیه وانه وه ههروه ها له هه مان کاتدا ئەم هه نگاوانه ده بیته مایه ی به هیزکردنی پزیمی به عس له عیراق، بۆیه ئەمریکا هاته سهر هیل و ه بریاری دا له ریکه ی ئیرانه وه یارمه تی شۆرشێ کورد بدات، هه ر ئەم هه نگاوه ش وای کرد که متمانهیکی پروکه ش له لایه ن مستهفا بارزانی دروست بییت وه بارزانی دلنه وایی خوی بدات و خۆی رازی بکات که شاه تازه ناتوا بیت پاشگه زبیتته وه له هه لویسته کانیه لām له کۆتاییدا وا ده رنه چوو وه شاه له سالی ۱۹۷۵ ریککه وتننامه ی جه زائیری مۆر کرد. که بووه هۆی نسکو وه رهس هینانی شۆرشێ ئه یلول. وه به ده سه تهنانی ئه وه ی عیراق ده یویست وه بـ ئه وه ی ئەمریکا هه یج نارازیبوونیک پیشان بدات له سهر ئه و ریککه وتننامه یه .

وه لیره دا ئه وه مان بۆ پروون ده بیته وه که پالپشتی ئەمریکی و ئیرانی بۆ کوردانی عیراق له وه سه رچاوه ده گریت که به هیوای سوود وه رگرتن له و بارودۆخه ی نیوان کورد و حکومه تی عیراق که مایه ی چاره سه رکردن نیه، وه هه روها که ده بیته لاوازکردنی عیراق له سهر دهستی کورد، که په تیان ده کرده وه ده سه تبهرداری ئه و ئۆتۆنۆمیه ناته واره بـ، واته له خه مخۆری و ئاره زووی ئەمریکا و ئیران دا نه بوو بۆ سه رکه وتنی شۆرشێ کوردان، یان بۆ خه مه تی دواپۆژی کوردانیان بیت^(۲).

وه له سالی ۱۹۷۳ دپاره گفتوگۆی نیوان کورد و حکومه تی عیراق هه ندیک گزژی و ساردی لـ به دی ده کرا، به تاییه تی له سهر دیاری کردنی سنووری ناوچه ی ئۆتۆنۆمی له کوردستان وه به تاییه تی که رکوک، وه له دریزه ی گفتوگۆکانی نیوانیان وه له میانه ی کوبوونه وه یکی نیوان ئیدریس بارزانی و سه دام حوسین ئه و سه دام حوسین داوای رازی بوونی لایه نی کوردی کردبوو له سهر ئه و پڕۆژه

(۱) بۆ زیاتر پروه: فه ریدون عبدالرحیم عبه دولا، بارودۆخی سیاسی کوردستان، سه رچاوه ی پشوو، لا لا ۱۴۸۱۴۶
(۲) له راپۆرتی لێژنه ی بایک بۆ ئەنجومنه ی نوێنه رانی ئەمریکی، که وه رگه راره له (دیفید مکدول) میژووی نو ی کوردان، له وه رگه رانی (راج ال محمد)، دار الفارابی، بیروت، ۲۰۰۳، لا لا ۴۹۹

ياسايه‌ی که عیراق ئاماده‌ی کردبوو وه که تیبایدا داوا له کوردان کرابوو که سازش له کهرکوک و و شنگار و خانه‌قین و زوممار و هه‌ندی‌ک ناوچه‌ی تر کرابوو ، وه به ئیدریس بارزانی راگه‌یاند که ناچاران نه‌که‌ن که ته‌نازوول بۆ شاه ی ئیران بکه‌ن وه هه‌روه‌ها گووتی ئه‌گه‌ر کیانی عیراق دوچار ی مه‌ترسیک ببیته‌وه ئه‌وه ته‌نازوول له سه‌ر شه‌تولعه‌رب ده‌که‌ین بۆ ره‌واندنه‌وه‌ی ئه‌و مه‌ترسییه که ئه‌وه‌ش ده‌بیته‌ ماییه‌ به جیه‌پشتنی برینیکی قوول له دلماندا، وه ئیوه باجیکی گه‌وره ده‌ده‌ن وه به‌رپرسیاره‌تیه‌که ده‌که‌وتیه ئه‌ستوی ئیوه. وه له وه‌لامدا ئیدریس بارزانی گووتی باشر نیه سازش بۆ میلیله‌تی خۆتان بکه‌ن نه‌وه‌ک بۆ شا ی ئیران، وه وا باشره به ویزدانی خۆتان دا‌بجنه‌وه پیش ئه‌وه‌ی ده‌ست به جه‌نگ بکه‌نه‌وه وه هه‌روه‌ها متمانه‌ی هه‌موو که‌لی عیراق له ده‌ست ده‌ده‌ن ، وه دوا‌ی هاته سه‌ر کیشه‌ی کهرکوک وه گووتی سازش کردن و ده‌ستبه‌رداری کهرکوک و و شنگار و خانه‌قین هه‌رگیز قبول نه‌کراوه وه ناتوانین قبولی بکه‌ین به هیچ شیوه‌یک بۆیه وا باشره بیر له ریگه‌چاره‌ی تر بکه‌نه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی شه‌ر پروونه‌داته‌وه بۆیه داواتان لی ده‌که‌ین که بیر له چاره‌سه‌ریک بکه‌نه‌وه بۆ چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌که وه چه‌ند پیشنیاریکی له چه‌ند خالی‌ک خسته‌ پروو^(۱) به‌لام سه‌دام وه‌لامی دایه‌وه گووتی ئه‌م پیشنیارانه قبول کراو نین ته‌نها ریگه‌ چاره ئه‌وه‌یه که به ئۆتۆنۆمی‌ پازی بین به‌و شیوه‌یه‌ی که دامان ناوه وه ماوه‌ی (۱۵) رۆژتان له پیشه وه ئه‌وه‌ی ره‌تی بکاته‌وه ئه‌وا به دوژمنی خۆمانی هه‌ژمارده‌که‌ین.

وه له ریگه‌وتی (۹-۳-۱۹۷۴) ئیدریس بارزانی له گه‌ل شاندی هاوه‌لی گه‌راپه‌وه کوردستان وه ده‌ستکرا به سازدانی چه‌ند کۆبوونه‌ویک^(۲)، وه مسته‌فا بارزانی له‌م باره‌یه‌وه گووتی^(۳)، (خودا شاهیده که من رقم له جه‌نگه، چونکه شه‌ر خرابترین ریگه‌چاره‌یه بۆ چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌کان ، به‌لام رژیمی به‌عس هیچ ریگه‌ چاره‌یکی تری بۆ به‌جی نه‌هیشتووین ، وه پیشنیاره‌که‌یان ته‌نها ئه‌و مانایه ده‌دات که ته‌نازوول له کهرکوک و ناوچه‌کانی تر بکه‌ین، که ئه‌مه‌ش مه‌حاله ، یان سه‌ربه‌خۆده‌بین و مافی چاره‌ی خۆنوسین به ده‌ست ده‌هینین ئه‌گه‌ر خودا بۆمان فه‌ره‌هام بکات یان هه‌موومان تی ده‌چین، چونکه من هه‌ز ناکه‌م له دوا‌رۆژدا کوردیک تف له گۆره‌که‌م بکات وه بلیت (بۆ کهرکوکت فرۆشت).

وه لیره‌دا پنیوسته ئاماژه به خالیکی گرینگ بکه‌ین که ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که کهرکوک بووه‌گریگۆره‌ی سه‌ره‌کی وه ئه‌و تاشه به‌رده گه‌وره‌یه بوو که به‌ر دانوستانه‌کانی سالی ۱۹۷۴ که‌وت وه دانوستانه‌کانی له سه‌ر وورد و خاش بوو، وه بووه هۆی هه‌لگیرسانه‌وه‌ی شه‌ریکی خویناوی له ئیوان گه‌لی کورد به سه‌رکردایه‌تی بارزانی و حکومه‌تی عیراق که رژیمی به‌عس سه‌رکردایه‌تی ده‌کرد. وه هۆکاره سه‌رکیکه‌ی ناکوکی له سه‌ر کهرکوک خۆی له‌وه دا ده‌بینه‌وه که کهرکوک ناوچه‌یکی ده‌وله‌مند بوو به نه‌فت

(۱) بۆ زیاتر پروانه: د. عبدالخالق ناصر العامری ، سه‌رچاوه‌ی پیشووتر، لا لا ۳۱۱۳۱۲
 (۲) کورده‌کان و سه‌ددام حوسین له دۆکۆمینته نه‌هینه‌کانی ئه‌مریکی ، رۆژنامه‌ی (الاتجاه الآخر)، ریگه‌وتی (۳ ۲۰۰۲)
 رۆژی شه‌مه، ژماره (۹۳۰)، لا ۲۴
 (۳) وریا الجاف، مکانة کرکوک عند البارزانی الخالد من منشورات اللجنة لإحياء مئوية البارزانی ، هه‌ولێر، کوردستان، ۲۰۰۳
 ص ۹۲۳ و فؤاد قاسم الأمیر العراق بین مطرقة صدام وسندان الولايات المتحدة، دار الملاك، ۲۰۰۴

بۆيە حكومەتى عىراق زۆر حىسابى بۇ دواړۆزى كوردستان دەكرد وه له كاتيك ببېته دهولەتتىكى سەربەخۆ.

لقى دووهم: كارىگەرى نەفت و خۆمالى كردنى له سەر ئاستى ولاتانى بيانى زلھيز له سەر دان وستانه كانى رېككەوتننامەى (۱۱) ئادارى ۱۹۷۰

وه بۆ ئەوئى تۆيژىتەوهكەمان زۆر درېژ نەبېتەوه تەنھا باس له رۆلى وولايته يەكگرتووهكانى ئەمەريكا دەكەين.

- وولايته يەكگرتووهكانى ئەمەريكا:

وه له م لقەدا، وه بۆ ئەوئى تۆيژىتەوهكەمان زۆر درېژ نەبېتەوه، تەنھا باس له رۆلى ئەمەريكا دەكەين، چونكە ئەمەريكا وەك زلھيزىكى سياسى خاوەن بەرژەوئەندى له رۆژھەلاتى ناوہراست، ھەر له گەل سەرھەتاي سەرھەلانى شۆرشى ئەيلول بە بايەخىكى زۆرەوه له رېگەى بالئۆزخانەكانى له بەغداد و وولاتانى دەوروبەر چاودېرى ووردى گۆرانكارىيەكانى دەكرد كە بەھۆى شۆرشەكەوه له عىراق دەھاتتە ئارا، وه بە تايبەتى پاش سەردانى سەددام حوسين وەك كەسى دووهم له دەسەلات له عىراق وه چيگري سەرۆكى ئەنجومەنى سەرۆكايەتى شۆرش بە سەرۆكايەتى شاندىكى حيزبى و حكومى بۆ يەكئەتى سۆفپەت له مانگى شوباتى سالى ۱۹۷۲ ، وه پاشان سەردانى (الكسى كوسجين) سەرۆك وەزيرانى يەكئەتى سۆفپەتى بەدوا داھات بۆ بەغداد كە له ميانەى سەردانەكەى واژوو كرا له سەر پەيمانامەى دۆستايەتى و ھەمەھانگى له نيوان عىراق و يەكئەتى سۆفپەت له مانگى نىسانى سالى ۱۹۷۲^(۱). وه پيدانى چەك بە سوپاي عىراق وه ئەمەش بۆ ھۆى بە ھيزبوونى سوپاي عىراق وه ھاوسەنگى له نيوان ھيزەكانى كورد و رژىمى بەعس نەما، وه ھەر بەھامەھەنگى يەكئەتى سۆفپەت عىراق توانى سەرکەوتوو بېت له خۆمالى كردنى كۆمپانىي نەفتى عىراق، واتە نزيك بوونەوهى عىراق له بلۆكى رۆژھەلات كە ئەم ھەنگاوه زۆر بيزارکەر بوو بۆ وولايته يەكگرتووهكانى ئەمەريكا وه ھەرۆھا بۆ ئيران ، كە ئەمە بووھۆكارىكى سەرەكى بوو له برباردانى ئەمەريكا بۆ ئەوئى بېتە سەر ھيلى بەرنگاربوونەوهى رژىمى عىراقى له دەرگاي كيشەى كوردەوه، وه ھەرۆھا له بە يەكگەيشتنى ترسى ئيران لەوئى كە تواناي سەربازى عىراق بەرزبېتەوه وه له گەل ستراتىژيەتى ئەمەريكا ئەوئى كە لاوازكردنى ھەر دەولەتتەكە كە نزيك بېتەوهله يەكئەتى سۆفپەت^(۲). ھەربۆيە له و كاتەدا بەھۆى ھاوکارى ئيران پەيوەندى نيوان ئيسرائيل و كورد دروست بوو، وه ھەرۆھا ھەموو ئەو ھۆكارانەى

(۱) حامد محمود عيسى ، المشكلۃ الكوردية في الشرق الاوسطى ۲۰ ۲
(۲) بۆ زياتر برونه: عبدالخالق ناصر العامرى، عب. البرزاني المصطفى و القضية الكوردية في العراق، سەرچاوهى پيشووتر،
لالا ۵۰۱۴۹۶

سهرهوه وه دوابد دواى راپورتى بايك^(۱)، وه بو بهادهستهينانى يارمهتى و كومەك و پشتگيرى ئەمريكا له مانگى تشرينى دووهى سالى ۱۹۷۱ وه له مانگى ئادارى سالى ۱۹۷۲ شاى ئيران هاناي بو (نيكسون) ي سهرۆكى ئەمريكا برد، كه بو يارمهتى دانى شورشى كورد هاوكارى بكات^(۲)، هه موو له وهكارانهى له سهرهوه خستمانه روو واى له نيكسون كرد له ريكهوتى ۳۰-۳۱ ي ۱۹۷۲/۵/ بچيته سهردانى شاى ئيران له تاران، كه پرسى لاوازكردى رژىمى عيراق و هاوكاريكردى دارايى جوولانهوهى كورد بووه بابەتتىكى گرينگى گفوتگووى ئىوانيان بوو^(۳)، وه نيكسون لهو سهردانهيدا پرسى كوردى هينابووه نيو خشتهى كارهكانى وه باسى ليوه كرد. و بايهخ وگرينگى بير و كانگا نهفتهكانى ناوچهكەى و ئەگەرى هيرش كردنه سهر بهرژهوهنديهكانى ئەمريكاي خستبووه بهر باس، بهلام كېسنجهر كه راپوژكارى ئاسايشى نهتهوهيى ئەمريكا بوو وه ياهورى سهرۆكهكەى بوو لهو سهردانهدا، هه موو هزر و بيرى له لاي چوئيهتى لاوازكردى ههژموونى سوڤيهتى بوو له رۆژهلاتى ناوهراست^(۴).

لهو كاتدا ئەمريكا دهيوست شورشى كورد وه كو كارتىكى فشار بو لاوازكردى رژىمى عيراق بهكاربهينن، بويه له گەل ئيران ريكهوت كه له ريگەى ئەوانهوه مامهلهو هاوكارى كورد بكات^(۵).
دوابه دواى گهراوهوى نيكسون و كېسنجهر له سهردانى تارانوه بو واشنتون، رژىمى عيراق (كۆمپانايى نهفتى عيراق- I.P.C) ي خوئالى كرد كه ماوهيكي زور بوو له لايهن كۆمپانايى نهوتيهكانى بهريتانيا و هوئلهندا و ئەمريكا و فەرهنسا خاوهندارىهتى دهكرا، ئەوهش پالنهريكي ديكه بوو بو ئەمريكا كه بو ريگهگرتن له هاتنه ناوهوى يهكيهتى سوڤيهت بو ناو يهكيك له گهورهترين وولاتى بهرههمهينى نهفت له رۆژهلاتى ناوهراست.

بهلام يارمهتیهكانى ئەمريكا بو كورد راستهوخو نهبوو بهلكوو له ريگاي ئيرانهوه بوو وه ههروهها به شيوهى پيوست نهبوو وه ههروهها به ريگ و پيكي و له كاتى گونجاونهدهگيشته دهستى كورد، وه هوكارى ئەمهش بو ئەوه دهگهريتهوه كه كاربهدهستانى ئەمريكا و ئيران مهبهستيان سهركهوتنى شورشى كهر نهبووه له بنهردا بهلكوو ئەوان له پيناوى لاوازكردى رژىمى عيراق كۆمهكى كوردبان دهكرد، نهوهك له پيناوى بهديهينانى مافه سياسيهكانى گەلى كوردستان، چونكه ئەگەر كورد سهركهوتنى يهكجارهكى بهدهست بهينابايه، ئەوا هيچ دهرفتهتكيان نهدهما، كورد وهك كارتىكى فشار بهكاربهينن. وه متمانهى كورد به بهليني زارهكى ئەمريكا ههلهيكي سياسى زور گهوره بوو، چونكه به دريژايى سالى

(۱) بو زياتر له سهر ناوهووكى ئەم راپورته سهيرى: فهريدون عبدالرحيم، سهراچاوهى پيشووتر، له پهراويزى لا ۱۶۲
(2) Henry Kissinger, Years of Renewal The Concluding Volume of his memoris, New York, 1999, p.581.

(۳) بو زانبارى زياتر بروانه: Henry Kissinger، سهراچاوهى پيشووتر، لا لا ۵۸۱ ۵۸۳

(۴) گوینتەر ديشنەر، كورد گەلى له خشتهبرايى غهدرليكرائو، وه رگيرانى: حمهكريم عارف، چاپى دووهم، چاپخانهى وهزارهتى رۆشهنبيرى، ههولير، ۱۹۹۹، لا لا ۲۳۵ ۲۳۶

(۵) فهريدون عبدالرحيم، سهراچاوهى پيشووتر، لا ۱۶۵

١٩٧٤ ئەمەریکا پەيوەندی و گەفتوگۆی لە گەڵ رژیمی عیراق هەبوو وە تەنەت دواتر پۆلیشیان لە ریککەوتننامەى جەزائیر دا هەبوو کە سالی ١٩٧٥ لە نیوان شای ئێران و سەدام حوسین مۆرکرا^١، بێگوممان ئەو جۆرە پرۆبۆون و تیچروانییە ش بەرامبەر هەر وولاتیک بێت تەواو هەلەبوو، لە بەرئەوێ هەلەبوو ئەو پەيوەندی سیاسیدا بە تاییەتی لە سەر ئاستی ئیو دەوڵەتیدا هەرلایەتیک بەرژەوێندییە تاییەتیەکانی خۆی لە بەر چاودەگریت نەوێک هە بەرامبەرەکی، بۆیە دەبوایە هەموو ئەگەرەکان لە بەر چاودەگرابان، دواتریش مستەفا بارزانی لە دواى نەسکۆی شۆرشى کوردستان لە ئاداری سالی ١٩٧٥ دانى نا بە هەلەکەى و گووتى (حکومەتى ئەمەریکی بە فەرمى هیچ ریککەوتنیک و گەرەنتیکى نەداینى، کەچی ئیمە لەو پرۆبۆیدا بووین کە هەرگیز ئەمەریکا دەستمان لێ بەرنادا، بەلام ئیستا هەست دەکەین کە چەند هەلەیکى گەرەمان کردوو^٢).

لە کۆى ئەوانەى خستمانە پوو لەو باسەدا ئەوێمان بۆ پوو دەبێتەووە کە نەفت پۆلیکی خراپى بۆ سەر چارەنووسى سیاسى گەلى کورد هەبوو وە هەرۆهە پێگر بوو لە بەردەم بە ئامانج گەیشتنى دانوستانەکانى ریککەوتننامەى (١١) ئادارى ١٩٧٠ نیوان سەرکردایەتى شۆرشى کورد و حکومەتى عیراق، وە هۆیکى سەرەکی بوو لە هۆیکەکانى سەرئەوێندی شۆرشى ئەیلودا، وە بەم جۆرە بەرژەوێندییە نەفتیەکان کارىگەرى بەهێزیان هەبوو لە سەر وولاتە زلەپزەکان وە بە هۆیکەوێ کە چاودەگر ماف و داواکارییەکانى گەلى کوردستان بپۆشن وە پشت لە شۆرشى کورد بکەن و بەلێن و پەیمانەکانیان نەگەیننە سەر، وە ئەمەش پێشتر هۆى سەرەکی لە ئاوردنى حکومەتەکەى شیخ مەحمود بوو، وە هەرۆهە لە پەیمانى سیفەردا سەبارەت بە دامەزراندنى دەوڵەتیکى کوردى بەرجەستە ببوو لە پەیمانى لۆزانددا کرا بەقوربانى بەرژەوێندی نەوتى دەوڵەتە زلەپزەکان وە زیندە بە چال کرا، هەر لەو کاتانەش بوو بریاردارا کە بۆ ماوەى (٥٠) سالی (١٠%) پشکى نەوتى ولایەتى موسل لە لایەن عیراقەو بەدریتی و لەوێش دانیاکرایەو کە دەوڵەتى کوردى دروست ناکرێ^٣.

باسى دووهم: کاریگەرى نەفت لە سەر گرتنەبەرى سیاسەتى راگۆیزانى کورد و نیشتهجى کردنى عەرەبى هاوردە لە شوینەکانیان

نەفت پۆلیکی گرنکی لە ژيانى سیاسى گەلى کوردستان و عیراقدا بە گشتى گێراو، هەرۆهک لە باسى یەکەم بۆمان پوو بۆو کە نەفت بە گشتى و نەفتى کەرکوک بە تاییەتى پۆلى سەرەکی هەبوو لە

(١) بۆ زانیاری زیاتر برۆانە: پارتى دیموکراتى کوردستان (سەرکردایەتى کاتى)، هەلسەنگاندنى شۆرشى ئەیلول بەرنامەى نوى ئى پارتى دیموکراتى کوردستان) راپۆرتى سیاسى سەرکردایەتى کاتى پارتى دیموکراتى کوردستان کە لە لایەن کۆنفراسى پارتى یەو لە (١٥١١) ئابى ١٩٧٦ پەسند کراو، لا لا ٥٨٥٧

(٢) بۆ زیاتر برۆانە: جوناتان راندل، امە فى شقاق (دروپ کوردستان کما سلکتهاگ، دار النهارللنشر، بیروت، ١٩٩٧، لا لا ٢٠٨

(٣) بۆ زانیاری زیاتر برۆانە: نەوتى کوردستانى عیراق، ژمارە ٣٢، ١٩٩٨، سەرچاوەى پێشوو ترە لا ٢٩

سهرنه كه وتنى دان وستانه كانى پيڤكه وتننامهى (١١) ئادارى ١٩٧٠ نيوان سهر كر دايه تى شو رشى كورد و حكومه تى عيراق. وه مه له لايه ك، وه له لايكى ديكه وه پرسى راگويزانى كورد له ناوچه كانى كه ركوك و خانه قين و شنگار و زومار و مه خموور و كه نديناوه ... كه ده ول مه ندن به كانگاو بيرى نهوت، ديسان نهوت هو كاري سهره كى بووه له به ئامانج نه گه يشتن و جى به جى نه كردنى به نده كانى سهر به ديار كردنى ناوچه كورد ستانیه كان وه سهرنه كه وتنى دان وستان و گفتوگو يه كانى

پيڤكه وتننامهى (١١) ئادارى ١٩٧٠ نيوان سهر كر دايه تى شو رشى كورد و حكومه تى عيراق، بو يه ئامانجه سهره كى ئەم باسه مان تايه ته به روونكر د نه وهى رۆلى نهفت وه ده ستنيشان كردنى كاريگه رى له سهر راگويزانى كورد و به عه ر بكر دى وه سهرنه كه وتنى دان وستانه كان. بو يه وا پيوست ده كات ئەم باسه دابهش بكه ين بو دوو داواكارى، له داواكارى يه كه م باس له كاريگه رى نهفت بكه ين له جى به جى نه كردنى به نده كانى پيڤكه وتننامهى (١١) ئادارى ١٩٧٠ سهر به ديارى كردنى ناوچه كورد ستانیه كان وه سهرنه كه وتنى دان وستانه كان. وه له داواكارى دوو هم باس له پرۆسه ي راگويزانى كورد و به عه ر بكر دى ناوچه كورد ستانیه كان نيشته جى كردنى عه ره بى هاورد له شوينه كانيان و كو مپانيا نه فتیه كان بكه ين.

داواكارى يه كه م: كاريگه رى نهفت له جى به جى نه كردنى به نده كانى پيڤكه وتننامهى (١١) ئادارى ١٩٧٠ سهر به ديارى كردنى ناوچه كورد ستانیه كان

ههروهك له پيشووتر ئاماژه مان پيكر د كه كه واته پيڤكه وتننامهى (١١) ي ئادارى سالى ١٩٧٠، له (٢٧) بيست و حهفت به ند پيڤكه اته بو، واته (١٥) به ندى ئاشكرا، وه (١٢) به ندى نه ينى، هه ر زوو هه نديك له وه به ندانه چوونه بوارى جي به جى كردن، به لام هه ندى به ندى تر به هه لپسيراوى مانه وه وه حكومه تى عيراقى سلى و خودزينه وهى ده كرد له جي به جى كردنيان به مه به ستى به سهر بردنى كات، وه ئەو به ندانه ي كه ببونه باهه تى ناكو كى بنه ره تى له نيوان هه ردوو لايه ن، به ديارى كراوى سى پرسى سهره كى بوون ئەمانيش برى تى بوون له:

- ١- سنوورى جوگرافى كوردستان كه ده كه ويته ناوچه ي ئوتونومي.
- ٢- دوا رۆژى پيڤكه اته ي هيزى پيشمه رگه ي كوردستان.
- ٣- شيوازي به شداري كردنى كورد له حوكمرانى عيراق.

ئوه خاله ي كه زور گرینگ و په يوه سته به باهه تى ئەو باسه ي تو يزينه وه كه مان برى تى له خالى يه كه م واته ديارى كردنى سنوورى جوگرافى كوردستان كه ده كه ويته ناوچه ي ئوتونومي، هه ر زوو حكومه تى عيراق كه وته پيلان ريزى بو جي به جى نه كردنى ئەو خال يان به و شيوه يه ي كه ئەو ده يخوازي ت، واته به دابرين وكه مكر د نه وهى ئەو شار و شوين و گوند و ناوچانه له دانىشتوانى كورد به

(١) عبدالحميد علي سعيد البرزنجي، دور ثورة أيلول في حركة التغيير الاجتماعي، سهرچاوه ي پيشووتر، لا ٢٠٢٢، لا ٢٠٢٢

مەبەستى كەم كىرگەن ھەي سىنوردىكى ئىدارە رېژىمى دائىرىسى كۆرۈنەرلىك ھەي سىياسەتتىكى ھۆكۈمەت ۋە بەشىمى كەم بارىيە ۋە خۇي لە سىن رېژىمى جىياۋز دەنۋاند ئىش : يەكەمىيان بەغەرەبىرەن ۋە دوۋەمىيان پراگۋاستىنى دائىرىسى كۆرۈنەرلىك ھەي كۆرۈنەرلىك كە ناۋچە كۆرۈنەرلىك كە ناۋچە كىشى لە سەر بون ۋە ھىننەنە غەرەب بۇ شۆيىنە كىنەن ۋە ھەرۋەھا دەرىجە ۋە گۋاستىنە ھەي كىرۈنەرلىك كۆرۈنەرلىك كە ناۋچە كۆرۈنەرلىك ۋە ھەرۋەھا دەرىجە بون ، ۋە ئەمانەش بە گىرتنە بەرى شۆيۈزى جۆراۋجۆر ۋە كۆكۈرۈنەرلىك ھەي گۈندەكان ۋە روخاندىنەن ۋە ھەرۋەھا گۋاستىنە ھەي ئىدارى بۇ ئىدارى ناھىيە ۋە قەزاكانى سەر بەكەركوك ۋە شارە كۆرۈنەرلىك كە تر بۇ سەر ئىدارى پرايژىگا كە ناۋچە ھەي ۋە كۆرۈنەرلىك ۋە موسل ۋە دىالى

ۋە دەبىت ئەۋرەستىيە بىگوتىت ، كە رېژىمى ۋە ئىدارى (۱۹۷۰) لە روۋى ياسايىيە ۋە ، بە ھەموو كەم كۆرتى يە ۋە بايەخ ۋە سەنگ ۋە بەھەي خۇي ھەبوۋە ۋە ۋە كو بنەمايىكى قانۋنى بۇ چارسەركىرنى پىرسى كۆرد لە عىراقدا دادەنرىت ، ۋە لە سەر ئاستى ناۋەخۇي بە سەر كەوتتىك بۇ گەلى كۆرد ۋە غەرەب ۋە كە يەك ھەژمادەكرا ، ۋە ھەرۋەھا لە سەر ئاستى ئىۋودەۋلەتتىشدا ، بەھۇي چاۋدپىرى ۋە سەرپەرىشى پراستەۋخۇي يە كىيەتتى سۆفىيەت لە دان ۋە ستانەكانى نىۋان شۆرشى كۆرد ۋە ھۆكۈمەتتى عىراق بۇ رېژىمى ۋە كەيشتن بە رېژىمى كۆتايى پىر بايەخ بو ، ۋە ئەۋرە ۋە رۆلەي يە كىيەتتى سۆفىيەت دەيىنى كە جەمسەرىكى بەھىزى ئەۋ سەردەمى جىهان بو ، گەۋرەيى ۋە روۋايى كىشەي كۆردى بە گىشتى دەسەلماندا ، ۋە كارىگەرى شۆرشى مەزنى ئەيلولى بە تايىيەتتى دەردەخست .

ۋە لە گەل باسكىرنى لايەنە پۆزەتىف ۋە باشىيەكانى رېژىمى ۋە ئىدارى كە ، ناكىرۋ خۇمان لە لايەنى خستىنە روۋى كەم ۋە كورى خال ۋە دارىشتە نىگەتەيفەكانى بەندەكانى رېژىمى ۋە ئىدارى كە بە دوور بىگرىن ۋە دەبىت تىيىنى ۋە رەخنەي خۇمان دىارى بىكەين . چۈنكە ھۆكۈمەتتى عىراق ئەۋ كات لە بەر ئەۋ شكىستە گەۋرە سەربازىيە ۋە دوۋچارى بېۋە لە بارۋوۋخىچى زۆر خراپ بو ، ئەگەر شاندى دانۋستانى كۆردى لە روۋى قانۋنى شارەزايىيان ھەبوۋايە ۋە ووردتر ۋە دووربىنەنتر دەقى بەندەكانىيان دابرىشتايە دەتوانرا دەسكەۋتتى سىياسى ۋە نەتەۋەيى ۋە كۆمەلەيەتتى ۋە جۇگرافى ۋە ئابوۋرى ۋە پۇشەنىبىرى زياتر ۋە باشتر لە ناۋ رېژىمى ۋە ئىدارى كە جىگىر بىكردبايە . يەكەم رەخنەمان لە سەر ئەۋ رېژىمى ۋە ئىدارى كە ناتوانىن لە روۋى قانۋنى يە ۋە ئەۋ بەلگەنامەيە بە رېژىمى ۋە ئىدارى كە ، چۈنكە تەنھا بەناۋى (ئەنجۈۋمەنى سەركىردايەتتى شۆرش) ۋە عىراق دەرچۈۋە ۋە شۆيەي بەياننامەي ۋە رىگرتوۋە ، ۋە ھىچ دانەيەك نە كە لە سەرى نووسرايىت رېژىمى ۋە ئىدارى كە ۋە بەۋاژو ۋە ناۋى ھەردوۋلايەن بىلاۋكرابىتتەۋە ، تەننەت ھەي پىچە ھەرمى نەيىنى رېژىمى ۋە ئىدارى كە بە يەك دانە ۋاژوو كرابوو ۋە لە لايەنى كۆردى بوونى نەبوو كە ئەمە خۇي لە خۇيدا دەيسەلمىنت كە سىفەتتى رېژىمى ۋە ئىدارى كە نەبوۋە ھەموو ئەمانە لە لايەك ، ۋە لە لايەكى تر دەبوۋايە دەقەكان بە شۆيەي ماددە ۋە بەند ۋە بەش بنووسراۋايە كە ئەم چۆرە دارىشتەي بۇ نەكراۋە كە لە قانۋن ۋە رېژىمى ۋە ئىدارى كە پىدادە دەكىرت ، كەۋاتە دەتوانىن بلىن لە روۋى نووسىنى شۆيۈزى يەۋە (شكىلى) ۋە كەم ۋە كۆرتى ھەيە ۋە شۆيۈزىش (شكىل) بەشىكە لە روۋى بابەتتى

یهوه (موچوعی) وه ، وه ههروههها حکومهت زارهوهی (بهیان نامه‌ی) به کارهیناوه نهوهک ریڅکهوتننامه. تا خوئی له ئاسهواره قانونی یهکه‌ی بدزیتهوه له دوا رۆژدا ئەمه‌شیان به ئەنقه‌ست و ژیرانه ئەنجام داوه له به‌رژه‌وه‌ندی خویمان. چونکه کاتیک پئی ده‌گوتریټ ریڅکهوتننامه ئەگه‌ر هه‌ردوو لایه‌ن واژوویمان له سه‌ر کردبیټ ئەوا نیشانه‌ی دان پینانه به یه‌کتری، به‌لام ئەگه‌ر یه‌ک له یه‌ن به تنها بلاوی کردبیته‌وه ئەوا هه‌ر هه‌مان لایه‌نیش له چۆنیه‌تی و ئاسه‌واری جیبه‌جیکردنه‌که سه‌ر پشکه^(۱). وه ئەوه‌ش ئەوه ناگه‌ینیټ که سه‌ر کردایه‌تی کورد هه‌ولئ نه‌داوه ئەنجامی گه‌توگۆکان به ناوی ریڅکهوتننامه یان به یاننامه‌ی هاوبه‌ش بلاوبکریته‌وه، له کاتیک حکومه‌تی عیراق وای بۆ ده‌چوو که به یاننامه‌ی هاوبه‌ش له نیوان دوو ده‌وله‌ندا ئەنجام ده‌دریټ، نهوه‌ک له نیوان دوو لایه‌نی نیوخوویی له هه‌مان وولاتدا.

وه خالیکی نری گرینگ ته‌وه‌یه که هه‌ر قانونیک یان ریڅکهوتننامه‌یک ده‌بیټ پشکه‌کی یان (دیباچه‌یکی) هه‌بیټ که به به‌شیکي گرینگ وناوه‌رۆکی و جیانه‌بووه‌ی ریڅکهوتننامه‌که داده‌نریټ، وه هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه شاندی حکومه‌ت به شاندی کوردیان راگه‌یاندوهه له کۆتای ته‌واو بوونی گه‌توگۆکان وه پینان گووتون که ئەم به یاننامه‌یه پپوسته پشکه‌کیکی بۆ بنووسریته‌وه جا ئیوه پازی ده‌بن ئیمه ئەم پشکه‌کییه‌ی بۆ بنووسینه‌وه؟ ئیمه‌ش گوتمان : به‌لی: به‌لام ئیمه نه‌مان ده‌زانی ئەم پشکه‌کیه به‌و شیوه‌یه داده‌پرژن، ئەوه‌ش ساده‌یی وپن ناگایی وساکاری نا شاره‌زایی وکه‌م زانیاری قانونی شاندی کوردی به ده‌ده‌خات به‌رامبه‌ر گرینگ رۆلی پشکه‌کی(دیباچه)، له هه‌ر به یاننامه و ریڅکهوتننامه‌یکدا، چونکه پشکه‌کیکه به روونی جگه له نیشاندانی مه‌یلی نه‌ته‌وه‌ییانه‌ی عه‌ره‌ب و هه‌نگاوه تاکتیکیه‌کانی پشتری به‌عس به‌رامبه‌ر کورد هه‌چی تری نه‌ده‌به‌خشی. چونکه له پشکه‌کیکه هه‌چ کورته ئاماژه‌یک به میژوووی کیشی روا و راسته‌قینه‌ی کوردی له عیراق نه‌کراوه^(۲).

وه بۆیه پپوسته ده‌کات سه‌ره‌تا گرنه‌ترین نه‌و به‌ندانه به‌خه‌ینه روو که به کپۆکی به‌نده‌کانی ریڅکهوتننامه‌ی(۱۱) ی ئادار هه‌ژمارده‌کریټ که په‌یوه‌نیدار بیټ به بابته‌ی ئەم داواکاریه‌مان له‌و تۆژینه‌وه‌یه‌دا، که بریتی بوو له دانپینان به بوونی شه‌ری و قانونی کیانی نه‌ته‌وه‌ی کورد له عیراق ، به گرینگترین به‌ندی ریڅکهوتننامه‌که داده‌نریټ که له به‌ندی ده‌یه‌می ریڅکهوتننامه ئاشکراکراوه‌که‌دا هاتوه، وه له‌به‌ندی یه‌که‌می هاوپیچی فه‌رمی نه‌ینی ریڅکهوتننامه یه‌که‌دا هاتوه. وه هه‌روه‌ها یرسی سه‌ره‌کی که جیگای ناکوکی هه‌ردوو لایه‌نی دانوستکار بوو ، که ئەویش سه‌ر به ئەو بوونی شاری که‌رکوک و هه‌ندیک ناوچه‌ی تری کوردستان بوو وه‌ک خانه‌قین وشه‌نگال و شیخان ... هتد وه سنووری ناوچه‌ی ئۆتۆنۆمی بوو، وه بۆ ئەم مه‌به‌سته له به‌ندی نۆیه‌می هاوپیچی فه‌رمی نه‌ینی ریڅکهوتننامه‌یه‌که‌دا هاتوه وه ده‌لت (سه‌رژمیری گشتی دانیش‌توان له عیراق به‌رپۆه‌ده‌چیت له ماوه‌ی

(۱) مارف عومه‌ر گۆل، کیشی که‌سایه‌تی یاسایی نیوده‌وله‌تی گه‌لی کورده‌ج ۱، ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، سلێمانی، ۱۹۹۹، لا ۷۴

(۲) بۆ زیاتر سه‌یری : فه‌ریدون عه‌بدو‌الرحیم، سه‌رچاوه‌ی پشهووتر، لا لا ۸۰۷۹

یەك سال له رێككەوتی دەرچوونی یان راگەیانندی ئەم رێككەوتنامە. وە بە گۆڕە ی ئەنجامی ئەم سەرژمێریە رووبەر و سنووری ناوچە ی ئۆتۆنۆمی دیاری دەکریت، کە ئەویش دەبێت لە ماوە ی چوار سال ئەم رێككەوتنامە یە جێبەجێکریت. وە ئەم دەقە دەبوا یە تاییە تەمەندی خۆ ی پێبدری ت وە ماوە کە ی نەبسترا بایە وە بە ماوە ی چوار سالی جێبەجێکردنی رێككەوتنامە یە کە، تا نیە تی راستە قینە ی حکومە ت بە دیار بکە و تبا یە بۆ لایە نی کوردی، وە لێرە دا ئەوە مان بێر دەهێنیتە وە کە شاندى دانوستکاری کورد هەمان هەلە یان دووبارە کردە وە لە ماددە ی (١٤٠) ی دەستووری عێراقی بۆ سالی ٢٠٠٥ سەبارە ت بە سەرژمێری و دیاری کردنی ناوچە کوردستانیە کان. وە هەر وە ها رێژە ی بە شدارى کردنی کورد لە حوکمرانی عێراق بە و رێژە یە دیاری دەکری ت کە ئەنجامی سەرژمێریە کە پێ ی دەگات^(١). بە لām جازیکى تر لە بەندى پازدە می رێككەوتنامە کە دا هاتوو دەلی ت (گەلی کورد بە شدارى لە دەسە لاتی تە شریعی) (قانوندانان) دەکات بە گۆڕە ی دانیشتوانی لە دانیشتوانی عێراق). کە واتە لە دەقی ئەم بەندە ئەوە مان بۆ روون دەبیتە وە کە بە هیچ شێوێک نامازە بە ئەنجامی رێژە ی ژمارە ی ئەو سەرژمێریە نە کرا وە کە لە دا هاتوو ئەنجام دەدری ت وە هەر وە ها پشت بە چ رێژە یە کە دەبە ستی ت وە بۆر شێژە ی دانیشتوانی عێراق بۆ کام سال، ئەمە ش فیلک بوو لە فیلە کانی رژی م وە هەر وە ها وە کو دەرچە یکی قانونی ئەم بەندە ی لە رێككەوتنامە کە دا دارشتوو، وە لە هەمان کاتدا لە گەل بەندى دوو می رێككەوتنامە کە دا ناکۆکە وە هەر وە ها لە بەندى هە شتە می رێككەوتنامە کە دا هاتوو دەلی ت) گە پانندنە وە ی دانیشتوانی گون دە کانی عەرە ب و کورد بۆ شوینە کانی پیشووتری خو یان، بە لām سەبارە ت بە دانیشتوانی ئەو گوندانە ی دە کە ویتە ئەو ناوچانە ی کە ناکری ت بکری تە ناوچە ی نیشته جێکردن، وە حکومە ت استملاکیان دەکات بە مە بە ستی بەرژە وەندى گشتی وە بە گۆڕە ی قانون، ئەوا نیشته جێ دە کری ن لە ناوچە کانی هاوسى وە قەرە بوو دە کری نە وە بە رامبەر ئەو زیانانە ی کە پێان گە یشتوو بە و هۆ یە وە). ئەو دەقە دە قیکى قانونی وورد نیە وە چوارچێو کە ی بە تە و او ی دیاری نە کرا وە بۆ یە دە بوا یە لایە نی کوردی ژیرانە تر بوا یە لە دارشتنی ئەم بەندە، چونکە بە پێی ئەم بەند حکومە ت دە ست کرا وە دە بێ ت کە لە ماوە ی ئەو چوار سالا دە بە ئارە زوو ی خوی ئەو ناوچانە ی ئارە زوو ی بێ ت استملاکیان بکات ئەمە لە لایە ک. بە لām لە لایکی تر سووربوونی سەرکردایە تی شۆرشى کورد دە رده خات کە ئامادە نە بوو دە ستبە ردارى یە ک بستمە خاکی کوردستان بێ ت وە بە گیان و مال بە رگری لە خاکی کوردستانی کردوو وە لە گە ل حکومە تی عێراق هە ولێ دا وە ئەو بۆ چوونە ی خۆ ی بچە سپینى کە دە بێ ت ئەو ناوچانە ی کوردستان بخرینە وە سەر خاکی کوردستان وە ئەو عارە بانە ی هێ ترا وە تە سەر گون دە کانی کوردان بگێردرینە وە شوینى خو یان کە ئەو ناوچانە بە شیکى رە سە نی خاکی کوردستان^(٢).

(١) سەیری بەندى دوو م بکە لە رێككەوتنامە ئاشکرای (١١) ی ناداری سالی ١٩٧٠
(٢) مسعود البارزانی، الحركة التحررية الكوردية، ج ٣، لا ٢٩٦ وە هەر وە ها سەیری: غە فور مە خمووری، بە عەرە بکردنی کوردستان، هە ولێر ٢٠٠٢، لا لا ٣٤ ٣٣

وہ ہر وہا لہ بەندی سیزدەم دەلّیت (ھەمواری قانونی پارێزگاگان دەکریت بە شیوەیک کہ بگونجیت لہ گەل ئەم پیککەوتننامە یە) وە ئەم دەقە زۆر دەقیکی گشتگیرە وە دەبوا یە ووردتر باسی لێوہ بکرا یە وە نامازە ی بە ناوی پارێزگاگانی کہ دەکەونە ناوچە ی ئۆتۆنۆمی وە کوو کەرکوک بە تاییەتی و موسل و دیالی بکردبا یە. چونکە دەقیکی زۆر لاستیکی یە وە دەکریت لیکدانە وە ی زۆر و جیاواز ھەلبگیریت.

وہ ہر وہا لہ دیری کۆتایی بەندی چوار دەمی پیککەوتننامە کہ دا ھاتووہ دەلّیت (..... وە وە بەرھینانی سامانە سرووشتیەکان لہ و ناوچە یە (واتە ناوچە ی ئۆتۆنۆمی) لہ پەسپۆری دەسەلاتی کۆماری عیراقە بە سرووشتی بارە کہ) ، لہم بەندە ی سەر وە بە روونی ئەومان بۆ بە دیاردە کە ویت کہ وە بەرھینان لہ بواری نەفت و ھەموو سامانە سرووشتیەکانی تر وە کہ ھەموو پڕۆسەکانی دەرھینان و فرۆشتنی نەفت و گەراندنە وە ی داھاتە کە ی لہ دەسەلاتی حکوومەتی ناوہندی دا دەبیت کہ دەلّت بە سرووشتی خۆی کہ ھەر ئەوھایە، واتە لہ دوور و نزیکە و کورد ھیچ دەسەلاتیکی لہ سەر پڕۆسە ی وە بەرھینانی نەفت نابیت بە ھیچ جوړیک. ھەتا لہ ناوچەکانی سەر بە سنووری ناوچە ی ئۆتۆنۆمی. ئەمەش ئەو ھەمان بۆ روون دەکاتە وە کہ پزیمی بە عس بە ھیچ شیوەیک نە ی ویستووہ کورد بە شدار بیت لہ پرسی نەفت و سیاسەتی ئابووری وە وە کو پرسیکی ستراتیژی و ھەستیار مامەلە ی لہ گەل کردووہ وە حیسابی سیاسی و جوگرافی دواروژی بۆ کردووہ . تاوہ کو ناوچە ی ئۆتۆنۆمی نەبیتە خاوەن سەرچاوە ی دارایی سەر بە خۆ لہ دەولەت، کہ لہ ئەسلدا سەرچاوە ی دارایی یە کیکە لہ کۆلگە بنەرەتیەکانی سیستەمی ئۆتۆنۆمی وە دەبیتە ھۆی بە ھیزکردن و پتەوکردنی قەوارە ی ئۆتۆنۆمی، وە بۆ سەرکەوتنی ئەو قەوارە یە دەبیت سەر بە خۆ بیت وە بە ئاگابیت لہ ھەلس و کەوت کردن بە سەرچاوە داراییەکان^(۱)، وە پتویستە خاوەن بودجە ی داھات و خەرچی سەر بە خۆ بیت لہ بودجە ی گشتی دەولەت^(۲). کہ وا دیارە پزیمی بە عس خاوازیار نەبووہ ئەو قەوارە یە واتە ناوچە ی ئۆتۆنۆمی قەوارە یکی بە ھیز و ھوونە یکی سەرکەوتوو بیت.

جا لہ ژیر پۆشنایی ئەوہ ی لہ سەر وە خستمانە روو، دەبوا یە شاندى دانوستکاری کوردی زۆر ژیرانە مامەلە ی لہ گەل ئەو بەندە ھەستیارە بکردبا یە، وە سەرکردایەتی شۆرشى کوردستان بە ھیچ شیوەیک بە ناوہ روکی بەندی (۱۴) لہ بە یاننامە کہ رازی نەبووا یە وە دەبوا یە پیداغری کردبا یە لہ سەر دەسەلاتپیدانیان بۆ بە کارھینانی نەفت و سامانە سرووشتیەکانی تری سنووری ئۆتۆنۆمی لہ خاکی کوردستان ، وە ک سەرچاوە یکی دارایی بە ھیز.

(۱) محمد الھاموندي، الفدرالية والحكم الذاتي و اللامركزية الادارية الاقليمية (دراسة مقارنة) ط ۲ مطبعة وزارة التربية، اربيل، ۲۰۰۱، لا ۱۵۷

(۲) عادل حسين شبع، الحكم الذاتي اسسه النظرية والتطبيقية، رسالة ماجستير مقدمة الي كلية القانون والسياسة، جامعة بغداد، ۱۹۷۷، ص ۱۵۸

دەبى ئەو لە ياد نەكەين، كە بى گوممان ھەر قانونىك يان پىككەوتننامەك تا سيفەتى قانونى وەر بگرىت و جىبە جىبىكرىت، ئەوا دەبىت دوورپىكار بىرىت: ئەوانىش (دەرچواندن- بىلاو كوردنەو لە گوڤارى وە قائىعى عىراقى) ، بەلام لە لايەن ھەمووان ئاشكرايە، كە ئەم بەياننامەيە لە لايەن يەك لايەنەو (ئەنجوو مەنى سەر كوردايەتى شۆرشى) عىراق راگەيندرا، وە لە رۆژنامەى (الوقائع العراقية) كە رۆژنامەى فەرمى كۆمارى عىراقە بلاو نەكرايەو، كە لە كاتىكدا كە ئاشكرايە زۆربەى قانون و بەياننامە و پىككەوتننامەكان و سىستەم و بىر يارەكانى تەشرىعى و فەرمى دەسەلاتدارانى دەولەتى تىدا بلاو دەكرايەو، ئەمەش بە كەم و كورتىكى قانونى زەق دادەنرىت وە خالىكى گرىنگى قانونى دەبوايە سەر كوردايەتى شۆرشى كوردستان ھەلوئىستى ھەبوايە وە رەخنەى توندى لىبىرتبايە ، بۆيە بلاو نەكردنەو بەياننامەى (۱۱ ى ئادار) لەو رۆژنامەيە بە داخەو كە ئەم خالە ئاسەوارى قانونى تىگە تىفانەى ھەبوو وە ەك كە لىتتىكى قانونى لە سەر پىككەوتننامە كە ھەژماردە كرىت.

داواكارى دووم: پرۆسەى راگويزانى كورد و بەعربكردى ناوچە كوردستانىەكان نىشتەجى كوردنى عەرەبى ھاوردە لە شوئىنەكانيان لە كۆمپانیا نەفتىەكان

ھاتنى عەرەب بۆ كوردستان ئەگەرچى رەگ و پىشەيكى قوولى مېژوو بى ھەيە وە سەرەتا كەى دەگەرپتەو بۆ ھاتنى ئىسلام بۆ ناوچەكە، وە لەو كاتەو ھەپۆلەكانى داگىركردنى و ئەنفال كوردنى ئىسلامى بۆ سەر خاكى پىرۆزى كوردستان دەستى پىكرد، كە مېژوو ھەي دەگەرپتەو بۆ سەدەى ھەفتەمى زابىدا كە پالى بە خىلە عەرەبەكانى جەزىرەى عەرەبى نا بچنە (عىراق) كە ئەو كات بە وولاتى نىوان دوو روو باركە ناسرابوو، و دواتر داگىركردنى خاكى كوردستان، وە بە گرىنگترىن فاكتر دادەنرىت بۆ گويزى دىمۆگرافىاي نەتەو بى و ئاينى دانىشتوانى كوردستان^(۱) وە نىشتە لىجى كوردنىان كە پىش دروستبوونى دەولەتى عىراقى بە ھۆكارى ئابوو و يان كۆمەلايەتى بوو لە ئەسلى بەلام لە ژىر پەردەى بلاو كوردنەو ئاينى ئىسلام پەردە پۆشكرا، ھەر ئەمەشيان دەتوانىن پىشت بەو نامەيە بەستىن كە تەمەنى نامەكە زياترە لە (۱۳۰۰) سالى لە مەوبەرە، وە ئەو نامەيە لە مەلىكى ساسانىەكانى زەردەشتى (بىز كوردى سى يەم) بۆ خەلىفەى موسلمانەكان (عومەرى كورى خەتاب) نىردراو كاتىك كە عومەر داواى لىكردو وە بىتە ئىسلام^(۲)، وە ناوەرۆكى نامەكە بەم شىوہە نووسراو كە رىك دەگونجىت

(۱) بۆ زياتر پروانە: ھەريەك لە: خليل اسماعيل محمد، كوردستان العراق بين الاحتماء القومي والافتتاح الدولي، مطبعة جامعة صلاح الدين، اربيل، ۲۰۲۰، لا ۲۸۰، ۲۹۶، وە صالح أحمد العلي، معالم العراق العمرانية، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد، ۱۹۸۹، لا ۲۶

(۲) ئەو نامەيە وەكو خۆى بە بى كەم كوردنەو ھىچ ووشەيك، وە ئەو نامەيە وەرگىردراو وە پارىزراو وە لە مۆزەخانەى لەندن دانراو .

له گه‌ل ږټکردنه‌وه و به‌رپه‌چدانه‌وه‌ی میلیله‌تی کورد به‌رامبه‌ر سیاسه‌تی به‌عرب‌کردن و وږان‌کردن به دريژايي ميژوو له‌و سه‌رده‌مه‌وه تاوه‌کو ږوژگاري نه‌مړومان.

به‌لام له سه‌ده‌ی بیسته‌م چه‌ند ږوږسه‌یه‌کی پلان داريژراو نه‌نجامدرا وه نيشته‌جی‌کردنی به‌خویه‌وه بیني، نه‌وش به‌مه‌به‌ستی گوراني واقیعی نه‌ته‌وه‌یی دانیش‌توانی له‌عیراق، بو‌به‌رژه‌وه‌ندی عه‌ره‌ب. له‌گه‌ل به‌رن‌گار‌بوونه‌وه‌ی کورد به‌رامبه‌ر سیاسه‌تی به‌عهره‌ب کردن و هیټانی عه‌ره‌ب له‌بیابانه‌وه بو‌داگیر کردنی ناوچه‌ کوردستانیه‌کان ، که‌نم سیاسه‌ته‌ش دريژهی هیه‌یه تا ږوژگاري نه‌مړومان هه‌رجاره‌وه به‌ناوټک وه له‌ژیر سیناریوټی‌کی چه‌وتی نار‌ه‌وادا، که‌مه‌به‌سته سه‌رکیه‌ شاره‌وه‌که‌ی خزمه‌ت و به‌رژه‌وه‌ندی که‌مینیه‌ی عه‌ره‌بی ناوچه‌که‌یه وټیکه‌ل‌بونی له‌گه‌ل نه‌ته‌وه‌ی ناوچه‌که‌ی و سرینه‌وه‌ی سیمای کوردبوونی ناوچه‌که‌یه^(۱).

بویه‌ده‌توانین بلین که‌ږوږسه‌ی راگوټیزانی کورد له‌ناوچه‌ کوردستانیه‌کان و به‌عهره‌ب‌کردنی ږوږسه‌یه‌که‌هه‌ر له‌پیش وه له‌سه‌ره‌تای دامه‌زاندنی ده‌وله‌تی عیراق‌ه‌وه‌ده‌ستی ږټکردووه‌وه‌ه‌ه‌رده‌وامه‌تا ږوژگاري نه‌مړومان. وه‌بوټه‌درووشمی هه‌موو حکومه‌ته‌یه‌که‌له‌دوای یه‌که‌کانی عیراق، نه‌گه‌ر چی‌ناستی جیټه‌جی‌کردنی نه‌م ږوږسه‌یه‌و سروشتی و ری‌وشوینه‌کانی له‌حکومه‌تی‌که‌وه‌بوټه‌حکومه‌تی‌کی تر‌جیاواز بووه، هه‌ر له‌سالانی ۱۹۵۹ یو‌په‌یره‌و‌کردنی سیاسته‌چه‌وته‌که‌ی سه‌ره‌تا‌شاری که‌رکوکیان به‌نامانچ‌گرت، وه‌دواتر تیکدانی نه‌و‌گونده‌کوردانه‌ی که‌له‌ناوچه‌نه‌فتیه‌کان نزیک‌بوون و راگوټیزانی خه‌لکه‌که‌ی وه‌هوژی‌عهر‌بیان هیټا‌شوینه‌کانیان وه‌زه‌وی کشتوکالیان به‌سه‌ر‌دابه‌شکردن ، وه‌هه‌روه‌ها نه‌و‌ناوچانه‌ی ده‌که‌وته‌نیوان‌زوومار - شه‌نگال به‌عهره‌ب‌کران و خه‌یلی‌عهر‌بیان بو‌هیټرا^(۲)، نه‌مانه‌وجگه‌له‌وږان‌کردنی ده‌یان‌گوندی کوردستان و کوشتنی ژماره‌ټکی زور له‌خه‌لکی سیقیل^(۳). وه‌هه‌روه‌ها له‌سالنی ۱۹۶۳ دا‌نه‌و‌گوندانه‌ی که‌نزیکی که‌رکوک به‌تایه‌ت بیره‌نه‌فتیه‌کان بوون که‌ژماره‌یان (۱۳)‌گووند بوون تیکدران ، له‌وانه‌ش‌گوونده‌کانی(سونه‌گولی، یاروه‌لی، هه‌نجیره، قوتان، قوشقایه، شو‌راو،‌باجوان....هتد) هه‌روه‌ها‌گوونده‌کانی ده‌وروبه‌ری‌شاروچکه‌ی دووبز هه‌ر له‌و‌ساله‌دا راگوټیزان و هوژی‌عهره‌بی‌به‌دوو‌یان (البدو) هیټرا‌شوینیان که‌(عواس‌صدید) سه‌رپه‌رشتی ده‌کردن^(۴). وه‌ږژیمی‌به‌عس‌به‌م‌شپوهیه‌به‌رداوم‌بوو له‌کاری‌خوی‌تاوه‌کو (۱۱-۳-۱۹۷۰). وه‌دواتر له‌سالنی

(۱) یو‌زاتر‌بروانه: د. خلیل‌اسماعیل‌محمد، په‌هه‌ندی‌نه‌ته‌وه‌یی‌نیشته‌جی‌بوونی‌عهره‌ب‌له‌ږټ‌ږگای‌که‌رکوک‌دا، توټیژینه‌وه‌ټکه‌له‌گوټاری‌سه‌نټه‌ری‌برایه‌تی‌بلاوکراوه‌ته‌وه، ژماره‌ ۴۰، هاوینی ۲۰۰۱، لا‌لا ۲۰۶۲۰۵
(۲) نه‌مین‌قادر‌مین، نه‌منی‌ستراتیجی‌عیراق‌وسټکوچکه‌ی‌به‌عیسان: ته‌رحیل‌ته‌عریب‌ته‌بعیسیج، لا‌لا ۲، له‌بلاوکراوه‌کانی‌سه‌نټه‌ری‌لټ‌کوټینه‌وه‌ی‌ستراتیجی‌کوردستان، سلټمانی، ۱۹۹۹، لا‌لا ۲۳۷
(۳) بروانه: د.مارف‌عومه‌رگول، جینوسایدی‌گه‌لی‌کورد‌له‌به‌ر‌رؤش‌نایی‌یاسای‌تازه‌ی‌نیوده‌وله‌تان‌بج، لا‌لا ۲، له‌بلاوکراوه‌کانی‌سه‌نټه‌ری‌لټ‌کوټینه‌وه‌ی‌ستراتیژی‌کوردستان، سلټمانی ۲۰۰۳، لا‌لا ۲۱
(۴) نوری‌تاله‌بانی، منطقه‌کرکوک‌ومحاولات‌تغییر‌واقعها‌القومی، لا‌لا ۵۷۵۶

۱۹۷۴ دا بیست و چوار (۲۴) گوندی کوردانیان له ناحیهی زوومار روخاندو ته عریبان کردن، ئەو گوندانەهی که خێلە رەسەنەکانی کوردان (هسنیان- موسا رەش- میران) لێی دەژیان^(۱).

وہ بەتایبەتی لە ماوەی دانوستانی رێککەوتنامە (۱۱ یئاداری) سالی ۱۹۷۰ لە شۆرشێ ئەیلول، وە بە دیاری کراوی، دواي پراگەیانندی بەیاننامە (۱۱) ی ئادار، رژیمی بەعس لە پەنای بارودۆخی ناستییەو، دووبارە سیاسەتەکانی خۆی بەرامبەر گەلی کورد پیادەکرد. گفتوگۆ و ناستەوايشیان لە گەل سەرکردایەتی شۆرشێ کوردستان تەنیا تاکتیک بوو، تا بە ئاسانی ستراتژیەتی خۆیان بە ئامانج بگەینن.

لە کاتی ئاھەنگ گێرانی پراگەیانندی بەیاننامە (۱۱) ی ئادار، وە بە دیاری کراوی لە رێکەوتی (۱۹-۳-۱۹۷۰) پەيامنێرێکی رۆژنامەي ئەھرامی میسری لە پارێزگاری کەرکوکێ ئەو کاتی پرسی بوو، ئایا سەرژمێری^(۲) ئەنجام دەدەن؟ ئەویش لە وەلامدا گوتبوی: (ھەتا کاتی ئەو سەرژمێریە دیت، پێکھاتەي دیموگرافی کوردستان دەگۆردیت^(۳)). بە بێ ھیچ گومانیك، ئەو وەلامە مەبەستی نیاز خرابی بەعسی بە روون و ئاشکرای دەرخستبوو، کە ئەویش یریتی بوو لە بە ئەنجام گەیانندی پڕۆسەي پراگاستنی کورد بوو لە سەر کارو بار و خاکی خۆیان و ھینانی عەرەب بۆ شوێنی ئەوان. وە ھەر وەھا لە درێژەي بە جێ گەیانندی بەرنامە بۆ دارپژراوەکیان دواي چەند مانگیك لە پراگەیانندی بەیاننامە (۱۱) ی ئادار) رژیمی بەعس بە بیانووی جۆراوجۆر، چەند کرێکاری کوردی کارگە حکومییەکانی لە سەر کار لابرد. بۆ نمونە بەرپۆلەبەری کۆمپانیای رۆنە رووھەکیەکان کە کورد بوو بە بیانووی نەبوونی رەگەزنامە ي عیراقی، وە ھەر وەھا (۴۰) کرێکاری کوردی لە سەر کار لابرد^(۴)، بەعس ٤ دەویست ھەرچۆتیک بیت دواي پراگەیانندی بەیاننامە (۱۱) ی ئادار، شاری کەرکوک لە ناوچەي ئۆتۆنۆمی دابیریت وە مەبەستە سەرکیەکەش ئەو بوو کە شاری کەرکوک شاری کەرکوک دەوڵەمەند بوو بە نەوت بە پلە یەك وە بە پلە دوو دەوڵەمەندە بە ئاو وە ھەر وەھا خاکەکەي بە پیتە بۆ کشتوکال، چونکە دەسەلاتی بەعس زۆر لە نیاز و مەرامەکانی خۆی دەربارەي کەرکوک دەشاردەو، ھەندیک دەوڵەتانی عەرەبی وەك سوریا و ھی تر ئەو پڕوپاگەندانە دەرچووون کە گوايە ئەگەر کەرکوک بپیتە بەشیک لە کوردستانی خاوەن ئۆتۆنۆمی ئەوا سامانی نەوتی لە دەست نیشتمانی عەرەبی دەچیتە لە ھەمان کاتیشدا دەبیتە رێگا خۆشکەرێك بۆ جیاپوونەوہي کورد، بەلام دیاربوو ئەوان ئاگایان لەو نەبوو کە بەعس لە ژیرەوہ چي لەبن سەردایە (خەیاڵدایە) وە چۆن بە نھیننی کاری خۆی دەکات. وا دیار بوو بە عس بە جۆرێکی دیکە نەخشەي بۆ کیشابوو ، وە لە وەلامی بەرپرسیکی عیراقی کە جیگری سەرۆکی ئەنجومەنی وەزیران بوو، دەلت

(۱) بۆ زیاتر برۆوانە: نەوتی کوردستانی عیراق، مەکنەبی ناوھندی دیراسات و لیکۆیلنەوہ-بەشی دووہم، سەرچاوەي پێشوو تر، لالا، ۵۱ ۵۰

(۲) بە پیتی خالی (۱۴) لە بەیاننامەي (۱۱ ی ئادار) دەبوايە سەرژمێرێکی گشتی ئەنجام بدريت بۆ دەستنیانکردنی سنووری ناوچەي ئۆتۆنۆمی.

(۳) پارتي ديموکراتي کوردستان (سەرکردایەتی کاتی)، س. پ. ، لا ، ۶۲

(۴) رۆژنامەي (التأخي) ، ژمارە (۹۳) ، لە رێکەوتی ۲۳ ۱۹۷۰

(تیمه هەر له سالی (۱۹۷۰) دا هه‌لۆیستی سه‌رکردایتیمان ئاشکرا بوو، به‌ئوه‌ی که که‌رکوک ناکه‌وێته چوارچێوه‌ی ناوچه‌ی ئۆتۆنۆمی، چونکه‌ ئه‌گه‌ر بکه‌وتبایه‌ ناو ئه‌و سنووره، ئه‌وا ده‌بووه‌ سه‌ره‌تایه‌ک بۆ قو‌ناخی دا‌بران، به‌وه‌ی که‌ یاری نه‌وت و کوده‌تای ئی‌وده‌وله‌تی ده‌که‌وته‌ ئی‌و بابه‌تی کێشه‌ی یه‌که‌پارچه‌یی نیشتمانی، واته‌ دوورخستنه‌وه‌ی ئه‌و شاره‌ له‌ سنووری ناوچه‌ی ئۆتۆنۆمی ئه‌وه‌ی دا‌بین کرد که‌ کوده‌تای دا‌به‌شبوون نه‌مین و ئه‌وه‌ش به‌ به‌رژه‌وه‌ندی گشتی ده‌زانین^(۱).

هەر بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش سه‌دان کرێکاری کورد که‌ له‌ کۆمپانیای نه‌وتی که‌رکوک کاریان ده‌کرد له‌ به‌ر چالاکی سیاسیان (واته‌ له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی پارتی بوون) ده‌رکران، هه‌روه‌ها ژماره‌ی‌کی زۆری ئه‌و کوردانه‌ی که‌ له‌ لقه‌ جیا‌جیا‌کانی کۆمپانیای نه‌وت کاریان ده‌کرد بۆ ناوچه‌کانی دیکه‌ی ده‌ره‌وه‌ی شاره‌که‌ گواسترا‌نه‌وه‌، وه‌ ده‌ره‌به‌گ و تیره‌ عه‌ره‌به‌کانیش به‌ پاره‌و زه‌وی هان ده‌دران بۆ ئه‌وه‌ی له‌ ناو شاره‌که‌ نیشته‌جێ بن.

وه‌ هه‌روه‌ها چالگه‌ نه‌وتییه‌کانی که‌ندی‌ناوه‌ چونکه‌ درێژه‌ پێده‌ری چالگه‌ی نه‌وتی که‌رکوک (بابا‌گورگور) که‌ به‌ سێهه‌مین ناوچه‌ی نه‌وتی جیهان دا‌ده‌نرێت له‌ دوا‌ی چالگه‌ی به‌ره‌کاتی کویتی و چالگه‌ی ئه‌ل‌غورانی سه‌ودی، وه‌ سێهه‌مین جو‌ری نه‌وتی هه‌ره‌ باشه‌ دوا‌ی با‌کوری تیک‌ساس. که‌ له‌ ته‌پۆله‌که‌کانی (جه‌وله‌بۆر) ی که‌رکوک ده‌ست پێ ده‌کات وه‌ له‌ ده‌وره‌به‌ری شارو‌چکه‌ی گوێر ته‌واو ده‌بن. بۆیه‌ خه‌له‌که‌ی وه‌ دا‌نیش‌توانی ئه‌و ناوچه‌نه‌وتی به‌ دوور نه‌بوون له‌ شالۆی را‌گواستن و ته‌عریب کردنی ناوچه‌کانیان وه‌ هێنای عه‌ره‌بی هاورده‌ بۆ شوێنه‌کانیان. هه‌رچه‌نده‌ که‌ندی‌ناوه‌ و گوێر له‌ رووی ئی‌داریه‌وه‌ له‌ ئه‌سلدا سه‌ر به‌ پارێزگای هه‌ولێره‌ به‌لام له‌ رووی کاروباری نه‌فت ده‌ره‌یتان دا سه‌ر به‌ کۆمپانیای نه‌وتی عیراق بووه‌ که‌ که‌رکوک نا‌وندییه‌تی.

دا‌گیرکه‌رانی کوردستان وه‌ رژیمی عیراق ئه‌و راستیه‌ باش ده‌زانن و هه‌رسیان کردووه‌ که‌ نه‌فت سه‌رچاوه‌ی‌کی ئابووری به‌هێز و پته‌وه‌ وه‌ زه‌مینه‌ خو‌شکه‌ره‌ بۆ بریاردانی قه‌واره‌ی‌کی سیاسی سه‌ربه‌خۆی کوردستانی، بۆیه‌ نه‌وت له‌ هه‌رکۆییه‌کی باشووری کوردستان دا‌بێت ئه‌وا را‌گواستن و به‌عه‌ره‌بکردنی ئه‌و ناوچه‌یه‌ له‌ قوولایی تو‌ری سیاسه‌تی به‌عسی په‌گه‌زه‌رست ده‌ربازی نه‌بووه‌ وه‌ دوورو نزیک ده‌یان‌گیرته‌وه‌. وه‌ ئه‌م‌پرو‌ش حکومه‌تی عیراقی هه‌مان به‌رنامه‌ جیه‌جیه‌ ده‌کات، به‌ تاییه‌تی (۶۴%) ی یه‌ده‌گی نه‌وتی عیراق له‌ باشووری کوردستان دا‌یه^(۲)، به‌ پێی سێ‌سه‌ته‌کانی ده‌وله‌تی عیراقی (پاشاییه‌تی و کۆماری) هه‌موو نوانا‌کانیان به‌ کاره‌یتا‌وه‌یۆ به‌ره‌مه‌یتانی زۆرینه‌ی نه‌وت له‌ باشووری کوردستان (لیتێژی لێ که‌م بێته‌وه‌ بۆ عیراق هه‌ر قازانجه‌)، زانیارییه‌کان ئه‌و راستیه‌ ده‌سه‌لمێنن که‌ ئه‌و پره‌

(۱) جه‌رجیس فه‌تحو‌للا، شاری که‌رکوک، کێشه‌ له‌ سه‌ر پێکهاته‌ی په‌گه‌زی (نتنی) و هه‌و‌لدان بۆ به‌عه‌ره‌بکردنی، تو‌یژینه‌وه‌یکه‌ له‌ کۆنفراسی زانستی - ئه‌کا‌دیمی که‌رکوک له‌ (۲۰۰۳ ۴ ۲۰۱) به‌سه‌رتابوو، وه‌ له‌ گۆفاری سه‌ننه‌ری برایه‌تی بلا‌وکراوه‌ته‌وه‌، ژماره‌ (۲۰) له‌ هاوینی سالی ۲۰۰۱، لا ۲۶۵

(۲) ئه‌مین قادر مینه، ئه‌منی ستراتیجی عیراق و سێ‌کو‌چکه‌ی به‌ عسبانج ۲ سه‌رچاوه‌ی پێشووتر، لا ۲۲

پاره‌یه‌ی عیراق له نیوان سالانی(۱۹۳۱- ۱۹۹۰) له داهااتی نهفتی باشوری کوردستان به دهستی هیناوه ده‌گاته ریزه‌ی (۶۳,۳۴%) له کۆی هه‌نارد‌ه‌ی نهوتی عیراق به‌دهستی هیناوه^۱.

وه هه‌روه‌ها ناوچه‌ی مه‌خموور و که‌ندی‌ناوه جگه له‌وه‌ی ناوچه‌یکی کشتوکالی گرینگه که ده‌توانیت ببیته سه‌به‌ته‌ی خۆراکی دان‌ه‌ویله‌ی گهنم و جۆ بۆ هه‌موو عیراق، نه‌وا ناوچه‌یکی ستراتژی و نه‌وت‌اوییه و ته‌واوکه‌ری هه‌وزی نهوتی که‌رکوک‌ه و پتر له (۱۵۰) چاله نهوتی تیدایه، هه‌ندیکی نهفتی له به‌ره‌هم ده‌هینریت وه هه‌ندیکی تری تا ئیستاش هه‌ر به‌داخراوی ماوه‌ته‌وه و نهوتی لێ ده‌رناهیتریت^۲.

رژیمی به‌عس گرینگ‌ی نه‌و ناوچه‌ی باش ده‌زانی هه‌ر بۆیه به‌ نامانجی گرتبوون وه نه‌ی ده‌ویست به‌ هیچ شیوه‌یک بکه‌ونه ناو سنووری ناوچه‌ی ئۆتۆنۆمی کوردستان، بۆیه پرۆسه‌ی ده‌رکردن وراگواستن و ته‌عریب کردنی به‌ششپوه‌یکی وه‌حشیگه‌رانه‌ی پێک و پێک نه‌نجام ده‌دا. و هه‌روه‌ها به‌ ده‌یه‌ها په‌بیه‌ی و تاوهری سه‌ربازی له سه‌ر به‌رزایی و گردۆلکه‌ نزیکه‌کانی ناوچه نه‌فتیه‌کان دروست کردبوون که نه‌م شوینانه وه‌ک و پشتینه‌ی نه‌منی داناوو، وه هه‌روه‌ها مه‌لبه‌نده نه‌فتیه‌کانیان کرده سوپاگه‌ی گه‌وره‌ی سه‌ربازی.

وه هه‌روه‌ها له سالێ ۱۹۷۳ دا به‌هه‌زاران که‌س له خه‌لکی ناوچه‌کانی که‌رکوک و خانه‌قین و شیخان و ئاکرێ و زوومار و که‌ندی‌ناوه و ...هتد، وه ده‌یان و سه‌دان گوندی کوردی و پێران کران و رووخپندران یان خه‌لکی عه‌ره‌بی لێ نیشه‌جێکرا به‌ تابه‌ت نه‌و گوندانه‌ی نزیک ناوچه‌ی نهوتی و بیره نه‌وتیه‌کان بوون، نه‌مانه هه‌موو له نه‌نجامی سیاسه‌تی به‌ عه‌ره‌بکردن بوو وه ئاواره‌ی ناوچه‌کانی دیکه‌ی کوردستان بوون.

وه له‌م باره‌یه‌وه حکومه‌تی عیراق هه‌ولی گۆرینی دیمۆگرافیایی شاری که‌رکوک‌ی دا بۆیه هه‌لستا به‌ لادان و ده‌رکردنی ژماره‌یکی زۆری کرێکارانی به‌ نه‌ته‌وه کورد که کاریان ده‌کرد له دامه‌زراوه و کۆمپانیا نه‌فتیه‌کانی که‌رکوک، وه گواسته‌وه‌ی به‌ شیکی تر له‌و کرێکاره کوردانه بۆ دامه‌زراوه‌ی نهفتی تر له ده‌روه‌ی شاری که‌رکوک، هه‌روه‌ها هینانی فه‌رمانبه‌ر وکرێکاری عه‌ره‌ب بۆ جێگه‌ی نه‌و کرێکار و فه‌رمانبه‌ره کورده ده‌رکراوانه، وه هه‌ر سه‌باره‌ت به‌م باب‌ه‌ته‌وه له کاتی سه‌ردانی کردنی یه‌رپرسێکی گه‌وره‌ی حکومه‌تی عیراقی نه‌و کات بۆ یولگاریا وه له میانه‌ی به‌شداری کردنی له کۆبونه‌وه‌یکی فراواند له زانکۆی سوڤیا له بولگاریا له شوباتی سالێ ۱۹۷۴ پێکخراوو وه له وه‌لامی پرسیارێک که ئاراسته‌ی کرابوو، که ئایا راسته حکومه‌تی عیراق کرێکاره کورده‌کانی کۆمپانیا‌ی نهوتی عیراقی ده‌رکردوو؟ زۆر

(۱) کاوه نادر، که‌ندی‌ناوه له نیوان پراگواستن و به‌عه‌ره‌بکردندا، چاپخانه‌ی مه‌حوی /هه‌ولێر، له بلاوکراوه‌کانی رۆژنامه‌ی

میدیا، ژماره (۴۱)، ۲۰۰۱، لا ۲۲

(۲) کاوه نادر، سه‌رچاوه‌ی پێشووتر، لا ۱۲.

به پاشكاوانه وه لامي دايه وه گوتي) ئيمه له بهر نهوتي كهركوك ئامادهين نهك تهنها كريكاره كوردهكاني كومپانياي نهوتي كهركوك به لكو هه موو كوردي كهركوك ده ربكهين^(١).

ههر چۆنيك بيت له ماوهي ئه و چوار ساله ي به ياننامه ي (١١ ي ئادار) ديارى كردبوو، پرۆسه ي گوړيني دانيشتوانى ناوچه كوردستانيه كاني نزيك چالگه نه فتيه كان وه به تاييه تي شاري كهركوك ههر له سه ره تاوه ئاشكرابوو، به تاييه تي دواي ئه وه ي چه ندين پرووداوي توند وتيژي وناژاوه له لايه ن ده رگا ده سه لاتداره سه ركوتكه ره كاني ئه مني و مخابراتي و حزبي بو ده رپه راندني پارتيه ي چالاكه كان وخه لكاني نيشتمان په روه ر ده ستي پيكرد،

له سالي (١٩٧٢) هه موو شتيك بو خواليخوشبوو مسته فا بارزاني ئاشكرابوو، ههر بو يه له يه كيك له دانيشتنه كان له گه ل شاند ي رژيمي به عس ، بارزاني ئاوري له ميوانه كه ي دايه وه به ته وسه وه كه به ناوي (مرتجي عبدالباقي الحديبي) وه زيروي ده ره وه ي عيراق بوو له و كات، وه پي گووت) شاري كهركوك ته واو گوړدرا، كه وا ته ئيتر پيويست به سه ر ژميري ناكات، چونكه ئه نجامي سه ر ژميري كه ته نها به لگه يه ك ده بئ له سه ر ئه وه ي كه ئيمه له راستي لامان داوه. ههر ليره دا ده توانين بلين له سه ره تاوه قبول كردني سه ر ژميري فه رمي دواي راگه ياندني به ياننامه كه، بو ده ست نيشان كردني سنووري ناوچه ي ئوتوئومي به پي خالي (١٤) ي به ياننامه كه، گه و ره ترين كه م وكوري و هه له بوو ، وه ده بوايه سه ر كرديا يه تي كورد ، ديار پكردني سنووري جوگرافي ناوچه ي ئوتوئومي بگردبايه مه رجى حاشا هه لئه گر (defact) و دوانه خراوي پيش وه خته ي راگه ياندني به ياننامه ي (١١ ي ئاداري سالي ١٩٧٠ . كه وا ته ده توانين بلين ئه و ئوتوئومي يه نه ته وه ي كورد، له قاليكي كه سيدا داريزرابوو، نه وه ك هه ريمي (خاك)^(٢)، ههر له م باره يه وه دواي راگه ياندني به ياننامه كه ش سه دام حسين له ديداريكدا له گه ل په يامني ري رۆژنامه ي (لوموند) ي فه ره نسي گوتبووي (حكومه تي عيراق و حيزبي به عس ئوتوئوميان به خه لك داوه، نه وه ك خاك . به مه ش روي سياسي راسته قينه ي خو يان ئاشكر كرد.

پيويسته ئاماژه به وه بكهين، كه رژيمي به عس له پيشوتريش هه ولي دابوو گوړنكاري له سنووري جوگرافي كوردستان بكات، به به لگه ي ئه وه ي برياريكي ده ركردبوو له ريكه وتي(٢٧-٥-١٩٦٩) بو به پاريزگاكردني شاري دهوك، كه له يه كخستني فه زاو شاروچكه كورديه كاني سه ر به پاريزگاي موسل پيكه يتر^(٣). ليره دا ئه بئ ئه وه له ياد نه كهين كه به پاريزگاكردني دهوك داخوازيكي له ميژينه ي

(١) ازاد نه قشبه ندي، كاريگه ري نهوتي كهركوك له سه ر راگويزاني كورد له كهركوك و به عه ربكردني، سه رچاوه ي پيشووتر، لا ٢٩، ئه

(٢) بو زانباري سه باره ت به شيوازه كاني ئوتوئومي زياتر بروانه: عبدالعليم محمد، مفهوم الحكم الذاتي في القانون الدولي- دراسة مقارنة لبعض الأنماط والمشكلات-، مطبوعات مركز الدراسات السياسية والأستراتيجية بالأهرام، ١٩٩٤، لا ١٦٤.

(٣) بو زياتر بروانه: عه بدولا كهر يم مه حمود، په شه باي ژه ره وئه نفال، به رگي دووم، چاپي يه كه م، له له بلاوكراوه كاني وه زا ره تي رۆشه نبيري، سلئمانى، ٢٠٠٣، لا ١٦

(٤) ئه و برياره بلاوكراوه ته وه له : الجمهورية العراقية ، القرارات العامة لمجلس قيادة الثورة ١٩٦٨-١٩٧٧، المجلد الثاني، لا

جوولانهوهی رزگاریخوازی کورد بووه، بهلام مه بهستی پزیمی به عس له دهرکردنی ئه و پریاره به دهست هیئانی دوو بهرزه وهندی بوو له هه مان کاتدا، کورد گووته نی (به بهردیک دوو چوله که بکوژیت). که یه کیکیان به مه بهستی گۆرین و سپینه وهی سیمای کوردبوونی شاری موسل بوو^(۱). وه دووه میان ئاماده سازی بوو بو هه رته گه ریکی داهاتوو تاوه کو له کاتی دانوستان له گه ل سهرکردایه تی شوژی کوردستان، گفتوگو له سهر کوردبوونی شاری موسل نه کریت، وه ههروه ها ده توانین بلین سهرباری ئه و دوو بهرزه وهندیه حکومه تی عیراق چاوی له ناوچه کانی (عین زاله و زومار وشیحان) بوو که دهی زانی ناوچهی دهوله مهندن به نهفت، که واته نهفتیش هوکار بووه جگه له و دوومه بهستهی که له سهره وه ئامازه مان پیکردن، بو ئه وهی ئه و شوینانه نه کهونه ناو سنووری ناوچهی ئوتۆنومی کوردستان. هه ر ئه و نیاز و مه رازانه شیان، له گفتوگوکانی دانوستانه کانی سالی ۱۹۷۰ دا بو هاته دی.

پیاوه کردنی سیاسه تی ته عریب ده رته نجامی زور خراپی لیکه وته وه بو کورد، ئه ویش دابه زینی ریژهی دانیشتوانی کورد و بهرزبوونه وهی ریژهی دانیشتوانی عه رب له ناوچه نه فتییه کان، هه رچه نده تا ئیستاش به گشتی تیکرایی ریژهی دانیشتوانی کورد بهرتره به راورد به نه ته وه کانی تری ناوچه که، به لام سهرژمیرییه کان ئامازه به دابه زینی به رده وامی ئه م تیکرایانه ی ژماره ی کورد له ناوچه نه فتییه کانی کوردستانی عیراق ده کهن به رامبه ر بهرزبوونه وهی ریژهی عه رب له و ناوچانه^(۲)، له م باره یه وه سهرۆک بارزانی له میانه ی ئه و دیمانه یه ی که سهرنووسه ری روژنامه ی (عه ربولپوه م) ی ئوردنی له گه لچی دا سازدا، دووپاتی له و راستیه کرده وه، له میانه ی وه لام دانه وهی ئه و پرسیاره ی که ئایا کیشه ی پارێزگای که رکوک که حکومه تی ناوه ندی نایه وهی بخریته سهر ناوچه ی کوردی یه کیکه له ناکوکیه کانی نیوان بزافی کورد و حکومه تی ناوه ندی، بارزانی گووتی (بئ گوومان له م ناکوکیانه دا که رکوک خالی سهره کیه)^(۳).

له سهر هه موو ئه وانیه ی له مه وپیش خستمانه پروو، ئه وه مان بو دهرده که ویت که به شیکێ زوری ئه و ناوچانه ی که پیشووتر له لایه ن پزیمی به عسه وه به هو ی هه بوونی نه فته وه پرووبه روی وپرانکردن کراونه ته وه، ته نانه ت پانتاییه کی به رفراوان له ناوچه کانی نه فتی خه لکه که ی پرووبه روی و پراگواستی و ته عریب کردن و کاره ساتی ئه نفال بوونه ته وه.

بو ئه مونه له سالی ۱۹۸۰ نو گووندی سنووری کیلگه ی نه فتی ته فته ق له لایه ن حکومه تی عیراقه وه ته ختی زه وی کران وه دانیشتوانه که ی راپیچی شاری هه ولیر کران، وه ناوچه که ش وه کو ناوچه یکی

(۱) سه باره ت به کوردبوونی شاری موسل پروانه: خلیل اسماعیل محمد، اتجاهات الاستيطان العربي في محافظة نينوي وأثره علي تكوين القومي للسكان، بحث منشور في مجلة (مەتبەن)، مجلة سياسية- ثقافية، العدد ۱۲۵، حزيران، ۲۰۰۲، لا ۱۰۳۹۱-۱۰۳۹۰. د. خلیل اسماعیل محمد، کوردستان العراق بين الاحتواو القومي والافتتاح الدولي، سه رچاوه ی پیشووتر، لا لا ۳۱۳ و لا لا ۵۸۵۲

(۲) دابه زینی ئه م رشیژه یه به لگه یکی رشوونی سیاسه تی حکومه ته یه که دوای یه که کانه بو ته عریب کردنی ناوچه نه فتییه کان، بو زیاتر برشوانه: خلیل اسماعیل محمد، البعد القومي للتغیرات في الحدود الادارية لمحافظة کرکوک- ۱۹۹۷ لا ۲۲

(۳) روژنامه ی خه بات، ژماره ۸۷۵ له ریکه وتی - ۲۲ ۱۹۹۸، لا ۳

قەدەخەكراو پراگەيانرا، وە ھەروەھا ناوچەكانى نەوتى لە سنوورى قەزای مەخمور و كەندىئاوھ^(۱) بارودۆخىكى باشتريان نەبوو، وە سەربارى ھەولەكانى تەعريبكردنى ئەو ناوچە نەفتيانە لە ھەمانكاتدا ھىچ خزمەتگوزارىيەكيان پىشكەش نەكراو.

واتە دەتوانىن بلىن كە بەشىك لە ناوچەكانى نەفتى لە ھەرئىمى كوردستان دووجار زياھەندبوون، جارېك بەھۆى سياسەتى پزئىمى بەعسى عىراق و جارېك بەھۆى ئەو زيانانەى لە ئەنجامى چالاكى نەفت و گاز لە لاىون حكومەتى ھەرئىمەو بەشئوھى نەرىنى بەسەرياندا دەشكىتەوھ. وە بەم شئوھى ناوچەكانى نەفتى لە ھەرئىمى كوردستان نەك ھەر بنیات نەراونەتەوھ بەلكو خزمەتگوزارىيەكانى سەرەتايان بۆ داىين نەكراو^(۲).

وہ لەو پرووھە دەردەكەوئىت كە حكومەتى ھەرئىمى ھىچ پلانىكى لەو پرووھە نىھ، وە پەرلەمانىش ھىچ بەھاناوھ چوونىكى بۆ جئىبەجئىكردنى ناوھرۆكى قانونى نەفت و گازى ژمارە (۲۲) ى سالى ۲۰۰۷ى ھەرئىمى كوردستان نەبووھ، بەمەش خەلكى ناوچەكانى نەفتى ھىچ متمانەئىكيان بە وەبەرھئىنانى پرۆسەى نەفت نىھ ودروشمى (نەوت بۆ دەسەلات و دووكەل بۆ خەلك و پيس بوون بۆ ژئنگە) بەرز بكەنەوھ.

ئەگەر ئەمە حالى ناوچەكانى نەفتى ژئر دەسەلاتى حكومەتى ھەرئىمى كوردستان بئىت، ئەوا دەبئىت حالى ناوچەكانى نەفتى كە دەكەونە ئىتو ماددەى (۱۴۰) ى دەستورى عىراقى، وەك ناوندرا (ناوچە كوردستانىيەكانى دەرەوھى ئىدارەى حكومەتى ھەرئىمى كوردستان) چۆن بئىت. كە پئويستە بە ھاوبەشى بەرئوھبەرئىن لە ئىوان حكومەتى ئىتحادى عىراق و حكومەتى ھەرئىمى كوردستان، تا يەكلاكردنەوھى سنوورى كارگئىرى ئەو ناوچانە، بەوھى دەكەونە سنوورى جوگرافى ھەرئىمى كوردستان يان نەو.

وہك دەلئىن مئژوو خۆى دووبارە دەكاتەوھ، ديسان شاندى دانوستكارى كورد لە سالى ۲۰۰۴-۲۰۰۵ لە نووسىنەوھى دەستورى عىراق، دووبارە كەوتنەوھ ھەمان ھەلەى مئژوو كە لە مەوئىش لە شىكردنەوھى بەندى (۱۴) ى بەياننامەى ئادار بەدرئىزى پروھمانكردەوھ^(۳). كە نەيائتوانى جياوازى لە ئىوان خاك ونەتەوھ و نەفت بكەن لە دانوستانەكانيان تا بگرە دانوستانەكانى ئەو دوایىھى حكومەتى ھەرئىمى لە گەل حكومەتە يەك لە دواى يەكەكانى عىراقى پاش سالى ۲۰۰۵ ئەنجامدراوھ.

لە سالانى دواى رووخانى بەعس لە عىراق، بارودۆخەكە لەو ناوچانەدا گوزرانكارى بە سەردا ھاتووھ، لە تەنىشت وەزارەتى نەفتى عىراقدا وەزارەتى سامانە سرووشئىيەكانى حكومەتى ھەرئىمى كوردستان

(۱) بروانە، كاوھ نادر، كەندىئاوھ لە ئىوان پراگواست و بەعەرەبكردندا، سەرچاھى پئشووتر، لا ۳۸ و دواتر.
(۲) بۆ زانىارى زياتر بروانە: رئىين فەتاح، نەوت و خەلك لە پەراوئىزى نەوت و سياسەتدا، چاپى يەكەم، بئ ئامازە كردن بە شوئنى چاپ كردن، ۲۰۱۴/۲۹ لا ۳۰
(۳) سەبرى داواكارى دووھم لە باسى دووھم لەم توئزئىنەوھى بەدا بكە.

ئامادەيى ھەيە و نەفت و گاز بەرھەم دەھيئەت، وە تا ھەندىك گريپەستيشى ئەنجامداوہ لە گەل ھەندىك كۆمپانىيە نەفتى^(۱).

لېرەدا پرسىيارىكى گرينگ دەورژيئندريٲ، ئايا ئامادەيى ھكۆمەتى ھەريٲم لە ناوچە كوردستانىيەكانى دەرەوہى ئىدارەيى ھەريٲم، توانيويەتى ئاراستەيى ستراتىژى چالاكييەكانى نەفت لە (نەفتەوہ بۆ خەلك) بگۆريٲ؟

بە و ماناييەيى كە ئايا لە ئىستايى كارکردنى ھكۆمەتى ھەريٲم لە ناوچە دابريٲزاوہكاندا، لە تەنەشت چالاكى پرسۆسەكانى نەفت و گازدا، خاوەندارىيەتى لە خەلكى ناوچەكە دەكرىٲ يان تەنھا خاوەندارىٲيەكە لە نەفت و گازى ناوچەكە دەكرىٲ؟

بۆ وەلامدانەوہى ئەو پرسىيارە، دەلەين لەوتەيى ھكۆمەتى ھەريٲم لە پرۆژەكانى نەفتى ناوچە دابريٲزاوہكاندا كار دەكات، ھيشتا ھيچ پرۆژەيەكى خزمەتگوزارى لەو ناوچانە جىبەجىن نەكردووە، بۆ ئموونە، لەكۆي گوندەكانى سنوورى كىلگەي نەفتى خورمەلە كە يەكەلە كىلگە گەورەكانى ھكۆمەتى ھەريٲم، تەنەت لە يەك لەو گوندانەش بىكەيٲكى بچووكى تەندروستى نيە:

لە ميانەيى ئەوہى لە سەرەوہ خستمانە روو، دەتوانيىن بليٲن چالاكييەكانى ھكۆمەتى ھەريٲم لە ناوچە دابريٲزاوہكاندا بە دريٲزكراوہى ھەمان سىياسەتى پىادەكراوى قۇناخەكانى پيشووى دابريٲت^(۲)، كە ئامانجى چالاكيەكان نەفتى ناوچەكەيە نەوہك خەلكى ناوچەكە، واتە ھكۆمەتى ھەريٲميش تەنھا خاوندارىٲى نەفتى ناوچەكەيى كردووە نەوہك خەلكى ناوچەكە^(۳).

كەواتە دەبى ھكۆمەتى ھەريٲم يە سوود وەرگرتن لەو ھەموو ئەزمونەيى پابردوو، كە لە دانوستانەكانى سالانى ۱۹۷۰ وە تاوہكو ئىستا، پيويستە ستراتىژى چالاكيەكانى لە تەنيا نەفت بۆ خاك و خەلك بگۆريٲ، وە بيكاتە پرەنسىپ لە ھەموو دانوستانەكانى داھاتوو وە داكوكى لى بكات، واتە ستراتىژىك لە پىناو خەلكدا بايەخ بە نەفت بدات نەوہك پىچەوانەكەيى، وە دەبىٲ بەلايەنى كەم بەشيك لە داھاتى نەفتى ناوچەكە لە خزمەتگوزارىيەكانى سەرەتايى وەك ئاو، ريگەوبان، قوتابخانە، بىكەيى تەندروستى.... ھتد. خەرج بكات. بەپىچەوانەوہ ناكريٲ ھكۆمەتى ھەريٲم خاوەندارىيەتى نەفتى ناوچەكە بكات وە خەلكەكەيى پەراويز بكات. واتە دەرھيٲنانى نەفتەكە بە مافى خۆيى بزانيٲ و گرنكى دان بە خەلكەكەيى بخاتە ئەستۆيى ھكۆمەتى بەغداوہ، بەمانايكى تر ناكريٲ ھكۆمەتى ھەريٲم نەفتەكە بە كوردستانى بزانيٲ و خەلكەكەيى بە عەرەبستان، و خاكەكەيى بە عىراق پراسپريٲت، كە لە كاتىكدا خەبات و خويىنى زۆرى لەو پىناوہ پىشتووہ، ھەر بۆ ئموونە سازش نەكردنى مستەفا بارزانى لە سەر كەركووك و ناوچەكانى ترى كوردستانى شوڤشى ئەيلولى كردە قوربانى، وە نابىٲ گووتە

(۱) بۆ زانيارى زياتر بېروانە: ريبيىن فەتاح، نەوت و خەلك لە پەراويزى نەوت و سىياسەتدا، سەرچاوەيى پيشووتر، لا ۳۱ (۲) نزيك لەو مانايە: بېروانە: نەوتى كوردستانى عىراق، مەكنەبى ناوہندى دىراسات و ليكۆلينەوہ، سەرچاوەيى پيشووتر،

(۳) بۆ زانيارى زياتر بېروانە: ريبيىن فەتاح، سەرچاوەيى پيشووتر، لا لا ۳۳۳۲.

مېژووېه كەي (ئەگەر كەركوك يەك كوردىشى تېدا مابېت ھەر كوردستانىيە) لە ياد بکەين، بۆيە پيويست دەكات لەمەو دوا سىياسەت و ستراتېژىيەتى دانوستانەكان لەم بارەيەو بگۆرېت ، وە ھەمان ھەلەى پېشووتر دووبارە نەكاتەو ھەلە پېناو بەرژەوندى دارايى و كاتى نەفت، خاكى كوردستان نەكاتە قوربانى ولە يادى نەكات و فەرامۆش نەكات يان بە لايەنى كەمەو ھە سىياسەتتىكى ھاوتەريب بگريتە بەر، وە ھاوسەنگى رابگريت لە نيوان خاك و نەفت،

واتە دەتوانين بليين پىادە كوردنى سىياسەتى تەعريب و دان نەنان بە كوردستانىتى ناوچە نەفتىيەكان ، پيشتەر و ئىستاش ھۆكارىكى سەرەكى نەگەيشتنە بە چارەسەرىكى ھەميشەيى دۆزى كورد لە عىراقدا. بەلام پرسىارە گرينگەكە ليرەدا ئەو ھەيە ئاخۆ كوردان بۆ خزمەتى كيشەكەيان لە توانايندا ھەيە سامانى نەتەوايەتيان (ئاو ، نەوت...) بخەنە گەر؟

كۆتايى

لە كۆتايى تووژىنەو كەمان گەيشتن بە چەند دەرئەنجامىك و پيشنيارىك كە بەم شىوھى خواروھە دەيخەينە روو:

أ- سەرئەنجامەكان:

- ۱- دەستپىكى گەتوگۆكان نيوان سەرکردايەتى شۆرشى كورد و حكومەتى عىراق دەگەرپتەو ھە بۆ كۆتايىيەكانى سالى ۱۹۶۹ و سەرەتاي سالى ۱۹۷۰ ھە دواى دريژە كيشانى بۆ ماوھى چەند مانگىك سەرئەنجام بەياننامەى (۱۱ى ئادار) راگەينرا.
- ۲- ھۆكارە سەرەكەكانى دەستپىكردنى گەتوگۆ لە نيوان ھەردوولا ئەگەر لە بنەرەتدا دەگەرپتەو ھە بۆئەو فشارە گەرەى لە سەر سوپاي عىراق ھەبوو ھە ھەر ھەشكستە مەزنەكانى سەربازى سوپاي عىراق لە سەر دەستى ھيژى پيشمەرگەى كوردستان كە حكومەتى عىراق زيان و كوژراوى زورىان ھەبوو رۆژانە ، بەلام لە تەك ئەو ھەو ھە رۆژىمى بەعس تاكتيك و فيل و ئامانجى خۆى لە پەنا ئاشتى دەپيكا، جگە بۆ بە سەر بردنى كات و خۆ بە ھيژكردن و پرچەك كردن بوو .
- ۳- بارگرانى ئابوورى عىراق لەو كات ھۆكارىكى بنەرەتى و پالئەرىكى سەرەكى بوو كە وا لە بغداد بكات ناچار ييت ھەلبژاردەى دان وستان پەسند بكات لە گەل سەرکردايەتى شۆرشى كوردستان، ئەمەش بە روونى ئامازەى پيكرابوو لە تووژىنەو ھەيكە كە بلاكرا بۆ ھە لە لايەن گۆفارى (New Middle East) بەريتانى كە شەرى عىراق دژ بە كورد، تيجو ھەكەى نزيكەى (۳۰%) بوودجەى عىراق بوو ھە بۆ سالى ۱۹۶۹.
- ۴- نەفت و كشتوكال و ئاو سى ھۆكارى سەرەكى بوون بۆ راگواستنى كورد لە ناوچە نەفتىيەكانى كوردستان و تەعريب كردنى .

5- نەفت ھۆكاری سەرەكى بوو لە دان پېنەنانى حكومەتە يەك لە دوای يەكەكانى عىراق بە ديارکردنى سنوورى ناوچەى ئۆتۆنۆمى و بە تايبەتى شارى كەركوك وە جيبەجيبکردنى بەندى (۱۴) بەياننامەى (۱۱) ى ئادارى سالى (۱۹۷۰).

6- داگيركەرانى كوردستان وە پزىمى عىراق ئەو پراستىيە باش دەزانن و ھەرسىيان كەردووە كە نەفت سەرچاوەيىكى ئابوورى بەھيژ و پتەو وە زەمىنە خۆشكەرە بۆ بپياردانى قەوارەيىكى سياسى سەرەبەخۆى كوردستانى، بۆيە نەوت لە ھەركۆيىيەكى باشوورى كوردستاندايىت ئەوا پراگواستن و بەعەرەبکردنى ئەو ناوچەيە لە قوولايى تۆرى سياسەتى بەعسى پەگەزپەرست دەربازى نەبوو وە دوورو نزيك دەيانگيرتەو.

7- ھەبوونى پزىزەى زۆرى نەوت لە خاكى كوردستان وە بە تايبەتى لە شارى كەركوك وە دۆزينەو وە نەوت تپايدا، ئەوا فاكترى نەوت بوو ھۆى وەرچەرخانىكى گەرە بە پلەى (۱۸۰) بە سەر كيشەى كورد داھيئا لە روانگەى وولتاتانى زلھيژ و ھەريمى بە گشتى وە وولتاتانى ھاوسى بە تايبەتى، وە بە چەندىن شپوھ ليكدانەو و حيسابى بۆ دەكرا . بە تايبەتى لە لايەن وولتاتانى ئيران و ئەمريكا و يەكپەتەى سۆفيەت.

8- دوای خۆمالي کردنى نەفتى كەركوك، بەعس دروشمى (نەفتى عەرەب بۆ عەرەب) يان (نەفتى خۆمان بۆ خۆمان) ى زۆر دووبارە دەكردەو، ئەمەش نيازىكى پلانپزى بەعس بوو وە بە شيك بوو لە سياسەتى بە عەرەبکردن كە لە ھەندى ناوچەى كوردستاندا گرتبوو بەر، وە بە تايبەتى گريدانى ئەو درووشمانەش بە نەفتى كەركوك وە بەلای جوولانەو وە رزگاربخوازی كوردستان، دووركەوتنەو وە بوو لە راستى.

9- خۆماليکردنى كۆمپانيای نەفتيەكان، كاريگەرى لە بارودۆخى ناوچە نەوتىيەكانى كەركوكيش كەردبوو، بۆيە سەرۆك مستەفا بارزانى، بۆ ناچارکردنى بە دابەشکردنى داھاتى نەفت بە پيى پزىزەى دانىشتوان وەك لە بەندى (۱۴) پزىكەوتنامەى ئادارى سالى ۱۹۷۰ دا ھاتبوو دووپات كەردەو، وە فشارى خستە سەر پزىمى عىراق، بەعسيش كە لە نيازى كورد بۆ داواکردنى كەركوك ئاگادار بوو، بە بيانووى ئەو وە كە تەنيا حكومەتى نيشتمانى دەتوانيت بپيار لە سەر دابەش کردنى سامانىكى نيشتمانى وەكو داھاتى نەفت بدات، ملي بۆ ئەو داخوازيیە نەدا.

10- قۆناخى دوای خۆمالي کردنى كۆمپانيای نەوتى عىراق لە ۱-۶-۱۹۷۲ وە پزىكەوتنامەى (۱-۳-۱۹۷۳) بە قۆناخى دەست پزىشتووى تەواوى عىراق بە سەر پزىسەكانى وەبەرھيتانى نەوت دادەنریت، وە دەست پزىشتووى تەواوى عىراق بە سەر بەرھەمى ھيتانى نەوتى كوردستانى عىراق بە مانای بەستەنەو وە بەرھەمھيتان بە ئابوورىيەكان دپت وە بە گۆيرەى بەرژەو وەندىيەكانى عىراق رپزەو دەكریت، واتە عىراق توانى توانای خۆى ببوژينتەو وە لە دوای خۆماليکردنى نەوت، چونكە حكومەتى عىراق بە خۆمالي کردنى نەفت توانيان پارەيىكى زۆر بە دەست بەيئن بە ھۆى

بەرزبۆونەوہی نرخى فرۆشتنى نەفت بۆ دەیان جار زیاتر لە نرخى پيشووتىرى وە بە تايبەتى لە سەرەتای سالى ۱۹۷۴، کە یارمەتى دەر بوو بۆ گريډانى سەفەقاتى گەورە لە گريبەستى کرینی چەک و تەقەمەنى، وە ھەر وەھا حکومەتى عىراق توانى ھەندىک ریکارى باش بگريتە بەر کە پەيوەست بوون بە ئاستى بژيوى خەلک، وەک زیادکردنى مووچەى فەرمانبەران، وە دابەزاندنى نرخى سووتەمەنى ھەموو ئەو کارانە لە پیناوا راکيشانى سۆزى ھاوولاتیان و لایەنگرى گەل بۆ خۆى.

۱۱- پالېشتى ئەمریکى و ئىرانى بۆ کوردانى عىراق لەو سەرچاوە دەگريت کە بە ھىواى سوود وەرگرتن لەو باروودۆخەى ئىوان کورد و حکومەتى عىراق کە ماھى چارەسەرکردن نى، وە ھەر وەھا کە دەبیتە لاوازکردنى عىراق لە سەر دەستى کورد، کە رەتیان دەکرەووە دەستبەردارى ئەو ئۆتۆنۆمىە ناتەواو بەن، واتە لە خەمخۆرى و ئارەزووى ئەمریکا و ئىران دا نەبوو بۆ سەرکەوتنى شۆرشى کوردان، یان بۆ خزمەتى دواپۆژى کوردانیان بىت.

۱۲- کەرکوک بوو گريکۆرەى سەرەکى وە ئەو تاشە بەردە گەورە پە بوو کە بەر دانوستانەکانى سالى ۱۹۷۴ کەوت وە دانوستانەکانى لە سەر وورد و خاش بوو، وە بوو ھۆى ھەلگىرسانەوہى شەپىکى خویناوى لە ئىوان گەلى کورد و حکومەتى عىراق. وە ھۆکارە سەرکىکەى ناکۆکى لە سەر کەرکوک خۆى لەو دا دەبىنەوہ کە کەرکوک ناوچەتکى دەولەمەند بوو بە نەفت بۆيە حکومەتى عىراق زۆر حىسابى بۆ دواپۆژى کوردستان دەکرد وە لە کاتىک بىتە دەولەتکى سەر بەخۆ.

۱۳- کۆمەلە ھۆکارىک وای لە نیکسۆن کرد لە رىکەوتى ۳۰-۳۱ ی ۱۹۷۲/۵ بچیتە سەردانى شای ئىران لە تاران، کە پرسى لاوازکردنى پڑىمى عىراق و ھاوکارىکردنى دارابى جوولانەوہى کورد بوو بەبەتکى گرينگى گفوتگۆى ئىوانیان بوو، وە نیکسۆن لەو سەردانەیدا پرسى کوردى ھىتابووە ئىو خشتەى کارەکانى وە باسى لىوہ کرد. و باپەخ و گرينگى بىر و کانگا نەفتیەکانى ناوچەکەى و ئەگەرى ھىرش کردنە سەر بەرژەوہ ندىەکانى ئەمریکای خستبوو بەر باس.

۱۴- رىککەوتنامەى (۱۱) ی ئادارى سالى ۱۹۷۰، لە (۲۷) بىست و حەفت بەند پىکھاتبوو، واتە (۱۵) بەندى ئاشکرا، وە (۱۲) بەندى نھىنى، ھەر زوو ھەندىک لەو بەندانە چوونە بواری جىبەجى کردن، بەلام ھەندى بەندى تر بە ھەلپسىراوى مانەوہ وە حکومەتى عىراقى سلى و خۆدزىنەوہى دەکرد لە جىبەجى کردنیان بە مەبەستى بە سەربردنى کات، وە ئەو بەندانەى کە ببونە بابەتى ناکۆکى بنەرەتى لە ئىوان ھەردوو لایەن، بە دیارى کراوى سى پرسى سەرەکى بوون ئەمانىش برىتى بوون لە:

أ- سنوورى جوگرافى کوردستان کە دەکەوتتە ناوچەى ئۆتۆنۆمى.

ب- دواپۆژى پىکھاتەى ھىزى پىشمەرگەى کوردستان.

ت- شىوازی بەشدارىکردنى کورد لە حوکمرانى عىراق.

ب- پيشنياره كان:

۱- توپژينه وه كه به پروونی دهري دهخات كه مستهفا بارزانی وسهركردايه تي شوڤشي كوردستان له دان وستانه كانی ريككه و تننامه ی (۱۱ ئادار) ی سالی ۱۹۷۰ نهك ههر بو وه ستاندى سياسته تي به عه ره بگردنى كوردستان به لكو بو سپينه وه ی شوپنه واره كانی به عه ره بگردنى كوردستانيش كاریان كردوو، چونكه به عه ره بگردنى كوردستان هه ره شه يكي گه وره يه له سه ر ئیستا و ناینده ی ئاسایشی نه ته وه یی كوردستان . بویه پيشنيار ده كه یین تابكریت به زووترین كات ئەم كيشه يه چارسه ربكریت، چونكه كات به فیرۆدان له بهرژه وه ندى كورد نیه.

۲- پراگواستنی گونده سنووریه كانی كوردستان به مه به ستی لیکدا برانی كوردی پارچه داگیركراوه كانی كوردستان و نه هیشتنی قوولاییه میژوو یی و جوگرافی و كۆمه لایه تیه كانی نه ته وه ی كورد بووه، له هه ر یه ك له پارچه كاندا. وه له هه مان كاتدا به مه به ستی به ده ست هیتان و داگیركردنی كیلگه نه فتیه هه وه شه كانی سه ر سنوور بوو. بویه پيشنيار ده كه یین بو لایه نی په یوه ندار كه به زووترین كات ئەم كيشه يه یه كلابكاته وه.

۳- ناكریت له پرووی قانونیه وه ئەو به لگه نامه یه به ريككه و تننامه هه ژماربكه یین، چونكه ته نها به ناوی (ئه نجوومه نی سه ركردايه تی شوڤش) ی عیراق ده رچوو و شیوه ی به یاننامه ی وه رگرتوو، وه هیچ دانه یك نیه كه له سه ری نووسراییت ريككه و تننامه و وه به واژو و ناوی هه ردوولایه ن بلاكرا بیه ته وه، ته نانه ت هاوپیچه فه رمی نه یینی ريككه و تننامه كه به یه ك دانه واژوو كرابوو وه له لایه نی كوردی بوونی نه بوو كه ئەمه خو ی له خویدا ده یسه ملینت كه سیفه تی ريككه و تننامه ی نه بووه هه موو ئەمانه له لایه ك، وه له لایه كی تر ده بوايه ده قه كان به شیوه ی ماده و به ند و به ش بنووسرابوايه كه ئەم جوړه دارشته ی بو نه كراوه كه له قانون و ريككه و تننامه كان پیاده ده كرت، كه واته ده تانین بلین له پرووی نووسینی شیوازی یه وه (شكلی) وه كه م و كورتی هه یه وه شیوازی (شکل) به شیکه له پرووی بابه تی یه وه (موجوعی) وه ، وه هه روه ها حكومه ت زا ره وه ی (به یان نامه ی) به كارهیئاوه نه وه ك ريككه و تننامه. تا خو ی له ئاسه واره قانونی یه كه ی بدزیته وه له دوا رۆژدا ئەمه شیان به ئەنقه ست و ژیرانه ئەنجام داوه له بهرژه وه ندى خو یان. چونكه كاتیک پی ده گوترت ريككه و تننامه ئەگه ر هه ردوو لایه ن واژوو یان له سه ر كرده ییت ئەوا نیشانه ی دان پینانه به یه كتری، به لام ئەگه ر یه ك لایه ن به ته نها بلاوی كرده یته وه ئەوا هه ر هه مان لایه نیش له چۆنیه تی و ئاسه واری جیه جیكردنه كه سه ر پشكه. بویه پيشنيار ده كه یین له مه ودوا له دان وستانه كان كه سانی قانونی شاره زا و پسپور ئاماده بیان هه ییت.

۴- پیاده كردنی سياسته تی ته عرب ده رئه نجامی زۆر خرابی لیکه وته وه بو كورد، ئەویش دابه زینی رپژه ی دانیشتوانی كورد و به رزبوونه وه ی رپژه ی دانیشتوانی عه رب له ناوچه نه فتیه كان، هه رچه نده تا ئیستاش به گشتی تیکرایی رپژه ی دانیشتوانی كورد به رزتره به راورد به نه ته وه كانی تری ناوچه كه،

به‌لām سه‌رژمیریه‌کان ناماژه به دابه‌زینی به‌رده‌وامی ئەم تیکرپایانه ی ژماره‌ی کورد له ناوچه نه‌فتیه‌کانی کوردستانی عیراق ده‌که‌ن به‌رامبەر به‌رزبوونه‌وه‌ی پڕژێه‌ی عه‌ره‌ب له‌و ناوچانه. بۆیه ده‌بیت به‌ زووترین کات ئەم کیشه‌یه‌یه‌ کلابکریته‌وه.

5- توپزینه‌وه‌که‌ گه‌یشته‌ ئەو ده‌ره‌نجامه‌ی که‌ حکومه‌تی هه‌رێم هه‌یچ پلانیکی له‌و پروه‌وه‌یه‌، وه‌ په‌رله‌مانیش هه‌یچ به‌هاناوه‌ چوونیکه‌ی بۆ جیبه‌جیکردنی ناوه‌رۆکی قانونی نه‌فت و‌گازی ژماره‌ (22) ی سالی 2007ی هه‌رێمی کوردستان نه‌بووه، به‌مه‌ش خه‌لکی ناوچه‌کانی نه‌فتی هه‌یچ متمانه‌یکیان به‌ وه‌به‌ره‌یتانی پڕۆسه‌ی نه‌فت نیه‌، تا کار گه‌یشته‌ ئەوه‌ی و‌دروشمی (نه‌وت بۆ ده‌سه‌لات و دووکه‌ل بۆ خه‌لک و پيس بوون بۆ ژینگه‌) به‌رز بکه‌نه‌وه. بۆیه‌ پيشنیار ده‌که‌ین که‌ لایه‌نی په‌یوه‌ندار به‌خیرایی پلانی پتویست ناماده‌ بکات.

6- وه‌ک ده‌لێن مێژوو خۆی دووباره‌ ده‌کاته‌وه، دیسان شاندی دانوستکاری کورد له‌ سالی 2004-2005 له‌ نووسینه‌وه‌ی ده‌ستووری عیراق، دووباره‌ که‌وتنه‌وه‌ هه‌مان هه‌له‌ی مێژووی که‌ له‌ مه‌وپی‌ش له‌ شیکردنه‌وه‌ی به‌ندی (14) ی به‌یاننامه‌ی ئادار به‌دریژی روومانکرده‌وه. که‌ نه‌یانتوانی جیاوازی له‌ ئیوان خا‌ک و نه‌ته‌وه‌ و نه‌فت بکه‌ن له‌ دانوستانه‌کانیان تا بگره‌ دانوستانه‌کانی ئەو دواییه‌ی حکومه‌تی هه‌رێم له‌ گه‌ل حکومه‌ته‌یه‌که‌ له‌ دوا‌ی په‌که‌کانی عیراقی پاش سالی 2005 ئەنجامدراوه. بۆیه‌ پتویسته‌ ئەم هه‌له‌یه‌ راستبکریته‌وه.

7- ده‌توانین بلێن چالاکیه‌کانی حکومه‌تی هه‌رێم له‌ ناوچه‌ دا‌برێ‌راوه‌کاندا به‌ درێژکراوه‌ی هه‌مان سیاسه‌تی پیاده‌کراوی قۆناخه‌کانی پيشوو داده‌نریت، که‌ ئامانجی چالاکیه‌کان نه‌فتی ناوچه‌که‌یه‌ نه‌وه‌ک خه‌لکی ناوچه‌که‌، واته‌ حکومه‌تی هه‌رێمیش ته‌نها خاونداریتی نه‌فتی ناوچه‌که‌ی کردووه‌ نه‌وه‌ک خه‌لکی ناوچه‌که‌، وه‌هه‌یچ خزمه‌تگوزاریکی پيشکه‌ش نه‌کردوون. بۆیه‌ پيشنیار ده‌که‌ین که‌ لایه‌نی په‌یوه‌ندار به‌خیرایی خزمه‌تگوزاریان پيشکه‌ش بکات.

8- ده‌بێ حکومه‌تی هه‌رێم په‌ سوود وه‌رگرتن له‌و هه‌موو ئەزمونه‌ی رابردوو، که‌ له‌ دانوستانه‌کانی سالی 1970 وه‌ تاوه‌کو ئیستا، پتویسته‌ ستراتیژی چالاکیه‌کانی له‌ ته‌نیا نه‌فت بۆ خا‌ک و خه‌لک بگۆریت، وه‌ بیکاته‌ په‌نسیپ له‌ هه‌موو دانوستانه‌کانی داها‌توو وه‌ دا‌کوکی لێ بکات، واته‌ ستراتیژیک له‌ پیناو خه‌لکدا بایه‌خ به‌ نه‌فت بدات نه‌وه‌ک پینچه‌وانه‌که‌ی، وه‌ ده‌بیت به‌لایه‌نی که‌م به‌شیک له‌ داها‌تی نه‌فتی ناوچه‌که‌ له‌ خزمه‌تگوزاریه‌کانی سه‌ره‌تایی وه‌ک ئاو، رینگه‌وبان، قوتا‌بخانه، بنکه‌ی ته‌ندروستی....هتد. خه‌رج بکات. به‌پینچه‌وانه‌وه‌ نا‌کریت حکومه‌تی هه‌رێم خاوه‌نداریه‌تی نه‌فتی ناوچه‌که‌ بکات وه‌ خه‌لکه‌که‌ی په‌راویز بکات. واته‌ ده‌ره‌یتانی نه‌فته‌که‌ به‌ مافی خۆی بزانی‌ت و گرنگی دان به‌ خه‌لکه‌که‌ی بخاته‌ ئەستۆی حکومه‌تی به‌غداوه، به‌مانایکی تر نا‌کریت حکومه‌تی هه‌رێم نه‌فته‌که‌ به‌ کوردستانی بزانی‌ت و خه‌لکه‌که‌ی به‌ عه‌ره‌بستان، و خا‌که‌که‌ی به‌ عیراق راسپیری‌ت، که‌ له‌ کاتیکدا خه‌بات و خوینی زۆری له‌و پیناوه‌ ریشتوووه، هه‌ر بۆ نموونه‌ سازش نه‌کردنی مسته‌فا

بارزانی له سەر کەرکوک و ناوچهکانی تری کوردستانی شۆرشى ئهیلولى کرده قوربانى، وه ناییت، گووته میژووویه کهى (ئهگهر کەرکوک یه ک کوردیشى تیتدا ماییت ههر کوردستانیه) له یاد بکهین، بۆیه پیشنیار ده کهین له مهو دوا سیاسهت و ستراتیژیهتی دانوستانهکان له م بارهیهو بگۆریت ، وه هه مان هه له ی پیشووتر دووباره نه کاته وه وه له پیناو بهرژه وندی دارایی و کاتی نهفت، خاکی کوردستان نه کاته قوربانى وله یادی نه کات و فهرامۆش نه کات یان به لایهنى که مه وه سیاسهتییکی هاوته ریب بگریته بهر، وه هاوسهنگی پابگریت له تیوان خاك ونهفت.

سەرچاوهکان

– سەرچاوه کانی زمانى کوردی :

- ۱- ئازاد نه قشبه ندى، کيشه ی موسڵ یان کيشه ی نهوت، گۆفاری مه تین، خولی ۳، ژماره (۵۷)، تشریتی یه که م- ۱۹۹۶.
- ۲- ئازاد نه قشبه ندى، کاریگه ریی نهوتی کەرکوک له سەر راگۆژانی کورد له کەرکوک و به عه ربکردنی، توژی نه ویکه له گۆفاری سه نته رى برابه تی بلاوکراوه ته وه، تایبه ته به کۆنفراسی زانستی – ئه کادیمی کەرکوک له (۳- ۵ ی نیسانی ۲۰۰۱ کوردستان -هه ولتیر) ژماره (۲۰) سالی ۲۰۰۱.
- ۳- ئەمین قادر مینه، ئەمنی ستراتیجی عیراق و سینکۆچکه ی به عسیان : ته رحیل نه عریب ته بعیس، ج ۲، له بلاوکراوه کانی سه نته رى لیکۆلینه وه ی ستراتیجی کوردستان، سلیمانی، ۱۹۹۹.
- ۴- جه رجیس فه تحوللا، شاری کەرکوک، کیشه له سەر پیکهاته ی ره گه زی (نتی) و هه ولدان بۆ به عه ره بکردنی، توژی نه ویکه له کۆنفراسی زانستی – ئه کادیمی کەرکوک له (۳- ۵/ ۲۰۰۱/ ۴) به سترابوو، وه له گۆفاری سه نته رى برابه تی بلاوکراوه ته وه، ژماره (۲۰) له هاوینی سالی ۲۰۰۱.
- ۵- خلیل اسماعیل محمد، ره هه ندى نه ته وه یی نیشه جیپوونی عه ره ب له پارێزگای کەرکوکدا، توژی نه ویکه له گۆفاری سه نته رى برابه تی بلاوکراوه ته وه، ژماره (۲۰)، هاوینی ۲۰۰۱.
- ۶- رییین فه تاح، نهوت و خه لک له په راویزی نهوت و سیاسه تدا، چاپی یه که م، بئ ئاماژه کردن به شوینی چاپ کردن، ۲۰۱۴.
- ۷- راپۆرتی سیاسی سه رکردایه تی کاتی پارتي دیموکراتی کوردستان که له لایه ن کۆنفراسی پارتي یه وه له (۱۱- ۱۵) ی ئابی ۱۹۷۶ په سند کراوه.
- ۸- عه بدوللا که ریم مه حمود، ره شه بای ژه هر وئه نفال، به رگی دووهم، چاپی یه که م، له له بلاوکراوه کانی وه زاره تی رۆشه نبیری، سلیمانی، ۲۰۰۳.
- ۹- غه فوور مه خمووری ، به عه ره بکردنی کوردستان، هه ولتیر ۰ باشووری کوردستان، ۲۰۰۲.
- ۱۰- فه ره اد حه مزه محه مه د ، میژوو ی نهوتی کەرکوک، ، ئه کادیمیای هۆشیاری و ییگه یاندى کادیران-سلیمانی- ۲۰۱۲.
- ۱۱- فه ریدون عبدالرحیم عه بدوللا، بارودۆخی سیاسی کوردستان –عیراق، له (۱۱ ی مارتی ۱۹۷۰- ۱۱ ی مارتی ۱۹۷۴) چاپی یه که م، چاپخانه ی مناره – هه ولتیر، ۲۰۰۸.

- ١٢- گوبنتر ديشنر، كورد گهلى له خشته براوى غه درليكره، وه رگيرانى: همه كه ريم عارف، چاپى دووه م، چاپخانهى وه زارتهى رۆشه نيبيرى، هه ولتر، ١٩٩٩
- ١٣- كاوه نادر، كه نديناوه له نيوان راگواستن و به عه ره بگردندا، چاپخانهى مه حوى /هه ولتر ، له بلاوكراوه كانى رۆژنامهى ميديا، ژماره (٢١) ، ٢٠٠١.
- ١٤- مارف عومه ر گول، كيشه كيه سايبه تى ياسايبى نيوده وه له تى گهلى كورد، چ، ده زگاي چاپ و په خشى سه رده م، سليمانى، ١٩٩٩.
- ١٥- مارف عومه ر گول، جينوسايدى گهلى كورد له بهر رۆشنايبى ياساى تازهى نيوده وه له تاندا، چ، ٢، له بلاوكراوه كانى سه نته رى ليكۆلينه وهى ستراتيجى كوردستان، سليمانى، ٢٠٠٣.
- ١٦- نهوتى كوردستانى عيراق، به شى يه كه م، چاپى يه كه م، ١٩٩٧، له بلاوكراوه كانى مه كته بى ناوه نديى ديراسات وتوژينه وه، ديراسهى ژماره (٣١).
- ١٧- نهوتى كوردستانى عيراق، به شى دووه م، چاپى يه كه م، ١٩٩٨، له بلاوكراوه كانى مه كته بى ناوه نديى ديراسات وتوژينه وه، ديراسهى ژماره (٣٢).

– سه رچاوه كانى زمانى عه ره بى:

- ١- آدمون غريب، الحركة القومية الكوردية، بيروت، ١٩٧٣.
- ٢- الجمهورية العراقية ، القرارات العامة لمجلس قيادة الثورة -١٩٦٨-١٩٧٧، المجلد الثاني.
- ٣- جونتان راندل، امة في شقاق (دروب كوردستان كما سلكتها) ط١، دار النهار للنشر، بيروت، ١٩٩٧.
- ٤- حامد محمود عيسى ، المشكلة الكوردية في الشرق الاوسط.
- ٥- خليل اسماعيل محمد، البعد للتغيرات في الحدود الادارية لمحافظة كركوك-١٩٩٧.
- ٦- خليل اسماعيل محمد، كوردستان العراق بين الاحتواو القومي والانفتاح الدولي، مطبعة جامعة صلاح الدين، اربيل، ٢٠٢٠.
- ٧- خليل اسماعيل محمد، اتجاهات الاستيطان العربي في محافظة نينوى وأثره علي تكوين القومي للسكان، بحث منشور في مجلة (ماتين) ، مجلة سياسية- ثقافية، العدد(١٢٥)، حزيران، ٢٠٠٢.
- ٨- ديفيد مكدول ، تاريخ الحديث للأكراد ، لة وقرطيراني (راج ال محمد)، دار الفارابي، بيروت، ٢٠٠٣.
- ٩- سعد ناجي جواد، العراق و المسألة الكوردية، ١٩٥٨-١٩٧٠، لندن، ١٩٩٠.
- ١٠- صالح أحمد العلي، معالم العراق العمرانية، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد، ١٩٨٩.
- ١١- عادل حسين شبع، الحكم الذاتي اسسه النظرية والتطبيقية، رسالة ماجستير مقدمة الي كلية القانون والسياسة، جامعة بغداد، ١٩٧٧.
- ١٢- عبدالفتاح علي البوتاني، ملا مصطفى البارزاني قائد الثورة الكوردية وملهماً، جامعة دهوك، مركز الابحاث العلمية والدراسات الكوردية، دهوك، ٢٠١٢.
- ١٣- عبدالفتاح علي بوتاني، كركوك في السالنامات العثمانية، مجلة جامعة دهوك، العدد(٢) المجلد(٥)، دهوك، ديسمبر، ٢٠٠٢.
- ١٤- عبدالحميد علي سعيد البرزنجي، دور ثورة أيلول (١٩٦١-١٩٧٥) في حركة التغيير الاجتماعي، الطبعة الأولى، ٢٠٠٧، دار سئيرز للطباعة والنشر ، دهوك- كوردستان- العراق.

- ١٥- عبدالعليم محمد، مفهوم الحكم الذاتي في القانون الدولي- دراسة مقارنة لبعض الآفهام والمشكلات- ، مطبوعات مركز الدراسات السياسية و الاستراتيجية بالأهرام ، ١٩٩٤.
- ١٦- عبدالرزاق الحسني، العراق قديماً وحديثاً، ط٤، ص ٢٢٠.
- ١٧- عبدالخالق ناصر العامري، الرزائي مصطفى و القضية الكوردية في العراق ١٩٣١-١٩٧٥، ط١، دار الجواهري للنشر والتوزيع، بغداد ، ٢٠١٧.
- ١٨- علي سنجاري ، الحركة التحررية الكوردية (مواقف وأراو) ، ط١، مطبعة خبات، دهوك، ١٩٩٧.
- ١٩- علي السنجاري، القضية الكوردية وحزب البعث الاشتراكي، العراق، دهوك، ٢٠٠٦.
- ٢٠- فؤاد قاسم الأمير العراق بين مطرقة صدام وسندان الولايات المتحدة، دار المللك، ٢٠٠٤.
- ٢١- كمال مظهر، كركوك و توابعها، حكم التاريخ و الضمير، دراسة وثائقية عن القضية الكوردية في العراق، ج١، السليمانية، ٢٠٠٤.
- ٢٢- لئقى نامق الجاف، كركوك- لمحات تاريخية ، مطبعة خبات، اربيل، ١٩٩٢.
- ٢٣- محمد الهاموندي، الفدرالية والحكم الذاتي و اللامركزية الإدارية الإقليمية (دراسة مقارنة)، ط٢، مطبعة وزارة التربية، اربيل ، ٢٠٠١.
- ٢٤- مسعود بارزاني، البارزاني والحركة التحررية الكوردية، ط٣، اربيل، ٢٠٠٢.
- ٢٥- نوري تالالباني، منطقة كركوك ومحاولات تغيير واقعها القومي.
- ٢٦- وريا الجاف، مكانة كركوك عند البارزاني الخالد من منشورات اللجنة لإحياء مئوية البارزاني ، هوليير ، كوردستان، ٢٠٠٣.

- رۆژنامهكان:

- ١- رۆژنامهى (التأخى) ، ژماره (٤٩٣) ، له رېكهوتى ٢٣-٧-١٩٧٠.
- ٢- رۆژنامهى برايهتى، ژماره (١٠٤٩) له (٢-٦-١٩٧٢) .
- ٣- رۆژنامهى (كادير) ژماره(١٦) له ئه يلولى سالى ١٩٧٢.
- ٤- رۆژنامهى خهبات، ژماره(٨٧٥) له رېكهوتى _٢٢-٥-١٩٩٨).
- ٥- رۆژنامهى (الناس) بغداد، ژماره (٣١٢) له رېكهوتى (١٦-٨-٢٠٠١) ، من اوراق توما توماس
- ٦- كورده كان و سه ددام حوسين له دۆكۆمېنته نه هينيه كانى ئەمريكى ، رۆژنامهى (الاتجاه الآخر)، رېكهوتى(٣-١-٢٠٠٢).

- المصادر باللغة الأنكليزية:

1. Henry Kissinger, Years of RenewalThe Comcluding Volume of his memoris, New York, 1999.
2. New Middle East, p25,London 1970.

تأثير النفط على اتفاقية (١١) آذار لعام ١٩٧٠

بحث تحليلي

ملخص:

يرجع بداية التفاوض بين قيادة الثورة الكوردية و الحكومة العراقية الي نهاية سنة ١٩٦٩ و بدايات سنة ١٩٧٠، و التي طال لعدة الأشهر و ثم تمخض عنه وفي عام ١٩٧٠ بيان (١١ آذار)، بموجبه أعترف حزب البعث الحاكم في العراق بالحقوق الكوردية وأعطاهم حكماً ذاتياً، إلا أنه بنظر الكورد لم يلبّ طموحاتهم ، وكانت أساس المشكلة هو حدود منطقة الحكم الذاتي لكوردستان و الأحصا و السكاني الذي يحدد مناطق الأكثرية السكانية للكورد و مشكلة كركوك الحويصة. و يجب ان لا ننسي ايضاً الدور الاستعماري الذي سيطر علي القرار السياسي في العراق. و كانت من مصلحته استمرار الخلافات بين ابناو الشعب العراقي، لاستمرار وجوده في المنطقة، خاصة بعد ظهور النفط في المنطقة. مما لاشك فيه، فأن النفط تعد في يومنا الحاضر و الماضي و المستقبل مادة الاستراتيجية و اساسية وفعالة في اوقات الحرب و السلم علي السوا و، وبالنسبة لكوردستان العراق فأن النفط كان له دوراً سلبياً في تحديد مصير الكورد في هذه البقعة.

والجدير بالذكر، في فترة ثورة أيلول المجيدة الواقعة بين (ايلول /١٩٦١- ١٩٧٥/١١)، والتي يعتبر النفط العامل الرئيسي المباشر و غير المباشر لفشل المفاوضات الدائرة بين قيادة الثورة الكوردية و الحكومة العراقية وبالتالي الي عدم التوصل لاتفاق نهائي.

علية يمكن القول، فإذا كان النفط ليس العامل الوحيد، فإنه يمكن اعتباره العامل الرئيسي لنشوء المشاكل و المنازعات أخرى، مثل عمليات التهجير القسري و التعريب المناطق و القرى الكوردية الغنية و القريبة من مكامن و الحقول النفط، مثل (كركوك- موصل- خانقين- زومار- و المناطق اخري من محافظتي اربيل و دهوك) ، و اصرار الحكومات العراقية في مفاوضاته علي عدم شمول تلك المناطق النفطية ضمن حدود منطقة الحكم الذاتي، و إبقائه ضمن سيطرة الحكومة المركزية و استبعاد السلطة الكوردية في تلك المناطق، و بالأخص محافظة الكركوك الغنية بالنفط و ذات موقع الاستراتيجي. ومن خلال كل ما سبق ، يمكننا القول بانه يعتبر النفط في الماضي و الحاضر و في المستقبل بمثابة حجر العثرة امام نجاح اية المفاوضات، وكذلك يبقي النفط من أحدي العقبات الرئيسة امام اي حل او تسوية لقضية الكوردية المشروعة في كوردستان -العراق.

The Effect of Oil on the March 11, 1970 Agreement

Analytical Research

Abstract

The beginning of negotiations between the leadership of the Kurdish revolution and the Iraqi government dates back to the end of 1969 and the beginning of 1970, which lasted for several months and then resulted in a statement (March 11), according to which the ruling Baath Party in Iraq recognized Kurdish rights and gave them autonomy, except In the eyes of the Kurds, it did not meet their aspirations, and the basis of the problem was the borders of the autonomous region of

Kurdistan and the census that defines the areas of the majority population of the Kurds and the problem of Kirkuk al-Hawiseh.

And we should not forget also the colonial role that dominated the political decision in Iraq. And it was in his interest to continue the differences between the Iraqi people, for his continued presence in the region, especially after the emergence of oil in the region.

Undoubtedly, oil is nowadays, past and future a strategic, basic and effective material in times of war and peace alike. As for Iraqi Kurdistan, oil played a negative role in determining the fate of the Kurds in this spot.

It is worth mentioning, during the glorious September revolution that occurred between (September 1961 - 11/1975), that oil is the main direct and indirect factor for the failure of the ongoing negotiations between the leadership of the Kurdish revolution and the Iraqi government, and consequently the failure to reach a final agreement.

It can be said, if oil is not the only factor, then it can be considered the main factor for the emergence of other problems and disputes, such as forced displacement and Arabization of the rich Kurdish areas and villages close to oil reservoirs and fields, such as (Kirkuk - Mosul - Khanaqin - Zumar - and the regions Others from the governorates of Erbil and Dohuk), and the insistence of the Iraqi governments in its negotiations not to include those oil areas within the borders of the autonomous region, and to keep it within the control of the central government and to exclude the Kurdish authority in those areas, especially the oil-rich and strategically located Kirkuk governorate. .

Through all of the above, we can say that oil is considered in the past, present and future as a stumbling block to the success of any negotiations, and also oil remains one of the main obstacles to any solution or settlement of the legitimate Kurdish issue in Kurdistan-Iraq.

شۆرشى ئەيلول لە مەلەنەيى ھەريىمى و نۆدەولەتيدا (1961 – 1975)

م. فاروق محەمەد محەمەد ئەمىن

زانکۆى سلېمانى، کۆلىجى پەروەردەى زانستە مرۆفایەتییەکان / سیدصادق، بەشى مێژوو

faruq.mohammed@univsul.edu.iq

م. ی. ئیدریس محەمەد محەمەد

پەیمانگەى راھتێنان و گەشەپێدانی پەروەردەى سلېمانى

siwayli@yahoo.com

پوختە:

لە سەدەى بیست چەندین شۆرش لە پارچەکانى کوردستان بەرپاڤوون، بەلام هیچ لەو شۆرشانە ھیندەى ئەیلول درێژخایەن و کاریگەر نەبوو، ئەمەش دەخوازێت لە رەھەند و بواری جیاوازیووە لیکۆلینەوہى لەسەر بکریت، بە سەرنجدان لە بەرژەوہندییە ھەریمیەکانى وڵاتانى ناوچەکە، بە تايبەت ئەوانەى کوردستانیان بەسەردا داہەشکراو و جەمسەربەندى ھەردوو بلۆكى رۆژھەلات و رۆژئاوا لەو دەمدا، توێژینەوہ لە مەلەنەيى ھەريىمى و نۆدەولەتى و کاریگەرى ئەو مەلەنەيى لەسەر شۆرشى ئەیلول و بە پێچەوانەوہ گرنكى گەورەى ھەيە، لەو نۆدەولەتى ئەم توێژینەوہ بە ئامانجى خستەپووى ئەو کاریگەریە و جۆرى پەيوەندى شۆرشى ئەیلول و سەرکردایەتییەکەى لەگەڵ وڵاتانى ھەريىمى و ھەردوو جەمسەرى بلۆكى رۆژھەلات (یەكیتی سۆفیەت) و بلۆكى رۆژئاوا (ویلایەتە یەكگرتووەکانى ئەمەریكا) ئەنجامدراو.

توێژەران بۆ ئەنجامدانى توێژینەوہکە، رێبازى لیکۆلینەوہى مێژوویى و شیکاریان بەکارھێناو، لەبەر گونجاوى لەگەڵ ئامانجى توێژینەوہکە، ئەمەش لەبەر رۆشنایى پرسیارى توێژینەوہ کە خۆیدەبینیتەوہ لە:

1. پەيوەندى شۆرشى ئەیلول و سەرکردایەتییەکەى لەگەڵ وڵاتانى ھەريىمى لە چ ئاستێکدا بوو؟
2. پەيوەندى شۆرشى ئەیلول و سەرکردایەتییەکەى لەگەڵ یەكیتی سۆفیەت و ویلايەتە یەكگرتووەکانى ئەمەریكا لە چ ئاستێکدا بوو؟

3. کاریگەرى ئەو پەيوەندیانە لەسەر رێگۆزەر (مسیرە)ى شۆرشى ئەیلول چى بوو؟

توێژینەوہکە بە چەند دەرئەنجامێک گەشتوو، لەوانە:

1. سەرکردایەتى شۆرشى ئەیلول ھەولیداو پەيوەندى لەگەڵ زۆرتريى وڵاتانى ھەريىمى و نۆدەولەتى بەسەتیت و لەبەرژەوہندى خۆى سوڤيان لێوہرگريت.
2. سیاسەتى ئەو وڵاتانەى یارمەتى مادى و مەعنەوى شۆرشیان داوہ سیاسەتێكى تاکتیكى بوو، نەك ستراٹیژى، مەبەستیان بەکارھێنانى کورد لە مەلەنەيى ھەريىمى نۆدەولتییەکاندا بوو وەك کارتى فشار لەبەرامبەر نەیارەکانیاندا.

کلیلە وشە: پەيوەندییەکان، شۆرشى ئەیلول، بارزانى، ھەريىمى، نۆدەولەتى.

پېشەكی

له دواى جهنگى يه كه مى جيهانى (۱۹۱۴-۱۹۱۸) و دابه شكردى كوردستان به سهر هر يه كه له توركيا، ئيران، عىراق و سوريا، گهلى كورد له ههر يه كه له و پارچانه دا و له باشورى كوردستان به تايه تى كه و ته خه باتى بى پسانه وه له پيناو به ده سته پيناى مافه نه ته وه يه كانى و مافى چاره نوسى خویدا.

شورشى ئه يلول يه كيك له دريژترين و ديارترين شورشى و تيكوشانه كانى نه ته وهى كورده له ميژووى هاوچه رخيدا. په يوه ندييه دهره كيه كانى شورشى كاريگه رى دياريان له سهر ره وتى پروداوه كانى شورشى و پهره گرتن و دواچار سهرته نجامى شورشى ئه يلول هه بوو، سهر كرده كانى شورشى ئه يلول و له سهر و هه موويانه وه مهلا مسته فا بارزانى (۱۹۰۳-۱۹۷۹) هه ستى به گرنگى ئه وه په يوه ندييانه كردبوو بويه له و پيناو دا له هه ولى بيوچان به رده وامبوو.

هاوكات هه لايسانى شورشى ئه يلول له ساته وه خيتيكى ميژووى جهنگى ساردا بوو كه جيهان پيدا تيده پهرى، ولاتانى جيهان و ناوچه كه به سهر هه رددو بلوكى روژه لات و روژئاو دا دابه شوبوون، شورشى ئه يلوليش له پريشكى ناگرى ئه و جهنگه به دهر نه بوو و بوو به به شيك له مملاتى ههر پىمى و نيوده و له تى و پاشان قوبانى ئه و جهنگ و مملاتىيه.

ئامانچ لهم تويزينه وه يه خستنه رووى راستى و دروستى په يوه ندييه كانى شورشى ئه يلوله له گه ل ولاتانى ههر پىمى و نيوده و له تى و شوينى باشورى كوردستان و شورشه كه يه تى له نيوه ندى به ريه ككه وتنى ئه و په يوه ندى و مملاتىيانه دا.

له دارشتن و ئاماده كردنى ئه م تويزينه وه يه دا سود له ريبازى ليكوئينه وهى ميژووى و شيكارى وه رگيراوه، كه خوئى له كوكرده وهى سهرچاوهى ره سهن و دروست و كوكرده وهى زانباريه كان و هه لسه نگاندى و تاوتوپكردى و شيكرده وهى هه موو ئه و زانباريه كوكره وانه و به راورد كردن و دوواچار يه كلاييكردنه وه ياندا بينه وه ته وه.

گرفته كانى تويزينه وه كه په يوه سته به به لگه نامه كانى په يوه نديدار به بابه ته كه، له ئاماده نه بوونى ئه رشيفيكى نيشتمانى و ئاوه لانه بوونى دهرگاي ئه رشيفى لايه نه سياسيه كان و كه سايه تيه سياسيه كان به رووى تويزه راندا، ئه وه ش وايكردوو كه ده ستگه يشتنى تويزه ران به به لگه نامه كانى ئه و په يوه ندييانه كاريكى دژوار و ئه سته م بيت.

تويزينه وه كه له دهر وازه و دووبه شى سهره كى و ئه نجام پيكاها توه، ههر يه كه له به شه كانيش به سهر چند باسيكدا دابه شكراوه، له دهر وازه دا به پوختى باس له هوكاره كانى هه لايسانى شهرشى ئه يلول كراوه، به شى يه كه م به ناو نيشانى (شورشى ئه يلول له مملاتى ولاتانى ههر پىمدا) به سهر سى باسدا دابه شكراوه، له باسى يه كه م دا هه و لداوه باس له شورشى ئه يلول له مملاتى نيوان ئيران و عىراقدا بكرىت، باسى دووه ميش تهرخان كراوه بو باس كردنى په يوه ندييه كانى شورشى ئه يلول و توركيا، ههر چى باسى سييه ميشه تهرخان كراوه بو قسه كردن له سهر په يوه ندييه كانى شورشى ئه يلول و ئيسرائيل. به شى

دووه می توئیژینه وه که به ناو نیشانی (شۆرشى ئەیلول له مەملاتی ئیودە و لە تیدا)، بە سەر دوو باسدا دابەشکراوه، له باسی یەکه مەد باس له پە یوهندییه کانی شۆرشى ئەیلول و یەکتی سۆفیەت کراوه، له باسی دووه میشتدا تیشک خراوه ته سەر پە یوهندییه کانی شۆرشى ئەیلول و ئەمەریکا. له کۆتایی توئیژنه وه که شدا گرنگترین ئەو ئەنجامانەى له میانەى توئیژنه که دا توئیژەران پێی گەشتووین به چەند خاڵیک خراوه ته روو.

ئەم توئیژنه وه یه به پشتبەستن به چەندین سەرچاوه ی گرنگ و رەسەن به زمانه جیاوازه کان ئەنجامداوه، له گرنگترین ئەو سەرچاوانەى که سویدیکی زۆری لێوەرگیراوه بریتین له هەریه که له کتیبی (سیاسەتی ئێران بەرامبەر بزوتنه وه ی رزگاریخواری نه ته وه یی کورد له کوردستانی عێراق ۱۹۶۱-۱۹۷۰) ی نازناز محەمەد عەبدولفاد، کتیبی (خواروی کوردستان و شۆرشى ئەیلول بنیاتنان و هەلته کاندن ۱۹۶۱-۱۹۷۰) ی ئیبراھیم جەلال، کتیبی (الموساد فی العراق ودول الجوار انھیار الامال الاسرائیلیة والکردیة) ی شلومو نکدیمون، هەروە که له کتیبی سەرکرده سیاسییه کان که لکی زۆر له پەرتوکی (بارزانی و بزوتنه وه ی رزگاریخواری کورد شۆرشى ئەیلول ۱۹۶۱-۱۹۷۰) ی مسعود بارزانی وەرگیراوه، له یاداشته کانیشتا سود له کتیبی (نەپنیه کانی پەیمانی شومی ئەلجەزائیر ۱۹۷۰) ی عیسی پەژمان وەرگیراوه، وێرای چەندین سەرچاوه ی گرنگی تر.

دەروازە: ھۆکارەکانی ھەلایسانی شۆرشى ئەیلول

بەرەبەیانى رۆژی ۱۴ تەمموزى ۱۹۵۸ له ئیزگەى رادیۆی بەغداد مژدەى سەرکەوتنى شۆرش به سەرپەرشتى ئەفسەرە ئازادىخوازه کان و روخاندنى رژیمی پاشایەتی و هاتنه کایه کۆمارى راگەیه نرا^۱. پاشان گەمارۆی کۆشکی پاشایەتی درا و مەلیک فەیسەلى دووهم و وەسى و تەواوی خانەوادەى پاشایەتی کوژران^۲. ئەفسەرانی کورد که رژییه کی به رچاویان له سوپای عێراقی پیکده هینا هەر له سەرەتای دروستبوونی ریکخراواکانی ئەفسەرە ئازادىخوازه کانه وه پە یوهندیان پێوه کردوون و لەم شۆرشەدا بەشداربوون^۳.

لەدوای راگەیاندى شۆرش به که متر له کاتژمیریک پارتی دیموکراتی کوردستان له کەرکوک بروسکه یه کی پیرۆزبایان بۆ سەرکرده یه تی شۆرش نارد و پشتیوانی خوایان بۆ شۆرش دەربری و

(۱) مەهدى محمد قادر: پيشهاته سياسيه کانی کوردستانی عێراق ۱۹۴۵-۱۹۵۸، سەنتەرى لیکۆلینه وه ی ستراتیجى کوردستان، سلێمانى، ۲۰۰۵، ۳۳۸.

(۲) فیبی مار: میژوووی نوێی عێراق، وەرگیرانی حەمه شەریف حەمه غەریب و شیرکۆ ئەحمەد حەوێز، چاپی یەکه م، چاپخانەى رۆژھەلات، ھەولێر، ۱۱/۲۰۱۱ ل ۱۳۷.

(۳) مەهدى محەمەد قادر: سەرچاوه ی پيشوولى ۳۳۰

خواریاربوون بېتته سهره تاي سهرده ميكي نوئي په يوه ندى عهره بى كوردى ، ههر له ايه كه م روژى راگه ياندى شوړشدا جه ماوه رى سليمانى ، كه ركوك ، هه ولير ، كوښه ، دهوك و زاخو خو پيشانديانان ئه جامدا بو جه ختكردنه وه له سهر پالپيشتي كوردنى شوړش ، جه ماوه رى كورد فشاريان خسته سهر چه كداره كانى سوپا و پوليس ، به تايبه تى له كه ركوك و سليمانى بو راگه ياندى لايه نگرينان بو سيستمى نوئى ، هاوكات هه لوئيسى كورد گرنگيه كى گوره ي هه بوو له پوچه لكردنه وه ي پيلانه داگيركاريه كانى دژ به شوړش^(۱) .

حكومه تى كوومارى هه ستا به گرتنه به رى چه ند پيوشوينيكي له بهر ژه وه ندى كورد له وانه : شوړش ده ستورى بنه رتى (پاشايه تى) هه لوه شانده وه له جيگه يدا له ۲۷ ته مموز ۱۹۵۸ (ده ستورى كاتى عيراق) ي راگه ياند ، كه (۲۰) ماده ي له خو ده گرت^(۲) له ده قى مادده ي سى ده ستورى كاتى عيراقدا هاتوو كه "عهره ب و كورد له م نيشتمانه دا هاوبه شن و ئه م ده ستوره دان به مافه نه ته وه ييه كانياندا ده تيت له چوارچيوه ي يه كيتى عيراقدا" نه وه ش هه نكاوئ بوو كه له قانونى بنه رتى ده ستورى سهرده مى پاشايه تيدا بوونى نه بوو^(۳) . به لام ئه ماده ي دووى هه مان ده ستوردا هاتوو ، كه "عيراق به شيكه له ئومه ي عهره بى"^(۴) . ئه مه ش به پيچه وانه ي خواستى كورد و دژيه ك بوو له گه ل مادده ي سى ده ستوردا .

له ۶ تشرينى يه كه مى ۱۹۵۸ مه لا مسته فا بارزانى گه رايه وه و گه يشته به غداد ، له روژى دواتردا سهردانى عبدالكريم قاسم سهروك وه زيرانى عيراقى (۱۹۵۸-۱۹۶۳) كرد و دواى ده ربرينى سوپاسگوزارى رايگه ياند كه خوئى به سهر بازى كى شوړشى ته مموز ده زانيت له ژير فه رمانى زه عيمدا ، له به رامبه ردا قاسم ريزى له خوئى و بنه ماله كه ي گرت^(۵) . ويراى چله ندين ده سته كه وتى ترى شوړش له بهر ژه وه ندى كورد^(۶) .

(۱) جه لال تاله بانى: كوردستان و بزوتنه وه ي نه ته وه يى كورد ، وه رگيرانى ، ح-ا ، كتيبخانه ي جه مالى عه لى بايبر ، ۲۰۱۱

(۲) ميثان عارف بادي: موقف الاحزاب السياسية العراقية من القضية الكوردية ۱۹۴۶-۱۹۷۰ ، الطبعة الاولى ، مطبعه خانى ، دهوك ، ۲۰۰۸ ، ۱۶۵ ۱۶۴

(۳) ميثان عارف بادي: المصدر السابق ، ل ۱۶۴

(۴) عبدالخالق حسين: ثورة ۱۴ تموز ۱۹۵۸ العراقية و عبدالكريم قاسم ، الطبعة الاولى ، دار الحصاد للنشر والتوزيع ، دمشق ، ۲۰۰۳ ط ۱۰۱۱

(۵) ايوب بارزانى: الحركة التحررية الكوردية و الصراع القوى الاقليمية والدولية ۱۹۵۸-۱۹۷۵ ، دار نشر حقائق المشرق ، جنيف ، ۱۸

(۶) واحد عومر محيدىن: دانوستانه كانى بزوتنه وه ي رزگار يخوازى نه ته وه يى كوردو حكومه ته كانى عيراق (۱۹۲۱-۱۹۶۸) ، سه نته رى ليكوئينه وه ي ستراتيجه ي كوردستان ، سليمانى ، ۲۰۰۶ ، ۸۲

(۷) بو زانبارى زياتر له وباره وه بروانه ميثان عارف بادي: المصدر السابق ۱۶۷

له سه‌ره‌تادا په‌یوه‌ندی نیوان شوپش و بزوتنه‌وهی کوردی له‌لایه‌ک و په‌یوه‌ندی نیوان عه‌بدو‌لکه‌ریم قاسم و مه‌لامسته‌فا له‌لایه‌کی تر باش و پته‌و بوو^(۱)، بویه پارٹی پشتگیری حکومت‌ه‌که‌ی قاسمی ده‌کرد دژی رکابه‌ر و نه‌یارانی رژیمه‌که‌ی^(۲).

له سه‌ره‌تای سالی ۱۹۶۰ په‌یوه‌ندی‌ه‌کانی نیوان کورد و حکومتی عیراقی به‌ره‌و گرژی و ئالۆزی ده‌پویشت، لایه‌نی کوردی زیاتر پیداگری له‌سه‌ر داخواییه‌کانی ده‌کرد و له به‌رامبه‌ریشدا حکومت له هه‌لوێسته‌کانیدا توندتر ده‌بوو^(۳)، ئه‌وه‌ش^۳ له ئه‌نجامی ئه‌وه‌ی شوپشی ته‌موز ده‌ستیکرد به لادان له پڕپه‌وه‌ی خۆی و دورخستنه‌وه و دژایه‌تیکردنی که‌سانی پێشکه‌وتووخواز^(۴).

حکومه‌تی قاسم تا ده‌هات له مافه‌کانی کورد پاشگه‌ز ده‌بوو^(۵)، له‌لایه‌کی تروه‌ه نه‌یارانی کورد و بزوتنه‌وه‌ی کوردی و شوپشیه‌کانی ناو حکومت‌ه‌که‌ی قاسم، به په‌یوه‌ندی نیوان حکومتی عیراق و کورد خو‌ش‌حال نه‌بوون و ئاسته‌نگیان له نیوانیدا داده‌نا، کاریان ده‌کرد بۆ جیه‌جینه‌کردنی ئه‌و ماف و به‌ئینانه‌ی شوپش به کوردی دابوو، به تاییه‌تی ماده‌ی سی‌ده‌ستوری کاتی^(۶).

بارزانی له‌سه‌ر بانگه‌پشتی سوڤیت بۆ سه‌ردانی مۆسکۆ به بۆنه‌ی ئاهه‌نگی یادی شوپشی ئۆکتۆبه‌ر له تشرینی یه‌که‌می ۱۹۶۰ به‌غدا‌ی به‌جیه‌پشت و له کانونی دووه‌می ۱۹۶۱ گه‌رایه‌وه بۆ به‌غداد^(۷)، بارزانی له‌گه‌ڵ هاتنه‌وه‌ی هه‌ولیدا چاوی به قاسم بکه‌وێت، به‌لام به‌هۆی ده‌دنگه‌وه نه‌هاتنی قاسم تا مانگی شوبات نه‌یتوانی چاوی پینی بکه‌وێت و هه‌ولێ ئاسایی‌کردنه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی‌ه‌کانیدا له‌گه‌ڵی به‌لام بۆ ئه‌نجام بوو، بویه له مانگی ئازاردا گه‌رایه‌وه بۆ بارزان^(۸).

هه‌روه‌ها رۆژی ۳ ئاداری ۱۹۶۱ بریاری گرتنی ئیبراهیم ئه‌حمه‌د سکریتیری پارٹی به تۆمه‌تی کوشتنی (صدیق میران) سه‌رۆک عه‌شیره‌تی خو‌شناو ده‌رچوو^(۹)، هه‌ر له مانگی ئازاری ۱۹۶۱ حاکمی گشتی سه‌ربازی له به‌غداد فه‌رمانی گرتنی بۆ هه‌ریه‌ک له جه‌لال تاله‌بانی و عومه‌ر مسته‌فا ئه‌ندامانی

(۱) عبدالخالق حسین: المصدر السابقی ۱۰۲

(۲) میقان عارف بادی: المصدر السابقی ۱۶۷، ۱۶۸

(۳) واحید عومه‌ر محیدین: سه‌رچاوه‌ی پێشوو ۸۸

(۴) مه‌عد فه‌یاز: به‌شێک له بیره‌وه‌ریه‌کانی مام جه‌لال، وه‌رگێرانی سو‌ران عه‌لی، چاپی، یه‌که‌م، له بڵاوکراوه‌کانی کۆمه‌له‌ی روناکییری و کۆمه‌لایه‌تی که‌رکوک، که‌رکوک، ۲۰۰۹، ۱۶۸

(۵) مه‌عد فه‌یاز: سه‌رچاوه‌ی پێشوو ۱۶۸

(۶) عبدالخالق حسین: سه‌رچاوه‌ی پێشوو ۱۰۳

(۷) شکیب عقراوی: سنوات المحنة فی کردستان. أهم الحوادث السياسية والعسكرية فی کردستان والعراق من ۱۹۵۸ الی ۱۹۸۰، الطبعه‌ الاولی، مطبعه‌ مناره‌، آرپیل، ۲۰۰۷، ۵۴۵

(۸) مسعود بارزانی: بارزانی و بزوتنه‌وه‌ی زرگاریخوازی کورد شوپشی ئه‌یلول ۱۹۶۱، ۱۹۷۵، به‌رگی سیه‌م، به‌شی یه‌که‌م، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولێر، ۲۰۰۴، ۳۰

(۹) ئیبراهیم جه‌لال: خواری کردستان و شوپشی ئه‌یلول بنیاتنان و هه‌لته‌کاندن ۱۹۶۱، ۱۹۷۵، ده‌زگای چاپ و بڵاوکردنه‌وه‌ی شینێ، ۱۹۹۸، ۷۶، شکیب عقراوی: المصدر السابقی ۶۵

مه‌کنه‌بی سیاسی ده‌رکرد و ههر له‌هه‌مان مانگدا ده‌سه‌لاتدارانی حکومت س‌ال‌ح یوسفی به‌رپرسی لقی ه‌یکی پارتی دیموکراتی کوردستانیان له‌موس‌ل ده‌ستگیر کرد^(١).

په‌یوه‌ندی و نا‌کوکیه‌کانی نیوان کورد و حکومت‌ه‌که‌ی قاسم پ‌وژ‌به‌ر‌وژ زیاتر به‌ره‌و ئال‌وژی ده‌چوو، حکومت فشاره‌کانی ب‌وس‌ر گه‌لی کورد و پارتی توندتر ده‌بوو، له‌مانگی حوزه‌یرانی ١٩٦١ جگه له هه‌ردوو شاری به‌غداد و سلیمانی سه‌رجه‌م باره‌گاکانی پارتی دیموکراتی کوردستان به‌برپاری حکومت داخران و هاوکات چه‌ندین نه‌ندام و به‌رپرسی پارتی ده‌ستگیر کران^(٢).

له‌سالی ١٩٦١ ئال‌وژی نیوان ج‌کومه‌تی ع‌یراق و کورد گه‌یشته لوتکه، قاسم ه‌یزه چه‌کداره‌کانی ک‌وکرده‌وه به‌مه‌به‌ستی لیدانی نه‌و گردبوونه‌وه سه‌ربازیانه‌ی له‌کوردستاندا رویاندا وه‌ک ناره‌زاییه‌ک له دژی باجی زه‌وی و سیاسه‌تی فه‌رمانه‌روایی قاسم، له‌به‌رامبه‌ردا ب‌و ه‌یورکردنه‌وه‌ی په‌وشه‌که و وازه‌ینانی حکومت له‌م سیاسه‌ته هه‌له‌یه‌ی و گرتنه‌به‌ری سیاسه‌تییکی دیموکراتیانه، مه‌کنه‌بی سیاسی پارتی دیموکراتی کوردستان له ٢٠ ته‌مموزی ١٩٦١ یاداشتییکی پ‌یشکه‌شی سه‌ر‌و‌ک وه‌زیران کرد^(٣).

حکومت نه‌ک ههر به‌ده‌نگ نه‌م یاداشته‌وه نه‌هات و ره‌تیکرده‌وه، به‌ل‌کو هه‌ستا به‌به‌یزکردنی ناوه‌نده سه‌ربازی و سوپاییه‌کانی له‌کوردستاندا، له‌مانگی ئابی ١٥١٩٦١ چه‌ند فیرقه‌و ه‌یزی سه‌ربازی زیاتری ب‌و کوردستان گواسته‌وه^(٤).

له‌به‌رامبه‌ر نه‌م له‌شکرک‌یشیه‌ی حکومتدا، پارتی په‌نای برده به‌ر ش‌یوازیکی ه‌یمنانه و مه‌ده‌نیانه ب‌و به‌ئاگه‌ینانه‌وه‌ی قاسم و پ‌یشاندانی ه‌یزی جه‌ماوه‌ری و هاوکاری گه‌لی کورد ب‌و پارتی، داوایکرد له‌پ‌وژی ٦ نه‌یلولدا له‌یادی راپه‌یرینی ٦ نه‌یلولی ١٩٣٠ مانگرتنن‌یکسی سیاسی گشتی له‌کوردستاندا نه‌نجامبدریت، مانگرتنه‌که هه‌موو ناوچه‌کانی کوردستانی گرتنه‌وه و سه‌رکه‌وتنی به‌ده‌سته‌ینا^(٥). هاوکات له‌گه‌ل نه‌م مانگرتنه‌دا چه‌ند ه‌وژن‌یکسی کوردی له‌ناوچه‌کانی سنوری پار‌یزگای سلیمانی به‌ب‌ی په‌زامه‌ندی پارتی ده‌ستیان به‌خ‌و‌پ‌یشاندانی چه‌کداری کرد^(٦).

قاسم له‌ج‌یاتی گو‌یگرتن له‌داواکانی کورد و ل‌یک‌و‌ل‌ینه‌وه له‌ه‌و‌کاره‌کانی مانگرتنه‌که، به‌پ‌نچه‌وانه‌ی خواستی وه‌زاره‌تی ناوخ‌و، له ٩ نه‌یلولی ١٩٦١ فه‌رمانیکرد به‌لیدانی گردبونه‌وه‌کانی کورد له ده‌ربه‌ندیخان و ب‌وردومانکردنی به‌ت‌و‌پ و ه‌یزی ئاسمانی^(٧)، پاشان له ١١ نه‌یلولی ١٩٦١ ه‌یزی ئاسمانی

(١) ش‌کیب ع‌قراوی: المصد‌ر الس‌ابقه‌ی ٤ ٦٥٦

(٢) ئ‌یبراهیم جه‌لال: سه‌رچاوه‌ی پ‌یشوولی ٧٧

(٣) جه‌لال تاله‌بانی: سه‌رچاوه‌ی پ‌یشوولی ٩٣ ٢

(٤) ئ‌یبراهیم جه‌لال: سه‌رچاوه‌ی پ‌یشوولی ٧٨

(٥) جه‌لال تاله‌بانی: سه‌رچاوه‌ی پ‌یشوولی ٣٠٣

(٦) ئ‌یبراهیم جه‌لال: سه‌رچاوه‌ی پ‌یشوولی ٧٩

(٧) عب‌د‌الفتاح علی الب‌وتانی: م‌وقف الاحزاب الس‌یاسیه‌ الع‌راقیه‌ من الق‌ضیه‌ ال‌کوردیه‌ ١٩٤٦ ١٩٧٠، الط‌بعه‌ ال‌اولی، مط‌بعه‌

خانی، ده‌وک، ٢٠٠٧، ٩٨ ٢.

حکومەتی عێراق بۆردومانی گەردبوونەوه‌کانی شۆرشیگێڕانی کوردی لە دەربەندی بازيان و دۆلی خەلەکان دەورۆپشتی دەوێ کرد^(١)، لە پەرچەکرداری ئەم ھێرشە حکومەتی عێراقدا و بۆ بەرگریکردن لە ھاوولاتیان و مافەکانی گەلی کورد، جولانەوێ چەکرداری ھەلگێرسا کە بەشۆرشی ئەیلول ناسرا^(٢). دوا جار لە ١٩٦١/٩/٢٦ حکومەتی قاسم بە تەواوی بێریاری ھەلۆشاندنەو و قەدەغەکردنی پارتي ديموکراتی کوردستانی راگەياندا^(٣).

بەشی یەكەم: شۆرشی ئەیلول لە مەملانی ئێران و ئێران ھەریمیدا

باسی یەكەم: شۆرشی ئەیلول لە مەملانی ئێوان ئێران و عێراقدا

کۆتایهتێنان بە رژیمی پاشایەتی لە عێراق و ئەو گۆرانکارییە چەپ‌پروانەییە لە حکومەتی قاسمدا روویدا و زیادبوونی کاریگەری سۆڤیەت لە عێراقدا، بوونە مایە نینگەرانى شای ئێران و پەيوەندییەکانی ئێوان عێراق و ئێران بە خێرایى بەرەو تێکچوون دەچوون^(٤)، لە کاریگەرییە خراپەکانی شۆرش لەسەر محەمەد رەزا شا (١٩٤١-١٩٧٩) و حکومەتی ئێران ترس بوو لە گواستنەوێ شۆرش بۆ ئێران و گۆڕینی رژیمی حکومەرانى لەو وڵاتەدا، چونکە ئێران لە پەنجاکانی سەدەى رابردوودا بەدەست پێکدانی ناخۆییەوێ دەینالاند، بەتایبەتی کە رژیمی ئێران لەسەر ھەمان بنەمای رژیمی پاشایەتی پیشووی عێراق بوو^(٥). محەمەد رەزا شای ئێران لە چاوپێکەوتنێکدا لە تشرینی دووھەمی ١٩٥٩ رایگەياندا "پرووباریک کە سنوری دوو وڵاتە ناکرێ تەنیا یەك لایەن کەلکی ئێ وەرگیرێ" و لە وەلامدا عەبدولکەریم قاسم وتی "پێکەوتننامەى ١٩٣٧ بەسەر عێراقدا سەپیندراوێ و عێراق وەك بەخشش نزیکی پێنج کیلۆمەتر لە پرووباری شەتولعەرەبى بە دراوسێکەى داوێ"^(٦). بۆیە ھەریەك لەو دوو وڵاتە لە یەكتر دێردۆنگ بوون، ئەگەرچی لە سەرەتای ھەلگێرسانى شۆرشی ئەیلول حکومەتی ئێران بە نیازی ھېچ ھاوکارییەکی شۆرش نەبوو، تەنانهت سنورەکانیشى بەروياندا داخستبوو، ھەرۆھا خوازيارى دامرکاندنەوێ ئەو شۆرشە بوو چونکە لەلایەن بارزانیهوێ سەرپەرشتى دەکرا و ئێران پێی وا بوو بارزانیهکان لایەنگرى سۆڤیتین^(٧). بۆیە

(١) مسعود بارزانى: سەرچاوەی پێشوو، بەشی یەكەم، ٣٦

(٢) جەلال تالەبانى: سەرچاوەی پێشوو، ٣٠٤

(٣) ئیبراھیم جەلال: سەرچاوەی پێشوو، ٨٣

(٤) فیبی مار: سەرچاوەی پێشوو، ١٧٥

(٥) سعید خدیوێ علو: العلاقات العراقية الابرائيه واثرها فى القضية الكوردية فى العراق ١٤ تموز ١٩٥٨-٨ شباط ١٩٦٣، الطبعة الاولى، مطبعة حجي هاشم، اربيل، ٢٠٠٦، ٧١

(٦) وەرگیراوێ لە نازناز محەمەد عەبدولفادر: سیاسەتی ئێران بەرامبەر بزوتنەوێ پرگاریخواری نەتەوویی کورد لە کوردستانی عێراق ١٩٦١-١٩٧٥، چاپی یەكەم، دەزگای ئاراس، ھەولێر، ٢٠٠٨، ٣٣

(٧) د. کەمال مەزھەر: کوردو کوردستان لە بەلگەنامە نەتەوییەکانی حکومەتی بەریتانیا، بەرگی یەكەم، چاپی دووھەم، چاپخانەى گرین گلۆزى، لوبنان، ٢٠٠٩، ٣٧٥

دوای دەستپێکردنی شوێرش ئهیلول ئێران سوپای هێنایه سهر سنور لهلای پێنجوین، به پارتی ڕاگهیانده که ئیمه بۆ شهڕی ئیوه نههاتوین، به لکو گرتی تاییهتی خوومان له عێراقدا ههیه^١.

جیاوازییهکی سیاسهتی قاسم به بهراورد لهگهڵ سیاسهتی سهردهمی پاشایهتی ئهوهبوو که پێداگری لهسهر بهرژهوههندیهکانی عهزهب دهکرد له کهنداودا و داوای عهزهبستان (خوزستان)ی دهکرد، ئهمهش زیاتر ئێرانی نیگهران کرد^٢، بۆیه ئهمه پالی به ئێرانهوه نا بیر لهو کارتانه بکاتهوه که دهتوانیت وهک فشار دژی حکومهتی عێراق به کاریان بهینیت، بریاریدا پهپوهندی به شوێرش کوردهوه بکات و له مملانیی لهگهڵ عێراق لێ سوودمهندییت^٣.

ئێران له کۆتایی تشرینی یهکهمی ١٩٦٢ له ریگهی مهکتهبی سیاسی پارتی دیموکراتی کوردستانهوه پهپوهندی بهسهرکردایهتی شوێرشهوه کرد داوی کرد شانديک به نوینهرايهتی شوێرش بۆ ئێران بنییت^٤. ههروهک ئامادهی خووی بۆ ههموو هاوکارییهکی مادی و سهربازی و تهندهروستی دهپرێ، ئهمهش بهلای سههرکردهکانی شوێرشهوه به سههرکهوتنیکی گهوره لیکدرایهوه له بهر ههژاری شوێرش لهرووی پێداویستهیهکانهوه^٥، لهسهر داوای بارزانی و مهکتهب سیاسی، ئیبراهیم ئهمهه به مهبهستی بیینی شا بۆ تاران چوو، هههچهنده نهیتوانی شا بیینی بهلام ١٠٠ ههزار دینار و ههنديک تفهنگ دهستکهوتی ئهم سهردانه بوو بۆ شوێرش^٦.

حکومهتی ئێران له دروستکردنی پهپوهندی لهگهڵ کورد، جگه لهوهی دهیویست سود له شوێرش ئهیلول وهگریت له مملانیی لهگهڵ عێراق و وهکو کارتیکي فشار به کاریبییت، چهند ئامانجیکي تریشی ههبوو، لهوانه باشتر کۆنترۆلکردنی کوردستانی ئێران و پرێگری له پهپوهندی و هاوکاری کوردستانی ئێران بۆ شوێرش، که بهبێ دهستوهردان له کاروباری شوێرش نهیدهتوانی ئهوکاره بکات، ههروهها ئامانجیکي تر دروستکردنی ناکۆکی و دوو بهرهکی بوو له ناو شوێرشدا یاخود، قۆلکردنهوه و گهورهکردنی ناکۆکی نیوان دوو بالهکهی شوێرش له کاتی پرووانیدا^٧، لهوبارهیهوه مهسعود بارزانی دهئیت "شا له یارمهتیدانی شوێرشدا دوو ئامانجی ههبوو: یهکه میان ئهوه بوو شوێرش دژی پرێمی قاسم بوو که شا رقی لێی بوو و بهشومی دهزانی بۆخۆی. دووهمیش بۆ ئهوه بوو پرێگی خهبات له رووی گهلی ئێران بگری"^٨.

١) حوسین محهمهد عهزیز: پێنج کاتژمێر لهگهڵ (برایم ئهمههه) دا، چاپی سییهم، چاپخانهی سیما، سلیمانی، ٢٠٠٢، ٥٥

٢) فیبی مار: سهراچاوهی پێشوو ١٧٦

٣) تشارلز تریب: چهند لاپههیهک له میژووی عێراق، وهگرێرانی محهمهد حوسین و عهبدولقادر کهلهور، چاپی یهکهم، چاپخانهی رۆژههلات، ههولێر، ٢٠١٠ ل ٢٠٩

٤) سعید خدیده علو: المصدرا السابق، ص ٢٢٤

٥) عهبدوللا ئهمهه رهسول پشدهری: شوێرش ئهیلولی سالی ١٩٦١ دژی پرێمی قاسم، بهشی دووهم، چاپی دووهم، چاپخانهی شههید ئازاد ههرورامی، سلیمانی، ٢٠٠٧ ل ١٤٠

٦) حوسین محهمهد عهزیز: سهراچاوهی پێشوو ٥٦

٧) نازناز محهمهد عهبدولقادر: سهراچاوهی پێشوو ١٥ ١١٦١

٨) مسعود بارزانی: سهراچاوهی پێشو، بهشی دووهم ل ٢٠٣

عیسا پڙمان سهرکردهی دیاری ساواک باس لهوه دهکات که به محهمه د پرها شای وتوه "ئهگەر ئه و "بارزانی" و رابه رانی دیکه ی پارتی دیموکراتی کوردستانی عیراق پهماند پيشنیازی ئیمه وهرگرن به سوودی ئیمه یه و ده توانین زوریان که لک لی وهر بگرین ئیمه له سه ره تاوه هه ندیکیان کۆمه ک ده که یین، ئه گەر باش جولانه وه. یارمه تیان ده ده یین، ده نا لیان ده برین، تازه ئه گەر چه ند دانه تفهنگی برنه وو که هه زاران له وانه له ئه نباره کاندای که لک که وتبوون، یا چه ند ملیۆن فیشه ک و که مئیکیش پاره. ئه وه نده بۆ ئیمه گرنگ نییه له و بابه ته وه یارمه تیان ده یین. ئه مه تاقیرکرنه وه یه که تا بزانیان چه ندیان که لک لیوه رده گرین" (۱).

حکومه تی ئیران وریایانه مامه له ی له گه ل کورد و سهرکرده کانی شۆرشى ئه یلول ده کرد، له ده رفه ت ده گه را که به رژه وه ندییه کانی به دیییت و شۆرشى ئه یلول له باربات، هه ربۆیه رووخاندنی حکومه تی عه بدولکه ریم قاسم و کوشتن و پراوه دونانی شیوعیه کان له لایه ن به عسیه کانه وه له ۱۹۶۳ بووه مایه ی خۆشحالی شای ئیران، ئه مه ش وای له شا کرد هه ولبدات په یوه ندى به به عسه وه بکات و هانی حکومه تی به عسیدا بۆ هه ترشکرده سهر کوردستان، له و ده مه دا شا خواز یاری لاوازیوونی شۆرشى کورد بوو نه که له ناوچوونی (۲).

ئیران خۆشحال بوو به شه ری حکومه تی عیراق دژی کورد، چونکه ئه مه ده بووه هۆی ویرانبوونی هه موو عیراق و لاوازیوونی سوپاکه ی، که ئیران خوازیار بوو ولاتانی عه ره بی خاوه ن سوپایه کی به هه یز نه بن و له رووی ئابووری شه وه لاواز بن، له لایه کی تره وه ده یویست درز بخاته نیوان ولاتانی عه ره بی، به تایبه تی که سه رۆک کۆماری میسر جه مال عه بدولناسر (۱۹۱۸-۱۹۷۰)، دژی شه ری کورد بوو و سه رزه نشتی رژی می به عسی ده کرد (۳)، هه ره وه ها له کاتی سه ردانی وه فدی کوردیدا بۆ میسر جه لال تاله بانى و فواد عارف له ده انیشتنیکی تایبه تدا له ۲۳ شوباتی ۱۹۶۳ چاویان به جه مال عه بدولناسر ده که ویت و به ئۆتۆنۆمی بۆ کورد رازی ده بییت و ناماده یی خۆی بۆ واژۆکردن له سه ر پرۆژه ی ئۆتۆنۆمی ده بری له حاله تی ریکه وتنی هه ردوولا له سه ری (۴)، دواشی لیکردبوون که شه ر ده ست پینه که نه وه و ده رفه تیک بدنه به حکومه تی عیراق، ئاگاداریشی کردبوونه وه ده رفه ت نه ده نه شای ئیران چونکه کیشه ی کورد ده قۆزیته وه (۵)، له لایه گی تره وه ئیران له عه بدولسه لام محهمه د عارف سه رۆک کۆماری عیراق (۱۹۶۳-۱۹۶۶) نیگه ران بوو له سه ر نزیك بوونه وه ی له عه بدولناسر و هه ولدانی بۆ دروستکردنی به ره یه کی یه کگرتووی عه ره بی (۶).

(۱) عیسی پڙمان: نه ئینه کانی په یمانی شومی ئه لجه زائیر ۱۹۷۵، وه رگی رانی ناصر ی ئیراهیمی، سوئید، ۱۹۹۷ ل ۵۳.
 (۲) شکیب عقرای: سه رچاوه ی پيشوو، ل ۱۱۹.
 (۳) نازناز محهمه د عه بدولقادار: سه رچاوه ی پيشوولی ۱۲۲.
 (۴) عبدالجلیل صالح موسی: جه مال عبدالناصر والقضیه الکوردیه فی العراک ۱۹۵۲-۱۹۷۰، الطبعة الاولی، مطبعة محافظة دهوک، دهوک، ۲۰۱۳ ل ۱۶۵۱.
 (۵) مه مد فه یاز: سه رچاوه ی پيشوولی ۱۸۹.
 (۶) نازناز محهمه د عه بدولقادار: سه رچاوه ی پيشوولی ۱۲۲.

کاتیک پزیمی به عس له سالی ۱۹۶۳ ئابلقه ی ئابووری خسته سهر کوردستان و شهر له ۱۰ حوزهیرانی ۱۹۶۳ به توندی دهستیپیکردهوه، ئیران سنورهکانی به رووی کوردستاندا کردهوه و پیداوپستهکانی ژبانی خویان له بازارهکانی ئیراندا دابین دهکرد، ئەمهش کاریگهری له سهر بهرهوئشبردنی په یوهندهکانی ئیوان شوژش و ئیران ههبوو.^۱

ئیران دژی راگرتنی شهر بوو، له دواي گرتنه دهستی دهسهلات له لایه نه به عسیه کانهوه، ئاماده ی خۆی بو هه موو هاوکاریه که پیشاندا بهو مه رجه ی پارتنی شهر پانه گریت، ئەم هه لوپسته شی له گه ل مه کته ب سیاسیدا په کیده گرته وه که دژی ئاگر به ستی بئ مه رچ بوو له لایه نه بارزانیه وه، ئەمهش کاریگهری هه بوو له سهر به هیزکردنی په یوهندهکانی ئیوان ئیران و مه کته ب سیاسی هه بوو، بو ئاسانکردنی ئەم په یوهنده یی ئیران له مانگی تشرینی په که می ۱۹۶۳ (عیسا پژمان) به نوپنه ری خۆی له گه ل کارمه ندیکی تری ساواک به ناوی (عه باس بئ سیم) بو ماوه ت ناردو له نزیک باره گای مه کته ب سیاسی باره گایان دانا.^۲

شهر و هیزشی سوپای عیراق بو سهر کوردستان تا ۱۸ تشرینی دووه می ۱۹۶۳ به رده وامبوو، تا ده رفه ت بو عارف ره خسا به کوده تایه کی سه ربازی کو تایی به ده سه لاتی به عسیه کان به ئینیت و ده سه لاتی بو خۆی قورخ کرد و حکومه تیکی نوپی به سه روکایه تی تا هیر په حیا پیکه ئینا.^۳ دانوستاندن له ئیوان حکومه تی نوپی و کورد ده ستیپیکرده وه و به رده وامبوو تا ریکه وتنی ۱۰ شوباتی ۱۹۶۶ ی ئیوان هه ردوولای لیکه وه ته وه.^۴ دواي راگه یاندنی ریکه وتنامه ی ئیوان عه بدوسه لام عارف و مه لا مسته فا نا کوکبه کانئ ئیوان دوو باله که ی پارتنی به ئاشکرا ده رکه وت و بووه هو ی لیکه ترازان و دابه شوونی شوژشی کورد، بارزانی له گه ل ریکه وتنامه ی ۱۰ ی شوبات و بالی مه کته ب سیاسیش له دژی بوو.^۵

له باره ی نا کوکی بارزانی و بالی مه کته بی سیاسی، ئیبراهیم ئەحمه د ده لیت "سه رانی حکومه تی عیراق، تورکیا و ئەمریکا، ده ستیکی زوریان له دروستکردن یان قولکردنه وه ی دوو به ره که که دا هه بوو، به لأم ده ستی ئیران زور زیاتر بوو"^۶.

ئیران سیاسه تیکی دوفاقی به رامه به ر هه ردو باله که ی پارتنی گرت به به ر، له لایه ک یارمه تی بالی مه کته ب سیاسی ده دا، له لایه کی تره وه له هه ولی دروستکردنی په یوندی دوستانه دا له گه ل بارزانیدا بوو،^۷ به تایه تی له دواي شکستی بالی مه کته ب سیاسی له به رامه به ر بالی بارزانیدا و په نا بردنیان بو ئیران و

۱) ئیبراهیم جهلال: سه رچاوه ی پیشوولی ۱۸۹

۲) ئیبراهیم جهلال: سه رچاوه ی پیشوولی ۱۹۰، ۱۸۹

۳) واحید عومه ر محیدین: سه رچاوه ی پیشوولی ۲۱۳

۴) هه مان سه رچاوه ی ۲۱۷، ۲۱۴

۵) ایوب بارزانی: المصد ر السابقی ۱۹۵.

۶) حوسین محمه د عه زیز: سه رچاوه ی پیشوولی ۵۷

۷) ئامانج حه سن ئەحمه د: برایم ئەحمه د پۆلی له بزافی رزگاربخوازی و رووناکییری گه لی کورددا ۱۹۱۴، ۲۰۰۰

چاپخانه ی ره نج، مه لبه ندی کوردۆلۆجی، سلێمانی، ۲۷، ۲۰۰۹

نیشته جیبوونیان لهوئ^(۱). له گه‌ل به‌رده‌وامی شو‌رش په‌یوه‌ندی ئیران له‌گه‌ل با‌للی بارزانی به‌روه‌یو‌ش‌ر رو‌یشت، له‌ مانگی تشرینی یه‌که‌می ۱۹۶۴ عه‌بدولوه‌هاب ئە‌تروشی له‌ سه‌ره‌تاوه و پاش ماوه‌یه‌کیش شه‌مه‌دین مو‌فتی بووه‌ نو‌یته‌ری بارزانی له‌ تاران، له‌لایه‌ن ئیرانی‌شه‌وه (تیم‌سار پا‌کره‌وان) به‌ نو‌یته‌ر ده‌ست‌نیشان‌کرا^(۲).

له‌ نه‌ج‌ما‌ی جیبه‌جینه‌کردنی به‌لینه‌کانی حکومه‌ت و به‌بنه‌ستگه‌یشتنی دانوس‌تانه‌کانی ئیوانیان له‌ شو‌باتی ۱۹۶۵ سه‌ره‌له‌نو‌ی شهر له‌ ئیوان حکومه‌تی عی‌راقی و کوردا هه‌لگه‌یرسایه‌وه^(۳)، ئیرانی‌ش^(۴) ده‌ستی‌کرد به‌ یارمه‌تیدانی شو‌رش به‌ ناردنی کۆمه‌کی سه‌ربازی، و‌ی‌پ‌رای چاره‌سه‌رکردنی برین‌داره‌کان له‌ نه‌خۆش‌خانه‌کانی ئیراندا^(۵).

دوای گیانه‌ده‌ستدانی عه‌بدولسه‌لام عارف و بوونی عه‌بدو‌رپه‌رحمان عارف به‌ سه‌رۆک کۆما‌ری عی‌راق (۱۹۶۶-۱۹۶۸) له‌ ۱۷ نیسانی ۱۹۶۶، له‌گه‌ل پیکه‌یپ‌نانی حکومه‌تی نو‌ی عی‌راق به‌سه‌رۆک‌ابه‌تی عه‌بدو‌رپه‌رحمان به‌زاز (۱۹۱۳-۱۹۷۳)، به‌هه‌مان شیوه‌ی حکومه‌ته‌کانی پ‌یش خۆی له‌گه‌ل سه‌رکردایه‌تی شو‌رشی کورد که‌وته دانوس‌تاندن و له‌ نه‌ج‌ما‌دا به‌یان‌نامه‌ی ۲۹ حوزه‌یرانی ۱۹۶۶ لیکه‌وته‌وه، ئە‌مه‌ش دوای ریکه‌وته‌نی عه‌بدو‌رپه‌رحمان به‌زاز له‌گه‌ل هه‌ردوو با‌للی مه‌کتبه‌ی سیاسی و بارزانی^(۶)، ریکه‌وته‌که‌ بووه‌ مایه‌تی دژایه‌تی و تو‌رپه‌بوونی ئیران، له‌ کاردا‌نه‌وه‌یدا شای ئیران بریاری داخستنی سنوره‌کانی به‌ رووی ناوچه‌کانی شو‌رشدا دا^(۷).

دوای کو‌ده‌تای ۱۷-۳۰ ته‌مموزی ۱۹۶۸ حکومه‌تی به‌عس هه‌ول‌ی چاره‌سه‌رکردنی ک‌یشه‌کانی له‌گه‌ل ئیراندا دا، بو‌ ئە‌و مه‌به‌سته‌ چه‌ند کۆبوونه‌وه‌یه‌ک له‌ ئیوانیاندا ئە‌نجام‌درا، به‌ مه‌به‌ستی چاره‌سه‌رکردنی ک‌یشه‌ی سنوری ئیوانیان، به‌لام نه‌گه‌یشتنه‌ هیچ ئە‌نجام‌یک^(۸)، له‌ سالی ۱۹۶۹ جار‌یک‌ی تر نا‌کو‌کیه‌کان سه‌ریان هه‌ل‌دا‌یه‌وه و عی‌راق رایگه‌یاند شه‌تولعه‌ره‌ب به‌شیکه‌ له‌ ناوچه‌ی قه‌له‌م‌ره‌وی عی‌راق، ئیرانی‌ش له‌لایه‌ن خۆیه‌وه ریکه‌وته‌ننامه‌ی سنوری ۱۹۳۷ هه‌ل‌وه‌شانده‌وه^(۹).

له‌ سه‌ره‌تای سالی ۱۹۶۹ دا حکومه‌تی عی‌راق ه‌یرشیک‌ی به‌رفراوانی کرده‌ سه‌ر ناوچه‌کانی شو‌رش^(۱۰)، ئە‌مه‌ش بووه‌ مایه‌ی نیگه‌رانی ئیران و ده‌ستی به‌ هاو‌کاری شو‌رش به‌ چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی کرد، له‌ ۱ ئازاری ۱۹۶۹ ه‌یزه‌کانی پ‌یشمه‌رگه‌ی کوردستان به‌ هاوه‌ن و تو‌پ و به‌ یارمه‌تی شاره‌زایانی ئیرانی

(۱) ئی‌راهم ج‌لال: سه‌رچاوه‌ی پ‌یشوولی ۱۹۵

(۲) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی ۲۱۰

(۳) واحید عومه‌ر مح‌یدین: سه‌رچاوه‌ی پ‌یشوولی ۲۶۹

(۴) مسعود بارزانی: سه‌رچاوه‌ی پ‌یشوو، هه‌به‌شی یه‌که‌م ل ۱۹۱۱۹۰

(۵) واحید عومه‌ر مح‌یدین: سه‌رچاوه‌ی پ‌یشوولی ۲۷۷-۲۸۳

(۶) نازناز مح‌مه‌د عه‌بدولقادر: سه‌رچاوه‌ی پ‌یشوولی ۱۵۴

(۷) سو‌زان که‌ریم مسته‌فا: به‌عس‌یزم و کورد ۱۹۴۷-۱۹۷۵، چاپی یه‌که‌م، ده‌زگای چاپ و په‌خشی حه‌مدی، مه‌کتبه‌ی

بیروه‌ۆشیاری (ی.ن.ک)، سلێمانی، ۲۰۰۷ ۲۹۱

(۸) نازناز مح‌مه‌د عه‌بدولقادر: سه‌رچاوه‌ی پ‌یشوولی ۳۵

(۹) هه‌مان سه‌رچاوه‌ی ۱۶۴

كۆمپانىي نەوتى كەركوكيان تۆپپاران كورد^(۱)، زىيانىكى زۆريان بە حكومت گەياند كە بە چەندىن مليون دۆلار مەزەندە دەكر، وپراي ئەوئى بۆ ماوئى چەند هەفتەيەك دەرھيتانى نەوت راگيرا^(۲). ھەر لەۆ سەرۋەندەدا شاي ئيران برياريدا كودەتا لە عيراقدا ئەنجامبات، بۆ ئەو مەبەستە ھەريەك لە بارزانى و د. مەھمود عوسمان لەسەر بانگھيتشى شا سەردانى ئيرانيان كورد، بە سەرپەرشتى ئيرانيەكان بەشدارى چەند كۆبونەوئەيەكيان لەگەل ھەريەك لە عەبدولغەنى راوى و عەبدولپرزاق نايف كورد، بە مەبەستى ئامادەكارى بۆ كودەتاي سەربازىي^(۳)، دواى ئەوۆ جارېكى تريش لە ۱۱ تشرىنى يەكەمى ۱۹۶۹ لە حاجى ئۆمەران چاويان بە بارزانى كەوت، بەلام دواى چەند هەفتەيەك ناكۆكى كەوتە نيوان عەبدولغەنى و عەبدولرەزاق، عەبدولرەزاق گەرايەوئە بۆ ئوردون و بارزانىش پەيوەندى لەگەل عەبدولغەنى پچراند، ئەمەش دواى ئەوئى بارزانى ھەستىكرد ھېچ چارەسەرېكيان بۆ پرسى كورد پى نىيە، سەرئەنجام ھەولئى كودەتا سەرنەكەوت^(۴).

دواى چەندىن دانوستان و وتوېژ، دواچار بەياننامەى ۱۱ ئازارى ۱۹۷۰ لە نيوان سەركردايەتى شۆرشى كورد و حكومەتى عيراق واژۆ كرا، شاي ئيران دژى رېكەوتنەكە بوو، لە پىناو بەرگرتن لىي ھەموو ھەولئىكى خۆيدا، تەننەت لەكاتى دانوستانەكان ئامادەيى دەرېرى بە ھاوكارى ئەمريكا ھەموو پىنداويستىەكانى شۆرشى كورد و بارزانى داين بكات، تەنيا ئەم رېكەوتنە واژۆ نەكرىت^(۵)، بەمەش دەيوست كارتېكى گرنكى وەكو شۆرشى ئەيلول لە دەست خۆيدا مېئىتتەوئە و لە مەملانىي لەگەل عيراق بەكارىيىت.

دواى بەستنى پەيمانى دۆستايەتى و ھاوكارى ۹ نىسان ۱۹۷۲ لە نيوان سۆفئەت و عيراق، عيراق و ئيران بوون بە دوو جەمسەى تەواو دژ بەيەك لە ناوچەكەدا، زىادبوونى قەلەمپھوى سۆفئەت لە عيراق بەھۆى ئەو پەيمانەوئە بووئە ماىەى زۆرتربوونى مەترسى شا، بۆيە شا دەيوست سوودى زياتر لە شۆرشى ئەيلول وەرېگريت بۆ كەمكردنەوئەى كاريگەريەكانى پەيمانى سۆفئەت و عيراق و شكستپھيتانى، لەو چوارچۆئەدا ئيران برياريدا بەشئوئەيەكى بەرفراوانتر ھاوكارى شۆرش بكات^(۶)، لەو ماوئەشدا بەغداد و تاران بېونە دوو ناوئەندى دالەدان و ھاوكارى و پشتگىرى ئۆپۆزسيۆن و نەيارانى يەكترى^(۷).

رېكەوتنى يانزەى ئازار نەبووئە ماىەى بەدەستپھيتانى تەواوى مافەكانى كورد و ئامانجەكانى شۆرشى ئەيلول، حكومەتى عيراق لە دەرئەت دەگەرا خۆى لە جىبەجىكردنى رېكەوتنەكە بدزىتەوئە و كۆتايى بە شۆرش يىتت و دەستكەوتەكانى لەباربات، لەو ماوئەشدا ئيران پارېزگارېى لە پەيوەندىيەكانى لەگەل

(۱) ئىبراھىم جەلال: سەرچاوى پيشوولى ۲۷۲

(۲) موحسین دزەي: ويستگەكانى ژيانم، وەرگىراني ئىسماعيل بەرزنجى، بەشى دووئەم، چاپى يەكەم، دەرگاى ئاراس، ھەولېر، ۲۰۰۹، ۲۰۰

(۳) شكىب عقراوى: المصدرا السابقى ۷۵ ۲

(۴) نازناز مەھمەد عەبدولقادار: سەرچاوى پيشوولى ۱۷۱

(۵) نازناز مەھمەد عەبدولقادار: سەرچاوى پيشوولى ۱۷۹

(۶) شكىب عقراوى: المصدرا السابقى ۲۸ ۳

(۷) نازناز مەھمەد عەبدولقادار: سەرچاوى پيشوولى ۱۷۴

سەرکردەکانی شۆرش کرد، ھاوکاری و کۆمەکی شۆرش دەکرد، لە مانگی کانونی دووهمی ١٩٧٤ تا مانگی حوزەیرانی ھەمان سال مانگانە ٢٠ ملیۆن تومەن و لە مانگی تەمموزیش تا سالی ١٩٧٥ دوو بەرابەر ھاوکاری شۆرش دەکرد، واتە دوو ملیۆن دینار بەنرخێ ئێ و کات^(١)، لەگەڵ ھەڵبەستەکان و تۆپخانەیکە شەپش، لە پووی سەربازییەو ئێران بە ئاشکرا کەوتە یارمەتیدانی شۆرش ئێیلو و تۆپخانەیکە پێکھاتوو لە ١٢ تۆپی ١٥٥ ملم بە ٤٠٠ سەربازی ئێرانیەو لە کوردستان لە نزیک بارەگای بارزانیهو جێگیر کران و بەردەوام تۆبەران سەربازگە و ھێزەکانی حکومەتیان دەکرد، وێرانی ئێو لە خاکی ئێرانیەو چەکە دژ ھەواییەکان موشەکی زەوی بە ئاسمانیان دژی فرۆکەکانی عێراق بەکار دەھێنا^(٢).

مەسعود بارزانی لەسەر ھاتنی ئێو یارمەتیە سەربازیانە دەئێت "خۆزگە نەگەیشتیە، بە ھاتنی ئێم موشەکی و تۆپانە پێشمەرگە پشتیان لێکردووە و ھەموو پشت پێ بەستنیکی خۆیان خستە سەر ئێم موشەکی و تۆپانە کە لە کاتی تەنگانە و پێویستی پێبووندا دەرکەوت ھیچ سودێکیان نیە، چونکە رۆژیکی کاریگەریان نەبینی"^(٣).

ھەر دەربارە شەری ئێو سالە، نەوشیروان مستەفا دەئێت "جەنگی ١٩٧٤-١٩٧٥ی کورد-بەعس ئێگەر چی لە ئێوان ھێزە چەکدارەکانی کورد و جەیشی عێراقی دا بوو، لەسەر ئەرزی کوردستان ئێکرا، لە پێناو ئامانجە نەتەواییەکانی گەلی کوردا بوو، بەلام لە راستی دا مەلەتی سیاسی-جەنگی، ئێران-عێراق بو، ھێزەکانی کورد بە چەکی و ئیمکانیاتی ئێرانی ئێجەنگان و بەعس بە چەکی روسی و ئیمکانیاتی نەوتی کەرکوک، لەم مەلەتیەدا عێراق بەلادەستی بەسەر کوردا و، ئێران بەلادەستی بەسەر عێراق دا ھەبوو"^(٤).

ھەرچەندە لە واقعدا جەنگی بەرفراوان ھەلگیرسابوو، بەلام لەپشت پەردەو و دوور لە ئاگاداری کورد، ئێران سەرقالی مامەلەبوو بە شۆرش ئێیلو، پاش چەند ھەولێکی دیپلۆماسی لەلایەن شا حسین بن تەلال شای ئوردن و ئێنوەر سادات سەرۆک کۆماری میسر^(٥) و ولاتی ئورکیاش زەمینەیان ساز کرد بۆ بەستنی رێکەوتنیک لە نیوان عێراق و ئێران و کۆتایەیان بە مەلەتی نیوانیان^(٦)، ئەمەش پاش زەمانەندی و ھاندانی ھەرێک لە ئەمریکا و یەکیتی سۆقیەت بۆ چارەسەرکردنی ناکۆکیەکانی نیوان عێراق و ئێران بە شێوەیکە ئاشتیانە^(٧).

(١) ھەمان سەرچاوە، ل ٣٠٤

(٢) ئیبراھیم جەلال: سەرچاوەی پێشوو، ل ٢٥٤

(٣) مەسعود بارزانی: سەرچاوەی پێشوو، بەشی دووھەم، ل ١٥٩

(٤) نەوشیروان مستەفا ئەمین: لە کەنای دانوبەو بۆ خەری ناو زەنگ دیوی ناوھەوێ روداوھەکانی کوردستانی عێراق ١٩٧٥، ١٩٧٨، ١٩٩٧، ل ٢٣

(٥) بیتر جی. لامبرت: الولايات المتحدة والكورد دراسه حالات عن تعهدات الولايات المتحدة، ت، مرکز الدراسات الكوردیه وحفظ الوثائق/ جامعە دەھوک، الطبعە الاولی، مقبەحە خانە، دەھوک، ٢٠٠٨، ل ٣، ٨

(٦) عەلی تەتەر ئێرویی: بزاقی رزگارێخواری نەتەوایی کورد لە سالانی جەنگی عێراق ئێرندا ١٩٨٠، ١٩٨٨، چاپی یەکەم، چاپخانە حاجی ھاشم، ھەولێر، ٢٠٠٨، ل ٢٩

(٧) نەوشیروان مستەفا ئەمین: سەرچاوەی پێشوو، ل ٢٥

سەرئەنجام لە رۆژی ٦ ئازاری ١٩٧٥ رێکەوتنامە ی جەزائیر لە نیوان (سەدام حسێن) جیگری سەرۆک کۆماری عێراق و (محەمەد رەزا) شای ئێران بە ئامادەبوونی (هەواری بومدین) ی سەرۆکی جەزائیر لە پەراوێزی کۆبونەوهی رێکخراوی ئۆپیک لە ولاتی جەزائیر واژۆ کرا^١، بە پێی ئەم رێکەوتنامە یە عێراق دەستبەرداری نیوهی شەتولعەرەب و زەویە کێشەلەسەرە سنوریەکانی خۆی بوو لە بەرامبەر برینی پشتگیری ئێران بۆ شۆرشێ ئەیلول و لەناوبردنی بزوتنەوهی پرزگاریخوازی کورد^٢.

رۆژی ٦ ئازاری ١٩٧٥ بە گەیشتنەوهی شا بۆ تاران بەستنی رێکەوتنامە کە راگەیهنرا و پاشان فەرمانی کرد بە کشاندنەوهی سەرجم پاتری و تۆپ و موشەکەکان لە کوردستان، بۆ رۆژی دواتر بئ ئاگادارکردنەوهی سەرکردایەتی سیاسی کورد دەست بە جێبەجێکردنی ئەو پلانی کرا^٣.

دوای چەند رۆژ چاوهروانی بارزانی لە تاران لە ١١ ئازاری ١٩٧٥ چاوی بە شاکەوت، شا بە ئەنقەست رۆژی ١١ ئازاری بۆ ئەو چاوپێکەوتنە دیاری کردبوو وەک تۆلە سەندنەوهیە کە لە شۆرش و لە بارزانی، کە ئەو پۆژھ یادی واژۆکردنی رێکەوتنامە ی ١١ ئازاری ١٩٧٠ بوو کە شا پێی رازی نەبوو^٤، شا لەو کۆبونەوهیەدا سێ بژارە ی خستە بەردەم بارزانی، یەکەم: عێراق لەسەر داواکاری شا لێبوردنی گشتی بۆ هەمووان دەرکردوو و دەتوانن بگەڕێنەوه، دووهم: لە ئێران ببنە پەنابەر، سێیەم: دەتوانن شەر بکەن بەلام ئیمە هیچ یارمەتیەکتان نادەین و لە کۆتایی مانگی ئازاردا سنور دادەخەین^٥.

دوای گەپانەوهی بارزانی لە ١٣ ئازار بۆ کوردستان، بۆ بریاردان لە چارەنوسی شۆرش و دیاریکردنی هەلۆیستی سەرکردایەتی شۆرش بەرامبەر بە رێکەوتنامە ی جەزائیر، کۆبونەوهی مەکتەبی سیاسی و کۆمیتە ی ناوەندی و سەرکردەکانی شۆرش دەستپێکرد، تا ١٩ ئازار بەردەوامبوو^٦، بارزانی تا ١٩ ئازاری ١٩٧٥ بریاری بە بەردەوامبوونی شۆرش دا، بەلام دواجار لە شەوی ١٩ ئازار بارزانی بریاری کۆتاییهێنان بە شۆرش و خەباتی چەکداری و کشانەوهی بۆ ئێراندا^٧.

بە سەرئەنجام لە رێگۆزەری رووداوهکان، رووندەبێتەوه کە پرسێ کورد و شۆرشێ ئەیلول کرابوو بەشێک لە مەملەتیی نیوان ئێران و عێراق، بە درێژیی سألانی شۆرش ئێران لە پەنجەرە ی بەرژھوونە ی خۆیەوه دەپروانیە شۆرشە کە و خوازیاربوو وەک کارتێکی فشار لە مەملەتیییدا لەگەڵ عێراق بەکاربێنیت، دواجاریش ئەم کارتە عێراقی ناچار کرد دەستبەرداری بەشێکی شەتولعەرەب و خاکەکە ی بێت، دەرئەنجام شۆرشێ ئەیلول بوو قوربانی مەملەتیی نیوان ئەو دوو ولاتە.

١) سەلام عەبدولکەریم: ژبانی سیاسی لە باشوری کوردستان ١٩٧٥ ١٩٩١، چاپی یەکەم، چاپ و بڵاوکردنەوهی چوارچرا،

٢٠١١ ٢٦٥

٢) هەمان سەرچاوه ی ٢٤

٣) مسعود بارزانی: سەرچاوه ی پێشوو، بەشی دووهم، ل ١٧٠

٤) هەمان سەرچاوه و لاپەرھ؛ موحسن دزەیی: سەرچاوه ی پێشوو ٣٣٩

٥) موحسین دزەیی: سەرچاوه ی پێشوو ٣٤٠

٦) نەوشیروان مستەفا ئەمین: سەرچاوه ی پێشوو ٣٠

٧) سەلام عەبدولکەریم: سەرچاوه ی پێشوو ٢٦

باسی دووهم: په یوه نډیه کانی شۆرشى ئه لیلول و تورکیا

سیاسه تی تورکیا له سه ر بنه مای دژایه تی و به رنگاربوونه وهی هه ر چالاکیه کی جولانه وهی رزگار یخوازی کورد له ناو خو ی ولاته کهیدا یاخود له ولاتانی دراوسیدا دارپژرابوو^(۱)، بۆیه مه ترسیه کانی تورکیا دواى له ناو بردنی رژیمی پاشایه تی له عیراق زیانربوو، به تایبه تی که له ده ستوری کاتیشدا کورد و عه ره بی وهك دوو نه ته وهی هاو به ش له عیراقدا ناساندبوو^(۲).

بۆیه حکومه تی تورکیا و عیراق له نیوان خویندا زانیاری ئاسایشیان له سه ر چالاکی پاره ته کان له ناوچه سنوریه کاندا ئالگوږ ده کرد، تورکیا هاوکاری حکومه تی عیراقی ده کرد له دالده دانی ژماره یه کی زۆر په نابهری نه یاری مه لا مسته فا بارزانی. تورکیا ده ترسا له روودانی هه ر جولانه وه یه کی کوردی و په یوه ندی نیوان کوردی عیراق و کوردی ناو تورکیا، له بهرئه وه ئه نقه ره کو مه لیک ریوشوینی توندی گه رته بهر به ئامانجی:

۱. دوورخستنه وهی کوردانی ناو تورکیا له کاریگه رییه کانی جولانه وهی رزگار یخوازی کورد له عیراق.

۲. داخستنی ده رگا له بهر ده م هاوکاریه کان چ هاوکاری جبه خانه بی و سه ربازی یان هاوکاری مرۆبی و بابه تی خوار ده مه نی^(۳).

بارزانی هه ستی به گرنگی و کاریگه ری تورکیا له سه ر جولانه وهی کوردی کردبوو، له بهر ئه وه چه ندین جار له ریگه ی ناردنی وه فد و نامه وه هه ولیداهه په یوه ندی له گه ل تورکیادا دروست بکات، به لام تورکیا وه لامیان نه داوه ته وه^(۴). هه ر له و چوارچپوه دا له ۱۹۶۳ وه فدیکی کوردی چوو بو بائۆزخانه ی به ریتانیا له به غداد بو داوا کردنی هاوکاری له به ریتانیا به رونکردنه وهی ئامانجی ئاشتیانه ی جولانه وهی کوردی له عیراق له لای ئیران و تورکیا و دلنیا کردنه وه یان له ده ستپوه رنه دانی کوردی عیراق له کاروباریاندا. په رچه کرداری تورکیا به رامبه ر ئه وه هه نگاهه نوئییه هه مان هه لوئیستی دژایه تی پیشوی تورکیا بوو بو هه ر چاره سه ریکی ئاشتیانه ی پرسى کوردی، روژنامه فه رمییه کانی تورکیا ده ستیانکرد به هه لمه تیکی پروپاگه نده بۆسه ر دانوستاندنه کانی کورد و حکومه تی عیراق بو گوړینی ریرووی رووداوه کان. روژنامه کانی تورکیا ئه م هه نگاهه یان به مه ترسی دانا، نه ک به ته نها له سه ر تورکیا، به لکو له سه ر ئیران و عیراقیش^(۵)، روژنامه ئی (دنیا) له تورکیا له روژی ۸ حوزه یانی ۱۹۶۳ دا زۆر به راشکاوانه

(۱) سۆزان که ریم مسته فا: سه رچاوه ی پیشوول، ۲۹۵

(۲) هه مان سه رچاوه ل، ۲۹۸ ۲۹۷

(۳) تار علی امین: موقف ترکیا من القضية الكردية فی العراق ۱۹۳۷، ۱۹۷۵، مطبعة بینایی، السلیمانیه، ۱۱، ۲۰۱، ۴، ۸

۲۸۵

(۴) نفس المصدوی ۳۰۲

(۵) نفس المصدوی ۱۲، ۳۱۳۳

نووسیپوی: "ئیمه يەك مەترسیمان لەسەرە و ڕووبەرپووی یەك هەرپه‌شه دەبینەوه، ... ئێران و تورکیا و عێراق یەك چاره‌نووسیان هەیه و پێویستە هاوکاری یەكتر بکەن"^(١). بە کردەوێش تورکیا لە ساڵی ١٩٦٣ هاوکاری ئاسمانی لەگەڵ پزۆیمی بەعسدا کرد دژی شۆرشێ ئه‌یلول^(٢).

هەندیک لە سەرچاوه‌کان باس لە پلاتیک بەناوی "پلانی پلنگ" دەکەن، کە بریتی بوو لەوهی دواي دەستخستنی کات و کۆتایی دانوستان، عێراق داوای یارمەتی لە پەیمانی سەنتۆ بکات و سوپای عێراق هێرش بکاتە سەر کورد و پاشەکشەیان پێبکات تا سنوره‌کان، له‌وئ هێزی ئاسمانی ئێران و تورکیا له کورد بدەن و کۆتایی به شۆرشێ کورد بهینن^(٣). بەلام دیاره ئه‌و پلانه جینه‌جینه‌کراوه.

له ساڵی ١٩٦٥ پەيوه‌ندییه ئابووری و بازرگانی و رۆشنییرییه‌کانی ئێوان تورکیا و عێراق به‌ره‌ و پێش ده‌چیت، هاوکات به‌رپرسیانی هەردوو ولات گە‌یشتنه تاوتوێکردنی به‌رژوه‌ندییه‌کانی ئێوانیان پەيوه‌ست به کوردانی نه‌یاریان که له‌ناوچه‌کانی سه‌رسنووری ئێوانیاندا هه‌بوون^(٤).

له ٣ ته‌مموزی ١٩٦٦ داو ته‌نها دواي چوار رۆژ له ده‌رکردنی به‌یاننامه‌ی ٢٩ حوزه‌یرانی ١٩٦٦، به‌زاز سه‌ردانی تورکیای کرد و ده‌سه‌لاتدارانی تورکیای دێنیاکرده‌وه له‌وهی هه‌یچ له‌و به‌ئێنانه‌ی به کوردی داوه جینه‌جی ناکات، ئەمەشی به‌مه‌به‌ستی راکێشانی تورکیا به‌لای خۆیدا بوو^(٥).

له‌ساڵی ١٩٦٧ مسته‌فا بارزانی به‌هه‌ولێکی تر هه‌ستا و له رێگه‌ی عیسمه‌ت شه‌ریف وانلی نوێنه‌ری تابه‌تی بارزانی له ده‌روه‌وه، نامه‌یه‌کی بۆ سه‌رۆك كۆماری تورکیا جه‌ودت سونای نارد، به‌لام دواي ماوه‌یه‌ك نامه‌که گه‌رێتراهه‌وه و حکومه‌تی تورکی نه‌یکرده‌وه چونکه به‌داننان به کوردی داده‌نا^(٦).

له‌دواي ده‌رکردنی به‌یاننامه‌ی یانزه‌ی ئازار، تورکیا سه‌رکۆنه‌ی به‌یانکه‌ی کرد و بیزاری و ناپارازیبوونی خۆی به‌رامبه‌ر ناوه‌رۆکی رێکه‌وتنی کورد و حکومه‌تی عێراق ده‌برێ، هه‌روه‌ه‌ک به‌یانی ئازار کاریگه‌ری ئاشکرای هه‌بوو له‌سه‌ر گرژبوونی پەيوه‌ندییه‌کانی عێراق و تورکیا، بۆیه تورکیا هه‌موو رێگه‌یه‌کی گرتەبه‌ر بۆ داخستنی سنوره‌کانی له‌گه‌ڵ عێراقدا و رێگریکردن له پەيوه‌ندی کوردی تورکیا به کوردی عێراقه‌وه^(٧). هه‌روه‌ها له‌سه‌ر داوای وه‌زیری ده‌روه‌ی عێراق، وه‌زیری ده‌روه‌ی تورکیا سه‌ردانی به‌غداي کرد، به‌وه‌ش ئاماده‌یی تورکیا بۆ هاوکاری عێراق ده‌رکه‌وت کاتیک له ١١ ته‌موزی ١٩٧٠ ووتی: "سه‌ردانه‌که‌ی

(١) وه‌رگه‌راوه له سۆزان که‌ریم مسته‌فا: سه‌رچاوه‌ی پێشوو ٢٩٨

(٢) مسعود بارزانی: سه‌رچاوه‌ی پێشوو، به‌شی دووه‌م ٢٠٦

(٣) وه‌رگه‌راوه له نازناز محه‌مه‌د عه‌بدولقادر: سه‌رچاوه‌ی پێشوو ١٢١١٢٠

(٤) سۆزان که‌ریم مسته‌فا: سه‌رچاوه‌ی پێشوو ٢٩٩٢٩٨

(٥) جه‌مال نه‌به‌ز: کوردستان و شۆرشه‌که‌ی، چاپی سێهه‌م، چاپخانه‌ی مناره، هه‌ولێر، ٢٠٠٧ ١٨٠

(٦) تار علی امین: المصدرا‌لسابقه‌ی ٣٠٥٢.

(٧) نفس‌المصدوب ٣٦١٠٣٦٠

هەل و دەرفەتی ھاریکاری ھەردوو وولاتی خوشتەر کردو ھێمنی و ئاسایشی لەنیوچەکەدا مسۆگەر کرد"^(۱).

پاش دەستپێکردنەوێی ھێرشێی حکومەتی بەعس بۆسەر کوردستان لە ۱۹۷۴، بەتایبەتی دوای ئەوێ زیاتر لە ۱۰۰ ھەزار کورد پەنایان بردە بەر سنورەکان بە ھۆی دەستپێکردنەوێی شەڕ و تۆپبارانی چڕ لەلایەن فرۆکەکانی عێراقەو، تورکیا سنورەکانی داخست و کاری بۆ داخستنی سنورەکانی ئێران دەکرد. ھەولەکانی تورکیا بەردەوامبوو بۆ شکستپێھێنانی شۆرشێی ئەیلول کاتیک لە کۆتایی سالی ۱۹۷۴ ھەستا بە گێردانی کۆبوونەوێیەکی سێ قۆلی بۆ نوێنەرانێی عێراق، ئێران و تورکیا لە ئیستەنبول^(۲).

بە گشتی تورکیا ھاوشێوەی وولاتانی تر لە چوارچێوەی بەرژەوێیەکانی روانیوێتییە شۆرشێی ئەیلول و دۆزی کورد و ھەر سەرکەوتن و بەدیھاتی مافیکێی کوردی لە باشووری کوردستان بە مەترسی بۆسەر خۆی دەزانی، بۆیە وپرای ھەولێ سەرکردایەتی شۆرشێی ئەیلول بۆ دروستکردنی پەيوەندی لەگەڵ تورکیا، ئەو وولاتە ئەک وەلامی ئەرپینی نەبوو بەلکو لەسەر ئاستی سیاسی و سەربازی تەقەلای داوێ ئەو شۆرشە لەبار ببات و کۆتایی پێتێت، ئەمەش دەرخەری ئەو راستییەکیە کە چۆن ئەو شۆرشە لەبەردەم مەترسی و ئاستەنگی مەملانی و بەرژەوێی ھەرپێمیدا بوو.

باسی سێیەم: پەيوەندیەکانی شۆرشێی ئەیلول و ئیسرائیل

سیاسەتی حکومەتی عێراق و نزیکبوونەوێی لە جەمال عەبدولناسر و ھەولدان بۆ دروستکردنی بەرەییەکی یەگرتووێی عەرەبی، نیگەرانی وولاتانی نا عەرەبی لە ناوچەکەدا لێکوتەو، بە تایبەتی ئێران و ئیسرائیل^(۳)، ئەوان دەیانویست لە ناکوکی و مەملاتییان لەگەڵ عێراق و وولاتانی تری عەرەبی سوود لە کورد و شۆرشێی ئەیلول وەرگرن، بۆیە پەيوەندی بە سەرکردایەتی شۆرشێی ئەیلولەو دەکەن بە مەبەستی پێدانی کۆمەک و ھاوکاریکردنی، ھەلبەتە ئیسرائیل بایەخی ستراتیجی جیۆپۆلیتیکێی کوردستان و گرنگی شۆرشێی ئەیلولی دەزانی، بۆیە دوای ھەلگێرسانی شۆرش دەستپێشخەری کرد و پەيوەندیان بە سەرکردایەتی شۆرشەو کرد^(۴)، لە سالی ۱۹۶۳ حکومەتی ئیسرائیل لە نامەیکەدا کە بۆ مەلا مستەفا بارزانی دەتێریت داوای دامەزراندنی پەيوەندی راستەوخۆی لەگەڵدا دەکات، لە وەلامی نامەیکەدا ئیبراھیم ئەحمەد چەند داواکارییەکی دەخاتە بەردەم ئیسرائیل بۆ یارمەتیدانی شۆرش لەوانە: دە ھەزار

(1) وەرگێراوێ لە جەمال نەبەز: سەرچاوەی پێشوو ۲۱۳

(2) تار علی امین: المصدەر السابق ۳۷۵.

(3) نازناز محەمەد عەبدولقادر: سەرچاوەی پێشوو ۱۲۲

(4) مسعود بارزانی: بارزانی و بزوتنەوێی رزگاریخواری کورد شۆرشێی ئەیلول ۱۹۷۱، بەرگی سێیەم، بەشی دووھەم،

چاپی یەکەم، چاپخانەیی وەزارەتی پەرورەدە، ھەولێر، ۲۰۰۴ ۲۱۴۲ ۱۳

تفهنگ، توپ، راجیمه، مین، ده‌زگای په‌یوه‌ندی، ویستگه‌یه‌کی به‌هیزی رادیو، پاره، مه‌شقی‌کردنی
شاره‌زایانی ته‌قینه‌وه و ته‌کنیک‌کاری رادیو^(۱).

ده‌وتریت له سالی ۱۹۶۳ ئیران و ئیسرائیل به نهینی ریکه‌وتوون له‌سه‌ر هه‌ولدان بو لاوازکردنی
حکومه‌تی عێراق به‌هاوکاربکردنی پارته‌ی دیموکراتی کوردستانی به‌رابه‌رایه‌تی مه‌لا مسته‌فا بارزانی که
له‌گه‌ل ده‌وله‌تی عێراقدا له‌حاله‌تی جه‌نگدا بوو^(۲).

بیگومان له‌دروستکردنی په‌یوه‌ندی ئیوان کورد و ئیسرائیل هه‌ریه‌که‌یان ئامانج و به‌رژه‌وه‌ندی
خو‌یان هه‌بوو. ئامانج و به‌رژه‌وه‌ندی ئیسرائیل له‌وه‌دابوو سوپای عێراق یان به‌شیکه‌ی به‌شهری کورده‌وه
سه‌رقال بکری‌ت نا له‌کاتی روودانی شهر له‌ئیوان ئیسرائیل و ولاتی عه‌ره‌بیدا، عێراق نه‌توانیت سوپا
بنی‌ری‌ت بو هیله‌کانی رووبه‌روو بوونه‌وه له‌گه‌ل ئیسرائیل^(۳). ئه‌مه‌ش هه‌روا ده‌رچوو، ریزه‌یه‌کی به‌رچاوی
سوپای عێراق به‌شهری کورده‌وه سه‌رقال بوو زیانیکی زو‌ریشی به‌رکه‌وت^(۴).

له‌لایه‌کی تره‌وه یه‌کێک له‌ئامانجه‌ سه‌ره‌که‌یه‌کانی ئیسرائیل کردنه‌وه‌ی ده‌روازه‌یه‌ک بوو بو ئه‌وه
جووانه‌ی له‌عێراق ما‌بوونه‌وه تا به‌ره‌و ئیسرائیل کۆچ بکه‌ن، که ئیسرائیل بو ئه‌وه کۆچ‌کردنه
هائیده‌دان^(۵). بۆیه له‌به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌هاوکاریه‌ی ئیسرائیل پێشکه‌شی کوردی ده‌کرد، یارمه‌تی جووه‌کانی
عێراقیان ده‌دا له‌هه‌لاتیان بو ئیسرائیل، ئه‌وه‌ش به‌ره‌زامه‌ندی و سه‌ره‌رشته‌ی بارزانی بوو^(۶). له‌وه‌شدا
ساواکی ئیران هاوکاری تیه‌رپوونی جووه‌ عێراقیه‌کانی ده‌کرد پاش ئه‌وه‌ی له‌ریگه‌ی کورده‌ستانه‌وه
ده‌گه‌بشته‌ شاری ورمی، دواتر ریک‌خراوه‌کانی جوو هه‌لده‌ستان به‌گواسته‌وه و نیشته‌جێ‌کردنیان له
ئیسرائیل^(۷).

بارزانی‌ش له‌وه‌باوه‌رهدابوو که کاریگه‌ری ئیسرائیل له‌سه‌ر ویلایه‌ته‌یه‌که‌گرتووه‌کانی ئه‌مریکا
ده‌توانیت لایه‌نگری ئه‌مریکا بو شو‌رشی کورد ده‌سته‌به‌ربکات^(۸). به‌کرده‌وه‌ش له‌قو‌ناعی دواتردا
ئیسرائیل رۆلێکی گه‌وره‌ی بینی له‌دروستکردنی ئه‌وه‌په‌یوه‌ندییه‌دا^(۹).

له‌ ۱۹۶۳ وه‌فدیکی چوار که‌سی ئیسرائیلی به‌سه‌ره‌رشته‌ی ساواک و له‌لایه‌ن عیسا پزمانه‌وه به‌نه‌ینی
هی‌زانه‌ باشوری کورده‌ستان، چاویان به‌مه‌لا مسته‌فا که‌وت و له‌لایه‌ن بارزانیه‌وه به‌گه‌رمی پێشوازیان

(۱) شلومو نکدیمون: الموساد فی العراق ودول الجوار انھیار الامال الاسرائیلیة والکردیة، ترجمة بدرعقیلی، الطبعة الثانية،
دار الجلیل للنسر، عمان، ۲۰۰۴ جی ۱۰۰

(۲) کامران طارمی: تحلیل‌ی بر سیاست‌های امنیت ملی ایران در قبال منطقه‌ خاورمیانه در دوران حکومت محمد رضا
پهلوی ۱۹۶۲-۱۹۷۹، مجله‌ دانشکده‌ حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران، دوره ۴، ۱۳۷۹، ص ۱۳۷

(۳) مسعود بارزانی: سه‌رچاوه‌ی پێشوو، به‌شی دووه‌م ل ۱۴ ۲

(۴) کامران طارمی: مصدر پیشیعی ۳۸ ۱.

(۵) ایوب بارزانی: المصدر السابق ۲۳ ۵.

(۶) شلومو نکدیمون: المصدر السابق، ص ۲۵۸

(۷) ایوب بارزانی: المصدر السابق ۲۳ ۵.

(۸) مسعود بارزانی: سه‌رچاوه‌ی پێشوو، به‌شی دووه‌م ل ۱۵ ۲

(۹) ایوب بارزانی: المصدر السابق، ص ۴۳۹

لئیکرا^(۱). له لایه کی ترهوه هەر له هه مان سالدا (۱۹۶۳) په یوه نډیه کانی هه ردولا به رهو پيشچوونيان به خووه بينی، له باليوژخانه ی ئسرائیل له پاريس به نهینی جهلال تاله بانى و شه معون پيرس به میانگیری کامه ران به درخان چاویان به به کتر کهوت^(۲). پاش نهوه وه فدیک به سه روکایه تی ئیراهیم نهحمده و نه ندامتی عومهر مستهفا و عهزیز شه مزینی له ریگه ی ئیرانه وه بو ئسرائیل چون، لای خوویه ئیران ریگه ی بو تپه ره بوونی یارمه تی له ئسرائیله وه بو شوړش به خاکی خویدا کرده وه^(۳).

نه وه بوو له ۱۵ نیسانی ۱۹۶۵ حکومه تی ئسرائیلی بریاریدا به پله ی یه کهم گرنگی به کیشه ی کورد بدات، دواى چهند روژیک دهست به نارډنی چهند باریک چهک بو کورد کرا، که له لایه ن موساد و له ریگه ی ئیرانه وه و هه والگری ئیرانی (ساواک) ئه رکی گواسته نه وه ی گرتنه ته ستو^(۴).

له ئایاری ۱۹۶۵ دئفید که محی (ئه فسه ری موساد) به نوینه رایه تی حکومه تی ئسرائیل به سه ردانیگه یشته باشووری کوردستان و دهستبکرد به ریڅخستنی په یوه نډیه کان له گه ل شوړش و نارډنی یارمه تی سوپایی و ته کنیکی ئسرائیل له چوارچپه وه یه کی سنورداردا دهستی پیکرد. هه رچه نده ئسرائیل ده ی توانی روئی زیاتر بگپریت به لام ته نها کومه کییه کی سنورداری شوړشی ده کرد تا شه ر له کوردستان به رده و امبیت و کو تایی نه یه ت، نه وه ش له پیناو به دیه اتنی نامانجی ئسرائیل، که سوپای عیراق له کوردستان جیگیربیت و به شه ره وه سه رقال بیت و له به ره کانی شه ری فه له ستین دووربیت^(۵).

له حوزه یرانی ۱۹۶۶ وه فدیکى تری ئسرائیلی هاته باشووری کوردستان که پیکه اتبوون له: حاییم لفقوف، نه لیشع روئی و مقدو نه رییه یغف، بارزانی به گه رمی پيشوازی لیکردن، هه رچه نده پيش گه یشته یان حکومه تی عیراقی له ۲۱ حوزه یراندا کو تابه اتنی جهنگی له کوردستان راگه یانده بوو و وه فدیکى سه ربازی هاتبوو بو لای بارزانی بو داواکردنی دانوستان. بو یه ئسرائیلیه کان بارزانیان هاندا به دانوستان رازی نه بیت، به لام بارزانی به دانوستان رازی بوو^(۶).

له نه یلولی ۱۹۶۶ نه رییه ئلیاف به هاوریه تی ۳ دکتور (د. ئوری فرند، د. بیسح سیغل، پزیشکی ددان د. دوف ئیتسکوفتس) سه ردانی کوردستانی کرد، هه روه ک ۳ په رستاریش یاوه ریان بوون و له گه ل خو یاندا نه خو شخانه یه کی مه یانی پيشکه وتوو یان به دیاری له ئسرائیله وه هی نابوو، له حاجی ئومه ران داباغه زرانده^(۷)، بارزانی ش خه نجه ریکی کوردی به (ئلیاف) دا به دیاری بو سه روکی کنیستی ئسرائیلی (کاریش لوز) نارد^(۸). هه ر له ۱۹۶۶ به هاوکاری موسادی ئسرائیلی ده زگای هه والگری (پاراستن)

(۱) عیسی په ژمان: سه رچاوه ی پيشوو، ل ۷۷۶

(۲) مسعود بارزانی: سه رچاوه ی پيشوو، به شی دووه م/ ۲۱۴

(۳) هه مان سه رچاوه و لاپه ره.

(۴) شلومو نکدیمون: المصرد السابق، ص ۱۲۰

(۵) مسعود بارزانی: سه رچاوه ی پيشوو، به شی دووه م/ ۲۱۴

(۶) شلومو نکدیمون: مصرد السابق ۶۵ ۱۶۶۱

(۷) عمار علی السمر: المصرد السابق، شمال العراق ۱۹۵۸ ۱۹۷۵ دراسه تحلیلیه، الطبعه الاولی، المرکز العربی للابحاث

ودراسه السياسات، بیروت، ۲۰۱۲ ص ۳۱۰۳۰۹

(۸) فاضل البرک: مصطفی بارزانی الاسطوره والحقیقه، دار الشؤون الثقافیه العامه، بغداد، ۱۹۸۹ ل ۲۱۰۲۰۹

دامه‌زرا، که مه‌سعود بارزانی به‌پررسی بوو و خولی راهینانی چروپریان له کوردستان و ئیسرائیل بینوو^(۱).

بهر له ده‌ستپیکێ شه‌ری عه‌ره‌ب ئیسرائیل له ساڵی ۱۹۶۷ حاجی شاکر دووری و نازم عاسی شیخی خێلی عوبید، پاشان له پینجی حوزه‌یرانیشدا وه‌فدیکی فه‌رمی که له (لیوا روکن هه‌موودی مه‌هدی بریکاری سه‌رۆک ئه‌رکانی سوپا و لیوا روکن ئیبراهیم ئه‌نساری فه‌رمانده‌ی فیرقه‌ی دوو و لیوا روکن که‌مار مه‌سفا عه‌له‌مدار سه‌رۆکی لیژنه‌ی بالای ناشتی و لیوا روکن زه‌کی حوسین حیلمی فه‌رمانده‌ی فیرقه‌ی یه‌ک) پیکهاتبوون، سه‌ردانی بارزانی له‌گه‌ڵ ده‌که‌ن و داوای لیده‌که‌ن له کاتی ناردنی سوپای عێراق بۆ ئوردن بۆ شه‌ری عه‌ره‌ب ئیسرائیل، هیژی پيشمه‌رگه‌ هه‌چ چالاکیه‌ک ئه‌نجامه‌دات، هه‌روه‌ها داوای لیده‌که‌ن هیژیکی پینج هه‌زار پيشمه‌رگه‌یی بنیژیت تا بچیتته پال ئه‌و هیزه‌ی عێراق، وه‌ک به‌لگه‌ی هاوکاری نێوان هه‌ردوولا. سه‌باره‌ت به‌ داواکاری یه‌که‌م بارزانی به‌ئینیان پیده‌دات و ده‌لێت: "له‌وه‌ دلنایب که‌وا پيشمه‌رگه‌ له‌ دژی سوپای عێراق هه‌چ ناکات". به‌لام داواکاری دووه‌میان ره‌تده‌کاته‌وه^(۲).

هه‌رچه‌نده‌ ئیسرائیلیش داوای له‌ بارزانی کرد به‌ره‌یه‌کی جه‌نگی نوێ دژی عێراق بکاته‌وه‌ ریکری لیبکات له‌ ناردنی هیزه‌کانی بۆ به‌ره‌کانی جه‌نگ له‌گه‌ڵ ئیسرائیل^(۳). له‌ جه‌نگی شه‌ش رۆژی عه‌ره‌ب- ئیسرائیل له‌ ساڵی ۱۹۶۷، ئیسرائیل که‌لوپه‌لی سه‌ربازی روسی له‌ سوپای وڵاتانی عه‌ره‌بی ده‌ستبه‌سه‌رداگرت، دواتر به‌شیک له‌و چه‌کانه‌ی له‌ ریکه‌ی ئیرانه‌وه‌ به‌ کورد دا. له‌پال ئه‌وه‌شدا ئیسرائیل راهینانی سه‌ربازی له‌سه‌ر خاکی ئێران به‌ کورده‌کانی عێراق ده‌کرد و مانگانه‌ ۵۰۰ هه‌زار دۆلاری بۆ خه‌رجی جه‌نگ له‌گه‌ڵ عێراق، به‌ بارزانی ده‌دا^(۴).

به‌یه‌وه‌ندیه‌کانی کورد و ئیسرائیل رۆژ له‌ دوی رۆژ له‌ گه‌شه‌سهندندا بوو، بارزانی یه‌که‌م سه‌ردانی بۆ ئیسرائیل له‌ نیسانی ۱۹۶۸ به‌ هاوڕییه‌تی مه‌حمود عوسمان و شه‌مه‌دین موختی و چه‌ند سه‌رکرده‌یه‌کی تر ئه‌نجامدا، له‌و سه‌ردانه‌دا چاوی به‌ سه‌رۆکی ئیسرائیل و سه‌رۆک وه‌زیران لیفی ئه‌شکوک و وه‌زیری به‌رگری موشی دایان و سه‌رۆکی موساد و چه‌ند که‌سیکی تر له‌ به‌رپرسیانی ئیسرائیلی که‌وت^(۵).

به‌ پێی به‌لگه‌نامه‌یه‌کی نه‌ینی ئازانسێ هه‌والگری ناوه‌ندی ئه‌مریکا (CIA) له‌ ۹ ئازاری ۱۹۷۰، رۆژی ۴ و ۵ ئازاری ۱۹۷۰ سامی سنجاری و ئه‌میر قاسمی (شه‌مه‌دین موختی) له‌ تاران له‌گه‌ڵ نوینه‌رانی ده‌وله‌تی ئیسرائیل کۆبونه‌وه‌ته‌وه‌. کاربه‌ده‌سته‌ ئیسرائیلیه‌کان نوینه‌ره‌ کورده‌کانیان هاندا بۆ ئه‌وه‌ی له‌ باشووری کوردستان شه‌ر له‌گه‌ڵ به‌غدا ده‌ستپیکه‌نه‌وه‌ و به‌ئینیان پیدان ئیسرائیل چه‌کی دژه‌فرۆکه‌ و تۆپ و هاوه‌نیاں بدات. له‌ گفتوگۆکانی رۆژی دواتر دا ئیسرائیلیه‌کان به‌ئینیاندا له‌ ریکه‌ی ئیرانه‌وه‌ تانک و

(۱) صلاح الخرسان: التيارات السياسية في كردستان العراق، قراءة في ملفات الحركات وأحزاب الكردية في العراق ۱۹۴۶-۲۰۰۱، الطبعة الأولى، مؤسسة البلاغ، بيروت، ۲۰۰۱، ص ۱۶۰

(۲) مسعود بارزانی: سه‌رچاوه‌ی پيشوو، به‌شی یه‌که‌م، ۲۴۰۲۳۹

(۳) شلومو نکدیمون: المصدر السابق، ص ۱۹۷.

(۴) کامران طارمی: مصدر پیشیخی ۱۳۸۱/۳۷

(۵) شلومو نکدیمون: المصدر السابق، ص ۲۰۷۲۰۵

پسپوری به کارهینانی تانک به کورد بدەن، به مهرجیک دەبیت هێزەکانی پێشمەرگە هەول بەدەن لانیکەم دەستبەسەر دوو تانکی هێزەکانی عێراقدا بگرن بۆ ئەوەی وا نیشان بدرێت ئەو تانکانە ی که ئیسرائیل به کوردی داوه، کورد خۆیان له هێزەکانی عێراقیان سەندوووه و دەستیان بەسەردا گرتوو^(۱).

دوای بەیانی ئازار سەرکردایەتی شۆرشێ ئەیلول پەيوه‌ندییه‌کانی له‌گه‌ڵ ئیسرائیل پاراست و هاوکار بوو له کۆچی نەهینی جووه‌کانی عێراق بۆ ئیسرائیل^(۲). بۆ یه‌که‌مجار له ساڵی ۱۹۷۱ (تسفی زامیر) سەرۆکی موسادی ئیسرائیلی له‌وکاته‌دا، به مه‌به‌ستی رێکخستنی کاروباری راهێنه‌ران و شاره‌زا سەربازییه‌کانی ئیسرائیل که له کوردستان کاریان ده‌کرد سەردانی کوردستانی کرد^(۳). له ئەیلولی ۱۹۷۳ بارزانی بۆ جاری دووهم سەردانی ئیسرائیلی کرد و له‌گه‌ڵ وه‌زیری ده‌روه و به‌رگری و سەرۆکی حکومه‌تی ئیسرائیلی کۆبووه‌وه و بارزانیان دُنیا کردوه که ئیسرائیل واز له پشته‌گیری کورد ناهێنیت^(۴).

هەر له چوارچۆیه‌ی هاوکاری ئیسرائیل بۆ شۆرشێ ئەیلول، له‌لایه‌ن ئەفسه‌ران و شاره‌زایانی ئیسرائیلی له‌نیوان ساڵانی ۱۹۷۳-۱۹۷۵ چەند خولێکی مه‌شق و راهێنانی تاییه‌ت بۆ کورد له چەند شارو ناوچه‌یه‌کی جیاوازی ئێران کرانه‌وه که چەند که‌س و به‌رپرسانی پاراستن و ئەندامانی پارته‌ی به‌شدارییان تێداکرد^(۵).

وه‌ک ده‌بینین پەيوه‌ندی کورد و ئیسرائیل له ماوه‌ی شۆرشێ ئەیلول له ئاستیکه‌ی به‌هێزدا بوو، به‌لام ئەمیش وه‌کو پەيوه‌ندی وڵاتانی تر له‌لایه‌که‌وه وابه‌سته‌ی مملانیی هه‌ریمی عه‌ره‌ب ئیسرائیل و له‌ لایه‌کی تریشه‌وه وابه‌سته‌ی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی ئیسرائیل به‌ ئێرانه‌وه بوو، بۆیه‌ دوای رێکه‌وتنامه‌ی جه‌زائیر نوێنه‌رانی موساد له کوردستان له تاران‌ه‌وه فه‌رمانیان پێگه‌یشت کوردستان به‌جێبه‌یڤن و به‌خێرای بۆ تاران بگه‌رێنه‌وه^(۶). مه‌سه‌ودا بارزانی ده‌لێت: "من باوهرم وایه ئیسرائیل هەر له پێشه‌وه ناگای له پیلانه‌که‌ی جه‌زائیر بووه، ئەگه‌ر نیازی پاك بووایه ده‌یتوانی له رێگه‌ی به‌کارهینانی قسه‌ره‌وایی بۆ سنووری خۆیه‌وه لای سیاسه‌توانه ئەمه‌ریکاییه‌کان شای ئێران ناچار بکا واز له‌کردنی ئەو خیانته‌ته به‌یڤن، به‌لام هێچی له‌م بواره‌دا نه‌کرد و له ئاست ئەو گۆرانه‌ی به‌سه‌ر سیاسه‌تی ئەمه‌ریکادا هات بۆ خۆی هەر ته‌ماشای ده‌کرد"^(۷).

(۱) وریا ره‌حمانی: شۆرشێ ئەیلول له به‌لگه‌نامه نه‌هینییه‌کانی ئەمه‌ریکادا، چاپی یه‌که‌م، تاران، ۱۳، ۲۰، ل ۲۴۴

(۲) عمار علی السمر: المصدّر السابق، ص ۳۷۶

(۳) فاضل البراک: المصدّر السابق، ص ۲۱۹

(۴) شلومو نکدیمون: المصدّر السابق، ص ۲۷۸

(۵) فاضل البراک: المصدّر السابق، ص ۲۶ ۲۲۷۲

(۶) ایوب بارزانی: المصدّر السابق، ص ۸ ۰۵.

(۷) مسعود بارزانی: سه‌رچاوه‌ی پێشوو، به‌شی دووه‌م، ۱۶ ۲

بهشی دووهم: شۆرشى ئەيلول له مەملانئى نۆدەولەتيدا باسى يەكەم: پەيوەندىيەكانى شۆرشى ئەيلول و يەكئىتى سۆفئەت

رووخانى رزئىمى پاشايەتى و نزيكبونەوهى شىوعىيەكان له قاسم، عئىراقى خستە بازنەى بەرژھوەندى و پەيوەندىيەكانى يەكئىتى سۆفئەتەوه، بۆيە ئەو وولاتە دەيوست پارىزگارى له سەقامگىرى سىياسىيەى له عئىراق له بەرژھوەندى خۆى بکات، لەو چوارچۆپەشدا يەكئىتى سۆفئەت دژى ناکۆكى و تىكچونى پەيوەندى ئىوان عەبدولکەرىم قاسم و سەرکردايەتى كورد بوو، پىي و ابوو كه تەقنەوهى ناکۆكى ئىوانيان ئەنجامئىكى خرابى لەسەر عئىراق و بەرژھوەندىيەكانى سۆفئەت له عئىراق دەبئت^(١)، قاسم لەو كاتەدا بۆ بەهئىزکردنى سوپاى عئىراقى له پرووى چەك و تەقەمەنى و فرۆكە و پىداويستىيە سەربازىيەكانەوه پششى به يەكئىتى سۆفئەت دەبەست، بەمەش عئىراق ببووه بازارئىكى باش بۆ ساغکردنەوهى چەكى سۆفئەت^(٢)، بۆيە سۆفئەت سىياسەتئىكى دوولايەنەى گرتەبەر و يارمەتى هەردوولاي كورد و قاسمى دەدا تا هيچ لايەكيان له ناو نەچئت^(٣).

له كاتى سەردانى بارزانيدا بۆ سۆفئەت، بەئىنيان پىدا بوو كه هاوكارى گەلى كورد بکەن و به فرۆكە چەك و تەقەمەنى بۆ بئىرن بۆ ئەو شوئەى كه بارزانى بۆيان دياريدەكات، بەلام ئەم بەئىنە لەبەر هۆكارى سىياسى و تەكنىكى جئبەجئبەكرا، لەبريدا برئك پاره تەرخان كرا تاوهكو شۆرش خۆى لەرئى قاچاخچىيەكانەوه چەكى پئ بكرئ^(٤)، بالئۆزخائەى سۆفئەت له بەغداد ئەلقەى پەيوەندى ئىوان مۆسكۆ و بارزانى بوو، له رئگەى (ناسكۆفى) سكرتئىرى يەكەمى بالئۆزخانەكەوه ئەو پارەيەى تەرخان دەكرا دەگەيشتە دەستى باوەرپئىكراوئىكى بارزانى، كه بارزانى خۆى دەستئىشانى كردبوو^(٥). ئەم پەيوەندىيەى نىوان كورد و سۆفئەت لەگەل خواستەكانى پارتيدا يەكئىدەگرتەوه، كه هەميشە داوايدەكرد پەيوەندىيەكانى لەگەل بلۆكى رۆژھەلات بە گشتى و يەكئىتى سۆفئەت و چىنى ميلليدا بەهئىز و پتەو پئت^(٦).

لەگەل هاتنەسەركارى حوكمى بەعسىيەكان له ٨ شوباتى ١٩٦٣ دەستيان به هەلمەتئىكى خوئىناوى دژى ئەندامانى حزبى شىوعى كرد، بەمەش ئاستى پەيوەندىيەكانى عئىراق لەگەل يەكئىتى سۆفئەت بۆ

(١) شكيب عقراوى: المصدەر السابقى ٤ ٥

(٢) نفس المصدەر، ٣ ٥

(٣) شكيب عقراوى: المصدەر السابقى ٦ ٥

(٤) مسعود بارزانى: سەرچاوهى پئشوو، بهشى يەكەم، ٣٠

(٥) هەمان سەرچاوهى ٣١ ٣٠

(٦) جەلال تالەبانى: سەرچاوهى پئشوولى ٢٧٥

خالى سفر دابهزى^(۱)، سەدان شيوعى بە ناچارى ھەلاتن و پەنايان بۆ كوردستان ھىنا و بارزانيش دالدى دان^(۲).

ھەلۆيىستى سۆڧيەت دواى ھاتنەسەركارى بەعسيەكان بەرامبەر بە كورد ئەريىنى و دوستانە بوو^(۳)، يەككىك لە ھۆكارەكانى پراوھدونان و پھشەكوژى شيوعىەكان لەلايەن بەعسيەكان و دالدىدەدانيان لەلايەن بارزانيەوھ بوو^(۴)، ھەر لە ھۆ ماوھيەدا دوو وھفدى كورد يەكەميان بە سەرۆكايەتى جەلال تالەباني و دووھميان بە سەرۆكايەتى ئىبراھيم ئەحمەد لەسەر بانگھيشتى يەكيتى سۆڧيەت سەردانى مۆسكوپان كرد، سەركردەكانى سۆڧيەت پشتيوانى ماددى و مەعنەوى خۇيان بۆ خەباتى كورد پيشاندا، لە بەرامبەردا داوايان لە كورد كرد يارمەتى حزبى شيوعى بەدات بۆ رزگاربوون لەو كارەساتەى تىي كەوتبوون^(۵).

لە ۳ تەمموزى ۱۹۶۳ لەسەر ئاماژى سۆڧيەت نوپنەرى مەنگۇليا لە كۆمەلەى گەلان بە فەرمى داوايەرد سىياسەتى قىركردن كە حكومەتى عىراق دژى گەلى كورد پىادەى دەكات بخريئە كارنامەى كۆمەلەى گشتى نەتەوھ يەكگرتووھكانەوھ، بە مەبەستى تاوتويىكردن و ليكۆلينيەوھى، بەلام پاش ماوھيەك لە ژيىر فشارى ولاتانى عەرەبيدا و لەسەر داواى مۆسكو داواكەى خوى كشاندەوھ^(۶).

يەكيتى سۆڧيەت دژى ھەولى عىراق و ولاتانى دراوسىي بەرامبەر قىركردنى كورد وھستايەوھ، لە ۹ تەمموزى ۱۹۶۳ "گروميكو" وھزىرى دەرەوھى يەكيتى سۆڧيەت ھەرھشەيەكى بۆ عىراق، ئيران، توركيا و سوريا نارد و راشكاوانە وتى "يەكيتى سۆڧيەت ھەرگىز پازى نابى و لە ئاستى ئەو كردهوھگەلە قەلچۆكارىيەدا دەستەوھستان ناوھستى كە رژيىمى عىراق لەم شەرھيدا دەيكات"^(۷). ھەر لە ۱۴ ھەمان مانگدا نوپنەرى سۆڧيەت لە ئەنجومەنى ئابورى و كۆمەلەيەتى نەتەوھ يەكگرتووھكان لە شارى جنيف داوايەرد پرسى سىياسەتى قىركردنى گەلى كورد لەلايەن حكومەتى عىراقەوھ بخريئە كارنامەوھ، پاش گفتوگۆيەكى زۆر ئەم داوايە لەلايەن فەرەنسا، بەریتانيا، ويلايەتە يەكگرتووھكان، ھىند، ئوردن و چەند ولاتىكى ترەوھ رەتكراپەوھ^(۸).

جەنگى كوردستان لە ۱۰ حوزەيرانى ۱۹۶۳ بۆ ۱۸ تشرىنى دووھى ۱۹۶۳ بەردەوامبوو، تا دەرڧەت بۆ عەبدوسەلام عارف پەرخسا بە كودەتايەكى سەربازى كۆتايى بە دەسەلاتى بەعسيەكان بەيئيت و دەسەلاتى بۆ خوى قورخ كرد و حكومەتتىكى نوپى بەسەرۆكايەتى تاھير يەحيا پىكھيئنا^(۹). دانوستاندىن لە

(۱) ايوب بارزاني: المصدر السابق ۱۳ ۲.

(۲) كوردۆ عەلى: سۆڧيەت و بزوتنەوھى نشتمانى كورد، چاپى دووھم، دەرگاى چاپ و پەخشى ھەمدى، ۲۰۰۹، ۱۱۵.

(۳) ئىبراھيم جەلال: سەرچاوى پيشوولى ۱۳۲.

(۴) نازناز محەمەد عەبدولقادر: سەرچاوى پيشوولى ۱۲۲.

(۵) ئىبراھيم جەلال: سەرچاوى پيشوولى ۱۳۲.

(۶) مسعود بارزاني: سەرچاوى پيشوو، بەشى دووھم ۲۰۷؛ ايوب بارزاني: المصدر السابق ۱۷ ۲.

(۷) مسعود بارزاني: سەرچاوى پيشوو، بەشى دووھم ۲۰۷.

(۸) ايوب بارزاني: المصدر السابق ۲۰ ۲.

(۹) واحيد عومەر محيدين: سەرچاوى پيشوولى ۲۱۳.

نیوان حکومەتی نووی و کورد دەستی پیکردەووە و بەردەوامبوو تا ریکەوتنی ۱۰ شوباتی ۱۹۶۴ نیوان ھەردوولای لیکەوتەووە^(۱).

ھەلبەتە لە سەرھەتای سالی ۱۹۶۴ سۆفیەت ناوڤزیوانی نیوان حکومەتی عێراق و بارزانی کرد، لە مانگی شوباتدا ئەم ریکەوتنە لیکەوتەووە، بۆیە سۆفیەت بە ھەموو شیوەیەکی پشتمگیری لەو ریکەوتنە دەکرد^(۲)، نیکیتا خزوشۆف سەرۆکی یەکیتمی سۆفیەت (۱۹۵۵-۱۹۶۴) بروسکە ی پیرۆزبایی بۆ ھەریەک لە عارف و بارزانی نارد^(۳). لە ئەنجامی جیبەجینەکردنی بەلینەکانی حکومەت لە شوباتی ۱۹۶۵ سەرلەنووی شەر لە نیوان حکومەتی عێراق و کورد ھەلگیرسایەووە^(۴).

راگەیانندی بەیاننامە ی ۲۹ حوزەیرانی ۱۹۶۶ بوو ھەمە ماھێ خۆشحالی و پەرزامەندی یەکیتمی سۆفیەت، پاش چەند رۆژێک بەزاز سەردانی مۆسکۆی کرد و ئەمەش کاریگەری ھەبوو لەسەر بەرھەوپی شەردنی پەییوەندییەکانی عێراق و سۆفیەت.

بەسەییەکان لە ۱۷ تەمموزی ۱۹۶۸ دا کۆدەتایان ئەنجامدا و عەبدورەحمان عارف-یان لە سەر دەسەلات لابرد، لە ۳۰ تەمموزی ۱۹۶۸ کۆدەتایەکی تریان ئەنجامدا و ھەستان بە دورخستەووەی ئەوانە ی کۆدەتای یەکەمیان لەگەڵ ئەنجامدا بوون و لە دەرەوھێ حیزبێ بەعس بوون^(۵). لە بەیانی یەکەمی بەعسدا بەلینی بەھیزکردنی پەییوەندییان لەگەڵ سۆفیەتدا داہوو^(۶)، ھەرۆھما سوربونی خۆیان لەسەر چارەسەری ئاشتیانە ی پرسێ کورد راگەیانند^(۷).

لەگەڵ سەرھەلدانەوھێ ناکوکی نیوان عێراق و ئێران لە بەھاری ۱۹۶۹ یارمەتیەکی سەربازی زۆر لەلایەن سۆفیەتەووە یۆ عێراق پەوانەکراو پەییوەندییەکانی نیوان عێراق و ولاتانی سۆسیالستی بەگشتی بەرھەوپی ش چوو^(۸)، دیارە لەو دەمەدا ئێران لە بازنی بلوکی رۆژئاوادا دەسورایەووە و سۆفیەتیش دەپیوست پینگە ی خۆی لە عێراق بەھیز بکات.

سۆفیەت بە ریکەوتنی ۱۱ ئازاری ۱۹۷۰ نیوان کورد و عێراق خۆشحال بوو، پێداگری سۆفیەت ھۆکاریک بوو بۆ ھاندانی رژیمی عێراق بۆ داواکردنی ریکەوتن و ئاشتی^(۹)، ھەر لە سەرھەتای دانوستانەووە نوینەری یەکیتمی سۆفیەت یەگقینی پریماگۆف (۱۹۲۹-۲۰۱۵) ھەستا بە رۆلی ناوڤزیوانی و

(۱) ھەمان سەرچاوە ی ۲۱۷۲۱۴

(۲) کوردۆ عەلی: سەرچاوە ی پێشوو ی ۱۱۷

(۳) ھەمان سەرچاوە ی ۱۲۷

(۴) واحید عومەر محیدین: سەرچاوە ی پێشوو ی ۲۶۹

(۵) نازناز محەمەد عەبدولقادر: سەرچاوە ی پێشوو ی ۱۶۳

(۶) سۆزان کەریم مستەفا: سەرچاوە ی پێشوو ی ۱۹۹

(۷) عبدالفتاح علی البوتانی: المصدەر السابقی ۴۰.

(۸) نفس المصدوی ۱۶۳

(۹) نازناز محەمەد عەبدولقادر: سەرچاوە ی پێشوو ی ۱۷۸

سەردانى بەغداد و بارزانی کرد بە مەبەستی دانوستان و گەیشتن بە پیکەوتن^(۱). لە دواى پراگەیاندى ریکەوتنە کەش بە خۆشحالیەو پيشوازی لەم ریکەوتنە کرد^(۲).

دواى هاتنەسەرکاری پارتي بەعس، پەيوەندیەکان و لیکنزیكبوئەوێ عێراق و سۆفیت لە بەهیزبووندا بوو، سۆفیت دەبووست پینگەى خۆى بەهیز بکات و سود لە عێراق وەرگریت لە مەملانی لە گەل بلۆکی رژۆناوا، وەفدیکی سۆفیت لە ۷ نیسانی ۱۹۷۲ دا بە سەرۆکایەتی "ئەلیکسی کۆسگین" ی سەرۆک وەزیرانی سۆفیت گەیشتن بەغداد و لە ۹ نیساندا پەیمانێ دۆستایەتی و هاوکاریان بۆ ماوەی ۱۵ سالی واژۆ کرد، وپرای ئەوێ دەستی لە پەترولی عێراق گیرکرد، هەرەها نزیکی هەموو چەك و تفاقى جەنگى عێراق لە سۆفیت دەکردرا. لە بەرامبەر ئەمەشدا چاوپۆشی لە جیبەحیکردنی ریکەوتنی یانزەى بازار کرد^(۳).

ئەوێ وایکرد سۆفیت زیاتر گرنگی بەعێراق بەدات دەرکردنی سۆفیت بوو لە میسر لەلایەن ساداتەوێ لە سالی ۱۹۷۲، بەمەش زیاتر خۆى لە عێراق نزیكکردەوێ بە تاییەتی پاش ئەوێ دلیابوو ریزهیهکی زۆر یەدەکی نەوت لە عێراقدا هەیه^(۴).

ئەم پەیمانە نیشانەى گۆرانى سیاسەتى سۆفیت بوو بەرامبەر بە عێراق، تا ئەو کاتە هەولیدەدا لە ئیوان کورد و رژیمی عێراقدا هاوسەنگی رابگریت، بەلام پاش بەستنی پەيوەندی لە گەل عێراق لە پرسەکانی تر لەلای گرنگتر بوو. حکومەتیش کوردی بە یەکیک لە کۆسپەکانی بەردەمی دەزانی دەبووست کورد لە مەملاتیکیەدا بە تەنیا بەهێلپتەوێ و سۆفیت و حزبی شیوعی لە کورد دوور بخاتەوێ^(۵).

یەکیی سۆفیت کاری دەدکرد بۆ دروستکردنی بەرەیهک لە ئیوان حزبی بەعس شیوعی و کورد، لە چوارچێوەی پالپشتیکردنی لە دەوڵەتی عێراق^(۶)، بە هەول و فشاری یەکیی سۆفیت حزبی شیوعی رازی بوو بەشداریکرد لە بەرەى نیشتمانی پیشکەوتنخوازدا، لە بەرامبەریشدا بە دوو وەزیر لە حکومەتدا بەشدارى پیکرا^(۷). هاوکات سۆفیت فشاری دەخستە سەر پارتي تا رازی بکات بۆ بەشداریکردن لەو بەرەیهدا، بەلام پارتي داواکەى (کۆسگین) ی پەتکردەوێ و بەشدارى نەکرد، لە لەلایەکی تریشەوێ دەزگای هەوالگری سۆفیت لە دروستبوونی پەيوەندی کورد و ئەمریکا ئاگادار بوو، بۆیە پەيوەندی و یارمەتیەکانی سۆفیت بۆ کورد بەردار، کە هەر لە سالی ۱۹۶۱ تا ۱۹۷۲ بەردەوام هاتووە و لە چارەکە

(۱) شکیب عقراوی: سەرچاوەی پيشوو، ل ۲۶۴ ۲۶۳

(۲) سۆزان کەریم مستەفا: سەرچاوەی پيشوول ۲ ۱۶

(۳) هەمان سەرچاوە، ل ۳۰۱

(۴) نازناز محەمەد عەبدولقادر: سەرچاوەی پيشوول ۱ ۹۹

(۵) کوردۆ عەلى: سەرچاوەی پيشوول ۱ ۳۳

(۶) نازناز محەمەد عەبدولقادر: سەرچاوەی پيشوول ۱ ۶۳

(۷) شکیب عقراوی: المصدەر السابقى ۴۵ ۳

مليۇنىڭ دۆلارەۋە دەستى پىكردوۋە تا لە سالى ۱۹۷۲ گە يىشتە يەك مليۇن دۆلار^(۱)، ۋەك دەيىن كورد لە نيوان ملىملىتى نيودەۋلەتى ھەردوۋ بىلۇكى رۆژھەلەت و رۆژئاۋاد بوو، رەنگە بىتوانايى لە راگرتى ھاۋسەنگى لە نيوان ئەو دوو بىلۇكە ۋاي كىردىت دواچار كورد بەلای بىلۇكى رۆژئاۋادا بىشكىتەۋە. لە مانگى نازارى سالى ۱۹۷۴ دا دانوستانى نيوان حكومەت و نويىنەرانى كورد كۆتايى ھات، ۳ رۆژ دواتر حكومەتى ناۋەندى تاك لايەنە لە ۲۶ نازارى ۱۹۷۳ ياساى ئۆتۆنۆمى راگەياندى^(۲)، شەر بە قورسى دەستى پىكردوۋە و تا سالى ۱۹۷۵ بەردەۋامبوو^(۳).

سۇقىيەت ھەۋلىدا رېگە لە سەرھەلدىنى شەر بىگىتەۋە، چۈنكە سەرھەلدىنەۋە شەر لە بەرژھوۋەندى سۇقىيەت نەبوو، سەرھەۋىتى كورد ماناى سەرھەۋىتى بىلۇكى رۆژئاۋا بوو بەسەر بىلۇكى رۆژھەلەت (سۇقىيەت)دا، بۇ ئەۋ مەبەستە گەشتەكانى بىرېماكۆف بۇ شارى بەغداد بەردەۋامبوو، بەلام ئەنجامىكى ئەرتى لىنەكەۋتەۋە^(۴)، لە لايەنگى تىشەۋە سۇقىيەت لە عىراق دلىنەبوو لە كاتى سەكەۋىتىدا و بەۋ داھاتە زۇرەى لە نەۋت بەدەستى دىنيت بە ھەمان شىۋەى مىسر پىشتى تىنەكات و باردۇخى ناۋچەكە گرژ نەبىت^(۵)، لەگەل ئەۋەشدا سۇقىيەت بەردەۋامبوو لە يارمەتىدانى عىراق و پىشكەۋتوتوتىن چەكى خۇى پىدا، ۋەك فرۆكەى tu22 سۇخۇى و مىگى ۲۵ و تۇپى ۱۳۰ ملىم و ۱۵۲ ملىم موشەكى سام و تانكى T62 كە دوايىن جۇرى تانكى سۇقىيەت بوو. ۋىراى ئەۋەى ئەفسەر و كادىرى بوارى سوپا و فرۆكەۋانى ھاۋكارى سوپاى عىراق و سەرپەرىشى ئەۋ بۇردومانانەى كوردستانىان دەكرد^(۶). بە شىۋەيەكى گىشى سەرھەلدىنەۋە جەنگ لە كاتىكدا بوو كە كورد پىشتىۋانى يەكىتى سۇقىيەت و حزبى شىۋەى لە دەستدا بوو، بە ھۇى دژايەتى پارتى بۇ شىۋەيەكان و قەدەغەكردنى چالاكىەكانىان بەھۇى چوۋنى شىۋەى بۇ ناۋ بەرەى نىشتمانى و نىكبونەۋەى زىاترى پارتى لە ئىران و ھاۋپەيماۋەكانى لە بىلۇكى رۆژئاۋا^(۷)، دواچارىش شۇرشى ئەيلول لە نيوان ئەم ملىملىتىدا توۋشى نىسكۆ ھات و ھىچكام لە بىلۇكى رۆژھەلەت و رۆژئاۋا رېگىران لەۋ نىسكۆيە نەگرت.

باسى دوۋەم: پەيوەندىيەكانى شۇرشى ئەيلول و ئەمەرىكا

مستەفا بارزانى ھەر لە سەرھەتاۋە پىيى ۋابوو دەبىت پىشتىۋانى يەك لە دوو زلھىزەكەى جىھان (ئەمەرىكا و سۇقىيەت) بەدەست بېيىت، لەۋكاتەى لە سۇقىيەت گەرابوۋەۋە ھەرچەندە پارىزگارى لە

(۱) مسعود بارزانى: سەرچاۋەى پىشوو، بەشى دوۋەملى ۲۰۸

(۲) ھەمان سەرچاۋەلى ۴۰۴

(۳) نازناز محەمەد عەبدولقادىر: سەرچاۋەى پىشوو ۲۰۴

(۴) شكىب عىقراۋى: المصدىر السابقى ۵۶ ۳

(۵) نازناز محەمەد عەبدولقادىر: سەرچاۋەى پىشوو ۲۰۳

(۶) سۇزان كەرىم مستەفا: سەرچاۋەى پىشوو ۳۰۴

(۷) ايوب بارزانى: المصدىر السابقى ۳۰۳.

پەيوەندى لەگەل سۆڧىيەت كوردبوو، بەلام ھاوكات بە نەينى ھەولنى بەدەستەيتىنانى پشتىوانى ئەمەريكاي دا، بارزانى ئەم كارەى بە (ئەحمەد تۆڧىق) سپارد، ئەويش دووجار ھەولدا، جارېك لەرې تارانەو ھە جارەكەى تر لەرې بەپروتەو، ئەو ھەبوو دوچار تۈانى رۆژنامەنۈوسى ئەمەريكى (دانا ئادەمز شىمىدت) لەگەل خۆى بەپىنتە كوردستان، شىمىدت چاوپىكەوتنىكى لەگەل مستەفا بارزانى ئەنجامدا، لەو چاوپىكەوتنەدا، بارزانى پەخنەى خۆى ئاراستەى كاربەدەستانى ئەمەريكى و سۆڧىيەتى كورد، بەو ھەى لەپىناو بەرژھوەندى تايەتى خۆياندا ھىچ ئاورېك لە گەلانى ژېردەستە نادەنەو^(۱).

لەو كاتەدا، دىلۈماتە ئەمەريكىيەكان پىيان وابو بەپى ئەو پابەندىبون و بەرژھوەندىيانەى ئەمەريكا لەگەل تۈركىيا و ئىران ھەيەتى، نەك ناتۈان يارمەتى كورد بەن، بەلكو ناتۈان تەنانت ھاوسۆزى خۆشيان بۆ كورد دەرېپەن. لەگەل ئەو ھەدا ئەو كوردە بارزانىيانەى دۈاى دۈانزە سال لە يەكېتى سۆڧىيەت گەرابوونەو، ئەمەريكا ھەك بەكرېگىراۈى سۆڧىيەت سەپرى دەرېن^(۲).

ھەر لە سەرەتاي دەستېكى شۆرشى ئەيلولەو، پارتى لە ھەولداۈبوو پالېشتى ئەمەريكا بەدەستېنېت، يەكېك لە بەلگەنامە ئەمەريكىيەكان جەخت لەسەر ئەو دەكاتەو ھەك بەرېرسى كاروبارى بەغداى پارتى، لە رېكەوتى ۱۸ ئەيلولدا داۈاى ھاوكارى و پالېشتى وىلايەتە يەكگرتوۈەكانى ئەمەريكاي بە پارە و چەك بۆ شۆرشەكەيان كوردو، بەلام ئەم كاربەدەستەى (پ. د. ك) لەو ئاگاداركارايەو ھەك سىياسەتى وىلايەتە يەكگرتوۈەكانى و ئەمەريكا سەبارەت بە كورد ھىچ گۆرانىكى بەسەردا نەھاتوۈ. بەپى ياداشتنامەيەكى كاربەدەستى ۋەزارەتى دەرەو ھەى ئەمەريكا (رۆبېرت سترۆنگ) بۆ ۋەزىرى دەرەو لە رېكەوتى ۱۱ ئەيلول ۱۹۶۲ لە بارەى ھەلۈپىستى گشتى وىلايەتە يەكگرتوۈەكانى ئەمەريكا سەبارەت بە كېشەى كورد لەناو عىراقدا بە كېشەيەكى ناوخۆى دەزانىت و دەپىت ھەر لە ئاستى ناوخۆى چارەسەر بېرىت. دواتر جەخت لەسەر ئەو دەكاتەو ھەك ئەمەريكا بەھىچ شېۋەيەك پشتىوانى لە جۈلانەو ھەى كوردەكان دژى ھكۈمەتى عىراقى ناكات^(۳)، ھەك دەپىنن لەو قۇناغەدا ئەمەريكا لە چوارچىۋەى بەرژھوەندىيەكانىدا ھەك لەگەل دۆستەكانى ئىران و تۈركىيا ھەبوو نەيوستوۈ ھىچ پالېشتىيەكى دۆزى كورد بكات، چۈنكە ھەر بە ئامانج گەپىشتىكى كورد لە عىراق كارىگەرى راستەوخۆى لەسەر جۈلانەو ھەى كورد لە ئىران و تۈركىيا دەپىت.

لە ۸ شۈباتى سالى ۱۹۶۳ بەعسىەكان بە ھاوكارى و پالېشتى ئەمەريكا لە رېگەى ئەنجامدانى كودەتايەكى سەربازىيەو ھەكۈتايان بە فەرمانپرواى قاسم ھىنا و عەبدوسەلام عارف بوو بە سەرۈك كۆمارى عىراق^(۴)، شۆرشى كورد يەكېك بوو لەو ھۆكارە كارىگەر و گرنگانەى بوو ھۆى روخانى رژىمى

(۱) گۆران ئىبراھىم سالج: دۆزى كورد لە پەيوەندىيەكانى ئەمەريكاو عىراقدا ۱/ نازارى ۱۹۷۵ - ۲/ ئابى ۱۹۹۰، چاپى يەكەم، چاپخانەى رۆژھەلات، ھەولېر، ۲۰۱۳ ل ۵۳ ۵۴
 (۲) گۆران ئىبراھىم سالج: سەرچاۋەى پىشۈولى ۵۴
 (۳) ھەمان سەرچاۋەى ل ۵۴ ۵۵
 (۴) ايوب بارزانى: المصدا السابقى ۱۳ ۲.

عەبدولكەرىم قاسم^(١)، لەداوای گۆدەتاكەشەووە هەریەك لە ویلایهتە یەكگرتوووەکانی ئەمەریكا و بەریتانیا لە ١٠ شوبات و یەكێتی سۆڤیەتیش لە ١١ شوباتدا بە فەرمی دانایان بە حکومەتی نوێی عێراقدا نا^(٢). هەرچەندە هەولەکەکانی پێشوو ئەنجامیکی ئەوتۆی لێنەکەوتەو، بەلام بارزانی هەر لە هەولدان بەردەوام بوو تا پالێشتی ئەمەریکا بۆ شۆرشێ ئەیلوول بەدەستبێت، لەو چوارچۆیەدا لە نیسانی ١٩٦٣ مستەفا بارزانی لە رینگە جەلال تالەبانییەووە بۆ شۆرشێ ئەمەریکا لە بەغدا ئاگادار دەکاتەووە لەوێ کە داوای پەيوەندی دۆستانە و یارمەتی شۆرشێ کورد لە ئەمەریکا دەکات، هەروەها خوازیارە لەگەڵ نوێنەری ئەمەریکا چاویان بە یەکتەر بکەوێت، بەلام لە وەلامدا بۆ شۆرخانەیی ئەمەریکا لە بەغدا بە جەلال تالەبانی وت "ویلایهتە یەكگرتوووەکانی ئەمەریکا کێشەیی کورد بە کێشەییەکی نیوخیی عێراق دەزانی و بە هیچ جۆرێک یارمەتی کورد نادات و هیچ کاربەدەستیکی ئەمەریکا ناتوانێت چاوی بە مستەفا بارزانی بکەوێت"^(٣).

لە هەولێکی تردا لەپێناو پشتگیریکردن لە دۆزی کورد، بارزانی لە رێکەوتی ١٨ تەموزی ١٩٦٣ نامەییەکی لە رینگە بۆ شۆرشێ ئەمەریکا لە تاران ئاراستەیی سەرۆک جۆن کەنەدی (١٩٦١-١٩٦٣) کرد، بەلام بەپێی بۆچوونی بۆ شۆرخانەیی ئەمەریکا لە تاران، هەرچەشەنە وەلامدانەووەییەکی نامەکی بارزانی لەلایەن سەرۆکەووە پێدەچێت زیان بە پەيوەندییەکانی ئەمەریکا و عێراق بگەیهێت، هەر بەو هۆیەووە وەزارەتی دەرەووەی ئەمەریکا هیچ جۆرە وەلامیکی نامەکی بارزانی نەدایەووە. بەدەمەووەنەهاتنی ئەمەریکا وای لە بارزانی نەکرد بێئومێد بێت، بۆیە لە رینگە کەنالی جۆراوچۆرەووە بەردەوام بوو لە هەولەکەکانی ئەمەریکا شەوکت عەقراوی و لوقمان بارزانی وەك نوێنەری خۆی نارد بۆ ویلایهتە یەكگرتوووەکانی ئەمەریکا، بەلام بەپێی بروسکەیی ژمارە ٢٩٢٤ رێکەوتی ٢ حوزەیرانی ١٩٦٤ بۆ شۆرخانەیی ئەمەریکا لە قاھیرە، هەولێ نوێنەرانێ کورد لە واشنتۆن هیچ دەستکەوتێکی ناییت و کاتی خۆیان بەفیرۆ دەدەن^(٤). هەرەو کە لە بروسکەییەکی وەزارەتی دەرەووەی ئەمەریکا کە لە ٥ حوزەیرانی هەمان سالدای کە بۆ بۆ شۆرخانەیی وڵاتەکی لە عێراق ناردوووە تیایدا هاتوووە کە "نە شەوکت عەقراوی و نە لوقمان بارزانی ناتوانن بێنە نوێنەری بەرژەووەندییەکانی کورد لە واشنتۆن. با لەخۆرا ئەو باروودۆخە ناسکەیی کورد نەورۆژین بە هۆی گفتوگۆکردن و دانوستانمان لەگەڵ چەند کەسێکی نەتەووەپەرستی کورددا"^(٥).

پاشان لە ١٢ نیسانی ١٩٦٥، شاندێکی کورد کە لە شەمسەدین موفتی و مەسعود بارزانی پێکھاتبوو، نامەییەکی زارەکی دەگەیهێنە بۆ شۆرخانەیی ئەمەریکا لە ئێران، کە داوای هاوکاری دارایی سەربازیی ئەمەریکیان بۆ شۆرشێ کورد دەکرد، لەرەبەرەمبەر ئەمەریکا پێی راگەیاندن کە پرسێ کورد کێشەییەکی

(١) واحد عومەر محمّدين: سەرچاوەی پێشوو ١٠٣

(٢) گۆران ئیبراھیم سالح: سەرچاوەی پێشوو ٦٠

(٣) هەمان سەرچاوە ٧٠

(٤) هەمان سەرچاوە ٧١-٧٣

(٥) وەرگێراوە لە شیرین فواد مەسوم: کوردو ئەمەریکا، پەرەسەندنی سیاسەتی دەرەووەی ئەمەریکا بەرەبەر بە کوردی عێراق ٢٠٠٦، وەرگێرانی رزگاری عومەر عەلی، چاپی دووهم، چاپخانەیی کارۆ، ٢٠٢٠، ١٥١

ناوخۆييه و ئەمريكا هېچ دەسەلاتىكى لەو پرسەدا نىيە، ھەرەكەت بايئۆزخانەى ئەمريكاس لە تاران ئاگادار كرايەو ھە بەھىچ جورىك گەتوگۆ لەگەل ئەو شاندا نەدا كە بارزانى دەيانئىرئىت گەتوگۆ نەكەن^(۱). جارىكى تىرش مستەفا بارزانى لەپىناو بەدەستەپىنانى پشتىوانى و پشتگىرىي ئەمريكا، نامەيەكى بە د. مەحمود دا بۆ سەرۆكى ئەمريكا لىندۆن جۆنسن (۱۹۶۳-۱۹۶۹) نارد، لە نامەكەدا مستەفا بارزانى داوا لە بەرپىرسانى بالاي ئەمريكى دەكات بەپىي ئەو دەسەلاتەى لە عىراقدا ھەيانە رىگا چارەيەكى ئاشتى بۆ كىشەى كورد لە عىراقدا بدۆزەنەو، بەلام بەپىي ياداشتىكى كۆشكى سىي بە رىكەوتى ۹ ئايار ۱۹۶۶ ئاماژە بوە كراو كە بەھىچ جورىك وەلامى ئەو داواكارىيانە نەدرىتەو^(۲).

دوايەمىن ھەولئى دىلۆماسى بارزانى لەو ماوەدا بۆ بەدەستەپىنانى پالپشتى و كۆمەكى ئەمريكا، ناردنى نامەيەك بوو لە مانگى حوزەيرانى ۱۹۶۹ بۆ بەرپىرسانى ئەمريكا، نامەى بە شەفيق قەزاز نوينەرى شۆرشى كورد لە واشنتۆن نارد بۆ وەزارەتى دەرەوہى ئەمريكا و دواتر نامەكە گەيشتە دەست (تالكۆت سىللى) بەرپىرى ھۆبەى عىراقى لە وەزارەتى دەرەوہى ئەو و لاتە، لەو نامەيەدا دواى ئەوہى بارزانى ھەولئى داووا ئازار و نەھامەتییەكانى گەلى كورد و ئاسورى بۆ حكومەتى ئەمريكى روونبكاتەو، داواى پالپشتى و كۆمەكى ئەمريكاي بۆ خەباتى گەلى كورد و ئاسورى دژ بە حكومەتى عىراقى كردبوو، لەمىيانى ئەو سەردانەى شەفيق قەزادا بۆ وەزارەتى دەرەوہى ئەمريكا، چەند كەسايەتییەكى ئاسورى ھاوئەلىيان كرد، دواجا لەگەل ئەوہى (سىللى) خوئشحالى خوئى بۆ ئەو دانىشتنە لەگەل قەزاز و ھاوئەلكانى دەرپىرى، دواتر قەزازی لەو دلىياكردەوہ كە وىپراى ھاوخەمى وىلايەتە يەكگرتووہەكانى ئەمريكا لەگەل كىشەى كورد و ئاسورىيەكان، بەلام ئامادە نىيە بە نەپىنى ياخود بە ئاشكرا پشتىوانى لە دەوئەلتىكى سەربەخوئى كوردى و ئاسورى بكات^(۳).

لە كۆى گشتىي ئەوہى خرايە روو، رووندەبىتەوہ بارزانى لە رىگەى كەئالى دىلۆماسى جوراوجۆرەوہ ھەولئىداوہ نەھامەتى گەلى كورد و مافەكانى بگەيەنئتە بەرپىرسانى ئەمريكا و پالپشتى ئەو و لاتە مسۆگەر بكات، چونكە دركى بە روئل و كاريگەرى ئەو و لاتە لە مەملەتتىكانى روژھەلاتى ناوہراست كەردبوو، بەلام ھەولەكانى سەركەوتوو نەبوون لە مسۆگەركردنى پالپشتى ئەمريكا، ئەمەريكاش لە چوارچۆہى بەرژھوہەندىيەكانى لەگەل و لاتانى ئىران، توركيا و عىراق و مەملەتتى ئىوان ھەردوو بۆكى روژھەلات و روژئاوا بە رىبەرى ئەمريكا دەپروانىيە دۆزى كورد، نەك وەك دۆزى گەلىكى سەملىكراو، بۆيە وەلامى ئەرىنى نەبوو بۆ داواكارىيەكانى بارزانى، بەلام دواوہدواى بەيانى يانزەى ئازار و نىكبوونەوہى عىراق لە سوئىيەت، ئەمەريكا بە جورىكى تر مامەلە لەگەل بارزانى و شۆرشى ئەيلول دەكات، ھەلبەتە تاران و واشنتۆن لەلای خوئيانەوہ بە گومان و دووئليەوہ لەو پەرەسەندەنى پەيوەندىيەكانى (عىراق-سوئىيەت)يان دەروانى، لەم كاتەشدا دەرکەوت كە گەپانى كورد بەدواى ھاوئەلمانداندا لەگەل بەرژھوہەندى ئىرانى- ئەمريكيدا كە برىتى بوو لە كەمكردنەوہى دەسەلاتى سوئىت

(۱) ھەمان سەرچاوە، ل ۱۵۶ ۱۰۵

(۲) گۆران ئىبراھىم سالىح: سەرچاوەى پىشوو ل ۶ ۷.

(۳) ھەمان سەرچاوە ل ۶ ۷۷-۷۶

له ناوچه كه دا يه كیده گرته وه^(۱). ریچارد ئیکسون سەرۆك ئه وکاتی ئەمەریکا، مانگیك دواى واژۆکردنى ریکهوتننامەى دۆستایەتى و هاوکارى سۆفیت و عیراق، سەردانى مۆسکۆى کرد و لەوێشەوه لەسەر بانگهێشتى شا بۆ ماوهى ۲۴ کاتژمێر سەردانى تارانى کرد بە ئامانجى دارشتنى پلانىك بۆ رووبەر و بوونەوهى ئەو ریکهوتننامەى، یارمەتیدانى کوردیش یه کێك له پلانه سەرەکیهکان بوو لەسەر پێشنيار و داخواری شا^(۲).

ئیدارهى ریچارد نیکسون (۱۹۶۹-۱۹۷۴) له سالى ۱۹۷۲ وهلامى پێشنيارى شای ئیرانى دایهوه به یارمەتیدانى بزوتنەوهى کوردى به پاره و چهك^(۳). هنرى گيسنجر وهزیرى دهرهوهى ئەمەریکا له یاداشتهکانیدا بهناوى "سالانى كۆشكى سپى" لهوبارهوه نووسيوهتێ: "كۆمهکیکردنى بارزانى سیاسەت یاخود دەستپێشخهريهكى ئەمەریكى نهبوو، بهلكو ئامانج لێى رازیکردنى هاوپهیمانى ههريمی بوو، كه ههستى به مهترسى دهکرد له لایه ن رژیمی عیراقى شوینكهوتوو سۆفیتهوه"^(۴)، ئەمه ئامناهیەکی روونه كه چۆن مەملەتیی نێودهولەتى و ههريمی هوکاري پالشتى ئەمەریکا بوو له بارزانى و شوێرشى ئەیلول.

له ۲۲ حوزەیرانى ۱۹۷۲ جەنەرآل مەنسور پوور نامەیهکی له شاهه بۆ بارزانى هینا، ئامناهی بهوه کردبوو كه سەرۆكى ئەمەریکا پهرزاهەندى لەسەر یارمەتیدانى شوێرش پيشانداه، ههروهها ئەمەریکا داوا له بارزانى دهكات شاندىكى بالا بنیڕى بۆ دەستنيشانکردنى ئاسۆى پهيوهەندى و چۆنیهتى یارمەتیهکان، له ۲۶ حوزەیراندا "د. مهحمود عوسمان" و "ئیدريس بارزانى" چوون بۆ تاران و پاش پيشوازیکردنى شالێيان چوون بۆ واشنتۆن^(۵).

شاندى بالای شوێرشى کورد له واشنتۆن له (۳۰ حوزەیرانى ۱۹۷۲) چاویان به ههريهك له (ریچارد هیلمز) بهرپۆههبرى (C.I.A) و (ریچارد كه نهدى) یاریدهدهرى (هنرى كيسنجر) له ئەنجومەنى ئاسایشى ئەمەریكى كهوت، له ئەنجامى گهتوگۆکانى نێوان ههردوولادا، واشنتۆن بریاریدا كه یارمەتى و كۆمهكى كورد بكات و پهيوهەندى له گهلیان ههبيت، بهو مهرجهى پهيوهەندیهكه تهواو نهیئى بیٔ^(۶). ئەم پشتگیریه داراییه كاتیهش له لایه ن ئازانسى ههوالگری ئیسرائیل (مۆساد) و ئازانسى ههوالگری ئیران (ساواك) هوه پيشكەش به كورد كرا^(۷).

(۱) د. گوینتەر دېشنەر: کورد: گهلیكى له خشتهبرایى غەدر لێکراو، وههگيرانى، حهمه كهريم عارف، چاپى دووهم، چاپخانهى وهزارهتى رۆشنبيرى، ههولێر، ۱۹۹۹ ل، ۲۳۵

(۲) نازاز محممهده عبداللهقادر: سهراچاوهى پيشوو، ل ۱۹۷۱۹۶

(۳) رېيوار كريم محمود: العلاقات العراقية-الامريكية منذ عام ۱۹۸۹ او افاقها المستقبلية، مركز كردستان للدراسات الاستراتيجية، السليمانية، ۲۰۰۷ ص ۲۵

(۴) وههگيراهه له د. عوسمان عهلى: ئابندهى پهيوهەنديهكانى ئەمەریكاو كورد ئايا كوردستان دهبيته كۆلۆنيهكى ئەمەریكى، وههگيرانى بهرزانى مهلا تهها، چاپى بهكهه، چاپخانهى سيما، سلێمانى، ۲۰۱۰ ل، ۵۰۴۹

(۵) مسعود بارزانى: سهراچاوهى پيشوو، بهشى دووهم ل ۲۱۲۲۱۱

(۶) گۆران ئیبراهیم سألج: سهراچاوهى پيشوول ۹۴۹۳

(۷) د. عوسمان عهلى: سهراچاوهى پيشوول ۵۰

ئەمەرىكا بىرى ۱۶ مىليۇن دۆلارى بە شىۋەيەكى سەرەتايى بۇ يارمەتى كورد تەرخان كورد، لە كۆتايىيەكانى ۱۹۷۲ ئەو بىر يارە جىيەجىكرا، ۶ مىليۇن دۆلارى بە شىۋەي نەختىنە ۋە رىگىرا ۋە ئەوى ترىشى تەرخان كرا بۇ نرخی ئەو چەكانەي دەكردى^(۱)، يارمەتايەكانى ئەمەرىكا بۇ كورد سوردار بوو، مەبەستى نىكسۇن ۋە شا سەرکەۋتنى كورد نەبوو، بەلكو بەردەۋامبوونى شۆرشى كورد بوو بۇ لاۋازكردنى حكومەتى عىراق ھاۋپەيمانى يەككىتى سۆفییەت^(۲). بۆيە كاتىك مەملەتتى نىۋان عىراق ئىران بە رىكەۋتنى جەزائىر كۆتايى ھات، ئەمەرىكاش دەستبەردارى ھاۋكارى ۋە پالېشتى شۆرشى ئەيلول بوو.

ئەنجام

لەم تويۇزىنەۋەدا تويۇزەران بەم ئەنجامانە گەشىتون:

- 1- شۆرشى ئەيلول لە ماۋەي بەردەۋامبوونىدا كاريگەرىيەكى گەۋرەي ھەبوۋە لەسەر رووداۋەكانى عىراق، بە شىۋەيەك لە سالانى شەستەكاندا يەككىك لە ھۆكارە سەرەككەكانى ھەموو ئەو كودەتا ۋە گۇرانكارى ۋە ئالوگۇرپانە بوو كە لە عىراقدا روويانداۋە.
- 2- ھەلگىرسانى شۆرشى ئەيلول لە ساتەۋەختكى مېژووويدا بوۋە، كە سىستەمى سىياسى جىھان برىتېيوو لە سىستەمى دوو جەمسەرى، لە كاتى جەنگى ساردا بوۋە، رەنگدانەۋەي جەنگەكەي پىۋە ديار بوۋە ۋە بۆتە بەشىك لە مەملەتتى ھەرىمى نىۋ دەۋلەتى ۋە لەلايەن ئەو ۋلاتانەۋە ۋەك كارتىكى فشار بەكارھىتراۋە.
- 3- لە ماۋەي ئەم شۆرشەدا زۆرتىن دانوستاندن لە نىۋان شۆرشى كورد ۋە حكومەتە يەك لە دۋاي يەكەكانى عىراقدا ئەنجامدراۋە، بە جۆرېك لە كاتى ئەنجامدانى كودەتا ۋە گۇرانى دەسەلات لە عىراقدا، حكومەت پەناي بۇ دانوستاندن بردوۋە، چەندىن رىكەۋتنامە ۋە دۋاجار بەيانى ۱۱ ئازارى لىكەۋتۋتەۋە، لە ھەموو دانوستاندن ۋە رىكەۋتنىكدا، يەككىتى سۆفییەت ۋە تارادەيەك مىسر لەگەللى بوون ۋە ۋلاتى ئىسرائىل ۋە بە تايەتى ئىران لە دژى بوۋە.
- 4- سەركردايەتى شۆرشى ئەيلول ھەۋلىداۋە پەيوەندى لەگەل زۆرتىن ۋلاتانى ھەرىمى ۋە نىۋدەۋلەتى بەسەتت ۋە لە بەرژەۋەندى خۆي سوديان لىۋەربگرېت، لەبەر ھەژارى شۆرش لە رووى دارايى ۋە كەمى پىداۋىستىيەكانەۋە، يارمەتى ۋە ھاۋكارى ھەموو ۋلاتىكى ۋە رىگرتوۋە، بەبى گويدانە ئايدۇلۇژيا ۋە ئاراستەي سىياسى ئەو ۋلاتانە، ئەۋەش زۆر جار بوۋەتە مايەي لاۋازى شۆرش ۋە كەۋتۋتە ژېر كاريگەرى ۋە فشارى ئەو ۋلاتانەۋە.
- 5- سىياسەتى ئەو ۋلاتانەي يارمەتى مادى ۋە مەعنەۋى شۆرشيان داۋە سىياسەتتىكى تاكتىكى بوۋە، نەك ستراتىژى، مەبەستيان بەكارھىتانى كورد لە مەملەتتى ھەرىمى نىۋدەۋلتيەكاندا بوۋە ۋەك كارتى فشار

(۱) مسعود بارزانی: سەرچاۋەي پىشوو، بەشى دوۋەم، ۲۱۲

(۲) بىتر جى. لامېرت: المصنر السابقى ۰ ۷

له بهرامبەر نه یاره کانیاندا، بۆ پاراستنی بهرژه وهندییه کانی خویان و هاوپه یمانه کانیان له عیراق و ناوچه کهدا.

6- دواى ریکه ووتنى ههردوو ولاتی عیراق و ئیران و به پێی ریکه ووتنامهی جهزائیر به هاوکاری و رهزاهه ندى هاوپه یمانه کانیان، دواچار هه موو نه و لاتانه کۆتایان به په یوه ندى و هاوکاری و پشتیوانییه کانیان هینا، به وهش کۆتایی به شۆرشى ئه یلول هات و بوو به قوربانى بهرژه وه ندى مملاتى هه رێمى و ئیوده وه له تیبیه کان.

سه رچاوه کان:

یه کهم / کتیب:

أ. کوردییه کان

1. ئامانج هه سه ن ئه حمه د: برايم ئه حمه د پۆلى له بزافى رزگار یخو ازى و روونا کبیری گه لی کورددا ۱۹۱۴-۲۰۰۰، چاپخانه ی رهنج، مه له ندى کوردۆلۆجی، سلێمانی، ۲۰۰۹.
2. ئیبراهیم جه لال: خواری کوردستان و شۆرشى ئه یلول بنیاتنان و هه لته کاندن ۱۹۶۱-۱۹۷۰، ده زگای چاپ و بڵاو کردنه وه ی شینى، ۱۹۹۸.
3. تشارلز تریب: چه ند لاپه ره یه که له میژووی عیراق، وه رگێرانی محه مه د حوسین و عه بدولقادر که له وور، چاپی یه کهم، چاپخانه ی رۆژه لات، هه ولێر، ۲۰۱۰.
4. جه لال تاله بانى: کوردستان و بزوتنه وه ی نه ته وه یی کورد، وه رگێرانی، ح-ا، کتیبخانه ی جه مالی عه لی باير، ۲۰۱۱.
5. جه مال نه به ز: کوردستان و شۆرشه که ی، چاپی سێیه م، چاپخانه ی مناره، هه ولێر، ۲۰۰۷.
6. حوسین محه مه د عه زیز: پینج کاتۆمیر له گه ل (برايم ئه حمه د) دا، چاپی سێیه م، چاپخانه ی سېما، سلێمانی، ۲۰۰۲.
7. سه لام عه بدولکه ریم: ژيانى سیاسى له باشورى کوردستان ۱۹۷۰-۱۹۹۱، چاپی یه کهم، چاپ و بڵاو کردنه وه ی چوارچرا، ۲۰۱۱.
8. سۆزان که ریم مسته فا: به عسیزم و کورد ۱۹۴۷-۱۹۷۰، چاپی یه کهم، ده زگای چاپ و په خشى حه مدی، مه کته بى بیرو هوشیارى (ی.ن.ک)، سلێمانی، ۲۰۰۷.
9. شیرین فواد مه عسوم: کوردو ئه مریکا، په ره سه ندى سیاسه تى ده ره وه ی ئه مریکا به رامبەر به کوردی عیراق ۱۹۱۸-۲۰۰۶، وه رگێرانی رزگارى عومه ر عه لی، چاپی دووهم، چاپخانه ی کارۆ، ۲۰۲۰.
10. عه بدوللا ئه حمه د ره سول پشه رى: شۆرشى ئه یلولى سالى ۱۹۶۱ دژى رژیمنى قاسم، به شى دووهم، چاپی دووهم، چاپخانه ی شه هید نازاد هه ورامى، سلێمانی، ۲۰۰۷.
11. عه لی ته تر نیروه یی: بزافى رزگار یخو ازى نه ته وه یی کورد له سالانى جه نگى عیراق ئیراندا ۱۹۸۰-۱۹۸۸، چاپی یه کهم، چاپخانه ی حاجى هاشم، هه ولێر، ۲۰۰۸.
12. عوسمان عه لی: ئاینده ی په یوه ندىیه کانی ئه مریکا و کورد ئایا کوردستان ده بیته کۆلۆنییه کی ئه مه ریکی، وه رگێرانی به رزانى مه لا ته ها، چاپی یه کهم، چاپخانه ی سېما، سلێمانی، ۲۰۱۰.
13. عیسی په ژمان: نه ئینییه کانی په یمانى شومى ئه لجه زائیر ۱۹۷۰، وه رگێرانی نصرى ئیبراهیمی، سوئید، ۱۹۹۷.

14. فیبی مار: میژوووی نوئی عیراق، وەرگێرانی حەمە شەریف حەمە غەریب و شێرکۆ ئەحمەد حەوێز، چاپی یەكەم، چاپخانەى رۆژھەلات، ھەولێر، ۲۰۱۱.
15. كەمال مەزھەر: كوردو كوردستان لە بەلگەنامە نەینیبەكانى حكومەتى بەریتانیادا، بەرگی یەكەم، چاپی دووھەم، چاپخانەى گرین گلۆرى، لوینان، ۲۰۰۹.
16. كوردۆ عەلى: سۆفیتەو بزوتنەوێ نشتەمانى كورد، چاپی دووھەم، دەزگای چاپ و پەخشی حەمدى، ۲۰۰۹.
17. گوینتەر دیشنەر: كورد: گەلێكى لە خشتەبراوى غەدر لێكراو، وەرگێرانی، حەمە كەرىم عارف، چاپی دووھەم، چاپخانەى وەزارەتى رۆشنیبرى، ھەولێر، ۱۹۹۹.
18. گۆران ئیبراھیم سألخ: دۆزى كورد لە پەيوەندییەكانى ئەمریکا و عێراقدا ۶/ نازارى ۱۹۷۵- ۲/ ئابى ۱۹۹۰، چاپی یەكەم، چاپخانەى رۆژھەلات، ھەولێر، ۲۰۱۳.
19. مسعود بارزانى: بارزانى و بزوتنەوێ رزگارێخوازى كورد شۆرشى ئەیلوول ۱۹۶۱-۱۹۷۵، بەرگی سێیەم، بەشى دووھەم، چاپی یەكەم، چاپخانەى وەزارەتى پەرورەدە، ھەولێر، ۲۰۰۴.
20. مسعود بارزانى: بارزانى و بزوتنەوێ رزگارێخوازى كورد شۆرشى ئەیلوول ۱۹۶۱-۱۹۷۵، بەرگی سێیەم، بەشى یەكەم، چاپی یەكەم، چاپخانەى وەزارەتى پەرورەدە، ھەولێر، ۲۰۰۴.
21. مەعد فەياز: بەشێك لە بېرەوھەریەكانى مام جەلال، وەرگێرانی سۆران عەلى، چاپی، یەكەم، لە بلاوكراوھەكانى كۆمەلەى روناكیبرى و كۆمەلەى كەركوك، كەركوك، ۲۰۰۹.
22. مەھدی محمد قادر: پێشھاتە سیاسەكانى كوردستانى عێراق ۱۹۴۵-۱۹۵۸، سەنتەرى لێكۆلێنەوێ ستراتىجى كوردستان، سلێمانى، ۲۰۰۵.
23. موحسین دزەبى: وێستگەكانى ژيانم، وەرگێرانی ئیسماعیل بەرزنجى، بەشى دووھەم، چاپی یەكەم، دەزگای ئاراس، ھەولێر، ۲۰۰۹.
24. میثاق عارف بەدى: موقف الاحزاب السياسية العراقية من القضية الكوردية (۱۹۴۶-۱۹۷۰)، الطبعة الاولى، مطبعة خانى، دھوك، ۲۰۰۸.
25. نازناز مەھمەد عەبدولفادر: سیاسەتى ئێران بەرامبەر بزوتنەوێ رزگارێخوازى نەتەوھیبى كورد لە كوردستانى عێراق ۱۹۶۱-۱۹۷۵، چاپی یەكەم، دەزگای ئاراس، ھەولێر، ۲۰۰۸.
26. نەوشیروان مستەفا ئەمین: لە كەناى دانوبەوێ بۆ خرى ناو زەنگ دىوێ ناوھەوێ پوداوەكانى كوردستانى عێراق ۱۹۷۵-۱۹۷۸، ۱۹۹۷.
27. واید عومەر مچىدین: دانوستانەكانى بزوتنەوێ رزگارێخوازى نەتەوھیبى كوردو حكومەتەكانى عێراق (۱۹۳۱-۱۹۶۸)، سەنتەرى لێكۆلێنەوێ ستراتىجى كوردستان، سلێمانى، ۲۰۰۶.
28. وریا رەحمانى: شۆرشى ئەیلوول لە بەلگەنامە نەینیبەكانى ئەمریکادا، چاپی یەكەم، تاران، ۲۰۱۳.

ب. عەرەبیبەكان:

29. ایوب بارزانى: الحركة التحررية الكوردية و الصراع القوي الاقليمية والدولية ۱۹۵۸-۱۹۷۵، دار نشر حقائق المشرق، جنيف.

30. عبدالفتاح على البوتاني: موقف الاحزاب السياسية العراقية من القضية الكردية ١٩٤٦-١٩٧٠، الطبعة الاولى، مطبعة خاني، دهوك، ٢٠٠٧.
31. شكيب عقراوي: سنوات المحنة في كردستان. أهم الحوادث السياسية والعسكرية في كردستان والعراق من ١٩٥٨ الى ١٩٨٠، الطبعة الاولى، مطبعة منارة، أربيل، ٢٠٠٧.
32. بيتر جي. لامبرت: الولايات المتحدة والكورد دراسه حالات عن تعهدات الولايات المتحدة، ت. مركز الدراسات الكورديه وحفظ الوثائق/ جامعته دهوك، الطبعة الاولى، مطبعة خاني، دهوك، ٢٠٠٨.
33. تيار على امين: موقف تركيا من القضية الكردية في العراق ١٩٣٧-١٩٧٥، مطبعة بيناني، السليمانية، ٢٠١١.
34. سعيد خديده علو: العلاقات العراقية الايرانية واثرها في القضية الكردية في العراق ١٤ تموز ١٩٥٨- ٨ شباط ١٩٦٣، الطبعة الاولى، مطبعة حجي هاشم، اربيل، ٢٠٠٦.
35. شلومو نكديمون: الموساد في العراق ودول الجوار انهيار الامال الاسرائيلية والكردية، ترجمة بدرعقيلي، الطبعة الثانية، دار الجليل للنسر، عمان، ٢٠٠٤.
36. عبدالجليل صالح موسى: جمال عبدالناصر والقضية الكورديه في العراق ١٩٥٢- ١٩٧٠، الطبعة الاولى، مطبعة محافظة دهوك، دهوك، ٢٠١٣.
37. عمار على السمير: المصدر السابق، شمال العراق ١٩٥٨-١٩٧٥ دراسه تحليليه، الطبعة الاولى، المركز العربي للابحاث ودراسه السياسات، بيروت، ٢٠١٢.
38. فاضل البراك: مصطفى بارزاني الاسطورة والحقيقة، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد، ١٩٨٩.
39. صلاح الخرسان: التيارات السياسييه في كردستان العراق، قراءة في ملفات الحركات ولأحزاب الكورديه في العراق ١٩٤٦-٢٠٠١، الطبعة الاولى، مؤسسة البلاغ، بيروت، ٢٠٠١.
40. ريبوار كريم محمود: العلاقات العراقية-الامريكية منذ عام ١٩٨٩ وافاقها المستقبلية، مركز كردستان للدراسات الاستراتيجية، السليمانية، ٢٠٠٧.
41. عبدالخالق حسين: ثورة ١٤ تموز ١٩٥٨ العراقية و عبدالكريم قاسم، الطبعة الاولى، دار الحصاد للنشر والتوزيع، دمشق، ٢٠٠٣.

دووهم/ گۆقار

1. مجله دانشكده حقوق و علوم سياسي، دانشگاه تهران، دوره ٤٩، ١٣٧٩.

ثورة أيلول في الصراعات الإقليمية والدولية (1961- 1975)

ملخص:

منذ بداية القرن العشرين، اندلعت ثورات عدة في كوردستان، وتميزت ثورة أيلول بأهمها وأطولها في تاريخ تلك الثورات، وهذا يتطلب دراسة الثورة من أبعاد مختلفة، ويهدف هذا البحث توضيح تأثيرات الدول الإقليمية والدولية (الولايات المتحدة الأمريكية والاتحاد السوفيتي) على الثورة ونوع علاقة الثورة وقيادتها بتلك الدول. وقد استخدم الباحثان المنهجين التاريخي والتحليلي لتحقيق هدف البحث، وفي ضوء أسئلة البحث، وهي :

١. ما مستوى العلاقة ثورة أيلول وقيادتها بالدول الاقليمية؟
 ٢. ما مستوى العلاقة ثورة أيلول وقيادتها بدولتي الولايات المتحدة الأمريكية والاتحاد السوفيتي؟
 ٣. ما تأثيرات تلك العلاقة في مسيرة الثورة؟
- وقد وصل البحث إلى نتائج عدة، منها:
- ١- حاولت قيادة ثورة أيلول إنشاء العلاقات مع الدول الإقليمية والعالمية وتوظيف تلك العلاقة لمصلحة الثورة.
 - ٢- سياسة تلك الدول هي تكتيكية وليس استراتيجية مع الثورة، وقد حاولت توظيف القضية الكردية كورقة ضغط لتحقيق مصالحها.

Aylul Revolution in Regional and international conflict (1961–1975)

Abstract:

In the twentieth century have been event several revolutions in Kurdistan parts, but none of them such as aylul revolution did not effect and last, that is why, it could be research in many different aspects. Focusing on regional interests in the region regarding all countries that were divided Kurdistan by them and both eastern and western camps during that stage, it is clear that regional and international conflict have been significant effect on aylul revolution. The main aim in carrying out this research is illustrating to what extend union soviet and the USA had impact on aylul revolution and policy of regional countries.

The researchers applied the historical research and analysis method in writing their research. The most important question in this research is that:

- a. The relation between leading aylul revolution and regional countries were to what extent?
- b. The relation between leading aylul revolution and both America and soviet were to what extend?
- c. What was influence of relationships on the situation of aylul revolution?

The research has reached some results, such as:

- in leading aylul revolution have been tried to establish its relations with many regional and international countries and using them to its interests.
- All cooperation with aylul revolution by regional and international countries was tactic not strategic purpose. Finally, they were constantly using Kurdish issue such as pressure factor in regional and international conflicts.

وینەى كورد و شوڤشى ئەيلول لە رۆژنامەگەرى ئەلمانى دا لێكدانەوہەكى زانستى بابەتيانە لە گوتارەكانى ھەفتەنامەى دى تسايىت (Die Zeit)

أحمد طارق جميل

ماستەر - ميژوو ، زانكۆيا ريجنييورگ - ئەلمانيا

jamil.ahmad@hotmail.de

پيشەكى

لەسەدەى نۆزدەھەمەوہ ئيمپراتوريەتى عوسمانى بەگشتى و كوردستان بەتايبەتى كەوتبوہ ژيەر چاوديري ليكۆلەرەوہ وگەرۆك ونوسەرو زانستقان وزلھيزەكانى جيهان وئەووروپاييەكان وببوہ ئامانجى سەرەكى سەردانىكەران بۆ ھەموو مەبەستەكان. ھەرەھا ھەوليان داوہ كە زۆرترين زانيارى دەربارەى كوردستان و ميژوپۆتاميا كۆبكەنەوہ. ئەوہش بەھۆى ئەوہى كە ئەو ھيزانە ھەريەكەو ئامانجى تايبەتى خويان ھەبوہ ئينجا ھۆكارى ئاينى بيت يان ھۆكارى ئابورى بيت يان سياسى و سەربازى بيت وە يەك لەو ھيزانەى كە گرنگيان بەو ناوچەيە داوہ ئەلمانەكان بوون كە زۆرجار بە چالاكى جۆراوجۆرپشتگيري و يارمەتى دەولەتى عوسمانيان داوہ بۆبەھيزكردنەوہى دەسەلاتەكەى لە ناوچە كە. بۆيە ھەرلەدواى نەمان وھەلۆەشانەوہى دەولەتى عوسمانى، ناوچەى رۆژھەلاتى ناوہراست بەھۆى ئالۆزى ناوچەكە و دەولەمەندى ناوچەكە ببوہ بئەكەى پيكدادانى بەرژەوہندى يە جۆراوجۆرەكانى دەولەتان و ھيزەكان كە لە چەندين ئاستى جۆراوجۆر و جيا جيا بەريەك دەكەوتن . بەتايبەتى كوردستان و پيگە جيۆسياسيەكەى واى ليكردوہ بيئە مەيدانيكى كراوہ بۆ زۆرانبازى و مەملانتي سياسى و سەربازى ھيزە جياجياكان كە لەدەرئەنجامدا بۆتە ھۆى ژيەر پيخستنى مافەكانى دانىشتوانى ناوچەكەو نانەوہى ناانارامى و چالاک ھيشتنەوہى ناكۆكى و پيشپرکى يە ناوخۆيى و دەرەكى يەكان و ھيشتنەوہى بەربەرەكانى يەكان بۆماوہى دوورودرژيەر.

كوردستان وەك بەشيكى گرنگى ناوچەى رۆژھەلاتى ناوہراست كەوتوتە ژيەر سەرنجى زلھيزەكان. ھەر لەسەرەتاي سەدەى نۆزدەھەمەوہ كە تيايدا بوہ ھۆى گەشەسەندنى بيروبوچوونى نەتەوہيى و لەدوايى يدا لەسەرەتاي سەدەى بيستەمدا بەتايبەتى دواى جەنگى جيهانى يەكەم كە يەك لە ئەنجامەكانى دابەشكردن و ھەلۆەشانەوہى ئيمپراتوريەتى عوسمانى بوو كە لەناو ئەوہشدا دابەشكردنى كوردستان بو بۆ چەند پارچەيەك لەنيوان چەند وولاتانى ناوچەكەدا و لە ئەنجامدا بوہ

هۆی ژېړپېخستنې مافه نه ته و هېه کانی کورد و پشتگوږپخستنې مافه کانی میلله تی کورد له نېو پړیکخواوه نيوده و له تی یه کان و نه بونی هیچ مافیکی نه ته و هېی بۆ کورد له سه رانسهری جيهان و پيشيلکردنی مافه کانی کورد ده بېته هۆکاری به رپابونی چه ندین شۆرشى نازادىخوازی کورد له کوردستان له هه موو ناوچه جياوازه کان. بۆیه یه ک له و شۆرشه گرنگانه ی که له باشورى کوردستان به رپا بوو شۆرشى ئه یلول (سېپته مبه رى ۱۹۶۱) بوو. که به وهرچه رخانیک له میژووی کورد ده ژمېردیّت، ئه ویش به هۆی ئه و دهره نجام و ده سته و تانه ی که هه یبووه. شۆرشى ئه یلول به هه موو خاله لاوازو به هیزه کانی یه وه بۆته هۆی هه نگاوی گه و ره بۆ گۆرینی قول و بنه رته ی له کۆمه لگه ی کوردستان له باشور به تاییه تی و کوردستان به گشتی له سه ر هه موو ئاسته کان دا سیاسى و سه ربازى و ئابورى و کۆمه لایه تی.

هه ر بۆیه ئه وه ی که ده بیّت بیزانین و بیکه یه ئامانچ له م لیکۆلینه وه یه دا ئه وه یه که ئابا بېر و بۆچوونی ئه لمانه کان له واکته دا چۆن بووه دهرباره ی شۆرشه که و سه رۆک بارزانى وه به چ شيوه یه ک له بلا و کراوه کانیا ن له سه ریا ن نوسيوه؟.

له سه ره تاي لیکۆلینه وه که کورته باسیک دهرباره ی هه فته نامه ی ”دی تسایت” ده خه مه روو دواپی پيشه کی یه کی کورت له سه ر گرنگی پینگه ی گيوپۆلیتیکی کوردستان و ناوچه که بۆ ئه و روپایی یه کان وه ک پيشینه یه کی تیگه یشتنى میژوویى باس ده که م. دواپی باس له ئامانجی لیکۆلینه وه که ده که م، وه چۆنی یه تی تیگه یشتن له تیروانیی ئه لمانه کان بۆ دۆز و جولانه وه ی نازادىخوازی کورد له ئاستی ناوخویى و دهره کی و چۆنی یه تی په یوه ندی یه کانی شۆرشه که و کاردانه وه کانی له ئاسته جۆراوجۆره کانی له سه ر کۆمه لگه ی کوردی.

لیره باس له سیازده ژماره ی دهرچوی هه فته نامه که ده که م که له ماوه ی سالانى شۆرشى ئه یلول بلا و کراوه ته وه و له سه ر بارودۆخی کورد له عیراق نوسيوه تی و زانیاری له سه ر کورد و عیراق و سه رۆک بارزانى بلا و کردۆته وه. بى گومان هه ر له سه ره تاوه نوسینی لیکۆلینه وه که بى به ربه ست نه بوه به لکو چه ندین گیروگرفت و به ربه ستم هاتۆته پيش به لام توانیم کاره که م له کۆتایی ئه نجام بده م. هه ندیک له و به ربه ستانه ی که له کاتی لیکۆلینه وه که هاته پيشم بریتی بون له داخستنې په رتوکخانه کان بوو به هۆی نه خۆشى کۆرۆنا. وه بۆ ئه وه ی ئه رشیفی رۆژنامه کان بتوانی بخوښیه وه ده بیّت به شداری سالانه ت هه بیّت له و رۆژنامه نه و بيمه ی مانگانه و سالانه به دیت. وه هه روه ها گرفتیکى تر بریتی یه له که می کات له به ر کارکردن، به لام له کۆتاییدا توانیم لیکۆلینه وه که به سه رکه وتویی ئه نجام بده م و کۆتایی پى بینم وه هه روه ها چه ندین زانیاری گرنگ به ده ست بخه م و گه نگه شه ی بکه م.

به شیوه یه کی گشتی ده مه ویت له و لیکۆلینه وه یه دا باس له شۆرشى ئه یلول به سه رۆکایه تی بارزانى له پروانگه ی نوسه ره ئه لمانه کان بکه م. بۆ ئه وه ی بزانیان کاتی خۆی چۆن وبه چ شیوه یه ک له سه ر کورد و کوردستان و بارزانیا ن نوسيوه.

یەك لەو بۆلاوکراوانەى كە لەئەلمانیا هەر لە دواى شۆرشى كۆمارى عىراق بەچەندىن ئارتىكل لەسەر روداوه كانى سالانى ۱۹۵۸ هە لەسەر بارودۆخى عىراق و كوردى نوسىوه هەفته نامەى (دى تسایت) بووه. بۆیه لێره دا دێین تیشك دەخەینه سەر ئەوههفته نامەیه وههول دەدەین نوسینه كانى بخەینه روو كە لەسەردەمى سالەكانى شۆرش بۆلاوکراوه تهوه و راپۆرتەكانى تاووتۆى بكەین. باسى ئەو راپۆرت و ئارتىكلانە دەكەین كە لەسەر كورد نوسراوه و ئەو ئارتىكلانە شروڤه دەكەین و هەلیدەسەنگىنین بهیواى تىگەشتن لە هەلۆیست و تىروانىنى ئەوساكەى ئەلمانەكان بۆ كورد و دۆزهكەى .

وه بۆئەوهى لە بارودۆخەكان تىگەین و بزانیین تا چ رادهیهك ئەلمانەكان ئاگادارى بارودۆخەكە بوونه و تىروانىنیان و پىشبینیان بۆ رووداوهكان و تىگەبىشتیان چۆن بووه دەگەرپێنەوه بۆ سالانى پىش هەلگیرساندى شۆرشى ئەیلول لە كوردستان و عىراق. بۆ ئەو مەبەستە هەست و بىرى ئەلمانەكان گەنگەشەدەكەین و هەلیدەسەنگىنین و ئینجا دەرئەنجامى لىكۆلینەوهكە بەگشتى دەخەینه روو.

لە لىكدانەوهى سەرەتايدا بۆ مەسەلەكە دياره كە ئەلمانەكان گرنكى يەكى تايهتیاين بەكورد داوه لەناوچهكەدا، بۆیه لە پىش دەستپىكردنى شۆرش و شەرەكاندا لە عىراق گرنگيانداوه بە رووداوهكانى ناوخۆى عىراق و لەسەریان نوسىوه و وىستویانە لەههوالەكانى ناوهوهى عىراق بەتايهتى و ناوچهكەش بەگشتى ئاگادار بن هەربۆیهش رۆژنامەوانانى ئەلمانى روویان تىكردوه هەركاتىك دەرڤهتیاين بۆ رەخسابى.

لێره دا چەندىن پرسىار سەرھەلەدەن بۆ لىكۆلینەوه لىیان لەوهى هەتا چ رادهیهك ئەلمانەكان گرنگيان بە كوردستان و شۆرشەكەى داوه و بەچ شۆیهیهك لەسەر شۆرشى ئەیلولیان نوسىوه لە بۆلاوکراوهكانیان. دياره لێره ئەلمانەكان نەیانویستوه بى ئاگابن لەرووداوهكان بۆیه پى بە پى ئاگادارى و چاودێرى گۆرانكارىهكان و جموجۆلەكانیان لە رووى سەربازى و سیاسى و ئابورى لەناوچهكە بە ووردى كردوه. هەتا ئەگەر پەيوەندى راستەوخۆشیان بە رووداوهكان نەبووئیت بەلام دوورەپەرێز و بى ئاگا نەوهستان.

لەدەرەئەنجامدا بۆمان دەرەكەوئیت كە شۆرشەكە چەندىن دەسكەوتى ناوهكى و دەرەكى مەزنى بەدەستپێناوه جگە لەوه بونى شۆرشەكە بە فاكتهرەكى پىشكەوتنى بىرى نەتەوايهتى كورد بەگشتى لە هەموو كوردستان. وه جیھانىش لەوه گەيشتون كە كورد بۆ ئاشتى و مافى خۆى شەرى كردوه. وه كورد مافى پىشلىكراوه وهك نەتەوه بۆیهش خەبات دەكات بۆ گىرانهوهى مافە زەوتكراوهكانى وه هەموو كاتىك رىگاچارەى ئاشتى هەلبژاردوه بۆ چارەسەرى دۆزهكەى ئەگەر توانرايىت نەوهك شەر. وه بارزانیش سومبولى خەباتكردن بوه بۆ ئاشتى و دادوهرى لە نىو كورد و دەرەوهدا و بەچاوى پێزەوه سەبرى كراوه، بەلام بەرژەوهندى يە سياسیهكان زۆرچار دوور لە بنەما مروڤى و دادوهریهكان هەلس و كەوتیان لەگەل كورد كردوه و مافەكانیان پىشلىكردوه بى ئەوهى گوئى بدریته بنەماكانى مافى چارهەخۆنوسىنى مىللەتان بەپى پرنچىپه كانى نەتەوهیه كگرتوهكان و بنەما نۆدەوهلەتیهكان بۆ مافى ئازادى نەتەوهكان و مىللەتان.

ههفتهنامه‌ی دی تسایت “ Die Zeit “

بلاوکراوه‌یه‌کی هه‌فتانه‌ی ئەلمانیه له فێبرواری ۱۹۴۶ له هامبورگ ده‌ستی به‌ده‌رچوون کردوه. وه‌ک یه‌که‌م هه‌فته‌نامه‌ی سه‌ربه‌خۆ هه‌ژمار ده‌کریت که دوا‌ی ڕوو‌خانی دیکتاتۆرو رژیمی نازی له ئەلمانیا ده‌ستی به‌بلاوکردنه‌وه کردوه بۆ خستنه‌روو و باسکردنی راستیه‌کان له‌وسه‌رده‌مه‌دا و هه‌تا‌کو ئیستاش به‌رده‌وامه .

له‌دوا‌ی کۆتایی هاتنی جه‌نگی جیهانی دوهم و سه‌ره‌تای ده‌ستپێکردنی جه‌نگی سارد له‌مابه‌ینی زله‌پزه‌کان هاتۆته مه‌یدان بۆیه له‌وکاته‌دا ڕۆژیکی گرنگی هه‌بوه له‌ خستنه‌روی هه‌واله‌ سیاسیه‌کاندا له‌مابه‌ینی هێزه‌ پێشبرکۆی که‌ره‌کانی جیهان دا. وه‌هه‌روه‌ها لێکدانه‌وه‌ی بۆ ڕووداوه‌ سیاسی یه‌ ئپوده‌وله‌تی یه‌کان کردوه . دیاره‌ هه‌ر له‌و کاته‌وه‌دا کاریگه‌ری خۆی هه‌بوه له‌سه‌ر ڕای گشتی ئەلمانی و خه‌لکی به‌ده‌ستیان هێناوه بۆ خۆیندنه‌وه‌ی . ئەو هه‌فته‌نامه‌یه‌ له‌ دوا‌ی کاتیک هاتوه که زۆر سه‌خت بوه کاتیک پێشتر راستیه‌کان ده‌شاردرانه‌وه و ناشیرنیه‌کان جوان ده‌کران به‌لأم هه‌ر له‌گه‌ڵ ده‌رچوونی هه‌فته‌نامه‌ی دی تسایت ئیتر راستیه‌کان وه‌کو خۆیان به‌متانه‌وه ده‌گوتران و ده‌خرانه‌روو .

له ۱۹۵۹/۵/۲۹ له ڕۆژنامه‌ی دی تسایت ئۆنلاین له‌ژێر ناوینیشانی (هه‌تا‌کو ئیستاش به‌غداد ده‌کولیت)

دی تسایت ژماره ۲۲ سالی ۱۹۵۹ (ئە‌ی ئار فیلبی)

کۆمۆنیسته‌کان باوه‌ریان به‌خۆیان هه‌یه - دوودل وگومان له‌سه‌ر سوپا

له‌و ئارپیکله‌دا (نوسه‌ر زۆر به‌ ووریایی بارودۆخه‌که‌ی عیراق له‌شپۆه‌یه‌کی هارمۆنی هه‌لده‌سه‌نگینی و باس ده‌کات و مه‌ترسی خۆی ده‌خاته‌روو له‌و گۆرانه‌ بنه‌ره‌تیانه‌ی که‌تا راده‌یه‌ک درکی پێک‌دوه‌. له‌ده‌رپینیکدا ده‌لێت که‌وا پێشینی له‌وگۆرانه‌ هه‌یه که له‌ئاسته‌ جیاوازه‌کاندا ڕوو ده‌دن له‌وانه له‌سه‌ر ئاستی سیاسی سه‌ره‌ک‌دایه‌تی و کۆمه‌لایه‌تی ومیللی وئابوریدا ڕووده‌ده‌ن.

له‌وانه‌دا باس له‌ په‌ره‌سه‌ندنی بیرو ده‌سه‌لاتی کۆمۆنیستی له‌عیراقددا ده‌کات له‌ به‌رامبه‌ر بیه‌یزبونی ده‌سه‌لاتی ئیمپریالیستی ڕۆژئاوایی و به‌هیزبونی پێشبرکۆی کاریگه‌ری ئە‌ودوو زله‌پزه‌ جیهانی یه‌ له‌ناوچه‌که‌ و له‌ عیراقددا له‌سه‌ر ده‌سه‌لات. هه‌روه‌ها نوسه‌ر ئە‌وه‌ ده‌خاته‌روو وئاگاداری ئە‌وه‌ ده‌دات که‌ چۆن تێڕوانینه‌کان و جیاوازیه‌کان وورده‌ وورده‌ په‌ره‌ده‌ستین و به‌ره‌و به‌ریه‌ککه‌وتن ده‌چن به‌تایه‌تی دوا‌ی گۆرانی ده‌سه‌لاتی شانشینی له‌ عیراق دا و هاتنی سه‌ربازو ئە‌فسه‌ره‌کان بۆ لوته‌کی ده‌سه‌لات. ئە‌لیزه‌دا باس له‌ ڕۆلی ئە‌فسه‌ریکی کورد ده‌کات له‌به‌غدا بۆ گرتنه‌ده‌ستی ئە‌رکه‌کان دوا‌ی کوده‌تا‌که‌ی

به‌غدا له سالی ۱۹۵۸ دا. وه بو یه‌که‌م جار تیشک ده‌خاته سهر پیکدادانیک له مابه‌ینی گروهه کۆمۆنیستی یه چه‌کداره‌کان له‌ناوچه‌ی کوردستان . وه‌هروه‌ها ناوی ملامصطفی بارزانی وه‌ک سهرکرده‌یه‌کی کۆمۆنیستی کوردی گه‌راوه له یه‌کیتی سوڤیه‌ت ناوده‌بات. وه باس له ناانارامی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی ده‌کات له باکوری عیراق و ته‌شه‌نه‌سه‌ندنه‌ی ئه‌و ناانارامی یه به‌ره‌و باشوری عیراق. باس له‌وه‌ش ده‌کات که چۆن عبدالکریم قاسم دواکه‌وتوانی عبدالناصر و کۆمۆنیسته‌کان زیندانی ده‌کات دوا‌ی ئه‌وه‌ی دواکه‌ی قاسم یان به‌هه‌ند هه‌لنه‌گرت له پابه‌ندبوون به یاسا و ری‌ساکانی ده‌ولت و به‌رده‌وام بوینیان له‌نا‌وا‌ه‌گیره‌ی. دیسان باس له دابه‌ش بونی کۆمه‌لگه‌ی عیراق ده‌کات له‌ناوه‌خۆیدا و دابه‌ش بوونی سوپا ده‌کات و باس له نهمانی متمانه ده‌کات له‌مابه‌ینی سه‌روک قاسم و سوپا که‌ی دا. وه چۆنیه‌تی په‌نابردنی قاسم بو رۆژنا‌وا له‌ترسی کۆمۆنیسته‌کان ی عیراق بو ئه‌وه‌ی پشتگیری لیبکه‌ن و هه‌روه‌ها دیاره لیره‌دا قاسم متمانه‌ی به بارزانی‌ش نه‌بوه و بارزانی و کوردیش متمانه‌یان به به‌لینه‌کانی قاسم نه‌بوه).

له‌و ژماره‌یه‌دا باس له‌وه‌ده‌کات که هه‌شتا رۆسه‌کان دوودن له‌هاتنی عبدالکریم قاسم بو‌سه‌ر ده‌سه‌لات له عیراق به‌وه‌ی ئایا عیراق بو‌ه‌ته ولاتیکی کۆمۆنیستی یان نا، یاخود قاسم (کیرینسکی) به‌غدایه یان نا به‌لام وه‌لامی ئه‌و پرسیاره ناتوانی‌ت له یه‌ک هه‌فته‌دا بدریته‌وه. -جمال عبدالناصر هه‌ولێ باشکردنی په‌یوه‌ندی یه‌کانی ده‌دات له‌گه‌ل قاسم -قاسم هه‌ولێ ده‌دا پشتگیری کۆمۆنیسته‌کان بو‌خۆی مسۆگه‌ر بکات.

نوسه‌ر باس له ئیواره‌یه‌کی خۆشی ئارامی بێ ده‌نگ ده‌کات له خه‌ونه‌کانی هه‌زارویه‌ک شه‌و له‌گه‌ل جوانی ئاوی دجله‌و سه‌وزایی به‌دریژی سهر پۆخه‌کانی که‌ناری دجله‌ ده‌کات، وه چۆن له‌به‌ری ئه‌وبه‌ر خۆر به‌ره‌و ئاوابون ده‌چیت له‌په‌نا دار خورماکان، وه هه‌روه‌ها باس له په‌نگدانه‌وه‌ی هه‌وره سورمه‌لگه‌راوه‌کان ده‌کات له‌ناو شه‌پۆله‌کانی ئاوی دجله‌. هه‌روه‌ک خه‌وینیکی بێ کۆتایی له‌بن نه‌هاتووی پۆژه‌ه‌لاتی، به‌لام هه‌رله‌گه‌ل هاتنی تاریکی ئه‌و خه‌ونه به‌ره‌و کۆتایی ده‌چیت. (ئه‌وه‌ش وه‌ک نیشانه‌یه‌ک و ئاماژه‌یه‌ک بو‌هاتنی کات و باریکی ناخۆش و سه‌خت په‌یوه‌ست به عیراق).

هه‌روه‌ها باس له به‌له‌میک ده‌کات که شه‌پۆله‌کانی ئاوی به‌ره‌و رۆخی ده‌ریا ده‌یه‌ینیت و نزیک ده‌یه‌تته‌وه به ته‌پل و گۆرانی. که‌زیاتر نزیک بو‌ه‌وه تیکستی گۆرانی یه‌که‌ پووتربو، و ده‌یانگوت عبدالکریم به‌لای ئیمپریالیزمه و نوری سه‌عید وه‌ک سه‌گ له‌سه‌ر جاده‌ پراکتی‌شراوه. (ئه‌لیره‌دا نوسه‌ر ده‌لێت له‌رز دایگرتم به‌لام وادیاره نه‌ک هه‌ر به‌ته‌نها له‌به‌ر ساردی ئاوی وه‌ه‌وا، به‌لکو دیاره مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه له‌ترسی ئه‌وه‌ی که له‌ئیستاوه چاوه‌ری عیراق ده‌کات وه‌ک پێشبینی یه‌ک له‌بو‌روداوه‌کانی دوا‌رۆژی عیراق).

ههروههها چونکه رق وکینهی ژێر به ژێر وورده وورده سهر ده که ون و به ده ده که ون له ناو یه کتری. دواى ئه وهى نورى سه عید به ده ستیکى پۆلایین وولاتى له هه موو دۆخیکدا له کاتى گه رما و هه وریشدا به پێوه ده برد. دياره بارودۆخى خراپى سه دان ساڵه ی بوگه نى ئابورى کاردانه وه ی خو ی ئیستا ده کات. (که واته نوسه ر لێره دا ده یه ویت شتیکى گرن گ شى بکاته وه وه به ره و پوومانى بکاته وه. به وه ی که باس له وه ره خانیکی میژوو یی ده کات که بارودۆخى عیراق له بنه رته دا ده گو پیت له کاتیکی پر ئارامى و له نکه رگرتوو یی بو دۆخیکى نا ئارام و پرله پرکابه رایه تی و ناجیگیرى سیاسى).

ده لیت عیراق له سه ردمى عوسمانى یه کاندایه لایه نى ئابورى به یه ک له دوا که وتوو تیرین ناوچه کان دانرا وه وه هه ژماره کرا وه. دياره ئیستا گهروه کان ده کری نه وه و شه پۆلى لافاوى رق وکینه په نگ خوار دو وه که به ده ده که ویت و وادياره به سه ر هه موو وولاته که داده رژی ت و ئاوى ده دات. به لام پیشینی ده کری ت ئیستا وورده وورده له چه ند هه فته ی داهاتوو نیزام و به پێوه بردنى ده سه لات بگه ریته وه بارى ئاسایى و بارودۆخه که له به غدا کو نتر پۆل بکری ت. ئه لێره دا گرووپه هه لستا وه راپه رپوه کان و گرووپه هه لگه رپا وه کان هاته نه پیشه وه وه وادياره فی رى ریک و پینکی و چونیه تی هه لسو که وت کرابون. به تابه تی له گه ل بیانیه کان له کاتى کو نتر پۆل کردنى پاسپورته کان یان. سه روکی ئه وه هیزانه ش (طه بامه رنى) بوو که ئه فسه ریکی دیارى کورد بوو له ریزی سوپادا، هه موو پو سته کانى ده سه لات له لایه ن سه رو که وه به سه ر بازانى سوپادا سپی درابوون. به لام پرسیاره گه وه که لێره ئه وه یه که تا چ راده یه ک گروپه به ره ه لستا وه میلیه کان (الجماعات المقاومه الشعبیه) له ژیر کاریگه رى کو مونیستی دان ؟. ههروهه ها تا چ راده یه ک به شیوه یه کی ریک خرا و خو یان ریک خسته وه له هه مان کاندایه خو ریک خسته سو مبولی نو ی یه که ی کو مونیسته کانه له کاتى ئیستا دا. داوا ی دامه زاندنى گروپی نو ی یان ده کرد له به ره ه لستا کاران، ئه وه ش گومانى زیاترى دروست ده کرد به وه ی که ئه وه گروپانه ببه نه هی زى چه کدارى کریکارانى دوار پۆ و داهاتوو. ههروهه ها ئومیدی ئه وه ی لیده کرا که ئه وه گروپانه ببه نه ناوکی (بنه مای تووی هی زى ده سته ی جوتیاران و کریکاران). وه له شاره کاندایه وه هیزانه له بو یان هه بوو ته نها له کاتى جی به جیکردنى ئه رکه کان یان دا چه ک هه لبگرن. که چی له ناوچه سنوریه کانى سوریا و تورکیا و ئیران که نا ئارام بوون هه رده م له بو یان هه بوو چه ک هه لبگرن چونکه له و سنورانه ئه رکی پاراستنى یان گرتبوه ئه ستۆ له دزى قاچاخجی و تیکده روسیخو ران. له ناوچه ی په واندوز پیکداداتیکی توند له مابه ینى ئه وه گروپانه و گروپینکی کوردی رویدا که له دزى سه رکرده ی کو مونیستی کورده کان ملا مصطفی بارزانی وه ستابوون و به ره نگارى ببونه وه. چاوپۆشى له زۆر له و روودا وه لا وه کی یانه ده کرا که له بلا وکرا وه کو مونیستی یه کان زۆر زل وگه وه کرابوون، بو ئه وه ی گیان و هه سته میلیه ت به جوش بخه ن وه به گرو گزى بیهی ئنه وه. (وادياره نوسه ر به چاویکی کو مونیستی یه وه سه یری مه لا مصطفی بارزانی کردوه و به سه رکرده یه کی کو مونیست له قه له مى دا وه)

باکوری عیراق هیمن و بچ دەنگ بوو و ئەوکاره تیکدەرانهی که به‌دوای شوپرسی موصل پرویاندابوو ببونه هۆی ئەوهی هیزی سیاسی ناوچه‌که له‌بارببات وماندو و شه‌که‌تی بکات. به‌لام وادیاربوو که نا‌ئارامی به‌رهو ناوچه‌کانی خوارو هه‌لکشابوو به‌رهو به‌سره که لی‌ره‌دا ژماره‌یه‌کی زۆری پرۆلیتاریا هه‌یه و له‌م دواییه‌دا چه‌ندین جار نا‌ئارامی هه‌لگیرسابوو. به‌لام سوپا زۆر به‌ دوودلی یه‌وه به‌ره‌نگاری ئەو جوولانه‌وانه‌ ده‌بووه‌وه. هه‌روه‌ها له‌وکاته‌دا زیندانه‌کان پرپوون له‌ دوا‌که‌وتوانی راسته‌وخۆ ونا‌راسته‌وخۆی عبدالناصر. له‌وکاته‌دا که‌سانی شاره‌زایانی پرۆژناوایی له‌ به‌رپۆه‌به‌ران و ئەندازیارانی شاری سه‌ر که‌ناری (به‌نده‌ری به‌سره) کارو ئیشی خۆیان ده‌کرد که. له‌هه‌مان کاتدا ئارامی با‌لی به‌سه‌ر ناوچه‌که کیشابوو.

(ئەوه‌ی لی‌ره‌ بو‌مان ده‌رده‌که‌وێت ئەوه‌یه که نووسه‌ر دیاره‌ ناگاداری زۆر شته‌ له‌ پرووداوه‌کانی ناوه‌وی عیراق به‌لام له‌لایه‌نه‌کی تر دیاره‌ بارزانی نه‌ناسیوه‌ له‌ بیروپراکانی شاره‌زاییه‌کی وای نه‌بوه‌ و له‌نزیکه‌وه‌ نه‌یناسیوه‌، به‌لام هه‌تا راده‌یه‌ک ناگاداری کورد و دۆزی کورد بووه‌ وه‌ ئەوه‌ی ده‌رده‌که‌وێت ئەوه‌یه که کۆمۆنیسته‌کان گوێرایه‌لی قاسم نه‌بونه‌وه‌ نه‌یانویستوه‌ خۆیان وچاره‌نوسی خۆیان به‌ده‌ست قاسم بدن وه‌ هه‌ولێ ئەوه‌ باندا قورسایێ خۆیان به‌سه‌ر حکومه‌تدا به‌سه‌پین).

به‌لام له‌ به‌غدا به‌هه‌ر حا‌لیک بی‌ت بارودۆخه‌که به‌ راستی بوو، هه‌روه‌ها قاسم له‌ ووتاره‌که‌ی ئەو دوا‌یه‌یدا به‌بی هۆ نه‌بوو ده‌یگوت کاتی گیره‌شپوینی و چالاکێ تیکدەرانه‌ ته‌واو بوو و تیپه‌ری، ئیستا ده‌بی‌ت دیسان یاسا سه‌روه‌ر بی‌ت. هه‌روه‌ها بانگه‌وازی هاوولاتیانی ده‌کرد بۆ ئەوه‌ی بگه‌رێنه‌وه‌ بۆ کاره‌کانیان و بۆ ژیا‌نی پرۆژانه‌یان. به‌لام ناگادارکردنه‌وه‌کانی قاسم نه‌گه‌یشته‌ شوپنی مه‌به‌ست و ئابوری عیراق و به‌ره‌م هینان به‌ شیوه‌یه‌کی ئاشکرا تیکچوو ودا‌به‌زی به‌هۆی خۆپیشاندان و ئاهه‌نگگیران و پرپووان. وه‌ ئابوری عیراق و وه‌به‌ره‌تێنان زۆر به‌ره‌و دواوه‌ چوو‌بوو و دوا‌که‌وتنی پێوه‌ دیار بوو. وه‌ حکومه‌ت بریاری دا که دیسان بارودۆخه‌که نو‌رمال بکاته‌وه‌ وژیا‌نی پرۆژانه‌ په‌رپه‌و بکریته‌وه‌ وئه‌گه‌ر پێویستی کرد هی‌ز له‌ دژی ئەوانه‌ به‌کاربی‌ت که نا‌ئارامی ده‌نیته‌وه‌ ئەوه‌ش وا ئاسان ناب‌یت چونکه کۆمۆنیسته‌کان ئیستا به‌هی‌زترین ته‌ورژمی سیاسین له‌ وولاتدا. هه‌رچه‌نده‌ له‌کاتی ئیستادا دوورکه‌وتونه‌وه‌ له‌ داواکانیان له‌ پیدانی مۆله‌تی یاسایی بۆ پارته‌ی کۆمۆنیستی و به‌ژداریکردنی سه‌رۆکه‌کانیان له‌ کابینه‌ی حکومه‌تدا به‌لام ئەوه‌ ته‌نها مانۆرێک و تاکتیکیکی سیاسی یه‌و هیچی تر به‌لام به‌هیچ شیوه‌یه‌ک رازی ناب‌یت هی‌زی خه‌باتکاری کریکاری پارته‌که و تاکه‌ ئامی‌ری دارده‌ستی به‌هی‌زی پارته‌که له‌ده‌ست ده‌ره‌پ‌ن‌ی‌ت. جگه‌ له‌وه‌ سوپا که پشتگیری سه‌ره‌کی ده‌سه‌لاتی قاسم بوو که‌وته‌ ژیر تۆمه‌تی گومانی بی‌باوه‌ری و بچ‌ متمانه‌یی. به‌تایبه‌تی کاتیک ئەندامانی به‌ کۆمه‌ل له‌پیش شاشه‌ی تی‌فی یه‌کان ده‌وه‌ستان و گوئیان له‌ ووتاره‌ ناگرینی یه‌کانی دادگای مه‌هداوی یان ده‌گرت(سه‌رۆکی دادگای گشتی) له‌ناوایندا ئەفسه‌رو پله‌داریشی تیا‌دا بوو که گوئیان لێ بوو به‌ چ شیوه‌یه‌کی ناشیرن جوپنی به‌ تۆمه‌تباره‌ سه‌رباز وئه‌فسه‌ره‌کان ده‌داو ئەوان چه‌پله‌یان بۆ لێده‌دا. له‌م باره‌یه‌وه‌ کۆمۆنیسته‌کان دروشمی ترسناکیان به‌کاره‌یناوه‌ به‌وه‌ی که گوئی راپه‌لی ناب‌یته‌ پاساو بۆ ئەنجامدانی(تاوانی سیاسی) بۆیه

ئەندامانى سوپا دەبىي لە ئامادەباشى دابن.بۆيە لەژىر ئەو بارو دۆخەدا قاسم ناتوانىت متمانە بە سوپا بىكات بۆ كاتى جدى و پىويست كاتىك دەبىت تەقە لە مىللەت بىكەن و چەك دژى مىللەت بەكار بەيىنن. ھەر بۆيە جىگەى سەر سورمان نى يە كە سەرۆكى سوپا لە بەسرادا زۆر بە دوودلى يەو بەرەنگارى كرىكارانى بەندەرەكە بۆتەووە و دژى تىكەدەران ھەلس و كەوتى كردوہ. كەواتە لىرەدا متمانەى كۆمۇنىستەكان بەخۆيان و بى متمانەى بە سوپا دەبىتە فاكتهرى سەرەكى يەك لاكردەوہى يارىە سياسىيەكان لە يارى ھىزە عىراقىيەكاندا.

ئىنگىلتەرا لە ماوہى ۱۲ مانگى داھاتوودا چەند بۆمبھاوئىژىكى كانبىراو دەبابەى سىنۆرىون بۆ قاسم دەئىترىت بەبى ھىچ گىرنگى يەك .

(ئەو يارمەتى يەش كە ئىنگىلتەرا داوئىيەتى بە قاسم ديارە بۆئەوہىيە تا قاسم و پزىمەكەى لەدژى كۆمۇنىستەكان بەھىزىبەكەن تا لەوكاتەدا بەرەنگارىان بىيئەوہ . ديارە نووسەر لىرە ئاگادارى ھەندىك لە جموجۆلە سياسىيە نىودەولتەتيەكان بووہ لەمابەينى وولاتان وە بى ئاگا نەبوہ لە ويستى ئىنگىليز و زۆرانباى دەسەلاتى وولاتان لەناو عىراق دا).

لەرۆژنامەى دى تسايەت لە بەىرۆتەوہ نوسراوہ لە بەروارى ۱۹۶۱/۱۱/۲۴ ژمارە ۴۸ بلاوكراوہتەوہ لەژىر ناوئىشانى

كوردەكان خۆيان بەدەستەوہ نادەن

خەوئىكى كۆنى سۆفىيەتەكان نەھاتە ئامانج

لە ۲۳ ي سىپتەمبەر جەنەرال قاسم لە ووتارىكى بۆ دەزگا راگەياندەنەكان لەكۆنگرەيەكى رۆژنامەوانىدا راپگەياند كەوا ھىزى سەربازى يەكەى توائىوئوتى بەسەر راپەرىنى كوردەكاندا زال بىت. وە ئەو وەسفى كوردەكانى بە ھىزى كۆنەپەرسەت و دەرەبەگى وجوداخواز كرد. ئەوكات ھەلسا بەبەكارھىنانى بەشىكى زۆرى ھىزى ووشكايى و ھىزى ئاسمانى، دەبوايە چەندىن فرىنى بى ژمارى زۆر ئەنجام بەدريت بۆئەوہى بەسەر ياخيونەكە زال بىت ھەرچەندە ئەمرو ياخى بونەكە سەركپ كراوہ بەلام واديارە ئاگرەكە بەتەواوى نەكوژىتراوہتەوہ. ملا مصطفى بارزانى سەرۆكى كوردە ياخى بووہكان لەدەست پىاوانى قاسم خۆى دەشارىتەوہ. لەعىراق وادەزانن كە بارزانى مارشالى رۆژھەلاتى سوپاى سورى يەكىتى سۆفىيەتەو گەراوہتەوہ بۆ سۆفىيەت.

كاتى خۆى لە سالى ۱۹۵۸ بە لىبوردى گىشتى قاسم بارزانى و ۳۰۰ كەس لە ھاوہلانى وژمارەيەك لە كەس و خىزمانى دواى شۆرشى كۆمارى بانگەوازكرد بۆگەرانەوہ بۆ وولات ، كە لەكاتى سەردەمى دەستەلاتى شاھايەتى ھاشمىيەكان لەعىراق پرايانكردبوو. بارزانى لە دىاسپورا لە يەكىتى سۆفىيەت دەستى كردبوو بە بانگھىژكردنى (جولانەوہيەكى نىشتمانى كوردى) بۆ ژياندەنەوہ. وەك يەكەم كەس مۆلەتى

پیدرا پارتیک دروست بکات (پارتی دیموکراتی کوردستان) ، له‌بەر ئەوەی قاسم پیوستی پێی بوو بۆ به‌هێزکردنی خۆی له سەرەتای رۆژانی چه‌سپاندنی دەسەڵاتە‌کە‌ی. بارزانی سەرکردە‌ی کە‌مینە‌ی کورد وەک بارستاییە‌ک بوو بە‌رامبەر زۆرینە‌ی جولانە‌وە‌ی عەرەبی ناصری. قاسم پە‌یمانی زۆری بە‌کورد دابوو ،کە‌وا ئامادە‌یە‌ هە‌مان مافە‌ سیاسە‌یە‌کانیان پێ‌بدات ئە‌وە‌ی کە‌ عەرەبە‌کان هە‌یانە‌.بە‌لام ئە‌و پە‌یمانانە‌ تە‌نها قسە‌ دەرچوو دوا‌ی ۳ ساڵ پاش شۆرش خێڵە‌ کوردە‌کان هەر کە‌مینە‌ی بێ‌ ماف و دە‌سە‌لات مانە‌وه هەر‌وه‌ک سەر‌دە‌می نوری السعید .

بە‌یوه‌ندی مابە‌ینی قاسم و ملا مصطفی بارزانی بە‌هێ‌واشی تێ‌ک‌جو و نا‌وکۆ‌ی دروست بوو. ژە‌نرال قاسم دوا‌ی تێ‌پە‌ربوونی چە‌ند ساڵێ‌ک و چه‌سپان و بە‌هێ‌ز بوونی دە‌سە‌لاتە‌کە‌ی هێ‌چی تر هە‌ستی بە‌ مە‌ترسی ناصریە‌کان نە‌دە‌کرد، بە‌لام زە‌نگی مە‌ترسی لە‌لایە‌ن کۆ‌مۆ‌نیستە‌کانی وول‌اتە‌کە‌ی لێ‌دە‌درا و نا‌ئارام ببو له دە‌ست چالاکی کۆ‌مۆ‌نیستە‌کان .وه کۆ‌مۆ‌نیستە‌کان دە‌یان‌روانییه‌ بارزانی وەک مارشالی شەرە‌ف و بە‌ چاوی ها‌وپە‌یمان سە‌ریان دە‌کرد.

کۆ‌مۆ‌نیستە‌کانی نا‌وچە‌ی ئە‌و (بارزانی) فەرمانیان وەر‌گرتبو بۆ‌ئە‌وە‌ی خۆیان له‌گە‌ڵ پارتە‌کە‌ی بارزانی رێ‌ک‌بە‌خە‌ن و یە‌ک‌بە‌خە‌ن. وه له‌وکاتە‌دا هە‌موو بلۆکی رۆ‌هە‌لات دە‌یان‌ پروانی یە‌ جم و‌جۆ‌لی کورد له‌چیاکانی کوردستان بە‌ د‌ل‌خۆ‌شی یە‌وه.

پلانی کوردستانیکی سەر‌بە‌خۆ‌ که زۆ‌رت‌رین بە‌ش له‌ تورکیا و ئیران و عیراق ی دە‌گرتە‌وه، هەر‌له‌ زوو‌وه‌ وەک تێ‌روانینیکی بوو بۆ‌ یە‌ک‌یتی سۆ‌قیە‌ت بۆ‌ئە‌وە‌ی دە‌سە‌لاتیان و‌کاریگە‌ریان بگە‌یە‌ن بە‌ کە‌نالی سوێ‌س له‌ باشور و تاوه‌کو کە‌نداوی فارس له‌ باشوری رۆ‌ژ‌ئا‌وا. شۆ‌رش‌ی بارزانی له‌ دژی بە‌غدا سەر‌کە‌وتنی بە‌دە‌ست نە‌هێ‌نا، خۆ‌رۆ‌شۆ‌ف نە‌یتوانی ب‌ر‌پای ئە‌وه‌ بدات که مارشالی شەرە‌فی سۆ‌قیە‌ت بە‌ شی‌وه‌یە‌کی راستە‌وخۆ‌ و بە‌هە‌موو شی‌وه‌یە‌ک و دە‌زگایە‌ک که بۆ‌سەر‌کە‌وتن پێ‌ویستە‌ ب‌شتگی‌ری بکات. وه قاسم له‌لایە‌ن خۆ‌ی‌وه‌ ریزی له‌وه‌ه‌لۆ‌یستە‌گرتو‌ه کاتیک دە‌لێ‌ت له‌ کۆ‌نگرە‌یە‌کی رۆ‌ژ‌نامە‌وانیدا، (هێ‌ج نیشانه‌یە‌ک و بە‌لگە‌یە‌ک نی یە‌ که ئە‌وه‌ بسە‌لمێ‌تیت که بە‌یوه‌ندی له‌مابە‌ینی یە‌ک‌یتی سۆ‌قیە‌ت و یاخیبوان هە‌یە‌).

(ئە‌لێ‌رە‌دا نوسەر باس له‌ شۆ‌رش‌ی کورد دە‌کات له‌سەر‌ زمانی عبدالکریم قاسم و عیراقی یە‌کان که دیارە‌ قاسم له‌ روانگە‌ی خۆ‌ی‌وه‌ کورد و بارزانی بە‌ کۆ‌نە‌پەرست و دەرە‌بە‌گ و خێ‌لە‌کی دواکە‌وتوو و جودا‌خواز وە‌سف دە‌کات، و ئە‌وه‌ دە‌گە‌رێ‌نێ‌تە‌وه‌ بۆ‌ بیرو‌رای دوژمنانی کورد و عەرەبە‌ عیراقیە‌کان . و‌دیارە‌ ئە‌و خۆ‌ی‌ هە‌تارادە‌یە‌ک له‌ مە‌سە‌لە‌ی کورد و ئامانجە‌کانی دە‌گات و دە‌زانانی ئە‌و وە‌سفانە‌ ئامانجی تری له‌دوا‌ویە‌ و ئە‌و هە‌تا رادە‌یە‌ک له‌ دۆ‌زی کورد گە‌یشتو‌ه له‌ نا‌وچە‌کە‌. وادیارە‌ ئە‌وه‌ دە‌زانی‌ت که عیراقیە‌کان له‌ تواناو دە‌سە‌لاتی بارزانی بێ‌ خە‌بە‌رن وه له‌دوا‌ی چالاکی سە‌ربازی و هێ‌زی سوپایی و‌هێ‌رشە‌کانیان بۆ‌ سەر‌ کورد، بە‌ شی‌وه‌یە‌کی پ‌روپانگە‌ندە‌کاری ئا‌خاوتن دە‌دە‌ن وەک ئە‌وه‌ی شۆ‌رش و جولانە‌وە‌ی کوردیان له‌نا‌وبر‌دی‌ت. وە‌ئە‌وه‌ دەر‌دە‌خات که ک‌پ‌کردنە‌وه‌ی شۆ‌رش‌ی کورد وابه‌ئاسانی نایێ‌ت وادە‌ر‌دە‌خات که جولانە‌وه‌کە‌ هەر‌بەر‌دە‌وامە‌ هەر‌چە‌ندە‌ عیراقیە‌کان وادە‌زانن و وای دەر‌دە‌خە‌ن

که بارزانی گهراوه تهوه بو یه کیتی سوڤیهت. وادیاره ئەلێره دا بارزانی وهک پێکخه‌ریکی سیاسی کورد ده‌ناسینیته وهک وه‌لام دانه‌وه‌یک بو قاسم به‌وه‌ی که بارزانی نه‌وهک ته‌نها سه‌رۆک هۆز و ده‌ره‌به‌گ و خێله‌کی یه به‌لکو خاوه‌ن هزریکی نایدۆلۆژی حزبی و سیاسی نیشتمانی یشه و به‌لکو حزبیکی سیاسی مۆدێرن یش سه‌رکردایه‌تی ده‌کات به‌هه‌بوونی ئەندامانی زۆر پێشکه‌وتوو).

ئه‌لێره‌دا ئەوه‌ش ئاشکرا ده‌کات که قاسم له‌ پێناوی به‌رژه‌وه‌ندی تایبه‌تی خۆی کوردی به‌کارهێناوه بو چه‌سپاندنی ده‌سه‌لاتی خۆی و هیچ ئامانجیکی دیموکرات خوازی و چاکسازی کۆمه‌لایه‌تی و دادوه‌ری سیاسی له‌ ئامانجا نه‌بوه.

(وه‌هیچ گرنگی یه‌کی وای نه‌بوه بو چاره‌سه‌ری کیشه‌ی کورد له‌ عیراق دا. به‌لام له‌لایه‌کی تر بارزانی هه‌ر دواي گه‌رانه‌وه‌ی له‌ سوڤیهت بو‌عیراق له‌سه‌ر داوای قاسم ، دیاره چونکه قاسم پێویستی به‌ پشتگیری بارزانی هه‌بووه بو به‌هێزکردنی ده‌سه‌لاته‌که‌ی له‌ به‌رامبه‌ر دواکه‌وتوانی ناصری یه‌ ناسیۆنالیسته‌کان وه‌هه‌روه‌ه‌ائه‌وه‌ش ده‌رده‌خات که چۆن یه‌کیتی سوڤیهت پشتیان له‌ بارزانی کردوه له‌ پێناوی به‌رژه‌وه‌ندی تایبه‌تی یه‌کانی خۆیان. دواي ئەوه‌ی که کوردیان به‌هێزیکی پشتیوانی خۆیان ده‌زانی له‌ناوچه‌که‌ بو گه‌یشته‌ به‌ ناوچه‌که‌و سه‌پاندنی ده‌سه‌لاتیان تیايدا هه‌رچه‌نده‌ که له‌ سه‌ره‌تادا به‌ چاوی زۆر ریزو خۆشه‌ویستی یه‌وه‌ ده‌یان‌روانی یه‌ ژه‌نه‌رآل بارزانی و به‌ مارشالی شه‌ره‌ف و به‌ هاوپه‌یمانی خۆیان زانیوه‌ و باسیان لێ‌کرده‌وه‌ دیاره‌ دروست بوونی کوردستانی گه‌وره‌ به‌ خه‌ونیکی سوڤیه‌تی له‌ قه‌لم ده‌دات که نه‌هاتبێته‌ دی . ئەوه‌ی که نووسه‌ر لێره‌ باسی ده‌کات له‌سه‌ر ئاستی نێوده‌وله‌تی و هه‌موو جیهان دا ئەوه‌یه‌ که نه‌ک ته‌نها یه‌کیتی سوڤیهت به‌لکو هه‌موو بلۆکی پۆژه‌لات چاوه‌رپێ جموجۆله‌کانی چیاکانی کوردستان بونه‌و دلێان به‌ خه‌باتی پزگاریخوازی کورد زۆر خۆش بووه و هه‌رده‌م چاوه‌رپێ هه‌وال بوونه‌ له‌م ناوچه‌یه‌ی خه‌بات و تیکۆشاندا. به‌لام به‌رژه‌وه‌ندی یه‌ سیاسیه‌کان گرنه‌تر بوین له‌هه‌موو شتیکی تر).

رۆژنامه‌ی دی تسایت ژماره ٢٦ ی به‌رواری ٢٩/٦/١٩٦٢ ده‌نوسیت

شۆرشی کوردان

جه‌نه‌رال قاسم به‌توندی شه‌ر ده‌کات به‌لام به‌بێ ئەنجام و سه‌رکه‌وتن . ماوه‌ی سالیکیه‌ک کورد یاخیوه له‌ عیراق، حکومه‌تی به‌غدا هه‌موو پێگه‌یه‌کی گرت به‌ر بوئه‌وه‌ی پاپه‌رینه‌که سه‌رکوت بکات به‌سه‌دان گوندو دی ی وێران و کاول کرد و‌روخاند . به‌لام قاسم نه‌یتوانی بلیسه‌ی ئاگره‌که بکوژیته‌وه‌. وه‌ ئیستا ده‌ستی به‌ به‌کارهێنانی تانک و فڕۆکه‌ کردوه له‌ دژی یاخیوان.

قاسم لەدوای هاتنه سەر تهختی دەسەڵات لە ساڵی ۱۹۵۸ پەیمانێ زۆری دابووە کوردەکان کە مافی زیاتریان پێ بدات بەلام بەپێچەوانەو هەرچەندە زیاتر لە دەسەڵات بەردەوام دەبو زیاتر مافی کوردی پیشیل و زەوت دەکرد و سنوردارتری دەکرد کە بوە ھۆکاری راستەوخۆی راپەڕینی کورد لەدژی.

نارەزایی کوردان دەگەڕێتەووە بۆ کاتی کۆنی سەردەمی پەیماننامە ی سسقیھەرس کە مافی بریاری چارە ی خۆنوسینی بە کورد دابوو بەلام ھەرگیز نەھاتە جێ بە جێ کردن ئەو بەشە ی ریکەوتنەکە کوردەکان دەبوایە بەو ژیا نە رازی ببن کە بەسەر چوار دەوڵەت دابەش بکری ن و بەسەر تورکیا و ئێران و دوو وڵاتە نوێ یە دامەزرابووە کە ی عێراق و سوریا. بەلام ئەگەر مەلا مصطفی بارزانی سەرکەوتو ی یاسیوان سەرکەوتوو بیت بۆ ئەو یەک ملیۆن کوردە ی عێراق ئۆتۆنۆمی بەدەست بهێتیت، ئەوا نابێتە کۆتایی رێگا کە و خەباتی شۆرشگێڕانە ی جولانەووە کە بەلکو ئامانجە کە کوردستانی سەر بەخۆیە کە تیایدا ھەر پێنج ملیۆن کورد یەک بخاتەووە.

لە تێروانی یە کەم وادیارە کە راپەڕینە کە لە عێراق وە ک شۆرشێکی مۆنە ی خێلەکی و تقلیدی یە ، بەلام بزوتنەووە ی ناسیۆنالی کورد لەمێژە ئەو ئاستە و کاتە ی بریووە و سۆزو خۆشەویستی خێلەکی ھەتا کو ئیستاش پە یوہندی بە یە کەوہ بەستنی خێلەکی مابەینی کوردانە. کە تا کو ئیستا زۆر بەیان دوور لە کارتیکردنەکانی شارستانی نوێ لە لاد یە کانیا ن دەژین . بەلام لەگەل ئەوہشدا شان بەشانی ئەوہش خەریکە چینیکی نوێ سەری ھەلداوہ کە ئاسۆیە کە ی لە سەر دروست بونی سۆز و پە یوہندی خێلەکی دروست نەبووہ و بەلکو سنوردار نی یە و چە کدارە بە زانستی نوێ و خویندەوار و رۆشنبیر بووہ و ھەتا دیت زیاتر بەرەو پێش دەچیت وزیاتر دەبیت. وە بەسەر ئەو چینی پارتی دیموکراتی کوردستان زالە کە لەگەل بیروباوەری مارکسیزمی ناسیونالیزم دەبەستریتەووە. وە سەرۆکی ئەو پار تە مەلا مصطفی بارزانی یە کە سەرۆکیا یەتی چالاکی یەکانی رۆشنبیران و سەرۆک خێلەکان بە یە کەوہ دەکات ھەردوو چینی بە یە کەوہ بەستۆتەووە. ئایا بارزانی ھاو پە یمانی یە کیتی سۆفیەتە...

دوای ھەمووشتی ک سەرۆکی کورد ۱۲ سا ل لە ھاندەران لە روسیا ژیاوہ و بە بانگەوازی قاسم گە راپەوہ. بەلام ئەو دوانزە سا ل بەس نەبوہ بۆ ئەوہ ی بارزانی لە بەرچاوی سۆفیەتی یەکان بیتتە جیگای متمانە ی ئەوان و بارزانی چالاکی ئەنجام دەدات ب ن ئەوہ ی ھیچ یارمەتی یەکی سۆفیەتی پێ گە یشت بیت. ھەر وہا کۆمۆنیستەکان کار لەدژی جەنەرال قاسم دەکەن. بەلام ئاواتەکانی کورد لە ئۆتۆنۆمی وای لە سۆفیەت کردوہ کە پە یوہندی و ھەلسوکەوتیان لەگەل کورد سارد بیت ئەویش لە بەر یە ک ھۆ چونکە عەرەبەکان بۆ سۆفیەتی یەکان لە کورد گرتن وە عەرەبەکان بە گشتی نە ک ھەر قاسم ھیچ گرنگی یە ک بە ماف و ئۆتۆنۆمی کوردان نادەن.

بارزانی و یاسیوہکان توانیان زستانیکی سەخت بەسەر بەرن و دەرباز ببن وە وادیارە یاسیوہکانی بارزانی توانیان ھە یە لە سروشتە سەختە ب ن رێگاوبانەکانی کوردستان چەندین سا لی تر لە دژی ھێزەکانی حکومەت خویان بگرن. وە وادیارە کە کوردەکان نەفەسیان زۆر دوورو درێژە لە خۆگرتن وە ک

ژهنه‌پال قاسم ، به‌لام ئه‌و کاردانه‌وه سه‌خت و به‌به‌ریانه و هه‌لمه‌ته سه‌ربازیه ناسه‌رکه‌وتوانه له‌دژی یاخیبوه‌کان له‌لایهن دوژمنه‌کانی له‌به‌غدا له‌لایهنی رامیاری و پروپاگهنده‌یی باش له‌دژی قاسم به‌کاره‌یندرا‌بوو.

(وادیاره‌نوسه‌ره ئه‌لمانی یه‌ بیگانه‌یه به‌جوانی له‌گیروگرتی کورد و حکومه‌تی عیراق گه‌یشتوه، وتیگه‌یشتوه جه‌نه‌رال قاسم هه‌تا‌کو کاری به‌بارزانی و‌کورد هه‌بوو گرنگی پێده‌داو و په‌یمانی به‌ده‌سته‌پێنانی هه‌موو ماف و ئامانجه‌کانیانی پێدا‌بوون بۆ پشتگیری کردنیان بۆ گه‌یشتن به‌مافه‌کانیان له‌ ئۆتۆنۆمی له‌چوارچۆیه‌ی عیراق و به‌لێنی زۆرتیشی پێ‌دابوون به‌لام هه‌ر که‌ کار و پێویستی پێ‌نه‌مان هه‌ترشی کردنه‌سه‌ر و به‌خێله‌کی و دواکه‌وتوو و تێکده‌ر ناوی بردون و باسی ئه‌وه‌ش ده‌کات که‌ چۆن کورد له‌ په‌یماننه‌نێوده‌وله‌تی یه‌کانی مابه‌ینی زله‌پزه‌کان له‌ ماف و به‌لێنه‌کان بێ‌به‌ش کراون وله‌سه‌ر خاکی خۆیاندا مافیان پێ‌شێل کراوه. هه‌روه‌ها وه‌ک وه‌لامێک بۆ ئه‌وانه‌ی که‌ ده‌لێن بارزانی و کورد خێله‌کی و کۆنه‌په‌رستی ، نوسیویه‌تی هه‌رچه‌نده‌ په‌یوه‌ندی خێله‌کی هه‌رماوه به‌لام کورد له‌میژه‌ ئه‌و ئاسته‌ی بریوه به‌ دروست بوونی چینیکی رۆشنییری ناسیۆنالیستی مۆدێرن و‌کراوه بۆ هه‌موو گۆرانکاریه‌ بنه‌په‌تیه‌کانی کۆمه‌لگه‌ی کورده‌واری هه‌روه‌ها چه‌کدار به‌ زانستی نوێ ئه‌وچینه‌ نوێیه‌ دوور له‌ سۆزی خێله‌کی هه‌ولێ به‌ده‌سته‌پێنانی مافه‌ نیشتیمانی ونه‌ته‌وه‌یی یه‌کانی ده‌دات . هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش ئاشکرا ده‌کات که‌وا ماوه‌ی سالیکه‌ شۆرش ده‌ستی پێ‌کردوه‌و خه‌باتکارانی کورد و بارزانی توانیویانه له‌ژێر بارودۆخی زۆر ناخۆشی سه‌ختی زستاندا بژین و خۆیان ده‌رباز بکه‌ن بێ‌هیچ یارمه‌تی یه‌کی ده‌ره‌کی ئه‌وه‌ش نیشانه‌ی به‌هه‌یزی و خۆراگری شۆرشه‌که‌یه‌و دیاره‌ دوورو درێژ ده‌خایه‌نیت و له‌به‌رژه‌وه‌ندی ده‌سه‌لاتی قاسم دا نی‌یه).

له‌پۆژنامه‌ی دی‌تسایت له‌به‌رواری ۱۷۰۸۰۱۹۶۲ ژماره‌ ۳۳ ب‌لاوکراوه‌ته‌وه له‌ژێر

ناونیشانی

گه‌لێکی ب‌ی‌پاریزه‌ر

ماوه‌ی سالیکه‌ فرۆکه‌کانی قاسم دیسان لادی و بنکه‌کانی کوردان بۆمه‌ باران ده‌که‌ن له‌باکوری عیراق. یاخیبوه‌ کورده‌کان، ئه‌وانه‌ی قاسم په‌یمانی پێدا‌بون له‌ دوا‌ی ده‌ست به‌سه‌رده‌سه‌لات داگرتن به‌ده‌ستی خۆی ئۆتۆنۆمیان پێ‌به‌خشیت. له‌وماوه‌یه‌دا شه‌ریکی تاکتیکی پێشکه‌وتوانه‌ی سه‌رکه‌وتویان دژی هه‌یزی عیراقی به‌رپۆه‌بردوه.

کاتیکی باس له‌میلله‌ته‌ دابه‌شکراوه‌کان ده‌کریت که‌ له‌ژێر پارچه‌پارچه‌ بون ده‌نالینن. هه‌رده‌م میلله‌تیکی وه‌ک کورد له‌بیر ده‌کریت. که‌ چاره‌نوسه‌که‌یان زۆر ناخۆشتره‌ له‌چاو میلله‌تانی تر. ئه‌وان میلله‌تیکی ئازان و شانازن وژماره‌یان ده‌گاته‌ نو‌ ملیۆن که‌س و باوه‌ریان به‌خۆیه‌ و هوشبارن وه‌

تایبه‌تمندی زمان و پۆشنیریان هه‌یه‌و مافیان زه‌وتکراوه و له مابه‌ینی پینچ وولات دابه‌شکراون له عیراق وئیران و تورکیا و سوریا و یه‌کیتی سوڤیه‌ت. هیچ که‌سیک نوینه‌رایه‌تی دۆزی کوردی عیراق ناکات له به‌رامبه‌ری رای گشتی جیهانیدا ، پۆژئاوا له‌به‌رئه‌وه‌ی هاوسۆزی و هاوپه‌یمانیاں له‌گه‌ل تورکیا و ئیران هه‌یه و پۆژه‌لاتیش هیچ گرنگیه‌ک به کورد نادات هه‌رچه‌نده سه‌رۆکی شوڤشگێران مه‌لا مصطفی بارزانی له یه‌کیتی سوڤیه‌ت په‌روه‌رده‌ی سیاسی و ئایدۆلوژی کراوه . به‌لام قاسم بو‌ئه‌وان گرنگتره.

«به‌راستی جینگه‌ی خو‌شحالی یه‌ له‌کاتی سه‌ده‌ی مافی چاره‌ی خو‌نوسین بژیم»

(لێره‌دا له‌باسیکی کورتدا نوسه‌ر باسی هێرش توندی ئاسمانی عیراقی ده‌کات بو‌ سه‌ر لادی و گونده کوردیه‌کان دا به‌چه‌کی قورس به‌لام بی‌ ئه‌وه‌ی هیچ ئه‌نجامیکی هه‌بو‌ییت. به‌لکو باس له سه‌رکه‌وتووی سه‌ربازی هێزه‌کانی کورد ده‌کات له‌ماوه‌ی ئه‌و سا‌له‌دا. وه درک وه‌هست به‌ زو‌لم لیکردنی کورد ده‌کات و به‌ ئاشکرا په‌خه‌ له‌ سیاسه‌تی جیهان و زله‌یه‌زه‌کان ده‌گریت له‌ پشتگو‌و‌ خستنی مافی کورد و گرنگی نه‌دان به‌ مافی کورد له‌ژێر سیسته‌میکی به‌ناو جیهانی نیوده‌وله‌تی دادوه‌رو پشتگیر له‌ مافی که‌مایه‌تی و نه‌ته‌وه‌کان و ئازادیه‌کان.)

له‌پۆژنامه‌ی دی تسایت له‌ به‌رواری ۱۶.۰۴.۱۹۶۵ ژماره‌ ۱۶ ب‌لاوکراوه‌ته‌وه‌ له‌ژێر ناونیشانی

جه‌نگ دژی کوردان

میلله‌تیکی شاناز به‌خۆی و خه‌ون به‌ وولاتی خۆی ده‌بینی

کورد دیسان ریگه‌ی شه‌پرکردنیاں گرت‌ه‌به‌ر، چه‌ند هه‌فته‌یه‌که چه‌ندین کرداری توندوتیژی و هێرش کردن له‌ باکوری عیراق تو‌مارکراوه. بو‌ هه‌موان وا دیاره حکومه‌ت له‌ به‌غدا پلان داده‌نی‌ت بو‌ هه‌لمه‌تیکی سه‌ربازی نو‌ی له‌ دژی میلله‌تی تینو بو‌ ئازادی بو‌ ناوچه‌ شاخاویه سه‌خته‌کان که تا ئیستا ۴۰۰۰ سه‌رباز بو‌ ناوچه‌ی راپه‌ینه‌که ئێردراون .

شه‌ری ناوخۆ و سیقیل له‌مابه‌ینی حکومه‌تی عیراق و که‌مینیه‌ی کورد هه‌ر له‌سالی ۱۹۶۱ دا به‌ره‌و زیادبون ده‌چی‌ت و ته‌شه‌نه ده‌ستینیت پیش ماوه‌ی سالیکی پیش ئیستا سه‌رۆک و ریبه‌ری ئه‌فساناوی کورد مه‌لا مصطفی بارزانی شه‌رپارگرتیکی له‌گه‌ل به‌غدا راگه‌یاندبوو. به‌لام هه‌وله‌کان بو‌ ناشتی هه‌ره‌سیان هیناو سه‌رکه‌وتو نه‌بون، چونکه حکومه‌ت هیچ کاتیک بیر له‌وه ناکاته‌وه که داواکاریه‌کانی کورد جی به‌ جی بکات. بارزانی داوای گه‌ره‌نتی له‌ نه‌ته‌وه‌یه‌که‌گرتوه‌کان کردوه، بو‌ ئه‌وه‌ی ئۆتۆنۆمی بو‌ میلله‌ته‌که‌ی له‌ناوچه‌که‌و هه‌ریمی خو‌یاں به‌ده‌ست به‌ینی و به‌شیوه‌یه‌ک که هێزیکه‌ی سه‌ربازی تایبه‌ت و سه‌ربه‌خو‌یاں هه‌بی‌ت و به‌شیک له‌ داها‌تی نه‌وتی که‌رکوک و موس‌ل وه‌ر‌بگرن.

هەرچەندە بەگوێرەى رای هەندىك لە سیاسىەكانى پارتى دىموكراتى كوردستان داواكارىەكانى ژەنەرالى ياخييوەكان بارزانى هيشتا زۆر ساويلەكە و ناسايە چونكە ئامانجەكە برىتى يە لە كوردستانىكى سەربەخۆ كە عىراق و توركىاو ئىران و سوريانو ئەگەربكرىت يەكىتى سۆفىەتەش بگرىتەو. ئەو خەونەى وولاتى تايەتى بەخۆيان سەدان سأل كۆنە و لە سألەكانى ۱۹۲۰ لەهەموو كاتىك نزيكتربوو بۆ گەيشتن بەم ئامانجە دواى هەلۆەشانەوەى ئىمپراتۆرىەتى عوسمانى كاتىك برىار درابوو بەپىي پروانامەى رىكەوتنى سىفەر مىرنشنىك بۆ كورد پىك بەپىرت بەلام ئەو پەيمانە نەهاتە دى.

هەرۆك زۆربەى عەرەب كوردىش موسولمانە، زمانىكى نزيك لەفارسى يە و لە هيندۆ-گىرمانى رەچەلەكن. بەشكىيان لە ژىر رەشمال دەژىن و بەشكى ترىان لە خانوى سادەو قور و قەسەل دروستكراو لەبنارى شاخەكان بنىاتراو دەژىن وەهەرۆها پابەندن بە دلسۆزى بۆ سەرۆك خىلەكان و باج و پارەيان پى دەدەن.

زۆر لە كورده گەنجەكان لە نەوەى نوئى لە نىو ئەوچىنە خىل و دەرەبەگانە هەلكەوتون. لە نىو ئەو چىنە پارىزگارو دەرەبەگانەدا ئەو نەوە نوئى يە هەلكەوتو كە سنورى داب و نەرىتەكانى خىلەكايەتى و دەرەبەگايەتى دەبەزىن و لىي لايانداو .

جلال تالەبانى يەك لە دەستەراستى بارزانى ووتارىكى دا لە ئەلمانىاي رۆژئاوا لەشوئى خۆى لەهاندەران وەك بىروپرايەكى دىموكراتى كەئەو لەدژى هىچ پىكەو كاركردنىك نى يە لەگەل كۆمۆنىستەكان.

بەهوئى ئەو جىاوازى يەى كە عارف ئەنجامى دا لە جىگىركردنى خىلە عەرەبەكان لە ناوچەى دەشتايى يەكانى مابەينى هەولير و كەركوك پىگەى بارزانى ناشىرن كرد. ئەو ناوچانە نەدەتوانرا لەلايەن هىزە كوردىەكاندا كۆنترۆل بكرىت. عەرەبەكانى ناوچەى فرات هىترابون بۆئەوەى لەویدا جىگىربكرىن. بەلام يارىەكەى بەغدا زۆر ئاسان نەبوو، بە بانگەوازى عارف چەك دابىنن، بەلكو وەلامى كوردان بە شەر دەستپىكردن بوو. هەرچەندە هىواى ئەوەيان دەكرد كە سەرۆك ناصر پارىزەرى پزىمى عارف و يەكىتى سۆفىەت (پشتگىرى كەرو دابىنكەرى چەكى عارف) هەلگىرساندنى شەرىكى نوئى قەلاچۆبكات. بەلام بىگومان سەرۆك عارف بەووشەى رەق وتوند خۆ تىكەلكردنى بالىۆزى يەكىتى سۆفىەت ي نەهيشت و رىگرى لىكرد.

(ئەوەى سەردىرى بابەتەكە بخوئنتەو بۆى دەرەكەوئىت كە بەچ شىوەيەك نووسەر لەسەر كوردى نووسىو، لە پىشەكى بە ناوى [جەنگ دژى كوردان] دەستى پىكردو كە ئەو ئەمژەيەكە بۆئەوەى كە لايەنى تر هىرشى سەر كورد دەكەن نەك بە پىچەوانەو واته كورد بە هىرش بەر نازانىت كە لەسەر خاكى خۆى پارىزگارى لەخۆى كردو. دوايىتر باسى ئەوەيكردو كە كورد مىللەتپكە شانازى بە خۆى دەكات و خەون بە دامەزراندنى وولاتى خۆى دەبىنى و سەرشۆرى كەس نايىت و خۆشى بەدەستەو نادات وئەگەر پىوىستىش بكات بە هەموو هىزىكەيوە بەرگرى لەخۆى دەكات، وەك ئەوەى كە ئىستا

روو دەدات، دواى وه ستانئىكى شهرو پىكدادانه كان بۆ ماوه يهك بهمه بهستى گفئوگۆكردن له گه لّ حكومه تى عىراق بۆ گه يشتن به چاره سه ريهك بۆ په يوه ندى يه كانى كورد له گه لّ حكومه تى عىراق، بۆ به ده سه تهنانى مافه كانى كورد به پرىگه ي ئاشتى و گفئوگۆ. ئه وه ماناى ئه وه ده گه يه تىت كه وا ئه لمان زۆر به باشى ده زانن كه كورد ميلله تىكى شه ر خواز نى يه و به لكو به دواى مافه كانى خۆيدا ده گه رپىت. وه بارزانىش سه ركرده سياسيه كانى كورد له گه لّ گفئوگۆن ئه گه ر بكرىت ، به لّام به مهرجى گفئوگۆيهك و ئاشتیهكى سه ر به رزانه بىت. كه كورد تىايدا به سه ره رزى به ده ربه كه وپىت . كورد ميلله تىكه شانازى به خۆيه وه ده كات و سه ر بۆ دوژمنانى شوڤر ناكات. به لّام دياره حكومه تى عىراق به پىچه وانه وه هه رده م هه ولى راپىچكردن و گواستنه وه و به عه ره بكردى داوه و ويستويه تى به سياسه تى ژىرده ستى و زه بروه نى كورد ژىرده ست و ده سه ته مۆى بكات و سه رى پى شوڤر بكات ئه وه ش ئه و په يامه يه كه ئه و رۆژنامه نوسه گه ياندويه تى).

له رۆژنامه يى دى تسايىت له به روارى ٥٠٧٠١٩٦٣ ژماره ي ٢٧ دا بلاوكراوه ته وه

جه ننگه ناشيرنه كه ي عىراق

له باكورى عىراق له ناو چىايه كان ده نىگى ته قه ي چه كه كان له گه لّ ده نىگدانه وه ي گرمه ي ناپالمه كان دپىت .دياره شه رى سى سالى عىراقيه كان له دژى كورده كان دواى شه ر پراوه ستانئىكى كورت ديسان ده ستى پىكرده وه و دوباره هه لگىرساوه . دواى پوخانى رژيمى قاسم له به غدا وادياره پاشگره كه ي عارف به هه موو هپزىك ده سه لّاتى به هپزترده كات و هه موو خپلّه سه ره به سه ته كان ده خاته ژىر ده سه لّاتى خۆى. ئه وه شه رپىكى قىزه وه نه و له هه مان كاتدا شه رپىكى ئاسان نى يه، كه له مابه ينى بىست هه زار له شه ركه ره كورده نازدىخوازه كان به سه ركردايه تى بارزانى و په نجاهه زار له سه ربازى سوپاى عىراقيدا به تانك و فڤۆكه ي مىك پرچهك كراو به ژداربوو. ئه و شه ره بۆيه قىزه وه ن و ناشيرينه له به ره ئه وه ي هه ره له سه رده مى قاسم وه و ئىستاش به سه ركردايه تى پياوه نوئى يه كانى به غدا به هه موو هپزوتوانايه كى توند وتىژى له دژى كۆمه لئىكى خراپ و نابه رامبه ر پرچهك كراوى خپلّه كى ئه نجام ده درپىت.

عارف له پيشان به يارمه تى كورده كان دىكتاتور قاسم ي قين لىكراوى له ناو برد. به لّام عارف كورده كان كه په يمانى پيدانى ئه و ئۆتۆمىان پىدرا بوو له سه رده مى قاسم، ئىستا له سه رده مى عارف داخوازى وداواكارى كورده كان بۆ ئۆتۆمۆى ئاسته كه ي زياتر بووه وداواى به شدارى كردن ده كه ن له قازانجى نه وت وه به ته واوه تى جىابونه وه له به غدا واپكرد كه عارف لادى يه كورديه كان كاو ل بكات و بۆسه رى بارزانى پريميه ك واته برپىك پاره وهك ديارى دا بنپىت . ئه وه ي شايانى باسه له بۆ هه موو هپزه كان گرنگه كه بالانسى يه كسانى هپز له رۆژه لّاتى ناوه راست وهك خۆى رابگرن و بيه پلنه وه.

ئەوشەپەرە زۆر نەرەھەتە مۆسکۆ لە داخۆیانپە کدا گوتبوی، وەزۆر زەحمەتە بەغدا یارمەتی یەکانی پیشەپوون بەدەست بەیئیت، بۆئەوێ تۆلە ی ئەو خوینرێژپە لە عارف بکاتەوہ کہ لە دژی کۆمۆنیستەکان ئەنجامی داوو دەسەلات گرتەدەستی لە عیراق. بەلام سوڤیەت جورئەتی ئەوہ ناکن کوردەکان یارمەتی بدەن و پەرچەکیان بکن و لە دژی عیراق بەکاریان بەینن.

لەبنەرەتدا بۆ عارف نەک ھەر زال بوون بەسەر کوردەکان گرنگە، بەلکو لەھەمان کاتدا دەپەوێت پارٹی بەعسی عەرەبی کہ بێ ھێز بوو گوشاریک پێ بدات و ھەلی بستیتتەوہ سەر پێ لەبەرەمبەر تەوژمی قەومی عەرەبی ناصری لە قاھیرە و بنکە ی جەماوەریەکە ی فراوانتر بکات. بۆیە جینگای سەرورمان نی یە کہ بەعسیەکانی سوریا ھێز یا بەتالیۆنیک بنیرن وەک ھیزی پشتگیری بۆعیراق بۆ عارف بۆ شەرکردن و پشتگیری کردنی لە شەری کوردان، ھەرەوہا ناصر بەشیوہیەکی ئاشکراو راستەوخۆ پشتگیری داواکاریەکانی بارزانی بۆ تۆتۆنۆمی نەدەکرد.

(دیارە نوسەر زۆر بە ووریاییەوہ دەپەوێت ئەو نابەرەمبەریە ھێز لە مابەینی کورد و سوپای عیراق پیشان بدات بەوہی کہ ئەو ھێزە عیراقی یە بەتانک وتۆپ و فرۆکە بەچەکی قورس چەکدارکراو ھەولێ ئەوہ دەدات کہ کورد سەرکوت بکات بەتایبەتی کہ کورد ھێچ چەکیکی وابەھێز یان سوپایەکی ریکخراوی نی یە بۆ ئەوہی بەرگری لەخۆی پێ بکات. کەواتە بەھۆی درێژبوونەوہی پەرپەوی خەبات و زیاد بوونی قوربانی یەکانی وایکرد کہ کورد ئاستی داواکاریەکانی بەرزبکاتەوہ بەرەمبەر حکومەتی عیراق و عیراق یش زیاتر سوور بیت لەسەر لیدانی کورد و بەکارھێنانی ھێز لە دژی کورد بۆ ئەوہی لەلایەنی سەربازی بێ ھیزی بکات و وای لێ بکات سەری پێ شۆربکات و داواکاریەکانی کەم بکاتەوہ، بەتایبەتی کەسایەتی بارزانی وەک سەمبۆلی شۆرشەکەو کورد بۆیە عیراق ھەولێ ئەوہی داوہ لەرپینگای دەستگرتن بەسەر کەسی بارزانی گرۆگیقی شۆرش سست بکات و وورە ی شۆرشگێران بشکینیت بۆیە پریمیەکی پارە ی لەسەر سەری بارزانی داناوہ وەک ھەولەک بۆدەستگیرکردنی، ئەوہش گرنگی کەسایەتی بارزانی دیاردەکات لە ناو جولانەوہی شۆرش کوردستان و کاریگەری ئەفسانەیی کەسایەتی بارزانی و کاریزمای لەسەر شۆرشەکە دەردەخات).

نوسەر بە ووریاییەوہ دەروانیتتە سیاسەتی وولاتان بەرەمبەر بە کوردی ماف خوراوو روداوہکانی بە ووردی ھەلسەنگاندوہ لە پەییوہندی ھێزەکان لەگەڵ کورد و چۆنیەتی تیروانینیان بۆ میلیتەتی کورد تەنھا لە روانگە ی بەرژوہندی یەکانی خۆیان بەتایبەتی سوڤیەتی یەکان، کہ بێ ھەلوێست بوون لەترسی بەرژوہندیەکانیان ھەتاکو لە لیدان وکوشتنی ھەفالانیان لە کۆمۆنیستی یەکانی عیراق. ھەرەوہا دەلیت ئەوہی لای عارف گرنگ بووہ بەھیزکردنی بزووتنەوہی ناسیۆنالیزمی عەرەبی لەدژی ناصریەکان ئەویش بەلیدانی کورد ولەسەر حسابی کورد بووہ. لەلایەکی تردا ناصریش ھێچ پشتگیریەکی راستەوخۆی بۆ کورد دەرنەپرێوہ بۆ داواکاریەکانی بارزانی، وادبارە کورد ھەر بەتەنھا بووہ لە یاریە سیاسی یەکە ئەوہش ئەوورژنامە ویستوبەتی بیلێت).

له‌رۆژنامه‌ی دی تسایت له به‌رواری ۸ / ۷ / ۱۹۶۶ ژماره‌ی ۲۸ دا بلاوکراوه‌ته‌وه

له‌کوژتایی یدا هیوایه‌ک بۆ کوردان

پێشنیاره‌کی ئاشتی بۆ به‌غدا ، مۆسکۆ ئامۆژگاری شه‌ر پارگرتن ده‌کات، ئایا شه‌ری کورد کوژتایی پێ هات؟ دوای چه‌ندین ساڵ شه‌ری پارته‌ی زانی له‌چیا‌به‌کانی باکوری عیراق ، ئه‌نجومه‌نی شوێشی کوردی پێشنیاره‌کانی شه‌ر پارگرتنی حکومه‌تی به‌غدا‌ی قبول کرد. به‌لام ئیستاش هه‌ر به‌رده‌وام گومان هه‌یه، پێشتر له‌سالانی ۱۹۶۴ جارێکیان په‌یمانی ئاگروه‌ستان به‌سترا بوو به‌لام نه‌گه‌یه‌نرا ساڵیک و دیسان پێشیل کراو شه‌ر ده‌ستی پێکرده‌وه.

به‌لێ ئه‌مجاره‌یان ئومیدی ئاشتی گه‌وره‌تره‌و به‌هه‌یزتره، له‌گه‌ڵ توندوتیژی و زۆری ژماره‌ی تانکه‌کان و توپه‌پاوه‌یه‌کان و فرۆکه‌جه‌نگیه‌کان، سه‌رباری بۆمبێ ناپاڵم و گازی ژه‌هراوی و هه‌یرشی عیراقیه‌کان و به‌فیرۆدانی خوێنیکێی زۆر کوژتایی به‌ شه‌ر هات.

نه له زستان و نه له سه‌ره‌تای به‌هاردا توانرا کورد له دابینکردنی یارمه‌تی یه‌کان له دیوی سنوری ئێران بێ به‌ش بکری‌ت. سه‌ربازه‌کان زۆر ماندون له شه‌رکردن ، خه‌زینه‌ی ده‌وله‌ت به‌تاله‌ وه‌ یه‌کیتی سوڤیه‌ت هاوڕێی ده‌وله‌تی عیراق ئامۆژگاری شه‌ر پارگرتن ده‌کات.

کورده‌کان میله‌تیکێ نیمچه‌ کوچه‌رن و حه‌ز له ئازادی و سه‌ربه‌ستی ده‌که‌ن وه‌کو عه‌ره‌ب موسوڵمانن. کوردی به‌ زمانه‌ هه‌ندۆ ئه‌وروپیه‌کان داده‌نری‌ت به‌دریژایی سه‌دان ساڵه‌ خه‌بات ده‌که‌ن له دژی تورک و عه‌ره‌ب بۆ به‌ده‌سته‌پێانی سه‌ربه‌خۆیی. دوای هه‌له‌شانه‌وه‌ی ئیمپراتۆریه‌تی عوسمانی په‌یمانی پێکه‌پێانی وولاتی سه‌ربه‌خۆیی خۆیان پێ درا‌بوو، به‌لام له په‌یمانی لۆزان زله‌په‌زه‌کان خۆیان له هیواوئاواتی کورده‌کان دزیه‌وه‌ و کوردستان له مابه‌ینی تورکیا و عیراق سو‌ریاو ئێران وروسیا دابه‌ش کرا. له‌کۆی حه‌وت ملیۆن کورد دوو ملیۆن له وولاتی عیراق ده‌ژین. هه‌روه‌ها نزیکه‌ی یه‌ک له‌سه‌ر سی‌ی خه‌لکی عیراق له‌ژێر فه‌رمانده‌ی ئه‌فساناوی ژه‌نه‌رال مصطفی بارزانی هه‌ر له ساڵه‌کانی چله‌کانه‌وه‌ بۆئۆتۆنۆمی خه‌باتیان کردوه. حکومه‌تی به‌غدا هه‌ر له ساڵه‌کانی ۱۹۶۱ هه‌ه‌ که‌ قاسم دوای ئه‌وه‌ی هه‌یه‌که‌ی به‌ چه‌کی سه‌ربازی سوڤیه‌تی چه‌کدارکرد ده‌ستی به‌ شه‌رپێکی کاولکاری له‌ناوبه‌ر له دژی کورد کردو شه‌ری به‌رپا کرد که‌ تیایدا مندال و ژنیش به‌ سه‌لامه‌تی لێی ده‌رنه‌چوون.

سه‌رۆک وه‌زیرانی سیقیل له به‌غدا عبدالرحمن البسار دوای ئه‌وه‌ی سوپا کوژتایی به‌ خۆده‌رخسته‌که‌ی وکاره‌که‌ی هه‌ینا. پێشنیاره‌کی فراونی دلخۆشی بۆ کوردان کرد به‌وه‌ی که‌ زمانی کوردی بپێته‌ زمانی سه‌ره‌کی ره‌سمی ناوچه‌ی باکور، هه‌روه‌ها کورد له دوا‌رۆژدا فه‌رمانبه‌ره‌کانی خۆیان بۆ خۆیان دا‌هه‌زرینن ، هه‌روه‌ها رۆژنامه‌ی تابه‌ت به‌خۆیان ده‌بیت، وه‌ به‌پێی ژماره‌ی دانیش‌توان له‌به‌غدا به‌شداری له حکومه‌ت ده‌که‌ن و به‌شداریان پێ ده‌کری‌ت. ئه‌وه‌ش په‌یوه‌سته‌ به‌ کورد به‌خۆی که‌ تاچ

رادیه‌ک مافه‌کانی خوڤان و مافه ناسیۆنالیه‌کانیان ده‌توانن پراکتیزه‌بکهن. هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش پروون نی یه ئه‌گه‌ر کورد له‌ داها‌تی نه‌وت به‌شی ده‌دری‌ت هه‌روه‌ک له‌سالی ۱۹۶۴ که په‌یمانان پێ درا بوو. به‌شیک له‌ نه‌وت ده‌که‌وی‌ته‌ کوردستان. پێش هه‌مووش‌تیک و پێش ئه‌وه‌ی چه‌کدارانی بارزانی چه‌کیان دا‌بنین ده‌بی‌ت حکومه‌تی به‌غدا نیازپاکی خو‌ی نیشان بدات .

کوده‌تایه‌کی شکه‌ست خواردو

ناشتی ناوخو‌ی عیراق دوای مردنی عارف له‌مانگی چوار ئه‌پرێل زو‌ری نه‌خایاند و به‌رده‌وام نه‌بوو ، وه‌ هه‌ک چاره‌سه‌ریکی ناوه‌ندی و کۆمپو‌رمیس بۆ هه‌موو هی‌ز و گروپه‌ ناکو‌که‌کان (ناسیۆنالیسته‌کان، به‌عسیه‌کان، ناصریه‌کان)ئه‌وه‌بوو که ژنه‌رال عبدالرحمن عارف جی‌گه‌ی براکه‌ی بگرێ‌ته‌وه ، به‌لام وادیاره ئه‌ویش ویستی وینه‌ی بی‌هیزی خو‌ی به‌وه‌ بشاریته‌وه‌ به‌وه‌ی به‌هیزی خو‌ی به‌سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر کورد دا جوان بکات . به‌لام هه‌وله‌که‌ی سه‌ری نه‌گرت و شکستی هێنا.

له‌کاتی ئیستادا دو‌ژمنه‌کانی چاوه‌رپێ ئه‌وه‌بون که کوده‌تایه‌که‌ که‌له‌ پینچ شه‌ممه‌ی رابردو کرا بو که به‌شیک له‌ هی‌زی سوپا و هی‌زی ئاسمانی له‌ دژی رژی‌می به‌غدا ئه‌نجام درا به‌ سه‌رو‌کایه‌تی عارف عبدالرزاق که‌له‌ پایزی ۱۹۶۵ بو‌ماوه‌ی هه‌فته‌یه‌ک سه‌رو‌کی وه‌زیران بوو. له‌ پشت‌گی‌رانی ناصر بوو و ده‌یوست هه‌موو هی‌زه‌کانی عیراق بخاته ژێر ده‌ستی خو‌ی و یه‌کی‌تی له‌گه‌ڵ میصر رابگه‌یه‌نیت، له‌کاتی‌کدا که سه‌رو‌ک مارشال عارف له‌ کازابلانکا به‌شداری کۆنفرانسی ع‌ربی ده‌کرد .

کوده‌تایه‌که‌ به‌هو‌ی به‌رهه‌لستی براکه‌ی سه‌رو‌ک له‌وکاته‌دا شکه‌ستی هێنا. به‌لام مارشال عارف کۆنترۆلی می‌شک وه‌وشی خو‌ی کردو راپه‌رینه‌که‌ی به‌یارمه‌تی و پشت‌گی‌ری هی‌زه‌ دلسۆزه‌کانی خو‌ی شکه‌ستی به‌کوده‌تایه‌که‌ هینا ، به‌لام وادیاره دو‌ژمنه‌کانی له‌ دوا‌روژ له‌ دیمه‌شق و قا‌هیره‌ وا به‌ئاسانی و به‌ئارامی وازی لێ ناهینن.

(له‌و باب‌ه‌ته‌ به‌ناوی هی‌وایه‌ک بۆ کوردان واته‌ نووسه‌ر لێ‌رده‌دا ناشتی به‌ هی‌وایه‌کی چاره‌سه‌ر بۆ کورد پیناسه‌ ده‌کات، که‌واته‌ کوردیش هه‌ر چاوه‌رپێ ناشتی بوون و بۆ ناشتی شه‌ریان کردوه‌ وه‌هه‌ر کاتی‌ک بۆیان په‌خسابی‌ت خیرا ری‌گه‌چاره‌ی ناشتی یان گرتۆته‌به‌ر. به‌لام له‌ شه‌رکردنیشدا ئازا و توندن و سوپای عیراق یان له‌ شه‌ردا زو‌ر ماندو‌کردوه‌ و خه‌زینه‌ی عیراق له‌به‌ر تی‌چوی شه‌ر به‌تال بووه‌ . وه‌ئاما‌ژه‌ی به‌وه‌کردوه‌ که یه‌ک له‌سه‌ر سی‌ی خه‌لکی عیراق له‌ژێر فه‌رمانده‌و سه‌رو‌کایه‌تی بارزانی هه‌ر له‌ چله‌کانه‌وه‌ خه‌باتیان بۆ ئۆتۆنۆمی کردوه‌، لێ‌رده‌دا ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وی‌ت که بارزانی سه‌رکردایه‌تی خه‌باتی میلیه‌تیکی کردوه‌ له‌ ماوه‌یه‌کی زوه‌وه‌ و کاردانه‌وه‌ی هه‌به‌وه‌ به‌سه‌ر رووداوه‌کان. وه‌ نووسه‌ر با‌سی توندو‌تی‌زی قاسم ده‌کات له‌دژی خه‌لکی کورد به‌ مندال و ژنیشه‌وه‌ له‌دوای ده‌ست پیکردنه‌وه‌ی شه‌ر.

واده‌ده‌خات دياره هه‌نديک جاريش کورد کراوته ئامانج ته‌ها بۆ پيشاندان وده‌رخستنی هيزو ده‌سه‌لاتی خويان هيرشيان کردۆته سهر کورد). .

له‌روژنامه‌ی دی تسایت له‌به‌رواری ۱۹۶۶/۱۱/۴ ژماره‌ی ۴۵ بڵاوکراوه‌ته‌وه

له‌ژیر ناوی ئەو هه‌فته‌یه‌ دامه‌لا مصطفی بارزانی

مارشالی کوردی به‌ناوبانگ، له‌باکوری عیراق چاوی کهوت به‌ سه‌روکی وولات عارف بۆ گفتوگۆکردن له‌سه‌ر ناشتی.

(بارزانی وه‌ک که‌سایه‌تی هه‌فته‌ ده‌ناسینێت له‌ روژنامه‌که‌دا. ئەوه‌ی لێره‌ تیبینی ده‌کریت ئەوه‌یه‌ که‌ له‌ ئە‌لمانیدا له‌ روژنامه‌که‌ زۆر به‌ پێزه‌وه‌ باس له‌ سه‌روکی شو‌رشی کورد ده‌کات و به‌ مارشالی سه‌ربازی ناو ده‌نریت که‌ئه‌وه‌ش جیگه‌ی پێزه‌وه‌ هه‌موو که‌سیک وا به‌م شیوه‌یه‌ وه‌سف نا‌کریت. وه‌ له‌ تایتلیکدا که‌ هه‌ر هه‌فته‌یه‌ک باس له‌ که‌سایه‌تی یه‌کی جیهانی ده‌کات دياره‌ ئەو هه‌فته‌یه‌ باس له‌ بارزانی سه‌روکی کورد وه‌ک پال‌ه‌وائیک باسی لێ ده‌کریت وه‌ک که‌سایه‌تی یه‌کی سه‌ربازی پێزدار ده‌ناسینێت به‌ پای گشتی ئە‌وه‌ش ئە‌وه‌ ده‌سه‌لمینیت که‌ کارزما‌ی بارزانی گه‌ش‌تۆته‌ ناو ئە‌وروپا و ناوبانگی یه‌که‌ی له‌ جیهاندا بڵاوبوه‌ و ناسراو بوه‌، له‌ لایه‌کی تر ژه‌نه‌رال بارزانی وه‌ک که‌سایه‌تی یه‌کی به‌‌لکو سه‌رکرده‌یه‌کی به‌‌پێژی میلیی کوردی به‌‌ناوبانگ بۆ دروستکردنی ناشتی تیشکی خراوته‌ سه‌ر له‌ پيش پای گشتی ئە‌لمانیدا) .

له‌روژنامه‌ی دی تسایت له‌به‌رواری ۱۹۶۸/۲/۱۶ ژماره‌ ۷ بڵاوکراوه‌ته‌وه

سه‌ره‌تای به‌روبومی سیاسی پشتگیری عه‌ره‌ب

دیگۆل هاوکار یگه‌ره

جه‌نه‌رال له‌شوینی خو‌ی بوو و ئاهه‌نگینکی نانخواردنی گه‌وره‌ی ئاماده‌کردبوو به‌‌بۆنه‌ی ته‌شریف هینانی سه‌روکی عیراق ژه‌نه‌رال عارف. له‌کاتێکدا که‌ پیکدادانه‌ کۆنه‌کانی له‌گه‌‌ل به‌‌ریتانیای مه‌زن نو‌ی و گه‌رم کرده‌وه‌ بۆ ئە‌وه‌ی کاریگه‌ریه‌کانی فه‌ره‌نسا له‌ ناوچه‌که‌ نو‌ی بکاته‌وه‌ . هه‌روه‌ها گله‌یی ئە‌وه‌ی له‌به‌‌ریتانی یه‌کان کرد به‌‌وه‌ی که‌ هه‌ر له‌دوای دروست بونی عیراق وه‌ک وولات خستیانه‌ ژیر ده‌ستی ده‌ره‌کی و بیانی تر و نه‌یانه‌پشت په‌یوه‌ندی یه‌کی براده‌رایه‌تی له‌گه‌‌ل فه‌ره‌نسا پیکه‌پین.

له‌ بیره‌وه‌ریه‌کانی که‌ له‌ سا‌له‌کانی ۱۹۴۰-۱۹۴۲ نوسیویه‌تی ده‌لی که‌ بیروکه‌کان ئاسایی بون که‌ له‌گه‌‌لیدا چووم بۆ روژه‌لاتی ئالۆز، وه‌ گومانی ئە‌وه‌م ده‌کرد که‌ له‌ویدا یاریه‌کی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ ده‌کریت. وه‌ده‌بوايه‌ تیايدا به‌‌شدار بوباین . وه‌ ئە‌م‌پروکه‌ دوای ۲۷ سا‌ل له‌ چوونی بۆ ئە‌و‌ی ژه‌نه‌رال ده‌یه‌و‌یت ئە‌م‌جاره‌یان به‌‌شدار بیت و فه‌ره‌نسا رو‌لی هه‌بیت.

له پيشه كى گفنگوگوكه دا له مابه ينى عارف و ديغول دا باسى نهوت و فرۆكه كرا. فهره نسا وهك پيشبركئكه ريكى يه كيتى سوڤيهت له ده ره ينانى نهوتى باكور له ريميله هاته پيش و ههروه ها وهك گرنگى پنده ريك خوى ده رخست بو به ره هه مه ينانى گوگرد له كئنگه كانى ميشراق دا. له به رامبه ر ئه مه دا عيراق پيوستى به فرۆكه ي جهنگى و تانك و چه كى كورت له هه موو جوړه كان هه بوو. له كاتى شه پرى شه شه رۆژه دا له دژى ئيسائيل هه نديكى له ده ست دابوو و ده يوست كه شتى گه لى فرۆكه كه ي نوڤى بكاته وه. ديگول ده يوست ئه و هيو و ئاوا ته ي عيراق به ينيته دى وئو قه ده غه ي سه ر چه ك كه وولاتانى رۆزا به سه ر وولاتانى شه ركه ر سه پانده بو يان بشكيني و پشت گوڤى بخات ، به بيانگه ي ئه وه ي عيراق پئنگه ي شه پرى كورت نى يه. وه له بلاوكراوه ي كو تايى سه ردا نه سى رۆژه كه ي پيوست بوو ئه نجامه كه ي بو ۲۴ كاتزمير دوا بخريت پيش ئاشكرا كردنى ، به لام هيج ئامازه يه كى ده رباره ي دانوستانده كانى نهوت و راده ستكردنى فرۆكه ي تيدا نه بوو. پشتگيرى و وه ستانى ديگول له گه ل عيراق جيگه ي خوڤى گرت . ههروه ها دواى رپكه وتنى پارسى بازرگانه فهره نسيه كان ئاشكراى ده كهن كه چو ن ده ستكه وه ته كانيان له وولاتانى عه ره بى له چاو پيشتر زيادى كردوه . ئه وه ش له سه ر شانى به رژه وه ندى يه كانى ئه مريكى و به ريتايه كان بووه ، كه ئه مه ش بو ته هوڤى خو شحالى ژه نه رال.

يه كيك پروتتستى تو مار كردوه، سه رۆكى كورد بارزانى خه باتكه ره ئازا كه كه دژى هه موو هه وله كان وه ستاوه كه ده درا بو ئه وه ي به شدارى پئ بكن له ده سه لات دا له عيراق. ئه و نامه يه كى كراوه ي بو ژه نه رال نوسى و داواى لئ كرد كه هيج نه دات به عيراق كه بن گومان له دژى كورد و بو كۆمه لكوژى كورد و خياله چيائى يه كان به كارى ده هيني. ديبلوماسيه تى فهره نسى هه ولى ئه وه يدا كه سه رۆكى كورد رازى بكاو هيو رى بكاته وه به وه ي بو ئه مه “ميراج” ناتوانرئت به هيج شيوه يه ك پيش سالى ۱۹۷۰ راده ستى عيراق بكرئت.

(له لايه نى په يوه نديه ئتوده وه لته يه كاندا له سه رده مى شوڤشى ئه يلول دا دياره كورد چالاك بووه و ناسراو بووه. وه وادياره فهره نسا له گه ل كورد په يوه ندى سياسى هه بوه. هه رچو ئتيك بيت فهره نسا هه رچه نده هه ولى هه لئه له تاندى كوردى داوه ، چونكه فهره نسا ته نها ره چاوى به رژه وه ندى يه كانى خوڤى كردوه، له گه ل ئه وه شدا به لام ريزى له بارزانيش گرتوه و تيگه يشتوه له مه ترسى يه كانى كورد. هه ر بو يش وه لامى نامه ي بارزان داوه ته وه وه و لي داوه بارزانى دلنيا بكاته وه له وه ي ئه و چه كه ي دراوه ته عيراق له دژى كورد نى يه، ئه وه ش هه رچه نده ئه گه ر راست نه بيت به لام هه ولى دلنيا كرده وه ي بارزانى دراوه هه رچو ئتيك بيت دياره بارزانى وشوڤشى كورد بو فهره نسى يه كان ناسراو بوه. فهره نسيه كان شوڤشى ئازديخوازى كورديان ناسيوه و تيگه يشتنيشان بو ي هه بوه.)

له رۆژنامه ي دى تسايه له به روا رى ۱۹۷۰/۳/۲۰ ژماره ۱۲ بلاوكراوه ته وه

ئاشتی له کوردستانی کیوی

دوای سالانیکی دوور و درێژ له شه‌ر و پێکدادانی بچووک : پێکهاتهوه له به‌غدا - بارزانی پالەوان بۆ ده‌نگه‌.

نوێ ترین هه‌ه‌واله‌کان له (به‌نیو کوردستانی کیوی دا) “کارل مای” ئه‌وه‌ی راستی بێت زۆر و خوش دیارن. له‌مابه‌ینی حکومه‌تی عێراق و شو‌رشگێره‌ راپه‌ریوه‌کانی باکوری وولات دیسان جارێکی تر ئاگر به‌ستنیک کراوه که له ئاشتی دا دوور نی به‌.

سه‌روکی عێراق احمد حسن البکر پرۆگرامیکی تیروته‌سه‌لی ئاشتی له ۱۵ خا‌ل له‌سه‌ر ته‌له‌فریۆن خوینده‌وه که ئاماژه به‌ پێکه‌وه‌به‌ستنی ئه‌وناوچانه‌ده‌کات که کوردنشین له‌ هه‌ریمیکی کوردی به‌رپه‌بردنی سه‌ربه‌خۆ، له‌هه‌مان کاتدا دامه‌زراندنی پینچ وه‌زیری کورد له‌ حکومه‌تی به‌غدا وه‌هروه‌ها له‌گه‌ڵ دامه‌زراندنی چه‌ن‌دین ئه‌ندامانی نوینه‌رانی کورد له‌ په‌رله‌مانی عێراق.هه‌روه‌ها ئه‌و ناوچانه‌ش ده‌گریته‌وه که نه‌وتین به‌ که‌رکوکیشه‌وه که پێشتر له‌لایه‌ن یاخیبوانی کورد هێرشیان کرابه‌ سه‌ر.

سه‌روکی کورد مه‌لا مصطفی بارزانی له‌رپێ نوینه‌ری خوێ د.محمود عوسمان ئاشکرای کرد له‌ خو‌پیشاندانیکی ئاشکرا له‌به‌غدا، دوای کو‌تایی پێهێنایی ناکوکیه‌کان به‌رپه‌رگاچاره‌یه‌کی برایانه ده‌توانرێت ئیستا لوله‌ی تفه‌نگه‌کان له‌ دوژمن بکری‌ت له‌ فه‌له‌ستین .

یه‌ک له‌ هۆیه‌کان بۆ راپه‌وه‌ستاندن شه‌ر له‌دژی کورد بریتیه له‌ بارودۆخی سه‌ربازی حکومه‌تی عێراق له‌به‌غدا، یه‌ک له‌سه‌ر سیی هیزی سه‌ربازی عێراق تا‌کو ئیستا له‌ شه‌ردا بوو دژی یاخیبوانی کورد. له‌هه‌مان کاتدا ده‌هه‌زار سه‌رباز له‌ ئوردن بوو و شه‌ش هه‌زاریش له‌ سو‌ریادا بوون. هه‌روه‌ها دياره به‌غدا نه‌یده‌توانی له‌ ناوچه‌ی قه‌یراناوی له‌سه‌ر که‌نداوی فارسی که به‌رژه‌وه‌نده‌ یه‌کانی هه‌ردوولای عێراق و ئیران به‌ر یه‌ک ده‌که‌ون هه‌یچ هه‌یزکی چه‌کداری گه‌وره‌ به‌کار به‌ینن. به‌لام کورده کوچه‌ره‌کانی ئه‌وروپا ئه‌م هه‌واله‌ی ئاشتی یه‌یان به‌چاوی گومانه‌وه ته‌ماشاه‌ کرد و باوه‌ریان پێ نه‌بوو.

زۆر جار له‌و دوایانه‌دا ئه‌و پێکهاته‌نه‌ی شه‌ر وه‌ستاندن به‌ هه‌له‌تاندن بوون. دوای پوخانی رژیمی پاشایه‌تی له‌ عێراق، قاسم ده‌سه‌لاتیکی نیمچه ئۆتۆنۆمی دابو به‌ کوردان به‌لام درێژه‌ی نه‌بوو و زۆری نه‌خایاند.

بۆ ده‌سه‌لاتی عێراق پارتی دیموکراتی کوردستان له‌ژێر سه‌رکردایه‌تی بارزانی زۆر به‌هه‌یز بوو، چونکه ببه‌ هه‌یزکی سه‌رتاسه‌ری کوردستان وکوردان به‌گشتی له‌ سو‌ریا وئیران وتورکیا ش که خه‌بات بۆ سه‌ربه‌خویی خو‌یان ده‌که‌ن.

به‌لام دوای تیکچونی ئاشتی له‌گه‌ڵ به‌غدا شه‌رێکی پارتیزانی توندوتیژ هه‌لگیرسا که ته‌نها به‌ شیوه‌یه‌کی کاتی و جاروبار به‌سه‌رپێیی شه‌ر وه‌ستاندن ده‌کرا. شه‌ر له‌ باکوری عێراق به‌ شیوه‌یه‌کی ئاشکراو له‌به‌رچاوی جیهان نه‌ده‌کرا و پێشان نه‌ده‌درا. هه‌روه‌ک شه‌ری ئه‌وکاتی ناوخۆی نایجریا، ته‌نها

هەندیک جار نەبیت توانیویانە پۆژنامەنوسان خۆیان بگەینەنە بەرەکانی شەر لە ناو چیاکان ئێویش بەدزی و بە کەمی . لەپراپۆرتەکانیان : عیراقیەکان و ھێزە ئاسمانی یەکان لەدژی یاخیوان پۆژانە بۆمبە ناپالمیان بەکارھێناوە و کاری پۆژانەیان بوو. پالەوانی کوردانی راپەرپو سەرۆکی یاخیوان بارزانی تەمەن ۷۲ سالانە چەندین جار پروپاگەندە ی مردنی کراوە و ھەتا کو ئیستاش رای خۆی بەرامبەر شەرپراگرتن دەرنەبرپووە .

(دیارە لێرە نووسەر ئاگاداری باشی ھەبە لەسەر ھەوآل و روداوەکانی بەغدا وە بە ووردی ئاگادارە دەربارە ی کورد و ووتووێژەکانی لەگەڵ بەغدا بۆ ئاشتی و بەدەستخستنی مافەکانی ھەرۆھە خۆشحالی دەردەبەری بە ھەوآلی گفتوگۆی ئاشتی. وادیارە نوسەر لە سیاسەت و گرافتەکانی ناوچە کەش ئاگادارە و دەزانیت پینگە ی کورد چۆنە و ئاگاداریشە لە بیروبوچونی کوردانی دانیشتوانی ئەرۆپا بەرامبەر بە ڕەوشە کە و بارودۆخە کە وچۆنە تی ھەلوئەست و بۆچونیان بەرامبەر بەغدا و ھەوآلی ریکەوتنی ئاشتی لەگەڵ کورد. واتە ئاگادارە لە بۆچونی کورد لە ناوھە و دەرەوھە ی وولات ولە کیشە نیو دەوڵەتی یەکان).

نوسەر لە دەستپێکدا باس لە ئاشتی لە کوردستانی کیتی دا دەکات ئەو ھەش وە ک ئاماژە یە ک بۆ پەرتوکیکی نووسەری بە ناوبانگی ئەلمانی [کارل مای] دەکات کە بە ناوی [بەنیو کوردستانی کیتیدا] نوسیووە کە لە نیوان سالەکانی ۱۸۸۱ بۆ ۱۸۸۲ نوسراوە و بۆلۆکراوە تەو ھە . ئەو پەرتوکە پۆمانە زۆر بە ناوبانگە زۆر بەی ئەلمان خۆیندویە تەو ھە و کورد بە ھۆی ئەو پۆمانە زۆر بە ناوبانگ بوە لە نیو خۆینەری ئەلمانی، ھەربۆیە و یستویە تی خاکی کوردستان و روداوەکانی ئیستا وە ک گێرانە وە کە ی کارل مای بناسینیت. باس لە ئاشتیە ک دەکات کە ھەردەم لە لایەن حکومەتی عیراقو ھە لە کاتی بێھیزیدا داوادە کریت و پەنای بۆ دەبات و ھەر لە گەڵ بە ھیزبونی یەو ھە دیسان پێشیلی دەکات و دەست بە شەرھە لگێرساندەو ھە کاتەو ھە.

لێرە پۆژنامە نوسی ئەلمانی ئەو ھە ئاشکرادە کات کە شەرھە کە و روداوەکانی لە بەرچاوی جیھاندا شاراو ھە و ریکەنە دەدرا ئەو ھە رۆیدە دا بۆلۆکریتەو ھە بۆ ئەو ھە جیھان بزائیت بە چ شپۆ ھە کی توندوتیژ و ترسناک رۆوبە روی کوردان دەبنەو ھە بە کارھێنانی چە کی قەدە غە کراو لە ناپالم و چە کی کوشندە ی تر. پۆژنامە نووسان تەنھا بە دزی یەو ھە زۆر بە دەگمەن توانیویانە خۆیان بگەینەنە ناوچە ی شەرھە کان لە کوردستان.)

لە رۆژنامە ی دی تسایت لە بەر واری ۱۹۷۴/۵/۳ ژمارە ی ۲ بۆلۆکراوە تەو ھە لە لایەن دیتریخ شترۆتھینان نوسراوە لە ژێر ناو نیشانی

کورد لە بازنە یە کی بۆشدا.

دیسان ژەنەرآل بارزانی بانگھێژی شەر لە دژی بەغدا دەکات .

دوابه‌دوای شه‌ره قسه شه‌ره توپ دیت، هەر که ژه‌نه‌راله پیره زیاتر له ته‌مه‌ن حه‌فتاسالیه‌که‌ی کوردان مه‌لا مصطفی بارزانی گوتی “کوردستان ده‌بیته گۆمیک له خوین و تیایدا دوژمن ده‌خنکیت”. به‌غدا وه‌لامی داوه به‌وه‌ی که بارزانی سه‌روکی تابوری پینجه‌می ئیمپریالیست و زایوینزیه وه‌ناکریت هیچ ناشتی یه‌ک له‌گه‌لی بکریت ته‌نها ئه‌گه‌ر ئالای سپی هه‌لکات. له‌وکاته یه‌که‌مین فیشه‌گی شه‌رته‌قینزا وشه‌شه‌مین شو‌رشی کوردان له‌ماوه‌ی ئه‌و ده‌ساله‌ی دوایی له‌دژی رژیمی به‌عسی له‌عیراق به‌رپابوو.

ماوه‌ی چهند هه‌فته‌یه‌که‌ دیسان ده‌ستیان به‌شه‌رکردۆته‌وه له‌نیو چیاو و دوڵ و گه‌لی یه‌کاندا له‌ ده‌وروبه‌ری شه‌ره‌کانی “کوردستانی کتوی” باکوری عیراق. وه‌ک هه‌ر گه‌رفتیک، له‌ سیناریۆی په‌رتوکیکی نوسراوی هه‌رده‌م دووباره‌ بۆوه. هه‌ر کاتیک بارزانی ماندونه‌ناس شتیک دا‌واده‌کات له‌ گه‌فتوگۆی ئۆتۆنۆمی یان پاره‌ بیت وه‌ک هه‌موو جاریک حکومه‌ت له‌یه‌که‌م جاردا په‌تی ده‌کاته‌وه دوایی شه‌ر ده‌ست پێ ده‌کاته‌وه تا‌کو به‌عسیه‌کان ده‌گه‌نه‌ ئه‌و ئه‌نجامه‌ که کورده‌ شه‌رکه‌ره‌کان ته‌نها به‌رپه‌گی سه‌ردانوان بۆ دا‌واکاریه‌کانیان ده‌توانریت هه‌لس وکه‌وتیان له‌گه‌ل بکریت، دوای شه‌ر راوه‌ستان مۆر ده‌کریت و گه‌فتوگۆ ده‌ست پێ ده‌کات وپه‌یمان نامه‌یه‌ک مۆر ده‌کریت و به‌لام دوایی جیه‌جی نا‌کریت و شه‌ر دیسان ده‌ست پێ ده‌کاته‌وه به‌رده‌وام ده‌بیت، ئه‌مجاره‌ش هه‌ر ئه‌وها بوو. دوای چوار سال شه‌ر راوه‌ستان ده‌بایه‌ ئه‌و رپکه‌وتن نامه‌یه‌ی ئۆتۆنۆمی له‌ما‌به‌ینی کورد و عیراق دا‌مۆرکرا‌بوو له‌سه‌ره‌تای مارس جیه‌جی بکریت و کورد په‌زنامه‌ندی له‌سه‌ر بدات، به‌لام که بارزانی په‌زنامه‌ندی نه‌دا، سه‌روک احمد حسن البکر مۆله‌تیک چواره‌ ره‌ژی پێدا و دوای ئه‌م ماوه‌یه‌ شه‌ر ده‌ستی پێ کرده‌وه. ده‌لین که فرۆکه‌ جه‌نگیه‌کانی عیراق ۱۱ گون‌دی کوردیان سوتاندوه، وه‌ شه‌رکه‌ره کورده‌کانیش ۸۰۰۰ سه‌ربازی عیراقیان له‌ بنکه‌کانی خو‌ی‌اندا گه‌مارۆ‌دا‌ون، و جاریک تر هه‌ردوولا په‌یمان ده‌ده‌ن تا‌کو‌تایی به‌دریژایی ۲۰۰ کم شه‌رپکی تال ئه‌نجام بدن. ئه‌وه‌ی که لیره‌دا نو‌ی یه‌ له‌ خه‌باتی کوردانی عیراق له‌ماوه‌ی ده‌یان سالی خه‌باتیان دا ئه‌وه‌یه ئه‌مجاره‌یان بارزانی له‌گه‌ل به‌رزبونه‌وه‌ی نرخ‌ی نه‌وت دا‌وای شاری که‌رکوک ده‌کات و وه‌ک پایته‌ختی “کوردستانی سه‌ربه‌خۆ” ناوی ده‌بات له‌گه‌ل به‌شیک بودجه‌ به‌رپه‌زی ده‌دا ۲۵ پیک بیت دوای ئه‌وه‌ی پشت‌که‌ له‌ سه‌دا دوانزه‌ رپکه‌وتنی له‌سه‌ر کرابوو. ئه‌وه‌ی که ئه‌مجاره‌ نو‌ی یه‌ ئه‌وه‌یه که مۆسکۆش ئه‌م جاره‌ پشتگیری ها‌ورپیکانی له‌ به‌غدا ده‌کات، دوای ئه‌وه‌ی که پێشتر دلسۆزی ژه‌نه‌راله‌ فه‌خریه‌که‌ی بارزانی بوو که بۆ ماوه‌ی یانزده‌ سال له‌ سو‌قیه‌ت ژیاوه و پێشتر له‌ شه‌ره‌کانی پێش‌وودا یارمه‌تیشی داوه‌ به‌چه‌ک. لیره‌دا وه‌رگه‌رانی کرملین ئه‌وه‌ ده‌رده‌خات که “شیری چیا” بارزانی و چل هه‌زار له‌ پێشمه‌رگه‌کانی ئه‌وجاره‌ له‌ مه‌ترسی دان. جگه‌ له‌وچه‌کانه‌ی که ده‌ستی به‌سه‌رداده‌گیریت، هه‌روه‌ها ئه‌و چه‌کانه‌ش که به‌دزی یه‌وه له‌ ئیران پێ ی ده‌گات هیچ یارمه‌تی یه‌کی تر نیه‌ بۆ شو‌رش که پشتی پێ به‌ست. وه‌ دا‌خوازیه‌کانی له‌ به‌ده‌سته‌پێنایی چه‌ک له‌ ره‌ژنا‌وا نا‌اسایی بوو. هه‌روه‌ها ووتی له‌ یه‌ک له‌ ئه‌شکه‌وته‌کانی نا‌و چیاکان له‌ شو‌پینکی سه‌ختدا که‌س نایگاتن “ مرۆفی خنکاو ده‌ست به‌

پوشكهوه دهگریت ” كهواته دهست به هه مووشتیك دهگریت بۆ ئهوهی خوێ رزگار بكات وه دهست بۆهه موو كهسیك درێژ دهكات كه یارمهتی بدات.

لیره دا مصطفى بارزانی كه ههر له منالیه وه سهركردایهتی خهباتی رزگاری خوازی كوردی كردوه له پینچ پارچه كانی كوردستان (ئیران وتوركناو سورباو عیراق و یه كیتی سۆقیهت) كه بوینه ته قوربانی گۆرانكاریه كانی رۆژه لاتی ناوین. ههریه كه له قاهیره و سۆقیهت و رۆژئاواش پشتیان له كورد كرد. سۆقیهت په یوه ندی یه كانی له گه ل دیمه شق و به غدا به هیز كرد و پشتراستی پشتگیری خویان بۆ به غدا ده رپری . و كه میك پيش كۆتاییه اتنی مۆله تی قبول كردنی ئۆتۆنۆمی له كۆتایی مانگی مارس دا . وه زیری به رگری سۆقیهت گریتشكو جه ختی له سه ر ئه وه كرده وه بۆ به عسیه كانی هاوپه یمانیان كه مۆسكو به توندی په یوه سته به رپكه وتن نامه ی هاو رپیه تی سالی ۱۹۷۱ كه له گه ل عیراقیه كان مۆریان كردوه. له كاتیكدا سۆقیه تی یه كان هه رده م له پشتگیری شۆرش كورد و بزوتنه وه ی رزگاری خوازی كورد دا بون ئه مجاره یان “ پرافدا ” تۆمه تی ئه وه ی خسته پال بارزانی به وه ی نۆكه رایه تی ئیمپریالیستی كرده وه په لكییشی ئیمپریالیستی كرده وه بۆ هینانی بۆ ناو كاروباری عیراق.

سۆقیه تی یه كان هه ر ته نها ناچار نه بون له وه بترسین به وه ی كه بارزانی ده یوت كه ركوك كوردستانی یه به لكو له دروشمی دیموكراتی بۆ عه ره ب ترسیان هه بوو له وه زۆر تو ره بوون ، چونكه جه ساره تی ئه وه ی كردبو بۆ ئه وه ی کاریگه ری سۆقیه ت له كه نداوی فارسی و ناوچه كه كه م بكریته وه به رامبه ر ئه وه ی چه ك له ئیران وه ر بگریت. فارس و عه ره ب له ناوچه ی شط العرب وشوینی به یه ك گه یشینه وه ی دیجله و فرات بۆ ماوه یه كی دوور ودریژه به رامبه ر یه كتریان گرتوه و ناوه ناو ته قه ش له یه كتر ده كهن و هه رده م دووباره لیکده دن .

وه ئه گه ر پشبینیه كانی بارزانی راست بیته ئه مجاره یان به وه ی هه ر پینكدا دانگی عیراق و كورد ده بیته هۆی گۆرینی ده سه لات له به غدا. ئیران ده گاته هه نگاو یكی نزیک له گه یشتن به ئامانجه كانی له ده ست به سه ردا گرتنی كه نداوی فارسی وه ك سه رو كینك وته نیا هیزگی بئ پكابه ر له ناوچه كه. هه رچه نده به لام له گه ل سه نگه رگۆرینی مۆسكو وا دیاره ئه ستیره ی شه شه مین شه ری راپه رینی كورد به ره و كوژانه وه ده چیت. بارزانی داوی ئه وه ی كه پيش مانگیك وا ی ده رخست له سه ر په یمانی ئۆتۆنۆمی رازی یه . هه ر له گه ل رۆژانی كۆتایی مۆله ته كه ی حكومه ت ، ده ستی كرد به به رزكردنه وه ی ئاستی داواكاریه كانی به وه ی داوا ی شاری كه ركوك و بودجه یه كی زۆر زیاتری له به شیك له داها تی نه وت كرد كه له لایه ن عیراق ه وه له سالی ۱۹۷۲ خو مالی كراوه.

هه روه ها داوی پۆستی زیاتری كرد بۆ هه قاله كانی له به شه كانی به رپوه بردن و دبلۆماسیه ت و سه ربازی له ناو حكومه تی عیراق، وه داوی سه ر ژمیر كردنیكی نوپی كرد له سالی ۱۹۵۷ كه دوا جار بوه و ده لاین ژماره ی سه رنشین كورد خو ی ده دا له ۸۰۰ هه زار كه س ئه و كات. كه چی ئیستا ده لاین گه یشتوته

دوو ملیۆن و نیو له کۆی گشتی ژماره‌ی عیراق له ده ملیۆن و نیو کهچی ئەو مهزهندهیه بۆ به‌غدا چیگه‌ی قبولکردن نی یه.

له‌به‌ر ئەمه دیسان دوژمنانی سه‌سه‌خت سه‌رله‌نوێ له به‌ره‌کانی جه‌نگ ده‌گه‌رێن بۆئه‌وه‌ی به‌ختی خوێان تاقی بکه‌نه‌وه. وه به شانازیه‌وه رادیۆی ده‌نگی کوردستان ئەوه بلاوده‌کاته‌وه که هه‌موو بنکه‌و سه‌ربازگه‌کانی سوپای عیراق له باکور له‌لایه‌ن پێشمه‌رگه‌وه ده‌وره‌راون و کۆپته‌ریکی پشتگیری ناردرنی ئازوخه‌ی سوپا به‌ردراوه‌ته‌وه.

هه‌روه‌ها به‌توره‌یه‌وه کوری ژهنه‌رآل بارزانی به‌ناوی عبیدالله بارزانی هه‌لسا به‌ شه‌رمه‌زاریه‌وه به‌ تاوانبارکردنی باوکی به‌ خیانه‌تی مه‌زن له کورد و په‌یوه‌ندی خیانه‌ت له‌گه‌ڵ سوپای ئیسرائیل وئیران تۆمه‌تباری کرد. وه هه‌روه‌ها رادیۆی به‌عس ئاماژه‌ی به‌ سه‌رکه‌وتن کرد به‌سه‌ر خائینان له‌ نزیک سنوری ئیران له‌ حاجی ئۆمه‌ران به‌وه‌ی چوارده‌وری باره‌گاکه‌یان گرتون. به‌لام هه‌روه‌ک ده‌زانریت که هه‌یچ لایه‌کیان نه‌ چل هه‌زار شه‌رکه‌ره‌که‌ی بارزانی و نه‌ نه‌وه‌د هه‌زار سه‌ربازه‌که‌ی به‌کر تاوانیان شه‌ر بۆ خوێان یه‌که‌لایه‌ی بکه‌نه‌وه. سوپای به‌غدا له‌ بارودۆخیکه‌ی خراپ دایه‌ له‌و ناوچه‌ چیایه‌ سه‌خته‌ بێ رێگاوبانه‌ خراپه‌ی باکوری عیراق. وه هه‌یژه‌کانی بارزانی بێ هیوان له‌ بردنه‌وه. ئەوا ئەو شه‌ره‌ش دبردریت به‌ره‌و شه‌روه‌ستاندیکه‌ی نوێ که به‌دوای خویدا گه‌فتوگۆی نوێ ده‌هه‌یتیت وده‌بیته‌ به‌ستنی پێکهاتنیکه‌ی نوێ ی ئۆتۆنۆمی به‌مه‌رجی نوێ، ئەوه‌ش بازنه‌ی سوپاوه‌ی بێ کۆتایی پێکه‌ادانی کورده‌.

تورک هه‌لسان هه‌رله‌ زووه‌وه به‌ ده‌سته‌مۆکردنی کورد له‌کاتی ده‌سه‌لاتی ئەتاتورکه‌وه که به‌ (تورکی چیاپی) ناویان ده‌بردن، سوڤیه‌ت وایان لێکردن که به‌ بێروه‌تی ژێرده‌ست بکری‌ن.

کورد له‌ سوپا و ئیران ده‌ژین به‌ شیوه‌یه‌کی یه‌کسان دا. به‌لام له‌ عیراق، بیاوێکی پیر که دووژمنه‌کانی هه‌ر له‌ پێنج سالی‌دا خسته‌بوانه‌ته‌ زیندان. وه له‌وکاته‌وه دياره‌ ئەو هه‌یچ شتیک نازانی ته‌نها شه‌رو ئاژاوه‌ نانه‌وه نه‌بیت. هه‌یچ نه‌بیت ده‌یه‌ویت کۆتا پاشماوه‌ی (کوردستانی ئازاد) هه‌یمای به‌رخۆدان و سه‌ره‌له‌دان که هه‌ره‌شه‌ی پارچه‌پارچه‌ بوون و لێک جیا‌بونه‌وه‌ی هه‌یو‌اشی له‌سه‌ره‌ پرگار بکات، هه‌رچه‌نده‌ ناپالم نایه‌وێت به‌سه‌ری زāl بێت له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا ئەو شه‌ریکی بێ هیوا به‌رپوه‌ ده‌بات.

(نووسه‌ر ده‌ست به‌ بابته‌که‌ی ده‌کات به‌ گوته‌یه‌کی بارزانی کاتیک گوتویه‌تی “ کوردستان ده‌بیته‌ گۆمیک له‌ خوین که تیايدا دوژمن ده‌خنکیت ” ئەوه‌ش نیشانه‌ی گرنگیدانی نووسه‌ره‌ به‌ ووته‌ی بارزانی و تێروانینه‌کانی و پێشبینیه‌کانی بۆ روداوه‌کان که گرنگی تابه‌تی هه‌بووه‌ لای نووسه‌ر و پوژنامه‌وانه‌که‌. به‌وه‌ی ده‌توانریت رووبدات و ممتانه‌یه‌که‌ به‌ ووتاری بارزانی و پێشبینیه‌که‌ی).

هه‌روه‌ها نووسه‌ر ده‌لێت شه‌شه‌مین شوێنی کورد له‌ماوه‌ی ئەو ده‌ ساڵه‌ ده‌ستی پێکرد، واته‌ به‌ ووردی ده‌زانیت کورد له‌که‌یه‌وه ده‌ستی به‌ شوێش کردیه‌ بۆ گه‌یشتن به‌ ئامانجه‌کانی و که‌ی بارزانی ده‌ستی به‌ راپه‌رین کردوه‌ و ئەوه‌ی ئیستا چه‌نده‌مین خولی شه‌ره‌ ده‌ست پێ ده‌کات. که‌واته‌ به‌ ووردی ئاگادار بووه‌ له‌ روداوه‌کانی ناو عیراق. هه‌روه‌ها روداوه‌کان وه‌ک په‌رتوکێکی دووباره‌کراوه‌ی نوسراو

وهسف دهکات له بهر زۆری دووباره بوونه وهی سیناریۆیه کان و پروداوه کان به لیکچووپی . وادیاره لێره دا مه بهستی ئه وهیه دووباره بوونه وهی میژوو و پروداوه کانه ههر له راگرتی شهر بۆ ماوه یهک کاتیک حکومهت بیهیز ده بێت وشکهست دینی وه دووباره دهستی کردنه وهی هێرشه کانی حکوموت بۆسه ر کورد ههر کاتیک که به هیز بۆته وه .

ئه لێره مه بهستی نووسه ر دۆزی کورد ههر له شوینی خۆیدا خول ده خواته وه و هیچ به ره و پێشچوونیک ئسکرا له نیوه نده نیوده و له تیه کان به خۆیه وه نابینیت. به لکو له کۆتایی خه باتی شوێشگێری سیاسی و سه ربازیدا ههر له جینگای خۆیدا به و ئامانجه کانی زۆر به که می و سستی دیته دی یان به لکو ههر نابه ته دی و ته نها وه ک کارتی په ستان بۆسه ریه کتری به کار ده هیزت له گۆره پانی سیاسیدا . ههروه ها ئه وه ده گه یه نیت که نووسه ر له پروداوه کانداهوشیاره به وهی ئه وهی که له پێشدا چه ندين جار له میژوو ی کورد پروداوه له کۆتایی پێهینانی شوێش. هه مان پروداو دیسان به هه مان شیوه دووباره ده بێته وه . ئه و هیزانه ی که له کاتیکدا خۆیان به هاو پێ و دۆستی کورد داناوه ههر له نا کاو دا پشتیان له میلیه تی کورد کردوو و له مه دیدانی زۆرانبازی و به ره به ره کانی یه کانی سیاسی و سه ربازی نیوده و له تیدا به ته نها به جی ماوه بۆ به ره نگار بوونه وهی کار دانه وهی کاریگه ریه کانی بی به زه بیانه ی دوژمنه سه رسه خته شوێنی و په گه ز په رسته کانی ئه و میلیه ته. که به و هۆیه وه مافه کانی پێشیش لکرا وه بی هیچ سل کردنه وه یه ک له یاسا نیوده و له تی یه کان. لێره دا نووسه ر تۆمه تی ئه وهی خسته پال یه کیتی سو فیه ت به وهی که پشتی له بارزانی کرد به رامبه ر رازی کردنی هاو په یمانانی له عه ره به کان. وه ک نو سه ر ده لیت دیاره ههر هیزه و ویستویه تی کورد و شوێشه که ی بۆ ئامانجه کانی خۆی به کار به یینیت چ سو فیه تی یه کان و چ ئه مریکی یه کان وله گه ل هیزه کانی ناوچه که شه وه.

ناوهینانی بارزانی وه ک شیر ی چیا ئامازه یه که بۆ ریزو گه وره یی ئه و مرۆفه که وه ک نو سه ر با سی لیده کات که ههر له سه ره تای ژبانی مندالیه وه روی له خه بات کردوه له پیناوی سه ره به خۆی میلیه ته که ی وه موو تالی و ناخوشیه کی بینوه له و پیناوه دا و هیش تاش ههر به خۆراگری ماوه ته وه. وه هه تا کو ئیستا خۆی نه داوه به ده سه ته وه و هه به رده وامه له خه باتی سه ربازی و پار تی زانی هه ندیک جار یش بی پشت به ستن به یارماتی ده ره کی ههر به رده وام بووه له خه باتی چه کداری. هه تا ئیستا هیچ جو ره چه کیک ئه ژنۆی پێ دانه داوه و خۆی به ده ست هیچ هیزیک نه داوه و هیچ له دوژمنه کانی نه یان توائیوه به سه ری زال بین. ئه ویش بۆ میلیه ته که ی به دل سو زی ماوه ته وه و لگه ل پیاوه کانی و به هاوشانی شه رکه رانی شه ری دوژمنانی کردوه له به ره کانی جه نگ ههر دیاره بۆیه ش وه ک شیر ناوی بر دراوه له بلاکراوه ئه لمانیه کان.

له رۆژنامه ی دی تسایت له به روا ری ۱۹۷۵/۴/۴ ژماره ی ۱۵ بلاوکراوه ته وه له لایه ن
دیتر یخ شترۆ به مان نو سرا وه له ژیر ناو نی شان ی

کۆتا راوی شییره پیرهکه

دوای ۱۴ سال مارشال ملا مصطفی بارزانی ناچاربوو چهک دابنیت

بۆهه ندیک ماچی برابه تی بوو به لام بۆ هه ندیک تر ماچی مردن بوو.

ئهوکاتهی شای ئیران له سه ره تای مانگی ۳ ی مارس دا له جه زائیری پایتهخت له گه ل جیگری سه روکی عیراقی ده ستیان له ملی یه کتر کردوو دوو به ره کی یه کی کۆنیان ژیرخان کرد و دواییان هینا به تیکۆشانی کورد له پیناو نازادی بۆ ئه وهی ئیران گه ره نتی ده ست که وتتی نیوهی شط العرب له عیراق بکات له شوینی به یه که گیشتنی دوو پرووباری دجله و فرات له که نداوی عه ره ب . شای ئیران ده ستی هه لگرت له پیدانی چهک به کورد و سنوره کانی خۆی به رامبه ره به کورد له سه ره تای ئه پریل دا داخست.

پیکهاتنی هه ندیک لا له لای هه ندیک تر خیانه ته. پیکه وه له گه ل هه ره به ک له ادیس و مسعود ی ژه نه زال ملا مصطفی بارزانی ته مه ن ۷۲ سال ناچار بوو بۆ هه لاتن بۆ ئیران و زۆره ی شه پرکه ره کانی چه کیان دانا و ده یان هه زار که س هه ولّی خۆرژگارکردنیان دا له ده ست پیکه وه تنی هیزه عیراقیه کان و رایان کرد بۆناو خپوه تی په نابه ران بۆ ناو ئیران ، له ناکاو کۆتایی هات به خه ونی به پرپوه به رایه تی ئۆنۆنۆمی بۆ کوردستان . وه خه باتی بیست هه زار کوردی پیکه مرگه له دژی نۆوه د هه زار سه ربازی عیراقی کۆتایی پێ هات به هۆی واقعی سیاسی هپزه کان.

ئه وه ش خه ونیکی کۆن و خه باتیکی دوورودریژ بوو، خه ونی وولاتی کوردستان ی فیدرالی له چوارچپوهی عیراقدا له گه ل به پرپوه به رایه تی تایبه تی خۆی به بیره نه وته کانی کرکوک و موسل یشه وه. ههروه ها به شیک و پشکی دادوه رانه له بودجه ی به پرپوه بردنی حکومه ت و پۆسته کانی به پرپوه بردن. ههروه ها نوینه رایه تی ئه و خه باته ی کرد بۆ ئه و باره سه ره به خۆیه له پرژیمی به غدا که نایه ویت به هیچ شیوه یه ک هه موو داواکارییه کانی کوردان جی به جی بکات. پیکه چل سالن لهوکاته ی که بارزانی ویستی له دژی به ریتانیه کان و پرژیمه که یان بوه ستینه وه و پرپوه ی خۆی بگریت به لام ده ستگیرکرا و دادگایی کراو ئیشی قورسی به سه ره سه پینرا له دواییدا پیکه ۱۴ سالن سزادرا به زیندانی ویاخیبونه که ی ده ستی پێ کرد له دژی به عسی یه کان له به غدا و رانه وه ستا ته نها هه ندی جار به پچرپچری و ناوه ناوه نه بیت.

ئیکستا (شیری چیاکان) وهک بارزانی ناوده بریت خۆی به ده سه ته وه دا، راپه رینه که ی مارس ی ۱۹۷۴ بووه دوا راوکردن . به و واتایه ی که ئه و ویستی له وولاته یه کگرتوه کانی ئه مه ریکا به ئارامی دابنیشی دوای ئه وه ی پیکه تر له سالی پار گوتبوی کوردستان ده بیته ده ریا یه کی خوی. ئه وه دوای ئه وه ی که بریاری سزای مردنی چالاکیه کانی به سه ر درا له پایتهختی جزائیر، کاتیک که هاوپه یمان و هاوپی یه که ی جیی هپشت ، ده بوایه دان به وه بنی (شه ره که کۆتایی هات و ئیکستا رۆژانی ره ش به سه رماندا هاتن).

له كۆتايى پۇژەكانى، شۆرشگىرى زىندوو له لىكدانهوهكانيدا ههله بوو، ئهوهى كه ماوه له پالھوان تهنها ئهفسانهو ناخۆشى بوو، ئهفسانهى ئهوشهركههه كه واديار بوو ناتوانرېت بشكىنرېت. ئهوهى كه خۆى زۆر جار و دووباره دهخسته ناو ناخۆشى و ژېربارى قورسايى وا لهذى هيزى زۆر له خۆى گورهتر لهكاتى توپههيدا. ههچهنده ههنديك جار سهركهوتنى بچوكى بهدهست دههينا، بهلام ههگيز قهده سهركهوتنى كۆتايى و بريقهدارى بهدهست نههيناوه. بهلام مهينهت و ناخۆشى چيشتنى ئهوانهى ئىستا له ژېر خيوتهى كهمهكانى هاندهران دهژين وچاوپرېى چارهنوسى ناديارن يان ئهوانهى كه ئىستا له ژېر دهست و چهپهلوكى سهركرده سهركهوتووكان دان له وولاته خوشنهويستهكانيان ههست به ژېركهوتوويى دهكهن دهبى چى بيت نايا ئهوانه ههموو شايانى ئهوشهروخوبهختكردانهيه؟ مهلا مصطفى بارزانى خهباتكارىك و شهركهريك بووه له منداليهوه، بهلام هيج كاتيك سياسيهك نهبووه كه به ئارامى هيزوتواناكانى دوژمنهكانى ههلبسهنگىنى.

ههردهم خهونىك يارههوى بووه وگرنگى بهپاستى و واقع نهداوه. ئهوكاتهى تهمهنى 5 سالان بووه كهتوته ناوزندان و زىندانى كراوه ئهوه و دايقى لهلايهن توركهكانهوه ئهوكات.

دواى ئهوهى كه بهریتانيهكان گرتيان و سزايان دا، ههروهها دوو راپهپرين لهژېر سهركرديهتى ئهوتىكشكا و له دواييدا كاتيك كه ئيران لهسالانى 1946 كه كۆمارى كوردى يهكهه وتاقانهى كوردپان لهناوبرد و دهروچو بهرپهوهيكي دوورو دريژ بهرهو يهكىتى سوقيهت. ههر لهويدا ماونهتهوه و دهستی به خویندن كردوو له ميژوو و جوگرافيا و سياسهت و ئابورى بو ماوهى 9 سال دوايى بهبونی سوقيهت لهدواوهى كه دهيانويست لهوكاتهدا سوود له گیانه شۆرشگير و خهباتگيريهكهى وهرگرن و بهكارى بينن بوخويان. دواى سالانى 1958 گهراوتهوه بو عىراق دواى ئهوهى عبدالكريم قاسم رژیمی شاهانهى پروخاند وکۆتايى پى هينا. بهراى قاسم شۆرشگير بارزانى و ياخيپوهكانى وهك بهردىكى رېگر بوون لهپيش قاسم بو دهست بهسهرداگرتنىكى بى سنورى دهسالات.

پيشپرکى لهماههينى ههردوولادا دهباويه سهرههلبداو دروست بيت ئهوهش خۆى بينى يهوه له يهكهه راپهپرينى كوردان له پايزى 1961 دا . دواى 14 سال لهوكاتهوه ههموو شتىك بهشيوه رىكارى بنهپهت و نهگۆر دهپروات . ههركاتيك كه ياخيپوهكان لهباكورى عىراق پيشنيارىكى حكومهتيان بو ئوتۆنۆمى كوردى پهت كردهبتهوه يان حكومهت ههر پيكهاتن و پهيمانىكى لهگهل كوردان جى بهجى نهكرديت يهكسهر شهههه لگيرساوه. وه سهروك قاسم بو ماوهيهك له دهسالات مايهوه ، دوايى لهسهردهستى دوژمنهكانى كوژرا له 1963. عارف لهلايهن پيشپرکى كهرانى يهوه لادرا له سالى 1968 ، ئهوكاتهى البكر به رسمى له شويى خۆى بوو لهوكاتهدا لهگهل بارزانى له سالى 1970 رېككهوتنى ئاشتى مۆرکرد بهلام دوايى ناچاربوو ئيش وكارهكان بو جىگهكهى صدام حسين جى بهپليت.

صدام حسين لهگهل شاهى ئيران پيكهاتهوهو مهسهله ودرامای كوردى بهريگهه تايبهتى خۆى كۆتايى پى دهينى. بهسۆز و بهزهيى يهوه لهگهل ئهوانهى خويان بهدهستهوه دهدهن و بهبى بهزهيى يش

بهرامبەر ئەو (٩٠٠٠) كەسانەى كە نایانەوێت شوێنى خۆیان لە لوتكە و كون و دۆلى چياكان به جى بهێلن لەسەرەوه لەو شوێنە سەختانەى كە كەس نایانگاتى و خۆيان لە نزيك سنورەكانى توركيا حەشارداوه.

ئەو پوژانەى ماون بە پەنجە دەژمێردرێن بۆ ئەوەى پەردەكە دابدرێتەوه لەسەر ئەو دەیان سالا بەن هيواو ئومیدبەى خەباتى ميللەتێكى بچوك لەبەرامبەر سیاسەتى جیهانى وهیواكانى ملا مصطفى بارزانى جەنەراله بى بەختەكە كە دەبێتە تەنھا ئەفسانەىەك و هێچى تر (لەكوێ ميللەتێك و نەتەوهیەك هەبیت ئەلەوێشدا خەبات و تێكۆشانى نیشتمانى ميللەتێك دەبیت). هەرچەندە بەشێك لەمێژووێ خەباتى نەتەوهیەك دەگاتە كوێتایى بەلام بزوتنەوهكەى بەرەو پێشەوه دەروات .

بەلێ نەتەوه لەكوێ یە، ميللەت لەكوێ یە ، و بزوتنەوه لەكوێ یە ؟ لە یەكەم جارىه كێتى سۆفیهت بە تەنھا بە جى ی هیشتن لەبەر هوکارى ستراتیژی و بەرژەوهندى یەکانیان لەگەل ئەمریکا لایەنى عەرەبىان هەلبژارد. دوايش لەلایەن ئێران هوه فرۆشان كە بۆ لەنگەرى هێزى خۆيان لە ناوچەى كەنداو و نایانەوێت دوژمنایەتى عەرەبەكانى دراوسێيان بكەن چى تر. ئیستا كوێتا سەربازگەى كوردان تێك شكا كە زیاتر لە دوومیلۆن كەس لێى دەژیا. وه شەش ملیۆن كورد كە لە باشورى پارێزگاو ناوچە كوردیەكانى توركيا دەژيان كە هێچ مافێكیان نى یەو بەبێنرخ و ئاست وهك (توركى چیا) ناویان دەبردن. وه پێنج ملیۆن لە ئێران هەر دیار نەماون و خۆيان بزركردوه، نیو ملیۆن لە سوريا و سەدووزپەنجاهەزار كورد لە یەكێتى سۆفیهت لەمێژە لەناو ئەو ميللەتانەى لە ناویان دەژین بز بوون و قوت دراون.

هەتاكو ئیستا هەندێك شەركەرى كوردی عیراقى ماون كە باوەریان بە بارزانى وهك سومبول ماوه و لەژێر كاریگەرى ئەوپەىكەرەن. ئەوهى كەماوه ئەو پێشبینى یە بەئەنجام نەگەییوهیە كە هەردەم نایەتە دى كە پوژێك لەپوژان وولاتى سەربەخۆیى خۆيان دروست بكەن .بى ئەوهى هێچ دلخۆشیهكى گەورەیان هەبیت بەو ئەوتۆنۆمیه ی كە بەغدا پێشكەشیانى دەكات. ئەوهى كە تۆرەى كردون پەیمانەكانى حكومەتن بۆ ئاستى و ئۆتۆنۆمى یە كە هەردەم نایانگەیهێتە ئەنجام و لەكوێتايدا دەبێتە هوێ زیاتركردنى داواكارىەكانى یان و كە دەبێتە هوێ ناپهزایى حكومەوت و لەئەنجامدا بەرەو چارهەنوسێكى تال دەرویشتن و لەكوێتايشدا تێكشكان و خۆبەدەستەوهدان.

نەتەوهى كورد لەمێژە لە ژێر پارچەبى وبەربلاوى لە دياسپورا دەژیت .بزوتنەوهكە تێكشكا هەروها كوێتایى بە زیاتر لە بەشێك لە مێژووێ كاریگەرى جولانەوهى كورد هات. ئەو ئەنجامەى كە بۆمبى ناپالم و فوسفورۆ ئەو چەكەى كە سوپای عیراقى بەكارى دەهێنا لەدژى پارتیزانانى بارزانى لە چەند مانگى رابردوو بۆكوێتایى پێهێنانى شەر بەدەستى نەهینا . هەروها بارزانى ئەو ژەنەراله پیرە بەتەمەنە خەيال و خەونەكانى بەدەست نەهینا و بەئەنجامى نەگەياند بەوهى كە جیهان لە چواردهورى بە شیوهیەكى كاریگەر گۆرا كە نەیدەتوانى لەپوداوهكان تى بگات، بارزانى لە چياكانى (كوردستانى كیوى) لە جیهانى تابهتى خوێ ژیاوه لەویدا پێش سالیك كاتێك لیدوانێكى كوێتایى ئاراستەى

دهسته لاتدارانی به غذا کردوه گووتی به شیوهیه کی گشتی به متمانهیه کی زۆر به خووه (ههچهنده قوربانیه کاتمان زیادبکات ئه وهنده داواکاریه کاتمان زیاتر ده بیت) . ئه و ووتهیه دی ده گوترا له لایه ن خه لک (کورد هاوړپیی نی یه) به راستی سه پیندرا . به لام ووتهی بارزانی توندوتیژ و دوژمنانه که به درپژایی ژیا نی یاخبونی ده یگوت راست دهرنه چوو به وهیکه دوژمنه کانی له ناو دهریای خوین ده بیت بخنکین . ئه و گووته رهقه لئناگه پیت به غذا به به زه یی هه لئس وکوت له گه ل کۆتا شه ربکات ئه وانه ی که مردن هه ل ده بژپرن له وهی که بنه عیراقی .

ئه وهش هاته دی ئه وهی که ملا مصطفی بارزانی له لوتکه ی هیژو ئه فساناویه تی گووتی . وه ک دروشم (خوا یان رزگارمان ده کات یان ده مان کوژیت)، کاتی رزگاربوون تپه پری ئایا کاتی مردن و نه مانه ؟

ئه وهی که لیره نوسه ر ده ستی پیکردیه ئه وهیه به نوسین له سه ر پۆژانی کۆتایی شوړشی ئه یلول به ناو نیشانی **کۆتا راوی شیرکه** به مانای نازناوی بارزانی سه رۆک و رابه ری شوړشه که . ئه وهی شایانی باسه به شیر وه سف کردنی هه رکه سیک مانایه که له نازایه تی و به هیژی و خۆراگریدا خو ی ده بینیته وه و ئه وهش ده گه یه نن که به زاندنی وا به ئاسانی نابیت . نوسه ر ده لیت **هه رچهنده که لیره دا کۆتایی شه رکردن و خه باتی بارزانی و شوړشه که دیت به لام ئه فسانه ی بارزانی ناتوانیت بشکینریت** . هه رچهنده ئه وهی که بارزانی پیشینی ده کردولینکده وهی بو کردبوو نه هاته دی له وهی [کوردستان ده بیته دهریایه کی خوین] ئه وهش ئه وه ده گه یه نیت که هیچ کاتیک سیاسیه ک نه بووه که به ئارامی هیژوتوانا کانی دوژمنه کانی هه لپسه نگی نی .

وه ئه و خه ونه ی که ژه نه رال بارزانی له تمه نی خویدا هه بیو به ده ستی نه هیئاو به ئه نجامی نه گه یاند به وهی که جیهان له چواره وری به شیوهیه کی کاریگه ر گۆرا که نه یده توانی له روداوه کان به رونی تی بگات ، ئه و له چپاکانی (کوردستانی کپوی) له جیهانی تایه تی خو ی ژیاوه هه رده م خه ونن سه ره به خو یی کوردستان یاوه ری بووه وگرنگی به راستی و واقع نه داوه .

هه روه ها شانبه شانی ئه وهش کۆتایی هیئا ن به نا کۆکی نیوان عیراق و ئیران . به وهی ئیران شوړشی بارزانی وه ک کارتیک به کارده هیئا بو ناچارکردنی عیراق بو سه ردانه واندن بو داواکاریه کانی ئیران له وهش سه رکه وتوو بو له کۆتاییدا . به لام به زاندنی شیر ئاسان نی یه بو یه زۆرانبازی سه ربازی له گه ل کورد و بارزانی به کاریکی ئاسان نابینیت . دیاره دوا ی ئه وهی حکومه تی عیراق و سوپاکه ی له هه موو هه وله سه ربازیه کانیان به هیرش کردنه سه ر پیاوانی بارزانی به هه موو جوړه چه کیکی قورس و سوک سه رکه وتنیان به ده ست نه هیئا ، بو ناچارکردنیان بو ئه وهی خو یان به ده سته وه بدن . ئیت هر هیچ ریگه یه کی تریان له پیشدا نه ماوه ته نها ریگه وتنی سیاسی نه بیت له گه ل دوژمنه کانیان و خۆبه ده سته وه دان نه بیت بو جی به چیکردنی داواکاریه کانی ئیران بو ئه وهی سنوره کانی له کورد دا بخت بو ئه وهی چیت یارمه تی لوجیستیکی نه گاتن .

نوسەر ئەو شۆرشە وەك شانۆيەك دەخاتە روو و دەلئیت زۆری نەماوہ پەردەى رووداوہكان دابخريٲ و كۆتايى بە شۆرشەكە بەھيٲزيت ديارە لەلايەن ئيرانەوہ . نووسەر بەتەواوى ھوشيار بووہ لەبەرامبەر رووداوہكانى ئەوسەردەمەو دەربارەى ميژووى كورد ، و دەلئيت كۆتايى بە بەشە خەباتى ئەمجارە ديت بەلام پيشوہچوونى بزووئتەوہى كورد ليٲرە پاناوہستى وھەر بەردەوام دەبيٲ بۆبەرەويٲش چوون بەرەو دوارۆژ .

لە پۆژنامەى دى تسايٲ لە بەروارى ١٩٧٢-١٤٠٤ ژمارە ١٥ دا بلاوكراوہتەوہ لەژيٲر ناونيشانى

نەوتەكە ھى خۆمانە ياخود نەوتى خۆمان بۆ خۆمان

لە پۆكەرى نەوت دا عەرەب خول لە دواى خول سەرکەوتوو دەبيٲ كلاوس – پيٲەر شميدت

حەفتەيەك تى ناپەرٲ بى ئەوہى شيخەكانى نەوت دەربارەى خويان قسە بكەن، نوٲى ترين ھەوالى مەترسيدار لە پۆژھەلاتى ناوہپاست ئەوہى گەورەترين سەرکردەكانى گەورە كانگاكانى نەوت پيشنياريان كردوہ بۆ كپيارە يابانيەكان كە لە دوارۆژدا بازرگانى لەگەليان ئەنجام دەدەن بى ئەوہى كۆمپانيا نەوتى يە گەورەكان بەشدار بن.

وہزيرى دەرەوہى يابان (كيجى ئايتچى) ھيچ لاريەكى نەبوو بۆ ئەوہى بەشيئوہىكى راستەوخۆ ھەلس و كەوت لەگەل عەرەب بكات بەلكو بەپيچەوانەو چاوہروانى نرخی ھەرزان بوو كە بۆ ئابورى يابان بەدەستى بەيٲيت. بەلام لايەنى عەرەبى چاوہرٲى زياترى دەكرد بە وہى بەگەيشتن بەريكەوتن لەگەل يابان كپيارى يەكەم دەتوانن گورزىكى توندى كوشندەى راستەوخۆ ئاراستەى كۆمپانيا نەوتى يەكانى پۆژئاوايى يەكان بكەن. ئەو گورز ليٲدانە دەبيٲتە چارەنوس ساز، لەبەرئەوہى نيشانەكان ئەگەر دەستخەلەت نەبن ئەوہەردەدەخەن، كاتى سەدەى زلھيٲزەكانى نەوت ئەوانەى كە ئيشى نەوتيان ھەرلە بېرھەلکەندنەوہ ھەتاکو لولەى بەنزىخانەكان لەژيٲر دەستان دابوو بەھيٲواشى كۆتايى پى ديت.

ھەرۆك پۆژنامەيەكى سويسرى (سۆنتاگ جورنال) بە ئاگادارى يەوہ نوسيوہىتى لەماوہى دەسالى تردا كۆمپانيەكانى نەوت چى تر وەكو ئيستا ناميٲنەوہ. وولاتانى نەوت فرۆش بى منەتن و ھەرۆھا بەئاشكرا دەریدەخەن كە دەيانەويٲ ئيش وكارى نەوت لەدەست خويان بگرن ھەر لە دەرھيٲانەوہ تاوہكو بەكارھيٲناني و لە كۆتاييشدا بۆئەوہى خويان لە ژيٲركاريگەرى داگيركەران دەرھيٲين. ھەرۆھا وەزيرى نەوتى سعودى و ووتەبيٲى وولاتانى نەوت دەرھيٲنەر ئۆپيک احمد جمانى گفتوگۆى يەكى داو بەئاشكرا گوتى (نەوتى خۆمان بۆخۆمان) .

دەرەنجامی کۆتایی

راو و بۆجونی نوسەر ئەلمانەکان بەوشیوەیە خوارووە تیبینی کراو

لە رۆژنامە کە لەسالی ۱۹۷۵ دیتریخ شترۆیهمان نوسیویەتی هەرچەندە شۆرشە کە لەلایەنی سەربازی وئەو بەشەخەباتە ی ئیستا گەیشتە کۆتایی بەلام بزوتنەوێ کورد لە بەرەو پێشچوون دا.

ئەوێ کە لەئەنجامدا دەستمان کەوتوێ پای نوسەرەکان دەربارە ی کورد لەو سەردەمەدا بۆمان دەرە کەوێت چۆنیەتی باسکردنە لە بارودۆخی کوردستان و عێراق لە پێش و هەرەوھا لە سەردەمی شۆرشێ ئەیلول لەبلاو کراوەکانی ئەلمانیا دا کاتیک رۆژنامە کە لەسەرەتای شۆرشێ ۱۹۵۸ دا مەترسی خۆی دەرختوێ بەرامبەر رۆدواوەکان و پێشینی هاتنی کاتیک مەترسیداری بۆ عێراق کردوێ . هەرەوھا چۆنیەتی باسکردنی بارودۆخی عێراق پێش و پاش شۆرشێ ۱۹۵۸ ی کۆماری قاسم و هەولێ قاسم وەک هەنگاوی یە کەم بۆ چاککردنی پەيوەندیەکانی لەگەڵ کورد و بەرەو پێش بردنی پەيوەندیەکانی ئەویش بەمەبەستی بەهێزکردنی بەرە ی ناوخی عێراق و دەسەلاتە کە ی بوو. بۆئەو مەبەستەش هەولێ گەرانەوێ بارزانی و هەفاله کانی لە یە کیتی سۆفیه تەوێ بۆ عێراق داو.

ئەلێرەدا رۆژنامە کە ئەوێش ئاشکرا دەکات کە قاسم لە پێناوی بەرژەوێندی تایبەتی خۆی کوردی بەکارهێناوێ بۆ چەسپاندنی دەسەلاتی.

عبدالکریم قاسم پەیمانێ بە کورد دابو بە پشتگیری کردنیان بۆ گەیشت بە مافەکانیان و بگرە بەلێنی زۆرتیشی پێ دابوو لە بەدەست هێنانی ئۆتۆنۆمی لە چوارچێوێ عێراقدا بەلام بە پێچەوانەوێ هەر کە کار و پێویستی پێیان نەما دوا ی چەسپان و بەهێز بوونی دەسەلاتە کە ی پەشیمان بۆو هەر کە هیچی تر هەستی بە مەترسی ناصرەکان و کۆمۆنیستەکان نەدەکرد بۆیە پەيوەندی مابەینی قاسم و ملا مصطفی بارزانی بەهێواشی تیکچو و ناکوکی دروست بوو، رۆژنامە کە باس لە نا ئارامی کۆمەلایەتی و سیاسی لە باکوری عێراق و تەشەنە سەندنی ئەو نا ئارامی بە بەرەو باشوری عێراق دەکات.

قاسم هێرشێ کردە سەر کورد و بە خێلەکی و دواکەوتوو و تیکدەر ناوی بردون. کەبوێ هۆی دەستپێکردنی جولانەوێ کورد و بارزانی لە دژی حکومەتی عێراق لە سالی ۱۹۶۱ بەوێ کە ئەو پەیمانانە ی کە قاسم بە کورد و بارزانی دابوو بۆ بەدەست هێنانی مافەکانیان بەجی ی نەگە یاند و لێیان پەشیمان بووێ .

هەرەوھا حکومەتی عێراق دەستی پێکرد بە بەکارهێنانی چەکی قەدەغە کراو لە ناپالم و چەکی کوشندە. ئینگلتەرا یارمەتی سەربازی پێشکەش بە قاسم کرد بۆئەوێ قاسم و رژی مە کە ی لەدژی کۆمۆنیستەکان و کورد بەهێزبکەن و بۆ ئەوێ بەرەنگاریان بێتەوێ . لەسەردەمی شۆرشدا رۆژنامە نووسان تەنها بە دزی یەوێ زۆر بە دەگمەن توانیویانە خۆیان بگە یەننە ناوچە ی شەرەکان لە کوردستان. چونکە ئەو شەرە پیسە وەک رۆژنامە کە ناوی ناوێ بەدزی و بە نەپنی ئەنجام دراوێ دوور لەچاوی

پراگەياندن.گرنىگى كەسايەتى بارزانى لە ناو جولانەوەى شۆرشى كوردستان و كارىگەرى ئەفسانەيى كەسايەتى بارزانى و كارىزمى لەسەر شۆرشەكە بەھىزبوە.

پۆژنامەكە لە يەك لە ژمارەكانى پۆژنامەكەدا بارزانى وەك كەسايەتى يە جيهانى يەكاندا بە كەسايەتى ھەفتە دەناسىنرئەت لەسالى ۱۹۶۶ .

ژەنەرآل مصطفى بارزانى ئەو كەسايەتى يەيە كە سەرۆكايەتى چالاكى يەكانى پۆشنىبران و سەرۆك خيڵەكان بەيەكەو دەكات و ھەردوو چىنى بەيەكەو بەستۆتەو لە پڕپەوى خەباتى شۆرشگىرپانەى ئازادىخوآزى كورد.

ھەرەوھا پۆلى بارزانى لە شۆرشەكە و بەرەوپيئشېردن و سەرکردايەتى كردنى جولانەوەكە زۆر گەرەبە. باس كردنى كەسايەتى مەلا مستەفا بارزانى و وەسف كردنى وەك ژەنەرآلىكى سەربازى گەرەبە ، ھەرەوھا لەلایەن چەكدارەكانى خۆشەويست بوو . كەسايەتى بارزانى وەك سەمبولى شۆرشەكەو كورد گرنىگ بوە بۆيە عىراق ھەولئى ئەوەى داوە دەستگىرى بكات بۆ ئەوەى گرۇگىشى شۆرش سست بكات و وورەى شۆرشگىرپان بشكىنئيت . لەگەل بۆلەوونەوەى نازناوى (شىرى چيا) وەك سەمبولىكى شۆرشگىرپان ئازدىخوآزى كورد لەناو بۆلەوونەوەى ئەلمانىادا بەتايەتى و جيهاندا بەگشتى. پۆژنامەكە بارزانى وەك پيئشكەريكى سياسى كورد دەناسىنئيت وەك وەلام دانەوەيك بۆ قاسم بەوەى كە بارزانى ئەوەك تەنھا سەرۆك ھۆز و دەرەبەگ و خيڵەكى يە بەلكو خاوەن ھزرىكى ئايدۆلۆژى حزبى و سياسى نىشتىمانى يشە و بەلكو حزبىكى سياسى مۆدېرن يش سەرکردايەتى دەكات بە ھەبوونى ئەندامانى زۆر پيئشكەوتوو تىايدا. واديارە ھەندىك جار نووسەر بەچاوپيكي كۆمۆنىستى يەوە سەيرى مەلا مصطفى بارزانى كردو و بەسەرکردەيەكى كۆمۆنىستى كوردى گەرآوہ لە يەكىتى سۆقيەت ناودەبات.

بەلام لەئامازەيەكدا پۆژنامەكە لە كۆتايى سالىكانى شۆرش ۱۹۷۵ نوسيوەتى مەلا مصطفى بارزانى خەباتكارپىك و شەركەرپىك بوو لە مندالىەوہ. بەلام ھىچ كاتىك سياسىەك نەبوو كە بە ئارامى ھىزوتواناكانى دوژمنەكانى ھەلبسەنگىنى. كەئەوہش ئامازە پيئكردنىكە لەو ھەفتەنامەيەدا لە كاتى دواى كۆتايى پيئپىنانى شەپ و شۆرش و ئەو مۆامرە گەرەوى كەلە كورد كرا لەلایەن ھىزە نيودەولتەكانەوہ.

لەبارى ناوہخۆى عىراقدا

باس وپيئشبنى لە وەرچەرخانىكى ميژوويى دەكات دواى ۱۹۵۸ كە بارودۆخى عىراق لە بنەرەتدا دەگۆرپت لەكاتىكى پىر ئارامى و لەنگەرگرتوويى بۆ دۆخىكى ناارام و پىرلە پىكابەرپايەتى و ناجىگىرى

سیاسی. دەلێت کاتیک عیراق لە سەردەمی عوسمانی یەکاندا بە یەک لە دواکە وتووترین ناوچەکان بوو لە لایەنی ئابوری دا. دیارە ئیستا شەپۆلی لافاوی رقی و کینه پەنگ خواردوووە گێروگرفتهکان بەدەردەکەون.

لێرەدا لەباسیکی کوردنا نوسەر باسی هێرش توندی ئاسمانی عیراقی دەکات بۆ سەر لادێ و گوندە کوردیەکان دا بەچەکی قورس بەلام بێ ئەوەی هیچ ئەنجامیکی هەبویت. بەلکو باس لە سەرکەوتوویی سەربازی هێزەکانی کورد دەکات لەماوەی ئەو سەڵەدا.

دیارە نوسەر ویستویەتی ئەو نابەرامبەریە هێز لە مابەینی کورد و سوپای عیراق پیشان بدات بەوەی کە ئەو هێزە عیراقی یە بەتانک و تۆپ و فرۆکە بەچەکی قورس چە کدارکراو هەولی ئەوە دەدات کە کورد سەرکوت بکات بەتایبەتی کە کورد هیچ چەکیکی وابەهێز یان سوپایەکی رێکخراوی نی یە بۆ ئەوەی بەرگری لەخۆی پێ بکات.

عیراقیش زیاتر سوور بوو لەسەر لێدانی کورد و بەکارهێنانی هێز لە دژی کورد بۆ ئەوەی لە لایەنی سەربازی بێ هێزی بکات و وای لێ بکات سەری پێ شوڤبکات.

ئەوەی لای عیراق گەنگ بوو زۆرجار بریتی بوو لە بەهێزکردنی بزوووتنەوی ناسیۆنالیزمی عەرەبی لە دژی ناصریەکان ئەویش بە لێدانی کورد و لەسەر حسابی کورد بوو.

لەو رۆژنامەیدا باس لە دەستکەوتەکانی کورد لەسەر ئاستی ناوەکی و دەرەکی لەو شوڤشەدا دەکرێت بەوەی کە باسی چەندین کاردانەو ناوخۆییەکانی شوڤش لەسەر کۆمەلگەی کوردستان بەگشتی دەکرێت ، کە باوەری کورد خۆی بە شوڤشەکە و بەرەوپێش چونی بیروباوەری نەتەوایی کورد زیاتر دەبێت. هەرەها گەشەسەندنی باوەری نەتەوایی بە دۆزی کورد لەسەر ئاستی چوارپارچەیی کوردستان گەشە دەستێنێت.

دەرخستنی چۆنیەتی بونی شوڤشەکە بە فاکتەرەکی پیشکەوتنی بیری نەتەواییەتی کورد و دەبێتە هۆی گەشەسەندن و بڵاوبونەوی هۆشمەندی نەتەواییەتی زیاتر لەهەر چوارپارچەیی کوردستان و جیهان. لێرەدا رێککەوتنی ۱۱ ی ئاداری ۱۹۷۰ دەبێتە دەسکەوتە هەرە گەنگەکانی ئەم شوڤشە لەبەدەستپێنانی تارادەیک ئاستیکی پیشکەوتوو لە ئۆتۆنۆمی بۆ خەلکی کوردستان لەوکاتەدا.

لەباری نێودەولەتی و رای بڵاوکراوەکە بۆ مافی کورد

پەيوەندی یەکانی شوڤشەکە بەگشتی لەسەر ئاستی نێودەولەتی و جیهان و دەرەو و چۆنیەتی تێروانیی زلهێزەکان بۆ شوڤشەکە بەو شیوەیە بوو :

باس لە هەلۆیستی وولاتان دەکرێت بەرامبەر بە شوڤشەکە. وە ئاماژە بە زولم لێکردنی کورد دەکرێت و بە ئاشکرا پەخنە لە سیاسەتی جیهان و زلهێزەکان دەگرێت بە لە پشتگوێ خستنی مافی

كورد و گرنكى نەدان بە مافى كورد لەژىر سىستەمىكى بەناو جىهانى نۆدەوولەتى دادوەرۆ پىشتىگر لە مافى كەمايەتى و نەتەووەكان و ئازادىيەكان. يەك لە رۆژنامەنوسەكان نوسىويەتى وەك گللىيەك_» بەپراستى جىگەى خۆشحالى يە لەكاتى سەدەى مافى چارەى خۆنوسىن بژىم». و باسى ئەوەش دەكات كە چۆن كورد لە پەيمانە نۆدەوولەتى يەكانى مابەينى زلەيزەكان لە ماف و بەلئىنەكان بى بەش كراون و لەسەر خاكى خۆياندا مافيان پى شىل كراو. هەرەوھا وەك وەلامىك بۆ ئەوانەى كە باسى مافى گەلان دەكەن لە سەر بەستى و ئازادى .

دەربارەى سىياسەتى نۆدەوولەتى بەرامبەر بە كورد لەوكاتەدا هەرچەندە كورد جۆرەھا پەيوەندى ھەبۆ بەلام. كورد لە بارزەيەكى بەتال دەخولتتەو. ئەلئىرە مەبەستى نووسەر دۆزى كورد ھەر لە شوپنى خۆيدا خول دەخواتەو و ھىچ بەرەو پىشچوونىكى ئاشكرا لە نۆدەندە نۆدەوولەتەكان بەخۆيەو و نايىتت. بەلكو لەكۆتايى خەباتى شۆرشگىرى سىياسى و سەربازىدا ھەر لە جىگاي خۆيداى و ئامانجەكانى زۆر بەكەمى و سستى دىتەدى يان بەلكو ھەر ناىتەدى و تەنھا وەك كارتى پەستان بۆسەر بەكترى بەكار دەھىتريت لە گۆرەپانى سىياسى دا .

لەوانە بەتايەتى ھەلۆيىستى وولاتانى عەرەبى وەك ھەلۆيىستى مىسرو جمال عبدالناصر ھەرەوھا ھەلۆيىستى سورىيەكان .

لەلايەكى تردا ناصر شى ھىچ پىشتىگرىيەكى پراستەوخۆى بۆ كورد دەرنەبرىو بە داواكارىيەكانى بارزانى ، وادىارە كورد ھەر بەتەنھا بوو لە يارىيە سىياسى يەكە. رۆژنامەكە دەلئىت جمال عبدالناصر ھەولى باشكردنى پەيوەندى يەكانى دەدات لەگەل قاسم بۆئەوى بىخاتە ژىر كاريگەرى خۆى ، بەلام قاسم لەوترسە ھەولى دەدا پىشتىگرى كۆمۇنىستەكان و كورد بۆخۆى مسۆگەر بكات بۆئەوى ناصر نەتوانىت وەك داردەست بەكارىان بەئىتت لەدژى، وادىارە ھەريەكەو ھەولى ئەوى دەاد كە خۆى بە سەرۆكى نەتەوويى بناسىتت.

نوسەر بە ووربايەو دەروانىتتە سىياسەتى وولاتان بەرامبەر بە كوردى ماف خوراو و پوداوەكانى بە ووردى ھەلسەنگاندو لە پەيوەندى ھىزەكان لەگەل كورد و چۆنيەتى تىروانىيان بۆ مىللەتى كورد تەنھا لە پروانگەى بەرژەووەندى يەكانى خۆيان بەتايەتى سۆفەتى يەكان، كە بى ھەلۆيىست بوون لەترسى بەرژەووندىيەكانىان ھەتاكو لە لىدان و كوشتنى ھەقالاتيان لە كۆمۇنىستى يەكانى عىراق.

خۆرۆشۆف نەيتوانى برىاي ئەو بەدات كە مارشالى شەرەفى سۆفەت بە شىوہىيەكى پراستەوخۆ و بە ھەموو شىوہىيەك و دەزگايەك كە بۆسەر كەوتن پىويستە پىشتىگرى بكات. وە قاسم لەلايەن خۆيەو رىزى لەو ھەلۆيىستەگرتو كاتىك دەلئىت لە كۆنگرەيەكى رۆژنامەوانىدا، (ھىچ نىشانەيەك و بەلگەيەك نىيە كە ئەو بەسەلمىتت كە پەيوەندى لەمابەينى يەكئىتى سۆفەت و ياخيوان ھەيە).

يەكئىتى سۆفەت پىشتيان لە بارزانى كردو لە پىناوى بەرژەووەندى تايەتى خۆيان. دواى ئەوى كە كوردىان بەھىزىكى پىشتىوانى خۆيان دەزانى لەناوچەكە بۆ گەيشتن بە ناوچەكەو سەپاندنى دەسەلاتيان

تیایدا هەرچه‌نده که له سه‌ره‌تادا به چاوی زۆر ریزو خۆشه‌ویستی یه‌وه ده‌یان‌روانی یه ژه‌نه‌رال بارزانی و به مارشالی شه‌ره‌ف و به هاوپه‌یمانی خۆیان زانیوه و باسیان لیک‌کردوه وه‌دیاره دروست بوونی کوردستانی گه‌وره به خه‌ونیکی سۆقیه‌تی له قه‌لم ده‌دات که نه‌هات‌بێته دی . ئه‌وه‌ی که نووسه‌ر لێره باسی ده‌کات له‌سه‌ر ئاستی نیوده‌وله‌تی و هه‌موو جیهان دا ئه‌وه‌یه که نه‌ک ته‌نها یه‌کیتی سۆقیه‌ت به‌لکو رۆژنامه‌که نوسیویه‌تی، له‌لایه‌ک هه‌موو بلۆکی رۆهه‌لات ده‌یان روانی یه جم وجۆلی کورد له‌چیاکانی کوردستان به‌ دلخۆشی یه‌وه.

له‌لایه‌نی په‌یوه‌ندیه نیوده‌وله‌تیه‌کاندا له سه‌رده‌می شو‌رشێ ئه‌یلول دا وا دیاره کورد چالاک و ناسراو بووه . وه وادیاره فه‌ره‌نسا له‌گه‌ڵ کورد په‌یوه‌ندی سیاسی هه‌بوه کاتیک فرنسا و شارل دیغۆل له پیکهات‌بێکدا ویستی چه‌ک به عیراق بدات له‌ ۱۹۶۶ دا وبارزانی هه‌لسا نامه‌یه‌کی نارد بۆیان ،هه‌رچه‌تییک بیت فه‌ره‌نسا هه‌رچه‌نده هه‌ولێ هه‌لخه‌له‌تاندنی کوردی داوه ، چونکه فه‌ره‌نسا ته‌نها ره‌چاوی به‌رژه‌وه‌ندی یه‌کانی خۆی کردوه ، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا به‌لام ریزی له بارزانی گرتوه و تیگه‌یشتوه له مه‌ترسی یه‌کانی کورد. هه‌ر بۆیه‌ش وه‌لامی نامه‌ی بارزانی داوه‌ته‌وه وه‌ه‌ولیداوه بارزانی دلنیا‌بکاته‌وه له‌وه‌ی ئه‌و چه‌که‌ی دراوه‌ته عیراق له‌دژی کورد نی یه، ئه‌وه‌ش هه‌رچه‌نده ئه‌گه‌ر راست نه‌بیت به‌لام هه‌ولێ دلنیا‌کردنه‌وه‌ی بارزانی دراوه هه‌رچه‌تییک بیت دیاره بارزانی وشو‌رشێ کورد بۆ فه‌ره‌نسی یه‌کان ناسراو بوه. فه‌ره‌نسیه‌کان شو‌رشێ ئازدیخوازی کوردیان ناسیوه و تیگه‌یشتنیشیان بۆی هه‌بوه.

شه‌رکردن بۆ ناشتی

رۆژنامه‌که ئاماژه به‌وه ده‌کات که کورد میلیه‌تیکی شه‌رخواز نیه و به‌لکو به‌دوای مافه‌کانی خۆیدا ده‌گه‌ریت. وه‌بارزانی‌ش و سه‌رکرده سیاسی‌ه‌کانی کورد له‌گه‌ڵ گه‌فتوگۆن ئه‌گه‌ر بکریت ، به‌لام به‌مه‌رجن گه‌فتوگۆیه‌ک و ناشتی‌ه‌کی سه‌ر به‌رزانه بیت. که کورد تیایدا به‌سه‌ره‌به‌رزی به‌ده‌رکه‌وێت . کورد میلیه‌تی‌که شانازی به‌خۆیه‌وه ده‌کات و سه‌ر بۆ دوژمنانی شو‌ر ناکات. به‌لام دیاره حکومه‌تی عیراق به‌پێچه‌وانه‌وه هه‌رده‌م هه‌ولێ پراپێچکردن و گواستنه‌وه و به‌عه‌ره‌بکردنی داوه و ویستویه‌تی به‌سیاسه‌تی ژێرده‌ستی و زه‌بروزه‌نگ کورد ژێرده‌ست و ده‌سته‌مۆ بکات و سه‌ری پێ شو‌ر بکات ئه‌وه‌ش ئه‌و په‌یامه‌یه که ئه‌و رۆژنامه‌نوسه‌ گه‌یاندویه‌تی.

به‌لام عیراق هه‌مووکاتیک ئه‌و ویسته ناشتیخوازه‌ی کوردی استغلال کردوه به‌ پێچه‌وانه‌وه بۆ خۆبه‌هێزکردن وه‌لخه‌له‌تاندنی کورد هه‌ر له راگرتنی شه‌ر بۆ ماوه‌یه‌ک کاتیک حکومه‌ت بیه‌یز ده‌بیت و شکه‌ست دینی وه دووباره ده‌ستپێکردنه‌وه‌ی هێرشه‌کانی حکومه‌ت بۆسه‌ر کورد هه‌رکاتیک که به‌هێزبۆته‌وه .

له بابەتیکدا بەناوی هیوایەکی بۆ کوردان واتە نووسەر لێره‌دا ناشتی بە هیوایەکی چاره‌سەر بۆ کورد پێناسە دەکات، که‌واته کوردیش هەر چاوه‌ڕێی ناشتی بوون و بۆ ناشتی شه‌ریان کردوه وه‌هه‌ر کاتیک بۆیان په‌خسابیت خێرا ڕیگاچاره‌ی ناشتی یان گرتۆته‌به‌ر. به‌لام له شه‌رکردنیشدا نازا و توندن و سوپای عیراق یان له شه‌ردا هیلاک کردوه.

له‌بابه‌تیکدا نوسه‌ر ده‌لێ ئه‌وماچه‌ی بۆه‌ندیکی ماچی براهه‌تی بوو به‌لام بۆ هه‌ندیکی تر ماچی مردن بوو. وه‌ک ئاماژه‌ یه‌ک بۆ ڕیککه‌وتنی جه‌زائیر ساڵی ۱۹۷۵ له‌مابه‌ینی عیراق و ئێران دا. یه‌ک له ترسناکترین ده‌رهاویشه‌ ترسناکه‌کانی ئه‌م شو‌ڕشه‌ له‌سه‌ر ناوچه‌که‌ به‌گه‌شتی بریتی بوو له ڕیککه‌وتنی جه‌زائیر ساڵی ۱۹۷۵ له‌مابه‌ینی وولاتانی ناوچه‌که‌ له‌دژی کورد و ڕیکه‌وتنی وولاتانی ئۆپیک بۆ به‌رژه‌وه‌ندی یه‌ کانی خۆیان له‌دژی کورد و شو‌ڕشه‌که‌ی. به‌تایه‌تی ناچارکردنی عیراق به‌دوودلی بۆ سه‌ردانه‌واندن بۆ داواکاریه‌کانی ئێران له‌سه‌روه‌ری بۆ شط‌العرب و دواپی ده‌بیته‌ هو‌کاری هه‌لگیرسانی شه‌ری عیراق و ئێران. که‌ ئه‌نجامه‌کانی زانراوه‌ لای هه‌موومان

سه‌رچاوه

لیسته‌ی ژماره‌ی هه‌فته‌نامه‌که

- 1- A. R. Philby: Noch brodeln in Bagdad. (die Kommunisten sind selbstsicher-Zweifel an der Armee), in : Die Zeit, Nr:22/ 29.05.1959.
- 2- H. P. „Die Kurden geben nicht auf (Ein alter Traum der Sowjets blieb unerfüllt), in : Die Zeit, Nr:48/ 24.11.1961.
- 3- D.R.: Die Revolte der Kurden. General Kassem kämpft hart, aber erfolglos, in :Die Zeit, 26/ 29.06.1962. 4-Volk ohne Anwalt. In : Die Zeit 33/ 17.08.1962.
- 4- Krieg gegen die Kurden?.Ein stolzes Volk träumt vom eigenen Reich, in: Die Zeit, Nr.16/ 16.04.1965.
- 5- D. St.: Iraks häßlicher Krieg. In : Die Zeit, Nr. 27/ 05.07.1963.
- 6- Endlich Hoffnung für die Kurden?. Friedensangebot aus Bagdad – Moskau riet zur Waffenruhe, in : Die Zeit, Nr. 28/08.07.1966.
- 7- Namen der Woche. Mulla mustafa Al-Barzani, in : Die Zeit, Nr. 45/ 04.11.1966.
- 8- V. K. : De Gaulle macht mit. Die ersten Früchte der proarabischen Politik, in : Die Zeit , Nr. 07/16. Februar.1968.
- 9- Frieden im "wilden Kurdistan" . Nach jahrelangem Kleinkrieg: Versöhnung in Bagdad – Held Barzani schweigt, in : Die Zeit, Nr. 12/ 20. März.1970.
- 10- Dietrich Strothmann : Die Kurden im Teufelskreis. Wieder sagte General Barzani

Bagdad den Kampf an, in Die Zeit, Nr. 19/ 03.05.1974.

11- Dietrich ^stro^hmann : Die letzte Jagd des alten Löwen. Nach 14 Jahren: General Mulla Mustafa Barzani mußte die Waffen strecken, in : Die Zeit, Nr. 15/ 04.04.1975.

12- Klaus-Peter Schmid : "Das Öl gehört uns". Im Petroleum-Poker gewinnen die Araber Runde um Runde, in : Die Zeit , Nr. 15/ 14. April . 1972.

صورة الكورد وثورة أيلول في الصحافة الألمانية تحليلات علمية موضوعية عن مقالات صحيفة (دى تسايٲ) (Die Zeit)

ملخص

يتكون البحث من ترجمة و دراسة المقالات المنشورة في جريدة (دى تسايٲ أى بالعربي ألوٲت) الألمانية الذي كتب عن الثورة الكردية وعن مراحلها المختلفة بمقالات عديدة في ذلك الوقت منذ اندلاعها في سنة ١٩٦١ حيث تناولت الكتابة عن اوضاع العراق منذ اندلاع ثورة ١٩٥٨ واستيلاء الزعيم عبدالكريم قاسم على الحكم في العراق. هذه المقالات تحدثنا عن كيفية تعامل الحكومات العراقية المتعاقبة مع قضية الشعب الكردي منذ اندلاع ثورة أيلول ١٩٦١ بقيادة البارزاني وحتى نهاية عام ١٩٧٥ واتفاقية جزائر.

بدأ الالمان بالكتابة عن الوضع الداخلي للعراق وتحرك الشيوعيين بعد الانقلاب على النظام الملكي ومجئ نظام جمهوري بقيادة عبدالكريم قاسم. ثم تعامل قاسم مع الكرد والشيوعيين. ثم الكتابة عن حيثيات الثورة الكردية في مقالات منذ بداية الثورة بعنوانين الحرب ضد الكرد و شعب يعتز بنفسه ويحلم بوطنه . وتحدثوا عن مقاومة الكرد الباسلة للدفاع عن نفسه وعن حريته.وفي مقالة وصفت الحرب القذرة الذي يشنه الحكومة العراقية ضد مواطنيه الكرد بأسلحة محرمة ومن ثم و في النهاية أمل جديد للكرد بما يعني إمكانية للوصول الى حقوقهم عن طريق هدنه ومفاوضات مع الحكومة عن طريق سلام ومحادثات. وكتبت الجريدة عن الملا مطفي البارزاني كشخصية الاسبوع العالمية بعنوان المارشال الكردي المعروف التقى برئيس الدولة عارف في شمال العراق للتحديث عن السلام .وفي سنة ١٩٧٠ كتبت الجريدة عن عملية السلام في كردستان وبعد ذلك مواصلة القتال مرة اخرى وهذه المرة بوحشية اكبر وبأسلحة فتاكة واكثر تدميرا. وكتبت عن المساعدة والمساندة الفرنسية والسوفيتيه للحكومة العراقية وتسليح القوة الجوية العراقية من جديد للعودة الى الساحة في المنطقة للعب دور اكبر للحصول على مكاسب اقتصادية وسياسية.و في النهاية صيد الاسد العجوز. المقصود به البارزاني حيث بعد ١٤ سنة اجبر الجنرال بارزاني على التخلي عن سلاحه والتخلي عن الثورة.

The image of the Kurds and the September revolution in the German press Objective scientific analyzes of Die Zeit articles “Die Zeit”

Abstract:

The research consists of translating and studying articles published in the German newspaper “Die Zeit”, which means in Arabic “The Time”, who wrote about the Kurdish revolution and its various stages in many articles at that time since its outbreak in 1961, where they dealt with writing about the situation in Iraq since the outbreak of the 1958 revolution and the takeover of the leader Abdul Karim Qasim rule in Iraq. These articles talked about how successive Iraqi governments dealt with the issue of the Kurdish people since the outbreak of the September 1961 revolution led by Barzani until the end of

1975 and the Algiers Agreement. The Germans began writing about the internal situation in Iraq and the movement of the communists after the coup against the monarchy and the advent of a republican regime led by Abdul Karim Qasim. Then Qasim dealt with the Kurds and the Communists. Then writing about the merits of the Kurdish revolution in articles since the beginning of the revolution with the titles of the war against the Kurds and a people who are proud of themselves and dream of their homeland. And they talked about the valiant resistance of the Kurds to defend themselves and their freedom. In an article that described the dirty war that the Iraqi government is waging against its Kurdish citizens with forbidden weapons, and then and finally, a new hope for the Kurds, which means the possibility of reaching their rights through a truce and negotiations with the government through peace and talks. The newspaper about Mullah Mattafi Barzani as the global figure of the week entitled the well-known Kurdish Marshal met with the President of the State Aref in northern Iraq to talk about peace. French and Soviet assistance and support to the Iraqi government and arming the Iraqi air force again to return to the arena in the region to play a greater role to obtain economic and political gains. And in the end, hunting the old lion, meaning Barzani, where after 14 years General Barzani was forced to give up his weapons and abandon the revolution.

رول و قوربانییت خه لکی گوندی بایری د شوره‌شا ئه یلولی دا (۱۹۶۱ - ۱۹۷۵)

پ. ه. د. حکیم عبدالرحمن زبیر بایری

زانکویا دهوک - کولیزا زانستین مروقیه تی - پشکا میژوو

drhakeem77@gmail.com

کورتی

شوره‌شا ئه یلولی (۱۹۶۱-۱۹۷۵) ئیکه مین شوره‌شا سه رانسه‌ری بو لباشورری کوردستان، پتیا خه لکی رول بهر ره‌نگه‌کی بیت تیدا هه‌بویه و قوربانی بو داینه بتاییهت خه لکی گوندان لده‌قه‌ریت ئاسی و چیاپی کولدیور ده‌ستی رژیمت ئیراقی بون. لی خه لکی هندهک گوندان ژبه‌ر چه‌ندین ئه‌گه‌ران روله‌کی به‌رچاف ترو سه‌ره‌کی دوئی شوره‌شی داهه‌بویه و قوربانییت مه‌زن بو ئارمانجیت وی داینه لسه‌ر ده‌ستی رژیمی ئیراقی بین وی سه‌رده‌می.

گوندی بایری کودکه‌فته بناری باکورئی روژئاڤای چیاپی مه‌تینا لده‌قه‌را دوسکیان ئیک ژوان گوندان بویه بیت خه لکی وی روله‌کی باش دشوره‌شا ئه یلولی دا گتیا به و قوربانییت مه‌زن بو پیش کیش کرینه بتاییهت قوربانییت گیانی. هه‌ر لده‌ست بیکا هلبونا شوره‌شی چه‌ندین بایری گه‌ه‌شتینه ناف ریزیت پیشمه‌رگه‌هی و بشک داری دپتیا شه‌رو داستانییت وی داکریه بتاییهت وه‌ک شه‌ری لومانا- که‌قله‌سنی و شه‌ری گه‌لی قه‌نتارا و شه‌ری زوزک وه‌ندری و و شه‌ری مه‌تینی و چه‌ندین شه‌رو داستانییت دی تر، و شه‌هیدو بریندار داینه دوان شه‌ران دا مینا شه‌هیدی سه‌رکرده (عمر یونس بایری) کو لداستانا گه‌لی قه‌نتارا لساالا ۱۹۶۲ شه‌هید بویه، هه‌روه‌سا ژلای ریخست و وه‌اریکاری و خزمه‌تا پیشمه‌رگه‌هی ژی فه خه لکی گوندی بایری پیشه‌نگ بویه لوی ده‌قه‌ری و بدریژاها شوره‌شا ئه یلولی ژبه‌ر قی چه‌ندی قوربانییت مه‌زن داینه وه‌ک سزا وتولقه‌کرن ژلای رژیمی فه و چه‌ندین جاراگوندی بایری هاتیه بومه‌ باران کرن بفروه‌کیتین جه‌نگی و قوربانییت مادی و گیانییت مه‌زن قی که‌فتینه بتاییهت لبومه‌بارانکرنا ۱/۴/۱۹۶۴ کو (۱۱) شه‌هیدو و بده‌هان بریندار هه‌بویه زیده‌باری زیانییت دی بیت مادی و ده‌رونی و کومه‌لایه‌تی.

ئارمانج ژفی قه‌کولین ديار کرن و به‌رچاف کرنا رولو قوربانییت گوندی بایری یه دشوره‌شا ئه یلولی دا کو هه‌تا نوکه که‌سه‌کی لسه‌ر نه‌ قه‌کولیه و نه‌نقیسی یه. ئه‌ف قه‌کولینه پیک ده‌یت ژده‌رازیکه‌کی وه‌ک باگراوه‌نده‌کی دیروکی وجوگرافی کورت لسه‌ر گوندی بایری و چار ته‌وه‌ریت سه‌ره‌کی پیک ده‌یت ته‌وه‌ری ئیک: هلویت خه لکی گوندی بایری ژ به‌ر پایه‌بونا شوره‌شی و هاتنا ملا مصطفی بارزانی بو ده‌قه‌ری، وته‌وه‌ری دووی: رول و قوربانییت بابیریان د شه‌رو داستانییت ده‌ست بیکا شوره‌شی دا (۱۹۶۱ و ۱۹۶۲) لده‌قه‌را بادینان، وته‌وه‌ری سین کوشتارا گوندی بایری لنیسانا ۱۹۶۶ وته‌وه‌ری چاری ودوماهی: رولی خه لکی گوندی بایری دقوناغین به‌ری و پشتی به‌یانا (۱۱) ناداری ۱۹۷۰ دا. و قه‌کولین بدوماهی ده‌یت چه‌ندین ئه‌نجامیت قه‌کوله‌ر گه‌ه‌شتی دماوی قه‌کولین دا.

کلیل (رول ، قوربانی ، گوند ، بایر ، شوره‌شا ، ئه یلولی)

دهرازينك / باگراوهندهكى ميژوويى و جوگرافى يى كورت لسهر گوندى بابينى:

گوندى بابيرى تىك ژ گوندين نافدارو كه فنار و دپرينت قهزا ناميدى پاريزگهها دهوكى يه سه بهوزا دوسكى ژريان فه، دكهفته بنارى چيائ مهتينا ژلايى باكورى روژنافا، لسهر سى گوشا دناقهرا دهقهرا دوسكى ژيرى و بهروارى ژورى و گوليان دا، جهى گوندى بابيرى جهه كى گرنك و ستراتيزى يه لدهقهرى ژبهركو دكهفته سه رپيا سههركى ژ دهقهرين سنورى و بهروارى بالا بهرهف دهقهرا دوسكيا و تامايا بههدينان فه، گوندى بابيرى دگهل ههر تىك ژ گوندين (كه ره گوهن، كانى بهلاقى، وهرمىلى، بانكا، ئهرزى) وهك ههريمهكا جوگرافى يا بچيك و جودا و سنوردار لدهقهرى پىك دهينين، دگوتى ههرىما شىخو يان پترين جاران لسهر دهمن شورهشا ئهبلولى دگوتى (وهلاتى شخو) ژبهركو ژلايى جوگرافى فه وهك مه گوتى دهقههكا جوگرافى يا گرتى يه بسنوريت سروشتى ژلايى باشورى فه چيائ مهتينا يه و ژلايى روژنافا رويبارى خابيرى يه و ژلايى باكورى فه رويبارى نيھنيكى بهرواريانه، كو ئه وههريم دست پىن دكهت ژ گهليى ديهى ههتا لوفيت بابيرى لهنداى رويبارى نيھنيكى بهرهف دهقهرا بهروارى بالا فه.

كه لها (شخو يان شىخو) يا ديروكى دكهفته نافهراستى گوندين وى ههرىما بچيك كو لچهرخين ئيسلامى بنگهه مىرنشينهكا بچوك بوو دهستههلات دارى لوان گونداىنكر له وا ئه وه دهقهر بناقى وى كهلهى هاتيه نياسين^(۱).

ژلايى كارگيرى فه گوندى بابيرى دگهل گوندين دى يين ههرىما شخو ل سالا ۱۹۵۷ ژلايى حكومهتا ئيراقى فه گرديايون بناحيا كانى ماسى فه بناحيا بهراوارى بالا هاتبو نافكرن، بهلى ژبهركو خهلكى فان گوندان خو ژ هوزا دوسكيان حساب دكهن و ئهف چهنده بفرمانا حكومهتا ئيراقى بوو لهورا پشتى سهرهلدانا نادارا سالا ۱۹۹۱ و نهمانا حوكمى ئيراقى لههرىما كوردستانى، فان گوندان نهفوسا خو ژ ناحيا كانى ماسى بهروارى بالا فه گوهاستيه ناحيا بامهرنى لناف دوسكيان^(۲).

ژيانا خهلكى گوندى بابيرى لسهر دهمن شورهشا ئهبلولى وهك گونديت دى ييت دهقهرى لسهر كارى چاندى و خودان كرنا تهرش و توالى بوو، ژمارا خهلكى بابيرى لوى سهردهمى نيژيكى (۳۰۰) كهسان بوو ژ (۳۰ تا ۴۰) خيزانان پىك دهاتن كو دابهش دبون لسهر سى مالباتين سههركى (مالا حسهنيى، مالا شينو، مالا كهلهشى)^(۳).

(۱) بو زيدهتر پيزانينا لسهر وى كهلهى سههيكه: شقان شكرى هرورى، كهلا شخو، گوڤارا دهوك، گوڤارهكا رهوشه نيبيرى گشتى يه، سهروكاتيا باژيرفانيا دهوكى دهردنيخت، ژماره (۱۲)، نادارا ۲۰۰۱ ل ل ۹-۱۴

(۲) ئينسكلو پيدا پاريزگهها دهوكى

(۳) چاڤيكهفتنين كهسايهتى دگهل هژمارهكا خهلكى گوندى ههفچهرخى وى سهردهمى بوون. وهك: صديق پيرو ابراهيم بابيرى (۱۹۴۷ ز)، عمر تاهر محمد شينو بابيرى (۱۹۴۰ ز).

ژلایښ ره‌وشه‌نیبری څه هه‌ر لده‌ست پینکا شوره‌شا نه‌یلولښ لسالین شیستان قوتابخانه لبا‌بیری هاته څه‌کرن و به‌ری وی ده‌می مزگه‌فت و خواندنا نایینی ژي لگوندی هه‌بوو^(۱)، له‌ورا ځوانده‌ځان و ره‌وشه‌نیبر فه‌قی زوی لناف بایریان په‌یدابوون نه‌ف چه‌نده ژي بو هوکار ژ بو په‌یدابونا هشیاریا نه‌ته‌وه‌ی لده‌ف خه‌لکښ گوندی بایریښ کو خودان رول بن دبزافا زرگاری خوازییا کوردی دا هه‌ر ژ شوره‌شا نه‌یلولښ هه‌تا سه‌ره‌لدانا سالا ۱۹۹۱، و ناماده‌بن هه‌می قوربانیان بدن ژبو نازادیا کوردستانښ و ده‌ست څه‌ئینانا مافین ناسایښ و نه‌ته‌وه‌ی پین گه‌لښ کورد.

ټيک/ هلوپستی خه‌لکښ گوندښ بایری ژ به‌ر پایه‌بونا شوره‌شه‌ښ و هاتنا ملا مصطفي بارزانی بو ده‌څه‌ری.

ده‌ما لنافه‌راستی چریا ټيکښ ل سالا ۱۹۶۱ ملا مصطفي بارزانی هاتیه ده‌څه‌را به‌رواری بالا^(۲)، ژبو ده‌رکنا لایه‌نگریټ حکومه‌تا به‌غدا و ریڅخستنا لایه‌نگریټ بزافا زرگاری خوازییا کوردی و بلندکرنا مه‌عنویاتین خه‌لکښ ده‌څه‌ری و قورتالکرنا وان ژبن ئومیدی و ده‌ست ساریونښ ژ شورشښ^(۳). ټيک سه‌ر چه‌ند که‌سه‌کین بایری به‌سرکیشیا (عمر یونس بایری)^(۴) خو گه‌هائده خزمه‌تا وی و چونه پیش وازییا وی و هه‌فالیټ دگه‌ل دا لسه‌ر پرا بلبل^(۵)، ده‌ما ژ ده‌څه‌را نیروه‌یان ده‌ربازی ده‌څه‌را به‌رواری بالا بوین. پستی بارزانی کارښ خویښ پیدښ لده‌څه‌را به‌رواری بالا نه‌نجامدای^(۶)، به‌ره‌ف ده‌څه‌را دوسکی ژیریا څه‌هات و ټيکه‌م گوندښ دوسکیا کو دکه‌څیته سه‌ر سنورښ ده‌څه‌را به‌رواری بالا گوندښ بایری یه، بو ټيکه‌م گوندښ ده‌څه‌ری پښ مه‌لا مصطفي سه‌ره‌دان بو کری، بریکا گوندښ بازو بیلیزانا، ده‌نگ و باسیټ وی گه‌هشتن به‌ری نه‌و بگه‌هه‌ته گوندی^(۷).

هه‌لوپستی خه‌لکښ گوندښ بایری وه‌ک خه‌لکښ ده‌څه‌ری نه‌ټيک هلوپست بو لده‌ست پینکا به‌رپابوونا شوره‌شا نه‌یلولښ و هاتنا پيشمه‌رگه‌هی به‌سر کیشیا ملا مصطفي بارزانی بو گوندو ده‌څه‌ریښ وانا^(۸)، ژبه‌ر

(۱) مه‌لا محمود صادق نه‌بی بایری، (ژ ۹۴۵) چاڅپیکه‌فتن ۲۶ ۲۱ ۲۰۲۱، ده‌وک.

(۲) شیخ موسی وه‌رمیلي، ده‌ستپینکا شوره‌شا نه‌یلولښ لده‌څه‌را بادینان، گوڅارا ده‌وک، ژماره (۱۸) چریا ټيکښ ۲۰۰۲، ل ۵

(۳) هه‌مان ژیدهر ل ۹-۱۰

(۴) دښ ل ته‌وه‌ری به‌یت بدریژی ل سه‌ر ژیا نا وی یا سیاسی و خه‌باتگیری ناخڅین لده‌ما باسکرنا شه‌هیدبونا وی ل سالا ۱۹۶۲ لداستانا گه‌لیښ څه‌نتار.

(۵) عمر تاهر محمد شینو، چ.پ.ک، بو کورد کرنا (چاڅپیکه‌فتنا که‌سابه‌تی دښ دپه‌راوژیدنا نفیسین چ.پ.ک) ده‌وک ۲۰۲۱ ۴ ۳۰

(۶) لدور پیزانینان ل سه‌ر وښ چه‌ندی بزڅه: عبدالفتاح بوتانی، المراحل الأولى لپوره ۱۱ ایلول ۱۹۶۱ فی کردستان العراق، ل ۵۴

(۷) مه‌لا محمود بایری، (چ.پ.ک)؛ جعفر صادق بایری، (چ.پ.ک)؛ عمر تاهر بایری (چ.پ.ک).

(۸) عبدالفتاح بوتانی، ژیدهرښ به‌ری، ل ۵۲-۵۵

چەندىن ھوکاران شوان ئەو گودگوتکو و پروپاگاندەيیت حکومەتا عىراقى برىکا لاىنگرو سىخوریت خو لدهفەرى دناف خەلکى دا بەلاف دکرن دژى بزافا رزگارى خوازا كوردى و سەرکیشى وى مهلا مصطفى بارزانى^(۱)، بتايهت ئەو رولى خراب يى ئاغا و بەگیت دەفەرى دگىرا و ھەولدا نا بو کریتکرنا شورەشى و رازى کرنا خەلکى کو خو بدەنە دگەل وان و دژى پيشمەرگەھى براوہستى ژبەرکو لدویف گوتنا وان ئەفە خراب کارو تیکدەر و عەساتن يین ھاتین بو تیکدان و تالانکرنا گوندو دەفەرىن مە^(۲).

فان بى بەختى و پروپاگاندا کارتیکرنا کا سیاسى و کومەلایەتى یا خراب لسەر پتیا خەلکى دەفەرى کربو، کو خەلکى گوندى بابیری ژ يى بى باھرنەبو ژفى چەندى، بتايهت کو حکومەتى ھیزین چەتەيین دەفەرا دوسکیان ئاراستەکربون بەرەف گوندین وەریمیلى و بانکا و بابیری فە کو رى لھاتنا ملا مصطفى ی بو دەفەرا دوسکیان بگرن^(۳)، چەپەرۆساترین خو دانانە وان گوندان بو وى مەرەمى و شيايین ھندەك ژ خەلکى وان گوندان ژى بى ناف ریزیت خو ژوانا چەند کەسایەتەيکین خەلکى گوندى بابیری ژى بوون^(۴).

لى لھەمان دەم دا ھەك مە ئامازە پى دایى گوندى بابیری يى قالا نەبو ژ کەساتین کورد پەرورە و ئازادى خواز کو بەرى فان رویدانان ھاتبونە ھشيارکرن و ریکخستى بو ناف ریزیت پارتى ديموکراتى کوردستان و شيايون کارتیکرنى لسەر چەندىن زەلام و گەنجین گوندى بکەن کو کاربکەن دژى داگىرکەرا و لایەنگریت وان، ژبو دەست فەئینانا مافیت خويین ئاسايى و نەتەوايەتى^(۵)، ئیکەم کەس ژى ژ خەلکى گوندى بابیری بويە ئەندام لناف ریزیت پارتى ديموکراتى کوردستان ناف بورى (عمر يونس بابیری) بو کو ل سالا (۱۹۵۷) لدەمى خزمەتا سەربازى یا زورەملى ببويە ئەندام و بەرپرسى شانەيەکا ریکخستى و کەسەکى کارا و ئەکتيف ببويە بو ھشيارکرنا ھەستى نەتەوايەتى يى سەربازین کورد لناف لەشکەرى عىراقى دا^(۶).

پشتى شورەشا (۱۱) ئەیلولى ھاتیە راگەھاندن (عمر بابیری) زفرى دەفەرا خو کارى ریکخستى و خزمەتا شورەشى لدهفەرى کر و شيا چەندىن کەسان ژ خەلکى بابیری و گوندین دەوروبەران بينیتە ناف ریزین پارتى دا^(۷). ھەرورەسا رحمەتى (نجم الدين يوسفى) ژى يى رى خوشکەرو ھاریکار بو بو قى

(۱) بو زیدەتر پیزانینا لسەر فى چەندى بزفرە: عبدالحمید علی سعید البرزنجى، دور پورە أيلول (۱۹۶۱ - ۱۹۷۵) فى حرکە التغيير الاجتماعى، ۱۳۵

(۲) ھەمان ژیدەر و لاپەر.

(۳) جعفر صادق بابیری (چ.پ.ك) یا بەرى.

(۴) عبدالباقي تاهر محمد شينو بابیری، (چ.پ.ك)، دھوك ۳۰ ۲۱ ۴ ۲۰ سلیمان عمر يونس بابیری، (چ.پ.ك)، دھوك ۲۰۲۱۵۱۱

(۵) جعفر صادق بابیری، (چ.پ.ك) یا بەرى.

(۶) ھەسفى حسن ردینى، داستانا لومانا - کەقلەسنى ب سەرکیشیا مەلا مصطفى بارزانى ل ۱۲ ۱۲ ۱۹۶۱، ل ۱۱۱

(۷) لدویف گوتنا کورى وى (سلیمان عمر يونس بابیری) (چ.پ.ك) یا بەرى.

چەندى ژیبهركو ئەوژى ئىك ژی ئاكنجىت گوندى بايىرى بو^(۱)، بەرى شورەشى قوتايى زانستين شرعى بوو
لەغدا وپاشى وى ژى ئىلتىحاق برىژين شورەشى كرو وڤەگەريا بايىرى و شايىت خو دانه كارى بو
هشياركنا خەلكى گوندى بايىرى و دەڤەرى بو پشتهڤانيا شورەشى و دژاڤەتيا داگيركەران^(۲).

بگەهشتنا بارزانى دگەل نىژىك (۳۰۰) پيشمه‌رگەهان بو سنورين گوندى بايىرى لنافه‌راستى چريا
ئىكى (۱۹۶۱)^(۱)، بارەكى ئە ئاسايى لگوندى دروست بو، ژلايه‌كى ڤه ئەو چەتەيىن هاتين سەركىرت
بايىرى دا رى لهاتنا بارزانى بگرن ژ ترسا رەڤين و چەند كەسەكىن بايىرى ژى دگەل دا چوون^(۲)، هەروەسا
ترسەك لەدەف خەلكى سڤيل ژ گونديان پەيدا بو بئايەت زاروك و ژان وەك مە گوتى ژبەر وان
پروپاكندين دژى پيشمه‌رگەهى هاتينه‌كرن ژلايه‌كى ڤه و هەروەسا ژبەر نەشەهرەزايا هەندەك
پيشمه‌رگەهان و شىوازى وان بو پشكنينا گوندى و ليگەريان و ديڤ چونا وان ژبو چەتە و لايەنگرىت
حكومەتا ئىراقى، بئايەتى دەما بەرى بارزانى هيزەك بته‌ڤه‌ڤه‌ هاتيه گوندى و دەست ب پشكنينا گوندى
كرى^(۳).

بەلى وەك مە ئامازە لەبەرى نوکە پيداي چەندين گەنج و كەسايەتتین گوندى دەهايداربوون لەسەر
ئارمانجيت شورەشى و ئاشنا ببون بگيانى فيداكارين و بدل خوشى ڤه چاڤەرى هاتنا هيزيت

(۱) خيزانا (اليوسڤى) خيزانه‌كا كوردپەرورە خەباتكەرن وەك گەلەك مالبايتن كورد بەلاف و دەربەدەربونە هەندەك ژ ڤى
مالبايتى لزاخو ئاكنجيوون وەك مالباتا (شهيد صالح اليوسڤى) و هەندەك ل بامەرتن ئاكنجى بوون وەك مالباتا ريزدار
(حازم اليوسڤى) و خيزانه‌ك ژى لگوندى بايىرى ئاكنجى بوو ئەوژى خيزانا رحمەتى (ملا سعيد اليوسڤى) بوو بابن
خودى ژى رازى (نجم الدين اليوسڤى)، مەلا سعيد مەلاين گوندى بايىرى بو لوپرى ژيانا هەڤڤينين پىنك ئىنايه و
هەردوو كورپوتوى (ملا نجم الدين و على) لوپرى ژدايك بوينه، و مەزن بوينه و ژ خەلكى گوندى بايىرى دەپتە
هژمارتن و ناسناميت وان ييت بارى شارستانى لەسەر گوندى بايىرى نە و ملك و زەڤى ژى لبايىرى هەنە.

(۲) جعفر صادق بايىرى (چ.پ.ك) يا بەرى.

(۳) عبدالفتاح بوتانى، ژيدەرى بەرى ۴ ۵

(۴) سليمان عمر بايىرى (چ.پ.ك) يا بەرى.

(۵) دەما پيشمه‌رگەه نىژىكى گوندى بوين گەلەك تەڤه بەرو ئاسمانى كر بو ترساندنا لايەنگرىت حكومەتى، هەتاكو
سەلەك بخانين (أمين على حسين) كەفت كول رەخ گوندى بو. عبدالباقي تاهر بايىرى (چ.پ.ك) يا بەرى؛ لەدەم
پشكنينا پيشمه‌رگەهى بو گوندى بايىرى چەندين هلوپست و كاردانەڤيت سەير و پىن كەنين ژ ژنو زاروكين بايىريان
پەيدا بوون ژ بەر ترس و بارى دەرونى يىن لگوندى پەيدا بو. بو ئومە: جعفر صادق بايىرى دىڤىت لوى دەمى ژيت من
۱۰ سال بوون ئەز گەلەك ترسيام من خو دژورا پشتى ژ مالا مەڤه ڤه شارت لىن جو هالان، لەدەم پشكنينى بو مالا مە
پيشمه‌رگەهەكى جوھال لەسەر من راكر و دەست دل من دا گوت نەترسە مامو ئەم ئىل جەحشكا دگەريين (ئانكو
چەتەيان)، هەروەسا (نايف عثمان بايىرى) دىڤىت دەما پيشمه‌رگەه هاتين مالا مە گوتە رحمەتى دەيكا من (بسنى
مراد بايىرى) خالەت جەحشك لالا وە هەنە گوتى بەلى خالەتو مە بتنى جەحشەك يى هەى يا ژوى ڤه بەحسن
جەحشكى ماھينى يە!!

ئىك ژ كارڤەدانين دى يىن سەير كو گەلەك گوندى بەحسن لى دكەنەڤه ئەوژى هەلوپستى رحمەتى (شەعرايى) بو خيزانا
رەحمەتى (على شريف حسين بايىرى) كو گەلەك ترسيا دەما پيشمه‌رگەه هاتين مالا وان گوتە وان داو و رى بدەنە
من داشيرى بدەمە كورى خوو پاشى من سەرژىكەن. سليمان عمر بايىرى (چ.پ.ك) يا بەرى.

پیشمه‌رگه‌هی دکر بگشتی وهاتن و دیتنا سه‌رکیشی شوره‌شی ملا مصطفی بارزانی بتایهت و پیشوازیه‌کا گهرم لئ کر و به‌ره‌ه‌فئین پیدقی بو قئ چهن‌دی ئه‌نجامدان ژوان که‌سان: (حمو حمئ بابیری، عبدالرحیم ابراهیم، علی یونس، عمر تاهر، ابراهیم رجب، صدیق زبیر، صدیق پیرو) و چهن‌دین که‌سئین دی ژ خه‌لکئ گوندئ بابیری^(۱).

پشتی گوند هاتیه ته‌ئمین کرن ژلایئ پیشمه‌رگه‌ی فه و دنیا تاری بوی ریژدار ملا مصطفی بارزانی هاته گوندئ بابیری و عمر یونس بابیری دگهل هه‌فالیئت خو یئین پارتی جهه‌کئ گونجای بو بارزانی دابین کر ئه‌وژی مالا خودئ ژئ رازی (أحمد عمر حسین بابیری)^(۲) بو کوپئ ناقدار بو ب (ئه‌حمه‌دئ حه‌وایی)^(۳) ژبه‌رکو مالا وی دکه‌فته نافه‌راستی گوندی کو لوی سه‌رده‌می دگوتی قه‌سر یا به‌رفره‌ه و ریگ و پیک بوو. هه‌روه‌سا پیشمه‌رگه‌ لسه‌ر مالیت گوندی هاتنه پارقه‌کرن کو ژمارا خیزانانئین بابیری لوی سه‌رده‌می بنتئ نیزیکی (۳۰) مالان بوون^(۴)، به‌لئ وه‌ک مه‌ ئاماژه پیدای نیزیکی (۳۰۰) پیشمه‌رگه‌هان دگهل بارزانی بون، ئانکو هه‌ر ماله‌کئ نیزیکی (۱۰) پیشمه‌رگه‌هان لئ بونه میه‌هان سه‌ره‌رای ده‌ست کورتیا گه‌له‌ک ژ خیزانان و به‌رته‌نگیا مال و خانین وان^(۵).

بوچوئیت گوندیان لسه‌ر ماوه‌یئ مانا بارزانی لگوندئ بابیری دجیاوازن هنده‌ک دبیژن بنتئ شه‌فه‌کئ ما^(۶)، و هنده‌ک دبیژن سئ شه‌فا^(۷)، هنده‌کینا دن دبیژن شه‌ش حه‌فت شه‌فان ما^(۸)، به‌لئ هه‌می دبیژن بروژ بارزانی دگهل زی‌ره‌فان و چهن‌د که‌سه‌کین هاریکار و راویژکارین خو دچونه لایئ باشورئ روژئافایئ گوندی کو دبیژنئ (به‌ریت ئیزدینکئ) کو جهه‌کئ ئاسئ یه‌ پیکهاتیه ژ هنده‌ک به‌روه‌که‌فریت مه‌زن و خلوله، ژبه‌ر خو پاراستنئ ژ فروکان و به‌رگری کرنئ^(۹). گوندیان بروژی خوارن و پیدقی بو دبرنه وی‌رئ

(۱) عمر تاهر بابیری (چ.پ.ک) یا به‌رئ؛ محمد تاهر أحمد بابیری (چ.پ.ک) یا به‌رئ؛ جعفر صادق بابیری (چ.پ.ک) یا به‌رئ.

(۲) هندی که‌سه‌کئ خه‌لکئ بابیری یئ هه‌فچه‌رخئ قئ رویدانئ و مه‌ چافپیکه‌فتت دگهل داکری ئه‌ف چهن‌ده دووپاتکریه.
(۳) ژبه‌رکو لزاروکیئین بابئ وی مریب و ده‌یکا وی (حه‌وا) یئ ئه‌و خودان کرپی له‌ورا بناقئ (ئه‌حمه‌دئ حه‌وایی) ده‌اته نیاسین و چهن‌دین که‌سئین دی لگوندی هه‌بون بناقئ (ئه‌حمه‌د) هه‌ر ئیکی ناسناقئ خو هه‌بو دا به‌پئنه ژیک نیاسین وه‌ک: (ئه‌حمه‌د محو)، (ئه‌حمه‌دئ عه‌بو)، (ئه‌حمه‌دئ سه‌من) ... هتند.

(۴) جعفر صادق بابیری (چ.پ.ک) یا به‌رئ.

(۵) عبدالباقی تاهر بابیری، (چ.پ.ک) یا به‌رئ؛ سلیمان عمر بابیری (چ.پ.ک)، یا به‌رئ.

(۶) محمد تاهر أحمد بابیری.

(۷) ملا محمود صادق بابیری، جعفر صادق بابیری، نایف عیمان بابیری.

(۸) صدیق پیرو بابیری، عمر تاهر بابیری، عبدالباقی تاهر بابیری.

(۹) صدیق پیرو بابیری، (چ.پ.ک) یا به‌رئ؛ عمر تاهر بابیری، (چ.پ.ک) یا به‌رئ؛ جعفر صادق بابیری (چ.پ.ک) یا به‌رئ.

وېشه ف بارزانی فدهگه ریا (مالا نه حمه دئ حه وایڼ فقه) گوندی دبیژن مه ئاف و مه نهجل بو بارزانی و هه فالیت وی برنه وی جهئ ئاف بوری بو شیشتنا سه روجلکیت وان^(۱).

بارزانی و هه فالیت خو پستی چهند روژه کان گوندی بابیری بجهه پلا و به ربه ف نافه راستی ده فقه را دوسکیان که فتنی ری و پاشی به ربه ف ده فقه را سلیقانه یان^(۲)، به لئ هیژه کا پیشمه رگه هی مانه لگوندی بابیری و گوندیت ده وروره را و باره گاییت ده مکی و سه ری لوان گوندان هاتنه دانان^(۳)، لدویف^۴ دیده فانیان وان که سین دگه ل وان رویدانان ژیاين دبیژن هه ر دوان روژاندا هیرشین حکومه تا ئیراقی بو سه ر گوندین ده فقه را به روارای بالا ده ست پی کر بریکا فروکه یان و چهند هیرشه ک بربا ئاف به رواریان گوندی بابیری پی بی به هر نه بوو ژ رهمی و توپ بارانکرنا وان فروکه یان^(۵)، کو پستی بارزانی هاتی بابیری ل سالا ۱۹۶۱ چهندين جارن گوندی بابیری که فته به ر هیرشین فروکه یان و چهندين موشه ک بچه ندين خانیا که فتن و هنده ک ژوان بئیکجاری ژناف چون^(۶)، و گه له ک^۷ زیانیت مادی گه هه شته خه لکن گوندی به لئ چو زیانیت گیانی ژوان توپ باران کرنا نه بون بتن چهند برینداره کین سفک نه بن^(۸)، ژبه رکو خه لکن گوندی هه رزی په نابرنه به ر شکفت و نواسکو بن به رو که فریت ده وروره ریټ گوندی^(۹)، و ده ست^{۱۰} بچیکرنا تاییا و کولکان کرن، بو پاراستنا گیانی خیزانیت خو ژ هیرشین فروکین چهنگی ییت روژانه و به رده وام^(۱۱)، هه تا کو^{۱۲} به ارا سالا ۱۹۶۶ کو پستی ماوه یه کی ته ناهیئ و ئارامیټ ژ نیشکه کئ فقه فروکان هیرش کر سه ر گوندی بابیری و کوشتاره کا جه رگ هه ژین نه جامدا و بده هان قوربانی ژ خه لکی گوندی که فتن دنا فبه را کوشتی و برینداران دا کو لته وره ریټ به یټ دئ بتیرو ته سه لی باس لوی گوشتراری که یین.

(۱) هه می نه و که سین مه چافیکه فتن دگه ل دا کری ژ خه لکن گوندی بابیری و لوی سه رده مئ ژیاين فی چهندي دوویات دکهن، و به حس ل وان خزمه ت و پیدفیان دکهن یین خه لکن گوندی بو بارزانی و هه فالیت وی دبرنه وی جهی (به ریټ ئیزدینکن).

(۲) عبدالفتاح بوتانی، ژیده ریټ به ریټ ۴ ۵

(۳) عمر تاهر بابیری، عبدالباقی تاهر بابیری، (چ.پ.ک) یا به ریټ.

(۴) هه می که سین مه چافیکه فتن دگه ل وان داگری وی چهندي ده سلیمین و دبیژن هه که جاره کئ فروکه هاتبان ده فقه ریټ و گوندی بابیری توپ پاران نه کربا لده ف مه یا غه ریټ بو!!

(۵) سلیمان عمر کوری شهید (عمر یونس بابیری) دبیژیت موشه که کا فروکئ بخانیت (أحمد عبدالله وبراين وی اسماعیلی) که فتن نه چاربین بو ماوه یه کی بچین گوندی کورکا لئاف گولیا ژبه رکو ده رفه ت نه بوو و ژبه ر فروکان خانیت خو نیژنه بکه نه فقه. هه ره و سا زیان چهندين جارن گه هانده چهندين خانیی و ده رامه تی گوندیان.

(۶) خیزانا ره حمه تی (أبو بکر شریف حسین) بابیری بناقی (حیاه) ئیک ژ وان برینداران بو. عبدالباقی تاهر بابیری (چ.پ.ک) یا به ریټ.

(۷) شوان جهیت سه روه تی یین ئاسئ لده وروره ریټ گوندی و گوندیان بخو کریه په ناگه ه لده ست پینکا شوره شا نه یلولئ: (کون سی خورکن، به ریټ ئیزدینکن، کلوخکن، ته مباقا نواسکیت تلخانا...هتند).

(۸) سلیمان عمر بابیری (چ.پ.ک) یا به ریټ؛ نایف عیمان بابیری (چ.پ.ک) یا به ریټ.

دوو/ رول و قوربانیت با بیربان د شهرو داستائیت دهست پیکا شوره شی دا (۱۹۶۱ و ۱۹۶۲) لده قهرا بادینان.

پشتی سه رکیشی شوره شا نه یلول مهلا مصطفی بارزانی شیای لودماهییا سالا ۱۹۶۱ بهیته ده قهرا بادینان و جاره کا دی مه عنه ویاتین خه لکی ده قهری بگشتی و شوره شگیران بتایه تی بلند بکه ته قه و هیژیت پیشمه رگه هی لده قهری ریگ بیخیت و بهزاره هان که سان ژ عه شیره تین بادینان ئیلتحاق پین کری^(۱)، ده قهرا بادینان (لفی ده من به حس لی کری) تاکه ده قهرا باشوری کوردستانی بوو یا گهرم و کارا ب نه جامدانا چه ندین چالاکیین جوراوجور دژی له شکه ری ئیراقی و لایه نگرین وان ژ کوردین دژبه رین شوره شی (چه تان)^(۲).

دوی ماوهی دا چند شهرو داستائیت مه زن لده قهری ب سه رپه رشتیا بارزانی هاتنه نه جامدان و چه ندین پیشمه رگه هین خه لکی گوندی بابیری روله کن دیار تیدا گیرا و قوربانی ژی تیدا پیشکیش کرن، ژوان شهرو داستانان:

۱- داستانا لومانا - که قله سن ل ۱۹۶۱/۱۲/۱۲^(۳).

نه ق داستانه گه له کا گرنگو کاریگه ر بوو شوره شی و ده رباژبونا وی بو قوناغه کا دی کو حکومتا ئیراقی ههست بهیژا شوره شی بکهت و داخوژا دان وستاندنا ژ سه رکیشی وی مصطفی بارزانی بکهت ژبه ر نه جامیت مه زن و کاریگه ریپت فی داستانی کو پیشمه رگه هی گه له که ده سته کفیت مادی و سیاسی و مه عنه وی بده سته قه ئینان^(۴).

سه بارهت چاوانیا رویدانا فی داستانی و ریدان و نه جامیت وی، به ری نه ق شه ره روی بدهت بچه ند روژه کا هیژیت پیشکه رگه هی ب سه رپه رشتیا بارزانی دوربه گی مه زن ل له شکه ری ئیراقی و لایه نگره ریپت وان دابو لزاویته (۱۹۶۱/۱۲/۶)، پشتی هینگی بارزانی دگه ل هیژیت دگه لدا بو ماوی (۶) روژان مانه ل ده قهری ل گوندیت (ئه لکیشکی، که قله سن، گوندک نه بی، باگیرا، لومانا، صارکی...) خه لکی وان گوندا ژ بارزانی خواستن کو دوربه کن لره بییعه و مه خفه ریپت جاش و له شکه ریپت رژیمن بدهت نه ویل چیاپیت وی ده قهری و سیاره تیکا ژبه ر سه ره ده ری و ره فتاریپ وان پیپت خراب دگه ل خه لکی وان گوندان^(۵).

(۱) بو زیده تر پیزانینا ل سه ر فی چه ندی سه حبه که: مسعود بارزانی، بارزانی و بزه تنه وهی رژگاریخوازی کورد، بهرگی دووی.

(۲) عبدالفتاح بوتانی، ژیده ری به ری ل ۵۵

(۳) بو زیده تر پیزانینا ل سه ر فی داستانی بزفره: وه صفی حه سه ن ردینی، داستانا لومانا - که قله سن ب سه رکیشیا مه لا مصطفی بارزانی ل ۱۲ ۱۲ ۱۹۶۱، (دهوک: ۲۰۰۹)

(۴) هه مان ژیده ر، ل ۴۵

(۵) هه مان ژیده ر، ل ۱۷-۱۸

زیده باری فنی چهندي ل ئيفارا روزا (۱۹۶۱/۱۲/۱۱) جابه گههشته ملا مصطفي بارزانی لگوندی ئه لکيشکی کوسوباهی ل روزا (۱۲/۱۲) سوپایي رژیمی ولایه نگریت وئی بریار یادای هیتره کا مهزن و بهرفره بو سهر وئی دهفرا ئهولئ ئه نجامدهن بو فه کرنا ریکا ئامیدی و تول فه کرنئ ژ بارزانی و پیشمه رگه هی بکه ن ژبه ر زیانیت حکمه تی ل شه ری زاویته، پیشمه رگه هی هه می به ره فه قییت خو کرن بو شه ره کی مهزن و پلانا خودانا هه ر ژ باگیرا هه تا که فله سنئ و لومانا و میرگا درپژ^(۱). وه کی دهاته چافه ری کرن ل سپیده هیا روزا ۱۹۶۱/۱۲/۱۲ سوپایي تیراقی ب (۱۹۰۰) سه ربازان دگه ل چه کین گران و جو ره و جو ر هیترشا خو ده ست پی کر ژ سه ربازگه ها زاویته ی و به ره فه سیاره تیکا. ژ هه می لایانقه پیشمه رگه هی هیتر کره سهر وئی هیتر له شکه ری و شه ر به رده وام بو ژ سه عه ت (۹) سییدی هه تا (۳) ئیفاری و هژماره کا زور ژ سه ربازیت رژیمی هاتن کوشتی و بریندارکرن و ییت مایین ئالاییت سپی راکرن و خودانه ده ستئ پیشمه رگه هی کوردستانئ، چه که کی زور و گران و جو رواجور که فته ده ستئ پیشمه رگه هی، و هه ر وئی شه قئ پیشمه رگه هی هیتر کره سهر مه خفه را پوليسان لسیاره تیکا وره بییت چه ته یان ل دوریت سیاره تیکا و ل هنداف گوندکا هه می گرتن و راکرن^(۲).

هه ژیه بیژین هیتره کا زورا پیشه رگه ه و هیتریت به رگری مللی به ژداربون دقئ داستانا مه زندا، شو ان شه ش پیشمه رگه خه لکی گوندی بابیری بون کو دپتیا شه رو داستانیته ده ست پیکا شوره شی دا دبه ر ژداربون بتاییه ت لدا ستانا نا فیری (لومانا - که فله سنئ) پاش لچه ندین شه ری ن ديقدا^(۳).

ئه وژی هه ر ئیک ژفان قاره مانیت هه نئ بوون:

۱- عمر یونس بابیری (ژدایک بویئ سالا ۱۹۳۶ بویه (نائب چابگ قلم) ل لیوایا یازده یا له شکه ری ئیراقی بوو ل سالا ۱۹۵۷ بویه پارتي ... ل سالا ۱۹۵۹ تا هافینا ۱۹۶۱ به رپرسی ریکخواوا پارتي بو ل سه ربازگه ها غزلانی ل موسل. ل پایزا ۱۹۶۱ گه هه شتیه شوره شا ئه یلولئ و ل (پرا بلبل) چاف ب بارزانی که فته ل ئادارا ۱۹۶۲ ل شه ری گه لیئ قه نتارا شه هید بویه^(۴)، ههروه ساء ل شوره شا گولانی ل سالا ۱۹۷۸ کوری وی (سه ردار) ژی شه هید بویه.

۲- علی یونس بابیری برایی شه هید عمر یونس بابیری یه (هه ر ل سالا ۱۹۶۱ دگه ل براین خو عومه ری گه هه شتیه شوره شی و به ژداری دپتیا شه رو داستانیته شوره شا ئه یلولئ دا کریه وه گه لیئ قه نتارا (۱۹۶۲) و شه ری شاوریکئ (۱۹۶۴) و شه ری مه تینی (۱۹۶۳) و شه ری بیسفکی و به ره که ری و

(۱) هه مان ژیده ر، ل ۲۳-۲۶

(۲) هه مان ژیده ر، ل ۲۷-۴۶

(۳) نفیسهر (وه صفی حه سن ردینی) چاف پیکه فتن دگه ل چار که سان ژوان کریه کو وی ده می دژیانئ دامابون و باسن رولئ وان کریه دبه رتوکا خودا ل سه ر داستانی، سه حبه که، ل ۱۱۱-۱۱۲

(۴) سلیمان عمر یونس بابیری، (چ.پ.ک) دهوک ۱۱ ۲۰۲۱، کوری نه خریئ شه هید عمر یونس یه.

...هتد. ژ سالا ۱۹۶۸ تا سالا ۱۹۷۵ سهرپه له کڼ زيره کڼ بو له پڙا هه لگورد و به شداری دگه له کڼ شه رڼت هه لگوردی دا کرپه و تفهنگ نه دانایه هه تا شوره ش بدوماهی هاتی ل ۶ ئادارا ۱۹۷۵. دگه ل بهرپا بونا شوره شا گولانڼ ل سالا ۱۹۷۶ جاره کادی علی یونس بابیری تفهنگ راکرپه و گه هه شتیه ریژیت پيشمه رگه هی و ل سالا ۱۹۸۸ دگه ل خه لکڼ گوندی ئاواره ی که مپا دیار به کر بویه و ل ئادارا ۱۹۹۱ دگه ل سهرهلدانا مه زن قه سته باشوری کرپه فه و به رده وامی دایه خه باتا پيشمه رگاتڼ سهره رای ماندی بون و بناق سالفه چوونڼ ... هه تا کو ل سالا (۲۰۰۰) هاتیه خانه ن شینکرن، و ل (۲۰۱۵/۲/۱۹) وه غه را دو ماهیڼ کرپه، ول گوندی بابیری هاتیه خاکسپاردن^(۱).

۳- حجی ابراهیم رجب بابیری (ل سالا ۱۹۶۱ گه هه شتیه شوره شی و چهن دین شهرو داستاناندا به ژدار بویه ژوان شه ری لومانا - که قله سنڼ و شه ری مه تینی و شه ری گه لیڼ قه نتارا کو روله کڼ دیار و قاره مانانه دوی شه ری داگیرایه ... ل سالا ۱۹۹۲ وه غه را دو ماهیڼ کرپه)^(۲).

۴- اسماعیل عبدالله بابیری (ل سالا ۱۹۶۱ گه هه شتیه ریژیت شوره شا ئیلولڼ و دگه ل عمر یونس بابیری به ژداری دگه له کڼ شهران داکرپه وه ک شه ری مه تینی و شه ری لومانا - که قله سنڼ و چهن دین شه ریڼ دی، و ژ سالا ۱۹۶۶ هه تا سالا ۱۹۸۸ موختاریا گوندی بابیری کرپه و هه رده م ل شوره شا ئیلولڼ و شوره شا گولانڼ وه ک موختاری گوندی خزمه تکاری پيشمه رگه هی بویه ده ما ده اتنه گوندی یان پیدفی بکارو و سخره کڼ بان. ل سالا ۱۹۹۸ وه ک پيشمه رگڼ ئیلولڼ خانه نشین بویه، و ل سالا ۲۰۱۴ وه غه را دو ماهیڼ کرپه)^(۳).

۵- عمر تاهر محمد شینو بابیری (نه وژی ل سالا ۱۹۶۱ گه هه شتیه ریژیت شوره شگیران و روله کڼ چه له نگ هه بوو د شهرو داستانیته ده سته پیکا شوره شا ئیلولڼ دا وه ک شه ری مه تینی و شه ری به ری که رو داستانا لومانا - که قله سنڼ و داستانا گه لیڼ قه نتارا، نوکه ژی دژیانڼ دامایه و لدهو کڼ یئ ئاکنجه)^(۴).

۶- صدیق پیرو ابراهیم محمد بابیری (وه ک گوندیڼ خویڼ ناف بوری نه وژی ئیک ژ گه نجیت خویڼ گرم و کورد په روه ر بویه هه ر دژین سنڼه یڼ دا ئیلتحاق بشوره ش کرپه ل سالا ۱۹۶۱، ژ بهر بچیکیا ژین وی کو لوی ده می بتنڼ (۱۴) سال بوو چه ک نه دایه قڼ لده ست پتکڼ پاشی ژ بهر چه له نگیا وی و داکو کیاوی جهن خو دناف ریژیت پيشمه رگه هی دا کرپه و به شداری د چهن دین شهرو داستانا ندا کرپه ژوان شه ری لومانا - که قله سنڼ و داستانا گه لیڼ قه نتار کو روله کڼ قاره مانانه دوی شه ری

(۱) عبدالرزاق علی یونس بابیری (چ.پ.ک) دهوک ۱۱ ۲۰۲۱، کوری نه خریڼ رحمه تی علی یونس بابیری یه.

(۲) عمر طاهر بابیری، (چ، ک، ب)؛ صدیق پیرو بابیری (چ، ک، ب).

(۳) صدیق پیرو بابیری (چ.پ.ک) یا به ری؛ جعفر صادق بابیری (چ.پ.ک) یا به ری.

(۴) (چ.پ.ک) دگه ل وی بخو، دهوک ۳۰ ۲۰۲۱

داڱيرايه و بگړانی برينداربويه - لباډه تنې بهيت دې بدرېژې به حسې وې چهندي كين- ههروه سا بهژداربويه دپتريا شهريت سالت (۱۹۷۴ - ۱۹۷۵) ههتا ژناڅچونا شوره شي، نوکه مام صديق پيرو بابيري وهك پيشمه رگه هكې خانه نشين كړي لباژارې دهوكې ټاكنجيه^(۱).

۲- شهرې گه لېنې قهنتارا^(۱) ل ۱۹۶۲/۳/۱۸

٣ ٤ هه شوره ټيک ژوان داستاين قاره مانه نبويه يين ل دهستيکا شوره شا نه يلولې هاتينه تومارکرن^(۱)، به لې ژبه رکو دهره فته نينه لڅيرې به حسې ورده کارييت في شهرې بدرېژې بکهين، زېده باري في چهندي کو هندهک نقيسه رين دي بهري مه لسره نقيسي يه، له ورا بتنې بکورتې دي به حس لته گهر و چه وانيا رويدان و نه نجاميت وي کهين و دي ييافي پتر تيدا دهينه رول و قوربانيت خه لکې گوندي بابيري دڅي داستانا نافدار و گرنګ دا، دا ژباډه تنې دهرنه که فين.

دهما مهلا مصطفی بارزانی فرمان ل (عہلی خلیل خوشه فی) نامر هيژې دهوكې كړي كو كړياره كا لهشكهرې لده فهرې نه نجامدهت دا لهشكهرې (ليوا يازده) يا رزيمې لوي ده فهرې مزويل بيت وتانا دور پنچا گوندي بريفكا شيخان نه چيت^(۱)، پشتي ناڅ بوري مشپوره دگه ل سهر قوليت هيژا دهوكې كړي و زانې كو دي لروژيت بهيت هيژه كا لهشكهرې ژ سهرسنگې و بامهرنې هيڼه دهوكې، وانا نه چهنده بدهرفهت زاني و ناماده كاري بو دانانا بيسه كې بو وي هيژي كرن وشيان دماوي (۳) روژاندا پتري (سه د) پيشمه رگه هان فجه مينن ژ گوند و ده فهرې دهوروبه ران هه ژ گوندي بابيري ههتا بيسفكي. و گه لېنې قهنتارا هاته دهست نيشانكرن بو ليدانا وي هيژا لهشكهرې و دهما زاني كو دي لروژا ۳/۱۸/ بهره و دهوكې كه فته رې لوي شه في (عہلېن خه ليلي) سهرقول و پيشمه رگه ه ل ههردوو ره خيت گه لېنې قهنتارا دابه ش و خوجهكرن^(۱).

لدهم ژمير (۹) سپيدههيا (۱۹۶۲/۳/۱۸) نه و هيژا عهسكهرې يا چافه رېكري كو نيزيكي (۲۵۰) سهربازان بوون دگه ل (۲) زهرې پوشا (۴) زيلان و (۳) ناقيلا و (۲) جيبان و (۱) شوفرليتا موسه له ح گه هه شته ناف گه لېنې قهنتارا و پيشمه رگه هې ژ ههردوو لاييت گه لي فه هيړش كره سهر و نه و نالياتين

(۱) (چ.پ.ك) دگه ل وي بخو، دهوك ۲۹ ۲۰۲۱

(۲) گه لېنې قهنتارا جهه كې گرنګه ژلاين عهسكهرې فه، دكه فيته سهرجادا گشتي دنافه را زاويته و باگيرا و هه ر لايه نن بشيت في گه لي بگريت دي شيت كونترولوا جادا گشتي يا (زاويته - سهرسنگ - ناميدي) كهت، نه فجا ژبه ر گرنګيا عهسكهرې يافي گه لي دي بينين دچهرخي بويدا چهندين شهر لفي گه لي رويدابنه و ټيک ژوان شهرو داستانا ژي نه فا نوکه نه م دي به حس لې کهين. بو زېده تر پيزاينا لسره گرنګيا عهسكهرې يا گه لېنې قهنتارا بزفهر، وهسفي حسن، هه مان ژېده، ل ۴۲-۴۳

(۳) سه حكه هه مان ژېده، ل ۴۲

(۴) بزفهر، وهسفي حسن، شهرې گه لېنې قهنتارا، ژېده رې بهري ل ۴۳

(۵) عمر تاهر بابيري، (چ.پ.ك) يا بهري؛ صديق پيرو بابيري، (چ.پ.ك) يا بهري.

عهسكهرى همى سوتن و تىك شكاندن و دوو ئهفسهر دگهل (۸) دهروهدهدار دگهل (۱۶) سهربازان كوشتن و (۲۶) يين دى برينداركرن. و چهكهكى زور و جوراوجور كهفته دهستى پيشمهركههه. لى ژبه هاتنا فروكههين (نفاثة) و ههوار هاتنا ههزهكا زور ژ ههردوو لايانقه (زاويته و سهرسنكى) زهدهبارى توب بارانكرنهكا دژوار بو چهپهريين پيشمهركههه، عهليين خهليلى فهرماندا ههيدى خو فهكيشن بهرهو گوندى بييسفكى فه^(۱).

سهبارت رول و بهژدارى و قوربانيت پيشمهركيت گوندى بابيرى دفتى داستانى دا، ههر ئهوشهش قارهمان بون بيت بهرى نوكه مه بهحس لهژداريا وان كرى دداستانا (لومانا - كهفلهسنى) دا ئهوژى (عمر يونس على، على يونس على، ابراهيم رجب، صديق پيرو، اسماعيل عبدالله، عمر تاهر محمد) بون، لى رول و قوربانيت وان دفتى داستانى دا گهلهك دديار و بهرچاف بون و هندهك ژوان بونه سومبل و قارهمانيت فنى داستانى دگهل هندهك برايين خو يين دى ژ پيشمهركيت كوردستانى^(۲).

لدهمكى بهرى شهري پيشمهركهه هاتينه دابهشكرن ل سهه ههردوو لاييت گهليين قهنتارا، ههر تيك ژ (على يونس و عمر تاهرى و اسماعيل عبدالله) يي دگهل پتريا پيشمهركههان بون ييل لايي روژئافاي يي گهلى ماين هههسى يين دى (عمر يونس و ابراهيم رجب و صديق پيرو) دگهل هندهك پيشمهركههين دى دهربازى لايي روژهلاتي گهلى بون و جهو چهپهريين خو لويلايي چيكربون^(۳)، ئهركى فان گهلهكى بهرحمته تربو ژ بهركو ريكا زقريين نهبو لهورا دكيم تريين ژيين لايي دى و زياتيت وان پتربوون و دهما شهر دژواربوى و لب فشاريت فروكه و خرغهبون لهشكهههكى زور و فهرمانا خو فهكيشانى هاتى دان، ئهفئين هههنى نهشيان دهربازى جادى بن و نهچاربون ههتا شهف تارى بهرگريين بكهن، و سههراى دورپيچ كرنا وان و زياتيت گهههشتيني لى خوراگرت و بهرگريهكا قارهمانانه ژ لهشين شههيد و برينداران كرن دا نهكهفته دهستيت دوژمنى ههتاكو لهشكهه سهحب بووى و ههزهك ژ بييسفكى دههوارا وان هاتى^(۴).

لقيرى يا فههه ئاماژه برولى وان ههر سى پيشمهركههين بابيرى بهدين ئهويين ماينه دگورپانا شهري دا (عمر يونس و صديق پيرو و ابراهيم رجب) ل لايي روژهلاتي گهلى ههتاكو دنيا تارى بوى كو تيك

(۱) وهسفى حسن، شهري گهليين قهنتارا، ژهدهري بهري، ل ۴۴ - ۴۵

(۲) ژبهركو بنتى دوو ژوان پيشمهركين ناف بوى نوكه دژيانى دا ماينه ئهوژى (عمر تاهر محمد، صديق پيرو ابراهيم) مه پيزانين تيرو تهسهل ژوان ههردويان وهرگرتينه لدور داستانا گهليين قهنتارا و رولى وان و بيت وههركرى دوئى داستانى دا. ههروهسا مه پالپشتى دانايه سهه پيزانينيت بهريز (وهسفى حسن)ى كو وى ل ساللا (۲۰۰۴) چاف پيكهفتن دگهل فان ههردوو پيشمهركهها (اسماعيل عبدالله، على يونس) ژى كرو بهرى ئهف ههردوكين دوماهين وهههركهن.

(۳) شهري گهليين قهنتارا، ژهدهري بهري، ل ۴۴

(۴) صديق پيرو بابيرى، تيك ژ بهژدارين وئى داستانى، (چ.پ.ك) يا بهري؛ ههروهسا سهههكه، شهري گهليين قهنتارا، ژهدهري بهري، ل ۴۵

ژوان شهید بو و ئیک ژى بریندار بوی و یی سیی بقهدهری قورتال بوی. یی ئیک پیشمه رگی سهرکرده و ئیک ژ قارهمانیت شهرى شهید (عمر یونس بابیری) بوو پلاوی سهرقول بوو و ئیک ژ جان فیداو و پیشه واپیت داستانی بو^(۱)، بهری شهر دهست پی بکته تفهنگا خویا ئەلمان کو دیاریا (مهلا مصطفی بارزانی) بوو دادهست برایی خو (علی یونس) و فرمان لوی کر برنویا خو بدهته دست پسمامی خوی گهنج (صدیق پیرو) ژبه رکو یی بی چهک بوو^(۲)، شهید (عهمه ری) ب توپه کا هاونا (۶۰) ملم یا عقده (دوو) بهژداری دشه ری داکر و ئیک شوان بوو ییت دوور پی ئیکن دا وه شاندى هیژا دوژمنى و جهی خو نه بهردا یی و بهردهوام بهره فانی کری ههتا ئیقاری بتوپ بارنکرنا فروکه یان شهید بووی^(۳).

ههردوکین دی (صدیق پیرو و ابراهیم رجب) وهک مه ئاماژه پی دای نهوژی ههتا شهقی مان د چهپه ری دا ل لای پی روژهلای و ههردوکان بهرگریه کا کیم وینه کر بهرامبه ری هیژه کا لهشکه ری یا زور و فروکه و توپ و چهکی گران کر و بریندارو شهید بجهنه هیلان سهره رای برینداربونا (صدیق پیرو) ژ نهجامی توپه کی^(۴) کو گه لهگ نه مابوو پییه کی خو ژ دهست بدهت مام (صدیق) به حس لوان کات و ساتا دکته و دیژیت: ((دهما پیشمه رگه هی لای پی دیی گه لی بهردای ئیبراهیمی گازی من کر گوت هشیاربه - جیشی ئەم گرتین - ئەز رابیم سهرخو من چه ند گوله یه ک د سهربازان وه رکن به لی موده ره عی صه لیه ک بهردامن پاشی توپه ک بنیزیکی من کهفت ئەز بلندبووم و بهردی کهفتم ئەز بسهرخو فه هاتم. به لی پییه کی من گران بوو پیلافا من تژی خوین بو من خو خشانده بن بهرکی و رانی خو بهدرسوکی گریدا پشتی ده مه کی کیم چه ند سهربازه ک هاتنه سهر وی بهری به لی قهده را خودی ئەز نه دیتیم پشتی ئیقاری شهر سست بووی ل ده من روژئافا لهشکه ر سه حب بوی پشتی کوشتی و برینداریت خو بریکا فروکیت (هه لیب کوتر) راکرین و قه رقودین ئەلیاتیت خو بدیف سه یاران فه کیشان، من ژى قهستا جهی پسمامی خو (عمر یونس) کر من زانی ئەو ژ جهی خو ناچیت و من ناهیلیت (ابراهیم) بهری من گه هشته جهی وی لمن کره ههوار گوت مالا مه یا خرا بی (عهمه ری) شهید بووی هه قالئ وی (عبدالله هاجه ر سندی کهریتی) ژى لدهف وی بگرانی برینداربوو و ژوان ویقه تر (ابراهیم سیف الدین سندی سهر سیلافکی) ژى شهیدبوو، که سه کی دی مه لوا را نه دیت، ئەزو (ابراهیم ره جهب) ماینه لسهر جهنازی ههردوو شهید و وی برینداری ههتا دنیا تارى بوی، ئیبراهیمی جهنازی ههردوو شهیدان، ئیک لدویف ئیک دگهل (عبدالله سندی) یی بریندار دانه پشتا خو ههتا بسهر ئیخستین ملا پشتا جادی، ئەز ژى ژبه ر برینا خو هیدی هیدی گه هه شتم ویژى ژبه ر داخواز و

(۱) هه مان ژیده رل ۴۳

(۲) صدیق پیرو بابیری، (چ.پ.ک) یا به ری.

(۳) شه ری گه لی قه نئارا، ژیده ری به ری، ل ۴۴-۴۶

(۴) هه مان ژیده رل ۴۵

هیڤیت وی برینداری (عبدالله)ی مه ناگرهك هلكر به لی جهی مه هاته توپ بارانكرن مه ناگر فهمراند و مه خو كینشا دشیفكی دا هه تاكو نیزیکی دهژمیر (۱۰) شهقی پستی پیشمه رگهه لیسفاکی خرقه بوین و زانی ئەم هندهك هه فالیت وان وهك شههید وبریندار یین فه ماین لجهی شهری، چهند پیشمه رگهه لتانا مه هاتن (علی یونس وعمر تاهر) ژی دگهل دابوون و هیستر ئینان ههردوو شههید لهیسترا کرن و (عمر تاهر بابیری) ئەز ل پشتا خو کرم ههتا ئەز بسهر چپای ئیخستیم ئەم برینه دیرکی و ههردوو شههید برنه بیسفاک سهری (ژوری) فهشارتن، روژا پاشتر ئەم بریندار لهیسترا سوارکرین و ئەم برین نه خوشخانا لهشکهری ل شکهفتا گوندی قومرین لدهفهرا بهرواری ژوریان. ئەزمام لوپری ههتا نیزیکی ههقیههکی برینا من باش بوی ئەز چومه باره گایی سهرکردایهتیا دهفهری لشکهفتا گهرمکی لگوندی کیسته، (عهلین خهلیلی و ئەسحه دی خوشه بی) لوپری بون برنویهکا کورت دامن دگهل دهستهکی بهرگویزان، مامی من (یونس عمر بابیری) هاته باره گایی هندهك نامه و تومار و ئەمانهتیت شوره شی ییت کوری خو شههید (عومهری) ته سلیم کرن ئەژی دگهل زفریم مال))^(۱).

سین / کوشتارا گوندی بابیری نیسانا ۱۹۶۶.

ههر ژ کانینا ئیککی ۱۹۶۳ ههتا سین نیسانا ۱۹۶۵ باشوری کوردستانێ بارهکی دهمکی یی ئاشتین بخوفه دیت و شهر هاته راوستیان ژ ئەنجامی دان و ستاندنا دناقههرا سهروکی ئیراقي یی وی سهردهمی (عبدالسلام عارفی ۱۹۶۲-۱۹۶۶ز) و سهركیشی شورهشا ئەیلولی ملا مصطفي یی بارزانی^(۱)، و دق^۲ ماوهی دا چهند لیک تیکهههشتیت دهمکی ییت مهرجدار لدور مافیت گهلی کورد ئیراقي هاتنه مورکرن، لی دیاربو بو سهرکردایهتیا کوردی کو بتنی ئەفه تهکتیکه بو بدهسته ئینانا دهمی و بتایهتی پشتی ههولدانیت ئیراقي بو ئیکگرتنا نه تهوهیا عهره بی دگهل مسری و ههولدانا پشت گو هه هافیتنا مافیت گهلی کورد دق ته فگهری دا^(۱)، جارهکا ڈی ئەو بارێ نه شهرو نه ئاشتی بهرهو تهنگه ژیی و ئالوزین فهچو، ئەهوبو ل ۳ نیسانا ۱۹۶۵ جارهکا دی لهشکهری ئیراقي هیرشهکا سهرانسهری کر سهر هیژیت پیشمه رگههی کوردستان، ئەفه گهرا سین یا شهری دناقههرا لهشکهری ئیراقي و پیشمه رگههی کوردستان بو ددهستپیکا شورهشا ئەیلولی دا فی گهری پتر ژ سالهکی فه کیشا^(۱)، و نیسانا ۱۹۶۶ هیرشین فروکه یین چهنگی یین ئیراقي بو سهر گوند و کومه لگههین مهدهنی ییل بن کونترولا

(۱) صدیق پیرو بابیری، (چ.پ.ک)، یا بهری.

(۲) بو زیده تر پیزانینان ل سهر فان دان و ستاندان بزفره پهرتوکا (العراق والمساله الکریه ۱۹۵۸ - ۱۹۷۰) یا د. سعد ناجی جواد (لندن: ۱۹۹۰)، ل ۱۰۹-۱۱۸.

(۳) سه حبه: لازاریف، ن. میژووی کوردستان، وهگریان: وشیار عبدالله سنگاوی چ ۳ (ههولیر: ۲۰۰۸) ۴۷۶-۴۸۳

(۴) سعد ناجی جواد، العراق والمساله الکریه، ژیدهری بهری، ل ۱۱۷ ۱۱۸

پيشمه‌رگه‌هی توند ترو دژوارتر لئ هاتن، و چه‌ندین کوم کوژی و کوشتار لچه‌ندین گوندین ده‌فهره
به‌رواری ژوربان و دوسکئی ژیربان ژي هاتنه نه‌نجام دان ژوان کوشتاران کوشتارا گوندی بابیری بوو نه‌وا
ل ۱۹۶۶/۴/۱ هاتیه نه‌نجامدان^(۱).

لنافه‌راستی سالین شیستان گوندی بابیری ببو وهك بنگه‌هه‌کئ گهرمئ شوره‌شا ئه‌یلولئ ژبه‌ر جهئ
گوندی یئ ستراتیجی و هلوئیستی خه‌لکئ وی یئ کورد په‌روه‌ر و شوره‌شگیر - بتایه‌ت پشتی
شه‌هیدبوونا پيشمه‌رگئ سه‌رکرده عمر یونس بابیری - چ ژلایئ خه‌باتا چه‌کداری فه‌بیت کو ژماره‌کا
گه‌نجیت گوندی تفه‌نگ راکربون و گه‌هه‌شتنه ریژیت له‌شکه‌رئ شوره‌شئ^(۲)، و چ ژلایئ ری‌کخستنی و
هشیارکنا نه‌ته‌وه‌یئ فه‌بیت و چ ژ لایئ لوجستی و خزمه‌تا شوره‌شئ و شوره‌شگیراییت.

وهك چالاکي و بزافیت ری‌کخستنا حزبی رحمه‌تی (نجم الدین یوسفی) پشتی خواندنا خو ل به‌غدا
بدوماهیی ئینای ل سالا ۱۹۶۶ فه‌گه‌ریا گوندی وهك کادره‌کئ قه‌لم زان و ره‌وشه‌نبیری ده‌فهری
به‌رده‌وام نه‌دوه وکوم بین دگه‌ل گه‌نجیت بابیری و گوندین ده‌وروبه‌ر نه‌نجامدان بو مه‌ره‌ما ری‌کخستنا
وان و هاندانا وان ژبو هلگرتنا چه‌کی دژی داگیرکهران و به‌ره‌فانیئ ژ کوردستانی^(۳)، هه‌روه‌سا هه‌فالی
وی شه‌هید (صدیق زبیر بابیری) کو موختاری گوندی بو ژلایئ حزبی فه و هه‌روه‌سا به‌پرستی ری‌کخستنی
بی ل گوندی و منه‌سقی بی دگه‌ل سه‌رکردایه‌تیا ده‌فهری، ژبه‌رکو ئه‌وژی یئ قه‌لم زان و خودان گیانه‌کئ
رژد بو ژبو سه‌رئی‌کخستنا شوره‌شئ^(۴).

فان هه‌ردوو کادریٔ ناف بوری دگه‌ل چه‌ندین که‌سین دی یین کورد په‌روه‌ر ژ خه‌لکئ گوندی
بابیری چه‌ندین خزمه‌ت بو هاریکاریا شوره‌شئ دکرن ژوان خره‌فهره‌کنا کومه‌کی و نابونه‌یان و بریفه‌برنا
سخره‌یان و فه‌گوهاستنا چه‌ک و ئازوقه‌ی و خزمه‌تکرنا پيشمه‌رگه‌هی ده‌ما ده‌اتن گوندی و به‌لاقرنا وان
ل سه‌ر مالیت گوندی، زیده‌باری فه‌کرنا ری‌که‌کا ئاسئ لباشوری گوندی بابیری کو دگوتنی ری‌کا (شیخی)
یان ری‌کا ئاسته‌نگئ ژبه‌رکو ری‌که‌کا ئاسئ و که‌فرین بو و (ده‌وار) نه‌دشیان ببارقه‌ تیرا بیورن و چه‌ک و
ئازوقئ شوره‌شئ تیرا بفه‌گوه‌ییزن ناف دوسکیان یان به‌روفازی بو ناف گوندی و پاشی بو ناف
به‌رواریان^(۵).

(۱) پتیا خه‌لکئ گوندی بابیری بیٔ ته‌ف گوشتاره بچافیت خو دیتی هیشتا دژیانئ دا ماینه، بتایه‌ت هنده‌ک ژوان نه‌ون
بیٔ برینداری ژئ قورتال بووین، مه‌چاف پی‌که‌فتن دگه‌ل گه‌له‌کا، ژوان کریه وهك دیده‌فان و قورباتیت وی ده‌ریا
کوره یا فروکیت دوژمنی بو سه‌ر خه‌لکئ سفئلی گوندی بابیری ل ۱۹۶۶ ۴ ۱

(۲) عمر تاهر محمد، (چ.پ.ک)، یا به‌ری.

(۳) جعفر صادق، (چ.پ.ک)، یا به‌ری.

(۴) صدیق پیرو، (چ.پ.ک)، یا به‌ری؛ محمد تاهر أحمد (چ.پ.ک)، ل ۲۹ ۲۰۲۱۴ دهوک.

(۵) جعفر صادق، (چ.پ.ک)، یا به‌ری؛ نایف عثمان محمد (چ.پ.ک) دهوک ۱ ۲۰۲۱۵ محمد تاهر أحمد، (چ.پ.ک) یا
به‌ری.

ههروهسا ههژی ئاماژه پێدانێ یه کو گوندی بابیری بدریژاها ههردوو شورهشیت تهیلول و گولانی دا ههردهم وارگهه و پهناگههیی وان کهس و خیزانین دهفهری بو یی ژبهه هیرشیت سوپایی تیراقتی و تهعداریا حکومهتین شوفینی نهچاردهبون گوندو مالیت خو بجهبهیلن و قهستا گوندو دهفهرین ناف شورهشی بکه ن کو ئیک ژوان گوندان . گوندی بابیری بو، لوی سهردهمی نوکه ئەم بهحس لئ دکهین (ناقهراستی شیستان) ژمارهیهکا زور ژ خیزانیت بامهرنیان ئاواره ی گوندی بابیری ببون ژ ئەنجامی گرتن و سوتنا گوندی وان لسالا ۱۹۶۳ ومانه ل گوندی بابیری ههتا به یانا یازدهی ئادارا (۱۹۷۰) ^(۱).

ژبهه فان ههمی کارو چالاکیته خه لکی گوندی بابیری بو شورهسا تهیلولی دسالیت شیستا ندا وهه مه بهری نهو ئاماژه پیدای بهردهوام ئەف گونده دهاته توپ بارانکرن ژلایی فروکیته رژیما تیراقتی فه و دیارترین و چههرگ برترین جار ژێ و بو دهه ل (۱ نيسانا ۱۹۶۶) بدژواری هاتیه توپ بارانکرن و کوشتارهکا مهزن هاتیه ئەنجامدان ^(۲).

خه لکی گوندی دبیژن مه پشتی هینگی زانی کو ئەگه ری فنی کوشتاری موقبهری بو ژلایی دوو کهسین گونده کئی تیزیکی بابیری دهه ما چوپین خو ته سلیمی حکومهتی کرین لبامه رنی پیزانین دانه مخابراتین تیراقتی لدوور چالاکیته حزبی و شورهشگیری لگوندی بابیری بتایهت ئەو رییا دهاته چیکرن بو خزمهتا شورهشی لبابیری ئەو بهری نوکه مه ئاماژه پی دای ^(۳).

هوسا لسه ری بهاری لئیکئی مها نيسانی لدهمی تیراقتی کو بارانهکا هیروهیدی دهات و خه لکی گوندی ههمی دخانیت خوفه بوون ژ نیشکه کئی فه (چار) فروکین جهنگی (نفاثة) هیرش کره سهه گوندی بابیری و چه ندين موشهک بهردانه خانین گوندیان ئەوژی (مالا حجي عبدالله ی و مالا برازیی وی ئەحمه دی و مالا حجي ازرائیل و براین وی میکائیلی) و چارخانی بتهمامی هاتنه ههنگافت و خرابکرن ئەوژی و (۲۴) کهس ژ خه لکی گوندی بابیری و مبهقانیته وان بونه قوربانی (۱۱) شههید و (۱۳) برینداربوون ^(۴).

شههیدین کوشتاری ئەفهه بون:

۱- صدیق زبیر علی (موختاری گوندی و بهرپرسی ریکخستنا حزبی بو، خیزان دار بو و بابی دوو زاروکا بو، پسمامی وی (محمد تاهر ئەحمه د) دبیژیت: ((بهری چه ند ده م ژمیره کا ژ شههید بونا وی (صه دیقی) پوسته کئی نهیینی یی حزبی دا فم ن و گوته من دقیت نوکه ببیه گوندی بانکا بدیه دهستی

(۱) جعفر صادق بابیری، (چ.پ.ك) یا بهری؛ عبدالباقی تاهر محمد، (چ.پ.ك) یا بهری.
(۲) محمود صادق نبی بابیری، (چ.پ.ك) یا بهری؛ جعفر صادق نبی بابیری، (چ.پ.ك) یا بهری؛ عمر تاهر محمد بابیری، (چ.پ.ك) یا بهری؛ عبدالباقی تاهر محمد بابیری، (چ.پ.ك) یا بهری.
(۳) جعفر صادق بابیری، (چ.پ.ك) یا بهری؛ سلیمان عمر یونس بابیری، (چ.پ.ك) یا بهری؛ عبدالباقی تاهر محمد، (چ.پ.ك) یا بهری.
(۴) (چ.پ.ك) یا بهری.

(رهشې رهصیلی بارزانی) دهما بلهز نهو پوست من بری لقه‌گه‌ریانی ته‌س هاتم هندافی گوندی و نهو فروکه هاتن سهر گوندی نهو کاره‌سات نه‌نجامدا (صه‌دیق) ژی تېدا شه‌هید بوو نه‌ز نه‌گه‌هشتم بیژمې من نه‌مانه‌تې ته‌گه‌هاند).^۱

شه‌هید (صدیق) لده‌مې توپ بارانکرنا گوندی لخرمه‌تا (۲) پیشمه‌رگه‌هان دابو مالا (أحمد نذیر) بابیری، موشه‌ک بوې ژورې که‌فت یا نهو تېدا دگه‌ل وان ههردوو پیشمه‌رگه‌هان هاته شه‌هیدکرن نهو ژی نه‌ف ههردوو پیشمه‌رگه‌هه‌بون:

۲- (یاسین تاهر حسن ژ۱۹۳۸) خه‌لکې گوندې زېوا شیخ پیراموس بوو.

۳- پی‌دی (سلیم سلیمان عبدالله ژ۱۹۴۰) خه‌لکې گوندې ته‌حلاقان بوو.

لاشیت ههر سې کان پرتکاندبوون، ژقانی دووې بربونه قاتی ئیکې.^۲

۴- شه‌هیدی زاروک (خالد محمود صادق) بابیری کو دگوتې (کوخو) ئیکانه‌یې بابې خو بو ژيې وی بتنی (چار) سال بوون، مامې وی (جعفر صادق) دبیژیت نه‌ز ل سهر دهره‌جیت مالا مه‌بوم - مالا مه‌یا پر بو ژ بنه‌مالامه و هنده‌ک میه‌فانا- من گول ده‌نگې فروکان بوو نه‌ز بله‌ز بژورکه‌فتم من گوته وان خو خلاسکه‌ن نه‌فه فروکه‌هاتن لې ژبه‌رکو نه‌ز (سنیله بوم) و زیده‌باری نه‌و چه‌ند روژه‌ک بوون فروکه‌نه هاتبون سهر گوندی له‌ورا که‌سې ژمن باوه‌رنه‌کر. من ده‌ستې برازایی خو (کوخوی) گرت ومن دا پشته خو دا بره‌فین هیشتا نه‌ز ییل سهر دهره‌جکان موشه‌که‌ک بره‌خې خانېی مه‌که‌فت، برازایی من (کوخو) لپشتا من شه‌هید بوو و نه‌ز ژی برینداربووم).^۳

۵- شه‌هید (میکائیل حمو حه‌مې بابیری) - کو پتریا قوربانیان ژ خیزانا وی بوون - دوو موشه‌ک بنیفا مالا وی و برایی وی که‌فتن (میکائیل) بگرانی برینداربې پشته (۱۵) روزان ژ چاره‌سه‌ریې لنه‌خوشخانا له‌شکه‌ری یا شوره‌شې لگوندې قومریې گیانی خو ژ ده‌ستا و گه‌هه‌شته‌براو و زاروکین خوو برازایی خو یین شه‌هید و کاروانی شه‌هیدین شوره‌شا نه‌یلولې ولاشې وی ل گوندې قومریې هاته خاکسپاردن).^۴

۶- شه‌هید (گیار حمو حه‌مې بابیری) دژيې (۲۵) سالیې دابی).^۵

۷- شه‌هید (زه‌مرید میکائیل حمو حه‌مې) ژيې وی ئیزیکی (۲۰) سالان بوو).^۶

۸- شه‌هید (عه‌گید میکائیل حمو حه‌مې) ژيې وی (۲) سال بوون).^۱

۱) أحمد نذیر بابیری، (چ.پ.ک) دهوک، ۲۰۲۱۶

۲) جعفر صادق نبی بابیری، (چ.پ.ک) یا به‌ری.

۳) جوزل میکائیل حمو بابیری، (چ.پ.ک) دهوک ۲۰۲۱۶.

۴) عبدالباقی تاهر محمد بابیری، (چ.پ.ک) یا به‌ری.

۵) جوزل میکائیل، (چ.پ.ک) یا به‌ری.

۶) هه‌مان که‌س، هه‌مان چافیکه‌فتن.

- ۹- شههید (محسن عزرائیل حمو حهمن) ژيی ویژی نيزيکی (۲) سالان بوو^(۱).
- ۱۰- شههید خورمن میکائیل حمو حهمن) ژيی وی نيزيکی (۱۵) سالان بوو.
- ۱۱- شههید (کوتر حه جی تاهر) ژيی وی نيزيکی (۱۵) سالان بو هه قالا کچ مه تا خو شههید (خورمن میکائیل) بوو هاتبو مالا وان لدهمن توپ بارانکرنا فروکه یان^(۲).
- ژ هه ژي گوتنی یه ئەف شههیده ههروئ شهقی لگورستانا بابیری هاتنه فه شارتن بههوار هاتن و هاریکاریا خه لکی گوندین دهووربه ری گوندی بابیری (بریفکی، وهرمیلی، بانکی، گه ره گوهی، کانی به لاقی) کو رول وان دههوار هاتنا کوشتارا گوندی بابیری دانهیته ژیرکرن بتایهت خه لکی گوندی (کانی به لاقی) کو کرسیان بین و وی روژی جه ژن و سهر سالا وان بوو به لی پتريا زه لامین وان لهه وارا برا و جیرانین خویین لی قه و مایی لگوندی بابیری هاتن و هلوپسته کی مروقایه تی و برایه تی و پیکه ژيانا ئینی یی کیم وینه بو دیروکا کوردستان و شوره شا ئەیلولی تومارکر^(۳).
- سه بارت برینداران وهک مه ئاماژه پ دای (۱۳) بریندار بوون برینن هنده کا ژوان دگران و دژار بوون و هه می ههردوی تیقاری دا ب هاریکاریا گوندیان و خیر خوزاین گوندین دهووربه ران فه گوهاستنه نه خوشخانا قومری لناف بهرواریان، و نافین وان ژي ئەفه بون^(۴).
- ۱- هیری حسین علی (هه قژینا - حمو حهمن بابیری- دهیکا ههردوو شههیدا (میکائیل و ته یار) ی بوو، برینا وی گه له کا گرا بو چو هیقین چاره سه ری نه بوون به لی هیشتا ژيی وی مابو پشتی چاره سه ری کا دریز لنه خوشخانا قومری زفری فه ژيان و ل سالا ۱۹۸۶ چویه بهر دلوقانیا خودی.
- ۲- سیسن تاهر محمد (هه قژینا شههید میکائیل) ی بی ئەوژی بگرانی بریندار ببوو نوکه ژي دژيان دامایه لدهوکی ئاکنجی یه.
- ۳- کتان تاهر محمد (هه قژینا ازرائیل حمو حهمن) بی، دهیکا شههید (محسن ازرائیلی) لسالا (۲۰۲۰) چویه بهر دلوقانیا خودی.
- ۴- أسمر یحیی بریفکی (خیزانا سلیم حمو حهمن) یه، نوکه ژي دژيان دامایه لدهوکی ئاکنجیه.
- ۵- سلوی ازرائیل حمو حهمن، نوکه ژي دژيان دامایه لدهوکی ئاکنجیه.
- ۶- جوزل میکائیل حمو حهمن، نوکه ژي دژيان دامایه لدهوکی ئاکنجی یه.
- ۷- نعیمه میکائیل حمو حهمن، نوکه ژي دژيان دامایه و لدهوکی ئاکنجی یه.

(۱) عمر تاهر محمد بابیری، (چ.پ.ک) یا به ری.

(۲) عبدالباقی تاهر محمد بابیری (چ.پ.ک) یا به ری.

(۳) وان هه می که سین ناف بورین ژ خه لکی گوندی بابیری یین مه چاقینکه فتن دگه ل کرین ئەف چهنده دوویات کریه.

(۴) جعفر صادق بابیری، (چ.پ.ک) یا به ری؛ عبدالباقی تاهر محمد بابیری، (چ.پ.ک) یا به ری؛ ناف عثمان محمد بابیری، (چ.پ.ک) یا به ری.

(۵) (چ.پ.ک) یا به ری.

۸- جعفر صادق بابیری، مه ناماژه بناقنی و بریندار بونا وی دابی ئەوبی یی برازاین وی (خالد) دپشتا وی دا شهید بووی.

۹- احمد نذیر بابیری، ئەو بو یی موشهکهک بخانیی ویژی کهفتی و هەر سی پيشمه‌رگهه (صدیق، یاسین، سلیم) دمالا وی دا شهیدبوون.

۱۰- فرمان شههباز بریفکی (هه‌فژینا عه‌زیز گه‌ره‌گوهی) وی روژی میه‌هان بو دگه‌ل که‌که‌کا خو ملالا (احمد نذیر بابیری).

۱۱- ده‌وله‌ت عه‌زیز گه‌ره‌گوهی، وه‌ک مه‌ نامه‌ژنی پیندای دگه‌ل ده‌یکا خو (فه‌رمانی) میه‌هان بوو لگوندی.
۱۲- زلفی بامه‌رنی یا ناسپار ب (ده‌یکا علی) ئەوژی برینداربو. وه‌ک مه‌ ناماژه پیندای لوی ده‌می که‌له‌ک مالیت بامه‌رنیان ئاواره‌ی گوندی بابیری بیون.

بی گومان فی کاره‌ساتا مه‌زن کاریگه‌ریه‌کا مه‌زن ژلایه‌نی ده‌رونی و جفاکی لسه‌ر خه‌لکی گوندی بابیری کر تازی و شینی لگوندی بو ماوی چه‌ندین سالان یا به‌رده‌وام بو بتایبه‌ت لناف وان خیزانا بیت عه‌زیزیت خو ژ ده‌ست داین و بتایبه‌ت ترین لناف مالباتا رحمه‌تی (حمو حه‌می) ژبه‌رکو پتیا قوربانیان ژوی مالباتی بوون. سلیمان عمر بابیری دبیژیت: ((پشتی وی کاره‌ساتی ب سی چار سالان ژن خواستن و داوه‌ت و که‌یف و خوشی و شادی لگوندی بابیری نه‌هاتنه‌کرن))^(۱).

چار / رول خه‌لکی گوندی بابیری دقوناغین به‌ری و پشتی به‌یانا (۱۱) ئاداری ۱۹۷۰ دا:

خه‌لکی گوندی بابیری وه‌ک خه‌لکی هه‌می گوند و باژیر و ده‌فه‌رین دی یین باشوری کوردستان به‌رده‌وامی بخه‌بات و به‌رخودانی دا بدریژاهیا شوره‌شا ئەیلولی هه‌ر ژبه‌ر پابونا شوره‌شی ل ۱۱ ئەیلولا ۱۹۶۱ هه‌تا شوره‌شی ژ ئەنجامی په‌یمانا خیانه‌تکاریا جه‌زائیری بدوماهی هاتی (ل ئادارا ۱۹۷۰)، لته‌وه‌رین بوری مه‌ به‌حس ل رول و قوربانین وان کر دقوناغین ده‌ستپیکا شوره‌شی دا هه‌تا نیسانا سالا ۱۹۶۶ و وی کاره‌سات و کوشتارا لگوندی بابیری لوی ده‌می هاتی نه‌نجام دان.

لفی ته‌وه‌ری چاری و دوماهی دئ به‌حس ل رول خه‌لکی فی گوندی که‌ین لپشتی سالا ۱۹۶۶ هه‌تا فه‌مرینا خه‌تیرا شوره‌شی ل ۱۹۷۰ کو دفان نه‌ه سالا ندا شوره‌شا ئەیلولی د چه‌ندین قوناغین جودا دا ده‌ربازبو ژ شه‌رو پیگدادانا دناقبه‌را دان و ستاندن، و ناگر به‌ست، و لیکتیگه‌هشتن، و ریکه‌فتن، و ناشتیا به‌روه‌خت و پاشی پاشگه‌زبون و نویونا شه‌ری و هه‌تا پیلانا مه‌زنا نافده‌وله‌تی دژی گه‌لی کورد و شوره‌شا وی یا نازادی خوازیی بدوماهی ئینایی. ئەم دشین رول خه‌لکی گوندی بابیری دفی قوناغی دا بقی ره‌نگی دابه‌شکه‌ین:

(۱) (چ.پ.ک) یا به‌ری.

١- نیسانا ١٩٦٦ ههتا ئادارا ١٩٧٠:

پشتی کوشتارا گوندی بابیری ل ئیکتی نیسانا ١٩٦٦ بچهند روژهکان (١٣/٤/١٩٦٦) سهروکتی ئیراقی (عبدالسلام محمد عارف) هاته کوشتن دهما فروکا وی لباشوری ئیراقی کهفتی. و (١٨/٤/١٩٦٦) برایی وی (عبدالرحمن محمد عارف) لجهی وی بو سهروکتی ئیراقی و کابینهیهکا نويا حکومهتی پیک ئینا بسهروکاتیا (عبدالرحمن البزاز) ژبهرفی گهورینا سیاسی لئیراقی و هلویستی سهروک وهزیران (البزاز) کو بهردهوام ههول ددان کیشه یا کوردی بریکیت سیاسی بهیته چارهکرن و مافیت گهل کورد دچارچوفهین دهولهتا ئیراقی دا بهینهدان، گهرهیهکا دی یا دان و ستاندنا بریقهچوو و بارزانی راگرنا شهری راگههاند بو ماوهیهکی بهلی ژبهرفشارا وهزیری بهرگری ئیراقی (عبدالعزیز العقیلی) ئهوی بهرنیاسی ب دژایهتیا خودا بو مافیت گهل کورد و فشارییت وی بیته بهردهوام لسه سهروک (عبدالرحمن عارف) ی ژبو هیرشکرنا سه دهفهرین لکن کونترولا شورهشی و بتاییهت مهلبهندی سهرکردایهتیا شورهشی ل چیاپی هندرین، ئوپراسیونهکا دی یا لهشکهری دژی هیژین وهلات پاریزین کوردستان هاته ئهجامدان لدهست پینکا ههیفه گولانی ١٩٦٦ بهلی ئه ئوپراسیون هاته شکاندن ژلایی پیشمههرگههین شورهشی فه ئهویت شیاپی دوربهکی مهزن لوی هیژا لهشکهری ئیراقی بدهن و ژمارهیهکا مهزن ژی بکوژن و ئیخسیر و برینداربکهن^(١).

پشتی فی شکهستنی چارهکا دی حکومهتا ئیراقی پهنابرنه بهر دان و ستاندن و دیتنا چارهیهکا سیاسی بو کیشا کوردی ل ئیراقی ههتا کو ل (٢٩) حوزیرانا ١٩٦٧ دگهل سهرکیشی شورهشی گهههشتینه ئیک تیگههشتنهکی ل دور راوستاندنا شهری و دانا هندهک مافیت گهل کورد، کو ب بهیانا (٢٩) حوزیرانی دهیته نیاسین. د ئهجامدا بو ماوهیهکی ئارامی دناقهرا ههردوو لایاندا پهیداوو^(٢).

بهلی پشتی ل ١٧ تهموزا (١٩٦٨) پارتا (بهعسا عهرهبی یا سوشالیست) دگهل هیژهکا لهشکهری کودهتا لسه (عبدالرحمن عارفی) کری و پارتا نافبری هاتیه سه دهستههلاتی لئیراقی، فی پارتی سیاسهتا (فرق تسد) دناف کورداندا بکارئینا و پالپشتیا دژبهرین شورهشی کر لکوردستان دژی ملا مصطفی بارزانی و پهیهندی روژ بو روژی بهره و ئالوزی فهچون و گهریهکا دی یا شهری یا دژوار دهست پین کرهفه و پیشمههرگی کوردستان کهفتنه باری بهرگری ژ ناخ و گهل خو دژی لهشکهر کیشیا ئیراقی^(٣)، و چهنین پیشمههرگه ژ خهلکی گوندی بابیری دفی قوناغا بهرگری دا دبهژدابوون، بتاییهت دهما (هیژا ههلهگورد) هاتیه پیک ئینان ل (١٩٦٨) و بهروکتی شهری کهفتیه وی دهفهری.

(١) سعد ناجی جواد، العراق والمساله الکوردیه، ل ل ١٨ ١٢٧١

(٢) مسعود بارزانی، بارزانی وبزوتنهوی رزکاری خوازی کورد، بهرگی یهکه م بهشی دوهم -شورهشی ئهیلول - ١٩٦١

١٩٧٠

(٣) ههمان ژیدهر.

کومه کا گه نچیت گوندی بابیری ئیلتحاق بوئ هیژا ناف بوری کر و پیشمه رگئی دیرین (علی یونس بابیری) بو (نامر فصیل) ئی وان سهر ب سریا (محمد عبدالله) یئ بامهرنی قه سهر به تلونیا (عبدالرحیم جسیم پیندرویی) قه ئه وژی ئه ف که سین هه نی بوون^(۱):

1. سعید مراد حمی بابیری
2. صالح حسین علی بابیری
3. نایف ئو سمان محمد بابیری
4. فریق پیرو ابراهیم بابیری
5. حسن موسی حسن بابیری
6. قادر تاهر گلو بابیری
7. ابراهیم عبدالرحیم ابراهیم بابیری
8. جعفر صادق نبی بابیری
9. احمد صادق توفی (ئاکنجیی گوندی بابیری) بو
10. عبدالرزاق علی یونس بابیری.

ئه ف ههر (۱۲) پیشمه رگه هیئت خه لکی گوندی بابیری بو نیزیکی ساله کی مانه لده قه را گللاه و زیده باری باردوخ شهری و هیرشین فروکه و له شکه ری ئیراقی بو سهر وی به ری شهری لوی ده قه ری، ئه ف پیشمه رگه هیئت ناف بوری ئاماژه بوئ چهندی دهن کو وی ماوه ی وان لوی ده قه ری گه له که نه خوشی دیتن ژ نه بونا تازوقه ی و پیدفییٹ روژانه و نه زفرینا وان بو مال ل وی ماوی دریزدا کو باردوخن خیزان و زاروکیت گه له کا شوان گه له کی نه خوش بو ژبه رکو بی سه میان مابون، سلیمان عمر بابیری دیژیت: لیرا منه وه ک فیکافی ده ما ئه و پیشمه رگه هیئت هیژا هه لگوردی ل ساله ۱۹۶۹ بسلامتی زفریت گوندی که یفه کا مه زن دگوندی دا په یدا بو، وان ژی تفهنگ هافیتن وه ختی گه هه شتین نیزیکی گوندی وه ک مزگینیا سه رکه فتن و ب سلامه تی زفرینا وان^(۲).

پشتی بیهن قه دانئ جارها کا دی (علی یونس بابیری دگه ل سعید مراد بابیری) زفرین به روکیت شهری لده ورو به ریٹ (به نداقا دوکان) کو شهر که تبویه وی ده قه ری، هه ردوو نافبوری نه قه گه ریان مال هه تا به یانا (۱۱) ئاداری ۱۹۷۰ دوی ماوه ی دا (ئاسیا) هه قژینا (سعید مرادی) چوبویه بهر دلوقانیا خودی و ئه ویل به روکیت شهری بی کو تشته کی ژئ بزانت^(۳).

(۱) نایف ئوسمان محمد، جعفر صادق نبی ، عبدالرزاق علی یونس ، جاف پیکه فتنین به ری .

(۲) جاف پیکه فتنه که سایه تی یابه ری .

(۳) نایف ئوسمان محمد ، جعفر صادق ، جاف پیکه فتنه که سایه تی یابه ری .

پشتی دهه سالان ژ خهباتا بی راوهستیان و قوربانیدانی و باردوخن شهری یی دژوار ملهتی کورد ههمی گهلهک کهیف خوشبون کو نهو خهبات و زهحمت و قوربانی بههروه و بی نهنجام نهچوون و ل دوماهیئ و پشتی حکومهتا ئیراقی بو ماوی دهه سالان ههولداپی بهیژا لهشکهری ناسناما نهتهوایهتی یا گهلن کورد ژناف ببهت لدوماهیئ نهچاربوو دان پیدانی ب مافیت نهتهوهی یین گهلن کورد ل ئیراقی بکهت و دان و ستانددیت راستهوخو دگهل سهکرکدایهتیا شورهشا ئیلولن بکهت و ۱۹۷۰/۳/۱۱ بهیانا دانا هندهک ژ مافیت گهلن کورد بدهنن ژوان مافی ئوتونومی (الحکم الذاتی) ^(۱).

خهلکن گوندی باییری ژی وهک ههمی خهلکن کوردستانی گهلهک کهیف خوش بون بوئی دهستهکفتی دیروکی کو وان ژی بهژداریهکا باش وهک رول و قوربانی تیدا ههبوو. وهک دهربرین بو دیارکرنا ههست و هلویستی خو خهلکن گوندی باییری ل نافهراستی مها ئاداری (۱۹۷۰) رابون بگیرانا ئههنگهکا جهماوهری کو زیدهباری خهلکن گوندی ئه و پیشمهرگین لدهقهری و وهندهک ژ خهلکن گوندین دهوروبه ژی تیدا بهژداربوون.

۲- ئادارا ۱۹۷۰ ههتا ئادارا ۱۹۷۵:

پشتی بهیانا (۱۱) ئاداری و پهیدا بونا ئارامیی خهلکن گوندی باییری ژ کولکو بن بهرو ناوسکان فهگهریان خانینن خو ل گوندی و هییدی هییدی ژیان ئاسایی بو، بو ماوی سئ چار سالان پتیا خهلکن گوندی مژیلن کاری جوتیاریئ بون ههروهسا کارگیتریا خویهتیا کوردی بزافا ئافههانی لسهرانسهری باشوری کوردستانی دهست پئ کر - ژبهرکو دماوی دهه سالیین بوری ژ ژیی شورهشی ئه و بزاف ب ئیکجاری راوهستیابو، بهلکو گهلهک گوند کافل ببون و گهلهک خانی خراب ببون و چو کاریت خزمهت گوزاری نههاتبون نهنجامدان . لسهردهمی دان و ستاندنان (مفاوضات) تا (۱۹۷۰ - ۱۹۷۴) چهند پروژیهکین خزمهت گوزاری بو گوندی باییری هاتنه نهنجامدان وهک پتیا گوندین باشوری کوردستانی و بتاییهت ئه و گوندین قوربانی بو شورهشی داین.

ژوان خزمهتگوزاریان ئافاکرنا قوتابخانهیهکا شهش پولی (سهرهتایی) ل تهنشت گوندی کو بو وی سهردهمی قوتابخانهیهکا ژ ههژی بوو و زیدهباری زاروکیین باییریان زاروکیین گوندین دهوروبه ران ژی مفا ژ وی قوتابخانی وهگررت ^(۲).

(۱) هوژین مسعود سرنی ، شورهشا ئیلولن لدهقهرا بادینان ، ۱۹۶۱-۱۹۷۵.

(۲) صدیق پیرو محمد (چ.پ.ک) یابهری

ههروهسا پروژیهکی ئافا فهخوارنی و کاروبارین روژانه ژى بو گوندی بابیری هاته چپکرن و بوریهکا ئافى ژ کانیا (سهرگیزا) هاته کيشان بدریژاهیا (۲کم) بو نافهندا گوندی و بریکا عمارهکی و چند (زهملهیهکا) دهاته دابهشکرن و بویه جهی خوش حالی و ئاسانکاری بو خه لکی گوندی بابیری^(۱).

ژلای خهبات و چه کداری ژى فه دفی قوناغی ژى دا سه ره رایی راوه ستیانا شهرى به لى سه رکردایه تیا کوردی دهست ژوی مهیدانی بهرنه دان چنکو لایه نی دی (حکومه تا ئیراقی) چو جارن نه جهی باوه رین بو، له ورا تومارکرن و وه رگرتن و مه شق و راهینان کرنا پیشمه رگه هی یا به رده وام بوو،^(۲) زیده باری وان پیشمه رگه هین بابیری یین بهری به یانا (۱۱) ئاداری خهبات کرین، ومه ئامه ژه بناقین وان دایی، کومه کا گه نجیت دیژی ژ خه لکی گوندی بابیری گه هه شته ریژیٹ پیشمه رگه ی، بتایهت پشتی حکومه تا ئیراقی به ندین به یانی هه می جه به جهنه کرین و پا شه گه زبوی و ئاماده کاریین شهرى دژی کوردان کرین.

دهما ل نافه راستا سالا (۱۹۷۴) حکومه تا (به عسا عه ره بی) شهر دژی گه لی کورد راگه هاندی و هیرشین دژوار ب فروکه یان پاشی به ییژیت زه مینی کرینه سه ر بازار و گوندین کوردستانی پیشمه رگین کوردستانی که فتنه دباری به ره قانی و هه ر ژ زاخو هه تا حاجی عومران . و ئه ف گه را شهرى یا دژوار به رده وام بو ساله کی هه تا ییلانا جه زائیر ل ۱۹۷۵ / ۳ / ۶^(۳). وه ک مه ئامه ژه یی دای ژماره یه کا خه لکی گوندی بابیری تهنه ه لگرتبوون و ببونه پیشمه رگه و به رپابونا شهرى جارها کا دی ل (۱۹۷۴) ژماره یه کا دی ژى ژ خه لکی گوندی گه هه شته شوره شی و د چه ندین شهرین دژواردا به ژداری کر وه ک شهرى گه لاله و گه لین زهنه و بحیل و ئاکری و دینارته و چیاپ سپی ریژ و ده ورره ریٹ بازاری دهوکی . مه ل نه وه ری بوری نافى (۱۲) پیشمه رگین بابیری گوتبوون لقوناغا بهری به یانا (۱۱) ئاداری ۱۹۷۰ ئه وه هه ر (۱۲) پیشمه رگه ه به رده وام بوون د خه باتا پیشمه رگاتی دا هه تا دومه یا شوره شی . ئه فین ل خواری ژى نافین وان یین خه باتا پیشمه رگه یه تی کرین ژ خه لکی گوندی بابیری پشتی به یانا (۱۱) ئاداری هه تا ریکه فتنه جه زائیر و فه مرینا چریسکا شوره شی ل (۶) ئادارا^(۴) ۱۹۷۵.

1. صبری جمیل مراد

2. قادر جمیل مراد

3. إسماعیل إبراهيم رجب

(۱) جعفر صادق بابیری ، (چ.پ.ک) یابه ری

(۲) مسعود بارزانی ، ژینده ری به ری ، ۱۵۴۱۴۰

(۳) هوژین مسعود سرنی ، ژینده ری به ری .

(۴) ئه ف هه می پیشمه رگه دژیانی دا مابنه ، و خانه شین بوینه ، بتنی (حمدی عبدالرحیم) نه بییت لشوره شا گولانی لسالا

۱۹۸۷ شه هید بویه .

4. شاکر مسیحا یونس
5. سلیمان عمر یونس
6. سلام مسته فی رجب
7. محمود صادق نبی
8. عبدالعزیز عبدالکریم ابراهیم
9. حمدی عبدالرحیم ابراهیم
10. سلمان تاهر محمد
11. هادی علی یونس
12. عبدالباقی تاهر محمد
13. خالد پیرو ابراهیم

به لښ پښتی سهرکردایه تیا شوره شې بریارا بدوماهی هاتنا وئ قوناغا خه باتا بزافا رزگاری خوازا گه لن کورد راگه هاندی ژ نه نجامی پیلانا جه زائیر ل ۱۹۷۵/۳/۶، و پېشمه رگه سهر پشک کرین دنا فبه را په نابهریونئ بو ئیرانئ یان ته سلیم کرنا چه کئ خو بو حکومتا ئیراقئ لدویف (لئبورینا گشتی) پېشمه رگین خه لکئ گوندئ بابیری وه ک پتريا پېشمه رگین شوره شې چه کین خو بشپوه به کئ فه رمی ته سلیمی حکومتئ کرن ل لیوادهو کئ و بدل گرانی فه فه گه ریان گوندئ خو و ده ست ب کاری خویئ جوتیارئ و نازه ل دارین کرن هه تا بهرپابوونا شوره شا گولانئ ل (۱۹۷۶/۵/۶) کو دووئ شوره شی ژى دا خه لکئ گوندئ بابیری روله کئ دیار و بهرچاف ژ گه له ک لایه ن و بیافاندا هه بوو^۱.

(۱) سلیمان عمریونس بابیری ، عبدالرزاق علی یونس بابیری ، اکرم زاهر تاهر بابیری ، صدیق پیرو بابیری . (چاف پیکه فتننئ که سایه تی یین بهرئ)

ئەنجام

پشتى ئەف فەكولنە بدوماھى ھاتى لىسەر رول و قوربانىيەت خەلکى گوندى بايىرى دشورەشا ئەيلولۇ دا ، فەكولەر گەھەشتە چەندىن ئەنجامان لدور بابەتى ئەوژى ئەفئىن لخوارى نە :
ئىك / سەرەراى وان پروپاگاندەيىت دوژمنا لىناف خەلکى دەفەرئ بەلاف کرین دژى شورەشى وسەرکىشى
وئ ملا مستەفايىن بارزانى ، لئ خەلکى گوندى بايىرى ھلويستەکى نىشتمان پەرورەانە نىشاندا ژ
بەرپايەبونا شورەشى ۋھاتنا بارزانى بو دەفەرا وان وپيشوازيەکا گەرم لى کرو بونە ھارىکار و
رئخوشکەر بو سەرئىخستنا شورەشى .

دوو / ھەر لقونائىن دەستپىکا شورەشى چەندىن کەسپىن بايىرى گەھەشتە رىزىت شورەش گىران و
تقەنکا شەرەفى ھلگرت و بەژدارى دپترىا شەرو داستانان داگر لدەفەرا بادىنان دژى لەشکەرئ داگىر
کەرئ ئىراقى و خوین و گىانى خو پيش کىشى گەل و ۋەلاتى خو کرن وشەھىدو برىندار ژئ کەفتن .
سىئ / لەشکەرئ ئىراقى برىکا فروکەيان چەندىن کوشتار لگوندو باژارپىن کوردستانئ ئەنجام دان دماوئ
شورەشا ئەيلولۇ دا ، گوندى بايىرى ژى ئىک ژوان گوندان بو يئ بەردەوام بدرئزاهيا شورەشى توشى
ھېرش و بومبە باران کرنا فروکەيان دبو ژبەر رولئ خەلکى وى گوندى دشورەشى دا ، و دژوارترىن
ھېرشا فروکەيان ژى لىسەر بايىرى ئەوبو يال ۱۹۶۶/۴/۱ ھاتىە ئەنجامدان کو بدەھان شەھىدوو
برىندار لئ کەفتىن .

چار / قوناغ بو قوناغى رول و بەژداريا خەلکى گوندى بايىرى دشورەشا ئەيلولۇ دا زېدەتر لئ دەھات
بگەھەشتنا ژمارەيەکا زور ژخەلکى وى گوندى بوناف رىزپىن پيشمەرگەھئ شورەشى ، و بەژدارى
دشەرئت قونائىت دوماھىيە دا ژ رپى وئ شورەشى ، بەرى وپشتى بەيانا (۱۱) ئادارا ۱۹۷۰ .
ۋەھتاکو دوماھىک روژا شورەشى ل (۶) ئادارا ۱۹۷۵ .

دور وتضحيات اهالي قرية باير في ثورة ايلول ۱۹۶۱-۱۹۷۵

ملخص:

كانت ثورة ايلول اول ثورة كوردية شاملة في جنوب كردستان في التاريخ المعاصر ، ادي عموم شعب كردستان دورا بارزا فيها بشكل او باخر وقدما تضحيات كيرة في سبيل اهدافها ، خاصة اهالي القرى النائية في المناطق الجبلية الوعرة البعيدة عن ايدي النظام العراقي ، الا ان نتيجة عدة عوامل معينة كان لاهالي بعض القرى دور اساسي فيها وقدما تضحيات اكبر من قري ومناطق اخري.

تعد قرية باير التي تقع علي السفح الشمالي الغربي لجبل متين في منطقة الدوسكي من اهم القرى التي ادت دورا بارزا في احداث ومعارك الثورة وقدما تضحيات كبيرة في سبيل اهدافها ، حيث التحق العديد من رجالها بالثورة منذ اندلاعها في ۱۱/۹/۱۹۶۱ وشاركوا في معظم معاركها وقدما العديد من الشهداء والجرحي في تلك المعارك كالشهيد القيادي (عمر يونس بايىرى) الذي استشهد في ملحمة مضيق قنتارا سنة ۱۹۶۲.

كذلك كان لاهالي قرية بابير دور بارز ومشاركة فعالة في النواحي التنظيمية وفي مساعدة قوات البشمركة بالاحتياجات الضرورية اثناء الثورة ، ونتيجة ذلك كان الحكومات العراقية التي عاصرت الثورة تنتقم شر انتقام من اهالي قرية بابير ومثيلاتها من القرى المناضلة في المنطقة ، حيث كانت تقصفها بالطائرات النفاثة وارتكبت مجزة بشعة بحق اهاليها المدنيين في ١٩٦٦/٤/١ راح ضحيتها عشرات الشهداء والجرحي .

تهدف هذه الدراسة الي ابراز دور وتضحيات اهالي قرية بابير في احداث ثورة ايلول وذلك لعدم وجود اية دراسة حول ذلك . تتالف هذه الدراسة من تمهيد جغرافي وتاريخي حول القرية ، مع اربعة مباحث اساسية : بحث الدراسة في المبحث الاول موقف اهالي القرية من اندلاع الثورة وذهاب قائدها الملا مصطفى البارزاني الي المنطقة . اما المبحث الثاني فقد تطرق الي دور وتضحيات البابين في المعارك التي اندلعت في بدايات الثورة في منطقة بادينان ، والمبحث الثالث اشار الي المجزة التي ارتكبتها طائرات النظام العراقي بحق اهال قرية بابير في سنة ١٩٦٦ ، اما المبحث الرابع والاخير فقد برز دور اهالي القرية قبيل وبعد بيان ١١ اذار ١٩٧٠ . واختتمت الدراسة باهم ما توصل اليه الباحث من نتائج .

The role and sacrifices of the people of Babir village in the revolution of September 1961 – 1975

Abstract :

The September Revolution was the first comprehensive Kurdish revolution in South Kurdistan in Contemporary history, the whole people of Kurdistan played a prominent role in it in one way or another and they provided Great sacrifices for the sake of their goals, especially the people of remote villages in the mountainous areas The rough terrain is far from the hands of the Iraqi regime, but the result of several specific factors was The people of some villages have a key role in them, and they have made greater sacrifices than villages and other regions.

The village of Babir is located on the northwestern slope of Mount Mateen in the region Al-Doski is one of the most important villages that played a prominent role in the events and battles of the revolution Great sacrifices for the sake of its goals, as many of its men joined the revolution since It erupted on 9/11/1961 and participated in most of its battles and provided many martyrs And the wounded in those battles were like the martyr of the leader (Omar Yunis Babiri), who was martyred in The epic of the Qantara Strait in 1962.

The people of Babir village also had a prominent role and effective participation in the organizational aspects And in helping the Peshmerga forces with the necessary needs during the revolution, and as a result The Iraqi governments that lived through the revolution were taking revenge on the people of Babir village And similar combative villages in the region, where they were bombed by jet planes A horrific massacre was perpetrated against its civilian population on 1/4/1966, in which dozens were killed Martyrs and wounded.

This study aims to highlight the role and sacrifices of the people of Babir village in the events September Revolution, because there is no study on that. This study consists of an introduction

Geographical and historical around the village, with four main topics: The first topic is the attitude of the people of the village towards the outbreak of the revolution and the departure of its leader, Mullah Mustafa Barzani to the region. The second topic dealt with the role and sacrifices the Babirians in the battles that erupted at the beginning of the revolution in the Badinan region, and the topic the third referred to the massacre committed by the Iraqi regime's planes against the people of a village Babir in 1966. As for the fourth and final topic, the role of the people of the village has emerged before and after the statement of March 11, 1970. The study concluded with the most important findings of the researcher consequences.

ئاراستە و شوناسى نىشتمانى لە بىرى سىياسى مستەفا بارزانى (۱۹۷۹-۱۹۰۳)

پ.ى.د. ئاراس اسماعىل خضر
بەشى شوئىنەوار- كۆلىژى ئاداب- زانكۆى سەلاخەددىن
Aras.khider@su.edu.krd

م. قارەمان حەيدەر رەحمان
بەشى مېژوو- كۆمىژى ئاداب- زانكۆى سەلاخەددىن
qaraman.rahman@su.edu.krd

م.ى. نەوشىروان شەرىف سەئىد
nawsherwansaeed@gmail.com

پوختە :

بارزان ئەو ھەرىمە بوو، كە لە كۆتايىيەكانى سەدەى نۆزدەھەم دەبىتە مەلەبەندى پىكەو، ٲانى ئابنى بۆ مۇسلمان و كرېستيان و يەھۇدىيەكان. مستەفا بارزانى لە ١٤ى ئادارى ١٩٠٣ لەو ژىنگەيەدا لەدايك دەبى ھۆكارى گرنگيدانى بە ئاراستە و شوناسى نىشتمانى، دەگەرئىتەو، بۆ ئەو ژىنگەيەى تىيدا پەروەردە بوو. لە بنجدا بارزانى دەگەرئىتەو، بۆ خانەوادەيەكى پابەند بەبنەماكانى ئابنى ئىسلام، كە چەندىن زاناي ئابنىيان تىدا ھەلگەوتو، ناوبروا لەناوچەى بارزان ئىلھام وەردەگرى، دواى ئەو، ئەو ھەرىمە دەبىتە مەلەبەندى جولانەو، سىياسى و ئابنى لەباشوورى كوردستان. ئەو لە سۆنگەى دىدگاي شىخانى بارزان بۆ رزگارکردنى كوردستان و بەدەيھىنانى مافە نەتەوايەتەكانى گەلى كورد، كار بۆ يەكيتى و يەكخستنى پىكھاتە جياوازەكان دەكات، لە جولانەو، يەكى گشتگىرى نەتەو، يى و نىشتمانىدا. ديارە يەككە لەبنەما و كۆلەگە سەرەكەكانى پىكھاتەى كۆمەلگاي كوردى بەدريژايى مېژوو، ھۆز و عەشیرەتە. پابەندبوونى ئەم كۆمەلگا شوانكارو كشتيارە بەدەمارگىرى ھۆزايەتى، جۆرئك لەيەكگرتووى و خۆشەويستى زىدى تىدا بەدەيھاتوو، كە لەو قۇناغەى مستەفا بارزانى رىبەرايەتى جولانەو، رزگاربخوازى كوردى كوردو، تايەتەندىيەكى سىياسى نىشتمانى پى بەخشيو، دواى كوپوونەويان لەدەورى حزىنىكى سىياسى و پابەندبوونى ژمارەيەكى زۆرى ئەو پىكھاتانە بەرىبەرى جولانەو، رزگاربخوازى لە باشوورى كوردستان، دواى ئاراستەکردنبايان لەنئىو بزائىكى نىشتمانى و نەتەو، يى لە پىناو ئامانج و چارەنوسىكى ھاوبەشدا.

كەلبە وشەكان : بارزانى - بىر - نىشتمان - شوناس - كوردستان .

پيشه‌كى :

ئەو بارودۆخەي پروبە پرووى ناوچەكانى باشوورى كوردستان بۆتەو، لەقۇناغى ديارىكراوى توپژىنەو، كەماندا، دەگەرئىتەو، بۆ ئەو پيشهاتە سياسىيانەي ناوچەكە پيدا تىپەريو، بەھۆى سەرھەلدانى بزاوتىكى نىشتمانى و نەتەو، يە، لەپىناو دەستەبەركردنى مافى بنەرەتەكانى نەتەو، يە، لەناوچەكە، لەو ماو، يە، دا مستەفا بارزانى لەقۇناغىكى سەختى مەلمەلانى سياسى ئىودەولەتى لە ھەرئىمىكى شاخاوى دوورە دەستى كوردستان كە بە ناوچەي بارزان ناسراو دەردەكەوئى. بارزانىەكان لەو ماو، يە، دا يەكئىك بوونە لە گەورەترىن پىكھاتە كۆمەلايەتەكانى كورد لەناوچەكە ، داوى ئەو، يە، خۇيان لە كونفیدراسىونىكى عەشائرى رىك دەخەن كە لەحەوت عەشیرەتى وەك شىروانى و مزورى و بەرژۆى و ھەركى بنەجى و گەردى و دۆلەمەرى و نازارى پىك دەھاتن . ھەلومەرجى سياسى و كۆمەلايەتى كوردستان ئاراستەي ژيانى مستەفا بارزانى دەگورئى و دەبىتە رىبەرىكى شۆرشگىر و سەرکردەيەكى نىشتمانى. لەو توپژىنەو، يە، دا بەشىكى تايبەتمەندىەكانى كەسايەتى ئەو سەرکردەيەمان لەتۆى چەند باسىكدا خستۆتەروو. لەباسكردنى تايبەتمەندىەكانى ئەو سەرکردەيە، مەبەستمانە جەخت لەسەر ئەو، يە، كەي، نەو، كە ناوبروا زانايەكى ئاينى نەبوو، بەلكو تاكو رادەيەكى باش شارەزايى لەزانستى ئاينى ئىسلامى ھەبوو. ئەو گرنگى بەلايەنى ئاينى و پياوانى ئاينى داو، لەبەرئەو، يە، دركى بەگرنگى و بايەخى لەنىو كۆمەلگای كوردى دەكرد. ئەمە و چەند باسىكى دىكە كە لەتۆى ئەو توپژىنەو، يە، باسيان لىو، دەكەين . بەشىو، يە، كە لەتەو، يە، يەكەم باس لە سەرچاوەكانى بىرى سياسى بارزانى دەكەين ، لەچوارچىو، يە، كاريگەريەكانى بىروباو، يە، ئاينى و سىستەمى ھۆزايەتى و ئەزمونى سياسى لەسەر بونىادى بىرى سياسى ئەو سەرکردەيە. لەتەو، يە، دوو، م تيشك دەخەينە سەر پەيرەو، يە، شوناس و ئايدۆلۆژيايى پىك، وە ژيان لە بىرى سياسى مستەفا بارزانى دا. لە تەو، يە، سى، مە، ئاماژە بە رۆلى مستەفا بارزانى لەپاراستنى شوناس و شوپنەوار دەكەين. كەزۆر، يە، كاتەكان لەكەسايەتى و فەرھەنگى كوردبوونىدا رەنگدانەو، يە، ھەبوو. ھەرچەندە زۆر، يە، كاتەكان ئەو رىبەرە لە ژىر چاودىرى نەيارەكان بوو ، بەلام تاكە مەنزلى و نشىمەنى ھەنگاو و قۇناغەكانى بارزانى لە ناوچە شونەوارى و كەلەپوورىەكانەو، يە، چەكەرە دەكات و پاراستن و گەشەپىدانى، دەبىتە ناسنامەي بزووتنەو، يە، رزگاربخوازي كوردى لەو قۇناغەدا. بەو ھۆيەو، يە، چەندىن ناوچەي شوپنەوارى و كەلەپوورى وەك ھىماي شوپنەوارى بارزانى ناويان دىت . كەزۆر، يە، يان لە ناوچەي بارزان و ئاكرى و ئامىدى كۆبوونەتەو، يە، بەشىكى ھۆكارى مانەو، يە، شوپنەوارەكان لەو ناوچانە ، پەيو، ندىان ھەيە بەگرنگىدانى بارزانى بەناوچە شوپنەوارىەكان، كە تاكوو رادەيەك واىكردوو، يە، ناوچە كەلەپوورى و شوپنەوارى پاشماو، يە، بىناسازى ئاينە جۆراو جۆرەكان

لهو ناوچانه به زیندوو ٻهینتتهوه ههچهنده ئه و ناوچانه هه موو کات سهنگهري تیکدان و له ناوچوونی میژوو شارستانیتهتی کورد بووه بهدهستی دوژمنانی ئه و نهتهوهیه.

تهوهری یه کهم : سهراوهکانی بیری سیاسی مستهفا بارزانی

مستهفا بارزانی جیاواز لهریهیرانی جوولانهوهی رزگاریخوازی کوردی پیش خوی، بو بهدیپینانی ئامانجه سیاسی و نهتهوهیهکانی، خاوهن پرۆژه و نایدیای تایبته بهخوی بووه. لهو سۆنگهوه ههولتهدهین لهخوارهوه شیکردنهوهیهکی پوخت لهسهراوهکانی بیری سیاسی بارزانی بخهینهروو لهمانهش:

۱- بیروباوهری ئاینی:

بارزان ئه و ههریمه بووه که لهکووتاییهکانی سهدهی نۆزدهههم دهبیته مهلبهندی پیکهوهژیانی ئاینی بو موسلمان و کریستیان و یههودیهکان. مستهفا بارزانی له ۱۶ی ئاداری ۱۹۰۳ لهو ژینگهیهدا له دایک دهبی. لهتهمهنی سێ سالییدا دهبی که لهگهڵ دایکی دهکهوینه زیندان لهشاری موسلا بههوی ئه و مملانی سیاسییهی بارزانیهکان لهسهراوه مافه نهتهوهیهکانی گهلی کورد لهگهلا دهولتهتی عوسمانی ههیانبوو. دواي ئازادکردنیان، ناوبراو قوتابخانهی سهرهتایی شهس سالی لهگوندی بارزان تهواو دهکات. پاشان هه لهووی بو ماوهی چوار سالان زانستی فیهقه و شهریعهتی ئیسلام دهخوین. له دواي راپهیرینی یه کهمی بارزان ۱۹۳۱-۱۹۳۲ دواي ئهوهی لهگهڵ شیخ نهحمهدی بارزانی دهپهپنهوه بو تورکیا و پاشان لهسالی ۱۹۳۴ تهسلیم بهحکومهتی عیراق دهکرتنهوه، ماوهیهک له موسلا دهبی و لهویش ههولتهدات بهردهوامی بهخویندنی ئاینی بدات. بارزانی لهماوهی مانهوهی خوی له دوورخواوهیی بهزۆرهملی لهشاری موسلا چوه ریزی قوتاییانی زانستی ئاینی که له مزگهوتی عهبدو لا نه شهتت بهگ دهیاخویند. لهووی فیهقی ئیسلامی لهلای زانای ئاینی محهمهد عهلی وهرگرتوه، که لهخویندنه کهیدا پشتی بهکتیبی (فتح القریب المجید فی شرح الفاظ القریب) ده بهست. لهگهلا ئه وهشدا وانهی دیکه له زمان و تهدهبی فارسی، لهلای عهلی یه حیا بو تانی وهرگرتوه. هاوکات بارزانی ئامادهی وانهکانی زانای ئاینی شیخ عهبدو لا نعمه بووه لهشاری موسلا. وانهی لهزانیانی دیکه له مزگهوتی نوری گهوره و مزگهوتی شیخ عهبدال و قوتابخانهی فهیسهلیهیی ئاینی و مزگهوتی ئیمام ئیبراهیم وهرگرتوه. شیواي باسه لهو ماوهیهدا لهشاری موسلا، بارزانی سهردانی کتیبخانهی ئه میر غازی (کتیبخانهی گشتی ئیستا) کردوه، که ئه و کاته تهنها چوار سال بهسهراوه دامهزاندنی تیپهری بوو (البوتانی ۲۰۰۱، ص ۵۲۷).

مستەفا بارزانی و خانەوادەکە ی دواى ئەوەى لەساڵى ١٩٣٩ بۆ سلیمانى رادەگوازین، بۆ ماوەیەك لەوۆی لەخویندنى ئاینى بەردەوام دەبیت و مۆلەتى زانستى لەتەفسیرو فەرمودە وەرەگرۆی. زانستى ئىسلامى لەسەر دەستى زاناىانى شارى سلیمانى وەك مەلا عەبدوللا چروستانى لە خانەقاي مەولانا خالید و ئەوانى دیکە وەرگرتو (کەریم ٢٠٠٢، ٣٦٧). هەرەها شەرحى تەفتەنازى لەزانستى رەوانبىژى لەسەر دەستى باوکى دکتۆر عەزەدین مستەفا رەسولى دىلێژە و شىخ محەمەدى خال وەرگرتو. هۆکارى گرنگیدانى بارزانی بەو زانستە دەگەریتەووە بۆ ئەو ژینگەیهى تىیدا پەرورەدە بوو. ئەو دەگەریتەووە بۆ خانەوادەیهكى پابەند بەپرهەنسىپهکانى ئاینى ئىسلام كە چەندین زانای ئاینى تىدا هەلکەوتوووە وەك شىخ عەبدوللا بارزانی كە قوتابى مەلا یەحیا مزورى بوو. دیارە بارودۆخ و رووداو و ئالنگەرپهکانى هەبوون مستەفا بارزانیان رکتشایه ناو بواری سیاسى لەپێناو خزمەتکردن بەمیللەتەکەى. رەنگە ئەگەر ئەو بارودۆخەى عىراق نەبوایه، وەك زانایهكى ئاینى دەرکەوتبایه (ستونى ٢٠١٧). بەلام بارودۆخەكە ئاراستەى ژيانى دەگورۆ و دەبیتە ریبەریكى شۆرشگىر و سەرکردەیهكى نىشتمانى. سەبارەت بەناوئەكەشى یەكێك لەهاوسەرەدەمەکانى لەساڵى ١٩٦٦ لى دەپرسى لەبەرچى بەباوك و براكانت دەلین شىخ، وەك شىخ محەمەد و شىخ عەبدولسەلام و شىخ ئەحمەد و شىخ بابۆ، بەلام بەتۆ نالین شىخ؟ بارزانی لەوئەلامى ئەو پرسیارەدا دەلى، بەر لەوئەى لەدايك بىم، لەگوندەكەمان زانا(مەلا)ى خواناس و دلسۆز هەبوو، خەلكى گوند ریزیان لى گرتو، كە لەدايك بووم، منیان بەناوى ئەو كرد كەناوى (مەلا مستەفا) بوو. بۆیە دەبى ئەو بەزانین كەبارزانی زانایهكى ئاینى نەبوو، بەلام شارەزایى لەزانستى ئاینى ئىسلامى هەبوو. ئەو گرنكى بەلایهنى ئاینى و پیاوانى ئاینى داوہ لەبەرئەوئەى دركى بەگرنكى و بايەخى ئەو چینه نىو كۆمەلگای كوردى دەکرد. لە شۆرشى ئەیلولدا پۆلى گرنگ و پربایەخى بەپیاوانى ئاینى بەخشیو، بەشىکیانى تەنانەت وەك دادوهر لەدادگاكانى شۆرش دامەزراندوون، لەفونەى مەلا قادرى سەكتانى و مەلا وەیسى رۆستى و هەندىكى دیکە. ماوەیەك مەلا محەمەدى باليسانى قازى شۆرش بوو و ئەندامى ئەنجومەنى سەرکردایەتى شۆرش بوو (ستونى ٢٠١٧).

هەرەهەك لەپێشتر باسمان كرد، لەبارزان مژگەوت و كلێسای مەسیحیەكان و پەرستگای یەهودیەكان بونیان هەبوو. شىخانى بارزان زیاتر بەلای پەرەوانى ریبازى سۆفى گەرى نەقشەبەندى دەچوون و باوهرى تەواویان بەیەكسانى و بەیەكەوئەژیان و یەكسانى و ئازادىەكان هەبوو. شىخ تاجەدین بارزانی بۆ یەكەمجار تەکیە لەبارزان دادەمەزرىنى، پاشان شىخ عەبدولسەلامى بارزانی دەبیتە میراتگرى ریبازەکەى، دواى ئەوئەى لەلایەن مەولانا خالیدی نەقشەبەندى وەك خەلیفە و نوینەرى تەریقەت لەناوچەكە دەستنىشان دەکرۆ (بارزانی ١٩٩٧، ص ٢٣). پاشان بارزان دەبیتە مەلەبەندى جولانەوئەى سیاسى و ئاینى لەباشوورى كوردستان. لەو چوارچۆپوئەى شدا و ییرای دیدگای شىخانى بارزان بۆ رزگارکردنى كوردستان و بەدیهینانى مافە نەتەواپهتیهکانى گەلى كورد لەژێر دەسەلاتى دەولەتى

عوسمانی، کار بۆ یه کخستن ویهک هه لوئستی هۆز و پهیرهوانی تهریقته کانی نه قشقه بهندی و قادری و هۆزو عه شیرته کانی دیکه ی ناوچه که ده کهن، بۆ دهسته بهرکردنی دادپهروهری و ئامانجه سیاسیه کانی گه لی کورد. له ئامانجه له پشینه کانی شێخانی بارزان، پیکهینانی چوارچۆیه که نه ته وه یی بووه بۆ نه ته وه ی کورد، له ریگای داخواییه سیاسیه کانی ده یخه نه بهردهم دهسه لاتدارانی عوسمانی که له یاداشته که ی شێخ عه بدولسه لامی بارزانی یه که مدا له سالی ۱۹۰۷ ره نگه داده وه، تاییهت به داوای مافی به کارهینانی زمانی کوردی وه ک زمانی فه رمی وزمانی پهروه رده و داواکردنی مافی خۆ به ریۆه بهری بۆ شاره کوردیه کان و جیهه جیکردنی ئه و بریارانه ی به پیتی شه ریه ته ی ئیسلامی ده رده چن. له به ره ئه وه ی ئاینی ده ولت ئیسلامه و ری کخستنی شیۆزی باج له ناوچه کوردنشینه کان و سوود وه رگرتن له و داها تانه بۆ دروستکردنی قوتابخانه و ریگاو بان و چه ندان بابته ی دیکه خسته یه روو. که دو ا جا ر ئه و داخواییانه له سالی ۱۹۱۴ ده بنه هۆکارێک بۆ له سیداره دانی ناوبراو (أبراهیم ۲۰۲۰، ل ۱۰۱-۱۰۲). مسته فا بارزانی له نیو ئه و جولانه وه سیاسی و ئاینیه ی بارزان له دایک ده بۆ و ده که و پته ژیر کاریگه ریی ئه و بنه ما ئاینیه چاکسازخیوزانه ی له ته کیه ی نه قشقه بهندی له ناوچه که ی سه ره ه لده دات، که دو اتر له دوای شێخ عه بدولسه لام بارزانی شێخ مه حمه دی باوکیان درێژه به و ری یاز و بیروباوهره ده دات و ته کیه ی بارزان ده کاته مه کۆ و مه له بندی به رگریکردن له مافی زه فته کراوی زوملێکراوان (بارزانی ۱۹۹۷، ص ۲۳). ئه و بنه ما و کولتوره ی له ته کیه ی بارزانه وه سه رچاوه ده گرێ. له سه رده می شێخ عه بدولسه لامی بارزانی دووهم چوارچۆیه که ی چاکسازخیوزای کۆمه لایه تی له خۆ ده گرێ، له ریگای گرنگیدان به دروستکردن و نوژنه نکرده وه ی مزگه وتی دیها ته کانی ناوچه که و یه کلاییکردنه وه ی کیشه کۆمه لایه تیه کان، که له دوای مردنی شێخ مه حمه د بارزانی له سالی ۱۹۰۳، شێخ عه بدولسه لامی دووهم په ره به و هه نگاوانه ده دات و چاکسازی فراوانتر له بواری نه هیتتینی مولکداریه تی و دابه شکردنی زه وی وزاری کشتوکالی به سه ر جوتیاران ئه نجام ئه دات و ده بیته یه که مین که س له عیراق و هه موو ناوچه کانی پۆژه لاتی ناوه راست له په یروه کردنی (چاکسازی کشتوکالی) و ره تکردنه وه ی سیه می ده ره به گایه تی. به شیۆیه که یه ک له دوای هاتنی ناوبراو هیه چ که س له ناوچه ی بارزان نامینێ خاوه ن زه وی تاییهت به خو ی نه بیته، جگه له وه ی کاریکرد له سه ر ری کخستنی کۆمه لایه تی به شیۆیه که ی یه کسان و دانانی ئه نجومه ن بۆ هه موو گونده کان به مه به سته ی به ریۆه بردنی گوند، سه ره رای په یامی ناشتی خوزانه ی به رده وه می شێخی بارزان له گه ل هۆزو عه شیرته کانی ده وروبه ریان (بارزانی ۱۹۹۷، ص ۲۴). و پرای گرنگیدان به مافه کانی ئافره ت و به رزیبینی رۆلی ئه وان له ژبانی کۆمه لایه تی دا بۆ دا کۆکیکردن و به رگریکردن له پاراستن و پارێزگاریکردن له به ها به رزو پیرۆزه کانی کۆمه لگای کوردی له پاراستنی ژینگه و چه ندين بابته ی دیکه ی هاوشیۆه. هه موو ئه مانه به راده ی خۆیان کاریگه ریی گه وریان له سه ر بونیادی بیری سیاسی مسته فا بارزانی هه بووه. به لام سه رچاوه ی سه ره که ی بیری سیاسی ناوبراو ده گه ریته وه بۆ رۆلی ئه ری ئی شێخ

ئەحمەدى بارزانی براگەورە، لەدروستکردنی ئەو کەسایەتییە سیاسییە لەمەیدانی جوولانەوێی رزگاربخواری نەتەوویی کوردیی لەسەرەتاکانی سەدەیی بیست، بەم شیوێیە ئەم روانگە چاکسازییە بزووتنەوویی بارزان بۆ هەموو پێکھاتەکانی کۆمەڵگای کوردستان ھەیبوو، مستەفا بارزانی ھاندەدا کە بێرکاتەوێ ئەو بزووتنەوێ ناوچەییە بێتە بزووتنەوێی کەسی و نەتەوایەتی و نیشتمانی. خواستە نیشتمانییە کە بەو مانایە بێت ھەموو ئەو پێکھاتەکانی لە کوردستان دەژین تێیدا بەشداربەن، بواری بوژانەوێ بەشداریی سیاسی و کۆمەڵایەتیان بێ، بەگشت ئاین و نەتەوێ کانییەوێ. لەھەمان کاتدا ھەموو ناوچەکانی کوردستان دەکرێ تێکەڵ بەیەکتەر بکری و بزووتنەوێ کەش بێتە بزووتنەوێی کە سەرئاسەری و سەرەنجام فەرھەنگی کوردستان لەسەر بنەمای چاکسازی دابریژرێتەوێ و زمانی کوردی یەکبەگرتی و بەرھەو پێشەوێ بچێ. بارزانی زیاتر لایەنگیری ئەو بوو کە یەك شیوێزار بەسەر فکری سیاسی کوردستاندا بسەپیندێ و ئەو کارە لەسەردەمی خۆیدا ئەنجام دا (قادر ۲۰۲۰، ۲۸۷). ئەمیش بەھۆکاری زالبوونی بیری ھۆزگەرایی لەنیو کۆمەڵگای کوردی ئەو قوناغە، کە لەخوارەوێ باسی دەکەین:

۲- سەیسەتەمی ھۆزایەتی:

مێژووی کۆمەڵگای کوردی، مێژوویەکی دانەبراوێ لەمێژووی عەشیرەتە کوردییەکان. ئەمەش قورسایەتییە کە بەو رادەییە بوو کە وەك ئەنجامێک دەتوانین بلیین کولتووری کوردی و کولتوری عەشیرەتی تێکەڵکێشی یەکتەر. ئامادەیی عەشیرەت لەھەموو ئاستیکی ژبانی کۆمەڵایەتی کوردەواریدا ھەستی پێدەکرێ، لەپەیکەر و بنیادی دەسەلات، لە کۆمەڵی فیکر و بیروباوەری باو. عەشیرەتی کوردی بنیادیکی کۆمەڵایەتی - سیاسی و ئابووری زیندوو و بزێو و توانایەکی زۆری مانەو و بەردەوامیدان بەبوونی خۆی ھەیە. عەشیرەت لەرۆژگارە سەختەکاندا، کە ئەم جۆرە رۆژگارەش لەمێژووی کوردا گەلی زۆرن، بوو بە بنیادی سەرەکی کۆمەڵایەتی و سیاسی و فەرمانرەوایی، لەو بوارانە دەستی بەسەردا دەرویشت. کۆنترۆلی رەوشەکە دەکرد. عەشیرەت بۆ کورد بوو بەحەشارگەییەکی ئابووری، سیاسی و ئایدۆلۆژی. سیستەمی ماف و یاساکان (داب و نەری) کە ماوێ چەندین سەدە بە ووردکارییەوێ دامەزرێو و لەسەر بنچینەیی ژبانی تەقلیدی عەشیرەتی دروستبوو، توانا و ھیزی بەعەشیرەت داو کە لەرۆژگارە ھەرە سەخت و دژوارەکاندا خۆی بپاریزی، لەکاتی کە بنیادە کۆمەڵایەتی - سیاسەکانی دیکە ھەرەسی ھێناو و لەناو چوو (ی.ئ.ئ. فاسیلەفا ۱۹۹۷، ۱۲).

بەم شیوێیە دەبینین کە یەکیک لەبنەما سەرەکیەکانی پێکھاتەیی کۆمەڵگای کوردی ھۆز و عەشیرەت بوو. پابەندبوونی ئەم کۆمەڵگای شوانکارو کشتیارە بەدەمارگیری ھۆزایەتی، جۆریک لەیەگرتووی و خۆشەویستی بۆ خاکی تێدا بەدیھاتوو، وێرای کاریگەرییە بیروباوەری بارزانیەکان کە

خۆشەويستی زید تیبدا بنەمايەکی سەرەکی ئەو عەقیدەيە بوو (قادر ، ۲۰۲۰ ، لا ۵۶) مستەفا بارزانی لەسەر ئەو بنەمايە پەرەردە بوو، لەبەج دا بارزانیەکان وەك کونفیدراسیۆنیکی ھۆزابەتین ولەحوت عەشیرەت پیکھاتون. لەو کونفیدراسیۆنە شیخی بارزان دەسەلاتیکی ناوەندی بەھیزی ھەبوو. ھۆکاری سەرەکی پشت ئەم دەسەلاتە بەھیزە، عەقیدەيە بارزانیەکان بوو. ھەر ئەم ھۆکارەش وایکردووە بارزانیەکان یەكگرتووبن و وابەستەبونیان بەشیخی بارزان بەھیزتر بێت لەچاو پەيوەندیەکانی ناوہخۆییان کە لەسەر بنەمايە عەقیدە بنیاتراون. بنەمايە ھزری میللەت لای بارزانیەکان پیمان دەلێ کە میللەتی بارزان لەسەر بناغەي بەھای دادپەرەری و تەبایی بوو (أبرھیم ۲۰۲۰ ، لا ۷۲). بارزانیەکان لەبەجدا بۆخۆیان ھۆز و عەشیرەتینە و لەسەر بنەمايە تەریقەتیکی ئاینی ناوی گوندیکیان بەناوکانیاندا لکاو و ھەلگرتو، لەسەر بنەماکانی ئەو تەریقەتەشدا کە جەختی لەسەر بەرگریکردن لەنیشتمان و گەلەکانیاندا دەکاتو، پەرەردەبوون. ئەوان جیاواز لە ھۆزو عەشیرەتە کوردیەکانی ھەبوون، لەژێر سایە و دەسەلاتی دەوڵەتی عوسمانیدا پرووبەرۆی ئالنگاری زۆربوونووە و بەھۆی داکوکیان لەسەر مافە نەتەوايەتیەکانی گەلی کورد بەتایبەتیش مافە رۆشنییریەکان. لەو رینگایەشدا ریبەرائی وەك شیخ عەبدولسەلامی یەكەم و شیخ مەحمەد و شیخ عەبولسەلامی دووہم بوونە قوربانی رینگای ئەو خەباتە نەتەوہی و نیشتمانییە. پاشان لەدوای جەنگی یەكەمی جیھانی و دروستبوونی دەوڵەتی عیراق و پەیرەوکردنی سیستەمی پادشایەتی دەستووری لەژێر ھەژموون و دەسەلاتی کۆنالیزمی بەریتانی تاکوو رادەییەکی زۆر جیگەي بايەخی دەسەلات بوو، بەو شیوہی ئیستعماری بەریتانی قبول بێت. بەشیوہیەکی گشتی کورد لەو قوناغەدا رۆلی گرنگی لەدروستبوونی عیراقی نویدا بینی لە ۲۳ی ئابی ۱۹۲۱ ، ئەمەش ھۆکاربوو بۆ دروستبوونی رژیمیکی نوێی سەربەخۆ. پاشان گەلی کورد بەرەي نیشتمانی ھەلبژارد و بەشداری لەو جولانەوہ سیاسیانەي عیراقدا کرد، کەبەتامانجی رزگاربوون لەژێر دەسەلاتی ئیستعماری بەریتانی بەتایبەتی لەسەرەتاکانی دروستبوونی ئەو دەوڵەتە سەریانھەلدا (الركابی ۲۰۱۷ ، ص ۲۱۷) و پیشتریش لەشۆرشی سالی ۱۹۲۰ بەشداریان کرد (أحمد ۱۹۷۸ ، ص ۹۶). کاتیک میر فەیسەل کرایە پاشای عیراق لە ۲۳ ئابی ۱۹۲۱ زۆرینەي کورد بەمەرجی ریزگرتن لەمافەکانیان لەزمان و رۆشنییری کوردی قبولیانکرد. بەلام دواي فەرماۆشکردنی ئەو مافانە لەلایەن حکومەتی عیراقی و دەسەلاتداری کۆنالیزمی بەریتانی، نارەزاییەکانی کورد دژ بەدەسەلات سەریان ھەلدا ، ئەمەش بوو ھۆی ئەوہی حکومەتی عیراقی ھیز لەدژی جولانەوہي سیاسی کوردی بەیارمەتی ھیزە بەریتانیەکان لەدژی ئەم داواکاریانە بەکاربێنی (الركابی ۲۰۱۷ ، ص ۲۱۸). ئەم شیوازە لە حوکمرانیە ئەگەر بۆ زۆریک لەپیکھاتەکانی باشووری کوردستان مایەي قبولکردن بێت، بۆ شیخی بارزان پەسەند نەبوو، لەبەرئەوہي ئەوان بەرژیمیکی پابەند بەبنەما ئاینیەکانی ئیسلام، داوای دەستبەرکردنی مافە نەتەوايەتیەکانیان کردبوو مەرج لەرازیبوونیان بەو دەسەلاتەي حوکمرانیان دەکات، بۆ دەسەلاتیکی دیکەي بیانی دوور لەبنەما

ئايىنەكان، ژۇر دەستەبىيان قىبول نەبوو، بەتايىبەتى دىۋاي بانگەۋازە نەتەۋەبىيەكانى لەلايەن عەرەب وتورك لەو ماۋەيەدا دەرکەوتن (أبراهيم ۲۰۲۰، ل۱۹۳).

بارزانىەكان لەو ماۋەيەدا يەككىك بوونە لە پىنچ گەۋرەترىن پىككەتە كۆمەلايەتەكانى كورد لەناۋچەكە و ۋەك ئاماژەم پىكرد لەپىشتەر لەحەوت عەشیرەت ۋەك شىروانى ومزورى و بەرۋژى و ھەركى بنەجى و گەردى و دۆلەمەرى و نزارى پىك دەھاتن كە لەشىۋەى كۆنفىدراستۆنىكى عەشائرى بوون. بەلام ئەوان جىاۋاز لەپىككەتە كۆمەلايەتەكانى دىكە دىكەى كوردى لەناۋچەكانى خۇيان لەسەر بنەماكانى بزوتنەۋەى چاكسازىخۋازى ئاينى بارزان سىستەمى دەرەبەگايەتيان رەتكردۆتەۋە و قىبلىيان نەبوۋە وبەھەموو شىۋەيەك دژى ۋەستاۋنەتەۋە ، ئەمەشيان لەنىۋ كۆمەلگاي بارزان چەسپاندۋە بەئامانجى بەدەپھىنئانى بەشىكى ئەو دادپەرۋەرىيەى سەدان سالى بوو گەلى كورد ھەولنى بۆ بەدەستەپئانى دەدا (بەكر ۲۰۰۰). بارزانىەكان لەسالى ۱۹۱۴ ۋە لەلايەن مەلا مەحمود لەماۋەى نىۋان لەسىدارەدانى شىخ عەبدولسەلام و پرۆسەى پىگەيشتنى شىخ ئەحمەدى بارزاندا رىبەرايەتى كراون. ناۋبراۋ رۆلى گرنكى بىنيۋە لەسەرپەرشتىكردنى چەكدارى و مەعنەۋىيى بارزانىەكان. سالى ۱۹۲۶ ئىتر شىخ ئەحمەد دەبىتتە رىبەرى بارزانىەكان و ۋەك گەنجىكى زاناي عارف، رۆژبەرۋژ رۆلى زياتر دەرەكەۋى. ناۋبراۋ خاۋەنى دىدگايەكى سىاسى تايىبەت بەخۆى بوۋە. لەپال ئەۋىشدا براى بچۈۋەكەكى واتا مستەفا بارزانى ۋەك گەنجىكى چەكداي چاپوك وپابەند بەفەرمانەكانى شىخ ئەحمەد پىگەيشتبۋ (قادىر ۲۰۲۰، ل۲۶۸). شىخ ئەحمەد دوربوۋە لەدەسەلاتىكى توندى دامەزراۋ لەسەر دەرەفت. ھەمىشە ئامۆزگارىيى ئەندامانى بنەمالەكەى كردۋە كەھىز يان پىگەى كۆمەلايەتى خۇيان بقۆزىنەۋە بۆ بەرژەۋەندى گشتى كۆمەلگا (أبراهيم ۲۰۲۰، ل۷۷).

شىخ ئەحمەدى بارزان لە ئاشكراكدنى عەقىدى بارزان خاۋەن برىارى سەرەكى بوۋە ، ئەو چۈرچىۋەى جولانەۋەى سىاسى لەبارزانەۋە فراۋانتر دەكات بەجۆرېك ھەموو بەشەكانى دىكەى كوردستان لەخۇبگرېت. ناۋچەگەرىيى وبنەما ھۆزايەتەكان تى دەپەرىننى و ھەولئەدات بىتتە پىشتىۋان و ھارىكار بۆ جولانەۋەى شىخ سەعیدى پىران و ئىحسان نورى پاشا و شىخ مەحمودى حەفید (أبراهيم ۲۰۲۰، ل۱۰۳). لەو ھەولانەدا مستەفا بارزانى ۋەك سەركردەۋ فەرماندەى ھىزەكانى بارزان بۆ ھارىكارى ئەم جولانەۋە سىياسىانە رادەسىپىرى. ھەرچەندە بارزانى لەھەرەكە لەم رووداۋانە بەھۆكارى جىاۋاز نەيتۋانى بەشدارى كىدارەكى بىكات، بەلام ئەم ھەولانە تۆى يەكبۋون و يەكخستنى كوردستان، وپراى جىاۋازىيەكانى زلھىزەكان لەسنورەكان دروستيان كىرديۋون لەبىرى سىاسى مستەفا بارزانىدا چەكەرە دەكەن و دەبنە بنەمايەك بۆ پرۆژەيەكى نىشتمانى لەسنورى باشۋورى كوردستاندا . لەتەك ئەو ئەزمۋنە سىياسىيەى لەئەنجامى ئەو ھەلومەرجەى گەلى كورد پىيدا كۆزەرى كىرديۋو ، ۋەك پاشخانىكى سىاسى سودى لى ۋەردەگرې و لەيەكەم ئەزمۋنى سىاسى خۇيدا ۋەك رىبەرىكى جولانەۋەى

رزگاریخوازی کورد له پاره‌یینی دووهمی بارزان ۱۹۴۳-۱۹۴۵ بۆ به‌رگریکردن له‌گه‌ل و به‌ده‌سته‌پێانی مافه نه‌ته‌وه‌یه‌کانی به‌رجه‌سته‌ی ده‌کات و له‌ماوه‌ی به‌ده‌سته‌پێانی خودموختاری له‌کۆماری کوردستان له‌په‌ناهه‌لاتی کوردستان و کۆچ کردنه زۆره‌ملیه‌که‌ی بۆ یه‌کیتی سوڤیت و مانه‌وه‌ی ۱۲ سالان له‌په‌ناهه‌ندیی له‌م وولاته، درێژه‌پێده‌دات و له‌گه‌رانه‌وه‌یدا وه‌ک رێبه‌ری مه‌زنی کورد له‌نیوه‌نده تیوخیوی و جیهانیه‌کان ده‌ناسیترێ. که له‌خواره‌وه له‌چوارچێوه‌ی باسکردنی پاشخانی سیاسی مسته‌فا بارزانی ووردکاری زیاتری له‌سه‌ر ده‌خه‌ینه‌روو:

۳- ئه‌زموونی سیاسی مسته‌فا بارزانی:

تیکه‌لا‌بوونی مسته‌فا بارزانی به‌حزبی هیوا له‌سلیمانی له‌ماوه‌ی نیوان سالی ۱۹۳۹ (مه‌حمود ۲۰۱۸) تا‌کوو ده‌رچوونی له‌سلیمانی له ۱۲ ته‌موزی ۱۹۴۳ و گه‌رانه‌وه‌ی بۆ بارزان به‌هاوکاری حزبی ناوبراو (البوتانی ۲۰۰۱، ص ۵۳۲)، به‌سه‌ره‌تای ئه‌زمونی سیاسی کرداره‌کی مسته‌فا بارزانی داده‌نری، دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌پاره‌یینی دووهمی بارزان وه‌ک رێبه‌ری جوولانه‌وه‌ی رزگاریخوازی کوردستان ده‌رده‌که‌وی. به‌تایبه‌تی دوا‌ی راگه‌یه‌نراوی کۆمه‌له‌ی هیوا که ئاماژه بۆ ئه‌وه ده‌کات دۆزی مسته‌فا بارزانی لای ئی‌مه‌و هه‌موو گه‌لی کورد گ‌رنگ و بایه‌خداره (ده‌باغ ۱۹۹۷، ل ۳۱-۳۲). مسته‌فا بارزانی هه‌رچه‌نده له‌وه‌وله رزگاریخوازیانه‌ی سه‌رکه‌وتوونابێ، به‌لام بێ ئومیدنا‌بێ له‌گه‌یشتن به‌ئامانجه سیاسی‌ه‌کانی. هه‌ر به‌و دیدگا سیاسییه‌وه له‌سالی ۱۹۴۶ له‌گه‌ل ۴۰۰ شه‌رکه‌ری بارزانی و خاوخیزانه‌کانیان، پ‌روو ده‌که‌نه پ‌وژه‌لاتی کوردستان و له‌ناوچه‌کانی مه‌هاباد و شنۆ و نه‌غده‌ تیشته‌جێ ده‌بن و له ۲۲ کانونی دووهمی ۱۹۴۶ له‌دامه‌زراندن و راگه‌یاندنی کۆماری کوردستان له‌شاری مه‌هاباد به‌شداری ده‌کات. ئه‌و کۆماری قازی مه‌حه‌مه‌د وه‌کو سه‌رۆکی کۆمار و مسته‌فا بارزانی وه‌ک سوپا سالاری پ‌ۆلی سه‌ره‌کی له‌دامه‌زراندنی ده‌بینن. دوا‌جار به‌هۆی به‌رژه‌وه‌ندی زله‌یزه‌کان له‌کانونی یه‌که‌می ۱۹۴۶ روخا. هه‌ره‌سه‌پێانی کۆماری کوردستان، جارێکی دیکه نه‌یتوانی مسته‌فا بارزانی له‌ئامانجه سیاسی‌ه‌کانی دوور بخاته‌وه، به‌ل‌کو به‌پنجه‌وانه‌وه مکورترده‌بێ له‌سه‌ر به‌دیپێنایان و پ‌رووبه‌پ‌رووبوونه‌وه‌ی هه‌موو ئه‌وانه‌ی مافه نه‌ته‌وايه‌تیه‌کانی کورد به‌نادیده ده‌گرن. له‌ئه‌نجامی ئه‌م هه‌ل‌ئۆسته‌شیان له‌سالی ۱۹۴۷ وه‌ک له‌پیشتریش باسما‌ن لێوه‌کرد، له‌گه‌ل ۴۹۶ پ‌یشمه‌رگه که هاوه‌لی بوون له‌ئاوی ئاراس ده‌په‌رنه‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی له ۱۶ ئابی ۱۹۴۶ بۆ پ‌یکه‌ستنی جوولانه‌وه سیاسی‌ه‌که‌ی بریاری له‌سه‌ر دامه‌زراندنی پارتیکی سیاسیدا له‌باشووری کوردستان به‌ناوی پارتی دیموکراتی کورد.

په‌رینه‌وه‌ی مسته‌فا بارزانی له‌گه‌ل هاوه‌له‌کانی بۆ یه‌کیتی سوڤیت ، وێستگه‌یه‌کی دیکه‌ی ئه‌زموونی سیاسی ناوبراو، دوا‌ی مانه‌وه‌ی بۆماوه‌ی ۱۲ سالان له‌په‌ناهه‌ندیی و پ‌رووبه‌پ‌رووبوونه‌وه‌ی

حکومتە تەکانی ئازربەيجانی سۆفیتی و ئۆزبەكستان تاكوو مردنی ستالین لەسالی ۱۹۵۳. ئەو لەو ماوەیەدا بەرێكاری سیاسی جیاواز، توانی بەردەوامی بەچالاکیە سیاسیەکانی بدات، سەرەرای هەموو ئەو ئاستەنگانە بەشپۆیەکی چاوەروانە کراو هاتنە بەردەمی. بەتایبەتی ئەو فشارانە جەغفەر باقروفي سەرۆکی ئازربەيجانی سۆفیتی بەهاندانی ستالین لەسەری دروستکردن، بۆ چوونە ژێربالی ئامانجە سیاسیەکانی ئەو قووناغە سۆفیت. بارزانی لەبەردەم ئەو فشار و هەلسوکهوتە نامرؤفانەیی باقروفي و دەسەلاتدارانی ئەو کاتە سۆفیت سل ناکاتەووە لەوێ پرووبە پروویان بوەستیتەووە و بەیاداشت و دیداری سیاسی لەگەڵ سەرانى ئەو کاتە سۆفیت و حزبى شیوعى، خواستە ئازادىخوازانەکەى گەلى کوردیان دەخاتە بەردەم و پرايدەگەبەننى کە گەلى کورد خەباتى لەدژى کۆنالیزم وداگیرکەرانى خاکەکەبە و ئامانجى سەربەخۆیى و ئازادىیە و ئەو مافەش بۆ نەتەووەکەى هاوشیووەى میللەتانى دیکەى ناوچەکە بەرەوا دەزانن، بۆیە لەپیناويدا دەجەنگن و لەهەموو قوربانیهك لەپینا و ئەو ئامانجەدا پاشەکشە ناکات. بارزانی هەر لە ئازربەيجان ویرای ئەو بارودۆخە نالەبارەى خۆى وهاووەلەکانى تىیدا گوزەریان دەکرد، بەهاوکارى بەشیک لە کوردانى پارچەکانى کوردستان، لە ۱۹ ی کانونى دووهمى سالی ۱۹۴۸ ئەنجومەنى کوردان دادمەزریننى و خۆى دەبیتە سەرۆکی ئەنجومەنەکەو لەیەكەم کۆبوونەووەى ئەنجومەنەکەشدا ووتاریك پيشكەش دەکات، لەو ووتارەدا جەخت لەسەر چەند پرسىكى نەتەوویى بۆ کوردستانىكى ئازادى چاوەروانکراو لەقووناغى خەباتى سیاسى داهااتوویدا دەخاتە پروو، ویرای جەختکردنەووەى لەسەر پلان و نەخشەىکى سیاسى وکۆمەلایەتى و ئابوورى، بۆ ئەو کوردستانە ئازادە چاوەروانکراو، خەباتى سیاسى و چەکارىیان لەپیناويدا دەستپیکردووە (بارزانی ۱۹۹۷، ص ۲۵۹).

تەوەرەى دووهم : پەیرەووەى شوناس و ئایدۆلۆژیایى پیکەووە ژبان لە هزرى مستەفا بارزانی دا.

شوناس : هەستکردنى تاك يان کۆمەلە بەخود و ئەنجامى ئاگایى بە تايبەتمەندییەکان بۆ جیاکردنەووەى لەوانى تردا (هنتکتون: ۲۰۰۵، ص ۳۷)، و نیشتمانى و ژيانى هاوبەشى کۆمەلە کە مێژوو رۆشنبیری هاوبەش و بەرژەووەندى وابەستەى هەستکردن بە یەك چارەنوسى گرێداو (الحص: ۲۰۰۵، ص ۶۳)، کە ئەوانیش تايبەتمەندیە سیاسى و نیشتمانیەکانە لە چوارچۆیەى شوناسى سیاسى و نیشتمانى ، وەك ئەوێ حزب و پارت و ریکخراو و پابەندبوون بەسەرکردەووە و ئاراستەکردنى بزاقىكى هاوبەش لە پینا و ئامانج و چارەنوسى هاوبەشدا (هنتکتون : ۲۰۰۵، ص ۴۳) يان کۆمەلێكى دیاریکراو لەسەر بنەماى ئینتمای هاوبەش و بەشداری لە تىگەيشتن خودى دەستە جەمعیدا (وابخ، ۲۰۱۴، لا ۲۱۹)،

سەرەرای پێناسە جیاوازه‌کانی بیر مەندانی روژناوا و روژه‌لات بو شوناس، مەبەست لەو تاییه‌مه‌ندییه گشتیه‌کان که گه‌لیکی پێ دەناسرێتهوه. (قرقس، د.ت، ص ۲۸).

کاتیگ باس لە شوناس و بیرى سیاسى رابه‌ریکی میژوووی وه‌ك مسته‌فا بازانی ده‌کریت، هاوکات باسکردنه له پرسى کورد وه‌ك نه‌توهه و کوردستان وه‌ك نیشتمان، چونکه ناو گه‌وه‌ری پرسى کورده (البلداوى، ۲۰۱۲، ص ۱۱) ته‌نانه‌ت رۆل و کارىزماى بارزانی به‌ پایه‌کی گرنگی شوناسى نیشتمانی داده‌نریت، به‌تایبه‌ت له قو‌ناغیکدا که ئەم سیاسه‌ته ده‌بیته کۆکه‌روه‌ی پێکهاته‌ی ئیتنى و ئاینی و کۆمه‌لایه‌تی. هه‌ر ئەمه‌ش وا ده‌کات که نووسه‌ری سویدی (تۆرد فالستروم) که له دواى ده‌ستپێکردنه‌وه‌ی جه‌نگ له ئاداری ۱۹۷۴ کاتیگ ده‌چێته ناوچه‌ ئازادکراوه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی پێشمه‌رگه و چاوی به‌ بارزانی ده‌که‌وێت ده‌لیت "به‌های هه‌موو مه‌زنه‌کانی جیهان چیه کاتیگ به‌م پیاوه به‌راورد ده‌کریت، ره‌نگه ئەمه دوایین سه‌رکرده‌ی جه‌ماوه‌ری بی‌ت، که دوایین و تاقانه‌بی‌ت" (فالستروم، ۱۹۹۸، ص ۴۰). بۆیه پێشتر بارزانی وه‌ك که‌سایه‌تی و سه‌رکرده‌ی مه‌یدانی ده‌ره‌که‌وتبوو (الوندواى، ۲۰۲۱، ص ۳۵۱) له قو‌ناغی دواى جه‌نگی دووه‌می جیهانی. ئەو قو‌ناغ‌ه‌ش تاییه‌مه‌ندی لای دکتۆر هه‌مدی هه‌یه سه‌باره‌ت که به‌ پرسى نیشتمانی ناوی ده‌بات، که سه‌نکارا و نکرو‌ما و سیکتۆری و نیری و جه‌مال عه‌بدولناسری تێدا ده‌ره‌که‌وتوون. ئەوان خواستی نیشتمانیان به‌ فۆرمیکی میلی جه‌ماوه‌ری وه‌رگرێبوو، سه‌ره‌رای بوونی پێکهاته‌ی چینه‌یه‌تی جیاواز (عبدالرحمن، ۲۰۰۶، ۶)، لێره‌دا پێویسته ئیمه ئاماژه بو ئەوه بکه‌ین که هه‌رچه‌ند له تیروانین و بیری بارزانی ده‌کۆلیته‌وه، له ژێر هیچ ناوینشانیکى ئایدۆلۆژی قه‌تیس نابیت ته‌نانه‌ت دیدی نه‌توه‌ی به‌ ته‌نها له چوارچۆیه‌ی ناسیۆنالیزمدا به‌ مانا ته‌سه‌که‌ی (واپخ: ۲۰۱۴، لا ۹۸-۹۹) جێنایه‌ته‌وه. بۆیه ده‌کریت وا وینای بکه‌ین که پرۆژه‌یه‌کی نیشتمانییه له‌هه‌ر له قو‌ناغیکدا وه‌ك پێویسته‌کی سیاسى له ژێر کوردستان و عێراقدا خۆی مانفیست کردووه و باشترین چوارچۆیه‌ش ئەوه‌یه که له ژێر ناوینشانى کوردايه‌تیدا ده‌ربه‌که‌وێت.

ئه‌گه‌ر جولانه‌وه‌ی بارزانی ۱۹۳۱-۱۹۳۳ باس بکریت هه‌رچه‌ی مه‌لا مسته‌فا بارزانی وه‌ك سه‌رکرده‌یه‌کی دیار وینا ده‌کریت (سعدالله، ۲۰۰۸ / ۲، ص ۱۰۸) هه‌رچ شۆرشى بارزانه ۱۹۴۳-۱۹۴۵، یه‌که‌مین گوزراشته له بزووته‌وه‌ی نیشتمانی کورد که ئامانجه‌کانی له چوار چۆیه‌یه‌کی دیاریکراودا ده‌ستی پیکرد. بۆیه له کۆتایی سیه‌کانی سه‌ده‌ی بیسته‌م وه‌ك ئایکۆنیکی گرنگ ئاماژه‌ی خه‌ملینه‌یی له‌سه‌ر ئاستی باشووری کوردستان چه‌که‌ره‌ی کردووه، (الوندواى، ۲۰۲۱، ص ۳۵۱) و دواتر به‌ جوړیگ فراوان بوو، بووه ئامانجى نیشتمانی کوردستان (البراک، ۱۹۸۹، ص ۳۷). ئەوه‌ش وایکرد شۆرش به‌ پشتیوانی جه‌ماوه‌ر به‌ریا بی‌ت و سه‌رکه‌وتنی گه‌وره به‌ده‌ست بێنییت. به‌شیوه‌یه‌ک زۆربه‌ی ئەفسه‌رانی کوردی له سوپای عێراق به‌ شۆرش و گواسته‌نه‌وه‌ی ناشتی و جولانه‌وه‌که بو شۆرشیکى رزگارى نیشتمانی ناوه‌زند بکه‌ن به‌ پشتیوانی لاوانی کورد (شیرزاد، ۲۰۰۸ / ۱، ص ۱۰۴)، که ئەوه‌ش بووه هۆی له‌دایک

بوونی بزوتنه وهیه که به ناوی پارتنی دیموکراتی کوردستان له سالی ۱۹۴۶ که بارزانی خۆی سه روکایه تی ده کرد. ئەوهش به مانفېستی بوونی بیری مستهفا بارزانی هه ژمار ده کریت به تاییهت له راگه یاندنیکدا له باره ی ئەوهی بارزانییه کان ناوچه ی چیا یان ده وپت و ده لیت " من بانگه وازم ئاراسته ی هه ردوو گه لی کورد و عه ره ب کرد که هاوکارمان بن هه وله کامان یه کبخه ن بۆ خه باتی هاوبه ش دژی دوژمنیک ی هاوبه ش - ئیستعمار و به کریگیراوه کانی بۆ ئەوهی هه ر گه لیک له سه ر خاکی خۆی به ئازادی و سه ره به خو بژی (سعدالله، ۲/۲۰۰۸، ص ۱۰۹)، به مه ش خه بات ده چینه قوئاغی کارکردن له چوارچیوه ی پارتنیکی پیشکوه تنخواز بۆ به دیه پئانی ئازادی و دیموکراسی و مافه کانی گه لی کورد له عیراقدا (هه ورامی، ۲۰۰۳، لا ۱۰)، تا ئەو راده یه ی که پارت و بزوتنه وه کانی تر ده چنه پال هه نگاوه کانی بارزانی بۆ داوکۆی کردن له دۆزی کورد له ژێر سیبه ری یه ک دروشم و بارزانی خۆی رابه رایه تی بزوتنه وه که بکات. ئەوانیش بزوتنه وه و کۆمه له ی ژیا نه وه ی کورد بوون (ژ.ک)، ته نانه ت ئەو سوپایه ی پارێزگاری له کورد و خا که که ی ده کات له باشوور له ته واوی پیکهاته و چین و توێژه کانی هه رچوار پارچه ی کوردستان بن. ئەوانه ته واوی خواسته کانی هه زری بارزانی بوون وایکرد که ئەو دروشمه نه ته وه یه بپێته باس له رۆژهه لات که چ گرنگیه کی هه یه له سه ر دۆزی کورد به تاییهت له دروستکردنی له شکری کوردستان بۆ به ریگری کردن له کۆماری کوردستان له مه هاباد (تالبانی، ۲۰۱۰، ص ۱۹۹-۲۰۰)، به رامبه ر به هه لوێسته جوامیرانه ی بارزانی بۆ ته واوی پرسی کورد له و سادا، له باکۆی پایته ختی ئازه ربا یجان دوا ی په رینه وه ی بارزانی خۆی و هه قاله کانی بۆ یه کیتی سوڤیه ت له بۆنه ی کدا، ده لیت " ئیمه له و حه ره کاتی پارتنانییه که له ئیران و عیراق و تورکیا کردمان، میله ته ی کورد سوۆزی هه ستی نه ته وایه تی خۆی به ئاشکرا نیشاندا ی، له وه ختانه دا وه تن و ره ئیسه کورد په روه ره کان زۆر به راستگۆی و برایه تی و سه میمه ته وه پیشوازیان لیکردین و به رییان ده خستین " هه ره ها ده لیت " میله ته ی کورد به بئ ئەوه ی ئەه میه تیک بداته ترس و زو لم و چینایه تی دوژمن، به هه زاران دییه ات و ره ئیس و گه وه ی وه تن په روه ر خۆیان و مال و مندالیان له گه ل ئەرزاق و نان و جلو به رگ که بۆیان مومکین ده بوو بۆیان ده هیان، خۆیان له و ریگه سه خته ده دا و تپه ر ده بون و پیشوازیان لیده کردین و له پاش ئەوه ی سه لامی میله ته ی کوردیان پینده گه یاندین. دواتر به ده نگیک ی به رز هاواریان ده کرد، به سه لامه ت برۆن و له وه ختیک ی زۆر نزیکدا بۆ رزگاریمان چاوه رپتان ده که ی" (گه وه ره ی، ۲۰۱۷، لا ۱۵۹). ده کریت ئەو په یامه به وه لامیک ی روون خواسته کان و داواکاری کوردانی رۆژهه لات لیکبه دینه وه که له پپش و دوا ی ئەزمونی کۆماری کوردستان له بارزانی هه یانبوو، ته نانه ت له پارچه کانی تری کوردستانی گه وره ش هه مان کاریگه ری هه بووه، هه روه ک عه بدولحه مید ده رویش له باره ی کاریگه ری گه رانه وه ی بارزانی له یه کیتی سوڤیه ته وه بۆ عیراق له دوا ی شورش ی ۱۴ ته مووزی سالی ۱۹۵۸ له سه ر رۆژئاوایی کوردستان ده لیت " گه رانه وه ی بارزانی سه رکه وتنیک ی گه وره بوو بۆ گه لی کورد و جولانه وه ی رزگاریخوازیه که ی هه موو کوردستان، ئەم

رووداوانه کاریگه‌ری ئه‌ریێیان له‌سه‌ر کوردی سووریا هه‌بووه له‌به‌رزکردنه‌وه‌ی پێگه‌ی حزبه‌که‌مان له‌ ناوه‌ندی گه‌لی کورددا " (ده‌رویش ، ۲۰۱۳ ، ص ۳۳) . ئه‌مه‌ش وایکردوه تێروانینی مسته‌فا بارزانی بۆ پرسی کورد له‌ عێراقدا به‌ پرسیکی سه‌رتانسه‌ر بزانیته‌ ، له‌و بزافه‌ نیشتمانییه‌ی بۆ دیاریکردنی چاره‌نوسی سیسته‌می سیاسی وڵاته‌ ده‌ستی به‌ هه‌ماهه‌نگی له‌ گه‌ل هاو ئامانجه‌کانی به‌رنه‌داته‌ . هه‌میشه‌ سوور بووه له‌سه‌ر په‌یوه‌ندی کورد و عه‌ره‌ب و باوه‌شی کراوه‌ بووه . بۆ به‌شیکێ چه‌پ و دیموکراته‌کان (البراک ، ۲۰۱۰ / ۱۷۴۸ ، جریده‌ المدی البغدادیه‌) . پرسی دیموکراسیه‌ت و ژبانی په‌رله‌مانی له‌ راگه‌یاندن و په‌سندی کۆنگره‌کان به‌ روونی به‌ دیار که‌وتوووه ، له‌م باره‌یه‌وه‌ له‌ کۆنگره‌ی هه‌وته‌می پارته‌ی دیموکراته‌ کوردستان بارزانی داوا له‌ کۆمیته‌ی ناوه‌ندی ده‌کاته‌ به‌رده‌وام له‌ هه‌ولێ پێکهێنانی هاوپه‌یمانی نیشتمانی بیته‌ له‌گه‌ل هه‌یزه‌ سیاسیه‌کان عێراقیدا ، به‌ مه‌به‌ستی زامنکردنی سیسته‌می په‌رله‌مانی و دیموکراته‌ی دروست ، بۆ گه‌شه‌پێدانی مافه‌ نه‌ته‌وه‌یه‌یه‌کانی کورد(قه‌ره‌داغی ، ۲۰۱۷ ، ص ۱۸۲) . ئه‌مه‌ش له‌ و سۆنگه‌یه‌وه‌ بووه که‌ مافه‌کانی گه‌لی کورد به‌ چه‌سپاندنی دیموکراسیه‌ت له‌سه‌رتانسه‌ری عێراقدا ده‌سته‌به‌ر ده‌بیته‌ ، بۆیه‌ پێویسته‌ ته‌واوی حزب لاینه‌ سیاسیه‌کان و تیکۆشه‌ره‌کان له‌یه‌که‌ سه‌نگه‌ردا بجه‌نگن بۆ زامنکردنی دیموکراسیه‌ت و دادپه‌روه‌ری کۆمه‌لایه‌تی دژی شوڤینیزم و داخرانی نه‌ته‌وه‌یی خه‌بات بکه‌ن (البراک ، ۲۰۱۰ / ۱۷۴۸ ، جریده‌ المدی البغدادیه‌) هه‌ر ئه‌وه‌ش بووه هۆی ئه‌وه‌ی پێشوازی له‌ سه‌رکه‌وتنی شوڤی ۱۴ ته‌مووزی سالی ۱۹۵۸ بکه‌ن بۆ به‌دییه‌نانی دروشمی دیموکراسیه‌ت و پێکه‌وه‌ ژبانی هاوتا و هاوسه‌نگی گه‌لانی عێراق که‌ ئاماده‌ی ئه‌و پشتیوانیه‌ بوون (جواد ، ۱۹۹۰ ، ص ۳۶) . له‌ ئه‌نجامی ئه‌وه‌شدا ده‌ستووری کاتی عێراق له‌ سالی ۱۹۵۸ له‌ماده‌ی سێ دانێ نا به‌ هاوبه‌شی کورد و عه‌ره‌ب له‌ عێراقدا (الوقائع العراقية ، ۲/۱۹۵۸) بۆ خزمه‌تکردن به‌ پرۆژه‌ی نیشتمانیه‌که‌ی پارته‌ی دیموکراته‌ی کوردستان به‌سه‌رۆکایه‌تی مسته‌فا بارزانی ، ریکخراوه‌ پێشه‌یی و جه‌ماوه‌رییه‌کانی وه‌ک یه‌کیته‌ی مامۆستایان و یه‌کیته‌ی لاوان چالاک کران(محو ، ۲۰۰۸ ، ص ۱۵۰) . مۆله‌ت بۆ ده‌رکردنی رۆژنامه‌ی خه‌بات ده‌رکرا (زه‌نگه‌نه‌ ، ۲۰۱۰ ، لا ۱۰۱-۱۰۲) ، دواتریش مۆله‌ت بۆ چالاکێ سیاسی و دیموکراسی پارته‌ی له‌ دوا‌ی ده‌رچوونی یاسای کۆمه‌له‌کان وه‌رگیرا (الحاج ، ۱۹۹۴ ، ص ۲۸) ، بۆ گه‌یاندنی په‌یامی نیشتمانی له‌و قۆناغه‌دا ، ئۆرگانی خه‌بات کرایه‌ عه‌ره‌بی .

له‌دریژه‌ی ئه‌و چه‌سپاندنه‌ ده‌ستوریه‌یه‌ی ماف و ئازادیه‌یه‌کان به‌رپا‌بوون و له‌ ئه‌نجامی گه‌توگۆ له‌گه‌ل حکومه‌تی عێراقی له‌ حوزه‌یرانی سالی ۱۹۶۶ ، جارێکی تر حکومه‌ت ناچارکرا به‌ داننان به‌ مافه‌کانی کورد له‌ هه‌موارکردنی ده‌ستوور ، حکومه‌تی به‌غدا رازی بوو به‌ بوونی ئه‌نجومه‌نی هه‌لبژێردراو بۆ پرسی ناوه‌خۆی و کارگیریه‌یه‌کان له‌ کوردستان و (حمیدی ، ۲۰۰۰ ، ص ۶۰-۶۱) ئه‌نجامدانی هه‌لبژێردنی په‌رله‌مانی له‌ عێراقدا و دواتریش ئازادی ریکخسته‌نی سیاسی و ده‌ربرێن رۆژنامه‌وانی له‌ جوار چۆه‌ی یاسادا (قه‌ره‌داغی ، ۲۰۱۷ ، لا ۱۰۷-۱۰۸) بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م بنه‌مایانه‌ش بچه‌سپێته‌ و هه‌زیکێ

گه‌وره‌و چاره‌سه‌ری ناشتی و ده‌ستووری بۆ پرسی کورد دروست بکات ، بۆیه مه‌لا مسته‌فای بارزانی به دکتۆر مه‌حمود عوسماندا نامه‌یه‌ک ئاراسته‌ی لینۆن جۆنسن سه‌روۆکی ئەمریکا ده‌کات (سالج، ۲۰۱۳، لا ۷۶)، چونکه ناشتی چاره‌سه‌ری پرسی کورد و دیموکراسیه‌ته له عێراق ، که وه‌ک بنه‌مايه‌کی به‌هێزی بی‌ری مه‌لا مسته‌فای بارزانی پیکهاتوه. هه‌ر له‌و سه‌ربه‌نده‌دا داوا له بریتانیا ده‌کات که یارمه‌تیده‌ربن بۆ کۆتایه‌پێنان به جه‌نگ له رێی پیدانی مافه بنه‌ره‌تیه دیموکراتیه‌کان به پێی پره‌نسیپه‌ کانی نه‌ته‌وه یه‌کگرتوو‌ه‌کان و راگه‌یانندی مافه‌کانی مرۆف و شه‌ر به شه‌ره‌مه‌زاری بۆ عه‌ره‌ب و کورد ده‌زانیت سه‌ره‌ای بوونی په‌یوه‌ندی ئاینی و به‌رژه‌وه‌ندی و خاکی هاوبه‌ش (قه‌ره‌داغی، ۲۰۱۷، لا ۱۱۹-۱۳۰)، مه‌لا مسته‌فای بارزانی له‌گه‌ل پاراستنی دۆستایه‌تی کورد و عه‌ره‌ب و خه‌باتی هاوبه‌ش بوو ، له پیناو دیموکراسیه‌ت و ده‌سته‌به‌ره‌کردنی ماف و ئازادیه‌ گشتیه‌کان، هه‌روه‌ها سوور بووه ، له‌سه‌ر پاراستنی ئەو هاوسه‌نگیه‌ی نێوان نه‌ته‌وه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی شو‌رش له‌و کاته‌دا ، که به‌ناوچه‌ی ئازاد کراوه‌کان ناسرا بوو. ئەمه‌ش پالنه‌ری سه‌ره‌کی بوو بۆ ژماریه‌ک له نیشتمان په‌روه‌رانی عه‌ره‌ب که وه‌ک سه‌رکرده‌یه‌کی نیشتمانی سه‌یری بکه‌ن و هه‌ندیکیشیان هاتنه پال شو‌رش. دواتر خه‌باتی شو‌رشی بارزان له ریکه‌وتنامه‌ی ۱۱ ئاداری ۱۹۷۰ ده‌گاته ئاستیکي بالای چه‌سپاندنی نیشتمانی بۆ پرسی ئۆتۆنۆمی بۆ کورد و هه‌موار کردنی ده‌ستور به‌جۆرێک که زه‌مینه‌سازی بۆ بریاری ئۆتۆنۆمی بکات (القرارات العامه لمجلس قياده‌ الپوره ۱۹۶۸-۱۹۷۷، ص ۵۹۹-۶۰۱) ئەگه‌ر چی دواتریش حکومه‌ت له جیبه‌جیکردنی ناوه‌رۆکه‌که‌ی پاشگه‌ز بۆیه‌وه له ئەنجامدا گه‌ریکی تری شه‌ر به‌رپا بوو تا نسکۆی ۱۹۷۵ (سعید، ۲۰۱۷، لا ۳۰-۳۱)، بارزانی وابه‌سته‌ی هه‌چ جۆره کۆت و به‌ندیکي ئاینی و ئایدۆلۆژی نه‌بووه له چاوپیکه‌وتندا له‌گه‌ل رۆژنامه‌نوسیکي عێراقی له وه‌لامی پرسیاریکدا ده‌رباره‌ی ئایدۆلۆژیای سۆشیا‌لیزم بارزانی ده‌لێت " دواین بریار له ده‌ستی گه‌لدایه. ئیمه ره‌زامه‌ندیین له‌سه‌ر ئەوه‌ی گه‌ل پێی رازییه، ئەگه‌ر گه‌ل سۆشیا‌لیزمی ویست له‌هه‌ر جۆریک بی‌ت، ئیمه‌ش له‌گه‌ل ئەوه‌ین (قه‌ره‌داغی، ۲۰۱۷، لا ۱۳۲) سه‌ره‌رای ئەوه‌ی هه‌چ کات ئاین و ته‌ریقه‌تی نه‌قشه‌بندی بارزانی رێگر نه‌بووه له مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل ئاینه‌کان و پیکه‌وه ژیان له‌ناوچه‌که‌دا ، ته‌نانه‌ت دژی هه‌ر جیاکارییه‌ک بووه که به‌رامبه‌ر نه‌ته‌وه‌و شارستانیه‌تی ئاینه‌کانی تریبیت ، به‌لکو بنه‌ری کردوو (گه‌وه‌ه‌ری، ۲۰۱۷، لا ۱۵۹). هه‌ربۆیه کریستانه‌کان و جووه‌کان له کوردستان له‌سه‌ر شیوازی پیکه‌وه‌ژیان جوانترین نمونه‌ی بی‌ری سیاسی و شوناسی نه‌ته‌وه‌ی شوینه‌واری نه‌ته‌وه‌کان بووه له‌سه‌رده‌می بارزانیدا .

تەوەرەى سېم : رۆلى مستەفا بارزانى لە پاراستنى شوناس و شوپنەوار.

شوپنەوار و كەلهپوور بەشێكن لە بنهما سەرەكیەكانى شوناسى نەتەوہى و نىشتمانى . بەتایبەت شوپنەوارە ئاینیەكان . مستەفا بارزانى لە سۆنگەى ھەستکردن بە لێسراویەتى پارێزگاریکردن لە شوناسى گەلى كورد وەك نەتەوہ و كوردستان وەك نىشتمان، زۆركات لە پالا ئەرکی سیاسى و سەربازى خۆیدا ، وێرای ھەولدان بۆ ئاشنا كردنى خەلكانى بیانى لەوانەى سەردانى كوردستانیان دەكرد بە كۆلتووورشارستانىەتى كوردى لە رینگای جەختكردنەوہى لەسەر پەند و چیرۆكە كوردیەكان ، لە ووتار و گفتوگۆكانیدا لەنیو كۆرۆكۆبوونەوہ جەماوہرى و سیاسى و تاییبەتیەكانى ، ھاوكات ھەولێ داوہ سیمما و تاییبەتمەندیە نەتەوہییەكانى كوردى لەبەرچاوى میوانە بیانیەكانى زەق بكاتەوہ و بەكۆلتووورى كوردى ئاشنایان بكات. بەخشین و ناردنى خەنجەر(دەبان) بەدیاری لەچەندین بۆنەى جیاوازا بەسەرۆك و دیپلۆماتكار و نێردە بیانیەكانى سەردانى كوردستانیان دەكرد سەلمێنەرى ئەو راستیەن كە خەباتى بارزانى لەپێناو پاراستنى شوناس و شوپنەوارى كوردستان بوو. بۆ وینەش ناردنى خەنجەرىك بەسەرۆكى عیراق ئەحمەد حەسەن بەكر لەدواى راگەیاندى رێككەوتنامەى ئادارى سالێ ١٩٧٠، كە جگە لە لەمیللەتى كوردى ھیچ میللەتێكى دیکە بەكارى ناهێنێت، وێرای گوزارشتكردن لەپاراستنى تاییبەتمەندیە نەتەوہییەكەى، ھاوكات نیشانەى بەردەوامبوونە لەسەر كۆلتووورى سەركرده و رێبەرانى جولانەوہى رزگاربخوای كوردى پێش وخۆى لەئەوونەى شێخ مەحمودى حەفید، كە وینەى خەنجەرى وەك ھیمما دانابوو لەسەر پوولەكەى حكومەتى باشوورى كوردستان لەسالێ ١٩٢٠. ئاماژە بەلگەى زیاتر لەسەر خۆشەویستى بارزانى بۆ زەفكردنەوہى تاییبەتمەندیە نەتەوہییەكانى ، لەو ژمارە خانووەى كە بۆ شەھیدانى شۆرشى ئەیلول لەدواى رێككەوتنى ئادارى ١٩٧٠ لە شارى ھەولێر لەلایەن حكومەتى عیراقیەوہ دروستكرا دەردەكەوتی، دواى ئەوہى ھەموو خانووەكان وینەى خەنجەریان لەسەر دیواری دەرەوہیان نەخشێنرا. ئەمەش ھەرچەندە بەلگەى ئەوہمان دەست نەكەوت كە ئەم وینەى بەپێشیارى مستەفا بارزانى لەسەر دیواری دەرەوہى خانووەكان نەخشێنرابێ ، بەلام گومانى تیدا نیە ئەو كارە رەنگدانەوہى سیاسەتى ھەمیشەى سەركردهى شۆرش بوو لەلایەن كادیرانى حزبەكەى سەركرداپەتى دەكرد ، بۆتە بنەما بۆ خەباتى سیاسى و سەربازى لەو قۆناغە مێژوووییەدا (ئیسماعیل، ٢٠١٦).

بەشێكى ھۆكارى گرنگیدان و ھەولدان بۆ پاراستنى شوناس و شوپنەوار لەلای مستەفا بارزانى ، ھەلقولایى ئەو رێبازە ئاینیە بوو كە ناوبراو لەسەرى پەرورەدە بوو. بەدیدگای ئیمە ئەو ھۆكارى ھەرە بەھیزبوو بۆ ئەوہى بارزانى بیری سیاسى خۆى لەنیو بابەتێكى كۆمەلایەتى بەرجەستەبكات و بۆلایبكاتەوہ. ئەو لەو سۆنگەوہ وێرای ئەو پاشخانە ئاینییەى ھەیانبوو ھەولیداوہ زیاتر گرنگی بە مژگەوتەكانى ناوچەى بارزان بەدەن بۆ زیاتر ئاشنا كردن و ناساندنى تیروانىنى نوێخوای بارزان

به خه لکی ناوچه کانی ده وروربه ریان (لشکری ۲۰۱۸، لا ۲۹). هه ربۆیه یه کیک له قوتابخانه ئاینیه کانی که بارزانی تیدا خویندوو، به مزگه وتی عاقد ناسراوه، مه لا مسته فای بارزانی به قوتابخانه ی ئاینی مه لا احمد ئەفهندی له گوندی بارزان ناساندوو یه تی، ئەو ده لیت ئیمه لیره وه فیری بنه ما سه ره کیه کانی ئاین ده بین (نیکتین ۲۰۱۷، ص ۳۱۴).

بۆیه له بهر گرنگی ناوچه که و شوینه واری مزگه وتی عاقد، مه لا یحیی مزووری چه ندین قوتابی له ژێرده ستی فیری پهروه رده و ئاین بوون. هه رچه نده مه لا یحیی پێشتر له قوتابخانه ئاینیه که ی مزگه وتی ئاکری که به ناوی مزگه وتی گه وری ئاکری نلسراوه بروانامه و ئیجازه ی مه لایه تی وه رگرتوو (خچر : ۲۰۱۴، ص ۱۲۸). ئەوه ش ریازیکی نوێ فیرکردنی تیا دا پیاده کراوه له سه ر ریازو عه قیده ی نه قشه بندی قوتابیه کانی پهروه رده کردوو، بۆ وینه ش یه کیک له قوتابیه کانی ئەوکاته ی ئەو مزگه وته شیخ عه بدوسه لامی بارزانی بووه (لشیخ عبد السلام البارزانی - ۱۳۳۳هـ - ۱۹۱۴م) هو عبد السلام بن محمد بن عبد السلام بن عبدالله بن ملا بکر المعروف باحد شیوخ البارزانیین من زعماء وعشائر بارزان الکردیه تمرد علی السلگات التریکه سنه ۱۹۰۸ فاعتقلته وأعدمته فی موصل سنه ۱۹۱۴م. (الصویرکی، د.ت، ص ۴۲۹). که ئەوکاته ی مه لا یحیی مزووری هاوه له کانی فه رمانی ده سته سه رریان بۆ ده رچوو بوو له موسل و به غدا و شام تاوانبار کرا بوون به ناژاوه گیری هه ولدان بۆ هه لگه رانه وه له دژی ده سه لات به سوود وه رگرتن له پاییه ی ئاینیان. تۆمه تبارکردنیان به خراپ به کاره ی ئانی مزگه وته کان بۆ ئەنجامدانی کۆبوونه وه سیاسیه نه یینه کانیان وه ک ئەو کۆبوونه وه ی له مزگه وتی گه وری ئاکری ریکخراوه (خچر: ۲۰۱۴، ص ۱۸۷).

دواتر ئەو قوتابیان له ناوچه ی بارزان هه مان ریازی ملاحیی مزویری ده گرنه به ر. چه ندین کۆشک و خانووی که له پووری و مزگه وت وه ک قوتابخانه و ته کیه به کاریان ده یئنا بۆ فیرکردن و ئاشنا کردنی خه لکی ناوچه که به ئاینی ئیسلام و ته ریه ته تی نه قشه بندی له ده قه ری بارزان که ئەوکات ناوچه یه کی پارێزراو بووه بۆ هه موو ئاینه کان، (ئه رگوشی ۲۰۲۰، ص ۴۷) هه ر بۆیه له سه رده می شیخه کانی بارزان ئەو ناوچه شوینه واریانه پارێزراو بوونه، وه ک ته کیه ی نه هری و که نیسه ی بیدیا ل و ته کیه بارزان و قوتابخانه ی شانه ده ر ئاینی و په رستگاو ئەتاشگای جووه کان و هتد (قادر، ۲۰۲۰، لا ۱۸۲-۱۸۴). ئەم شوینانه له هه موو توندوتیژی هه ک پارێزراو بوینه، ههروه ها کارله سه ر پیکه وه ژیان ویه کتر قبولکردن کراوه. له نزیک مالی شیخه کانی بارزان په رستگای هه رسن ئاینی (ئیسلام - جوله که - کریستیان) بوونی هه بووه، تا ئیستاش به شیکیان شوینه واریان ماوه. کریستیانه کان به درێژای میژوو له م ده قه ره ژیاون به تابه تی له گونده کانی (بیدیا ل - بیخشاش - بیریس - ئاردیل - کانی هنارکن..). به لام گوندی بیدیا ل کۆتترینیانه و تائیتا ژیان تیدا به رده وامه دانیشته وانه کانی ژماره یان (۵۰) که سه ده بیئت هه مووشیان له پیکهاته ی ئاینی کریستیان. ناوچه که گۆرستانیک و کلێسایه کی زۆر کۆنی تیدا به ناوی مارگۆرگیس و

کلیسای بیدیا، کریستیانه کان سویند به شیخی بارزان دهخۆن و هه مان جل و بهرگ و کولتوورو داب و نهریتی بارزانیه کانه ههیه . ئهوان له نێو بزافی رزگاربخوازی کوردیدا له سهردهمی شۆرشی ئهیلولدا به شداری کارایان ههبووه له ههونهی هورمز مهلك چهكو و ماریا گورگیت و فهههنسو هه ریری و چه ندانی دیکه (، ۱۹۶۴،) (Dana Adams Schmidt ,p114).



کلیسای بیدیا، بارزان

پێکها تهیه کی دیکه ی کوردستان به گشتی و ناوچه ی بارزان به تایبه تی یه هودیه کان بوونه. یه هودیه کان له سهردهمی ئاشوریه کان له تیوان سالانی (۸۵۹-۶۸۱ پ.ز) دوا ی داگیرکردنی مهمله که تی ئیسرائیل له لایه ن ئاشور پانیپال به سه ر ناوچه شاخوا به کان په رش بلاو کراون بو ئه وه ی په یوه ندیان به په ک نه مینیت، له زۆربه ی گونده کانی ده فهری بارزان بوونیان هه بووه به تایبه تی (میرگه سوور-گۆره توو- شیروان-سه روکانی-بارزان-ئه رگۆس-کوورکی-سه ندی-پیندرۆ..). له هه ندی گوند ژماره یان له موسلمانه کان زیاتر بووه، جوله که کان ده ست رهنگین بووه زۆربه ی جلوه بهرگ و کاری دهستی له لایه ن ئه وان هه دروست ده کرا ن.

ناوی هه ندیک له وان ه ی که له میرگه سوور ژیاون (بنیامین-ئیلیاهو -سهینه -یه عقوب -داود-جبرائیل- ئافرام.. (الصویرکی، د.ت، ص ۴۲۹)



بارەگای بنکەى پۆلىسى شانەدەر کە ئەوکات نزیک لە ئەشکەوتى شانەدەر

بەلام لەگەڵ چوونى مەلا مستەفای بارزانى بۆ شارى سلیمانى، ناوچەيەك دەستنيشان دەكات بۆ پشوووان و مانەوى خۆى پيشمەرگەکانى لەگەلیدا بوون، ئەميش خانووەكەى شىخ مەحمودى حەفیدە كە بەيەكێك لە شوینەوارەکانى شارى سلیمانى دادەنریت . ئەوکات مستەفای بارزانى لەماوەى نێوان سالانى ۱۹۳۹-۱۹۴۳ بە هۆكارى سیاسى لەگەڵ برا گەورەكەى شىخ ئەحمەدى بارزانى و خاوخیزانەکانیان بۆ سلیمانى دوور خراوە(نیکتین ۲۰۱۷، لا ۲۳۵) بۆ ماوەيەكى زۆر لە خانووە كۆنەكەى شىخ مەحمود مانەوى پارێزگارییان لى کردووەئەم خانووە لە گەرەكى مەلکەندى بوو. مەلا مستەفای بارزانى کاتێك ئاماژە بەو دۆخە سەختەى بارزانیهەکان پيدا تێپەربوون دەكات، باس لە گرنكى پارێزگارى کردن ناوچە شوینەوارى و کەلەپوریهەکان دەكات ، ئەو لەهەر شوینێك بووبى هەميشە ئامۆزگارى هاوئەلەکانى کردووە کە زیاتر گرنكى بەپاراستنى باخ و بیستانەکان بدەن. ئەو ئەك لەپێناو ئەوئەى ئەوان پشتیان بە "خۆ ژياندن" بەستوو، نەخپەر بەلكو گرنگیان بە شوناسى شارستانی نیشتمانى و نەتەوهیى کوردستان داو، تەنانەت لەماوەى شۆرش بەو برە پارەيە كەمەى كە لە ژێر دەستیان بوو و هەندیک جار هەولیانداو ناوچە شوینەواریهەکانى پێ ئاوەدان بکەنەو (گەوهەرى، ۲۰۱۴. لا ۳۵) ئەو لە کاتێکدا نوبراو لە سالى ۱۹۴۱ دا مانگانە برى ۲۰ دینارى لە شىخ ئەحمەد بارزانى پیدراو. تا لە سالى ۱۹۴۳ بۆیکراو بە ۳۵ دینار . نیوئەى زیاترى ئەو پارەيەى بۆ ناوچە شوینەوارى میژووويهەکان خەرج کردوو،

چونکہ زۆربەى كات ئەو شوپناڤانەيان وهك پەناگەو حەشارگەى پارتىزانى بۆ خزمەت كەردنى شۆرش بەكارهێناوه(قادر: ۲۰۲۰، لا ۲۳۶).

دواى ئەوهى مستەفا بارزانى لە سەلیمانى دەگەرێتەوه بۆ ناوچەى بارزان. جگە لەوهش، كاری پارتىزانى و شۆرشگێرى لە چەندىن ناوچەى تر دەست پێدەكات لەوانە زاخۆ، دەهۆك، خانەقین، هەروەها سەنتەرى شارى موسل. ئاشكرایە لە سروشت و وردەكارى ئەو شۆرشگێرى ناوچە شوپناڤانەيان بۆ كۆر و كۆبونەوهى ئەو بزوتنەوه رزىگارپوخاوه بارزانى نەمر سەرکردایەتى دەكرد بەكارهاتوو. (Dana Adams, 1964, p74).

بۆیە لە وکاتەى پێشمەرگەکانى شۆرش هێرشیان کردۆتە سەر بارەگاكانى ئەو کاتەى حکومەتى عێراقى كە بەشێك لە بارەگاكانیان قشله و پاشماوهى شوپناڤانەيان بوون كە لەلایەن نزیكەى سى پیاو پارێزگاریان لە ناوچەكە کردوو. بەلام بارزانى نەمر و مێرخاسەكان هەموویان دەیانویست بەبێ هیچ زیاتىك ناوچەكە گەمارۆ بەدەن و بێ ئەوهى زيانى بیناسازى بگەیننە دامەزرانەكانى حکومە. بەلكو ئامانجیان دەركردنى دوژمن بووه لە ناوچەى كوردان. كە ئەو رووداوانە لە قشلهى چەمى لە چەمى رەزان روویانداوه، لە قشلهى چەمى ئەو سوپایە جێگير ببون بۆیە مەلا مستەفاى بارزانى (بارزانى نەمر) دەپوت ئەو شوپناڤانە مۆركى نەتەوهیین پێویستە لای ئیمە پارێزراو بن لەسالى ۱۹۵۸ (Dana Adams, 1964, p81)

سەرەراى ئەوهى هەندىك لە حەشارگەكانى پێشمەرگە لە ناوچە دووره دەستەكان بوون وهك ئەشكەوتەكان، دواى پێشەكیەكى فراوان بۆ بارودۆخى ناوچە كوردییهكانى ژێر دەسەلاتى عوسمانى و دواتر ئىدارەى عێراق، وهك ئەوهى بارزانى خۆى لە ئەشكەوتى (باپیران) لە گوندى پیران سەر بە قەزای مێرگەسوور كە ژيانى بەسەر دەبرد پێشنىازى كرد رێشونەكانى " چەسپا" بۆ چاككردنەوهى بارودۆخەكە بەدیاریكراوى بگرنە بەر: كە دەلێت كوردى نەوهى كوردان ئیمە بە درانیایى مێژووى لە ناوچە شاخاوى و ئەشكەوتەكان ژيان گوزەرمان کردوو لەسەر مانەوهمان هەر ئەشكەوت و شاخەكان بوومان و ئایمان و پارێزگاریمان لە خۆمان و شارستانیهتى كودرمان کردوو بۆیە هیزى دوژمنىك ناتوانیت لە ناومانەهریت (ملفات وزارة الداخلية، رقم الاضبارة ۲۷/۱۶ دائرة ۱۹۲۷)، اضبارة شرطة العراق عدد/ ۲۷/۱۸۱۵، تشرینی الثاني عام ۱۹۲۷).

هەر لەوێشەوه مستەفاى بارزانى چەندىن بریار دەردەكات و دەلێت: كە شوپناڤانە مێژوویەكان وهك ناوچە شوپناڤانە وارى و كە لەپووریەكان كەلكیان لێوهبرگيریت بۆ ئەمە مەبەستانەى خواروه:

1. بەكار هێنانى ناوچە شوپناڤانە وارى و كە قوتابخانە بۆ بلاكردنەوهى كەلتور لەئێو دانىشتواندا بە شپۆهیهك كە لەگەڵ ئەقلىیهتى خۆياندا رايیت (بخوینەوه: بە تايبهتمەندى خۆيان وهك كورد و بە عەرەبى قسە نەكردن).

2. ئەشكەوتەكان بۆ پارتىزانى و شۆرش و كۆر و كۆبەنەوھى بزتەنەوھى رزگارى خوازى كورد .
3. كۆشك و قشله كان بۆ مەبەستى پيشوازى كردن له سەركردهكانى دوژمن بۆ ئەوھى تىبگەن كه هزرەمەندى سەركردايەتى كورد بۆ پارىزگارى كردن له ناوچە شوپنەوارىيەكان چەند جىگاي پارىزگارى كردنى شوناسە.

ئەوھى جىگاي سەرنجە كه ناوچەى بارزان وەك تاكه ناوچەى شوپنەوارى و كەلەپوورى چەندىن پاشماوھى شوپنەوارى كه تا ئىستا وەك خۆى پارىزگارى لىكراوھ . كه ئەوھى يەككە بووھ له بنەماكانى پارىزگارىيە كردنى شوناسى نەتەوھەيەك كه بارزانى نەمر رابەرايەتى كردووھ . (Mizuri, 2019, p 22-)

26) بە پىي ووتەكانى رىكار مزوورى كه دەلپت "دواى ئەوھى رووپىوى ناوچەكەمان كردووھ بۆمان دەركەوتووھ كه چەندىن پاشماوھى شوپنەوارى و خزمەتگوزارى وەك خۆى ئاماژەبىيان پىكراوھ له لەدەفەرى مېرگەسوور و ناوچەى بارزان كەبەشكەك لەوانە ئىستا شوپنەوارو و پاشماوھ كەلەپوورىن ماونەتەوھ . وەك ئەو رووپىويە خوارەوھ .

Deportation year	No. of Villages	Heads of Families	Schools	Mosques	Hospitals
18 Nov. 1975	76	1479	5	27	3
7 July 1978	77	2136	15	27	4
1 Jan. 1982	2	165	1	1	1
10 May 1989	34	485	2	4	-
6 June 1990	8	440	3	3	2
Total	197	4705	26	63	10

سەرچاوه : رووپىوى ناوچە خزمەتگوزارىيەكانى ناوچەى بارزان (rekar mizuri (2006), P 34)

ئەوھى شايانى باسكردنە ئەو هزرەمەندىيە شوناسە له شىخەكانى بارزان بە زەقى ديارە ھەرەك ئەوھى كه شاندىكى ميوان له ناوچەى بامەرنى كه له شىخەكانى تەرىقەتى نەقشەندى بوون كات بەسەردانىك دپنە لای شىخ ئەحمەدى بارزانى ھەرەك له لىدوانى ئەوان گىردراوھتەوھ كه دەلپن " كات پىنجى ئىوارە بوو كاتىك گەبشتىنە ناوچە بارزان له خانووبەكى گوندەكە پيشوازىمان لىكراوھ، كه خانووى شوپنەوارى كۆن بوو بەناوى كۆشكى شانەدەر كۆمەلە پياوئىك لەبەردەمى خانووەكە وەستابوون . كۆمەلە ئەسپىك دەورى خانووەكەيان دابوو. كەوھك ھۆلىكى ميوانى بەكارىان دەھىناو (دبلىو ۲۰۱۱، ص ۱۴).

هەندێ له پاشماوه شوینەوارییه‌کان وه‌ك تاكه مه‌نزل و شوینی كات به‌سه‌ر بردن و كۆرو كۆبونه‌وه‌ی سیاسی به‌كارهاتوون وه‌ك ئه‌وه‌ی له گوندى بلی سه‌ر قه‌زای میڤرگه‌سوو كراوه ، شوینەواری كۆشكى میرانی میڤرگه‌سوور كه وه‌ك چایخانه‌یه‌ك به‌كارهاتوووه و بۆ به‌رپه‌رده‌ین و كارنامه‌ی شۆرشه‌كانی بارزان و ناوچه‌ی خواكورك (Barzan 1826-1941. p.25) هه‌ربۆیه له به‌شى خواره‌وه‌ی كۆشكى میران و باپیران له گوندى بلی سه‌رچاوه‌ی ئه‌وه پارێزگاری و شوناسه‌یه كه مه‌لا مسته‌فای بارزانى وه‌ك هه‌نگاوێكى میژووی كردووێته‌ی له‌پالی هه‌نگاوه‌كانی بزوتنه‌وه‌خوازه‌كانی شۆرشى كورد له باشورى كوردستان بروانه وێنه‌ی كۆشكى میران (باپیران).



چایخانه‌ی عه‌بدوڵا له گوندى بلی كه له‌بنه‌رتدا كۆشكى باپیران میژوووه‌كه‌ی بۆ كۆتای سه‌رده‌می

عوسمانیه‌كان ده‌گه‌رێته‌وه (ئه‌رشیفی رێكان مزیری ۲۰۲۱)

سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی به‌شێك له كورده نه‌یاره‌كانی كه ژێر به ژێر ده‌ستیان له‌گه‌ل حكومه‌تی عێراقی هه‌بوو ، خه‌ریكى كاولكاری شوناسی نه‌ته‌وه‌ی بوون ، وه‌ك ئه‌وه‌ی كه گروپیكی له جاش و خۆفرۆشانى ناوچه‌ی ده‌هۆك به‌شێك له شوینەواری مه‌سیحیه‌كانیان تێكداو وێرانیان كردوو ، به‌ به‌رده‌وامی به‌ ووته و به‌ شیوه‌یه‌كى ناره‌وایی كه زیارییه‌كان بوون هه‌لیانكوتایه سه‌ر ژماره‌یه‌ك گوندى مه‌سیحی له رۆژئاوای شاری ده‌هوك و تالانیان كردن. كه‌نیه‌ی چالیدیانی وێرانكرد له قه‌زای ئامیدی كه به‌شێكى وێران بوو.

به‌لام دواتر له لایه‌ن مسته‌فا بارزانى نۆژه‌نكرایه‌وه. (Dana Adams Schmidt, 1984, p82)

له یه‌كێك له ده‌ستنوسه‌كانی مه‌لا موحه‌مه‌دی باڵسانى حاكمی شۆرش و ئه‌ندامی ئه‌نجومه‌نى سه‌ركردایه‌تی شۆرشى ئه‌یلول بوو ئه‌وسا . بارزانى كاتیك له شاخه به‌رزه‌كان بوو قورئانی پیرۆزی له‌گه‌ل

خۆی هەلگرتبوو ، جگە لەو هەش دیوانە کە ئەحمەد جزیری لە خۆی دوور نەدە کردەوه" . لە نێوان هەستی نەتەوهیی و ژیانی سیاسی کەم سەرکەردەیی مێژوووی هەیه، کە بتوانی لە رێیی خەباتی نەتەوهیی و نیشتمانی خۆیدا ئاین و پاراستنی شوناس ئاشت بکاتەوه، بۆ ئەوهی ووهک تاکە زانای ئایینی پۆلین بکریت (الباززانی، ۱۹۹۷، ج ۱، ص ۲۳)

سەبارەت بە پینگەیی مستەفای بارزانی لەسەر بابەتی پیکەوه ژیانی ئایینی (پلۆرالیزم) بەرەو ئەوه مان دەبات، کە لە گوندیک هەموو پاشماوه شوینەوارییەکان وەک خۆیان بپیننەوه لە نێوان مزگەوت و کەنيسه و پەرستگای (کونەیس) بۆ جوله کەکان. خەلکی کوردستان بتوانن لە ناوچەیه وەک یەک نەتەوه گوزەران بکەن (عقراوی، ۲۰۰۷، ص ۳۱۵).

کەنيسه ی مارتۆراتیلە لە گوندی بیدیالی ناوچەیی بارزان ، مەلا مستەفای بارزانی ئەوکاتە چەند کەنيسه یەکی لەسەر ئەرکی خۆی دروست کردوو ، بۆ نمونە کەنيسه ی سانت ئۆرھام لە ھاودیان لە ساڵی ۱۹۷۰ ، کاتیک کاپت ستۆکس نوینەری بالیۆرخانەیی بەریتانیا لە عێراق لە ۲۵-۳-۱۹۴۵ دەچیتە ھاودیان، بارزانی لە مائی رپهانا شیحۆ چاوه پڕی دەکرد کە وەرگێری بوو، بارزانی سێ رۆژ لە ھاودیان مایەوه، ئەوانەیی پاسەوانیان دەکرد مەسیحی بوون ئەوانیش (زیما مەنسور ، پۆرش تووما ، ئادەم باوید ، خەزران نیشان ، شەمسۆن سەرکیس) ، بێ گویدانە جیاوازی ئایینی و مەزھەبی و نەتەوهیی ، هەناسەیان بۆ شۆرشە زۆرەکانی بارزانی رۆحی دلسۆزی و راستگویی ولەلایەن مندالەکانیەوه هەلمژی کە ئەو پیاوه مەزنە لە ناوچەیی کریستانەکان زۆر چینگای تقدیر بووه، (قاسم، ۱۹۹۰، ص ۱۶۶).

فەرھەنگ و تاییبەتمەندییەکانی بارزانی نەمر :

۱- دوواکەیی دایکی : دایکی بە بارزانی گووتەوه خوای گەورە عومرت (بەچەلو چیاوه) بدات، واتە لە یەزدان دەپارێمەوه تەمەنت درێژ بیت. بەلام بارزانی نەمر دەلیت "من درێژایی ژیانم تەمەنم لەشاخو داخ برده سەر".

۲- جلو بەرگی بارزانی: هەر لە وینەکانی مستەفا بارزانییدا دیارە کە زۆر بەی کات جلو بەرگی کوردی لە بەرکردووه، جلەکانی سادە بووه، ئادگاری کوردبوونی پێوه دیار بووه . کە برتی بووه لە کوتەک و شەرۆال و بەلەپینج و بەرگوێز یان قاتی پینشمەرگە و ئیلە گیکیی خاکی لە بەرکردووه ، کە لەگەل پشتینی کال و خاک سپی یان رەشی کردووه، بەسەر پشتینە کەدا فیشە کدانی بەستووه، هەمیشە خەنجەری لە قەدی دالاندوووه، سەرەرای ئەوهی جامانەیی سووری بە دوو پارچەیی هەلگەراو لەسەری ئالاندوووه کە یەکیک بووه لە تاییبەتمەندییەکانی بارزانی نەمر کە ئەوهش رەمزو سمبولی تاییبەت بە لیھاتوووی سەرکردایەتی بووه ، هەموو کاتەکانی جامانەیی لەسەری ئالاندوووه بەلام لە

- ساته‌کانی پشوو له تەنیشت خۆیه‌وه دایان‌اوه. گۆره‌وی و پوزه‌وانه‌ی خوری خۆم‌الی له‌پێ ده‌کرد. له‌هاویناندا کلاشی هه‌ورامی له‌پێ ده‌کرد. سه‌رو ریشی به‌کێردی بچووک ده‌تاشی، پێش سه‌رو ریش تاشین کێرده‌که‌ی به‌مه‌سه‌و هه‌سان تیژو ئاماده‌ ده‌کرد. (البلداوی : ۲۰۱۲، ص ۲۶)
- ۳- دار جگه‌ره‌که‌ی: زۆربه‌ی کاته‌کانی که سه‌رقالی بێرک‌دنه‌وه بووه له هه‌نگاوانی شۆرش‌گیرانه‌ی نه‌ته‌وه‌ی دار جگه‌ره‌که‌ی ده‌رده‌هینا و جگه‌ره‌که‌ی توتنی ناوچه‌ی بارزانی ده‌کیشا. که به‌یه‌کیک له توتنه‌ ناوازه‌کانی عێراق هه‌ژمار ده‌کری‌ت. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش دا به‌شیک له دارو که‌ره‌سته‌ی داتاشینی داره‌کانی به‌ کێرد ئه‌نجام‌ده‌دا، بۆیه زۆرجار له دار جگه‌ره‌که‌ی له‌شپوه‌ی خه‌جهر دروست ده‌کرد که ئه‌وه‌ش ره‌زمی کوردبوون و کاریزمایی بارزانی بووه. هه‌ندێ جار له پال جگه‌ره‌ کیشان چای که‌م ره‌نگی خواردۆته‌وه .
- ۴- چه‌ک و برنۆوه‌که‌ی : زۆربه‌ی کاته‌کانی ژیا‌نی له‌کاتی شۆرش و ئاساییدا تهنه‌نگی‌کی جو‌ری برنه‌وی (ژماره ۱۷) ی به‌شانه‌وه له‌گه‌ل نزیکه‌ی (۵۰ - ۶۰) فیشه‌ک. خه‌نجه‌ری‌کی له‌به‌ر پشنتینی ده‌ئالاند بۆ ئه‌وه‌ی دروشمی کوردبوونی خۆی ده‌ربخا بۆ به‌رامبه‌ره‌که‌ی . (Dana Adams 1964, p 88).

ده‌رئه‌نجام:

- ۱- یه‌کیک له‌بنه‌ماکانی عه‌قیدی ئایینی شیخانی بازران، خۆشه‌ویستی زێدو پارێزگاریکردن بووه له‌ره‌عه‌یه‌ته‌کانیان.
- ۲- ئەم تیروانینه‌ هه‌زریه‌ ئایینه‌ که‌له‌ته‌ریقه‌تی نه‌قشه‌به‌ندی‌ه‌وه له‌ته‌کیه‌ی بازران سه‌رجاوه‌ی گرتبوو، کاریگه‌ری له‌سه‌ر هه‌لۆسته‌ نیشتمانی و نه‌ته‌وه‌یه‌یه‌کانی مسته‌فا بارزانی هه‌بووه.
- ۳- فه‌لسه‌فه‌ی ئیسلام له‌سه‌ر بنه‌مای ئازادی ئاین و باوه‌ری جیا‌جا پێکهاتوه، ئه‌گه‌ر دوای ده‌قه‌کانی قورئانی پیرۆز و سوننه‌ بگرین، ئه‌وا برێکی زۆر ده‌قی ئایینیان بۆ ده‌دۆزینه‌وه که ئاماژه‌ بۆ ئه‌وه ده‌که‌ن که ده‌رباره‌ی چینی و توێژه‌کان بۆیه بارزانی هه‌مان بێرۆکه‌ی په‌یره‌و کردووه.
- ۴- سه‌باره‌ت به‌ پێگه‌ی بارزانی له‌سه‌ر پێکه‌وه‌ژیا‌نی ئایینی (پلۆرالیزم) به‌ره‌و ئه‌وه مان ده‌بات که باسی گوندی بازران بکه‌ین، گونده‌که له‌نیوان مرگه‌وت و که‌نیه‌سه و په‌رستگای (کونه‌یس) بۆ جوله‌که‌ کان یه‌ک رێباز و بنه‌مای پیکه‌وه‌ژینی هه‌بووه.
- ۵- سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی به‌شیک له‌ کورده‌ نه‌یا‌ره‌کانی که ژێر به‌ ژێر ده‌ستیان له‌گه‌ل حکومه‌تی عێراقی هه‌بوو، خه‌ریکی کاولکاری شوناسی نه‌ته‌وه‌ی بوون که ئه‌وه‌ش دژی بیرو باوه‌ره‌کی بارزانی بووه .
- ۶- بارزانی وابه‌سته‌ی هه‌یج جو‌ره‌ کو‌ت و به‌ندی‌کی ئایینی و ئایدۆلۆژی نه‌بووه وه‌هه‌روه‌ها سوور بووه له‌سه‌ر پاراستنی ئه‌و هاوسه‌نگیه‌ی له‌ ناوچه‌کانی ژێرده‌سه‌لاتی شۆرش که به‌ناوچه‌ ئازاد کراوه‌کان

ناسرا بوون ئەمەش پالنهري سەرەکی بوو بۆ ژماریهک له نیشتمان پەرورانی عەرەب که وهک سەرکردهیهکی نیشتمانی سهیری بکهن.

سەرچاوهکان.

به لگه نامه عیراقیه فهرمیه کان:

1. القرارات العامة لمجلس قيادة الثورة ١٩٦٨-١٩٧٧، د. ت، د. م.
2. ضبارة شرطة العراق شعبه التحقيقات الجنائیه المركزيه سري عدد/١٨١٥/٢٧، تشريني الثاني عام ١٩٢٧.
3. ملفات وزارة الداخليه ١٩٢٧م و د اضبارة النشاطات السياسيه الكرديه في اللويه الشماليه رقم الاضبارة ٢٧/١٦ دائره المفتش الاداريه في لواو كركوك ولواو ديالي / سري العدد ١٤٠/٤٠، ٢٦ تموز.

نامه ی ماستهرو تیزی دکتورا:

4. خضر : ئاراس اسماعيل ، ٢٠١٤، العناصر المعماريه والنقوش الزخرفيه في العمائر العثمانيه الباقيه في اقليم كوردستان خلال فتره ١٧٠٠م-١٩٢٠م، اطروحه دكتوراه، جامعه القاهرة ٢٠١٤.
5. ئه رگوشی : يادگار محمد سليم ٢٠٢٠، المواقع الاثريه والتراثيه في منطقه بارزان ، اطروحه دكتوراه جامعه صلاح الدين.
6. سعيد ، نهوشيروان شريف ٢٠١٧، ئەزمونی ئۆتۆنۆمی له باشووری کوردستان ١١ ئاداری ١٩٧٤ - ١١ ئاداری ١٩٩١ ، ماستهرو نامه زانکۆی سه لاهه ددين .

کتیبه کان

7. أحمد , کمال مظهر ١٩٧٨ .. دور الشعب الكردي في ثورة العشرين العراقيه. بغداد: مطبعة الحوادث،
8. البراك . فاضل ١٩٨٩ ، مصطفي البارزاني الاسطورة والحقيقه بغداد .
9. البلداوي : عادل تقي عبد محمد ٢٠١٢، نضال الشعب الكوردي وموقع البارزاني في الوثائق العراقيه السريه تقديم ومراجعه عبدالفتاح علي البوتاني مركز الابحاث العلميه والدراسات الكورديه مطبعة جامعه دهوك .
10. الحاج ، عزيز، ١٩٩٤، القضية الكرديه في العراق ، التاريخ والافاق ، ط١، المؤسسة العربيه للدراسات والنشر ، بيروت.
11. الركابي عكاب يوسف ٢٠١٧. "العامل الدولي وأثره في القضية الكرديه في العراق ١٩٥٨-١٩٩١". مجلة كليي التربية (جامعة واسط)،.
12. الصويري، محمد علي، معجم أعالم الكرد، مطبعة مؤسسة حمدي للطبع والنشر، السليمانية - العراق.: الصويري، محمد علي، معجم أعالم الكرد
13. الوندائي، مؤيد ٢٠٢١، شخصيات عراقية كردية في وثائق بريطانية ١٩١٩-١٩٥٨، مكتبة دجلة ط١، بغداد.
14. جواد ، سعد ناجي ١٩٩٠ ، العراق والمسألة الكرديه ١٩٥٨-١٩٧٠ لندن.
15. حميدي، جعفر عباس ٢٠٠٠، تاريخ الوزارات العراقيه في العهد الجمهوري ج٦ بيت الحكمة بغداد.
16. سعدالله ، صلاح الدين محمد ٢٠٠٨، كردستان والحركة الوطنية الكرديه من كتاب كتابات في المسألة الكرديه، ج٢ ، بنكهة ي دين لحيوا التراث والوثائقي والصحفي الكردي - سليمانيه .

17. شكيب عقراوي ٢٠٠٧، سنوات المحنة في كردستان.. دار النشر: الدار العربية للموسوعات-بيروت
18. شيرزاد، محمد ، ٢٠٠٨ ، نضال الاكراد ، من كتاب كتابات في المسألة الكردية اعداد وتقديم رفيق صالح ، ج ١ ط ١ بنكيتي زين لاحياو التراث والوثائقي والصحفي الكردي - سليمانية .
19. طالباني، مكرم ٢٠١٠، مراحل الحركة القومية الكردية مجلد ٢ مؤسسة حمدي للطباعة والنشر السليمانية .
20. عبد الكريم قاسم ، كتاب (الحقيقة) - هادي حسن عليوي بغداد ١٩٩٠.
21. عبدالرحمن ،حمدي ٢٠٠٥، جيفارا الافريقي : دراسة في فكر السياسي لتوماس سنكارا ، مركز البحوث العربية والافريقية ،ط١ القاهرة .
22. عبدالفتاح علي يحيي البوتاني٢٠٠١.. وثائق عن الحركة القومية الكوردية التحررية. أربيل: مؤسسة موكرياني للطباعة والنشر،
23. فالستروم ، تورد ١٩٩٨، ليس من اصدقاو غير الجبال ، ريبورتاج من كوردستان ، ت عبدالسلام نعمان دهوك.
24. قرقس، سمير، اشكاليات الهوية العربية وتحدياتها ، التقدير العربي الثامن للتنمية الثقافية مؤسسة الفكر العربي ، ط١ بيروت.
25. محوي . شاكر خدر، ٢٠٠٨، المسألة الكوردية في العراق المعاصر ت عبدي حاجي ، ط١ ، دار سبيريز لطباعة والنشر ، دهوك .
26. مسعود بارزاني١٩٩٧. البارزاني والحركة التحررية الكردية(ج١). بيروت- لبنان: كاوا للثقافة الكردية.
27. نيكتين باسلي ٢٠١٧: الكرد دراسة سوسيلوجية وتاريخية دار الساقى
28. هنكتون، صموئيل ٢٠٠٥، من نحن - التحديات التي تواجه الهوية الامريكية ، ت حسام الدين خضور ، دار الحصاد ط١ . دمشق .
29. أبراهيم حبيب مصطفى. ٢٠٢٠ رۆلێ پێساكانی داب و نهريت له ژيانى بارزانيه كان. ههولێر: ئەكادیمیای كوردی.
30. به كر، محمه د. ٢٠٠٠. "سیستەمی بنه مالا(بارزان) پێكهاته وگه شه كرن." مه تین (دهزگاین خانى یێ رهوشنیری و راگه هاندنێ)، گولان .
31. دبلیو ای ویکرام ٢٠١١ : شیخ البارزان ت ریبوار ره مهزان ، سهنگه ره بریوه به راییه تی گشتی کتیبخانه کان هه ریمی کوردستان ده قه ری بارزان
32. ده باغ. فهیسه ل١٩٩٧. حزبی هیوا و شوړشی(١٩٤٣-١٩٤٥) ی بارزان. ههولێر،
33. درویش . عبدالحمید ٢٠١٣، أضواو علي الحركة الكوردية في سوريا ، احداث فترة ١٩٥٦- ١٩٨٣، ط٢، مؤسسة مارطريت ومؤسسة جمال عرفان الثقافية السليمانية .
34. زهنگه نه، عه بدولا ، ٢٠١٠، سه رجه م به ره مه ره ژۆنامه نووسیه كانی شه هید جه بار جه بارى ، بلاوه كراوه كانی سه نديكای رۆژنامه نووسانی كوردستان ههولێر .
35. صالح، محمده ئیبراهیم ، ٢٠١٣، دۆزی كورد له بازنه ی په یوه ندییه كانی ئەمريكا و عێراقدا ، ٦ ئاداری ١٩٧٥ - ٢١ ئابی ١٩٩٠ چ١ ، ناوه ندى هونه رلا و رۆشنیری ئەندێشه ، سلێمانی
36. گه وهه ری ، حامید ٢٠١٤، ئیدریس مسته ف بارزانی و بارزانیكان باشت بناسین ، ستۆكهۆلم ، چ شه هاب
37. قادر، سه رۆ ٢٠٢٠.. بارزان ، میژوو ی بزوتنه وه كۆمه لایه تیه كانی كوردستان. تاران: خانه ی موكریانی بۆ چاپ و بلاو كرده وه،

38. قه‌ره‌داغی، محمد مسته‌فا ، ۲۰۱۷، کورد له به‌لگه‌نامه نه‌ئینه‌کانی برتانیادا ۱۹۶۶-۱۹۷۹ ، ده‌زگای دوا روژ بۆ رووناکیبری و راگه‌یاندن - سلیمانی .
39. که‌ریم غفور میرزا ۲۰۰۲. راستیه‌کان چه‌واشه‌ناکه‌م. سلیمانی: چاپخانه‌ی ره‌ه‌ند،
40. هه‌ورامی ، ئە‌فره‌سیاو ، ۲۰۰۳، مسته‌فا بارزانی له هه‌ندیک به‌لگه‌نامه‌ی سوڤیه‌تدا ۱۹۴۵-۱۹۵۸، تۆماریکی میژووی گه‌لی کوردا ، ده‌زگای چاپ و بلاوکلاره‌ی ئاراس ، هه‌ولێر.
41. وایخ، سوڤیا ئیزاییلا ۲۰۱۴ پهره‌سه‌ندنی شوناسی نه‌ته‌وایه‌تی کورد و نه‌گه‌ره‌کانی دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی سه‌ربه‌خۆ کوردستان، و یاسین سه‌رده‌شتی ، ده‌زگای روڤشنبیری جه‌مال عیرفان ، چ سلیمانی
42. ی.ئی.فاسیلیه‌فا ۱۹۹۷. کوردستانی خوارووی روژه‌له‌لات له‌سه‌ده‌ی چه‌قه‌وه‌هه‌ تا سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی نۆزده‌(کورتیه‌کی میژووی میرنشینیانی ئه‌رده‌لان و بابان). ترجمه‌ ره‌شاد میران. هه‌ولێر: چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی روڤشنبیری.
43. ئیسماعیل ، نه‌جه‌ده‌دین عه‌بدو‌للا ، ۲۰۱۶، هه‌ولێر له‌نیوان سالانی ۱۹۷۰-۱۹۷۹، هه‌ولێر، ده‌زگای روڤسا.

گوڤارو روژنامه‌کان:

44. البراک، مه‌ند ۲۰۱۰، مصطفي البارزاني الزعيم الوطني، جريدة المدي البغدادية ع ۱۷۴۸.
45. الحص ، سلیم ۲۰۰۵، الهوية والقضية مجلة مستقبل العربي ، ع ۳۱۱.
46. حیدر ، المسلمون في كوردستان، مركز المسبار للدراسات والبحوث ، مجلة المسبار ۲۰۱۸.
47. الوقائع العراقية - بغداد ع ۲۸-۷-۱۹۵۸. سایتی ئه‌لیکترونی
48. ستونی عرفات کرم. ۱۴، ۳، ۲۰۱۷. تاریخ الوصول ۱، ۵، ۲۰۲۱).
49. سالار مه‌حمود. لاپه‌رده‌ی نووسه‌ر. ۸، ۷، ۲۰۱۸. تاریخ الوصول ۱، ۵، ۲۰۲۱).

www.gulan-media.com/arabic/articles

<http://diplomaticmagazine.net/politics/810>

29. Barzan and the Kurdish Awareness Movement 1826-1941.poket book (in Arabic)
30. Dana Adams Schmidt 1964 ANATOMY OF A SATELLITE JOURNEY AMONG BRAVE MEN
1964 An Atlantic Monthly Press Book LITTLE, BROWN AND COMPANY * BOSTON *
TORONTO Canada
31. Mizuri; rekar 2019 the mass genocide of the barzanis, peper research.
32. Mizuri, rekar 2006, The tragic narrative of the barzanis Manuscript in Kurdish
33. Studies Branch of the Politburo of KDP1988, From the Mass-murder Crime in Iraqi Kurdistan
in, (in Arabic) Khabat Press,

الاتجاه والهوية الوطنية في الفكر السياسي لمصطفى البارزاني 1903-1979

ملخص:

بارزان كان اقليم الذي اصبح في القرن التاسع عشر مركزا للتعايش الديني بين الاديان الاسلامية والمسيحية واليهودية. مصطفى بارزاني ولد في هذه البيئة في ١٤ / اذار / ١٩٠٣ و ان سبب اهتمامه بهذا التوجه و الهوية القومية يعود الي البيئة التي نشأت فيه. يرجع البارزاني في الاساس الي عائلة ملتزمة بأسس الدين الاسلامي، التي تربي فيها العديد من الرجال الدين. أخذ الهامه في منطقة بارزان، وبعد ان يصبح هذا الاقليم مركزا للحركة السياسية والدينية في جنوب كردستان، هو في منطلق روية شيوخ بارزان لتحرير كردستان و تحقيق حقوق القومية لشعب كردستان ، يعمل من اجل توحيد و تنظيم المكونات المختلفة في حركة قومية و وطنية واسعة. من الواضح ان القبيلة والعشيرة كان احدي اهم اسس و عمود الاساسي لمكونات المجتمع الكردي علي مر التاريخ، ان التزام هذا المجتمع الرعوي والزراعي المتعصب القبلي، تحقق او نشأ فيها نوعا من الاتحاد و المحبة الزائدة ، في المرحلة التي قاد فيها ملا مصطفى الحركة التحرر، اعطاه خصوصية سياسية و وطنية، بعد تجمعهم حول حزب سياسي و التزام عدد كبير من هذه المكونات بالقيادة الحركة التحررية في جنوب كردستان، بعد توجههم داخل الحركة الوطنية والقومية من اجل الاهداف والمصير المشترك.

Direction and national identity in the political thought of Mustafa Barzani 1903-1979

Abstract:

Barzan was a province that in the nineteenth century became a center of religious coexistence between the Islamic, Christian and Jewish religions. Mustafa Barzani was born in this environment on March 14, 1903, and the reason for his interest in this orientation and national identity is due to the environment in which he grew up. Barzani goes back mainly to a family committed to the foundations of the Islamic religion, in which many clerics were brought up. He took his inspiration in the Barzan region, and after this region became a center for the political and religious movement in southern Kurdistan, he is on the basis of the vision of prominent sheikhs to liberate Kurdistan and achieve the national rights of the people of Kurdistan, working for the unification and organization of the various components in a broad national and national movement. It is clear that the tribe and the clan were one of the most important foundations and basic pillars of the components of the Kurdish society throughout history. The commitment of this tribal pastoral and agricultural society was achieved or a kind of union and extra love arose in it, at the stage in which Mullah Mustafa led the liberation movement, gave him A national political peculiarity, after they gathered around a political party and the commitment of a large number of these components to the leadership of the liberation movement in southern Kurdistan, after their orientation within the national and national movement for the common goals and destiny.

عیسمهت شریف وانلی نوینەری شۆرشى ئەیلوول له ئەوروپا

۱۹۷۵-۱۹۶۴

پ.د. ئیسماعیل محمد حصاف

بەشى میژوو - کۆلیژی ئاداب / زانکۆی سەلاحەددین- هەولێر

Ismail.hassaf@su.edu.krd

م. هاوکار کریم حمە شریف

بەشى میژوو - کۆلیژی ئاداب / زانکۆی سەلاحەددین- هەولێر

hawkarhamasharif@su.edu.krd

پێشەکی:

عیسمهت شریف وانلی یه کێک له کهسایهتییه ئەکادیمی و سیاسی و نه تهوهییه کوردییه کانه که له سههر شانۆی سیاسی له ئەوروپا و کوردستانی عێراق رۆلێکی گرینگی گێراوه، وهک نوینەری مستهفا بارزانی رییەری شۆرشى ئەیلوول و له ئاراسته کردنی کاروباری دهره کیی شۆرش له کۆره ئیوده وه له تییه کانه، له دواى خۆیدا میژوو یه کی سیاسی پرشنگذاری به جیهیشت، سه ره رای گرینگی که سایه تی و رۆلی وه لێ تا ئیستا له لایه ن توێژه رانه وه بایه خى ته واو و پێویستی پێ نه دراوه بۆ دهرخستنی رۆلی له بزاقی پرزگاریخوازی کوردی به شیوه یه کی گشتی و له کوردستانی عێراق به شیوه یه کی تابه تی، به تابه تی له شۆرشى ئەیلوول که تیدا سه ره پره شتی دۆسیه ی کاروباری دهره کی ده کرد، له بواری یاسا و سیاسه ت و میژوو ی سیاسیدا ئەکادیمییه کی پسپۆر بوو، له چه ندان زانکۆ پله گه لی زانستی وه ده ست هێناوه، ژماره یه ک لیکۆلینه وه ی زانستی نووسیوه که هه موویان له باره ی کیشه ی کورده وه بوون، بۆیه له سیاسه ته داره کورده ده گمه نه کان و خاوه ن ئەزموونێکی که سیی خودان تێروانینیکی ستراتیژی نه گۆر و روون بنیاتراو له سه ره یه کیتی و یه کگرتنی ئۆرگانیی کوردستانی داده نرێ.

زێده باری زمانی کوردیی دایک زمانه کانی عه ره بی و ئینگلیزی و فه ره نسی به باشی ده زانی، که له ئەوروپا فێری ببوو، ناوبراو که سێکی ده نگ ناسک و رۆشن بیریکی کارامه بووه، بیر و هزره کانی به زیره کییه کی زۆره وه هه لده بژارد، به شیوه یه ک ئاگاداری سیاسه تی ئیوده وه له تی بوو و له هاوسه نگییه کانی تیگه یشتبوو، بۆ کیشه ی نه ته وه یی گه رموگوو و به په ره وش بوو، باوه ری به سه رکه وتنی هه بوو، ئەرك و ئامانجه سیاسی و ئەکادیمییه کانی خۆی ده زانی، خه باتکارێکی پته و و قایم بوو به درێژایی ژبانی نه رم نه ده بوو، زۆر کاری کرد و زۆری به خشی، بۆ هه تا هه تابه ناو و میژوو ی له یادگه ی گه لی کورد به نه مری ده مینێتته وه.

تۆپۈر پىشتى بە ژمارەيەك سەرچاۋە و ژىدەرى پەيۋەست بە بابەتەكەۋە بەستوۋە لە ئىوياندا ياداڭشەكانى (عېصمەت شەرىف وانلى) و ھىتەر كە لە پەراۋىزەكاندا باس كراون.

۱. لەدايكبوون و خانەۋادەكەي:

عېصمەت لە گەرەكى كوردان (حى الاكراد) ناسراو بە گەرەكى (ركن الدين)^(۱) لە ۲۱ تىشرىنى دوۋەمى ۱۹۲۴ لە دايك و باۋكىكى كورد لە دايك بوۋە(عبداللە، ۲۰۱۲ : ۴۸۵)، لەبارەي لەدايكبوونىۋە عېصمەت شەرىف دەلى: (بەپى پاسپورتە بەرايىەكانى سووریا (كە پاراستوۋمە) لە شارى دىمەشق لە سالى ۱۹۲۴ لە دايك بووم و لە تۆمارى فەرمانگەي ئامار لە (دىمەشق - صالحىە - ئەكراد ژمارە ۵۹۱) تۆماركراۋە، ھەرۋەھا باپىرى لە لايەن باۋكىيەۋە (شەرىف) لە كۆتايىەكانى سەدەي نۆزدە (لەۋانەيە لە دەۋرۋەرى سالى ۱۸۹۰) لە گوندى (زىقىك)ى دەۋرۋەرى شارى وانەۋە كۆچى كىردوۋە بۆ دىمەشق، لە تۆمارەكانى ناسنامەي سوورىيە عوسمانى ناونراۋە (شەرىف وانلى) بە پى نەرىتى كوردى(وانلى، ۲۰۱۴ : ۱۹).

لەبارەي باۋكىيەۋە عېصمەت شەرىف دەلى: (ناۋى باۋكەم خودا لىت خۇش بىت ناۋى محەمەد شەرىف وانلى بوو، ناۋى مامى خۋالىخۇشبووم مەحمۇود شەرىف وانلى بوو كە دە سال لە باۋكەم گەرەتر بوو، ئەو سەرپەرشتى پەرۋەردەكردنى كىردوۋە، لەدايكبوۋى ۱۸۹۹يە، لە سالى ۱۹۱۶ لاۋىك بوو ناۋى لە قوتابخانەيەك لە قودس تۆمار كرابوو بۆ ئەۋەي بىتە دادوەر، عوسمانىيەكان بۆ خىزمەتى سەربازى لە توركيا برديان و كىردىانە ئەفسەر بە پلەي (مولازم)، لە سالانى ۱۹۱۶ - ۱۹۱۸ لە بەرەي قەفقاس دژى رۋوس و ئەپمەن خىزمەتى كىردوۋە، پاشان لە بولگارىيا، دۋاى تىكشكان و ئاگرەس گەرايەۋە سووریا و ۋەكوۋ ئەفسەرىك لە سالى ۱۹۲۰ بەشدارى كىردوۋە لە شەرى مەيسەلوون دژ بە فەرەنسىيەكان، پاشان فەرەنسىيەكان كىردىانە ئەفسەر لە جەندىرە (دەرەك)، كوردى و عەرەبى و فەرەنسى و لەۋانەيە كەمىك لە توركىشى زانىۋە، دۋاچار بوۋە بەرپۆتەبەرى سەربازىي (فەرمانگەي ھۆزەكان) لە سووریا، لە سالى ۱۹۶۵ لە تەمەنى ۶۶ سالىدا دۋاى نەخۇشىيەكى دوور و درىژ كۆچى دۋاىي كىرد(وانلى، ۲۰۱۴ : ۱۹-۲۰).

عصمت شەرىف لەبارەي كۆچى دۋاىي باۋكى و سەردانى گۆرەكەيەۋە نووسىۋىتە: (نەمتۋانى سەردانى گۆرى وى و گۆرى داىكەم بىكەم (لە گۆرستانى شىخ خالىد) تەنھا لە سالى ۱۹۹۴ نەبى (بە پاسپۆرتىكى توركى بە غەبرى ناۋى خۆم) بەلام بە وىنەي خۆمەۋە، دۋاى چەند مانگىكى كەم لە مردنى

(۱) ركن الدين، ناۋچەيەكە لەرۋوى كارگىرىيەۋە سەر بە دىمەشق، دەكەۋىتە بەشى رۇژھەلاتى لوتكەي قاسبون، لەلای رۇژھەلات و دەۋرۋەرى گەرەكى صالحىە، گەرەكىكە زۆربەي دانىشتۋانى لە نەتەۋى كوردن بە ۋەيۋە ناۋى گەرەكى كوردانى بەسەردا براۋە، مېژۋەكەي دەگەرپتەۋە بۆ سالى ۱۷۰ز لە ماۋەي دەسەلاتى ئەيۋىيەكان. ئەو گەرەكە لەدواتردا چەندىن كەسايەتى سىياسى و ئاينى لەۋانە پروفېسسور "عصمت شريف وانلى، سىياسەتمەدارى كوردى "عثمان صهي" ودىكتور "ئورالدين زاا" بۆ زياتر زانبارى پروانە: (الشيبانچ ۱، ۹۹۹، ۱، ملا، ۲۰۱۴).

له ساڵی ۱۹۶۵ ئینجا به کۆچی دوایی باوكم زانی، كه نهو كات له بهیرووت بووم وهك وتهبیژی فهرمی به ناوی مهلا مستهفا بارزانی و نوینهری شۆرشى ئهیلوول له دهروهه، كوردیك له بهیرووت به ناوی (جهمیل محو) پیتی گوتم، بهلام به هۆی پهیوهندییهكانم لهگهڵ شۆرش ئهو كات نهمدهتوانی له بهیرووتهوه بچمه دیمهشق بو دیتنی دایكم و كهسوكار و سهردانی گۆری باوكم. پاسپۆرتیكى ئیرانیم به ناو و وینهی راستهقینهی خوومهوه پیبوو، چهند مانگیكى كهم بهر له كۆچی دوایی باوكم له لایهن حاكمی سهربازیی سووریاوه حوكمی لهسیدارهدان و دهسبهسهرداگرتهی مولكهكانم دههچوووبوو (به تۆمهتی پیلاندانان دژ به سووریا و بهرژهوهندییهكانی نهتهوهی عهڕهب له جنیف و ناوهنده تیودهولهتییهكان)، ئهوه حوكمه له پۆژنامهی فهرمیی سووریا له ژماره ۲۳ی بهررواری ۳ ته ممووزی ساڵی ۱۹۶۵ بلاو كرایهوه، دواى دههچوونی یان كه مێك پێشتر ئهفسهریكى دادوهیری سووری هاتبوو فهرمانی كردبوو بو ئهوهی به ماله وهمان له گهڕهكى ئهكراد بلیت ئامادهی دادگا بم، كاتى دایكم بهوهی زانی پێلاوهكانی له پێ كردبوویهوه و پیتی له ئهفسهره كهیدا بوو و پیتی گوتهبوو: (تیوه شهرمهزار نابن! برۆ لێره، مێرده كهم نهخۆشه و عیسمه تیش لێره نییه). كهسوكارم و خهلكی گهڕهكه كه به گشتی بهم پهڕه سهندنانه یان دهزانی. كهسوكارم ههوالی نهخۆشكهوتنی باوكم و پاشان مردنیان پێ نهدابوووم (وانلی، ۲۰۱۴: ۲۰).

دایكى كه ناوی (خهیرییه) یه له گهڕهكى ئهكراد له دیمهشق ساڵی ۱۹۰۸ له دایك بووه، كچی عهبدوڵلا ئاله رهشییه كه دانیشتووی هه مان گهڕهكن، رهنگه (ئاله رهشی) ناویكى عهشایه ری بیته نهك جوگرافی (وهكوو وانلی یان كهركووكلی)، بنهچهی خانهواده كه یان له (ناوچهی ئامهد - دیاربه كر) هوه بوو (عبدالرحمن ومحمد، ۲۰۱۵: ۲).

۲. خویندنی بهرابی و وهدهسهپنانی زانستی:

عیسمهت سهرهتایی له قوتابخانهیهکی گهڕهکی ئهكراد خویندووه، ئهوه قوتابخانهیهی لهسهر تابلۆیهکی سهر دهراگهکی دهستهواژهیهکی عهڕهبی نووسراوه و دهلی ئهم قوتابخانهیه له لایهن خاتوو عادیله خاتوون خوشکی سهلاحه دین ئهییووبی بنیاتنراوه. له گهڕهکی ئهكراد كه له بهرد دروست كراوه، لهسهر دیوارهكانی و لهسهر دهراگهکی نهخشیک به عهڕهبی ههیه ئاماژه بو ئهوه دهكات ئهوه (الصاحبه) یه (وهك وهقف) ئاوهدانی كردۆتهوه په بیعه خاتوونی خوشکی سهلاحه دینی ئهییووبی بووه، ئهمهش بهلگهیه لهسهر ئهوهی كه گهڕهکی ئهكراد لهسهر بناری چپای قاسیون پۆژگار ههکی به لای كهمهوه دهگهڕیتهوه بو سهردهمی سهلاحه دین و پهنگه كۆنتریش. (وانلی "۲۰۱۴: ۲۲)، ههروهها خویندنی ناوهندی و ئامادهبی له پهیمانگهی عهڕهبی - فهڕه نسی (لایك) بووه، بروانامهی دیلۆمی له بیرکاری و بهكالۆریۆسی له زانسته سیاسیهكان له زانکۆی فهڕه نسی - پهسووعی له بهشی زانسته سیاسیهكان له لوبنان وهدهسته هپناوه (جمبلی، www.gamyakurda.net).

له بهرئوهی باوکی عیسمهت له رهوتی جه ندرمه (وهك فهراندهی ده ركه) خزمهتی كردوو و له نیوان شاروچكه كانی ئه و كاتی سووریا هاموشوی كردوو و هكوو (قطنه، القنیطره، الزبدانی، دیرالزور) بویه ئه ویش خویندنی سه ره تایی له چه ند قوتابخانهیه کی جیاواز درێژه پێ داوه، عیسمهت شهریف ده لێ: (گواستراهوه دیمه شق له قه لآ ئه و كاته ی له دواناوه ندی بووم و ته مه نی ۱۲ سالان بوو)، بیگومان هاتوچو كوردنی له نیوان ناوچه سوورییه كان و خویندنی له ئیو دهسته كوئوورییه جیا جیا كان توانای ناسینی گرووپ و شیوه زار و سروشت و نه ریتی كۆمه لگای ئه و كاتی سووریای پێ به خشی. دواتر له دیمه شق په یوه ندی كرد به خانه ی (التجهیز الاولی) كه وا له سالی ۱۹۴۴ به كالموریوسی سووری (به شی بیركاری) به ده ست هینا^(۱). له گه ره گی ئه كراهوه بو قوتابخانه ی (التجهیز) له ناوچه رگه ی دیمه شق به پیاده ده رۆیشتن (وانلی "۲۰۱۴: ۲۲).

دوای وه ده سه پینانی پروانامه ی دواناوه ندی، له لوبنان درێژه ی به خویندن دا، له م باره یه وه ده لێ: (نه مویست له دیمه شق و به زمانی عه ره بی بخوینم، به لكوو خویندن به زمانی بیانیی رۆژئاواییم پێ باشت بوو. له سالی ۱۹۴۵ بو به هیز كوردنی ئینگلیزییه كه م خولگی زمانی ئینگلیزیم له زانكۆی ئه مریکی له به یرووت كرد، هه ره ها له سالی خویندنی (۱۹۴۵ - ۱۹۴۶) خۆم له كۆلیژی ئه ندازاری ئه مریکی تۆمار كرد (خه ونم به دروست كوردنی پرد و به نداوه وه وهك ئه ندازار ده بین، له بهر ئه مه لقی بیركاریم له به كالموریای سووری هه لپژارد)، به لام بۆم روون بوویه وه كه ئاره زووم بو ئه ندازاری نه بووه، بویه له میانه ی سالی خویندن به باشی نه مخرۆیند و لپی سه ركه وتوو نه بووم. به لكوو له هه مان كات ناوم تۆماركراو بوو له به شی زانسته سیاسییه كان له زانكۆی یه سووعیی فه ره نسی له به یرووت (عبدالله، ۸: ئه م لقه نوێ بوو و ماوه ی خویندنه كه شی ته نها دوو سال بوو و پتویستی به پروانامه ی به كالموریا نه بوو، واته پروانامه كه به هادار نه بوو، ئه و كات من به هۆی نزیکي ماوه ی نیوانیان زۆر له نیوان به یرووت و

(۱) خانه ی (ثانویه جودت الهاشمی) یه كه م ئاماده یی فه رمی بووه له دیمه شق به ناوی قوتابخانه ی ته جه یزه دروستكراوه بان (مدرسه ته جه یز الاولی) به ناوی جودت هاشمی نووسرابوو كه ناوبراو به رپۆه به ری قوتابخانه كه بوو، له م قوتابخانه یه دا خولی یه كه می ده رچوون كۆمه لێك قوتابی بوون كه دواتر بوونه به رپرسی بالا له ده وله ت له بواره كانی كارگیری و سیاسی و عه سه كری گنگ. له مامۆستا كانی تری بریتی بوون له (میشیل علق و صلاح الدین البیطار كه دامه زینتیه ری حزبی به عس بوون، ئاماده یی جودت هاشمی یه كه م ئاماده یی بوو له دیمه شق كه ئه وانه ی تیدا ده رده چوون ئاماده بوون بچنه ژبانی كرداری وه رگرتنی به رپرسیاریتی له كاروباری ده وله ت، هه ر بویه شه به قوتابخانه ی (التجهیز الاولی) ناسرا، له وانه یه له بهر پێشختن و مه زنی ئه و ناوه ی لێزا بێ. له سه رده می تاج الدین الحسینی داوا له وه زیری مه عارف سلیم جنیرت كرا به بنیاتنانی ئه و قوتابخانه یه، دروست كوردنی قوتابخانه كه له كۆتایی كانونی دووه می ۱۹۲۹ وه كۆتایی پێهات له كۆتایی كانوونی یه كه م سالی ۱۹۳۳، (سلیمان ئه بو شعر) ئه ندازیاری سه ره رشتیاری دروست كوردنی قوتابخانه كه بوو، به شیوه یه کی فه رمی ئه م قوتابخانه یه له سالی ۱۹۳۶ به رووی خویندندا كراهیه وه، تا ناوه راستی په نجاكان ئه م ناوه ی هه لگرتبوو دوایی ناوه كه گۆردرا به ئاماده یی جودت هاشمی، ئه مه ش ده گه راپه وه بو ریزلیناتیك له مامۆستای ناوبراو له دوای كۆچك كوردنی، ئه م قوتابخانه یه رۆلی گرنگی هه بوو له ده رچواندنی سه دان قوتابی به توانا له هه موو بواره كانی ژياندا له ئیو ئه مانیشدا عصمت شریف وانلی بوو- ویکیبیدیا الموسوعة الحرة.

دیمه شق هاتوچۆم ده کرد (وانلی، ۲۰۰۴: ۲۴)، به لآم شتیك پرووی دا که پیشبینیکراو نه بوو که پیرهوی خویندنی گۆری، له م بارهوه نووسویهتی: (جاریکیان له مالی باوكم بووم له گه ره کی نه کرا د که پیشوازی له چه ند که سایه تیه کی دیاری کوردی ده کرد، یه کیک له میوانه کان دکتۆر محسین به رازی بوو (له هه ما، پیشتر سه رۆکایه تیی حکومه تی سووری کردبوو)، له باره ی خویندنه که وه لئی پرسیم، پیم وت: زانسته سیاسیه کان له یه سووعیه، پپی وتم: (تۆ وه ک نه و نه سپه وایت که له گه ل کهر خۆی ده به ستیه وه: پپیسته له یه سووعیه ماف (حقوق) بخوینیت). دوا ی گه رانه وه م بۆ به یرووت به گویره ی ئامۆزگاریی نه و له کۆلیژی ماف خۆم ناو نووس کرد (نه و کات زۆر به ی پارێزه ره لوبنانییه کان له ده رچووانی نه م کۆلیژه فه ره نسییه بوون)، به لآم من له گه ل نوره دین زازا^(۱) زانسته سیاسیه کانم ته واو کرد، نه ویش له هه مان به ش ناو نووس کرابوو، له هه مان خولی سالی ۱۹۶۶ بره وانامه ی (زانسته سیاسیه کان) مان وه ده ست هینا، له کاتی خویندنی له لوبنان جینگیر نه بوو به هۆی هاتوچۆی به رده وامی له نیوان هه ردوو پایته خت و پپیوستی کارکردن په نگه به هۆی ته نگه سستی دارایی بوو پیت، له و باره یه وه عیسمه ت شه ریف باسی نه وه ده کات و ده لئ: (له ماوه ی هه ردوو سالی ۱۹۴۷ - ۱۹۴۸ زۆر پشکنیم له کۆلیژی مافی یه سووعی له به یرووت پیشکه ش کرد و تیدا سه رکه وتوو بووم. به لآم من له ماله که مان له گه ره کی نه کرا د له دیمه شق داده نیشتم و ته نها بۆ پیشکه شکردنی پشکنینه کان ده چومه به یرووت هه ره وک ماوه یه ک له یه کیک له فه رمانگه کان له دیمه شق کارم کردوو و (وانلی "۲۰۱۴: ۲۴-۲۵)).

۳. خویندنی له سويسرا:

له تشرینی دووه می ۱۹۴۸ عیسمه ت شه ریف له رپی ده ریاوه به هاوه لیتی باوکی له به یرووته وه به ره و ئیتالیا گه شتی کرد و له و یوه ش به شه مه نده فه ر بۆ لۆزان که رۆژی ۲۹ی هه مان مانگ گه یشته نه وئ. گه شته که ی دوا ی گه شت و کاریگه ریی هه ره یه ک له هاو رپی خویندن نوره دین زازا و زاواکه ی محمه د مه تینی له هاوینی سالی ۱۹۴۷ بۆ خویندن له زانکۆی لۆزان هات.

(۱) نوسه رو سیاس ی و تیکۆشه ر د. نورالدین زازا له سالی ۱۹۱۹ له شاری مادن له باکوری کوردستان ، له سالی ۱۹۳۸ ئاواره ی سوریا بووه له شاری قامشلو نیشه جی بووه و له سالی ۱۹۴۹ په یوه ندی به زانکۆی لوزانی سویری کردوو، له سالی ۱۹۵۶، بره وانامه ی دکتۆرای له بواری فه لسه فه به ده سته پناوه، دوا ی گه رانه وه ی بۆ سوریا بووه ته سه رۆکی پارتي دیموکراتی کوردستان له سوریا. به هۆی چالاکییه سیاسیه کانی چه ندین جار دوچار ی گرتن و راوه دونان بووه ته وه له هه ره یه ک له سوریا، عراق، نه وردن، لوبنان، و له سالی ۱۹۷۰ گه راپاوه ته وه بۆ سويسرا له شاری لۆزان جینگیر بووه، له ریکه وتی لئ تشرینی یه که می ۱۹۸۸ کۆچی دوا یی کردوو وه له سه ره وه سیه تنامه ی خۆی هه ره له وئ به خاک سپێردراوه، له دوا ی خۆی چه ندین کتیبی جیه پشتمه وه له وانه یاداشته کانی د. اسماعیل محمد حصاف، تاریخ کردستان سوریا، معهد کردستان واسیا الصغری للدراسات الاستراتیجیه روسیا الفیدرالیه - موسکو، فرع کردستان، الجزء الثالث، أربیل، ۲۰۱۷، ۱۵۴

له زانكۆی جنیڤ مۆله تی یاسای وه رگرتوو و له زانكۆی لۆزانیش له سویسرا دکتۆرای له زانسته سیاسییه کان وه دهست هیناوه، داكۆکی له نامهی دکتۆراکهی کردوو که به ناوینیشانی: (له بارهی ستراتژییه تی سیاسی و سهربازی بزافی نیشتمانی کورد - تیروانینیك بۆ رابردوو و ئیستا و داهاتوو)، پاشان ماستهری له میژوو و دکتۆرای له ئابووری سیاسی له زانكۆی جنیڤ به دهست هیناوه، پاشان له زانكۆی سۆربۆن له فهره نسا بووه مامۆستا له میژووی کوردستان، له ساله کانی ۱۹۶۰ تا ۱۹۶۲ له سهر پیشنیازی کامیران به درخان، له زانكۆی سۆربۆن وانهی میژووی کورد و کوردناسی گوتوو هته وه، که وا پرۆگرامی مادهی شارستانیتی کوردستانی داناوه و له زانكۆی سۆربۆن وتوو یه تییه وه (عبدالله، ۲۰۱۱: ۹).

شیاوی باسه، له دواي شۆرشى ۱۴ ته ممووزى ۱۹۵۸ و گهرانه وهی سهرکردهی کورد مسته فا بارزانی (۱۹۰۳ - ۱۹۷۹) بۆ عیراق، حکومه تی فهره نسی لقیکی تابه تی خویندنی له ژێر ناوی (شارستانیتی کوردستان) له زانكۆی سۆربۆن کرده وه، ئەوه یه که م جار بوو له جیهان بۆ خویندنی شارستانیتی و میژووی کوردستان، عیسمه ت شه ریف ده لئ: (به پیشنیازی دکتۆر کامهران به درخان وه زاره تی مه عاریفی فهره نسا بۆ وتنه وهی ئەم لقه نوییه دایمه زاندم، ئەز وانه بیژ (محاضر) بووم ناسناوی پرۆفیسۆرم هه لئه ده گرت (حه زم له م ناسناوه ش نییه که دواتر رۆشنییرانی کورد به سه ریاندا بریم). له به رنامه و ناوه رۆکی وانه کانم ئازاد بووم. ره نگه که مئه زمون بووم له بواری خویندنی بالآ. سه رجه م وانه کانم له ماوهی مانگیك یان که میك زیاتر بوو. مووچه که م به حال به شی خه رجییه کانی گه شتکردن له سویسرا و مانه وه له پارسی ده کرد، راستر ئەوه قه ره بووی وانه کان بوو نه ک مووچه. (وانلی، ۲۰۱۴: ۲۹)، ههروه ها له دیمانه یه کیدا له گه ل ته له فزیۆنی میدیا ئاماده کاری به رنامه که پرساری لئ ده کات: (به وپییهی سالانیکی دوور و درێژه رۆشنییرن، پیناسه تان بۆ رۆشنییر و رۆلی له کۆمه لگادا چییه؟) وانلی وه لام ده داته وه و ده لئ: (ئهم ناوه بۆ خوّم قه بوول ناکه م و خودی خوّم ئەم ناوه له خوّم نانیم، ره نگه له لای ئەوانیتر رۆشنییر بم، به لام من ئەم ناوینانه ره ت ده که مه وه، ئیوه ده مناسن و گه له که شم ده مناسن، ئەمه شم به سه، من ئەم ئیواره یه ده مه وئ به ناوی گه لی کورد و هه سته که یه وه قسه بکه م، ئەمه ش شه ره ف و رێژیکی گه وره یه بۆم..) (ته له فزیۆنی میدیا، دیمانه، ۱۹۹۸).

۴. هاوسه رگیری:

عیسمه ت شه ریف له گه ل کچیکی سویسرای به ناوی کارمن له مانگی کانوونی دووه می سالی ۱۹۵۳ له شاری لۆزان هاوسه رگیری کرد، هاوسه رگیرییه که ساده بوو، کچه که به که سوکاره که ی نه گوت ته نها دواي هاوسه رگیری نه بئ که وا عیسمه ت ئه وانی ناسی، نوره دین زازا و پارێزه رێگ له هاو پرێکانیان شابه تی هاوسه رگیرییه که بوون، کارمن به دلسوژی و خو شه ویستی و کاره که یه وه زیاتر له عیسمه ت مالی به رپوه ده برد. کاتی له سالی ۱۹۵۷ به (سیامه ند) سکپر بوو عیسمه ت بر دیه وه دیمه شق بۆ ئه وهی منداله که ی له مالی دایک و باوکی له گه ره کی ئه کراد بییت و له دیمه شق عیسمه ت چاوی ده که ویت به

عەبدولرەحمان قاسملوو کە لە پڕیگادا بوو بەرەو ئەوروپا، هەر ئەویش ناوی سیامەندی بۆ پیشنایز کرد لە حالەتیکدا ئەگەر منداڵە کە کۆر بوو. منداڵە کە لە مانگی ئابی ١٩٥٧ لە دایک بوو و ناوی لێنا سیامەند.

٥. گەڵاڵەبوونی ھۆشیاری نەتەوایی:

لە سەرەتای تەمەنیدا عیسمەت شەریف پەرۆشی کوردایەتی بوو و حەزی لە مێژوو بوو (بە تاییەتی مێژووی کورد) و وەرزش (www.yek-dem.com)، ئەندامیکی (یانە کوردستانی وەرزشی) بوو کە تیکۆشەر و ئەدیوی کۆچکردووی کورد عوسمان سەبری لە دیمەشق لە ساڵی ١٩٤٠ دایمەزراند، ھەرۆک لە سەرەتای چەکانی سەدە ی پابردوو پەییوەندی کرد بە سەرکردایەتی کۆمەڵەی خۆییوون و جەلادەت بەدرخان و مەمدووح سەلیم و قەدری لجان و عەلی ئاغا زەلفو و ئەکرەم جەمیل پاشا و نورەدین زازای ناسی (التاخی، العدد ٢٠١١، ٩٢١٤)، لێیانەو وە واتاکانی خۆشەویستی نیشتمان و بەھا بالاکانی وەرگرتوو، رۆژیکیان وتی: (بۆ یەک ساتیش ئاواتی سەر بەخۆیی کوردستان و سەرکەوتنی کورد بەسەر دۆژمان و داگیرکەران لە یاد و وێژدان و ھۆش و دڵ و کارم ون نەبوو) (ایلاف، ٢٠١٧، ٧، ٣).

لەبارە ی سەرەتاکانی گەڵاڵەبوونی خۆناسین و خودئاگایی لە لای عیسمەت شەریفی لاو نووسیبووەتی و دەڵێ: (لە سەرەتاکانی لاوتیمدا کوردیکی نەتەوایی و خاوەن بیرکردنەوێ عەلمانی بووم (رەنگە بە ھۆی کاریگەری فەرەنسییەو بوویت کە دەوڵەتی ئینتیداب بوو، یان بە ھۆی سروشتی بیرکردنەووم، من باوەرم بە بوونی بوونەوهریکی خولقینەری دواوێ سروشت نییە)، پیکەو لەگەڵ چەند لاویکی کورد (یانە کوردستان) بۆ رۆشنییری و وەرزشمان دامەزراند (تیمی کوردستان بۆ تۆپی پێمان ھەبوو)، ئەو کاتە دەستم کرد بە دەستخستنی کتیب، لە نیواندا کتیبی (مێژووی کوردستان) ی محەمەد ئەمین زەکی و کتیبی (لە عەممانەو بۆ ئامیدی یان گەشتیک لە (کوردستانی باشوور) ی عەلی سیدو گۆرانی، ئەم دووانە تاکە کتیب بوون کە لە جانتاکەمدا بوون کاتێ سووریا و لوبنانم بەرەو ئەوروپا بە جێھێشت، کتیبەکی محەمەد ئەمین زەکی لە وەرگێرانی (محەمەد عەلی عەونی) وەکوو قورئانیک وابوو بۆ من و

(١) ممدوح سلیم: رۆژنامەنووس و سیاسەتمەدار، لە پێشەنگەکانی رۆشەنیرانی کوردە، لە قوتابخانە ی بالآ (المردسە العلیا) لە ئەستانە خۆیندی تەواو کردوو، لەنیوەندە ئیو دەوڵەتیەکاندا نوێنەرایەتی کردی کردوو لەژێر ناوی (اسکندر بک)، یەکیکە لە دامەزرینەران کۆمەڵە ھێژی لە ساڵی ١٩١٢ رۆژنامە ی ژینی دەرچواندوو و سەرنووسەری گۆقاری رۆژی کورد بوو و دواتریش گۆقاری ھەتاوی کورد، لە بواری ھزری و ئەدەبی و سیاسی زۆر کاری کردوو کراوە بە سەرپەرشتیاری پەرورەدی لە پارێزگای ھەسەکە بەھۆی چالاکییە سیاسیەکانەو دەرخواوەتەو بۆ ناوچە ی درعا، لە ساڵی ١٩٧٦ لە شاری دیمەشق کۆچیدوایی کردوو و لەوێش ئێژراو (الصویرکی الکردی، ٢٠٠٨: ٣٦٩، ٣٧٠).

(٢) قەدری جان، عەلی ئاغا زلفو: لە ساڵی ١٨٧١ لە گوندی (بدوان العلیا) سەر بە قەزای جرموک لە ئەیالەتی دیار بەرک، دواتر لە گەرەکی کوردان لە دیمەشق نیشتەجێ بوو، دەوڵەمەند بوو، نیشتمانپەرور بوو و بەرھەلستکاری داگیرکاری فەرەنسی کردوو لە سووریا لە ساڵی ١٩٢٥ پەییوەندی بە شۆرشێ گەورە کردوو، ئەندامی کۆمەڵە ی خۆییوون بوو، لە کۆتایی ژیانیدا لە گەرەکی ئەبو رمانە لە دیمەشق نیشتەجێ بوو، لە ساڵی ١٩٥٧ کۆچیدوایی کردوو لە دیمەشق. پراوانە: (الصویرکی الکردی، ٢٠٠٨: ٣٦٩، ٣٧٠).

له یانەى كوردستان وانە و موخازەراتم لەبارەى مێژووى كوردەووە لەسەر بنچینەى ئەم كۆتیبە پێشكەش دەكرد. (وانلى، ۲۰۱۴: ۲۳)، لە راستیدا لەو ماوەیەدا كۆتیبە كوردی زۆر دەگمەن بوو و بەردەست نەبوو، لەبەرئەووە ئەم دوو كۆتیبە بە تايبەتى ئەووەى یەكەم ئاسۆى زانیارییەكانى فراوان و دەوڵەتمەند كورد لەبارەى مێژووى كورد و پێرەوى خەباتى نەتەوەییى كوردی پەرەپێدا، چونكە ئەو لە سەردەمى لاوتیدا حەزى بە مێژوو بوو (التاخی، ژمارە ۲۰۱۱، ۹۲۱۴).

لە پال كۆتیبە كارىگەراییەكى تر هەبوو بەسەر گەڵاڵەبوونی خودئاگایی و هۆشیاریى كوردی لە لای عیسمەت شەریف وانلى ئەویش دیدارەكانى بوو لەگەڵ كەسایەتیە سیاسى و رۆشنبیریەكانى كورد و لەم بارەىووە دەلى: (لە سەرەتای لاوتیمەووە هاو دەمى سەركرده كوردەكان بووم لە قاووخانەكانى دیمەشق (خواردنگەى سوقرات) و قاووخانەكانى (شەقامى بەغداد) لە ئیوارەكانى هاویندا. لەوانەى لە كوردستانى باكورەووە كۆچیان كرد دواى شكستی شۆرشى شیخ سەعید و لە شام نیشتهجێ بوون وەكوو مەمدووح سەلیم و قەدرى جەمیل پاشا و ئامۆزاکەى ئەكرەم بەگ. بەلام جەلادەت بەدرخان چەندان جار لە گەرەكى موهاجیرین لە مالهەكى خۆیدا سەردانم كردوووە وەلى ئەو تیکەلى (سەركردهكان) ی تر نەدەبوو، بۆ زانین، ئەو كارى لە بواری زمانى كوردی و بڵاوكراوەكان و رۆژنامەوانیى كوردی دەكرد (بێ تیکەل بوون بە باسوخواسى قاووخانەكان كە قەسەى پرۆپوچ بوون). هەرەك چەندان جار لەگەڵ عوسمان سەبرى كۆبوومەتەووە و ئەویش تیکەلى ئەوانیتر نەدەبوو، بەلكوو كارى لەسەر پەرورده كەردنى لاوان لە گەرەكە كە لەسەر هەستى نەتەوەییى كورد دەكرد. هەرەها دوو جار لەگەڵ محەمەد ئەمین زەكى بەگى نووسەر كۆبوومەتەووە و زانى گرینگی بە كۆتیبەكەى دەدەم وینەیهكى پێشكەش كردم، ئەووش لە سەردانێكیدا بۆ دیمەشق، هەرەها سەرۆك (كاپتن) عەزەت عەبدولعەزیزم لە سەردانێكیدا بۆ دیمەشق ناسى.. (وانلى، ۲۰۱۴: ۲۳)

لە بیرووت كەسایەتیى چالاكى كورد كامەران بەدرخان دەناسى، لەبارەى ئەمەووە لە یاداشتەكانیدا نووسىووەتى: (لە كاتى نیشتهجێبوونم لە بیرووت پەيوەندیم لەگەڵ دكتور كامەران بەدرخان بەهێز بوو كەوا نووسینگەیهكى هەبوو و گوڤارى (رۆژا نوو)ى بە كرمانجى و فەرەنسى بڵاو دەكردهووە، وە لە كاتى جەنگى جیهانى دووهم لە (رادىۆى رۆژەلانى ناوەرەست) - كە هاوپەیمانان و بەریتانییەكان سەرپەرشتیان دەكرد) بە زمانى كوردی بڵاو دەكرایەووە، هەر كەسى لە كوردانى بیرووت حەزى بكردايه فێرى كوردی دەكردن، دكتور كامەران بەدرخان چوووە پاريس (پێم وایە لە ئاخروئۆخرى ۱۹۶۶ بوو) لەووى دەستى كرد بە فێركردنى كرمانجى لە زانكۆى سۆربۆن و بڵاوكردهووەى بڵاوكرایەیهكى وەرزی بە زمانى فەرەنسى لەبارەى كێشەى كوردەووە (هێشتا هەندى ژمارەیم لایە). دواى جەنگى جیهانى دووهم یاداشتێكى لەبارەى كێشەى كوردەووە بەسەر بالۆزخانەكان لە بیرووت بڵاو كرایەووە. (وانلى، ۲۰۱۴: ۲۵) شیاوى ئاماژەپێدانە، دكتور كامەران بەدرخان نوینەرى بارزانى بوو كە دواتر عیسمەت شەریف وانلى شوینی گرتەووە.

6. دیداری له گه‌ل مسته‌فا بارزانی:

عیسمه‌ت شه‌ریف ره‌نگه یه‌کێک له دیارترین ئەو که‌سایه‌تییانه بێت له‌سه‌ر گۆره‌پانی سیاسیی کوردی له کوردستانی عێراق و پۆلیکی گرینگی گێرا له ئاراسته‌کردنی کاروباری دهره‌وه‌ی به‌ دانایی و به‌رچا‌ورۆش‌نی (مصطفی و درویش ۲۰۱۳، ۳۰۱)، له‌ ناوه‌پراستی شه‌سته‌کان و له‌گه‌ل سه‌رکه‌وته‌نه‌کانی شو‌رشی کوردی، لێدوانه‌کانی عیسمه‌ت شه‌ریف و دیداره‌ پۆژنامه‌وانییه‌کانی دووباره‌ بوونه‌وه و ناووده‌نگی ب‌لاو بوویه‌وه، چاو و سه‌رنجه‌کان پوو له‌و بوون وه‌کوو ب‌لو‌ی‌زی گه‌ل و شو‌رشه‌که‌ی و سه‌رکرده‌ی ئەم شو‌رشه و نو‌ینه‌ره‌که‌ی له‌گه‌ل دک‌تۆر کامه‌ران به‌درخان و ئەنجومه‌نی سه‌رکرده‌یه‌تی شو‌رش له کوردستان (عونی، K21، العدد ۹، ۲۰۱۰).

له‌باره‌ی دیداری له‌گه‌ل بارزانی وانلی ده‌لی: (له‌ نیوه‌پۆی پۆژیکدا و دوا‌ی کۆتاییهاتنی کۆنگره‌ی شه‌شه‌می یه‌کیته‌یی قوتابییانی جیهانی، بۆ یه‌که‌م جار چاو‌م که‌وت به‌ سه‌رکرده و سه‌رۆک مسته‌فا بارزانی له‌ خانوویه‌ک که له‌ شاری به‌غدا تێیدا نیشه‌ته‌جی بوو له‌گه‌ل ژماره‌یه‌ک له‌ هاو‌رییان له‌ کۆمه‌له‌که و سه‌رانی قوتابییانی کوردستان، بارزانی له‌ چاوه‌پوانیماندا بوو، له‌ ساته‌ به‌راییه‌کان له‌ کاتی دیتندا موچورکه‌یه‌ک به‌ له‌شمدا هات و هه‌ستم کرد له‌ به‌رانبه‌ر پیاو‌یکی گه‌وره‌ی شو‌رشگێردام، کارزما‌یه‌کی خاوه‌ن که‌سایه‌تی به‌سام و هه‌یه‌ت، ده‌ستی گرت‌م و زۆر به‌خێرهاتنی کردین و ستایشی چالاکیه‌کانی کۆمه‌له‌که و خودی منی کرد و قسه‌کردنی له‌ دله‌وه‌ بوو و به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی له‌ دۆخی سیاسیی ئاسووده‌ نه‌بوو و هه‌سته‌کانی نه‌شارده‌وه به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا جه‌ختی کرده‌وه له‌سه‌ر پاراستن و پارێزگاریکردنی کۆماری عێراق و پ‌لپشتیکردنی عه‌بدولکه‌ریم قاسمی سه‌رۆکی، کاتێ قسه‌مان کرد له‌باره‌ی ر‌وداوه‌کانی کۆنگره و سه‌رنه‌که‌وتنمان له‌ قه‌بوولکردنی ئەندامیته‌یی کۆمه‌له‌که‌مان له‌ یه‌کیته‌یی جیهانیی خو‌یندکاران و ئەو ئ‌ل‌وزیانه‌ی له‌ کاتی کۆنگره‌که‌ پ‌ووی دا، بارزانی له‌م باره‌یه‌وه‌ وتی: (ئه‌ی له‌باره‌ی مافی چاره‌ی خو‌نووسینی گه‌لان چی؟!، ئەوه‌ یه‌که‌م دیدار بوو له‌گه‌لیدا بۆ خواحافیزی لێکردنی و ر‌یزی خو‌مم پ‌شکه‌ش کرد، سک‌ال‌ی کرد له‌ دیکتاتۆریه‌تی عه‌بدولکه‌ریم قاسم و دابه‌شکردنی چه‌ک به‌سه‌ر ئا‌غایانی کورد له‌ زبیار بۆ ده‌سد‌ر‌ژیکردنه‌ سه‌ر بارزان، وتی: چیت‌ر له‌ به‌غدا سه‌لامه‌تیم ئەمین و پارێزراو نییه و ب‌یر ده‌که‌مه‌وه بۆ گه‌رانه‌وه‌م بۆ بارزان، هه‌روه‌ها وانلی ئا‌ماژه بۆ ئەوه‌ ده‌کات که‌ بارزانی سه‌باره‌ت به‌ قه‌بوولنه‌کردنی کۆمه‌له‌که له‌ یه‌کیته‌یی خو‌یندکارانی جیهانی پ‌یی وتوو: (ب‌یئومه‌تد مه‌بن، له‌ کارتان به‌رده‌وام بن تا ئەوه‌ی پۆژیک قه‌بوول ده‌کرین و حه‌مه‌ن دادپه‌روه‌ری شو‌ین و په‌وتی خو‌ی ده‌گر‌یت به‌لام گرینگ‌تر له‌وه ئەوه‌یه کیشه‌ی گه‌له‌که‌تان له‌ ب‌یر مه‌که‌ن، ئ‌یمه‌ پ‌یوستمان به‌ هه‌ول و کۆشش و کاری نیشه‌تانیی ئ‌یوه هه‌یه و پارێزگاری له‌ یه‌ک‌گرتوو‌یتان ب‌که‌ن و دوورکه‌ونه‌وه له‌ ناکۆکی و

فرتوفیلى دوژمنان... (وانلى، ۲۰۱۴: ۳۳-۳۴)، بهم جوړه خهونه که مان هاته دی دواى بهرده و امبووفمان له کار که واکومهلای خویندکارانی کورد له نه وروپا نه ندامتی یه کیتی خویندکارانی جیهانی له کوتاییه کانی مانگی کانوونی یه که می سالی ۱۹۶۴ وه ده ست هینا (عبدالرحمن ومحمد، ۲۰۱۵: ۲) له سالی ۱۹۶۱ واته دواى هه لگیرسانی شوړشی پرزگاریخوازی نه یلوول، وانلی وازی له وانه وتنه وه له زانکوی سوړبون هینا که وانه ی له باره ی (شارستانیتی کوردستان) ده وتوه بو نه وه ی بو کاری سیاسی له باره ی کیشه ی کورد یه کلابیته وه، له سالی ۱۹۶۰ - ۱۹۶۱ کیتیکی به زمانی فهره نسی دانا له باره ی (شارستانیتی کوردستان) له ۵۰۰ لاپه رده، له وباره یه وه وانلی ده لی: (هیشتا نوسخه چاپنه کراوه که م له کن ماوه، کاتی ئیستا سهیری ده که م که موکورتی تیدا ده بینم، مروف له گهل کات و زه من زانست و زانیاری زیاتر ده بیت، نازانم چی لی بکه م. له رووی شیکردنه وه کومه لایه تیه کان به بیرکی مارکسیانه نووسیومه (به لام شیوعیانه نا)، له که موکورتیه کانی، لاوازی په خنه گرتن و سه رچاوه یه. نه گهر بارو دوخ له بار بوو و ژیان ری پیدا نه و ده روازه یه ک ده نووسم ئاماژه به که موکورتیه کانی ده که م (دواى ۴۵ سال له نووسینی بابه ته که)، نه و شیکردنه وه کومه لایه تیه نای تیدایه په نگه بی سوود نه بن و وه کوو خو ی بو نه وه ی داهاتوو به جتی دیلم. (وانلى، ۲۰۱۴: ۲۹-۳۰)

دواى هه لگیرسانی شوړشی نه یلوول مسته فا بارزانی سه رکرده ی شوړش عه بدوللا ئیسحاقی که سایه تی ناسراوی کورد و سکرتری حیزبی دیموکراتی کوردستانی ئیرانی راسپارد په یوه ندى به عیسمه ت شهریف وانلییه وه بکات بو نه وه ی بیته وته بیژی شوړش له یاداشته که یدا عیسمه ت شهریف وانلی ده لی: (له هاوینی سالی ۱۹۶۲ هه والیکم له خوالیخو شبوو عه بدوللا ئیسحاقی (سکرتری حیزبی دیموکراتی کوردستان/ ئیران بوو) پیگه یشت که له به پرووت بوو و لی پرسیم ئاخو نه گهر بتوانم بو دیتنی سه فهر بو به پرووت بکه م و هه والی له لایه ن مسته فا بارزانی و شوړشه وه پییه، ریککه وتین سه فهر بکه م و له ری ده ریاوه سه فهرم کرد و ئیسحاقی و هندی کوردی به پرووت له به نده ره که چاوه ریتم بوون. شوفه یه کی بچوکی به کری گرتبوو، ده ستی کرد به په یوه ندی کردن به ناوه نده رۆژنامه وانیه هیچ په یامیکی له شوړشه وه بوم پی نه بوو به لام گوتی: بارزانی پرسویه تی بوچی له گهل شوړش کار ناکه م؟ پیم گوت: نه مه له خومه وه ده ستم پی کردوو به ناوی (لیژنه ی دا کوکی مافی طقی کورد). پاشان گه رهامه وه نه وروپا و نه ویش گه رپاوه کوردستانی عیراق له گهل دانا آدمز شمیدت به رپرسی نووسینگه ی رۆژنامه ی (نیویورک تایمز) بو رۆژه لاتى ناوه راست که له ناوه ندى شوړش له گهل بارزانی کو بو یوه وه و له سالی ۱۹۶۴ کیتیکی له باره وه نووسی و به هویه وه خه لاتیکی نه میرکی وه ده ست هینا، ئیسحاقی (ناسراو به نه حمده توفیق) له خزمه تی بارزانیدا بوو و زور بو دیلسوز بوو، مروقیکی ئازا و زیره ک و بویر بوو. قه ناعه تی و ابوو که له به رژه وه ندی هه موو به شه کانی نه ته وه ی کورددایه کار بکه ن بو سه رکه وتنی شوړشی کوردستانی عیراق. واته بیر و هزره کانی زور له بیر و فیکری من نزیک بوو. (وانلى، ۲۰۱۴: ۳۵)

عیسمەت دەل: (ویستی قەدەر وابوو جاری دووهم له چیاکانی کوردستان چاوم به بارزانی بکهوئتهوه که لهوئ سهرکردایهتی ئەو شۆرشە دەکرد که له یازدە ئیلوولی سالی ۱۹۶۱ هه‌لگیرسا، دیداره‌که به واتای وشه پۆمانسی بوو، ئەو به شیوه‌یه‌کی ئەفسانه‌یی وه‌کوو جه‌نگاوهر و چه‌کدارێک به‌رجه‌سته‌ی خه‌باتی گه‌لێکی ده‌کرد به‌ بړنۆ و خه‌نجه‌ریک که به‌دریژایی چوارده‌ سالی لێ دانه‌پران، ساتی به‌یه‌گه‌یشتنه‌که له خانوویه‌کی قورین بوو له گوندیکی نزیک شارۆچکه‌ی رانیه، ئەو سه‌ردانه‌مان دوای بپاریک له کۆنگره‌ی نۆیه‌می کۆمه‌له‌ی خویندکارانی کورد له ئەوروپا هات که له شاری هانۆفهری ئەلمانیا له ماوه‌ی تیوان ۳ - ۶ آب ۱۹۶۴ گری درا به‌ ناردنی شانديک که پینکها‌توو له د. که‌مال فوئاد و من بو سه‌ردانی کوردستان له پێ تاران‌ه‌وه به‌ مه‌به‌ستی دیدار له‌گه‌ل سه‌رانی شۆرش و هه‌لسه‌نگاندنی ئەو ناکوکییه‌ی له لوتکه‌ی سه‌رکردایه‌تی شۆرش و حیزب دروست بووه و هه‌ولدان بو چاککردنه‌وه‌ی ئەو لیکتازان و شه‌قبوونه و پێنه‌دان به‌ فراوانبوونی زه‌مینه‌ی ناکوکی تیوان براکان و هاوڕێیان به‌لام و پیرای هه‌ول جیدییه‌کا‌مان لێره و لهوئ به‌لام کۆششه‌کا‌مان سه‌رکه‌وتوو نه‌بوون و ئەوه‌ی لێ ده‌ترساین رووی دا و هه‌له‌یه‌کی گه‌ره‌ش بوو(وانلی، ۲۰۱۴: ۳۵). له کاتی بوونی عیسمەت شه‌ریف له رانیه و له‌سه‌ر داوای به‌رپرسیانی شۆرش به‌شداری کرد له کۆبوونه‌وه‌ میلی و حیزبیه‌کان بو دانانی (ئه‌نجومه‌نی سه‌رکردایه‌تی شۆرش)، وه له‌سه‌ر داوای بارزانی، عیسمەت شه‌ریف ده‌ل: (بوومه‌وته‌بیژ به‌ناویه‌وه له ده‌ره‌وه‌ی نیشتمان و نوینه‌ری شۆرش له ده‌ره‌وه‌)(وانلی، ۲۰۱۴، ۳۷).

له‌وه‌ته‌ی هۆشم کراوه‌ته‌وه ئەم سه‌روته نه‌ته‌وه‌ییانه ئەنجام ده‌ده‌م و هاوه‌له‌کانم له هه‌موو به‌شه‌کانی کوردستانی گه‌وره‌ جو‌ری بپیرکردنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یییم و موماره‌سه‌ کرده‌یه‌کانم له‌م بواره‌دا ده‌زانن، من و د. کامه‌ران به‌درخان و پاشان له‌گه‌ل نوره‌دین زازا پۆژیکیان په‌یما‌مان دا به ئەندازه‌ی سه‌ره‌په‌نجه‌یه‌ک له‌م ئاراسته‌یه‌ لانه‌ده‌ین و له ئاکامدا هه‌لپێژدرام بو سه‌روکایه‌تی کۆمه‌له‌ی خویندکارانی کورد له ئەوروپا له سالی ۱۹۵۶ و دوای که‌متر له هه‌شت سالی سه‌روکی کۆچکردوو مسته‌فا بارزانی وه‌ک نوینه‌ری خۆی و وته‌بیژ به‌ ناوی شۆرشی کوردی و ئەندام له ئەنجومه‌نی سه‌رکردایه‌تی شۆرش له کوردستان هه‌لپێژاردم واته له (۱۹۶۴ - ۱۹۷۰)، به‌لامه‌وه‌ گرینگ نییه له‌باره‌مه‌وه‌ چی ده‌لین، من یه‌که‌م و دوا جار هه‌ر کوردم و روو له‌و شوینه‌ ده‌که‌م که نه‌ته‌وه‌ی کوردم پێوستی پێمه، دانم به‌و سنووره‌ ده‌ستکرده‌ نه‌ناوه و نایتم، دیاربه‌کر و که‌رکووک و قامیشلۆ و کرماشان ناوه‌گه‌لێکن بو‌ شاره‌کانی کوردستان، له‌ رووی پۆج و دل و جه‌سته‌وه به‌ هه‌موویانه‌وه په‌یوه‌ستم، ته‌نها ناوه‌کانیان له لای من جیاوازن(فرهاد عونی، K21، العدد ۹، ۲۰۱۰).

فرهاد عونی پۆژنامه‌وان له سه‌ر زاری وانلی ده‌ل: ئەم وینه‌یه له سالی ۱۹۶۴ له چیاکانی کوردستان له‌گه‌ل بارزانیدا گیراوه له سه‌ردانیکم بو لای له کاتی ئاگره‌به‌سه له‌گه‌ل حکومه‌تی عێراق کاتی عه‌بدولسه‌لام محمد عارف سه‌روک کۆمار بوو، ئەو سه‌ردانه‌م به‌ بپاریکی کۆمه‌له‌ی خویندکارانی کورد له ئەوروپا بوو - له کۆنگره‌ی چواره‌می له سالی ۱۹۶۴، د. که‌مال فوئاد و منیان راسپارد به‌ مه‌به‌ستی

به شداریکردن له چاره سهرکردنی گرفته هه لپه سیردراوه کان له سهرکردایه تیی حیزب و شوږش، سهرتا له تاران چاومان کهوت به ماموستا ئیبراهیم ئەحمەد و ماموستا جلال تالەبانی و هیتەر، کاتێ گه‌یشتینه کوردستان روومان کرده ئەو شوینە ی بارزانی له یه‌کێک له گونده‌کان لێ بوو، به‌پێی توانا هه‌ولمان دا تێروانینه‌کان له یه‌کتر نزیك بکه‌ینه‌وه و گه‌یشتن به‌ ناکامیکی پارێکه‌ر وه‌ک سووربوونیک له‌سهر یه‌کیتی و یه‌کگرتوویی پارتی و شوږشی ئەیلوول، له‌م دیداره‌دا بارزانی پرسیاریکی دیاریکراوی لێ کردم: ئایا ده‌توانیت له‌ ده‌روه‌ نوین‌ه‌رایه‌تیی شوږش بکه‌یت و ببیته‌ وته‌بیژ به‌ ناویه‌وه؟ ده‌موده‌ست وتم: سهر و سهر و سهر چاو، شه‌په‌فیکی گه‌وره و ئەرکیکی میژووویه که به‌م کاره‌ پاسپێردیتم، به‌رێز بارزانی من له‌ پیناو خزمه‌تکردنی کورد و قوربانیدان له‌ پێی کوردستان دروست کراوم و سویند به‌ خوای گه‌وره و شه‌په‌فی نه‌ته‌وه‌ییم ده‌خۆم بۆ ئەم ئەرکه‌م د‌لسۆز بم هه‌رچه‌ند له‌سهرم بکه‌ویت. بارزانی هه‌لوێسته‌که‌می به‌د‌ل بوو و بریانی له‌ سهرکردایه‌تی پاسپارد کارناسانی و ئەوه‌ی گونجاوه‌ بۆم بۆ بکه‌ن له‌ پیناو سهرکه‌وتنی ئەم ئەرکه‌ گه‌وره‌یه‌ (عونی، K21، العدد ٩، ٢٠١٠).

به‌م جو‌ره‌ له‌ چوارچۆیه‌ی دووباره‌ پێک‌خستنه‌وه‌ له‌ ٢٥ تشرینی یه‌که‌می ١٩٦٤ ئەرکی نوین‌ه‌ری شوږش له‌ ده‌روه‌ به‌ سیفه‌تییکی ره‌سمی چی‌ کرا. (محمد، ٢٠١٥: ٤٧).

٧. سهردانی بۆ ئیسرائیل و چاویکه‌وتنه‌کانی له‌گه‌ڵ شانده‌کانی ئەفریقی:

عیسمه‌ت شه‌ریف به‌شداری کردووه‌ له‌ چه‌ندان چالاکی و دیداری دیپلۆماسیی نه‌پنی و ئاشکرا به‌ ئامانجی دامه‌زراندنی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ جیهانی ده‌ره‌کی له‌ ئیویاندا ئیسرائیل، له‌ ده‌ی ئاداری ١٩٦٤ له‌ مالی (ئیریگ رولو) رۆژنامه‌وانی فه‌ره‌نسی جووله‌که‌ له‌ پاریس کۆبوونه‌وه‌ی کوردی - فه‌ره‌نسی گرتی درا به‌ به‌شداری میر دکتۆر کامیران به‌درخان و جلال تالەبانی و دکتۆر عیسمه‌ت شه‌ریف وانلی و ژماره‌یه‌ک که‌سایه‌تیی تری کورد (پێی وابه‌ دکتۆر که‌مال فوئاد و وریا ره‌واندووی پزیشک و سه‌عدی ئەمین دزه‌یی برای سیاسه‌تمه‌دار موحسین دزه‌یی تیدا بوو) (مرعی، (ب.ت): ١١٧)، عیسمه‌ت شه‌ریف وانلی ده‌لێ: (له‌ کاتی بوونم له‌ رانیه‌ له‌ هاوین و سهره‌تای پایزی ١٩٦٤ دیتم شوږشگێرانی کورد چه‌کی پێویستیان که‌مه‌ بۆ روه‌بوو بوونه‌وه‌ی سوپای به‌غدا ته‌نها چه‌کی برنۆی چیکۆسلۆفاکی نه‌بێ که‌ به‌س نییه‌. له‌گه‌ڵ هه‌ندی که‌سایه‌تیی سهر‌بازیی کورد له‌باره‌ی پێداویستیه‌کانیان لێکۆلینه‌وه‌م کرد، شه‌ویکیان له‌گه‌ڵ بارزانی له‌ژێر خپۆه‌ته‌که‌یدا ته‌نها بووم، لێم پرسی: چه‌ز ده‌کات به‌ مه‌به‌ستی وه‌ده‌سه‌پنانی یارمه‌تی سهردانی ئیسرائیل بکه‌م؟ وتی: به‌لێ. به‌م وه‌لامه‌ وازم هێنا. له‌باره‌ی پێویستیه‌کانی شوږش بۆ هه‌یج که‌سیک باسی لێکۆلینه‌وه‌ که‌سییه‌کانم نه‌کرد. دوا‌ی دوو رۆژ گه‌رامه‌وه‌ تاران و شه‌وی له‌ پاشان سهردانی حسن باکرافان سه‌روکی ساڤاکم کرد که‌ ئەم پۆسته‌ی دوا‌ی جه‌نه‌را‌ل به‌ختیاری وه‌رگرتبوو، باکرافان مرو‌فییکی باش بوو و چه‌زی ده‌کرد به‌ زمانی فه‌ره‌نسی قسه‌م له‌گه‌ڵدا بکات که‌ تیی ده‌گه‌شت،

دوای قسه کردن لئی پرسیم ناخۆ هیچ داواکاریه کم ههیه؟ وتم به لئی ده مهوئی سهردانی ئیسرائیل بکه م. گوتی: باشه کاری پئویست ده که م بۆ ئه وهی سبهی سهره بکهیت. (وانلی، ۲۰۱۴: ۳۹).

له بیست و پینجی کانوونی یه که می ۱۹۶۴ (حه سن باکرافان) سه روکی سافاکی ئیرانی به ئیسرائیلی پاگه یاند که عیسمهت شهریف وانلی که سایه تیی کوردی به په زامه ندیی ئیران سهردانی ده کات، عیسمهت شهریف وانلی وه ک میوان له لای هروبن دابه زی (مرعی، ب.ت: ۱۱۸)، موقه ده م هروبن (ئه فسه ری هه والگه ری سه ربازی له ده سته ی ئه رکانی ئیسرائیلی) هاو پئیه تی کرد له و کۆبوونه وه یه ی که گرئی دا له گه ل مائیر عامیت سه روکی مۆساد و یه عقووب کروز جیگری و یه عقووب لیبی به پئوه به ری گشتی له وه زاره تی ده ره وه ی ئیسرائیل و ئه هارون یه ریفی سه روکی هۆبه ی هه والگه ری سه ربازی و عه یزرا ده نین و یاعیل فه رد به پرسی هۆبه ی پۆژه لاتی ناوه پاست له وه زاره تی ده ره وه، وانلی بۆ هه مو ئه مانه په یامتیکی تایبه تی له بارزانییه وه پشکه ش کرد که ئه و به وته بیژی گشتیی شۆرشی کوردی دیاری کردووه، (نکدیمون، ۱۹۹۷: ۱۱۲).

وانلی داوای هاوکاری له ئیسرائیل بۆ شۆرشی کورد کرد، وه کوو: چه ک به تایبه تی تۆپ و ره شاشی قورس، ههروه ها پاره و ده رمان، وه داوای دامه زاندنی په یوه ندیی راسته وخۆی به سه رکر دایه تی کورده وه ی کرد، ههروه ها وانلی داوای له ئیسرائیل کرد هاوکاری بکات بۆ ریکخستن و ئاماده کاری بۆ هه ندی سهردان بۆ ئه وه ی به ناوی شۆرشه وه له ده ره وه قسه بکات (محمد، ۲۰۱۵: ۵۰)، دوای سهردانه که و ئه و باسوخواسانه ی کران داموده زگاکانی ئیسرائیل به خیرایی ده ستیان به کار کرد و مۆساد هه ستا به ئاماده کردنی لیستیک له و چه کانه ی وانلی داوای کردبوو و ئاماده کاری کرا بۆ گواستنه وه ی بۆ تاران و له وپوه ش بۆ کوردستان، له چوارچێوه ی یارمه تیه ئیعلامیه کان، نامیلکه یه کی ئیعلامی له ئیسرائیل ئاماده کرا و له سه رتاسه ری جیهان دابه ش کرا، له لایه ن خۆیه وه (دیفید قه مچی) پیاوی مۆسادی ئیسرائیلی ئامازه ی بۆ ئه و سهردانه کردووه که وانلی وه کوو نوپنه ری بارزانی بۆ ئیسرائیلی ئه نجام داوه له کانوونی یه که می ۱۹۶۴، ئیسرائیل به شیک له و ریککه وته ی جیه جی کرد که له گه ل وانلی پنی گه یشتبوو به ناردنی ئه و فرۆکه یه ش که له نیسانی ۱۹۶۵ چه کی هه لگرتبوو، وه پیکه پینانی ده سته یه کی تایبه ت بۆ هاوکاریکردن له کۆکردنه وه ی پاره له به رژه وه ندیی کورد، ههروه ها ریکخستن و پاره دارکردنی سهردان و گه رانی وانلی له ویلایه ته یه کگرتوووه کانی ئه مریکا، ناوبراو له رۆژانی سه ره تایی کانوونی دووه می ۱۹۶۵ ئیسرائیلی به جیه پشخت، سهردانه که ی به وه وه سف کرا که هه نگاویکی یه کلاکه ره وه بوو له بواری گه لاله کردنی په یوه ندیه کانی ئیسرائیل - کورد، پاشان گه رپاوه کوردستان و راپۆرتیکی تیروته سه لی له باره ی ئاکامی سهردانه که ی بۆ ئیسرائیل پشکه شی بارزانی کرد (نکدیمون، ۱۹۹۷: ۱۱۲-۱۱۳، ۱۲۱).

له باره ی ئاکامه کانی سهردانه که ی بۆ ئیسرائیل وانلی نووسیه تی: (دوای گه رانه وه م بۆ شارۆچکه ی رانیه، ئیسرائیل پیاویکی نارد بۆ په یوه ندیی راسته وخۆ له ئیوان سه رکر دایه تی شۆرش و ده سه لاتدارانی

ئیسرايلىيىلى كە ئامادەكرابوو بە ئامرازى پەيوەندىيى تەكتىكى و لە دەرهوھى شارۆچكەكە دەژيا و ناومان لىنابوو ھاوپىيى خۆشەويىست. من لە دژى عەرەب داواي ئەم يارمەتییەم نەكرد بەلكوو بۆ بەرگرىكردن لە گەلى كوردى ستەملىكراو و يارمەتيدانى.(وانلى، ۲۰۱۴: ۳۹).

۸. سەردانى عىسمەت شەرىف بۆ ويلايەتە يەكگرتووھە كانى ئەمريكا:

دەستەي ئیسرايلىيىلى كە وانلى دیدارى لە گەل كوردن پىشنيازيان بۆ كورد دەستەيەكى تايبەتى كوردى پىك بەيئىت بۆ ناردنى بۆ ويلايەتە يەكگرتووھە كانى ئەمريكا بۆ كاركردن لەسەر وەدەسەينانى پالپشتىيى سياسى و ماددى و پىي و ترا كە ئیسرايلى ئامادەيە ئەركى دارايى ناردنى ئەم دەستەيە لە ئەستۆ بگريئ(مرعى، ب.ت: ۱۲۰)، لە شوباتى ۱۹۶۵ لە پىي سەردانى ويلايەتە يەكگرتووھە كانى ئەمريكا و ھەستان بە ھەلمەتتىكى ئىعلامى لەوئى پرووى كرده ئەوروپا، لە سەرەتاي ئەو گەرانبە وانلى لە ويلايەتە يەكگرتووھە كانى ئەمريكا لە ناوھراستى نىسانى ۱۹۶۵ دەستى پىي كورد بارزانى پرايگەياند: ھەر دەولەت يان نەتەوھەيك ناتوانى ھەيئەت و بژى تەنھا مەگەر پالپشتى يەككە لە دوو كوتلە گەرەكە بەدەست بىئىت. لەبەرئەوھى تىروانىنەكانى كورد ئەو كاتە لەگەل ئەو بىر و ھزرانە ئاكوك بوو كە سۆفییەت دەيخستەروو بۆيە بەلگەنەويىست بوو كە بۆ داواي يارمەتى رووبكەنە ويلايەتە يەكگرتووھە كانى ئەمريكا. وپراي ئەوھش تا ئىستاش ويلايەتە يەكگرتووھە كانى ئەمريكا وەلامى خواستەكانى كوردیان نەداوھتەوھ (نكديمون، ۱۹۹۷: ۱۱۳-۱۱۴)

بە ئامانجى گەياندىنى دەنگى شۆرشى كورد بە كۆشكى سپىي ئەمريكى و كۆكردنەوھى پالپشتىيى تپودەولەتى، عىسمەت شەرىف سەردانى ئەمريكاى كورد، لە ياداھتەكانيدا لەبارەي ئەو سەردانەوھ دەلئىت: (ئیسرايلىيەكان لە مانگى مايسى ۱۹۶۵ گەشتىكيان بۆ ئەمريكا بۆ پىكخستەم، ئامانج لىي پەيوەندىكردن بە حكومەتى ئەمريكى و رۆژنامەكان و زانكوكان و نەتەوھە يەكگرتووھە كان بوو. ھەر ئیسرايلىيەكانىش شوئىنكيان لە ئوتىلنىكى ناسراو لە نيويورك بۆ گرتىنو ھەرەوھە ئەوان پىكخراوئىكى تايبەتەندى ئەمريكيان بۆ ھەلپژاردم بۆ پىكخستى پەيوەندىيەكانم و ھەرگرتنى وادەكان لەگەل دەستە و كەسايەتییە ئەمريكيەكان (ئەم پىكخراوانە بە ئىنگلىزى پىيان دەوترى public relation) ئەو پىكخراوھى بۆيان ھەلپژاردبووم برىتى بوو لە پىكخراوى (Lem Jenes Cozp)، ئەمەش لە ئەمريكا ناسراو بوو بە پەيوەندىيى پتەو بە پەنابەرانى كوويابى لە ئەمريكا دژى قىدل كاسترۆ، ھەندىكيان لە سەردەمى جۆن كىنىدى سەروكى ئەمريكا ھاوپىيەتییى سوپاي ئەمريكيان كوردبوو لە ھەلمەتەكەي بۆ سەر كووبا، كە ھەلمەتەكە شكستخواردوو بوو، بە واتابەكى تر ئەم پىكخراوھە نياري شيووعىيەت بوو يان (كۆنەپەرستى)، من ھەرگىز شيووعى نەبووم بەلام كارم دژايەتیکردنىان نەبوو، ھەرەكە من يەكئىيى سۆفییەت و خودى رووسيام خۆشەويىست لەبەر سياسەتيان لە بەرانبەر كوردەكانيان، ئەگەرچى لەوھتەي رووخانى يەكئىيى سۆفییەتەوھ شكستخواردووھ. لە ئەنجامدا بەداخەوھ گەشتەكەم بۆ ئەمريكا

سەرکەوتوو نەبوو، دەسەڵات و حکوومەتی ئەمریکا پەتەیان کردەووە دیدارم بکەن تەنھا (CIA - ئازانسى هەوالگری نەپنی) نەبیت، ئەمەشم پێ خۆش نەبوو و نەشیتوانی هیچ شتێک بکات. (وانلی، ۲۰۱۴: ۴۰).

لە هەمان کاتدا، بالۆیزخانەى عێراق لە واشنتۆن هەولێ زۆر گەورەى دا لە پێناو شکست پێ هێنانى سەردان و گەپانى وانلی و فشارى زۆرى خستە سەر وەزارەتى دەرەوہى ئەمریکا، لەم بوارەدا سەرکەوتنى گەورەى وەدەست هینا بە جۆرێک هەموو لایەنە بالاکان - جگە لە هەندى ئەندامى ئەنجومەنى پیران و یاریدەدەرەکانیان نەبێ - پەتەیان کردەووە پێشوازی لە وانلی بکەن و قسەى لەگەڵدا بکەن. کاتى وانلی پەيوەندى کرد بە فیلیپ تالبوت یاریدەدەرى وەزیری دەرەوہى ئەمریکا بۆ کاروبارى پۆژھەلاتى ناوھەراست سکریتێرەکەى پەتە کردەووە بیگەھەنیت پێ و بە وانلی گوت هیچ کارمەندىکى وەزارەتى دەرەوہ قەبوول ناکات قسەى لەگەڵدا بکات، کاتى ئەو پراوێژکارەى ئیسرائیل کە ھاوڕێیەتى وانلی دەکرد پەيوەندى بە وەزارەتى دەرەوہى ئەمریکا دەکات بە راشکاوى پێ وترا: پرەوش لە عێراق باى پێویست ئالۆزە و ویلايەتە یەکگرتووھەکانیش حەز ناکات پەنجەى تۆمەتى ئاراستە بکریت بەوہى یارمەتى کوردی ئەوی داو، بەلکوو وەزارەتى دەرەوہ سەرکەوتوو بوو لە ھەلۆھەشاندنەوہى ئەو کۆبوونەوہیەى کە وانلی بە نیاز بوو لەگەڵ سەرۆکى یەکیک لە لیژنە فەرعییەکانى لیژنەى دەرەوہى سەر بە ئەنجومەنى پیران گری بەدات، ھەرەوہا ئەو کۆبوونەوہیەى بریاربوو گری بەدەرى لە تێوان وانلی و ویلام دوگلاس دادوہرى دادگای بالا کە بە دۆستایەتى کورد ناسراو، هیچ شتێک لەبەردەم وانلی نەمایەوہ جگە لە سازدانى چەند دیداریک و پەيوەندیکردن بە سەرانى ریکخراوہ خۆبەخشییەکان و گریدانى چەند کۆنگرەھەکى پۆژنامەوانى و پێشکەشکردنى چەند موخازەرەھەک لەبەردەم ھەندى ناوہندى ئەکادیمی و پێشکەشکردنى عەریزە بە شاندە جیاوازەکان لە نەتەوہ یەکگرتووھەکان. لە یەکى ئیاری ۱۹۶۵ وانلی نامەى بۆ کۆمەڵێک ئەندامى ئەنجومەنى پیران و ئەنجومەنى نوێنەران ئارد، زانیاری ھەمەلایەنى لەخۆگرتبوو لەبارەى ئەوہى لە بەرەى کوردی روودەدات (نکدیمون، ۱۹۹۷: ۱۱۴-۱۱۵)

بە سروشتى حال، لای ئەمریکاییەکان شتێک نەبوو بە ناوی کیشەى کورد کەوا بەرژەوہەندییەکانى لەگەڵ بەرژەوہەندییەکانى ئەو ولاتانە کۆک بوو کە کوردستانیان بەسەر دا بەش کرابوو. عیسەمت شەریف وانلی زیاتر دەلێ: (نامەھەکم بۆ ویلیام دوگلاس دادوہرى ئەمریکی کە ئەندامى دادگای بالای فیدرالی بوو نووسى، ناوبرا پێشتر کتیبیکى لەبارەى گەشتیکى بۆ پۆژھەلاتى ناوھەراست سالى ۱۹۵۱ نووسیوو تیبیدا شتى جوانى لەبارەى گەلى کوردەوہە باس کردبوو، داواى یارمەتیم لێ کرد. بەلام قەبوولێ نەکرد هیچ ھاوکارییەک بکات. ژمارەھەک موخازەرەم لە زانکۆ بەناوبانگەکانى ئەمریکا پێشکەش کرد وەک زانکۆ (فیرجینیا) و پەنسلفانیا. لە چەند دیداریک قسەم لەگەڵ خوێندکارە ئەمریکیەکان کرد، دیداریکى پۆژنامەوانیم لەگەڵ ناودارترین یانەى پۆژنامەوانی ئەمریکی لە واشنتۆن (National club) کرد، تەنھا کەمێک پۆژنامەوان ئامادەى بوون. داواى دیداریکم لەگەڵ بالۆیزی یەکتیبى سۆفیەت لە نەتەوہ یەکگرتووھەکان کرد کە ناوی مورزوف بوو، لە بارەگای نەتەوہ یەکگرتووھەکان دیدارى کردم، ئاگای

له كيشه‌ی كورد و بوونی جالبه‌ی كوردی له رووسیا هه‌بوو، به زمانیکی گله‌یكارانه لێ پرسم: هاتووی به ناوی كوردوهه له ئەمريكا چى بكه‌یت؟ پیم گوت: تۆ لێره به ناوی رووسیا و یه‌كیتی سۆفیه‌ت چى ده‌كه‌یت؟ ئەمريكا وڵاتیكى مه‌زنه و له به‌رژه‌وه‌ندی كورد و بزافه‌كه‌یدایه په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ ئەمريكا و له‌گه‌ڵ یه‌كیتی سۆفیه‌ت په‌یدا بکات (وانلی، ۲۰۱۴: ۴۰-۴۱)

۹. سەردانی عیسمەت بۆ ئەفریقا:

عیسمەت شەریف وانلی زۆر گرینگی به‌ کاری دیپلۆماسی ده‌دا بۆ وه‌ده‌سه‌پنانی دۆست بۆ كيشه‌ی كورد و به‌نیوده‌وله‌تیکردنی، كۆششی كرد بۆ ئەوه‌ی كيشه‌ی كورد بباته ناو نه‌توهه یه‌كگرتووه‌كان و چاوی كه‌وت به‌ ژماره‌یه‌ك له نوینه‌رانی وڵاتانی ئەفرۆ - ئاسیایی و پشتی به‌ست به‌ دیپلۆماسیه‌تی نامه بۆ دیپلۆماتكار و وڵاتان و رێكخراوه‌ نیوده‌وله‌تیه‌كان به‌ ناوی شۆرش و بارزانی سه‌رۆکی (مصطفی و درویش، ۲۰۱۳: ۳۰۸)، ئیسپانیاییه‌كان سەردانگه‌لیکیان بۆ ئەفریقا بۆ رێكخست له‌ میانیدا چاوی كه‌وت به‌ سه‌رانی كۆماره‌كانی (ساحل العاج و لیبیریا) به‌لام هیچ سوودنیکیان نه‌بوو، هه‌روه‌ها به‌ هۆی ئیسپانیاییه‌كان چاوی كه‌وت به‌ سه‌رۆك كۆماری مه‌ده‌غەشقه‌ر له‌ فه‌رهنسا به‌لام ئەویش بێ سوود و بێ ئەنجام بوو، له‌باره‌ی چالاکیه‌كانی تری عیسمەت شەریف له‌ یاداشته‌كانیدا ده‌لێت: (جگه‌ له‌وه، خۆم واده‌م داده‌نا له‌گه‌ڵ ناوه‌نده‌ نیوده‌وله‌تیه‌كان و رێكخراوه‌كان وه‌كو ده‌سته‌ رۆژنامه‌وانیه‌كان و ئازانسه‌ جیهانییه‌كانی هه‌وآل. خۆم كۆنگره‌ رۆژنامه‌وانیه‌كانم له‌ ئوتیلیکی ناسراو له‌ جنیف رێكده‌خست و ژماره‌یه‌کیان ئاماده‌ ده‌بوون. سەردانی هه‌موو ئازانسه‌كانی هه‌وآلم له‌ باره‌گای نه‌توهه یه‌كگرتووه‌كان كرد و په‌یوه‌ندی شه‌خسیم له‌گه‌ڵ به‌رپرسی دانه‌زراند و هه‌ر هه‌وآلكم بۆ ده‌ناردن ب‌لاویان ده‌كرده‌وه و هه‌وآله‌كه‌ له‌ هه‌موو جیهان په‌خش ده‌كرا. دوو جار له‌ نه‌توهه یه‌كگرتووه‌كان له‌ (لیژنه‌ی مافه‌كانی مرۆف) له‌باره‌ی كيشه‌ی كوردوهه‌ قسه‌م كرد، له‌ سالی ۱۹۵۹وه په‌یوه‌ندی كه‌سیم هه‌بوو له‌گه‌ڵ (لیژنه‌ی خاچی سووری نیوده‌وله‌تی)، سه‌ركه‌وتوو بووم له‌ ناردنی هاوكاریی ده‌رمان له‌ رێی ئەوه‌وه بۆ كوردستان و وام لێكردن به‌ پێچه‌وانه‌ی بنه‌ماكه‌یان كه‌ پێویسته‌ به‌ به‌غدا و به‌ په‌زنامه‌ندی حكومه‌تی عێراق بچیت بینێرن (بۆ زانین له‌ روانگه‌ی یاسای نیوده‌وله‌تی، ناوچه‌ی شۆرش به‌شێك بوو له‌ ده‌وله‌تی عێراق)، هه‌روه‌ك ئەمیر سه‌دره‌دین ئاغا راسپێردراوی بالای نه‌توهه یه‌كگرتووه‌كان له‌ كاروباری په‌نابه‌ر و ئاواره‌كان كه‌سی خۆی له‌ نووسینگه‌كه‌ی له‌ نه‌توهه یه‌كگرتووه‌كان به‌گه‌رمیه‌وه هه‌موو كات پێشوازی لێ ده‌كردم، په‌یوه‌ندی به‌هێزم له‌گه‌ڵ هه‌ندی گه‌وره‌ به‌رپرس له‌ فاتیكان له‌ رۆما په‌یدا كرد كه‌وا سه‌ردانم ده‌كردن به‌لام دیدارم له‌گه‌ڵ پاپا نه‌بوو ته‌نها له‌ سالی ۱۹۹۴ نه‌بێ به‌ هۆی ناسینی پێشتری ئەو كاردینالانه‌ی هاوكاری ده‌كهن. (وانلی، ۲۰۱۴: ۴۱-۴۲) به‌م جوړه‌ ده‌بینین عیسمەت شەریف وانلی وه‌كوو نوینه‌ری بارزانی و شۆرش سه‌ركه‌وتوو بوو له‌ دانه‌زراندنی توپێکی فراوان له‌ په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ

حکومەتی ولاتان و ریکخراو و لایەنە نۆدەوڵەتیەکان لە سەردەمیەکدا کە مەسەلە ی کورد لە قەدەغە کراوەکان بوو.

۱۰. ئالۆزی (اشکالیه) ی خستەرووی ئۆتۆنۆمی:

عیسمەت شەریف لە کاتی دیدارەکانیدا رۆبەرۆی ئیشکالیەتی داواکاری شۆرش بە حوکمی زاتی بوویەو، ئەو بابەتە ی کێشە ی کوردی کردە مەسەلە یەکی ناوەخۆیی کە رێگری کرد لە پالپشتیی راستەوخۆی نۆدەوڵەتی. لەم بارە یەو عیسمەت شەریف نووسیویەتی کە بە شیۆە یەکی گشتی پە یوێندییە سیاسی و نۆدەوڵەتیەکان (جگە لە پە یوێندییەکان بە ئازانسەکانی هەوآل و خاچی سوور نەبێ) سوودەکانیان دیاریکراو بوون، بۆ زانین داواکاریی رەسمیی شۆرش حوکمی زاتی بوو بۆ کوردستانی عێراق، بە واتای ئەوێ کێشە کە عێراقییە - ناوێوێ عێراقە نە ک بە رەسمی کێشە ی رزگاریی نیشتمانی و مافی چارە ی خۆنووسین بێت. ئەمەش بۆ مۆونە سەرکردایەتی ی حیزبە گەورەکانی ئیتالیا بە راست و چەپیانەو پێیان گۆتم وەکوو حیزبی شیووعی و هەردوو حیزبی سۆسیالیستی و حیزبی دیموکراتیی مەسیحی و حیزبی کۆماری، پوختە کە ی ئەو بوو: (گەلی کورد گە لیکی ستهملیکراو و مافی چارە ی خۆنووسینی هە یە، بە لآم ئیوێ کێشە کە تان وەکوو کێشە یەکی ناوەخۆی عێراقی دەخەنەرۆو. ئەگەر وەکوو کێشە ی رزگاریی نیشتمانی داوای مافی چارە ی خۆنووسین بکەن ئەوا ئەرک وای لێمان دەخوایێ پالپشتی خەبات و تیکۆشانان بکەین) ئەمەم بە براکانم لە کوردستان گۆت و لەبارە یەوێ نووسیم بەوێ ئیمە گە لیکی ستهملیکراوین و ژمارە زۆرین بە لآم کەمدەست و چە کین، وە ک ئەوێ دانایی و ئازابەتی ئەدەبی دە یخوایێ خۆمان لە شوینی شیاو دانانیین و دەترسین داوای مافە پەواکانمان بکەین ئەمە بێجگە لە شەر و مملاتی ناوێخۆییمان (وانلی، ۲۰۱۴: ۴۲).

۱۱. نوێبوونەوێ شەر لە سالی ۱۹۷۴ و رۆلی عیسمەت شەریف:

لە گەل دەسپێکردنەوێ شەر لە کوردستانی عێراق لە ناوێراستی ئاداری ۱۹۷۴ شۆرش داوای لە عیسمەت شەریف کرد بە هاوکاری لە گەل جەمال عەلەمدار و میر کامەرەن بەدرخان و ئەوانیتر کار بکەن بۆ ئابرووبردنی سیاسەتی بە عس و پەیداکردنی پالپشت بۆ شۆرش. لەم چوارچۆیەدا عیسمەت شەریف لە یاداشتەکانیدا نووسیویەتی: (تەرکیزی گەرەم کردە سەر بلۆکردنەوێ هەوآلەکانی شۆرش بە هۆی ئازانسە جیهانییەکانی هەوآلەوێ لە جنێف و هاوکاریی دەرمان و شیری مندآلن لە لایەن خاچی سووری نۆدەوڵەتی و کێشە ی پەنا بەران و هەندێ پە یوێندی لە گەل ولاتان و حیزبە سیاسیەکانەو، زیاتر دەلی: (دوای ریککەوتنی جەزائیر لە نیوان سەددام حوسین و شا و نەهیشتی شۆرش ی کورد لە

لايەن سەرکردەكانى و پەنابردنى بەرپرس و گەورەكانيان بۆ ئيران يان خۆبەدەستەوهدانىان بە
 حكومەتى بەعسى عىراقى وەكۆو ھەموو كورد تووشى بېھيوايىھەكى گەورە بووم. لە بەعس و سەددام و
 شا توورە بووم و بە ئاشكرا لە كۆنگرە رۆژنامەوانى و بەياننامەكاندا لەبارەيەو دەموت: (خەنجەرى لە
 پشتى گەلى كورد دا) رۆژنامە و ئازانسە ھەوالىيەكانى جىھان بلایان كوردەو، لە ھەلسەنگاندنى ئەوھى
 پرووى دا، عىسمەت شەرىف پىي وایە ئەوھى پرووى دا چاوەروانكراو بوو لە لایەن سەددامەوھە كە ھەر
 شتىك بكات بۆ پرزگاربوون لە شۆرش بەناچارى تەنانت گەر بە پىككەوتن لەگەل شاش بىت.
 سەرکردايەتیی شۆرش چوو بووھە تىو شەرى بەرەيەوھە لەگەل سوپای عىراق بە ھۆى ئەو چەكە قورس و
 تۆپانەى كە سوپای ئىرانى بە ناوى شۆرشەوھە لە كوردستانى عىراق بەكارى دەھىنان. وە پشتى دەبەست
 بە بەلئىنە ناروونەكانى ئەمريكا لە پىي (CIA) ھەوھە وەكۆو گرئىتتییەك بۆ بەردەوامبوونى ھاوكارىيە
 شى. واتە لەژىر رەحمەتى شا و بەلئىنە درۆيىنەكانى ئەمريكادا بوو. راستەر دەوھەسەھىنانى بەلئىنى فەرمىي
 ئەمريكا بوو نەك نەپىنى ئەگەر بەكاربووایە لەگەل حكومەتى ئەمريكى لە واشنتۆن و گرئىتى ئەمريكى بۆ
 مومارەسەى مافى چارەى خۆنووسىن، بەتايىبەتى كە پرووسىيەى سوڤىيەتى لە سالى ۱۹۷۲ ھەوھە لەگەل
 حوكمى بەعسى عىراقى (پەيماننامەى ھاوكارى و دۆستايەتى) بەست و لە بەرانبەر پارە (نەوتى كورد لە
 كەركوك) چەكى قورسى پىن دەو، ئەمەم لە كىتیبىكدا نووسىوھە كە بۆ ئەلمانى وەرگىردراوھە و لە سالى
 ۱۹۸۴ چاپ كراوھە. (وانلى، ۲۰۱۴: ۴۷ - ۴۸)

بەم جۆرە دەبىنن كە عىسمەت شەرىف وانلى رۆلئىكى گرئىنگى گىرا لە نوئەرايەتەكردنى شۆرشى
 ئەيلوولى و وتەبىژ بە ناوى مستەفا بارزانى، كەوا سەرکەوتوو بوو لە ناساندنى شۆرشى كورد و
 گەياندى دەنگى بە دەروھە و چىنى تۆرئىك لە پەيوەندى فراوان نەك لەگەل تەنھا ھىز و رىكخراو و
 دەستە ئىودەوئەتییەكان بەلكوو لەگەل ژمارەيەكى زۆر لە حكومەت و حىزبە دەسەلاتدارەكان بۆ
 ئابرووردنى ئامانج و پلانەكانى بەغدا كە بوونى كوردى بە ئامانج گرتوو لە رىي ھەلمەت و پەلامارە
 سەربازىيەكان كە چەكى سووتتەنەر و قەدەغەكراوى ئىودەوئەتى وەكۆو ناپالم و ھىترى بەكاردەھىنا.
 چالاكىيەكانى عىسمەت شەرىف چەندان بواری گرتەوھە: مەيدايى و سىياسى و داىبىنكردنى چەك و
 ھاوكارى بۆ شۆرش و ناردنى ژمارەيەك رۆژنامەوان و دىپلۆماتكار بۆ ناوچەكانى شۆرش، ئەوانەى چاويان
 كەوت بە سەرکردەى شۆرش مستەفا بارزانى بە ئامانجى شكاندنى ئەو گۆشەگىريەى بەسەر كوردستاندا
 سەپىنرابوو و لابردي ئەو شاردنەوھە ئىعلامىيەى لەبارەى ناوچەكانى شۆرشەوھە ھەبوو، وە پروونكردنەوھى
 رەوايى خەباتى نەتەوھىيى كورد لە پىناو مافە پىشلىكراوھەكانى. نابى لىرەدا رۆلئى پىشمەرگە پالەوانەكان
 و رۆلئى پارتى ديموكراتى كوردستانمان لە ياد بچىت كە بەشداريان كرد لە سەرخستنى عىسمەت شەرىف
 لە ئەركەكانىدا.

ھەروھەك پىويستە ئامازە بۆ ئەوھە بکەين كە تەنانت دواى كۆتايىھانتى شۆرشىش لە سالى ۱۹۷۵
 دواى رىككەوتنى جەزائىر عىسمەت شەرىف لە كارى خەباتگىرەنەى خۆى بەردەوام بوو لە چوارچىوھەى

تر، نامانجی ئاشکراکردنی درۆی حیزبی به عیسی عیراقی بوو له باره‌ی حوکمی زاتی ساخته و بانگه‌شه‌کانی حکومه‌تی به‌غدا به‌وه‌ی کێشه‌ی کوردی چاره‌سه‌ر کردوو، ئه‌و باب‌ه‌ته‌ی وای کرد عیسمه‌ت شه‌ریف له لایه‌ن پیاوانی بالۆی‌خانه‌ی عیراق له سویره‌ی تووشی هه‌ولێ تیرۆرکردن ب‌بیت. ب‌یگومان ئه‌م توێژینه‌وه‌یه‌ که پێشک‌ه‌شی کۆنفرانسه‌ به‌پ‌رێزه‌که‌تان کراوه‌ ته‌نها رووما‌لی به‌شیک‌ی که‌م له چالاکیه‌کانی عیسمه‌ت شه‌ریف وانلی کردوو، ئومیده‌وارم ئه‌گه‌ر که‌میکیش ب‌یت سه‌رکه‌وتوو بووبم.

ئه‌نجام:

1- بزوتنه‌وه‌ی رزگاریخوازی کورد له باشوری کوردستان له 11 ئه‌یلولی 1961 شۆرشیک‌ی گه‌وره‌ی به‌رپاکرد که به‌ شۆرش‌ی ئه‌یلول ناسرا که تاكو سالی 1970 به‌رده‌وام بوو که شۆرشیک‌ی نه‌ته‌واپه‌تی بوو و هه‌ر ئه‌م چوارچۆپه‌یه‌ش وایکرد که ده‌رگایه‌کی ئومید به‌سه‌رکوردانی پارچه‌کانی تری کوردستان له سیاسی و سه‌ربازی و رۆشنی‌بیرانی پارچه‌کانی تری کوردستان بکاته‌وه‌ به‌و هۆیه‌وه‌ ژماره‌یه‌کی زۆر له کوردانی پارچه‌کانی تر هاته‌نیو ریزی شۆرش و توانیان رۆلی کارای خۆیان له‌م نێوه‌نده‌ بگێرن.

2- یه‌کێک له‌وانه‌ عیسمه‌ت شه‌ریف وانلییه‌ وه‌ک که‌سایه‌تییه‌کی سیاسی دیپلۆماتکار ئه‌کادیمی له ده‌ره‌وه‌ی وڵات توانی رۆلی خۆی بگێریت.

3- سالی 1964 سه‌رکرده‌ی شۆرش‌ی ئه‌یلوول مسته‌فا بارزانی به‌مه‌به‌ستی نیشاندانی دۆزی کورد به‌ نێوه‌نده‌ نێوده‌وله‌تییه‌کان هه‌ر زوو دیاریکردنی که‌سانی به‌ توانا و جیگای ئومید ده‌ستنیشانکرد تاكو نوێنه‌رایه‌تی نه‌ته‌وه‌ی کورد بزوتنه‌وه‌ی رزگاریخوازه‌که‌ی بکه‌ن له ده‌ره‌وه‌ی وڵات هه‌ر بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ له سالی 1964 وانلی راسپارد بۆ ئه‌م کار.

4- دیاریکردنی هۆکاری خۆی هه‌بوو ناوبراو زمانزانیکی به‌توانا بوو و هه‌ر له سه‌ره‌تای په‌نجاکانی سه‌ده‌ی بیسته‌وه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که خه‌ریکی خۆیندنی ئه‌کادیمی بوو و توانی تۆرپکی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ نێوه‌نده‌ ئه‌کادیمیو سیاسییه‌کان دروستبکات.

5- وانلی توانی له‌سه‌ر ئاستی ئه‌وروپا و ئه‌مرکیا و هه‌تا ئیسرائیلیش نوێنه‌رایه‌تی شۆرش‌ی کوردستان بکات و وێنه‌ی شۆرش‌ی ئه‌یلوول نیشانی رای گشتی جیهان بدات وه‌کو بزوتنه‌وه‌یه‌کی رزگاریخوازی و سه‌ره‌رای هه‌موو ئه‌و کرده‌وه‌ داپلۆسین و دوژمنکاریانه‌ی له‌دژی به‌کارده‌هێنان که دوور بوو له هه‌موو په‌رنسپیک‌ی به‌ها مرۆفایه‌تی و پێشیلکاری یاسا نێوده‌وله‌تییه‌کان بوو که له میساقی نه‌ته‌وه‌یه‌گرتوووه‌کان بریاری لیدراوه‌، که‌چی له‌به‌رامبه‌را شۆرش‌ی ئه‌یلوول تارا‌ده‌یه‌کی زۆر پابه‌ندی یاسانێوده‌وله‌تییه‌کان و یاسا‌کانی جه‌نگ بوو.

6- وانلی له‌و رینیگه‌یه‌وه‌ جگه‌ له ناساندنی دۆزی کورد و شۆشه‌که‌ی توانی پشت‌گه‌یری سیاسی و کۆمه‌کی سه‌ربازی و دارایی و پزیشکی بۆ شۆرش ده‌سته‌به‌ر بکات، هه‌روه‌ها له په‌یوه‌ندی به‌رده‌وام

دابوو له گهل سه رکردایه تی شوړش تاكو زانیاریه كان هه میسه له بهرده وامیدابن وو نوینه رایه تیکردنی
ئهویش زیاتر ناگاداری کاروباری ناو شوړش بیټ.

۸- وانلی جگه له کاری نوینه رایه تیکردنی نه ته وهی کوردو شوړشه که ی وه کو ئه کادیمیکیش روئی کارای
گیرا و توانی چه ندین کتیب له سه رکورد و کوردستان و بزوتنه وه رزگاریخوازه که ی به زمانه
جیاجیاکان له تیه ونده ئه کادیمی و زانستییه کان بلاو بکاته وه.

۹- لایه نئیکی تری چالاکي وانلی کومه له ی خویندکارانی کورد بوو له ئه وروپا و توانی بووی له ههر
ولایتیکی ئه وروپا قوتابیانی کورد کو بکاته وه و له کاتی پیویستدا کارو چالاکي ئه نجام بدات.

۱۰- گرتنی وانلی له نوینه رایه تیکردنی نه ته وهی کورد و شوړشه که ییدا که تبوونه که ی سالی ۱۹۶۴ بوو ئه مه
له مپه ریکی گه وره ی خسته بهرده م کارو چالاکیه کانی وانلی که بو ی ئاسان نه بوو له سه رکورد بالیک خوی
یه کلابکاته وه.

لیستی سه رچاوه کان

کتیب

1. حصارف، إسماعیل محمد (۲۰۱۷)، تاریخ کردستان سوریا، معهد کردستان وآسیا الصغری للدراسات الإستراتيجية، روسیا الفیدرالیة - موسكو، فرع کردستان، ج ۲-۳، أربیل.
2. الشیبانی، قتیبة (۱۹۹۹)، معجم دمشق التاريخي، باب: حرف الحاء، ج ۱، منشورات وزارة الثقافة، دمشق.
3. عبدالرحمن، میفان عارف و شیرزاد زکریا محمد (۲۰۱۴)، عصمت شریف وانلی ودوره فی ثورة ایلول فی کوردستان- العراق ۱۹۶۱- ۱۹۶۴، جامعة دهوك .
4. عبدالله، نجاتی (۲۰۱۲)، عصمت شریف وانلی الأكادیمی والدبلوماسی والمؤرخ الكردي، ملحق فی کتاب: عصمت شریف وانلی، کردستان العراقية هویة وطنية، ت: سعاد محمد خضر، مرکز ذین، السلیمانیة.
5. الكردي، محمد علي الصویرکی (۲۰۰۸)، الموسوعة الكبرى لمشاهیر الكرد عبر التاريخ، مج ۳-۴، الدار العربية للموسوعات، بیروت.
6. ملا، عزالدین علی (۲۰۱۴)، حی الأكراد فی مدينة دمشق بین عامی (۱۲۵۰ - ۱۹۷۹) دراسة تاريخية - اجتماعية - اقتصادية عرض وتقديم: رمزي الحاج عقراوي، remziakrawi@yahoo.com، دمشق .
7. نكدیمون، سلومو (۱۹۹۷)، الموساد فی العراق ودول الجوار إنهاء الأمل الاسرائیلیة و الكردية، ترجمة: بدر عقیلي، دار الجلیل للنشر والدراسات والأبحاث الفلستینیة، عمان.
8. وانلی، عصمت شریف (۲۰۱۴)، من مذكرات عصمت شریف وانلی، مؤسسة ژین، السلیمانیة.
9. وانلی، عصمت شریف (۲۰۰۴)، موسوعة جیای کورمانج - الموسوعة الكردية الحرة، عفرین.

وتارو توژیینه وه

10. آرام علي مصطفى و عبدالرحمن كريم درويش (ايلول ٢٠١٣)، الرؤية الإستراتيجية لعصمت شريف وانلي لحل القضية الكردية، جامعة السليمانية، دراسات قانونية وسياسية، السنة الأولى، العدد الأول، السليمانية.
11. عوني، فرهاد (٢٠١٠)، على مقربة من قصر اوشي في لوزان كان لي حوارا مع عصمت شريف وانلي، مجلة (K21)، العدد (٩)، اربيل.
12. محمد، شيرزاد زكريا (٢٠١٥)، مجلس قيادة الثورة في كوردستان (دراسة في علاقاته الخارجية ١٩٦٤ - ١٩٦٦)، مجلة جامعة زاخو، المجلد: ٣(B)، العدد ١، زاخو.
13. مرعي، فرست (٢٠٢٠)، كاميران أمين عالي بدرخان ١٨٩٥ - ١٩٧٨ مهندس العلاقات الكردية - الإسرائيلية، (الحوار المتعدد - العدد ٦٥٩٨).

رؤننامه

14. امين، هوزان (تشرين الثاني ٢٠١١)، وفاة الشخصية الوطنية الكردية عصمت شريف وانلي، التآخي، العدد ٩٢١٤، اربيل.
15. المدى، رئاسة إقليم كردستان تنعى عصمت شريف وانلي، العدد (٢٣٠١)، ١٢، ١١، ٢٠١١.
16. إيلاف، ٧.٣.٢٠١٧.

ئینترنیت

17. <https://www.youtube.com/channel/UCe0KIUbHaFv5DnLazNS8NPA>
18. جمبلي، جمال (٢٠١١)، لمحة عن حياة السياسي الكردي المعروف البروفيسور عصمت شريف وانلي، وهريگراو له : <http://www.gemyakurda.net/&req=article&sid=45083> Ismet Şerif Wanlî - Ismet Cheriff Vanly, pîrmûs 1998, Youtub
19. حصار، إسماعيل، ساعات مع الأكاديمي والسياسي الكردي البارز عصمت شريف وانلي في موسكو، وهريگراو له : www.gemyakurda.net/&req=article&Sid
20. كتابات في الميزان، الشخصية الوطنية الكردية والسياسي المخضرم عصمت شريف وانلي في ذمة الخلود، وهريگراو له : www.yek-dem.com

عصمت شريف وانلي ممثل ثورة أيلول في أوروبا ١٩٦٤ - ١٩٧٥

ملخص :

لعب وانلي دورا مهما كمثل لقائد ثورة أيلول مصطفى البارزاني في توجيه شؤون الثورة الخارجية في المحافل الدولية. فهو يعد من الساسة الكرد القلائل وصاحب تجربة شخصية ذات رؤية إستراتيجية ثابتة وواضحة. ومع نجاحات الثورة الكوردية، تكررت تصريحات عصمت شريف ومقابلاته الصحفية وذاع صيته، كانت الأنظار متجهة إليه كسفير لشعبه وثورته ولقائد هذه الثورة. شارك عصمت شريف في العديد من النشاطات واللقاءات الدبلوماسية السرية منها والعلنية بهدف إقامة جسور مع العالم الخارجي ومن بينها اسرائيل والولايات المتحدة الأمريكية وأوروبا وأفريقيا، حيث إتقى مع شخصيات دبلوماسية من أعلى المستويات، وبذلك تمكن إلى حد كبير من إيصال صوت الثورة الكردية إلى العالم الخارجي

وإلى هيئات الأمم المتحدة والصحافة وأماكن القرار. وقد نجح أحيانا في مهامه الدبلوماسية ووفر للثورة المال والسلاح والأدوية وما شابه ذلك، وأخفق مرات أخرى بسبب قوة الجبهة المعادية للکرد. ومع ذلك فإن دور ومكانة عصمت شريف وانلي في النضال التحرري القومي الكردي يتسم بأهمية بالغة. ونتيجة لنضالاته صدر بحقه حكما بالإعدام ومصادرة أملاكه من قبل الحاكم العسكري السوري في منتصف الستينات من القرن العشرين، لكنه لم يكتثر لذلك، إذ بقي وفيًا ومدافعًا نشطًا عن الثورة الكردية ومصالح الشعب الكردي حتى الأخير. الكلمات المفتاحية: عصمت شريف، ثورة أيلول، أوروثا، ممثل، الصحافة.

Ismat Sherif Vanly, representative of the September Revolution in Europe 1964–1975

Abstract:

Wanli played an important role as a representative of the leader of the September revolution, Mustafa Barzani, and in directing the foreign affairs of the revolution in international forums. He is one of the few Kurdish politicians and has a personal experience with a fixed and clear strategic vision. With the successes of the Kurdish revolution, Ismat Sharif's statements and press interviews were repeated and his reputation became known. Attention was directed to him as an ambassador for his people, his revolution, and the leader of this revolution. Ismat Sharif participated in many secret and public diplomatic activities and meetings with the aim of building bridges with the outside world, including Israel, the United States of America, Europe and Africa, where he met with diplomatic figures of the highest levels, and thus was able to a large extent to convey the voice of the Kurdish revolution to the outside world and to United Nations bodies, the press and places of resolution. Sometimes he succeeded in his diplomatic duties and provided the revolution with money, weapons, medicine and the like, and he failed other times because of the strength of the anti-Kurdish front.

However, the role and position of Ismet Sharif Wanli in the Kurdish national liberation struggle is of great importance. As a result of his struggles, he was sentenced to death and his property was confiscated by the Syrian military ruler in the mid-sixties, but he did not care about that, as he remained loyal and an active defender of the Kurdish revolution and the interests of the Kurdish people until the last.

Key Words: Ismat Sherif, September Revolution, Europe, representative, press

هەلۆیستی ئەمریکا ژ شۆرەشا ئەیلۆلی ۱۹۷۲-۱۹۷۵

کاروان صالح وهیسی

بشکا میژوو، فەكۆلتیا زانستین مرۆفایهتی، زانکۆیا زاخۆ، هەرێما کوردستان-عێراق

salih.waisy@uoz.edu.krd

پۆخته

ئەف ماوهیه ب گرنگترین قوناغ ژ دیرۆکا شۆرەشا ئەیلۆلی دهیتە سالۆخت دان. چونکی دق قوناغی دا بوو ویلایهتین ئیکگرتیتین ئەمریکا هەلۆیست و سیاسەتا خو بەرامبەری پرسیا کوردی و شۆرەشا ئەیلۆلی ل عێراقی گهوری و پشتهفانیا شۆرەشا ئەیلۆلی بهاریکاریا ئیرانی و ئیسرایلی کر بوو. ئەف فەكۆلینه بزاقی دکەت بهویری ئەوان فاکتەران دیار بکەت ئەوین بووینه ئەگەر و پالدەر ژبو گهورینا هەلۆیستی ئەمریکا، هەرۆسا هەلۆدەت چەوانیا دەستپیکرنا پهیوهندیان دناقبەرا سەرکردایهتیا شۆرەشی و ئەمریکا دا دیار بکەت. دههمان دەمدا، هەلۆدەت ئارمانجین ئەمریکا یین نهیتی و چەوانیا "کیشانا بەرکی دبن یین کوردا فە و هیلانا وان بنتی" دبن زولما حکومەتا عێراقی فە شۆفە بکەت. ئەف فەكۆلینه پشت بەستنی ب هندهک ژیدەرین بەلگەنامەیی یین ب بزمانی کوردی و ئنگلیزی و یین ب تاییهت ب بابەتیفە دکەت.

ئەف خواندنه ژ پیشەکی، دەرازینک و چوار تەوهران پیک دهیت. دەرازینکا فەكۆلینی روونکرهکی ددەت سەر هەلۆیستی ئەمریکا ژ پیشهاتین شۆرەشا ئەیلۆلی هەر ژ سالاً ۱۹۶۱ تا سالاً ۱۹۷۱ی. ژبو شۆفەکرنا روویدانین گرنیدی ب ناهەرۆکا بابەتی فە، تەوهری ئیک یی فەكۆلینی شۆفەکرهکی ددەت سەر هەول و بزاقین سەرکردایهتا شۆرەشا ئەیلۆلی ژبو بدەستفەئینانا پشتهفانیا ئەمریکا (۱۹۷۲-۱۹۷۳). تەوهری دووی یی فەكۆلینی ئاماژی ددەت روویدانین پشتهفانیا هەوالگێریا ئەمریکا ب شۆرەشا ئەیلۆلی (۱۹۷۳-۱۹۷۴). تەوهری سین ژ فەكۆلینی ب هوشیاری و ب کورتی بهریخۆدەت روویدان و پیشهاتین شەری کورد و هیزین عێراقی و هەلۆیستی ئەمریکا ژ (۱۹۷۴-۱۹۷۵). دتەوهری خو یی چواری دا، ئەف فەكۆلینه روونکرهکی ددەت سەر پیشهات و بووهرین سیاسی هەلۆیستی ئەمریکا ژ ناقیرنا شۆرەشا ئەیلۆلی دناقبەرا (کانوونا دووی ۱۹۷۵- ئادارا ۱۹۷۵). دەرئەنجام روونکران ددەت سەر وان دەرئەنجامان یین خۆدان فەكۆلینی دماوی فەكۆلینی دا گەهستی یی.

په یقین کلیدار: مەلا مستەفا بارزانی، شۆرەشا ئەیلۆلی، ئەمریکا، ئیران، ئیسرایل، عێراق و ئیکەتیا سۆقیهتی.

پیشەکی

هەر ژ دەستپیکا پهیدا بوونا پرسیا کوردی سەرکردایهتیا سیاسیا کوردی بزاقیرینه پشتهفانیا نێقدەولهتی بدەستفەبینت ب تاییهتی و ئەگەر ب هویری بهری خوهبدەین رویدانین گرنیدی ب شۆرەشا ئەیلۆلی فە، ئەف چەندە دی ب ب شیوهیهکی ئاشکەرا دیاربت، کۆ سەرکردایهتیا شۆرەشی گرنیکهک ژیدە دایه ستراتژیا بدەستفەئینانا پشتهفانیا نێقدەولهتی ب تاییهتی ویلایهتین ئیکگرتین ئەمریکا. ژبەر

ھندى ماوى دناقېھرا سالين ۱۹۷۲-۱۹۷۵ ى دا، ب ئىك ژ گرنگترين قوناغين دىرۇكا ھەلۇيىستى ئەمىرىكا دېوويەر و پىشھاتىين سىياسى يىن باشۇرى كوردستانى دەيتتە ھژمارتن، ژبەركۇ دقى ماوھيدا باشوورى كوردستانى د ھندەك كاودايتىن سەخت و دژۇار دا دېورى و ئەمىرىكا برىكا وەلاتىين ھەرىمى ھاتىھ پالداڭ پىشكارىي دقان پىشھاتان دا بكتە، ئەگەرى قى چەندى دزفريت بۇ وى سىياسەتا تۇندا ھكومەتا عىراقى بەرامبەرى بەرژھوۋەندىين ئەمىرىكا لدەقەرى پەيرەو دكر و ببوون ئەگەرى ھندى ئەمىرىكا پىداچوونى د ھەلۇيىست و سىياسەتا دا خو ھەمبەرى پىسا كوردى ل عىراقى بكتە .

لېەر رووناھيا ئەف چەندا ل سەرى ھاتىھ شۇفەكرن گرنگيا فى بابەتى دزفريت بۇ ھندى، كۇ تانۇكە چوو نقىسىن لدور ھەلۇيىستى ئەمىرىكا ژ شۇرەشا ئەيلوولۇ دپىشھاتىن سىياسى يىن شۇرەشا ئەيلوولۇ دناقېھرا سالين ۱۹۷۲-۱۹۷۵ ى ل باشوورى كوردستانى نەھاتىنە ئەنجامدان و ئەف بابەتە تارادەيەكى ھاتىھ پىشت گوھ ھاقىتن و ھند گرنگى پىنەھاتىھ دان و ئەگەر تىشتەك لدور ھەلۇيىستى ئەمىرىكا ژ شۇرەشا ئەيلوولۇ دقى ماوھيدا ھاتىت نقىسىن ب شىوھەيەكى گىشتى ھاتىھ نقىسن و ماوى شۇرەشى ھەمى بخۇفە گرتىنە.

ياديارە گرنگىەك زىدە ب شۇرەشا ئەيلوولۇ ژلاپى فەكولەران فە ھاتىھ دان وپتريا وان گرنگى دايە رويدانين شۇرەشى لسەرناسى نىفخوىي وھەلۇيىستى تىقدەولەتى ژى تارادەيەكى دناق لاپەرىن زانستى دا فەشارقى مايە، ئارمانجا سەرەكى ژ ئەنجامدانا ئەفى فەكۆلىنى ئەو، كۇ روونكرنەك دىرۇكى يا زانستى بدەين سەر ھەلۇيىستى ئەمىرىكا ژ پىشھاتىن لەشكەرى و سىياسى يىن شۇرەشا ئەيلوولۇ ، چونكى دقى ماوھيدا ئەمىرىكا پۇلەكى بەرچاڭ و كارىگەر دپىشھاتىن شۇرەشى دا گىرايە و ھندەك ژ وان ب چالاكىين خو سەلماندى يە، كۇ ئەمىرىكا دىشپ پۇلەك كارىگەر د دانەنياسينا پىرسىن نەتەوھيدا بىنت.ژبەرھندى ئارمانجا سەرەكى يا قى فەكۆلىنى ئەو دويىچونا ھەلۇيىستى ئەمىرىكا ژشۇرەشى بكتە، چونكى سەركرديەتيا شۇرەشى ھەولپن زور بۇ بدەستقەئىنان پىشتەفانيا ھكومەتىن ئەمىرىكا بو شۇرەشا ئەيلوولۇ ئەنجام دابوون.

يا زانايە ئەنجامدانا فەكۆلىنىن زانستى بى كىماسى و ئاستەنگ نابن، لەورا ئەنجامدانا ئەفى فەكۆلىنى ھندەك ئارىشە ھەبووينە، چونكى ژىدەر لدور ئەفى بابەتى زور دكىم بووينە و ئەو ژىدەرىن ئاماژە ب ھەلۇيىستى ئەمىرىكا ژ پىشھاتىن شۇرەشا ئەيلوولۇ دناقېھرا سالين ۱۹۷۲-۱۹۷۵ ى داين ، ئەف چەندە ژى زور بزەھمەت بوو ژبو خۇدانى فەكۆلىنى، ژبەركۇ پىدقى وەختەكى زىدەبوو، داکو بھويرى و كويرى ئەفان ژىدەران بخوينت و ئەو پىزانىين لدور ھەلۇيىستى ئەمىرىكا تىدا ھاتىنە ئاماژە دان بدەستخۇفە بىنت. ھەرچەوايىت، ھندەك ژىدەرىن گرېدايى ب بابەتىفە ھاتىنە بدەستقەئىنان و بووينە ستوبىن سەرەكى دئەنجامدانا ئەفى فەكۆلىنى دا.

ھندەك ژىدەرىن گرنگ ب ماوى فەكۆلىنى فە گرېدايى ھاتىنە بكارئىنان ومفايەك باش ژى ھاتىدېتى تبايەتى نامەيىن زانستى، وەك دكتورنامەيا ھەورامانى على، (The Iraqi Kurds, the Cold

US (War and Regional Politics: 1958-1975 (Doctoral dissertation
The Kurdish (foreign policy, Iraq, and the Cold War 1958-1975) و ماسته‌نامه‌یا دزنی (Nationalist Movement and External Influences) دقان نامه‌یین زانستی دا به‌حسب سیاسته
ئه‌میریکا به‌رامبه‌ری رۆژه‌لانا نافین و عیراقی و رویدانین گرنگ یین گریډایی ب شوره‌شا ئه‌یلوولن فە
دماوئ شەری سار دا هاتینه شروفه‌کرن.

ژلایه‌کتی دیفه هندهک مفایهک گرنگ ژ هندهک پەرتووکیین به‌لگه‌نامه‌یی یین گریډایی ب پرسی
کوردی فە دبه‌لگه‌نامه‌یین ئه‌میریکی دا هاتیه وه‌رگرتن وه‌کو پەرتووکیین وریا ره‌حمانی، (میژوووی
په‌یوه‌ندییه‌کانی کوردوئه‌میریکا) و (شوره‌شی ئه‌یلوول له‌به‌لگه‌نامه‌ نه‌ینیه‌کانی ئه‌میریکا دا) دقان پەرتوکاندا
به‌حسب پرسی کوردی و شوره‌شا ئه‌یلولن هاتیه کرن، هه‌روه‌سا پەرتوگا، لقمان ابراهیم میحو (کورد و
کوردستان له‌ به‌لگه‌نامه‌ نه‌ینیه‌کانی ئه‌میریکادا، به‌شی یه‌که‌م: کوردستانی عیراق) کودفتی پەرتوکتی دا ب
دریژایی باس پرسی کوردی ل رۆژه‌لانا نافین و سیاسته‌تا ئه‌میریکا هاتیه کرن، ریژه‌کا دیارا به‌لگه‌نامین
ئه‌میریکی لدور شوره‌شا ئه‌یلولن تیدا دیارکریینه، ده‌همانه‌مدا مفا ژ هندهک فە‌کولین و ژیده‌ریډی دی
یین گریډایی ب سیاسته‌تا ئه‌میریکا به‌رامبه‌ری عیراقی ب گشتی هاتیه وه‌رگرتن. هه‌روه‌سا دقه‌گه‌راندتین
روویدانین دیروکیدا. ده‌همان ده‌مدا، مفا ژ چه‌ندیین ژیده‌ریډی دی هاتیه وه‌رگرتن و بووینه ئه‌گه‌ری
زه‌نگینکرنا فە‌کولین.

ریبازا دفتی فە‌کولین دا هاتیه بکارئینا (ریبازا شروفه‌کرنا چه‌ندایه‌تی یه) ژبه‌رکو ئه‌ف ریبازه لدوئیف
شیوازی بابه‌تی فە‌کولین دگونجیت، چونکی خودانی فە‌کولین بزافکرینه پشت به‌ستنی ل سه‌ر کوومه‌کا
ژیده‌ریډی کوردی، عه‌ره‌بی، ئنگلیزی و به‌لگه‌نامه بکه‌ت، ئه‌ف ریبازه ب هوویری و کویری دوئیفچوونا
چه‌وانیا شروفه‌کرن و به‌ریخودانا پیزانینان دناف ژیده‌ران دا لدور هه‌لوئیسیتی ئه‌میریکا ژ پرسی کوردی ب
گشتی و شوره‌شا ئه‌یلولن ب تابه‌تی دکه‌ت و کارقه‌دان و هه‌لوئیسیتین حکوومه‌تین ئه‌میریکا ژ پرسی
کوردی بو ته‌خا خوانده‌فانان دیار دکه‌ت.

ده‌رازینک

هه‌ر ژ ده‌ستپیکا رویدانا شوره‌شا ئه‌یلوولن ل سالا ۱۹۶۱ تا ۱۹۷۰ی ویلایه‌تین ئیکگرتین ئه‌میریکا
(سیاسه‌تا نه‌مایتیکرن دکاروبارین نافخوین عیراقی دا به‌رامبه‌ری پرسی کوردی ل عیراقی). بکارئینایه
(Gibson, 2013,11; Korn, 1994, Carter, 2014). به‌لن پشتی راگه‌هاندنا ریکه‌فتنما ۱۱ ئادار ۱۹۷۰ی
ئه‌میریکا هه‌لوئیسیتی خوه به‌رامبه‌ر پرسی کوردی گه‌وری، ئه‌و ژی پشتی حکوومه‌تین ئیسرائیلی و ئیرانی
بو حکومه‌تا ئه‌میریکا دیارکری، کو به‌اریکاریا حکومه‌تا ئیکه‌تیا سوئیه‌تی ئه‌ف ریکه‌فتنما هاتیه
موکرن (Vis, 2014, 18). پشتی ئه‌فا لسه‌ری ئاماژه پیه‌اتیه‌دان حکوومه‌تا ئه‌میریکا به‌ویری دوئیفچوونا
ئه‌فتی چه‌ندی دکر، ئه‌و ژی پشتی کو ئیران، تورکیا و سوریا لسه‌ر ئاستی هه‌ریمی دژایه‌تیا خوه به‌رامبه‌ر

فئ ریکهفتنامئ دیارکری و حکومهتا ئیکهتیا سوفیهتی ههلویتئ خوه هه مبهری فئ ریکهفتنامئ بو رایا گشتی راگه هاندی و دیارکری، حکومهتا عیراقئ پینگافهک گرنگ بو چاره سه رکرنا پرسا کوردی هافیتیه و هیفی خواست به ندین فئ ریکهفتنامئ دماوهی هاتیه ده ستیشانکرن دا بهینه جیه جیکر (Shukri,2017).

ئهف هه لویتئ ئیکهتیا سوفیهتی بو ئه گهرئ هندئ، کو ئه مریکا دگهل ههف پهیمانئ وئ ل دهقهرئ کهفتنه دبرافاندا و دهست ب چالاکیئ نوی یئ دبلوماسی کرن و ئیک ژ پالدهرین سه ره کی یئ فان بزافان شاهئ ئیرانئ (محهمه د رزا شاه په هلهوی ۱۹۴۱-۱۹۷۹) بو (ئه مین، ۲۰۱۵، ۱۵۱-۲۵۴) دهه مان ده مدها، سه رکردئ شوره شی (مهلا مستهفا بارزانی ۱۹۰۳-۱۹۷۹) به رهف ته هران بریکهفت و چاف ب شاهئ ئیرانئ کهفت، دقئ چاکیهفتنئ دا شاهی ب نافئ خوه و ئه مریکا سوزین گرنگ ب مهلا مستهفا بارزانی دان ب مه رجه کئ ئه و ریکهفتناما ۱۱ ئادارا ۱۹۷۰ئ، یا دگهل حکومهتا به غدا مورکری ب هه لوه سینت. به روفاژی هزر و بیرین شاهی مهلا مستهفا بارزانی پینگیریا خوه ب ریکهفتنامئ راگه هاند (Franklin,2019,20).

هه ژیه بیژین مهلا مستهفا بارزانی وه سا بو دچوو دقئ حکومهتا عیراقئ سوزا خوه ده رباره ی جیه جیکرنا به ندین فئ ریکهفتنامئ بجهینت، به لئ به روفاژی هزر و بیرین نافبری حکومهتا عیراقئ ئهف ریکهفتنامه وهک ته کتیکهک سه بازی بو دووباره ریکهستن و بهیزکرنا هیزین خوه یئ سه بازی بکار دئینا، ژ بهر هندئ ل نسانا ۱۹۷۰ئ ریکهفتنهک سه بازی دگهل ئیکهتیا سوفیهتی مورکر ب مه ره ما پیشفه برنا هیزین خوه یئ سه بازی ژ بهر فئ چهندئ حکومهتا ئیکهتیا سوفیهتی چهن دین جورین چه کی یئ پشکهفتی (تانهک، توپ، فروکه) پیشکشی حکومهتا عیراقئ کرن (Gibson, 2013,155). ل دوماهیا سالا ۱۹۷۰ئ و ده ستییکا ۱۹۷۱ئ ژ بهر کو حکومهتا عیراقئ پابه ندی جیه جیکرنا به ندین ریکهفتناما ۱۱ ئادارئ نه بوو، له ورا کورد بقئ چهندئ نیگه رانبوون و سه ره رایب هندئ دقئ ماوهی دا هه فرکی دناقه را سه رکردایه تیا شوره شی و حکومهتا عیراقئ به رهف توندی دچوون، پتریا جاران هه والگیریا ئه مریکا (CIA) (پیزانین ب ریکا راویژکارئ سیاسی یئ ئسرائیلی (بن یوهانان) ل ته هران وه ردگرتن، ژ به کو دقئ ماوهی دا ئسرائیلی بنهینی ب هاریکاریا ئیرانئ پشته فانی شوره شی دکر، ههروه سا ئیران و ئسرائیل هه فیهیمانئ بهیزین ئه مریکا بوون لدهقهرئ (سالح، ۲۰۱۳، ۸۹).

دهه مان ده مدها، دوستیئ کوردا ل ئه مریکا دقیا ب رولئ خوه رابن د هاریکاریکرنا کوردان دا، داکو ئه مریکا پالدهن پشته فانی دوزا وان یا نه ته وهی بکه ن و بو فئ مه ره مئ ل ۱۶ کانونا دووی ۱۹۷۱ئ نوینه رئ شوره شا ئه یلوولئ ل ئه مریکا (کامیران به ردخان) بهاریکاریا دوستئ کوردا دادوه رئ ئه مریکی (ویلیم دووگلاس) جفاتا هاریکاریا کوردی ئه مریکی دامه زرانده بوو (Gunter,1994,465-474)، دووگلاس سه روکئ فه خری یئ فئ جفاتئ بوو، ههروه سا ل ده مئ کامیران به درخان نه یئ ناماده (د. شه فیق قه زاز) جهی وی دگرت، هه ژیه بیژین ئه فئ جفاتئ نیژیکی ۴۰ نامه یان بوو ده زگه هین

حکومی یێن ئەمریکا ھنارتبۆن و تێدا باسێ رهوشا ئابووری و سیاسی یا کوردستانێ کر بوو، ھەرھوسا داخواز ژ ئەمریکا کربوو سەر ژنوو کوردستانێ بنیات بنن پشٹی شەریێ دەھ سالی یێن دناقبەرا ھێزیێن پێشمەرگە و حکومەتا عێراقێ دا ھاتین رویدان، کۆ ئەفە ئیکەمەین نوینەراتی کوردی بوو ل دەرفە و بارەگایێ وی ل (ماشتتیوس) بوو (Franklin,2019,79-89).

ھەرھوسا ژ لایەکی دی فە مەلا مستەفا بارزانی ب بەردەوامی بزاف دکرن پشستەفانیا ئەمریکا بەدەستفەبێنت و بوقی مەرەمی ل ۱۶ تیرمەھا ۱۹۷۱ی نوینەرێ خوە (زید ئوسمان) ھنارتبو بالیوزخانا ئەمریکا ل (بیرۆت) ئی ، ھەژییە بیژین نافبری نامەھیک دابو قی و دقێ نامیدا داخوازا دانوستاندنێن نھینی دگەل نوینەرین ئیسرائیل، ئیران و ئەمریکا ل بیرۆت کر بوون، و مەلا مستەفا بارزانی پێخوشبوو ھزرین ویلاھتین ئیکگرتیین ئەمریکا ل دۆر سەرھلدانەکا کوردی عەرەبی ب دژی رژیما بەعسا عێراقی بزانت (میھو، ۲۰۰۹، ۱۹۴). ژلایێ خوەفە بالیوزخانا ئەمریکا بو ئوسمانی دابو دیارکرن : "سیاسەتا ویلاھتین ئیکگرتیین ئەمریکا ئەوھ کو نەفیت مایتیکرنێ دکاروبار و کیشەین نافخوین وەلاتەکی دی دا بکەت". ھەرھوسا بالیوزخانا ئەمریکا دابو دیارکرن کو ئوسمانی ل بەرھ ژ لەندەن فەگەرت عێراقی و دبیت سەرەدانا بالیوزخانا ئەمریکا ل بەغدا بکەت داکو بزانیات کا ھەلوێستێ ئەمریکا بەرامبەری پرسی کوردی گھورین بسەردا ھاتیە یان نە(رەحمانی، ۲۰۰۹، ۲۵۸).

ل ۲۹ ئەیلوولا ۱۹۷۱ی حکومەتا عێراقی بزافا تیرورکرنا مەلامستەفا بارزانی کر و ئەقێ بزافا حکومەتا عێراقی باوھری دناقبەرا ھەر دوو لایەنان دا ب تەمامی لاوازر، و دبەرامبەردا سەرکردایەتیا شوڕەشی بزافکرن دەرگەھین دانوستاندنا دگەل شاھێ ئیرانی فەکەن، ژبەرکو دقێ ماوھیدا ئیران مژوبلی پرسی کەناری کەندافی بو دگەل عێراقی، ھەرھوسا دقێ ماوھیدا بەریتانیا ھێزیێ خوە ژ کەندافی فەکیشا بوون، بقی چەندێ ئیران ببۆ زلھێزەک ھەریمی یا بەیژ بو پاراستنا بەرژھووندین ئەمریکا ل دەفەری، ژبەر ھندی ئەمریکا ب ھاریکاریا ئیرانی بزافدکرن سنورەکی بو عێراقی یا کو دقێ دەمیدا بەرھەف بلوکی ئیکەتیا سوڤیھتی دچوو دانت (Franklin,2019,79-89). لڤیری شاھێ ئیرانی پێشنیارا پشستەفانیکرنا شوڕەشا کوردی ژ ئەمریکا کر(Gunter,1994,467).

ب درێژاھیا سال ۱۹۷۱ی سەرکردی شوڕەشا ئەیلوولێ مەلا مستەفا بارزانی ب بەردەوامی بوو روژنامەفان و دبلوماتکارین ئەمریکی دایە دیارکرن، کۆ بتنی رژیما عێراقی ب ھاریکاریکرنا کوردا دی ھیتە ژنافبەرن یان لاوازر، دگەل ھندی دا ویلاھتین ئیکگرتیین ئەمریکا ب بەردەوامی پێشکیشکرنا ھاریکارییان ب شوڕەشا ئەیلوولێ رەتکرییە و واشنتۆن ل ھیشیا ھندی بوو کۆ رژیما بەعس ژلایێ دوژمنین وی یێن نافخویی و ھەریمی ل سەر دەستھەلاتی ل عێراقی لادەن. ژبەر وان قەرزی ئابووری یێن کەتین سەر عێراقی و ھەرازیبونا کوردا ژ شێوازی حکومرانیا وی، ھەوھسا نەئارامیا نافخوی ببوو ریگر د ریکا حکومەتا عێراقی دا کۆ ھێزا خوە نیشا دەرفە بەدەت، لەورا ل سالا ۱۹۷۱ی، ھندەک

دبلماتکارین ئەمریکا ل روژههلاتا نافین و بهرپرسین ل واشنتون ل وی باوهری بون دی رژێما بهعسا عێراقی بتنی ماوهیه که کورت ل سەر دهستههلاتی مینت (Little,2010,63-98).

روژناما(نیویورک تایمز The New York Time NewsPaper) یا ئەمریکی دایه دیارکرن ژ دهستیپیکا سالانە ۱۹۷۱ تا دهستیپیکا ۱۹۷۲ مەلامستەفا بارزانی بو چەندین جارا باره‌گایین خوه گهورینه و بەرده‌وام د مەترسیا تیروورکرنی دابو، چونکی دفی ماوهیدا دوو جارن بزافا کوشتن و تیروورکنا وی ژلاین حکومه‌تا عێراقی فە هاتبودان، لەورا پشتی فان بزافان نافیری بنگههین خوه زۆر ناسی و بهیز کربون و زور زەحمەت بو ئیک خوه بگههینت باره‌گایین وی، چونکی ژماره‌کا زورا خالین پشکینتی ل دەوروبه‌رین باره‌گایین وی هاتبوون دانان، پشتی بزافین تیروورکنا مەلا مستەفا بارزانی سەرکردایه‌تیا شورەشی پتر بزافکرن پرسا کوردی ب جیهانی بدەن نیاسین، گوتار و راپورت ب ریکا روژنامه‌یین جیهانی ب تابه‌تی یین ئەمریکی ل دور پرسا کوردی د نقیسان و تیدا کاودانین گشتی یین کوردا ل ژیر دهستههلاتا رژێما بهعسا عێراقی شروقه‌دکرن (Little,2010,67).

توه‌ری ئیک: بزافین سەرکردایه‌تیا شورەشا ئەیلوولی ژبو بدەسته‌ئینانا پشتەفانیا ئەمریکا (۱۹۷۲-۱۹۷۳)

ل ۹ نیسانا ۱۹۷۲ی حکومه‌تا ئیکه‌تیا سوفیه‌تی و حکومه‌تا عێراقی ریکه‌فتنامه‌ک (هه‌فالینی و هه‌فکارین Friendship and Cooperation) بو ماوی پازده سالن مورکربوو، بەندی نه‌هی یین ریکه‌فتنامی دیارکربوو، "دبه‌رژه‌وه‌ندی هه‌ردوو وه‌لاتاندايه‌ هاریکاریا پیشکیشی ئیک دوو بکه‌ن ژبوو پیشفه‌برنا شیانتین به‌ره‌فانیکرنی". هاتیه‌ زانین کو هزرا سه‌ره‌کیا ریکه‌فتنامی ل سەر که‌نداقتی فارسی بوو، ژبه‌رکو ئارمانجین وی ل سەر چو وه‌لاتین دی نه‌هاتبودانان، بیگومان ئەفه‌ژی مه‌ترسی بو ل سەر به‌رژه‌وه‌ندی ئەمریکا و ئیرانی ل ده‌فه‌ری (میهو، ۲۰۰۹، 199). ژبه‌ر فی فاکته‌ری هه‌ستیاری ژلایه‌کی فه، ل گولانا ۱۹۷۲ی، ئیرانی ب هه‌می شیانتین خوه یین دبلوماسی ویلایه‌تین ئیکگرتین ئەمریکا پالدا هاریکاریا پیشکیشی سەرکردایه‌تیا شورەشا ئەیلوولی ل کوردستانا عێراقی بکه‌ت، چونکی ب هزرا ئیرانی، ریکه‌فتناما عێراق و سوفیه‌تی دی پیکه‌هی کومیونیست و سوفیه‌تی ل ده‌فه‌ری به‌یزکه‌ت و دی زیانین گه‌هینیت به‌رژه‌وه‌ندی و ئاسایشا نه‌ته‌وه‌ی یا ئەمریکا و هه‌فه‌یمانین وی ل روژه‌هلاتا نافین (Gunter,2011,167; Franklin,2019,91; Alvandi,2016,50-57).

ژبه‌ر هندی ل ده‌می ۳۰ گولانا ۱۹۷۲ی ل زفرینا خوه ژ (کونفراسی موسکو Moscow Summit) سه‌روکتی ئەمریکا (ریچارد نیکسون Richard Nixon ۱۹۱۳-۱۹۹۴) و وه‌زیری ده‌رفه‌ یی ئەمریکا

(۱) بنیره:

Hall, M.K., 2008. *Historical Dictionary of the Nixon-Ford Era*. Scarecrow Press, p. 11.

هیتیری کسنجهر (Henry Kissinger-۱۹۲۳-؟) ^۴. سهره‌دانا ئیرانتی کر. ژلایئ خوه‌فه شاهئ ئیرانتی کاودانئین کوردا بو شروفه‌کرن و نافبری بو دابو دیارکرن: "کوردا باوه‌رییه‌کا موکم ب ویلایه‌تئین ئیکگرتئین ئه‌مریکا هه‌یه و دقئین به‌ئینه پرچه‌ککرن ژلایئ حکومه‌تا ئه‌مریکا فه". هه‌روه‌سا د کوومبونا خوه دا شاهئ داخواز ژ نیکسونی کر پیشکدارئین دگهل ئیرانتی بکه‌ت د پرچه‌ککرن کوردان دا. ژبه‌رکۆ دبه‌رژه‌وه‌ندیا ئه‌مریکا و ئیسرائیلئ دابوو کۆ رژیما توندا عیراقتی لاوازیبکه‌ت، ئه‌فجا سه‌روکتی ئه‌مریکا ل سه‌ر داخوازی شاهئ ئیرانتی رازیوو و دا دیارکرن: "هه‌رتشته‌کتی هه‌فال و هه‌فه‌په‌یمانئ وه‌فادار بخوازت دئ ئه‌و بیت" (Nehme & Meho, 1995, 41-55; Offiler, 2015, 44).

ژلایئ خوه‌فه کوردا کوره‌کتی مه‌لا مسته‌فا بارزانی یئ بناقتی (ئیدریس بارزانی ۱۹۴۴-۱۹۸۷) و سیاسه‌تمه‌داره‌کتی کورد یئ بناقتی (مه‌حمود ئوسمان ۱۹۳۸-؟) (خول، ۲۰۱۳، ۶۲). هه‌نارتنه واشنتۆن، داکو بوو حکومه‌ت و هه‌والگئیریا ئه‌مریکا بده‌ن دیارکرن کانتی ئه‌و پیدفتی چ هاریکارئین سه‌بارزای و ئابووری نه، نوینه‌رئین شوره‌شا ئه‌یلوولئ ل باره‌گایئ هه‌والگئیریا ئه‌مریکا (CIA) دگهل ریفه‌به‌رئ () (CIA) ریچارد هلیم (Richard Helm ۱۹۱۳-۲۰۰۲) (ره‌حمانی، ۲۰۰۹، ۳۱) و نوینه‌رئ کوجکا سپی و (گول ریچارد که‌ندی (Gold Richard Kinndy) نوینه‌رئ هیتیری کسنجهری یئ نه‌نجومه‌نتی ئاسایشا نه‌ته‌وه‌ی یا ئه‌مریکی کوومبون، دقتی کوومبونئ دا نوینه‌رئین شوره‌شا ئه‌یلوولئ بو ئاماده‌بویا دیارکر بوو، کۆ سه‌رکردئ شوره‌ش مه‌لا مسته‌فا بارزانی، هزرئ د هاریکارئین سیاسی، ئابووری، له‌شکه‌ری و هاریکارئین هه‌والگئیریا ئه‌مریکا بقی ره‌نگئ ل خوارئ دکه‌ت:

۱. دانپیدان ب ئارمانجئین شوره‌شا کوردی ژبوو بده‌ست فه ئینانا حوکمئ خوه‌بریفه‌برئ (ئوتونومی) و به‌رده‌وامی دان ب په‌یوه‌ندئین نه‌ئینی یئین راسته‌وخو دناقبه‌را سه‌رکردایه‌تا شوره‌شا ئه‌یلوولئ و ده‌سته‌ه‌لاتداریا ویلایه‌تئین ئیکگرتئین ئه‌مریکا.

۲. پیشکشکرنا هاریکارئین له‌شکه‌ری یئین به‌یز داکو هیزئین کوردی وه‌ک هیزه‌کا له‌شکه‌ری یا خودان شیان ریکبخت و به‌ره‌ف ئارمانجا ژنافرنا حکومه‌تا به‌عس ل به‌غدا بت یان هه‌ر چونه‌بت هیزئین له‌شکه‌ری یئین عیراقتی لاوازیبکه‌ت، داکۆ حکومه‌تا عیراقتی وه‌ک ئالافه‌ک دبلوماسی دده‌ستئ ئیکه‌تیا سوقیه‌ت دا بو ئیخستنا مه‌ترسیان لسه‌ر به‌رژه‌وه‌ندئین ئه‌مریکا و هه‌فه‌په‌یمانئ وئ ل ده‌قه‌ری لاوازیبکه‌ت.

۳. پیشکشکرنا هاریکارئین له‌شکه‌ری ب چه‌کئین پیشکه‌فتی.

۴. دروستکرنا په‌یوه‌ندئین نه‌ئینی یئین هه‌والگئیرئ دناقبه‌را هیزئین شوره‌ش و هه‌والگئیریا ویلایه‌تئین ئیکگرتئین ئه‌مریکا دگهل پیشکشکرنا هاریکارئین بوو هه‌والگئیریا شوره‌ش.

^۴ بنیره

Esty, J. C. (2017). Kissinger's Strategy in the Iraqi Kurdish Rebellion of 1972-75: False Start or Foundation of American-Kurdish Partnership?, P.10.

5. ژبوو بهردهوامی دانئ ب فان خالین لسهری هاتین دیارکرن و په یوه نډین راسته و خو دنا فبه را سه رکردایه تیا شوره شی و هه والگیریا ئەمریکا دا، نوینه رین شوره شی دابو دیارکرن، کو مهلا مسته فا بارزانی دقیت باره گایه کئ هه والگیریا ئەمریکا ئەفجا چ یئ بهروهخت یان بهردهوام ل باره گایئ وی ل (حاجی ئومهران) بهینته فه کرن (Gibson, 2013,172; Nehme& Meho,1995,55).

ئهو که سایه تیپن دقئ کومبوونئ دا ئاماده بوین گه هشتنه وی باوه رین کو پرسا کوردی، (ب کارتیکرن و هه فحه می فه هاتبوو وه رگرتن). ویلایه تین ئیکرتین ئەمریکا ب سه روکایه تیا حکومه تی و دگه ل هیئری کسنجهری راوژکاری ئه نجومه نئ ئاسایشا نه ته وه ی یا ئەمریکا پلانا هاریکاریان بنهینئ بو کوردان دارشت بوو (Ali,2017,18).

ل ۳۱ گولانا ۱۹۷۲ئ وه زیړی ژیرخانا ئەمریکی (جون باودن کانالی John Bowden Connally ۱۹۱۷-۱۹۹۳) یئ کو روله کئ گرنگ د بانگه شین هه لبارتتا نیکسونی دا هه ی ب نهینئ فه بو ئیرانئ هاته هنارتن دا کو شاهی ناگه هداربکهت کو پروژئ هاریکاریکرن شوره شا کوردی ل عیراقئ ژلایئ حکومه تا نیکسونئ فه هاتیه په سه ندرکن و کوردا پشت راستبکهت کو خیانهت ژلایئ ئەمریکا فه ل کوردا ناهیتته کرن. بهلئ یاسه یر ئهو بو کو نیکسونی و کسنجهری بریاردا هه می ستافی وه زاره تا دهرقه بهینته گهورین و وه زیړی دهرقه (ویلیم پی روگرس Willam p. Rogars) ل درور قئ چهندي نه هیتته ناگه هدارکرن (Waisy,2016,1887).

ل ۵ل حزیرانا ۱۹۷۲ئ د بهلگه نامه کئ دا یا کو ژلایئ باره گایئ CIA ل ته هران فه بوو وه زاره تا دهرقه هاتیه هنارتن تیدا دیارکریه نویتین دانوستاندین شاهی دگه ل کسنجهری ل دور بارو دوخین کوردا دیار دبیت کو شاهی باوه ری ب هندئ هه بوو کو نوینه رین شوره شا ئه یلوولئ ئه وین چوینه ئەمریکا پیدقی بوو بنتئ ژلایئ کسنجهری فه بینه پیشوازیکرن، و شاهی دیارکربوو پیدقیه کسنجهر ب هویری گوهداریا نوینه رین شوره شی بکهت و پرسا وان ب هویری فه کولیت و پشتی هینگئ شاه چافه رین وی چهندي بو کو کسنجهر بوو چوین خوه ل دور قئ چهندي بوو دیار بکهت. دیارکرن سیاستین حکومه تا دهسته لاتدار ل عیراقئ شاهی باوه ری ب هندئ هه بوو پیدقیه کورد بهینته پاراستن و نه هینه نه چارکرن ل دویف هه مان سیاستین حکومه تین عیراقئ بچن و ژ کارتیکرنا بلوکن کومیونستئ یئ سوفیه تی بهینته پاراستن (Ali,2017,79; Nehme& Meho,1995,55).

سه ره رای هندئ ل ۲۳ل حزیرانا ۱۹۷۲ئ جیگرئ سه روکئ ئەمریکا بو کاروبارین ئاسایشا نه ته وه ی جه نه رال (هاک هارلود ساندەر Hak Harlod Standar) چهندين پیشیار ل دور بریارا هنارتنا میلیون و نیف دلاران هه یفانه وه (پشته فانیه ک لوجستی) بو سه رکردایه تیا کوردی دیار کربوون: ۱. هه رزا سه ره کی ئهو بو کودقیت ئەمریکا خوه ژ پیشکبکرنا راسته و خو یا هاریکاریان ب کوردان بدهت پاش.

۲. ریفه‌به‌بری هه‌والگێریا ئەمریکا (هەلیم) دزانیت کۆ هه‌والگێریا ئێران دەست ب پێشکێشکرنا هاریکاریان ب کوردان کرێه.

۳. ب کورتی پارێن پێدفی ل ده‌فهری بۆ هاریکاریکرنا کوردان ده‌هاتنه پێشکێشکرنا ژبه‌ر فێ چهندی پێدفییه ئەمریکا فێ چهندی به‌یلته ب هێفیا هیزین ده‌فهری فه.

۴. خالا گرنگ ئەو بۆ کۆ کوردا دفیا پشته‌فانیا ئەمریکا بده‌ستفه بینن، داکو ناف و ده‌نگی وان ل روژه‌لاتا نافین به‌لاقببت، هه‌رتشته‌کی ئەمریکا ب ریکا پشته‌فانیا لوجستی ئەنجامبدهت پێدفییه د سروشتی خوه‌دا فه‌شارتی به‌ینت، ژبه‌رکۆ ئەگه‌ر فێ چهندی باشیه‌ک پێشکێشی مه‌لا مسته‌فا بارزانی کر دی نافبری فێ چهندی ئاشکه‌راکه‌ت. و ئەف چهنده دی ئەمریکا ئیخته د هه‌لوسته‌کی نه‌خوشدا دناف شه‌رین چه‌کداری یین روژه‌لاتا نافیندا (Franklin,2019,178-179)..

۵. لقیبری تشته‌کی ئاشکرا یی هه‌ی ئەگه‌ر ئەمریکا بقیت پشته‌فانیا کوردا بکه‌ت ژبو بده‌ستفه‌ئینانا حوکمی خوه‌به‌ریفه‌برنی ژ حوکمه‌تا عێراقی، گرنگترین خال ژبو پێشکێشکرنا هاریکاریان ئەوه کۆ حوکمه‌تا عێراقی ژ پێشکێشکرنا هاریکاریین سوڤیه‌تی به‌ینه‌ت دویکرک و په‌یوه‌ندیین وی دگه‌ل پارتا کومیونیستا عێراقی به‌ینه‌ت لاوازکرن. دگه‌ل فان پێشنیاریین هاتینه‌ت دیارکرن ژبو کیمکرنا رولی سوڤیه‌ت ل عێراقی پرسیاره‌ک ب به‌رده‌وامی ده‌جھێ خوه‌دا ما‌بو ئەو زی ئەو بوو، ئەری پشته‌فانیا ئەمریکا گرنگ بۆ ژبو سه‌رکه‌فتنا کوردا؟ دفی ده‌میدا کورد به‌رده‌وامی چالاکبوون، ژبه‌رکۆ بوماوی چهنده‌ت ساله‌کا هاریکاری ژ لای ئێران و ئیسرائیل و ئوردنی بۆ وان ده‌هاتن پێشکێشکرنا، ژبه‌ر هندی پێدفی بۆ ئەمریکا فێ چهندی به‌یلته ب هێفیا وه‌لاتین هه‌ریمی فه‌ ئەوین هه‌زدرک فێ چهندی ئەنجامبدهن، ژبه‌ر هندی ئەگه‌ر ئەمریکا دفیت هاریکاریین سه‌ربازی پێشکێشکه‌ت بێگومان پێدفییه فێ چهندی ب ریکا وه‌لاتین هه‌ریمی ئەنجامبدهت نه‌ک راسته‌خو هاریکاریان پێشکێشی کوردان بکه‌ت (Ali,2017,81).

ل دویف هه‌زروبییرین سه‌روکی به‌ری یی شاندى دانوستاندنکارى کورد دگه‌ل حوکمه‌تین عێراقی محمود ئوسمانی، "ل ده‌می ساله‌ ۱۹۷۲ی په‌یوه‌ندی کوردا دگه‌ل ئەمریکا ده‌ستپیکری بتنی لسه‌ر ئاستی هه‌والگێریا ئەمریکی CIA ده‌ستپیکرن، ئەو په‌یوه‌ندی دنه‌ینی بون. ئەمریکا چوجاران ئاماده‌ نه‌بویه په‌یوه‌ندی ئاشکرا و سیاسی دگه‌ل کوردا ده‌ستپیکه‌ت ژبه‌ر هندی ئەف په‌یوه‌ندیه‌ بتنی لدویف رینمایین CIA ب سه‌روکاتیا ریچارده‌ هلیم بوون" (Othman,2000).

هه‌ژی یه‌ بیژین ب ریکا رازیبونا به‌رنامه‌ هه‌فکاریا کوردی و ئەمریکی و ئێرانی، ئاره‌زویا ئەمریکا بتنی بۆ روژه‌کی بوو، هه‌روه‌سا بۆ نیکسونی و کسنجه‌ری پروژه‌ بتنی ژ ئەنجامی هنده‌ک فاکته‌رین سیاسی یین نه‌چاهه‌ریکری بوو و گرنگترین ئەگه‌رین ل پشت ئەفی چهندی ئەفین ل خوارى بوون:

۱. ئەمریکا ب خومالیکرنا کومپانیا نه‌فتا عێراقی زۆر نه‌خۆش و نه‌ئارامبوو.

۲. ئەمىرىكا بەرپىخوھددا عىراقنى ۋەك ئالاقەكەن كۆمىونىستى دەستى دەستەلاتداريا ئىكەتيا سوڧىيەتى دا ژبۆ تىكدانا ئىمناھيا ۋەلاتىن كەنداقنى فارسى.

۳. دناف خوھدا عىراق يا بەپزىبىت ۋە نەدەھىلا ھەڧەپەيمان ۋە ھەڧالەين ۋى ڧەپەن پىن خوھ ل دەڧەرى پەيدا بىكەن، بڧى چەندى دا رولى ئىرانى ۋەك (پولسىپ پاراستنا كەنداقنى فارسى)، لاوازكەت.

۴. دا كۆپت بەرامبەرى داخوازىپىن عىراقنى ل دور دەڧەرىن كۆپتى لاوازىبىت.

۵. ھەرەسا دا ئىسرائىل دەڧەسەنگيا ستراتىجيا لەشكەرى دا دگەل جىھانا ەرەبى لاوازىبىت.

۶. رىكەڧتناما سوڧىيەتى ۋە عىراقنى دا ھەڧرىكىپى دناف چەپرەۋپىن كوردا بەپزىكەت (Waisy,2016,184).

ژ ئەڧان خالپن لەسەرى ھاتىن دياركرن رووندىبىت كۆ ئارمانجا سەرەكى يا ۋىلايەتپىن ئىكگرتىپىن ئەمىرىكا ژ پىشتەڧانىكرنا شورەشا ئەيلوۋلى چەند خالەكىن ستراتىجى پىن گرنگ بوخە ڧە دگرن كۆ ئەۋزى: ۱. رىگرتنا ل بەرڧرەھبونا ھىزا ئىكەتيا سوڧىيەتى ل كەنداقنى فارسى.

۲. بەپزىكرنا ئىرانى ۋەك پولىسا پاراستنا كەنداقنى فارسى.

۳. پاراسنا ۋەلاتى ئىسرائىلى بۆ نەھىلانا بەرڧرەھبونا شەرى ەرەب ۋە ئىسرائىلى ل دەڧەرى (Gibson, 2013,180).

ل دور ئارمانجا ئىكى ياڧەن ستراتىجى پى دەڧەرى شروڧەكرى كىسنىجەرى دابۆ دياركرن د دووسەد سالىن بزاقپن بەرڧرەھكرنا ھىزا خوھ ھەمبەرى كەنداقنى فارسى ب ئاشكرابى خوھ ددت دياركرن كو ئىكەتيا سوڧىيەت دڧيا كارەكى خەلەت ل دەڧەرى ئەنجامبەدت. ھەلەت ئەڧ چەندە ھات پىشتى ل ۱ حىزىران ۱۹۷۲ئى سەرۋكى عىراقنى، (احمد حسن بكر ۱۹۶۸-۱۹۷۹) د گوتارەكەن دا ب رىكا تەلەڧزىيون ۋ رادىويا عىراقنى راگەھاندى خومالىكرنا نەڧتا عىراقنى سەرەڧتتەكا دى يا سىياسى يە بۆ ەرەبان ب دژى ھىز ۋ بەرژھوئەندىن روژئافابى، ب تايپەتى ئەمىرىكا ۋ بەرىتانىا ل دەڧەرى، ئەڧ چەندە سەرۋەريا عىراقنى لەسەر ژىدەرپىن ۋى پىن سروشتى دەسەلمىنت، ھەرەسا ھىزەك سىياسى، ئابوورى ۋ سەربازى بەدت عىراقنى ل دەڧەرى ۋ بوكومپانىپن بىانى خويا دكەت پىدڧىيە ھوین رىزى ل سەرۋەريا عىراقنى بگرن ۋ ڧەرەبویا عىراقپان بەدن (Ali,2017,85).

ژبەر ھندى ل تەباخا ۱۹۷۲ئى، ھارىكارپىن سەربازى ۋ ئابورى پىن ئەمىرىكا ب شورەشا ئەيلوۋلى دەستپىكرن، ئەڧ پىرۆژھ لژىر سەرپەرشتيا راستەۋخۆ يا ھەۋالگىرىيا ئەمىرىكا CIA دەھاتە رىڧەبرن، بىتنى كىسنىجەر ژ ۋەزارەتا دەرڧە يا ئەمىرىكا ھایدارى ئەڧى چەندى بۆ ۋ دەزگەھىن دى پىن ب سەر ڧى ۋەزارەتى ڧە پىشكدارى دڧى پلانا نەپنى يا ھەۋالگىرىيا ئەمىرىكى دا نەكر بوو. دەھمان دەمد، سەركردى شورەشا ئەيلوۋلى مەلا مستەڧا بارزانى ھایدارى ڧى چەندى نەبوو، نأڧىرى ۋەسا ھزر دكر رىكەڧت دگەل سەرۋكى ئەمىرىكا، ھەۋالگىرىيا ۋى ۋ ۋەزارەتا دەرڧە يا ئەمىرىكا رىكەڧتتە دگەل ھەمى دەزگەھىن ھكۆمەتا ئەمىرىكا (Shared,2010,174-180) پىدڧىيە بوو ل سەر سەركردایەتيا شورەشى ۋ ب

تایبەتی مەلا مستەفا بارزانی بھویری دویشچوونا ئەفئ چەندئ کربا، چونکی ئەف چەندە ب مان و ئەمانە شۆرەش و کوردانقە گریڈابوو.

دەلگەنامەئەن ھەوالگێریا ئەمریکی دا ھاتیە روونکر، ل ۱ تەباخا ۱۹۷۲ئ، ھەوالگێریا ئەمریکا دەست ب پروگرامی خوە یئ نھینئ یئ لەشکەری بو ھاریکاریکرنا شوەرشا ئەیلوولئ ل عێراقئ کربوو. دقئ سالیڈا ھەوالگێریا ئەمریکا ۲۵۰ھزار دۆلار بو ھەیفەکئ تەرخانکربون و دگەل دوو ملیون دۆلار بو چەکی و پینچ ملیون دۆلار بو سالەکئ تەرخانکربون. ژلائی خوەفە حکومەتا ئیرانئ پشکدارییەک مەزن دقئ پشتەفانیڈا کربوو، سەرجمەئ ھەمی ھاریکاریان دگەل یئەن ئیسرایلی، بەریتانیا و ئیرانئ ب کوردان دگەھشتە ئیک ملیون دۆلار دسالەکیڈا (Gunter,1994,468-471).

دماوہیەکئ زۆرکیمدا مەلا مستەفا بارزانی ھیزئین خوە بو شێست ھزار تا سەد ھزار شەکەران زێدەکر و ئیخستەنە دسەریدا دژئ ھیزئین عێرقئ، بو ماوی سئ سالان شازدە ملیون دۆلار ژ مەزاختیئین ھەوالگێریا ئەمریکا بو کوردان ھاٹنە ھنارتن. ئەو پارئ پشینی بو سەرکەفتنا شوەرشا ئەیلوولئ لسەر دەھاتەکر، لدویف ھزرۆبیرئ کسنجەری ب سئ سەد ملیون دۆلاران دەھاتنە خەملاندن، ژلائی خوەفە شاھئ ئیرانئ بزافدکر کیماسیئ ھەین پربکەت، وەسا ھاتیە زانین ھاریکاریئ ئەمریکا بتئ ھیمایی بوون ئانکو نە بەیز و کاریگەربوون (Gibson, 2013,181). دناف گەرماتییا شەری دا و ژبو پتر بەستفەئینانا ھاریکاریئ سەربازی یئ ئەمریکا بەردەوام مەلا مستەفا بارزانی ددا خویاکرن کو: "من باوہری ب چو ھیزئ دئ نینە ژبلی ویلائیەتئ ئیکگرتیئ ئەمریکا، ئەم ئامادەینە بیئە ویلائیەتا (۵۱) یا ویلائیەتئ ئیکگرتیئ ئەمریکا و نەفتا وەلاتئ خوە بیخینە د خزمەتا ئەمریکا دا و ھەرەسا ئەمریکا دشیئ باوہریا خوە بەدەت مە وەک ھەفالیەک وەفادار دناف ریکخراوا ئوپیک دا، ئەگەر ھاٹ و کوردا شیا حوکمئ خوہرئفەبەرنئ ل عێراقئ بەستفەبەین" (Disney,1980,138).

تەوہرئ دووی: پشتەفانی ھەوالگێریا ئەمریکا ب شوەرشا ئەیلوولئ (۱۹۷۳-۱۹۷۴)

ل ۲۷ ئادار ۱۹۷۳ئ رێفەبەری نقتیسینگەھا بەرژھوہندیئ ئەمریکا (ئارسەر لی لوہر Arthur Lee Lowar) راپورتەک ھەلسەنگاندئ بو وەزەرتا دەرئە یا ئەمریکا ل دۆر سیاسەتا ئەمریکا بەرامبەری عێراقئ ھنارتبوو، نافبری دیارکربوو یا رونە کو بزافا کۆنترۆلکرنا دەستھەلاتئ دریکئدایە دنافبەرا ئەندامئ توند یئ رژیما بەعس و دەزگەئین ئیمناھئ ھەرەسا گروپەکئ پارێزگەرەن ل کوردستانئ یا کو وی دایی نیاسین ب (عێراقەکادی) یاکو ھەفرکی و نەرازیبون لدۆر چالاکیئ ھوفاھە یئ عێراقئ بدژی کوردان دەربری. رێفەبەری نقتیسینگەھا بەرژھوہندیئ ئەمریکا پشینی ھندئ دکر سیاسەتا نوئ دئ سیاسەتەک ھەفرکیداربت بو ئەمریکا و دئ پیچەک دەلیفە ھەبیت گورانکاری لسەر بەینەکر و دگەلدا دبیت گروپئ یاخیوئ بەیزب ژبەرکو دئ ھزرۆ بیرئ وان لدۆر ئەمریکا بنە دەرگەھئ سەرەکی

بۆ تىگەھىشتنا سىياسەتا وى يا دەفەرئى و وى باوهرى بهندى ههبوو كو دقتت ئەمىرىكا سىياسەتەك فەكرى
بىكارىنت داکو هەردوو عىراقان رازىبەكەت (Waisy,2016,187; Disney,1980,138).

ل ۲۹ ئادار ۱۹۷۳ئى كىسنىجەرى داخواز ژ رىفەبهرى نوى يى (CIA) (جىمس رى شلىزىنجر James
R. Schlesinger) كر هارىكارىين ئەمىرىكا ب بارزانى ژ سى مىليونان بو پىنج مىليونان زىدەبەكەت. لدويف
هزرورپىين كىسنىجەرى ئەف چەندە گىنگ بوو ژبەركو حكومهتا عىراقى ببو ئالافەكى بهيز دەستى
ئىكەتيا سوڧىيەتدا ل روژ هەلاتا نەڧىن، دەھماندەمدا حكومهتا عىراقى ب بەردەوامى رىكخراوین
تىرورستى دىنان دەفەرئى و بەرى هیزین چەكدار ددا سنورین رەتكرى و بزافد كر ئاستەنگان درىكا
ئاشتيا عەرەب و ئىسرائىلى دا دروستبەكەن، ژ ئەنجامى فى چەندى شەھى ئىرانى هارىكارىين خوە ب
شورەشا كوردى بو سىە مىليونان زىدەكرن هەرەسا دەست ب هارىكارىين لوجستى و چەكىن گران بو
كودا كر. هەرچەوابىت كىسنىجەرى باوهرى بهندى هەبو زىدەكرنا هارىكارىين ئەمىرىكا و ئەنجامىين
شەرى دبىت شىانين كوردان لاوازكەت و ژ دەفەرئى وان بهينه دەركرن و بتنى شىانين خوە پاراستنى
مىين (Kissinger,1999,135).

هەرەسا دەھمان هەڧىدا CIA دراپورتهكىدا دايە دياركرن پتر ژ هزار تەئىن چەك، دەرمان و
بەتەنى ب كوردان دايەنە و ئەفە دى شانين مەلا مستەفا بارزانى زىدەكەت و بىست و پىنج هزار هیزین
وى بەهيزكەت، راپورتىن هەوالگىرىيى لسەر عىراقى يين ژ بارەگايى بارزانى ل حاجى ئومەرمان دايەنە
خويكارن، هارىكارىين ئەمىرىكا ب رىكا ئىرانى ئەوا ب ۸،۴ مىليون هەرسال و هارىكارىين لەشكەرى و
خزمەتگوزارىيان دگەھاند كوردان (Kissinger,1999,136)، دقى دەمىدا ئىران وەكو پرەكى بو دناڧبەرا
كورد و هەوالگىريا ئەمىرىكا دا، هەژىيە بىژين دقى دەمىدا مەلا مستەفا بارزانى زور بەيز ببو پتر ژ
دوازە سالىن بورى يين شەرى دگەل حكومەتىن عىراقى، هیزا چەكىن بارزانى ئەو پالدا كو رىكەفتناما
دگەل حكومەتا عىراقى و نەڧىڧانیا ئىكەتيا سوڧىيەت و مەترسىان رەتبەكەت، چونكى دقى دەمىدا
دەستەھلاتداریيا ئىرانى پىزانين لدور ئاراستەيىن هیزین عىراقى و تىرورستان ددان بارزانى و ئەڧى
چەندى ژى مەترسى ل دەڧ حكومەتا عىراقى پەيدا كر، دئەنجامدا رىژەكا زور ژ لەشكەرى خوە يى
پىادە رەوانەى دەفەرئى كوردى كر داکو شىانين هیزین شورەشى بو هیزىكرنى
لاوازبەكەت (Esty,2017,16).

ل نەڧەراستا گولانا ۱۹۷۳ئى لوەر هايدارى بزافين نەڧىنى يين ئىكەتيا سوڧىيەت ژبو موركرنا
لىكتىبگەھىشتەكى دناڧبەرا ئىران و عىراقى بوو، ل دەمى ئەڧ چەندە گەھىشتە واشتون وەزارەتا دەرفە يا
ئەمىرىكا راستەوخو كوچكا سى ناگەھداركر، ناگەھداركرنا وى لسەر دوو تەوەرمان بوو.

۱. پىشتەڧانیا ئىرانى ب شورەشا كوردى.

۲. چارەنڧىسى رىكا ئاڧا شەت ئەلەرەب (Kissinger,1999,136).

پشتی هینگن بالیوزخانا ئەمریکا ل تەهران ئەف دەنگوباسە پشت راستکر، لدویف هزروربیرین دبلوماتکارین ئەمریکی دانوستاندین نەینی لدوماهیکا گولانا ۱۹۷۳ئ ل جنیف دەستپیکربوون، ئیران ب ئاشکرای دفا ریکەفتەک نو بەیتەمورکر و تیدا چارەنقیستی ریکا ئافا شەت ئەلەرەب بەیتە دیارکر، بەلئ حکومەتا عێراق ئەف چەندە رەتەر بوو، سەرەرای هندی بەرپرست ئەمریکا ب گەرمی پیشوازییا کونفرانس جنیف وەکو دەستپیکەر د پیشقەچونا پەیوەندیین عێراق و ئیران کر. ریفقەبەری نقیسینگەها بەرژووەندیین ئەمریکا ل بەغدا لوهری ب ئاشکرای دابو خویاکر کۆ پیدقیە ئەمریکا ئیران پالدەت لسەر داخووزین یاسای یین عێراق رازییت، ژبەرکۆ ژنافچونا پەیوەندیان بتایبەتی پەیوەندیین سەربازی دگەل ئیکەتیا سوفیەت و پیشکەفتنا سەرەخوییا عێراق دەرژووەندیا ئەمریکا دابو (Boukalmouna & Boudjelit, 2018, 25).

۲۴ل حزیانا ۱۹۷۳ئ جارەکادی ریفقەبەری نقیسینگەها بەرژووەندیین ئەمریکا ل بەغدا لوهر دابو دیارکر کۆ بیروبووچوون دبلوماتکاران وەسا دیاردکەن، کۆ حکومەتا عێراق براستی دفا دگەل ئیران بگەهتە لیکتیکەهشتەکی داکو بشیت دگەل پرسا کوردی رەفتاری بکەت و هەرەسا هزرا سەرەکی دانیت سەر پیشقەبرنا کەرتی نەفتی پشتی دە سالان ژ خرابوون، نافبری ئاگەه ژ هندی هەبوو، کۆ دبیت بالیوزخانا ئەمریکا ل تەهران هەندەک پیزانین ل دۆر هزرور بیرین وی هەبن، بەلئ ئەگەر وان پیزانین نەبن، نافبری باوهری بەندی هەبوو کۆ دبیت ئەف چەندە هاریکاریا ئەمریکا بکەت ئەگەر حکومەتا ئەمریکا حکومەتا عێراقی لدور فی چەندی ئاگەهدار بکەت ب ریکا لایەنی سین، بو نمونە وەک بالیوزخانا جەزائیر یان تورکیا و بقی چەندی دبیت ئەمریکا پیشقەچووونین سیاسی یین بلەز دناقبەرە عێراق و ئیران دا بینت (Little, 2010, 187 ; Esty, 2017, 16).

ل ۱ تیرمەها ۱۹۷۳ئ حکومەتا عێراقی راگەهاند ئەو بتهمامی پشتا خوە ب موسکو گەرم دکەت ژبەر دوو فاکتەران:.

۱. ژبەر هەفرکییا عێراقی دگەل ئیران ژبو هەفسەنگییا هیزی لدەقەری.

۲. ژبەر پرسا کوردی ل کوردستانا عێراقی.

هەرەسا هاتیە خویاکر ئەوچەکی وی دەمی دەستت هیزین عێراقی دا هەمی ژلای ئیکەتیا سوفیەت و فەرەنسا و هەقەیمانین و یقە بو عێراقی هاتبوون هنارتن، پشتی بورینا دوو هەفتیان ژفی داخویانیا حکومەتا عێراقی دەنگی نەرازیوون ژلای مەلا مستەفا بارزانی قە بلندبو و حکومەتا عێراقی ب کەمتەرەمیکرن و نە جیبەجیکرنا بەندیین بەیانناما ۱۱ ئادارا ۱۹۷۰ئ تاوانبارکر (Waisy, 2016, 188). ل تەباخا ۱۹۷۳ئ کاودان و پیشهاتین سیاسی ل دەقەری بەرەف ئاراستەکی ئالوز و نەدیار چوون، چونکی ل پایزا ۱۹۷۳ئ حکومەتا عێراقی هیزین خوە بشپۆهەکی بەیز و پیشکەفتی ریکخستن و بەرەهەقیین خو دکرن دا ل دەمەک ئیزیک دەست ب هیزان ب دژی هیزین شورەشی ل دەقەری کوردنشین ل کوردستانا عێراقی بکەت، ئەو هیزین بو ماوہیەکی درێژ دەست ب خەباتا خویا چەکداری

ب دژی حکومهتین عێراقی ژبو بدهستقهئینانا حوکمی خوبریڤهبرنی و یهکسانیی د دابهشیا داهاتین عێراقی دا و تهرخانکرنا بودجهکی تایبته لدویف ریژا ئاکنجیین وان ل عێراقی بگونجیت کری (Waisy,2016,188).

دقی دهمیدا هیژین کوردی زۆر باشی شهردکر و بهرهف پیشهچووین باش دچوون، دق قوناغیدا عێراقی بهری خوه ددا دوو ریگان، ریکهفتن دگهل ئیرانی و ئاسایکرنا پهیوهندیین دبلوماسی دگهل ئیرانی و ئەمریکا، ههر چهوابیت دق دهمیدا دهلیفهک زیڕین بو هیژین کوردی هاتبوو پیش، بهلی شهرئ عهرهب و ئیسرائیلی ئەف دههگههه ل بهر تهنگ کربوو، حکومهتا ئەمریکا نه دقیا بارودوخ بهرهف کاودانهکی سهختتر بچیت، لهورا ل ۱۶ چریاتیکی ۱۹۷۳ئ نامهک ژ ئیرانی و ئەمریکا گههسته سهکرکدایهتیا شورهشی کۆ دهست ب هیرشان بو سهه هیژین عێراقی نهکن، ههرچهوابیت حکومهتا عێراقی ژمارهک زۆر ژ هیژین خوه بدژی کوردان لغاند دهنجامدا ل دومهیکا ۱۹۷۳ئ پیشهاتین شورهشا نهیلوولی بهرهف کاودانین زۆر سهخت و ههستیار چوون (Waisy,2016,188).

تهوهری سین: شهرئ کورد و هیژین عێراقی و ههلوپستی ئەمریکا ژنی (۱۹۷۴-۱۹۷۵)

لدویف بهلگهنامین ئەمریکی ل ئادارا ۱۹۷۴ئ، حکومهتا نافهندی بریاردا پرۆژهک نۆی بو دانا حوکمی ئوتۆنۆمی ب کوردا رابگههینت و ل ۲ ئادارا ۱۹۷۴ئ، حکومهتا بهغدا ۱۵ رۆژ ئانکو تا ۲۶ ئادارا ههمان سال مۆلهت دا کوردان دا ب پرۆژی وی ی نۆی رازین (Merrick,1996,22). بهروفاژی، دبلوماتکاریین عهرهبی، داخویانیا حکومهتا عێراقی وهک هۆشداریهکی بو مهلا مستهفا بارزانی و پارقی دیموکراتی کوردستان، ئەگه هاتوو، ئەوان پرۆژین وی رهتکر. بقی چهندي دئ هاریکاریا وان دگهل کوردان ب دووماهیک ئیت. ههروهسا رادیویا بهغدا دیارکر بوو، سهدام حسینی دکومبونهکیدا ب ئامادهبوونا ۶۰۰ کهسان کو هندهک سهکردهین بهرهی نشتیمانی ی عێراقی و سهکردهین پارتین سیاسی تیدا ئاماده بوون راگههاند دههگهه بو ماوی دوو هفتیان لهه کوردان فهکری یه کو ب پرۆژی نۆی رازیین و پشکداریی د بهرهی نشتیمانی دا بکهن (Gibson, 2013,182; Mcdowall,2004,354).

بهلی سهکرکدایهتیا کوردی رهتکر پشکداریی د بهرهی نشتیمانی ی عێراقی دا، ئەوی ژلای رژیما بهعس و پارتیا کومیونستا عێراقی فه هاتیه دورستکر بکهت. ههروهسا سهدامی راگههاندبوو، د ماوی قان ۱۵ رۆژان دا پارقی دیموکراتی کوردستان، ئەوا سهکرکدایهتیا شورهشا کوردی دکهت دئ وهک ههفهیمانهکا حکومهتی هیت نیاسین و دیر بتی ژ"چالاکیین جارن". وهک هاتیه زانین دبلوماتکارین عهرهب وهسا هاتبوون تبهگهاندن ژلای سهدامی فه کو هۆشداري دابوو کوردان دووباره چهکی ب دژی حکومهتی نهراکهن ژبو پرۆژی حکومهتی بو ئوتۆنۆمی کوردی، ئەوا تژی کیماسی ژ داخوازیین

نەتەوھەيى يېن مەلا مستەفا بارزانى، لىقى دەمى ئەمىرىكا دىگەل ئىرانى ۋەسا دياركر بوو، پىندىقىيە كورد بەردەوامىيى ب شەرىي خۇ ب دژى حكوومەتا بەغدا بەدن (Gunter,1994,473-474).

ل ۱۱ ئادارا ۱۹۷۴ئى، بەرى بدووماھىك ھاتنا ماوئى ھاتىيە تەرخانكرن بۆ جىبەجى كرنا بەيانناما ۱۱ ئادارىي يا سالا ۱۹۷۰ئى، حكوومەتا عىراقىي پىنگاڧەك ھافىت و رابوو ب دەركرنا پرۆژھكى بۆ دانا حوكمى ئۆتۆنۆمى ب كوردان. دىگەل ھىندىدا، كىمىسى دقى پرۆژھىي دا ھەبوون. ژبەركو پترىا داخوازىيىن كوردان بخوڧە نەدگرتن. ئەڧ پرۆژىي نۆى ژلايىن ئەحمەد ھەسەن بەكرى ڧە، ل سەر رادىو و تەلەڧزىيۆنى ھاتە خواندن. بەلى نافرې برىار بۆ كوردان ۋەك دەلىڧەك زىرىن ھىلا و دياركر" ئەو (كورد) دىي چالاكى و كارووبارىيىن خۇ دناڧ عىراقەك ئىكگرتىدا برىڧە بن". ژلايىن خوڧە ھەوالگىرىيا ئەمىرىكا مەلا مستەفا بارزانى پالدابوو ئەڧى پرۆژھىي رەت بىكەت و بۆ دابوو دياركرن دىي ئەمىرىكا بەردەوامىيى دەتن ھارىكارىيىن خۇ يىن لەشكەرى ب كوردان (Gunter,1994,473-474).

ئارىشا سنۆرىي كوردستانىي ببوو ئاستەنگەك سەخت دناڧبەرا سەركردايەتيا كوردى و حكوومەتا عىراقىي دا.د پرۆژىي ئۆتۆنۆمىيا عىراقىي دا ھاتبوو دىي سنۆر لدۆيڧ سەرژمىرەيەك نۆى ھىنە دانان. بەلىي پىندىقىيە سەرژمىرىي بەيئە نڧىسىن ل سەر دەرازينكا سەرژمىرىيا ۱۹۵۷ئى، ياكو ھاتىيە نڧىسىن بەرى روويدانا شۆرەشا كوردى و ھاتنا كوردان ژ ئىران و تۆركىيا. ژلايىن خوڧە سەركردايەتيا كوردى دا دياركرن، ئارمانجا سەرەكى يا مستەفا بارزانى و ھىزىن وى باژىرىي كەركوكىي بوو. بەلىي حكوومەتا عىراقىي نەكر بوو د پرۆژىي خودا. ھەرەوسا ئەڧى پرۆژھىي دياركربوو دىي پايتەختىي ھەرىما كوردى باژىرىي ھەولپىرىي بىت (Mcdowall,2004,354).

ژبەر ئەڧا بورى ديار دبىت، مستەفا بارزانى، باژىرىي كەركوكىي ۋەك كارتەك ڧشارىي ب دژى عىراقىي بكاردىنيا و دا دياركرن ھەر ۋەلاتەكىي پىشتەڧانىيا شۆرەشا كوردى بىكەت تاكو كورد ئارمانجىيىن خۆ بدەستڧە بىنن، دىي سەركردايەتيا كوردى ماڧى دەرىئىنانا پەترۆلىي ل كەركوكىي دەتى. ئىرانىي پىشتەڧانىيا كوردا دكر ب مەبەستا ھىندىي كو عىراق دەستان ژ پرۆپاگەندەيىن خۇ ب دژى ئىرانىي بەردەت. دىيىنگاڧىن خودا، ئىران و تۆركىيا بەردەوام برىكا سىياسەتتىن سەركوكتىرىي، كوردىن خۆ پالدان كو داخوازا حوكمى ئۆتۆنۆمى نەكەن (Cooper,2012,179).

لدۆيڧ راپورتىي ھەوالگىرىيا ئەمىرىكا ، ل ۱۳ ئادارا ۱۹۷۴ئى، دوو پۆژان پىشتى پراگەھاندنا پرۆژىي ئۆتۆنۆمى يىي نۆى يىي حكوومەتا عىراقىي، شەرى دناڧبەرا ھىزىي پىشمەرگەي و عىراقىي ل كوردستانىي دەستپىكر بوو. ئەو ژى پىشتى مستەفا بارزانى پرۆژىي حكوومەتىي ب پىشتەڧانىيا ھەوالگىرىيا ئەمىرىكا، ئىران و ئىسرائىلىي رەتكىرى. نافرې ۋەسا دا بوو دياركرن كو "پرۆژىي نۆيىي حكوومەتىي ھەمى داخوازىيىن كوردان بخوڧە ناگرت. ژبەرھىندىي بڧەر دىت بەيىتن رەتكىرى" (Gunter,1994,473-474). ھەرەوسا ئەوان راپورتان دياركر بوو كو تانوكە ل دوو دەڧەرپىن نىزىكىي سنۆرىي تۆركىيا كو ئەو ژى زاخو و دھۆك شەرى دەستپىكىرى يە ڧە. بەلىي ئەوان راپورتان ديار نەكر بوو كا كى بەرى دەست ب ھىرشىي كرى يە. بەلىي

راپورتین ههوالگێرییا ئەمریکا دایه خۆیاکرن کو هێزین کوردی ب تەمامی کۆنترۆل ل سەر دەقەرێ کربوو. هەرەسا هەندەک سەربازین پەلە بلەندین عێراقی گرتینە و سنۆری تۆرکیا داتیخستی یە. د راپورتان دا هاتیە دیارکرن زیانەک زۆر کاریگەر بەهێزین عێراقی کەفتبوو (Waisy,2016,189). لقی دەمی دا هێزین کوردی ب باشتەین شیوە هاتبوو ریکخستن، مەشقرن و ئەمریکا چەکی باش پێشکێشی وان کربوو، لەوێ زیانین کاریگەر ل هێزین عێراقی دابوون.

ل ریکەفتی ۱۳ ئادارا ۱۹۷۴ئ، سەركردی شۆرەشی، مستەفا بارزانی، داخوازا هەلگرتنا چەکی وشەری سەرتاسەری کری یە. دەهەمان پۆژدا، پادیا دەنگی کوردستان (Voice of Kurdistan)، داخواز ژ سەرۆک هۆزین کوردی، ئەوین نیزیکی ۶،۰۰۰ هەزار شەرفانان هەین کربوو کو چەکی هەلگرن و پشکداریی د شۆرەشی دا بکەن. لقی دەمیدا، دەنگی کوردستان، ژیدەرەکی زۆر گرنگی پێزانینان بۆ ل دۆر شۆرەشی هەرەسا پۆژنامەیین رۆژانەیین پارتیی ل بەغدا، ب تاییەتی (التاخی)، پاگەهاندبوو کو زانیین عەرەب یین شارەزا د کارووبارین عێراقی دا دایه خۆیاکرن ژبەر جەین ئاسی و سەخت، د سەر دەمەین بۆری دا، هێزین کوردی زۆر ب باشی دژی هێزین عێراقی شەر کر بوو. هەرەسا دابوو روونکرن هێزین ئاسمانی یین عێراقی زیانیین مەزن پیکەفتبوون. بەلی هەزارا زیانین لەشکەری عێراقی نەهاتیە زانیین دگەل رویدانا شەری ئەمریکا بەردەوامی بەهاریکاریا ئێران و ئسرائیلی هاریکاری بریكا ههوالگێرییا خو و ئێران پێشکێشی هێزین پێشمەرگە کر بوون (Ali,2017,88).

ل ۱۶ ئادارا ۱۹۷۴ئ، ئەو شەری دنایەرا هێزین شۆرەشی و عێراقی دا روویدایی ل پۆژین بەری هینگ هیدی هیدی ئاگری وی بەرەف فەمراندنی دچوو و بئنی هێلا هێزین کوردی کۆنترۆل ل سەر رێژەکا زۆرا دەقەرین چیا، ئەوین ل سەر سنۆری تۆرکیا بکەن. هیشتا ئالای عێراقی ل هەندەک دەقەرانی یی بلند کری بوو، ب تاییەتی ل گوندین ب نیف کێلۆمەتری ل سەر سنۆری تۆرکیا (Waisy,2016,189). ژلایەکی دیقە، ل ۱۸ ئادارا ۱۹۷۴ئ، پۆژنامەیین تۆرکی، دایه دیارکرن روویدانا شەری دنایەرا هێزین عێراقی و پێشمەرگە دا "موبالغەیه". ژلایەکی دیقە، پۆژنامەیین عەرەبی وەک نهار یا لبنانی خۆیاکر بوو بارودۆخ د هەستیار بوون و پێشەتین روویدانا شەری نیزیکی بووینە. پەییوەندی دنایەرا سەركردایەتیا پارتی دیموکراتی کوردستان و حکوومەتا بەغداد بەرەف ئارستەکی زۆر خراب قە دچوون. بەلی چاقەری بوو شەر بەیته روویدان ئەگەر هاتوو سەركردایەتیا کوردی بەردەوامی دا رەتکرنا پۆژی نۆی یی ئۆتۆنۆمی یی حکوومەتا عێراقی و سەركردایەتیا شۆرەشی دبن فشارین بەهێز یین ئەمریکا و ئێران قە بوو داکو پۆژی حکوومەتا عێراقی رەت بکەت (Al-Ajmi,1988,155).

ل ۲۴ ئادارا ۱۹۷۴ئ، ئەحمەد حسن بەکر، سەرۆکی عێراقی دکومبۆنەکی دا دگەل ریکخراوا هەفکاریا خەلکی ئەفریقا-ئاسیا ل بەغدا روونکربوو، کو حکوومەتا وی ل بەرە پۆژەیی حوکمی ئۆتۆنۆمی کوردان یی ژلای مستەفا بارزانیقە و پارتیا وی پارتی دیموکراتی کوردستانقە هاتیە رەتکرن جی بەجی بکەت. پۆژنامەیین فەرمی یین عێراقی گوتارا سەرۆکی عێراقی بەلاقەر بوو و تیدا گوتبوو، "

وهلاتی مه دئی بیت دیدهفان ژبو جیبه جی کرنا یاسا پرۆژی ئۆتۆنۆمی، دورستکرنا دهستوری، دامهزراندنا نهجوومهنی یاسادانی و ریقه برنی ل کوردستانی و دئی ستوره کی بۆ ماتیکرنا ئەمریکا دکارووبارین نافخۆی یین عیراقی دا دانیت (Waisy,2016,189).

ل ۲۸ ئادارا ۱۹۷۴ئی، نهجوومهنی ئاسایشا نیفدهولهتی، بریار دا نۆینه ری خۆ یی تابهت لۆیس ویکمان مونوز یی مه کسکی (Luis Weckmann Mounoz of Mexico)، فریکه تن دقه ری ژبو دۆیفچوونا کاودانین سیاسی دناقههرا عیراقی و ئیرانی دا یاکو هینگی پرسا کوردی بوویه فاکته ره کی سهره کی دچاره سه کرنا ههفرکیین واندا (Franklin,2019,178) ل ۲۹ ئادارا ۱۹۷۴ئی، مستهفا بارزانی، دابوو خۆیا کرن نها "پیشبینیه که بهیز"، یا رویدانا شه ره ک نۆی دناقههرا کورد و هیزین حکومهتا عیراقی دا ههیه، نافبری داخوازا هاریکاری ژ وهلاتین پۆژنافایی دکر و دابوو روونکر کو دئی د بهرامبهردا نهفتی دهینی. ههروهسا ل نیفا شهفا ۲۹ ئادارا هه مان سال، د چاڤیکه فته کیدا، دگه ل په یامنی ری به ری یی رووبتهرز، جووین رۆبارتس، (Gwynne Roberts)، ل باره گای خوی سهره کی، مستهفا بارزانی، دیار کر بوو، "کورد هه می شیانین خو مهزاختینه دا کو پشته فانی نیفدهولهتی بدهستقه بینن، به لی د هه می بزاقین خودا شکه ستن ئینایه ژبو فه دیتنا نهفان جو ره پشته فانیان"، نافبری ب ئاشکرای گوتبوو، "نهفه ژی ترسناکه، غه ریب و سهرنجر اکی شه". ههروهسا د دریزه پیدانا چاڤیکه فته خودا، نافبری دیار کر بوو، "کوردستان بوویه فاکته ره کی گرنگ و هه سیتار د ههفرکیین سیاسی و لهشکه ری یین پۆژهلاتا نافین"، دهه مان چاڤیکه فتن دا، مستهفا بارزانی دا روونکر، "نهفه ئه رکی حکومهتین پۆژنافایی په هاریکاریا مه بکه ن و ئامۆژگاریان ل دۆر باشیان ئارسته ی مه بکه ن" (Vis,2014,25; Waisy,2016,191).

ژلای خۆفه، ۲۹ ئادارا ۱۹۷۴ئی، دهسته هلاتداریا ئیرانی ب هه فکاریا ههوالگیریا ئەمریکا و ئیسرایلی هاریکاری پیشکشی کوردان دکر و نهو هاریکاری بریکا سنۆری عیراق و ئیرانی دگه هشتتی. به لی حکومهتا عیراقی دروینچا ئابوری دانا سه ر وان هاریکاریین دهاتن چیا یین کوردستانی بۆ کوردا . ههروهسا بنگه هئی سهره کی یی هیزین شو ره شی ب توندی هاتبوون دورپنچکرن . دهه مان ده مدا، به فر و بارانه ک زۆر ل ده فقه ری هاتبوو و ریکین هاتنوو چوون ب ته مامی هاتبوون گرتن. له ورا مستهفا بارزانی بریکا رادیو کوردستانی، داخواز ژ حکومهتا عیراقی کر کو پیداچوونئ دسیاسه تا خۆ دا بکه ت و عیراقی نه که ت د کاودانه کی "تراژدی دا" (Gibson, 2013,284). هه ژی په بیژین فاکته ری سهره کی یی فان ئاریشه و ههفرکیان دناقههرا حکومهتا عیراقی و سه رکر دایه تیا کوردی دا نه فت و نه رد بوو.

دقی قوناغیدا، جاره کادی کوردا خه بات ژبو بدهستقه ئینانا حوکمی ئۆتۆنۆمی و دابه شیا بۆدجی نشتیمانی دکر . سه رکر دایه تیا کوردی دا روونکر کورد نیف سیکا ۱۰ ملیۆن ئانگجین عیراقی نه و ئه وان داخوازا ۲۰ تا ۲۵ ژ سه دی ژ بۆدجی سالآ ۱۹۷۴ئی هاتبه ته رخانکرین بۆ عیراقی دکر. دهه مان ده مدا، ب ئاشکرای دیار کر تانوکو بۆدجی کورد ژ حکومهتا نافه ندی وهردگرن دناقههرا ۱۰ تا ۱۲ % یی په . بۆدجی عیراقی ب شپوهه کی گشتی ل سه ر نهفتی بوو، نهووی پتیا ریژا وی ژ بیرین کهرکوک سته ری نهفتا

عێراقی دهاته به رهه مئینان، و ههفرکی دناقههرا سه رکردایهتیا کوردی و حکومهتا بهغدا ل دور قان دهقهزین زهنگیین ب نهفتی ههبوو. مستهفا بارزانی ب ناشکرایی بو پوژنامهفانا دابوو خویاکرن کو "که رکوک باژیرهکی کوردستانی یه"، نافبری درێژیی ب ئاخفتنا خو ددهت و دبێژی، "مه چه نندین جارن ئەف چه نده گوتیه حکومهتی" (Disney,1980,93).

دناقههرا ۳ تا ۲۵ نیسانا ۱۹۷۴ئی، نوینهری ئهجوومهتی ئاسایشا نیفدهولهتی، لویس (ویکمان مونیز Wakeman Muniz)، سه ره دانا عێراقی و ئیرانی کر ژبو فه دیتنا نه خسه رییهکی ژبو چاره سه رکرن کیشه یین وان. چونکو لقی ده میدا پرسا کوردی ببوو ئاستهنگ دریکا وان دا ژبو گه هشتتا ریکه فته کی ل دور دائیخستن و ده ست نیشانکرنا سنوران (Disney,1980,93). ژلایه کی دیقه، ل ۸ نیسانا ۱۹۷۴ئی، بریکا رادیویا بهغدا، سه روکی عێراقی، ئه حمده حه سه ن به کری، چوار وه زری پین کورد ژ کابینا حکومهتا خو ده رکرن وه ک کارفه دانه ک هه مبه ری نه رازی بوونا کوردان ژ پروژهی حوکمی ئوتونومی بو کوردان و بریارا شه ری ب دژی کوردان دا (Vis,2014,26-27; Waisy,2016,290). ل روژین دو یفدا، ب تایبه تی ل ۱۳ نیسانا ۱۹۷۴ئی، ده زگه هین کوردی راگه هاند چوار فروکین سو فیه تی یین عێراقی بنگه هین هیژین پشمه رگه ی ل نزیکي که رکوک تۆپاران کرینه، ئەف هیرشه ب رویدانه ک گرنگ و هه ستیار یا شه ری دناقههرا هیژین کوردی و حکومهتا بهغدا دا هاته دیتن. چونکو ئەفه بو ئیکه م جار بوو هه ر ژ به یاناما ئادارا ۱۹۷۰ئی، فروکین عێراقی یین شه ری ب دژی هیژین کوردی به یینه بکارئینان (Ali,2017,100).

ئەف هیرشه به رده وام بوو د روژا سین دا گه هشته نیزیکی چه مچه مال، یا کوه ۴ کیلومه تران دکه فیه باکوژی پوژنایین که رکوک، هینگک هیژین کوردی ل وی ده فه ری هه بوون و بزاف دکرن ریکا دچیت سلیمانین بگرن و هیژین عێراقی ب راوه ستینن. دنه فی هیرشه دا نیزیکی ۲ هزار سه ربازین عێراقی ب پشته فانیانک، زریوش و فروکه یان بشکدار بوون. راپورتان دیار دکر کو قوربانین هه ر دوو ئالیان زور بوون (Waisy,2016,191).

به ری هیرشا تۆپاران کرئی، هیژین کوردی راگه هاندبوو، حه فت ژ هیژین وی هاتبوون کوشتن، هه وه سا ۳۹ ژ سه ربازین عێراقی هاتبوون کوشتن و ۷۰ یین دی ژی بریندار بوون. خه لکی گوندان، گوندین خو به ردان و به ره ف چیا فه دچوون وه ک هنده ک گوندین نیزیکی که رکوک. هه وه سا باژیری که رکوک سهنه ته ری نه فتا عێراقی ب فروکان دهاته تۆپاران کرن. راپورتان دابو خویاکرن کو هیژین کوردی دفی شه ری دا، فروکه یه ک عێراقی ئیخستبوو خواری و شه پرزه ییه ک سه خت دناف هیژین عێراقی دا په یدابوو یه. ژبه ر هیژین وی نه شه رزه ابوون ل ده فه ری و سه ره رای هندی هژماره کا زورا جاشان دگه ل بوون (Disney,1980,97).

ئیدریس بارزانی کورئ مستهفا بارزانی کو ئیک ژ سه رکردین پشمه رگه ی بوو دا دیارکرن کو ئەو دبیین دی ل نافه راستا نیسانئ هیژین حکومهتا عێراقی پشتی نه مانا به فری و بارانی ژ بهغدا بو که رکوک و موسلی دی به ره ف ده فه رین کوردی هین. نافبری دا خویاکرن لدویف راپورتین هه والگیریا

شۆرهش، نیزیکی ۳ هزار سەربازین عیراقی هاتبوون دەفهری (شورش، ۲۰۰۱، ۱۱). هەروەسا ۱۲ هزار سەرباز ب پشتهفانیا تانک، زریپۆش، تۆپ و فرۆکەین سۆفییەتی ل کەرکوکێ هاتبوون بنهجهکرن. هەروەسا نیزیکی ۱۰ هزاران ل موسڵی هاتبوون بنهجهکرن (Disney, 1980, 98). سەرجهمی گشتی یێ هیژین عیراقی ل کوردستانی دگههشته نیزیکی ۵۰ هزاران. وهسا د هاته خەملاندن نیزیکی ۸ هزار سەربازین عیراقی ل دەفهرین دبن دەستهلاتا کوردیقه کو نیفا وان ل دەفەرا زاخۆ هاتبوون بنهجهکرن. ژبەر هندی ئەو هیژین شۆرهش ئەوین ل وان دەفەرا دبن چافدیری و نامادەباشییدا بوون و چافهری بوون هەر دەمی هەلیکۆپتەر تستان بۆ هیژین عیراقی بینین هیرشێ بکەن سەر، چونکو هیژین کوردی ل وی باوهری بوون خوارنا هیژین عیراقی بتنی دی تیرا ۱۰ تا ۱۵ رۆژان کەت (Vis, 2014, 28).

لقی دەمیدا، هەلیکۆپتەران خوارن بۆ چوار بنگههین دی ل کوردستانی پیشکیشدکر بیکو هیژین کوردی لقی ل وان دەفەران ئەنجامدەن سەرەرای هندی ریک هاتبوون گرتن. بەلێ سەرکردین کورد راگههاندبوو ئەو چافهری دکەن کو هیژین عیراقی خۆ فەکیشن بۆ تۆندوتیژی و ئاریشه پەیدا ببن. وهسا دهاته زانیان کو دی هیژین عیراقی هیرشەک بەرفەرەهە دەستپیکەن ژبو ژنافرنا مەترسیین دریکا وان دا. لقی دەمی هیژین عیراقی هاتبوون پرچەکرن ژ چەکین پیشکەفتی و گران یین سۆفییەتی، بەردەوام سەرکردایەتیا کوردی د دا دیارکرن کو پسپۆرین سۆفییەتی دگەل هیژین عیراقی هەبوون. ژلای خۆفە حکوومەتا عیراقی دیاردکر ئەمریکا، بەریتانیا و ئسرائیل چەکی بریکا ئیرانی پیشکیشی هیژین کوردی دکەن ژبەر هندی هیژین کوردی پیشکەفتینە (Muhammed, 2012, 76).

ل ۱۳ نیسانا ۱۹۷۴ی، هیژین کوردی ناگر بەردا فرۆکەیهک هەلیکۆپتەر یا هیژین عیراقی یین کو ۳۰۰ کەس دۆرپیچ کرین ل نیزیکی بارهگایی خوه ل کوردستانی دئەنجامدا فرۆکە نەچار بوو دادەت عەردی و پاشی هیژین شۆرهشی دۆرپیچ کر و دەستی خوه دانا سەر هەمی تشتین تیدا. ئەف بوویەر ل سیپلی روویدا، لەمی هیژین عیراقی بزافکرین ۲۰۰ سەربازان ژ بنگههکێ کەرکوکێ بینن ویری بنهجه بکەن. ئەفە دووهم بنگهه بوو کو کوردستان دابهشکری و پەیهەندی دناقەرا هیژین کوردی دا راوهستاندین (Disney, 1980, 99; Muhammed, 2012, 82). بقی چەندی پتر نەخۆشی دناقەرا سەکردایەتیا کوردی و حکوومەتا بەغدا ل دۆر داخۆزین کوردان بۆ ئۆتۆنۆمی دورستکرن. ئیدریس بارزانی خۆیاکروبو، "مە فرۆکە دا بەر تۆپان و پاشی ئیدی مە فرۆکە نەدیت". و هەروەسا گوت "پیدفیه ئەم نەهیلین ئەو دانن قیری هەتا ل پاشەپۆژی ژێ". وەک هاتیه زانیان نیزیکی ۸ هزار هیژین عیراقی چیاين کوردستانی بریبوون. ل بنگهه سیپلی ۱۰۰۰ سەرباز بوون و ل زاخۆ یا دکهفیتە سەر سنۆری عیراقی و تۆرکیا هیژین عیراقی ب تەمامی دبن گەرۆمایێ فە بوون. بتنی ریک ب هەلیکۆپتەران دهاته دان بەلێ بتنی بۆ بنگههین دەورووبەران یین کو هاتین دورپیچ کرن ژلای ۴۰ هزار هیژین شۆرهشی فە (Disney, 1980, 99; Waisy, 2016, 293-294).

ل ۱۸ نيسانا ۱۹۷۴ئى، راديؤيا دەنگى كوردستان راگهاندبوو ھىزىن عىراقى يىن ئاسمانى ۱۱ گوندىن كوردان تۆپاران و ويرانكرينه، ھەروەسا د گۆتارا خۇدا دياركر بوو ھىزىن كوردى ۲۰ ژ سەربارزىن عىراقى كوشتىنە، ھەروەسا دابوو روونكرن سەركردايەتيا شۆرەشنى بربار دايە ئەنجومەنەكن بۇ حكومەتا خو دورستكەت و لدەمەكن نىزىكى دى حوكمى ئوتونۆمىن راگەھىنن. ھەروەسا دياركر ئەف ئەنجومەنە ژ ۱۲ ئەندامان پىك دەھىت و مستەفا بارزانى سەروكاتيا وى دكەت. ژلايەكن دىقە راپورتان دابوو ئاشكرا كرن كو ھژمارا ھىزىن كوردى بەرەف زىدەبوونى چووويە و ژ ۲۰ ھزاران بوويە ۵۰ ھزار چەكدار. ژلايى خۇفە حكومەتا عىراقى راگەھاند بوو كو "كورد ئالىكارىين دارايى و سەربازى ژ ئەمريكا وەردگرن". بەلى ژىدەرپىن كوردى ئەف دەنگ باسە رەتكرن و داخۇياكرن:" مە ھەتا نوکە پەيوەندى دگەل ئەمريكا گىرنەداينە". ژلايى خو فە رۆژناما نيۆيۆر تايمز دياركرى يە ژىدەرپىن عەرەبى وەسا خۇيا كرى يە ھەر ژ دەستپىكا بەرپالبوونا شەرى ھىزىن كوردى چوار فرۆكە و سى ھەلىكۆپتەرپىن عىراقى ئىختىستىنە خۇارنى (Ali,2017,102).

ژلايەكن دىقە ل ۲۰ گولانا ۱۹۷۴ئى، ژىدەرپىن نىزىكى شۆرەشا كوردى ل كوردستانا عىراقى دايە خۇياكرن ھىزىن حكومەتا عىراقى چەكن كومكوژ د ھىرشىن خۇدا ب دژى ھىزىن شۆرەشى بكار ئىنايە، نۆينەرپىن شۆرەشى پتر بزاف كرن فى چەندى بگەھىنن راپا گشتى ئەمريكا، جفاكى نىقەدەولەتى و پىرسا كوردى پتر ل جىھانى رەنگقەدا و جىھان بقى پىرسى ئاگەھدار بوو . چونكى عىراقى د دانووستاندتىن خۇدا دگەل نۆينەرپىن ئەنجومەنى ئاسايشا نەتەوويى داكوكى لەندى دكر كو ئىران سنۆرپىن خۇ لېەر شۆرەشا كوردى بگرت و ئالىكارىيان پىشكىشى ھىزىن كوردى نەكەت. دەھمان دەمدا نۆينەرپى ئەنجومەنى ئاسايشا نىقەدەولەتى لۆيس وىكمان مونىز راپۆرتەك لدۆر كىشەين عىراقى و ئىرانى پىشكىشى ئەنجومەنى ئاسايشى كر و تىدا دياركر بوو ئەندامىن لژنى سى كومبوون دگەل بەرپىسپىن عىراقى گرېداينە و دوو دگەل بەرپىسپىن ئىرانى و ھەوالگىرىيا ئەمريكا، ھەورەسا سەردانا دەفەرپىن شەر تىدا روويدايى ل سەر سنۆرى كرى يە، لفى دەمى دا ئەمريكا دگەل ئىرانى مژوويلى پىشكىشكرنا ھارىكارىيان بۇ ھىزىن شۆرەشى بوو و نەدفا عىراقى بزانىت ئەمريكا رۆلى دپشتەفانى كرنا كوردان دا ھەيى (Disney,1980,99).

لدوماھيا راپۆرتى ئاماژھ بەندى دايە كو پىدقىە سنۆر ب دورستى بەپتە دەست نىشانكرن لدؤيف وى ھىلا سنۆرى يا وان دياركرى بۇ رازىبوونى و ئەمريكا رۆلى خۇ ب دروستى بۇ پەيداكرا ئىمناھى ل دەفەرپى بگىرىت چونكى بەرپىسايەتيا ئەفى چەندى ب پلا ئىكى ب ئەمريكا فە گرېدايە. دەھمان دەمدا دياركرى يە كو ھەر دوو لايەنا رازىبوونا خۇ دياركرى يە ل دۆر دانووستاندتىن نوى بۇ گەھشتنا رىكەفتنەكن ياكو تىدا ئاسايشا شەت ئەلەەرەب و سنۆران بەپتە گەرەنتىكرن (Waisy,2016, 294). ژلايەكن دىقە، ۲۰ گولانا ۱۹۷۴ئى، ھاتبوو راگەھاندن كو سەركردايەتيا كوردى ديارى بۇ سەروكى ئەمريكا نىكسۆنى و ھەفژىنا وى فرىكرىنە. دئەنجامدا ئەفى چەندى ل ئەمريكا رەنگقەدا و راگەھاندنا ئەمريكا

دانوستاندن و دۆیڤچوون بهویری و کویری لدۆر فئی چەندی کەرن بەلئ چوو ئەنجام
بدەستفەنەهات (Muhammed,2012,78) .

ل ۷ تیرمەها ۱۹۷۴ئ، سەرکردایەتیا کوردی ل کوردستانا عێراقی حکوومەتا نافەندی ل بەغدا ب " کیریارا جینۆسایدکرنا"، کوردا تاوانبارکر. دنایەکیدا بو (ولدهایم Waldheim) نۆینەرئ سکرێتێرئ گشتی یئ نەتووەیئ ئیکگرتی، ئەوئ ب گەشتەکن هاتیە رۆژەهلاتا نافین، سەرکردئ شۆرەشا کوردی، مستەفا بارزانی ب فەرمی داخوازا هاریکاریئ ژ ریکخراوا نەتووەیئ ئیکگرتی کر نافیری دیارکر، "شەری قەرکرتی بەرەف زیدەبوونئ چووێه و ریزگرتنا مافین مروفی، ئیدی د سیاسەتا نافخۆهیی یا عێراقی دا چوو جە نینە. هەرەسا دنایەدا هاتیە دنایەهرا نافەرەستا نسانئ هەتا دووماهیا گۆلانئ هیزین عێراقی ۱۵ باژیر و ۲۰۴ گوند ل کوردستانئ بریکما موشەکین ویرانکەر و موشەکین ناپالم تۆپارانکیرنە د ئەنجامدا ۱۵۳۴ مەدەنی کوشتینە و ۳۵۰۰ بریندار بووینە. هەرەسا ژ ئەگەرئ فان هیرشان دا ۸۰ هەزار کەس یین بەرەف سنۆرئ ئیرانئ و تۆرکیا چووین (Waisy,2016, 295) . هەژئ یە بیزین ئەمریکا چوو هەلۆیست بەرامبەری فان کیریاری حکوومەتا عێراقی ب دژئ کوردان ئەنجام ددان نەبوون، بەلکۆ بئ دەنگ بوو بەردەوام خو ژەندی فەدشارت کۆیا هاریکاریا کوردان ب دژئ حکوومەتا عێراقی دکەت.

ل ۳۰ تەباخا ۱۹۷۴ئ، ژبەر هیرشین فرۆکەییەن هیزین عێراقی ب دژئ کوردا پتر ژ ۷۰هەزار کوردان بەرەف سنۆرئ ئیرانئ چووینە. هاتیە زانین هەر ژ دووماهیا ئادارا ۱۹۷۴ئ پەنابەرین کورد چووینە دنای ئاخا ئیرانئ دا ب تاییەتی پشتی هیزین عێراقی ب توندی هیرشین خو ب دژئ هیزین کوردی دەستپیکرین و دەهاتە پیشنیارکرن هژمارا پەنابەرین کورد بگەهیتە ۵۰۰ هەزار کەسان ل پاشەپوژئ. ریکخراوا خاچا سۆر یا ئیرانی و ریکخراوا رۆژ یا جفاکی ۱۲ کەمپین پەناران بو کوردان ئافاکر بوون، دنای فان کەمپان دا زارۆکین بئ دەیک و باب، بویکین بئ هەقژین و زەلامین پیر یین کورین وان ل چیا ئاسیئ بووین هەبوون. دەهەمان رۆژ دا پتشی کومبۆنەک دنایەهرا نۆینەرئ ریکخراوا خاچا سۆر بو کاردووبارین کوردا و ریکخراوا ئیمناهیئ یا بەریتانی هایتە ئەنجامدا لژنا هاریکاریا نوژداری یا کوردی ل لەندەن هاتە دامەزراندن (Gibson, 2013,284). لدویف پیزانینان ئەمریکا چوو هەلۆیست و دەربرینەک بەرامبەری فئی چەندی نەبوون و دگوت پیدفیه پرسی کوردی بریکین ئاشتین بەیتە چارەسەرکرن دگەل دا چەک بریکما ئیرانئ رەوانەیی هیزین پێشمەرگە دیکر.

ل ۲۲ ئەیلوولا ۱۹۷۴ئ، شەر دنایەهرا هیزین کوردی و هیزین حکوومەتا بەعسا بەغدا دەستپیکرە، شەر دنایەهرا هەر دوو ئالیان دا، "گەهشتبوو کوپیتکا توندو تیزین". ب تاییەتی ل هافینا ۱۹۷۴ئ، هیرش گەهشتبوون چیا ئاسیئ یین کوردستانئ دفی شەری دا نیزیکی ۹۰،۰۰۰هەزار سەربازان ب پشتهفانیا ۳۰۰ تانک و زریپۆشان پشکداربوون تیدا بەزاران پەنابەرین کورد ژبەر تۆپ و فرۆکین عێراقی بەرەف سنۆرئ ئیرانئ چووون، لقی دەمی دا هەوالگیریا ئەمریکا ل ئیرانئ ئاگەه ژفی چەندی هەبوو، بەلئ

چوو ھاریکاریین مروّفایهتی پیشکیشی کوردان نە کرن و حکومەتا ئەمریکا بەردەوامبوو ل سەر بئ دەنگیا خو بەرامبەری پرسیا کوردی ل عێراقی (Waisy,2016, 295).

ژێدەرین ئیرانی، دایە خوێاکرن ھەر ژ ئادارا ۱۹۷۴ئ، و پێدا نیزیکی ۹۰،۰۰۰ ھزار پەنابەران ھاتبوون دناف سنۆری ئیرانی دا. دناف ئەوان پەنابەران، زارۆکین بئ دەیک و باب، بووکی بئ ھەقژین و زەلامین چەکی خو یین شەری ھاقتین ھەبوون. ھەرھەسا نیزیکی ۱۰۰۰ تا ۱۳۰۰ یین بئ خانی ھەبوون دەھمان دەمدا ژێدەران دابوو دیارکرن کو شەری بەردەوام دئ ھژمارا پەنابەران بەرھە زیدەبوونیتفەبەن و پیشنیار کربوو تا دووماھیا سالی ریژا وان بگەھیت ملیۆنەکن. ھاتیە زانین گەرماتی و دژواریا شەری کورد و عەرەبان دبیت ژ شەری بوری دژوارتر بیت ھەر دوو ئالی نەشین ئیک دوو بشکینن و ھەرھەسا ژبەر ھەفرکیا دژوار ئەو نەشین بگەھن چارەسەرەیک ژبەر ھندی ھەر دوو ئالیان بەردەوامی دایە شەری (Waisy,2016, 295).

ل ۲۳ ئەیلوولا ۱۹۷۴ئ، ھیزین عێراقی ھێرشەکا بەرفرھە دەستپیکر ژبو ژناقبرنا شۆرەشا کوردی تیدا پتیا دەفەرین گرنگ ل کوردستانا عێراقی گرتبوون. دەھیرشا خو دا ھیزین عێراقی گفاشتن ئیخستینە سەر دەفەرین مایی و بزاقکریە دابەشی دووبەشان بکەت، ھیزین پیشمەرگەیی پالداينە بەرھە دەفەرین چیاي فە بچن و خو گرتیە تاکو بەفر بحەلیت داکو ھیرشین خو یین پیشکەفتی دەستپیکەن فە. مستەفا بارزانی راگەھاندبوو کو ھەسا دەھیتە پیشبینیکرن دماوی دوو حەفتیان دا ھیزین شۆرەشی بھینە شکاندن و دئ بەغدا کونترۆلی ل سەر پتیا دەفەرین کوردی کەتەفە ئەوین بو ماوی ۱۳ سالان ب شەری ماین دبن کونترۆلا کوردانقە. ژلای خو فە ھندەک سەرکردین کورد دابوو خوێاکرن ئەف شەری نوکە ھاتیە روویدان زۆر توندبوو و پتیا ھیرشان ژلای حکومەتی دەستپیکریە. ژێدەرین کوردی خوێاکر بوو ۱۲ ھزار ھیزین شۆرەشی بەرامبەری ۶۰ ھزار سەربازین حکومەتی و پتر ژ ۵۰۰ تانک و زریپۆشین سوّفیەتی ل دەورووبەری رەواندۆزی و رانیا راوەستاینە و سەرکردایەتیا شۆرەشی دیارکر بوو ئەمریکا چوو ھەلۆیستین مروّفایەتی بەرامبەری ئالۆزبوونا پرسیا کوردی نەبووینە بەلکو بتنی بریکا چەکەکن نەگونجی ھاریکاریا ھیزین پیشمەرگەکی دکەت (Ali,2017,103).

وہک ھاتیە دیارکرن ژلای مستەفا بارزانی فە، ھیزین پیشمەرگەکی نەدھاتن ھژمارتن ئەو ب شەرانیقە زۆر ھەستیابوون و قۆربانین زۆر دابوون دەھمان دەمدا پتر ژ ۳ ھزار سەربازین عێراقی کوشتبوو و ۶ ھزار بریندار کربوون، کوردا ھژمارا قۆربانین خو ب ۴۰۰ کوشتیان و ۸۰۰ بریندار خەملاندبوون. ژێدەرین کوردی دابوو روونکرن ھیزین عێراقی ۴۹۹ گوندین کوردا خرابکربوون، ۷۰۰ مەدەنی کوشتبووون و نیزیکی ۱۰۰۰ کەسان بریندار کربوون (Ali,2017,104). دەھمان ئامارا خودا دەربارە ی زینین ب ھیزین عێراقی کەفتین ژێدەرین کوردی دیار کربوو تانوکە نیزیکی ۱۳۴ فرۆکەین عێراقی ئیخستینە خواری و زبان فی کەفتینە نیزیکی ۱۶۰ تانکین عێراقی ژناقبرینە و ۱۶۴ سەربازین یین ھاتین ئیخسیرکرن،

ژلايڻ خۆڤه هيزڻ عيراقى پراگههاند هەر ئيخسیرهکى كوردى يڻ هاتيه گرتن يڻ كوشتى (Waisy,2015, 75-85).

ل ۲۹ ئەيلولا ۱۹۷۴ئى، سەرکردايەتيا كوردى ديار كر كو هيزڻ نيشدهولهتى و هەريمى ب شيوهكىن بهيز يڻ پشكدار بووين د شەرى دنافههرا هيزڻ شۆرهشى و عيراقى دا. دههمان دەمدا خوياركر ژلايڻ خۆڤه ئيران هاريكارين سەربازى پيشكىشى هيزڻ شۆرهشى دكەت هەتاكو رۆژنامهفانين بيانى ل بنگههين چيابى يڻ ب چەند كليۆمهترهكان نيزيكي رهواندۆزى پتر ژ ۱۰۰ بوكسين چهكى يڻ ل سەر نقيساين، "چهكى هيزڻ ئيرانى و پارچهين تفهنگان"، ديتبوون (Waisy,2015, 75-85).

ژلايهكى ديفه سەرکردايەتيا كوردى دايە دياركرن كو حكومهتا سۆڤيهتى چهك و پسپورين لهشكهري بو عيراقى رهوانهكرينه داكو هاريكاريا هيزڻ عيراقى بكن تا بشين چهكى سۆڤيهتى بكاربينن و هەتاكو فروكهفانين سۆڤيهتى گهرين ليگهريانى ل هنداف گوندين كوردى ئەنجامدينه، ئەف كياره ل باژيرى ديانا (سوران) ل نيزيكي سنورى ئيرانى هاتينه ديتن، ههروهسا بو ماوى دوو دەمژميران هيزڻ عيراقى ب توپ و فروكهيان جهين چيابى يڻ هيزڻ كوردى توپبارانكربوون، دوو فروكين جورى سيخو-۷ يڻ سۆڤيهتى دگەل دوو فروكين كاتيوش بنگههين ئاسى توپباران دكرن . دئەنجامدا هيزڻ كوردى بهرهف چيا چوون هندەك جارن هيرش دكر سەر هيزڻ عيراقى ل دەشتى، هيزڻ شۆرهشى ديار كربوو هندەك ژ چهكى وان ژلايى ئەمريكافه برىكا ئيرانى فه دهپته پيشكىشكرن بهلى فروكه و تانك نين و پيدفقيه ئەمريكا هزر لقى چەندى بكت، سەرەراى هندى سەرکردايەتيا شۆرهشى چەندين جارن ئەف داخوازيه پيشكىشى ئەمريكا كربوو، بهلى ئەمريكا خۆ ژفى چەندى فه دزى و نەدڤيا خۆ تيكەلى قى چەندى بكت (Catudal Jr,1976,1025).

ل ۱۰ چريا ئىكى ۱۹۷۴ئى، حكومهتا ئيرانى بهاريكاريا ههوالگيريا ئەمريكا هاريكارين سەربازى و دارايى پيشكىشى هيزڻ كوردى ل كوردستانا عيراقى كربوون. ههروهسا پهيوهنديين سياسى يڻ بهيز دگەل سەرکردايەتيا شۆرهشى گرئدابوون، ههروهسا ههوالگيريا ئيرانى هاريكاريا رۆژنامهفانين بيانى دكر ل سنورى وى دەرزابين و بچن دناف دەڤهريڻ شۆرهشى دا ژبو نقيسينا راپورتان لدور شۆرهشى، هيزڻ كوردى وەسا خوياركو بوو ئەو دى بەردەواميى دەن شەريڻ خو ب دژى هيزڻ عيراقى، سەرەراى هندى هيزڻ كوردى هژمارهكا جهين گرنگ يڻ دبن دەستهلاتا خۆڤه بو هيز و زربپوشين عيراقى بەردابوون، بهلى هيشتا ب ب سەدان جه و چياين گرنگ مابوون دبن كونترۆلا وانقه دههمان دەمدا ريكەك يان دوو ريكين گرنگ بو پيشكىشكرنا هاريكاريان ل باكورى رۆژئاڤا ل سەر سنورى ئيرانى ددەست دابوون، هيزڻ كوردى وەسا بو ژئيدەران دياركره كو ئەوان كومين هيزڻ عيراقى يڻ ۲۰ تا ۳۰ سەربازى وەك تۆلفهكرن بو هيزڻ پيشمهركهگى يڻ هاتين كوشتن، كوشتينه (Franklin,2019,188-189).

لدووماهيك سالا ۱۹۷۴ئى، شەرى دنافههرا هيزڻ شۆرهشى و عيراقى دا گههشتوو گوپيتكا توندوتىزى و ويرانكرنى، چونكى دڤى قوناغيدا هيزڻ عيراقى ب هەمى شيانين خو و چهكين لهر

دەست ھێرش دکر سەر کوردان. ھەرھەسا دقئ قۆناغیدا ئیکەتیا سوڤیھت پشکدارییەك بەرچاڤ دەھێرشین عێراقی ب دژی کورداندا کری یە و رابوو یە ب پشکیشکرنا چەکین گران و ھنارتنا پەسپور و فرۆکەفانان بۆ ھێزین عێراقی داگو ھاریکاریا وان بکەن ل دەمێ بکارتینا چەکین وئ. ژلای خۆڤە ئەمریکا و ھەڤەیمانی وئ ل پۆژھەلاتا نافین ب تاییھتی ئیران و ئیسرائیلی پڕوگرامەك نھینی و بریكا ھەوالگیزی خوە ھاریکاریین سەربازی و دارایی پشکیشی ھیزین کوردی کری یە ژ بوو دوو ئارمانجین سەرھە: ئیک، لاوازکرنا رژێما بەعس ل عێراقی داگو ھێرشێ نەکەت سەر کەنداڤی فارسی. دوو، داگو مەترسی نەکەڤیت سەر بەرژھوندی و ئاسایشا نەتەوھیی یا ئەمریکا و ھەڤەیمانی وئ ل پۆژھەلاتا نافین، ژبلی قئ چەندی ئەمریکا چوو ھەلۆیست بەرامبەری پرسی کوردی ل عێراقی نەبوو، بەرۆڤاڤی بەردەوام پرسی کوردی ب پرسیک نافخۆی یا عێراقی زانی یە و نەڤایە بریكا لەشکەری و مەروڤایەتی خۆ تیزی قئ چەندی بکەت، بەلکو بریكا لایەنی سین واتە (ئیران و ئیسرائیلی) خۆ تیزیکی پرسی کوردی کری یە.

تەوھری چوارڤی: ھەلۆیستی ئەمریکا ژ زناڤچوونا شۆرەشا ئەیلوولی دناڤبەرا کانوونا دووی ۱۹۷۵- ئادارا ۱۹۷۵

لدوماھیکا سالآ ۱۹۷۴ئ تا دەستپیکا سالآ ۱۹۷۵ئ، شەر و پیکدادان دناڤبەرا ھیزین شۆرەشی و حکومەتا عێراقی دا گەرم ببوو. ھەرھەسا ھیزین ئیرانی ب ئاشکرای ماتیکرن دشۆرەشی دا دکر و فرۆکین ئیرانی ل ئاسمانی عێراقی را دبۆرین و ھاریکاری پشکیشی ھیزین شۆرەشی دکر، ئەقئ چەندی عێراقی پالدا داخووا ریکەڤتەکی دگەل ئیرانی بکەت ژبو راولەستاندا ھاریکاریان بۆ شۆرەشی (Saravanan,1994,268). ژبەر ھندی ژی وەلاتی تۆرکیا پتر دڤا رۆلی خۆ دنیزیکرنا ھەر دوو وەلاتان بیینت داگو چارەسەرییەکی بۆ کیشە و ھەڤرکین خۆ ببینن. ئەو بۆ دناڤبەرا ۱۷ تا ۱۹ کانوونا دووی ۱۹۷۵ئ، جارەکا دی وەزیری دەرڤە یی عێراقی، (سعدون حمادی) بنھینی دگەل وەزیری دەرڤە یی ئیرانی (عباس علی خلعتبری) ل ژیر سەرپەرشتیا تۆرکیا ل ئیستەمبۆلی کومبوو و تیدا رازیبوو کۆ چەند ھەفتین بەیت دا کوومبئڤە (Catudal Jr,1976,1027).

ل ۱۶شۆباتا ۱۹۷۵ئ، د چەند سالین بۆریدا ئیران و عێراقی دەست بەڤرکیا خۆ لدور کونترۆلکرنا کەناری عەرەبی ئەو ریکا ئاڤی یا سترانجی ژلای رووبارین دیڤە و قۆرات ھاتیە دورستکر کری یە. ھەرھەسا د نۆتیرین پشھاتدا ب شەر چووینە ل دۆر داخوایین کوردا بۆ رێڤەبەرییەکا ئۆتۆنۆمی یا گرنگ ل کوردستانا عێراقی. بەڤرا زڤستان بۆ ئاستەنگ دریکا ھێرشکرنا ھیزین عێراقی دا ب دژی ئیرانی یا پشەقانی کوردا ل چیاپن وان یین ئاسی دکر. دگەل ھندیدا لدۆر نۆتیرین شەری دناڤبەرا عێراق و ئیرانی دا چاڤدیرین بیانی پشبینی کربوو کۆ ل بەارا ۱۹۷۵ئ، دی ھۆڤانەترین شەر دناڤبەرا وان دا دەستپیکەت و ئەمریکا یا خۆ ژ پرسی کوردی دویر دکەت دبت ل دەمەک تیزی ئەمریکا گورزەکی کۆژەک ل کوردان بەدەت و جوجاران کورد قئ گورزی ژبیر نەکەن (Waisy,2015, 61-68).

ژبەر پشتهفانیا ئیرانی و هنارتنا ئالیکارییان بریكا سنوری ئیرانی بۆ شورهشا كوردی ل كوردستانا عیراقتی تۆپبارانكرنا جهین لهشكهری عیراقتی و ئیخستنا فروكهیین عیراقتی ب چهكی ئیرانی ناكوكی دناقبهرا ههردوو دهولهتاندانا گهرم ببوو. پشتی بۆرینا دوو هههبقان بریكا نافبژیفانیا جهزائیر دههركهه بۆ چارهسهركرنا ئاریشهیان فهبوو نهو بۆ د كومبوونا ریکخراوا دهولهتین هنارتنا پهترولی دا ئویك (OPEC) (Waisy,2015, 61-68)^۴ ، لدهستپیکا ههفتیا ئیکنی یا ئادارا ۱۹۷۵ئی، (هوارى بۆمدین) سهروکی جهزائیر دیارکر: "ئهز گهلهك كهیفخوشم فی چهندی ب راگههینم". کو شاهێ ئیرانی و جیگری سهروکی عیراقتی، سهدام حسینی ل ۵ ئادارا ۱۹۷۵ئی، ریکهفتنامهك مۆرکری یه. سههرهراى هندى د ریکهفتنی دا بهحس کوردان نههاتبوو کرن، بهلی ئاماژه بهندی دابوو کو ریک لهر هاتووو چوونا سهه سنوران بهیتهگرتن نهگهه بهردهوامی پیدان بۆ نهگهری نیشانهك گرنگ بۆ هیقی سههركردایهتیا كوردا ژبو بدهستقه ئینانا هوکمی خو بریفهبرنی ل عیراقتی. ههروهسا تیدا هاتووو خویاکرن کو "ریکهفتنامه داخوآزا چارهسهكرنا ههمی ئاریشهین"، دناقبهرا ههر دوو وهلاتان دا دکهت (Waisy,2015, 61-68).

ل ۶ ئادارا ۱۹۷۵ئی، ئیران و عیراقتی ل جهزائیر بههرمی دا دیارکرن کو گههشتینه ریکهفتنهکی ژبو چارهسهكرنا ههفرکیین خو یین سنوری لدور كهنداقتی فارسی. دقتی ریکهفتنی دا ههر دوو ولات رازیوون ل سهه دهست نیشانكرنا سنورین خو یین بهردهوام و ل سهه ئیرانی هاتووو سهپاندن ریکین خو یین سنوری لهر شورهشا كوردی بگریت. نهف ریکهفتنامه بو نهخوشیهك توند بو بهردهوامیا شورهشا كوردی، نهوا کو لدهمین بۆری ب شیویهکی بهیز پشت بهستنا خو دانایی سهه هنارتنا چهك و پیدقیین دی یین شهه ئهوین بریكا سنوری ئیرانی بۆ دهاتنه فریکرن سههرهراى هندى سههركردایهتیا كوردی راگههاند بوو کو بههه هینگی ب دوو ههفتیان پیشکیشکرنا چهکی ب وان هاتووو راههستاندن دگهل هندیدا حکومهتا ئیرانی بهردهوام پهنابهه وهردگرتن و لۆری فریکردکرن ژبو فهگوهاستنا وان بۆ ناف ناخا ئیرانی (Merrick,1996,25) .

ل ۹ ئادارا ۱۹۷۵ئی، حکومهتا عیراقتی شهه دژی هیزین شورهشی راگههاند نهفتی هیرشی ل سپیدههیا رۆژا نهینى ل ههمی محوهرین باکوری دهستپیکر. نهف هیرشه هات پشتی بۆرینا ههفتیهکی ژ مۆرکنا وی ریکهفتنامه دناقبهرا عیراقتی و ئیرانی دا ل وهلاتی جهزائیر بئ ئاشکرانیا پیزانینان. هندهك ژیدهران وهسا شیکارکبوو دبیت نهفه وی چهندی بگههینت کو شاهێ ئیرانی بریارا راههستاندا پشتهفانیا ب كوردا دابیت و بقی چهندی شیان داینه بهغدا هیرشی بکهت سهه دهفههین كوردی ژبو ژناقبرنا شورهشا كوردی (Waisy,2015, 61-68). ژلاین خوفه بههرسپین نهمریکی ل واشنتون دووپاتکر کو حکومهتا عیراقتی هیرشا لهشكهری ب دژی كوردا دهستپیکری یه بهلی دیارکر بوو نهشیت پیزانینین دروست ل دۆر خویا بکهت (Waisy,2015, 61-68). لقی دهمی دا نهمریکا خو نیزیکی عیراقتی دکر و نهدفیا چوو داخویانیا ل دۆر پرسا كوردی بۆ رایا گشتی یا نهمریکا ب دهت

^۴ بنیره:

The Organization of the Petroleum Exporting Countries, retrieved, 2019, from https://www.opec.org/opecweb/en/about_us/24.htm.

ل ۱۰ ئادارا ۱۹۷۵ئى، ھىرشا عىراقى بۇ سەر ھىزىن شۆرەشا كوردى ل كوردستانى دەستپىكر ھىزىن حكومەتا عىراقى يىن پىادە ب پشتهفانيا تانك و زىپوشان ھىزىن شۆرەشى ژ چەندىن بنگەھىن سەربازى يىن ئاسى يىن چىيى دەركىنە. دقى پوژى دا ژىدەرېن كوردى يىن دناف شۆرەشى دا برىكا تەلەفونى بۇ كوردېن سەر سنورى ئىرانى دياركر بوو كو: " بارودوخ ل كوردستانى زور خرابن". ژلايىن خوقە كوردېن ل ئىرانى دژيان راگەھاند ھەتا نوکە بەرپرسىن ئىرانى و ئەمريکا ب فەرمى نەدايە دياركرن حكومەتا عىراقى دەست ب ھىرشىن خوقى يە ھەرچەوايىت ژىدەرېن شۆرەشى خوقياكربوو ھىرشا عىراقى يا پوژا ئەينى ب ۶ كىلومەتران ل پوژنافايىن چىيىن زۆرك دەستپىكربوو (Waisy,2016, 201). ئەمريکا برىكا ھەوالگىريا خوقى بتىن مژوويلى ھەلسەنگاندنا پىشھاتىن سىياسى يىن نافخويى و دەرڧە بوو و ھند گرنكى ب پرسا كوردى نە دابوو، بەرپوڧاژى پرسا كوردى ھەك ئالافەك سىياسى ژبوو بكارئىنانا بەرژەوھەندىن خوقى ددبىت.

ل ۱۲ ئادارا ۱۹۷۵ئى، ژىدەرېن كوردى برىكا دەنگى كوردستانى دابوو دياركرن، "چوو ژھندى نەخوشتر نىنە تو ب تۇندى بھىئە ئەشكەنجەدان"، ب رووى دايە دياركرن ئەڧى چەندى ب سەر شۆرەشا كوردى دا، ئەويىن ب چەرخان ژبوو بدەستڧەئىنانا مافىن خوقى خەباتى ل باكورنى عىراقى دكەن گرتى يە (Waisy,2015, 61-68). دپىنگاڧىن خوقى دا ژبوو پتر شوقەكرنا كاودانىن كوردان، ل ۱۲ ئادارا ھەمان سال دەنگى كوردستانى د راپوتەك خوقى دا ل ژىرى نافى، "خىانەت ل كوردان ھاتىە كرن"، بەلافكرىە و تىدا راگەھاندى يە خوقسارەتپىن سەرەكى يىن رىكەڧتناما عىراقى و ئىرانى كوردن ئەويىن د سالا بۇرى دا بەھارىكارىەك كىم و گرنگ ژلايى ئىرانى قە بەردەوامى دايە شۆرەشا خوقى ب دژى ھىزىن عىراقى و ئەمريکا كورد پىشت گوھ ھاقىتەن و ژ پەيماننا خوقى لىڧە بوو ئەڧەيە ھەلوئىستى دەولەتپىن خوقى ب پارىزەرېن مرؤڧايەتتى دزانن (Muhammed,2012,79).

سەرەراى وى ئاگرەبەستا ل رىكەڧتى ۱۳ ئادارا ۱۹۷۵ئى، دنافبەرا سەركردايەتيا كوردى و عىراق بوو راوھستاندنا شەرى ھاتىە مۆكرن. دگەل ھندىدا شەر ل چىيى ھندىرېن و ھندەك دەڧەرېن دى بەردەوام بوو. دگەل قى چەندى دا چوو پىزانىن ل دۇر وى ئاگرەبەستى ئەوا ژلايىن حكومەتا بەغدا و تەھرانى قە ھاتىە راگەھاندن نەھاتبوو دياركرن يىن كو راپورتان دياركرىن رۆلەكى گرنگ درىكخستنا قى ئاگرەبەستى دا ھەبوو. بەلى دياركربوو كو دى ئەڧ ئاگرەبەستە ل دۇرېن نڧىرؤيا ھەمان رۆژ كەڧتە كارى (Cooper,2012,269).

ل ۱۷ ئادارا ۱۹۷۵ئى، سەركردايەتيا شۆرەشا كوردى ل عىراقى بەلز داخواز ژ ئەمريکا كر ئىرانى پالدەت پتر ھارىكارىان پىكىشى وان بكتە، دگەل قى چەندى دا حكومەتا ئىرانى و نوئىنەراتيا شۆرەشى ل ئىرانى، پىشىنى دكر كو پتر ژ ۲۰۰ ھزار كوردان ھەك پەنابەر بھىن ئىرانى ژبەر تۆپبارانكرنا دەڧەرېن وان ژلايى ھىزىن عىراقى يىن پىادە و ئاسمانى قە. دەھمان رۆژ دا حكومەتا ئىرانى راگەھاند بوو كو پتر ژ ۱۴۰ ھزار كورد د خانىانقە ئاكنجىكرىنە (Waisy,2016, 221). ژىدەرېن نىزىكى شۆرەشى و راپورتپىن ژ دەڧەرېن كوردى دەھاتە بەلافكرن داكوكى لھندى دكر كو لدەمى پىشڧەچوونا كوردان بوو ھەيڧا نىسانىن حكومەتا عىراقى بەندىن ئاگرەبەستى بن پىكرن و دەست ب ھىرشىن خوقى كرن داکو شۆرەشى ژنافبەت

دهمان دەمدا راپۆرتان دیارگری یه دفی ماوی نهخۆش و ههستیاری دا جارهکی یان دوو جارن مستهفا بارزانی ب نهیئی چوو به ئیرانی ژبو دانووستاندنی دگهل شاهئی ئیرانی ئهوی سیاستا وی لدهستییکا ئادارا ۱۹۷۵ی، هاتی گهورین د بهرژوههاندیا حکومهتا بهغدا دا (Gibson,2013,288).

ل ۲۲ ئادارا ۱۹۷۵ی، مستهفا بارزانی سهکریدی شورهشا کوردی ل عیراقی راگهاند"شهر بدووماهیکا هات". ههروهسا خۆیاگری یه "شورهشا وی پشتهفانین دهرهکی نین و هزری د پهنابهراتیا ئهمریکا دا دکهت". نافبری ئهف داخۆیاویه ل دهفهرین کوردی ل عیراقی بهلافگری یه و ئهه رۆژنامهفانین ژ کوردستانئ هاتین پایتهختئ ئیرانی ئهف چهنده بهلافگر بوو، ئهمریکا و ئیرانی "کیرهک" ژ پشتیفه ل کوردان دایه بریکا فهکیشانا وان هاریکاریین ب شورهشا کوردی دهاتنه پيشکیشکرن. ژیدهرین نیریکی شورهشئ دیارکر بوو "ئهف شهف ههمی تشت دی بدووماهیک هین، بهردهوامی ب شورهشئ ب دژی عیراقی ناهیتته دان" (Waisy,2016, 221).

ژلایهکی دیقه، ل ۲۳ ئادارا ۱۹۷۵ی، چهکین مۆدرین و فرۆکین سیخو یین شهری نهشیابه کوردان ژ چیاین وان یین ئاسئ دهریکهکن یان خلاس بکهکن. هاتیه گوتن کو کورد شهکرهکین زیرهک و سهربهخۆنه، کوردان چهکهکی لاواز ههبوو و بهردهوام پیدفی ب چهکی بون. دگهل هندیدا نهشیانه د شهری دا سهکرهفتنی بدستهفه بینن و چوجاران د شهران نه هاتینه شکاندن ههتا نوکه (Pace,1975,23). ژلایهکی دیقه لدویف بهلگهنامهین ئهمریکا ل ۲۳ ئادارا ۱۹۷۵ی، سهکریدی شورهشا کوردی مستهفا بارزانی راگهاندبوو، "شورهش بدووماهیک هات"، و شورهشا کوردی چوو پشتهفانین نیفدهولهتی نین و سهکریدی وی مستهفا بارزانی هزری د پهنابهرییدا ل ئهمریکا دکهت. حکومهتا ئیرانی ریزهکا زۆرا ئالیکارییان ژ کوردان فهکیشا بوو. ههروهسا ئهف دهنگ وباسه ژلایئ ئهوان رۆژنامهفانین ژ دهفهرین کوردی هاتین ئیرانی هاتبوو دووپاتکرن و ئهمریکا بهرامبهری فی چهندی بی دهنگ مابوو و گوتبوو شاهئی ئیرانی یا چه تشتئ باشه بۆ مللهتی ته وی بکه و کوردان پشت گوھ باقیژه (Pace,1975,23).

ل ۳۰ ئادارا ۱۹۷۵ی، ژ زاردهفی رۆژنامهیا رويتهرز و رۆژنامهیا نییۆورک تایمز، راگهاند بوو کو مستهفا بارزانی و ههر دوو کورین خو (ئیدریس و مسعود)، یین بهرهف ئیرانی چووین، ههروهسا تیدا هاتیه دیار کرن کو دگهل وان هژمارهک زیرهفانان یین ههین. ئهف ییزانینه بهری وهختئ حکومهتا نافهندی دیار کری بۆ لیبۆرینی و ئاگرهستئ یا کو تیدا دیارگری دفتتن شورهشگیرین کورد خو رادهست بکهکن یان عیراقی بجهبیلن هاتیه (Gibson,2013,335).

ل ۳۱ ئادارا ۱۹۷۵ی، فهرمان ب هیزین عیراقی هاته دان کو "بهرهف پیشفه بچن"، ژبو کونترۆلکرنا کوردستانئ و ژنافرنا شورهشئ، چونکو ئاگرهست دا بدووماهیک هیئت د وی شهفی دا، دگهل هندیدا سهکریدی شورهشئ، مستهفا بارزانی بهردهوام داخوای ژ ئیرانی دکر بۆ پهنابهریی بهزاران ژ هیزین شورهشئ چهکی خو رادهستی هیزین عیراقی دکرن و دبهرامبهر دا پاره پی دهاته دان (Franklin,2019,105). لهورا دهستههلانداریا عیراقی باوهر دکر شورهش بدووماهیک هات. ئهف شورهشا ل باشۆری رۆژنافایی چیاین دکهفنه سهه سنۆری ئیران و تۆرکیا روویدایی گفاشتن دکرن کو شهری دگهل ئیرانی بکهکن، ئهوین پشتهفانیا شورهشا کوردی ل عیراقی دکر و هاریکاری پیشکیشی هیزین

وی دکرن، به لئ ل دوئیف به ندین وی ریکهفتنا ما ۶ ئادارا ۱۹۷۵ئ شاهی ئیرانی رازیوو پشتهفانیین خو بو هیژین شوره شی راهوستینت (Waisy,2016, 223).

دهر ئه نجام

پشتی فه کولین لدور فی بابته هاتبه ئه نجامدان، چهن دین ئه نجامین گرنگ هاتنه ئاشکه راکرن: ۱. ههر ژسالا ۱۹۶۱ تا ۱۹۷۲، سه رکردایه تیا شوره شا ئه یلوولئ هه می شیانین خوه مه زاخه بون، کو پشته فانی ئه مریکا بده ستفه بینیت، به لئ حکومه تین ئه مریکا بده وام دابوو دیارکرن کو پرسا کوردی کیشه یه کا نافخوییا عیراقی یه و حکومه تین ئه مریکا نه فین ماتیکرنی دکاروبارین نافخویین عیراقی دا بکه ت، بقی چهن دی دیار دیت کو حکومه تین ئه مریکا چو هه لویستین گونجای لدور پرسا کوردی نه بون.

۲. پشتی ل سالا ۱۹۷۲ کاودانین سیاسی ل روژهلانا فاین به ره ف گهورینی چووین ب تابه تی پشتی حکومه تا عیراقی ریکه فتنه ک هه فالینی و هه فکاریکرنی دگه ل ئیکه تیا سو فییه ت مورکری و کومپانیا نه فتا عیراقی خومالیگری هه فپه یما تین ئه مریکا ل ده فهری فشار ئیخسته سه ر ئه مریکا، کو دی مه ترسه که فته سه ر به ر ژه وه ندین ئه مریکا ل ده فهری، ژبه ر هن دی شاهی ئیرانی داخواز ژ حکومه تا ئه مریکا کر هاریکاریا کوردا ب دژی عیراقی بکه ت.

۳. ئه مریکا ژبو پاراستنا ریکن ستراتیجی و ریگریکرن به لاقبونا هزا کومیونستی ل روژهلانا فاین، ب پیشینارا شاهی ئیرانی رازیوو هاریکاریین ئابوو ری و سه ربازی ب ریکا هه والگیریا خوه و ب هاریکاریکاریا ئیرانی و ئیسرا ئیلی پیشکیشی شوره شا ئه یلوولئ بکه ت.

۴. ژلای خوه فه سه رکردایه تیا شوره شی باوه ییه ک موکم ب و بلایه تین ئیکگرتین ئه مریکا هه بوو و هزر دکر ب ریکا هاریکاریین ئه مریکا دی هه می ئارمانچین شوره شی بده ستفه ئینت، سه رکردایه تیا شوره شا ئه یلوولئ هزر نه دکر کو نه ف هاریکاریین ئه مریکا پیشکیشی وان دکرن ژبو بده ستفه ئینانا هنده ک ئارمانچین نه پنی بوون، وه ک ئیخسته ن فشاران لسه ر عیراقی کو نه چاریت دگه ل شاهی ئیرانی کیشه یین خوه چاره سه ر بکه ت.

۵. نه شاره زا بونا سه رکردایه تیا شوره شی دهه لسه نگاندا سیاست و په یوه ندین نیفده وله تی دا، ببوو ئه گهری هن دی کو هیژین هه ری می وه ک ئامرازه کن سیاسی د هه فکیین خوه یین هه ری می دا بکارینن و ئیرانی روله کن گرنگ دفی بیافی دا هه بوو و ئه مریکا رازیگر دگه ل نوینه رین کوردا ل کوچکا سپی کومبیت، هه ره سا لده م ئه مریکا رازیوی هاریکاریان پیشکیشی کوردا بکه ت، سه رکردایه تیا شوره شی هزر دکر کو هه می ده زگه یین حکومه تا ئه مریکا ئاگه هاری فی چهن دی نه و نه دزانی نه ف هاریکارییه بنه پنی بوو ده یته هنارتن.

۶. سه ره رای هن دی ئه مریکا ئاگه هاری هن دی بو کو وه لاتین هه ری می ب تابه تی تورکیا، جه زائیر، مسر، ئوردن، یی بزافی دکه ن ریکه فتنه کن دنا فبه را عیراقی و ئیرانی دا موربکه ن ژبو چاره سه رکرن کیشه یین دنا فبه را خوه دا، به لئ ئه مریکا چو هه لویست به رامبه ری فی چهن دی دهر نه برین، ژبه رکو

ئەمەریکا دیتوو ئەف ریکەفتنامە دى دەرگەهەكى نوى بۆ فەكرنا پەيوەندىن دىلوماسى دناقبەرا عىراقى و ئەمەریكا دا فەكەت فە، هەرەسا ئەمەریكا نەدفا حكوەتا عىراقى بزانی كۆ ب شىوہەكى نەینى هاریكارىن سەربازى بىن پىشكىشى هیزىن شورەشى كرىن.

لیستا ژیدەرەن

ژیدەرین كوردی:

1. رەفیق رەحمان مام خول. ۲۰۱۳. مستەفا بارزانی و پۆل و هەلۆیستى له پىشھاتە سیاسییەکاندا (۱۹۷۰_۱۹۵۸) توێژینەوہیەكى مێژوویی-سیاسییە، چ، چاپخانەى شەھاب: هەولێر.
2. فارووو محمد محەمەد ئەمین. ۲۰۱۴. سیاسەتى ئێران بەرامبەرى جۆلانەوہى رزگارىخوазى كورد له باشورى كوردستان ۱۹۷۵-۱۹۸۹، چاپخانەى رى نۆی: سلیمانی.
3. گۆران ئیبراھیم سألح. ۲۰۱۳. دۆزى كورد لەبازنەى پەيوەندییەکانى ئەمەریكا و عىراقدا ۶ ئازارى ۱۹۷۵-۲ ئایى ۱۹۹۰، چاپخانەى رۆژەھەلات: هەولێر.
4. لوکمان مېھۆ. ۲۰۰۹. كورد و كوردستان لە بەلگەنامە نەینییەکانى ئەمەریكا(بەشى یەكەم: كوردستانی عىراق، وەرگىران: وریا رەحمانى، چاپخانەى رۆژەھەلات: هەولێر .
5. وریا رەحمانى. ۲۰۰۹. شۆرشى ئەیلوول لە بەلگەنامە نەینییەکانى ئەمەریكا(بەشى یەكەم: كوردستانی عىراق، وەرگىران: وریا رەحمانى. ۲۰۱۲. مێژووى پەيوەندییەکانى كورد و ئەمەریكا، چاپخانەى رۆژەھەلات: هەولێر.

ژیدەرین عەرەبى:

7. خضیر البدیرى. ۲۰۱۵. التاريخ المعاصر لإيران و تركيا، ط۲، مکتبە مؤمن قریش: بیروت.
8. سامى شورش. ۲۰۰۱. كردستان و الأكراد، الحركة القومية و الزعامة السياسية إدریس بارزانی نموذجا، ط۱، مطبعة وزارة التربية: أربيل.

ژیدەرین ئنگلیزى:

نامین دکتورا و ماستەرى

9. Al-Ajmi, H. J. H. (1988). The international history of the Gulf, 1958-1979 (Doctoral dissertation, University of Glasgow).
10. Ali, H. (2017). The Iraqi Kurds, the Cold War and Regional Politics: 1958-1975 (Doctoral dissertation, The University of Manchester (United Kingdom)
11. Disney, D. B. 1980. The Kurdish Nationalist Movement and External Influences. Thesis Monterey, California. Naval Postgraduate School.
12. Esty, J. C. (2017). Kissinger's Strategy in the Iraqi Kurdish Rebellion of 1972-75: False Start or Foundation of American-Kurdish Partnership?.
13. Franklin, J.A., 2019. United States Foreign Policies on Iran and Iraq, and the Negative Impact on the Kurdish Nationalist Movement: From the Nixon Era through the Reagan Years
14. Gibson, B. R. (2013). US foreign policy, Iraq, and the Cold War 1958-1975 (Doctoral dissertation, The London School of Economics and Political Science (LSE)).

15. Lambert, P.J., 1997. The United States and the Kurds: Case Studies in United States Engagement. NAVAL POSTGRADUATE SCHOOL MONTEREY CA.
16. Muhammed, P. A. (2012). US perspectives on Kurdish independence from Iraq, 1972-2011 (Doctoral dissertation, Keele University.)
17. Saravanan, S., 1994. Iran-Iraq relations, 1975-1989: a study of co-operation and conflict (Doctoral dissertation, JAWAHARLAL NEHRU UNIVERSITY)..
18. Shareef, M. and Jalal, M., 2010. President George W. Bush's Policy Towards Iraq: Change or Continuity? (Doctoral dissertation, Durham University).
19. Shukri, N. A. (2017). Explaining US Foreign Policy towards Kurdistan Region of Iraq (2003-2015) (Doctoral dissertation, Department of Politics and International Relations.)
20. Vis, A. T., (2014). US Foreign Policy on the Kurds of Iraq, 1958-1975 (Bachelor's thesis).

په رتووک:

21. Alvandi, R., 2016. Nixon, Kissinger, and the Shah: The United States and Iran in the Cold War. Oxford University Press
22. Boukalmouna, M., & Boudjelit, A. (2018). American foreign policy toward the Kurdish question 1972-1975.
23. Cooper, A. S. (2012). The oil kings: how the US, Iran, and Saudi Arabia changed the balance of power in the Middle East. Simon and Schuster.
24. Gunter, M.M., 2010. Historical dictionary of the Kurds (Vol. 8). scarecrow Press.
25. Kissinger, H. 1999. Years of Renewal Tragedy of the Kurds By: Henry Kissinger Barzani, Kissinger and the Kurdish State. Jawad Mella London KNC.
26. Mcdowall, D. (2004). A Modern History of the Kurds. IB Tauris.
27. Merrick, M. (1996). The United States and the Kurds 1945-1992.
28. Offiler, B. (2015). US Foreign Policy and the Modernization of Iran: Kennedy, Johnson, Nixon and the Shah. Springer.
29. Othman, Mahmud. 2000. The Kurdish Experience in Iraq, America Television Program Frontline. The United States. Interview, 25 January 2000.
30. Sari, İ. The United States Foreign Policy Towards Kurds. Ortadoğ̃u Etütleri.
31. Stansfield, G. R. (2003). Iraqi Kurdistan: Political Development and Emergent Democracy. the United States: Routledge.
32. Waisy, K.S. (2016). The International Dimension of the Iraqi Kurdish Nationalist Movement 1960-1975: The US Factor, LAP Lambert Academic Publishing.

به لگه نامه بين ته مريكي:

33. The white house memorandum of conversation, 1972, Washington Meetings with Kurdish representatives, the department of state, Washington. D.C, July 1972.

گوڤار:

34. Catudal Jr, H. M. (1976). The War in Kurdistan: End of a Nationalist Struggle?. *International Relations*, 5(3), 1024-1044.
35. Gunter, M. (1994). Mulla Mustafa Barzani and the Kurdish rebellion in Iraq: The intelligence factor. *International Journal of Intelligence and Counter Intelligence*.
36. Gunter, M.M., 2011. The Five Stages of American Foreign Policy towards the Kurds. *Insight Turkey*, 13(2).
37. Korn, D. A. (1994). The Last Years of Mustafa Barzani. *Middle East Quarterly*
38. Little, D., 2010. The United States and the Kurds: A Cold War Story. *Journal of Cold War Studies*, 12(4)
39. Nehme, M. G., & Meho, L. I. (1995). Pawns in a Deadly Game: Iraqi Kurds and the United States, 1972-1975. *International Studies*.
40. Waisy, K. S.. (2015). The Algeria Agreement of March 1975 Implications in the Middle East, *International Journal of Innovative Research & Development*, Vol. 4, No. 2, February 2015.

رؤؤنامه:

41. Pace, E. (1975). 'Leader of Kurdish Revolt Says That Fighting Is Ended. *New York Times*, March, 23.

ئنترنيت:

42. The Organization of the Petroleum Exporting Countries, retrieved, 2019, from https://www.opec.org/opec_web/en/about_us/24.htm.
43. William Care, Mach More on the Kurds all parts, <https://bywilliamcarter.wordpress.com/2014/11/12/much-more-on-the-kurds-part-1/>, Willaim Car's site, retrieved, 11 December, 2014.

موقف الولايات المتحدة الامريكية من ثورة أيلول ١٩٧٢-١٩٧٥

ملخص

تعتبر هذه المدة من الفترات الحساسة من ثورة أيلول ، لانه خلال هذه المرحلة بدأت الولايات المتحدة الامريكية تغيير سياساتها و مواقفها من القضية الكوردية و الثورة الكوردية في الكوردستان العراق و بدأت بدعم هذه الثورة عن طريق ايران و اسرائيل. تحاول هذه الدراسة ان تبحث بالتفصيل في اسباب و عوامل التي دفعت بالولايات المتحدة الامريكية الى تغيير موقفها من الكورد و كيفية بدء العلاقات بين الكورد و أمريكا، كما تحاول ان تبين كيفية "سحب البساط من تحت اقدام الكورد" و تركهم ليلاقوا مصيرهم تحت نير السلطات القمعية العراقية. و تعتمد الدراسة على عدد من الوثائق باللغتين الكوردية و الانكليزية.

تتكون الدراسة من مقدمة و اربعة محاور، تتضمن المقدمة سرداً موجزاً عن موقف امريكا من القضية الكوردية خلال فترة ١٩٦١-١٩٧١، و تلقي المحور الاول الضوء على محاولات القيادة الكوردية كسب توجه السلطات الامريكية الى قضيتها خلا ١٩٧٢-١٩٧٣. و يتحدث المحور الثاني عن اساليب و اليات التي اتبعتها استخبارات الولايات المتحدة لدعم الكورد

١٩٧٣-١٩٧٤. و خصص المحور الثالث لبيان موقف امريكا من الصراع بين الكورد و الحكومة العراقية خلال مدة ١٩٧٤-١٩٧٥، و أما الفصل الاخير فيلقي الضوء على موقف امريكا من نكسة لثورة الكوردية خلال فترة (كانون الثاني ١٩٧٥- آذار ١٩٧٥).

الكلمات المفتاحية: الملا مصطفى البارزاني، ثورة ايلول، امريكا، ايران، اسرائيل، الاتحاد السوفيتي.

The U.S. Attitude to the September Revolution 1972–1975

Abstract:

This period is beign known of the key stages of the. As during this stage the U.S. reconsidered its attitide and policy towards the Kurdish issue and the September Revolution in Iraqi Kurdistan with the encouragement of Israel and Iran backed the September Revolution. This research contributes to dipect those facter and reasons, which were pushed the U.S. to reconsider its attitude, furthermore attempts to show the Kurdish and US relations conducted. Additionally, it menuvers to clarify the U.S. clandistine objectives and how it pushed carpet on the Kurdish foots also left Kurds alone under the mercy of the Iraqi government. This research has taken advantageous from verity documentary references in Kurdish and English languages.

This research consists of an introductory, background and four sections. In its background it shows the U.S. attitide to the developments of the sepetmber revolution from 1961 to 1971. The first section of study clears up the Kurdish efforts and lobbies for obtaining the U.S. support. In its second sections, this study shed lights on the events of the U.S. intellignt agency aid to the September Revolution between 1972 and 1973. The third sections of the study demonstrates the events and developments of the Kurdish-Iraqi war as well as the U.S. attitide from 1974 to 1975. In its fourth sections the research presents the develoments and political events also the U.S. attitude to collapse of the september revolution from January 1975 to March 1975. Its conclusion clarifies its consequences that being discovered.

Keywords: Mullah Mustafa Barzani, September Revolution, U.S. Israel, Iran , Iraq and the Soviet Union.

هەلویستی ئیسرایلی بەرانبەر شۆرەشا ئەیلوولی

۱۹۶۳ - ۱۹۷۵

روژین جلی منیر

پشکا میژوو، فەکولتیا زانستین مروفایهتی، زانکویا زاخۆ، هەرنیما کوردستانی_ عێراق

rojini.muneer@uoz.edu.krd

پۆختە:

هەلویستین نیف دەولهتی بەرامبەر شۆرەشا ئەیلوولی ئیک ژوان بابەتانه لقی سەردەمیدا بشتۆهیهکی مەزن هاتیە ئازراندن، بەل دگەل هندی بشتۆهیهکی کیم گرنگی لسەر رول و هەلویستی ئیسرایلی بەرامبەر شۆرەشا ئەیلوولی هاتیە دان ئەفە ژلایهکیفە و ژلایهکی دیفە گرنگی وئی دیاردبەت دماوئی هەولدا نا هندیە کەسانین سیاسی کورد ژبو گریدانا فان پەیوهندیان، دیسان رول مەلا مستەفا بارزانی وە کەسەرکردەیی شۆرەشا ئەیلوولی و بزافا رزگار یخووازا کوردی کو کاریگەریه کە مەزن لسەر بارودوخین سیاسی یین کوردستانی هەبوو و شیا سەرنجا جیهانی بۆخو و گەل کورد بکیشت و کیشیا کوردی ل جیهانییدا بەت نیاسین و لوبیه کە کوردی ل ژدەر فە چیکەت.

دماوئی خواندنا فەکولیتی هندیە کە پرسیار دەینە ئازراندن ژوانا: ئەری چەوا ئیسرایلی شیا بوو پەیوهندی دگەل سەرکردایهتیا شۆرەشا کوردی بکە؟ ئەری ئیسرایل ب چ شتواز هاریکاری پشکیشی کوردان کربوو؟ هەتا چ راده کوردان شیاوو مفایی ژفان هاریکاریان وەر بگرت؟ پەیفین گرنگ: شۆرەشا ئەیلوولی، عێراق، ئسرائیل، مەلا مستەفا بارزانی، نوینەری شۆرەشی.

پیشەکی

شۆرەشا ئەیلوولی ئیک ژ شۆرەشین گرنگ بوو دمیژوو یا کوردی دا؛ چونکی قی شۆرەشی دەنگفەدانه کە مەزن هەبوو د راگەهاندنن بیانی دا، و ئەف دەنگفەدانه ژ ئەنجامدانا شەری وئی دگەل حکومەتا عێراقی و شیوازی چیکرنا پەیوهندیان دگەل دەولهتین مەزن و یین دەوربەر دیاربوویە، و ئیسرایل ژی ژوان دەولهتان بوو ئەوا رول دقئ شۆرەشیدا هەبوو، و پەیوهندی دگەل سەرکردایهتیا شۆرەشی گریددەت کو ئەف پەیوهندی یە دبنە ئەگەری هندی پەنگفەدانه کە د راگەهاندنن بیانی دا پەیدا ببیت، لدور چەوانیا رول وئی و پەیوهندی وئی دگەل شۆرەشی، کو هەتا چ رادهی شیاوو هاریکاریان پشکیشی شۆرەشی بکەت.

گرنگیا بابه تی ئەوه، هه‌لۆیست و هه‌وڵدانین سه‌رکردایه‌تیا شوپه‌شا کوردی دیاربوووه ژبو بده‌ستقه‌ئینانا پالپشتی و پشتبه‌ستنا لایه‌نین ژده‌رفه‌ بو شوپه‌شا کوردی، هه‌روه‌سا رولێ ئیسرائیل د پیشکیشکرنا هاریکاریین دارایی و سه‌ربازی بو شوپه‌شا کوردی و بانگه‌شه‌یا کوردی ل ژده‌رفه‌ و چیکرنا په‌یوه‌ندیان دناقه‌را سه‌رکردایه‌تیا شوپه‌شا کوردی و ده‌وله‌تین بیانیدا. دقێ قه‌کولینیدا دیاردب، ئه‌ری کوردا شیا ئارمانجا خو بجه‌ بینت؟ و ئیسرائیل شیا لوبیه‌کا کوردی ژده‌رفه‌ دروست بکه‌ت؟.

قه‌کولین ژ ده‌رازینکی و دوو ته‌وه‌ران و ئەنجام و لیستا ژیده‌ران پیکهاتیه، ده‌رازینکا قه‌کولین (کورتیه‌کا میژووپی لدور شوپه‌شا ئەیلول)، تیدا باسی ئەگه‌رین هه‌لگیرساندنا شوپه‌شا ئەیلول و رابوونا قی شوپه‌شی ل ئەیلولا ۱۹۶۱، و دانوستاندنن دناقه‌را سه‌رکردایه‌تیا شوپه‌شا کوردی و حکوومه‌تا عیراقیدا، و به‌یاننامه‌یا ۱۱ ی ئادارا ۱۹۷۰ هاتیه‌کرن، و ته‌وه‌ری ئیکێ ژ قه‌کولین لسه‌ر (هه‌لۆیست و په‌یوه‌ندیین ئیسرائیل و کوردان دناقه‌را ۱۹۶۳ - ۱۹۷۵)، دقێ ته‌وه‌ریدا به‌رسقا گه‌له‌ک پرسیاران هاتیه‌ دان ژوانا: هه‌تا چ راده‌ راستیه‌ک هه‌یه‌ بو وی گوتنا به‌ربه‌لاف ئەوا دناق عه‌ره‌باندا ئەوا دبیزت کوردان و ئیسرائیل هه‌وڵدایه‌ ده‌وله‌تا ئیسرائیل یا دووی ل کوردستانا عیراقی داچه‌زینت؟ رولێ تاکه‌که‌سی چ بوو د دانانا په‌یوه‌ندیان؟. هه‌روه‌سا ته‌وه‌ری دووی باسی (هاریکاری و ئارمانجین ئیسرائیل به‌رامبه‌ر شوپه‌شا ئەیلول) هاتیه‌کرن، ئەف ته‌وه‌ره‌ لسه‌ر دوو لایه‌نان هاتیه‌ دابه‌شکرن د لایه‌نی ئیکێ دا باسی وان هاریکاریان هاتیه‌ کرن ئەوین ئیسرائیل پیشکیشی شوپه‌شا کوردی کربوون، لقیری دیاربوووه تا چ راده‌ ئیسرائیل شیا هاریکاری دگه‌ل کوردان دا بکه‌ت؟ و د لایه‌نی دوویدا ئارمانجین هه‌ردوو لایه‌نان ئانکو یین کوردان و ئیسرائیل ژقی په‌یوه‌ندی هاتبوو دیارکرن، مه‌لا مسته‌فا بارزانی گرنگی دابوو لایه‌نه‌کی ئەوه‌زی دهلوماسیه‌کا سه‌رکه‌فتی و لیگه‌ریانا جه‌ه‌کی بو پاراستنا کوردان، ئه‌ری مه‌لا مسته‌فا بارزانی لدویف قی گوتنی شیا قی کریاری ب دهلوماسیه‌کا سه‌رکه‌فتیانه‌ بریقه‌به‌ت؟.

قه‌کولین مفا ژ ژیده‌رین جوراوجور وه‌رگرتیه، ئەوه‌زی په‌رتووکی کوردی و عه‌ره‌بی و ئینگلیزی و فارسی، ژوانا: مسعود بارزانی (بارزانی و بزوتنه‌وه‌ی رزگاریخوازی کورد شوپه‌شی ئەیلول ۱۹۶۱ - ۱۹۷۵) گرنگیا قی په‌رتووکی نفیسه‌ری وی بخوه‌ دیده‌فان بوو و نیزیکی که‌سی بریاردەر بوو یین گریدای ب بابه‌تیقه، أوفر بینگیو (کرد العراق بناء دولة داخل دولة) دقې په‌رتووکیدا باسی چیکرنا ملله‌ته‌کی و ئافاکرنا ده‌وله‌ته‌کی هاتیه‌کرن کو تیدا تابه‌تمه‌ندیین بزاقا کوردی ل کوردستانا باشور ئەوا ژ کومه‌لگه‌هین دویتر یین کوردان ل پارچه‌یین دویترین کوردستان جیاواز دیارکریه، جوناپان راندل (أمه فی شقاق ، دروب کردستان کما سلکتها) نفیسه‌ری په‌رتووکی په‌یامنیه‌کی ئەمریکی بوو، ل سالا ۱۹۹۱ سه‌ره‌دانا کوردستان کربوو چاچیکه‌فتن دگه‌ل سه‌رکرده‌یین شوپه‌شی ئەنجامداینه‌ و لسه‌رده‌مین شوپه‌شی راپورت لسه‌ر کوردان د روزنامه‌یین نیویورک تایمز ووانشتون پوست دا به‌لافکرنه، له‌ورا دقې په‌رتووکیدا ب تیروته‌سه‌ل باسی شوپه‌شا ئەیلول و بزاقا رزگاریخوازا کوردی دقې ماوه‌یدا کریه، فاخر

حسن گلی (بازتاب شورش ایلول بهربری ملا مصگفی بارزانی در روزنامه اطلاعات (۱۳۴۰ - ۱۳۸۴ / ۱۹۶۱ - ۱۹۷۵) په‌رتووکه‌کا روژنامه‌گه‌ریبه لسه‌ر روژنامه‌یا ئیتلاعات یا ئیرانییه و دفتی روژنامیدا ئاماژه ب شوپه‌شا ئه‌یلولئ هاتیه‌دان و دهنده‌ک ژماره‌یین ویدا باسی هه‌لوپستی ده‌وله‌تا ئیسرائیل ژ شوپه‌شی هاتیه‌کرن و لسه‌رفان په‌یوه‌ندیان فئی روژنامی چاڤیکه‌فتن دگه‌ل سه‌رکردی شوپه‌شی مه‌لا مسته‌فا بارزانی ئه‌نجامدا بوو، دیسان په‌رتووکا وریا ره‌حمانی (شوپه‌شی ئه‌یلوول له به‌لگه‌نامه نه‌ینییه‌کانی ئه‌مریکادا) په‌رتووکه‌کا به‌لگه‌نامه‌یییه تیدا باسی شوپه‌شا ئه‌یلولئ د به‌لگه‌نامه‌یین ئه‌مریکیدا هاتیه‌کرن دفتی په‌رتووکیدا باسی په‌یوه‌ندی و هاریکاریین ئیسرائیل بو شوپه‌شا کوردی هاتیه‌کرن لدویف به‌لگه‌نامه‌یین ئه‌مریکی، (Edmund Ghareeb, The Kurdish Question in Iraq) و گه‌له‌کین دویتەر.

ده‌رازینک : کورتیه‌کا میژوویی لدور شوپه‌شا ئه‌یلولئ

ملله‌تی کورد ل عێراقی خوشحالبوون ب به‌رپابوونا شوپه‌شا ۱۴ تیرمه‌ها ۱۹۵۸ ئی، و هه‌می هیقی و ئومیدین ملله‌تی ئه‌و بوون په‌وشا وان ده‌می وارین ژیانیدا باشتەر لئ بهییت. لئ سیاسه‌تین حکومه‌تا عه‌بدولکه‌ریم قاسمی (۱۹۵۸ - ۱۹۶۳)، دوارین سیاسی و ئابووری و جفاکی نه‌ دوی ئاستیدا بوون یین په‌وشا کوردستانئ باشتەر لئ بکه‌ن، و ملله‌تی کورد ببورینا ده‌می هه‌ست ب باشبوونا په‌وشا خو نه‌دکر^(۱). هه‌لوپستی حکومه‌تی هیدی هیدی ژ پارتي دیموکراتی کوردستان و سه‌روکتی وی مه‌لا مسته‌فا بارزانی (۱۹۰۳ - ۱۹۷۹) هاته‌ گوه‌ارتن، ب تایه‌ت د دووماهیکا سالا ۱۹۵۹ ئی دا^(۲)، هه‌تا لدووماهیکی گه‌هشتیه به‌ره‌نگاریا له‌شکه‌ری^(۳) لده‌می مه‌لا مسته‌فا بارزانی ل ۱۱ ئه‌یلولا ۱۹۶۱ راگه‌هاندنا شوپه‌شا چه‌کداری کری ب دژی حکومه‌تا به‌غدا، و ئه‌ف شوپه‌شه ژ مه‌زنتین شوپه‌شین کوردی هاتبوو هه‌ژمارتن ل عێراقی دماوی سه‌دی ۲۰ ئی دا؛ چونکی بو ماوی (۱۴) سالان به‌رده‌وامبوو، و ئیکه‌م شوپه‌شا کوردی بوو له‌می ده‌فه‌رین کوردستانا عێراقی دئیک ده‌میدا په‌یدابوو، ژ خانه‌قین ل باشوری هه‌تا زاخو ل دویرترین خالا باکوژی کوردستانا عێراقی^(۴).

شه‌رین سه‌ربازی یین دژوار دناقه‌را کوردان و حکومه‌تا به‌غدا دا دماوی ۱۹۶۱ - ۱۹۷۰ هاتبوون رویدان، و هه‌ر دفی ماوه‌یدا گه‌له‌ک دانوستاندن هاتبوون ئیمزاکرن بی هه‌بوونا چاره‌سه‌ریه‌کی و ئه‌ف

(۱) مجید خدوری، العراق الجمهوري، قم، ۱۳۷۶ ش، ص ۲۳۸

(۲) دیفید مكدول، تاريخ الاكراد الحديث، ت: راج ال محمد، بيروت، ۲۰۰۴ ص ۴۶۵

(۳) بو پتر پیزانینان لدور فان به‌ره‌نگاریین له‌شکه‌ری بنیره: عبدالفتاح علي البوتاني، التطورات السياسية الداخلية في العراق ۱۴ تموز ۱۹۵۸ - شباط ۱۹۶۳، دهوك، ۲۰۰۷ ئی ۹۱ هوژین مسعود سه‌رنی، شوپه‌شا ئیلولئ ل ده‌فرا به‌هدینان

۱۹۶۱ ۱۹۷۵ فه‌کولینه‌کا میژوویی، زاخو، ۲۰۱۸ ل ۳۰ - ۳۲

(۴) هوگر طاهر توفیق، الكرد بحوث ودراسات في تاريخهم الحديث و المعاصر، زاخو، ۲۰۱۹ ص ۲۷۵

دانوستاندنن هه دسالتن ۱۹۶۳، ۱۹۶۴، ۱۹۶۵، ۱۹۶۶ و ۱۹۶۸، هه مییان ژێ سه ركه فتن نه ئینات ژ ئه گهری ژدبونا كوردان لسه رده سته ئینانا جوره كی ژ مافی ئوتونومی ل كوردستانی^۱.

پشتی وان شهر و كریار و دانوستاندنن دناقهرا حكومه تا عیراقی و شوهرشا كوردیدا رویداین هه ر ژ سالا ۱۹۶۱ - ۱۹۷۰، حكومه تی نه شیا چ سه ركه فتنیت مه زن بده سته خوه فه بینت له ورا نه چاربوو به رهف ریکا ئاشتی بچیت بو چاره سه ركرنا پرسا كوردی^۲. حكومه تی ده ست ب دانوستاندن نویی لطة ل سه ركردایه تیا شوهرشا كوردی كر، دانوستاندن دناقهرا حكومه تا عیراقی و شوهرشا كوردیدا لسه ر به یاننامه یا ۱۱ ئادارا ۱۹۷۰ یی بدووماهيك هاتبوو^۳.

ئه هف به یاننامه ده یته هه ژمارتن ب گرنه گرتن ده سته كه فتنین شوهرشا ئه یولن؛ چونکی بو جارا ئیكن بوو د میژوو یا هه فچه رخدا دانپیدان ب مافین گه لی كورد ب به لگه یه كا یاسایی ژ لای ده وله ته كا ده سته لاتدار ل كوردستانی به یته كرن^۴.

به لی فنی به یاننامی گه له كه نه فه كیشا ژ ئه گهری نه به جه ئینانا به ندین وئی ژ لای حكومه تا عیراقی، جاره كادی بارودوخ تیكچوو بوویه ئه گه ر سه ركردایه تیا شوهرشا كوردی ل سالا ۱۹۷۴ ده ست ب شه ری بكه ن ب دژی حكومه تا عیراقی^۵، و دئه نجامدا حكومه تا عیراقی كونترول لسه ر شوهرشا كوردی كر لده می جیگرئ سه روك كوماری عیراقی سه دام حوسینی (۱۹۳۷ - ۲۰۰۳) هه ولدایی تیكگه هشتنه كن لگه ل شاهئ ئیرانی بكه ن داكو هاریكاریا شوهرشا كوردی نه كه ت، بشئ چه ندی سه دام حوسین لگه ل شاهئ ئیرانی محمه د رزا شاهئ په هلو ی (۱۹۴۱ - ۱۹۷۹) ب موركرنه كن ل ۶ ئادارا ۱۹۷۵ لسه ر ريكه فتنامه یا دناقهرا عیراقی و ئیراندا ئه وا هاتیه نیاسین ب ريكه فتنامه یا جه زائیر رابووینه، هوسا نسكو ب شوهرشا كوردی كه فتبوو^۶.

(۱) المصدر نفسه، ص ۱۲۷۶

(۲) اوغارا اوبلانس، النضال التحرری لكووردستان العراق (سلسلة الكتب المعادية)، ت: مديرية الاستخبارات العسكرية العامة المعاونة الاولى، سري للغاية، د.م، د.ت، ص ۱۵۹.

(۳) شیرزاد زكريا محمد، مجلس قيادة الثورة في كوردستان العراق ۱۹۶۴-۱۹۷۰ (دراسة تاريخية سياسية عامة)، دهوك، ۲۰۱۰، ص ۳۶۲

(۴) مسعود بارزانی، بارزانی و بزوتنه وهی رزگار یخوازی كورد شوهری ئه یلول ۱۹۶۱-۱۹۷۵، به رگی سییه م، به شی دووهم، هه ولیر، ۲۰۰۴ ل ۴۵

(۵) کریس کوتشیرا، مسیره الكرد الطويلة ۴۰ سنة من التحقيقات الصحفية في كوردستان، ارپیل، ۲۰۱۴ ص ۲۳

(۶) فه ره یده ن عه بدولر هحیم عه بدوللا، بارودوخی سیاسی كوردستان - عیراق ۱۱ مارتی ۱۹۷۰ - ۱۱ مارتی ۱۹۷۴

(۷) تشارلز تریب، صفحات من تاریخ العراق المعاصر، ت: زینة جابر ادريس، بیروت، ۲۰۰۶ ص ۴۸۳ ماریون فاروق سلوغلیت و بیتر سلوغلیت، من الثورة الى الدكتاتورية العراق منذ ۱۹۵۸، ت: مالك النبراسي ط ۲، المانيا، ۲۰۰۳ ص ۲۲۹

تهوه ری ئیک: هه لویستی ئیسرائیل و کوردان دناقبهرا ۱۹۶۳ - ۱۹۷۵:

دهرباره ی جو هیان ژ که فندا ل کوردستانی هه بوون ، په یوه ندیین وان و کوردان دگه لیک دا باشوون^(۱) پستی هه لگیرساندانا شوږه شا نه یلوی ۱۹۶۱ ئیسرایلی مفایی ستراتیژی یی شوږه شی بو بهرزه وه ندیین خو ب ده رفهت وه رگرت^(۲)، لقیژی مه ره ما ئیسرایلی ئه بووو سه ره ده ری دگه ل لایه نیین نه عه ره ب بکه ت و دگه ل کیمه نه ته وه یی ل روژه لاتا نافین لسه ر بنه مایی " دوژمنی دوژمنی من هه قال منه"^(۳)، له ورا ده یی لایه نیدا په یوه ندی دگه ل ئیرانی و کوردان کر بوو، بریکا ده زگه هی وی یی پارسا تن بناقی (موساد)، ئانکو مه ره ما ئیسرائیل لاوزکرنا هیزین عیراقی بوو داکو شیانی هاریکاریین بو ده وه تین عه ره بی نه بن^(۴).

پستی نیزی کونا سوریا و عیراقی لده می ل ۹ چریا ئیک ۱۹۶۳ ریککه فتنه ک ل دیمه شق ئیمزاکر بوون، و بریاردان سوپایه کی ئیکگرتی ژ هه ردوو هیزان پیک بین^(۵)، هه ره وه سا لده می حکومه تا عیراقی هه وه لای به ره یی ئیکگرتوویا عه ره بی دگه ل مسری دروستبکه ت، ئه فه بوویه جهی نه رازیبوونا وه لاتین نه عه ره ب تاییه تی ئیران و ئیسراییل، له ورا په یوه ندی ب سه رکر دایه تیا شوږه شا نه یلوی کر بوون ب مه ره ما پی شکی شکرنا هاریکارییان؛ چونکی شه ری کوردان خزه تا هه ردوو ده وه لاتان ئیران و ئیسراییل دکه ت، ژ لایه کیه عیراق نه شی ت هیزنی ب دژی ئیسراییلیان فریکه ت بو قورتالکرنا سوریا یان ئوردن، و ژ لایه کی دقه دی بیته ئه گه ر عیراق هیزین خو ژ ده فه را (شه تولعه ره ب) ژ خوزستان فه گو هیزت کو گه له کا گرنگ بوو بو ئیرانی^(۶).

که سائین سیاسی و ره وه شه نییرین کورد روله ک مه زن هه بوون د چیکرنا په یوه ندییان دناقبهرا ئیسراییل دگه ل سه رکر دایه تیا شوږه شا کوردی، نه وژی کامیران به درخان (۱۹۷۸ - ۱۹۹۵)^(۷) و عسمه گ

(۱) بو پتر پیزانیان لسه ره په یوه ندیین کوردان و جو هیان ل کوردستانی بنیره: مردخای زاکن، یهود کردستان ورؤسناهم القلیون، ترجمه: سعاد محمد خچر، السلیمانیه، ۲۰۱۱ فرست مرعی، کامیران أمين عالی بدرخان ۱۹۷۸ - ۱۹۹۵

مهندس العلاقات الكردیه الاسرائیلیه، د.م، ۲۰۲۱

(۲) مسعود بارزانی، ژیده ری به ری، ل ۱۳ ۲

(۳) أوفرا بینغیو، کرد العراق بناو دولة داخل دولة، ت: عبدالرزاق عبدالله بوتانی، ارپیل، ۲۰۱۴، ص ۹۹

(۴) فاضل البراک، مصطفی البارزانی الاسطورة و الحقیقه، بغداد، ۱۹۸۹، ص ۲۰۴

(۵) م. س. لازاریف و آخرون، تاریخ کوردستان، ت: عبیدی حاجی، دهوک، ۲۰۱۱، ص ۲۹۱

(۶) شلومو نکدمون، الموساد في العراق و دول الجوار انهيار الامال الاسرائیلیه و الكردیه، ت: بدر عقیلی، عمان، ۱۹۹۷، ص ۴۳

(۷) کامیران کوری ئه مین عالی کوری به درخان به گئی میری بوتان ل ساله ۱۸۹۵ ل باژی ئی ئیستانبول ژدایکبووه، پستی بدووماهیك ئینانا قوناغا سه ره تایی و دواناوه ندیین به ره ف کویژا یاسایی ل زانکویا ئیستانبول چوویه، ل ساله ۱۹۲۶ باوه رناما دکتورایی ل ئه لمانیا وه رگرتبوو، و ل ساله ۱۹۲۷ چوویه د کومه لا خویبون ل لبنان، کار دگه له ک لایه ناندا کر بوو ژبو بزاقا رزگارخووازا کوردی ژ لایی سیاسی و ره وه شه نییری، هه رله ده سنییکا شوږه شا نه یلوی په یوه ندی ب

شەریف وانلی (۱۹۲۴ - ۲۰۱۱)^(۱) کو نوینەرین شۆرەشا کوردی بوون ل ئەوروپا، کامیران بەدرخانە هەولداپە پالێشتیا ئیسرایلیان بۆ شۆرەشا کوردی بینت^(۲) پەیوەندیین راستەوخو دگەل ئیسراییل هەبوون^(۳)، وی هزر دکر خەباتا کوردان ب دژی عەرەبانە، و د لایەنەکی دویتر دا عەرەب ب دژی ئیسراییل نە و بەرژەوهندیین هەقەش دناقەرا کوردان و ئیسراییل عەرەب بوون، و دئی هوسا بۆ جیهانی ديارکەت روژەهلاتا ناڤین نەبتتی مولکی عەرەبان بەلکو لایەنەکی دی وەك جوھییان تیدایە و دگەل ھندەکین دویتر یین نە سامی ژ نفسی ھند و ئەوروپی ئانکو کورد لقی دەقەرئ دژین^(۴)، لەورا ئاھوژگاری ل ئیسراییلیان ل سەر چەوانیا گەھاندنا وان بۆ مەلا مستەفای کربوو^(۵)، ھەرەسا ژ لایەنەکی دویتر دا عسمەت شەریف وانلی پشنیار بۆ مەلا مستەفای کربوو، کو ریکتی بەدەتی دانوستاندنی دگەل ئیسراییلیان بکەت و داخواییا ھاریکاری ژوان بکەت پشتی لێنەرینا بارودوخین ژیان لەشکەری یا بزەحمەت یا بزاقا چەکداری یا کوردی کری، و دبیت شۆرەشگێرین کورد پیدفی ب چەکیە بۆ بەرھنگاریا لەشکەری عێراقی، و بارزانی ل سەر پشنیارا وی رازیوو^(۶)، و ل بەارژا ۱۹۶۳ موساد رۆژنامەفانەکی بیانی ل پاریس بناڤی ھیماین^(۷) ھنارتە کوڵدستانا عێراقی، و فی رۆژنامەفانی چاڤیکەفتی دگەل مەلا مستەفا بارزانی و سکرتیری پارتی دیموکراتی کوردستان ئیبراھیم ئەحمەدی و پشنیار بۆ وان کربوو ل سەر ھنارتنا ھنارتیەکی بۆ دانوستاندنی دگەل ئیسراییلی^(۸).

-
- سەرکردی شۆرەش مەلا مستەفا بارزانی کربوو بوویە نوینەرئ شۆرەش ل ئەوروپا، ل سالا ۱۹۷۸ چووێ بەردلوڤانیا خودی، بنێرە: فرست مرعی، المصدر السابق، ص ۳۲...
- (۱) کورئ محەمەد شەریف وانلی یە ل سالا ۱۹۲۴ ل باژیری دیمەشقی ژدایکبوویە، بەلئ نەژادی وان بۆ باژیری وانئ دزڤرت، قوناغا سەرەتایی و ئامادەیی ل دیمەشقی تەمامکریە، و یاسا ل زانکویا لوزان ل سويسرا تەمامکریە و باوەرناما دکتورایئ ب زانستین سیاسی بەدستخوڤەئینابوو ماموستایئ میژوویا کوردستانئ ل زانکویا سوربون یا فەرەنسی بوو، وانلی دگەل ھەڤالین خوە ل سالا ۱۹۴۰ یانا کوردستان یا وەرزی دامەزراندن، و ل سالا ۱۹۵۶ دگەل ھەڤالین خوە کومەلا قوتابین کورد ل ئەوروپا دامەزراند تا سالا ۱۹۶۲ سەرۆکاتیا فی کومەلئ کربوو، د ماوی شۆرەشا ئەبلولیدا بوویە نوینەرئ شۆرەش ل ژدەرڤە، ل سالا ۲۰۱۱ ل باژیری لوزان وەغەرکریە. بنێرە: عصمت شریف وانلی، من مژکرات عصمت شریف وانلی، سلیمانی، ۲۰۱۴، ل ۱۹...
- (۲) أوفرا بینگیو، المصدر السابق، ص ۹۹
- (۳) کاظم حبيب، لمحات من نضال حركة التحرر الوطني للشعب الكردي في كردستان العراق ط ۲، اربيل، ۲۰۰۵، ص ۳۶۴
- علي سنجاري، حقيقة مسيرة ثورة ۱۱ أيلول ۱۹۶۱، دھوك، ۲۰۱۳، ص ۲۱۹.
- (۴) کاظم حبيب، لمحات من نضال حركة التحرر الوطني للشعب الكردي في كردستان العراق ط ۲، اربيل، ۲۰۰۵، ص ۳۶۴.
- علي سنجاري، حقيقة مسيرة ثورة ۱۱ أيلول ۱۹۶۱، دھوك، ۲۰۱۳، ص ۲۱۹
- (۵) شلومو نكدیمون، المصدر السابق، ص ۹۹
- (۶) کاظم حبيب، المصدر السابق، ص ۳۶۴ شیزاد زکریا محەمەد، "مجلس قيادة الثورة في كردستان (دراسة في علاقاته الخارجية ۱۹۶۴ - ۱۹۶۶)" مجلة جامعة زاخو، زاخو، المجلد: ۳ (ب)، العدد ۱، ۲۰۱۵، ص ۴۹.
- (۷) لدویڤ ديارکرن ژدەران کو ھو روژنامەفان بناڤی (اریک رولو) روژنامەفانەکی فەرەنسی یە و ب نەژاد جوھییەکی مسرییە، بۆ پتر پیزانینان بنێرە: فرست مرعی، المصدر السابق، ص ۱۰۲
- (۸) جوناٹان راندل، أمة في شقاق (دروب كردستان كما سلكتها)، بیروت، ۱۹۹۷، ص ۲۵۱

وهكو ديار دهستپيكا په يوه نديين ئيسرائيلي و كوردان لسهر سي هيلان بوون نه ووژي هيتا ئيكي يا ئيراهيم نه حمده دي بي كو بوچوونا بارزاني وه ربگرت به لي چ نه نجام بده ستخوه فنه ئينات ئانكو لده مي ئيراهيم نه حمده ئيكم جار سه ره دانا فنه نسا كړي و لده ستپيكي په يوه ندي ب ئيسرائيل كړبوو بي كو نوينه ري شوړه شي بي ژده رقه كاميران به درخاني ئاگه دار بكت و ژبه ري مه لا مسته فا بارزاني برياري لسهر بده ت^(۱)، هيتا دوويي نه وا عسمه ت شهريف وانلي پي رابووي و هيتا سيي ژ لايه ني كاميران به درخاني فنه هاتيه بريقه برن^(۲).

بقي چهندي ئيكمه مين په يوه نديا ئيسرائيلي ب مه كته با سياسي يا پارتى ديموكراتى كوردستان ل حوزه يرانا ۱۹۶۳ هاته نه نجامدان، نه ووژي ب ئيگگه هشتنا جه لال ته له باني (۱۹۳۹ - ۲۰۱۷) و شه معون پيرس (Shimon Peres)^(۳) جيگري وه زي ري به ره فاني برى كا كاميران به درخاني ل پارس^(۴) و ل تيرمه ها هه مان سالدا كه سه ك ژ باليو زخانه يا ئيسرائيلي ل فنه نسا بنا فني پيشه ننگ بارون (Major Baron) كومبوونه ك دگه ل كاميران به درخاني كړبوو لدور فان په يوه نديان، و پاشان نه ف كه سه وه ك هنارتيه ك تاييه ت بي ئيسرائيلي برى كا كاميران به درخاني و درييا ته هرائي را هاته باره گايي بارزاني داكو مه لا مسته فا بارزاني ئاگه دار بكت، كو تل نه بيب يا ئاماده يه هاريكاريا كوردان بكت ئانكو وه كو ديار كاميران به درخاني روله كي گنگ هه بوو ژبو چيكرنا فان په يوه نديان^(۵)، هه روه سا ل چريا دوويي ۱۹۶۳ ئيراهيم نه حمده و جه لال ته له باني چووينه باليو زخانه يا ئيسرائيلي ل پارس داخوازا كومبوونه كي دگه ل نوينه ري موساد كړبوون، هه روه سا كومبوون دنا فبه را هنارتيين بارزاني و بازرگاني چه كي بي ئسرائيلي و نوينه ري ئسرائيلي ل ئيراني ياكوف نمرودي (YAACOV NIMRODI) ين به رنياس ب (ناهيك) نه وي پشتي هينكي بوويه جيگري ريقه به ري موساد، و پاشان ئيراهيم نه حمده هه فديتنه كي دگه ل باليو زي ئيسرائيل والتر ئيتان (Walter Eytan 1959-1970) كړبوو، و بو ماوه يه ك دري مايه لگه ل و نه خوشيئ كوردان و پيدفيا هاريكاريا ئيسرائيليان بو كوردان بو باليو زي ديار كړبوو^(۶)، ئيسرائيل ديت ئيران ري كا وي يا سه ره كيه بو گه هاندنا كوردان، و شاهي ئيراني محمد رزا په هله وي (۱۹۴۱ - ۱۹۷۹) بقى چهندي دلخوشبوو؛ چونكي دوي ده مي دا ئيسرائيل ده وله ته كا بچويك بوو نه وه ك ئيران بوو كو ب دري زاهيا

(۱) كاظم حبيب، المصدر السابق، ص ۳۶۴؛ فرست مرعي، المصدر السابق، ص ۱۰۶-۱۰۷

(۲) كاظم حبيب، المصدر السابق، ص ۳۶۴.

(۳) ئيك ژ سياسي تمه دارين ئسرائيلي يه، دنا فبه را سالتين ۱۹۷۰ ۱۹۹۰ د بيوو سه رو ك وه زي ري ئسرائيلي و دنا فبه را سالتين ۲۰۰۷ ۲۰۱۴ د سه رو كي ئسرائيلي بوو، ل ۱۶ نه يلو لا ۲۰۱۶ وه غه رك ريه. بنيره :

Kahana, E., 2006. Historical dictionary of Israeli intelligence. Scarecrow Press.

(۴) مسعود بارزاني، ذي دة ري به ري، ل ۲۱۴.

(۵) علي سنجاري، المصدر السابق، ص ۲۱۹

(۶) شلومو نكدمون، المصدر السابق، ص ۹۰۳؛ جونا ئان راندل، المصدر السابق، ص ۲۵۱-۲۵۲

میژوویدا ب سەردابرا کوردان رابووینە، و لایەنەکی دویتردا گەنگترین سیمایین هەوالگیریی ل دەف ئیسراییلیان هەبوون ئانکو هەر ئاستنگەکا بکەفنی دشین خو رزگاربکەن^(۱)، بقی چەلدنی شان دەک ب سەروکاتیا ئیبراھیم ئەحمەد و ئەندامەتیا عومەر مستەفا دەبابە و سەید عەزیز شەمزینی^(۲) بریكا ئیرانی چووینە ئیسراییل^(۳)، و دگەل سەروکی موساد مائیر عمییت (1963 - 1968 Meir Amit کومبوون، و داخوازا تەقەمەنی بۆ بازوگا و تەفەنگان و چەکی و دارایی بۆ شۆرەشی کربوون، بەلێ لقیروی بەرپرسی ئیسراییل دبیژن پارە نینن بەدەن وان، بەلێ سوزی دەت کو ژلایەنی سەربازی فە هاریکاریا وان بکەن، لقیروی راما نە ئەو کو ئیسراییل ژ لایەنی دارایی هاریکاری ناکەت، بەلکو راما ئەو هاریکاریین سەربازی دی زیدەتر بن ژیین دارایی^(۴).

پشتی قی دانوستاندنی نوینەری موساد ل ئیسراییل داخواز ژ نوینەری سافاک ل تەهران کربوو، کو داخوازا دەستویری ژ سافاک بۆ هەنارتنا چەکی و هاریکاریان بریكا ئەردی ئیرانی بۆ کوردستانی کربوو، بەلێ سەروکی سافاک دبیژت نابت نوکە چ تەقەمەنی و هاریکاری بۆ کوردان بینە هەنارتن، بەلێ دبت پشتی دوو هەیف یان سە هەیفین دویتر؛ چونکی ژ کوردان تورە ببوون پێزاتین بو وان لەسەر دانوستاندنن نەینی یین دناقبەرا کوردان و حکومەتا عێراقی دا هاتبوون لەسەر راوہستاندا شەری^(۵). ل چریا دووی ۱۹۶۳ ئیسراییل دوو ترومبیلین بارهەلگر یین تەقەمەنی بۆ شۆرەشی هەنارتبوون^(۶).

(۱) جوناٹان راندل، المصدەر السابق، ص ۲۴۸

(۲) عەزیز کورێ عەبدوللای کورێ عەبدولقادەر کورێ شیخ عوبەیدوللای نەھرییە ل سالا ۱۹۱۸ ل باژیری مووسل ژدایکبوویە، ل سالا ۱۹۲۹ چووێ قوتابخانەیا ناڤنجی ل هەولێر، و ل سالا ۱۹۳۰ چووێ قوتابخانەیا ناڤنجیا مووسل، ل سالا ۱۹۳۲ - ۱۹۳۳ چووێ کولێزا بەغدا، ل سالا ۱۹۳۴ - ۱۹۳۶ ل کولێزا سەربازی هاتبوو وەرگرتن، ل سالا ۱۹۳۶ - ۱۹۳۷ ل پلا جیداری دووی ژ کولێزا سەربازی دەرچوو، پاشان بوویە ئەندام د پارتا هیوا دا، لەمەن کومارا مەباد سەید عەزیز شەمزینی ئیک ژوان قوتاییان بوو ئەوین کومارا کوردستان بۆ ئیکەتیا سوڤیەتی هەنارتی و ئیکەم قوتایی دکتورایی لەسەر کیشەیا کوردی بناڤن جولانەوہی رزگاربخوازی نشتیمانی کوردستان وەرگرتی، د کونگرەیی چواری و پینجی یی پارتی دیموکراتی کوردستان وەک ئەندامن مەکتەبا سیاسی یا پارتی ل سالی ۱۹۵۹ و ۱۹۶۰ هاتبوو وەرگرتن و لەمەن شۆرەشا ئەیلولن هاتە دویرئێخست بو باشوری عێراقی پاشان هاتە زیندانگرنو پشتی کودەتایا ۸ شوباتا ۱۹۶۳ هاتە ئازادگرن، و ل سالا ۱۹۹۹ ل ئورمێن وەغەرکریه. بئیرە: محەمەد حەمە باقی، بیرەوہرییەکانی سەید عەزیز شەمزینی (زیندەگیی من)، سلێمانی، ۲۰۱۱

(۳) مسعود بارزانی، ژیدەری بەری، ل ۲۱۴

(۴) رەفیی رحمان مام خول، مستەفا بارزانی رۆل و هەلوێستی لە پێشھاتە سیاسیەکاندا ۱۹۵۸ - ۱۹۷۰، چ ۲ هەولێر، ۲۰۱۳ ل ۴۵۵ شلومو نکدیمون، المصدەر السابق، ص ۱۰۳

(۵) شلومو نکدیمون، المصدەر السابق، ص ۱۰۳

(۶) جوناٹان راندل، المصدەر السابق، ص ۲۵۲

عسمت شەریف وائلی ل ۲۴ کانوونا ئیکتی ۱۹۶۴ ب فروکەیهکا ئیرانی یا تایبەت ژ ئەردی ئیرانی بەرهف ئیسرایلی فە چووێه^(۱)، و کومبۆنەک دگەل هەژمارەکا بەپرەسین ئیسرایلی گریدا ژوانا: سەرۆکی موساد مائیر عمییت، و جیگری وی یەعقوب کروز (Jacob Cruz)، و سەرۆک وەزیرین ئیسرایلی لیفی ئیشکول (Levi Eshkol 1963 – 1969)، شمعون پیریز (Shimon Peres)، و ریقبەبەری گشتی یی وەزارەتا دەرڤە یەعقوب هەرتسوخ، و سەرۆکی بەشی هەوالگیرییا لەشکەری ئیپارون ئیریف (Aharon Yariv)، و بەپرەسی بەشی رۆژەلاتا نافین د وەزارەتا دەرڤە عزرا دانین (Azaa Danin)، و یاعیل فرد (Yael Fard)، و پیشکاری بەشی هەوالگیرییا لەشکەری د دەزگەهێ ئەرکانا ئیسرایلی ئیلوف هروبن، و هەژمارەکا دویت یا بەپرسان ئەجامدا، و وائلی نامەیهکا ژ دەف بارزانی پیشکیشی هەمییان کر و دانوستاندن لەسەر گەلەک کیشەیان کربوون، کو داخووزیا هاریکاریی بو شۆرەشا کوردی کربوو، ئەوژی چەک تایبەت توپ و دوشک، و هەرۆسا دارایی و دەرمان و داخووزا پیدفیا دانانا پەیوەندییا راستەوخو دگەل سەرکردایەتیا شۆرەشا کوردی، و وائلی داخووز ژ لایەنی ئیسرایلی کر بو ئامادەکرنا هەندەک سەرەدانا بو وی وەک بەردەفکی شۆرەشی ل ژدەرڤە، بقی چەندی دەزگەهێ ئیسرایلی بەلەز کار کر و چەکن وائلی داخووز کری ئامادەکر بو تەهرانی هەنارت و ژویری بو کوردستانی^(۲)، وائلی ل کانوونا دوویی ۱۹۶۵ ژ ئیسرایلی هاتە کوردستانی، و راپورتهک لەسەر ئەجامدانا سەرەدانا وی بو ئیسرایلی پیشکیشی بارزانی کر^(۳)، و دبیتت: هەمی بەپرەسین ئیسرایلی ئەوین دیتین دوپاتکرینە کو کوردستانا عێراقی دریکا بجهئینانا سەرەخوبونی دایە، و وائلی بخو دوپاتکرینە کو ئیسرایلی فیان دگەل کوردان هەبوو^(۴)، و ل شوباتا ۱۹۶۵ وائلی چووێه ئەوروپا^(۵).

ئەفسەرێ موساد دەیفید قەمچی (David Kimche) ب نوینەراتییا حکومەتا ئیسرایلی ل ئەبارا ۱۹۶۵ بریکا سنورین ئیرانی گەهشە کوردستانی، و سەرەدانا بارزانی ل حاجی عمران کر، و کومبۆنەک دگەل مەلا مستەفا بارزانی ب ئامادەبوونا کورین وی (ئیدریس و مەسعود) و محمود عوسمان (سەرۆکی لیژنا پەیوەندیین دەرهفە یا مەکتەبا سیاسی)، و قی کومبۆنی حەفت دەمژمیر فەکیشابوون، و دقێ هەقدیتنی دا مەلا مستەفا بارزانی داکوکی ل دەیفید قەمچی کربوو ژبو هاریکارییا ئیسرایلی ب کارێ چیکرنا پەیوەندییان دناقبەرا ئەمریکا و شۆرەشا کوردی دا، و ل دووماهیکا کومبۆنی مەلا مستەفا بارزانی دبیتتە مێهفانی خویی ئیسرایلی: "من دقیت تو ب خو راپورتهکی دروست بکە و

(۱) ماجید خەلیل فەتاح و فاروق محەمەد حەمە ئەمین، "پەوهندی ئیسراییل و کورد لە سەرەدەمی شورشی ئەلبول دا ۱۹۶۱-۱۹۷۵"، گوڤاری زانکوی راپەرین، ژمارە ۹، کانوونی یەکەمی ۲۰۱۶، ل ۴۳۴

(۲) شلومو نکدیمون، المصدەر السابق، ص ۱۱۱-۱۱۲؛ شیرزاد زکریا محەمەد، المصدەر السابق، ص ۵۰

(۳) المصدەر نفسە، ص ۱۳؛ جوناثان راندل، المصدەر السابق، ص ۲۵۹

(۴) جوناثان راندل، المصدەر السابق، ص ۲۵۹، ۱۶۰

(۵) شلومو نکدیمون، المصدەر السابق، ص ۱۱۵-۱۱۶

بۆ ئیسرائیل بهنئیری لسهه په‌یدابوونا روودانین لقییری، و دقیت تو ب خو گه‌ریانه‌کی لده‌فه‌ری بکه‌ی بو زانینا پیدقیین مه" (١)، لسهه قی سهره‌دانئ نفیسه‌ری ژيانا (بن غوریون) یی فه‌رمی، مایکل بار زوهار، د بیرهاتین مائیر عمییت (ریقه‌به‌ری موساد، ١٩٦٣ - ١٩٦٨) دبیژت: "ل دووماهیکا سالا ١٩٦٥، خه‌ونا مه ده‌ستپیکر بو راستین، و رویدانا وی نه‌یا باوه‌ری بو، وشانده‌کی ئیسرائیلی یی فه‌رمی ل خیفه‌تگه‌ها مه‌لا مسته‌فا بارزانی ئاکنجیبوون" (٢). هوسا ده‌ست ب کاروبار و ری‌کخستنی دگه‌ل شوپه‌ش کرن و تا راده‌یه‌کی هاریکاریین سهربازی و ته‌کنیکی پیشکیشکر، و دشیانین وان دابوو زیده‌تر هاریکاریان فریکه‌ن، به‌لی وانا دقیا کوردستان ب شه‌ری فه‌ مژویل بکه‌ن، دا عیراق ژ به‌ره‌یین شه‌ری فه‌له‌ستین دویر بکه‌فیت، به‌لی دماوی سالا ١٩٦٥ نوینه‌ری ئیسرائیل به‌رده‌وام سهره‌دانا کوردستان کر بوون" (٣).

ئیسرائیلی ل سالا ١٩٦٦ به‌رده‌وام شانده‌هنارتبوون ته‌هرانی داکو پشته‌فانیی ل کوردان بکه‌ت ل دژی حکومه‌تا عیراقی؛ چونکی پتیا جارن هاریکاریین خو بریکا ئیرانی و شاه‌ی وی بو کوردستان هینارتبوون، ژوانا: سه‌روکی موساد مائیر عمییت و جیگیری سه‌روک ئه‌رکانی، و دوو جارن ب نه‌ینی فه سه‌روک وه‌زیری ئیسرائیلی لیفی ئیشکوک (Levi Eshkuk) و وه‌زیری ژده‌ره‌فه ئیبا ئیبا (Aba Eban) هاتبوون ته‌هران، و ل حوزه‌یرانا ١٩٦٦ شانده‌کی دی ژ ئیسرائیل سهره‌دانا بارزانی کر، و داخواز ژ کر دانوستاندنی دگه‌ل حکومه‌تا عیراقی ئه‌نجام نه‌ده‌ت، به‌لی بارزانی قی چه‌ندی ناکه‌ت ئانکو دانوستاند دگه‌ل حکومه‌تا به‌غدا کر بوون" (٤). و ل ئه‌یلولا ١٩٦٦ سه‌روکی موساد مائیر عامییت دگه‌ل شانده‌کی پاراستنی یی بلند سهره‌دانا مه‌لا مسته‌فا بارزانی ل حاجی عومران کر بوو، ئه‌فه بوویه ئه‌گه‌ر په‌یوه‌ندیین وان به‌ره‌ف ئاسته‌کی بلند فه بچت" (٥)، و هه‌ر ده‌ه‌مان سالدا ئیسرائیل بریاردا داخوازیین بارزانی بجه‌بینت، و داخواز ژ جیگیری وه‌زیری داراین ئیسرائیل و ئه‌ندامی که‌نیسه‌یا ئیسرائیلی بوو بناقی ئه‌ریه ئه‌لیاف ب نازناقئ (لوبا / Luba) کر بوو بچته کوردستان، دا دیداره‌کی دگه‌ل بارزانی ئه‌نجام بده‌ت ل ٨ ئه‌یلولا ١٩٦٦ دگه‌ل هه‌ژماره‌کا نوژداران گه‌شته حاجی عومران، دسه‌ره‌دانا لوبای دا دبیژت بارزانی دقیا ده‌وله‌ته‌کا سه‌ره‌خو داچه‌زینت" (٦).

ئیسرائیلی هاریکاریا کوردان کر بوو ژبو چیکرنا ده‌زگه‌هی هه‌والگیری، و هاریکاری دگه‌ل واندنا کر بوو بتنی ژبو مه‌شکرنی لسهه قی ده‌زگه‌هی، هوسا ل سالا ١٩٦٦ ئیکه‌م ده‌زگه‌هی هه‌والگیری بناقی (پاراستن) یی کوردان ژ لایه‌نی کوردان هاتبوو دامه‌زراندن، و مسعود بارزانی وه‌ک سه‌روکی وی

(١) صلاح الخرسان، التيارات السياسية في كردستان العراق قراءة ملفات الحركات و الاحزاب الكردية في العراق ١٩٤٦ - ٢٠٠١، بیروت، ٢٠٠١، ص ١٥٩.

(2) Micheal Bar - Zohar and Nissim Mishal, Mossad: The Greatest Missions of Israels Secret Service (New York: Harper-Collins Publishers, 2012), P. 160.

(٣) مسعود بارزانی، ژیده‌ری به‌ری، ل ١٤-٢-٢٠١٥: عمار علی السمر، شمال العراق ١٩٥٨ - ١٩٧٥ دراسة سياسية، بیروت، ٢٠١٢، ص ٣٠٩.

(٤) ماجید خلیل فه‌تاح و فاروق محمده‌ حمة‌ نه‌مین، ذیده‌ری به‌ری، ل ٤٣٨ - ٤٣٩.

(٥) صلاح الخرسان، المصدر السابق، ص ٦١.

(٦) صلاح الخرسان، المصدر السابق، ص ٦١.

هاتبوو دانان، ئەوێی کەتیه لژێر خولێن راهێنانێ ل کوردستانێ و ئیسرائیلی⁽¹⁾ و ئیدریسل بارزانی وهک سەرپەرشت ل سەر دەزگههێ هاتبوو دانان ههتا سالا ١٩٦٩ مسعود بارزانی بوویه بهرپرسی ئیکسهر یێن دهزگههێ⁽²⁾، و پشتی³ دامهزراندنا دهزگههێ بهاریکاریا ئیسرائیل، موساد رابوو ب راهێنانا پێشمهگرهگی ئەوێن چووینه حهیفا بۆ مهشقرنا ل سهر وی چهکی دابوون کوردان و پێشئیخستنا تهکتیکان⁽⁴⁾، ههروهسا موسادی ناموزگاری ژ ههمی لایهنان دانه پاراستن و زهلامێن موسادی دهمی دهاتنه کوردستانێ جلێن کوردی دکره بهرخو و نافێ بنگههێ پاراستن کربوونه خیفهتا روژنامهگهریێ دا خه لکهک پێن ئاگه ه نهبت⁽⁵⁾، و ریککهفتن هاته کرن دناقههرا موساد و پاراستن ژبو بهردهوامبوونا ههفکارێن دناقههرا ههردوو دهزگههان دا ، هوسا پهیوهندی بهردهوام مابوون بریکاک کولونیل مردخای هود (Colonel Mordechai Hood) ئەوێی چالاکی دناقههرا ئیرانێ و ئیسرائیلی و کوردان دا گریدای⁽⁶⁾، و شکیب عقراوی و عزیز عقراوی و محمد هرسین بهردهوام کار دپاراستن دا کربوون و د پهیوهندی دناقههرا ئیسرائیل و کوردان دا رۆل ههبوون⁽⁷⁾. و سهروگتی کریارێن موساد ل کوردستانا عێراقی ئیلیعازر جیزی تسافریر (Eliezer Gizzi Tsafriez) بوو، ئەوێی شارهزاییهکا درێژ ههبوو رابوو ب ئاگههدارکرنا ولایهتین ئیکگریتین ئهمریکا ب کارێ ههفکارێ بۆ ئیسرائیل و ئیرانێ و کوردین عێراقی، لدویف گوتنا تریتا پارسێ "رازیبوو ل سهر پێشکیشکرنا پشتهفانیهکا نهپنی یا دیار"⁽⁸⁾.

لدهمی ههنارتنا سوپایێ عێراقی بۆ ئوردنێ ل حوزهیرانا ١٩٦٧ بۆ شهرفی عه ره بان و ئیسرائیلی ل ٥ حوزهیرانێ، شاندهکتێ سهربازی یێ عێراقی ب لند ژ لیوا روکن حمودی مهدی هاریکاری سهروکتێ ئه رکانێ لهشکهری و لیوا روکن ئیبراهیم فیصل الانصاری سهرکردتی سوپایێ دوو و لیوا روکن زکی حسین حلمی سهرکردتی سوپایێ ئیک و لیوا روکن کمال مستهفا سهروکتێ لیژنا ناشتی یا ب لند، و قی شاندى داخواز ژ بارزانی کر هاریکاری دگهل وان بکهن ب هیزهکا شه رکه ر بۆ هیزشکرنا ئیسرائیلی، به لئ مه لا مستهفا بارزانی و هه ولدا ئەندامین قی شاندى رازی بکهت بۆ وان دیار کر کو ل پشت قی شه ری بتنی خوساره تیه؛ چونکی سه ربازین عه ره بی نه ب ئاستهکت ب لند مه شقکریبوون، و لدووماهیێ بارزانی

(1) Lambert, P.J.,(1997). The United states and the Kurds: case studies in United States Engagement. NAVL POSTGRADUATE School Monterey Ca, P. 39.

(2) علي سنجاري، المصدر السابق، ص ٩٢

(3) Lambert, P.J.,(1997). The United states and the Kurds: case studies in United States Engagement. NAVL POSTGRADUATE School Monterey Ca, P. 39.

(4) جونائان راندل، المصدر السابق، ص ٥٣؛ صلاح الخرسان، المصدر السابق، ص ١٦٠.

(5) صلاح الخرسان، المصدر السابق، ص ١٦٠

(6) فاضل البراك، المصدر السابق، ص ٢٢٢

(7) Trita Parsi, Treacherous Alliance: The Secret Dealings of Israel, Iran and The U.S.(New Haven, CT: Yale University Press, 2007), p. 53.

هنارتنا هیزێ ره تکر^(۱)، لدور فئی چه ندی مهلا مستهفا بارزانی د پوژناما (اگلاعات) یا حکوموی یا ئیرانی د ژمارهیا (۱۳۷۱۵) نهوا ل سالای ۱۹۶۸ دا ده رگری و دبیتژت: "د شهرئی شهس روژی یی دناقبهرا عه ره بان و ئیسرا ئیل دا، عیراقی داخواز ژ من کر پشکداری فی شهر ی ببه م، به لئ من ئەف چه نده ره تکر، و من گووته وان هه رن گه شتین جمال عبدالناصری (۱۹۱۸ - ۱۹۷۰) بزفرینن و بهرئ وان بده ن ئیسرا ئیل، دیسان دووباره داخواز ژمن هاتبوو کرن دیار کربوون کو کورد که سائین زیره که ن، و تو وه ک سه رکیش وان به شهک ژ وان به نیره بو پشکداریا شهرئ عه ره بان و ئیسرا ئیل، به لئ جاره کادی من ره تکر. دیسان بارزانی دبیتژت هه تا پوژناما (لوموند) Le Monde یا فه ره نسی دیدار لسه ر فی بابته ی دگه ل من دا کربوو کا دی پشکداری شهر ی بن یان نه؟ به لئ من دیار کربوو کو به شدار نابم"^(۲)، ههروه سا ل نیسانا ۱۹۶۸ بارزانی لدویف داخوازییا حکومه تا ئیسرا ئیل سه ره دانا ئیسرا ئیل کربوو دگه ل محمود عوسمان و شمس الدین مفتی^(۳)، ژلایه نی سه روکئ حکومه تی زلمان شوفان و سه روک وه زیر و وه زیری ژده رقه و سه روکئ موساد و هنده ک بهرپر سین دویت هاتیه پيشوازی کرن، و سوز دابوون بارزانی زیده تر هاریکاریان پیشکیش بکه ن، و دقئ سه ره دانیدا سه روک زلمان شوفان ئاموژگاری ل مهلا مستهفا بارزانی کربوو، و دبیتژت: دهستان ژ هه رزا مافی ئوتونومی به رده ن و کاربکه ن ژبو دانانا دهوله تا کوردی^(۴).

ده ستیکا په یوه ندیین کوردان دگه ل ئیسرا ئیل نه یی بوون به لئ پاشان ئەف په یوه ندییه بریکا به رهنگارین کوردان و سه رکردایه تیا شو ره شی ئاشکرا بوو^(۵)، و ئیکه م جار بشپوه یه کی ئاشکه را نه یییا په یوه ندییا بارزانی و ئیسرا ئیلیان ل سالای ۱۹۶۸ دیار بوویه دپه رتووکا (اسوار اسرا ئیل) یا نقیسه ر جان لازتکی دبیتژت نه نه یییه ژ چه که سی فه شیرن کو ئیسرا ئیل هاریکاریا بارزانی و لایه نگرین وی کربوو، و چه کیماسی د هاریکاریا وان دا نه کره ژلایه نی هنارتنا چه کی و به ره ه فکاریان، کو شاره زاین سه ربازی و نوژدار و راهینر بخوفه گرتبوون، و دوپاتکریه هه ژماره ک ژ ئەف سه رین سه ربازی و به ره فانی یین ئیسرا ئیلی دگه ل بارزانی کار کربوون^(۶)، ههروه سا ده زگه هین پاراستن و هه والگریا عیراقی گه له ک پیزانین لسه ر په یوه ندیین کوردان و ئیسرا ئیلی زانین، لده م هه ژماره کا بهرپر سین دشوره شا کوردی دا و د پارتی دیموکراتی کوردستان دا، چوبوون دگه ل حکومه تا عیراقی ژوانا عوبه یدوللا کوری مهلا مستهفا بارزانی لده م گوته پوژنامه فانی مسری محمد حسنین هیکل ئیسرا ئیلیین به رده وام دوستین بابی من و بابی من به رده وام ب ئامیری لاسکی په یوه ندی ب ئیسرا ئیل دکه ت و بکاری فه گوهاستنا ده نگوباسان

(۱) عصمت شریف وانلی، کردستان العراقیه هویه و طنبیه (دراسة في ثورة ۱۹۶۱)، ت: سعاد محمد خضر، السليمانية، ۲۰۱۲، ۳۹۸ شکیب عقراوی، سنوات المحنة في کردستان اهم الحوادث السياسية والعسكرية في کردستان و العراق من ۱۹۵۸ الی ۱۹۸۰، اپریل، ۲۰۰۷، ص ۲۳.

(۲) فاخر حسن گلی، بازتاب شورش ایلول به رهبری ملا مصغفی بارزانی در روزنامه اگلاعات (۱۳۴۰ - ۱۳۸۴ ۱۹۶۱ - ۱۹۷۵)، مرکز مگالعات کردی زاخو، ۲۰۲۰، ص ۱۹۱.

(۳) ره فقی رحمان مام خول، ژیده ری بهرئ، ل ۲۵۷.

(۴) عکاب یوسف الرکابی، المصدر السابق، ص ۲۳۴.

(۵) أوفرا بینغیو، المصدر السابق، ص ۱۰۱.

(۶) فاضل البرک، المصدر السابق، ص ۲۰۶.

ل عیراقتی رابوویه^(۱)، ههروهسا رۆژنامهیا (النور) یا بالی مه‌کته‌با سیاسی ل ده‌ستپیکا سالا ۱۹۶۹ ب
قه‌گوه‌استنا ده‌نگوباسین پشته‌فانیا ئیسرائیلی بۆ کوردان دیار کربوو، ئارمانجا وی نه‌بوو دا هه‌فکارین
دگه‌ل حکومه‌تا به‌غدا بکه‌ت هه‌فرکین دگه‌ل بارزانی بکه‌ت^(۲).

کورد بریکا ئیسرائیلی دماوی ۱۹۶۷ - ۱۹۶۹ گه‌هشتبوون ده‌وله‌تین رۆژنآفایی وه‌ک نه‌لمانیا رۆژنآفا و
به‌رده‌وام ب هاریکاریا بالیوزخانه‌یا ئیسرائیلی ل باژیری (بون) ل نه‌لمانیا هاریکاریین دارایی
بده‌ستخوه‌فه ئینابوون ژبه‌ر هه‌لویتت سیاسی یی به‌غدا کو پشته‌فانین نه‌لمانیا رۆژه‌لاتی بوون،
بالیوزی ئیسرائیل ئاشربن ناتان ل سالا ۱۹۶۹ شیا کومبوونه‌کی دنآقه‌را نوینه‌ری کوردان (سامی
عبدالرحمن) و وه‌زیری دارایی یی ئیسرائیل بناقی (فرانس جوزیف ستراوس Franz Josef) نه‌نجام
بده‌ت و ستراوس سوزدایه هاریکاریین دارایی پیشکیش بکه‌ت^(۳).

لیوا زامیر نه‌وی پشته‌ی مائیرعمییت بوویه سه‌روکی موساد ل ۱ نه‌یلولا ۱۹۶۹ سه‌رده‌انا مه‌لا مسته‌فا
بارزانی کربوو، و کومبوونه‌ک دگه‌ل وان گریدا ل گوندی دیلمان، دقتی کومبویتدا گه‌نگه‌شه لسه‌ر
زیده‌کرنا هیژین پیشمه‌رگه‌ی ب شیوازه‌کی ریکخستی و پرچه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی و ریکین ئیمناهی یین
گشتی و ب هنده‌ک کریارین به‌رفره‌ه ب دژی کیلگه‌هین په‌ترولا عیراقتی ل که‌رکوک کربوو^(۴).
دبه‌لگه‌نامه‌یه‌کا هه‌والگیریا نافه‌ندی یا ئه‌مریکی ((CIA، هاتوو، بابه‌ت: "دیدارا نه‌ندامه‌کی
سه‌رکردایه‌تیا بزافا کوردی دگه‌ل کاربه‌ده‌ستین ده‌وله‌تا ئیسرائیلی"، دیارکربوو: ل ریکه‌فتی ۴ ئادارا ۱۹۷۰،
هه‌ژماره‌کا به‌رپرسین بلند یین ئه‌مریکا ل سه‌ر داخواییا ریکخراوا ئاسایش و هه‌والگیریا ئیرانی
(سافاک)، گه‌هشتبوو ته‌هران، ئارمانج ژفی سه‌ره‌دانئ گه‌نگه‌شه‌کرنا پرسین گریدایی ب پاشه‌روژا
شۆره‌شا نه‌یلولئ به‌رچاق و گه‌نگه‌شه‌بکه‌ن، دنآقه‌را ۴ تا ۵ ئادارا ۱۹۷۰، نه‌ندامئ سه‌رکردایه‌تیا شۆره‌شا
نه‌یلولئ سامی شنگالی (۱۹۳۲ - ۲۰۰۴) و نوینه‌ری سافاک (ئه‌میر قاسمی) دانووستاندن دگه‌ل نوینه‌ری
ئیسرائیلی نه‌نجام دابوون، کاربه‌ده‌ستین ئیسرائیلی نوینه‌ری شۆره‌شا نه‌یلولئ پالدابون داکو کوردستانا
باشور (باکوئی عیراقتی) شه‌ری ب دژی به‌غدا بکه‌ن، و ل به‌رامبه‌ر سوز دابوو وان ئیسرائیل چه‌کی ب
دژی فروکه‌یان، و توپ و هاوانان بده‌ت کوردان، و نوینه‌ری شۆره‌ش داخواز ژ کاربه‌ده‌ستین ئیسرائیلی
کربوو، ترومبیلین نه‌فهران یین قه‌گوه‌استنت یین مه‌زن و بچویک بده‌ت کوردان و ژلای خوه‌فه
کاربه‌ده‌ستین ئیسرائیلی رازیبوون لسه‌ر داخوایین نوینه‌ری شۆره‌ش^(۵).

هه‌روه‌سا د دانوستاندین پشته‌ی هینگئ دا، سوز دابوو نوینه‌ری شۆره‌ش بریکا ئیرانی تانک و
شاره‌زایین بکارئینانا وان بۆ کوردان به‌نیرن، ب مه‌رجه‌کی کو هیژین مه‌لا مسته‌فا بارزانی بزاقی بکه‌ن ب
کیمی دوو تانکین هیژین عیراقتی بگرن، و نوینه‌ری ئیسرائیلی بۆ نوینه‌ری شۆره‌ش دیارکربوو، کو یا

(۱) صلاح الخرسان، المصدر السابق، ص ۱۶۰.

(۲) أوفرا بینغیو، المصدر السابق، ص ۱۰۱.

(۳) علي سنجاری، المصدر السابق، ص ۲۲۰.

(۴) صلاح الخرسان، المصدر السابق، ص ۱۶۲.

(۵) وریا رحمانی، شۆره‌شی نه‌یلول له به‌لگه‌نامه نه‌ینیه‌کانی ئه‌مریکادا، و: وریا رحمانی، ئیران، ۲۰۱۳، ل ۲۴۳ - ۲۴۴.

باشتر ئەو بەکارهێنەرێن وان تانکان کورد بخوین، پاشان نوینەرێن شۆپەشی داخواز ژ کاربەدەستێن ئیسرائیلی کربوو کو کوردان فێربکەن لدور جەوانیا بەکارئینانا وان تانکان، و ئیسرائیلی لسهەر فێ داخوازی رازیبوون^(١).

هەر وهسا ل ریکهفتی ٦ ئادارا ١٩٧٠، نوینەرێن ئیرانی بو نوینەرێن شۆپەشا کوردی دیار کربوو کو دگه ل پلانا ئیسرائیل بوون بو دەستپیکرنا شەری ل کوردستانا باشور^(٢)، ئانکو نەدگه ل دانوستاندنێن سەرکردایه تیا کوردی دگه ل حکومهتا عێراقی بوون. بەلێ پاشان بارزانی نامەیهک بو ئیسرائیل لسهەر فێ ریکهفتنێ هەنارت، لقیژی دیاربوویه لدهمێ ئاگرهستێ بارزانی نەدقییا هاریکاریین ژدەرغه ژدەست بەدەت^(٣)، بەلێ داخوازییا ئیسرائیل بجه نەئینات، بەردهوام بوو لسهەر دانوستاندنێن خوه دگه ل حکومهتا عێراقی بو ئیمزا بەیاننامەیا ١١ ی ئادارا ١٩٧٠.

حکومهتا عێراقی ل ٢٩ ئەیلولا سالا ١٩٧١ پلانهکا تیروژی ب دژی مهلا مستهفا بارزانی ئەنجامدابوو، د یقاریا هەمان روژدا شاندهک ئیسرائیلی سەرهدانا مهلا مستهفا بارزانی کربوو ژبو سەلامهتیا وی، و ل ئەیلولا ١٩٧٣ بو جارا دووی بارزانی سەرهدانا ئیسرائیلی کربوو، و بوویه مهفانی وهزیری دەرغه و وهزیری بەرهفانی، هەر لقیژی مهلا مستهفا بارزانی جهخت لسهەر وان کره و داخواز ژوان کربوو چ روژان دەستان ژ کوردان نەبەردن^(٤). و لدهمێ شەری ئیسرائیل و عهره بان ل ٦ چریا ئیکێ سالا ١٩٧٣ رویدی، ئیسرائیلی هزر دکر کو کورد دی کارهکێ کەن ئەگەر چ نەبیت دی هیزین عێراقی راوهستین داکو بەشداری دشهريدا نەکەن، بەلێ کوردان ئەف چەندە نەکر، لهورا ئیسرائیل ژ کوردان بێ هێقی بوو، و سەرکردایه تیا کوردی نەدقییا شەری دگه ل عێراقی بکەت؛ چونکه ئەگەر پینگافه کا وهسا کربا بێ گومان دا ناکوکیین وان دگه ل عێراقی مەزنتەب بو ناوکویا دگه ل وهلاتین عهره بی^(٥)، بەلێ د دوکیومینتین ئەمریکی دا هاتیه: " کوردان لسهەر داخوازییا ئیسرائیل فیابوون هیزه کا دیار بکەن سەر هیزین عێراقی، بەلێ هنری کهیسنجەر (Henry Alfred Kissinger) راویژکاری ئەنجومهنی ناسایشا نەتەوهیی یێ ئەمریکا (١٩٦٩ - ١٩٧٥) وهسا دیار کربوو ئەگەر کوردان سەرکهفتن دفی هیزشی دا ئینات ئەمریکا دی تووشی زیانی بیت، لهورا ب فەرمانا دەرزهگهن ههوالگیریا ئەمریکی (CIA) ١٦ چریا ئیکێ پەيامهک بو کوردان هەنارتبوو، و تیدا دیارکربوو: ئەم ب فیانا وه بو ئەنجامدانا هیزشا لهشکهری ئەوا ئیسرائیل پشنیار کری، ب کارهک باش نابینن"^(٦)، لقیژی دیار دبت ئەمریکا ژئەگهری بەرژه وهندیین خو یین تابهت ریک نەدا سەرکردایه تیا کوردی ب کارهکێ هوسا رابت داکو کارتیکرن ل بەرژه وهندیین

(١) وریا رهحمانی، ژێدهری بهری، ل ٢٤٤

(٢) ههمان ژێدەر، ل ٢٤٥

(٣) ره فیقی رهحمان مام خول، ژێدهری بهری، ل ٢٥٧

(٤) شلومو نکدیمون، المصدر السابق، ص ٢٧٣

(٥) کامهران جهمال بابان زاده، ریکهه وتنامه ی جهزائیر و رههه ندهکانی له سەر کیشه ی کورد له کوردستانی باشوور،

سلیمان، ٢٠١٣، ص ٩٤-٩٥

(٦) وریا رهحمانی، سیاسه تی ئەمریکا له کوردستان له روانگه ی پسپورانی روژئاوایی، ههولێر، ٢٠١١، ص ٦٧-٦٨

ئسرائیلی ژبو مهشقرنا هیزین شوهره شی رهوانه یی باره گایئ مهلا مستهفا بارزانی ل حاجی ئومه ران کر بوون، دیسان ل کانونا دوویئ ۱۹۶۴ ئیسرائیل هه ژماره کا زورا چه کی بو کوردان هنارتبوو^(۱).

لدهمئ عسمهت شهریف وانلی ل سالا ۱۹۶۵ سه ره دانا ئیسرائیلی کری، حکومهتا ئیسرائیلی کومبوونه ک لسهر ئاسته کئ بلند نه جامدا، کو پیکهاتبوو ژ سه روکئ حکومهتئ لیفی ئیشکول و سه روک ئه رکان ئیسحاق رابین و سه روکئ موساد مائیر عمییت، بریاردان گرنگیئ ب کیشه یا کوردی بدن و گه هشتنه ریکه هفتنا هاریکاریئ^(۲)، و د چوارچوقئ هاریکاریئ راگه هاندن و پروژنامه گهرین لایه نه کن تایبهت ل ئیسرائیل بو کوردستانئ هاته دانان، و کار دبه لاقکرنا وئ لهه می جیهانی دا کر، ههروه سا ئیسرائیلی ئاماده یا خو بو هاریکاریا وانلی ده ربری ب رابینا سه ره دانا وه لاتین ئیکگریتین ئه مریکی ژبو بده ستقه ئینانا پالپشتیا سیاسی و ماددی بو شوهره شا کوردی، و هه ر ژقئ سالی پئغه هنارتیئ سه رباری یین ئیسرائیلی بو ده فهرین شوهره شی کونترول لسهر کری به رده وام بوونه هه تا دووماهیکا شوهره شی^(۳)، و لدویف دیارکرنا میژوونقیسئ عه ره ب عمار علی السمر دپه رتووکا خودا دیار کریه کو موساد رابوو ب هنارتنا چه ند باره کین چه کی بو کوردان، دیسان ئیسرائیلی پشتگیریا شوهره شی ب توپین دویره افیژ و کاتیوشان کربوو. و گه له ک جارن ئیسرائیلی ئه فسه ر و بسپورین سه رباری بو مه شقرنا پيشمه رگه ی هنارتبوون کوردستانئ^(۴)، و بارزانی ژی هه ژماره کا لایه نگرین خو بو خولین راهینانی هنارتبوون ئیسرائیل، کو ل ته باخا ۱۹۶۵ ئیکه م خولا مه شقرنی بو ئه فسه رین کورد ل سه ربارگه ها ئیسرائیلی فه کربوو، و بو ماوی سئ مانگان به رده وامبوو و هیماپی خولئ (البساک- ساده بی، مارفاد، Marvad)^(۵)، و ئه فسه ره ک ئیسرائیلی بخو باسی قئ چه ندئ کربوو کو پشکدار بوویه بو دانا پلانتین سه رباری و ریکه خستنا هیزین پيشمه رگه ی، به لئ ئیسرایلیان چ جارن ل کوردستانئ ب دژی حکومهتا عیراقی شه ر نه کربوون ژبلی هاریکاریین سه رباری و دارایی، و ئیسرائیلی پیداو یستین ساخله میئ و ده رمان پيشکیشی شوهره شی کربوون نوژداره کن دانا بناقی دوف ئیتسکوفیتش دگه ل سئ نوژدارین دویت و دوو

(1) Parsi, Op.cit, p; Minasian, S., 2007. The Israeli-Kurdish Relations. 21st Century, (1).

(2) علي سنجاری، المصدر السابق، ص ۲۰ ۲: عکاب یوسف الرکابی، "العامل الدولي و أثره في القضية الكردية في العراق ۱۹۵۸ - ۱۹۹۱"، مجلة كلية التربية، جامعة واسط، العدد ۲۷، ۲۰۱۷، ص ۲۹.

(3) صلاح الخرسان، المصدر السابق، ص ۵۹؛ شیرزاد زکریا محمد، المصدر السابق، ص ۵۰.

(4) بنیره په رتووکا وی، المصدر السابق، ۳۰۹.

Minasian, S., 2007. The Israeli-Kurdish Relations. 21st Century, (1).

(5) فاضل البرک، المصدر السابق، ص ۲۰۸ - ۲۰۹.

Edmund Ghareeb, The Kurdsh Question in Iraq (Syracuse, NY: Syracuse University Press, 1981), P. 132.

نقیسه رین عیراقی ئه ف چه نده دیار کری یه و پشتی دویشچوونا ژیدهرین بیانی ب تایبه تی یین ئنگلیزی هاتیه کرن، دیار بوویه زیده روویه کا زور ژلاین نقیسه رین عیراقی فه هاتیه کرن، چونکی هاریکاریین ئسرائیلی بو شوهره شی بقی ره نگی نه بوون وه ک وان دیار کری، به لکو زور سنوردار کری بوون و هه می هاریکاریین وئ ب ریکا ئیرانی دهاتنه رهوانه کرن بنیره:

Gibson, B.R., 2016. Sold out? US foreign policy, Iraq, the Kurds, and the Cold War. Springer, 165.

په‌رستاران بناقئ موشییه ئه‌رییل و شه‌معون ئیفرات و نه‌خوشخانه‌یه‌کا سقیلی یا گه‌روک وه‌ک دیاریا حکوممه‌تا ئیسرایلی ل‌سالا ۱۹۶۶ دگه‌ل شاندى جیگیړئ وه‌زیرئ دارایی بۆ شو‌ره‌شا کوردی هنارتبوون، و ئه‌و نه‌خوشخانه ل‌حاجی عومران دانابوون و پزیشکین وان یین سه‌ربازی برئقه‌ه‌ربوون ئه‌وژى پيشکار ئه‌براهام تدمور ئامرئ نه‌خوشخانه‌یى و ريفقه‌به‌رئ کارگيریا وئ بوو و دکتور ئورلى ئیسرایل فرهند و دکتور به‌سیج سیجهل، و ئه‌ف سلکئ نوژداری به‌رده‌وام ده‌اته گوهورین لدویف هنارتیین له‌شکهرى یین ئیسرایل^(۱).

پشتئ سه‌رده‌دانین ئیسرایلی بۆ ته‌هران ل‌سالا ۱۹۶۶ ئیسرایلی فروکه‌یه‌ک پینج ته‌تین چه‌کی تیدا هنارتبوو ته‌هران و ژ وئری بۆ کوردستانئ، و نوینه‌رئ ساڤاک هاریکاری کربوو بۆ گه‌هاندنا کوردستانئ، و پشتی شه‌رئ عه‌ره‌بان و ئیسرایلی یی سالا ۱۹۶۷ ئیسرایل ئه‌و که‌لوپه‌لین سه‌ربازی یین روسی ئه‌وین ده‌یزین عه‌ره‌بدا ده‌ستئ خو دانای لسه‌ر به‌شه‌ک ژ وی چه‌کی بۆ کوردان هنارتبوو^(۲)، و دگه‌ل^۲هندي ئیسرایل مه‌شقرنا سه‌ربازی د ئه‌ردئ ئیرانئ دا ب کوردین عیراقی کربوو^(۳)، وپالشتیا ئیسرایلی بۆ سه‌رکردایه‌تیا شو‌ره‌شا کوردی به‌رده‌وامبوویه ژلایه‌نی ته‌قه‌مه‌نی و دارایی کو ب پلا دووی هاتیه پشتی ئیرانی^(۴)، دیسان ئسه‌ر فی بابته‌ی روژنامه‌یا (اگلاعات) یا ئیرانی بابته‌ک بناقئ "بانگه‌شه‌یا هاریکاریا ئیسرایل دگه‌ل کوردا" ده‌رکربوو، و تیدا دیار کربوو: پشتی مه‌لا مسته‌فا بارزانی هاریکاری دگه‌ل حکوممه‌تا عیراقی بۆ شه‌رئ دگه‌ل ئیسرایل نه‌کری، ئه‌ف بانگه‌شه‌یه به‌لاکربوو کو ده‌وله‌تا ئیسرایلی هاریکاریا هوزین باکورئ عیراقی کربوون، هه‌تا گه‌له‌ک جارن عبدوله‌رحمان عارف (سه‌روکئ عیراقی ۱۹۶۶ - ۱۹۶۸) وه‌ک جناله‌ک دیارکربوو کو وی بخو چه‌کئ ئیسرایلی یی دروست لده‌ف هوزین کوردان دیتوو، به‌لئ مه‌لا مسته‌فا بارزانی به‌رسقا وی دده‌ت و دبئت: هه‌ر ده‌مئ عه‌ره‌بان بقئت دوژمنئ خو بشکینت هه‌ر په‌یقه‌کا هه‌بت دئ لبه‌رامبه‌ر وان بکارئینت، ئه‌فه رامانا وئ چه‌ندئ ناده‌ت کو کوردان چه‌کئ ئیسرایلی هه‌یه^(۵). لقیړئ دئاردبت کو مه‌لا مسته‌فا بارزانی نه‌دقییا په‌یوه‌ندیین کوردان دگه‌ل ئیسرایل ب شیوه‌یه‌کی ئاشکرا دیار ببت، داکو چ مه‌ترسی لسه‌ر کوردان په‌یدا نه‌بت؛ چونکی دوی ماوه‌یدا باراپتیا ده‌وله‌تین عه‌ره‌بی ب دژئ ئیسرایل بوون.

میژوونقیس وریا ره‌حمانی د په‌رتووکا خودا لدویف دکیومئینتین ئه‌میریکی ده‌ته دیارکرن کو وه‌لاتین ئیسرایلی و ئیرانئ ل شوباتا ۱۹۷۰ ئ، ب به‌ایئ ئیک ملیون و دووسه‌د هه‌زار دینارین عیراقی واته (سئ ملیون و سئ سه‌د و شیست هه‌زار دولاران) هاریکاری پيشکیشی بارزانی کربوون^(۶)، دیسان لدویف

(۱) ره‌فقی ره‌حمان مام خول، ژیدهرئ به‌رئ، ل ۲۵۵-۲۵۶: جوناپان راندل، المصد السابقی، ص ۵۳ صلاح الخراسان، المصد السابقی، ص ۱۶۱

(۲) غنث دیشنر، الکرد شعب بدون دولة تاریخ و امل، ت: جورج کتوره، اربیل، ۲۰۱۴، ص ۳۰۴

(۳) أوفرا بینغیو، المصد السابقی، ص ۱۰۳

(۴) ماجید خه‌لیل فه‌تاح و فاروق محمه‌د حه‌مه ئه‌مین، ژیدهرئ به‌رئ، ل ۴۴۰

(۵) فاخر حسن گلی، پیشین، ص ۱۹۰

(۶) بنیره: په‌رتووکا وی، شو‌ره‌شی...، ل ۲۴۵

زاناریه‌کا هه‌والگێری د پوژنامه‌یا واشتن پووست ل ئه‌یلولا ۱۹۷۲دا هاتیه مانگانه هه‌نارتیه‌کی ته‌له‌نیه‌ب بری‌کا ئیرانی هاتیه کوردستانی و کوژمه‌کی پاره‌ی وه‌ک هاریکاری دایه‌ بزاڤا رزگارپه‌خووازا کوردی^(۱). هه‌ر دڤی لایه‌نیدا، په‌یامتی‌ری پوژنامه‌یا واشنتون پووست جاگ ئیندرسون ل چریا ئیکتی سا‌لا ۱۹۷۲ دپارک‌بوو، کو ئیسرایلیان مانگانه (۵۰) هه‌زار دولا‌ر دانه‌ بارزانی ژ ئه‌گه‌رین دپارک‌ری، به‌لئ مه‌لا مسته‌فا بارزانی د به‌رامبه‌ر دا لده‌می دیدارا وی دگه‌ل ئه‌دمون غریب پشتی چوار سالان ئه‌ف چه‌نده ره‌تک‌ربوو^(۲).

دوو: ئارمانجین ئیسرایلی و کوردان ژڤی په‌یوه‌ندی و هاریکاریان:

ئارمانجا ئیسرایلی ئه‌بوو سوپای عێراقی یان به‌شه‌ک ژڤی سوپای ب شه‌رین کوردان فه‌ بینه‌ مژویلکرن^(۳)، دا‌کو لده‌می شه‌ر دناقه‌را ئیسرایل و وه‌لاتین عه‌ره‌بیدا بته‌ ئه‌نجامدان عێراقی شیان نه‌بن چ هاریکاری و سوپایان بو به‌ره‌نگارین ئیسرایلی به‌نیرت، د ئه‌نجامدا لده‌ستی‌کی ۴ - ۵ هێژ ژ سوپای عێراقی ب شه‌ری فه‌ مژویل بوون . به‌لئ لده‌می ئیسرایلی هاریکاری پیشکیشی کوردان ک‌ربوون، دا‌کو له‌رامبه‌ر کورد هاریکار بن دگه‌ل ئیسرایلی د شه‌رین وی دگه‌ل ده‌وله‌تین عه‌ره‌بی به‌لئ ب به‌روفاژی چیبوو، دشه‌ری شه‌ش روژی یئ سا‌لا ۱۹۶۷ یئ دناقه‌را ئیسرایل و عه‌ره‌بان، کوردان چ کریار ژبو مژویلکرن هێژین چه‌ک‌دارین عێراقی و مانا وی د سه‌نگه‌ری نافخویدا ئه‌نجام نه‌دا‌بوون، لسه‌ر هندی را ئیسرایل به‌رده‌وام بوو لسه‌ر پیشکیشکرنا هاریکاریان بو شو‌ره‌شا کوردی؛ چونکی بارزانی دپار ک‌ربوو ژ ئه‌گه‌ری کیمیا ده‌می بنتی شه‌ش روژ بوون کوردان چ ده‌رفه‌ت نه‌بوون بو به‌ره‌نگاریا هێژین عێراقی^(۴).

دیسان ئارمانجه‌کا دویت‌ری یا ئیسرایلی ئه‌بوو سنوره‌ک یان ریکه‌ک بته‌فه‌کرن بو کوچکرنا وان جوه‌یین عێراقی دا مایین بو ئیسرایلی، ئانکو ل هه‌مه‌به‌ری وان هاریکاریین ئیسرایلی پیشکیشی کوردان ک‌رین کورد دئ هاریکاریا جوه‌یین عێراقی که‌ن بو هه‌نارتنا وان بو ئیسرایلی^(۵)، دئه‌نجامدا ئاسانکاری بو ئیسرایلیا په‌یدا‌بوو بو کوچکرنا وان پینچ هه‌زار جوه‌یین ل عێراقی دا مایین ئه‌وین نه‌شیاین ب ریکه‌کا یاسایی جوه‌ییان به‌ن ئیسرایل، بو ئیسرایل^(۶).

به‌لئ پشتی بیست سالان ژڤی ده‌می ع‌زرا دانین ئه‌وی کارێ ریفه‌به‌رین دبه‌ش روژه‌لاتا نافین دوه‌زاره‌تا ژده‌رفه‌ یاسه‌رده‌می سه‌روک وه‌زیران گولد مائیر (۱۹۶۹ - ۱۹۷۴)، ک‌ربوو، ئارمانجا ئیسرایلی

(۱) فه‌ره‌یدون عه‌بدولله‌رحیم عه‌بدووللا، ژیده‌ری به‌ری، ل ۱۸۰ (Edmund Ghareeb, The Kurdsh Question in Iraq (Syracuse, NY: Syracuse University Press, 1981), P.۱۴۳.

(۲) غنث دیشن، المصد‌ر اسابق، ص ۳۰۴

(۳) أوفرا بینغیو، المصد‌ر السابق، ص ۱۰۴

(۴) ایوب بارزانی، الح‌رکة التحرریة الکوردیة و صراع القوی الاقلیمیة و الدولیة ۱۹۵۸ - ۱۹۷۵، ج ۲ ط ۴ جنیف، ۲۰۱۷، ص ۲۵۲

(۵) أوفرا بینغیو، المصد‌ر السابق، ص ۱۰۰

دپرتووکین خودا ئەوین پستی مرنا وی هاتبوو بەلافکرن دبیژت: "یا دیار بوو کو ئەو هاریکاریین مه پیشکیشی شەرکەرپێن کوردان ل عێراقی کربوون، شروڤه کرنا وی بئنی ئەبوو، کو ئیسرایلی بکارئینانا (اسغلال) نهخوہشیین کوردان کربوو، بو گەهشتنا ئارمانجیت خوہ"^(۱).

دەبارە ی ئارمانجا کوردان مەلا مستەفا بارزانی دوێ باوەرپێن دابوو پەیوەندییا وی دگەل ئیسرایل ژبەر هەبوونا شیانیین ئیسرایل داکو کارتیکرنی ل ولایەتین ئیکگرتیین ئەمیریکی بکەت بو پالێشتیا ئەمیریکی بو شوڤەشا کوردی^(۲)، و مەلا مستەفا د وی باوەرپێن دابوو دگوت: "بأن وحدها حمایه قوه عثمی سوف تصنع سعاده الکرد"، ئانکو دەولەتین زلھیز بئنی دئ شین پاراستنی لسەر خوہشیین کوردان بکەن^(۳)، و ئیسرایلی هەولەکا مەزن کر ژبو دروستکرنا قئ پەیوەندیی، هەروەسا بشیوەیەکی گشتی مەلا مستەفای هەست دکر ئیسرایلی دەستەلەتەکا سیاسی و ئابوری یا مەزن هەیه نەبئنی دشیت کارتیکرنی لسەر ئەمیریکی بکەت بەلکو دشیت لسەر جیھانی هەمی بکەت^(۴)، لسەر قئ پەیوەندیی مەلا مستەفا بارزانی دبیژت: "ئەگەر زەلامەکی کورە فیا ژ جاددەیه کا پری ترومبیل دەرباز ببت، ئەری ما رازی نابت لسەر هاریکارییا هەر کەسەکی ژبو دەربازبوونا وی"^(۵)، لسەر قئ پەیوەندیی مەلا مستەفا بارزانی دبیژت: "ئەگەر زەلامەکی کورە فیا ژ جاددەیه کا پری ترومبیل دەرباز ببت، ئەری ما رازی نابت لسەر هاریکارییا هەر کەسەکی ژبو دەربازبوونا وی".

دیسان سەرکردایەتیا کوردی هزر دکر ئەگەر شاھی ئیرانی خیانهتی ل کوردا بکەت ب هەبوونا پیگەھی ئیسرایلی دناقی سیاسەتا ئەمیریکی دا هوسا کورد بریکا ئیسرایل دئ شیت پشتهفانیی وەرگرت بەلێ وەک ژبەری نوکە هاتیە دیار کرن دسەری ئوکتوبەر ۱۹۷۳ ئیسرایل بی هیقی بیوون ژ کوردان^(۶). بەلێ دگەل قئ چەندی هەمی دەولەتین عەرەبی بتایبەت یین دەورو بەر سەرکردایەتیا کوردی تومەتبار کربوو، و هەولددان دەولەتا عێراقی راددەیهکی بو فان پەیوەندییان بدائیت، لەورا د رۆژناما (اگلاعات) دا هاتبوو: ۴۰ هەزار کەس ژ خەلکی دیمشق ب خویشاندانان ب دژی حکومەتا عێراقی رابووینە، و دیار کربوون، ریکی نادن دەولەتا ئیسرایلی یا دووی ل باکورێ عێراقی بیته ئافاکرن، مەرەم ژ ئیسرایل دووی ئانکو دەولەتا کوردستانی بوو ل جەھێ کوردان ل (باکورێ عێراقی)^(۷). د بەرامبەر دا بەرسفدانا دەولەتین عەرەبی وەک د پەرتووکا (جونپان راندل) دا بقی شیوەی دیار ببوو: "پەیوەندییا

(1) Ian Black and Benny Morris, *Israel's Secret Wars: A History of Israel's Intelligence Services* (New York: Grove Weidenfeld, 1991), P. 185.

(۲) ماریانا خاروداکی، الکرد و السیاسة الخاریجیة الامیریکیة العیلاقات الدولیة فی الشرق الاوسط منذ عام ۱۹۴۵ ت: خلیل الجیوس، بیروت، ۲۰۱۳ ص ۱۷۴؛ شیرزاد زکریا محمد، المصدر السابق، ص ۴۹.

(۳) کریس کوتشیرا، المصدر السابق، ص ۸۵

(۴) فەزەیدیون عەبدوللەحیم عەبدووللا، ذیدەری بەری، ل ۱۷۴؛ نەوشیروان مستەفا ئەمین، ئەنجه کانی یە کتری ئەشکینی دیوی ناوۆوی روداوۆکانی کوردستانی عیراق ۱۹۷۹-۱۹۸۳، برلین، ۱۹۹۷، ل ۸۹

(۵) أوفرا بینغیو، المصدر السابق، ص ۱۰۱

(۶) کامەران جەمال بابان زادة، ذیدەری بەری، ل ۹۴

(۷) فاخر حسن طلي، ئیشن، ص ۱۹۱

دگهل ئيسرائيل نهگه له كا گرنگ بوو ژبو مهلا مستهفا بارزانی، و هه رگافه كا دهسته بردانهك ژ لایي عه ره بان بیته كرن ئیکسه ر دا دهست ژفنی په یوه نندی به رده ت،" ئانكو دهسته هلا تدارین به غدا بووینه ئه گه ر مهلا مستهفا رازی بهت لسه ر فنی په یوه نندی. ههروه سا مهلا مستهفا بخو به رسقا وی ره خنه یا لسه ر وی هاتیه كرن لسه ر په یوه نندییا وی دگهل ئيسرائيل دیژت:" ئه ز وهك وی خازخازوکی كوره ئه وی لبه ر ده رگه هتی مزگه فتا مه زن یا سلیمانیت بووم، ئه وی خیری دگهلن دا بکه ت لینه رینتی لی ناکه م و نابینم کاکیه و چه وایه" (۱).

مهلا مستهفا بارزانی لسه ر قان په یوه نندیین ده ره کی یین سه ر کردایه تیا شوپه شا ئه یلولن، د چاڤیکه فتنه كا پوژنامه قانیدا دگهل پوژنامه قانه کن ئیکه تیا سوڤیه تی بناڤنی (یافغینی بریماکوف JYevgeny Primakov) کانونا دووی ۱۹۷۳ ی دیژت: "ده رگه ههك ژ وان ده رگه هان من قوتا من داخوازا نانی كر و ره تکرن (رامانا وی به غدا)یه، ئه ز چ بکم، برسی مینم هه تا مرم؟ له ورا من ده رگه ههك دویتر قوتا، کیه گونه هبار؟ ئه ز یان ئه و که سی ئه ز دویر کریم؟". دیسان لڤیری دیار دبت ئه گه ر حکومه تا به غدا یا هاریکار با دگهل کوردان مافین کوردان بجهئینابان ل وی ده می مهلا مستهفا بارزانی داخوازا هاریکاریان ژ چ لایه تین دویتر واتا نه ژ ئیرانی و نه ژ ئيسرائیلی نه دکرن. لدووماهیكا قان په یوه نندیان دیار بوویه دماوی ۱۰ سالان ئيسرائیل کورد بتنی بو ئارمانجا خو بکارئینابوون داکو زیان بگه هته حکومه تا عیراقی، و بتنی کیمهك ژ لایه نی دارابی و سه ربازی هاریکاری کربوون.

ئهنجام:

پشتی خواندنا بابه تی فه کولینتی گه لهك ئهنجام په یدابوون ژوانا:

- ۱- مه ره مین کوردان و ئيسرائیل دیار دبت کو هه ر لایه نه کن مه ره مین خوین تاییه ت هه بوون دشوره شا ئه یلولیدا، ئه وژی عه ره ب بوون.
- ۲- ئيسرائیلی به رژه نندیین خو هه بوون ئه وژی، لاوازرنا پیگه هتی عیراقی بوو ژ لایه نی سه ربازی، داکو هیژین سه ربازی یین عیراقی ب شوپه شا کوردی فه بینه مژویلکرن، و هاریکاریین ده وله تین عه ره بی ده رین دگهل ئيسرائیل بیته دویرکرن، به لی به روفاژی وه کو ل سالا ۱۹۶۷ و ۱۹۷۳ ده وله تا ئيسرائیلی داخواز ژ کوردان کربوو بو پشکدارییا وان ده رین ب دژی عه ره بان سه ر کردایه تیا شوپه شا کوردی ئه ف چه نده ره تکر بوو.
- ۳- ههروه سا وه کو دیار کوردان ژئ ئيسرائیل بکارئینابوو بتنی بو بجهئینانا به رژه وه نندیین خو، به لگه لسه ر فنی چه ندی نه پشکدارییا کوردان ده ری ئوکتوبه ری ئه وی ل چریا ئیکتی ۱۹۷۳، ئانکو

(۱) بنیره په رتووکا وی: المصدرا السابق، ص ۲۵۱

- سەرکردایەتیا کوردی نەشیا گەلەك دوژمنان بۆ كوردان چێكەت؛ چونكى ئەگەر پشكدارى كرابا دا دەولەتێن عەرەبى ل بەرامبەر بنە دوژمن بۆ شوڤرەشێ.
- 4- چ مایتیکرن د هەلوێستى ئیسرائیلی دا دیار نەبوو بێتتى رولى وى یی جارن ئەرینی و جارن نەرینی دیاردبوو.
- 5- هەرەسا رولى تاكەكەسى، ئانكو تاكەكەسى رولەك گرنگ هەیه د دانانا پەيوەندیین دېلوماسی یین دەرەكى، بۆ نموونه دقئ فەكۆلینیدا رولى كامیران بەدرخان و عسمەت شەریف وانلی دچێكرنا فآن پەيوەندیان دیاربوویه.
- 6- هەولدايتن ئیرانی ژبو موکومکرنا فآن پەيوەندیان دیاردبت دەمى رازیبووی لسەر فەگهواستنا هاریکاریین ئیسرائیلی د ئەردی وى دا داکو بەرژووەندیین خو بجه بینت ئەوژى لاوازکرنا ییگهه عیراقى بوو.
- 7- هاریکاریین ئیسرائیلی نە ب وی رادەى بوون ئەوین دراگهاندنان دا هاتبوون بەلاقکرن، بەلگە لسەر بەپرسین ئیسرائیل بخو پشتی نسکویا ۱۹۷۵ ئەف چەندە دیارکربوون بتایبەت لدەستپێکی.
- 8- بەلئ خالا گرنگ ژقئ فەکولینى شارهزاییا کوردان دیاردبت، کو کوردان دوی دەمیدا (۱۹۶۳ - ۱۹۷۵) هەست ب زیرەکی و شارهزاییا ئیسرائیلی و گرنگیا ییگهه فئ دەولەتئ دجیهانیدا کربوو، دەهەمان دەمدا پشتی بورینا گەلەك سالان دەولەتین روژهلاتی گرنگییا وى زانین.

لیستا ژێدەرەن

ئیک: پەرتووک

پەرتووکی ب زمانى کوردی

- 1- ره‌فیع ره‌حمان مام خول، مسته‌فا بارزانی رۆل و هه‌لوێستی له‌ پشهانە سیاسیه‌کاندا ۱۹۵۸ - ۱۹۷۰، چ ۲، هه‌ولێر، ۲۰۱۳.
- 2- فەرەیدون عەبدولرەحیم عەبدووللا، بارودوخی سیاسی کوردستان - عیراق ۱۱ ی مارت ۱۹۷۰ - ۱۱ ی مارت ۱۹۷۴، هه‌ولێر، ۱۹۹۶.
- 3- فەرەیدون عەبدولرەحیم عەبدووللا، بارودوخی سیاسی کوردستان - عیراق ۱۱ ی مارت ۱۹۷۰ - ۱۱ ی مارت ۱۹۷۴ توێژینه‌وه‌یه‌کی میژووی و سیاسی، هه‌ولێر، ۲۰۰۵.
- 4- کامه‌ران جه‌مال بابان زاده، ریکه‌هوتننامه‌ی جه‌زائیر و ره‌هه‌نده‌کانی له‌ سه‌ر کیشه‌ی کورد له‌ کوردستانی باشوور، سلیمانی، ۲۰۱۳.
- 5- کریس کۆچیرا، کورد له‌ سه‌ده‌ی نۆژده و بیسته‌مدا، و: حه‌مه‌ که‌ریم عارف، هه‌ولێر، ۲۰۱۱.
- 6- مسعود بارزانی، بارزانی و بزوتنه‌وه‌ی رزگاریخوازی کورد شوڤرشی ئەیلول ۱۹۶۱ - ۱۹۷۵، به‌رگی سییه‌م، به‌شی دووه‌م، هه‌ولێر، ۲۰۰۴.
- 7- مومتاز حه‌یدهری و هێرش سنجاوی و کاروان قاسم، قامووسی ناوه‌نمه‌کان، به‌رگی یه‌که‌م، هه‌ولێر، ۲۰۱۴.
- 8- محه‌مه‌د حه‌مه‌ باقی، بیره‌وه‌ریه‌کانی سه‌یید عه‌زیز شه‌مزینی (زینده‌گیی من)، سلیمانی، ۲۰۱۱.

- 9- نهوشيروان مستهفا ئەمين، په‌نجه‌كاني يه‌كتري ئەشكېنين ديوي ناوه‌وهي روداوه‌كاني كوردستاني عيراق ١٩٧٩ - ١٩٨٣، برلين، ١٩٩٧.
- 10- هوژين مسعود سه‌رني، شوږه‌شا ئيلون ل ده‌قرا به‌هدينان ١٩٦١ - ١٩٧٥ قه‌كولينه‌كا ميژوووي، زاخو، ٢٠١٨.
- 11- وريا ره‌حماني، سياسته‌ي ئەمريكا له كوردستان له روانگه‌ي بسپوراني روژئاوايي، هه‌ولير، ٢٠١١.
- 12- وريا ره‌حماني، شوږه‌شي ئەيلوول له به‌لگه‌نامه نه‌پنڤيه‌كاني ئەمريكادا، و: وريا ره‌حماني، ئيران، ٢٠١٣.

په‌رتوكين ب زمانن عه‌ره‌بي

- 13- أوفرا بينغيو، كرد العراق بناء دولة داخل دولة، ت: عبدالرزاق عبدالله بوتاني، اربيل، ٢٠١٤.
- 14- اوغارا اوبلانس، النضال التحرري لكوردستان العراق (سلسلة الكتب المعادية)، ت: مديرية الاستخبارات العسكرية العامة المعاونة الاولي، سري للغاية، د.م، د.ت.
- 15- ايوب بارزاني، الحركة التحررية الكوردية و صراع القوي الاقليمية و الدولية ١٩٥٨ - ١٩٧٥، ج ٢، ط ٤، جنيف، ٢٠١٧.
- 16- تشارلز تريپ، صفحات من تاريخ العراق المعاصر، ت: زينة جابر ادريس، بيروت، ٢٠٠٦.
- 17- جوناثان راندل، أمة في شقاق (دروب كردستان كما سلكتها)، بيروت، ١٩٩٧.
- 18- ديزيد مكدول، تاريخ الاكراد الحديث، ت: راج ال محمد، بيروت، ٢٠٠٤.
- 19- شكيب عقراوي، سنوات المحنة في كردستان اهم الحوادث السياسية و العسكرية في كردستان و العراق من ١٩٥٨ الي ١٩٨٠، اربيل، ٢٠٠٧.
- 20- شلومو نكديمون، الموساد في العراق و دول الجوار انهيار الأمل الاسرائيلية و الكردية، ت: بدر عقيلي، عمان، ١٩٩٧.
- 21- فاضل البرك، مصطفى البارزاني الاسطورة و الحقيقة، بغداد، ١٩٨٩.
- 22- فرست مرعي، كاميران أمين عالي بدرخان ١٨٩٥ - ١٩٧٨ م مهندس العلاقات الكردية الاسرائيلية، د.م، ٢٠٢١.
- 23- شيرزاد زكريا محمد، مجلس قيادة الثورة في كردستان العراق ١٩٦٤ - ١٩٧٠ (دراسة تاريخية سياسية عامة)، دهوك، ٢٠١٠.
- 24- صلاح الخرسان، التيارات السياسية في كردستان العراق قراءة ملفات الحركات و الاحزاب الكردية في العراق ١٩٤٦ - ٢٠٠١، بيروت، ٢٠٠١.
- 25- عبدالفتاح علي البوتاني، التطورات السياسية الداخلية في العراق ١٤ تموز ١٩٥٨ - ٨ شباط ١٩٦٣، دهوك، ٢٠٠٧.
- 26- علي سنجاري، حقيقة مسيرة ثورة ١١ أيلول ١٩٦١، دهوك، ٢٠١٣.
- 27- عصمت شريف وانلي، كردستان العراقية هوية وطنية (دراسة في ثورة ١٩٦١)، ت: سعاد محمد خضر، السليمانية، ٢٠١٢.
- 28- عصمت شريف وانلي، من مذكرات عصمت شريف وانلي، سليمان، ٢٠١٤.
- 29- عمار علي السمر، شمال العراق ١٩٥٨ - ١٩٧٥ دراسة سياسية، بيروت، ٢٠١٢.
- 30- غنثر ديشنر، الكرد شعب بدون دولة تاريخ و امل، ت: جورج كتورة، اربيل، ٢٠١٤.
- 31- كاظم حبيب، لمحات من نضال حركة التحرر الوطني للشعب الكردي في كردستان العراق، ط ٢، اربيل، ٢٠٠٥.
- 32- كريس كوتشيرا، مسيرة الكرد الطويلة ٤٠ سنة من التحقيقات الصحفية في كردستان، اربيل، ٢٠١٤.
- 33- م. س. لازاريف و آخرون، تاريخ كردستان، ت: عبيد حاجي، دهوك، ٢٠١١.

- 34- ماريون فاروق سلوغليت و بيتر سلوغليت، من الثورة الى الدكتاتورية العراق منذ ١٩٥٨، ت: مالك النبراسي، ط٢، المانيا، ٢٠٠٣.
- 35- ماريانا خاروداكي، الكرد و السياسة الخارجية الاميركية العلاقات الدولية في الشرق الاوسط منذ عام ١٩٤٥، ت: خليل الجيوس، بيروت، ٢٠١٣.
- 36- مجيد خدوري، العراق الجمهوري، قم، ١٣٧٦ ش.
- 37- مردخاي زاكن، يهود كردستان ورؤسائهم القبليون، ترجمة: سعاد محمد خضر، السليمانية.
- 38- هوطر طاهر توفيق، الكرد بحوث ودراسات في تاريخهم الحديث و المعاصر، زاخو، ٢٠١٩.

پهرتوكيڻ ب زمانئ ٽينگليزي

- 39- Edmund Ghareeb, The Kurdsh Question in Iraq (Syracuse, NY: Syracuse University Press, 1981).
- 40- Ian Black and Benny Morris, Israeles Secret Wars: A History of Israeles Intelligence Services (New York: Grove Weidenfeld, 1991).
- 41- Lambert, P.J., (1997). The United states and the Kurds: case studies in United States Engagemet. NAVL POSTGRADUATE School Monterey Ca.
- 42- Micheal Bar - Zohar and Nissim Mishal, Mossad: The Greatest Missions of Israeles Secret Service (New York: Harper-Collins Publishers, 2012).
- 43- Nader Entessar, Kurdish Politics in the Middle East (Lanham, MD: Lexington Books, 2010).
- 44- Trita Parsi, Treacherous Alliance: The Secret Dealings of Israel, Iran and The U.S. (New Haven, CT: Yale University Press, 2007).
- 45- Yevgeny Primakov, Russia and the Arabs: Behind the Scenes in the Middle East from the Cold War to the Present. Translated by Paul Gould (New York: Basic Books, 2009).

پهرتوكيڻ ب زمانئ فارسي

- 46- ماجيد خليل فهتاج و فاروق محمهدد حههه ٽهمين، "پيوهندي ئيسرائيل و كورد له سهرددمي شورشي ٽهليلول دا ١٩٦١ - ١٩٧٥"، گوڤاري زانکوی راپهريڻ، سليمانی، ژماره: ٩، کانونی يهکهمی ٢٠١٦.

دوو: گوڤار

ب زمانئ کوردي

- 47- ماجيد خليل فهتاج و فاروق محمهدد حههه ٽهمين، "پيوهندي ئيسرائيل و كورد له سهرددمي شورشي ٽهليلول دا ١٩٦١ - ١٩٧٥"، گوڤاري زانکوی راپهريڻ، سليمانی، ژماره: ٩، کانونی يهکهمی ٢٠١٦.

ب زمانئ عهههبي

- 48- شيرزاد زکريا محمد، " مجلس قيادة الثورة في كوردستان (دراسة في علاقته الخارجية ١٩٦٤ - ١٩٦٦)"، مجلة جامعة زاخو، زاخو، المجلد: ٣ (ب)، العدد: ١، ٢٠١٥.
- 49- عکاب يوسف الرکابي، " العامل الدولي و أثره في القضية الكردية في العراق ١٩٥٨ - ١٩٩١"، مجلة كلية التربية، جامعة واسط، العدد: ٢٧، ٢٠١٧.

موقف اسرائيل من ثورة أيلول ١٩٦٣-١٩٧٥

ملخص

كان الموقف الدولي تجاه ثورة أيلول احدى المواضيع التي أثرت في هذا العصر، ولكن مع ذلك لم يتطرق الى موقف أو دور إسرائيل إتجاه ثورة، ويظهر هذا الدور عندما قام البعض من الشخصيات السياسية للکرد في ربط العلاقات مع اسرائيل، وكذلك دور ملا مصطفى البارزاني كقائد للثورة وحركة الاستقلال الكوردية التي أثرت بشكل كبير على الوضع السياسي في كوردستان واستطاعت جذب انتباه العالم لها وعرفت القضية الكوردية للعالم. في هذا البحث تطرح بعض الاسئلة وتناقش عليها ومنها: كيف استطاعت اسرائيل إقامة علاقة مع قيادة الثورة الكوردية؟ وكيف ساعدت اسرائيل الكورد؟ والى أي مدى استفاد الكورد من هذه المساعدة؟ الكلمات المفتاحية: ثورة أيلول ، عراق، اسرائيل، ملا مصطفى البارزاني، ممثلوا الثورة.

The Israel Attitude in the September Revolution 1963–1975

Abstract:

The international attitude to the September revolution is being one of the subject that has been paid attention currently, meanwhile less attention has been paid to the Israel role and attitude to the September revolution in the one hand, its significance appeared in the attention of some Kurdish politicians to this kind of relations, likewise the role of Mullah Mustafa Barzani as a leader of the revolution and the Kurdish national liberation movement who had effective influence on the political development of Kurdistan, Barzani impressed the world to pay attention on the Kurdish people, introduced the Kurdish question to the world and made an effective Kurdish lobby in outside.

During this research some questions have been discussed such as how Israel could have made relations with the leader of Kurdish revolution? How Israel espoused and contributed to Kurds? To what extent Kurds take advantageous from these kind of contributions?

Key words: September revolution, Iraq, Israel, Mullah Mustafa Barzani and Kurdish representative

رههەندین ناسیۆنالیزم د شۆرەشا ئەیلۆل (۱۹۶۱-۱۹۷۵)

سەفین رەشید عەلی

فەرمانبەر دگەل ریکخراوا کوردس بۆ کاروبارین ئاوارەیان

safeenrasheed92@gmail.cm

پۆختە:

دەقە کۆلینا "رههەندین ناسیۆنالیزم د شۆرەشا ئەیلۆل دا" کومەکا پرسین گریڤادی ناسیۆنالیزما کوردی ب گشتی و ب تاییبەت یا ل سەر دەمی شۆرەشا ئەیلۆل هاتینە گەنگەشە کرن. فوکسا سەرەکی ل سەر وان رههەندین ناسیۆنالیزم یە ئەوین کو د شۆرەشا ئەیلۆل دا دەینە دیتن، مەرەم ژێ ئەووە کو دەقە کۆلینێ دا دیار بکەین هەتا چ ئاست ئەف رههەندە ب هەند هاتینە وەرگرتن و سەردەمی پشت شۆرەشا ئەیلۆل گەشەیا وان رههەندان بەرەف چ ئاراستە چوو. فە کۆلین دێ کومەکا ئەگەرین سەرەکی دیار کەت کو شۆرەشا ئەیلۆل ئەوا ل ۱۹۶۱/۹/۱۱ بەرپابووێ شۆرەشەکا ناسیۆنالیزمی یا موکم بوویە، نە ب تنێ کاریگەری ل سەر کوردستانا عێراقێ کرێ، بەلکی کاریگەریا رههەندین ناسیۆنالیزما شۆرەشا ئەیلۆل گەشتیە پارچەیین دیتر یین کوردستانێ.

کلیلین پەیفان: ناسیۆنالیزم، رههەند، ئەیلۆل. شۆرەش،

پێشەکی:

بابەتێ ناسیۆنالیزم بۆ پرسیا کوردی، بابەتەکی گەلەک گرنگ و هەژنی ل سەر راوەستانێ یە، لەوران ئەم دێ بزاقێ کەین ب ریکا ئەفێ فە کۆلینێ چەند تیشکان بیخینە سەر ناسیۆنالیزم بگشتی و پرسیا کوردی ب تاییبەت، هەرۆسان تاییبەت تر شۆرەشا ئەیلۆل کو بابەتێ سەرەکی یێ فە کۆلینێ یە. دمیژوو یا کوردان دا گەلەک خەبات و شۆرەشین چە کداری بۆ پرسیا کوردی هاتینە ئەنجامدان، گەلەک جارن پرسیارا سەرەکی یا کو دەپتە کرن بۆچی کیم جارن ئەو بزاق بێ ئەنجامبوینە؟ د ئەفێ فە کۆلینێ دا بەرسفەکا پۆخت هاتیە ئارازاندن کو ئەم بشیین بگهینە ئەنجامەکی دا کو رێرەووەکا راستر و دروستر ل سەر پێقاژوو یا پرسیا کوردی روون بییت.

ناسیۆنالیزم بابەتەکی نووی و ئالوزە، وەکی گەلەک چەمکین دی پێناسیەکا یە کگرتی بۆ نەهاتیە کرن. لئ هەر وەکی زانایی بریتانی هوبسبام (Eric J, Hobsbawm) ⁽¹⁾ دیار دکەت، ناسیۆنالیزم

(1) Eric J, Hobsbawm, nation and nationalism, (Cambridge university press, 1990.

ساناهی نه بوویه، به لکی پشتی دهرکهفتنا چه ندين هزروبيران و فهلسه فه يين جودا هاتيه هه بوونئ. بابه تي سهره وه ري ل دهف جان بودان (Jean Bodin)، گريبه ستا كومه لايه تي يا جان جاك روسو (Jean Jacques Rousseau) و چه ندين هزرمه ندين ديتر بووينه نه گهر كو نهف پرسه سهره لهدت^(١). ههروهه نه گهره كي ديتر يي گرنج كو ل پشت سهره لدانا بزاقين ناسيوناليزمي بوويه ل نه ورؤپا، هه بوونا شهران بوو دناقبه را وه لاتين نه ورؤپي، ب تايهت شهرين تايي و مهزه به بي. ل گوره يي خواندن و فه كولينان هوسا ديار بوويه كو ل نه ورؤپا دهوله تين نه ته وه يي ل سهر سئ تيگه هان ئافا بووينه، نه وزي: ئابور، نه رد و كلتور. به شي هه ره مه زن و كاريگه ر ئي سهره لدانا شورشا پيشه سازي بوويه. چارلز تيلي (Charles Tilly) دهه باره ي في چه ندي ديژيت: "هه رچه نده گه لهك نه گهر يين هه ين كو دهوله تا نه ته وه يي ل نه ورؤپا سهره لدايي، لي هه بوونا شهران ديار ترين نه گهره. دهوله ت نه نجامي هه بوونا جه نگان دروست بوون، نه گهر لي ل پشت في ئي نه بوو كو پاشا بقئ ريكي پترين دهسته كفتان ل خوه كومبكه ت."^(٢)

ب شيويه كي گشتي دهستنيشان كرنا پيناسه يا ناسيوناليزمي كاره كي ب ساناهي نينه، چونكي گه لهك پيناس و ب رهنگه كي جودا ژ هه ف هاتينه گوئن. ل فيره نه م دي به رنياس ترين وان پيناسان دياركه ين نه وين ل سهر ناسيوناليزمي هاتينه به حسكرن كو ژلايي كاريگه ر ترين بيرمه ندين ل سهر نه في پرسئ هاتينه نقيسين:

نه تونوي سميت Antony D Smith: "ناسيوناليزم بزاقه كا ئايولوجيه بو بجينان و پاراستنا سهر بخوييا خودي (زاتي)، تيكرزيا نشتيماني و ناسناما نشتيماني بو كومه كا ئاكنجيين چارچو فه كرى."^(٣) ئيرنيست گيلنر Ernest Gellner: "ناسيوناليزم نه وههسته ين كو ل دهف خه لكي هه ي، نه وههسته ئي ب رهنگه كي هه فپشك دناق خه لكيدا به لافه، يان ههسته ب كه ربئ، يان ئي هه سترن ب دلخوه شيئ. ههسته و سوز بزاقا ناسيوناليزمي دروستدكهن و دلفينن. ژبو په يدا كرنا ههسته نه ته وه يي، دقيت يه كيتيا سياسي و نشتيماني هه بيت."^(٤)

بينيدكت نه ندرسون Benedict Anderson: "ناسيوناليزم خه يالا كومه لگه هئ يه، نه ف خه ياله يا گريدايه ب سروشتي كومه لگه هئ و سهره وريا وي فه."^(٥)

(1) اموت اوزكرملي، نظريات القومية، مقدمة نقدية، ت:معين الامام، بيروت، المركز العربي للابحاث و الدراسات السياسية، ٢٠١٣ص. ٣٦

(2) Christophe Jaffrelot, For a theory of nationalism, HAL archives, 2003, p., 6.

(3) Anthony D. Smith, Nationalism: theory, ideology, history (Cambridge: polity press, 2001), p., 9.

(4) Ernest Gellner, Nations and Nationalism (Oxford: Blackwell, 1983), p., 1.

(5) Benedict Anderson, Imagined communities – Reflections on the origin and spread of nationalism (2nd ed., London/New York: Verso, 1991), p. 6.

ژبو کو ئەم بشیین زەلالتر دئەفان پینەسایان بگەهین، دڤیت ئەم ب رەنگەکی گشتی، رەگەز، چوئیهتی و ئەسلی ناسیۆنالیزمی شروڤەبکەین. نەتەوہی زۆی وەک ناسیۆنالیزمی چەندین پیناس و شروڤە پین هەین، دەربارە ی نەتەوی بۆچوونین جودا هاتینە بەحسکرن و رەگەزین جور ب جور هاتینە دیارکرن. ل سەر ئەڤی چەندی ماکس ڤیہەر دەربارە ی نەتەوی ہوسا دبیژیت: "نەتەوہ گروپە کۆ مروڤین خوەدان هەبیہتە، وان باوہریا ب یەک ئەفسانە و یەک دیروک هە ی، ہەموو دکوکن ل سەر بنیاتی رەچەلە کۆ خوە. نەتەوہ ئەو گروپە کو خوەدان پە یامە، خوە ب کیم نابین و شانازی ب ناسنامە یا خوە دکەن. نەتەوہ کۆمەلە یەکا سیاسی یا مۆڈیرن، جودانە ژ چین و جیندەران." (١) نەتەوہ لخواەدان ساخلەتین تاییہتە، ئەڤ ساخلەتە هاتینە داہەشکرن بۆ دوو جوران، ساخلەتین بابەتیانە و ساخلەتین خوەدی(زاتی). ساخلەتین بابەتیانە پین ناسیۆنالیزمی: (ئەردی هەڤیشک، زمانی هەڤیشک، ئابوری هەڤیشک و کلتوری هەڤیشک) پین خوەدی ژ ییکدھین ژ: (ئیرادا هەڤیشک، خواستا هەڤیشک، هیڤی و چاڤەر یوونا هەڤیشک، خەما هەڤیشک و بیرەوہریا هەڤیشک) (٢).

ناسیۆنالیزم بابەتە کۆ فرەلایەن و تیر و تەسەلە، لەورا ژ ی بنیاتی ناسیۆنالیزمی ب شیوہ پین جودا هاتیە بەحسکرن. زۆرتین ریکەفتنا بیرمەندان دەربارە ی ناسیۆنالیزمی، دیتنا ناسیۆنالیزمی یە وەک ئایدۆلۆجی. دناف پترین دیتن و بۆچووناندا ناسیۆنالیزم وەک ئایدۆلۆجی دھیتە دیتن. ئیلی کەدوری Elie Kedourie دەربارە ی ڤی چەندی دبیژیت: "ناسیۆنالیزم ئایدۆلۆجیەکا نەئەقلانە یە." (٣) ہەرہوسان ئەنتونی سمیت دەربارە ی ئایدۆلۆجیا ناسیۆنالیزمی دبیژیت: "ئایدۆلۆجیا وەکی سیستەمە کۆ باوہریی داوکوی ل سەر سۆ لایەنان دکەت، ئەوژی: مافی چارەخونڤیس، یەکتیا نشتیمانی و ناسناما نشتیمانی." (٤) بۆچوونیی هەڤدژ ژ ی ہەنە دەربارە ی ئایدۆلۆجی بوونا ناسیۆنالیزمی، بۆموانە ئیرنیست گیلنەر ئەو وەسا دینیت کو ناسیۆنالیزم ئایدۆلۆجی نینە، بەلکی پرنسپەکا سیاسیہ و ژ دەرئەجامی پيشەسازبوونا کۆمەلگەہی یە. ہەرہوسان بیدیکت ئەندرسون ژ ی ئایدۆلۆجیای نادەتە پال ناسیۆنالیزمی، ئەو ناسیۆنالیزمی وەک خەیاڵەکا دستکرد دەتە نیاسین (٥).

(١) مەریوان وریا قانع، ناسیۆنالیزم چیه، بەردەستە ل یوتیوب، ٢٦ ٢١ ٢٠٢١

<https://www.youtube.com/watch?v=N9vWdDEvlAA&t=5369s>

(٢) ہەمان ژیدەر.

(٣) ہەمان ژیدەر.

(4) Hawar Khalil Taher Nerwiy, The Republic of Kurdistan, 1946 (PhD Thesis, Leiden University, 2012).p.,51.

(٥) مەریوان قانع،... ژیدەری بەری.

۲- تیۆرپن ناسیۆنالیزم:

دئەفی بەشقی فەكۆلینیدا ب شۆیههکی تیۆری پرسی ناسیۆنالیزم و تیۆرپن ناسیۆنالیزمی دئی هینه بهسکرن. ب رهنگهکی گشتی دئی ئاماژی ب سئی تیۆریان کهین دهربارهی ناسیۆنالیزمی، پاشان دبهشقی دووهدما ئەف ههرسئی تیۆریه دئی وهك پراکتیک ل سهر بوویهرئ ناسیۆنالیزما کوردی هینه شروقه کرن.

۱-۲ تیۆریا بنیاتگه رای (Structuralism)

ئەف تیۆریه یا نژیکه ژ تیۆریا ئالافگه رای، چونکی وهکی ئالافگه رای داکوکی ل سهر رۆلی تهخین بژاره دکهت دناف کومه لگه هیدا بۆ دروستکرنا نهتهوئی. ل گورهی قان ههر دوو تیۆریان چینی بژاره گهلهك جارن بۆ بهرژهوهندی خوه یین تاییهت قئی بزاقتی دکهن. ب تاییهت دهمی کو په یوهندیین جفاکی دشکین و برس دناف کومه لگه هیدا بهلاف بییت. لئ (براون) وهسا دیاردکتهت کو بنیاتگه پتر گرنگی ددهنه بابتهتی زمانی کومه لگه هئی. ههر وهسا براون دیاردکتهت کو ناسیۆنالیزم ب شۆیههکی دهستکرد ژلاین تهخا بژاره دهیته دروستکرن. ئەو ژی بۆ بهیژکرنا پیگه هئی خوه یین تاییهت^(۱). ل سهر^۱ ئەف چهندی ژی (کوماروف) دیژیت: چ داهینانئین ههره مکهی دمژوویدا دروست نه بووینه^(۲). ل سهر ئەف چهندی ژی ئەگهری میژوووی ب تنی ئەو بژارده نینه کو ناسنامین نهتهوهی بهینه ئافاکرن، بهردهوام ئەتیک ژلاین هیزهکا دیرین یا خودان بنیات و کهلتور هاتیه ئافاکرن. ههر وهسا (گیلنر) دیاردکتهت کو بنیاتگه وهسا تهماشهی ناسنامین نهتهوهی و ئەتیکي دکهن کو ژ ئەنجامی هیزهکا میژوووی بووینه، پرانیان وان ژی د نوو نه، ههرچهنده ئەگهر وهسا خوه دیار بکهن کو دکه فنارن. بنیاتگه داکوکی ل سهر روودانین میژوووی یین گرنگ دکهن دناف کومه لگه هیدا. ئەفجا ئەو روودان د ئەرینی بنیان گه هیه، وهکی کو فیکویتی دیارکری کو سئی ئەگهرین سهرهکی هه نه پرسی زمانی بکه نه پرسی کاریهگر دناف ئەتیکاندا، یه کهم: په یف و دهر پینین زمانی یین رۆژانه، گهنگه شا دنابهره تاکین کومه لگه هئی ب وان په یف و دهر برینان. دوویهم: په یوهندیا دنابهره زمان و رهفتاراندا، چونکی زمان نهبتنی دهر برینهکا سادهیه، بهلکی کارفهدانه و کاریگه ریا راسته وخو ههیه ل سهر پرسی په یوهندیا دنابهره تاکاندا. سییهم: هزرا ئایدولوجی کاریگه ریا مهزن ههیه ل سهر زمانی، چونکی فهرماتین زمانی

(1) Brown. The conceptual languages of nationalism, 2000, p20.

(2) John comaroff, "of Totemism and ethnicity: A reader on culture, history and representation (oxford: blachwell, 1997) p.70.

كارىگەرى ھەيە ل سەر ئاستى كۆمەلگەھى ژى، چونكى زمان ئالاقى سەرەكى يى بەلاڧكرنا ھزر و ئايدولوجيايى يە^(۱).

۲-۲ تيۇريا بايۇلۇجى - كلتورى: (Primordialism)

ئەڧ تيۇريە داكوكيى ل سەر لايەننى بايۇلۇجى يى مروڧى دكەت، ل گورەيى بۇچوونا ئەنتونى سميت كو لايەننى كومەلايەتى-بايولۇجى و رۇشەنبيرى-كلتورى بنەمايى ئەڧنى تيۇريى يە، ھوسا شروڧەكرينە: لايەننى كومەلايەتى - بايولۇجى: نەتەوۋە تشتەكە يى دناڧا خوينا مروڧاندا، ب ھزاران سالان يا ھەي و ژناڧا ناچيت. يا گرېدايە ب جيناتيى مروڧانقە. ھەرۋەسان لايەننى كلتورى ژى بەكە ژ وان لايەننى كو مروڧ بەرەڧانىي ژېدكەت، ب درېژاھيا سالان كلتور بوويە جھى ھەڧركيى دناڧبەرا نەتەوۋەياندا، بزافىن ھەلاندى و ژناڧبەرا كلتوران دەيتە دان، لى چونكى بەشەكە ژ نەتەوۋەيى، ئەو ژى ب ھەمان شيوە ناھەلييت^(۲). لى لايەننى كلتورى بۇ ھەر نەتەوۋەيەكى بۇ دوو قوناغان دابەش دبيت، قوناغا بەرەڧانىي ژ خوە كرن و قوناغا خوە سەپاندنى^(۳). (ھوريتز) دېيىت: ئەتنيك باوهرىەكا دەستپىكە، يان ژى يا گرېدايە ب ھندەك تشتان كو مروڧ نەشېن بىي وان بژين، ژ وان ژى تيتال، بورىي وى كۆمەلگەھى و ھەستكرن ب ھوشا خۇدىي يا كۆمى^(۴).

۳-۲ تيۇريا ئالاقەرايى (Instrumentalism)

(ئىينەر كوهين) وەسا دياردگەت كو ئەتنيك بىناەكىي بھيژ درەخسىنيىت بۇ ھندەك گرۇپپىن بەرژەوۋەندى خواز، كو رادبن ب دروستكرنا ناسنامەيىن ئەتنيكى بۇ گرۇپپىن دەستپىشانكرى، ئارمانجا وان ژى نەك ئەڧاكرنا ناسنامى يە، بەلكى پەيداكرنا سامانى يان ژى بھيژكرنا پىگەھى خوەيە. ھەرۋەسا كوهين دېيىت: ئەتنيك شيوازەكە ژ رىكخستەكا سىياسى يا نەڧەرمى، وەك ئالاقەكىي كەلتورى دەيتە بكارىنيان ژ لايى گرۇپپەكىي دەستپىشانكرى. لى ئەندرسون بەروڧاژى كوهين بۇچوونا خوە دياركرىيە، (ئەندرسون) دېيىت: ئەگەر راستە كو گرۇپپىن ئەتنيكى ددەستكرد بن و پرسەكا سىياسى بن، وى دەمى ئەم دشيىن

(1)Hawar Nerwi,2012, p,69.

(2) Hawar Nerwi,2012,p.,61

(3)Philippe Rushton J., "Ethnic nationalism, evolutionary, psychology and genetic similarity theory" nation and nationalism 11 (4) 2005, p289.

(4)Donald L, Horowitz, "Structure and strategy in Ethnic conflict" Washington, DC. April, 1998, p.5.

ھەر گرۇپھەكا ئەتتىكى يا مە بقیّت دروستبەكەین. ژبەر ھندى دقیت ئەتتىك پرسیكا سیاسى و ئەكتیف نەبیت^(۱).

سەرھەلدانا قى تیوری قەدگەریت بۆ سەردەمى پروسەیا (melting pot)^(۲) ئەو پروسەیا كو ل چارىكا دووی و سیى ژ چەرخى بیستى ل ئەمىرىكا دەستپىكرى. ھەروەكى يا ديار ئەقنى پروسەیا ژى ئەنجامىن چاقرىكرى بدەستقە نەئینان. ئەمىرىكىن رەچەلەك و ئەمىرىكىن ئەفرىقى نەشيان دناق پروسەیا بەلین. نە بتنى ئەقە ژى بەلكى قى پروسەیا دەرفەت بۆ ھندەك گرۇپىن دیتەر ژى رەخسان یین ئەتتىكى كو ل ئەمىرىكا دەرکەقن و مفاىی ژ ئەقنى پروسەیا بىن. سمیت دەر بارەى ئەقنى چەندى دىژىت: ب درىژاھیا سالىن حەفتیان گەنگەشەیا كا خورت ھەبوو ل سەر وى چەندى ئەرى گرۇپىن ئەتتىكى یین چالاك ل ویلايەتین یەكگرتى ھەتا چ ئاست وەكى گرۇپىن بەرژەو ھندى خواز بېنە دیتن. چونكى پروسەیا (مىلتىنگ پۆت) ل ویلايەتین یەكگرتى یین ئەمىرىكا تەروىچ بۆ ھاتە كرن ژ لایى ھندەك گرۇپىن ئەتتىكى یین دەستنىشانكرى. ھەروەسا سمیت بەردەوامىن ددەت و دىژىت: ل ئەمىرىكا ھندەك چىنن بزارە رابوون ب دروستكرنا بۆچوونەكا تايەت بۆ گرۇپىن ئەتتىكى و بزاقكرن وان بۆ لایى خوە رابكىشن بۆ بەرژەو ھندىن سیاسى و ھەقركىن دگەل دەسھەلاتى. چونكى ئەو ل وى باوهرى بوون كو ئەقە باشتىن رىكە كارىگەرى ل چىنن كۆمەلایەتى یین جودا جودا بكن^(۳).

ئالاقگەراىى وەكى ئالاقەك ئەتتىكى سیاسىە دەیتە بكارئینان وەك قازانجەك كو گریدایە ب ناسنامەیاكە ئەتتىكىقە، ھەروەسان ئالاقگەراىى وەك رىكەك دەیتە بكارئینان بۆ گەھشتنا ئارمانچىن كەلتورى، رۆشەنبىرى و مافى چارەخونقىس. بىرمەندىن ئالاقگەراىن داکوكىن دكەنە سەر لایەتین پراكتىكى و كەتوارى و گوھورىنن كەتوارى، ل گورەى بۆچوونا ئالاقگەران ناسناما ئەتتىكى وەكى كارقەدانەك ئە بەرامبەر ھەلوئىستەك دياركرى يان ژى گفاشتىن كۆمەلایەتى ئەوین ژ ئەنجامى ھەقركىا دناق كۆمەلگەھىدا دروستدبن. ھەروەسان ئەتتىك دەیتە بكارئینان بۆ وەرگرتنا سەربەخویا كەلتورى، لى نەتەوگەراىى دەیتە بكارئینان بۆ بدەستقەئینانا دەولەتدارىن. ئمۇونەیا ئەقنى چەندى ژى ل پاكستانى يا ئاشكرایە. تەخىن بزارە ل پاكستانى بزاق كرن كو ب رىكا ئاینى ئىسلامى خەلكى بۆ خوە رابكىشن و خوە ژ دەولەتا ھندى جودا بكن. ئەو شیان ب رىكا ھندەك سىمبۆلین ئاینى خەلكى داكرن وەكى كو (پۆل براس) دياركرى. ھەروەسان (فرانسىس رۇنسون) دىژىت: ئایدۆلۆجیا ئىسلامى ل

(1)Hawar Nerwiy,2012,p..., 66.

(۲) رامانا قى پەيغى: ئامانەكە كو بۆ ھەلدانا رساسى دەیتە بكارئینان. مەبەستا بنافكرنا وى بۆ قى پروسەیا ئەوە كو ل ویلايەتین یەكگرتى یین ئەمىرىكا بزاقكە چىبوو كو ئەتتىك و نەتەو یین جياواز ھەموویان پىكقە بەلین و بكنە ئەمىرىكى، يان كو ھەموویان بەك ناسنامە ھەبیت.

(3)Hawar Nerwiy,2012,p..., 66.

پاکستان ته خین بزاره یین موسلمانان ل پاکستان و هسا رازیکن کو بزاقی بکهن سهر به خوینا موسلمانین هندئی و هریگر و بو قئی چهندی بزاقکرن سهر کرداتیا ئوما ئیسلامی ل جیهانی هه مووی بکهن^(۱). ههروه سان ئه م دشین گه له ک نمونه یین دیت ل سهر ئه قئی تیورین بینین، کانئ چهوا ناسیونالیزم سیمبول یان ریکه کی هه لدبژریت بو ئافا کرنا نه ته وه سازی و دهوله تسازی. دهه قئی فه کولینیدا ئه م دی به حسی ناسیونالیزما کوردی کهین، ل سهرده می شوره شا ئیلولئ، ئهوا کو ل ۱۱ ئه یولولا ۱۹۶۱ به رپابووئی. ههروه سان فوکسا بابه تی دی ل سهر بزاقا ناسیونالیزما کوردی ل ههریمما کوردستانا عیراقی و ب تابهت دسه رده می شوره شا ئیلولیدا. لی یافه ره کو ئه م به حسی بزاق و لئینین نه ته وه یی یین کوردان بکهین بهری سهرده می شوره شی.

به شی دوویه م: سهرهلدانا ناسیونالیزما کوردی

۱- دهستیپکا سهرهلدانا ناسیونالیزم دناف کورداندا:

ل دهستیپکا سه دی شازدی، کورد ب سهر دوو ئمبارتوریه تین جودا دابه شبوون، ئوسمانی - سه فهوی، دگه ل قئی دابه شبوونئ، کلتور، سیاست و ئابوریقه ژهه ف فه قه تیان. پشتی وی ده می ژی کوردستان ژ رووی ئیداریقه ب سهر میرنشینین جودا دابه شبوو. ئه ف چهنده ژی هه تا نیفا سه دی نوزدی یا به رده وامبوو. کو ژ رووی بارودوخئ سیاسی، کلتوری و ئابوری لسه ر بنه مایه کن پاشقه مایی و که قناربوو. ههر ژبه ر قئی چهندی ژی گه له ک یا دووره کو ناسیونالیزم وه ک پرنسیپه کی سیاسی یین پیشکه فتی، دناف جفا که کی عه شیره تگه ر و کوچه ریدا سهره له بده ت^(۲).

بوچووین جودا سه باره ت پرسا سهره له دانا ناسیونالیزما کوردی هه نه، هنده ک ل وی باوه ری نه کو بیرمهنه و هوزنقائین کورد دهوزائین خوه دا به حسی ئه قئی چهندی ب ئاشکرای دکه ن. ژ وان ژی (ئه حمه دی خانی ۱۶۵۰-۱۷۰۷) و (حاجی قادری کوی ۱۸۱۷-۱۸۹۷) ل سهر ئه قئی چهندی جهلال ته له بانئ دیژیت: "ناسیونالیزمی کوردی (ب شیوازی خوه یین دهستیپکی) و بزاقا رزگاربخوازی کوردی دنیفا یه که م یا سه دی نوزدی سهره له دایه، هوشیاریا نه ته وه یی یا کوردی ب ئاشکرای دیاره ب تابهت ده می کو کورد شه ری دژی ئوسمانیان دکه ن و بزاقا پاراستنا ناسنامه یا کوردی دکه ن و پاشان به ره ف خواستا سهر بخوین."^(۳) هه رچه وائیت ناسیونالیزم وه ک بزاقه کا سیاسی یا نوو ب رهنگه کی ئاشکرا پشتی جهنگا یه که م یا جیهانی (۱۹۱۴-۱۹۱۸) ل ده قهرین روژهلانا نافین دیاردیبت، ژبه ر هندئی نایته جهن

(1) Hawar Nerwy, 2012, p., 67.

(۲) جعفر علی، ناسیونالیزم و ناسیونالیزمی کوردی. چاپخانه ی روژهلان-هه ولیر، چاپی دووه م، ۲۰۱۳. ل. ۱۳۳

(۳) جعفر، ژیده ری به ری، ل. ۱۳۷

لومه كرنى كو ئەف بزافه هەر ژ دەستپيكن گەهشتيه كوردان، يان نه. بابەتئى فەكۆلينا مە سنوورداركره به دەفەرا هەرئىما كوردستان - عىراقئى فە، ژبەر هەندئى ئەم دئى بەحسئى بزاقئىن ناسيۆنالىزمئى كەين ل بەشئى هەرئىما كوردستانئى و ب رەنگەكى گشتى دئى تيشكا بابەتئى ل سەر شۆرەشا ئەيلولئى بيت.

۲- بزاقئىن چەكدارى يئىن ناسيۆنالىزما كوردى بەرى بەربابوونا شۆرەشا ئەيلولئى:

بىنگومان ئەم نەشپيىن دئەفئى فەكۆلينييدا دەربارهى هەموو وان بزاف و خەباتيىن چەكدارى بەحسبەكەين، چونكى دەمەكى دريژ ل بەر فەكۆلينيى يە و مە پيئدقئى ب وان بزاقان هەيه ئەويىن ئەلمەنتيىن ناسيۆنالىزمئى ب خوەفە گرتبن، نافەرۆكا سەرەكى يا بابەتئى فەكۆلينيى ژى ناسيۆنالىزمە د شۆرەشا ئەيلولئىدا. ژبەر هەندئى ئەم دئى ل پشتى هاتنا دەولهتا ئنگليز و كولونيالىزهكرنا عىراقئى دەستپيەكەين، چونكى رەوتا ناسيۆنالىزما كوردى فورمەكئى نوو ب خوەفە ديت، ئەو ژى ژبەر كو دقئيت سەردەريىن دگەل هەيزيىن مەزن يئىن جيەهانى بكەت مل ب ملئى هەيزيىن هەرئىمى. يەكەمين شۆرەشا نەتەوهيى يا كوردى ل سالا ۱۸۸۰ ژلايئى شەيخ عوبەيدولايئى نەهرى، ئەف چەندە ژى د گەلەك ژيئەران دا هاتيه كو دبیتە يەكەمين شۆرەشا نەتەوهيى يا كوردى، لئى فوكسا فەكۆلينيى ل سەر كوردستانا باشوورە، لەوران ئەم دئى پتر ل سەر وان بزاف و شۆرەشان راوهستين ئەويىن ل كوردستانا باشوور هاتينه ئەنجامدان.

كەساتيى بەرنياس يئى وى سەردەمى شەيخ محمود بەرزنجى، كو سەرۆكئى يەك ژ مەزنترين عەشيرهتئىن كوردان بوو ل وى سەردەمى، رۆلەكئى ديار هەيه دپرسا ناسيۆنالىزما كورديدا. هەر ژ دەمئى هاتنا ئنگليزان شەيخ محمود دەست ب خەباتا چەكدارى كر دژى ئنگليزان. هەرچەندە شەيخ ل ۱۰تشرينا يەكەم ل سالا ۱۹۲۲ئى بنياتئى حكومەتا خوە يا كوردى ل سەلمانيى راکەهاندا، لئى وەسا هاتيه ئاشكران كو ئنگليزان پشتهفانيا شەيخى كرىه ژبوو كو روو ب روو توركيا بيت، ل وى دەمئى كو توركيا دخواست بەهتە دناف ئەردئى عىراقئىدا. لئى بير و هزرا ناسيۆنالىزمى د بزاقا شەيخ محموديدا ل گەلەك لايەناندا ئاشكرا دبیت، ب تايبەت دەمئى دگۆتاريىن خوەدا هەلويسئىن خوە ديار و ئاشكرا دكەت كو ب هيج رەنگەكى ئەو دەست ژ خەباتا خوە بەرنادەت بوو دوزا كوردستانئى و خەونا سەربخويئى^(۱). شەيخ محمود دبزاقئىن خوە يئىن كوردايەتييدا پيئنگافئىن گرنگ هافيتينه بوو پرسا ناسيۆنالىزمئى، ب تايبەت دەمئى پەيوەنديىن خوە دگەل سەرۆك هوزيىن كوردان ل هەموو دەفەرئىن كوردستانئى خوەش دكەت، هەر وەسا گەلەك نامە بوو نوونەر و بەرپرسیىن بيانى يئىن وەلاتيىن مينا (فەرەنسا، ئنگليز و روسيا) هەنارتينه^(۲). ژبلى

(۱) جعفر، ژيئەرتئى بەرتئى، ل، ۱۸۴

(۲) هەمان ژيئەر، ل، ۲۱۴

كو شيا حكومهتا كوردی ل سلیمانیه پینکینیت، شیخ محمود دبزاقین بهره وامدا بوویه دگه ل ئنگلیزان، داخوازا دهوله ته که کوردی کره ل ژیر ئنتیدا با بریتانیا، کو ل زاخو ههتا خانه قین بیت. ئەف داخوازا شیخ محمود هه دچیه ژیر باری ناسیونالیزما کوردی^(۱).

ئهو سوز و به لئین کو بریتانیا داینه کوردان، بجه نه ئینان، ده می کو ل سال ۱۹۳۲ ب ته مامی ل عیراقی ده رکه فتی، دیسان شوره شیخ چه کداری یین کوردان ده ستپیکر. هه رده می شوره شه که چه کداری دروستببا، چه کداری کوردان ته نانهت ئەوین دنارتیشا عیراقیدا ئەو زی ده اتن و دگه ل کوردان شه ر دژی عیراقی دکر. ل سال ۱۹۴۳ئ شوره شه که دیتر یا کوردان ب بهره ره می دژی عیراقا شاهنشین بهره پابوو، ئەف شوره شه ب سه رکرداتیا مسته فا بارزانی بوو، ژبه ر کاریگه ری و هیزا شوره شی بریتانیا ب نه چاری هاریکاریا عیراقی کر ههتا ئەو بزاقه ژنافری^(۲). هه موو گروپین ناسیونالیزمی یین کوردان خوه ب نوونه رین هه موو چین و توژیژین کوردی ددانان، ب تابهت نوونه رین چینا جوتیار و زه حمه تکیشان، لئ چونکی کومه لگه می کوردی ب سه ر هوز و عه شیره تان دابهش ببوو، هه ر جوتیاره ک یان که سه کی کو سه ر ب چ ژ وان هوز و عه شیره تان نه با، به ژداری د خه باتین ناسیونالیزمیدا نه دکر^(۳). چونکی بزاقین ناسیونالیزما کوردی دچارچوقی عه شیره تگه راییدا بوون،^(۴) نه شان پیشکه فتنه کا مه زن و سه رتاسه ری بده ستقه بینن، ب تنن دچارچوقه یه کی گرتیدا دمان.. پشتی گوهورینا حوکمی ل عیراقی و شوره شا ۱۴ تیرمه می، هنده ک گوهورین دروستبوون. بو ده می چه ند سالین کورت شه ر و ئالوزی راهه ستان، ههتا کو ل ۱۱ئه یلولا سال ۱۹۶۱^(۵) کو ب شوره شا ئەیلولی بهره نیا سه، بزاقه کا دیتر یا ناسیونالیزما کوردی دژی حکومه تا نافه ندی یا عیراقی ده ستپیکر. هه ر ئەفه یه یا کو بوخته یا فه کولینامه و دی ل پشکا بهیت بهره ره می ل سه ر هه موو وان روودان و ره نگه دانان که یین کو شوره شا ئەیلولی ل سه ر ناسیونالیزما کوردی کرین.

۳- بزاقین رۆشه نبیری یین ناسیونالیزما کوردی به ری شوره شا ئەیلولی:

رۆلی چاپ و چاپمه نیی ل سه ر هه موو لایه تین ژیانن گه له ک یی کاریگه ره، نه خاسمه کو پشتی شوره شا پیشه سازی و ئالاقین چاپکرنن پتر به لاقبووین و کاری نقیسینن به زتر بووی. له وران (بندیکت ئەندرسون) ئاماژی ب ئەفنی چه ندی دکهت: ل سال ۱۵۰۰ز، چه رخی ئامیرین میکانیکی ده ستپیبوو، ههتا

(۱) هه مان ژیده ر، ل، ۲۱۸

(۲) ده یقید رۆمانو، بزاقی ناسیونالیزمی کورد، ده رفهت، ریکسختن و ناسنامه، و: هومه ر فه یزی، ناوه ندی توژیژینه وه یی میژوو یی جه میل رۆژبه یانی، ۲۰۲۰، ل، ۳۹۷

(۳) هه مان ژیده ر، ل، ۳۹۸

(۴) هه مان ژیده ر، ل، ۴۰۰

(۵) بو پتر زانیاریان ل سه ر شوره شا ئەیلولی، بنیره په رتووکا: مسعود بارزانی، بارزانی و بزاقی روگاریخوای کورد، به رگی سییه م، شوره شی ئەیلولی، هه ولۆ ۲۰۰۲

بوو په ١٦٠٠ز، ئیدی ب ملیونان په ټووک هاتنه چاپکرن و به لافکرن. ب ئەقی چەندی ژى هەموو جومگین گرنگ یین ژیانى هاتنه گوهورین^(١). له واران یا فەرە کو ئەم بەحسنى کاربگه ریا چاپه مەنن بکەین ل سەر ریکخستنا بزافا نەتەوه ییا کوردی ل هەریمما کوردستانى.

یەکه مین رۆژناما کوردی کو تاییهت ب کوردانقه بیت و ب زمانى کوردی بیت، رۆژناما کوردستان بوو ئەوا ٢٢ نیسانا سالا ١٨٩٨ ل قاهیره، ژ نالیى بنه مالا به درخانیاں دەرچوو. بیگومان ئەقی رۆژنامى وەرچەر خانەکا دیروکی و کاربگه ل سەر پیقاروویا پرسا رۆژنامه فانیى دناف کورداندا په یداکر. له واران ژى گومان تیدا نینه کو هەر رۆژنامه یه کا پشتی ئەقی رۆژنامى ب زمانى کوردی دەرکه فیت، باندورا وی یا سەرەکی ل ژیر ئەقی رۆژنامى یه^(٢). لى ژبه ر کو فه کولینا مه گریدایى پرسا رۆژنامه و چاپه مانیى یه ل هەریمما کوردستانى ئەم دى بزافى کەین رۆلى وان رۆژنامه و چاپه مەنیاں شو فقه بکەین. هەر ژ دەستپیککا دامه زانندا یه که مین حکومهتا کوردی ل هەریمما کوردستانى ل سەر دەستى شیخ مەحمود، ئەوى یه که م رۆژناما تاییهت ب حکومهتا خو فقه دامه زاندا، رۆژناما (رۆژى کوردستان) کو ل ١٩٢٢/١١/١٥ ل سلیمانى دەرکه فتى، رۆله کى مەزن هەبوو دبه لافکرنا رهوشه نبیری و هەستى نەتەوه یی دناف لاوین کورد دا. هەرچەنده کو ئاسته نگین دزار هەبووینه لى هەبوونا رۆژنامه یه کا کوردی ل وی سەر دەمی سەنگا خو هەبوو^(٣). هەر دقنى ناقه ریدئا ئیلیتا کوردان ل کوردستانا عیراقى رۆله کى بهرچا ف هەبوو دبه لافکرنا ناسیونالیزما کوردیدا، ژ وان ژى کومه له یا "زانستى کوردان" کو ل سالا ١٩٢٦ ژلایى کومه کا رونا کبیرین کورد ل سلیمانى هاته دامه زاندا، قى کومه لى کومه کا په ټووک، ژماره یین رۆژناما و کاروین رۆشه نبیری به لافکرن^(٤). سەرەرائى هەبوونا بهر به ست و ئاسته نگان لى رهوتا رۆژنامه و رۆشه نبیری ل کوردستانا عیراقى هەر جار دقوناغه کا دەست نیشان کردیدا گه شه ب خو فقه ددیت. هەر وه سا هوزانقان و نقیسه ران ژى ب په رتوو کین خو رهوتا ناسیونالیزم و هەستى نەتەوه یی یین کوردان دقه ژاند. رۆنا کبیر و نقیسه رى کورد ئیبراهیم ئەحمەد، ل سالا ١٩٣٩ گو فارا گه لاوین دەر یخست و رۆله کى بهرچا ف هەبوو دگه شه ییدانا ناسیونالیزم و هزرا نەتەوه یی یا کوردان. ئەف گو فاره ههتا ده سالان یا بهر ده وامبوو^(٥). هەر وه سان پیقاروویا رۆژنامه گه ریا کوردی هەر یا بهر ده وامبوو، لى ب شیوازین جودا، ژبه رکو بارودوخى کوردستانى بهر ده وام نه یی جیه گیر بوو، "گو فارى نزارا ١٩٤٨" کو عه لائه دین سو جادی

(1) Benedict Anderson ...p.82.

(2) یوسف ئەحمەد مەنتک، (کوردستان یه که مین رۆژنامه ی کوردی، ١٩٠٢١٨٩٨)، گو تار، بهر ده سته ل سەر ئەقی لینکى: www.kurdistan.net.biz/3/july/2015.

(3) جهلال تاله بانى، کوردستان و بزوتنه وهى نەتەوه یی کورد، وه رگيران له عه ره بیه وه: ح ١ کتیبخانه ی جه مال عه لى با پیر، ٢٠١١، ل، ٨٧

(4) جعفر، ژیدهرى به رى، ل، ٢١٣

(5) جهلال تاله بانى، ژیدهرى به رى، ل، ١٠٠

دهردئێخست، ههروهسان "گۆفاری روژنامهی ۱۹۶۰ - ۱۹۶۲" ئەوا حتفز قازی ده‌رئێخستی و ب ده‌هان گۆفار و په‌رتووکیڤ دیتەر کارێگه‌ریا خوه‌هه‌بوو ل سه‌ر په‌رسا ناسیۆنالیزما کوردی^(۱).

هه‌ر دبه‌رده‌وامیا فی پێقاژوووییدا، پارتی دیموکراتی کوردستان، چه‌ندین روژنامه، په‌رتووک و نامیلکه‌ ب شیوه‌ییڤ نه‌ییڤی و ئاشکرا به‌لافدکرن، ژ وان ژێ (گۆفاری رزگاری) کو ل سالای ۱۹۵۶ ب هه‌ردوو زمانێڤ کوردی و عه‌ره‌بی ده‌رئێخست، پاشی هاته‌ گوه‌ۆرین بو (خه‌باتی کوردستان) و بوو زمانحالی حزبی، پاشی دیسا هاته‌ گوه‌ۆرین بو (خه‌بات) و ب ئاشکرای ده‌ربهرین ژ زمانێ پارتی دکر^(۲). بو وئ قوناغا سه‌ره‌له‌دان ناسیۆنالیزمی، روژنامه و چاپه‌مه‌نیان کارێگه‌ریا خوه‌ یا راسته‌وخۆ هه‌بوو، ئی په‌سپارا سه‌ره‌کی ئەوه‌ ئه‌ری قان شیا ریکخستنا ناسیۆنالیزما کوردی ب شیوه‌یه‌کی ساخله‌م سه‌ر راست بکه‌ن؟ بێگومان دبیت هه‌تا راده‌یه‌کی بنیاتێ هه‌زا نه‌ته‌وه‌یی دارژئیت، ئی ئەم نه‌شیڤین په‌شت راستبێڤ کو ئارمانجا خوه‌ ب شیوه‌یه‌ک ساخله‌م بنه‌جه‌ کره‌، ژبه‌ر کو قوناغا په‌شتی ریکخستنی ژێ هه‌یشتا قالا هه‌یڤین مه‌زن هه‌بووینه. ل گوه‌ری بوچوونا ئەندرسون، ناسیۆنالیزم راسته‌وخۆ یا گریدایی چاپه‌مه‌نیڤ یه، ئی دناف کوردان ریزا نه‌خوینده‌وارێڤ و گرنگی پێنه‌دان ب بواریڤ هه‌زی و فیکرنێ گه‌له‌ک ژ وئ کیمتربوون ئەوا ئەندرسون ئاماژه‌ پیکری^(۳). بزا قاروژشه‌نبیری کارێگه‌ریا راسته‌وخۆ هه‌یه‌ ل سه‌ر ریکخستنا بنیاتێ ناسیۆنالیزمی ل هه‌ر ده‌قه‌ره‌کی، له‌وران ژێ فه‌ره‌ کو دگه‌ل هه‌ر شوژه‌شه‌کا چه‌کداری یان رزگاری خوازی، لایه‌نێ روژه‌نبیری ب گرنگی به‌یته‌ وه‌رگرتن. ژبه‌ر فی یه‌کی دبه‌شی به‌یته‌ یی قه‌کۆلینیدا دی جه‌ختی ل سه‌ر بواری روژه‌نبیریا کوردی د پێشخستنا ناسیۆنالیزما کوردیدا که‌ین ل سه‌ر ده‌می شوژه‌شا ئەیلوئیدا.

به‌شی سێیه‌م: شوژه‌شا ئەیلوئیل و ره‌هه‌ندیڤ ناسیۆنالیزما کوردی.

۱- په‌یوه‌ندی شوژه‌ش و ناسیۆنالیزمی:

هه‌زا نه‌ته‌وه‌یی دناف کوردان دا ل ده‌ستیڤیکا سه‌دی بیستی سه‌ره‌له‌دایه، ل دیف جوگرافیا کوردستان و ئەو هه‌فرکیا کو دناف کلتور و نه‌ته‌وه‌ییڤ جودا ل روژه‌لاتا نافه‌راست هه‌ین، ئەگه‌ره‌ک، به‌یژن کو ئەف هه‌زه‌ ژ ده‌ورو به‌ران به‌یته‌ وه‌رگرتن. ب گشتی په‌شتی کومه‌له‌ییڤ چه‌په‌ره‌ ل تورکیا سه‌ره‌له‌داین، کارێگه‌ری ل سه‌ر ئەلیتا روژشه‌نبیریڤ کوردان هه‌بوو. چونکی کوردیڤ هه‌ر چوار وه‌لاتیڤ

(۱) شه‌ریف فه‌لاح، روژنامه‌گه‌ری کوردی، (ناوی روژنامه و گوفا ره‌ کوردیه‌کان، له‌ کوتایی سه‌ده‌ر نوزده و سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیستدا) گۆتار، د سایتێ کوردزانست، به‌رده‌سته‌ ل سه‌ر ئەفی لینکی: www.kurdizanist.com.

(۲) جه‌لال تاله‌بانی، ژێده‌ری به‌ری، ل، ۲۶۱

(۳) جعفر، ژێده‌ری به‌ری، ل، ۲۱۱

كوردستان ل سەر هاتيه دابهشكرن (توركيا، ئيران، عىراق و سوريا) دسهقايلهكى نازاد و جيهگيردا نهبوون، دههمان دهمدا بزاقين ناسيوناليزمىن توركى و عهره بى، دبه رهه لستكاربوون، كورد نه چارن كو ناسيوناليزما خوه ب ريكا چه كدارين ههلبژيرن، ئەف چهنده ژى دگه ل شورهشا ئەيلولن دگونجيت^(۱).

شورهش و ناسيوناليزم، ئەو جورهيه كو ئەم دشين بيهينه پال ناسيوناليزما چه كدارى. ل گورهيى كيشين هاريسون و تونى بويد، وەسا دياركرهيه كو ئەف ستايلن ناسيوناليزمى پشتى جهنگا جيهانى يا يه كهم دهر كهفتيه، هه رچه نده ژيدهرى وى بو سهردهمى شورشاهه نەسى ۱۷۸۹ فهدگه رييت، ناسيوناليزما رچه كدارى يان يا شورهشگيرى ئەو جوره ناسيوناليزمه يه كو دخوازن ب ريكا شورهش سىستهمى سياسى يان دەسته لاتا حكومەتا خوه جهى يان سىستهمى جيهانى بگوهورن، كو دبه رزه وهنديا نه ته وه يى وان دا بيت. ناسيوناليزما چه كدارى ژى دوو جور يين ههين، راديكاليا راستهرو و راديكاليا دژى ئستيعمارى. ناسيوناليزما راديكال يا راستهرو بزاقى دكهت چينا كاركره به ژدار بكهت دگه ل نه ته وه يى، ئەف چهنده ژى پشتى جهنگى يه كهم يى جيهانى ۱۹۱۴-۱۹۱۸ ل ئەلمانيا و توركيا به رپابوو^(۲). شورهشا ئەيلولن ژى ب شيويهيه كى به رچاڤ دريڤكخستنا ويدا به ژداريا جوتكار، رۆشه نبير و چينين جودا يين كومه لگه ها كوردى ب خوه فه گرتن. ئەو يه كه مين جار بوو كو ب فى ئاويى به رفره ه چين و توژين كومه لگه هى تيدا به ژدار بين. راسته كو شورهش لايهنى چه كدارى يى بالادەست بوو، لى ئەم نه شين شورهشا ئەيلولن بيهينه پال جورى ناسيوناليزما راديكال، چونكى شورهشا ئەيلولن موركه كا ليبرال ب خوه فه گرتبوو. به رهه لستيا داگيركارى ژ دەستپيكرنا شورهش ين چه كدارى، ژيدهرى خوه ژ هيزا هه فگرتنى په يدا دكهت، بو ئەفنى چهندى ژى پسما رك ل ئەلمانيا شيا ب ريكا گريدانا هه سته كى هه فپشك دناڤ گه ل ئەلمان دا شيا ربه راتيا شورهشا چه كدارى يا ناسيوناليزما ئەلمانيا بكهت هه تا كو ل داويى ب ئەنجام گه شتى^(۳). له وران ژبلى ريڤكخستن و لايهنى كلتورى يى ناسيوناليزمى، شورهش ين چه كدارى رۆله كى مه زن دگيرن بو ب ئەنجام گه شتتا پرسا ناسيوناليزمى.

۲- شورهشا ئەيلولن:

پشتى شورهشا ۱۴ تيرمه ها سالا ۱۹۵۸ ل عىراقى، ئەوا كو عبدالكريم قاسم پى رابوويى، گوهورينين ريشه يى د چارچووڤه يى حوكمدارى عىراقيدا په يدا بوون. قاسمى دەسته لاتا گرتە دەست و بزاق دكرن دگه ل كوردان خوه ريڤكخيت و ژيانه كا نوو ل ده فه رى په يدا بكهت. له وران هه ر زوو دەست ب

(۱) جعفر، هه مان ژيدهرى ۲۱۹

(2) Kevin Harrison and Tony Boyd, Nationalism: in understanding political ideas and movements. Article in: Manchester openhive. 30 jul 2018.p73.

(۳) بو پتر پيزانينان بنيره په رتوو كا : ايميل لودفيغ، بسما رك، ت: عادل زعيتو. دار المعارف، مصر، ۱۹۵۰

گه‌نگه‌شه و کومبوونان کر، هه‌روه‌سا سۆز دا کوردان کو دناڤ ده‌ستۆری نوو یی عێراقیدا مافێ کوردان به‌رحه‌سته بکه‌ت و کورد دناڤ حکومه‌تا ویدا به‌ژدارین کارابن. ده‌لیشه دا کوردان کو رۆژنامه و بزاقین رۆشه‌نبیری ب نازادی بکه‌ن. هه‌روه‌سان چه‌ندین زیندانیین سیاسی یین کورد نازادکرن. ئەڤ پیننگافین عبدالکریم قاسمی ده‌زرا ویدا کارین مه‌زن بوون و دئی کورد منه‌تباربن. لئ داخوایین کوردان دچارچووڤه‌گری نه‌بوون وه‌کی عبدالکریم قاسمی هزرده‌کر، ژبه‌ر کو کورد پینکها‌ته‌یه‌کی سه‌ره‌کی یین عێراقی بوون.

ب درێژاهیا ده‌می شۆره‌شێ چه‌ندین جاران گه‌نگه‌شه و ریڤکه‌فتن دگه‌ل حکومه‌تین عێراقی یین جودا ده‌اته‌ن کرن، لئ هه‌رچار و ب هیجه‌ته‌کی ئە ئه‌و ریڤکه‌فتن بن پین دکرن، مه‌به‌ستا حکومه‌تین عێراقی ب تنی بوراندنا ده‌می بوو.^(١)

ده‌ڤی ڤه‌کۆلینیدا مه‌رهما مه‌ ئەو نینه لایه‌نی میژوویی و چه‌وانیا شۆره‌شێ به‌حسبه‌که‌ین، ژبه‌ر هندئ ئەم دئی فوکسا خوه‌ دانینه سه‌ر وان لایه‌ن و کونجین دیرۆکی یین شۆره‌شا ئەیلولئ کو بووینه هیتقینئ هه‌لاتنا ناسیۆنالیزم و ناسۆیه‌کا گه‌شتیر دایه لایه‌نی نه‌ته‌وه‌یی و باوه‌ری ب خوه‌بوونئ یین نه‌ته‌وه‌یا کورد ل باشۆری کوردستانئ، ب ئەوی چه‌ندئ ژئ نه‌ راوه‌ستایه، به‌لکی کاریگه‌ریا وی ل سه‌ر پارچه‌یین دیتر یین کوردستانئ ژئ هه‌بوویه. هه‌روه‌کی مه‌سه‌ود بارزانی د په‌رتووکا خوه‌دا دپینت:

"شۆره‌شا ئەیلولئ وه‌کی ده‌ستپیکه‌کا نوو یا نفیسینا دیرۆکا ملله‌تی کورده. چونکی بوویه ئەگه‌ر کو بابه‌تی کوردان بگه‌هیته هه‌موو ده‌رین جیهانئ. هه‌روه‌سا یا جودا بوو ژ شۆره‌شین به‌ری خوه، چونکی هه‌موو ده‌ڤه‌رین کوردستانا عێراقی ب خوه‌ڤه‌ گرتن، هه‌ر ژ زاخۆ هه‌تا خانه‌قین. پشته‌ڤانیا خوه‌ ژئ کوردین پارچه‌یین دیتر ژئ وه‌رگرتیه. کاریگه‌ریا شۆره‌شا ئەیلولئ گه‌له‌ک یا مه‌زنوو ب تابه‌ت چونکی باوه‌ری ب خوه‌ بوون و گه‌شه‌سه‌ندنا هه‌زا نه‌ته‌وه‌یی ل ده‌ڤ تاکی کورد په‌یدا کر."^(٢)

٣- ره‌هه‌ندی ناسیۆنالیزم د شۆره‌شا ئەیلولئ دا:

شۆره‌شا ئەیلولئ ره‌ه و ریشالین ناسیۆنالیزما کوردی بۆ ده‌مه‌کی درێژ چاندن، نه‌ ب تنی ل کوردستانا باشوور، به‌لکی کاریگه‌ریا وی ل سه‌ر پارچه‌یین دیتر یین کوردستانئ ژئ هه‌بوو. ب پشت به‌ستن ل سه‌ر پیناسه‌یا ئیرنیست گیلنه‌ر ئەوا مه‌ ل سه‌ری به‌حسگری بۆ ناسیۆنالیزمئ، شۆره‌شا ئەیلولئ هه‌سته‌کی هه‌ڤگرتی یی کوردایه‌تیئ دناڤ خه‌لکی کوردستانیدا به‌لافکر. هه‌ر ژبه‌ر وی یه‌کی شۆره‌شا ئەیلولئ بۆ یه‌که‌م شۆره‌شا سه‌رتاسه‌ری کو هه‌ر ژ زاخۆ هه‌تا خانه‌قین ب خوه‌ڤه‌گرت. له‌وران ب شیوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی ناسیۆنالیزمئ ره‌هه‌ندیئ خوه‌ ژ چه‌ندین لایه‌نان وه‌رگرتن.

(١) مسعود البارزانی، للتاریخ، اربیل، ١، ٢٠٠٢، ٤، ٣

(٢) مسعود البارزانی، البارزانی و الحركة التحریرية الكردية، ٣، ثورة ایلول، اربیل، ٢٠٠٢، ٨

ژ روویځ ناسیۆنالیزما رۆشه‌نیری، ل سەر دەم ښۆره‌شا ئه‌یلول، بزاقین رۆشه‌نیری یین کوردی دخۆرت بوون، له‌وران هەر زوو حکومه‌تا عێراقی، رۆژنامه‌یا "خه‌بات" ل ئادا‌را سالا ۱۹۶۱ئ گرت، کول وی سه‌رده‌می زمانحالی پارتي ديموکراتی کوردستان بوو. هه‌روه‌سان هه‌فته‌نامه‌یا کوردستان ژي دائیخست^(۱). ژبه‌ر په‌ژه‌پیدا‌نا هه‌زا نه‌ته‌وه‌یی ژ لای پارتي ديموکراتی کوردستان، هه‌ر زوو حکومه‌تا وی ده‌می یا عێراقی ریک گرتنه‌ به‌ر دا کول ده‌رگه‌هی ل سەر به‌لافبوونا هه‌زا ناسیۆنالیزما کوردی بگريت. د سالوخدانا سه‌رکرده‌یڻ ښۆره‌شی مه‌لا مسته‌فا بارزانی دا، نفیسه‌ره‌کی عه‌ره‌ب دبیژیت: "بارزانی نموونه‌یا به‌ره‌لستی و خۆراگه‌یا ملله‌تی کورده، وی کورد فی‌ر کرن کول خه‌باتی بۆ نه‌ته‌وه‌یا خوه‌ بکه‌ن و ماندوو نه‌بن." هه‌روه‌سا دبیژیت: "ښۆره‌ش و خه‌باتا کوردی ل سەر ده‌می مه‌لا مسته‌فا بارزانی، ره‌هه‌نده‌کی سترا‌تیجی و نیفده‌وله‌تی دا پرسا کوردی ل جیهانی هه‌موین." (۲) ب ئه‌قی چهن‌دی ژي ئه‌م دشین بیژین کول پرسا ناسیۆنالیزما کوردی ل سەر ده‌می ښۆره‌شا ئه‌یلول گه‌هسته‌ ناسته‌کی بلند و به‌ره‌ف قوناغین جیهانی بوونی چوو.

ښۆره‌شا ئه‌یلول ژبلی کول یا تژیه ژ ره‌هه‌ندیڻ ناسیۆنالیزما کوردی، خه‌بات و به‌رخوه‌دانا پیشمه‌رگه و سه‌رکرداتیا ښۆره‌شی ژ وی چهن‌دی ژي به‌ره‌ره‌تر بوو، چونکی دروشمی ښۆره‌شی "ئوتونومی بۆ کوردان و ديموکراسی بۆ عێراقی" بوو، ژبلی وی ژي گۆتارا ښۆره‌شی بۆ ښۆره‌شگیران ئامازه‌ دا‌بوو ب وی چهن‌دی کول نابیت هه‌زربه‌کن ئه‌ف ښۆره‌شه‌ ب تنی بۆ ده‌ستقه‌ئینانا مافین کوردایه، به‌لکی بۆ هه‌موو عێراقی یه‌ وه‌کی یه‌ک^(۳). ئه‌ف چهن‌ده‌ ژي دچیته‌ ژیر بارێ ناسیۆنالیزما سقیل، ئه‌و جوړی ناسیۆنالیزمی یی کول گه‌لین دی ره‌ت ناکه‌ت و وه‌کی خوه‌ ب خودان ماف ددانیت. ل قیره‌ ئه‌م دی هه‌نده‌ک ژ وان ئامرازان به‌حسکه‌ین ئه‌ویڻ کول ناسیۆنالیزم ب ریکا وان بزاقین خوه‌ دکه‌ت و ئه‌و ئامراز ژي دناف ښۆره‌شا ئه‌یلول دا ب ره‌نگه‌کی ساخه‌م به‌رجه‌سته‌ بووینه، ژ وان:

۱- لایه‌نی ئاینی یی ناسیۆنالیزمی دښۆره‌شا ئه‌یلول دا:

ئاین وه‌ک هیزه‌کا سیاسی و جفاکی بۆ ناسیۆنالیزمی ده‌یته‌ په‌سه‌ندکرن. ناسیۆنالیزم بزاقه‌کا ئاینی نینه، به‌لی ئاینی وه‌ک هیزه‌کا ئالاقه‌رایي د به‌رژه‌وه‌ندیا نه‌ته‌ووی دا بکار دینیت. هه‌روه‌سا دشیندا هه‌یه‌ دناف هه‌می ئول و مه‌زه‌ه‌بین جورا‌وجور دا وه‌فاداریه‌کا هه‌فیشک بۆ هه‌ریمه‌کا ئیکگرتی درست بکه‌ت^(۴). ئه‌ف چهن‌ده‌ ژي دناف ښۆره‌شا ئه‌یلول دا ده‌یته‌ به‌رجه‌سته‌کرن، چهن‌دین پیشمه‌رگه و

(۱) م.س. لازاریف و اخرون. تاریخ کوردستان، ت: د.عبدی حاجی، مگبعه‌ سبیریز، ارپیل ۲۰۰۶ئ، ۸۰ پ
(۲) عادل تقی عبد محمد البلدادی، نجال الشعب الكردي و موقع البارزانی فی الوپائق السریه‌ العراقيه‌، جامعه‌ ده‌وک، مرکز الابحاث العلمیه‌ و الدرا‌سات الكرديه‌ ۲۰۱۲ئ، ۹

(۳) م.س. لازاریف، المصدر السابق ۲۸۰

(4) Willfried Spohn, 'Multiply Modernity, Nationalism and Religion: A Global Perspective', Volume 51 Issue 3-4, May 2003, pp. 187-190.

سەرکردەیی شۆرەش ب ئاین و مەزھەبێن جودا د شۆرەش دا د بە ژداربوون، ژ ئیزدی، مەسیحی و ئولین دیتەر. ئەف ژ بەلگەیا وی چەندی یە کو شۆرەشا ئەیلۆل شیاپە سەقاپەکت هەفگرتی بۆ سەرجم چین و توژیئ کومەلگەها کوردستان پیکبهنیت دا کو بزافەکا ناسیۆنالیزمی یا هەفگرتی دروست بییت. هەرۆسان دسەردەمی شۆرەشا ئەیلۆل دا هەفدزیئ ئاینی دناف کوردان دا جهن خوە نەگرتیە و نەبووینە، هەر ژبەر ئەف چەندی ئاین بوویە ئامرازەکت گرنگ یی ناسیۆنالیزم کوردی ل سەر دەمی شۆرەش، ب ریکا حوجرە و مزگەفتان و مینبەریئ ئاینی کورد هاتینە هاندان کو بەرگری ژ ئەرد و خاکا خوە بکەن. هوسا شۆرەشا ئەیلۆل شیاپە هەتا رادەپەکت باش مفایی ژ ئامرازئ ئاینی وەربرگرت. هەرۆسان چاقدیرەکت فەرەنسی کو ناقئ وی جان برادئ دنقیسینەکا خوە دا هوسا دبیژیت: "پارتی دیموکراتی کوردستان نە ب تنی بزافئ دکەت کوردان بپاریژیت، بەلکی پارستنا ئاشۆری، عەرەب و تورکومانان ژی دکەت"^(۱).

۲- لایەنی پەرۆردە و خاندن:

یەک ژ ئامرازین دیتەر ئەوین کو ناسیۆنالیزم ب ریکا وی بزافئ دکەت کو بگەهیتە ئارمانجا خوە، لایەنی پەرۆردەیی و فیرگرتی یە. وەکی کو بندیکت ئەندرسون ئامازئ پیددەت، ئەف ئامرازە گرنترین ئامرازین ناسیۆنالیزم یە، ئەو دوئ باوەرپدایە کو پەرۆردە و فیرکرن نەتەووی سازدکەت و ئامادەدکەت، هەرۆسان دیاردکەت کو هەر بزافەکا ناسیۆنالیزمی بیی هەبوونا رەوتەکا خۆرت یا پەرۆردەیی و فیرکرتی، سەرگرتنا وی دئ یا ب زەحمەت بیت^(۲). ب ئەف چەندی بۆمە دیار دبییت کو گرنگیدان ب خاندن و پەرۆردئ پرسیا ناسیۆنالیزمی پی گەشە دکەت، چونکی ب ریکا خاندن و پەرۆردئ ئافاکرنا نفشی و ئاراستەکرنا خەلکی بۆ ئارمانجەکا دەستینشانکری دەت، هەرۆسان زەمینەیا نەتەووسازی خوەش دکەت.

دشۆرەشا ئەیلۆل دا ئەف چەندە ل کوردستانا عیراقی ب ئاشکرای گرنگی پی هاتیە دان، هەر ژ خالین ریککەفتان کو دەستپیکا وان خواندن ب زمانئ کوردی مەرچی سەرەکی بوویە و هەتا کو بەلاقرنا پەرتووک و بەرنامەیی کوردی. دکونگرەیی چوارئ یی ماموستایین عیراقی ئەوی کو ل سالا ۱۹۶۲ هاتیە بەستن، ریککەفتن ل سەر هەندەک خالان هاتبوو کرن، ژوان ژی کو پڕۆگرامی خواندن ل عیراقی هەمووی ب زمانئ عەرەبی بیت و لادانا پەیفکا کوردستان دناف هەموو دامودەزگەه و پەرتووکی پەرۆردەیی و دامەزراندنا پەرتووکخانین عەرەبی ل دەفەرین کوردان. ماموستایین کورد دژی

(۱) م.س. لازاریف، المصدر السابق، ۳ ۸ ۲.

(2) Benedict Anderson, 1991, p8.

فان برياران هاتنه دنگ و بهژداريا كونگره يي رت كر و درژد بوون كو دژي فان برياران ههلوسته كن نه ته و ه يي و ه ر بگرن^(۱). سه ره را يي كو ل سه ر و ه خ تي شو ره شي گه له ك ئاس ته نكي هه بوون لي خواندن و پر و سه يا په روه رده يي هه م ژ لايي سه ركرد اتيا شو ره شي و هه م ژي دهه موو ري ككه فتن و برياري خودا گرنگيه كا مه زن پي هاتيه دان، ل گه له ك ده فهران خواندن دناف قوتا بخانه يان دا به رده وامي هه بوو، دري ككه فتنه سالا ۱۹۶۴ ئه و سه ركرد اتيا شو ره شي دگه ل حكوومه تا عيراق ئه نجامدا يي، يه ك ژ خالي ن ري ككه فتنه فهران قوتا بخانه يان و گرنگيدان ب كه رتي په روه ردي بوو ل ده فهرين كوردي. هه روه سا ل كو مبوونا چواري يا سه ركرد اتيا بزاق لي سالا ۱۹۶۸، به شه كي تايه ت يي سه ركرد اتيا تايه ت كر ب كاروباري په روه ردي، چو ار په روه رده هاتنه دامه زانندن كو سه ر ب ري قه به ريا گشتي يا مه عارف بوو. چه ندين خولي ن جودا يي ن گه شه پيدانا ئاستي زانستي و په روه رده يي هاتنه فه كرن و دسه رده مي شو ره شي دا گرنگيه كا تايه ت هاتنه دان^(۲)، هه له بتا ئه ف چه نده ژي دب يته به لگه يه كا باش كو شو ره شا ئه يلو لي گرنگي ب ئه فني پرسه دايه ئه و كو دب يته يه ك ژ ئالافين گرنگ يي ناسي و ناليزم و ره هه نده گن ئاشكرايه يي پرسا ناسي و ناليزما كوردي دناف شو ره شي دا.

۳- لايه ني رو شه نبيري و كه لتوري:

ئالافگه را يي و ه كي ئالافه كي ئه تني كي سياسي ده يته بكار ئينان و ه ك قازانجه ك كو گر دايه ب ناسنامه يه كا ئه تني كي فه، هه روه سان ئالافگه را يي و ه ك ري ككه ده يته بكار ئينان بو گه هشتنا ئارمان جي ن كه لتوري، رو شه نبيري و مافني چاره خو نقيس. ب يرمه ندي ن ئالافگه را يي داكوكي ن دكه نه سه ر لايه ني ن پراكتي كي و كه تواري و گو هور يني ن كه تواري، ل گوره يي بو چوونا ئالافگه ران ناسنامه ئه تني كي و ه كي كار فه دانه كي يه به رامبه ر هه لوسته كي ديار كرى يان ژي گفا شتي ن كو مه لايه تي ئه و يني ن ژ نه نجامي هه فركيا دناف كو مه لگه هي دا دروستدين. هه روه سان ئه تني ك ده يته بكار ئينان بو و ه رگرتنا سه ربه خو يا كه لتوري، لي نه ته و ه گه را يي ده يته بكار ئينان بو بده سته ئينانا ده وله تدار يي^(۳). ئه ف چه نده ژي دناف شو ره شا ئه يلو لي دا و ه ك بزاقه ك ده يته دي تن، سه رتاسه ريا شو ره شي، به ژداريا چين و تو يژي ن جودا يي ن كو مه لگه هي كوردي و به ژداريا ئين و مه زهه يي ن جودا ل بن يه ك چه تر و ل سه ر يه ك ري باز. خاله كا گرنگ يا كه لتوريه. هه روه سان لايه ني رو شه نبيري ژي دناف شو ره شي دا يي دياره ب تايه ت كو ل و ي سه رده مي دا چه ندين په رتووك و رو ژنامه و گو فار به لافبو و ينه و هه مو و يان ژي داكوكي ل سه ر به لافكرنا

(۱) محمد مه لا حه مدي، خاندن ل ده فهرين نازادكري يي ن باد ينان دنافه را سالي ن (۱۹۶۱ - ۱۹۷۵) ئي دا، چاپخانا زانكو يا سه لاحه دين، هه ولير ۲۰۱۷ ل ۵۵
(۲) هه مان ژي ده رل ۵۸

(3) Hawar Nerwi, 2012, p., 66

هزرا نەتەوەیی، کلتووژی و روڤەنبیری کوردی کرێه. روژنامەیا هەرە دیار یا سەردەمی شۆرەشا ئەیلوولی، روژنامەیا خەبات بوو، چالاکیی ئەقێ روژنامەیی ل سەر دەمی شۆرەشی باندورەکا مەزن هەبوو ل سەر فەژاندنا پرسی ناسیۆنالیزم کوردی و خزمەتکرنا دوزا کورد ل کوردستانا عێراقی^(١). دگەل وێ ژێ چەندی گۆفار و روژنامەیی دیتەر دەرکەفتینە وەکی مە ل بەشی دوویەم ژێ ئاماژە پێدای.

٤- لایەنی سیاسی یی ناسیۆنالیزمی دشۆرەشا ئەیلوولی دا:

ل سەردەمی شۆرەشی سەرکرداتیا شۆرەشی چەندی بزاقت دگەل حکومەتێ عێراقی یی ئەک ل دوو قەسە ئەنجامداین، هەندەک ژ وان ئاگرەست و هەندەک ژێ ریککەفتن بوون. لێ یا گرنگ ئەوە کو دناقت هەموو وان ریککەفتن دا داخوایێ کوردان هەردەم ئەو داخوای بوون یی گێدایی پرسی ناسیۆنالیزمی، بۆ نمونە ئەو ریککەفتن کو ل سالا ١٩٦٤ هاتێ ئەنجامدان دناقتا چەندی خالی ریککەفتنی گێدایی: خواندن ب زمانی کوردی، فەگەراندنا ئەرد و ملکێ کوردان و ئیدارەیی سەرخۆ بۆ خوێنەبرنی^(٢). ئەق پرسی خوێنەبرنی بەرەخت وەک ئالاهەلگری گۆتارا ناسیۆنالیزمی سیاسی ل دەردوری نافەرەست شۆرشی بەرەقی بوو هاتێ کور و دگۆتارا عەسمەت شەریف وانلی، نوێنەری شۆرشی ل ئەوروپا، دا رەنگەدایە. ئێک ژ خالی گرنگی وانلی هەلسەنگاندن بوو کور و د هەمان دەما وەک ئارمانجا ناسیۆنالیزمی سیاسی دەیتە هەژمارتن پرسی "سەروری یا دەولەتی یە، بەلێ ژۆرتەر مەرەما سەروری یا نافخۆ یە، دەما دیتیت: "هەریمێ ئۆتۆنۆمی ژ پینچ پارێزگەهان پیکهیت و ستوین پینچ گرنگ کو ئۆتۆنۆمی ل سەر دەیتە ئافاکرن دەستەلاتا یاسادانە، ئەو ژێ ب ریکا هەلبژارتان دەستەبەر دیت، و جقاتا جیبەجیبکارە."^(٣) ژبلی قێ چەندی ژێ هەموو خالی دیتەر یی ژلای وانلی هاتینە ئازراندن گێدایی پرسی ناسیۆنالیزمی نە.

هەر دیسان ژبەر درێژەپێدانا شۆرەشی حکومەتا عێراقی ل حوزەیرانا سالا ١٩٦٦ نەچاربوو کو ب شیوەکی ئاشکرا دانپێدان ب نەتەویا کورد بکەت وەک هەقشک دگەل نەتەویا عەرەب دناقت دەولەتا عێراقی دا، ریککەفتنەکا ١٢ خالی ژێ هاتە پیکینان، زۆرەیا وان خالان دەیتە هەژماردن ژ خالی گێدایی نافەرۆکا ناسیۆنالیزمی، کو ژ وان ژێ دانپێدان ب زمانی کوردی وەک زمانەکی فەرمی، دانپێدان ب مافین سەرەکی یی کوردان دناقت دەستۆری وی دەمی یی عێراقی دا، هەرەسان پرسی گێدایی ئیدارەدانا خوێنەر و باشتکرنا لایەنی ئابوری^(٤). شۆرەشا ئەیلوولی چەندی رەهەندی گرنگ

(١) نەوزاد عەلی ئەحمەد، خەبات: ئۆرگانی پارتی دیموکراتی کوردستان، (نیسانی ١٩٦٢-کانوونی دووهم ١٩٦٤) بکە ١١٩ ژین، سلێمانی، ٢٠٠٨ م.

(٢) م.س. لازاریف، المصدەر السابق ٣ ٩٩

(٣) Israel T. Naamani, 'The Kurdish Drive for Self-Determination', Middle East Journal, Summer 1966, Vol. 20, No. 3, P. 290.

(٤) م.س. لازاریف، المصدەر السابق ٣٠٠

یپن ناسیونالیزم ب خوهفه دگریت، ئەگەر ئەم ب کورتی بەحس ئەنجامین شۆرهش بکەین، دقیت ئەم ناماژەیی ب ریککەفتنا سالا ۱۹۷۰ ئەوا ل ۱۱ ئاداری هاتیه ئەنجامدان، بکەین. ئەف ریککەفتنه ژ گرنگترین خالین میژوويا هه‌چه‌رخا کوردینه. چونکی ب رهنه‌گه‌کی ئاشکرا و ره‌وان پراسا ناسیونالیزما کوردی گه‌ه‌نده بلندترین ئاست. هه‌موو ئەو خالین دریککەفتنا ۱۱ ئاداریدا هاتین، گریډایی پرسین سهره‌کی یپن ناسیونالیزم نه، هه‌ر وه‌کی د پشکا به‌راهی دا مه‌ به‌حس ناسیونالیزم و ره‌هه‌ندی وئ کرین، دوباره د ئەف ریککەفتنی دا هه‌موو ئەو خالین کوردان داخواز کرین گریډاینه ب ناسیونالیزم فه . هه‌ر ئەفه‌یه کو شۆره‌شا ئەیلۆلی جودا دکه‌ت ژ بزاف و خه‌باتین دیت یپن کوردان، چونکی ئەف شۆره‌شه یا تژی و سهرتاسه‌ری بوویه ژ ره‌هه‌ند و گۆتارین ناسیونالیزمی، سهرکه‌فتنا وئ ژی بو مه‌ودایه‌کی دریتتر به‌رده‌وامی هه‌بوو.

ئەنجام:

هه‌لسه‌نگاندنا پراسا ناسیونالیزمی بو وان ئەتیک و گروپین مروڤان ئەوین به‌رده‌وام بزافان دکه‌ن بگه‌هه‌ ئاستی نه‌ته‌وه‌یی، دقوناغین جودا ده‌رباز دبیت، ناسیونالیزم ژکومه‌کا ئالاف و ره‌هه‌ندی جودا پیکده‌یت، هه‌ر یه‌ک ژ وان گرنگی و تاییه‌تمه‌ندیا خوه هه‌یه، پراسا کوردان، ب تاییه‌ت ل سه‌ر ده‌می شۆره‌شا ئەیلۆلی، گه‌ه‌شته گوییتکا هه‌ز و ئاره‌زوویین ملله‌تی کورد، ئەف چه‌نده ژی باشتر دیار دبیت ده‌می کو ریککەفتنا ۱۱ ئاداری ل په‌ی ویدا ده‌یت. شۆره‌شا ئەیلۆلی یا تژی به‌ ژ ره‌هه‌ند و ئالافین ناسیونالیزمی، ئەف چه‌نده ژی بوو ئەگه‌ر کو ریره‌وی شۆره‌ش به‌ره‌ف ئاراسته‌یه‌کی بلندتر بچیت، چونکی هه‌ر بزافه‌کا چه‌کداری یا کو ئارمانجا وئ خزمه‌تا نه‌ته‌وه‌یی وئ بیت، ب روچه‌کا گه‌رم گه‌شه‌یی دکه‌ت، هه‌تا گه‌ه‌شتنا که‌نارین ئارمانجان راناوه‌ستیت. ژبه‌ر ئەف چه‌ندی دشۆره‌شا ئەیلۆلی دا ب رهنه‌گه‌کی ئاشکرا دیار دبیت کو چه‌وا کورد شیان مافین خوه به‌رجه‌ست بکهن و بینه ئەگه‌ر کو کاریگه‌ریا پراسا کوردی ل وه‌لاتین دیت ژ یپن کورد نشین به‌ریا بییت.

به‌ره‌می شۆره‌شا ئەیلۆلی مافی چاره‌خۆنقیس بوو، ئەگه‌ری سهره‌کی ژی هه‌فگرتن و سهرتاسه‌ریا شۆره‌ش بوو، ئەگه‌ری هه‌گرتن و سهرتاسه‌ری ژی، هه‌بوونا بزافا ناسیونالیزمی بوو. ب ئەف ره‌نگی ئەم دشیین بیژین کو ناسیونالیزم ئەگه‌ره‌گی به‌یز و موکمه‌ کو بزافا کوردان گه‌ه‌شتیه ئاستی بلند، ئەگه‌ر سه‌ر ده‌می نها ژی ناسیونالیزما کوردی به‌یز دناف مه‌یدانا سیاسی دا کاربکه‌ت، ب تاییه‌ت ل سه‌ر لایه‌نین

(۱) بو زانیاریین زیده‌تر و وان خالین دریککەفتنا ۱۱ ئاداریدا هاتین، گه‌له‌ک په‌رتووک و ژیده‌رین جوارو جور هه‌نه، ب رهنه‌گی به‌رفه‌ه ئەو خال تیدا هاتینه به‌حسکرن، هه‌ر بو خواندنا یه‌که‌مین خال دی یه‌کسه‌ر چافین وه ب پرسین گرنگ که‌فن کو ده‌رباره‌ی، خوه‌ریقه‌برن، زمان، که‌لتور، رۆشنییری یا کوردینه. ئەفه‌ ژی به‌لگه‌یین ئاشکرانه کو شۆره‌شا ئەیلۆلی کولنه‌دایه هه‌تا کو حکومه‌تا عیرافی نه‌چار بکه‌ت فان خالان په‌یره‌و بکه‌ت ئەگه‌ر بو ده‌مه‌کی چه‌ند کورت ژی بیت.

ناسیۆنالیزم کۆری، دی بیته هاندەرە کۆ مهزن کۆ داهاتوی ئه قی پرسی و میژوویا شۆره شان ب تییین زیری بهینه نقیسین. چونکی مه ره ما ناسیۆنالیزم ی هه ره سه ره کی گه هشتنه بۆ دروستکرنا نه ته وه یی و پاشان نه ته وه راسته وخۆ دهوله تی ئا فا دکه ت. کۆ ئه ف چه نده ژێ خه و نا گه لی کورد بوویه هه ر ژ به ری شۆره شی و پستی شۆره شی، ئه گه ر هه مان ری یاز و ری ره و کۆ ل سه رده می شۆره شا ئه یلولی هه ی بۆ نه ا ژێ یا به رده و ام با، هه موو پیگه هین سیاسی و ئابوری یین هه ری ما کوردستانێ دا دقوناغه کا با شتر دا بن.

ابعاد الفكر القومي في ثورة ايلول (١٩٦١-١٩٧٥)

ملخص:

توجد مجموعة من الاسئلة المهمة و المتعلقة بقضية النزعة القومية الكردية بشكل عام و بالخاص في ثورة ايلول مدرجة في هذا البحث تحت عنوان (الابعاد القومية في ثورة ايلول) يتناول البحث بشكل واسع موضوع وجود الابعاد القومية في ثورة ايلول، الغرض الرئيسي من البحث وضح تلك الابعاد و بيان مدي اثرها علي القضية الكردية في وقت اندلاع الثورة و بعدها و مدي اثرها علي القضية الكردية.

البحث سوف يتناول اهم الاسباب المتعلقة التي تدعم ثورة ايلول الذي بدء في ١١ سبتمبر ١٩٦١ بانها ثورة قومية خالصة، تاثيرها كانت ليس فقط علي اقليم كردستان العراق، بل ادي اندلاع الثورة الي تاثير الكورد بها في دول اخري الذي ينقسم عليها الكورد (تركيا، ايران و سوريا)

Dimensions of Nationalism in the Eylul Revolution

Abstract:

There is a set of important questions related to the issue of Kurdish nationalism in general and especially in the September revolution included in this research under the title (National dimensions in the September revolution). And an explanation of the extent of its impact on the Kurdish issue at the time of the outbreak of the revolution and after it, and the extent of its impact on the Kurdish issue.

The research will address the most important reasons related to supporting the September revolution, which began on September 11, 1961, as a purely national revolution, its impact was not only on the Kurdistan region of Iraq, but the outbreak of the revolution led to the influence of the Kurds in other countries such as (Turkey, Iran and Syria)

رېځخستن و مۆبيليزه كرنا بزاقا رزگار يخوازي د كۆنتيكتيستا ناسيؤناليزمى دا: شۇرشا ئەيلوولى (۱۹۶۱-۱۹۷۵) وهك نمونە

پ. ه. د. ههوار خليل تاهر
كۆليژا زانستين سياسى، زانكۆيا دهۆك
hawar.khalil@uod.ac

پوخته:

د قى فەكۆلينى دا رېځخستن و مۆبيليزه كرنا بزاقا رزگار يخوازي يا نه ته وه يى يا كوردان ل سەردەمى شۇرشا ئەيلوولى ب تى د چارچوو قى كۆنتيكتيستا ناسيؤناليزمى دا دى هيتە شرو فە كرن، ب تايهت داكۆكى دى زۆرتەر ل سەر هندهك گۆتارين ناسيؤناليستى بيت. بزاقين قى فەكۆلينى هەلسەنگاندنەكا شيكارىيه بۆ كۆمەكا بۆھا، نرخ و بنەمايىن ناسيؤناليزمى كو ب رىكا رېځخستن و مۆبيليزه كرنا سيمبۆلينى نه ته وه يى، هەول د دەت قەوارە يەكئى سياسى يى فەرمى بۆ نه ته وه يى درست بكەت. خەيالا ناسيؤناليزمى، ب تايهت بۆ گەلین د قوناغا فەگهاستنى دا، پىنگىرى كرنە ب نافاكرن و گەشە كرنا سياسەتا حەكيما نە يا نافەندىگىرى، چونكە ئەف چەندە ئەگەرەكئى سەرەكى يە بۆ رېځخستن و مۆبيليزه كرنا كۆمىن جوراوجورين جفاكى و هەر وه سا ل ژير سەر كراپەتيا ئىكگرتى بۆ پىششە بىرن و گەشە كرنا خەباتا رزگار يخوازي يا نه ته وه يى، نمونە وهك شۇرشا ئەيلوولى (۱۹۶۱-۱۹۷۵) ل كوردستانا عىراقى. پشت بەست ب رىبازا زانستى يا "شرو فەكارى" و تىورى يا "مۆبيليزه كرنا ژىدەران"، ئەف فەكۆلينە دى هيتە گەنگەشە كرن و زۆرتەر تەكەزى دى ل سەر پرەنسىپىن ناسيؤناليزمى بن كا چاوان نه ته وه يەكئى رېكديخيت و مۆبيليزه دكەت بۆ گەشە كرن و مسۆگەر كرن دەستكە فەتپن نه ته وه يى.

كېلىن بەيقان: ناسيؤناليزم، رېځخستن، مۆبيليزه كرن، بزاقا رزگار يخوازي

پيشەكى :

فەكۆلين ل سەر تىگەھى ناسيؤناليزمى پىدقى ب خواندن و زانباريىن جوراوجور هەيه. بۆ نمونە، هەبوونا كەل و پەلین مۆزوويى يان ژىدەرىن مۆزوويى، يان چاوانيا كاركرنا ميكانىزمىن سياسى و ب تايهت يىن دامەزراوين حكومەتى، د بياقین جوراوجور يىن خواندن ل سەر كۆمەلناسى و نەخاسمە ل سەر كۆمەلناسىيا سياسى و... هتد. ئانكو پشكىن جوراوجورين زانستى يىن زانينگەهان (مۆزوو، كومەلناسى، ب تايهت زانستين سياسى ب هەمى بەشىن خۆفە) فەكۆلين و هەلسەنگاندنى بۆ بابەتن ناسيؤناليزم و نه ته وه يى دكەن. راستە پىناسەكا گشتگير دناقبەرا بىرمەندان بۆ ناسيؤناليزم و نه ته وه يى نینە، بەلئى د هندهك رىكار و ميكانىزماندا كۆم دەنگىيەك دناقبەرا هندهك بىرمەنداندا هەيه. بۆ نمونە،

"رېځخست" يان "مؤبيليزه كرن" يان "دهرفهت" يان "چالاكيتن كۆم" و... همد كو ناسيؤناليزم برېكا نه فان و گه له ك رېكارين ديتر بزافان دكهت نارمانجين نه ته وهى پيك بينيت. د قى فه كؤلينيدا، هنده ك ژ نه فان رېكارين ناسيؤناليزمى د چارچووڤى بزافا رزگاريوخوازي يا شورش نه يلوولى دا دى هينه شروفه كرن.

رېځخست و مؤبيليزه كرن بزافا رزگاريوخوازي يا نه ته وهى يا كوردان ل سهردهمى شورشا نه يلوولى (۱۹۷۵-۱۹۶۱) ل كوردستانا عيراقى ب تنى د چارچووڤى كؤنتيكتستا ناسيؤناليزمى دا دى هينه شروفه كرن. نه ف ههر دوو تيگه هه (رېځخست و مؤبيليزه كرن) كارين پيشينه يين بزافين ناسيؤناليزمى يه و پيشمه رجين گرنگن بو نه ته وه سازيى. هه ولدانين قى فه كؤلينى هه لسه نگانده كا شيكاريه بو كومه كا بوها، نرخ و بنه مايين ناسيؤناليزمى كو ب رېكا رېځخست و مؤبيليزه كرن سيمبولين نه ته وهى، هه ول ددهت قهواره يه كى سياسى ين فهرمى بو نه ته وهى درست بكهت. بو نه ونه، خه يالا ناسيؤناليزمى، ب تايهت بو گه لين د قوناغا فه گوهاستنى دا، پيگيرى كرنه ب ئافا كرن و گه شه كرنه سياسه تا هه كيما نه يا نافه نديگيرى، چوونكه نه ف چه نده نه گه ره كى سهره كى يه بو رېځخست و مؤبيليزه كرن كؤمين جوراوجورين جفاكى و ههروه سا ل ژير سهر كر دايه تيا ئيكيگرتى بو پيشقه برن و گه شه كرنه خه با تا رزگاريوخوازي يا نه ته وهى. پشت به ست ب "ريبازا زانستى يا شروفه كارى" و ههروه سا ل سهر تيؤرى يا "مؤبيليزه كرن ژيدهران (Resource Mobilization)"، نه ف فه كؤلينه دى هينه گه نكه شه كرن و زؤرت تر ته كه زى دى ل سهر پره نسيپين ناسيؤناليزمى بن كا چاوان نه ته وهى كى ريكديخت و مؤبيليزه دكهت بو گه شه كرن و مسؤگه ركرنا ده ستكه فتين نه ته وهى .

ههر وهك هاتيه ديار كرن، نه ف فه كؤلينه پشت به ست ب ريبازا شروفه كارى هه ول ددهت ره هه ند و ميكانيزمىن كو ناسيؤناليزم بكار دئينيت بو رېځخست و مؤبيليزه كرن جفاكى بو سهره لدانى شروفه بكهت. بن گومان ريبازا شروفه كارى ريبازه كا گشتگيره و فه ره دگه ل ريره وين تيؤرى دا به يتت جودا كرن. سنووردار كرنه تيؤرين جوراوجور بو هه لسه نگانده قى فه كؤلينى ل به رجاف هاتيه وهرگرتن و دى تيشك ل سهر تيؤرى يا "مؤبيليزه كرن ژيدهران" (Resource Mobilization) هينه ده ست واژه كرن كو ژ دوو په يقان پيك ده يت، مؤبيليزه كرن و ژيدهر (ل ته وه رين خوارى دى هينه شروفه كرن) .

ههر وهك د بابه تى قى فه كؤلينى دا يا دياره كو نه ف بابه ته ژ چار كليين په يقان پيك د هيت: ناسيؤناليزم، رېځخست، مؤبيليزه كرن و بزافا رزگاريوخوازي. ههر ئيك ژ نه فان كليان ل گوره يى ريزبه نديى و ب شيوازين جودا د قى فه كؤلينى دا دى هينه شروفه كرن، بن گومان ههر سى كليين دسيكى دى د خزمه تا شروفه كارى يا كليلا دويماهيى (بزافا رزگاريوخوازي) دا بيت. ههروه سا بزافا رزگاريوخوازي ژى د چارچووڤى ناسيؤناليزمى و ب تايهت يا سياسى دا دى هينه گه نكه شه كرن و بو قى چه ندى دى ته كه زى زؤرت ل سهر هنده ك گوتارين ناسيؤناليزم يين وهك د چارچووڤى ريككه فتنا ۱۱ ئى ئادارا ۱۹۷۰ئى بيت. نه فجا هنده ك ژ پرسين جه وهه رى بو به رسف دانى بو قى فه كؤلينى ب قى ره نكي

نە: گۆتارا ناسیۆنالیزم کوردی میکانیزمەکی سەرکەفتی بوو بۆ ریکخستن و مۆبیلیزە کرنا پیکهاتین جوراوجورین جفاکی د کۆمکرنا بەرەبەرەکی ئیکگرتی دا؟ یان، ئەف گۆتارین ناسیۆنالیزمی تا چەند بزافکرن کو ژ ناسناما هوزگه رایبی و ناسناما نافچه گه رایبی دویر بکهفن و بەرهف ئافاکرنا ناسنامەبەکا نەتەوهی و نیشتمانی بچن؟ ئارمانجا ناسیۆنالیزمی دەستەبەر کرنا مافی-چارەخونفیسە بو نەتەوی، ئایا ناسیۆنالیزم کوردی ل قوناغا شۆرشا ئەیلوولن هەتا چەند شیایە د خزمەتا تینگهه مافی-چارەخونفیس دا بیت؟

تەوهه ری ئیک: ناسیۆنالیزم

بەری کۆمەك ژ مروڤان قهوارهیهکی نەتەوهی درست بکەت و قهوارهیهکی سیاسی یان دەولەت-نەتەوه رابگههینیت، بزافهکا بهیز ل پشت فی کۆما مروڤان ههیه کو دیژنی "ناسیۆنالیزم". ناسیۆنالیزم چهکهکی بهیزه بو هەر کۆمەك ژ مروڤان کو ژ قوناغا ئەتیککی بەر ب قوناغا نەتەوی و دویمای ئارمانجا ناسیۆنالیزمی ئافاکرنا دەولەت-نەتەوه یه و ههروهسا پاراستنا وی دەولەتی یه (ئەتیک ← نەتەوه ← دەولەت ← پاراستن).⁽¹⁾ ههروهک پرۆفسۆر ئیرک هۆبسباوم (Hobsbawm Eric) پشتراست دکەت کو، "ناسیۆنالیزم ل بەری نەتەوی دهیت. نەتەوه ناسیۆنالیزمی درست ناکەت، بەلکو بەرۆفاژی. پرۆفسۆر ئەنتۆنی سمیت (Smith Anthony) ژ ی ب ههمان شیوازی گوتین (Hobsbawm) پشتراست دکەت دەما دیارکری کو، "ناسیۆنالیزم ئایدیۆلۆژی یه کو نەتەوی د نافهراستا بازنی خودا د شوپینیت." مادەم ناسیۆنالیزم بو نەتەوی ئەوقاس گرنگی ههیه پیدفیه پیناسه، جور و ب تایبەت رههەندین ناسیۆنالیزمی بهینه شروڤهکرن.

پیناسا ناسیۆنالیزمی ب گهلهک رەنگ و شیوازان هاتیه شروڤهکرن، ئانکو کۆم دەنگیهکا گشتگیر بو پیناسهکرنا ناسیۆنالیزمی دناف بیرمەندین تایبەت بو پرسین نەتەوه و ناسیۆنالیزمی دا نینه. مەرەم ئەو نینه کو د فی ڤه کۆلینن دا تیشک ل سەر پیناسا ناسیۆنالیزمی بیت، بەلکو ب تنن دئ تەکهزی زۆرتەر ل سەر جور و رههەندین ناسیۆنالیزمی بیت کو ئیزیک بوونەک و خو گونجاندنەک دگەل هەندەک پرهەنسیپین گۆتارا ناسیۆنالیزم کوردی ل سەر دەم شۆرشا ئەیلوولن دا هەبیت. گهلهک جورین ناسیۆنالیزمی، ب تایبەت ژلاین ئایدیۆلۆژی ڤه، ژلاین بیرمەندان هاتینه گەنگەشه و هەلسەنگاندن. د فی ڤه کۆلینن دا

(1) بۇ جیاوازی یا دناقبەرا ئەتیک و نەتەوی و رههەندین ئەفان هەر دوو تینگههان، بنیره:

Hawar Khalil Taher Nerwi (2012), *The Republic of Kurdistan, 1946* (PhD Thesis, Leiden University).

(2) Anthony D. Smith (2001), *Nationalism: Theory, Ideology, History* (Cambridge: Polity Press), p. 9.

(3) Smith 2001، ناسیۆنالیزمی د چارچووڤن "ئایدیۆلۆژی" دا پیناسه دکەت. Ernest Gellner 1983، ناسیۆنالیزمی د چارچووڤن "بنه مای سیاسی" دا پیناسه دکەت. Benedict Anderson 1991، ناسیۆنالیزمی د چارچووڤن "جفاکن سیاسی یخه یال" دا پیناسه دکەت. Thomas Eriksen 1993، ناسیۆنالیزمی د چارچووڤن "ئایدیۆلۆژی یا سیاسی" دا پیناسه دکەت. Elie Kedourie 1993، ناسیۆنالیزمی د چارچووڤن "ئایدیۆلۆژی یا ئەهقلاز" دا پیناسه دکەت.

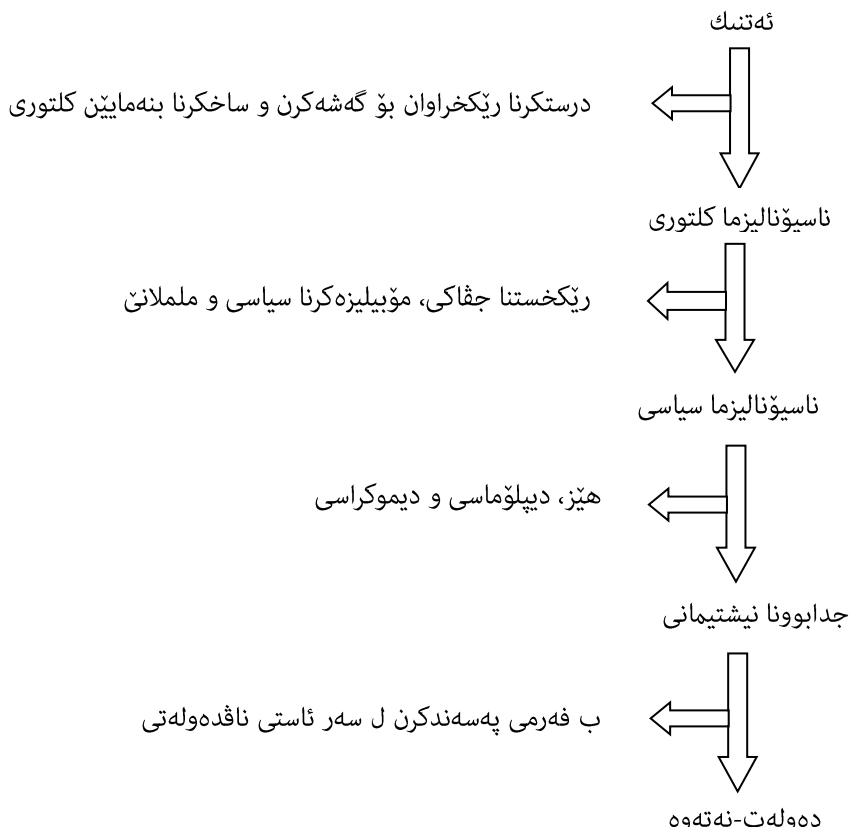
نيزيكترين جورى ناسيؤناليزمى كو زورتىر هه قبه سته ب ههول و بزاقين ناسيؤناليزم كوردى دى هيتته دهست نيشانكرن و هندك ژ گرنگترين پره نسيپين فى جورى ناسيؤناليزمى دى هيتته گهنگه شه كرن. پروفيسور تاييه قه مندئى تيؤريين سياسى، ئندرؤ فينسينت (Andrew Vincent)، د قه كولينه كى دا ههلسه نگاندن بؤ چهند جورين ناسيؤناليزمى كريبه:

- 1- ناسيؤناليزم پاريزگارى كه قه شهؤپ (Traditionalist Conservative Nationalism)
- 2- ناسيؤناليزم هشاركرنا ليبرال (liberal Risorgimento Nationslaim) ⁽¹⁾
- 3- ناسيؤناليزم سهرتاسه رى، (Integral Nationalism)، ئەف جوره نيزيك بوونهك يا ههى دگه ل فاشيزم و سؤشاليزم نيشتيمانى. بى گومان هندك جوريت دى ژى ل بهرده ستن، وهك: ناسيؤناليزم سؤشاليزم يان ناسيؤناليزم دژى-ئيسستيمارى. ⁽¹⁾ ههردوؤ جورين پره نسيپين ناسيؤناليزم يين ل دهستپيكتي پهبه نديا راسته وخؤ يان نه راسته وخؤ ب خواست، ههول و بزاقين ناسيؤناليزم كوردى ل سهردهمى شؤرشا ئه يلوولئ ههيه. جورى ئيكتى (ناسيؤناليزم پاريزگارى كه قه شهؤپ) د چارچووقئ گؤتارا كلتورى دا دهيتته ديتن كو ههروه سا ب ناسيؤناليزم كلتورى ژى هاتيه ديتن. جورى دوويئ (ناسيؤناليزم هشاركرنا ليبرال) زورتىر د چارچووقئ گؤتارا سياسى دا دى هيتته خهملاندن كو وهك ناسيؤناليزم سياسى يان ژى وهك ناسيؤناليزم ليبرال هاتيه ديتن. Vincent دووپات دكته، ئەف ههردوؤ جورين ناسيؤناليزمى د هندك پره نسيپان دا دگه هه ئيك يان ته مامكه رين ئيك و دوو نه، وهك بابته تى مافئ- چاره خوئنفيس. ⁽²⁾

ژيدهرين ناسيؤناليزم سياسى ژ ناسيؤناليزم كلتورى پيكدهين و ژيدهرين ناسيؤناليزم كلتورى ژى ژ بنه مايين ئه تنيكتي پيكدهين، خشتئ (1) ب رهنگه كئ خهملاندئ ئەف چهنده دياركريبه، ئانكو بهرى ناسيؤناليزم دهر بازى ناسيؤناليزم سياسى بيت پيدقيه خو ژ رهه ندين ناسيؤناليزم كلتورى و ئه تنيكتي دهر باز بكته. ئەفجا پيدقيه ههلسه نگاندى بؤ نرخ و پره نسيپين ناسيؤناليزم كلتورى بهيتته كرن دا باشتى ژ تىگه ه و بنه مايين ناسيؤناليزم سياسى تىگه هين. ئەگه ناسيؤناليزم سياسى ته كه زيئ ل سهر ئوتؤنؤمى يان خؤدمختارى دكته، ناسيؤناليزم كلتورى تيشك ل سهر پهبه رده كرنا نه تهوئى دكته. د قئى چارچووقه يا پهبه رده نه تهوئى دا نه تهووه وهك خه ياله كا ريكخستى يا سياسى ناهيتته ديتن، بهلكو زورتىر وهك جفاكه كئ ئەخلاقى دهيتته ديتن. ناسيؤناليزم كلتورى هه مى بزاقان دكته رؤيايه كا گشتگير بؤ نه تهوئى درست بكته، ب تايهت ديباقئ دهسته بهر كرنا ناسانما نه تهوويه، درستكرنا ميژوو و

(1) Risorgimento ب ئينگليزى ب رامانا awakeners ئانكو هشاركرن دهيتت.
 (2) Andrew Vincent (1995), Modern Political Ideologies (Oxford UK & Cambridge USA, Blackwell, Second edition), p. 248.

چاره نقيسه كى هه قپشك، ههول بۆ زمانه كى هه قپار و ستاندارد، گرنگيدان ب جل و بهرگين نه ته وه يى، گرنگيدان ب كهل و پهلين نابورى و سياسى يين خومالى و... هتد.⁽¹⁾



خشتى (1)، ريكا جودا خوازييى بۆ درستكرنا دهولهت-نه ته وه (ئەتەنك بهر هه ف نه ته وه)

ژ هه ميا گرنگتر، هه ر وهك د خشتى (1) دا هاتيه دياركرن، بيدفييه بنه مابين ناسيوناليزما كلتورى ب ريكا هندهك ميكانيزمان بهينه چالاككرن، وهك ب ريكا ريكخراوين جوراوجورين كلتورى بۆ نمونه بۆ پهروه ده كرنا خوانده فان و زاروكان د دبستاناندا، مه رهم ته وه كو هه ر پينگافهك ب ريكا ريكخراوه يى بيت، ئەقجا چ موزيك بيت يان هونه ر و شيوه كارى بيت يان شعر و په رتووك بن و... هتد. بى گومان ده ما مزارا ناسيوناليزما كلتورى دبته بابته قه كولين و د ئاستهك بهر فره هدا بهيته هه لسه نگاندىن،

(1) John Hutchinson (2013), 'Cultural Nationalism', in J. Breuilly (ed.), *The Oxford Handbook of the History of Nationalism* (Oxford: Oxford University Press), pp. 75-96.

پیدفیه فلسه فا ئه نونوؤ گرامسکی^(۱) (Antonio Gramsci) ل بهرجاف بهیته وه رگرتن. (Gramsci) هه لگرئ خؤدانئ تیوری یا ههیمه نا کلتوری (cultural hegemony) یه، ب رمانئ فئ چه ندئ کو: تیگه هئ ههیمه نئ "دناف مه دا و ناقبهینا مه دا یه" و به شه که ژ "ئه م کینه و چ دکهین." تیگه هئ ههیمه نئ هاریکاره بو تیگه هشتتا مروؤی ل سهر کریارین مهیدانی یئن کلتوری، چ د بیافئ سیاسی، ئابوری، جفاکی و ... هتد دا بن.^(۲) ناسیونالیژما کلتوری دگه ل عاتفه یا مروؤی تیگه لداره و د چارچووؤی ریکراوین جفاکی مه دهنی دا کار و چالاکیان ئه نجام ددهت و ههروه سا نه تهوئ بو کومه کا بها و نرخین جفاکی یئن هه قپار و هه قگرتی به ره هف دکهت، به لئ ناسیونالیژما سیاسی دگه ل ئه رگیومینتین عه قلانه، دامه زاروی و واقعیه نانه دا تیگه لداره.^(۳)

ناسیونالیژما کلتوری ب ریکا چالاکیئن کلتوری بزافان دکهت ههسته کا (Sentiment) ئیکگرتی یا زمانی، میژووئی، سنووری، ئاینی و... هتد دناف هه ریمه کئ دا درست بکهت کو سنووری فئ هه ریمئ دنافهرا هوزین جوراوجور دا هاتیه دابه شکرن، ئانکو راکرنا سنوورین هوزگه رای و به ره ف ئافاکرنا سنوره کئ ئیکگرتی کو دبته فاکه ره ئ ئافاکرنا ناسنامه یه کا نیشتمانی. ژ گرنکرتین فاکه ره ئ واژوکرنا ریکه هفتتا ۱۱ ئادارا ساله ۱۹۷۰ ئی درستکرنا به ره یه کئ ئیکگرتی ل ژیر سهرکردایه تیا شو رشا ئه یلوولئ کو ئه ف ئیکگرتنه دنافهرا هوزین جوراوجور دا پیک هاتبوو. به لئ ناسیونالیژما سیاسی و ب تایهت ناسیونالیژما کلتوری یا کوردان سهرکه فتی نه بوویه هیزا چه کدار یا ل ژیر رکیفا سهرۆک هوزان لئ سیبه را هیزه کا دسلین، هه قچهرخ، ئیکگرتی و دویر ژ ههیمه نا سهرۆک هوزان کۆم بکهت. ناسیونالیژما کلتوری به ری یان ل دهستپیکا بزافا نیشتمانی سهرهه ل ددهت، ئانکو د چارچووؤی سیمبولین نه تهوه یی دا ئیکرئیزیی درست دکهت و به ره ف ئافاکرنا ناسنامه یه کا ئیکگرتی یا نیشتمانی دچیت. هه لههت مه رج نینه کو هه می بنه ماین ناسیونالیژما کلتوری بهیته ریکه ستن دا ناسیونالیژما سیاسی ته مامکه ره ئ کارئ ناسیونالیژما کلتوری بیت، بو هه ونه دامه زراوین دهوله تئ میکانیزمه کئ بهیزه بو درستکرنا زمانه کئ ستاندارد. ده ما ناسنامه یه کا ئیکگرتی یا کلتوری بو نیشتمانی درست بو د وی ده میدا ناسیونالیژما سیاسی دئ ده ست ب کار بیت.^(۴) ئه قجا گرنکه بزانی ناسیونالیژما سیاسی چییه؟ ئه قجا گرنکه بزانی ن

(۱) Gramsci (1891-1937) نفیسکار و تیورسیه نه کئ سیاسی یئ ئیتالی بو. دامه زرینه ری پارتا کومونیسستا ئیتالی دهیته نیاسین و ههروه سا هزریئن تیورین فئ نفیسکاری د چارچووؤی کلتور و سهرکردایه تی دا رۆله کئ گرنگ د جیهانی دا هه یه و ژ هه میا گرنکتر خؤدانئ تیوری یا ههیمه نا کلتوری (Cultural Hegemony) دهیته هه ژمارتن. بو پتر زانین ل سهر ژبیانا فئ بیرمه ندی، بنیره:

Andrew Pearmain (2020), *Antonio Gramsci: A Biography* (Bloomsbury Publishing).

(2) Pabio Glort (2015), 'Cultural Nationalism: How are cultural practices involved in the nation-building process', University of Girona, p. 423.

(۳) هه مان ژیدهر.

(۴) بو باشتین به ره هه م دیافئ خواندین ل سهر هه ر دوو جورین ناسیونالیژما کلتوری و ناسیونالیژما سیاسی، بنیره:

ناسیۆنالیزما سیاسی چییە؟^(۱) کارى وان'د دەما تیکەل بوونى دا یى ديار و جودايە، بەل قوناغ ب قوناغ تەمامکەریت ئیک و دوو نە. ستونین ناسیۆنالیزما کلتورى (ل سەرى ھاتینە دیارکرن) وەك تورەکن خورت و ئیکگرتى و ب شیویەکن گشتى نەکەفتە خزمەتا ناسیۆنالیزما سیاسى یا کوردان ل سەردەمى شۆرشا ئەیلوولئ. راستە بەرى ناسیۆنالیزما کلتورى گەشە ب بنەمایین کلتورى بدەت، ئەو رەھەند و بنەمایین کلتورى ب ئاویەك سروشتى ل دەفەرین کوردستانى ھەبوون، بەل ناسیۆنالیزما کلتورى پیدفییە زەمینى فەراھەم بکەت بۆ ناسیۆنالیزما سیاسى کو ئەف چەندە ب شیویەکن گشتى ل سەدى ۲۰ و ۲۱ د گۆتارا ناسیۆنالیزما کوردی دا ب ئاویەك ب ھیز ناھیتە دیتن، ئانکو ھەفکاری دناقبەرا ناسیۆنالیزما کلتورى دگەل ناسیۆنالیزما سیاسى د ئاستەکن پیدفی دا نینە. یان ب رەنگەگى دیت، بەرى دەست ب گۆتارا ناسیۆنالیزما سیاسى بھیتەکن پیدفییە خو ژ گۆتارا ناسیۆنالیزما کلتورى رزگار بکەى. ھەر وەك ل سەرى ھاتینە دیارکرن، ناسیۆنالیزما سیاسى یان ناسیۆنالیزما لیبرال داکۆکین ل سەرى پرسین سیاسى یین نەتەوہەکن دکەت، وەك: مافى-چارەخونفیس، ئوتۆنۆمى، سەربەخۆیى، دەولەت-نەتەوہ و... ھتە. مۆبیلیزەکرنا ھیزین جوراوجور ل ژیر سەرکردایەتیا ئیکگرتى ژ کارین سەرەکی یین ناسیۆنالیزما سیاسى یە. ئەگەر دستکەفتین نەتەوہی ب ریکا ئاشتى و گفتوگۆیى دستەبەر نەبن ب کارئینانا ھیزا سەربازى میکانیزمەکن بەرجەستە و سەرکەفتیە بۆ گەھشتن ب ئارمانجین نەتەوہی.^(۲) بۆ ھوونە، ناسیۆنالیزما سیاسى یا تورکان ل سەردەمى شەرى سەربخۆیى (۱۹۱۹-۱۹۲۳) ل ژیر سەرکردایەتیا مستەفا کمال پاشا ب ریکا ھیزى ئارمانجا نەتەوا تورک پیکئینا.

ناسیۆنالیزما سیاسى یان یا لیبرال گرنگیەك پیدفی ب پرەنسیپین دیموکراتیک دەت و بزاقان دکەت ھەمی نەتەوہ ب ریکا پرەنسیپین دیموکراسى پرسین خو چارەسەر بکەن. ل دویمایا جەنگى ئیک جیھانى سەرۆکى ئەمریکا، وودروو ویلسون (Woodrow Wilson)، ئالاھەلگرى فى تیکگەھى بوو و ل سەرى چارەدە خالین ل کۆنفرانسا پاريس ل ۱۹۱۹ئى ژلاين سەرۆکى ئەمریکا ھاتینە راگەھاندن بابەتن مافى-چارەخونفیس ژ ھەمیان پتر گرنگى پى ھاتینەدان، بۆ ھوونە بۆ بەندەکن ئیلزامى د یاساین ئیکەتى یا گەلان و نەتەوین ئیکگرتى دا.^(۳) ئەف چەندە بۆ ناسیۆنالیزما سیاسى یا کوردان دەرفەتەك زیرین بۆ و ھەولدان ئارمانجین بزاقین رزگاربخوازیین کوردان ل سەرى فى بنەمای بخەملین. بۆ ھوونە، سلۆگانین شۆرشا ئەیلوولئ، "ئوتۆنۆمى بۆ کوردان و دیموکراسى بۆ عیراقتى" ل سەرى فى بنگەھى ھاتینە

Hans Kohn (1960), *The Idea of Nationalism: A Study in its Origins and Background* (New York: Macmillan, 5th edition).

(1) Joep Leerssen (2006), 'Nationalism and the cultivation of culture', *Nations and Nationalism*, 12 (4), P. 561.

(2) Kevin Harrison and Tony Boyd (2003), *Understanding Political Ideas and Movements* (Manchester and New York: Manchester University Press), p. 165.

(۳) ھەمان ژیدەر، ل. ۱۶۱۶۶۵

خەملاندن، ناما، مصغى بارزانى ب رىكا شەفلىق قەزاز، نوونەرى شۆرشى ل ئەمىرىكا، بۆ ۋەزارەتا دەرڧە يا ئەمىرىكا و گەھاندنا خواستەك و ئىش و نازارېن گەلنى كورد ھەر دىسان ل سەر بنگەھى بابەتن مافى-چارەخۇنقىس ھاتىە دارىشتن.^(۱)

ناسىۋنالېزما سىياسى پىداگرىيى ل سەر دابەش بوونا جگرافى يا جىھانى دناڧبەرا نەتەۋېن جوراوجور دا دكەت كو د بنەرەتدا ئەڧ جگرافى يە ل سەر دەولەت-نەتەۋە ھاتىنە دابەشكرن، ھەر نەتەۋەيەك ب ھەبوونا مېژوويەك ھەڧشك، زمان، چارەنقىسەكنى پىكڧەگرىدايى و... ھتد دىننىت.^(۲) چاوان نەتەۋەيەكنى ماف ھەيە سەرورەيا ناڧخۇيى و ب تايبەت دەرەكى ل سەر جگرافىيايەكا دياركرى ھەبىت ھەر ۋەسا ھەمى نەتەۋان ئەڧ مافى سروشتى يى ھەي. بى گۇمان ئەڧ جورە ھزرە دناڧ بۇچوۋېن ھەمى جورىت ناسىۋنالېزىمى دا ناھىتە دىتن، بەلنى ناسىۋنالېزما ھشياركرنا لىرال يان يا سىياسى داكۆكىي ل سەر ڧى بۇچوۋى دكەت. ناسىۋنالېزىم نەتەۋى ھەڧبەست دكەت ب ھەبوونا مېژوويەكا دوپر و درېژ و ژ ھەمىان گرنگتر ناسىۋنالېزىم مېژوۋىيى درست دكەت و ھەرورەسا بۇ نەتەۋى د خەملىننىت. ناسىۋنالېزىم ژىدەرەكنى ھەستىارى سىياسى و جڧاكى يە بۇ بەرھەڧكرنا دەولەت-نەتەۋە و ھەرورەسا پاراستنا دەولەتنى، بۇ ھوونە ئاين ۋەك ھىزەكا سىياسى و جڧاكى بۇ ناسىۋنالېزىمى دھىتە پەسەندكرن. ناسىۋنالېزىم بزاڧەكا ئاينى نىنە، بەلنى ئاينى ۋەك ھىزەكا ئالڧڧگەرايى د بەرژەۋەندىا نەتەۋى دا بكار دىننىت. ھەرورەسا دشىاندنا ھەيە دناڧ ھەمى ئول و مەزھەبىن جوراوجور دا ۋەڧادارىەكا ھەڧشك بۇ ھەرېمەكا تىككرتى درست بكەت.^(۳)

بى گۇمان چاوان پىناسا ناسىۋنالېزىم رەھەندەك بەرڧرە ھەيە ھەرورەسا "نەتەۋە" ژى ئەڧ پىناسا بەرڧرە يا ھەي و ھەتا نووكة كۆم دەنگىەك دناڧبەرا بىرمەندان دا نىنە، بەلنى نەتەۋە ھەم د چارچوۋڧى دەولەت-نەتەۋە دا دھىتە شوپاندن و ھەم ژى ژىيانا گەل د چارچوۋڧى دەولەتنى دا دھىتە دىتن. ئايدىۋلۇژىا ناسىۋنالېزىم تىكەلېي دناڧبەرا گەل و دەولەتنى دا درست دكەت كو ھەر "نەتەۋە ۋەك گەل" پىدڧىيە مافى "نەتەۋە ۋەك دەولەت" بۇ بەھىتە چەسپاندن.^(۴) سەردەمى دويمامى ھاتنا كۆلۇنلېزىما ئەۋرۇپا ل سالىن ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰، ب تايبەت ل كىشورەئى ئاسىا و نەخاسمە ل دەڧەرېن رۇژھەلاتا ناڧىن، دەرڧەتەك زىرىن بۇ ناسىۋنالېزىما سىياسى دەستەبەر بوو كو ل سەر تىكەھى مافى-چارەخۇنقىس

(۱) گوران ئىبراھىم سالىح (۲۰۱۳)، دۆزى كورد لە بازنەي پەيۋەندىەكانى ئەمىرىكا و عىراق، ۱۹۷۵-۱۹۹۰، ھەۋلېر، ل. ۸۵
(2) James Summers (2007), *Peoples and International Law: How Nationalism and Self-determination Shape a Contemporary Law of Nations* (Leiden and Boston: Martinus Nijhoff Publishers), P. 9.
(3) Willfried Spohn (2003), 'Multiply Modernity, Nationalism and Religion: A Global Perspective', Volume 51 Issue 3-4, pp. 187-190.
(۴) بۇ پتر پىزانىن ل سەر پىناسا نەتەۋەي، بۇ ھوونە بنېرە ژىدەرېن ل بەرېبەندى ۴ ھاتىنە دياركرن.
(5) Margaret Canovan (1996a), *Nationhood and Political Theory* (Cheltenham: Edward Elgar), p. 76.

دەولەت-نەتەوہ رابگەھینن.^(۱) ئەف گورانکاریین جیھانی زەمینا زۆرتەر پێشخستنا دوزا گەلێ کورد بەرفرھتر و گەشەترکر و ل سەردەمی شۆرشا ئەیلوولێ، ھەفدەمە دگەل دویمایھی ھاتنا کۆلونیالیزم، حکوومەتا عێراقی مەجبور ب واژۆکرنا رێککەفتنەکی کر کو ھەولدا تیت بزاقین ناسیۆنالیزمیا سیاسی یا کوردان دوزا شۆرشێ ژ قوناغا "نەتەوہ وەک گەل" بەرف قوناغا "نەتەوہ وەک دەولەت" گەشەتر نەخشاندا.

تەوہری دوویی: ریکخستن

ریکخستن (organization)، ئیک ژ پینج ستوینین گرنگین چالاکیین کۆمن (collective action) بۆ ھەر شۆرش و سەرھەلدانەکی.^(۲) شیوہ داژیشتن، فەخواندن و خەملاندنا ھەیکەلێ ھەر کۆمەک ژ مرفۆان بۆ بەرخۆدانێ ژ ئەرکین سەرەکی یین ریکخستنیا، ھەر گەنگەشە ل سەر ھەیکەلێ گروپین مرفۆی د چارچووئی کارپن ریکخستنیا دا دەیتە کورن.^(۳) ھەفگریڈانا (solidarity) ھەیکەلین جوراوجورپن جفاکی (زاراقین جوراوجور، ئاین و مەزھەبین جوراوجور، ھوز و ئەتیکین جوراوجور) دناف ھەیکەلەکی گشتگیر و ئیکگرتی دا ژ کارپن گرنگین ریکخستنیا یە. ئەف ھەفگریڈانا گروپین جوراوجورپن ئاین-مەزھەبی، زاراقی، ھوز و ئەتیکیا ب ھەیکەلەکی ئیکگرتی یێ جفاکی زەمینا ھەر شۆرشەکی بەیتر و ئارمانجین نیشتمانی پاراستیتەر دکەت. ئەف چەندە د چارچووئی ریکخستنیا جفاکی بۆ شۆرشێ دەیتە شوپاندن، ئانکو ریکخستنیا گروپین جوراوجورپن جفاکی دناف بەرەبەکی ئیکگرتی دا مەرجهکی پێشوختە بۆ دەستپیکا ھەر شۆرشەکی.^(۴)

بەرھەفکر و ریکخستنیا جفاکی، ب تاییەت د چارچووئی ھیزا فیزیکی دا، بۆ بلندکرنا گازیان و نەرازی بوونی ژ بووی دەستەبەرکرنا مافان رەنگفەدانا خواستە کین کلتوری، جفاکی، میژوووی، سیاسی- ئابوری یا پینگەھێ ھەر نەتەوہیەکی یە. پیندقییە ریکخستنیا جفاکی ریکخستنیا ل سەر بنیاتێ ھەیکەلێ جفاکی یێ افقی بیت، ئانکو گرنگیدان ب ناسناما نافخۆیی جفاکی (ب ھەمی گروپین جوراوجور دناف جفاکەکی دا) بەیتە ھەلسەنگاندن. دەما ریکخستنیا جفاکی خۆ ژ قوناغا افقی دەرباز کر د وی دەمی دا

(1) Geoff Andrews and Michael Saward (2005), 'Nationalism, Self-determination and secession', in: Geoff Andrews and Michael Saward, *Living Political Ideas* (Edinburgh: Edinburgh University Press, Open University), p. 7.

(2) ئەف پینج ستوینە ب فی رەنگی نە: بەرژوہندی، ریکخستن، مۆبیلیزەکر، فرسەند و چالاکیین کۆم. بۆ پتر زانین ل سەر ئەفان پینج ستوینین چالاکیین کۆم بۆ شۆرش و سەرھەلدانان بنیرە:

Charles Tilly (1978), *From Mobilization to Revolution* (New York: Random House New York, The University of Michigan).

(3) ھەمان ژیدەر، ل. ۷

(4) Sinisa Malesevic (2013), *Nation-States and Nationalism: Organization, Ideology and Solidarity* (Polity Press), pp. 13-15.

دى رېڭخستنا عمودى يا جفاكى دەست پى بيت، ئانكو پەيوەندى و تېكەلېن جفاكە كى دگەل جفاكە كى دېتەر ("ئەم" و "ھىن") كو بنەمايىن ئەتتىكى يىن ئەفان ھەر دوو جفاكان ژ ئىك جودانە.^(۱) بزاڧىن رزگارېخوۋازى يىن كوردى ل سەردەمى مۇدېرنىتە ب خواندنا تىگەھى "ئەم" و "ھىن" دەست ب شۇرسان كرىيە، چوونكە "ئەوان" مافىن كلتورى و ب تايبەت سىياسى بدەست خست و مافەك رەوايە كو تىگەھى "ئەم" ژى يەكسانى تىگەھى "ھىن" بېت.

رېڭخستن ھەيكەل جفاكى دەستىشان دكەت بۇ بەرھەفيا كارېن كۆم و بۇ فى مەرھەمى ھەول و بزاڧان دكەت كۆم دەنگىە كى فەراھەم بكەت. بۇ ھەونە دامەزراو و ئورگانىت دناڧ شۇرشى دا (پارتىن سىياسى و ب تايبەت بەرھەپى لەشكرى) بۇ كۆمكرن د چارچوۋى ئارمانجا تىكگرتى دا ژ كارېن گرنگىن رېڭخستنى يە. ھەرەسا شىۋازى دەستىشانكرن و ھەلبۇرتىن كەسان دناڧ ئورگانىت جوراوجورېن پارتايەتى دا، ب تايبەت سەركردايەتى و ئەندامىت مەكتەب سىياسى، ل سەر شىۋازى ئورگانىك پىدڧىيە بېيەنە رېڭخستن، ئانكو ل سەر بنەمايى ھەلبۇرتىن سىستىماتىك ئەندامىت لژىن خۇدان سەرەورى بېيەنە ھەلبۇرتن. ئەركە كى دىيىن گرنگى كارېن رېڭخستنى دابەشكرنا دەستەلاتى يە دناڧ ئورگانىت جوراوجورېن پارتايەتى و ھەرەسا لەشكرى دا.^(۲) مەگكى بارزانى ب باشى ھەست ب ھەبوونا رېڭخستنە كا بېيەنە دناڧ ئورگانىت پارتايەتى دا كرىبوو و دزانى رېڭخستنا پارتايەتى ئىك ژ گرنگرتىن رېرەوېن سەركەفتنا ل پشت ھەر بزاڧە كا رزگارېخوۋازى يە. بارزانى ب فى رەنگى فى مژارنى د ھەلسەنگىنىت، "ھىچ سەرەويەك بەبى قىادەى حزبىكى مونەزەم ناجىح نابى."^(۳) ئەگەر ئەڧ رېڭخستنە دناڧ رېزىن پارتى دىموكراتى كوردستان دا، سەركىشا شۇرشا ئەيلوۋلى دكر، ب شىۋەيە كى سىستىماتىك ژى نەبوويە (وەك ھەلبۇرتن)، بەلنى ھەلبۇرتن و دابەشكرنا دەستەلاتى دناڧ ئورگانىت پارتايەتى و لەشكرى دا دەھاتنە ئەنجام دان.^(۴)

(1) Avner Greif (1994), 'Cultural Beliefs and the Organization of Society: A Historical and Theoretical Reflection on Collectivist and Individualist Societies', *Journal of Political Economy*, 102 (5), pp. 912-50.

(2) Angelo Panebianco (1988), *Political Parties: organization and power* (Cambridge: Cambridge University Press), pp. 262-67.

(۳) محەمەد مەلا قادر (۲۰۰۷)، خەباتنامە - كورنە مېژوۋى پارتى و كولتورى بارزانى نەمر، دەزگای چاپ و بلاوكردەنەوى ئاراس، ھەولېر، ل. ۲۶

(۴) ل سەردەمى شۇرشا ئەيلوۋلى پارتى دىموكراتى كوردستان ب فى رەنگى كۆنگرە رېڭخستىبون: كۆنگرە شەشى ل ۱۹۶۴ ل قەلادىڧى، كۆنگرە ھەفتى ل ۱۹۶۶ ل گەلالە، كۆنگرە ھەشتى ل ۱۹۷۰ ل ناڧىردان. ئەڧ چەندە دياردكەت كو پارتى دخواست ل كۆرەيپ ئەوان كاودانتىن سىياسى و سەربازى خۇ بگونجىنىت و دناڧ ئەفان كۆنگران دا، چ ب رېكا ھەلبۇرتن يان دەستىشانكرن، ئورگانان چالاك و بىاران بدەت. بۇ زۇرتىر پىزانىن ل سەر كۆنگرتىن پارتى دىموكراتى كوردستان بىتېرە مالپەرى ئەلكىرتۇنى يىن فى پارتى:

<http://www.kdp.info/p/p.aspx?p=6&l=13&s=010100&r=347>

تهوهری سییی: مۆبیلیزه کرن

ل گور دیتنا چارلیس تایلی (Charles Tilly)، مۆبیلیزه کرن پیفازویه که کو گروپه ک کنترولا کۆم ل سهر ژیدهران بۆ چالاکیان درست دکهت، چالاکرنا ههمی ئەو کهل و په لاین پیدقی بۆ دابه شکرنا بهرژه و هندیان یان ژی ژیدهرین د خزمهتا چالاکیین کۆم دا بیت. (1) ئەفه قی چهندی دیار دکهت کو مۆبیلیزه کرنا ههر بزافه کئی پیدقی ب کۆمه کا چالاکیین کۆمه دا بشیت ههندهک بهرژه و هندیان هه قهشک د خزمهتا ناسناما نیشتمانی دا نارمانج بکهت. په یفا دووی، ژیدهر: ههمی کهل و په لاین هاریکار (مادی یان نه-مادی) بۆ ئەنجامدانا چالاکیان دهینه هه ژمارتن وهک ژیدهر و ئەف ژیدهرانه دبنه ئالاقین چالاکیان، بۆ ههونه - مروّف، پاره، جل و بهرگ، کهل و په لاین سه ربازی، خارن و فه خوارن، راگه هاندن و... هتد. (2) ئەفجا لۆیک د قی چهندی دا یه کا چهنایهتی و چاوانیا بزافه کا رزگار یخوازی مۆبیلیزه کرنا ژیدهران ریکدئخیت بۆ دهسته بهر کرنا نارمانجین نه ته وهیی؟.

زه حمه تترین و پر ئالۆترین پرسا مۆبیلیزه کرنا هیزا جفاکی بۆ شۆرش ل سهرده مئ شۆرشا ئەیلوولی ژ سه چاوپن مروّفی د بهر یه کئی ئیکگرتی دا پینکدهیت. ریزا هه ره زوړا هیزین چه کدار یین شۆرشا ئەیلوولی، پشمه رگه دهینه نیاسین، ژ هوزین جوراوجور پیکهاتبوون و چاوانیا ریکخستن و مۆبیلیزه کرنا ئەفان د بهر یه کئی ئیکگرتی دا کارهک ب ساناھی نه بوو. ب تایهت ل بهری شۆرش پهرت و بهلافیه کا بهرجاف دناف هوزین کوردی دا هه بوون و گه لهک ژ ئەفان هوزان دژبه ریت ئیک بوون. مسعود بارزانی قی پرسی ب گرنکیشه ب قی رهنگی شۆرفه دکهت، "نه بتنی دناف تیکرایا هوزان دا، به لکو دناف هیهچ هوزه کئی دا هه لویست ئیک نه بوو." (3) قوناغا بهری شۆرش قوناغهک بوویه کو هوزین کوردی کاریگه ریه کا بهیز ل سهر ژبیانا رۆژانه یا پیکهاتین جفاکی هه بوو و ئەف دیاردین جفاکی ب ساناھی گورانکاری ب سهردا ناهیت، چونکه دیاردین جفاکی پیدقی ب پیفازویه کا درێخابه نه. هه رچه نده شۆرش ل ژیر سه رکردابه تی یا ئیکگرتی بوو، به لئ ب شیوه یه کئی گشتی پشمه رگه د چارچووفی هوزان دا هاتبوونه ریکخستن و مۆبیلیزه کرن.

ناسیونالیزم ههندهک ستوینان وهک میکانیزمین سیاسی ب فهر دینیت بۆ ریکخستن و مۆبیلیزه کرنا بزافین رزگار یخوازی، چار ژ ئەفان میکانیزمان ب قی رهنگی نه:

1. ریکخستین جوراوجورین جفاکی-سیاسی، پهروه دهیی و سه ربازی یین ب باندور،
2. بهرژه و هندیان هه قهشک و هه قپار،

(1) Charles Tilly 1978, p. 7.

(2) David Romano (2006), *The Kurdish Nationalist Movement: Opportunity, Mobilization and Identity* (Cambridge: Cambridge University Press), p. 12.

(3) مسعود بارزانی ۲۰۰۴، بارزان: بزوتنه وهی رزگار یخوازی کورد، شۆرش ئەیلوول ۱۹۶۱-۱۹۷۵، بهرگی سییه م، به شی به که م، چاپخانه ی وهزاره تی پهروه ده - هه ولیر، ل. ۳۳

3. ژېدهرېن هه مه لايه نه يېن پېدقې ل بهردهست، دهرفته تېن سياسي (نافخوېي و دهره كي).⁽¹⁾ سهره رايې قې چهندي كل و په لېن پېدقې (چ د بوارې فيزيكي، وهك پېشمه رگه، و نه خامسه چ د بوارې ئالاقېن مادي) بو رېكخستن و موبيليزه كرنا هيزېن چه كدار بو شوړشا ئه يلوولې ل بهردهست نه بوون،⁽²⁾ بهلې خو باوهر يا تاك تاكي كورد يېن د شوړشې دا و باوهرې ب مافېن "نهم" كو پېدقېه "هين" په سهند بكن گه هشت ئه نجامه كې كو ناسيؤناليزما سياسي خه يالې بو دادرېژيت، ئه فجا ناسيؤناليزما سياسي يا كوردان ل سهرده مې شوړشې چهندي يا بهيزه يان يا لاوازه دبېته پرسهك ديتر. چي تبېت ئه ف خو باوهرېه ب قې سهرچاوې كاريگه ري كرېيت ئهوا سيمؤن فلاين (Simone Flynn)، هه لسه نگاندن بو كرى ده ما دبېژيت، "سهركه فتن گردياييه ب هه يكه لې نافهنديگري".⁽³⁾ ل ژېر سهركرديا تيا مصگفي بارزاني، سياسي تارباردانا شوړشا ئه يلوولې ب هه يكه له كې بهيز يې نافهنديگري هه فبهست ببوو و ئه ف چهندي زه روويه ته كا گرنگه بو دهر بازبوون ژ قوناغېن فه گوهاستني و پېداگرېكرن ب ده ستهك فتن شوړشې.

موبيليزه كرن بزاقان دكته گه له ك ميكانيزمان بو رېكخستنا هيزا جه ماوهرې ده سته بهر بكهت، هه ر وهك ل سهرې ناماژه هاتيه كرن كو هيزا له شكري ئيك ژ ميكانيزمېن گرنگه، بهلې پېنگا قېن جوراوجورېن سهرخستنا هيزا دپلؤماسي بو موبيليزه كرنا دينامويا شوړشې ژ گرنگيا هيزا له شكه ري كيتر نينه.⁽⁴⁾ بو قې مه رهمې، سهركرديا تيا شوړشې ب رېكي كنه نالېن دپلؤماسي بزاقكرن زه مينه كا گونجاوي بو بهرپاكرنا شوړشې فه راهه م بكن و ههم ژي ل سهرده مې شوړشې كه نالېن دپلؤماسي رېكخستن و موبيليزه كرن بو بجه ئيانا ده ستهك فتي ن شوړشې. بو نمونه، موبيليزه كرنا ئه فان هه ولېن دپلؤماسي بو پېشقه برنا دوزا شوړشې هاريكار بووينه: سهره دانا بارزاني بو ئيكه تي يا سو فتي ل سالا 1909 ئي و خورتكرنا په يوه نديان دكهل سو فته تي ئيك ژ بزاقېن دپلؤماسي بو بو مه رهما ده سته بهر كرنا پشته فاني ب بو دوزا كوردې. ئه ف چهندي ژي بوو ئه گهر كو ده وله ته كا زلهيزا وهك سو فته تي بو جارا ئيكې د ميژوويا بزاقا رزگار يخوازي يا گه لې كورد دا كيشا كوردې ل سالا 1963 ئي كره دكارې گه نكه شا جفانا ئه وله كاري يا نه ته وېن ئيكگرتي دا.⁽⁵⁾ يان نوېن ئراتيا شوړشې ژلاي عسمت شريف وانلي ل ئه وروپا و شه فيق قه زاز

(1) Charles Tilly 1978.

(2) د ناف هندهك بوچوون و دكومېنتان دا ئه ف چهندي ده يته ديتي، بنېره: مسعود بارزاني 2004

(3) Simone I. Flynn (2009), 'Resource Mobilization Theory', *Theories of Social Movements*, Publisher EBSCO, p. 112.

(4) Sebastian Hellmeier (2021), 'How foreign pressure affects mass mobilization in favor of authoritarian regimes', *European Journal of International Relations*, Vol. 27 (2), pp. 454-55.

(5) Yaniv Voller (2012), *From Rebellion to De Facto Statehood: International and Transnational sources of the Transformation of the Kurdish National Liberation Movement in Iraq into the Kurdish Regional Government* (Doctoral thesis, London School of Economics and Political Science University), P. 117.

وہك نوښه رښ شورشې ل ئەمریکا باشتړین مومونه نه بو موبيليزه كرنا هيزا دپلوماسی بو سه رخستنا نارمانجین شورشې.

موبيليزه كرن ل پشتی رښخستنې دهيت، ههروهك ناسيوناليزما سياسی ل پشتی ناسيوناليزما كلتوری دهيت. د گهلهك بيا فان دا ته مامكه رښ ټيک دوو نه و ههروهسا ههفكارن بو سه رخستنا نارمانجه كښ، بهلې د هه مانده مدا چالاكښ وان ژ ټيک ديار كړينه. بو مومونه، نه گهر رښخستن كار ل سهر درستكرنا پښهاته يه كا ټيگرتی دناف پښهاتين جوراوجورښ جفاکی دا نه كهت دښ ټيگرتی موبيليزه كرن ب زه ممت و ههروهسا ب ساناهی ناييت بو هاندانا جفاکی به ربهف شورشې. شورشاهه يلوولې هندهك ژ نه فان كاريگته رښ رښخستنې، وهك پښهاتين نايي-نه تنيکی د به ربه يه كښ ټيگرتی دا، فه راهه م كړبوون كو موبيليزه ژي ب نه رښ خوراييت. ل سهر في بنياتي، مسعود بارزانی د په رتووكا خوي ب نرخ دا (بو ميژوو)، شورشاهه يلوولې ب شورشه كا كوردستاني و د هه مان ده مدا عيراقی بناف كړييه، نهك بتني وهك شورشاهه كوردان. نهف چه نده هه م دروشمي شورشې دا دهيتته دي تن (ديموكراسی بو عيراق و نو تو نو می بو كوردستان)^(۱) و هه م ژي ب شيويه كښ گشتی، دناف چه په ربه كښ پيشمه رگه ی دا ل سهرده مي شورشاهه يلوولې گهلهك جارن پښهاتين نايي-نه تنيکی دهاتنه دي تن (كورد، عه ربه، مه سيحي، ټيزدی، مسلمان و... هتد).

ته وه رښ چارښ: بزافا رزگاربخوازی وهك فاكته رښ موبيليزه كرنې

شورشاهه يلوولې، ل سالا ۱۹۶۱ ښ ده ست پښ بو و ل سالا ۱۹۷۵ ښ ب دويماهی هات، ټيک ژ گرنگتړين بزافين رزگاربخوازی يا گهلې كورده، ب حكمي في چه ندي بزافه كا سه رتاسه رې و ل ژير سه ركردايه تيبيا ټيگرتی بو، ل زاخو هه تا خانه قين. مه ربه م نه و نينه كو د في خالي دا ميژوو يا شورشاهه يلوولې بهيتته هه لسه نكاندن بهلكو زورتر دي فه كولين ل دوور نه وان گوتارښ ناسيوناليزما ب تايبه ت يا سياسی بن كو د چارچوو في رښخستن و موبيليزه كرنې دا هاتينه نه خشاندن، ژ هه ميا گرنگتر به ندين رښكه فتنا ۱۹۷۰ ښ يه. رښكه فتنا ۱۱ ښ ئادارا ۱۹۷۰ ښ بو بزافا رزگاربخوازی يا كوردان ده سته كفته كښ گرنگتړ سياسی، نابوری، جفاکی، ميژوي و... هتد دهيتته هه ژمارتن. قوناغه كا نو يي يا سياسی يا گهلې كوردستاني ده ست پښ بو، نهف پارچا كوردستاني گه هشت ب به شهك ژ مافين نه ته وه يي.^(۲) ب تايبه ت ناسيوناليزما كوردی ل پشتی في رښكه فتني خو د بلندتړين پښگه م هيزي دا دبنييت.

(۱) مه سعود بارزانی ۲۰۲۰، بو ميژوو (هه ولير: روکسانا، چاپی دووهم، تشريني يه كه می)، ل. ۳۷

(۲) هه مان ژيدهر، ل. ۳۴

ب شیوهیه کئی گشتی، ناسیونالیزم دوو دیاردان شروقه دکهت یان ب رهنگه کئی دیت، ناسیونالیزم بزافان دکهت ل سهر دوو ریکنین ته مامکه ریته هه قودو میکانیزم و ئالافان ریکیبخت بو مسوگه رکرنه ئارمانجیت نه ته وه یی. ئەف ههر دوو دیارده ب فی رهنگی نه:

1. هه بوونا هه لویستان ژلایئ ئەندامین نه ته وه یه کئی بو هه لگرتنا خه ما ناسناما نیشتمانی.
2. کریارین ئەندامین نه ته وه یه کئی بو ب دهستفه ئینانا مافن-چاره خوئفیس (self-determination)⁽¹⁾ مرووف لشیته ئەنجامین ئەفان ههر دوو خالان د ریکهفتنا ۱۹۷۰ئ هه لسه نگاندنئ بو بکهت. بن گومان ئەف ریکهفتنه ل ژپر سه رکردایه تیا ئیکگرتی و د چارچووئی فلهسهفا سیاسهتا نافه ندگیری دا هاته واژوکرن. هه ژی گوتنئ یه ئەف ریکهفتنه ژ (۱۵) مادان پیکدهیت و گهنگه شا هندهک ژ ئەفان مادان ب رهنگی خواری دئ هینه گهنگه شه کرن، بن گومان دناف ئەفان مادان دا هه م گوتارا ناسیونالیزما کلتوری دهیتته دیت و هه م ژی ناسیونالیزما سیاسی. بو نموونه، مادئ (۳) زورتر وهک گوتارهکا کلتوری یه به لئ مادئ (۱۴) گوتارهکا سیاسی یه.

ئیک ژ گرنگترین ئالافین کو ناسیونالیزم وهک میکانیزمه کئی سیاسی و ئایدیولوژی بکار دئینیت هه بوونا زمانه کئی ئیکگرتی و نفیسیکی یه بو نه ته وی. ناسیونالیزم هه می بزافان دکهت ژ زارافین جوراوجور زمانه کئی ئیکگرتی به رههف بکهت و ئەف چهنده د مادئ (۱)ئ یا ریکهفتنا دنافهرا حکومهتا عیراقئ و سه رکردایه تیا شورش رهنگ فه دایه ده ما دبیزیت، "په سه ندرنا زمانئ کوردی وهک زمانه کئی فه رمی ل هه ریمنین کو زورینه کوردن."^(۱) مادئ (۴) ئاماژه ب به شداریا کوردان دناف دامه زراوین حکومهتا نافه ندی و ههروه سا دناف له شکه ری نیشتمانی یئ عیراقی دا دکهت. گرنگی دان ب کلتورئ کوردی و دبستان و پهروه رده ل سه ر بنه مایئ زمانئ کوردی ژ تایبه تمه ندییا مادئ (۳) پیکدهیت.^(۱) مادئ (۳) زورتر د چارچووئی ریکهختنی هه لسه نگاندن بو دهیتته کرن و په یوه ندییه کا بهیز ب ناسیونالیزما کلتوری هه یه، به لئ مادئ (۲) د چارچووئی موبیلیزه کرنئ دا دهیتته شوپاندن و تیکه لداره ب ناسیونالیزما سیاسی.

(1) Nenad Miscevic (2020), "Nationalism", *The Stanford Encyclopedia of Philosophy*, Edward N. Zalta (ed.), URL = <<https://plato.stanford.edu/archives/fall2020/entries/nationalism/>>.

(2) Sophia Isabella Wanche (2002), *Identity, Nationalism and the State System: the Case of Iraqi Kurdistan* (Doctoral thesis, Institute for Middle Eastern and Islamic Studies, Durham University), P. 27.

(۳) هه مان ژیدهر.

ناسناما گەل ھەقەسەتە ب جگرافيا سياسى يا دياركرى كو گەل رەسەن ل وئ ھەرئەم دەستەلدارىن ل خۆ بکەت و ئەف چەندە وەك گۆتارەكا گرنگا ناسیۆنالیزما سياسى دەیتە شوپاندن. ژ بەر گرنگیا قى گۆتارى، مادى (۴) رىككەفتنا ۱۱ئى ئادارا ۱۹۷۰ئى ديار دکەت كو "ھەرئەمیت زۆرىنە كورد بن پیدفیه ھەمى فەرمانبەر ژ كوردان بن يان ژى ب كوردى دان و ستاندان بکەن." (۱) مادى (۸) درئە پیدەرى گرنگیدان ب ھەمان جگرافيا سياسى يە بەلئ ب فورمەك دیتەر، ئانكو داکۆکیكرن و پاراستنا خاكا نەتەوئى بۆ ناسیۆنالیزما سياسى ژ گرنگترین پلانین ئایدۆلۆژى يە. ئەف مادە دوپات دکەت كو "ئەو كوردین ل جھین وان ھاتینە دەرختن پیدفیه بزفونە جھین رەسەن خۆ، ئەف چەئدە ھەقەستە ب سياسەتا عەرەبکرن دەفەرین كوردستانی كو ل پشتى سالىن ۱۹۳۰ ژلايئ حكوومەتین جوراوجورین عیراقئ ھاتینە جیەجیكرن.

گۆتارىن ناسیۆنالیزم د ئەفان چەند مادین ھاتینە ديارکریدا ب دویمای ناهین و ئەف گۆتارانە زۆرتەر د چارچووئى پینگەھى بوویەرین سياسى یین وی سەردەمى دا و ھەرەسا ل سەر بنیاتی پینگەھى ئابوری-سياسى و جفاكى یى گەلین كوردستانی ھاتینە نەخشاندن. بۆ گۆتارا ناسیۆنالیزما كوردى يا سەردەمى سالىن ۱۹۷۰يان پرسا خۆدمختارى يان ئۆتۆنۆمى ژ ھەمى پرسان گرنگر بوو، ئانكو ھەر پازدە خالین رىككەفتنى ل دەرورى پرسا "ئۆتۆنۆمى" دگەرن كو د مادى (۱۴)ئى دا ئاماژە ب قى چەندى ھاتیەكرن. (۱) بەخشینا^۲ ئۆتۆنۆمى جەوھەرى بنیاتی ئارمانجا شۆرشى سەرراستكر كو سەرۆكانیا وئ ژ سلۆگانا شۆرشا ئەیلولئ سەرھەلدایە دەما دبئزیت، "دیموكراسى بۆ عیراق و ئۆتۆنۆمى بۆ كوردستان." بەلئ پرسا دیموكراسى تىگەھەكئ شاسە بۆ كاودائین وی سەردەمى عیراق و كوردستان تیدا دەر بازدر كو ھەتا ئەفرۆ يا بەردەوامە.

ئەف پرسا خۆرئقەبرنى بەرەخت وەك ئالاھەلگرى گۆتارا ناسیۆنالیزما سياسى ل دەرورى نافەراستا شۆرشى بەرھەفى بوو ھاتیەكرن و د گۆتارا عسمەت شەریف وانلى، نوپنەرى شۆرشى ل ئەورۇپا، دا رەنگقەدايە. ئىك ژ خالین گرنگین وانلى ھەلسەنگاندن بووكرى و د ھەمان دەمدا وەك ئارمانجا ناسیۆنالیزما سياسى دەیتە ھەژمارتن پرسا "سەرورى يا دەولەتئ (state sovereignty) يە، بەلئ زۆرتەر مەرەما سەرورى يا نافخۆ (internal sovereignty) يە، دەما دبئزیت: "ھەرئەمیت ئۆتۆنۆمى ژ پینچ پارئزگەھان پىكەھیت و ستوینین گرنگ كو ئۆتۆنۆمى ل سەر دەیتە ئافاكرن دەستەلاتا ياسادانانە،

(۱) ھەمان ژیدەر.

(۲) ھەمان ژیدەر، ل. ۲۸.

(۳) ھەمان ژیدەر.

ئەو ژى ب رىكا ھەلبۇزرتان دەستەبەر دىيىت، و جقاتا جىئە جىنكارە." (۱) وانلى، ھەرۈسە درىژە ب گۇتارا ناسىۋناليزمى دەت و داکۇكىي ل سەر "كاروبارپىن دەرفە و بەرگرى دى ل ژىر كىترولا حكوومەتا نافەندى بيت"، (۲) و ئەف چەندە ۋەك بەلگە دەپتە ھەژمارتن كو شۇرشى، ژ بەر كۆمەكا ئەگەرپىن نافخوۋى و دەرهكى، داخووازا سەرۋەرى يا دەرهكى (external sovereignty) يان دەولەتا سەربخو نەكرىە.

درستكرنا لەشكەرەكى ئىكگرتى، گریدانا تۆرىن پەيوەندىپىن جوراوجور ب سەركردايەتيا ئىكگرتى، پەرۋەردە و خویندەۋارى ژ ئالاف و پىنگاڤىن ناسىۋناليزمى دەپتە ھەژمارتن و ب ئەفان رىكاران قونغا رىكخستنا سىاسى يا نەتەۋەپەكى بەرەف ئاقارەكى گەشەتر دەت. بۆ نوونە، رىچارد كاتم (Richard Cottam)، ھەبوونا لەشكەرەكى رىكخستى و ئىكگرتى ژ بوۋى سەرختنا پلانپىن ناسىۋناليزمى د خزمەتا نەتەۋى دا ب مەرەك سەرەكى دىنپىت، بەلى ب تىن ھوزپن كوردان شىان ھىزا سەربازى فەراھەم بكن. (۳) ئانكو ئەۋ چىنا نافەراست، ئەگەر ھەبىت، يان چىنا بژاردە، بەراورد دگەل سەرۋك ھوزان، ب شىۋەپەكى گشتى د ۋى ئاستى دا نەبوون ھىزا سەربازى كۆم بكن. بى گومان، گۇتارا ناسىۋناليزما سىاسى ل كوردستانا عىراقى زۆرتەر كارىگەرى ل سەر جفاكى كوردى درستكرىە بەراورد دگەل گۇتارا ناسىۋناليزم ل پارچىن دىپن كوردستانى. (۴)

گۇتارا ناسىۋناليزما كوردى ل سەردەمى شۇرشا ئەيلوۋلى زۆرتەر نەبوو قوربانىا پرسگرىكىن نافخوۋى شۇرشى، ب ھەر ئەگەرەكى ھەبىت: چ ل سەر بنىاتى قى چەندى كو ھندەك سەركردىن شۇرشى ل ھندەك دەفەرىن كوردستانى دژبەرىا سەركردايەتى يا شۇرشى دكرن، يان د بىافى رىكخستى و مۆبىلپەزەكرنى دا د ئاستەكى پىدقى دا نەبوون و... ھتد. بەلى، ب شىۋەپەكى گشتى، شۇرشا ئەيلوۋلى بۆ قوربانىا پرسگرىكىن مەملانا سىاسەتا نافدەۋەلەتى كو دەستپىكا شۇرشا ئەيلوۋلى ھەفدەمە دگەل تۆماركرنا بىندترىن گرژى و مەملانا دىنەفەرا ئەمرىكا و ئىكەتى يا سۆفپەتتى دا ل سەردەمى شەرى سار، ب تايپەت ل سالىن ۱۹۶۰ئى. مەملانا دەۋلەتپن زلەپىز (ب تايپەت ئەمرىكا و ئىكەتى يا سۆفپەت) ل سەردەمى شەرى سار (۱۹۶۷-۱۹۹۱) گەلەك دەفەرىن جىھانپى كرنە قوربانىا پارستن و گەشەكرنا بەرژەۋەندىپن تايپەت، ژ پارچەبوونا كۆرىا بۆ دوو بەشان ھەتا دگەھىتە تىپىت ل چىنى و شەرى فىتنام و پارچەبوونى

(1) Israel T. Naamani (1966), 'The Kurdish Drive for Self-Determination', *Middle East Journal*, Vol. 20, No. 3, P. 290.

(۲) ھەمان ژىدەر.

(3) Richard M. Cottam (1979), *Nationalism in Iran* (University of Pittsburgh Press), P. 72.

(4) Israel Naamani 1966, P. 287.

... هتد. كيشا كوردى ژى ل سهردهمى شۆرشا ئهیلوولئ بۆ قوربانیا ئهفان پرسین نافدهولهتی كو ب ريككفتنا جزاير ل سالا 1970ئى هاتیه بنافكرن.⁽¹⁾

ئەنجام

ناسیۆنالیزم پیدایگىرى ل سهر ناسنامه یا عاتفی و واقعی ل دوور پرسین دهولهتی دکهت، ئەف پیدایگىریه زۆرتەر د چارچووئى دابهشکرنا زمان، کلتور، بها و نرخ، ئاین، سنوور و... هتد دناف نهتهوهکا ئیکگرتی بۆ ئارمانجهکا دیارکری دا دکهت. ناسیۆنالیزم ههستا وهفاداری بۆ ریکخراوین نافدهولهتی، وهك نهتهوین ئیکگرتی، یان ریکخراوین نهحکومی نینه و ب تاییهت چ وهفاداری بۆ ئومهتا ئیکگرتی یا ب نافى ئابنی نینه، بهلى ئاین وهك ئامرازهکى گرنگى ناسیۆنالیزما کلتوری و ب تاییهت یا سیاسی یه بوو گههشت ب ئارمانجین نهتهوهی. ب شیوهیهکى گشتی، ناسیۆنالیزما کوردی ناسیۆنالیزمهکا راستهقینهیا ب رامانا وهرگرتنا راستهوهوویا مفاوهرگرتن ژ پرهنسیپین ناسیۆنالیزما ئهوروپى نینه، بهلكو زۆرتەر ب ریکا ناسیۆنالیزما سیاسی نهتهوین بالادهست ل دهفهره رۆژهلاتا نافین (تۆرك، فارس و عهرهبان) ژ پرهنسیپین ناسیۆنالیزما سیاسی هشیار بوویه، ب تاییهت ل سهر بنیاتی ناسناما فهلسهفا کومهلناسی یا سیاسی "ئهم" و "هین" هاتیه نهخشاندن. ب شیوهیهکى گشتی، ههتا بهری جهنگا جیهانی یا ئیکى کاریکتهرین کلتوری و ئابنی بوو ناسناما کوردی گرنگیهک تاییهت ههبوو، بهلى پشتی جهنگى جیهانی یى ئیکى کاریکتهرین سیاسی یین ههقهبهست ب پرسین سنوور و بنهمایین دهولهت-نهتهوه بوو ب وهرچهرخانهکا گرنگا بنهمایین ناسناما سیاسی یا کوردان.

زۆرینا بزاقین رزگاریحوازی یین کوردان جفاکى کوردی و دهندهک ئاستان دا کوردستانی ب ئاوایهکى بهرفرهه پشتهفانیا شۆرشان کرییه، بهلى سهرکیشین شۆرشان ئاراستهیی کۆمهکا ئاریشان بووینه کو ب شیوهیهکى گشتی دابهشى فاکتهرین نافخویى و دهرهکی دبن. هیزا ریکخستنی و ب تاییهت مۆبیلیزهکرنا هیزا جفاکی و نهخاسمه سهربازی ل سهر شهنگستى مۆدیرن وهك فاکتهرهکى نافخویى شۆرشى د ئاستهکى پیدفى دا نهبوو. گهلهک جارن دناف بزاقین رزگاریحوازی یین گهلى کورد دا تefلی ههفی دناقههرا هیزا ریکخستنی دگهل مۆبیلیزهکرنى دا دهیتته دیتن و ئەف چهنده دبیتته فاکتهرهکى هاریکار بۆ خوشرنا زهمینین فاکتهرین دهرهکی بۆ لاوازرنا بزاقى .

(1) قوربانیا شۆرشا ئهیلوولئ دناف پرسین نافدهولهتی دا، بئیره پرتووکا بنخ یا :

Bryan R. Gibson (2015), *Sold Out? US Foreign Policy, Iraq, the Kurds, and the Cold War* (Palgrave Macmillan).

راسته گەلەك جاران ھەفكاری و ھەفگرێدان دناقبەرا رێكخستى و مۆبیلیزەكرنى دا دەھتە دیتى و بۆ ئێكلاكرا پرسىن گرنگ پىدقى یە ئەف ھەر دوو تىگەھە تەمامكەرین ئىك بن، بەلئى د ھەمان دەمدە كارى رێكخستى دگەل یت مۆبیلیزەكرنى جیاوازن. بۆ نموونە، رێكخستى ھەول دەت ژ ھەيكەلین جوراوجورین جفاكى ھەيكەلەك ئىكگرتى یى جفاكى دروست بكەت و ئەف ھەيكەل ئىكگرتى رادەستى مۆبیلیزەكرنى دەت بۆ بەرەف شۆرشى، ئانكو كارى رێكخستى دروستكرنا ھەيكەلى یە و كارى مۆبیلیزەكرنى ھەيكەلى بەرەف شۆرشى دەت. ئەف جیاوازیە ب دروستى دناقبەرا ناسیۆنالیزما كلتورى و ناسیۆنالیزما سیاسى دا دەھتە دیتى، ناسیۆنالیزما كلتورى زۆتر ھەفگرێدانا ھەیە ب ھىزا رێكخستى و ناسیۆنالیزما سیاسى زۆتر پەيوەندىیا ھەبى ب مۆبیلیزەكرنى .

ل دوور بزاقین رزگاربخوازی یین كوردان ل سەدى بیستى، دىسكۆرسا نىشتىمانى ل سەر بنیاتى كۆمەلناسى یا سیاسى گورانكاریین رىشەبى بۆ كىشا كوردى دەستەبەر نەكرن. ب شىوہەكئ گشتى، ئەف بزاقین رزگاربخوازی یین كوردان ھەمى ئەتنيك و ئاین-مەزھەب (سونى، شیعە، ئىزدى و... ھتد) و ئەتنيك-زمانى (كرمانجى، سورانى، زازاكى، ھەوارمى و... ھتد) دناف سنوورەكئ سیاسى یى ب نابقى ناسناما نىشتىمانەكئ ئىكگرتى دا ھەلنەكرن. بەلئى ئەگەر بەراوردیەكا سیاسى بوو ئەفان بزاقین رزگاربخوازی ل سەدى بیستى بكەين، شۆرشا ئەیلوولئ ئىك ژ كارىگەرتىن شۆرشان بوویە كو حكۆومەتا نافەندى مەجبور ب پەسەندكرن و دانپیدانا فەرمى یا مافین كلتورى و سیاسى یین گەلئ كورد كر. شۆرشا ئەیلوولئ ب رىكا ھىزى (پىشمەرگە، سەركردايەتیا ئىكگرتى، خۆباوہرى یا تاك بەرەف كۆم ب دوزا نەتەوہبى و... ھتد) حكۆومەتا عىراقى تەسلىمى ئىرادا خۆرئقەبرنا سیاسى و ئىدارى یا بنابقى "ئۆتۆنۆمى" كر و ل سەر ئاستى جفاكى نافەولەتى بوو ب دىفاكتۆبەكا فەرمى.

ل سەر كۆمەكا ئەگەران نىكو ب سەر ئۆتۆنۆمى یا شۆرشا ئەیلوولئ ھات، بەلئى ژ ھەمیا گرنگتر فاكترین دەركى دەورەكئ ھەرى سەرەكى ھەبوو ژبووین سەرگرتنا قئ نىسكۆبى. راستە ل سەر گۆتارا ناسیۆنالیوما كوردى ل پشتى رىككەفتنا جزاير ل ۱۹۷۵ئى رەشبینىك سىبەرا خۆ راكىشاند بوو و ئەو ھىزا ئىكگرتى، د ھەمى بىافان دا، پارچە پارچە بۆ، بەلئى درىزەپىدەرى گۆتارا ناسیۆنالیزما شۆرشى (ب فۆرمەكئ دیتى) بۆ ئىك ژ ئەگەران كو حكۆومەتا عىراقى ل پشتى ۱۹۹۱ئى جارەكا دى ھزرا دوبارە ساخكرنا ئۆتۆنۆمى یى بۆ دەفەرین كوردى چالاك بكەت. ھەرەسا، رىزبەندى و پىنگاقتىن كو ناسیۆنالیزم گۆتاران بەرجەستە دكەت، ب ئاواپەكئ سىستماىك دناف گۆتارین ناسیۆنالیزما كوردى دا ب زەلالى ناھىتە دیتى، ئەگەر بەھتە دیتى ب لەنگى دەربازى قوناغ ب قوناغان بوویە. ب ھندەك پەیقین دیتى، گۆتارا ناسیۆنالیزما كوردى رىرەوہك راست و موكۆم و بەردەوام نەبوو، ژبەر ھندى ل بەرى شۆرشى، ل ناف شۆرشى و ب تايبەت ل پشتى شۆرشا ئەیلوولئ و ھەتا نوكە ناسیۆنالیزما كوردى گۆتارەكا ھەفكرتى و بنبەست نەبوویە .

لیستا ژیدەرا :

1. Andrews, Geoff and Michael Saward (2005), 'Nationalism, Self-determination and secession', in: Geoff Andrews and Michael Saward, *Living Political Ideas* (Edinburgh: Edinburgh University Press, Open University).
2. بارزانی، مەسعود (۲۰۲۰)، بۆ میژوو (هەولێر: روکسانا، چاپی دووهم، تشرینی یەكەمی)، بارزانی.
3. مسعود (۲۰۰۴)، بارزان: بزوتنەوهی رزگاریخوازی کورد، شۆرشێ ئەیلوول ۱۹۶۱-۱۹۷۰، بەرگی سێهەم، بەشی یەكەم، چاپخانە ی وەزارەتی پەرۆردە - هەولێر.
4. Canovan, Margaret (1996a), *Nationhood and Political Theory* (Cheltenham: Edward Elgar).
5. Cottam, Richard M. (1979), *Nationalism in Iran* (University of Pittsburgh Press).
6. Edmonds, C. J. (1971), 'Kurdish Nationalism', *Journal of Contemporary History*, Vol. 6, No. 1.
7. Flynn, Simone I. (2009), 'Resource Mobilization Theory', *Theories of Social Movements*, Publisher EBSCO.
8. Gibson, Bryan R. (2015), *Sold Out? US Foreign Policy, Iraq, the Kurds, and the Cold War* (Palgrave Macmillan).
9. Glort, Pabio (2015), 'Cultural Nationalism: How are cultural practices involved in the nation-building process', University of Girona.
10. Greif, Avner (1994), 'Cultural Beliefs and the Organization of Society: A Historical and Theoretical Reflection on Collectivist and Individualist Societies', *Journal of Political Economy*, 102 (5).
11. Harrison, Kevin and Tony Boyd (2003), *Understanding Political Ideas and Movements* (Manchester and New York: Manchester University Press).
12. Hellmeier, Sebastian (2021), 'How foreign pressure affects mass mobilization in favor of authoritarian regimes', *European Journal of International Relations*, Vol. 27 (2).
13. Hobsbawm, Eric J. (1990). *Nations and Nationalism Since 1780: Programme, Myth, Reality* (Cambridge: Cambridge University Press).
14. Hutchinson, John (2013). 'Cultural Nationalism', in J. Breuilly (ed.), *The Oxford Handbook of the History of Nationalism* (Oxford: Oxford University Press).
15. Kohn, Hans (1960), *The Idea of Nationalism: A Study in its Origins and Background* (New York: Macmillan, 5th edition).
16. Leerssen, Joep (2006), 'Nationalism and the cultivation of culture', *Nations and Nationalism*, 12 (4).
17. Malesevic, Sinisa (2013), *Nation-States and Nationalism: Organization, Ideology and Solidarity* (Polity Press).
18. Miscevic, Nenad (2020), "Nationalism", *The Stanford Encyclopedia of Philosophy*, Edward N. Zalta (ed.), URL = <https://plato.stanford.edu/archives/fall2020/entries/nationalism>

19. مهلاقدر، محمهد (٢٠٠٧)، خهباتنامه - كورته ميژووي پارتى و كولتوورى بارزانى نهمر، دهزگاي چاپ و بلاوكردهوى ئاراس، ههولير.
20. Naamani, Israel T. (1966), 'The Kurdish Drive for Self-Determination', *Middle East Journal*, Vol. 20, No. 3.
21. Nerwi, Hawar Khalil Taher (2012). *The Republic of Kurdistan, 1946* (PhD Thesis, Leiden University).
22. Panebianco, Angelo (1988), *Political Parties: organization and power* (Cambridge: Cambridge University Press).
23. Pearmain, Andrew (2020). *Antonio Gramsci: A Biography* (Bloomsbury Publishing).
24. Romano, David (2006), *The Kurdish Nationalist Movement: Opportunity, Mobilization and Identity* (Cambridge: Cambridge University Press).
25. صالح، گوران ئيبراهيم (٢٠١٣)، دۆزى كورد له بازنهى پهيوهنديهكانى ئهمريكا و عيراق، ١٩٧٥-١٩٩٠، ههولير.
26. Smith, Anthony D. (2001). *Nationalism: Theory, Ideology, History* (Cambridge: Polity Press).
27. Spohn, Willfried (2003), 'Multiply Modernity, Nationalism and Religion: A Global Perspective', Volume 51 Issue 3-4.
28. Summers, James (2007), *Peoples and International Law: How Nationalism and Self-determination Shape a Contemporary Law of Nations* (Leiden and Boston: Martinus Nijhoff Publishers).
29. Tilly, Charles (1978), *From Mobilization to Revolution* (New York: Random House New York, The University of Michigan).
30. Vincent, Andrew (1995). *Modern Political Ideologies* (Oxford UK & Cambridge USA, Blackwell, Second edition).
31. Voller, Yaniv (2012), *From Rebellion to De Facto Statehood: International and Transnational sources of the Transformation of the Kurdish National Liberation Movement in Iraq into the Kurdish Regional Government* (Doctoral thesis, London School of Economics and Political Science University).
32. Wanhe, Sophia Isabella (2002), *Identity, Nationalism and the State System*

تنظيم وتعبئة حركة التحرير في سياق القومية:

ثورة ايلول انموذجا (١٩٦١-١٩٧٥)

ملخص :

يركز هذا البحث على تنظيم وتعبئة الأقسام الكردية أبان ثورة أيلول (١٩٦١-١٩٧٥)، وهو موصوف على أساس الخطاب السياقي للقومية. ويرجع ذلك إلى تقييم بعض الأعراف والقيم والمواقف القومية التي تحاول من خلالها تنظيم وتعبئة رموز الأمة في إقامة وضع سياسي رسمي. وإن خيال القومية بالنسبة للأمة في الفترة الانتقالية، هو بذل جهد لتأسيس وتطوير سياسة مركزية التي تعد بدورها أحد الأسباب الحاسمة لتنظيم وتعبئة العمل الجماعي للفئات

الاجتماعية المختلفة. على سبيل المثال، من أجل حركة تحرير الأقاليم الكردية خلال ثورة إيلول في كردستان العراق ومن المفترض أن تتحد هذه المجموعات الاجتماعية تحت قيادة واضحة من خلال المنهج الوصفي وتعبئة الموارد، وعلية فأن هذا البحث يقيم مبادئ القومية، لا سيما فيما يتعلق بأساسيات تنظيم وتعبئة الأمة لتنمية وضمان مصالح الأمة.

Organization and Mobilization of the Liberation Movement in the Context of Nationalism: The Case of Aylul Revolt (1961–1975)

Abstract:

This research focuses on the organization and mobilization of the Kurdish liberation movement in Iraq during the Aylul revolt (1961-1975). This research is grounded firmly on the contextual discourse of nationalism. This is due to the evaluation of norms, values, and nationalism attitudes that through organization and mobilization of the symbols of nation attempt to establish a formal political status. The imagination of nationalism, especially for the nation in the period in transition, is to make an effort to establish and develop centralistic policy. This policy is considered as one of the crucial reasons behind the organization and mobilization of the collective action of different social groups. For example, for the sake of the Kurdish liberation movement during the Aylul revolt in Iraqi Kurdistan, these social groups are supposed to unify under a sole leadership. Through a descriptive method and the method of resource mobilization, this research evaluates the principles of nationalism, particularly on the foundation of organizing and mobilizing a nation to develop and assure the interests of the ambition of nation.

شۆپشى ئەیلوول لە ژمارە (یەکی) گۆڤاری "دەنگی کوردستان"

لیکۆلینەووەیەکە لە ناوەرۆکی گۆڤارەکە

پ. د. ئازاد عویید سالیح

بەشی میژوو/ کۆلیژی ئاداب/ زانکۆی سەلاحەددین - هەولێر

azad.salih3@su.edu.krd

پوختە:

ئەم لیکۆلینەووەیە باس لە گۆڤاریکی دەگمەن و ناوازی شۆپشی ئەیلوولی ۱۹۶۱، دەکات کە لە کانوونی دووئەمی ۱۹۷۵ بەناوی (دەنگی کوردستان) ئەو تاقە ژمارەییە لەلایەن ئەمانەتی گشتی پۆشنییری و پراگەیاندن و لاوان - ئیستگە دەنگی کوردستان لێ دەرچوو، کە بۆ نووسینی میژوو ئەو قۇناغە شۆپشی کوردستان بایەخی زۆری هەبە، لەپرووی ئەوێ بە بارست و قەوارە و ناوەرۆک و بابەتەکانی دەولەمەندە.

کلیبە وشە: شۆپشی ئەیلوول، دەنگی کوردستان، پێشمەرگە.

پێشەکی

ئاداری ۱۹۷۴ - ئاداری ۱۹۷۵، سالیکی تا بلیتی تال و پڕ ئازار و مەینەتی بوو لە میژووی نەتەوێ کورد بەگشتی و شۆپشی ئەیلوولی ۱۹۶۱ بەتایبەتی، سالیکی کۆنای قۇناغیکی زۆر ناسکی دیرۆکی بزوتنەوێ پرگاریخواری کوردە. دەستپێکردنەوێ شەر دواي چوار سال ئاشتی، هاتنەپری ئەو هەموو خەڵک بە هەموو چین و توێژە جیاگیکانی کۆمەڵی کوردەواری، دەتوانین بلیین زۆرەیی هەرە زۆری خەڵکی کوردستان یەک پری بوو، جگە لە پارتی کۆمەنیستی عیراق و هەندی حزبی کارتۆنی داتاشراو.

لەم هەل و مەرجه نوێیە شۆپشی کوردستاندا، سەرکردایەتی شۆپشی کوردستان دام و دەزگای پراپەیانندی بەناوی ئەمانەتی گشتی بۆ ژمارەییە باری پێویست دامەزراند کە سەرەشقیان (ئەمانەتی گشتی پۆشنییری و پراگەیاندن و لاوان) بوو، ئیستگە (دەنگی کوردستانی عیراق) یش یەکیک بوو لەو دەزگا زۆر گرنگ و بایەخدارانە کە کاریگەری بۆ ئەندازەیی هەبوو بۆ بەردەوامی خوێراگری و بەرپەرگاری پێشمەرگە کوردستان لە بەرانبەر سوپای دەولەتیکی پڕ چەک و بە ژمارە زۆر. یەکیک لە کارە دیارەکانی ئەو پۆزگاری ئیستگە دەرکردنی دوو بلۆکراوە بوو، بە زمانی عەرەبی و کوردی بەناوی (هنا صوت کوردستان العراق) و (دەنگی کوردستان).

"دەنگی کوردستان"، گۆڤاریکی دەگمەن و ناوازی ئەو پۆزگاری بوو، بە قەبارە و بارست گەورە و ناوەرۆک دەولەمەند، لەبەرئەوێ گۆڤاریکی دەگمەنە و تۆماری زیندوو و راستەوخۆی ئەو سالە ئیستگە دەنگی کوردستانی لەخۆ گرتوو، بە باش زانراوە وەک کاریکی زانستی لیکۆلینەووەیەک لەبارە ناوەرۆکی گۆڤارەکە بکریت.

ئەم لیکۆلینەووە پیکهاتوو لە پێشەکی و کورتەییکی زۆر چری میژوویی ئیستگە دەنگی کوردستان، پاشان ناساندنی ژمارە (۱)ی گۆڤاری (دەنگی کوردستان)، دواتریش لە ناوەرۆکی گۆڤارەکە کۆلراوەتەو کە چەندین بابەتی سەرەکی لەخۆ دەگریت لەوانە:

- بابەتە سیاسییەکان
- وتارەکانی ئیستگە
- پرسە کورد و رای گشتی جیهان.
- ئەدەب و شۆپش

• هه لێژاردە.

گرفته کانی ئەم لیکۆلینەوه زیاتر ئەوه بوو که کۆپیه کی گۆفاره که به که موکورتی هه ندی لاپهروه له بهردهسته، که پهنگه هه ندی بابته و نووسین زانیاری باشیان تیدا بیت، نه توانرا که لکیان لی وه بگیریت، و پرای ئەمه به داخه وه ئەوه ی سه ره رشتی گۆفاره که ی کردوو له و ماوه یه دا کۆچی دوایی کرد، که زانیاری زۆر زیاتر و هه ندی لایه نی نه زانرا و پروون بکرا بویه وه و بابته که ده وله مهند ده بوو.

بۆ ئەم کاره پشت به هه ندی سه رچاوه به ستراوه که راسته وخۆ سه روکاریان به بابته که وه هه یه، له وانه (کار یگه ری شو پشی ئەیلوول له سه ر رۆژنامه وانی کوردی له باشووری کوردستان ۱۹۶۱ - ۱۹۷۵، ئازاد عوبید سألج، رۆژنامه ی (خه بات)، (گۆفاری دهنگی کوردستان)، خۆی وه ک سه رچاوه ی سه ره کی توژی نه وه که.

۱- سه ره تای په ی دا بوونی په خش له جیهان:

سالی ۱۹۲۰ ئاماژه یه کی میژوو یه که په خش وه ک ئامرازیکی راگه یان دنی ریکو پییک، به رنامه و بابته ی جۆراو جۆری راگه یان دنی بلاو ده کاته وه، کۆمپانیای ویستنکهاوسی ئەمریکایی له تشرینی دووه می ۱۹۲۰ مۆله تی دامه زران دنی یه که مین ئیستگه ی په خش به ناوی (K. D. K. A) له شاری بترسبرج له ولایه تی بنسلفانیا وه رگرت (راچی، بلا، ۱۰۶). یه کیتی سو فیه ت یه که مین ولاته که په خش نیوده وله تی به پاسپارده ی راسته وخۆی (لینین) له دوای شو پشی به لسه فی له سالی ۱۹۱۷ به کاره ی ناوه، هه ر ئەو وا وه سفی په خش ده کرد که رۆژنامه یه کی جیهانییه، سنوو و له مه ره کان به بی سانسۆر ده به زینیت (البیاتی، ۱۹۹۲، ۱۵۶)، له تورکیاش له ۶ ئایاری ۱۹۲۷ په خشی رادیۆ دهستی پیکردوو (راچی، بلا، ۱۳۲)، په خشی رادیۆ عیراقیش له ۱۹۳۶/۷/۱ له به غدا و رادیۆ تارانیش له ۱۹۴۰/۴/۲۴ (بابی لالۆ، ۲۰۱۴، ۵۰ - ۵۱). په خشی کوردی له رۆژی ۱۹ تشرینی دووه می ۱۹۳۹ دهستی به بلاو کردنه وه کردوو (بابی لالۆ، ۲۰۱۴، ۱۰۹). رادیۆی کوردی به غداد له ۱۹۳۹/۱۱/۱۹ یه که مین جار له به غداد بۆ ماوه ی (۱۵) خووله ک دهستی به په خش کردوو، یه که مین بیژهر کامل کاک ئەمین له نیوان ۱۹۳۹/۱/۲۹ - ۱۹۵۸ دواتر په ره ی پێ دراوه و په خشه که ی زیده بووه و ژماره یه کی زۆر روونا کبیر و نووسه ر و رۆژنامه وانی کورد و کاریان له و رادیۆیه کردوو و به رنامه یان هه بووه (ردینی، ۲۰۰۳، ۱۹ - ۲۵؛ باکوری، ۲۰۰۹، ۵۲).

۲ - شو پشی ئەیلوول و په خشی کوردی:

له دوای هه لگیه رسانی شو پشی ئەیلوولی ۱۹۶۱ سه رکردابه تی شو پش تا سالی ۱۹۶۳ هه یه که گاو یکی بۆ دانانی ئیستگه و رادیۆ نه ناوه، به لām له و ساله دا بریاری دامه زران دنی ئیستگه له لایه ن کۆمیته ی ناوه ندی پار تی دیموکراتی کوردستان دراوه، بۆ ئەم کاره ش د. که مال فوئاد (۱۹۳۲ - ۲۰۱۴) به رپرسی پار تی له ئەوروپا و سکر تیری گشتی کۆمه له ی خویندکارانی کورد بۆ ئەو کاره پاسپیردراوه، دوای هه ولێکی زۆر بۆ په ی دا کردن و کرپن و هینانه وه ی بۆ کوردستان له ناوچه ئازادکراوه کانی کوردستان له ناوچه ی (ماوه ت) له ئەشکه وتی (گرده ره ش) داندراره (ئیسماعیل، ۲۰۰۱، ۱۴۱ - ۱۴۳).

سه باره ت به رۆژی په خشی ئەم رادیۆیه به پیی سه رچاوه یه کی ئەو رۆژگاره و به سه رناوی (دهنگی کوردستان له خزمه تی گه ل و شو پش) دا نووسیویه: له ۲۰ ئابی ئەمسال ئیستگه ی (دهنگی کوردستان) به وته یه کی بارزانی سه روکی پار تی دیموکراتی کوردستان و رابه ری شو پش که له جیاتی بارزانی سه رهنگ دکتۆر عه زیز شه مزینی به کوردی خویندراوه ته وه، پاشان وتاری ئیبراهیم ئەحمه د سکر تیری پار تی دیموکراتی کوردستان له جیاتی مه کته بی سیاسی پار تی خویندراوه ته وه (خه بات، ع ۴۷۰، ایلول ۱۹۶۳، ۱).

(دهنگی کوردستان) به رنامه ی رۆژانه ی له سه ر شه پۆلی کورتی، درژی ۴۳ م بۆ ماوه ی سه عات و نیو یک له سه عات ۸ ئیواره تا نو و نیو به کاتی به غداد بلاو کردوو ته وه، ئیستگه که له دوو به ش پیکه اتوو: به شی کوردی به ناوی (دهنگی

كوردستان) كه بهرنامه كانى له سهره تاي پەخشی بهرنامه ی پۆژانه بلۆ ده كاتهوه و بهشی عه ره بيش به ناوی (دهنگی برایه تی عه ره ب و كورد) له ماوه ی دوایی بهرنامه كان واته له ئۆ تا ئۆ و نیو . بهرنامه كان باس له په ره سه ندنی پۆژانه ی رووداوه كانی بارو دۆخی سه ربازی له كوردستان، و پرای دوا هه والی جیهان و سه ربازی گف تو گو و با به تی دیکه... له گه ل پرا گه یان دنی ئه و مژده رووداوه خۆشه بۆ گه لی كورد و عیراق، داویان لئ ده كات پۆژانه گو ی له بهرنامه كانی بگرن و هه وال و تیبینی خۆیان سه باره ت به په خش و بهرنامه كان بنیرن بۆ ئه وه ی له پشخستنی ئیستگه له هه موو لایه نه كانی به شدار بن، چونكه له وانه و بۆ ئه مانه (خه بات، ع ۴۷۰، ایلول ۱۹۶۳، ۲).

بیگومان ئه وه سهره تاي ده ستپیکردنی ئیستگه ی دهنگی كوردستان بوو، دواتریش به پیتی هه لومه رچی په ره سه ندنی رووداوه كان و ئه و گۆرانكار ییانه ی به سه ر شۆرشدا هاتوو، چ به هو ی دووبه ره کی و لیکتازانی سالی ۱۹۶۶ و سه رده می ۲۹ حوزه ی رانی ۱۹۶۶ و هه ره ها دواتر كوده تاي ۱۹۶۸ تا سالی ۱۹۷۰، ئیستگه وه ستاوه به پیتی رهوشی رووداوه كان دهستی به په خش كرده وه ته وه.

ئه وانه ی له سهره تادا له م ئیستگه یه کاریان كرده وه: حه بیب محمه مد كه ریم، سألح حه یده ری (۱۹۲۲ - ۲۰۰۱)، سامی عه بدولپه رحمان (- ۲۰۰۴)، عومه ر دزه یی، حوسین قه ره داغی، بورهان قانع... هتد، له گه ل چه ند ته كنیكار یك به تاییه تی ئه مجه د عه بدولپه هاب و عه بدولخالق مه عروف (۱۹۳۵ - ۱۹۸۵) كه ئه وه ی داویان ده وری یه كجار گرنگی هه بووه له كاری ته كنیکی ئیستگه دا، دواتر به هو ی بارو دۆخی شۆرشه وه ئیستگه ش گۆرانی به سه ردا دیت و چه ندان رووناكییر و نووسه ر و... هتد له هه لسوران دنی ئیزگه به شدار ده بن (سألح، ۲۰۰۷، ۹۸ - ۹۹).

پادیو ببوو یه كیك له كۆله گه به هیزه كانی خه باتی سه رده مانه ی كوردا یه تی و كۆله گه یه کی سه ره کی یه كخستنی ریزه كانی گه لی كورد و به ستنه وه ی به خه باتی شار و گوند به یه كه وه و زۆر به چاکی توانی بووی په ره به هۆشیاری و بیر و پۆشنییری و زمان و هونه ری كوردی بدات (خه بات، ژ ۹۴۴، ۱۰/۱/۱۹۹۹).

ئه وه ی ئیمه مه به ستمانه، قۆناغه هه ره گرنگی ئیستگه ی (دهنگی كوردستان ئاداری ۱۹۷۴ - ۱۹۷۵) بوو، دوا ی ئه وه ده سه لاتدارانی به غدا یه كلا یه نه حوكمی زاتیان پرا گه یاند و و پرای گه لی هه ولی چر بۆ ئه وه ی بهر له هه لگیرسانه وه ی شه ر بگی ریت به ناردنی وه فد بۆ به غداد له پۆژانی سه ره تاي ئاداری ۱۹۷۴ (سألح، ۲۰۰۷، ل ۲۴۰ - ۲۴۱).

له وه وه واره دا كه شه ر دهستی پیکرده وه، ژماره یه کی زۆر رووناكییر و نووسه ر و خاوه ن پرونانه ی بهرجه ستی جوراوجۆر چوو نه ریزی شۆرش كوردستان، ئه مه ش وایكرد ئه وانه ببنه هه وی ئی دارشتنی په یكه ری ئیستگه ی (دهنگی كوردستان)، كه سه ر به ئه مانه تی پۆشنییری و پرا گه یاندن و لاوانی سه ر به شۆرش كه دارا توفیق (۱۹۳۲ - ۱۹۸۰) ئه میندار و د. كه مال مه زه ره ئه حمه د (۱۹۳۷ - ۲۰۲۱) و د. كه مال سه عید خه بات یاری ده ده ری بوون (سألح، ۲۰۰۷، ۲۵۱).

سه ره نجام به هو ی ریکه وتنی ۶ ئاداری ۱۹۷۵ له نیوان شای ئیران و سه دام حوسین له جه زائیر شۆرش دوو چاری نسكو هات و له سه ر حیسابی تیکشکانی شۆرش كوردستان (سألح، ۲۰۰۷، ل ۲۸۳، ۲۸۵)، له كۆتاییدا له ۲۶ ئاداری ۱۹۷۵ به كرده وه كۆتایی به شه ر هینزا (عوسمان، ۱۹۹۸،).

سه باره ت به چاره نووسی ئیستگه، له دوا ی ئه وه ی ئیدی داموده زگا كانی شۆرش له به ریه ك هه لوه شایه وه و هه ریه كه وه به لایه كدا پۆش تو وه، "له ماوه ی ۱۹۷۵/۳/۶ - ۱۹۷۵/۳/۲۰، نووسه ر و بیژه ره كان جگه له كا ك دارا حه مه عه لی و دوو ئه ندازیاری خه لکی سلیمان ئه ندازیار ئه مجه د عه بدولوا حید و كا ك نه ریمان و كا ك ئه حمه د ده شتی ئیدی پاسه وان و ته نانته پشمه رگه كانی سه ر دۆشكه چوار لوله كان، هه ریه كه یان گه نم گرد و جۆ بلۆه یان لیکرد... ناچار من و كا ك ره شید و كا ك دارا وتارمان ئه نووسی و خۆشمان ببوین به بیژه ر و كا ك ئه حمه د ده شتی خوی و تیکۆشه ر و بویر و نه به ز بوی تۆمار ئه كرده ی و شه و بلۆمان ئه كرده وه، له رۆژه كانی ۱۸، ۱۹، ۱۹۷۵/۳/۲۰ بهرنامه كانی ئیستگه و وتاره كانی پۆژانی پاردوو و شیعه ر شۆرشگییری و نه ته وه ییه كانی مام هه ژار و دلدار و كامه ران و قانیه و شیخ سه لام ریکه خست... (ئاگرین، ۲۰۱۳، ۱۵).

"ئاخر نووسەر لە شەوی نەورۆزی ۲۰-۲۱/۵/۱۹۷۵ لە ئیستگەي دەنگی کوردستانی عێراقەو سۆزی هەناسەي دەنگی لە ئیستگەي شۆرشی ئەیلوولەو (دەنگی کوردستانی عێراق). بەرزبوووە بەندەتان بوو کە وتم: "پیشمەرگە قارەمانەکانی کوردستان، هاوئەتەو دەلسۆزەکاھمان، لەبەر چەند خەلەئیکي فەنی ئیستگەکەمان (ئیستگەي دەنگی کوردستانی عێراق) لەکار ئەووستیت، تا بەیەکگەیشتنەو یەکی دی بەخوای مەزن و میھرەبانتان ئەسپیرین" (ئاگرین، ۲۰۱۳، ۱۸).

۳- ئەمانەتی گشتی رۆشنیبری و راگەیانندن و لاوان:

لە ئاداری ۱۹۷۴ حکومەتی عێراق یەکلایەنە ئۆتۆنۆمی بۆ کوردستان راگەیانند وەک ئەوێ خۆی دەیەویست، لە ئاکامی ئەو وەزیر و پارێزگارە کوردەکان دەستییان لەکار کێشایەو و ژمارەبەکی یەکجار زۆری کۆمەلانی خەلکی کوردستان پروویان لە ناوچەکانی ژێر دەسەلاتی شۆرشی کوردستان کرد، وەک وەلامی ئەو هەلۆیستەي حکومەت، شۆرش ژمارەبەکی ئەمانەتی گشتی دامەزراند، کە یەکیکیان ئەمانەتی گشتی رۆشنیبری و راگەیانندن و لاوان بوو، دارا توفیق ئەمینداری بوو د. کەمال سەعید خەیات و کەمال مەزھەر ئەحمەد یاریدەدەری بوون (سەلح، ۲۰۰۷، ۲۵۲).

ئەو ئەمانەتە یەکیک بوو لە ئەمانەتە چالاکەکان و دەوریکي زۆر کاریگەری لە ناو شۆرش بینوو، چ لە پرووی بایەخدانی سەرکردایەتی شۆرش بەو لایەنە، چ لە پرووی ئەوێ کە ژمارەبەکی نووسەر و رۆشنیبر و هونەرەمەندان کوردستان لەو دەزگایەدا کاریان پێ سپێردرابوو، تەنانەت یەکەمین ئەمانەت بوو دامەزرابوو و پارەي بۆ تەرخان کرابوو (سەلح، ۲۰۰۷، ۲۵۴؛ کاکەي، ۲۰۰۲/۵/۱۵، مەتین، ع ۵۱، نیسان ۱۹۹۶، ۷۲ - ۷۳)، وێرایی بەرپۆشەبەردنی ئیستگەي (دەنگی کوردستان)، ئەمانەتی رۆشنیبری و راگەیانندن و لاوان چالاکي دیکەشي هەبوو، لە بواری پیکھاتەي ئەمانەتەکەدا لە پرووی رۆشنیبری و راگەیانندن و لاوان.

ئەوێ لێرە مەبەستەمە زیاتر چالاکيەکانی رۆشنیبری و راگەیانندن، لە بواری چاپ و بڵاوکردنەو و دەرکردنی گۆفاری (دەنگی پیشمەرگە)، وەک خوولی سێبەم، لە ژمارە (گۆلان ۲۵ - ۲۸) پەزەبەری ۱۹۷۴ و پاشبەندی دەنگی پیشمەرگە ۲۷ لێ دەرچوو، گۆفاری (کادیر)یش وەک گۆفاریکی تیۆری پارتی دیموکراتی کوردستان ژمارە (۲۱ - ۲۵) شوبات تا کانوونی دوویمی ۱۹۷۵ (دەرچوو (دیاری لاوان) ئەمانەتی گشتی رۆشنیبری و راگەیانندن و لاوان، (۱) ژمارە (۱۹۷۴/۱ - ۱۹۷۵/۱)). سەرباری ئەوانە، ئیستگەي دەنگی کوردستان وەک دەزگایەکی سەربەخۆ و کاریگەر دوو جۆر بڵاوکراو و گۆفاری بە عەرەبی و کوردی دەرکردوون، کە پوختەي هەلبژێردراوی وتار و بابەتەکانی رۆژانەي ئیستگەي دەنگی کوردستان، بڵاوکراو و عەرەبییەکە بەناوی (هنا صوت کوردستان - العراق)، سێ ژمارەي لێ بڵاوکراو تەو (هنا صوت کوردستان - العراق) (سەلح، ۲۰۰۷، ل ۳۴۶).

۴- گۆفاری دەنگی کوردستان:

لە بواری چاپەمەنیدا: لە کۆتایی ۱۹۷۴ ئەمانەت بریاریدا زنجیرەبەکی گۆفاری یەکیان بە کوردی و ئەوێ دیکە بە عەرەبی دەربکات، بۆ ئەوێ ئەوێش لە ئیستگە پەخش دەکریت تۆمار بکریت، سێ ژمارە بە عەرەبی و بەناوی (صوت کوردستان) دەرچوون، کە ئهوانەي لێدوانی سیاسی و بەرنامەي پرووناکیبری لەخۆ دەگرت، یەکی ژمارەش بە کوردی بە ناوی (دەنگی کوردستان) بە چاپیکي جوان بە سەرپەرشتی یاریدەدەری ئەمینداری گشتی بۆ نووسین خۆی و بە هاوکاری قەلەمی جۆراو جۆر لە پارێزگا جیاوازهکان بەشداربوون (کاکەي، مەتین، ع ۵۱، نیسان، ۱۹۹۶، ۷۶).

دەنگی کوردستان: گۆفاریکی سیاسی و ئەدەبی و کۆمەلایەتیە ناو بەناو دەردەچێ، ئەمانەتی گشتی رۆشنیبری و راگەیانندن و لاوان - ئیستگەي دەنگی کوردستانی عێراق ژمارە (۱) ی لە کانوونی دوویمی ۱۹۷۵ دەرچوو، یەکیکە لەو گۆفارە دانسقانەي کە بە درێژایی شۆرشی ئەیلوول ۱۹۶۱ - ۱۹۷۵ دەرچوو، گۆفارەکە بە قەوارەي گەرە و بە ناوەرۆک دەولەمەند و بە بارستی نزیکەي (۲۵۰) لاپەرەي چاپیکي پوخت و جواب و ریکوپییک (دەنگی کوردستان، ۱۹۷۵/۱ - ۲۴۵).

گۆقارەكە لە ژێر سەرپەرشتی راستەوخۆی د. كەمال مەزھەر ئەحمەد یاریدەدەری ئەمىندارى گشتى رۆشنىبرى و راگەياندى لاوان بۆ كاروبارى نووسىن و بە بەشدارى ژمارەيك قەلەمى جۆراوجۆرى پارىزگا جياوازه كان دەرچوو (كاكەيى، متىن، ع ٥١، نىسان ١٩٩٦، ٧٦؛ سالىح، ٢٠٠٧، ٣٤٧).

هەرۆهە برياريش وابوو ژمارە (٢) ى "دەنگى كوردستان" يش تەرخان بكرىت بەبۆنەى ٢٨هەمین سالىە دامەزراندنى پارتى ديموكراتى كوردستان و يادى ١٣هەمین سالىە شۆرشى ئەيلوولەوه، كه له ئىستگەوه دوو پرۆگرامى تايبەتى بۆ پيشكەش كراوه، هەريەكەيان سى رۆژى خايندوو و رۆژى يەك سەعات له رۆژانى ديكەى زياترى پى چوو، پرۆگرامى يەكەميان بە وتەيەكى بارزانی كراوتەوه له ژمارە (٥٢٢) ى (خەبات) وا بلاو كراوتەوه و له هەردوو پرۆگرامەكەدا ژمارەيكەى زۆر پيشمەرگه و ئەندامانى مەكتەب سىياسى و ليژنەى مەركەزى پارتى ديموكراتى كوردستان و گەلێك نووسەر و رووناكبير و شاعير به قسه و نووسين بەشداريان كردوو و گەلێك وتار و ليكۆلینەوهى گرنگ بە بۆنەى هەردوو يادەوه بلاوكراوتەوه (دەنگى كوردستان، ژ ١، ١٩٧٥، ٨٨).

٤-١ ناوەرۆكى گۆقارەكە :

پىرسى بابەتەكانى دەنگى كوردستان زۆر بە ريكوپىكى و زانستيانە دابەش كراوه بەسەر چەند سەرناوى سەرەكى بەپى بايەخى بابەتەكان:

- له ليكۆلینەوه سىياسىيەكانى ئىستگە.
- وتارەكانى ئىستگە.
- مەسەلەى كورد و راي گشتى جيهان.
- ئەدەب و شۆرش.
- هەلبژاردە.

لەم دابەشكارييهدا شارەزايى و ليژانى و بە ئەزموونى سەرپەرشتياري گۆقارەكە د. كەمال مەزھەر ئەحمەد چ وەك كەسپكى ئەكادىمى چ وەك - ئەمىندارى كۆرى زانبارى كورد له بەغدا - كه تا ئەو كاتە گەرەترين گۆقارى زانستى بە زمانى كوردى دەرکردبوو هەر د. كەمال خۆى سەرپەرشتى دەكرد، بەروونى دەرەكەوئيت.

٤-٢- لەرووى نەخشەسازىيەوه:

سەرەتا لۆگۆى ناوى گۆقارەكە (دەنگى كوردستان) بە فۆنتى گەرە نووسراوه و تەوريسەكەى دابەشى سەر سى لاكيشە كراوه و له لای راستى دا ئەمانەتى گشتى رۆشنىبرى و راگەياندن و لاوان - ئىستگەى دەنگى كوردستان" نووسراوه، لەلای چەپيشى "ناوەرۆكى ئەم... ئەم بەرھەم و وتارە... بەشى كوردى... دەكریتەوه جگە...." نووسراوه. بۆ ئەو سەردەمە و له شاخ و بەپى ئەو توانا و كەرەستە و ئامرازانەى بەردەست باشە، بەلام لەبەر ئەوهى فۆتۆكۆپىيە، نازانين ئاخۆ رەنگى جياوازی تیدا بەكارهاتووە يان نە، وپراى ئەوهى نزيكەى (٢٠) وینەى ديمەنەكانى بۆمباى نەتەقيوه و بۆردومانى شارەكانى قەلادزى و رواندز و وینەى ئافرەت و مندالانى كورد له شويى جياجيا و ئوردووگانى تيدا بلاوكراوتەوه. (دەنگى كوردستان، ژمارە ١، ١٩٧٥، ٢٩، ٣٤، ٤٣، ٢٢٤).

٤-٣ لەرووى زمانەوانى :

دەنگى كوردستان، زمانىكى زۆر پوخت و رەوان و كوردانەى بى گرى و وشە و زاراوه و بېرگه و دەستەواژه و دەرپىنەكانى بۆ ئەو رۆژگارەى شۆرش لەجىي خۆيەتى و توانيويەتى چۆن مامەلەيان لەگەل بكات و پەيامى شۆرش بگەيەنیتە گوڤر و گيانى بەرگرى و بەرەنگاربوونەوه لەدلى خەلك بروينيت و لەو هەلمەت و پەلامارى پيشمەرگەى كوردستان زاخا و بدات و ورە بخاتە گيانيان له بەرانبەر دوژمنىكى دىندەدا، كه چەكى بيروباوهر و رەوايى دۆزەكە بووه.

ههله ی رینووسی هه ر نییه، ئەمەش بەلگه ی وردی بایه خدان و دیقەت و سهلیقه ی سه ره پهرشتیار ده رده خەن.

٤-٤- له رووی خالبه ندی:

زۆر ریکوپییکه و که وانه و خال ویرگول و هیماکانی دیکه ی خالبه ندی به گشتی به دروستی له شوینی شیای خویان به کارهاتوون و بابه ته کانیا ن جوانتر کردوو. بایه خدان به پهراویز و پروونکردنه وه ی پیویست و لیدوان له و جیگایانه ی پیویستی کردوو، به مەش زانیاری ورد و پیویستی تۆمار کردوو که بو تیگه یشتنیا ن بو خوینەر زۆر پیویستن.

٥- ته وه ره کانی گۆفاره که :

ژماره (به کی) گۆفاره که زۆر به جوانی پیوست بو بابه ته کانی کراوه، به چه ندین ناوونیشانی سه ره کی خراوه ته روو: سه ره تا دارا توفیق ئەمینداری گشتی روشنبیر و راگه یانندن و لاوان وه که به رپرسی به که می راگه یانندن، وتاری ئیستگه ی دهنگی کوردستانی (به داخه وه لاپه ره یه که نییه) نووسیوه، تییدا ئاماژه به و چین و توێژانه ی خه لکی کوردستان ده کات، هه ره له و پاله و کریکار و جووتیار و قوتابی و رووناکبیرانه ی هاتوونه ته ریزی شوێش بو پارێزگاری له خاکی کوردستان هه ره ها ده لیت:

به ده ست پیکردنه وه ی په خشی (دهنگی کوردستانی عیراق) هه وارێکی نوێ له ژیا ن و کاری (ئیستگه) ده ست پیده کات که پرۆگرامه کانی له سه ر سێ شه پۆلی کورت و سێ شه پۆلی ناوه ند به پینچ زمان (کوردی و عه ره بی و ئینگلیزی و ئاسووری و تورکمانی)، بلاوکردوه ته وه، ئەرکه کانی ئیستگه ده سه ته یه که رووناکبیری پیشمه رگه به رپوه ی ده بن، ئیستگه زۆر به خیرایی له هه موو قوژبن و که له به ریکه ی عیراقدا دهنگی دایه وه و خه لکی به په رۆشه وه گوئی لێ ئەگرن، هه ره له و رووه وه، ئاماژه به وه ده کات به مه به ستی خسته به رده ستی به ره مه کانی ئیستگه به چاپکراوی بو پاراستنیا ن و گه یانندی به هه موو لایه که دووه میشیان بو ئاماده کردنی سه رچاوه ی پیویست له به ره ی شوێش و به ره و پیتش چوونیه وه (دهنگی کوردستان، ژ ١، ١٩٧٥، ٢ - ٣).

هه ره به بۆنه ی کردنه وه ی په خشی ئیستگه ی دهنگی کوردستان وتاری سه رۆک بارزانی به بۆنه ی کردنه وه ی ئیستگه لێره په خش کراوه، ئەم وتاره له وه له لومه رجه زۆر ناسکه دا بایه خه ی زۆری هه یه که له رۆژی ١٣٩٤ ک، ٢٩ مارتی ١٩٧٤ بلاوکراوه ته وه، ده لیت: "چه ندیم پێ خو ش بوو که ئیستا ده گه ل ئیوه دا ده خپوم و ولاته خو شه ویسته که مان ئالای هیمانیه تی و خاترجه می به سه ردا بشه کایه وه و یه کیه تی نیشتمانی و خو شی و کامه رانی بو هه موو خه لکی عیراق له ئارادا بوایه و ئەو ئاواته دێرینه مان پێک به اتایه که چه نده ها ساله خه باتی بو ده که یین و به هه زاران پیر و لاومان له و پیناوه دا سه ری داناوه و ئاسایشی خو ی و ئارامی دوا رۆژی له رپێ ئازادی و به خته وه ری گه لی عیراق و مافی گه لی کوردی به ش خوراو به خت کردوو، به لام زۆر به داخه وه ده لیم که ئەمرو ئەو ئاشتی و خو شی و ئازادییه که ده مانه وی ده س ناکه وی و مه ترسی و هه ره شه ی شه رخوازی و ئاژاوه نانه وه دووباره ئاسۆی نیشتمانه که مانی داگرتوو، به یانی ئازار که ئیمه و حکومه ت له سه ری پێک هاتوین حکومه ت نایه وی جیبه جیی بکات و (دهنگی کوردستان، ژ ١، ١٩٧٥، ٤). پاشان ده لیت: "من ئەم هه له به ده رفه ت ده زانم که به وه پیری دلگه رمی یه وه به خه رها تنی ئەو هه زاران هه زاران کوردانه بکه م که له هه موو لایه کی کوردستانه وه" (دهنگی کوردستان، ژ ١، ١٩٧٥، ٩).

٥-١ لیکۆلینه وه سیاسیه کان:

له ته وه ره ی لیکۆلینه وه سیاسیه کاندایه م بابه تی جوړاوجۆری له خوگرتوو:

- ئێره دهنگی کوردستانی عیراقه.

- ئەمجاره ش هه ره بارزانی.

- شوێشی کورد به شیکه له بزوتنه وه ی دیموکراسی و پرگاری خه باتی گه لی عیراق و گه لانی جیهان.

- خەباتا مللەتی کورد ژ خەباتا مللەتی عیراق و هەمی مللەتیت ئازادی خواز جودا ناییت.
- کریاریت دپندانەبەت بە عسیا دلی مللەتی کورد ژ خەباتی سار ناکەن.
- کئی کۆنەپەرستە و کئی تەقەدومی؟
- کام گەل و کام هیزی سیاسی.
- وەریسی درەوایی کورتە.
- گەشت و گەریان... ل سەر حسابا بە عسیان!
- حساب چەوا خەلەت بوو؟!
- برا ئاسوورییەکان وا بە گەرمی پشتی شۆرشی کورد دەگرن؟
- بیرەوهری ۲۹ی حوزەیرانا دەرسیکی تری سەرکەوتن.
- لە وتاری ئیترە دەنگی کوردستانی عیراقە: ئیستگە دەنگی کوردستانی عیراق، کە دەنگی شۆرشی کوردە و خۆی بەدۆست و دڵسۆزی هەموو خەلکی عیراق بە کورد و عەرەب و کەمینەکانییەو دەزانن (دەنگی کوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۹).
- هەر لەو لیکۆلینەووەیەدا ئاماریکی بلاوکردوووەتەووە کە تۆماریکی گرنگە بۆ زانینی ئەوانە هاتووونەتە پیزی شۆرشی کوردستان: پینج هەزار پۆلیس، سەدان هەزاران کەسی دیکە، (۶۰) پزیشک، (۱۵۰) ئەندازیار، (۳۵۰) ئەفسەری پۆلیس، (۱۰۰) ئەفسەری سوپا، زۆربەیی حاکمەکان، (۴۰۰) مامۆستا، (۵۰) زانای ئایینی لە سلێمانی بەتەنیا، (۲۳۰) قوتابی ئامۆژگای ئایینی، (۶۰) شاگردی زانکۆی سلێمانی (دەنگی کوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۱۱).
- ئەمجارەش هەر بارزانی، بابەتیکە حەوت لاپەری بۆ تەرخان کراوە گێرانەووەیەکی پانۆرامەیی باس لە خەباتی بارزانی دەکات، کە هەمیشە بەشی زۆری رق و کینەیی ژەهراوییان ئاراستەیی بارزانی سەرۆکی بزوووتنەووەی رزگاربخوازی گەلی کورد کردوووە (دەنگی کوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۱۳ - ۱۹).
- بابەتیکە گرنگ سەبارەت بە پشتیوانی ئاسوورییەکان لە شۆرشی کورد وەک لە سەروتارە کەدا هاتوووە "بۆ برا ئاسوریەکان وا بە گەرمی پشتی شۆرشی کورد دەگرن؟"، لەو وتارەدا وێرایی هێنانەووەی چەندین نوونەیی هاوسۆزی و دۆستایەتی کوردی ئاسوری لە هاوکاری و دالەدانە ئاسوریەکان لە ناوچەکانی کوردستان هەرۆک لە نامەییەکی مارشمعون بۆ کۆمەڵەیی گەلان ناردووویەتی دەری خستوووە (دەنگی کوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۴۲ - ۴۵).
- بیرەوهری ۲۹ی حوزەیران دەرسیکی تری سەرکەوتن.
- لەپای چی و بۆ کئی؟ لەبارەیی هەلوێستی حزبی شیوعی - لیژنەیی مەرکەزی دەدوویت کەوا چۆن بوونەتە کراسی سووری بەرلەشکری فاشی بەعس... (دەنگی کوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۲۱).

۶- گۆشەیی ئیستگە:

- ئیستگەیی دەنگی کوردستان چەند گۆشەییەکی هەفتانەیی تایبەتی بلاوکردوووەتەووە کە ئەمانەن:
- پۆستەیی شۆرش، شەممە.
- * وینەییەک لە ژیانی شۆرشگێری نەتەووەکەمان، یەکشەممە.
- * سەقافەتی حیزبی یەکشەممە، پینج شەممە.
- * ئەدەب و شۆرش، دووشەممە.
- * دەمەتەقێبی خوشکە گەزیزە، دووشەممە.
- * پۆستی گوهدارا، سێشەممە
- * گۆشەیی لوپری، سێ شەممە و هەینی.
- * بۆ هەر هیترە گۆلن، هەینی (دەنگی کوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۱۲).

له پروونکردنه و هه کدا سه بارهت به "نامه ی گوڤرگان" دهنگی کوردستان نووسیه: "هه موو هه فته یه که به دهیان نامه و به دهیان وتار و هه لبهستی له گوڤرگه خوشه و یسته کانی کوردستانه وه پێ دهگا که پره له ههست و سۆز و پیشنیاری به که لک و ئافهرینی دلخۆشکه ره، دهزگای ئیستگه بایه خی زۆر ئه دا به و نامانه که لکی باشی لئ وه ده گرێ و دوو گۆشه ی تایبه تیبشی له پرۆگرامی کوردی و گۆشه یه کی له پرۆگرامی عه ره بیدا بۆ ته رخا ن کردوو ه..." (دهنگی کوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۵۵).

۷- وتاره کانی ئیستگه :

هه ره له رێگه ی ئیستگه وه گه لێک وتاری جیا وازیش له باره ی زۆر رووی ژیا نی شوڤرگیڤری و کۆمه لایه تی و نابوو ری و روونا کبیری ب لاکراونه ته وه که پرن له به لگه و نموونه ی پر مانا.

- چه ند ئامۆژگارییه کی تایبه تی بۆ ده زگا کانی پارتمان، که له لایه ن مه کته بی ریکه ستنی سه ره به مه کته بی سیاسی پارتنی دیموکراتی کوردستان وه ک به یان نامه به سه ره ریکه خراوه کاندایا ب لاکراوه ته وه، وه ک ئامۆژگاری بۆ ئه ندام و لایه نگرانی پارتنی بۆ چۆنیه تی کارکردن له ناوچه نازادکراوه کان (دهنگی کوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۲۸ - ۶۱).

- به عس ئاژه ل ده پارێژن یا جاش؟

- له نابووتی خۆیا نا په نا ئه به نه به ره منالیش.

- به عسیانی عیراق رۆله له به ره دایک ئه فرێنن.

- دگه ل مه ته له کا کوردی.

- جه ماهیری میسلن چ داخاز کربوون؟؟

- فاشسته کانی به غدا و شوپنه واره پیرۆزه کانی کوردستان.

- با هه ره شه کاوه بیت ئالای رۆژنامه گه ری کوردی شوڤرگیڤرانه:

وه ک بایه خدان به رۆژی رۆژنامه گه ری کوردی ئه و وتاره له ۲۲ ی نیسانی ۱۹۷۴ ب لاکراوه ته وه (دهنگی کوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۷۹ - ۸۱).

یه کێک له به رپۆه به رانی سه ره کی ئیستگه له و رۆژگاره ئاوا باس له کاری رۆژانه ده کات: "سه ره تا له سه ره داوا ی مام هه ژار شه هید دارا توفیق که هاو پێی دیرینم بوو، هه ره ها لپرسراوی راگه یانندن بوو، کردمی به یاریده ده ری مام هه ژار که به رپۆه به ری ئیستگه بوو، به لام دوا ی چه ند مانگێک مام هه ژار به خواستی خۆی منی بۆ شوینی خۆی پالوت و له لایه ن ئه مینداری گشتی راگه یانندن شه هید دارا توفیق فه رمانی ره سمیم بۆ ده رچوو و بووم به به رپۆه به ری ئیستگه/ به شی کوردی، مام هه ژار خۆشی بوو به لپرسراوی زمانه وانی، سه ره جه م وتاره کانی ئیستگه ده بیننی و له پرووی زمانه وه ریکی ده خستن، (کامه ران قه ره داغی) ش بوو به به رپۆه به ری به شی عه ره بی، (سه لاح عه لی عیرفان) یش به رپرسی به شی ئینگلیزی بوو، (فه له که دین کاکه بی) به رپۆه به ری گشتی راگه یانندن بوو، د. که مال مه زه ره یاریده ده ری ئه مینداری گشتی کاروباری راگه یانندن بوو، ئیستا که بیر له و رۆژگاره ده که مه وه چه ند دلسوژانه کارمان ده کرد، برۆا بکه له به یانییه وه تا سه عات نو ی شه و من ئه و خپۆه ته ی خۆم له هاوین و به هار و پایز، له زستانیش له (قصر السلام) تا به رنامه کانی رادیۆکه ته وا و ده بوون، ژوو ره که م به جێ نه ده هیشته (عه بدولوا حید، ۲۰۱۹، ۱۲۱ - ۱۲۲).

- عه سه که ری کاشان حیزبه کارتۆنییه کانی ئه مرۆی به غدا.

۸- مه سه له ی کورد و رای گشتی جیهانی :

۸-۱ - مه سه له ی کورد وه ک مه سه له یه کی ره وا رای گشتی جیهانی له گه له:

لهو گۆشهیهدا، دەنگی کوردستان له هه موو پرۆگرامهکانیدا به کوردی و عهره بی و ئاسووری و تورکمانی و ئینگلیزی روویهکی ئه و بابه خپیدانهی رای گشتی جیهانی خستووته روو، به پێشکهشکردنی پوختهی نووسینی چاپمهانی هه ندهران و هه لوهستی ده زگا ده ولتهی و مرۆفیهی کانی به رامبه ر به شوپشی کورد، به شیکه که می له وهی به ده ست ئیستگه گه یشتوو، هه ر بۆ ئه و نه ١٩٧٤/٤/١ - ١٩٧٤/٥/٣١ له ماوهی دوو مانگ (١٥١) وتار و هه و آل به ئه لمانی له سه ر پروداو ه کانی کوردستان بلاو کراوه ته وه (ده نگه کوردستان ژ ١، ١٩٧٥، ٩٤ - ٩٩).

- وه لأمی کۆمه له ی نه ته وه یه کگرتوو ه کان بۆ سه روک بارزانی: که له ٦ی حوزه ی رانی ١٩٧٤ بۆ یانی نارده بو سه به رته به بارو دوخی کوردستان (ده نگه کوردستان، ژ ١، ١٩٧٥، ١٠٠ - ١٠١).

بارزانی پێشه وا و گو فاری "کویک" ی ئه لمانی، له ژماره (٢٠)، ١٩٧٤ وتاریکی به ناوونیشانی "شو پشگێری گه وره ی ئه م رۆژگاره" دا بلاو کراوه ته وه (ده نگه کوردستان، ژ ١، ١٩٧٥، ١٠١ - ١٠٢).

"گاردیان و مه سه لی کورد یان ده رسیک له قه لاده زه" باس له بۆردوومانی شاری قه لادزی ده کات که تێیدا (١٣٤) کو ژراو و برینداره کانی زیا تر بوون که ژماره یه کیان قوتابی و مامۆستای زانکۆ بوون..... هه ره وه ها رۆژنامه که ئاماژه ی به ئاماری ئه وانه کردوو که چوونه ته ریزی شو پش، وه ک پێشتر ئاماژه یان پیکرا (ده نگه کوردستان، ژ ١، ١٩٧٥، ١٠٢ - ١٠٤).

٨-٢ - "مه سه له ی کورد و کۆنگره ی که مینه کان له "ئوه رید":

له ٢٥ی حوزه ی رانه وه تا ٨ی ته مووز له شاری (ئوه رید) له یوغسلافیا به سه ره په رشتی ئه نجوومه نی نه ته وه یه کگرتوو ه کان سیمیناریک بۆ به رگری له مافی مرۆف و نه ته وه کان گیرا، تێیدا (٣٥) ده ولته ت و کۆمه لێ ریکخراو و هه ندی شه خسیاتی گه وره ی جیهانی به شداربوونه، وه فدی حکومه تی به عسی عیراق بابه تیکی به ناوی "چاره سه رکردنی ئاشتیانه ی مه سه له ی کورد له عیراقد" خویندوو ته وه، له به رانه بریشدا پارتی دیموکراتی کوردستانیش باسیکی درێژی ده رباره ی باری ئه و رۆژگاره ی کوردستان و شه پی دژ به میله ته ی کورد دابوو سیمیناره که به ئاشکرا به به لگه و به وینه وه هه موو پروداو ه کانی شه پی کوردستانی روون کردبووه و تاوانی کاربه ده ستانی به وردی خستوو ته به رده م به شدارانی سیمیناره که (ده نگه کوردستان، ژ ١، ١٩٧٥، ١٠٥ - ١٠٩).

٨-٣ - "مه سه له ی ره وای کورد له تریستای ئیتالیا ده نگ ئه داته وه":

له ١٠ - ١٤ی ته مووزی ١٩٧٤ کۆنفرانسیکی ده ولته ی بۆ که مینه کانی ئه وروپا به ستراوه، وه فدیکی پارتی و شو پش به شداریان تێدا کردوو و ده وریکی بالای بینوو و بووه ته هۆی ده نگدانه وه ی مه سه له ی ره وای کورد له هه موو ئیتالیا، ئه وه ی جیی ئاماژه ی وه فدی کورد و پیرای ناره زایی حکومه تی عیراق و هه ره شه ی پچراندنی په یوه ندی دیپلوماسی له گه ل ئیتالیا، به لأم سه ری نه گرت و عیسمه ت شه ریف وانلی (وه ک نوینه ری شو پشی کوردستان به شداری کردوو و ده وریکی بالای بینوو له خسته نه پروو ی بارو دوخی کوردستان) سه ره نه نجام به پێشنیاری (ده) وه فدی به شداربوو توانرا س بریار ده ربکری له شیوه ی بانگه واز بۆ هه ره یه ک له:

١- جه نرال بارزانی سه رکرده ی سوپای شو پشگێری کوردستان و سه روکی پارتی دیموکراتی کوردستانی عیراق، تێیدا پشتگیری خۆیان له گه لی کورد و شو پشه که ی ده رپری بوو.

٢- بۆ جه نرال ئه حمه د حه سه ن به کری سه روک کۆماری عیراق - به غداد، تێیدا تووره یی و ناره زایی خۆیان به رامبه ر شه پی حکومه تی عیراق دژی گه لی کورد ده رپریوه ... هتد.

٣- کورت فالده ایم - سه کرتیری گشتی کۆمه له ی نه ته وه یه کگرتوو ه کان - نیویۆرک: تێیدا داوای لی کراوه مه سه له ی (شه پی کوردستانی عیراق) بخاته ناو لیستی داها تووی کاره کانی ئه نجوومه نی گشتی و ئه نجوومه نی ئاسایشی نه ته وه یه کگرتوو ه کان (ده نگه کوردستان، ژ ١، ١٩٧٥، ١١١ - ١١٥).

٨-٤ - "رای گشتی جیهان باش له هه ردوو لامان گه یشتوو":

له ئاكامى ئەو بارودۆخەى كوردستان و شەپرى كوردستان.... پۆژنامە نووسانى جيهان روويان له ناوچه كانى ژير دەسه لاتی شۆپش كرددوو به مه به سستی پرومألگردنى پروداوه كانى، ئەو پۆژنامانە زۆر به دروستى و به بى لايەنى بابەتە كانيان بلاوكردوو هه تەوه، به تايه تى دوا هه ولە كانى ئاشتى و پيشنيار و بۆچونە كانى سەر كرايه تى بزوو تەوهى كورد، له مه دا پۆژنامە دياره كانى وه ك (لۆمۆند)ى فه رهنسايى، (فاينانشەل تايمس)ى ئينگليزى، گوڤارى (ميدل ئيست)ى ئينگليزى، و پراى نازانسە كانيش، (ئيكۆنۆميس)ى به ريتانيا، بارودۆخى كوردستان و هه لۆيست و ره فتارى حكومه تى عيراق له پيشيل كردنى مافه كانى گه لى كورد خستوو تەهروو، روويان كرددوو تەوه كه كى له سه ره قه و كى سته م ده كات (دهنگى كوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۱۱۷ - ۱۲۲).

۸-۵ - "مه سه له ی كورد له رۆژنامه و گوڤاره ئەلمانیه كاندا":

ليره دا ناوى (۱۳) رۆژنامه و گوڤارى هيناوه كه وتار و بابەتيان له باره ی مه سه له ی كورد نووسيووه و بلاوكردوو تەوه، هه ره كه پيشتر ئاماژه ی پى كرا له ماوه ی دوو مانگدا (۱/۴ - ۳۱/۵/۱۹۷۴) زياتر له (۱۵۱) وتار و هه والى له سه ره مه سه له ی كورد و هه لگيرسانه وه ی شه ر له كوردستاندا بلاوكراوه تەوه (دهنگى كوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۱۲۲).

ئهمه ش نيشانه ی بايه خدانى راى گشتى ئەوروپايين به مه سه له ی كورد، هه ر ناوى وتاره كان به ئاشكرا ناره زايى چاپه مه نييه كانى ئەلمانيا به رانبه ر په فتاره كانى ده سه لاتدارانى عيراق ده رده خات (دهنگى كوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۱۲۲ - ۱۲۴).

۸-۶ - له فه رهنسا چۆن باسى شۆپش ده كه ن؟:

به هه مان شيوه له ولاتى فه رهنساش رۆژنامه و گوڤاره كانيان بايه خى زۆريان به شۆپشى كوردستان داوه، به ده يان وتارى گه وره يان له باره يه وه بلاوكردوو تەوه و ئەوان به چاوى خويان كاره ساته كانى كوردستان و شه ره كانى پيشمه رگه ی كوردستانيان بينيووه، به كيك له و وتاره گه ورانه وتاريكى ئيميل گيكوفاتى پۆژنامه نووسه له ژماره (۱۲۷)ى گوڤارى "ئيكسپريس" له ۲۶ى ئاب - ۱ى ئه يلوولى ۱۹۷۴دا، به ناوى "به غدا جاريكى تريس به تانك و فرۆكه شه پرى دژى جه نرال بارزانى هه لگيرسانده وه"، له به ر گرنگى دوو جار به كوردى و جاريكيش به عه ره بى بلاوكراوه تەوه، وتاريكى دريژى تيروه سه ل و پوخت له باره ی دۆزى كورد دواوه و پرووى راسته قينه ی كاربه ده ستانى به غداد و په وايى پرسى كورد و بى خه مى پۆژناوا و ولاتانى زله يز و به رژه وه ندخواز و سته م و زولمليكراوى كورد و وه به رزى پيشمه رگه له شه ر و په شيمان بوونه وه ی به عس له ئۆتۆنۆمى راسته قينه به كورد و ده رهاويشتنى كه ركوك له نه خشه ی كوردستان و فرۆكه ی پيشكه وتوو سؤڤيه تى و چه كى كوئى پيشمه رگه و ... هتد و زۆر لايه نى ديكه ش له و وتاره ده وله مه نده دا خراوه تەه پروو (دهنگى كوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۱۲۶ - ۱۳۴).

۸-۷ - مه سه له ی كورد له كۆنگرېسى ئەمه ريكيدا:

ئهنداميكي كۆنگرېسى ئەمريكا به ناوى دۆميينيك دانيللى له وتاريكى دريژدا له به رده م كۆنگرېسدا باسى مه سه له ی كوردى له عيراق كرددوو، ئەم ئەندامه ی كۆنگرېس گه راوه تەوه سه ره تاي بيسته كانى سه ده ی بيست و لكاندنى باشوورى كوردستان به عيراق و باسى شۆپشه كانى شيخ مه حموود و بارزانى و شۆپشى ئەيلوول و ريككه وتنى ئادارى ۱۹۷۰ و تا ئەوه ی شه پرى ۱۹۷۴، پاشان پرۆژه برياريك ده دا ته كۆنگرېس تييدا داواى "مافى چاره نووس به كورده كان بدرى" ده كات (دهنگى كوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۱۳۴ - ۱۳۷).

- وه فدى پارتى له ئەوروپا: له و رۆژگارهدا وه فدى پارتى ديموكراتى كوردستان كه له محمه د مه حمود عه بدولپره حمان ئەندامى مه كته بى سياسى و موحسين دزه بى پيكه اتبوو سه ريان له باره گاي نه تەوه يه كگرتوووه كان و ژماره يه ك ولاتى ئەوروپا داوه و چاويان به زۆر كه س و لايه نى سياسى كه وتوووه و بارى گه لى كورد و شۆپشى كوردستانيان خستۆته به رچاويان، ئەم

جموجۆلانه له پوژنامه و گوڤار و ئازانسى ههواڵهكانى و لاتانى ئه وروپا بايهخيان پى دراوه و باسيان كراوه، له وانه پوژنامهى (رۆتهدام) و (قورقيرت)ى ئورگانى حيزبى سۆسياليسىتى ئەلمانىيائى فيدرالى و پوژنامهى (ئهرباتير زاتيونگ)ى حيزبى سۆسياليسىتى نهمسايسى و ئازانسى دهنگوباسى فهريهنسا(دهنگى كوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۱۳۷ - ۱۴۰).

- له چه ندموونهيه كى تردا "باس له موونهى ديكهى ههندي پوژنامهى ديكه دهكات له ولاته جياجياكانى ئه وروپا، فيناشئال، ئوبزيرفهري ئينگليزى، جگه له وه چالاكى وه فدى يه كيتى قوتايانى كوردستان له يوگسلافيا به شدارى سيميناريكيان كرووه بو خستنهرووى پرسى كورد به قوتايانى به شداربوو، راديوى لهندهن و ژمارهيهك ئازانس و ئيستگه و هر له رۆژانه زاناي فيزيابى ههره به ناوبانگى سوقيهت ئهندي ساخاروف نامهيه كى نارهبابى تايهتى دژى شهري قهلاجوكردى كوردى عيراقى بو كورت قالدھايى سكرتيرى گشتى كۆمهلى نهتووه يه كگرتوووه كان و ليونيد بريژنيڤى سكرتيرى يه كه مى ليژنهى مەركەزى حيزبى شيوعى سوقيهت ناردوووه. وپراي ئەمانه باسى چالاكى وه فدى يه كيتى قوتايانى كوردستان له ميسر- دهكات كه له گه ل يه كيتى قوتايانى ئەم و لاته له سەر چه ندين خال پيڤهاتوون.

له هو له ندهش پوژنامه و گوڤار و ئيستگه و ته له فزيون وتار و پروگرام له سەر كوردستان بلاوكراوه تهوه، كۆمهليكى تايهت بو پاراستنى مافى كورد دامه زراوه بو كار كردن له سەر مهسه له كورد(دهنگى كوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۱۴۰ - ۱۴۹).

۹ - "ئهدهب و شوپش":

ته وه ره په كى ديكهى دهنگى كوردستان "ئهدهب و شوپش"ه، له سه ره تادا باس له "ئهدهب و شوپش و قوناغيكى نوئى" ده دويت و ده لييت: شاعيران و ئەديبانى كورد دلسوزانه چاكي كاريان لى كرووه به لادا و به جوانترين شيوه و وينه سهركه وتنه گه وه كانى پيشمه رگه و دهر و ئازارى ئاواره بووه كانى كوردستان و نه خشه ي دوارپوژى كورد نه كيشى و ئيستگه ي دهنگى كوردستانيش زوو زوو به ره مه مه رهنگينه كانيان بلاو ده كاته وه، يه كيك له گوشه كانى ئيستگه به ناوى "ئهدهب و شوپش" پوژ نيه شيعر و په خشان و چيروكى نوئى نه ديه لاهه كان نه گه نه ئيستگه، نه ده بى نوئى بو شوپشه و شوپشيش بو گه له(دهنگى كوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۱۵۲ - ۱۵۳).

له وتار پيكيدا به ناوونيشانى "ئهبى پيشمه رگه له ئەده بى ئەمپروماندا چون رهنگ بداته وه؟" تييدا ئاماژه به وه دهكات "كه واته ئەهبى ئەده به كه مان، ئەبى شيعر و چيروك نووسينمان هه موو له خزمه تى پيشمه رگه و جيهانى پيشمه رگه ي تيدابى، ئەبى ئازايه تى و جواميرى پيشمه رگه... ئەبى خوڤاگرتنى پيشمه رگه... ئەبى جه رگ و ئاوا بوونى هه تاوى گيانى پيشمه رگه بى... ئەبى وشه كان به خوڤيان ببه پيشمه رگه!!" (دهنگى كوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۱۵۴ - ۱۵۵).

دوا به دواى ئەمه، شيعره به ناوبانگه كه ي شيركو بيكه س (بو بارزانى) كه له دواى هه ولى غافلكوژى بارزانى له ۲۹ ئەيلولى ۱۹۷۱ له و شيعره گو تراوه و جاريكى يه كه م له و پوژنامه ي (التأخى) به عه ره بى و به كورديش به شيكى له گوڤارى پوژى كوردستان و يه كه م جاريش به دهنگى خوئى رۆژى ۱۴/۷/۱۹۷۳ له كورپكى ئەده بى يه كيتى نووسه رانى كورد لقي سليمانى له ناو پر دان خوڤندراوه ته وه، له يادى دامه زراندى پارتى ديموكراتى كوردستانيش له ۱۶ ئابى ۱۹۷۳ له سليمانى خوڤندراوه ته وه و له ۱۷/۸/۱۹۷۳ له كه ركوو ك و له سه ره تاى كرده وه ي ئيستگه ي دهنگى كوردستانيش دوو جار بلاوكراوه ته وه، جارى دووه ميان به دهنگى خوئى له پروگرامى رۆژى ۲۲/۴/۱۹۷۴ پيشكه شى كرووه، سه ره تاى شيعره كه:

خوشمان ئەويئى

به قه د رقى شمشيرى ناو چاوى ئەوان

خوشمان ئەويئى

هه را بو مه رگ/ نامانه ويئى

ئەي بارزانى(دهنگى كوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۱۵۶ - ۱۵۹).

- چیرۆکی "خهوه کهی سه فین" له نووسینی ئامانج، پرووداویکی رۆژانهی که سوکاری پیشمه رگه له ژیر دهسه لاتی کاربه دهستانی عیراق ده گپرتتهوه، که خیزانه کانیان له بارودۆخیکی دژوار له سه مائی خویان ده ربه ده ری چیاوچۆل و دهشت و ده ر ده کهن، که ئەو رۆژانه به هه زاران خیزانی پیشمه رگه ی کوردستان وه ک گوشار بۆ سه ر شۆرش و پیشمه رگه و سه رکرده یه تی کاربه دهستان خه لکیان ئاواره کردوووه (دهنگی کوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۱۶۰ - ۱۶۲).

- سه رکه وتنی ئەمجاره تان، شیعریکی محمه د ره سول هاواره که بۆ سه رکه وتنه کانی پیشمه رگه له مانگی ئاب و ئەیلوولی نووسیوه:

پیشمه رگه کان، سه رکه وتنی ئەم جاره تان
مایه ی شانازی هه مووانه ..
پیشمه رگه کانی سه نگه ری
کۆره ک و ده وری سه رچیا
پیشمه رگه کانی گۆره ز و
ده وری سه فین و کپوه ره ش
پلنگه کان له بێتوانه و له ماکوک و له گه لی یا
هه میشه سه رکه وتوون
له پیناوی ئازادیا، له پیناوی سه ربه ستیا
به چکه شیران له ئاسۆس و
له دهووک و ئامیدیا
پیشمه رگه کانی ئەزمه ر و
گۆیژه و شیخان و زمانکو
دلاوه رانی حه مرین و ده شتی هه ولیر
له سه ختییا، له ته ختییا

هه میشه دوژمن شکی بن (دهنگی کوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۱۶۳ - ۱۶۶).

- چیرۆکیکی دیکه به ناوی "منالیک شرولی ریواس فروش ته یاره به زین" له نووسینی براخاس، که له پرووداویکی راسته قینه وه رگه ریاوه، که مندالان و یه کیان ده لیت له ته یاره ناترسم و ده چم ریواس کۆده که مه وه و ده یفرۆشم تا یارمه تی ماله وه مان بکه م (دهنگی کوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۱۶۷ - ۱۶۹).

- (سلاویک و چه پکه گولیک) ئەم په خشانه هه ست و بروای پرووناکیبیریکه بۆ پیشمه رگه و له گه لیدا تابلویه کی هونه رمه ند سمکو توفیق بلاوکراوه ته وه، که له کۆتاییدا ده لیت: ئەی پیشمه رگه ی ناو سه نگه ری شه ره ف و سه ربه رزی سلاو ... سلاو له خۆت ... له سه نگه ره که ت ... له سه رۆکه که ت ... له چه کت چه پکی گولی رازاوه ش بۆ خۆت ... بۆ چه که که ت (دهنگی کوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۱۷۰ - ۱۷۱).

- په یمان بۆ شه هیدین کوردستان، ئەم پارچه په خشانه هه وینی پرووداویکی زانراوه، په یامنیری دهنگی کوردستان له دهوکه وه ناردوو یه تی، تیدا باس له هاته ریزی کوری زیندانییه ک ده کات که هاتوو ته ریزی شۆرش تا تۆله ی باوکی بکاته وه (دهنگی کوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۱۷۲).

- هه والیک زامدار په خشانیکه ئەنوه ر قادر جاف بۆ له یلا قاسم و هه قاله کانی نووسیوه که بریاری خنکاندنیان بۆ ده رچوووه (دهنگی کوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۱۷۳).

- "گوللە بچكۆلانە" چىرۆكىكە لە نووسىنى لاوك، باسى دەربەدەركردنى خىزانى ئەوانە دەكات كە چووبوونە رىزى شۆرشى كوردستان، كە بە سەدان خىزان دووچارى ئەم رەفتارە نامرۆفانە بوونەتەو(دەنگى كوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۱۷۵ - ۱۷۷).

بە ھۆزانەك بۆ سەركىشى مەزن بابەلىسكى شىعرى عەبدورەحمان مزورىيە(دەنگى كوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۱۷۸ - ۱۸۱).
- "جەنگ جەنگى خاكە بۆيە وا گەرمە" لە نووسىنى براخاس، ئەم پەخشانە باس لە گيانسپاردنى جووتيارىكى يەكئەك لە ئاوييەكانى گەرميان بە ھەسرەتى گەرانەو ھەم بۆ گوندەكەى دەكات، بەلام ئەم عەشقە بەتەنە ئاگرى تەفەنگى ھەموو پىشمەرگەيەكى چالاك دەدا، ئەمپۆ لە دوينى زياتر بلىسەى عەشقى خاك و تاوى نىشتان ھاغان دەدا بۆ بەرگرى و فېداكارى.... ھەموو كوردىك ھەر يەكئەك بە شۆرەبەكى تايەتى بەشدارى شۆرشە!، ھەريەكئەك چ پيا و چ ئافرەت، چ گەورە، چ بچووك، چالاكانە فەرمانى خۆى جيبەجى دەكات، ھەموو دەزانن جەنگە... جەنگى خاكە بۆيە وا گەرمە(دەنگى كوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۱۸۳).

"نامەيەك بۆ لەيلا" پەخشائىكە بۆ لەيلا قاسم نووسراو(دەنگى كوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۱۸۴ - ۱۸۵).
- "ئەنجومەنى مىللەت فرۆشان و يادىكى دىرین" لە نووسىنى رەئووف بىگەردە و تىيدا بەبۆنەى كردنەوھى (ئەنجومەنى تەشرىعى ئۆتۆنۆمى كوردستان) نووسراو، كە پىي وايە دەبى ناوى (ئەنجومەنى مىللەت فرۆشان) لى بىرئىت، بۆ ئەمەش رابردووى بە ئىمپۆ بەستووتەو كە پىش (۱۹۷۴) ۴۴) كۆمەللىك خيانەتبان لە گەلەكەيان كردووه و لە شارى سلیمانى بەبۆنەى راپەرىنى ۶ى ئەیلوولى ۱۹۳۰ جەماوەرى شار لە دژى پەيمانى بەرىتانيا و عىراق راپەرى و كەوتە بەر شالۆى كاربەدەستانى ئەوسا، ئەمانە وەفدىكەيان پىكەپناو و چوونەتە بەغدا بۆ پىرۆزبایى ئەو كوشتنە لە كاربەدەستانى بەغدا بکەن، بۆ ئەمەش پىرەمىرد شىعريكى بەرزى بەناوى (وەفدى كوردستان مىللەت فرۆشان) نووسى و رىسواى كردن:

وەفدى كوردستان مىللەت فرۆشان

ھەرزە وەكىلى شارى خامۆشان

چەپكى لەو گولەى باخەكەى سەرا

كە بە خویناوى مىللەت ئاودرا

بىيەنە خزمەت عەرشى عىراقى

بلىن يارباقى ھەم سوحبەت باقى

ئەمىش لە دواى ۴۴ سالىش ئەم شىعەرەى بۆ گوتوون:

ئەى ئەنجومەنى مىللەت فرۆشان

تازە مۆزكردووهى "شار"ى بى ھۆشان

ئىمە خوینى گەش لىرە ئەرپىزىن(دەنگى كوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۱۸۶ - ۱۸۸).

"دىارىيەكەى شۆرش" چىرۆكە لە نووسىنى ئامانج، تىيدا شۆرشى بچكۆلە باوكى پىشمەرگەيە و وینەى كەوتنە خوارەوھى ئەو ھەلىكۆپتەرەى كىشاو كە پىشمەرگەى ئەزىم خستبوويانە خوارەو و كەوتبووه ناو درەختەكانى بنارى گۆبىزە(دەنگى كوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۱۸۹ - ۱۹۱).

"كاسەى پىر و سەبرى ئەيوب" شىعرى (ا. رىبوار) ئەحمەد رىبوارە(دەنگى كوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۱۹۲ - ۱۹۳).

- "خەوى كچىك" كورتەچىرۆكى لەتيف ھەلمەتە باس لە كورە شوانىكى دەزگيراندارە دەچىتە شار، بەلام ھەر ناگەرپتەو، سەرئەنجام زانراو لە "قەسرى نىھايە" كۆزراو(دەنگى كوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۱۹۴).

- "سەنگەرەكانى شۆرش" باس لە شۆرشى كوردستان دەكات كە گەيشتووتە ئاستىكى بەرز، ھەموو بەوپەرى لەخۆبوردووى لە سەنگەرى شەرەفدان، پىشمەرگە بە چەكەو ھونەى پالەوانىتى، ئەوانى دىكەش ھەريەكەو لە شوینى خۆى جوتيار لە كىلگە، پزىشك لە نەخۆشخانە... ئەمە وىپراى بەرپۆھەچوونى تاقىكردنەوھى بەكالورىيە (۴۷۱۷) قوتابى بە

ھەموو قۇناغە كانییەو ھە سەختترین باری ژیان و لەژێر سایەى بۆمباران بەرپۆھەچوو، جگە لە (۳۰۱) قوتابی دەزگای ئامادەکردنی مامۆستایان لەگەڵ ھەزاران قوتابی پۆلەکانی دیکەش (دەنگی کوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۱۹۵).

۱۰- "ھەلبژاردە":

تەوھەریەکی دیکەى ئەم گۆفارە بەناوی "ھەلبژاردە": لە ئاماژەیکەدا گۆفارەكە نووسیبووە ئەم بەشە ھەلبژاردەیکە لەو وتار و نمونەى گۆشەکانی ئیستگە و ھەندیک ھەوأل و دەنگوباسی مانادار و بەرھەمی دیکە كە ھەریەكەیان بە شیۆھ و جۆرێك رووخساری شۆرش و سەربەرزى پێشمەرگە و دڕندەیی كاربەدەستان... دەخاتە ڕوو.

- ئەم دەستەواژەیکە لە ژیاغان لە سایەى دەبابەدايە!! پوختەى راپۆرتێكى درێژى كۆمەلەى خوێندكارانى كوردە لە ئەوروپا ئەو دەستەواژەیکە لە چەند ئیستگەیکە دەروو و پەيامنێرى ئیستگە لە ئەوروپا وەرگیاون، باس لە ھەلۆیستی نوێنەرى حزبى شیوعى لەو وەفدەى حكومەتى عێراق دەكات، ناوی (مەھدی حافز) بوو، چووونە ئەوروپا بۆ ئەوێ لە دژی شۆرشى كوردستان چالاکى بنوین، بەلام وا بەرپەرچ دراوئەتەو كە بوونەتە ماھى ئیحراج بوون و شەرمەزارى، جا مەبەست لەو دەبابانە دەبابەى بەعسە كە كوردی پێ قەلاچۆ دەكرێت و ئەوێ ئەو قسەیکەشى كەردوو ئەو ئەندامەى حزبى شیوعى بوو و بەعسى نەبوو (دەنگی كوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۱۹۸ - ۲۰۳).

- پەنابەرن، بەلام....

لە ئاكامى بۆردوومانكردن و بۆمبارانكردنى ناوچەكانى كوردستان بە ھەزاران خەلكى كوردستان لە پیر و ژن و مندأل پەنایان بۆ ئێران برد بۆ ئەوێ لە ئۆردووكان بژین، كە لە ھەل و مەرجێكى دژواردا دەژیان، بەلام لەگەڵ ئەوێ لەو ئۆردووكایانە شانۆگەریكە لە ئۆردووكای (سەریاس) لەلایەن مامۆستایانى ئۆردووكا كە پێشكەش كراو بەناوی (بۆمباران) لەو سەردەمدا ئۆلەمپادی ئاسیایى لە ئێران كراو، ژمارەیکەى زۆر پەيامنێر و پۆژنامەنووسانى دەروو بەشدارییان لەو ئۆلەمپادەى تاران سەردانى ئەو ئۆردووكاگیان كەردوو، ھەروەھا لە راپۆرتى پۆژنامەى (اطلاعات)دا ھاتوو و ھەست و بۆچوونى ئەو پۆژنامەنووسانە خراوئەتە روو كە چەند بەو دیمەنانە غەمبار بوونە و پێى گریاون (دەنگی كوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۲۰۴ - ۲۰۶).

- كاغەزەك بۆ.... باژپێرى من، سلیمانى لە نووسینى عەبدووپەرھمان مزورى ھەستى خۆى بۆ شارى سلیمانى دەربەرپو، "سلیمانى... شەنگە بویكا باژپێرت كوردستانى، قەشەنگترین بویكا گۆلشەنیت وەلاتى، زەلاتترین كانى یا ولاتپەرستى... گەشتىن چرایا رەوشەنبیری ئى... (دەنگی كوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۲۰۷ - ۲۰۸).

- گۆل و ... دێك:

ئەم سەردێرە سادەیکە كە لە دوو وشەى دژ بەیەك پێكھاتوو، زۆر بە وردى و جوانى و شارەزایی و لێزانى نووسەر دەردەخات لە ھەلبژاردنى ناوونیشانى كورت و پڕ و اتا و ناوھەركێكى بەپێز و پڕ زانیارى.

"رووداوەكانى ئەم قۇناغەى شۆرشى نەتەووییى كوردستان پڕن لە گۆلى رازاوە، گۆلى ئازابەتى و لەخۆبووردن و دلسۆزى و چاوەتەرسى و بڕوا و خۆشەویستى و وەفادارى و ھەموو جوانى و سەربەرزىیەك كە بتوانى پێى بلینى گۆل و وەك گۆلى بۆن خۆش و دلفرپین بى...

بەرامبەر بەوێش دێكى بى وەفایی و خیانەتكار و زۆردارى و جاشییتى و خوین رپێژى دوژمن و خۆفرۆشان لە ژماردن نایەت... وا لەم بەشەى گۆفارەكەماندا نمونەى جیاوازی ئەو گۆل و دێكانەتان دەخەینە بەرچا... (دەنگی كوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۲۰۹).

- گۆلێك لەو گۆلانە، مندألانى كوردستان، لەو باروودۆخەى كوردستانى ئەو رۆژگارە مندألانى كوردستان بوونەتە نیشانەى سەربازى تۆپ و تانگ و فرۆكەكانى دەسەلاتدارانى بەغداد، تەنیا لەو بۆردوومانەى شارى قەلادزى دەرووبەرى (۸۰) مندأل بوونەتە قوربانى... لە یەكێك لە ئۆردووكاكانى ئاوارەكان (۲۶) مندأل بەسك چوون و زەردوویی و رشانووە مردوون.

لهگەل ئەوئەش مندالانى كوردستان بە وەرەبەرزى و برۆا بەخۆبوون و بىرى ساكاربان له دوژمن گەشتوون، كه چەند دىرندەيه و دەزانن پيشمەرگە كتيه و لهگەل كى شەر دەكات(دەنگى كوردستان، ژ ١، ١٩٧٥، ٢٠٩ - ٢١٠).

- دەنگى كوردستان، بۆ يەكەمجار بەشيكى تايهتە به (تحقيقات) پيكيهتياوه و تيدا ژمارهيهك پەيامنيرى چالاك بەرپۆهەيان بردوو، بۆ ئەمەش سەردانى سەنگەرەكانى پيشمەرگەيان كردوو، لهگەل مەفرەزەكاندا سەريان له بەتاليوون و هيزەكان داوه، چوونەتە ئوردووگاكانى ئاوارەكان و له ئاھەنگ و پيشانگاكان ئامادە بوونە و رپورتاژ ئامادە كردوو و چالاككەيانى پيشمەرگەيان تۆمار كردوو، بۆ ئەمەش ئەرشيفيكى تايهتە پيكيهتراوه بۆ ئەوئەى لەدوارۆژ بيته سەرچاوهى گرنگ و پەسەن له نووسينەوهى ميژووئى شۆرشى كوردستان(دەنگى كوردستان، ژ ١، ١٩٧٥، ٢١٠).

لهگەل بابەتەكە وئەنەى سەرنجراكيشى مندالانى ناو ئوردووگا دەستى بە پەتەى چادرى مالهەيانەوه گرتوو، بۆلاوكراوهتەوه(دەنگى كوردستان، ژ ١، ١٩٧٥، ٢١١).

- قوتابى شۆرش و شۆرشى قوتابى:

قوتابيان دەورى ديار و شايان له ژيانى سياسى و ئەدەبى و كۆمەلايهتەى دەبينن.

- جەنرالئە نەناسراو: ئەمەش پەسنى ئەوانەيه كه دەوريكى گەوره دەبينن و بەهيمنى كارى گەوره له ريزەكانى شۆرشدا دەكەن..

جەنرالئە نەناسراوى بوارى ئيستگەيه كه مەبەست لئى (ع. م) عەبدولخالق مەعروفە (١٩٣٥ - ١٩٨٥) وەك مرؤفئىكى ساكار و پيشمەرگەيهكى دلسۆز دەوريكى بالايى بينيوه له پيشخستن ئەو ئالوگۆرە گەورانەى بەسەر ئيستگەدا هاتوو، ئيستگەى دەنگى كوردستان پرؤگرامى يەك، لەسەر شەش شەپۆل بۆلاوكراوتەوه، سئى كورت و سئى ناوئەندى، سەرەراى دوو پرؤگرامى ديكە له دوو ئيستگەى تايهتە ديكەوه، لەسەر دوو شەپۆلئى ناوئەنديهوه بۆلاوكراوتەوه، بەمەبەستى گەياندنئى دەنگى شۆرش بە هەموو لايەك.

ئەمەش له بايەخدانى سەركردايەتى شۆرش بە پەخش و پراگەياندن هاتوو، سەرەتا له ١٩٦٣، دواتر ١٩٦٥ كه مەوداكەى له يەكەم باشتر بووه، هەنگاوى گەوره لەسەر دەستى جەنرالئە نەناسراو لهگەل تەكنيككارانى كوردستان له مانگى تەمموزى ١٩٦٨ شەپۆلئىكى ناوئەنديان دروست كرد، كه پاش سالىكى ديكە شەپۆلئىكى ناوئەندى ديكەى بەهيزتر دروست كردوو بە ريكوپيكي دەنگى شۆرشى گەياندوو، لەبرى پرؤگراميەك چەند پرؤگراميەك بۆلاوكراوتەوه.

ئەم راستيەى بايەخدارانە، لاپەرەيهكى شانازى كەم زانراوى شۆرشى كوردستانە، بەلگەيهكى گرنكى توانا و زيندووى گەلى كوردن... "بەلئى بەهۆى دلسۆزى ئەندازيارانى كوردستانەوه دەتوانين بە شانازيەوه لەسەر دەزگاكاني ئيستگە بنووسين "Made in Kurdistan" ئەمە چيرۆكى "ئيستگەى دەنگى كوردستانى عيراق" كاربەدەستانى عيراقى وا تۆقاندوو بەناچارى مليونان ديار بۆ بەربەست كردنى دەنگى شۆرش خەرج بكەن(دەنگى كوردستان، ژ ١، ١٩٧٥، ٢١٤ - ٢١٦).

پيشمەرگە... ماتالى پيلايى شۆرش، پەخشانيەكە بۆ پيشمەرگە نووسراوه(دەنگى كوردستان، ژ ١، ١٩٧٥، ٢٢١ - ٢٢٢).

- "مەرگ سوجدەى بۆ هيتا و بردى!! باس له ئازايەتى رۆلەيهكى شارى كەركووك دەكات كه چەند قارەمانىهتەى بئى وئەنەى نواندوو، ئەم پيشمەرگە ناوى (عيزەدين قەرە)يه(دەنگى كوردستان، ژ ١، ١٩٧٥، ٢٢٣ - ٢٢٧).

چالاكى لاوان له بەرپۆهەرايهتەى گشتى لاوانى سەر بە ئەمانەتى گشتى رۆشنبيرى و پراگەياندن و لاوان.

- كردنەوهى پيشانگاي بەرهەمى هونەرەندان.

- پيشانگاي بەرهەمەى مندالان.

- كۆكردنەوهى بەرهەمى ئەدەبى پيشمەرگە بەمەبەستى دەرکردنى گوڤارئەك.

- بايەخدان بە وەرزش و تيبكى وەرزشى تۆپى پيى پيكيهتياوه و چەند ياربيەكيش كراوه(دەنگى كوردستان، ژ ١، ١٩٧٥،

(٢٢٦).

- "نامەيەکی تايەتی" پەخشانیکە ناسک و زۆر جوانە، بۆ پيشمەرگە نووسراوە، هەستی پروناکبيريکە بەرامبەر پيشمەرگە و ئەركە پيرۆز و ميژووييه کەي، کە بەشی زۆری پرۆگرامەکانی ئیستگە و هەوأل و باس و خواستی پيشمەرگە تەرخان کردوو، بە هەموو جۆرەکانی دەرپرینهو... دیارترین شوینی بۆ پيشمەرگە و سەرکەوتنەکانی داناو (دەنگی کوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۲۲۷ - ۲۲۸).

کاغەزەك بۆ یارا من لېغدا پەخشانیکە بەناوی (هەوار دەوکی) نووسراوە (دەنگی کوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۲۲۹ - ۲۳۰).
(ئەم وینەيە) وینەي گەنجیکی جوانە بەناوی (هادی حەنین)، دیارە سەربازی عیراقە و خەلکی (مدینە الپورە) ی بەغدايە و لە شەری کوردستان کوژراو (دەنگی کوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۲۳۱ - ۲۳۲).

- نامەي دايکیك: ئەو نامەيە لە گۆشەي (بۆ هەر هیزی گۆلیك) دا کە مستەفا سألح کەریم ئامادەي کردوو، تییدا بەرهەمی نووسەران و شاعیران نواندن و گۆرانی و سروود پيشکەش بە سوپای شۆرشگیری کوردستان کردوو... ئەم گۆشەيە لەناو هیزی پيشمەرگە و گۆیگرانی ئیستگە دەنگی داووتەووە و نامەي زۆری بۆ هاتوو، ئەم گۆشەيە رۆژانی هەینی پيشکەش کراو (دەنگی کوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۲۳۳).
"شانۆگەری نوئی":

- دیارە ژمارەيەکی زۆری ئەکتەری ناودار چووبوونە پأل شۆرش، ئەوانە سەرکەوتنی پيشمەرگە و کارەساتەکانی کوردستان دەکەنە کاری شانۆیی و هونەری و پيشانی بینەرانی دەدەن، بەتايەتی لە ئۆردووگاگان، هەرەها لە ریی ئیستگەشەو بەرهەمەکان بۆ کراووتەو (دەنگی کوردستان، ژ ۱، ۱۹۷۵، ۲۲۲).
بەداخەو هەندی لاپەرەي گۆفاره کە بەردەست نین.

ئەنجام

"ئیستگەي دەنگی کوردستان" دەزگایەکی هەرە گرنگ و کاریگەری شۆرش کوردستان بوو، لەو پرۆووە سەرکردایەتی شۆرش زۆر بایەخی پیداو بۆ دابین کردن و پالپشتی کردنی بۆ راپەراندنی ئەركەکانی کە بە ئاسانی دەگاتە هەموو گۆشەي جیهان.

سالی ۱۹۷۴ - ۱۹۷۵ کە کاربەدەستانی بەغدا شەریان دەست پیکردوو، خەلکی زۆری پروناکبیر و نووسەر چووبوونە ریزی شۆرش، ئەوانە دەوری کاریگەرییان لە هەلسۆراندنی کارەکانی ئیستگە هەبوو، ئیستگە دوو بۆ کراووی بە هەردوو زمانی کوردی و عەرەبی دەرکرد (دەنگی کوردستان، هەنا صوت کوردستان - العراق).

گۆفاری دەنگی کوردستان یەکیکە لەو گۆفاره دەگمەنانەي تۆماریکی زۆر بایەخدارە بۆ نووسینەو هی میژووی شۆرش ئیلوول ۱۹۶۱ - ۱۹۷۵ لە پرووی بارست و قەوارە و ژمارەي لاپەرەکانی تا ئەوکاتە لەناو شۆرش گۆفاری لەم شیۆیە دەرنەچووبوو.

- بابەتەکانی ئەو وتار و لیکۆلینەووە و هەوأل شۆرش کورد لە رۆژنامە و گۆفار و ئازانسەکانی جیهان بۆ کراووە.
- پيشمەرگە تەوهری سەرەکی باسەکانە.

- سەرپەرشتی د. کەمال مەزھەر ئەحمەد، لە شیواز بەو ئاستەبەرزە بەروونی دیارە، وەك کەسیکی ئەکادیمی و شارەزای کاری رۆژنامەوانی و نووسین.

- نەخشەسازی و زمانی نووسین و خالبنەندی و رینووس لە ئاستی پیتویست دایە.

- بۆ کوردنەو هی وینەي شار و گوند و مندأل و ئافرەتی کوردی ئاوارە.

- ئەدەب بەگشتی دەوری بەرچاوی هەبوو.

سەرچاوهكان

١- به زمانى كوردى:

1. نازاد عوبيد سألح، (٢٠٠٧)، كاريگهري شۆرشى ئەيلوول لهسەر پۆژنامهوانى كوردى له باشوورى كوردستان ١٩٦١ - ١٩٧٥، چ. رۆشنييرى، ههولير.
2. نازاد عهبدولواحيد (٢٠١٩)، مستهفا سألح كهريم خهريمانيك بيرهوهري پۆژنامه نووسيك به تامى چيرۆك، چ. كارۆ، ههولير.
3. نهرسلان بايز، (٢٠٠١) راگهياندى شۆرش و بزوتنهوهى شيعرى كوردى (١٩٧٥ - ١٩٩١)، چ. ئۆفسييتى رoon، سليمانى.
4. (بابى لالۆ) كهمال رهئووف محهمهه، (٢٠١٤)، ميژووى راديۆى كوردى بهغدا ١٩٣٩ - ١٩٥٨، بهرگى يه كهم، جزمى يه كهم، چ. رۆشنييرى، ههولير.
5. باكوورى، (٢٠٠٩)، ئيزگه، چ. شههاب، ههولير.
6. عهبدوللا ناگرين، (٢٠١٣)، دژه پهيام و داشۆرينى به عس، چ. رۆژه لات، ههولير.
7. مستهفا سألح كهريم، (٢٠١٢)، يه كيتى نووسه رانى كورد - هه ئويست و ريباز، چ. بيره ميتر، سليمانى.
8. مهحموود عوسمان، (نايارى ١٩٩٨)، هه لسه نگاندى رهوشى هه ره سهينانى شۆرشى كورد (دهرس و پهنده گانى)، له بلاوكراوه گانى نالاي نازادى.
9. وهسفى حسن ردينى، (٢٠١١)، راديۆ و تهله فيزيوتيت كوردى ١٩٣٩ - ٢٠٠٣، چ. زانا، دهوك.

٢- به زمانى عهري:

10. جمال بابان، (٢٠١٢)، اعلام الكرد، ج١، دار اراس للطباعة والنشر، اربيل.
11. د. د. وسام فاضل راضي، الاعلام الاذاعي والتلفزيوني الدولي، دار ميزوبوتاميا للطباعة والنشر والتوزيع، بغداد.
12. ياس خضر البياتي، (١٩٩٣)، الاعلام الدولي والعربي، بغداد.

٣ - پۆژنامه و گوڤاره كان:

13. ١- فرهاد عوني، صفحات مجهولة من حياة دارا توفيق، گولان العربى (مجلة)، ع ٢٣، ٢٥ نيسان ١٩٩٨.
14. ٢- خهبات، ع ٤٧٠، ايلوول ١٩٦٣.
15. ٣- خهبات، ع ٩٤٤، ١٠/١/١٩٩٩.
16. ٤- دهنگى كوردستان، ژ (١)، كانوونى دووه مى ١٩٧٥.
17. ٥- ميتين، ع ٥١، نيسان ١٩٩٦.
18. 6- ههنا صوت كردستان العراق، ع ١، ١٩٧٤؛ ع ٢، ١٩٧٤.

ثورة ايلول فى العدد الاول من مجلة (دهنگى كوردستان) (صوت كوردستان)

دراسة فى المضمون

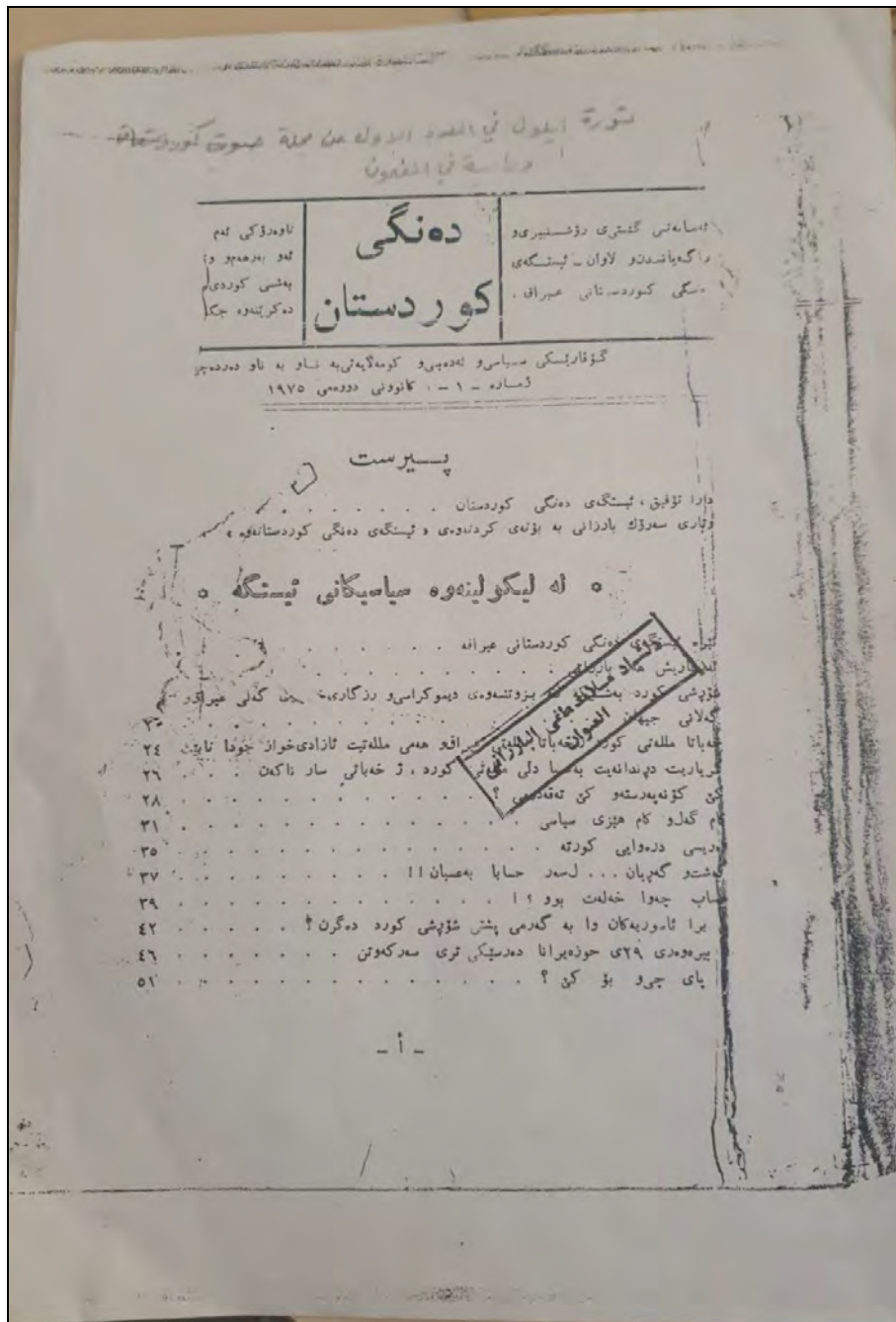
ملخص:

يتناول هذا البحث نبذة موجزة جداً عن اذاعة صوت كوردستان العراق ومن ثم العدد الأول والوحيد من مجلة (صوت كوردستان) الذي صدر من قبل الامانة العامة للثقافة والاعلام والشباب التابعة لثورة كوردستان فى كانون الاول ١٩٧٥، وكون المجلة من المجلات النادرة وذا مضمون قيم وحجم وشكل لم يسبق صدوره بهذا الشكل فى الجبل لما تحتوي على البحوث والمقالات كثيرة و متنوعة وجيدة لذا تعد من المصادر المهمة لتدوين تاريخ ثورة ايلول فى هذه الفترة.

Aylul Revolution in the first issue of (Dangi Kurdistan) (Voice of Kurdistan) magazine a study in its content

Abstract

This is a short research paper on Voice of Kurdistan radio (Dangi Kurdistan) and also mainly focused on the (First) episode of the (Dangi Kurdistan – Voice of Kurdistan) Journal. The first episode was published by general assembly of Culture, Media and youth of Kurdistan revolution on January 1975. This Journal was basically very magnificent because of the content and the articles and it was predominantly very different from others which they were published by revolutionaries on the Mountain bases in Kurdistan. Finally, This Journal is fundamentally one of the best sources for writing a history of Aylul Revolution.



ثورة ١١ أيلول ١٩٦١ في كتابات ومذكرات عدد من كبار ضباط الجيش العراقي ١١ أيلول ١٩٦١ - ١١ آذار ١٩٧٠ "دراسة اولية"

أ.د. عبدالفتاح علي البوتاني

الاكاديمية الكوردية/أربيل

dr.botani1@gmail.com

المقدمة

إن الدولة العراقية هي دولة حديثة التكوين، وبالإمكان القول إنها كانت صنعة بريطانية أسست بعد الحرب العالمية الأولى (١٩١٤-١٩١٨)، وبالتحديد في ٢٣ آب ١٩٢١، عندما نصبت بريطانيا فيصل بن الحسين ملكاً على العراق. وفي نهاية سنة ١٩٢٥ تم إلحاق الجزء الجنوبي من كوردستان أو ما يعرف اليوم بـ(كوردستان - العراق) بها. ومنذ هذه السنة أصبحت القضية الكوردية إحدى المسائل الأكثر إلحاحاً التي واجهت الحكومات العراقية المتعاقبة، والأمر الذي زاد من حدتها هو الفشل المتواصل لتلك الحكومات في إيجاد حل مرض لها، فالتمسكون بالحكم في بغداد في العهدين الملكي والجمهوري، ومع كل ما حصل من تطورات اقتصادية واجتماعية وسياسية، لم يدركوا أو يرغبوا في الاعتراف بخصوصية الشعب الكوردي في العراق وحقوقه الشرعية والمشروعة، ولم يعيدوا النظر في مفاهيمهم القومية القديمة لتواكب العصر. وكان نتيجة استعصاء إدراكها للخصوصية القومية الكوردية وإصرارها على الحل العسكري لإنهاء حركات الكورد الوطنية، أن اندلعت العديد من الحركات والانتفاضات الكوردية المسلحة، إلا أن أطولها عمراً كانت ثورة ١١ أيلول ١٩٦١ بقيادة الحزب الديمقراطي الكوردستاني (الپارتى) ورئيسه ملا مصطفى البارزاني (١٤ آذار ١٩٠٣-١ آذار ١٩٧٩)، تلك الثورة التي دامت نحو (١٤) سنة تخللتها العديد من المفاوضات مع الحكومات العراقية التي تمخضت إلى انتزاعها الحكم الذاتي لكوردستان - العراق بموجب اتفاقية ١١ آذار ١٩٧٠.

اهتم السياسيون والكتاب والأكاديميون والصحفيون العرب العراقيون بالكتابة عن القضية الكوردية، وخاصة بعد قيام ثورة ١١ أيلول ١٩٦١، إلا أن كتابات معظمهم لم تكن موضوعية وتعبر أو تعكس - إلى حد ما - وجهة نظر الحكومات العراقية وتوجهاتها ومواقفها من حقوق الكورد القومية التي اتسمت

بالرجعية والشوفينية وبفكر قومي تقليدي وقديم؛ لأن الحرب ضد الثورة الكوردية كانت تقودها قيادات عربية، بعثية، وقومية - إسلامية عروبية المنبت، تنكر وجود شعب كوردي يعيش على أرضه ووطنه^(١).

ويعد ضباط الجيش العراقي، خاصة الذين شاركوا في محاربة الثورة الكوردية، واكتسبوا شهرتهم في محاربتها، من أوائل من كتب عنها بحكم عملهم واعتقادهم ان بإمكانهم القضاء عليها بقوة السلاح، وقد ابتكروا صيغاً وأساليب جديدة في قمع الثورة بينها الاعتماد على تشكيلات المغاوير والمفارز الخاصة واستخدام السمات^(٢) وعمليات الإنزال الجوي، وتجنيد الآلاف من المرتزقة الكورد(الجاش) والعرب وإخلاء القرى وتدميرها، حتى الحيوانات لم تنج من أساليبهم التعسفية ومن قسوة الحملات العسكرية.

ويقف على رأس هؤلاء الضباط الكبار: اللواء الركن عبدالعزيز العقيلي (وزير دفاع سابق)، اللواء صديق مصطفى(زعيم صديق)، الفريق سعيد حمو، واللواء الركن ابراهيم فيصل الأنصاري، واللواء الركن عبدالكريم فرحان، العميد الركن حسن مصطفى، الرائد محمود الدرة، العقيد بدرالدين علي، العقيد الركن هادي خماس والمقدم نعمان ماهر الكنعاني، الفريق الأول الركن إسماعيل تايه النعيمي وسواهم^(٣).

إن العديد من كبار الضباط العرب العراقيين الذين اشتهروا في محاربة الثورة الكوردية، كتبوا مذكراتهم أو ألفوا كتباً عنها، بعد سنوات من إحالتهم على التقاعد، أو بعد سقوط نظام الحكم الذي كانوا يخدمونه، وباستثناء سعيد حمو، قلما كتب أحدهم يومياته أو استند على الوثائق.

كرس العسكريون الذين شاركوا في محاربة الثورة الكوردية كتاباتهم ومذكراتهم وأوراقهم الشخصية، لإظهار بطولاتهم وخططهم العسكرية في مهاجمة الثوار، وقلما تحدثوا عن الثورة وتشكيلاتها الداخلية ومشاكلها ومنشوراتها، وكتاباتهم تظهر المستوى المتدني في الجانب المعرفي والثقافي، إذ كانوا يؤكدون للحكومة قدرتهم على حسم الموقف خلال أسابيع، ويلجأون في سبيل تحقيق أهدافهم إلى سياسة الأرض المحروقة، واستنجدوا حتى بسوريا ومصر وتركيا وإيران لتلبية حاجات الجيش العراقي^(٤). وقد دفع هذا القيادي البعثي هاني الفكيكي إلى القول: وأسقطت الحرب ضد الكورد جميع المحرمات، بدءاً باعتماد سياسة الأرض المحروقة وإبادة القرى الكوردية والحرث والنسل وانتهاءً برهن سيادة العراق وكسر الوحدة العربية. إن الإرث الدموي بين الجيش العراقي والشعب الكوردي، جعل الخيار السلمي للقضية الكوردية مستحيلًا^(٤).

(١) للتفاصيل ينظر: عبدالفتاح علي البوتاني(الاستاذ الدكتور)، في الكوردولوجيا العربية: الكورد وكوردستان في المخيال السياسي العربي، تقديم ابراهيم محمود، (دهوك، ٢٠١٨).

(٢) السمتية تعبير اطلقته القوات المسلحة العراقية على طائرات الهليكوبتر باعتمادها تعلق عمودياً. ينظر: نزار عبدالكريم فيصل الخزرجي(فريق اول ركن)، الحرب العراقية - الايرانية ١٩٨٠-١٩٨٨، مذكرات مقاتل، (بيروت، ٢٠١٤)، ص ٢٠٨.

(٣) عن كتابات ومؤلفات عدد من هؤلاء الضباط ينظر: البوتاني، في الكوردولوجيا...، ص ٩٠-٩٧.

(٤) هاني الفكيكي، اوكار الهزيمة، تجربتي في حزب البعث العراقي، (قم، لات)، ص ٢٩٨.

(٤) المصدر نفسه، ص ٢٩٧؛ ص ٢٩٩.

المهم في الأمر، إن معظم هؤلاء أصروا على ما قاموا به من أعمال سلبية ولا إنسانية تجاه الكورد، ولم يتخلص بعضهم من أهوائه الشخصية والشعور بالزهو لما فعلوه، حتى انهم برروا أعمالهم السلبية، وكتبوا الحقائق وبالغوا في أدوارهم واشتارهم بالقسوة^(١). قلة منهم أراد أن يبيض صفحته أو يتبرأ من أعماله المشينة ضد البيشمرگ وسكان المناطق الكوردية التي كانوا يعملون فيها، وكتاباتهم ومذكراتهم تعكس بلا شك شخصياتهم وثقافتهم^(٢) وتوجهاتهم السياسية وليس هنا مجال المقارنة (إلا عند الضرورة) بين ما ورد من معلومات في مؤلفاتهم ومذكراتهم وموافقهم مع ما نجده في المصادر الأخرى الموضوعية منها خاصة؛ لأنها لا تستحق عناء التعقيب والتحليل وحتى الرد.

ولما كانت المذكرات والأوراق الشخصية وما كتبه شهود العيان، مصدراً مهماً لكتابة التاريخ وسجلاً تاريخياً للباحثين^(٣)، وتدعم المعلومات التي تتضمنها الوثائق وتوضحها أو تزيد عليها وتختلف معها، فقد اخترت الكتابة في هذا الموضوع الذي اعتقد انه لم يحظ كثيراً باهتمام الباحثين والمعنيين بكتابة تاريخ ثورة ١١ أيلول ١٩٦١ وتطوراتها، وبالإمكان القول إن ما كتب عنها لا يمثل الا جزءاً من الحقيقة؛ لذا حسناً فعلاً مركز بيشكجي للدراسات الإنسانية بالاشتراك مع مركز دراسات الجينوسايد في جامعة دهوك، بعقد مؤتمر دولي للبحث في جوانب ومسارات وتطورات هذه الثورة التي أرغمت اعنى الحكومات العراقية على الاعتراف بالحكم الذاتي لكوردستان بموجب اتفاقية ١١ آذار ١٩٧٠، ولأهمية تلك الثورة التي لم تأت من فراغ. بل كانت حصيلاً تطور تاريخي لنضال الكورد وحركتهم القومية التحررية في العراق، فقد تم التأمير على انتكاستها وايقافها ولو إلى حين، وتصاعد بعد نسخة ٦ آذار ١٩٧٥ وتأثر حملات التعريب والتهجير والابادة الجماعية بما في ذلك استخدام الاسلحة الكيماوية ضد الشعب الكوردي.

أما الاوراق الشخصية فلها أهميتها أيضاً؛ لأنها تكشف أموراً قد لا يجدها الباحث في الكتب والمذكرات، وبالإمكان اعتبارها (مادة خام) تعود لأشخاص كانوا يشغلون مراكز مهمة ومسؤوليات وعلاقات واسعة مع كبار المسؤولين.

لابد من الإشارة هنا: ان في المذكرات والكتابات والمواقف التي سيتناولها هذا البحث، معلومات قد لا نرضى عنها أو نستاء منها، ولكن علينا أن نتذكر أنها لأناس كانوا يخدمون مصالح أنظمة حكم هم جزء منها. كما لم ندرج العديد من المذكرات والأوراق الشخصية والكتابات الخاصة بكبار ضباط الجيش العراقي من الذين عرفوا بمحاربة الثورة الكوردية، لأسباب أهمها عدم العثور أو الاطلاع عليها، أو أن معلومات

(١) من مظاهر الحكم العسكري الواضحة التي تدل على تحول الجيش الى قوة احتلال، وجود قادة من ضباط الجيش من ذوي الرتب الكبيرة الذين اشتهر اكثرهم بالقسوة وغلاظة القلب والطبع والماضي المليء بسفك الدماء. ينظر بهذا الصدد: احمد الزبيدي(العقيد الركن)، الازمنة الضائعة، شعب يموت، وجيش يحتضر، (دمشق، ٢٠٠٠)، ص٢٧٨.

(٢) ينظر المثقفون داخل المجتمع العراقي إلى ضباط الجيش على أنهم فئة متخلفة فكرياً وثقافياً، ربما كان هذا صحيحاً إلى درجة كبيرة. ينظر بهذا الصدد، المصدر نفسه، ص١٩٨.

(٣) حول أهمية المذكرات الشخصية كونها مصدراً للدراسات التاريخية، عقدت في بيت الحكمة ندوة في ٣٠، ٣١ كانون الاول ١٩٩٨، ونشرت بحوثها والمداخلات في كتاب بعنوان: المذكرات الشخصية مصدراً لكتابة التاريخ، (بغداد، ٢٠٠١).

بعضها جاءت متشابهة، خاصة في مجال الربط بين الثورة الكوردية واتهام الكورد بمحاولات تقسيم العراق وضرب التيار القومي العربي، وتشبيه الحركة الكوردية بالصهيونية وتأسيس إسرائيل ثانية في (شمال العراق). وعدم تقدير كتابها الثقل المؤثر للحركة القومية الكوردية في تقرير مصير العراق ومستقبله السياسي. وهذا لا يعني ان دراستها والاعتماد عليها ومقارنتها مع بعضها غير مفيدة، إلا أن حدود هذه الدراسة لا تعطي المجال لتناول كل هذه الكتابات والمذكرات، وبالإمكان أن يكون ذلك مشروعاً مستقبلياً. عليه سأقتصر الكتابة، وباختصار، على مذكرات عدد من الضباط العراقيين الكبار الذين اكتسبوا شهرتهم في محاربة الثورة الكوردية، وهم كل من: الفريق سعيد حمو، اللواء الركن عبدالكريم فرحان، الفريق الأول الركن إبراهيم فيصل الأنصاري، العقيد الركن صبحي عبدالحميد، العقيد الركن هادي خماس والفريق الأول الركن إسماعيل تايه النعيمي.

أما بالنسبة للأوراق الشخصية فلم يتسن لي الاطلاع إلا على أوراق العميد عبدالرزاق السيد محمود، أحد أبرز شخصيات مفاوضات كانون الثاني، شباط ١٩٦٤ التي تم التوصل فيها إلى وقف إطلاق النار مع قيادة الثورة الكوردية في ١٠ شباط ١٩٦٤، ولا ابتعد عن الحقيقة بالقول: ان هذا العسكري كان استثنائياً في مواقفه من الثورة الكوردية وقائدها ملا مصطفى البارزاني، وربما كان الضابط الوحيد الذي اخترق الحاجز اللامعقول وكسر الأفكار السائدة في مواقفه ونظرته للثورة وقائدها، مقارنة بالضباط الذين تناولهم هذا البحث.

وقبل الكتابة عن مذكرات المذكورين أعلاه ومواقفهم، من الضروري التطرق وباختصار إلى المواقف والأعمال السلبية لغيرهم من الضباط، خاصة الذين ألفوا كتباً عن القضية الكوردية وثورة أيلول، وبينهم: الرائد محمود الدرة، المقدم نعمان ماهر الكنعاني، العميد الركن حسن مصطفى، المقدم الركن طه الشكرجي، اللواء صديق مصطفى (زعيم صديق)، اللواء الركن عبدالعزيز العقيلي، العقيد بدر الدين علي، العقيد غانم مصباح الأمين وسواهم، واللافت والمثير للتفكير أن معظم هؤلاء الضباط كانوا من ذوي الاتجاه القومي العربي - الإسلامي وبعضهم كان على صلة أو علاقة بجماعة الاخوان المسلمين.

لعل محمود الدرة هو أفضل العسكريين الذين كتبوا عن الكورد وتاريخهم، وكتابه "القضية الكردية والقومية العربية في معركة العراق - بيروت ١٩٦٣" صدر قبل سقوط نظام حكم عبدالكريم قاسم اثر انقلاب ٨ شباط ١٩٦٣، ولأن الكتاب جاء معادياً بشكل عام للقضية الكوردية، فقد اتخذته الحكومة العراقية وثيقة تدعم به مواقفها من الثورة الكوردية، فأعدت طبع بعض فصوله في كتابها الأزرق الذي نشرته بعنوان "الحكومة الوطنية ومشكلة الشمال - بغداد، ١٩٦٥".

والدرة يعد القضية الكوردية أخطر مشكلة تجابه العراق، ويعتبر انفصال الكورد كارثة تحل بالعراق، ويحمل عبدالكريم قاسم مسؤولية بروز المشكلة الكوردية من جديد وبعدها لعبة سياسية دولية تمس حكم العراق ووحدته الوطنية.

يقول الدرّة ان كتابه أثار نائرة الكثير من الأطراف المعنية، وكان نصيبه من نقد الكورد المؤيدين للثورة كبيراً، وربما كان هذا سبباً في إصداره الطبعة الثانية من الكتاب سنة ١٩٦٦ خفف فيه من غلوائه بدءاً من العنوان الذي صدر بعنوان "القضية الكردية" فقط، فضلاً عن تغيير بعض قناعاته السابقة وتصحيحه لمعلومات خاطئة وحذف كل ما ليس له علاقة مباشرة بأصول القضية الكوردية. مبرراً ذلك بالقول "لكي يحتفظ الكتاب القديم بطبعته الأولى بطابعه الذي ظهر فيه تحت ضغط ظروف معينة"^(١).

أما كتاب المقدم نعمان ماهر الكنعاني مدير الإدارة العام في وزارة الإرشاد(الإعلام)، "ضوء على شمال العراق - بغداد ١٩٦٥" الذي اعتمد كثيراً على الطبعة الأولى من كتاب الدرّة أعلاه، فقد اتهم فيه فرنسا وأمريكا وبريطانيا والاتحاد السوفيتي وإسرائيل بدعم الكورد وثورتهم. وبعد ان تهجم على الثوار الكورد وعلى قائدهم البارزاني، أخذ يمتدح الكورد الموالين(المرتزقة) للحكومة، ونشر صور رؤسائهم، وأشاد بتصديهم "لدعاة الانفصال" مستوحين موقفهم المشرف - على حد قوله - من عقيدتهم الدينية الإسلامية، ومن إيمانهم بوحدة المصير للعرب والكورد، وأضاف أنه سيسعى في طبعة مقبلة لكتابه الى نشر الكثير من صور وأسماء الموالين الكورد. ويدعى المؤلف في كل ما كتبه بأن معلوماته لا يرقى لها الشك، وانه موضوعي.

وتناول العميد الركن حسن مصطفى في كتابه "البارزانيون وحركات بارزان ١٩٣٢-١٩٤٧-بيروت، ١٩٦٣" بشكل غير موضوعي تاريخ حركات بارزان، ويشرح المؤلف تجربته في محاربة البارزانيين سنة ١٩٤٥، ويعرض خدماته على الحكومة العراقية لتستفيد منها في القضاء على الثورة الكوردية التي يتمنى ان يقضي الجيش العراقي قضاءً مبرماً على (العصاة). ويرى أن عبدالكريم قاسم، ارتكب خطأ كبيراً بإعادة ملا مصطفى البارزاني إلى العراق بعد ثورة ١٤ تموز ١٩٥٨^(١).

وعرف المقدم الركن طه نوري الشكرجي(فريق ركن فيما بعد) بارتكاب جرائم بشعة في كوردستان، وبكرهه اللامحدود للكورد. كان لديه حقد أعمى عليهم، فعند دخوله في ٢٣ حزيران ١٩٦٣ مدينة كويسنجق أمر بإلقاء القبض على عدد كبير من سكانها، حتى الذين ذهبوا لاستقبال قواته، واختار ستة أفراد بدون تحديد وبدون السؤال عن أسمائهم أو الاطلاع على هوياتهم وقيدوهم بشدة إلى أعمدة الكهرباء وأعمدة المباني في الشارع العام الرئيس في المدينة وفتحوا عليهم النار أمام انظار الموجودين من سكان المدينة. كما أمر بجمع ضباط الصف الكورد العاملين في وحدته وعددهم كان يبلغ (١٢) ضابط صف وأدخلوا في مقهى مهجور بين كويسنجق ورائية، وأمر بفتح النار عليهم ثم أمر بهدم المبنى على جثثهم ودفنوا تحت الأنقاض^(٢).

(١) الدرّة، ص١٢.

(١) عاد البارزاني الى العراق في ١٩٥٨/١٠/٦، بعد لجوئه إلى الاتحاد السوفيتي السابق مضطراً في حزيران ١٩٤٧، وباستثناء (قاسم)، وقف معظم كبار الضباط القوميين العرب ضد عودته، بينهم: عبدالسلام محمد عارف، عبدالعزيز العقيلي، وناجي طالب وصبحي عبدالحميد وسواهم.

(٢) محسن دزقي، احداث عاصرتها، ج٢، ١٩٦١-١٩٧٥، (اربيل، ٢٠٠٢)، ص٤٠؛ ص٤٢.

أما عبدالعزيز العقيلي (١٩١٩-١٩٨١)، فكان من أشد الداعين إلى استخدام القوة العسكرية في حل القضية الكوردية، فهو صاحب نظرية (دك الجبال دكاً)، وكان ضد إجراء أية مفاوضات مع قيادة الثورة الكوردية، وهو القائل: ليس هناك قضية كوردية اهما تمرد موجه من دول الأعداء، عليه يجب القضاء عليه بالقوة، وكان ينادي "لا صلح ولا مفاوضة مع البارزاني" وان بإمكان الجيش العراقي القضاء على (العصابات البارزانية)، وإذا لم يحقق هو ذلك خلال عشرة شهور^(٣) فإن رقبته جاهزة للصلب وعلى ملاً الناس وفي شارع الرشيد^(٤) (اشهر شوارع بغداد) حينذاك. ويرى العقيلي "ان الحرب الكوردية ستستمر مادامت زعامة البارزاني قائمة، وان الطريقة الوحيدة لحل المشكلة تكمن في إرغام البارزاني على الاستسلام، وليس في التوصل إلى عقد صلح معه". وكان العقيلي من أوائل من اتهم الكورد بتأسيس إسرائيل ثانية في (شمال العراق). ومن أجل القضاء على الثورة الكوردية فضل ان تدخل الحكومة العراقية في مفاوضات مباشرة مع إيران وتقديم التنازلات لها في شط العرب، وطرح هذا الحل في آب ١٩٦٦ ومايس ١٩٦٧ على رئيس الجمهورية ورئيس الوزراء.

ووقف العقيلي ضد اتفاقية ٢٩ حزيران ١٩٦٦ التي حصل الكورد بموجبها على بعض الحقوق المتواضعة، وقال عنها: بأنها لا تحقق الوحدة الوطنية بل تمزقها، فعدّها وثيقة واعتراف بفصل (شمال العراق) وانها تشبه وعد بلفور، فقد خلق الاتفاق فعلاً (دولة بارزانية)^(٥). وإذا بقي البارزاني وتمرده سوف يصبح لاجئين، وتساءل: أين المنظمات العربية في بغداد؟ أين الذين يدعون إلى الوحدة العربية؟!^(٦).

كان العقيلي قومياً عربياً - إسلامياً، يؤمن بالإسلام ديناً ونظاماً ودولة، ويردد على مسامع زائريه بأن: الأخوة العربية - الكوردية ثابتة مدى الدهر لأنها تحيا في ظل الشريعة (المحمدية)، ويقول: كيف تبقى أمة العرب إذا قامت في (شمال العراق) دولة جبلية يرعاها الشرق والغرب وتشرف عليها الصهيونية؟!^(٧) ولخص مسعود البارزاني موقف العقيلي من الثورة الكوردية بالقول: "رجل ملئ حقدًا على الشعب الكوردي، ان القلم ليعجز عن وصف ما كان يعتمل في نفس هذا الرجل من كراهية للكورد، وتنكر لحقوق شعبنا والتصدي لنضاله والامعان في العدوان عليه"^(٨).

أما اللواء الركن المتقاعد ورئيس وزراء العراق الأسبق ناجي طالب، فقال ردّاً على سؤالي عن موقف (الضباط الأحرار) من القضية الكوردية وهل كانوا يبحثونها في اجتماعاتهم قبل ثورة ١٤ تموز ١٩٥٨؟: لم

(٣) في مقابلة له مع الرئيس المصري جمال عبدالناصر في القاهرة قال: إن بإمكانه القضاء على البارزاني خلال عشرة أيام فقط. ينظر: معن العجلي، ماذا في شمال العراق؟ (بغداد، ١٩٦٨)، ص٤٦.

(٤) المصدر نفسه، ص٢٥-٢٦.

(١) للمزيد من المعلومات عن العقيلي وموقفه من الثورة الكوردية خلال المدة (١٩٦١-١٩٦٧) ينظر مبحث "عبدالعزیز العقيلي في ذاكرة الكورد" في عبدالفتاح البوتاني، الكوردولوجيا العربية... المصدر السابق، ص١٩٩-٢١١؛ معن العجلي، ص٢١-٤٩.

(٢) معن العجلي، المصدر السابق، ص٢٧، والعجلي من اشد المعجبين بالعقيلي وكان دائم التردد عليه لمقابلاته والوقوف على ارائه خاصة بعد اتفاقية ٢٩ حزيران ١٩٦٦، وخصص لمقابلاته معه الصفحات ٢١-٢٨ من كتابه اعلاه.

(٣) العجلي، ص٢٣-٢٤؛ ص٢٨.

(٤) ينظر كتابه: البارزاني والحركة التحررية الكردية، ج٣، ثورة أيلول ١٩٦١-١٩٧٥ مع ملحق وثائقي، (اربييل، ٢٠٠٢)، ص١٧٢. وللعقيلي كتاب بعنوان "تاريخ حركات بارزان - بغداد، ١٩٥٦".

تكن هناك مشكلة كوردية على الساحة السياسية في العهد الملكي تتطلب الدراسة، فلماذا نبحت في شيء لم يكن موجوداً أصلاً؟. وأضاف: قل لي أنتم الأكراد ماذا تريدون ليكن لكم حصة في كل قصة؟! ألم تمنحك الحكومة حكماً ذاتياً فأخذتم (تخربطون) وحولتم (الشمال)^(٥) إلى فوضى، كما هو الحال الآن (شباط ١٩٩٤)!! هذا هو حالكم، لقد وقفت ضد عودة البارزاني إلى العراق بعد ثورة ١٤ تموز ١٩٥٨، فقل لي ماذا كانت نتيجة عودته؟!^(٦).

وتميز عهد رئيس الجمهورية عبدالرحمن عارف (١٧ نيسان ١٩٦٦ - ١٧ تموز ١٩٦٨) بتقديم كبار الضباط العديد من المذكرات له بصدد القضية الكوردية لعل أبرزها وأغربها مذكرة اللواء المتقاعد صديق مصطفى (زعيم صديق)، وهو ضابط ينحدر من مدينة الموصل، كان ذا ميول عربية - إسلامية ومقرباً من جماعة الاخوان المسلمين^(٧)، لقد ارتكب هذا الضابط في ١٠ حزيران ١٩٦٣ في السليمانية أول مجزرة بحق المدنيين الكورد بقتله

(٥) معظم الضباط القوميين العرب والاسلاميين يحرصون على عدم لفظ او التفوه بكلمة (كوردستان) وعندما لفظتها في حضور ناجي طالب، استشاط غضباً وقال: يعني أنتم تريدون تأسيس دولة، ورفض مواصلة مقابليتي. وذكرني موقفه بموقف اللواء طاهر يحيى رئيس وزراء العراق الأسبق (شكل أكثر من وزارة) الذي قال اثناء مفاوضات ١٩٦٤-١٩٦٥ مع قيادة الثورة الكوردية: انه بمجرد ذكر كلمة (كوردستان) يعني الانفصال، أو أن (شمال العراق) لا يمكن ان يسمى (كوردستان) بدون فتح طريق للانفصال، ينظر: سعد ناجي جواد(الدكتور)، المسألة الكردية في العراق ١٩٥٨-١٩٧٠، (لندن، ١٩٩٠)، ص١٢١.

(٦) حول تفاصيل مقابليتي مع ناجي طالب في ١٨ شباط ١٩٩٤ بداره في بغداد، ينظر: عبدالفتاح علي البوتاني، في الكوردولوجيا...، ص٢١٣-٢١٨.

(٢) لا بد من الإشارة هنا الى: ان الجيش العراقي كان يضم في صفوفه اعداداً كبيرة من الضباط الاخوان ومواليهم وموقفهم من الثورة الكوردية كان يستند على موقف الاخوان منها، ومن المعروف ان الاخوان اصدروا منشوراً ضد قيام ثورة أيلول ١٩٦١، وذهب عدد من قادتهم إلى بغداد، وقالوا: ان الثورة الكوردية مدعومة من الشيوعية وان الشيوعيين هم وراءها ويدعمونها. تنظر مقابلة جريدة روداو، العدد(٥٤١)، اربيل، ٢٠١٩/٢/٤، مع الرئيس السابق للحزب الإسلامي العراقي(الاخوان)، الدكتور محسن عبدالحميد. ولا ننسى هنا ان مؤسس حركة الاخوان في العراق محمد محمود الصواف كان يحمل أفكاراً ومواقف سيئة عن الثورة الكوردية. وعندما سيطر البعثيون على الحكم إثر انقلابهم في ٨ شباط ١٩٦٣ عينوا رئيس الاخوان الدكتور عبدالكريم زيدان وزيراً للاوقاف، فافتى لكبار الضباط الاخوان في الجيش العراقي بتنفيذ الاوامر في قتل او مهاجمة الكورد وقراهم بحجة تطبيق شعار الحزب "مصلحة الجماعة". ينظر: عبدالرحمن اسبينداري(الدكتور)، الاخوان المسلمون والقضية الكوردية، مجموعة مقالات منشورة، (دهوك، ٢٠٠٥)، ص٥٨، عليه فليس من المستغرب او اللافت للانتباه ان عدداً من الضباط المحسوبين على جماعة الاخوان المسلمين او المنتسبين اليهم والمقربين منهم وأصدقائهم، كانوا أشد قسوة وعنفاً في محاربة الثورة الكوردية واذكر منهم: عبدالسلام محمد عارف، وناظم الطبقجلي، عبدالعزيز العقيلي، سعيد قطان، حسن مصطفى، اللواء رشيد مصلح وسواهم، وكان مرشد الاخوان في العراق محمد محمود الصواف قد توسط بادخال بعض المذكورين في الكلية العسكرية في العهد الملكي ضمن سياسة الاستيلاء على السلطة فيما بعد، وكان للصواف علاقات جيدة ووطيدة مع البلاط الملكي. ويذكر المشرف التربوي ملا نوري اغجلري(نوري عبدالله صالح) ان معظم ضباط الجيش في معسكر رانية في ايار ١٩٦٦ كانوا من جماعة الاخوان المسلمين، وكانوا يصرون بذلك سراً وعلناً، وانه وجد في خيمة ضابط استخبارات اللواء خلدون الشيخ صديق تفسير: في ظلال القرآن (لسيد قطب احد ابرز قادة الاخوان). للتفاصيل تنظر مذكراته بيروه وهره كانه له تيوان بينين يستدا (مذكراتي بين المشاهدة والسماع)، ثاماده كوردني صديق صالح،(سليمان، ٢٠٠٩)، ص١٦٨-١٦٩.

العشرات من شبابها، وعرفت تلك المجزرة في ادبيات الكورد السياسية بـ(وادي الموت) او بـ(محكمة الوادي) ويوم (منع التجول)^(٣).

وجاء في مذكرات حمه كريم هورامي: ان زعيم صديق أمر بقصف القرى الكوردية في جبال هورمان بالمدفعية، فأدخل الرعب في قلوب سكانها، ولايقاف القصف اتفق سكان المنطقة على أن يذهب عدد من أصحاب (اللى البيضاء) أو وجهاء القرية لمقابلة الزعيم والرجاء منه لايقاف القصف، وكان يتقدمهم ملا إحدى القرى يدعى سيد جميل وهو يحمل القرآن على كفيه، والتقوا به عند جسر زلم، وقال له السيد بالكوردية: أنا سيد من أولاد رسول الله، أناشدكم باسم الله وهذا القرآن أن تأمروا بايقاف القصف على قرانا؛ لأنه يذهب ضحيته الكثير من الأبرياء، خاصة من النساء والأطفال والشيخوخ، وبعد ان تُرجم كلامه الى العربية، إسقط الزعيم بعصاه عمامة الملا وبلا أدنى احترام وقال متسائلاً: أنت سيد؟! وهل يوجد سادة بين الكورد؟^(٤).

كما أمر هذا الضابط بقتل (٤٠) شخصاً كانوا يؤدون صلاة الجمعة في قرية (سيداره) في السليمانية أيضاً، بعد أن أحكم غلق باب الجامع عليهم لكيلا يخرج أحد منهم، انتقاماً لهزيمة كان البيشمركة قد ألحقوها بوحدته العسكرية أثناء ثورة أيلول^(٥).

وكتب ملا نوري اغجلري في مذكراته يقول: عندما كنت أشرف على امتحانات الوزاري (البكالوريا) للمرحلتين السادس الابتدائي والثالث المتوسط في نهاية مايس ١٩٦٦ في قضاء رانية وصلت الأخبار إلى المعسكر أن البيشمركة ينشطون في سرجاوه (مركز ناحية) فتقدم الجيش نحوهم وبعد معركة ضارية انسحب مدحوراً بعد ان تكبد الكثير من القتلى والجرحى، وتقرر أخذ الثأر من سكان المنطقة الأبرياء، وقيل إن إمام وخطيب جامع سرجاوه حمل القرآن ورافقه مجموعة من الشيخوخ لاستقبال الجيش طالبين عدم تعرضه للسكان، ولكن ذهب رجاءهم وتوسلاتهم سدى، فقد قتلوا فوراً ومزق القرآن الذي كان يحمله الملا. فما كان من البيشمركة إلا التصدي للجيش وإلحاق الهزيمة به ثانية^(٦).

أعود إلى مذكرة الزعيم صديق مصطفى - الذي لم يكف عن معاداة الثورة الكوردية حتى بعد تقاعده - إلى رئيس الجمهورية عبدالرحمن عارف في آذار ١٩٦٨، التي تضمنت ملاحظاته عن مدينة الموصل حينذاك ومما جاء فيها:

(٣) حاول ذوو ضحايا زعيم صديق ان يضعوا حداً لحياته وتعقبوه ومع ان السلطة كانت قد أمنت له الحماية، الا انه اضطر الى ان يغادر الى القاهرة، فكفوا عنه احتراماً للشعب المصري ورئيسه جمال عبدالناصر. ينظر: مسعود البارزاني، المصدر السابق، ص ٩٧.

(١) للتفاصيل ينظر: حمه كهريم هورامي، جيرۆكى من و گونده كه م (قصتي وقصة قريتي)، ج٢ (غير منشورة)، ص ٢٥٠. في رأي، ان الزعيم صديق، لم يبتعد عن الحقيقة كثيراً، فكل انساب الكورد الى العرب وخاصة الى السادة منهم مفبركة كان سببها السعي وراء مكاسب مادية واجتماعية وحتى سياسية.

(٢) المصدر نفسه، ص ٢٥٠.

(٣) تنظر مذكراته، المصدر السابق، ص ١٦٨-١٦٩. وبعد السؤال والاستفسار عن اسم الضابط الذي قاد العملية تأكد انه كان العقيد غانم مصباح الأمين الذي كان يتفاخر انه كان يوماً مساعداً للزعيم صديق.

إن للكورد دوافع خفية من وراء هجرتهم إلى الموصل يراد من ورائها على المدى البعيد تكريد اللواء (المحافظة) وإرغام العرب إلى الهجرة إلى المدن العراقية الأخرى. ويشبه صديق مصطفى، هذه الحالة بالوضع في فلسطين عندما أخذ اليهود يهاجرون إليها ويستوطنوها ومن ثم أخذوا يستملكون الأراضي من أهل البلاد.

أما عن الكورد المواليين (الجاهش) ووجودهم مع أسرهم في الموصل فيقول: إن المهاجرين الكورد الذين سكنوا أطراف الموصل في أحياء وادي حجر والنبي يونس والزهور وبقية المناطق الأخرى كثيراً ما يدخلون المدينة وهم بكامل أسلحتهم وعدتهم، وقصدتهم من ذلك إظهار قوتهم للاهلين وإشعارهم بأنهم ذوو السلطة في المنطقة.

ولم يكتف هذا الضابط المتقاعد بهذه المذكرة (الخطيرة)، بل، ورغبة منه في العودة إلى الجيش ليتدارك عروبة الموصل المهتدة ومنع طرد العرب منها وقيام الدولة الكوردية، رفع رسالة خطية في ٣٠ آذار ١٩٦٨ يذكر فيها بأنه ضابط كفؤ كان قد ساهم في الكثير من العمليات الحربية، وإن الطرف الراهن يتطلب الاستفادة من خدماته^(١).

وفي الوقت الذي يتخوف الزعيم صديق حتى من المرزوقة الكورد (في آذار ١٩٦٨) مع أنهم كانوا من الموالين للدولة، ويقول إنهم يشكلون خطراً على عروبة الموصل في المستقبل، يقول ملا نوري اغجلري عنهم: كنت أرى وأنا في معسكر رانية كيف أن الضباط يستهزؤون بهم عند مراجعتهم للمعسكر بإطلاق السلاقي (كلاب الصيد) عليهم وينادونهم قائلين "تعال يا جاش"، فكان الجاش يضحكون ويردون بعربية مكسرة (سيدي)، فكنت عند مشاهدتي لهم أتذكر هذا البيت الشعري للمتنبي:

من يهون يسهل الهوان عليه مالي جرح مبيت إيلام^(٢)

أما العقيد بدر الدين علي الذي عمل محافظاً لأربيل خلال المدة (نيسان ١٩٦٢ - نيسان ١٩٦٤)، فكان قومياً عربياً متشدداً، اشتهر بعذابه لكل ما هو كوردي، حتى إنه كان قد أوصى الأجهزة الأمنية بقتل كل كوردي معارض للحكومة عندما يلقى القبض عليه، وقام بتشكيل شبكة مخبرانية من بعض الكورد الموالين للحكومة لغرض جمع المعلومات ورفع التقارير ومراقبة البيوت والأماكن العامة مقابل مكافآت مالية، حتى إنه جند ابنته (ميسون) الطالبة في متوسطة أربيل للبنات بجمع المعلومات^(٣).

(١) للتفاصيل عن مذكرة الزعيم صديق ورسالته الشخصية الى رئيس الجمهورية، ينظر: جعفر عباس حميدي (الدكتور)، التطورات السياسية في العراق ١٩٥٨-١٩٦٨ دراسة وثائقية في التقارير الامنية الخاصة، (بغداد، ٢٠١٠)، ص ٣٤٧-٣٤٨.

(٢) تنظر مذكراته، المصدر السابق، ص ١٦٨.

(٣) للتفاصيل ينظر: مهدي محمد قادر (الدكتور)، "متصرفو اربيل ١٤ تموز ١٩٥٨- ١١ آذار ١٩٧٠ ودورهم في المجالات السياسية والخدمية"، مجلة الاكاديمية الكوردية، العدد (٣٧)، اربيل، ٢٠١٧، ص ٥٨٨-٥٩٦.

يذكر المعاصر له ولأعماله محسن دزهي : انه كان من ألد أعداء الثورة الكوردية شخصاً مغروراً معتزاً بنفسه متطرفاً شديداً عنيفاً وحاقداً على الثورة، كأنه شرطي لدى السلطة، ولأنه كان أفضل من ينفذ سياسة الحكومة تجاه الثورة فقد قررت حكومة انقلاب ٨ شباط ١٩٦٣ إبقائه في منصبه^(٤) ولم تنج حتى الحمير من إجراءاته التعسفية، فقد أمر بجمع الموجود منها داخل المدينة وأطرافها وحجزها في ساحة سجن أربيل خلف بناية مديرية الشرطة (مقابل بناية المحافظة)، بتهمة نقل المساعدات والامدادات إلى الثورة الكوردية بواسطتها، كما أمر بغلق (ميدان) بيع الحمير في المدينة وتوارى باعة الحمير عن الأنظار. وقد أدت تلك الإجراءات إلى إرباك الحياة الاقتصادية في مدينة أربيل، إذ اختفت الخضراوات والألبان التي كانت تجلب على ظهور الحمير من القرى والمزارع إلى أسواق المدينة، كما توقف عمل المطاحن التي كانت الجبوب تنقل إليها بواسطة الحمير، وغاب صوت باعة النفط والحطب في أحياء المدينة. لقد تم حجز نحو (١٠٠٠) حمار، وكان أصحابها يقفون في طابور أمام باب سجنها ويبد كل منهم كمية من العلف ليذهبوا إلى مواجهة حميرهم واطعامها وسقيها^(٥)!!!.

بعد الإشارة إلى كتابات ومواقف عدد من الضباط والقادة العسكريين، انتقل الآن إلى عرض وجهات نظر الضباط الذين ركزت عليهم هذه الدراسة أو اختارتهم:

(١) ثورة أيلول في مذكرات الفريق سعيد حمو:

يعتبر سعيد حمو - على قدر معلوماتي - اول ضابط كتب مذكراته عن محاربته للثورة الكوردية، إذ صدر كتابه "مذكرات أمر لواء مشاة - بغداد، ١٩٧٧" ويتكون من (٢٧٠) صفحة من القطع الكبير موزعة على (٧٢) فصلاً وعدة ملاحق وطبع بمساعدة وزارة الإعلام في مطبعة التوجيه السياسي في وزارة الدفاع، واهدى حمو كتابه إلى من سماهم بشهداء جحفل اللواء الخامس^(٦) الذين (استشهدوا) خلال (حركات الشمال) ١٩٦١-١٩٦٨ من أجل وحدته ورفعته...".

تعد هذه المذكرات من أكثر المذكرات التي كتبها الضباط الآخرون أهمية وأقربها إلى الحقيقة، لأسباب أهمها أنه قام بتدوينها عند وقوع الأحداث، فضلاً عن أن الرجل عزز مذكراته بخرائط عسكرية وصور ووثائق نادرة توضح خطط المعارك والعمليات المهمة، التي بلغت نحو (٤٠) معركة وغارة وتعرض خاضها اللواء الخامس خلال المدة (١٩٦١/٩/١٠ - ١٩٦٨/٧/١٧) مع البيشمركة، كما ان الهدف من إصدار الكتب ليس سياسياً بل عسكرياً وليكون مرجعاً ود رساً لكل من يريد الاطلاع على معارك وفعاليات جحفل اللواء

(٤) ينظر كتابه، احداث عاصرتها، ج١، حاوره طارق ابراهيم شريف، (اربيل، ٢٠٠٢)، ص١٨٦؛ ص١٩٤.
(١) للتفاصيل ينظر: مهدي محمد قادر، المصدر السابق، ص٥٨٨-٥٩٦. تمكن ضحايا هذا الضابط من قتله في ١٩٦٥/١٠/٢٩ في بغداد بعد إحالته على التقاعد، مسعود البارزاني، المصدر السابق، ص٩٧. ويذكر ان العميد حسن مصطفى كان يسرق مواشي القرويين الكورد وخاصة الأبقار وينقلها بسيارات الجيش لبيعها لتجار المواشي.
(٢) يتكون جحفل اللواء عادة من وحداته الاصلية مضافاً لها وحدات من الصنوف المقاتلة كالدرع والساندة الاخرى كالمدفعية والهندسة والمخابرة.

الخامس/الفرقة الرابعة، وإظهار المعارك المهمة الجديرة بالدراسة. ان الكتاب أشبه بدليل لصف المشاة في الجيش وكيفية إداء واجباته اثناء الحركات أو المعارك، بدليل انه طبع بموافقة مديرية البحوث والتمارين في وزارة الدفاع.

اعتبر حمو يوم ١٠/٩/١٩٦١ تاريخاً لبدء الثورة الكوردية؛ لأن التعرض وقع في هذا اليوم على القاطع الذي كان مسؤولاً عنه، ويقول: تمكن (العصاة) من تهيئة رأي عام في بعض المناطق الشمالية لتأييدهم، كما تمكنوا من ضم عدد لا بأس به من المسلحين إلى جانبهم، ولمست ذلك بوضوح في زيارتي لعدة قرى في قضاء دهوك خلال شهري آب وأيلول ١٩٦١، وبدأ (العصاة) مساء يوم ٩/٩/١٩٦١ بالتقدم من مناطق تجمعهم نحو المعسكرات والربايا، وفي صباح يوم ١٠ أيلول وجدت القطعات ان (العصاة) يسيطرون على العوارض المحيطة بمعسكراته فاضطرت إلى إبعادهم بالرمي، وهكذا بدأت الحركات في (شمال العراق)^(١).

حاولت حكومة عبدالكريم قاسم التكتّم على قيامها بالعمليات العسكرية، فقد أعلن (قاسم) في مؤتمر صحفي عقد في ٢٣/٩/١٩٦١ عن بداية (التمرد) في كوردستان ونهايته وقال: "ان انتصارنا في القضاء على هذا التمرد أشبه بانتصارنا في ثورة ١٤ تموز ١٩٥٨"^(٢). الا ان سعيد حمو كدّب هذا الخبر بالقول: كان الواقع على العكس من ذلك، إذ كان البارزاني ومعه (٥٠٠) مسلح يتنقل في منطقة برواري بالا ثم وصل منطقة قرى وارميل وبانكه وازره، وان البيشمركة الحقوا هزائماً بالكورد الموالين للحكومة في منطقة دهوك، مما دعا الى حضور أمر اللواء (١١) ورئيس أركان الفرقة في دهوك لتدارك الموقف^(٣).

ويحسم حمو مسألة في غاية الاهمية، وهي مسألة محاولة قائد الثورة ملا مصطفى البارزاني اللجوء إلى سوريا، تلك الدعاية التي روجتها الحكومة للتأثير على معنويات الثوار، فيقول: وقد دارت إشاعات مختلفة آنذاك عن مصير البارزاني فجاء إحداهما بأنه ذهب إلى سوريا وأفادت إشاعة أخرى بأنه اصيب بجروح بليغة، بينما كان هو يتنقل في منطقة برواري بالا^(٤).

ركز سعيد حمو، ومن خلال المعارك التي خاضها لواءه مع قوات الثورة الكوردية لمدة (٧) سنوات، - الى حد ما - على انتصاراته وتجنب الحديث عن انكسارته وهزيمة الجيش حتى في معركة (زاويتة، كفلسن، لومان، سوارهتوكه) في ٥-١٢ كانون الأول ١٩٦١، ومضيق جالوك (قتتاره) في ١٨ آذار ١٩٦٢، ومعركة زوزك وهندرين في مايس ١٩٦٦^(٥)، الا انه أشاد بعملية مهاجمة البيشمركة لشركة نفط عين زاله ليلة ١٠/١١ تشرين الأول ١٩٦٢

(١) حمو، ص ٨؛ ص ١١.

(٢) تنظر تفاصيل وقائع المؤتمر الصحفي في جريدة الثورة، العدد (٧٠٧)، ٢٤ أيلول ١٩٦١.

(٣) حمو، ص ١٦-١٧.

(٤) المصدر نفسه، ص ١٦.

(٥) دفع ما كتبه حمو عن انتصاراته وعدم ذكر انكساراته مسعود البارزاني الى القول: كان سعيد حمو قد اشتهر بانجازاته وموفقياته في محاربة الثورة، دون ان يكون لتلك الشهرة اساس من الحقيقة، ويقول عنه في مكان اخر: قائد فاشل لا يستحق ما عزا لنفسه من حنكة ودراية عسكرية، إذ لم يحقق نصراً واحداً الا بعد تفوق كاسح في الاليات والقوة النارية والدروع والقصف الجوي المركز، وكان يتهرب دائماً من المواجهة مع البيشمركة. ومن بطولاته انه قبض على راعي غنم بالقرب من ربيثة للجيش وتولى تعذيبه بنفسه بغية انتزاع ابناء تحركات البيشمركة. ينظر كتابه، المصدر السابق، ص ١٠٥؛ ص ١٢١. قبض حمو على الراعي

بالقول: تمكن (العصاة) من القيام بهذه العملية والتملص من المنطقة بدون الاشتباك مع القطعات العسكرية، والواقع تعتبر هذه العملية من العمليات الجريئة وانها تتطلب قابلية بدنية عالية إذ إنهم (البيشمرکه) عبروا نهر دجلة مرتين ذهاباً واياباً فاستغرقت العملية يومين وليلتين، ويعزو حمو تأخر رد الفعل الحكومي إلى تأخر وصول موافقة عبدالكريم قاسم، إلا انه يعود ليبرر ذلك بالقول: ان وقوع الغارة (العملية) كانت خلال عطلة يوم الجمعة (ليلة الخميس على الجمعة)، كان سبباً في تأخر وصول الموافقة^(١).

كما ويعترف حمو باستيلاء البيشمرکه على قاعدة ديرهبون العسكرية على الضفة اليسرى لنهر دجلة، وانسحابهم منها بعد ان كبدوا الجيش خسائر لا يستهان بها^(٢).

وفي الوقت الذي يقلل معظم القادة العسكريين الذين شاركوا في محاربة الثورة الكوردية، من شأن الكورد الموالين للحكومة (الجاهش)^(٣) ودورهم في المعارك ضد البيشمرکه^(٤)، نرى سعيد حمو يشيد بدورهم وشجاعتهم وخدماتهم في مساندة الوحدات العسكرية عند احتدام المعارك، ويقول بصدد استخدامهم: كانوا سلاحاً ذا حدين، فإذا أحسن استخدامهم؛ فإنهم يقومون بأعمال جيدة ومفيدة، وان ما حققوه مع الرتل الطيار (الفرسان والمغاوير) من واجب تعتبر اعمالاً باهرة حقاً، ويجب حل مشاكلهم الإدارية والاستمرار على إدامتهم بانتظام^(٥)، ويشيد حمو بشجاعة وبطولة المرتزقة الزيباريين في معركة الهجوم على سلسلة جبل ازمرو والتقدم الى قضاء جوارته في ٢٥، ٢٦ حزيران ١٩٦٥^(٦).

في ١٩٦٣/١٢/٢٥ بالقرب من ربيثة غرب منطقة بازيان ب(٣)كم، فطلب احضاره وسأله عن سبب اقترابه من الربايا، فأجابه بانه يقرب منها طلباً للكلاء، غير انه شك بامر له لذا ضربه ضرباً موجعاً. ينظر، حمو، ص١٢٢.

(١) حمو، ص٥٢ وللإطلاع على تفاصيل عملية اقتحام شركة نفط عين زالة ينظر: رزگار (قاسم محمد) ملحمة عين زالة في ذاكرة البيشمرکه، (دهوك، ١٩٩٧).

(٢) للتفاصيل ينظر: حمو، ص٢١٧-٢١٨.

(٣) كانت الحكومة تطلق عليهم حينذاك اسم الشرطة غير النظامية ثم فرسان الدين بينما يطلق عليهم الكورد اسم (الجاهش). وهذه التسمية اطلقها عليهم ملا مصطفى البارزاني منذ سنة ١٩٤٤.

(٤) كتب مسعود البارزاني عن المرتزقة الكورد ودورهم في محاربة الثورة الكوردية يقول: ان اطلاق اسم الجحوش عليهم صفة لا تخفي دلالتها لصق بهم وتعذر الخلاص او التبرؤ منها، كانوا بادئ ذي بدء بمثابة درع واقى للقوات النظامية. وعن اهميتهم للجيش العراقي يقول: كان هذا الجيش سيغدو فريسة سهلة للبيشمرکه وكان سيتم تحطيمه في اولى المواجهات العسكرية الكبرى لولا هؤلاء المرتزقة الجحوش، الا ان الوضعية اختلفت بثبات البيشمرکه ورسوخ جذور الثورة، حتى آل الامر بالجاهش ان صار الجيش يستخدمهم كما تستخدم كلاب الصيد، فيبعث بفصائل صغيرة منهم في المقدمة ليكشفوا له مكامن البيشمرکه ومواقعهم التي تحصنوا فيها ثم يبعث بطائراته الحر بية لتقصف تلك المواقع او ليووجه اليها نيران مدافعه البعيدة المدى تمهيداً لرحفه. ينظر كتابه، المصدر السابق، ص٩-١٠.

(١) حمو، ص١٤٥.

(٢) المصدر نفسه، ص١٤٨؛ ص١٥٢.

وفي معرض الاستحضارات لمعركة جبل كورك في ١٢-١٨ آب ١٩٦٥، يورد حمو معلومة مهمة لها دلالاتها وهي: انه استدعى رئيس الفرسان محمد خالد الشيخ أحمد البارزاني، وطلب منه الاشتراك في المعركة، فأجاب: بأن البارزاني لا يقاتل البارزاني؛ لذا فإنه لا يشترك في المعركة^(٣).

وعن اشراك المرتزقة الكورد في المعارك يرى حمو، انه من الأفضل استخدامهم بالواجبات التي تناسبهم كال تقدم على الأجنحة ليتمكنوا من جر (العصاة) نحوهم فتخف المقاومة على المحور الرئيسي، إضافة على المنطقة الواسعة التي سيفتسونها^(٤).

ومع إشادته بالخدمات التي كان المرتزقة الكورد يقدمونها للحكومة، إلا أنه يقول: ان بعض الفرسان بطبيعتهم العشائرية يميلون الى السلب والنهب، إذ كانوا يقومون بسلب المواشي والأثاث والحاجيات من القرى، على الرغم من أن هذه الأعمال لا تدل على الرجولة، على حد قول ضابط حاول أن يمنعهم من ذلك، ولكن دون جدوى^(٥)، ويشير حمو كذلك إلى أنهم كانوا يعتدون على سكان القرى؛ لذا لم نكن نستصحبهم معنا^(٦) وانهم أحرقوا العديد من القرى بدون أمر أو بدون علمنا^(٧).

و يلخص حمو في نهاية مذكراته تجربته في محاربة الثورة الكوردية وسر نجاح وحدته العسكرية في المعارك التي خاضها^(٨).

كان سعيد حمو عسكرياً مهنيًا محترفًا وبامتياز، اشتهر بحرصه في تطبيق الأوامر والتقاليد العسكرية إلى حد المبالغة، فعلى حد قوله انه لم يستصحب معه ملابس النوم (بيجامة) طول مدة الحركات (١٩٦١-١٩٦٨)، وكان يرتدي بدلة الشغل ليلاً ونهاراً وباستمرار ويحلق لحيته فجر كل يوم ولم يتقاعس عن ذلك ولو لمرة واحدة حتى خلال المعركة^(٩)، ويشهد بحقه الفريق الأول الركن إبراهيم فيصل الأنصاري بالقول: شاهدت العقيد سعيد أمر الفوج (٤) اللواء (١١) ينام في كامل ملابسه العسكرية وحذاء الخدمة في قدميه، فسألته لماذا؟ فقال لاننا في حرب عصابات وربما يهاجمونا خلال الليل، ويضيف الانصاري قائلاً: كان سعيد حمو جندياً مقاتلاً بمعنى الكلمة ومقتدر وكفوؤ وله خبرة واسعة في الحروب الجبلية^(١٠). وبالإمكان القول إنه اكتسب خلال محاربته الثورة الكوردية التي دامت نحو (٧) سنوات شهرة وحرفية في فن حرب العصابات.

(٣) حمو، ص ١٦١-١٦٢، كان الشيخ احمد قد اتفق مع الحكومة في ١٩٦٣/٩/٢١ على عدة شروط لقاء الوقوف على الحياد والمحافظة على الأمن في منطقة بارزان، ينظر: المصدر نفسه، ص ١١٠-١١١.

(٤) حمو، المصدر السابق، ص ٣٢.

(٥) المصدر نفسه، ص ١٤٥.

(٦) المصدر نفسه، ص ١٤٣.

(٧) المصدر نفسه، ص ١٠٤؛ ص ٢٠٤.

(٨) المصدر نفسه، ص ٢٥١.

(٩) حمو، ص ٢٥٤. يذكر مسعود البارزاني، انه عندما احرز الجيش العراقي في مايس ١٩٦٦ تقدماً في معركة زوزك وهندرين، وكان احتلالهما يفتح الطريق للوصول الى حاج عمران وطلالة. ارتفعت معنويات الجيش، علق سعيد حمو أمر اللواء الخامس، وقد ملأه النصر زهواً بقوله: "اني سأترك لحيتي تنمو ولن ازيلها حتى ابلغ طلالة". ينظر كتابه، المصدر السابق، ص ١٧٥.

(١٠) تنظر مذكراته، ايام لا تنسى...، تحقيق ومراجعة اللواء الركن علاء الدين حسين مكي خماس، (عمان، ٢٠١٩)، ص ١٨٥.

ومما يؤخذ على سعيد حمو انه كان يأمر جنوده بان يكبروا خلال الصولة (الله أكبر، الله أكبر، الله أكبر) وكأنه كان يحارب غير المسلمين، ويبرر عمله ذاك بالقول: "لأني أومن بذلك إيماناً عميقاً راسخاً، وكانت القطعات تتجاوب فتكبر وتنتصر باذنه تعالى، وان جندنا لهم الغالبون"^(٣).

ومن الجدير بالذكر ان حزب البعث وبعد انقلابه في ٨ شباط ١٩٦٣ واستيلائه على السلطة، وفي معرض قراره القضاء نهائياً على الثورة الكوردية، قدر حماسة سعيد حمو في محاربة الثورة بتعيينه آمراً للواء الخامس، وعندما عاد البعث الى الحكم اثر انقلاب ١٧ تموز ١٩٦٨ عين سعيد حمو قائداً لفرقة عسكرية مع انه لم يكن ضابط ركن، ويبدو لي انه كان مقبولاً لدى البعث ومنسجماً معه، ان لم يكن قد انتمى للحزب، بدليل انه وصف انقلاب ٨ شباط ١٩٦٣ وانقلاب ١٧ تموز ١٩٦٨ بـ(الثورتين المباركتين)، وقال عن الانقلاب الثاني بانه (حَصَّصَ الحق) ربما لأنه عين في ١٨ تموز ١٩٦٨ قائداً للفرقة التي كان يعمل بها^(٤).

(٢) الثورة في مذكرات عبدالكريم فرحان:

أصدر هذا الضابط الطبعة الثانية من مذكراته "حصاد ثورة، مذكرات تجربة السلطة في العراق ١٩٥٨-١٩٦٨"، دمشق، ١٩٩٦، واعتمد في كتابتها على الذاكرة "مع انها ضعيفة فيما يتصل بالتواريخ والأرقام والأسماء، لكنها قوية فيما يتعلق بالأحداث والوقائع لمشاركته فيها واطلاعه عليها بحكم منصبه" على حد قوله^(٥).

تتكون المذكرات من (٢٨٦) صفحة من القطع الكبير موزعة على خمسة فصول، وجاء تناوله لمحاربة الثورة الكوردية في الفصل الثاني، كما تضمن الفصل الثالث مبحثاً عن القضية الكوردية وتاريخها، وكتب فرحان في جزء من الفصل الرابع عن الخلافات بين جلال الطالباني وملا مصطفى البارزاني. كان صاحب المذكرات قومياً عربياً ناصرياً^(٦)، وتأثره بالزعيم المصري يفسر ويحدد الكثير من مواقفه المعتدلة واتجاهاته السياسية ومنها: حماسه لقيام الوحدة بين العراق ومصر، وعدائه لنظام حكم عبدالكريم قاسم فقد وصفه بالدكتاتور والطاغية والمستهتر والأرعن، وكان على استعداد للمشاركة في اية حركة انقلابية ضده حتى انه تعاون مع البعثيين في انقلابهم عليه في ٨ شباط ١٩٦٣ فعينه قائداً للفرقة الأولى في الموصل، ثم تعاون مع من انقلب عليهم في ١٨ تشرين الثاني ١٩٦٣ فعين وزيراً للارشاد(الاعلام) ثم وزيراً للإصلاح الزراعي أصالة وزارة الزراعة وكالة وأميناً عاماً للاتحاد الاشتراكي العربي في ١٤ تموز ١٩٦٤ انسجماً مع مصر حيث كان فيها تنظيم سياسي واحد وبالاسم نفسه^(٧).

(٣) حمو، ص٢٤٨.

(٤) المصدر نفسه، ص٦٠؛ ص٢٤٧.

(٥) فرحان، ص٥.

(١) نسبة الى الرئيس المصري جمال عبدالناصر الذي كان معتدلاً في موقفه ازاء القضية الكوردية في العراق ومع حلها سلمياً.
(٢) عن تنظيم الاتحاد الاشتراكي في العراق ونشاطاته ينظر: فرحان، ص١٣٧ وما بعدها؛ صبحي عبدالحميد، مذكرات صبحي عبدالحميد، العراق في سنوات الستينات ١٩٦٠-١٩٦٨، (بغداد، ٢٠٠٩)، ص١٤٧-١٥٦.

أما موقفه من الحقوق القومية الكوردية ومن ثورة ١١ أيلول ١٩٦١ وقائدها ملا مصطفى البارزاني، فتبدو معتدلة من خلال مذكراته، ويؤكد ما ذهب إليه، ومما له دلالاته أيضاً، انه لا يصف البيشمركة بالعصاة والمتمردين والمخربين، بل بالثوار، كما يطلق على جميع حركات الكورد المسلحة اسم (الثورات الكوردية)، ولا يتهم البارزاني بالخيانة والعمالة، بل يتحدث عنه باحترام، ومع هذا لم ألحظ استخدامه لكلمة (كوردستان) إلا إذا وردت في نص أو على لسان غيره وعرضاً، ويستخدم عادة بدلاً عنها اسم (شمال العراق) أو (شمال الوطن).

وبحكم تعيينه في ١٤ شباط ١٩٦٣ قائداً للفرقة الأولى التي كان مقرها في معسكر الغزلاني في الموصل بسبب محاربتها للثورة الكوردية في منطقة بادينان، كان عليه محاربتها خلال المدة (١٠ حزيران ١٩٦٣ - ٢٠ تشرين الثاني ١٩٦٣).

كتب فرحان عند مباشرته بوظيفته قائداً للفرقة الأولى في ١٥ شباط ١٩٦٣ عن الموقف العسكري في قاطع الفرقة يقول: انه كان لا يبعث على الارتياح، فالمعنويات منخفضة والأمر الإدارية مرتبكة والتذمر ظاهر، فقد قام الثوار الكورد بعدة غارات على مداخل مدينة الموصل الشمالية والشرقية وهاجموا بعض ربايا الجيش القريبة من الموصل، كما كانوا قد شنوا غارة جريئة وناجحة على عين زالة حيث أبار النفط، وأخيراً احتلوا سلسلة جبال سر عقرة المشرفة على مدينة عقرة وفشل هجوم الجيش لطردهم منها^(١).

ولمواجهة المشاكل الكثيرة التي كانت تواجه الفرقة، استغل فرحان فترة المفاوضات وتوقف القتال خلال (٨ شباط - ١٠ حزيران ١٩٦٣) لحلها لتستطيع الفرقة اداء مهمتها في محاربة الثورة الكوردية، إذا فشلت المفاوضات وأستؤنف القتال، ومن أجل تحقيق ذلك شرع فوراً بزيارة وحدات وحاميات فرقته، فابتدأ بالمعسكرات النائية والقريبة من معقل وقرى الثورة، وقام بتبديل بعض الضباط بأخرين أكثر اندفاعاً وحماساً، وكان ذلك من أجل رفع المعنويات^(٢).

وكان ضمن خطط صاحب المذكرات الاهتمام بـ(الكورد الموالين) للحكومة وإصلاح شأنهم، وكتب بهذا الصدد يقول: كان لابد من تأليف قيادة جريئة ومسؤولة عن الكورد الموالين والتأكد من جدية وإخلاص الرؤساء والشيوخ(الاغوات)، لاسيما وان هناك إشاعات كثيرة عن اتصال بعضهم بالبارزاني زعيم الثوار وتهريب العتاد إليه^(٣)، يضاف إلى ذلك قوائم الأسماء التي تقدم شهرياً لقبض الراتب تتضمن أسماء وهمية أو صبيان دون سن البلوغ، حتى أن بعضهم حاول رشوة ضابط استخبارات الفرقة لتسجيل أسماء وهمية أو صبيان^(٤).

(١) فرحان، ص ٧٦-٧٧.

(٢) للتفاصيل ينظر المصدر نفسه، ص ٧٧-٨٠.

(٣) لم تكن - في الحقيقة - اشاعات فالبعض من رؤساء المرتزقة(الجاش) حفاظاً على مصالحهم كان يدعم الثورة سرّاً بالمؤن والعتاد لانها كانت بالنسبة لهم مصدر رزق، حتى انهم كانوا يسجلون اسماء الموتى والاطفال الرضع في قوائم الرواتب.

(٤) فرحان، ص ٨١.

ولمعالجة تلك المشكلة شكل فرحان لجنة تولت المسح والفرز للتأكد من الأسماء تمهيداً لتزويد المواليين بهويات شخصية للحيلولة دون التزوير والاستغلال^(٥). كما أصدر أمراً بتسمية المواليين بـ(فرسان صلاح الدين)^(٦)، اعتقاداً أن ذلك يرفع من معنوياتهم؛ لأن الثوار كانوا يطلقون عليهم اسم (الجحوش) للحط من شأنهم وتحقيرهم^(٧) وتقرر إضافة ثلاثة دنائير إلى رواتبهم كمخصصات طعام تصرف أثناء الحركات^(٨).

ويشيد فرحان برئيس عشيرة الهركي محيي الدين آغا، ويصفه بالرجل الواعي وعميق الإيمان بوحدة التراب العراقي. حيث انضم والمئات من أفراد عشيرته إلى (الفرسان) ورفض أن يأخذ هو واتباعه أي راتب، وكانوا ينفذون مهامهم على أفضل وجه، خلافاً للذين كانوا يودون أن يطول القتال^(٩).

كتب فرحان يقول: عقد مؤتمر عسكري في مقر الفرقة الأولى حضره العميد الركن سعيد قطان والعميد الركن عبدالجبار شنشل من كركوك، تمت فيه دراسة الموقف العام، واتفقوا على عدم جدية المفاوضات وتعذر الوصول عن طريقها لحل المشكلة الكوردية، وتم الاتفاق على أن تشن الفرقة الثانية الهجوم على الثوار عند فشل المفاوضات واستئناف القتال؛ لأنها فرقة جبلية، أما واجب الفرقة الأولى فيظل كالسابق وهو الدفاع عن المواقع الاستراتيجية وحماية خطوط المواصلات^(١٠).

ولتعزيز موقف قائد الفرقة الأولى عبدالكريم فرحان، قام العديد من كبار المسؤولين العسكريين بزيارته للوقوف على حاجات الفرقة، كان من بين زواره: العميد الركن سعيد قطان والعميد الركن عبدالجبار شنشل، ونائب رئيس الوزراء ووزير الداخلية، والمسؤول الاول لحزب البعث علي صالح السعدي ورئيس الجمهورية عبدالسلام عارف ووزير الدفاع صالح مهدي عماش، ومعاون رئيس اركان الجيش العقيد خالد مكي الهاشمي. والاهم من هذا وذاك ان رئيس الجمهورية السورية امين الحافظ، طلب للقاء بفرحان عند منطقة تل كوجك - ربيعة، والتقى فعلاً وناقشا الموقف العسكري، وتبين لفرحان استعداد الجيش السوري للمساهمة في اخماد الثورة الكوردية عند استئناف القتال^(١١)، وقد سأله الحافظ عن طلباته الآتية ووعده بتلبيتها. بعدها زار مقر الفرقة الأولى لؤي الاتاسي رئيس أركان الجيش السوري، وبعده بأيام زار مجموعة من الضباط السوريين بينهم قائد منطقة الجزيرة، منطقة ربيعة للتعرف على طبيعة الأراضي

(٥) المصدر نفسه، ص ٨١.

(٦) المصدر نفسه، ص ٨١. نسبة الى صلاح الدين الايوبي وكان اسمهم عند بدء استخدامهم لمحاربة الثورة الكوردية الشرطة غير النظامية وكان الكورد يطلقون عليهم اسم حمير الشرطة(جاش بوليس)، ويقول فرحان ان قيادة الفرقة الثانية حذت حذوهم فاطلقت على مقاتليها العرب غير النظاميين اسم (فرسان الوليد) نسبة الى خالد بن الوليد.

(٧) المصدر نفسه، ص ٨١.

(٨) المصدر نفسه، ص ٨١. واغلب الظن كانوا يتقاضون (١٢) ديناراً قبل القرار.

(٩) الهركية عشائر رحالة بين العراق وايران ولا يحملون جنسية الدولتين، وقد اجبرتهم السلطات العراقية بعد ٨ شباط ١٩٦٣ على الاستقرار في منطقة عقرة ومنحهم الجنسية العراقية والعديد من القرى من اجل بقائهم لمحاربة الثورة الكوردية.

(١٠) فرحان، ص ٨٢.

(١١) كان حزب البعث في سوريا قد استولى بانقلاب على الحكم في ٨ آذار ١٩٦٣. فأراد الحزب إضفاء الصفة القومية العربية على الحرب مع الكورد على انها حرب بين العرب والكورد.

ومناطق الحدود، وزار عبدالكريم فرحان برفقتهم القامشلي ومنطقة الحدود السورية - التركية. واخر تعزيز للفرقة الأولى وقائدها جاء في تشكيل لواء المشاة (١٨) في وقت قياسي، وتحرك ليشغل مواضعه في قاطع الشيخان، وعلى حد قول فرحان ازدادت قوة الفرقة الأولى وتحسن وضعها وتوازن بالنسبة لسعة المنطقة المسؤولة عنها^(٤). وخاصة منطقة بادينان.

كل هذه الزيارات كانت في الحقيقة، تمهيداً لدخول وحدات من الجيش السوري إلى كردستان للمشاركة في إخماد الثورة الكوردية، بدليل ما إن وصلت المفاوضات إلى طريق مسدود واستؤنف القتال حتى دخلت قوات سورية تقدر بـ(٤) الاف جندي وعسكرت في معسكر بالقرب من ناحية العاصي(أسهي) او ناحية السليفاني^(١).

كتب فرحان قبل استئناف القتال يقول: لقد جرى تبديل جوهرى في خطة مهاجمة الثوار الكورد، إذ قررت رئاسة أركان الجيش قيام الفرقة الأولى بذلك بدلاً من الفرقة الثانية، خلافاً لما كان قد اتفق عليه سابقاً، ويعزو سبب هذا التبديل الى ان حزب البعث قد حابى قائد الفرقة الثانية إبراهيم فيصل الأنصاري، وحرص على تجنيبه خوض قتال لا تعرف نتائجه، وهكذا القي العباء الرئيس على الفرقة الأولى، فكان لابد من الاستعداد للهجوم أولاً على سلسلة جبال سَر عقرة^(٢).

وعند استئناف القتال في ١٠ حزيران ١٩٦٣، قابل فرحان وزير الدفاع صالح مهدي عماش لتعزيز قدرة قواته، فوعده عماش بقرب وصول طائرات هليكوبتر مدرعة من امريكا، ويذكر فرحان ان عماش كان شديد التفاؤل والثقة وانه حرص على مجاملتي وارضائي ثم اهاب بي أن أحقق أول نصر مهم في (الشمال) ليتسنى دعوة الرئيس جمال عبدالناصر لزيارة العراق^(٣)!.

فقلت له ان الهجوم سينجح، وانا ماض في الاستعداد والتهيؤ، وآمل ان اشنه قريباً، ثم اقترحت عليه ضرورة قيام تنسيق وتعاون مع الدول المجاورة أي تركيا وايران، فأيد الفكرة ورحب بها ووعد ان يتم ذلك قريباً عن طريق وزارة الخارجية^(٤).

لاشك ان حكومة البعث تمكنت وبالتعاون مع الدول المجاورة واستخدامها لأول مرة أسلحة غير مألوفة ومحرمة، من ان تحرز انتصارات مهمة على الثورة الكوردية، حتى انها احتلت جبل سَر عقرة وجبل متين

(٤) للتفاصيل ينظر: فرحان، ص ٨٢-٨٩.

(١) عن تفاصيل دخول الجيش السوري الى منطقة بادينان ينظر: فرحان، ص ٩٠-٩٢.

(٢) فرحان، ص ٩١.

(٣) يقول فرحان ان عماش تحدث معه عن الوحدة العربية وقرب تحقيقها، ص ٩١.

(٤) فرحان، ص ٩١-٩٢. وفعلاً نفذ الاقتراح، فقد شاركت تركيا وايران وسوريا بالهجوم على الثورة الكوردية وسميت العملية بـ(دجلة) اذ التحق بمقر الفرقة الاولى في الموصل ضابط تركي برتبة مقدم يدعى عدنان مع مترجم وعامل جهاز لاسلكي حديث ودقيق، كما التحق بمقر الفرقة الثانية في كركوك ضابط ارتباط ايراني، هذا فضلاً عن دخول وحدات من الجيش السوري حال استئناف القتال ينظر فرحان، هامش ص ١٠١؛ ص ١٥٨. واثارت تلك العملية ردود فعل دولية ومنها تهديد الاتحاد السوفيتي للدول المشاركة في العملية من مغبة التدخل في القتال الدائر في كردستان، حتى دفع منغوليا الى اثاره الموضوع في هيئة الامم المتحدة.

وقرية بارزان ومناطق أخرى في منطقتي سوران وبادينان، إلا ان احتلال بارزان كان مؤثراً - على حد قول فرحان - باعتبارها قرية قائد الثورة، وكان لاحتلالها قيمة معنوية، وله اثر في رفع معنويات الكورد المواليين للحكومة خاصة^(١).

ومن الأساليب الجديدة التي اتبعتها حكومة البعث في محاربتها للثورة الكوردية هي: اخلاء القرى والمناطق التي يتم السيطرة عليها وتهجير سكانها الى المناطق الخلفية للحيلولة دون استفادة الثوار من هذه القرى باللجوء اليها طلباً للمأوى والطعام، أو للحصول على بعض المعلومات، وانيطت هذه المهمة بمتصرفيات الموصل وكركوك وأربيل، وأقيمت معسكرات تدار من قبل لجان يشترك في كل منها ضابط في الجيش، وباشرت محافظة الموصل بإقامة معسكر كبير في ضواحي الموصل لهذا الغرض^(٢).

لم يكن صاحب المذكرات مع اخلاء القرى، وكتب بهذا الصدد يقول: كان القرار مرتجلاً لم تدرس نتائجه البعيدة، كما لم تتخذ الاستعدادات والتدابير لتأمين حاجات المهجرين من سكن وطعام وخدمات صحية. ان التهجير سلاح ذو حدين، ومادام الجيش في حالة تقدم وزحف فلا خوف من القرى والسكان المحليين، وان القسوة مع السكان ومعاملتهم بخشونة تدفعهم الى تأييد الثوار ومناصرتهم، لذلك حرصت على عدم القيام بتهجير السكان واقتصره على حالات معينة^(٣).

وعن ظاهرة سلب ونهب القرى الكوردية اثناء الثورة الكوردية من قبل القوات الحكومية والمواليين لها يقول فرحان: يسعدني ان اقول بفخر واعتزاز عدم حدوث أي نهب واغتصاب في قاطع الفرقة الأولى، وهذا سر احترام وتقدير الكورد بما في ذلك قيادة الثورة الكوردية لقيادة الفرقة^(٤).

ويبدو أن فرحان يستثنى هنا اعمال السلب والنهب التي كان يقوم بها المرتزقة الكورد العاملين مع فرقته بدليل قوله: لقد تكبد الثوار خسائر كبيرة في منطقة الشيخان، وتم (تحرير) عدة قرى ايزيدية وغنم (الفرسان) الكثير من المواشي والأسلحة، وكان العرف والعادة يقضيان باستيلاء الشيخ أو الرئيس (الاغا) على

(١) للتفاصيل ينظر فرحان، ص ٩٥-١٠١. كتب مسعود البارزاني عن تقدم الجيش نحو بارزان يقول: كان عبدالكريم فرحان (قائد الفرقة الاولى) في طليعة الهجوم على بارزان وهو يحض الجاش على التقدم ومينهم بالمكافآت والوعود والانعام من رئيس الجمهورية ومجلس قيادة الثورة، ويضيف البارزاني، لقد بدت بارزان في عين فرحان وكأنها عاصمة عظيمة الشأن، لقد هُزم الجيش، واذاعت السلطة النبا الكاذب باحتلال بارزان، على انهم لم يتركوا فيها بيتاً قائماً. ينظر: كتابه، المصدر السابق، ص ١١٠-١١١.

(٢) المصدر نفسه، ص ٩٤.

(٣) فرحان، ص ٩٤-٩٥. يقول صبحي عبدالحميد ان عبدالكريم فرحان كان مشاكساً يثير الازمات حتى النهاية، تنظر مذكراته، المصدر السابق، ص ١٤٤، بينما كتب عنه العقيد الركن هادي خماس: بانه كان يمتاز بالتعنت وعدم المرونة اذ كان لا يسمح مطلقاً بان يتدخل احد في شؤون وزارته عندما كان وزيراً للارشاد. تنظر: مذكراته، رجل من زمن الثائرين (مذكرات مدير الاستخبارات العسكرية السابق، ط ٢، لام، لات). والشئ بالشئ يذكر، اذ عاد حزب البعث بعد سنة ١٩٧٥ ومثابرات القرن الماضي الى اسلوب اخلاء وهدم القرى الكوردية واجبار سكانها على السكن في المجمعات القسرية.

(٤) فرحان، ص ٩٥.

الغنائم والأسلوب حيث يقوم بتوزيعها على اتباعه، وكثيراً ما كانت أسعار اللحوم تهبط في أسواق الموصل عقب معارك (التحرير) الكبيرة نتيجة عرض المواشي بكثرة في الأسواق^(١).

ويضيف فرحان قائلاً: لقد استولى (الفرسان) على غنائم كثيرة في معارك (التطهير) وفي إحداها قتل أحد زعماء الثوار واستولى قاتله عبداللطيف اغا الزبياري على خنجره الثمين المطعم بالذهب، وقد علم العقيد فهد الشاعر قائد قوات اليرموك السورية المشتركة في المعارك نبأ الخنجر، فأرسل ضابط الركن المقدم إسماعيل الى مقر الفرقة راجياً تدخلها ليظفر بالخنجر. ويقول فرحان: لأول مرة تدخلت بشأن الغنائم والأسلاب مكرهاً وطلبت من الزبياري تقديم الخنجر هدية للمشاعر، فوافق، علماً ان الشاعر سبق وان غنم بنادق قديمة في معارك زاخو وأرسلها الى دمشق، كما أهداني محمد فارس آغا الزبياري بندقية (برنو) مع خمسين اطلاقاً قبلتها على مضض ثم أهديتها بدوري إلى متحف الفرقة الذي تقرر إقامته في الديوانية بعد انتهاء الحركات. أما غنائم الجيش من الأسلحة وبخاصة المسدسات فقررت توزيعها على الضباط بأثمان رمزية، كما أهديت إلى المقدم عدنان ضابط الارتباط التركي مسدساً من غنائم الجيش^(٢).

وحول عدم ثقته المطلقة بالمرتزقة الكورد في مسألة اتصالهم بالثوار، كتب فرحان يقول: حان الوقت (لتطهير) منطقة الموصل برمتها من جيوب المقاومة وبخاصة قاطع الشيخان حيث يقطن اغلب الايزيدية والذين يشك في تعاونهم مع الثوار الكورد، على الرغم من انضمام اعداد كبيرة منهم لفرسان صلاح الدين، ولا بد من إظهار الحزم في التعامل مع رؤساء (الفرسان) بعد تلك الانتصارات؛ لأن بعضهم كان يقدم العون للبارزاني وبخاصة شيوخ الايزيدية^(٣).

ويشير فرحان إلى مسألة مهمة في مذكراته وهي: عدم رغبة المرتزقة الكورد في إنهاء القتال مع الثورة الكوردية بالقول: كان معظمهم (رؤساء الجاش) لا يرغب بانتهاء القتال الذي بات وشيكاً؛ لأنه يعني تسريح (الفرسان) وانقطاع مورد رزق اساسي بعد أن أصبح معظمهم من الأغنياء وسكنوا أفضل بيوت الموصل وامتلكوا السيارات الفارهة، لاسيما وأنهم يأخذون حصة الأسد من رواتب (الكورد المتطوعين)^(٤). وعندما شكلت الفرقة قيادة تتولى امورهم^(٥) وشطبت الكثير من الأسماء الوهمية التي كانت رواتبهم تذهب مباشرة الى جيب الشيخ أو الرئيس، وقررت أن تقوم هي بتوزيع الرواتب، احتج رؤساء (الفرسان)

(١) فرحان ، ص ١٠٠.

(٢) المصدر نفسه، ص ١٠٠-١٠١.

(٣) المصدر نفسه، ص ٩٩.

(٤) فرحان، ص ٩٩.

(٥) تولى قيادة المرتزقة الكورد العميد (زعيم) خليل جاسم الدباغ قائد الجحفل الخفيف الاول وعرف في ادبيات الكورد السياسية باسم (زعيم خليل)، واصبح فيما بعد من الاثرياء جراء مسؤوليته عن (الجاش).

على اجراءات الفرقة الأولى، وكانت اعذارهم وحججهم واهية، فقد أصروا على دفع الرواتب بواسطتهم حفظاً لهيئتهم ومكانتهم في أعين اتباعهم، وكان هدفهم المال والرغبة في الثراء السريع^(٣).

ولم تكن الرغبة في عدم إنهاء القتال تقتصر على الكورد المواليين للحكومة، بل كان العسكريون الكبار مع ذلك قبل المواليين، وكتب فرحان بهذا الصدد يقول: لم المس من خلال الحوار الذي جرى في مؤتمر عسكري حضره وزير الدفاع ومدير الحركات العسكرية وسواهما، أي رغبة صادقة في إنهاء القتال، واتضح لي وجود عدد غير قليل من كبار الضباط ينقصهم الحماس والجرأة والاندفاع، يرغبون في اطالة اجل القتال وعرقلة التوصل الى حل سلمي للقضية الكوردية ليتمتعوا بمزايا مناصبهم وليضمنوا عدم استغناء الجيش عنهم، لاسيما وانهم زائدون بالنسبة لملك الجيش ومتقدمون في العمر^(٤).

المهم غادر فرحان الموصل بعد انقلاب ١٨ تشرين الثاني ١٩٦٣، الى بغداد ليتولى منصب وزارة الارشاد. ولم تتمكن القوات الحكومية والمواليين لها من الكورد احراز نصر حاسم على الثورة الكوردية، فقد تجمد الموقف العسكري واستعصى في قاطع فرقته بسبب مناعة المنطقة وقوة الثوار الذي ادى الى تخلي الجيش عن المبادأة.

استمر عبدالكريم فرحان بالكتابة عن الثورة الكوردية بعد توليه وزارة الارشاد ووزارة الاصلاح الزراعي بعد ١٨ تشرين الثاني ١٩٦١ ولغاية اعتزاله السياسة في ٣٠ حزيران ١٩٦٨، ومما كتبه خلال هذه المدة لقاءه بالبارزاني في طلالة من أجل تفعيل تطبيق اتفاقية ٢٩ حزيران ١٩٦٦^(٥) كما تحدثت تحت عنوان "تأزم الموقف في الشمال" عن الخلاف بين البارزاني والذين انشقوا عن (البارتي) والثورة الكوردية وحملوا سلاح الحكومة سنة ١٩٦٦ لمحاربتها. واهم ما جاء فيه:

ان الخلاف استشرى بين البارزاني وجلال الطالباني (جناحي المكتب السياسي وقيادة البارزاني) بعد انشقاغه واتخاذ من مزرعة (بكره جو) في السليمانية مقراً، وقويت علاقته بوزارة الدفاع وبخاصة مع قيادة قوة الميدان^(٦) وعلى اثر قتل المنشقين عدداً من بيشمرگه البارزاني صمم البارزاني على مهاجمتهم في السليمانية، فارسلت الحكومة وبسرعة وفداً كان بينهم عبدالكريم فرحان لإقناع البارزاني بالعدول عن الهجوم. وكتب فرحان على اللقاء بالبارزاني، وكيف ابدى رغبته وهو وزير للزراعة بإخلاء مزرعة بكره جو ونقل المنشقين الى اربيل لتدارك الحكومة للامر.

(٣) فرحان، ص ١٠٠. وللاطلاع على اعمال قيادة الفرسان وجردها لهم ولروايتهم ينظر: عبدالفتاح علي البوتاني، منطقة بادينان ١٩٢٥-١٩٧٠ دراسة في الوقائع والتطورات السياسية، تقديم عدنان عودة عباس (الدكتور)، ج ٢، (اربيل، ٢٠١٧)، ص ٥٤٨-٥٦٩.

(٤) للتفاصيل عن ما جرى في المؤتمر العسكري ينظر: فرحان، ص ١٠٣-١٠٤.

(١) فرحان، ص ٢٠٩-٢١٠. اتفاق توصلت اليه حكومة الدكتور عبدالرحمن البزاز مع قيادة الثورة الكوردية في ٢٩ حزيران ١٩٦٦ بعد هزيمة الجيش العراقي في معركة هندرين في ايار ١٩٦٦ حصل الكورد بموجبه على بعض الحقوق القومية، الا ان الحكومات التي تلت حكومة البزاز تلكأت في تطبيقه واستؤنف القتال في آذار ١٩٦٩.

(٢) للتفاصيل ينظر: فرحان، ص ٢٢٠-٢٢٢.

ويهمي فرحان بالقول: عدنا إلى السلمانية لعقد اجتماع حول الموضوع في مقر قيادة قوة الميدان وبينت ضرورة اخلاء بكره جو وانتقال الطالباني وجماعته ولم يتجاوز عددهم الـ(٢٠٠) طال الحديث وتوسعت المناقشة وحاول احد ضباط الركن القاء اللوم على البارزاني في تأزم الموقف، ووصول القضية الكوردية الى طريق مسدود.

ويصل فرحان الى نتيجة مفادها: انه استشف من خلال الحديث والنقاش، تعاطف ضباط قوة الميدان مع الطالباني وحرصهم على دعمه وتأييده كقوة منافسة للبارزاني^(٣)، كما اتضح سعيهم لإحباط أي حل واتفاق يعيد السلام للمنطقة، وتبين (لفرحان) ان بعض البرقيات غير صحيحة وأن أغلبهم راغب في استئناف القتال من جديد ليضمن البقاء في منصبه، لقد استقر في أذهانهم ان حل القضية الكوردية وعودة السلام يتبعه إحالتهم على التقاعد لتقدمهم في العمر ورتبهم العالية وعدم مساعدة الملاك على بقائهم^(٤) اعتقل البعث عبدالكريم فرحان بعد انقلابه في ١٧ تموز ١٩٦٨ وتعرض للإهانة والتعذيب، وبعد إطلاق سراحه غادر العراق حيث توفي في المهجر.

(٣) الثورة في مذكرات العقيد الركن صبحي عبدالحميد:

وهو قومي عربي ناصري^(١)، شارك في انقلاب ٨ شباط ١٩٦٣ فعين في ١٠ شباط مديراً للحركات العسكرية، وشارك في انقلاب ١٨ تشرين الثاني ١٩٦٣ فعين في ٢٠ تشرين الثاني وزيراً للخارجية، ثم وزيراً للدخالية في ١٤ تشرين الثاني ١٩٦٤. عضو اللجنة التنفيذية للاتحاد الاشتراكي العربي الذي تشكل في ١٤ تموز ١٩٦٤ ، وبعد انهيار الاتحاد شكل مع رفاق له الحركة العربية الاشتراكية وانتخب اميناً عاماً لها، ثم اميناً لحزب الوحدة، لجأ إلى مصر بعد انقلاب ١٧ تموز ١٩٦٨، وعاد الى العراق سنة ١٩٧٥ حيث اعتزل السياسة، الا انه عاد للعمل السياسي بعد سقوط نظام البعث في ٩ نيسان ٢٠٠٣ وشكل مع آخرين حركة التيار القومي العربي^(٢).

(٣) ان اقناع البارزاني بعدم مهاجمة السلمانية كانت خدعة فقد بعث النظام بقوات كبيرة الى السلمانية، وكرس قائد الفرقة الخامسة محمد نوري خليل المعروف كونه من اشد الحاقدين على الكورد، كل جهوده للدفاع عن جاش ١٩٦٦، مسعود البارزاني، المصدر السابق، ص١٩٧-١٩٨.

(٤) فرحان، ص٢٢١.

(١) يقول صبحي عبدالحميد ان رئيس الجمهورية عبدالسلام عارف، كان يتكلم في مجالسه الخاصة عن التركمان والكورد والشيعية منتقداً ومستهزئاً حتى اشاع عني بأني تركماني، مع العلم انا عربي من عشيرة العبيد، وكأن التركماني اذا عمل من اجل الوحدة العربية يعتبر عمله نشاراً في الوقت الذي كنا نشجع جميع القوميات في العراق على ان تعمل من اجل الوحدة!!، تنظر: مذكراته، ص٢٣٥، لم يكن عارف اول من قال عن صبحي عبدالحميد بانه تركماني، فقد ذكر لي ذلك ايضاً العميد عبدالرزاق السيد محمود بانه تركماني، مقابلة شخصية معه في ٢٩ آب ١٩٩٤ في داره بالموصل.

(٢) عبدالحميد، ص٧-٨.

تتكون مذكراته "مذكرات صبحي عبدالحميد، العراق في سنوات الستينات ١٩٦٠-١٩٦٨، بغداد، ٢٠٠٩" من (٤٠٠) صفحة من القطع الكبير موزعة على (٣١) عنواناً بينها عناوين عن القضية الكردية، الأول بعنوان (القضية الكردية) والثاني بعنوان "المسألة الكردية بعد ١٨ تشرين الثاني ١٩٦٣".

يقول صاحب المذكرات ابتداءً: بان رئيس الحكومة عبدالكريم قاسم استعجل بالسماح للبارزاني بالعودة الى العراق، اذ لم تكن ثوراته السابقة وطنية او قومية او لها هدف سياسي او قومي، لذلك لا يستحق ان يعد زعيماً سياسياً تعفو عنه حكومة ثورة ١٤ تموز ١٩٥٨ وتستقبله استقبلاً كبيراً^(٣).

اما عن ثورة ١١ أيلول ١٩٦١ فيقول: انها كانت اخطر حركة كردية لها هدف سياسي وقومي^(٤).

وكتب عن اسباب قيام ثورة أيلول يقول: ان عشائر بشدر ثارت ضد قانون الاصلاح الزراعي، وصمم (قاسم) على فرض تنفيذه بالقوة وبدأت الحركات العسكرية ضد هذه العشائر، حتى اعلن البارزاني الثورة في المنطقة الكردية كلها، وحولها من ثورة عشائرية الى ثورة قومية تطالب بتطبيق الحكم الذاتي في المنطقة الكردية، مستغلاً ضعف الحكم والجيش، كما كان يعتقد ونسى فضل (قاسم) عليه واهتمامه به واستقباله في أي وقت يشاء^(٥).

وعندما قامت (ثورة) ٨ شباط ١٩٦٣، اولت قيادة الثورة المسألة الكردية اهمية خاصة ووافقت الحركات العسكرية، ووافقت على مشروع الادارة اللامركزية، الا ان المفاوضات فشلت لاصرار الجانب الكوردي على مطالب غير مقبولة^(٦)، ويقصد المطالبة بالحكم الذاتي لكوردستان الذي كان صبحي عبدالحميد من اشد المعارضين له، بحجة ان فكرة الحكم الذاتي غير مقبولة ومستساغة في اذهان الشعب الذي عاش بعربه وكورده قرون عديدة تجمعهم رابطة الدين والاخوة والمصاهرة ولم تفرقهم الاحداث، والحكومة نفسها لم تكن مستعدة لقبولها^(٧).

المهم في الأمر، استؤنف القتال في ١٠ حزيران ١٩٦٣، فكان صاحب المذكرات من أشد الداعين المتحمسين للقضاء على الثورة الكوردية بدليل قوله: مارست واجباتي مديراً للحركات العسكرية في هيئة وحشد القطعات العسكرية ووضع خطط للقضاء على (التمرد) بأسرع وقت ممكن، ولقد أرسلنا القطعات المتيسرة كلها إلى المنطقة، كما شكلنا مقر قوة ميدان لإدارة الحركات، وكان قائدها الفعلي العميد سعيد قطان، وشاركت فرق الجيش الخمس في العمليات، ورسمت مع قطان خطط العمليات، وصممنا على القضاء على التمرد قبل حلول الشتاء، واقنعت الحكومة العراقية الحكومتين الإيرانية والتركية بغلق حدودهما، وكان الجو السياسي في المنطقة ملائماً، إذ لم تكن لتركيا وإيران مصلحة في ذلك الوقت لمساعدة الكورد أو حصولهم على حكم ذاتي خشية ان تنتقل العدوى الى كورد تركيا وإيران، وكان الحكم في العراق

(٣) المصدر نفسه، ص ٥٩.

(٤) المصدر نفسه، ص ٢٦٩.

(٥) عبدالحميد، ص ٦٠.

(٦) المصدر نفسه، ص ٦٢.

(٧) المصدر نفسه، ص ٢٦٩.

منسجماً مع السياسة التي يريدها الغرب، حتى ان الولايات المتحدة أرسلت للعراق (١٠٠٠) قنبلة نابالم مع كمية من الاعتدة لحرق المناطق والقرى التي يتجمع فيها المتمردون، كما تعاقدنا معها على شراء خمسين الف قنبلة مدفعية مدافع (٧٥) ملم الجبلية التي وصلت بسرعة^(٤).

كل هذه القوات والاستعدادات لم تتمكن من القضاء على ثورة أيلول بدليل قول عبدالحميد: ولما حل شهر أيلول ١٩٦٣، كان هناك بعض الجيوب هنا وهناك، وتطلب الموقف بتهيئة قوات جديدة لإنهاء العمليات العسكرية قبل حلول الأمطار والثلوج، او الانتظار حتى فصل الربيع^(٥).

ويضي عبدالحميد بالقول: حضرت اجتماعاً لمجلس الوزراء في الأسبوع الاخير من أيلول ١٩٦٣، نوقش فيه خطة الحركات المطبقة لإنهاء التمرد في (شمال العراق)، وشرحت الموقف للمجلس وأكدت على ضرورة إنهاء الحركات قبل بدء فصل الأمطار والثلوج، وبينت تعذر إرسال قوات أخرى لعدم تيسرها، وان تشكيل وحدات جديدة يتطلب وقتاً، لذلك لا بد من الانتظار حتى فصل الربيع القادم^(٦) الا ان صالح عماش وزير الدفاع أكد على ضرورة إنهاء الثورة قبل الشتاء، واقترح الاستعانة بالجيش السوري، ووافق المجلس وتقرر إرسال وفد برئاسة وزير الدفاع وعضوية صبحي عبدالحميد وقائد القوة الجوية لطلب القوة والمعونة من الجانب السوري^(٧)، ويذكر عبدالحميد، ان قيادة حزب البعث كانت قد اتخذت قرار الاستعانة بالجيش السوري قبل اجتماع مجلس الوزراء هذا^(٨).

وافق الجانب السوري على إرسال القوات المطلوبة، فوصل لواء مشاة سوري بقيادة فهد الشاعر الى منطقة الموصل في ٥ تشرين الاول ١٩٦٣، وبعد ان الحق به فوجان أصبح عدد أفواجه خمسة، كما تقرر إرسال كتيبة مدرعات إلى الحبانية، وتبادل الوفود العسكرية لوضع تفاصيل الوحدة العسكرية بين الجيشين^(٩).

المهم في الامر، صمدت الثورة الكوردية أمام أشرس هجمات حكومة البعث العراقي والسوري وتعاون تركيا وإيران معهما، واضطرت الحكومة العراقية إلى التفاوض واتفق على وقف اطلاق النار في ١٠ شباط ١٩٦٤.

شارك صبحي عبدالحميد في معظم المباحثات والاجتماعات التي اعقبت اتفاق ١٠ شباط والتي ادت في النهاية الى طريق مسدود والى استئناف القتال في نيسان ١٩٦٥، ويلقى عبدالحميد اللوم على عاتق قيادة الثورة الكوردية في فشل المفاوضات بالقول: عبثاً حاولنا افهامهم بأن العراق أرضاً وشعباً هو جزء من الأمة

(٤) المصدر نفسه، ص ٦٢-٦٣.

(٥) المصدر نفسه، ص ٦٣.

(٦) عبدالحميد، ص ٦٥.

(٧) المصدر نفسه، ص ٦٥.

(٨) المصدر نفسه، ص ٦٥.

(٩) المصدر نفسه، ص ٦٥-٦٦، وحول تفاصيل وصول القوات السورية الى الموصل ومنطقة دهوك وزاخو، ينظر، فرحان،

المصدر السابق، ص ٩٠-٩١.

العربية، وان الإصرار على تحديد حدود المنطقة الكوردية يهدف ضمناً الى التفكير بالانفصال عن العراق، ووقف ضد احتفاظ الثورة بعدد من البيشمركة وضد مطلب الحكم الذاتي، ففي ١١ شباط ١٩٦٥ أرسل رسالة نهائية الى البارزاني يبلغه فيها برفض الحكومة لأهم مطلبين وهما: الحكم الذاتي والاحتفاظ (بالبيشمركة) وأبلغه في نهايتها بضرورة الخضوع للسلطة، وتضمنت الرسالة تهديداً صريحاً باستخدام القوة إذا رفض ذلك^(١)، وكانت هذه الرسالة بمثابة غلق باب التفاهم وإعلان استئناف القتال في مطلع نيسان ١٩٦٥. ورداً على إصرار قيادة الثورة الكوردية على تبديل المادة الدستورية "العراق جزء من الأمة العربية" لتصبح "الشعب العربي في العراق جزء من الأمة العربية" أكد عبد الحميد في مذكراته المطبوعة سنة ٢٠٠٩ على: "سيبقى العراق جزءاً من الأمة العربية على الرغم من أنف كل من يدعي عكس ذلك" الا أنه توصل أخيراً إلى قناعة بأن "المشكلة الكردية تحل حلاً جذرياً عن طريق منح الأكراد حكماً ذاتياً حقيقياً..."^(٢). هذا التحول حصل بعد إقرار الفيدرالية لاقليم كوردستان بعد سقوط نظام البعث في ٩ نيسان ٢٠٠٣، لكنه وقف بشدة ضد الفيدرالية و أخذ يردد كالسابق انها تؤدي إلى الانفصال وخلق "فتنة طائفية" ودخل بسبب افكاره التقليدية والقديمة في مناقشات طويلة مع جلال الطالباني^(٣).

ان مواقف صبحي عبد الحميد السلبية تجاه الثورة الكوردية دفع بمسعود البارزاني إلى القول: انه لم يكن يؤمن بأي حق للكورد، ولو كان الأمر بيده لما تردد عن استئصال الشعب الكوردي^(٤). وكتب عنه في مكان آخر: انه كان يقف في مقدمة الفئة المتعصبة والحاقدة الذين يضمرون السوء للشعب الكوردي وينكرون مطالبه القومية^(٥).

(٤) الثورة في مذكرات العقيد الركن هادي خماس:

يعد خماس من القوميين العرب الوحدويين المحسوبين على التيار الناصري، بدأ اهتمامه بالقضية الكوردية بعد تعيينه مديراً للاستخبارات العسكرية في ٢١ تشرين الثاني ١٩٦٣، ونصب نفسه خبيراً في الشؤون الكوردية خاصة عن اسباب قيام ثورة ١١ أيلول ١٩٦١، ومشاركته في مفاوضات الحكومة العراقية التي اعقبت اتفاقية وقف اطلاق النار في ١٠ شباط ١٩٦٤ مع قيادة الثورة الكوردية والتي انتهت باستئناف القتال في ٢ نيسان ١٩٦٥.

(١) جواد، المصدر السابق، ص ١١٧؛ عبد الحميد، ص ٢٦٥؛ هادي خماس، الحكومة الوطنية ومشكلة الشمال، (بغداد، ١٩٦٥)، ص ٦٧-٦٨.

(٢) للتفاصيل ينظر: عبد الحميد، ص ٢٥٥؛ ص ٢٦٨-٢٧١.

(٣) للتفاصيل ينظر: جلال الطالباني، حوار جاد مع السيد صبحي عبد الحميد ورفاقه، (السليمانية، ٢٠٠٤).

(٤) ينظر كتابه، المصدر السابق، ص ١٣٠.

(٥) المصدر نفسه، ص ١٥٢-١٥٣.

لم يشارك خماس في محاربة الثورة الكوردية ميدانياً، الا انه شن عليها وعلى قائدها البارزاني حرباً شعواء في ندواته ومحاضراته^(٦) ومقالاته في الصحف والتي جمعها في كتاب بعنوان "الحكومة الوطنية ومشكلة الشمال - بغداد، ١٩٦٥)، ولم يضع اسمه عليه، الا انه اشار في مذكراته "رجل من زمن الثائرين، بغداد، لات"، ص١٤٧، الى انه هو مؤلف الكتاب وقال انه يُعرف بالكتاب (الاخضر).

يتكون الكتاب (الاخضر) من (١٣١) صفحة من القطع الوسط، واعتمد فيه على كتاب محمود الدرة المذكور انفاً، واهم ما فيه الوثائق والرسائل المتبادلة بين الحكومة وقيادة الثورة الكوردية خلال المدة (١٩٦٤-١٩٦٥) فضلاً عن صور العشرات من رؤساء المرتزقة الكورد ويعدهم من المخلصين للوحدة الوطنية، وبالمقابل يصف خماس الثورة الكوردية بالعصيان والفتنة والتمرد في الشمال و"عصيان ملا مصطفى"، كما يصف البيشمركة بالعصاة والمتمردين والضالين والخارجين عن ارادة الشعب، والنفر العاق والخوارج الذين تعودوا العيش ابد الدهر في الحفر. كما شن أعنف هجوم على شخص قائد الثورة البارزاني، لم يسبقه فيه عسكري، فقد نعته بالخائن والعميل والصعلوك والإمعة و بـ(أبو رغال) الجديد متمرد ألف الخيانة وعاشها. وكان خماس يعترض بشدة على ذكر كلمة (كوردستان) أو حتى لفظها عرضاً، وعد جميع حركات الكورد الوطنية في العهدين الملكي والجمهوري، حركات عصيان وفتن ومن صنع الاستعمار وعملائه^(٧).

كل هذا الهجوم كان بسبب اصرار قيادة الثورة الكوردية اثناء المفاوضات التي حضر- بعضها خماس، على الحكم الذاتي وتحديد حدود كوردستان، والإبقاء على جزء من البيشمركة، والاعتراض على المادة الدستورية "العراق جزء من الامة العربية". وعدّها مطالب تعجيزية تهدد كيان العراق ومستقبله، بينما عدّها البارزاني مطالب واقعية ولا تنطوي على أي مظهر من مظاهر التطرف والتعجيز، حتى من الحد الادنى لما يمكن ان تطالب به الثورة الكوردية، او اية ثورة اخرى في العالم^(٨).

الكتاب غير موضوعي بالمرة، ويعكس شخصية مؤلفه واتجاهاته السياسية المتخلفة وثقافته الضحلة فضلاً عن سذاجته، وتدل على الحقد المتأصل في نفسه، اذ كتب يقول ازاء المطالب القومية الكوردية المذكورة: لقد صممت أن أحطم قلمي وأمزق قرطاسي ولا أعود إلى الكتابة، كيف يطالبون أن نحدد منطقة كوردستان على أساس الحدود الجغرافية، ان البارزاني يريد ان يقطع جزءاً من العراق "اني اكاد ان اختنق وأنا أفكر... وبكل سهولة سأمزق!! وفلسطين اتصورها جريحة ماداً يديه يريد ينشد العون مني ... فتحلمي يا فلسطين ... فسأتيك قوياً صلباً مع اخوتي ابناء الشمال، سنكون فداك"^(٩).

(٦) ذكر لي عبدالرزاق العبايجي وهو شخصية اجتماعية بغدادية معروفة، انه حضر محاضرة لخماس في اواسط سنة ١٩٦٥ في قاعة الشعب ببغداد، واثناء احتدام المعارك في كوردستان، فقال: ان هؤلاء الاكراد في الأصل عرب، ومن قبيلة الجبور وقد نسيوا لغتهم. مقابلة معه في ١٥ حزيران ٢٠١٥ في دهوك.

(١) خماس، ص٢٦-٢٥؛ ص٥٧؛ ص٦٣؛ ص٦٧؛ ص٩٠.

(٢) تنظر رسالة البارزاني المؤرخة في ١٩٦٥/٢/١٨ الى متصرف السليمانية في خماس، ص٦٩-٧٠.

(١) خماس، ص٧٢؛ ص٧٧؛ ص٨٩-٩٠.

يعود خماس في مذكراته "رجل من زمن الثائرين" التي صدرت على الأغلب سنة ٢٠١٥، إلى تكرار ما سطره في كتابه (الاخضر) إذ خصص الفصل السادس منه للقضية الكوردية، ولكن هذه المرة حذف كل ما قاله من الكلمات المشينة ضد الثورة الكوردية وقائدها. واختتم الفصل بالقول: وأخيراً لقد انتهت المفاوضات الى طريق مسدود وهي تسير في حلقة مفرغة، وبقي الكورد بزعامه البارزاني مصرين على الانفصال الذي جاء معلناً في كل مشاريعهم ومقترحاتهم، ولا أظنهم كانوا سيحصلون على ما يريدون في ظل حكومة وطنية تؤمن ايماً قاطعاً بوحدة العراق أرضاً وشعباً لا يفرقهم مفرق وكلهم اخوان في الدين وشركاء في الوطن^(٢).

المهم في الأمر، ان خماس لا يتطرق إلى أي حل للقضية الكوردية كاللامركزية أو الحكم الذاتي، وبالإمكان اعتبار مذكراته بمثابة براءة من تهجمه على قيادة الثورة الكوردية والتي أقل ما يقال عنها، انه أساء الى الكورد وجرح مشاعرهم بالتهجم على البارزاني، ربما أراد في حينه (سنة ١٩٦٥) إرضاء سادته وأولياء نعمته أو ربما لعطية خسيصة.

إن ما ذهب اليه صبحي عبدالحميد وخماس، دفع مسعود البارزاني القول: "ان هادي خماس مدير الاستخبارات وصبحي عبدالحميد وزير الداخلية وهما من اقطاب القوميين، لم يكونا يؤمنان بأي حق للكورد، ولو كان الأمر بيدهما لما ترددوا في استئصال الشعب الكوردي"^(٣). فعلاً كان الاثنان يحملان الأفكار نفسها إزاء الثورة الكوردية.

(٥) الثورة في مذكرات الفريق الاول الركن إبراهيم فيصل الأنصاري:

الأنصاري (١٩٢٠ - ٢٠١٠/١٢/١٣) من القادة العسكريين الذين نالوا شهرتهم واكتسبوا من خلال محاربتهم للثورة الكوردية مدة طويلة امتدت من أيلول ١٩٦١ ولغاية إحالته على التقاعد في كانون الاول ١٩٦٨، وحصل على العديد من الانواط والوسمة جراء خدماته بينها وسام الرافيين من الدرجة الثانية من النوع العسكري سنة ١٩٦٤، وعلى نوط الشجاعة سنة ١٩٦٥، كما كان البعثيون قد عينوه قائداً للفرقة الثانية بعد أربعة ايام على انقلابهم واستيلائهم على الحكم في ٨ شباط ١٩٦٣، ربما لأنه كان من اوائل مؤيدي انقلابهم^(١).

صدرت مذكرات الأنصاري "ايام لا تنسى، مذكرات الفريق الأول الركن ابراهيم فيصل الأنصاري رئيس اركان الجيش العراقي الأسبق، تحقيق ومراجعة اللواء الركن علاء الدين حسين مكي خماس، عمان، ٢٠١٩" وحاول فيها ان يظهر موضوعياً وان يقدم شهادة براءة أو يحسن سمعته مما ارتكب من اعمال سلبية في

(٢) خماس، المذكرات، ص ١٧٢.

(٣) ينظر كتابه، المصدر السابق، ص ١٣٠.

(١) كان الانصاري في داره بالموصل يتمتع باجازته الدورية، عند قيام الانقلاب، وبدلاً من ان يلتحق بمقر عمله في معسكر الوكا بالقرب من دهوك حيث مقر جحفل اللواء (١١)، ذهب الى مقر الفرقة الاولى في الموصل واعلن نفسه قائداً لها لان قائدها كان مجازاً، وحرر فوراً برقية لتأييد الانقلاب باسم الفرقة وضباطها. الانصاري، ص ١٩٧.

معاربة الثورة الكوردية^(٢) ، والمعروف وعلى حد قوله، انه كان قومياً عربياً مستقلاً، و ضد تدخل الجيش في السياسة وتحويله الى مؤسسة سياسية اكثر من عسكرية^(٣). ومع هذا عرف بتعاطفه مع البعثيين الذين كانوا يحابونه^(٤) ، فقد حمى الضباط البعثيين الذين ابعدوا الى فرقته (الفرقة الثانية في كركوك)، وكان معروفاً طوال حكم الاخوين عارف (٨ شباط ١٩٦٣ - ١٧ تموز ١٩٦٨) بانه كان من المدافعين عنهم ويحميهم من الاذى والمتابعة والاعتقال، ويقول عنهم: ان هؤلاء الضباط الشباب من البعثيين من اشجع المقاتلين في المعارك (يقصد مع الثورة الكوردية) واكثرهم اندفاعاً فماذا نريد منهم اكثر من ذلك^(٥). ويقول الخزرجي: ان الانصاري احب البعثيين وقدرهم وحمى خيرة شبابهم وضباطهم في اصعب الازمات التي مروا بها^(٦)، وبدعمه وحمايته للضباط البعثيين اصبح التجمع الاكبر للبعثيين العسكريين الموجودين بالخدمة في تنظيمات الفرقة الثانية^(٧) ، ربما يفسر لنا هذا ان البعثيين عينوه قائداً للفرقة الثانية في ١٣ شباط ١٩٦٣، ورئيساً لاركان الجيش في ٥ آب ١٩٦٨، الا انهم احواله على التقاعد في ١٩٦٨/١٢/٢٧ ثم اعتقلوه في ١٩٦٩/١/٢ بتهمة التآمر عليهم واطلقوا سراحه في تشرين الثاني ١٩٧٠ بواسطة ابن اخيه الضابط البعثي المعروف نزار الخزرجي^(٨).

لم يكتب الانصاري مذكراته او يومياته في وقت وقوع الاحداث، بل دونها خلال السنين الاخيرة من حياته معتمداً على ما خزنته ذاكرته، ويذكر نجله المهندس خليل الذي نشر- المذكرات، انه سعى جاهداً لرصد مذكرات والده باحداث ومواقف عاشها وعاصرها او حدثه عنها، ولم يذكرها في مذكراته^(٩). عليه بالامكان القول: ان ما كتبه الانصاري او كتب على لسانه جاء بعد اكثر من نصف قرن من الاحداث والوقائع، ولا نعتقد بانه كان يفكر انذاك في الامور التي ذكرها ومن بينها القضية الكوردية ومحاربته لثورة أيلول التي دونت في مذكراته لاحقاً، واي نص مقتبس من مذكراته يجب ان يتعرض الى النقد والتقييم، ولا يقدم كشهادة تاريخية دون تدقيق وقراءة نقدية.

(٢) من المعروف انه كان للانصاري دور تخريبي في كركوك، فقد عرف بنقله تقارير معادية للكورد وتصويرهم كخطر على مستقبل المدينة، الى الاوساط الحاكمة في بغداد التي كانت اصلاً حاقدة على الكورد في كركوك. وكان وراء اصدار قرار هدم احياء كوردية بكاملها في الشورجة (حي كوماري) وأزادي والاسكان. كما شجع تلك الاوساط على الاسراع في تنفيذ حكم الاعدام في حزيران ١٩٦٣ بـ (٢٨) شخصية كوردية كانوا قد حكموا بالاعدام ولم ينفذ بهم الامر لعدة سنوات اذ جرى تعليق جثثهم في الساحات العامة. كما كان الناس في كركوك يتناقلون قصصاً عن الولايم والسهرات الليلية التي كان يقيمها الطورانيون التركمان له، ويستغلون تلك المناسبات لزرع المزيد من الكره والعداء للكورد في نفسه. (معلومات خاصة)

(٣) الانصاري، ص ١٣؛ ص ٢٦.

(٤) عبد الكريم فرحان، المصدر السابق، ص ٩١.

(٥) نزار الخزرجي، المصدر السابق، ص ٧٩. والخزرجي هو ابن اخ الانصاري.

(٦) المصدر نفسه، ص ١٠٨.

(٧) المصدر نفسه، ص ٨٩.

(٨) للتفاصيل ينظر: نزار الخزرجي، المصدر السابق، ص ١٢٢-١٢٦.

(٩) الانصاري، ص ١٤.

تعرف الانصاري على الكورد عندما كان طالباً في ثانوية الموصل سنة ١٩٣٧-١٩٣٨، وعندما عين ضابطاً في زاخو سنة ١٩٤٢-١٩٤٤، كما كان صديقاً لعدد من الضباط الكورد بينهم عبدالكريم شمدين اغا وخالد عبدالغفار البامربي النقشبندي (عضو مجلس السيادة بعد ثورة ١٤ تموز) وعلى الضابط المستعرب زاهد محمد صالح الهسنياني (المرافق الاقدم لرئيس الجمهورية عبدالسلام عارف)^(٣).

تتألف مذكرات الانصاري من (٥٠٤) صفحات من القطع الكبير موزعة على (١٧) فصلاً، تناول فيه الثورة الكوردية في الفصول (٥-٩)، وفي الفصل العاشر يتحدث عن وقف اطلاق النار اثر اتفاقية ٢٩ حزيران ١٩٦٦، ويعود ليكرس الفصل (١١) لبعض المواقف والمفارقات التي شهدتها خلال المعارك التي خاضها ضد الثورة، وكتب في الفصل (١٢) عن اول لقاء له مع ملا مصطفى البارزاني، وفي الفصل (١٣) كتب عن مواقف وشخصيات عدد من القادة بينهم ملا مصطفى البارزاني ومسعود البارزاني وجلال الطالباني، وفي المذكرات صور وخرائط عسكرية نادرة ومهمة. وبالامكان القول ان الانصاري تحدث عن الثورة الكوردية ومحاربتها والمفاوضات مع قيادتها في معظم صفحات الكتاب، عليه سأقتصر على اهم ما ورد فيها بصدد ثورة أيلول وقائدها:

كان الأنصاري قد أُحيل على التقاعد في نيسان ١٩٥٩ إثر اتهامه بالمشاركة في حركة الشواف الانقلابية الفاشلة في ٨ آذار ١٩٥٩ في الموصل، الا أنه اعيد الى الجيش في ١٣ آب ١٩٥٩، وعين بمنصب ضابط الركن الأول في مقر الفرقة الثانية في كركوك، وعندما عين أمراً للواء الخامس في حزيران ١٩٦٢^(١)، كانت بداية شهرته في أوساط الجيش والثورة الكوردية:

كتب الأنصاري عن نقله الى فرقة المشاة الثانية يقول: كان نقلي فاتحة خير لمستقبلي العسكري ففي هذه الفرقة (الباسلة) قضيت أجمل أيام حياتي العسكرية، حيث تعلمت الشئ الكثير في فن التعبئة وقيادة الرجال خاصة في الحروب غير النظامية وفي حرب العصابات وفي اراضي جبلية، وحصلت على خبرات قتالية نتيجة المعارك المتعددة والتي خططت لها ونفذتها كأمر جحفل وقائد فرقة. ويضيف الأنصاري قائلاً: ان الفرقة الثانية تختلف عن باقي فرق الجيش الاخرى في تنظيمها وتسليحها وتجهيزها واساليب تدريبها، فقد صممت لتكون فرقة جبلية لها قابلية القتال في اشد المناطق وعورة وفي مختلف مواسم السنة في الحروب النظامية وغير النظامية^(٢).

تحدث الأنصاري عن الثورة الكوردية قائلاً: خلال الربع الأخير من سنة ١٩٦٠ أخذت المعلومات تتوارد الى مقر الفرقة الثانية من مصادر استخباراتها ومن مديريات الأمن في المنطقة الشمالية تفيد بأن الحزب الديمقراطي الكوردستاني (البارتي) أخذ يعقد الاجتماعات ويقدم المذكرات إلى الحكومة يطالب فيها تنفيذ

(٣) المصدر نفسه، ص ٥٣؛ ص ٥٥؛ ص ٦٧.

(١) تميز اللواء المشاة الخامس من غيره من التشكيلات بأن معظم ضباطه من اهالي مدينة الموصل اطرافها، وكذلك أمره وعرفوا بكفأتهم وحرفيتهم، اما ضباط صف اللواء ومتطوعوه من الجنود فمعظمهم من العشائر المحيطة بالمدينة، ويفسر لنا هذا حماسة هذا اللواء وشهرته في محاربة الثورة الكوردية. ينظر: الخزرجي، المصدر السابق، ص ١٩٣-١٩٤.

(٢) الانصاري، ص ١٤٣.

الحكم الذاتي في كردستان، وبأن كوادر الحزب أخذت تعمل على تنظيم الجماهير وتهيتها للقيام بعصيان مسلح ضد السلطة في حالة عدم استجابتها لما جاء في تلك المذكرات^(٣). وان الخلاف الذي حدث بين (قاسم) والبارزاني أدى الى مغادرة البارزاني لبغداد، واعطى وجوده في كردستان زخماً كبيراً للحركة الكوردية لمجابهة السلطة، وتفاقم الوضع الأمني في المنطقة لأن (قاسم) لم يرد على تلك المذكرات لا سلباً ولا ايجابياً، وتنفيذاً لتوجيهاته، أصدرت قيادة الفرقة الثانية أمراً الى اللواء الثالث الذي كان مرابطاً في جمجمال بالحركة الى السليمانية صباح يوم ١٠/٩/١٩٦١، على ان لا يفتح النار على اية جماعة مسلحة يصادفها في الطريق ما لم تبادر هي بفتح النار اولاً، ولكن قبل ان يصل الرتل حوض بازيان فتحت عليه النار (فاستشهد) على الفور ضابط استخبارات اللواء، كما سقط عدد اخر من المراتب (شهيداً) او جرحى، وهكذا وبهذه الكيفية اندلع القتال في (شمال العراق) وعلى كافة المحاور^(٤).

يقول الانصاري: ان وجود البارزاني خلال شتاء (١٩٦١-١٩٦٢) في المنطقة بين العمادية وزاخو، تمكن من اعادة تنظيم قواته وانضم اليه العديد من العشائر وعدد من الضباط والمراتب الذين هربوا من الجيش، وبعض الشباب المتحمس والكثير من الفلاحين، وما ان حل ربيع ١٩٦٢ حتى اصبح لديه قوة مقاتلة لا يستهان بها^(١). وعلى الرغم من اتساع الحركة المسلحة فقد استطاعت قيادة الفرقة الثانية من معالجة الموقف بالسيطرة على زاخو ومحور دهوك - العمادية، وفتح الطرق العامة وحماية السدود المائية وتخصيص قطعات لحماية سدّي دوكان ودربنديخان، واسترد الجيش معظم الاماكن التي سبق وان سيطرت عليها قوات البيشمركة، مما استنزفت قطعات الفرقة^(٢).

لقد سيطرت قطعات الجيش - في الحقيقة - على مراكز الاقضية والنواحي والطرق الرئيسية المؤدية اليها، بدليل ان نشاط البيشمركة قد تزايد في (محافظة) الموصل، لذا اضطرت الحكومة الى نقل مقر الفرقة الرئيسي من كركوك الى معسكر الغزلاني في الموصل، ووافق (قاسم) على ارسال لواء المشاة الاول من الفرقة الاولى ليكون مسؤولاً عن محور (دهوك - العمادية). ولم يجد ذلك نفعاً، فقد وقع احد افواج الفرقة الثانية الذي كان يمر في الاول من نيسان ١٩٦٢ في مضيق زاخو، في كمين للبيشمركة وتكبّد خسائر جسيمة تقدر بما يقرب من (٢٥%) من قوته قبل ان يتمكن ما تبقى منه من التملص من الكمين والعودة الى زاخو، ان نجاح قوات البيشمركة في ذلك الكمين القاتل - على حد قول الأنصاري - أدى إلى ارتفاع معنوياتهم فازداد نشاطهم في منطقة زاخو واستطاعوا قطع خطوط مواصلات الفوج المرابط في (باطوفة)، مما اضطر الجيش على ادامته بطائرات الهليكوبتر، كما انهم نجحوا في السيطرة على مضيق زاخو، وبذلك قطعوا الاتصال بين وحدات جحفل اللواء (١١) العامل شمال المضيق وتلك المرابطة في جنوبه، وأخذت خسائر الجحفل تتصاعد يوماً، فقد قتل العقيد مجيد سبع امر قوة باطوفة، وباءت محاولات أمر الجحفل

(٣) المصدر نفسه، ص ١٤٤.

(٤) المصدر نفسه، ص ١٤٦؛ للتفاصيل ينظر، كافي محمد النبوي، سيرة ودور، (اربييل، ٢٠٠١)، ص ١١٤-١١٦..

(١) الانصاري، ص ١٤٧.

(٢) المصدر نفسه، ص ١٤٩.

بالفشل في كسر الحصار عن قوة باطوفة وفتح مضيق زاخو، على الرغم مما كان لديه من القطعات والأسلحة الساندة ما يستطيع بها ان يقلب الموقف لصالحه، مما اضطره لأن ينسحب من المسؤولية ويدخل المستشفى^(٣)، وتولى المسؤولية بعده الانصاري الذي تمكن من فتح مضيق زاخو وكسر الحصار عن باطوفة والانسحاب منها بصعوبة بالغة، وكتب الأنصاري بهذا الصدد يقول: كانت عملية عودتنا من باطوفة الى قرية ملا عرب صعبة للغاية، فقد استمات البيشمركه بالقتال ولم تنقطع نيرانهم طيلة النهار بالرغم من قصف الطائرات ونيران المدفعية والهاونات، والواقع انني اعجبت جداً بشجاعة المقاتلين واصرارهم على القتال^(١).

ويشير الأنصاري الى مسألة مهمة تدحض قول البعض من ان (قاسم) لم يكن يحارب الثورة الكوردية بجد^(٢)، فيقول: بعد مرور اكثر من سنة على ابتداء العمليات العسكرية اقتنع (قاسم) بان الفرقة الثانية وحدها غير قادرة على مواجهة العمليات المسلحة، لذا أمر في أيلول ١٩٦٢ بحركة الفرقة الأولى وجحفل اللواء الأول الى منطقة الحركات، وعودة مقر الفرقة الثانية الرئيسي إلى كركوك، وتقرر توزيع المسؤوليات بين الفرقتين كما يلي:

(١) تكون الفرقة الأولى (جحفل اللواء الاول) وجحفل اللواء (١١) مسؤولة عن ادارة العمليات في منطقة الموصل^(٣).

(٢) تكون الفرقة الثانية (ناقص جحفل اللواء ١١) مسؤولة عن ادارة العمليات في منطقة اربيل، كركوك والسليمانية.

ويعقب الأنصاري على هذا الإجراء بالقول: لم يكن هذا الإجراء كافياً، فوجود مثل هذه القوة لا يكفي نظراً لاتساع منطقة العمليات ولازدياد أعداد المسلحين (البيشمركه)، كما كان من المفروض ان تشكل قيادة خاصة^(٤) لتنسيق أعمال كل من الفرقتين^(٥).

(٣) المصدر نفسه، ص ١٥٠-١٥١.

(١) للتفاصيل ينظر الأنصاري، ص ١٦٥-١٧٦. ان اعتراف الأنصاري بشجاعة الخصم (البيشمركه) واعجابه بهم تدل على انه عسكري محترف يؤدي واجبه المهني. ينظر تعليق محقق المذكرات في هامش ص ١٧٦. عند زيارة الأنصاري للبارزاني بعد هدنة ١٠ شباط ١٩٦٤، اخذ يصف المعارك التي قادها ضد الثورة متباهياً فخوراً بما انجزه خلالها، لكنه اعترف ببسالة البيشمركه وخاصة قائد منطقة زاخو عيسى سوار الذي هزمه في معركة ٧ آب ١٩٦٢ في وادي زاخو، عندما كان رئيساً لاركان الفرقة الثانية وقائداً ميدانياً للوحدات المشاركة في الهجوم. ينظر: مسعود البارزاني، المصدر السابق، ص ١٧٥.

(٢) ينظر مثلاً، كافي محمد النبوي، المصدر السابق، ص ١٢٤-١٢٥؛ ص ١٣٦.

(٣) اتخذت الفرقة الأولى معسكر الغزلاني في الموصل مقرأ لها.

(٤) نفذ البعثيون بعد انقلابهم في ٨ شباط ١٩٦٣ ما ذهب اليه الأنصاري وتشكل في ١٠ حزيران ١٩٦٣ في كركوك مقر قيادة قوة الميدان لتنسيق العمل بين الفرقتين. الأنصاري، هامش ص ١٨٠.

(٥) الأنصاري، ص ١٨٠.

إلا أن الأنصاري يعود ليقول: كان من الأفضل للزعيم (قاسم) ان يقرن العمل العسكري بالعمل السياسي فيفتح باب الحوار مع البارزاني لأن الحل العسكري باعتقادي، كما ثبت ليس بالحل الناجح للوصول الى حل سلمي يغني الطرفين عن اراقة الدماء^(١).

ويذكر الأنصاري انه التقى بعبدالكريم قاسم في نهاية كانون الثاني ١٩٦٣، وان (قاسم) اشاد به قائلاً: لماذا لا يقاتل بقية الآمرين مثلك؟ فأجابه قائلاً: ان الجميع يقاتلون بإخلاص ولكن المنطقة الجبلية وعرة واعداد (البيشمركة) تتزايد يومياً ونحن نخوض حرب عصابات، فرد عليه (قاسم) قائلاً: لو انهم يقاتلون كما يجب لأنتهت الحركات منذ زمن بعيد^(٢).

وأراد الأنصاري في معرض شرحه لمعركة خاضها في زاخو ضد البيشمركة ان يوقف (قاسم) على الحقائق الآتية:

- (١) ان المسلحين الكورد مصممون على القتال، ويقاتلون بضراوة، وان اعدادهم تزداد يوماً بعد آخر.
- (٢) ان الوقت في صالحهم، وانه كلما طال الوقت اصبح من الصعب اخماد الحركة المسلحة.
- (٣) ان المشكلة الكوردية، اما ان تحل سلمياً، وإلا فيجب زج قوات اخرى من الجيش لمعاونة الفرقة الثانية.

ويهمي الأنصاري بالقول: بعد ان اكملت شرح المعركة، رد (قاسم) عليّ قائلاً: استخدموا الطائرات، فأجبت: ان الطائرات - كما تعلم - سريعة الحركة، فاذا ما استتر المقاتل وراء صخرة او وراء شجرة فلا يتمكن من مشاهدته، فقال: استخدموا الدبابات، فأجبت: ان الدبابات تتقيد بالطرق الصالحة لحركتها، وان منطقة القتال، منطقة جبلية وعرة مليئة بالصخور والغابات مما يحدد عمل الدبابات فيها، فسكت (قاسم) للحظات ثم قال: لقد نسبت تعيينك رئيساً لوفد عسكري لزيارة لبنان لمدة (١٥) يوماً لتستريح خلالها، وستجد عند عودتك بان الملا مصطفى وجماعته قد استسلموا^(٣).

يقول الأنصاري: لقد دهشت لكلام الزعيم وفوجئت به تماماً، فقلت له: سيدي ان المعلومات التي لدينا هي على عكس ما تفضلتم به، فهم مصممون على القتال ما لم تنفذ مطالبهم، فابتسم وقال: اطمئن فإن لدي معلوماتي الخاصة^(٤).

(٦) المصدر نفسه، ص ١٧٩-١٨٠.

(١) الانصاري، المصدر السابق، ص ٣٣٩.

(٢) المصدر نفسه، ص ٣٣٩-٣٤١. وبعد نحو اسبوعين من هذا اللقاء استسلم (قاسم) في ٩ شباط ١٩٦٣ للبعثيين الذين قتلوه في اليوم نفسه وبلا محاكمة.

(٣) المصدر نفسه، ص ٣٤١. يبدو ان (قاسم) لم تكن له خبرة في الحركات الجبلية، او انه كان يقارن ثورة أيلول ١٩٦١ بحركة سنة ١٩٤٥ التي اضطر البارزاني فيها الى مغادرة كردستان الى ايران، وانه بالامكان تكرار ذلك، ناسياً ان الظروف قد تغيرت. ينظر تعليق المحقق في المصدر نفسه، هامش ص ٣٤١.

أيد الأنصاري انقلاب البعث في ٨ شباط ١٩٦٣، وفي ١٣ شباط عين قائداً للفرقة الثانية، فسافر الى بغداد في ١٤ شباط والتقى بقيادة الانقلاب وهنأهم بنجاح الثورة وشكرهم على تعيينه قائداً للفرقة الثانية^(٤).

توقف القتال تلقائياً بعد انقلاب ٨ شباط ١٩٦٣، وبدأت المفاوضات مع قيادة الثورة الكوردية واستمرت لغاية ١٠ حزيران ١٩٦٣، وفي اثنائها وبالتحديد في ٢ آذار ١٩٦٣ عين الأنصاري حاكماً عسكرياً للمنطقة الشمالية) وانيطت به صلاحيات واسعة، وكتب بصدد تعيينه هذا يقول: انني والشهادة لله لم اتقبل هذا المنصب الا على مضمض، لأن طبيعتي لا تميل الى العنف، فمنذ تسلمي ذلك المنصب ولحين انتهاء تعييني في ٥ حزيران ١٩٦٣ وبناء على طلبي، لم اصادق على أي قرار او حكم بموجب صلاحيات ذلك المنصب، وفي ٢٢ حزيران ١٩٦٣ عين الانصاري عضواً في المجلس الوطني لقيادة الثورة الذي الغي في ٨ ايار ١٩٦٥^(١).

ان تعيين الانصاري قائداً للفرقة الثانية ثم حاكماً عسكرياً على كوردستان، وتعيين عبدالكريم فرحان قائداً للفرقة الاولى، وتشكيل قيادة قوة الميدان^(٢) للتنسيق بين الفرقتين في محاربة الثورة الكوردية، تدل دلالة واضحة على ان البعث لم يكن جاداً ولا مؤمناً بالحل السلمي للقضية الكوردية، فبعد اربعة اشهر من المفاوضات شن البعث في ١٠ حزيران ١٩٦٣ وبمساعدة تركيا وايران وسوريا اشرس حملة عسكرية على كوردستان وكان الانصاري - بحكم منصبه - من ابرز المشاركين فيها.

حددت قيادة قوة الميدان واجبات الفرقة الثانية كما يلي:

(١) تطهير) منطقة كركوك واربييل.

(٢) اعادة الادارة المحلية الى ناحية طقطق وكويسنجق والسيطرة على (مضيق) هيبه سلطان.

(٣) بعد السيطرة على هيبه سلطان، الاندفاع الى رانية وقلعه دزه واعادة الادارة المحلية اليهما.

شرع الأنصاري بتنفيذ الواجبات التي انيطت بفرقته، وتمكن بعد معارك طاحنة وشرسة من السيطرة

على (مضيق) هيبه سلطان وعلى (مضيق) سبيلك ومضيق علي بك^(٣)، وكرس الأنصاري الفصول (٧، ٨، ٩)

من مذكراته للعمليات العسكرية والمعارك التي خاضتها فرقته مع قوات الثورة الكوردية والتي افضت إلى

انجاز ما كلف به الى حد ما.

(٤) الانصاري، ص ٢٠١-٢٠٢.

(١) للتفاصيل ينظر الانصاري، ص ١٩٧-٢٠٣.

(٢) امر وزير الدفاع صالح مهدي عماس بتشكيل تلك القيادة في كركوك، وانيطت بالعميد الركن سعيد قطان، وعين العميد الركن عبدالجبار شنشل رئيساً لاركان قيادة قوة الميدان، وعهد اليها وضع الخطط العسكرية وتحديد مسؤولية التشكيلات وادارة العمليات العسكرية. للتفاصيل ينظر الانصاري، ص ٢١٠-٢١٢.

(٣) للتفاصيل ينظر الانصاري، ص ٢١٣-٢٢٩. يذكر مسعود البارزاني ان القوات العسكرية التي كان يقودها الانصاري فشلت في التقدم نحو جبل ثيران في ١٣ آب ١٩٦٣ وعندما اراد الجيش قصف المنطقة مرة اخرى قال الانصاري: كيف ان نحاول قتل أي واحد من هؤلاء الباطال، ألا فلنكف عنهم. ينظر: مسعود البارزاني، المصدر السابق، ص ١١٣.

الجدير بالإشارة هنا ان الشيخ أحمد البارزاني أبدى في ٢١ حزيران ١٩٦٣ استعدادة لايقاف القتال وتعهده بأن يكون مسؤولاً عن امن منطقة بارزان، وعندما طلب منه استخدام نفوذه لدى ملا مصطفى للكف عن القتال، اعتذر قائلاً: بانه ليست لديه السلطة لإقناعه الكف عن القتال^(١).

لم يعد للأنصاري دور في محاربة الثورة الكوردية بعد اتفاقية ٢٩ حزيران ١٩٦٦، فقد أرسل إلى الأردن لقيادة القوات العراقية التي دخلت الحرب مع اسرائيل في ٥ حزيران ١٩٦٧، وقبل ذهابه الى هناك كان قد التقى بالبارزاني ضمن وفد ليطلب منه وباسم رئيس الجمهورية، عدم التحرك اذا اندلع القتال مع اسرائيل، وان يؤيد الحكومة بارسال قطعات عسكرية للأردن، واقناعه بأرسال قوة رمزية من (البيشمركة) لتشارك في الدفاع عن الضفة الغربية.

يقول الأنصاري: في صباح ٥ حزيران ١٩٦٦ استقبلنا البارزاني - انا ومحافظ أربيل العميد الركن عبدالمنعم المصرف والعميد الركن عبدالعزيز توفيق - في كلاله ، وقبل ان نفتح الحديث دخل احد البيشمركة واخبر البارزاني بأن الحرب قد وقعت، ومع ان الامر كان مفاجئاً لنا، الا اننا فتحنا الحديث مع البارزاني فقال: أرجو أن مطمئنوا بأنه سوف لا يحدث ما يعكر صفو الأمن، واكتبوا ما ترغبونه في برقية التأييد وسأوقع عليه، أما إرسال قوة رمزية فلا فائدة منه؛ لأن العرب سيخسرون الحرب؛ لأن اسرائيل وراءها أمريكا وكل الدول الغربية ولن يسمحوا ابداً بالقضاء عليها، وان المصريين قد تورطوا وورطوا الدول العربية الأخرى في حرب غير مضمونة^(٢).

البارزاني في ذاكرة الأنصاري:

يتحدث الانصاري في مذكراته باحترام عن قائد الثورة الكوردية ملا مصطفى البارزاني، ويعده شخصية وصاحب قضية وموقف، ويعد ما قاله البارزاني عنه شهادة يعتز بها. كتب الانصاري عن اول لقاء له مع البارزاني يقول: كنت ضمن الوفد المؤلف من رئيس الوزراء طاهر يحيى (رئيساً) وعضوية كل من: وزير الداخلية رشيد مصلح ورئيس أركان الجيش اللواء عبدالرحمن عارف ومحافظ السليمانية العميد عبدالرزاق محمود، في مهمة التفاوض مع المرحوم البارزاني لوقف القتال واحلال السلام في كوردستان، وعند اجتماعنا في رانية (شباط ١٩٦٤) سأل البارزاني طاهر يحيى وهو يشير بيده نحوي قائلاً: انكم لم تعرفوني بالأخ؟ فرد عليه متصرف السليمانية قائلاً: يا ابا لقمان (البارزاني) كيف لا تعرف العميد الركن إبراهيم الأنصاري قائد الفرقة الثانية؟ ولدى سماع البارزاني اسمي، نهض ووقف أمامي و مد يده مصافحاً، فنهضت ومددت يدي وصافحته وقال: انني اتشرف بمعرفتك؛ لأنك قائد شجاع وتقاتل بشرف وفروسية، ثم قال والابتسامة على وجهه: انا سعيد بلقائك، فقلت له انني أشكرك، وأنا سعيد بلقائك ايضاً، وأضفت أقول: وانك يا ابا لقمان أحسن قائد في حرب العصابات في الشرق الأوسط^(٣).

(١) للتفاصيل ينظر: الانصاري، ص٢٣٦-٢٣٨؛ مسعود ابارزاني، المصدر السابق، ص١١٧..

(٢) الانصاري، ص٣٥١-٣٥٢.

(٣) الانصاري ، ص٣٤٥.

ويصف الأنصاري البارزاني في ذلك اللقاء قائلاً: "كنت اركز نظري على هذا الرجل وهو يرحب برئيس الوزراء وبأعضاء الوفد والابتساماة تملو وجهه وهو يشعر بنوع من الزهو والغبطة والسرور لوجود مثل هؤلاء السادة والمسؤولين في ضيافته، وقد بدا لي أنه رجل بسيط للغاية في أسلوب كلامه وتصرفاته، متوسط القامة وقد جاوز الستين من عمره، وقد تمنطق بمسدس وغرز خنجراً في حزامه، تغلب عليه البشاشة وروح الضيافة، ولم الاحظ عليه شيئاً غير عادي، سوى انه كان ذا شخصية طاغية على مرؤوسيه، فتساءلت في خاطري، وانا انظر اليه - اهذا هو الرجل الذي سبق وان شق عصا الطاعة ضد السلطة منذ سنة ١٩٣٢ مرة بعد اخرى، ولازال يقود حركة مسلحة ضد السلطة؟! (٢).

من الإنصاف القول: مع ان الانصاري قاتل الثورة الكوردية وتحمل مسؤولية مقاومتها منذ ابتدائها وانتزع العديد من المناطق كانت الثورة تسيطر عليها بينها منطقة بارزان، الا انه لم يعرف - على قدر معلوماتي - بالعنف والقسوة وارتكاب جرائم بشعة في كردستان، اذ لا تذكر الاديبيات السياسية لثورة أيلول انه ارتكب مجزرة ضد القرويين، او عملاً منافياً للأخلاق العسكرية، وشهد له بذلك البارزاني نفسه. يقول الأنصاري: كنت لا أسمح بقصف القرى الآمنة والمسكونة، ولا بالاعتداء على الأبرياء، كنت أمتنع السلب والنهب، ورؤوفاً حتى بالاسرى من المقاتلين الكورد وامنع الاعتداء عليهم او جرح كرامتهم، ومع هذا كنت خلال المعارك اصب على رؤوس الذين يقاتلون القوات المسلحة اكثر ما يمكن من الاسناد الجوي والمدفعي، وكنت اضعمهم في طوق من النيران بحيث كنت أجبرهم على التخلي عن القتال والانسحاب وهذا حق مشروع اخلاقياً وقانونياً (٣).

ومن المآثر التي يذكرها الانصاري، انه اطلق مرة سراح اسير من البيشمركة سنة ١٩٦٢ قبض عليه في منطقة زاخو مع سلاحه، فأمر بالاعتناء به وتأمين حاجاته وبعد التحقيق معه من قبل ضابط الاستخبارات، قام باطلاق سراحه وعلى مسؤوليته (٤) ولكن بعد ان اقسام الاسير على المصحف بانه سوف لا يقاتل الجيش بعد اليوم، وان ينقل رسالة شفوية منه الى قائد البيشمطرة في منطقة زاخو بان يترك المنطقة (٥). ويفسر لنا ما سبق ان مسعود البارزاني وجلال الطالباني استقبلا ولدي الانصاري عماد و خليل عند سفرهما الى سوريا عبر اقليم كردستان ومساعدتهما على السفر، كما ان الأنصاري نفسه قام بزيارة مسعود البارزاني عند وجوده في بغداد بعد سقوط نظام البعث في ٩ نيسان ٢٠٠٣، كما استضافه البارزاني في كردستان، وزار الأنصاري ضريحي الشيخ أحمد وملا مصطفى البارزاني.

(٢) المصدر نفسه ، ص ٣٤٣-٣٤٤.

(٣) المصدر نفسه، ص ٣٤٧-٣٤٨.

(٤) حصل هذا في الوقت الذي كان معظم امراء الوحدات العسكرية بينهم قادة لا يعاملون البيشمركة الذين يقبض عليهم في المعارك او الذين يقومون بتسليم انفسهم للجيش، كأسرى بل يأمرؤن بقتلهم في ميدان المعركة، او برميهم من قمم الجبال الى الوديان السحيقة او يركبونهم في طائرة الهليكوبتر ويرمونهم من ارتفاع شاهق.

(١) الانصاري، ص ١٨٧-١٨٨.

كما زار الأنصاري الطالباني في بغداد، فاحتفى به الأخير ودعاه الى زيارة كوردستان والإقامة مع أسرته في مصيف دوكان^(١).

مهما يكن من أمر؛ فان تبييض صفحة الأنصاري كلام سابق لأوانه، بدون الاطلاع على الوثائق المتعلقة بدوره في الوقائع المؤلمة التي شهدتها كوردستان؛ لأن ما قاله او نشر على لسانه جاء بعد اكثر من نصف قرن من الأحداث، وبعد ان فقد العرب السنة دورهم في حكم العراق، وتسلط العرب الشيعة عليه، وبروز دور الكورد بعد سقوط نظام البعث في ٩ نيسان ٢٠٠٣ ومجاملة القوى السياسية لهم.

(٦) الثورة في مذكرات الفريق الركن إسماعيل تايه النعيمي:

تمكن حزب البعث من العودة الى حكم العراق اثر انقلاب ١٧ تموز ١٩٦٨، وتعهدت الحكومة الجديدة بانهاء المشاكل المتعلقة بما فيها القضية الكوردية، الا أنها لم تصدر أي ايضاح عن كيفية حل المشكلة، وبدلاً من ذلك ارادت ان تعتمد على الجناح الذي انشق عن الثورة الكوردية وقيادة البارزاني لها، بتقديم المساعدات له^(٢).

ان البارزاني - في الحقيقة - كان لا يثق بالبعث وقد صورته بالوحش الذي يريد ان يبتلع كوردستان، فالبعث نفسه حاول تدمير كوردستان في صيف ١٩٦٣. مهما يكن جرب البعث حظه باستئناف القتال في آذار ١٩٦٩ بعد ان كانت متوقفة منذ ٢٩ حزيران ١٩٦٦. وعين على رأس الوحدات والفرق العسكرية الفعالة انصاره من اعضاء الحزب، واذكر على سبيل المثال: تعيين العقيد الركن البعثي اسماعيل تايه النعيمي قائداً للفرقة الثانية في ٢٩ كانون الاول ١٩٦٨، مع انه رتبته كانت لا تؤهله لاشغال المنصب. والضابطان البعثيان عبد الجبار الاسدي وعبدالكريم محمد الجحيشي.

كتب النعيمي في مذكراته "تجربتي في القيادة، ج ١، (بغداد، ١٩٨٥)"^(٣): ان اول عمل قام به هو عمل نصب يمثل أحد عرفاء المغاوير في مدخل معسكر كركوك وهو يحمل سلاحه ويدوس قمة جبل، كتب عليه "هذه أرضي أنا وأبي ضحى هنا"، وقد تم ازاحة الستار عنه باحتفال كبير حضره مسؤولون من حزب البعث والدولة، ويقول النعيمي انه كان للنصب تأثير بالغ على الروح المعنوية لقوات المغاوير^(٤).

(٢) للتفاصيل ينظر: الانصاري، ص ٣٦٠-٣٦٣.

(٣) حدث على اثر اتفاق وقف اطلاق النار في ١٠ شباط ١٩٦٤، انشقاق في البارتي قاده سكرتير الحزب ابراهيم احمد وجمال الطالباني وعدد من اعضاء المكتب السياسي، وحملوا سنة ١٩٦٦ سلاح الحكومة لمحاربة الثورة الكوردية، واطلقت عليهم ادبيات البارتي اسم (جاش ١٩٦٦).

(٤) صدر الكتاب عن دائرة التدريب، مديريةية التطوير القتالي كمرشد ودليل للآمرين.

(٥) النعيمي، ص ٦٧. البيت الشعري جاء ضمن قصيدة ابان (العدوان الثلاثي) على مصر سنة ١٩٥٦، اثر تأميم مصر - لقناة السويس. والقصيدة من نظم الشاعر كمال عبدالحليم، قام بتلحينها علي اسماعيل وغنتها الفنانة فايدة كامل ومطلعها:

دع قتاني فمياهي مُغرقة

واحذر الارض فارضي صاعقة

هذه أرضي أنا، وابي ضحى هنا

واي قال لنا، فرقوا أعداءنا.

اما الضابطان البعثيان، قائد الفرقة الرابعة عبدالجبار الاسدي، وعبدالكريم محمد الجحيشي، فقد أباد الأول سكان قرية دة كان (في منطقة الشيخان) في آب ١٩٦٩^(٣)، والثاني اباد سكان قرية سوريا (قرية مسيحية في منطقة زاخو) في أيلول من السنة نفسها.

ولشد ازر هؤلاء الضباط وتشجيعهم على محاربة الثورة الكوردية وقمعها، زار قواطع عملياتهم القتالية وجبهات القتال التي كانوا يعملون فيها، كبار قادة الجيش العراقي واشرفوا على سير المعارك، بينهم: الفريق الركن الطيار ووزير الدفاع حردان عبدالغفار التكريتي، ورئيس اركان الجيش الفريق حماد شهاب ومعاونيه الفريق الركن عبدالجبار شنشل^(٤)، ووزير الداخلية الفريق صالح مهدي عماد وسواهم. المهم في الامر، قررت حكومة البعث ايقاف القتال في كوردستان بعد أن أدركت تماماً أنه لا أمل لها في إلحاق الهزيمة بالثورة الكوردية، واضطرت الى الاعتراف بالحكم الذاتي لكوردستان بموجب اتفاقية ١١ آذار ١٩٧٠، إلا أنها لم تنس خدمات واخلص وحماس النعيمي في محاربة الثورة، بإعطائه - بعد ١١ آذار - نوط الشجاعة ووسام الرافدين من الدرجة الثانية ورفعته الى رتبة عميد قبل استحقاقه^(٥).

كان النعيمي آمراً للواء الرابع ضمن الفرقة الثانية ونقل إلى وحدة اخرى وبعد خمسة اشهر عين في ١٩٦٨/١٢/٢٩ قائداً للفرقة، وذكرياته عن محاربة الثورة الكوردية تغطي المدة (آذار ١٩٦٩ - آذار ١٩٧٠)، ولأنه كان متأكداً من استئناف القتال؛ لأن كافة المعلومات الواردة تنبأ بأن الحركات ضد (العصاة) ستبدأ من جديد، لذا عقد حال مباشرته مؤمراً للآميرين للوقوف على احتياجاتهم وقام بزيارة وحداتهم^(٦). اعتمد النعيمي في عملياته ضد البيشمركة على:

(١) المغاوير وعدهم قوة حاسمة في حرب العصابات^(٣).

(٢) ضرورة تأمين الارتباط بين الكورد المواليين والمقر الذي يدير العملية بوجود ممثل لهم في مقر الفرقة، فضلاً عن ضرورة وجود عناصر ارتباط من الجيش معهم^(٣).

(٣) الاعتماد على استخبارات الفرقة وتنظيمات حزب البعث في تحديد نشاط العصابات^(٤).

والنعيمي اعلاه يشبه محاربه للثورة الكوردية بمقاومة مصر- للعدوان، وشتان بين الحدثين، وتشبيبه يدل على عنصريته

القومية، وقله معرفته.

(٣) يقول مسعود البارزاني ان رئيس الجاش (المرتزقة) محيي الدين اغا الهركي عاون عبدالجبار الاسدي على ارتكاب المجزرة. ينظر: كتابه، المصدر السابق، ص ٢١٦.

(٤) النعيمي، ص ٨٤.

(٥) المصدر نفسه، ص ١١٤.

(١) النعيمي، المصدر السابق، ص ٦٢؛ ص ٦٥.

(٢) المصدر نفسه، ص ٦٥.

(٣) المصدر نفسه، ص ٨٥؛ ص ٨٦.

(٤) المصدر نفسه، ص ٩١.

(٤) الاهتمام بالجوامع والمساجد بترميمها وعمل منائر لها والوقوف على طلبات رجال الدين، وتقديم الهدايا لهم والفقراء^(٥).

(٥) تكليف الطائرات المقاتلة بعمليات (صيد) وذلك بضرب الاهداف التي تشاهدها على الطريق والمناطق التي يسيطر عليها (العصاة)، وتكليف الموالين (المرتزقة) لركوب الطائرات ليدلوها على اماكن استراحة (العصاة) قرب عيون الماء والكبرات^(٦).

(٦) الاعتماد لاول مرة على الطائرات السمتية والانزال لمقاتلة (العصاة)، على ان يؤمن لها الاسناد الجوي بالمقاتلات، ودون اخذ موافقة قيادة القوة الجوية وقيادة قوة الميدان عند الضرورة^(٧).

ومن أبرز المعارك التي خاضها النعيمي ضد الثورة الكوردية، معركة فتح الطريق من شوان إلى قلعه دزه، وكانت على اربعة مراحل وخلال المدة (٤ نيسان ١٩٦٩ - ١٩٦٩/١١/٦)^(٨)، ويشيد النعيمي بخدمات الموالين خاصة جماعة ما كان يسمى حينذاك بالملكتب السياسي، فقد شاركوا في معارك الفرقة الثانية ضد الثورة وكانت لهم ارتال منها: رتل جلال الطالباني ورتل الشيخ جنكي الطالباني ورتل علي العسكري، وقد كرمهم بشعار (نمر) الفرقة^(٩).

يحرص النعيمي على عدم ذكر كلمة كوردستان وعلى تسمية البيشمركة بـ(العصاة) والثوار بأعداء الوطن، وبلغ به الحماس الى القول: "انه ينتحر ولا يسلم نفسه للعدو" وكان "هذا قرارى حيث انتحر ولا اسلم نفسي للعصاة"^(١٠).

(٧) الثورة في اوراق العميد عبدالرزاق محمود الشخصية:

اما بالنسبة للاوراق الشخصية فلم اطلع - في الحقيقة - الا على اوراق محافظ السليمانية العميد عبدالرزاق(السيد) محمود^(١١) ابرز الذين شاركوا في مفاوضات كانون الثاني - شباط ١٩٦٤، التي ادت الى وقف اطلاق النار بين الحكومة والثورة الكوردية بموجب اتفاقية ١٠ شباط ١٩٦٤. فقد وجدت في اوراق هذا العسكري معلومات مثيرة لم اجدتها في الوثائق الحكومية ولا في مذكرات العسكريين التي اطلعت

(٥) النعيمي، المصدر السابق، ص ٨٩-٩٠.

(٦) من الذين ابدوا استعدادهم للقيام بركوب الطائرات ابرز قادة المنشقين عمر دبابه وعلي العسكري، وتكبد البيشمركة خسائر كبيرة حتى ان البارزاني اعترف بذلك اثناء المفاوضات التي ادت الى اتفاقية ١١ آذار ١٩٧٠ قائلاً: ان عمر(تنكه) كان يركب الطائرات ليدل الطيارين على البيشمركة لقد كبدتمونا خسائر كبيرة. النعيمي، ص ١١٠-١١١.

(٧) المصدر نفسه، ص ٦٨-٧٠.

(٨) للتفاصيل ينظر النعيمي، ص ٧٦ وما بعدها. يذكر مسعود البارزاني ان النعيمي هُزم في معركة طرترك في ٣٠-٣١ تشرين الاول ١٩٦٩ حيث قتل العشرات من جنده وجاشه وتم تحرير المنطقة من القوات الحكومية، واصيب النعيمي بانهيار عصبي بسبب تلك الكارثة، فقد جاءته تلك النكسة وهو في اوج شعوره بالزهو والثقة بالنصر، ينظر كتابه، المصدر السابق، ص ٢١٩.

(٩) المصدر نفسه، ص ١٠١، ويعد كتاب النعيمي مصدراً مهماً لتعاون جماعة الملكتب السياسي مع الحكومة في محاربة الثورة الكوردية. المصدر نفسه، ص ٩٤.

(١٠) ولد في الموصل سنة ١٩١٢ وتخرج في دار المعلمين الابتدائية سنة ١٩٣١ وفي الكلية العسكرية سنة ١٩٣٥، اعتقل واحيل على التقاعد في ١٩ نيسان ١٩٥٩ بسبب تأييده لحركة الشواف في ٨ آذار ١٩٥٩، ضابط مدفعي كفو(متوف).

عليها، كان يحتفظ بجميع محاضرات مفاوضات شباب وما عقبها من مباحثات ومحادثات واجتماعات لغاية كانون الاول ١٩٦٤، كما وجدت بين اوراقه نحو (١٠٠) رسالة من البارزاني اليه وعلى (٤٢) رسالة منه الى البارزاني، هذا فضلاً عن الصور والخرائط واوراق شخصية ورسمية اخرى^(٤).

كان العميد عبدالرزاق شخصاً متديناً وورعاً تقياً مقرباً جداً من رئيس الجمهورية عبدالسلام عارف الذي أعاده إلى الجيش في ١٤ شباط ١٩٦٣، وعينه محافظاً على كركوك، الا انه قدم استقالته في ٨ مايس ١٩٦٣ بسبب خلافاته مع حزب البعث، رفض عارف استقالته وعينه محافظاً على السليمانية وقال لي بهذا الصدد: كان المنصب شاغراً منذ ١٤ مايس ١٩٦٣ لعدم قبول احد التعيين فيها، لقد رموني بالهليكوبتر داخل ساحة العرضات (ساحة تدريب الجند في معسكرات الجيش) في ٦ حزيران ١٩٦٣، وكنت نائماً عندما سمعت بكلمة السر بالهجوم على الكورد في ١٠ حزيران ١٩٦٣، بعد فشل المفاوضات مع حكومة البعث.

يقول عبدالرزاق محمود: انه وكمعظم كبار العسكريين في الجيش العراقي لم يكن لديه تصور واضح عن طبيعة الثورة الكوردية واسباب قيامها، وكنا نعتبر المقاتلين الكورد مجرد عصاة ومخربين، وكان صعباً علينا جداً القبول بلفظ كلمة (كوردستان)، ونعتقد فعلاً ان الكورد يريدون تأسيس اسرائيل ثانية في (شمال العراق). وصرح عبدالسلام عارف بهذا الاعتقاد والرأي اكثر من مرة امامنا نحن العسكريين الكبار.

ويضي في سرد ذكرياته بالقول: لقد كنت متحمساً للقضاء على الثورة الكوردية مخلصاً لعبدالسلام عارف، ولترجمة اقوالي وافكاري الى افعال: اصدرت بعد استئناف القتال بايام بياناً باسمي وتوقيعي الى الكورد في السليمانية، طلبت فيه تعاونهم مع الحكومة للضرب بيد (من حديد) على ايدي المفسدين والمخربين من (الشيوعيين والبارتيين) واذئاب الاستعمار، كما عرض البيان العفو عن كل من يلقي السلاح ويسلم نفسه^(٥).

قال لي عبدالرزاق محمود^(٦): انه وبعد ان تعرف على الشعب الكوردي عن كثب، لا يخفي اعجابه بالمقاتلين الكورد الذين كانوا يقاثلون بروح قتالية قل نظيرها، لقد ادركت نتيجة كل هذا، وانا المخلص لعبدالسلام عارف، ان الشعب الكوردي يتعرض لمظالم حقيقية وله مطالب عادلة، وانه مستعد للنضال من اجل تحقيقها، وان حل المشكلة عن طريق الحرب يكاد ان يكون مستحيلاً.

ومع ان عبدالسلام عارف لم يكن مؤمناً بوقف القتال، فقد نقل عبدالرزاق محمود افكاره اليه، وطلب منه صلاحية التفاوض مع البارزاني، وفعلاً اختاره عارف ممثلاً لشخصه لترأس الوفد الحكومي للمفاوض الذي توصل مع قيادة الثورة الكوردية الى وقف اطلاق النار في ١٠ شباط ١٩٦٤.

(٤) كنت قد كتبت بالتفصيل معززاً بالوثائق عن العميد عبدالرزاق محمود، حياته ودوره ومواقفه من الثورة، عليه سأختصر الكتابة عنه هنا، وللاطلاع يراجع: ممتاز الحيدري وآخرون (اعداد). مؤخر الذكرى المئوية لميلاد البارزاني الخالد، ط١، (اربييل، ٢٠٠٣)، ص٤٩٩-٥٥٤.

(١) ينظر نص البيان في الحيدري، المصدر السابق، ص٥٢٩.

(٢) كنت دائم التردد عليه في داره بحي الدندان في الموصل خلال سنة ١٩٩٤-١٩٩٥ لمقابلاته عليه سوف لا اشير الى تاريخ مقابلاتي معه الا عند الضرورة.

يقول محافظ السليمانية عن بدء المفاوضات: لقد ظهر لنا من خلال الاجتماعين الاولين، ان الكورد لا ثقة لهم بالحكومة مطلقاً، ومبعث ذلك يعود الى سوء تصرف الحكومات العراقية معهم، وعدم تنفيذ التزاماتها التي قطعتها على نفسها لهم.

يقول مسعود البارزاني: في الواقع لم يكن الطرف الحكومي(المفاوض) ينوي من الاتفاق (١٠ شباط ١٩٦٤) وضع حد للنزاع، واما كان يريد كسب الوقت كالعادة، اما محافظ السليمانية(عبدالرزاق السيد محمود) "فقد كان صادق النية في السعي الى ايجاد ارضية لحل مشرف، لانه كما بدا لي يكره الحل العسكري ولا يريد الحرب..."، وقد نال من موقفه هذا تأنيب من رفيقه هادي خماس مدير الاستخبارات وصبحي عبدالحميد وزير الداخلية وهما لم يكونا يؤمنان بأي حق للكورد، ولو كان الامر بيدهما لما ترددا عن استئصال الشعب الكوردي، اللذين اخذا يستهزئان به بعد كل تعليق يدلى به واتهماه بانه اصبح صنيعة البارزاني وان البارزاني ما كسبه الى صفة الا برشوة^(١).

وقف كبار ضباط الجيش العراقي، لاسيما المستفيدين من القتال في كوردستان والذين كانوا يسعون لاستئنافه بالتعاون مع المرتزقة الكورد(الجاهش) بشتى الوسائل ضد توجهات محافظ السليمانية، فأخذوا يشككون في تصرفاته ويسخرون من تصريحاته، فقد اتهمه قائد الفرقة الاولى عبدالعزيز العقيلي بالخيانة وحرص على قتله، وبلغ به الغرور والعنجهية حداً، انه تعهد لعبدالسلام عارف بان بامكانه "دك الجبال دكاً" ومسحها اذا استؤنف القتال^(٢).

وعندما استدعى محافظ السليمانية إلى بغداد في مطلع كانون الأول ١٩٦٤ لحضور اجتماع في القصر- الجمهوري بصدد استعراض الموقف في كوردستان، انتقد الحكومة وانحى باللوم عليها لعدم تلبيتها لمطالب البارزاني.

كتب قائد الفرقة الأولى ووزير الإرشاد(الاعلام) فيما بعد اللواء الركن عبدالكريم فرحان في مذكراته عن ذلك الاجتماع وعن ما ذهب اليه محافظ السليمانية يقول: "كان كلامه بمنتهى الغرابة، فالظاهر انه لا يعرف موقعه الحقيقي وخطورة مهمته...، واخيراً توجهت الى المحافظ فقلت: تذكر انك احد المسؤولين، وان مهمتك خطيرة ولست سفيراً للبارزاني لدى الجمهورية العراقية..."^(٣).

ويعني المحافظ في سرد ذكرياته بالقول: عدت من بغداد الى السليمانية، واتصلت بعبدالسلام عارف وقرأت عليه مطالب البارزاني وقلت له: انظر ماذا يقول البارزاني، اما ان تستجيب او استقبل، ونصحتة بالاستجابة لها؛ لأن البارزاني رجل صادق^(٤) ولم يستجب عارف لنصيحة المحافظ الذي قدم استقالته في ٩

(١) ينظر كتابه، المصدر السابق، ص ١٣٠-١٣١.

(٢) مقابلة شخصية مع عبدالرزاق السيد محمود في ٢١ أيلول ١٩٩٥.

(٣) للتفاصيل ينظر كتابه، المصدر السابق، ص ١٥٩-١٦٠، ورد المحافظ عليه في الحيدري، المصدر السابق، ص ٥١٧-٥١٨.

(٤) مقابلة شخصية معه في ٢١ أيلول ١٩٩٥.

كانون الاول ١٩٦٤^(٥) وعاد الى الموصل ليعتزل السياسة ويعتكف في داره الى يوم وفاته. وفي نيسان ١٩٦٥ استؤنف القتال، وفي ٥-١٢ مايس ١٩٦٦ الحق البيشمرگه أكبر هزيمة بالجيش العراقي في جبل زوزك وهندرين^(١)، اضطرت الحكومة على اثرها التفاوض مع قيادة الثورة الكوردية، فكانت اتفاقية ٢٩ حزيران ١٩٦٦ التي حصل الكورد بموجبها على بعض الحقوق القومية. إلا أنها لم تتحقق على ارض الواقع.

في زيارتي المتعددة لمحافظ السليمانية عبدالرزاق محمود ومقابلاتي معه، وجدت أن أحب الأحاديث لى نفسه هو الحديث عن مدة عمله في السليمانية ومفاوضاته ولقاءاته واجتماعاته بالبارزاني، كان يحتفظ بعناية تامة بكافة اوراق وملفات المفاوضات وما عقبته وبالرسائل المتبادلة بينه وبين البارزاني وبالصور التي تجمعهما، سألته مرة ولم يكن معنا احد: باختصار كيف رأيتم البارزاني؟ فأجاب: رجل نبيل وشهم وبسيط ومتواضع وزاهد، يحب شعبه حباً لا يوصف، قائد بكل ما تعنيه هذه الكلمة من المعاني، كان في منتهى الهيبة بين اتباعه يحترمه العسكريون والمدنيون، حتى ان ضباطنا كانوا احياناً وبشكل لا ارادي يؤدون له التحية العسكرية، لم اره يوماً ما عصبياً ولا في حالة غير اعتيادية، يتكلم ويحاور بكل هدوء. كان البارزاني يكره المرتزقة الكورد(الجاهش) كرهاً شديداً ويعدهم اساس كل بلاء، وانا كنت اكرههم ايضاً. وربما كان هذا احد اسباب لقاءاتنا وودنا، لذا كان نزع سلاحهم وحلهم من مطالب البارزاني الرئيسية، وعدم حلهم كان دليلاً على عدم صفاء نية الحكومة تجاه الكورد، لقد كانت الحكومة تغذيهم وتقويهم لاستفزاز البيشمرگه، وقد اصطدمت معهم اكثر من مرة ولاسيما في منطقة حلبجة^(٢).

والخلاصة: يكاد ان يتفق معظم من كتب عن حركات الكورد المسلحة خلال المدة (١٩٢١-١٩٩١) في العراق، ان هناك ارث دموي بين الجيش العراقي والشعب الكوردي توج بالاسلحة الكيماوية وحملات الانفال السيئة الصيت، وان هذا الارث جعل الخيار السلمي للقضية الكوردية مستحيلاً على حد قول القيادي البعثي هاني الفكيكي، فالقيادة العسكريون العراقيون الذين ارتبطت شهرتهم بمحاربة الثورة الكوردية ركزوا في مذكراتهم وكتبهم وتصريحاتهم ومواقفهم على الخطط العسكرية في قمع الثورة، واطهر معظمهم بطولاته في محاربة البيشمرگه والتصدي لهم.

يقول الكاتب اللبناني حازم صاغية بصدد دور الجيش العراقي في قمع حركات الكورد الوطنية: "لا نبالغ اذ نقول ان الجيش العراقي اما ولد اصلاً لتصفية النموذج الاقلي وصورته اينما وجد هذان النموذج والصورة، او لنقل بلغة اقل توكيداً، ان هذه هي المهمة الاساسية التي ارتبط بها تأريخه...، فان الجيش لم

(٥) يقول عبدالرزاق السيد محمود، ان استقالته قبلت في كانون الثاني ١٩٦٥ وبالاحاح من وزير الداخلية صبحي عبدالحميد، الذي يقول ان عبدالكريم فرحان كان دائماً يطالب بتبدله، تنظر مذكرات صبحي عبدالحميد، ص ٢٢٤، بينما عارض قبول استقالته وبشدة وزير الدولة مسعود محمد، فكانت اول صفحة لانتهاء مشكلة كوردستان بالقوة هي معركة هندرين في مطلع مايس ١٩٦٦ تلك المعركة التي كانت كارثة حلت بالجيش العراقي وقادته المغرورين. مقابلة معه في ٢٢ أيلول ١٩٩٥.

(١) ان شاكر محمود شكري الذي كان قد تولى وزارة الدفاع في نيسان ١٩٦٦، اخذ يصرح هنا وهناك بانه سيقضي- على (التمرد الكردي) باسرع وقت ممكن، وفي عهده هزم الجيش العراقي في معركة هندرين في مايس ١٩٦٦، دزة يبي، المصدر السابق، ج ٢، ص ١٣٩.

(٢) مقابلة شخصية معه في ١٤ آذار ١٩٩٥.

يدخل مراسم التراث القومي(العربي)، الا بعد نجاحه في كسر شوكة الاقليات... والحال ان الكورد ربما كانوا، بين مجموعات الوطن العراقي، اكثر من دفع ضريبة النمو اللاحق للجيش... فكان الاكراد رأس ضحاياه"^(١).

شۆرشى ١١ ئه يلوولى ١٩٦١، له كتيب و بيره وه ريبى ژماره يهك له گه وره فه رمانده كانى سوپاى عيراقدا ليكۆلينه وه يه كى سه ره تايى

پوخته

دهوله تى عيراق، دهوله تىكى تازه دامه زراوه، له كۆتايى سالى ١٩٢٥، به شى باشوورى كوردستان، يان ئه وه به شى ئىستا پيى دهوترى (كوردستانى عيراق) به عيراقه وه لكينرا و ئيت هه ره له وه سألوه پرس و كيشه ي كورد، به سۆنگه ي سووكايه تىكردن به مافه ره واكانى، له گه ل هه موو ليكه وه ته كانى پيشكه وتنى ئابوورى و كۆمه لايه تى و سياسيدا، بووه ره گى كيشه كانى عيراق.

له ئاكامى تينه گه يشتن له تايه ته مندويه كانى گه لى كورد له عيراقدا، چه ندان بزوتنه وه و به رخودانى چه كدارانه روويانداوه، كه ته مهن دريژترينيان شۆرشى ١١ ئه يلوولى ١٩٦١ بوو، به رابه رايه تى پارتى ديموكراتى كوردستان و سه ركردايه تى مه لا مسته فاي بارزانى (١٤ ئازارى ١٩٠٣-١ ئازارى ١٩٧٩).

ئه وه ئه فسه رانه ي سوپاى عيراق، كه له دژايه تىكردنى شۆرشى كورد دا به شداريبان كردووه و به گويره ي پينگه و ئه رك و بيروباوه رپان، كه پينان وابوو ده توانن به زه برى چه ك، شۆرشه كه سه ركوت و دايمركيننه وه، هه ره ئه وانيش بوونه پيشه نكى ئه وانى له باره ي شۆرشه كه وه، يادداشت و بيره وه ريبى بنوسنه وه... به لام سه ره له به رى نووسينه كانيان نابابه تيبانه و ره نگدانه وه ي ديدى نه رپنى رژيمه به رود واكانى عيراق بوون به رامبه ر مافه ره واكانى نه ته وه يى كورد.

هه ره ئه م ئه فسه رانه ش، بو جيبه جيكردنى به رنامه كانيان، په نايان بو چه ندان شتواز و كارى هه مه جو ر بردووه، له وانه: سياسه تى سووتاندى زه وى و به كاره يتيانى چه كى قه ده غه كراوى نيوده وه له تى... به لام له گه ل هه موو ئه مانه شدا، شۆرشى كورد توانى مافى خودموختارى بو كوردستانى عيراق، به گويره ي ريكه وتننامه ي ١١ ئازارى ١٩٧٠، له دهرتريين رژيمى حوكمى عيراق بستينى.

The September 11, 1961 Revolution in the Writings and Memoires of Some Senior Iraqi Army Officers (September 11, 1961 – March 11, 1970) A Preliminary Study

Abstract;

The Iraqi state is a newly formed one, the southern part of Kurdistan (Iraqi Kurdistan) was annexed to this new state at the end of 1925. Since then the Kurdish issue became the root of the

(١) نقلاً عن صلاح برواري، اراء عربية حول القضية الكردية، (دمشق، ١٩٩٣)، ص ٥٢-٥٣.

problems in Iraq because of ignoring the legitimate rights of the Kurds in spite of all economic, social and political developments that took place later.

The unawareness of the peculiarities of the Kurdish people in Iraq led to many Kurdish armed uprisings and movements, the longest-lived of them was the revolution of September 11, 1961 under the leadership of the Kurdistan Democratic Party and its leader Mulla Mustafa Barzani (March 14, 1903 – March 1, 1979).

The senior Iraqi officers who participated in the fighting against the Kurdish revolution were the first to write about it. They believed that they could eliminate this revolution by force. Indeed, most of their writings were not objective, and expressed the negative viewpoints and orientations of Iraqi governments towards Kurdish national rights.

The Iraqi army failed in eliminating the Kurdish revolution despite all the means which the army resorted to, including the scorched earth policy and the use of internationally prohibited weapons. The Kurdish revolution was able to extract autonomy from the Iraqi Baa'th regime according to

اتفاقية آذار سنة ١٩٧٠

دراسة تحليلية لأبعادها التاريخية والجغرافية

أ.د. خليل اسماعيل محمد

جامعة جيهان / اربيل

Khalil.esmail@yahoo.com

المقدمة

افترت الحرب العالمية الاولى (١٩١٤-١٩١٨) ، عن متغيرات سياسية واقتصادية في المشرق العربي ، كان من اهمها ، قيام دول جديدة ، من بينها : العراق ، سوريا ، لبنان ، الاردن و تركيا..فيما تجزا الوطن الكردي بين عدد من تلك الدول ! الامر الذي دفع الشعب الكردي ، القيام بالعديد من الثورات والانتفاضات والمطالبة بالحقوق القومية المشروعة اسوة بشعوب المنطقة.

وفي ظل قيام الدولة العراقية و الحاق ولاية الموصل بها ، شهد القرن الماضي في كردستان العراق العديد من الثورات تدعو الى اقامة كيان كردي ، وذلك عبر عشرات الاتفاقيات بين القيادات الكردية والحكومات العراقية ، من اهمها : اتفاقية اذار لسنة ١٩٧٠ ، والتي تمثل (الاساس) في كافة الاتفاقيات التي جرت بعد ذلك بين الطرفين و حتى اليوم.

تتناول هذه الدراسة ، التطور التاريخي للاتفاقيات المعقودة بين الحكومات العراقية والحركة القومية الكردية في مبحثها الاول، وتناول المبحث الثاني الحقائق التاريخية والجغرافية للحقوق القومية للشعب الكردي في العراق. فيما تخصص المبحث الثالث لتحليل اهمية وتفاعلات اتفاقية اذار سنة ١٩٧٠ ، والعوامل التي حالت دون تطبيقها ، بالاضافة الى المقترحات التي تقدمت بها الدراسة بخصوص الاستفادة من دروس الاتفاقية المذكورة.

المبحث الأول

شهدت القضية الكردية في العراق، العديد من اللقاءات والاجتماعات السرية منها، والعلنية بين الحكومات العراقية والقيادات الكردية، منذ تأسيس الدولة العراقية وإلحاق ولاية الموصل بها سنة ١٩٢٥ حتى اليوم، وقد أسفرت عن توقيع عشرات من الاتفاقيات بين الطرفين دون الوصول إلى حلول عملية وعادلة. فيما عانى شعب كردستان، وعلى امتداد القرن الماضي، وفي ظل (سياسة التعريب)، أنواعاً من

حملات حرق وتدمير القرى والقصبات، وتشريد أو قتل سكانها، وتسفير الآلاف من الكرد الفيلين، وعمليات الأنفال والتطهير العرقي من جهة، وزرع المنطقة الكردية بالوافدين العرب من جهة أخرى. وعلى الرغم من التباين في أساليب ووسائل تنفيذ (سياسة التعريب) هذه، إلا أن القاسم المشترك لتلك الحكومات، هو: ترفيق الوجود الكردي، وتحجيم الحركة القومية الكردية، الأمر الذي دفع بالشعب الكردي إلى الدفاع عن أرضه وعن وجوده، وكانت ثورة أيلول سنة ١٩٦١، أهم وأبرز انتفاضاته، فيما كانت اتفاقية (آذار) سنة ١٩٧٠ القاعدة التي أسست له كياناً سياسياً وقومياً على أرضه، وباتت تمثل أساساً لأية مفاوضات تالية بين الحكومات العراقية والقيادة الكردية.

ويكشف التاريخ المعاصر للشعب الكردي في العراق، عن العديد من المفاوضات مع السلطات العراقية، بهدف تأسيس (كيان) قومي له على أرضه، من أهمها^(١):

- 1- مذكرة عدد من النواب الكرد في البرلمان العراقي سنة ١٩٢٩، إلى الحكومة العراقية، طالبوا فيها تشكيل (إدارة ذاتية) كردية، تضم ألوية (أربيل، السليمانية، كركوك)، ولواء جديد باسم (دهوك).
- 2- مذكرة الشيخ محمود الحفيد إلى المندوب السامي البريطاني، بإقامة (كيان كردي)، يمتد من زاخو إلى خانقين.
- 3- مشروع إقامة (ولاية كردستان)^(٢) قدمته القيادة الكردية سنة ١٩٤٤، إلى الحكومة العراقية، وتضم ألوية (أربيل، السليمانية، كركوك) والأقضية الكردية في لواء الموصل دون تحديدها، بالإضافة إلى قضائي خانقين ومنديلي من لواء ديالى.
- 4- مشروع الحزب الديموقراطي الكردستاني سنة ١٩٦٤، المتضمن تحديد (المنطقة الكردية): بألوية: (أربيل، السليمانية وكركوك)، والنواحي التي تشكل أغلبية كردية في لوائي الموصل وديالى.
- 5- قانون (ولاية كردستان) الذي طُرح من قبل القيادة الكردية سنة (١٩٧٢)، وتضم: محافظات (أربيل، السليمانية، كركوك ودهوك) إلى جانب أقضية: سنجار، تلعفر، عقرة، تليكيف، الحمدانية، من محافظة نينوى، وأقضية خانقين ومنديلي ومركز قضاء الملقداية وناحية المنصورية من محافظة ديالى^(٣).
- 6- في أدبيات الاتحاد الوطني الكردستاني السياسية؛ فإن المنطقة الكردية، تمتد بين منديلي عند الحدود العراقية-الإيرانية، إلى سنجار عند الحدود العراقية-السورية^(٤).

(١) أنظر في ذلك: مسعود البارزاني، البارزاني والحركة التحررية الكردية، ثورة بارزان، كردستان، ١٩٨٦، ص ٣٨. وأيضاً: عثمان علي، دراسات في الحركة الكردية المعاصرة، أربيل، ٢٠٠٣، ص ٥٣٩.

(٢) عبد القادر البريفكاني، الحركة القومية من مصطفى البارزاني إلى مسعود البارزاني، القاهرة، ١٩٩٨، ص ١٥٣.

وكذلك: محمد صالح عقراوي، الكرد والدولة المستقلة، أربيل، ٢٠٠٥، ص ٩٣.

(٣) محمد عمر مولود، الفدرالية وإمكانية تطبيقها في العراق، كردستان، ط ٢، ٢٠٠٣، ص ١٤٤.

(٤) فريد اسة ستر، المسألة الكردية بعد قانون إدارة الدولة العراقية، السليمانية، ٢٠٠٤، ص ٥٥.

وفي ضوء ما سبق؛ فإن تباين تلك التوجهات حول تحديد (المنطقة الكردية) في العراق، انعكس على مشاريع دستور إقليم كردستان العراق^(١). وعلى سبيل المثال؛ فإن مشروع دستور سنة (٢٠٠٦)، تمثّلت كردستان العراق بمحافظة دهوك ب(حدودها الإدارية الحالية، ومحافظة: أربيل، السليمانية وكركوك، وأفضية: عقرة، الشيخان، سنجار، تلعفر، تلييف وقره قوش، ونواحي: زمار، بعشيقه، وأسكي كلك من محافظة نينوى، إلى جانب قضائي خانقين ومندلي من محافظة ديالى، ومركز قضاء بدره وناحية جصان من محافظة واسط. بحدودها الإدارية قبل سنة ١٩٦٨).

أما مشروع دستور سنة (٢٠٠٩)؛ فإن كردستان العراق، تمثّلت بـ (محافظة دهوك بحدودها الإدارية الحالية، ومحافظة: أربيل، السليمانية، كركوك، إلى جانب أفضية: عقرة، الشيخان، سنجار، تلييف، قره قوش، ونواحي زمار وبعشيقه، وأسكي كلك من محافظة نينوى، وقضائي خانقين ومندلي من محافظة ديالى، بحدودها الإدارية قبل سنة ١٩٦٨). وفي ضوء اجتماع دوكان سنة ٢٠٠٥ بين الحزبين الديمقراطي الكردستاني والاتحاد الوطني، تم تكليف (الباحث)، بإعداد خريطة لكردستان العراق، وبعد الانتهاء منها، تمت مناقشتها من قبل ممثلي المكتبتين السياسيين للحزبين المذكورين، وممثلي البرلمان الكردستاني، قبل أن تحظى بموافقة البرلمان. أنظر خريطة (١).

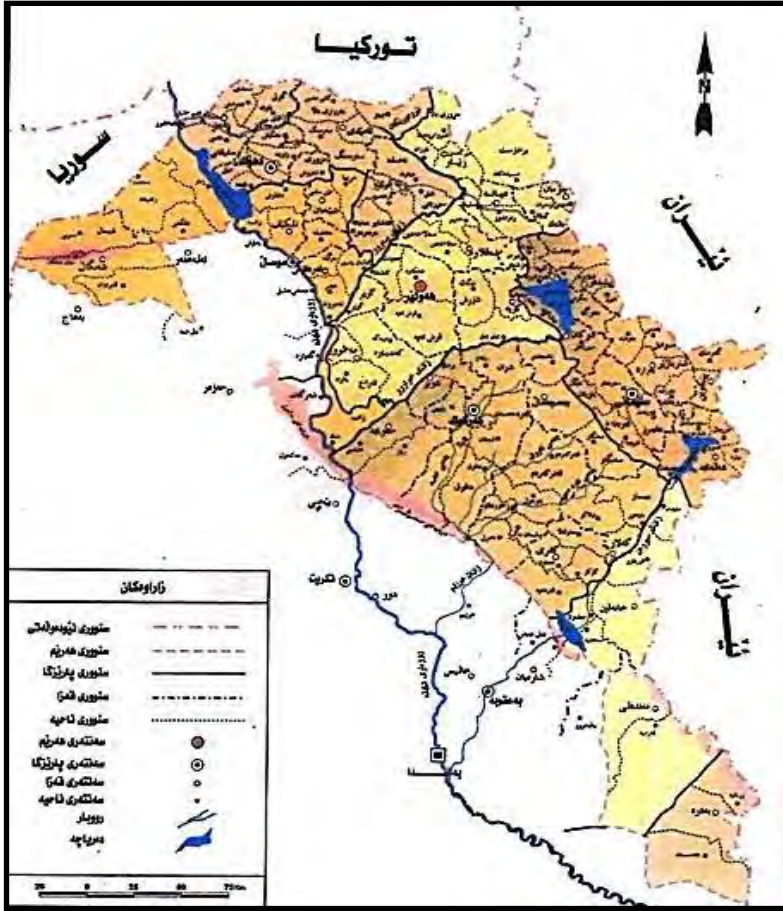
ومن الملاحظ، أن مطالب القيادة الكردية بعد ثورة تموز ١٩٥٨، وفي ظل شعار (الديموقراطية للعراق، والحكم الذاتي لكردستان العراق)، كانت تتراوح بين الحكم الذاتي، وضمان الاعتراف بحق الشعب الكردي في (كيان) مستقل. ويمكّن القول، في أن الرغبة في إقامة شكل من أشكال الحكم الذاتي، ليست وليدة اليوم وأما هي حصيلة محاولات -سبقت الإشارة إليها- ففي سنة (١٩٣٩)، تمثّلت أهداف حزب (هيووا) بـ توحيد كردستان وخلق (دولة) كردية مستقلة، فيما أدخل حزب (رزكاري)، فكرة (حق تقرير المصير) في أدبياته السياسية^(٢). أما ثورة أيلول سنة ١٩٦١، فقد حددت نوعين من الأهداف: بعيدة المدى، وهي الحصول على الحكم الذاتي لكردستان والديمقراطية للعراق^(*)، وقريبة المدى، وتمثّلت بـ المكاسب السياسية والقومية والثقافية المؤدية إلى ذلك^(٣).

(١) تهنجومه ني نيشتماني كوردستان-عراق، پروژهدسته ستوري ههريمي كوردستان-عراق (٢٠٠٢، ٢٠٠٥، ٢٠٠٦، ٢٠٠٩) هه ولير-كردستان-عراق.

(٢) أنظر: جلال طالباني، كردستان والحركة القومية الكردية، بيروت، ١٩٧١، ص١٣٧-١٣٨. وأيضاً: مالك سيف، للتاريخ لسان، بغداد، ١٩٨٣، ص١٧٢-١٧٣.

(*) بعد تجربة السنوات التي تلت إعلان اتفاقية آذار بين (١٩٧٠-١٩٧٤) تمت إعادة صياغته إلى (الديمقراطية للعراق والحكم الذاتي الحقيقي لكردستان)، وبعد انتفاضة ١٩٩١، أصبح (عراق ديمقراطي برلماني تعددي بنظام فيدرالي). أنظر: مسعود بارزاني، البارزاني والحركة التحررية الكردية، ج٣، أربيل، ٢٠٠٢، ص٣٦٦. (٣) سعد ناجي جواد، العراق والمسألة الكردية، لندن، ١٩٩٠، ص٦٧.

خريطة (١) اقليم كوردستان العراق



- ولذلك كانت أهم مطالب الحركة الكردية في ظل حكم عبد الكريم قاسم هي^(١):
1. سحب القوات المسلحة إلى المناطق التي كانت عليها، قبل بدء العمليات العسكرية.
 2. جعل اللغة الكردية لغة رسمية في المنطقة.
 3. إعادة الموظفين المبعدين منهم والمنقولين.
 4. التطبيق الكامل للمادة الثالثة من الدستور المؤقت والذي جاء فيه: (العرب والأكراد شركاء في هذا الوطن، ويقر هذا الدستور حقوقهم القومية).

(١) سعد ناجي جواد، المصدر السابق، ص ٥٧.

من جانب آخر؛ فإن مطالب الكرد خلال مفاوضاتهم مع حزب البعث سنة (١٩٦٣)، تمثلت بما يأتي^(١):

1. في حالة رغبة العراق الدخول إلى اتحاد فيدرالي مع كل من مصر وسوريا، فيجب الاعتراف بنوع من (الحكم الذاتي) ضمن الوحدة العراقية.
2. أما في حالة دخول العراق في (وحدة) معهما، فيجب أن تكون كردستان عضواً فيدرالياً ضمن التكوين الجديد.

واستمرت الحكومات العراقية في تجاهل مطالب الشعب الكردي، رغم كل الاتفاقيات التي كانت تعقد معها، حتى سنة (١٩٧٠) حيث تم عقد اتفاقية آذار التاريخية.

المبحث الثاني

يتناول هذا المبحث، البعدين الجغرافي والتاريخي للمنطقة الكردية في العراق، إذ كان للأول دوره الفاعل ولايزال في بلورة حدود (الوطن الكردي) في العراق وبالتالي صياغة اتفاق آذار سنة ١٩٧٠ بخصوص ترسيم حدود كردستان العراق، والبعء التاريخي، الذي عمل على (شرعنة) تلك الحدود، في ظل ممارسات الأنظمة السابقة لتأسيس الدولة العراقية.

البعء الجغرافي:

يمثل الموقع الجغرافي لكردستان العراق، أهمية تتجاوز كونها حلقة وصل بين دول لها ثقلها السياسي وأهميتها التاريخية، إلى ما أفرزه هذا الموقع من متغيرات اقتصادية واجتماعية واثنوغرافية.. أكسبها بعداً استراتيجياً متميزاً سواء على المستوى القومي أو الإقليمي والدولي^(٢).

من جانب آخر؛ فإن دول الحلفاء، وعلى إثر انتهاء الحرب العالمية الأولى، وفي مؤتمر (فرساي) تحديداً، بذلت جهوداً للوصول إلى ترسيم جديد لحدود دول المنطقة، يقوم على أسس أثنية دون نتيجة، فيما شهدت الفترة التالية تحرير العديد من الشعوب التي كانت ترزح تحت سيطرة شعوب أكثر منها عدداً أو أوسع نفوذاً^(٣).

لقد كتب الله على الشعب الكردي، أن يجاور أمماً وشعوباً تميزت بحضارتها وتراثها على امتداد التاريخ الإنساني، مثلما كانت ولا تزال لا تخفي أطماعها في المنطقة. فبينما تمتد أنظار الإيرانيين من الشرق على كردستان العراق، على أنها جزء من تراثهم الحضاري؛ فإن الأتراك يرون فيها امتداداً تاريخياً وجغرافياً لبلادهم. أما العرب الذين يحيطون بها من الجنوب والغرب؛ فإنها بنظرهم امتداد للوطن العربي، وشعبها

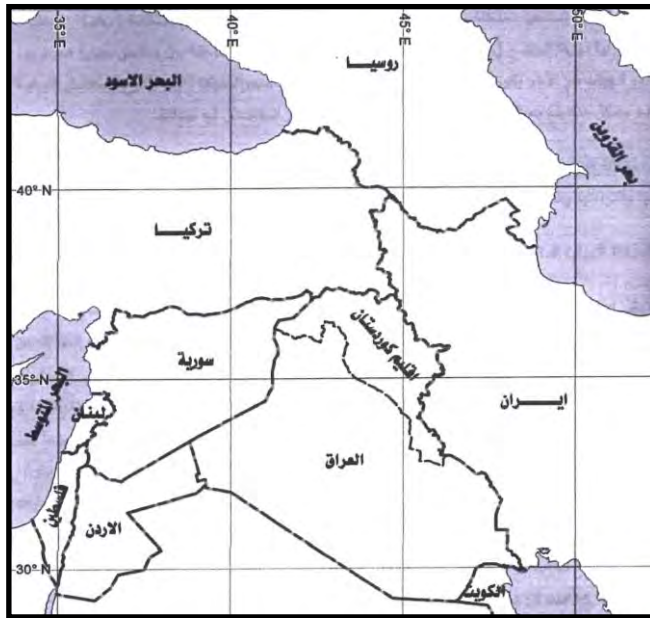
(١) جلال طالباني، المصدر السابق، ص ٣٥. وأيضاً: محمود الدرة، القضية الكردية في العراق، بيروت، ١٩٦٦، ص ٣١٥.

(٢) إبراهيم شريف، الموقع الجغرافي للعراق وأثره في تاريخه العام، ج١، مطبعة شفيق، بغداد، التاريخ (بلا)، ص ٨١.

(٣) خليل اسماعيل محمد، البعد السياسي للمشكلات القومية، أبريل، ٢٠٠٩، ص ٦-٧.

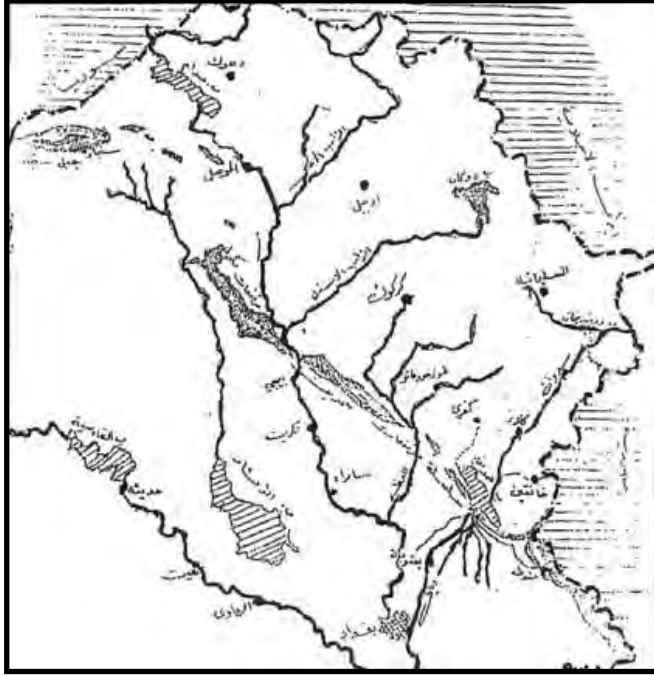
جزء من الأمة العربية^(١). أنظر خريطة (٢). فيما تؤكد الدراسات الجغرافية إلى أن الخصائص الطبيعية والبشرية لكردستان العراق شمال مرتفعات حميرين- مكحول، تجعلها إقليمياً متميزاً عن المناطق المجاورة لها^(٢). وقد أشارت اللجنة الموفدة من قبل لجنة عصبة الأمم لحل مشكلة ولاية الموصل في تقريرها لسنة ١٩٢٥، (أن سلسلة مرتفعات حميرين تعد حداً طبيعياً يفصل كردستان عن العراق العربي). أنظر خريطة (٣). كما أضاف التقرير أيضاً: (أن العراق لا تمتد حدوده شمالاً أبعد من منطقة جبال حميرين، أو تكريت على نهر دجلة وهيت على نهر الفرات)^(٣).

الخريطة (٢) موقع كردستان العراق بالنسبة لدول الجوار



(١) خليل اسماعيل محمد، القضية الكردية بين مطرقة دول الجوار وسندان الحكومات العراقية، أربيل، ٢٠١٢، ص٧.
 (٢) أنظر: كوردن هستند، الأسس الطبيعية لجغرافية العراق، ترجمة جاسم محمد الخلف، بغداد، ١٩٤٨، ص٢٤. وهادي الدفتري، العراق الشمالي، مطبعة النهار، بغداد، ١٩٥٥، ص المقدمة.
 (٣) أنظر لجنة عصبة الأمم، تقرير اللجنة لحل مشكلة ولاية الموصل، لسنة ١٩٢٤، مطبعة الحكومة، بغداد، ص٢٥.

الخريطة (٣) مترفعات حميرين بالنسبة لكوردستان العراق



البعد التاريخي:

سبقت الإشارة، إلى أن البريطانيين تخلوا عن التزاماتهم بتأسيس الكيان الكردي في العراق، الأمر الذي دفع الشعب الكردي إلى الثورة، التي استطاع أن يتفاعل من خلالها مع التطورات السياسية التي شهدها العالم في ضوء^(١):

- 1- الصحوة القومية التي امتد لهيبتها من القارة الأوروبية باتجاه الشرق الإسلامي.
 - 2- شيوع ثقافة (حق تقرير المصير) و (مبادئ حقوق الإنسان) التي تبنتها هيئات الأمم المتحدة.
 - 3- تأكيد الأمم المتحدة على حق الشعوب في التحرر من الاستعمار.
- وبعد انحسار النظام الملكي سنة ١٩٥٨، وقيام النظام الجمهوري، شهدت كردستان العراق، تحولات جذرية على المستوى السياسي والاقتصادي والاجتماعي كما دخلت العلاقات العربية-الكرديّة مرحلة جديدة.. في ظل الدستور المؤقت والذي أكد في مادته الثالثة: على أن العرب والأكراد شركاء في هذا الوطن.

(١) محمد صالح عقراوي، الكرد والدولة المستقلة، المصدر السابق، ص ٤١. وأيضاً: خليل اسماعيل محمد، القضية الكردية في العراق وجود أم حدود، أبريل، ٢٠٠٦، ص ٨٣.

إلا أن الأحداث التالية كشفت عن تخلي السلطات الحاكمة عن الوفاء بتعهداتها مرة أخرى.. فكانت ثورة أيلول سنة ١٩٦١، الرد الحاسم لتلك التوجهات^(١).

ومنذ ذلك التاريخ، وقادة الكرد يمثلون (حصان طروادة) في عمليات التغيير السياسي في العراق. فما من انقلاب جرى في البلاد، إلا بعد أن يحصل قادته على (الضوء الأخضر) من القيادة الكردية، مقابل استعدادهم لمنح الشعب الكردي حقوقه القومية.. وما أن يستلم الإنقلابيون زمام الأمر وتتم لهم السيطرة، حتى يكشفوا عن حقيقتهم، فيتذكروا عن كل ما وعدوا به.. لتبدأ سلسلة الحركات العسكرية من جديد.

المبحث الثالث

الطريق إلى اتفاقية آذر:

لم تكن الحكومات العراقية منذ تأسيس الدولة، جادة في مفاوضاتها مع الجانب الكردي بأي حال من الأحوال، لاسيما فيما يتعلق بإقامة (كيان) قومي خاص به.. فبينما كانت مفاهيم (الحركة الكردية) و(القومية الكردية) و(الشعب الكردي) مصطلحات تتم تداولها في الأدبيات السياسية لتلك الحكومات؛ فإن (الوطن الكردي) و(المنطقة الكردية) و(كردستان) مصطلحات محذور تداولها أو التفاوض حولها؛ لأنها تعني بنظرهم، الإقرار بوجود وطن للشعب الكردي في العراق وكيان له حدوده ومستلزماته التي تمهد للإفصال!!! واستمر الحال كذلك حتى سنة (١٩٧٠). حينئذ وفي ظل اتفاقية آذر، تم الإقرار ولأول مرة بـ (كردستان) ووطناً له في العراق^(٢).

لقد استمرت (عقدة) الإقرار بوجود وطن للشعب الكردي في العراق كأبرز العقبات في طريق حل المسألة الكردية. وكان مشروع (اللامركزية) المقترح من قبل حكومة البعث الأولى (سنة ١٩٦٣)- هو في واقع الأمر محاولة لتجاوز الاعتراف بكردستان العراق من جهة، ومن ثم ترسيم حدودها من جهة أخرى^(٣). مثلما أعلنت حكومة (البزاز) في بيانها سنة ١٩٦٦، استعدادها للاعتراف بالحقوق القومية للشعب الكردي دون التطرق إلى الأرض والوطن. ومع ذلك سرعان ما طواهما النسيان! بعد تجدد القتال بين الطرفين^(٤).

(١) محمد عمر مولود، الفيدرالية وإمكانية تطبيقها في العراق، المصدر السابق، ص ١٣٢-١٣٣.

(٢) فريد اسعة، المصدر السابق، ص ٢٧.

(٣) أنظر: إبراهيم الراوي، من الثورة العربية الكبرى إلى العراق الحديث، بيروت، ١٩٦٩، ص ٢٩٦.

(٤) سعد ناجي جواد، المصدر السابق، ص ١٣٠.

اتفاقية آذار.. البداية:

من المعروف أن سياسة حزب البعث تجاه القضية الكردية في العراق، تقوم على أساس (احتواء) الشعب الكردي و(صهره) في بودقة الشعب العربي في العراق، تحقيقاً لشعاره (أن الشعب العراقي جزء من الأمة العربية وأن العراق جزء من الوطن العربي). كما جاء في دستور العراق المؤقت لسنة ١٩٧٠. مثلما أكد مشروع ميثاق (العمل الوطني) لسنة ١٩٧١ أن (ممارسة الحقوق القومية من قبل الجماهير الكردية تتم ضمن، إطارها الطبيعي وذلك على أساس اعتراف وإيمان هذه الجماهير بأن العراق جزء لا ينفصل عن الوطن العربي)^(١).

وفي عودته إلى الحكم في أعقاب انقلاب تموز ١٩٦٨، سعى حزب البعث من جديد إلى التعامل مع القضية الكردية بالنار والحديد بدلاً من حلها بشكلٍ سلمي، حيث تجددت الحركات العسكرية في كردستان العراق، مستعيناً هذه المرة بفصائل من الجيش السوري خلال سنتي (١٩٦٨-١٩٦٩) ودون جدوى^(٢). الأمر الذي اضطره إلى التفاوض مع القيادة الكردية، ريثما يرسخ كيانه، ويعزز قدراته الاقتصادية والسياسية والعسكرية.

ومن أجل التمهيد لإعادة الثقة مع القيادة الكردية، ونجاح المفاوضات، سعت الحكومة العراقية إلى عدد من الإجراءات من بينها:

- 1- قيام المجمع العلمي الكردي.
- 2- تأسيس جامعة السليمانية.
- 3- تشكيل لواء دهوك.
- 4- تحديد يوم (٢١) آذار عيداً قومياً للأكراد.

من جانب آخر؛ فإن تطور الأحداث السياسية بعد قيام انقلاب (١٩٦٨) من بينها: التوسع في العمليات العسكرية للشمركة، واستمرار مشكلات العراق مع شركات النفط، إلى جانب مواقف إيران السلبية من النظام الجديد في البلاد، لاسيما بعد إلغاء معاهدة (١٩٣٧) مع العراق من طرف واحد.. عوامل دفعت بحزب البعث إلى إعادة النظر في موقفه من القضية الكردية والتوجه نحو التفاوض مع القيادة الكردية للوصول إلى حلول مشتركة^(٣).

(١) سلسلة دراسات سياسية، عدد خاص بالمسألة الكردية، دار القدس، بيروت، ١٩٧٥، ص١٩٠.

(٢) سعد ناجي جواد، المصدر السابق، ص٩٩.

(٣) أنظر: حسن علوي، عراق دولة المنظمة السرية، دار الكتاب العربي، بغداد، ص١٠٤. وأيضاً: سامي عبد الرحمن، من أوراق، كردستان، ١٩٩١، ص١٥٩.

بدأت الخطوات الأولى للمفاوضات في آذار سنة ١٩٦٩، بمبادرة من الاتحاد السوفيتي، وربما بطلب من العراق، واختار السوفيت (عزيز شريف)^(*) لهذه المهمة، الذي أصبح ممثلاً لرئيس الجمهورية (أحمد حسن البكر) الخاص! لمقابلة الملا مصطفى البارزاني وذلك في تشرين الأول سنة ١٩٦٩. ويمثل ذلك أول اتصال بين الحكومة العراقية والقيادة الكردية، فيما وصل السيد (بريماكوف)^(**) بعد يومين إلى المنطقة ممثلاً عن الاتحاد السوفيتي^(١).

وتميزت المفاوضات ببطئها، مما يعكس عمق الخلاف بين الطرفين، لاسيما حول مدينة كركوك وتحديد المنطقة الكردية ومط نظام الحكم في العراق. وقد لوحظ، تهرب الوفد الحكومي من مسألة حدود منطقة (الحكم الذاتي)! فهو يرى، أهمية (أن يتمكن الشعب من ممارسة حقوقه الثقافية، وتأكيد الشخصية القومية وتطويرها حيثما وجد الكرد في العراق!)، وهي إشارة واضحة إلى القفز فوق مسألة تحديد المنطقة الكردية. الأمر الذي أدى إلى تأجيل البت بمسألة (كركوك)، وترسيم حدود كردستان، لحين إجراء تعداد للسكان^(٢). ولم يتفق الطرفان: الوفد الحكومي ووفد القيادة الكردية على مضمون (اتفاقية آذار) بشكلاها النهائي، إلا بعد زيارة صدام حسين إلى كردستان ولقائه بالملا مصطفى، في ٨ (آذار)، إذ أعلن بعدها في ١١ (آذار) نصوص الاتفاقية الرئيس أحمد حسن البكر.

ومما ساهم في دفع الطرفين إلى توقيع اتفاقية آذار سنة ١٩٧٠ هو:

1. قناعة الطرفين في أن استمرار القتال بينهما، لن تكون وسيلة للوصول إلى حل للقضية الكردية.
2. حاجة الطرفين إلى (هدنة مؤقتة)! لترتيب أوضاع كل منهما، وتعزيز قدراتهما السياسية والعسكرية والاقتصادية^(٣).

الاتفاقية بين التفعيل والتأجيل:

كثيرة هي الاتفاقيات التي أبرمت بين الحكومات العراقية والقيادات الكردية على امتداد القرن الماضي.. سرعان ما طواها النسيان قبل أن يجف الحبر الذي كُتبت به!! إلا أن اتفاقية آذار لسنة ١٩٧٠ مثلت مرحلة تاريخية متميزة على طريق حل المشكلة الكردية في العراق، على الرغم من تخلي الحكومة العراقية عن الاستمرار في تطبيق بنودها، وتصاعد الخلافات من جديد، وعودة القتال الذي أدى بالنتيجة إلى اتفاقية الجزائر التي وضعت حداً للحركة الكردية مؤقتاً.

(*) عزيز شريف: رئيس مجلس السلم والتضامن العراقي. كان له دور بارز في الوصول إلى اتفاقية آذار سنة ١٩٧٥، والعمل على تطبيق بنودها.

(**) ممثلاً عن الاتحاد السوفيتي. تقلد وزارة الخارجية السوفيتية فيما بعد.

(١) جرجيس فتح الله، زيارة إلى الماضي القريب، ستوكهولم، ١٩٩٨، ص٤٧.

(٢) سعد ناجي جواد، المصدر السابق، ص١٦٤.

(٣) أنظر: مسعود البارزاني، البارزاني والحركة التحررية الكردية، ج٣، أبريل، ٢٠٠٢، ص٢٤٣.

من جانب آخر؛ فإن سر نجاح اتفاقية آذار، والاستمرار في الاعتماد عليها خلال المفاوضات التي تلت ذلك بين الحكومات العراقية والقيادات الكردية هو الإقرار ولأول مرة بإمكانية الربط بين الشعب والأرض^(١) من خلال إقرارها بوجود (شعب) يملك (وطن)، ومن حقه أن يقيم عليه سلطته القومية.

وتتجلى أهم بنود اتفاقية آذار لسنة ١٩٧٠ بـ^(٢) :

1. الاعتراف بحقوق الشعب الكردي في العراق، وفي المقدمة منها، التمتع بـ (الحكم الذاتي) ضمن الجمهورية العراقية. وجاء في الدستور المؤقت لسنة (١٩٧٠) (يتكون الشعب العراقي من قوميتين رئيسيتين هما: القومية العربية والقومية الكردية. ويقر هذا الدستور حقوق الشعب الكردي القومية..).

2. الإقرار باللغة الكردية، لغة رسمية إلى جانب العربية في البلاد.

3. قيام الشعب الكردي بتشكيل منظماته الجماهيرية (الطلبة، الشباب، النساء، المعلمين، العمال..) وتكون هذه المنظمات أعضاء في المنظمات العراقية المناظرة.

4. إعادة سكان القرى العربية والكردية إلى أماكنهم السابقة.

5. توحيد (الوحدات الإدارية) التي تسكنها أكثرية كردية، وفقاً للإحصاء القادم. إذ ورد في البند (١٤):

(توحيد المحافظات والوحدات الإدارية التي تقطنها كثرة كردية وفقاً للإحصاء الذي سيجري ضمناً لتمتعها بالحكم الذاتي..). كما جاء في قانون الحكم الذاتي لمنطقة كردستان العراق رقم (٣٣) لسنة ١٩٧٤ ما يلي: (تحدد المنطقة حيث يكون الأكراد غالبية سكانها. ويثبت الإحصاء العام حدود المنطقة)^(٣).

لقد كانت السنوات بين (١٩٧٠-١٩٧٤)، فترة ذهبية في تاريخ الشعب الكردي في العراق، في ظل شيوع الأمن والسلام في ربوع كردستان، وتنامي نشاطات المنظمات الجماهيرية، وإعادة البنى التحتية والقرى والقصبات التي دمرتها سنوات الحرب الماضية، قبل أن تتسع دائرة الخلافات من جديد بين الحكومة العراقية والقيادة الكردية^(٤). وأشار السيد مسعود البارزاني بهذا الصدد (لأول مرة في التاريخ الحديث، جرى الاعتراف بوثيقة قانونية من دولة ذات سيادة بحقوق الشعب الكردي السياسية)، ويستدرك قائلاً (إلا أنها تعثرت عند التطبيق)^(٥).

(١) أنظر: محمد همامودي، الحكم الذاتي والنظم اللامركزية، القاهرة، ١٩٩٠، ص ٢٣٥. وكذلك: فريد اسعة، المصدر السابق، ص ٣١.

(٢) أنظر: محمد عمر مولود، المصدر السابق، ص ١٧٢-١٧٣.

(٣) فريد اسعة، المصدر السابق، ١٤٤.

(٤) شامل عبد القادر، اتفاقية الجزائر، بغداد، ٢٠١٦، ص ٥٤.

(٥) مسعود البارزاني، ج ٣، المصدر السابق، ص ٢٤٣.

مؤشرات التراجع في تنفيذ الاتفاقية:

إن من يستقرئ نتائج المفاوضات بين الحكومة العراقية والقيادات الكردية، يصل إلى قناعة بأن كل الاتفاقيات التي عقدت بينهما، بما فيها اتفاقية آذار لسنة ١٩٧٠، لم تأخذ طريقها إلى التطبيق الفعلي على أرض الواقع؛ لأنها كانت تفتقر إلى قناعة الطرف الذي تقع عليه مسؤولية التنفيذ، وهو الحكومة العراقية، بالحقوق القومية المشروعة للطرف الآخر، وهو الشعب الكردي.

لقد سعى البعثيون إلى تطمين القادة الكرد، بجدية المفاوضات معهم، في محاولة لإعادة الثقة بينهما، وورد على لسان (طارق عزيز): (لقد كنا مخلصين عندما أعلننا بيان آذار!!)، إلا أن المرحوم البارزاني، لم يكن مطمئناً منذ البداية في مصداقية المفاوضات^(١). وقد أكدت الوقائع ذلك، وكشفت الأيام، إن الاتفاقية لم تكن سوى (استراحة محارب)، للعودة من جديد للقتال؛ لذلك سرعان ما أخذ البعثيون يتصلون من التزاماتهم بدءاً من السنة الأولى لتوقيع الاتفاقية، بل وعمدوا إلى اغتيال قادة الحركة الكردية (وأنه قضى على كل أمل في الحل السلمي، وأن المسألة أصبحت مسألة وقت وأن الثقة زالت تماماً^(٢)). ويؤكد مسعود بارزاني في: (أن السلطة كانت تعمل، ومنذ إعلان اتفاقية آذار على نسف الاتفاقية وافرغها من محتواها الديمقراطي والقومي)^(٣). ومن بين أهم مؤشرات تصاعد حدة الخلافات بين الطرفين^(٤):

1. لقد تحددت منطقة الحكم الذاتي بالمحافظات الثلاث فقط: (أربيل، السليمانية، ودهوك). وهذا يعني بقاء أكثر من نصف منطقة كردستان خارج إدارة الحكم الذاتي!. أنظر خريطة (٤).
2. تأجيل التعداد العام للسكان إلى (إشعار آخر)! فيما كان يُعد الطريق لإلحاق الوحدات الإدارية ذات الأغلبية الكردية بمنطقة الحكم الذاتي.
3. رفض الحكومة العراقية، الترشيح الذي تقدم به الحزب الديمقراطي الكردستاني (السيد حبيب محمد كريم) كنائب لرئيس الجمهورية.
4. تصاعد حملات تسفير الكرد الفيلين وتهجير سكان القرى والقصبات في عموم المنطقة الكردية، ولاسيما في محافظة كركوك وفي خانقين وشنكال.
5. التغيير المستمر في التشكيلات الإدارية لصالح سياسة التعريب، بهدف ترقيق الوجود الكردي فيها، كما في محافظات كركوك، ديالى ونينوى.

(١) أنظر: آدمون غريب، الحركة القومية الكردية، دار النهار، بيروت، ١٩٧٣، ص ١٦٣-١٦٤.

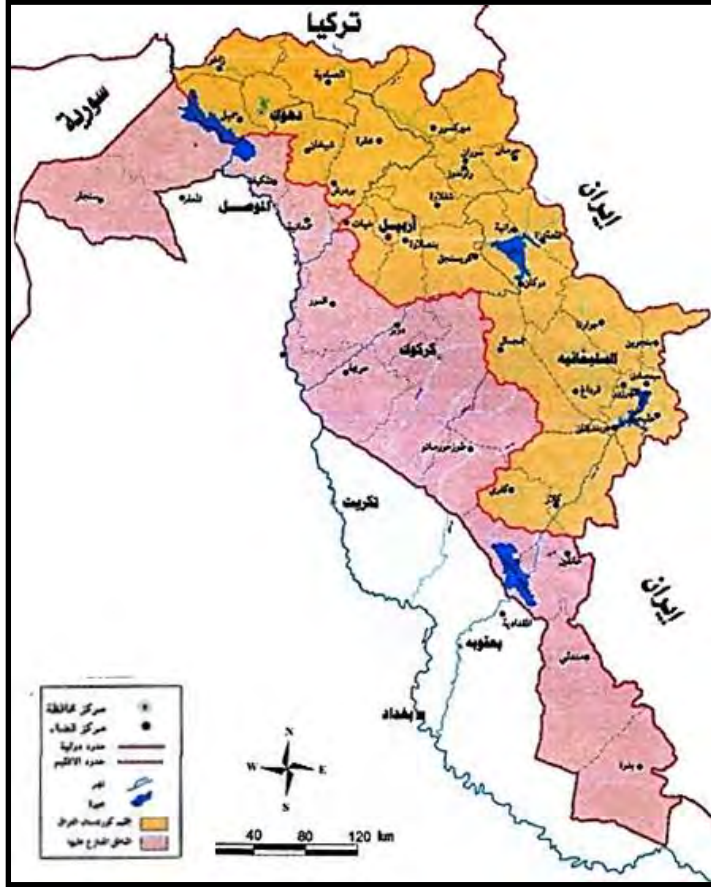
(٢) مسعود البارزاني، ج٣، المصدر السابق، ص ٣٦٥.

(٣) المصدر نفسه، ص ٣١٣.

(٤) أنظر في ذلك: جرجيس فتح الله، المصدر السابق، ص ٥١.

وأيضاً: عزيز محمد، شيء من ملامح البارزاني السياسية، كونكرهوى (٩٠) سالى له دايكوبوني بارزاني نهمر ، دهوك، ١٩٩٧، ص ٥٤١.

الخريطة (٤) موقع المناطق المتنازعة عليها بالنسبة لأقليم كردستان العراق



6. العمل على شق وحدة الصف الكردي من خلال تشكيل الحكومة العراقية أحزاباً كردية منافسة وأفواجاً خفيفة تمول وتنظم من قبل دوائر الأمن والمخابرات العراقية.
7. محاولات اغتيال الملا مصطفى البارزاني في أيلول سنة ١٩٧١ وفي تموز سنة ١٩٧٢، مثلما تعرض نجله إدريس، إلى محاولة اغتيال في بغداد في كانون الأول سنة ١٩٧٠.
8. رفض الحزب الديمقراطي الكردستاني دخول (الجهة الوطنية)؛ لأن قيادتها كانت حصراً بالحزب الحاكم، كما كان يحرم على غير البعثيين النشاط الحزبي داخل القوات المسلحة!
9. الدور الإيراني الراض لانتفاضة، ومحاولات الإيرانيين المستمرة في تحريض القيادة الكردية في التخلي عنها.

من جانب آخر؛ فإن المؤشرات تؤكد عدم جدية الجانب العراقي في تنفيذ بنود الاتفاقية، بل كانت في الواقع (مناورة) للحصول على الوقت الكافي لترتيب أوضاعه السياسية والعسكرية والاقتصادية على نحو أفضل^(١). فيما تقدم الوفد الكردي بأخر مقترحاته في زيارة له بقيادة ادريس البارزاني، لصدام حسين، وهي^(٢):

1. إرجاء الإعلان عن قانون الحكم الذاتي لمدة تتراوح بين (٦) أشهر إلى سنة.
 2. الإعلان عن المناطق التالية: كركوك، سنجار، خانقين، جزء من منطقة كردستان للحكم الذاتي، ولا ضير من بقائها تحت إدارة الحكومة العراقية.
 3. تشكيل إدارة مشتركة للمناطق المذكورة في رقم (٢) لحين التعداد السكاني القادم.
- إلا أن صدام حسين، رفض تلك المقترحات، وأمهل الوفد أسبوعين للموافقة على مشروع الحكومة العراقية للحكم الذاتي. وعقبت القيادة الكردية على ذلك بأن المشروع (قانون مبتور وحكم ذاتي ورقي). وأكدت تمسكها بشعار: (الديمقراطية للعراق والحكم الذاتي الحقيقي لكردستان العراق)^(٣).
- ومن الجدير بالذكر، أن صدام حسين، كان قد أذّر الوفد الكردي برئاسة (إدريس البارزاني)، وهدهد بالاتفاق مع شاه إيران، إذا لم يستجيبوا لقانون الحكم الذاتي المذكور، قائلاً: (لا ترغمونا على التنازل لشاه إيران، أنتم تتحملون العواقب وتدفعون الثمن!) فرد عليه إدريس: (الأجدر بكم أن تتنازلوا لشعبكم لا لإيران)^(٤). وفي تصريح مسؤول كبير في حزب البعث عقب انهيار الحركة الكردية سنة ١٩٧٥، قال: (لقد حسبنا أن حلفاء البارزاني هم : السوفييت والحزب الشيوعي وإيران، فجردناه من الأول والثاني، وتركنا الثالث إلى اللحظة الأخيرة)^(٥).

وتأسيساً على ذلك، أعلنت الحكومة العراقية في آذار سنة ١٩٧٤، قانون الحكم الذاتي لكردستان العراق من طرف واحد، الأمر الذي أدى إلى عودة القتال من جديد.

ومع مرور أكثر من نصف قرن على توقيع اتفاقية آذار؛ فإن أهمية هذه الوثيقة التاريخية لاتزال قائمة دون غيرها من الاتفاقيات، وتمثل الأساس لأية مفاوضات جرت بين الحكومات العراقية والقيادات الكردية، من بين ذلك: المفاوضات التي تمت بين الحكومة العراقية وقيادة الاتحاد الوطني الكردستاني سنة ١٩٨٤ على أساس تطوير اتفاقية آذار سنة ١٩٧٠، بما يرضي الطرفين، مثلما كانت هذه الاتفاقية (القاعدة) التي

(١) فريد اسعة سةر، المصدر السابق، ص ٤٣.

(٢) شامل عبد القادر، المصدر السابق، ص ٥٥.

(٣) مسعود البارزاني، ج٣، المصدر السابق، ص ١٢.

(٤) أنظر: بيار سالنجر واريل لوران، حرب الخليج (الملف السري)، باريس، ١٩٩١، ص ٧٤. وأيضاً: مسعود البارزاني، ج٣، المصدر السابق، ص ٢٩٦.

(٥) خليل اسماعيل محمد، البارزاني في كتاب (الحركة القومية الكردية)، كوندغرهى (٩٠) سالى له دايك بوونى بارزاني نهمر، دهوك، ١٩٩٧، ص ٦٢٠.

اعتمدها المفاوضات التي جرت بين الحكومة العراقية والجهة الكردستانية سنة ١٩٩١. وورد في بنود الاتفاق الذي توصلوا إليه (أن بيان الحادي عشر من آذار) لسنة ١٩٧٠، هو انجاز تاريخي عظيم، وضع الحجر الأساس لحل المسألة الكردية.. كان ولا يزال الدليل لمعالجة القضايا التي تخص شعبنا الكردي في العراق^(١).

استنتاجات الدراسة

١. يمكن لهذه الدراسة أن تخرج بالاستنتاجات التالية:
٢. رغم اختلاف أساليب ووسائل التعامل مع القضية الكردية في العراق، على امتداد القرن الماضي.. إلا أن القاسم المشترك بينها هو: ترفيق الوجود الكردي وتحجيم حركته القومية.
٣. تمثل اتفاقية آذار لسنة ١٩٧٠، مرحلة تاريخية متميزة للشعب الكردي؛ لأنها أفرت بوجود (وطن) له في العراق.. وبقيت هذه (الاتفاقية)، بخلاف الاتفاقيات الأخرى بين الحكومات العراقية والقيادات الكردية.. حجر الزاوية في المفاوضات التي تلتها لاسيما في سنتي ١٩٨٤ و ١٩٩١.
٤. إن شعار (الديمقراطية للعراق والحكم الذاتي لكردستان العراق).. كان الهدف المعلن للقيادة الكردية، دون التردد في السعي لإقامة (كيان) سياسي-قومي مستقل للشعب الكردي في العراق. وبالتالي فإن اتفاقية آذار لسنة ١٩٧٠، تمثل مرحلة للوصول إلى ذلك.
٥. إن سلسلة الخلافات التي تراكمت على مدى السنوات الأربعة (١٩٧٠-١٩٧٤) بين الحكومة العراقية، والقيادة الكردية في ظل استمرار حملات التسفير والتهجير وعمليات حرق القرى والقصباء.. إلى جانب زرع المنطقة بالوافدين العرب.. مؤشرات لعدم قناعة السلطات التنفيذية في العراق في تطبيق بنود اتفاقية آذار لسنة ١٩٧٠.
٦. وإذا كان حزب البعث قد استعان بالجيش السوري في معاركه ضد الحركة الكردية سنة ١٩٦٣؛ فإنه استعان بأمريكا وإيران لاحقاً لوأد تلك الحركة سنة ١٩٧٥. مما يؤكد استراتيجية الحزب في تقويض الحركة وصهر الشعب الكردي.. تحقيقاً لشعار: (العراق جزء من الوطن العربي والشعب العراقي جزء من الأمة العربية).

(١) رشيد عبد الكريم، كردستان من التجزأة إلى التكوين، مطبعة زانكو، دهوك، ٢٠١١، ص ١٦٢.
و: فريد اساسة، المصدر السابق، ص ١٥٨.

المقترحات

1. إن اتفاقية آذار لسنة ١٩٧٠، تمثل دروساً لطرفي النزاع (الحكومة العراقية والقيادة الكردية)، ينبغي الركون إليها في أية خطوة لحل المسألة الكردية في العراق. وبغير الحوار الهادف والحقيقي.. على أساس التوافق والتوازن والشراكة سوف تبقى الأزمات السياسية والعسكرية والاقتصادية مستمرة، وتهدد أمن واستقرار العراق ووحدة أراضيه.
2. إن على القيادة الكردية في مفاوضاتها مع الحكومات العراقية، ألا تكتفي بـ: (حسن النية) في عقد اتفاقاتها دون أن تكون مدعومة بالقدرة على التطبيق.. (فما لا تقر به النفوس لا تنفع معه النصوص!).
3. العمل على (وحدة) الصف الكردي في كردستان العراق، والتركيز على الجوانب القومية، وتجاوز الخلافات الحزبية، وتطوير مؤسسات المجتمع المدني لتعزيز إرادة الشعب الكردي ازاء حقوقه القومية المشروعة.
4. دعم مراكز ومؤسسات البحث العلمي بما يجعلها قادرة على رفق العملية السياسية بالمعلومات والبيانات والوثائق ذات العلاقة بالقضية الكردية سواء على المستوى القومي أو الإقليمي والدولي.

مصادر الدراسة

1. اسهسر، فريد، المسألة الكردية بعد قانون إدارة الدولة العراقية، السليمانية، ٢٠٠٣.
2. البارزاني، مسعود، البارزاني والحركة القومية الكردية، ج٣، أربيل، ٢٠٠٢.
3. البارزاني، مسعود، البارزاني والحركة التحررية الكردية، ثورة بارزان، كردستان، ١٩٨٦.
4. بريفكاني، عبد القادر، الحركة القومية من مصطفى البارزاني إلى مسعود البارزاني، القاهرة، ١٩٩٨.
5. بيار سالنجر، وارييل لوران، حرب الخليج (الملف السري)، باريس، ١٩٩١.
6. الدرة، محمود، القضية الكردية في العراق، بيروت، ط٢، ١٩٦٦.
7. الدفتر، هادي وعبد الله حسن، العراق الشمالي، مطبعة النهار، بغداد، ١٩٥٥.
8. الراوي، إبراهيم، من الثورة العربية الكبرى إلى العراق الحديث، بيروت، ١٩٦٩.
9. سيف، مالك، للتاريخ لسان، بغداد، ١٩٨٣.
10. طالباني، جلال، كردستان والحركة القومية الكردية، بيروت، ١٩٧١.
11. شريف، إبراهيم، الموقع الجغرافي للعراق، ج١، مطبعة شفيق، بغداد، ١٩٦٥.
12. عبد الرحمن، سامي، من أوراقي، مطبعة طلة، كردستان، ١٩٩١.
13. عبد القادر، شامل، اتفاقية الجزائر، بغداد، ٢٠١٦.
14. عبد الكريم، رشيد، كردستان من التجزأة إلى التكوين، دهوك، ٢٠١١.
15. علي، عثمان، دراسات في الحركة الكردية المعاصرة، أربيل، ٢٠٠٣.

16. علوي، حسن، عراق دولة المنظمة السرية، دار الكتاب العربي، بغداد.
17. عقراوي، محمد صالح، الكرد والدولة المستقلة، أربيل، ٢٠٠٥.
18. غريب، ادمون، الحركة القومية الكردية، دار النهار، بيروت، ١٩٧٣.
19. محمد، خليل اسماعيل، القضية الكردية وجود أم حدود، أربيل، ٢٠٠٦.
20. محمد، خليل اسماعيل، القضية الكردية بين مطرقة دول الجوار وسندان الحكومات العراقية، أربيل، ٢٠١٢.
21. محمد، خليل اسماعيل، البعد السياسي للمشكلات القومية، أربيل، ٢٠٠٩.
22. محمد، خليل اسماعيل، البارزاني في كتاب (الحركة القومية الكردية)، كونطرة (٩٠) سالي لة دايبووني بارزاني نعر، دهوك، ١٩٩٧.
23. محمد، عزيز، شيء من ملامح البارزاني السياسية، كونطرة (٩٠) سالي لة دايبووني بارزاني نعر، دهوك، ١٩٩٧.
24. مولود، محمد عمر، الفدرالية وإمكانية تطبيقها في العراق، ط٢، كردستان، ٢٠٠٣.
25. لجنة عصبة الأمم، تقرير اللجنة لحل مشكلة ولاية الموصل سنة ١٩٢٤، مطبعة الحكومة، بغداد.
26. فتح الله، جرجيس، زيارة إلى الماضي القريب، ستوكهولم، ١٩٩٨.
27. ناجي، سعد جواد، العراق والمسألة الكردية، لندن، ١٩٩٠.
28. هستد، كوردن، الأسس الطبيعية لجغرافية العراق، ترجمة جاسم محمد الخلف، بغداد، ١٩٤٨.
29. هماوندي، محمد، الحكم الذاتي والنظم اللامركزية، دار المستقبل، القاهرة، ١٩٩٠.
30. نة نجومتي نيشتماني كوردستان-عراق، ثرودة دة ستوري هة رهي كوردستان، هة ولير.
31. سلسلة دراسات سياسية، عدد خاص بالمسألة الكردية، دار القدس، بيروت، ١٩٧٥.

رێکوتنامه‌ی ئاداری سالی ١٩٧٠

لێکۆلینه‌وه‌یه‌کی شیکاری بو رهه‌نده‌کانی میژووی و جوگرافی

پوخته:

هه‌ر له دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی عێراق ، وه‌له‌کاندنی ولایه‌تی موسل سالی ١٩٢٥ پێوه‌یی ، هه‌موو حوکمه‌ته‌یه‌ک له دوا‌ی یه‌که‌کانی عێراق ، هه‌ولێ جێ به‌جێکردنی به‌رنامه‌یه‌که‌ بوون بۆ که‌مبوونه‌وه‌ی کورد له عێراقدا ، هه‌روه‌ها بۆ لاوازکردنی بزوتنه‌وه‌ی کورد ، که‌ به‌ (سیاسه‌تی به‌عه‌ره‌بکردن) ناسراوه‌ . له‌سۆنگه‌ی ئەمانه‌وه ، هه‌موو گفتوگۆکانی نێوان حکومه‌ته‌کانی عێراق و سه‌رکرده‌یه‌تی کورد ، چاره‌سه‌ریکی سه‌ره‌کیان دانه‌نا تا ئەوکێشانه‌ی له‌ نێوانیان تاكو ئیستا چاره‌سه‌ر بکه‌ن.

رێکه‌وته‌نی ئازاری (١٩٧٠)، قۆناغێکی میژووییه‌ له‌ میژووی په‌یوه‌نده‌یه‌کانی نێوان ده‌سه‌لاتداره‌کانی عێراق و کوردا ئه‌ویش بۆ یه‌که‌م چاره‌ دان بدری‌ت به‌ نیشتمانی کورد له‌ عێراقدا و به‌ ئۆتۆنۆمی کوردستانی عێراق . به‌داخه‌وه‌ ئەم ده‌سه‌لاتدارانه‌ په‌شیمان بوونه ، و هه‌ولێ خۆدزینه‌وه‌یان له‌ جێبه‌جێکردنی به‌نده‌کانی رێکه‌وتنامه‌که‌ کرد. له‌م لێکۆلینه‌وه‌یه‌دا نووسه‌ر هه‌ولێ خسته‌نه‌رووی گرنگی و پۆلی رێکه‌وتنامه‌ی ئازاری (١٩٧٠) خسته‌ته‌ روو له‌گه‌ڵ ده‌ستینشانکردنی سنوری ناوچه‌ی ئۆتۆنۆمی کوردستان، و ئەو هۆکارانه‌ بوونه‌ جێبه‌جێنه‌کردنی به‌نده‌کانی رێکه‌وتنامه‌که‌ . له‌ ئەنجامی ئەمانه‌دا کێشه‌کان له‌ په‌یوه‌ندییه‌کانی نه‌ته‌وه‌یی و ناوچه‌یی و نێوده‌وله‌تی پتر ئالۆزتر بوو .

The March Agreement of 1970, an analytical study for its historical and geographical pivots

Abstract:

Since the establishment of the Iraqi state, and the annexation of the mandate of Mosul in 1925, Iraqi governments have sought to implement a program aimed at thinning the Kurdish presence in Iraq and curbing the Kurdish movement. What is known as (the policy of Arabization). Among the most prominent indicators of this policy are: Deportation campaigns for Faili Kurds, displacement, Anfal operations and ethnic cleansing, and the transplantation of the Kurdish region with Arab arrivals. Not all the negotiations that took place between the Iraqi governments and the Kurdish leadership resulted in radical solutions to the problems existing between the two parties until the present time.

The (March) agreement of 1970 represents a distinguished stage in the history of relations between the Iraqi authorities and the Kurds. because it is considered for the first time the recognition of the Kurdish homeland in Iraq, and of the autonomy of Iraqi Kurdistan. However, those authorities soon began to abandon the implementation of the provisions of the agreement after tightening their control over the country. And the differences increased, and the drums of war started beating again, which ended with the Algiers Agreement of 1975.

In this study, an attempt is made to reveal the importance and role of the March Agreement of 1970 in preparing to define the Kurdistan region for self-rule, the factors that prevented the implementation of its provisions on the ground, and the resulting interactions at the national, regional and international levels.

الفكر السياسي لثورة أيلول ١٩٦١-١٩٧٥ دراسة تحليلية

د. عبدالرحمن كريم درويش

جامعة سوران/فاكلتي القانون والعلوم السياسية والإدارية

abdulrahman.darwesh@soran.edu.iq

ملخص

تعد ثورة أيلول أشهر ثورة كوردستانية وأكثر تأثيراً في الحياة السياسية الكوردستانية المعاصرة، وخلال مدة ١٤ عاماً مرت الثورة بمراحل عديدة ومنعطفات مهمة، ومثلت تحدياً فكرياً و جيوسراتيجياً في تلك الحقبة على مستوى الكوردستاني والإقليمي والدولي، ومازالت تمثل الجذر الفكري الأساسي للحركة الفكرية التحررية في كوردستان العراق، كما كانت تمثل باكورة التطور الفكري للحركة التحررية الكوردستانية المعاصرة التي انطلقت في بداية القرن العشرين، إذ انطلقت الثورة في فترة زمنية معقدة، كانت الصراعات الأيديولوجية في أوجها وانقسم العالم إلى معسكرين متضادين، حاولت تستقطب ثورة كوردستان، لكن هذه الثورة تميزت ببنية فكرية سياسية خاصة منبثقة من رحم التكوين الحضاري والثقافي الكوردستاني، مثلت الثورة انعطافه مهمة وتجربة فكرية وثورية رائدة، تختلف اختلافاً جذرياً عن الثورات التحررية في العالم، ومازالت تمتلك تفرداً فكري الجدير بالدراسة والتحليل.

كلمات مفتاحية: الفكر السياسي، ثورة أيلول، كوردستان، الحركة التحررية الكوردية، الديمقراطية.

المقدمة:

لشعب كوردستان عمق حضاري وبنية فكرية سياسية واضحة، بالرغم من تفتيتها وتقسيم أراضيها وتعريضها إلى تقاليد سياسية متباينة، إلا أن شعب كوردستان ما زال قائماً بخواصه، وتعتبر حركاتها التحررية حركة سياسية أصيلة، نبتت من صميم الفكر السياسي الكوردستاني بالرغم من المحاولات الحثيثة للعديد من الدول لتشتيت بنيتها الفكرية وتشويه نظريتها الاستراتيجية (درويش ٢٠٠٩). وتعد قضية كوردستان واحدة من أهم القضايا السياسية وأكثرها تعقيداً على مستوى العالم، تؤثر بشكل مباشر في البنية الفكرية السياسية للعديد من الدول، ولكل ثورة أو انتفاضة كوردستانية أهمية مفاهيمية كبيرة، لما تحمله من تجليات فكرية سياسية مركبة. تكمن أهمية الدراسة في أهمية الثورة بحد ذاتها بوصفها ثورة شعب يسعى للتحرر، احتل وطنه وقسم على دول عدة، وتعرض إلى أشد أنواع التنكيل والظلم لكنه رفض الاستسلام، لذا ظلت الثورة ماثلة بوصفها دليلاً على عدم انصياع الشعب الكوردستاني للظلم والاحتلال، كما

أن الثورة أصبحت الحاضنة الفكرية والسياسية للقوى السياسية الكوردستانية التي مازالت تعمل في الساحة الكوردستانية، فالثورة بأهدافها وتطلعاتها وأفكارها مازالت حية لدى القوى السياسية الكوردستانية، فدراساتها تمثل فهماً للأطر الفكرية الكوردستانية الراهنة، وتكشف عن قدرتها في التغلب على الإشكاليات الفكرية التي واجهتها وطريقة تعاطيها مع الأفكار السياسية السائدة في تلك الحقبة وبلورة خصوصيتها الفكرية. تهدف الدراسة إلى تأسيس مداخل مفاهيمية لفهم الفكر السياسي لثورة أيلول بهدف تصنيفها وفتح الأفاق المنهجية لإجراء دراسات معمقة حول الفكر السياسي للثورة، وتحاول الدراسة فتح النقاش لمعالجة الإشكاليات الأساسية المتعلقة بمحاولة تصنيف الثورة ضمن قوالب أيديولوجية أو سياسية أخرى بهدف النيل من أصلاتها الفكرية. وتفترض الدراسة ان لثورة أيلول منظومة فكرية خاصة بها وتتميز بالأصالة الفكرية، التي تبلورت ضمن مديات الفكر السياسي الكوردستاني السائد في تلك الحقبة، وخلال مسيرتها تطورت ملامحها الفكرية بوضوح وأصبحت تمثل مركزاً فكرياً أساسياً للأفكار السياسية الراهنة في كوردستان. للدراسة منهجية مركبة بوصفها دراسة مدخلية اعتمدت على نهج التحليل الفكري والتاريخي باعتبار أن البنية المنهجية المركبة قادرة على تحليل بعض الجوانب الأساسية لمنظومة الفكرية السياسية لثورة أيلول. وتتكون هيكلية الدراسة من أربعة مطالب، **المطلب الأول** خصصت لدراسة الاتجاهات الفكرية السياسية الأساسية في كوردستان، كمحاولة لفهم فلسفة الثورة في كوردستان، أما **المطلب الثاني**: فتم تخصيصه لدراسة الخلفية العامة للثورة وتداعياتها الفكرية، أما **المطلب الثالث**: فتم تخصيصه لدراسة الجدال الفكري حول الطبيعة الفكرية لثورة أيلول، بينما تم تخصيص **المطلب الرابع** لدراسة الإطار المفاهيمي للثورة. وفي النهاية خلصت الدراسة إلى مجموعة من النتائج، وتم تثبيت قائمة بالمصادر المستخدمة في الدراسة.

المطلب الأول: الواقع السياسي والفكري في كوردستان

الفرع الأول: الواقع السياسي في كوردستان

أولاً: البنية الجيوسياسية لكوردستان العراق

يكمن الفكر السياسي في الأوطان، وبالنسبة إلى شعب كوردستان؛ فإن وطنه كوردستان قسم على عدة دول، وأن جزءاً من كوردستان ألحق بالعراق عام ١٩٢٥م بقرار من عصبة الأمم، لكي يعرف لاحقاً بكوردستان العراق (صابر ٢٠٠٦: ٣٠) (بزيدي ٢٠٠٧: ١٣٤-١٣٥). كوردستان العراق إقليم جغرافي قاري ذات طوبوغرافية متنوعة يغلب عليها طابع جبلي وامتوج، تتخلله سهول عديدة، وفيها عدة أودية كبيرة تمثل مجاري الأنهار الكبرى التي تشكل حدود المناطق الداخلية من كوردستان، تفصلها عن العراق حواجز طبيعية متمثلة بسلسلة جبال حميرين ومكحول. وللبناء الجيولوجي الكوردستاني خصوصية فريدة، بسبب اشتماله تكوينات صخرية تمتلك صفات ساعدت على ازدهار وتوزيع الأنماط السكانية، وغزارة الموارد

الطبيعية المعدنية ومنحها قيمة زراعية عالية(خصباك ١٩٧٣: ٣٠) (مكتب دراسات والبحوث المركزي ١٩٩٥: ٥٣) (مكتب دراسات والبحوث المركزي ١٩٩٦: ٥٤) (كاظم ١٩٩٢: ١٣٧). لكوردستان العراق العديد من المناطق الأساسية تمتلك كل منها خصوصية ثقافية معينة كبادينان وسوران وگهريمان وگهريمان وگهريمان وشاره زور وبتوين وشهنگال وشارباژير و غيرها. تمتد من زاخو حتى البدره وجسان ومن سنجار(شهنگال) حتى هورامان(روژبه يانی ٢٠٠٥) (خصباك ١٩٧٣: ٥-٧) (الحسني ١٩٨٠: ٢٥٩).

كوردستان العراق منطقة تنوع أثنولوجي و أثنوغرافي وهي موطن الكورد (وهم غالبية)، والكلدان والآشوريين والسرمان والأرمن والتركماني والعرب(ويكرام ٢٠٠٤: ٥٧) (ئيسماعيل ١٩٩٣: ١٩-١٩)، وتضم خليطاً من الأديان والمذاهب، وكل مكون أثني وديني لديه وعاداته وتقاليده و طموحاته الخاصة، فالديانة الإسلامية تتوزع على مذاهب وتقاليد دينية متنوعة لها خصوصيتها الكوردستانية، وللديانة المسيحية كنائس وطوائف عديدة، وتعد الديانة الإيزيدية ديانة كوردستانية خالصة وتقع مقدساتها في ارض كوردستان، وهناك الديانة الزردشتية و الكاكهيه واليهودية و الصابئة والبهائية والعديد من العقائد والتصورات القيمة الأخرى، لكل منها عمقها التاريخي وتقاليدها الثقافية التي تتميز بالغنى والتفرد(خصباك ١٩٧٣) (درويش ٢٠٠٩) (پيربال ٢٠٠٧: ٣٠) (الطالباني ٢٠٠٥: ١٤) (ادموندز ١٩٧١: ١٦٩).

ثانيا: البنية السياسية لكوردستان العراق

كان لإلحاق هذا الجزء من كوردستان بالعراق السبب في نشوء قضية كوردستان العراق، إذ حرم شعب كوردستان من السيادة على بلاده، وتعرض بشكل ممنهج إلى عمليات الإبادة والترحيل، بالإضافة إلى استخدام الدولة العراقية لسياسة بث الفرقة والخلاف بين أبناء شعب كوردستان، وأصبحت كوردستان عبارة عن منطقة حرب استنزاف مستمرة تطال مجالات الحياة كافة، وعملت الدولة العراقية بكل الوسائل المتاحة لها لإضعاف كوردستان، لأنها تحمل قناعة راسخة- ومازالت- بأن كوردستان قوية ومستقرة ستؤدي إلى استقلالها، لذا تناست كل القيود الأخلاقية والقانونية والدستورية وعملت على تدمير كوردستان كي تبقى ضعيفة في جميع المجالات كي تتسنى لها الإبقاء السيطرة عليها وعدم السماح باستقلالها(طالب ٢٠٠٥: ٨٥) (امين ٢٠٠٠: ٢٠١).

عمدت الدولة العراقية على إزالة الشخصية القانونية والإدارية لكوردستان، ولم تكن لكوردستان في العراق شخصية قانونية ككيان سياسي وإداري ولم يكن لشعب كوردستان أي حقوق سياسية كشعب كوردستاني، إذ قامت الدولة العراقية بتقسيم كوردستان إلى عدد من المحافظات والمناطق المختلفة لأهداف سياسية خاصة بها وبالضد من إرادة كوردستان، وقامت بتغيير الواقع الديموغرافي للعديد من مناطق كوردستان بهدف فصلها عن مناطق كوردستان التاريخية(فتح الله ٢٠٠١: ٤٩٠-). ولم يكن هناك وضع قانوني دولي يُوَظِر وضع كوردستان وعملت كمستعمرة داخلية مجردة من أنواع الحقوق كافة (بيشكجي ١٩٩٨: ٢٦-٥٤) (بيشكجي ٢٠٠٣: ٦-١٣).

سعت الدولة العراقية بأنظمتها المختلفة وبالاعتماد على التقاليد التي ورثتها من العثمانيين والبريطانيين في تفكيك وتفطيت البنية الاجتماعية والثقافية والتكوين الجيوسياسي لكوردستان العراق (براون ٢٠٠٦: ٢١-٣٩)، وسرقة مواردها وتحطيم تماسكها، فشنت الحرب ضد شعب كوردستان بمكوناته المختلفة، وارتكبت عمليات إبادة جماعية وفرضت التعريب وشوهت البنية الإدارية والديموغرافية في كوردستان، وقتلت مئات الآلاف وهجرت أعداد مماثلة إلى خارج البلاد، فضلاً عن تشتيت آخرين في مناطق مختلفة من العراق، وموازاة ذلك كان يتم توطين مجموعات كبيرة من القومية العربية لاستعمالها كعصا ضد الحركة التحررية الكوردستانية (طالب ٢٠٠٥: ٢٥٢-٢٥٤) (غهور ٢٠٠٦: ٢٤-٤١) (خصباك ١٩٧٣: ٢٠٦).

الفرع الثاني: الواقع الفكري في كوردستان:

تنوع مصادر المعتقدات الكوردستانية، وتعدد بنيتها الاثنوثقافية وامتزاجها التاريخي، خلقت لكوردستان إطاراً فكرياً سياسياً راسخاً في التقاليد والقيم الثقافية الكوردستانية (ميران ٢٠٠٠: ٢١٩). مر إطارها الفكري بحقب ومراحل عديدة، ففي حين كانت البنية الفكرية السياسية الكوردستانية تحولت من مفهوم الأمة المؤمنة إلى التمحور حول مفهوم الأمة الكوردية Pan-Kurdism والتأكيد على إيجاد سلطة جامعة لكل الإمارات والمناطق الكوردية لكي تتمكن من علاج لجميع مشاكلها (بدليسي ٢٠٠٧: ٢٣٤). وتطور المفهوم لكي تشمل عنصر الاستقرار والحفاظ على استقلال الأقاليم وتأطير لتوحيد الإمارات تحت مظلة وطن واحد (ثيزيدي ٢٠٠٧: ١٣٠). وتعد محاولة الأمير بدرخان البوتاني آخر محاولة مبنية على أساس وحدة الإمارات الكوردية، وقد فشلت اثر تحالف دولي وفي هذه المرحلة تم إيقاف النمو الطبيعي للإمارات الكوردية باتجاه تكوين دولة قومية، وانهارت معها التصورات الفكرية المرافقة لها (اسكندر ٢٠٠٥: ٧). مع استمرار البنية الفكرية الأساسية التي انبثقت عنها بوصفها المحور الباعث للعمل السياسي الكوردستاني في المراحل اللاحقة (اسكندر ٢٠٠٥: ٨٥) (نيكيتين ٢٠٠١: ٢٥) (ثيزيدي ٢٠٠٧: ١٣٢-١٣٤). ثم تحول التصورات المفاهيمية في الفكر السياسي الكوردستاني نحو الثورة الجماهيرية لتحرير ومواجهة حالة التقسيم وبناء كوردستان موحدة، وإصلاح ما أفسدته حالة التشرذم (نووري ٢٠٠٧: ٣٩-٤٠). واستمرت البنية الفكرية السياسية الكوردستانية بالتطور باتجاه ترسيخ مفاهيم وطنية كوردستانية والتحرر على يد النخب الاجتماعية الكوردستانية. اتسمت بظهور تشكيلات سياسية من مجاميع اجتماعية متحالفة (مزيرى ٢٠٠٢: ١٢-). قامت بإدخال مفاهيم فكرية سياسية غربية وإقليمية في فكر السياسي الكوردستاني وانبثقت عنها تيارات مختلفة وبقيت متمحورة حول مفهوم التحرر الوطني بمضامين متنوعة حسب المتأثرات الأيدلوجية.

الفرع الثالث: الحركة التحررية الوطنية الكوردستانية في كوردستان العراق

نشأت الحركة التحررية الوطنية الكوردستانية المعاصرة في مرحلة مبكرة، فكانت ثورة ١٨٨٠ باكورة نشوء حركة التحررية المعاصرة، التي كانت امتداداً للحركة الاستقلالية التي قادها الأمراء في سبيل تحرير واستقلال كوردستان، ومثلت حركة ثورية خالصة أسست للبنية الفكرية السياسية للحركة التحررية الوطنية الكوردستانية المعاصرة (درويش، محي الدين ٢٠١٤: ٣٤٠-٣٨٨). وبعد انهيار الثورة عسكرياً انتقلت أفكارها في أرجاء كوردستان كافة، وبعد تقسيم كوردستان بين دول عديدة، انقسمت معها الحركة التحررية الوطنية الكوردستانية حسب الأجزاء كوردستان.

نشأت الحركة التحررية الوطنية في كوردستان العراق من الاتجاه السياسي العام للحركة التحررية الوطنية في كوردستان، واتخذت خصوصيتها بسبب تعاملها مع واقع الجغرافيا السياسية لكوردستان العراق وتعاملها مع الاحتلال البريطاني و ثم بعد ذلك مع الأنظمة العراقية المتعاقبة، وطورت تقاليداً السياسية واتجاهاتها الفكرية وتعاملت مع خصوصية واقعها.

كان على سكان مناطق كوردستان التي وقعت تحت سلطة البريطانيين بترتيب إجراءاتهم السياسية وبما يتناغم مع التحالف مع البريطانيين ضد العثمانيين، بهدف تحرير أراضيهم وتأسيس لسلطتهم الوطنية، واستطاعوا إخراج العثمانيين من أجزاء واسعة من بلادهم، وأسسوا حكومتهم وأرسلوا وفودهم إلى بلدان العالم والمجتمع الدولي، إلا أنهم اصطدموا برفض البريطانيين لاستقلال كوردستان واندلع الحرب وانتهت باحتلال كوردستان وإخضاعها لآلة العسكرية البريطانية، وعلمت بريطانيا كل ما بوسعها من أجل جعل جزء من كوردستان يخضع للعراق، و ثم استمرت بدعم الحكومة العراقية في سعيها للسيطرة على كوردستان (شهمزيني ١٩٩٨: ٢١٦) (البياتي ٢٠٠٧: ١٠٤-١٤٤) (راندل ١٩٩٧: ١٦).

تأسست في كوردستان عدة جمعيات سياسية كجمعية استقلال كوردستان في ١٩٢٠، وجمعية كوردستان في ١٩٢٢، وجمعية الشباب في ١٩٣٠، وجمعية الكوردية الإصلاحية وغيرها كثيراً، كانت تمثل جزءاً مهماً من الحركة التحررية الوطنية الكوردستانية التي كانت العديد منها امتداد تنظيمي وفكري لجمعيات سياسية كوردستانية كانت قد تشكلت في بدايات القرن العشرين في أجزاء أخرى من كوردستان كجمعية التعالي والتزقي ١٩٠٨ وجمعية المعارف الكوردية ١٩٠٨ وجمعية هيووا ١٩١٠ وحزب الأمة الكوردي ومنظمة جيهاندي ١٩١٣ وغيرها من الحركات السياسية الكوردستانية الأخرى (بارزاني ١٩٨٦: ١٤) (الحاج ١٩٨٥: ١١٠).

بعد استقلال العراق في ١٩٣٢ تخلت الدولة العراقية عن جميع تعهداتها الدولية بإنصاف الحقوق الوطنية لسكان كوردستان وأطلقت يد قواتها للعبث في كوردستان وارتكبت جرائم إبادة جماعية ضد البارزانيين ١٩٣٢ والاثوريين ١٩٣٣ واليزيديين ١٩٣٥، وارتكبت جرائم أخرى كثيرة في عدد من مدن و قصبات كوردستان (الريكاني ٢٠١٢: ٧٢-٨٦) (صابر ٢٠٠٦: ٢٤) (امين ٢٠٠٧: ٣٠) (رسول ٢٠٠٥: ٢٩٩).

واستمرت الحركات السياسية الكوردستانية بالتأسيس وعملت بشكل سري وتميزت هذه المرحلة بظهور حركات سياسية يسارية في كوردستان، واستمرار بعض الحركات السياسية التي تأسست في بدايات القرن العشرين أي يمكن القول بأن الاتجاهات السياسية في كوردستان تباينت بين اتجاه يميني معتدل مثلت الاتجاه الوطني- القومي، واتجاهات يسارية عديدة توزعت بين اليسار المعتدل إلى اليسار المتطرف(سه عيد ٢٠٠٦: ٥١)(لازاريف ٢٠٠٦: ٢٥)(شريف ١٩٨٩: ١٠٤)(ايغلتون ١٩٧٢: ٩٦)(الموصلي ١٩٩١: ٢٧٣). وفي ١٩٤٦م توحدت جميع الأحزاب السياسية الكوردية من اليمين واليسار في الحزب الديمقراطي الكوردستاني بزعامة ملا مصطفى البارزاني(شهمزيني ١٩٩٨: ٢٦٨).

للحركة التحررية الوطنية الكوردستانية اطار فكري وطني كوردستاني ترى بان كوردستان وطن لشعب كوردستان ولها الحق في الاستقلال والتنمية والتخلص من حالة التفكك والانقسام، تعتمد على الخزين المعرفي الحضاري الكوردستاني في بلورة بنيتها النظرية وتصوراتها المفاهيمية، وتأثرت بالأفكار السياسية الغربية بالأخص الليبرالية الديمقراطية، وما لبثت أن انتشرت الأفكار اليسارية بتياراتها المختلفة، وكانت جميع التيارات الابدولوجية تتعايش ضمن الاطار الفكري السياسي لثورة أيلول، التي صقلت الأيديولوجيات المتباينة وأكسبتها البعد الوطني الكوردستاني ومن اهم خصائصها(شهمزيني ١٩٩٨: ١٨-٤٤)(قاسملو ١٩٦٨: ٢٠٧)(ماكوديل ١٩٩٦: ٣١)(بهختيار ٢٠٠٢: ٢٢-٣٥)(قهزاز ١٩٩٩: ٩٢)(الطالباي ١٩٧١: ٤٣):

1. إنها حركة وطنية تحررية تناضل من اجل حق تقرير المصير لكوردستان العراق، والعقد الاختياري بين القوميات ومنع الوصاية القومية.
2. حركة توحيدية لانتشال كوردستان من الوضعية المفككة والممزقة وتكوين أمة مستقلة الإرادة، قادرة على الحفاظ على الهوية القومية والوطنية من الإبادة.
3. تتميز بكونها تناضل من اجل تحديد مفاهيم العلاقة المواطنة في داخل كوردستان بجميع أقوامها وطوائفها المتنوعة على أسس الحرية مفتوحة وديمقراطية فاعلة.
4. تمثل مدرسة التطوير الحداثوي لشعب كوردستان لتطوير الاجتماعي والاقتصادي والسياسي والثقافي لذا فهي حركة تقدمية.
5. الحركة ضد التعصب والعنصرية، وهي حركة متسامحة وأخلاقية في سلوكيتها الفكرية والسياسية، والتقدمية، والعقلانية، بالرغم من وجودها في بيئة إقليمية معادية لوجودها.
6. إنها حركة ديمقراطية بالديمقراطية الليبرالية، كماً وكيفاً، وتتسم بالتطور والتقدم في برامجها الفكرية والسياسية والاجتماعية.

المطلب الثاني: الخلفية العامة للثورة وتداعياتها الفكرية

الفرع الأول: اندلاع الثورة وتداعياتها الفكرية

كانت الحركة التحررية الوطنية الكوردستانية مقتنعة بأن الحصول على الحرية لا تمر إلا من خلال تصفية الاستعمار والإمبريالية وإزالة الأنظمة الرجعية (بدرالدين ١٩٩٩: ٤٥). لذا رحبت بتغيير نظام الحكم في العراق، وتحوله من ملكية إلى جمهورية، وأيدتها، واعتبرتها بداية عهد جديد يؤدي إلى تحقيق حقوق شعب كوردستان، وقد استبشرت بالخطوات الأساسية التي اتخذتها الحكومة، وساندت النظام الجديد ضد معارضيهِ من التيارات القومية (الحاج ١٩٨٥: ٢٩-٣١) (السمر ٢٠٢١: ٢٢٨-٢٢٩) (المفتي ٢٠٠٦). لكن النظام الجمهوري كان يفكر باتجاه مناقض لتطلعات شعب كوردستان، وسرعان ما تنصل عن المكتسبات الديمقراطية وبدأ يخطط بالصد من تطلعات شعب كوردستان (البارزاني ٢٠٠٢: ٢٣-٢٧). إذ كان يمنع يتشد الخناق حول النشاطات السياسية الكوردستانية مما دفع ذلك الوطنيين إلى اتخاذ الحيلة والسرية في عملهم السياسي (بارزاني ٢٠٠٢: ٧١). منعت السلطة الجديدة استخدام مصطلح الكوردستاني لكي تمنع صفة الوطنية عن الحزب الديمقراطي وإلزامه بان سغير اسمه إلى الحزب الديمقراطي الكوردي، ورفضت الحكومة مصطلح الشعب الكوردي وطرحت كلمة الأكراد بديلاً له، بالإضافة إلى رفضها أي حديث عن الحقوق السياسية لكوردستان، وكانت تقوم بتسليح العشائر لكي تسلطها على رقاب المواطنين، وتقف بالصد من مطالب شعب كوردستان، وقامت بتحضيرات عسكرية وإرسال قواتها إلى مناطق كوردستان وهاجمت مدن وقصبات كوردستان منذ التاسع من أيلول، وبعد أيام من الهجمات العراقية ردت الحركة التحررية الكوردستانية وأعلنت عن بدء الثورة (البارزاني ٢٠٠٢: ١٥) (الحزب الديمقراطي الكوردستاني ١٩٩٧: ١٦-٧، ٤٦). تبين ان الأنظمة السياسية في العراق كانت السبب الأساسي لاندلاع ثورة أيلول؛ بسبب التعقيدات التي خلقتها أمام القضية الوطنية الكوردستانية وتصلها من حلها بالطرق السلمية (جاف ٢٠٠٧: ٢٢٢-٢٢٣). وبالرغم من سقوط نظام عبدالكريم قاسم اثر انقلاب دموي في ١٩٦٣، إلا أن النظام الذي خلفه استمر في قتال كوردستان، ولم تؤثر التغييرات الحكومية والتغييرات في الأنظمة السياسية اللاحقة على موقف العراق السلبي إزاء قضية كوردستان (لازاريف ٢٠١٢: ٢٧٩-٢٩٢). إذ استمرت الأنظمة العراقية في محاولة شق الصفوف بين أبناء كوردستان وبث الخلافات بين اتجاهاتها السياسية، وانها لم تكن جادة في أي دعوة للسلام إذ كانت هذه الدعوة بالنسبة لها مجرد هدنة لإعادة ترتيب أوضاعها العسكرية (رسول ٢٠٠١: ٢٣٣). وبالرغم من عدم وجود توازن قوة بين الثورة والدولة العراقية التي كانت مدعومة دولياً وإقليمياً، ووقوع الثورة في وسط جيوسياسي مغلق ومعادي، إلا ان العراق لم يتردد في اللجوء إلى توقيع معاهدات إقليمية وتخليه عن جزء من أراضيه لكي تتسنى له القدرة للقضاء على ثورة كوردستان كما فعل في ١٩٧٥، وهذا ما خلق تداعيات فكرية وسياسية خطيرة على العراق والمنطقة ومازالت آثارها تؤثر على المنطقة (زهاوي ٢٠٠٤: ٢١٠).

كانت لاندلاع ثورة تداعيات فكرية على المستوى الكوردستاني والعراقي والإقليمي، وأثبتت للعالم بأن الحركة التحررية الوطنية الكوردستانية هي الممثل الشرعي لشعب كوردستان، وان العراق لا يمتلك شرعية حقيقية على ارض كوردستان، وان الثورة استطاعت ان تفرض على العراق حلولاً سلمية ولفترة مؤقتة وترسم خريطة طريق لبناء عراقي اتحادي ديمقراطي.

الفرع الثاني: الخلفية المفاهيمية لثورة أيلول

أولاً: الخلفية المفاهيمية للثورة الكوردستانية

الثورة رغبة في التغيير الشامل لواقع سياسي واقتصادي واجتماعي يعتقد بانها سبب حالة التزدي والإحباط التي تعيشها الأمة، أي أنها اتجاه راديكالي في التحرر و رفض الواقع، وبالرغم من تعدد وتنوع التأصيل النظري لمفهوم الثورة في المدارس الفكرية السياسية العديدة، إلا أن الثورة لدى الكورد حالة انعتاق من الظلم والتسلط و مثلت عهداً جديداً في جميع تفاصيلها. و الثورة الكوردستانية كاصطلاح تمثل النضال بكافة أشكاله من اجل تحرير كوردستان و توحيدها ورفع الظلم عن شعب كوردستان، و بهذا تكون الثورة الكوردستانية ثورة تحررية وطنية، تحمل في طياتها بعداً اجتماعياً واقتصادياً وثقافياً، إلا أنها بالدرجة الأولى ثورة سياسية-وطنية(درويش ٢٠٠٩: ٨٣-٨٨).

وقد تكرر هذا البناء المفاهيمي للثورة بانها ثورة تحررية للوطن تنتفض ضد الاحتلال والتقسيم، في كل الثورات السابقة كثورة الحفيد وسلسلة ثورات بارزان والثورات والانتفاضات الأخرى التي حصلت في كوردستان، وأصبحت تمثل إطاراً غنياً لبناء التصورات خاصة عن الثورة دون اللجوء إلى الأدبيات الخارجية لاستنباط الفهم حول ماهية الثورة، كما ان قائد الثورة نفسه (ملا مصطفى البارزاني(ر.ح.))، كان احد الثوار في ثورة بارزان ١٩٣٢ و ثورة بارزان ١٩٤٣ وتأسيس جمهورية كوردستان في مهاباد، مما مكنه من ادراك روح الثورة الكوردستانية وارثها المعرفي واستطاع أن ينقلها بأمانة إلى ثوار ثورة أيلول(وانلي ٢٠١٢: ٢٩٩-٣٢٤).

ثورة أيلول تمثل احدى الثورات التحررية الوطنية الكوردستانية التي اندلعت في أيلول عام ١٩٦١، وتميزت بميزات عديدة و أسست لتحول معاصر في الفكر السياسي الكوردستاني وأعطت الصورة الواضحة عن مستوى تعقيد قضية كوردستان على المستوى الداخلي والإقليمي والدولي، واستمرت قرابة ١٤ عاماً، تغيرت خلالها عدة أنظمة سياسية في العراق، و رافقت تحولات عالمية خطيرة، وأخدمت شعلة الثورة عبر مؤامرة إقليمية اشتركت فيها اطراف عديدة في ١٩٧٥.

من خلال تسمية الثورة يتبين بأنها أتت كثورة ضمن سلسلة ثورات كوردستان التحررية، دون ان يضاف لها بعداً أيديولوجياً، حيث سميت باسم الشهر التي اندلعت فيها الثورة، فغالباً ما تسمى الثورات

في كردستان بتسميات المناطق التي تنطلق منها أو بالسنة التي تنطلق الثورة، وفي بعض الأحيان تعرف باسم قادة الثورة الكبار.

ثانياً: الخلفية التنظيمية للثورة

يعد تأسيس الحزب الديمقراطي الكردستاني، إيذاناً لبدء مرحلة جديدة من النضال التحرري الوطني الكردستاني، حيث توحدت الاتجاهات السياسية والفكرية الكردستانية تحت رايته، ولبت واقع المرحلة التاريخية وكانت استجابة حية لأوضاع المجتمع الكردستاني(علي ٢٠٠٣: ٥١).

مثلت ولادة الحزب الديمقراطي تنويجاً لنزوع النخبة الكردستانية في إيجاد مؤسسة سياسية قادرة على مواجهة وتفكيك المعادلات المعقدة التي تشكلت حول قضية كردستان، لذا لم تواجه صعوبة بان تكون مظلة تضم أفكار اشتراكية وليبرالية وطنية وتوجهات محافظة وأخرى دينية تجمعهم بنية تنظيمية تهدف لتحرير كردستان، وفي سبيل ذلك قامت اتجاهات سياسية كردستانية بحل نفسها وانسحب عدد من النخب السياسية الكردستانية من أحزاب سياسية وأنظم لصفوف الحزب، واصبح الحزب وريثاً شرعياً للإرث الثوري والتنظيمي لكافة اتجاهات الحركة الوطنية التحررية لكردستان العراق، يهدف إلى تحرير كردستان و تأسيس سلطة وطنية كردستانية وتحقيق العدالة الاجتماعية وإنهاء الاستغلال الطبقي(حزب الديمقراطي الكردستاني ١٩٩٧: ٢٨)(مهزهه ٢٠٠١: ٤٠١-٤٠٢).^(١)

بهذا يتبين بأن الحزب الديمقراطي الكردستاني كان الخلفية التنظيمية للثورة، وانه كحزب طليعي في كردستان قد مثل الحركة التحررية الوطنية الكردستانية في ثورة أيلول. لذا يمكن القول بأن جوانب عديدة من الاطر التنظيمية والفكرية للحزب انعكست بشكل جلي في فكر السياسي لثورة أيلول.

المطلب الثالث: الجدل الفكري حول الطبيعة الفكرية لثورة أيلول

الفرع الأول: جدل الهوية الايدولوجية للثورة(بين اليمين واليسار)

اندلعت الثورة في مرحلة معقدة، كانت الأفكار تتصادم وتداخل أوراق الصراع، وكان العراق قد غير نظامه من نظام ملكي محسوب على اليمين والمعسكر الغربي، لكي يؤسس لنظام اقرب إلى الأنظمة الاجتماعية اليسارية، واصبح الشارع العراقي على المستوى الثقافي والجماهيري مشبعاً بالأفكار اليسارية الماركسية، وكان نظام العراق يظهر نفسه وكأنه احد الأنظمة الشيوعية، وكان يحظى بدعم المعسكر الاشتراكي ويحوز على ثقة الشيوعيين والتيارات اليسارية في العراق. وفي المقابل كانت الأفكار القومية

(٢) تعد هيئة الحرية ١٩٤٥ المحور الأساسي لتشكيل الحزب الديمقراطي، ثم تليها التيارات والاتجاهات الأخرى كحزب شورش ووزگاري كورد وجمعية الاخوة برئاسة شيخ لطيف الحفيد، والعديد من الاتجاهات السياسية الكردية الأخرى.

العربية والإسلامية تنشط كجزء من متطلبات معاداة انتشار الشيوعية، واصبح الصراع الاصطفافات تطال الجميع(البارزاني ٢٠٠٢: ٧٧٠) (نبر ٢٠٠٦: ١٣٥). وكل معسكر كان يميل إلى محاولة تصنيف حزب الديمقراطي الكوردستاني وسياساته، فكانت الحكومة العراقية تصف الحركة التحررية الكوردستانية بانها حركة عميلة للرجعية الغربية وتقف عائق أمام الإصلاحات الاشتراكية، وكان الشيوعيون يرون بان الحركة الوطنية الكوردستانية تشكل تهديدا أمام نظام طليعي وتقدمي جمهوري، وفي الوقت الذي كان الحزب الديمقراطي الكوردستاني في حالة من التنافس مع الحزب الشيوعي على النفوذ الجماهيري في كوردستان، نشبت دائرة صراع فكري حول(عمر ٢٠٠٨: ٦٠-) (اسسر ٢٠٠٨: ٨٣-):

1. وجود أمة كوردية وعدمها حيث عد الحزب الشيوعي حينئذ الكورد أقلية ولا تمثل أمة في حين عد (ح.د.ك) الكورد أمة لها جميع الحقوق التي تملكها الأمم الأخرى واهمها حق تقرير المصير.
2. وجود حزب طليعي كوردستاني ووجود منظمات جماهيرية خاصة بكوردستان، بينما كان الشيوعيون يرون بوحدة الجماهير الكادحة على الساحة العراقية، لذا اعتبروا ان الحزب الديمقراطي يصنف كحزب بورجوازي قومي، بينما صنف الحزب الديمقراطي نفسه كحزب طليعي ديمقراطي وطني.
3. الاختلاف حول مفهوم كوردايتي اذ عدّها الشيوعيون نظرية الحركة القومية البورجوازية، بينما عدّها (ح.د.ك) نظرية الحركة التحررية الوطنية الكوردستانية.

وطالت دائرة الصراع حول البعد الاجتماعي للثورة وإشكالية موقف اليساريين بين الحكومة العراقية وبين ثورة أيلول، وكانت الحكومة العراقية تسعى بكل طاقتها إلى حشد اليسار إلى جانبها وكانت تهدف من خلال حربها على كوردستان تقوية خطابها الداخلي وتقليل المسافة بين جبهاتها المتصارعة، في حين كان اليساريون داخل الحزب الديمقراطي يشكلون تحدياً كبيراً أمام تحديد مسار الثورة وطبيعتها من طبيعية وطنية كوردستانية إلى ثورة يسارية ماركسية. لذا اعتقد العديد من النخب الكوردستانية بأن اليسار الماركسي كان له دور كبير في إحداث إرباك فكري داخل الثورة، وانه متأثر بالتقارب السوفيتي العراقي ولا يرغب في تطور الثورة الكوردستانية، وكان هناك دوماً توجس من مقدار التزام اليساريين المفاهيمي بالثورة(كريم ١٩٩٨: ٤٤٢) (جهلال ٢٠٠١: ٣٥٣-٤٠١) (عهل ٢٠٠٧: ٥١) (شريف ١٩٨٩: ١٢٣).

وبعد انهيار السلطة في بغداد اثر انقلاب ١٩٦٣ واستمرارا حتى انقلاب البعثيين في ١٩٦٨ وجد الشيوعيون انفسهم أمام بطش النظام العراقي الجديد، وتحول العراق إلى دولة قومية متطرقة وبدعم من المعسكر الاشتراكي، وأصبحت الشيوعية العراقية في موقف مرتبك، ولجأوا إلى مناطق الثورة(سهنگاوي ٢٠٠١: ٢٢٧) (عمر ٢٠٠٨: ٢٧٨).

تأثر حزب الديمقراطي بالأفكار الاشتراكية ومن بواعث وخلفيات عديدة، وبات يسترشد بالماركسية اللينينية، واصبح الماركسيون داخل الحزب يعملون بدناميكية بالغة التعقيد في سبيل سحب الحزب ليكون حزباً ماركسياً، وأدخلوا مفاهيم ماركسية عن حق تقرير المصير كالإدارة الذاتية والحكم الذاتي متأثرين بالتجربة السوفيتية، في حين أصبحت الأفكار الغربية اقل جاذبية بسبب سياسات بريطانيا الاستعمارية ودعمها للرجعية العراقية، فكانت الإشكاليات الفكرية تتعاظم بسبب تأثير سياسات المعسكرات المتضادة، فكان لكل منهم خطابات مؤثرة وسياسات متناقضة ساهمت في خلق تنافر بين النخب الثورية الكوردستانية واصبح الحزب الديمقراطي الكوردستاني يتأرجح تقارباً وابتعاداً عن الماركسية، وتنامى التشطي إلى حد خلق حالة من الصراع أدى إلى حدوث انقسام خطير. لكن الثورة بقيت على مسارها الوطني الكوردستاني واستطاعت استقطاب نخب يسارية من الحزب الشيوعي العراقي وبسط نفوذها الفكري والتنظيمي على شعب كوردستان. بل تعدى الأمر إلى أن أصبحت ملاذاً للحركات السياسية اليسارية المعارضة للنظام العراقي (شريف ١٩٨٩: ١٨١) (رسول ٢٠٠٥: ٧١) (الهستياني ٢٠٠٦: ٦٠-٦١).

الفرع الثاني: جدلية الحزب و الثورة:

من بداية الثورة كان هناك توجه داخل الحزب يسعى إلى السيطرة على الثورة وجعلها تحت الإدارة الكاملة للحزب، بينما كانت البنية التنظيمية للثورة تتبلور، كان الحزب الديمقراطي يتحول إلى حزب ثوري مسلح بعد ان كان لربع قرن حزباً مدنياً. وكان السعي لفرض الحزب على الثورة واعتبار الحزب قائد الثورة وعلى جميع الثوار الانضواء إلى الحزب، في حين وجد قائد الثورة (ملا مصطفى البارزاني(رح)) ان الثورة اكبر من الحزب وان الحزب احد الجهات المشاركة في الثورة، وان قوات (بيشمه رگه) الجناح العسكري للثورة لا تمثل قوات الحزب بل تمثل قوات الثورة، وان الثوار لا يشترط ان يكونوا أعضاء تحت مظلة الحزب. وبهذا التصور العقلاني للثورة، خرج قائد الثورة بمفهوم متقدم عن مقاييس زمانه عن الثورة، فلم ينجر إلى التصورات الماركسية لخلق دكتاتورية حزبية ايدلوجية تتماهى على الثورة وتهيمن عليها، حول إدارة الثورة ولم يقبل ان تصبح الثورة مجرد تمرد عشائري، لذا استطاع البارزاني ان يحدد علاقة الحزب بالثورة والإقرار بان الثورة اكبر من الحزب وعلى الحزب ان يسخر نفسه للثورة، وأسس مجلس لقيادة الثورة في مؤتمر عام يضم ممثلين عن (بيشمه رگه) والحزب والعشائر ورجال الدين وممثلي أديان وقوميات كوردستان، وتأسيس إدارة عامة للثورة مكونة من عدة مؤسسات تقوم بإدارة أوضاع كوردستان وتأمين حاجيات الثورة، وتأسيس جهاز قضائي، وخلال فترة قصيرة أصبحت الثورة تمتلك مؤسساتها الخاصة تعمل على ادامة الزخم الثوري، وكانت مؤسسات الثورة عملاً ثورياً بحد ذاته لخلق نخب تكنوقراطية ثورية تقوم بحرفية بإدارة شؤون الثورة، لذا أصبحت الثورة مدرسة لتخريج النخب السياسية الكوردستانية التي مازال ارثها مستمرا إلى الآن (هه ورامى ٢٠٠٩) (محيدين ٢٠٠٦: ٣٢٦-٣٢٧) (نه بووبه ٢٠٠٩: ٣٢) (بارزاني ٢٠٠٤: ٣٤٤-٣٤٥) (جواد ٢٠٠٥: ١٢٦) (عهلى ٢٠٠٧: ١٨).

الفرع الثالث: الثورة وجدل التنمية الاقتصادية والإصلاح السياسي

من منطلق تحليل الأوضاع الاقتصادية لكوردستان تحت الحكم العراقي والناتج الكارثية التي خلقتها السياسات الاقتصادية العراقية ضد كوردستان آمنت الثورة مبدأ إعادة التوزيع لخلق العدالة والمساواة دون المساس بالملكيات والثروات الخاصة للمواطنين، وهذا التصور لتحقيق العدالة الاقتصادية، أسهم كثيراً في توضيح رؤية الثورة من الإجراءات الاشتراكية التي كانت تطبقها الحكومات العراقية ضد الطبقات الغنية، وناضلت الثورة لتبيان حقيقة ان الطبقات الغنية في المجتمع ليسوا أعداء الطبقات الفقيرة، وان تنظيم الشؤون الاقتصادية وطريقة الإنتاج سيؤدي إلى القضاء على الفقر دون الحاجة إلى هضم حقوق الطبقات الغنية والميسورة. وركزت الثورة على الطبقة الفلاحية وسهتت على ان يكون معظم الفلاحين مستقلين مالكين لأرضهم، والعمل على تطوير القرية بوصفها وحدة إنتاجية مكتفية ذاتياً، وان أي إصلاح اقتصادي يجب ان تتم بالتدرج لكيلا تخلق نتائج سلبية لا تحمد عقباه، لذا بلورت الثورة إجراءاتها الخاصة في الإصلاح الزراعي وإعادة التوزيع داخل الطبقة الفلاحية (عوسمان ٢٠٠٩) (قادر ٢٠٠٧: ٢٧). واعتبرت ان سياسات الحكومة العراقية في نزع الملكية عن الأفراد بدافع قومي أو ديني إنما تمثل سياسة غير إنسانية وعدوانية بكافة المعايير. ويجب الوقوف ضدها، وآمنت الثورة بان العمل الحر وتكفيل حق العمل ينتج عنهما تمايزا بناء في طريقة عيش الأفراد وفق صيغ حرة اختاروها وتتمايز معها متطلبات الملكية، واعتبرت ان الملكية الفردية مقدسة لا يجوز المساس بها بأي شكل من الأشكال، ومن هذا المنطلق آمنت بأهمية القطاع الخاص في العملية التنموية (بارزاني ٢٠٠٤: ٣٧٦) (به سري ٢٠٠٢: ٤٩) (هيترش ٢٠٠١: ١٢٠). لذا يمكن القول ان الفكر الاقتصادي للثورة تمحور حول الفكر الاقتصادي التنموي المستند على الفكر الاقتصادي الحر. كما اتجهت الثورة إلى بناء المؤسسات المدنية والخدمية والادارية والقانونية إلى جانب المؤسسات الثورية لكي تهتم وتدير الشؤون العامة في المناطق المحررة. (نانه كه لي ٢٠١٦).

الفرع الرابع: الجغرافيا الوطنية وجدلية حق تقرير المصير في فكر الثورة:

اندلعت الثورة دفاعاً عن حق تقرير المصير ورفض الواقع السياسي الذي خلقه النظام السياسي العراقي في كوردستان. تعتبر مسألة تحديد جغرافية كوردستان العراق، المعضلة الأساسية في القضية الكوردستانية، فالعراق يرفض وجود كوردستان حسب جغرافيته التاريخية، وعمل بكل طاقاته من اجل تفكيك وتفثيت ارض كوردستان، وتغيير ديموغرافيتها ومعالمها، بهدف طمس حقيقة وجود إقليم جغرافي متميز يسمى كوردستان، وأصبحت مدينة كركوك رمز المقاومة لسياسات التعريب والتغيير الديموغرافي، وتركز حولها الجدل الفكري بين العراق وكوردستان حول انتمائها كما باقي المناطق الأخرى إلى كوردستان ام لا؟، فيما أكدت الثورة بان كركوك وكل المناطق الكوردستانية الأخرى هي أراضي كوردستانية لا غبار عليها، ولن تفلح الأنظمة العراقية في استقطاع أراضي كوردستان وتعريبها، لأنها ستبقى كوردستانية. وكانت الثورة تسعى في نضالها من اجل توحيد جغرافية ارض كوردستان في ظل ولاية كوردستان أو محافظة كوردستان، حيث

وضعت توحيد ارض كوردستان كههدف أساسي أمامها(حدهيدهرى٢٠٠٣: ١٠٦١-١٠٦٣). اطلقت الثورة شعار وحدة شعب كوردستان و وحدة تراب أرضه، وركز قائد الثورة على نقطتين أساسيتين:

الأول: المحافظة على وحدة الشعب الكوردستاني وعدم السماح بتفتيته وبث الخلاف بين مكوناته، وان يبقى دوما موحدًا بكل أطرافه ومكوناته.

ثانياً: تبقى ارض كوردستان موحدة، وعدم السماح بتفكيكها وتقسيمها ورفض أي تغييرات ديموغرافية وإدارية تطالها مهما طال الزمن.

لذا ركز مطالبه في إيجاد وحدة إدارية تمتد من خانقين وحتى زاخو يضم ارض كوردستان، حتى لو تم ذلك وفق ادنى درجات الحقوق وان منحت لا مركزية إدارية، وبهذا المنطق التصوري وجدت الثورة بان حصول كوردستان على الحكم الذاتي بشرط ان يكون ذلك في دولة عراقية ديمقراطية سيحول مقتضيات النضال من ثورة مسلحة إلى نضال مدني وقانوني من اجل الحصول على كامل الحقوق لشعب كوردستان، لكن مفاهيم الثورة عادت بعد نقض العراق المتكرر لوعودها، اذ أكدت على ان الحكم الذاتي التي يراد لكوردستان انما تمثل حقيقة السيادة الداخلية لكوردستان، مع التأكيد على التركيز على مفهوم الأرض الوطنية National Territory استنادا على حقائق تاريخية وجغرافية وإحصائية، مع ضمان كامل حقوق الأقليات القومية والدينية الموجودة في جميع أنحاء كوردستان وتأسيس السلطات السياسية والإدارية الخاصة بالإقليم، واعتبرت ان الفدرالية توفر الحد الأدنى من متطلبات حق تقرير المصير لكوردستان شرط ان تكون ضمن دولة ديمقراطية نيابية فدرالية(عثمان٢٠٠٧: ١٢٩)(پارتى ديموكراتى كوردستان١٩٩٩: ٥). وقد قامت مجلس قيادة ثورة كوردستان بإعداد مشروع القانون الأساسي لولاية كوردستان الفيدرالية التي ذكرت فيها حدود كوردستان العراق، وتضمن مائة وخمس عشرة - مادة، تعكس حقيقة مطالب شعب كوردستان وتطلعاته في بناء نظام ديمقراطي حر لتحقيق التنمية والعدالة(مولود٢٠٠٣: ١٥٠-١٥١).

المطلب الرابع: الاطار المفاهيمي للثورة

الفرع الأول: الاطار المفاهيمي الخاص للثورة

أولاً: مفهوم الپيشمه‌رگايه‌تى في الثورة

تطلق تسمية الپيشمه‌رگه Peshmarga على المناضلين في سبيل تحرير كوردستان، تدل على الشخص الذي قرر الدفاع عن وطنه وخدمته بحياته، وظهرت هذه القوة من عمق التراث التاريخي والحضاري الكوردستاني، وقد برزت بشكل رسمي كقوات تحرير في ثورة ١٨٨٠ و ثورة محمود الحفيد ١٩١٩ و ثم في ثورة اغري ١٩٣٢ و ثورة بارزان الأولى والثانية وفي جمهورية كوردستان في مهاباد، تم تأسيس قوات پيشمه‌رگه كوردستان و ضمت إلى صفوفها جميع المناضلين في سبيل تحرير كوردستان، وبعد احتلال

الجمهورية من قبل القوات الإيرانية وبتحالف سوفيتي بريطاني، ذهب العديد من الپيشمهرگه إلى الجبال وبعضهم ذهبوا إلى روسيا، وبعد ١٩٥٩ عاد اغلبهم إلى كردستان وانتقلوا إلى معاقلمهم في منطقة بارزان، ومن هذه القوة ومن المناضلين من الثورات السابقة تشكلت نواة قوات پيشمهرگه كردستان من جديد، لكي تقوم وبفترة قياسية بتنظيم صفوفها والدفاع عن كردستان في حرب ضروس ضد الأنظمة العراقية وحلفائها لفترة أربعة عشر- عاماً (تيزيدي ٢٠٠٧: ٩٤) (بختيار ٢٠٠٢: ٢٦).^(١) قوات پيشمهرگه كردستان مثلت عقيدة الثورة الأساسية وأسست كقوة ثورية تدافع عن كردستان وتسعى إلى تحريرها، وكانت منذ بدايتها تقاد من قبل قيادة سياسية للثورة، وانها كانت دوما قوات عسكرية منظمة تمتلك عقيدة حربية واضحة متمسكة بمعايير الحرب، حيث لم ترتكب اي جريمة ضد المدنيين ولم تقاتل سوى على أرضها ومن اجل تحريرها واطلقت ثورة كردستان مفهوم تحديد العمليات العسكرية بعيداً عن المناطق المأهولة وعمدت إلى ان تختار جبهاتها بعيدة عن التجمعات المدنية، وكانت القوات العراقية على العكس كانت تعتمد شنت عملياتها العسكرية في المناطق المدنية بهدف الحاق اكبر أذى بالمجتمعات الكوردستانية (بارزاني ٢٠٠٤: ١٣-١٨) (برؤنه سن ١٩٩٩: ٢٠). وجود قوات پيشمهرگه كردستان لا تعني ان الثورة أصبحت مسلحة بالكامل، بل على العكس كانت قوات پيشمهرگه كردستان قوات دفاع وطني، وشاركت فقط في معارك الدفاع ضد الهجمات التي كان يقوم بها الجيش العراقي. وكانت معظم فعاليات الثورة تتركز في الجوانب المدنية والاجتماعية الثقافية وكانت تميل إلى تحقيق الاستقرار والأمن في مناطقها المحررة، ولم تقم بتسليح المدنيين ولا بعسكرة المجتمع، وكما لم تبث أيديولوجيات متطرفة وراдикаلية بين أبناء شعب كردستان، بل نذعت إلى خطاب معتدل وامتزن بعيداً عن الإثارة، وفي الكثير من الأحيان لم تكن ترد على الادعاءات الموجهة ضد الثورة (بارزاني ٢٠٠٤: ١٣-١٨) (سديق ٢٠١٠: ٢٠) (ثهمه ٢٠١٠: ٣) (ماكديول ١٩٩٦: ٥٨).

ثانياً: مفهوم الكوردايه تي في الثورة

تعد ال(كوردايه تي) إصلاح خاص بمديات الفكر السياسي الكوردستاني، ظهرت لوصف الحالة الثورية التحررية لكوردستان، ويطلق على نضال التحرري الكوردستاني بانها ال(كوردايه تي)، وارتبط ال(كوردايه تي) كإطار فكري تحرري كوردستاني، تهدف إلى تحرير كردستان وعمل كل ما هو مفيد للناس، أي إنها تمثل روح التضحية والزهد النضالي، وكل ما يمثل النضال من اجل صالح العام يوصف بأنه فعل كوردايه تي.

(١) پيشمهرگه اصطلاح أو كناية يطلق على المقاتلين الكورد المنتظمين في سبيل تحرير شعبهم ضد المحتلين. ولا يطلق على الكوردي المقاتل مع قوى غير كوردية مهما كانت شجاعته أو بسالته في المعركة، ولا يطلق على الكوردي المقاتل لغير هدف تحرير وطني وقومي ويعود تاريخ مفهوم هذا المصطلح إلى عهود قديمة، يدل على معنى الفدائي والمضحي للمقاتلين الكورد، المدافعين عن الوطن، ولم يسجل تاريخ الپيشمهرگه القيام بحركات عسكرية ضد مدنيين أو البادئين بالقتال أو قاموا باحتلال بلد غيرهم.

لا ترتبط الـ(كوردايه تي) بايدولوجية محددة، ولا ترتبط بالقومية الكوردية بل ترتبط بكوردستان، وتمثل تمظهراً أنطولوجياً عالي المستوى، تجمع الخصال الحميدة والتفاني والتضحية في أعلى درجاته، فالكوردايه تي هو الروح الوطنية الثورية التي صاغت الدافع الفكري للثورة، فكانت الخلفية الفكرية لحاملي لواء الثورات الكوردستانية المتعاقبة، ولا تعترض توجهاتها مع أي أيديولوجية، ومضاد الكوردايه تي هو الجاشايه تي أي العمالة والانصياع إلى توجهات دول المحتلة لكوردستان ويقف بالضد نيل كوردستان لحقوقه الوطنية(نووري ٢٠٠٧: ١٠٨) (پڻ رهش ١٩٨٠: ٤) (يحيى ١٩٩٥: ٢٢١).

ان الكوردايه تي تمثل التنويرية والحداثية وهي نظرية الحركة التحريرية الوطنية الكوردستانية(تاله باني ١٩٦٦: ١١-٢٣). تحمل سمات انفتاح فكري كبير تميزت بالمرونة والتنوع. وباتت مفهوم النضالي للمعتدلين ايدولوجيا، وتمسكين بالبعد الكوردستاني في تفاصيل سلوكه السياسي وقناعاته الفكرية والايولوجية، وخاصة تعطيها لونا كوردستانياً مميزاً، مجتمعة على حق تقرير المصير لكوردستان والديمقراطية للعراق والتمسك بالديمقراطية(اشيريان ١٩٧٨: ١٦١). وجميعها تشترك بسمات وخواص ثابتة هذه الخاصية الفكرية تسمى لدى الكورد بصورة عامة بالكوردايه تي (كوردايه تي) وهي الصيغة السياسية الاجتماعية والاقتصادية والفكرية للذات الكوردية وتمثل التزاماً أخلاقياً يميز الفرد الكوردي ويحقق حالة من العرفان والاعتراف بالذات والمجموع، وهي ناتجة من التراكم الحضاري في كوردستان. بالرغم من عمق التاريخي لكوردايه تي إلا ان إنها ارتبطت بشكلها المعاصر بالحزب الديمقراطي الكوردستاني وبالأخص بنهج البارزاني، الذي مثل تجلياً واضحاً و متماسكاً لمفهوم كوردايه تي ولا زالت تتمتع بالديناميكية والحيوية ذاتها(حزب الديمقراطي الكوردستاني ١٩٩٤: ٣٠).

الفرع الثاني: الاطار المفاهيمي العام للثورة أولاً: مفهوم السلطة في الاطار الفكري للثورة:

تستمد السلطة في كوردستان جذورها من التقاليد والإرث الحضاري الكوردستاني، التي أنتجت منظومتها القيمية، وتستمد شرعيتها من الانتماء الكوردستاني واعتبارها جزءاً من الحركة التحريرية الوطنية الكوردستانية، وتمثل مرحلة متطورة من التصور الفكري السياسي التحرري في كوردستان. والاتجاهات السياسية الكوردستانية اعتمدت في حصولها على شرعيتها التأسيسية على قوة استمرارها في مواجهة القوى الأجنبية في الدفاع عن كوردستان، وحملها لواء التحرر الوطني، أي ان الانتماء الوطني وحمل راية التحرير وؤسان إلى حصول الثقة والرضا الشعبي كمصدر للشرعية السلطة التأسيسية(بارزاني ٢٠٠٤: ٢٢٦) (كۆنگره ياده وهري سه د سألهي بارزاني نه مر ٢٠٠٣: ٨٥٢) (نووري ٢٠٠٧: ٤٦) (الزهواوي ٢٠٠٤: ٢٢٤).

ان الحركة التحررية الكوردستانية تكونت في سبيل تأسيس السلطة في كوردستان وان أي سلطة أخرى في كوردستان تعد سلطة غير شرعية، ولا يمكن اعتبارها سلطة وطنية، بل تعد سلطة أجنبية، لذلك كانت الحركة التحررية الكوردستانية قد استعملت مختلف الوسائل السلمية والمسلحة في سبيل إزالة السلطة الأجنبية عن كوردستان، وتأسيس سلطة وطنية، وفي سبيل ذلك قاتلت وناضلت ضد السلطة العثمانية والصفوية و القاجارية، البريطانية والروسية والفرنسية، والسلطة العراقية في جزئها الملحق بالعراق، وقد استطاعت في بعض المراحل من إزالة السلطة عن أجزاء من كوردستان وتأسيس السلطة الوطنية عليها، ان السلطة الوطنية الكوردستانية هي سلطة وطنية، شرعية تستمد شرعيتها ووجودها من العملية الديمقراطية وانتخابات عامة وكما ان لها بعداً شرعياً تاريخياً باعتبارها تمثل بعداً تاريخياً لحمل الشرعية الثورية للحركة التحررية الوطنية الكوردستانية منذ اكثر من ثمانية عقود. حيث ان السلطة الوطنية الكوردستانية تعمل من اجل تسخير الطاقات الوطنية كافة ومن اجل تنمية شاملة وإزالة آثار المظالم التي ارتكبت ضد أرض كوردستان وشعبها، وكذلك لأجل تثبيت القانون وعملية التحول المدني والديمقراطي، بمعنى ان السلطة الوطنية الكوردستانية هي سلطة حرة، لأن عن طريقها تتحقق الحرية لكوردستان، ولا يمكن لأي سلطة غير كوردستانية ان تتمتع بكونها سلطة شرعية، والسلطة والحرية هما وجهان لعملة واحدة، وتستمد السلطة العامة في كوردستان قوتها من حرية الفرد في كوردستان التي تتحقق بدورها عن طريق تحرير كوردستان، والسلطة مرتبطة عضوياً بالحرية والمساواة في كوردستان(نهبزە ٢٠٠١: ٢٢).

ومن هنا يتبين بأن أي سلطة غير شرعية في كوردستان توجب الثورة ضدها، وان الثورة التحررية الكوردستانية لها الشرعية في تأسيس سلطة وطنية كوردستانية، تقوم على أساس العدالة والمساواة والحرية لأبناء شعب كوردستان، لا تفرق بين مكوناته وتعمل على الدفاع عنها وتمثيل مصالحها، وتستمر شرعية السلطة عبر انتخابات حرة نزيهة تقام وفقاً لأسس دستورية وقانونية كوردستانية(عهل ٢٠٠٧: ٨) كۆنگره‌ی یاده‌وه‌ری سه‌ده‌ سألە‌ی بارزانی ٢٠٠٣: ٨٥٣) (بارزانی ٢٠٠٤: ٢٢٦) (چهرمه‌گا ٢٠٠٨: ٤٧-٤٨).

أقدمت الثورة على إقامة المؤسسات الثورية لتجسد السلطة الوطنية الكوردستانية، فتأسس مجلس قيادة ثورة كوردستان الذي انبثقت عنه مؤسسات أخرى التي غطت أقسام السلطة التنفيذية والقضائية، وتأسس المؤسسات المدنية والإعلامية(بارزانی ٢٠٠٤: ١٣) (جاف ٢٠٠٦: ٢٥) (شاسوار ٢٠٠٩: ٤٩).

ثانياً: مفهوم الديمقراطية في الاطار الفكري للثورة:

ورثت ثورة كوردستان تصوراتها الفكرية إزاء الديمقراطية من معين تراث الحركة التحررية الوطنية الكوردستانية، وسنوات من النضال المستمر وبالرغم من بروز الأيديولوجيات اليسارية إلا ان البعد الديمقراطي التمثيلي بقي ماثلاً أمامها بوصفها حلاً نموذجياً لإعادة ترتيب الواقع الداخلي الكوردستاني وكذلك الواقع العراقي، فرفعت شعار الديمقراطية في كافة مراحل الثورة، واعتبرت ان الديمقراطية الليبرالية منارا للحرية والعدالة على مستوى الأفراد والجماعات، واعتقدت ان الدولة العراقية عندما تصبح

ديمقراطية ليبرالية فان سكانها من مختلف الشعوب سينالون حقوقهم عبر نضال مدني سلمي، وتبقى القوانين المدنية والقضاء الفيصل في نيل الحقوق، لذا ركزت جهودها في بناء عراق ديمقراطي تنال فيه كوردستان حقوقها القومية. فرفعت شعار الديمقراطية للعراق والحكم الذاتي لكوردستان. وكانت للثورة تصور فكري واضح حول شكل النظام الذي وجوده الأمثل كنظام ديمقراطي قائم على فصل السلطات لما تمثله الديمقراطية من أرضية مناسبة لتوفير الحريات وحكم القانون والتداول السلمي للسلطة، قناعة الثورة الكوردستانية بالديمقراطية واعتبارها حلاً جذرياً وفاتحة لمرحلة جديدة، وعلى بساطة هذه المطالب إلا أنها سببت عداً كبيراً من القوى السياسية العراقية التي وجدت ان منح كوردستان لأبسط أنواع الحقوق سيؤدي إلى تغييرات كبيرة تطال كل العراق (بارزاني ٢٠٠٤: ٣٧٤-٣٨٣) (نهحه ٢٠٠٩: ٦٤) (رهشيد ٢٠١٠: ١٤-١٧) (جاف ٢٠٠٦: ٢٥-٢٦) (هورمز ٢٠٠٩: ٢٤٢).

ثالثاً: مفهوم الحقوق والحريات في الاطار الفكري للثورة:

ركزت الثورة على المطالبة بالحقوق المسلوبة من سكان كوردستان من قبل الأنظمة العراقية، بدء بالحقوق الجماعية المتمثلة بالحقوق الوطنية بكافة تفاصيلها والحقوق الفردية المتمثلة بالحقوق الفردية الأساسية، والتزمت ثورة كوردستان بالمعايير الدولية للحقوق والحريات بهدف تبيان زيف القوانين العراقية ضد شعب كوردستان. واستمرت الثورة بالحفاظ على أعرف الحركة التحررية الوطنية الكوردستانية في الالتزام بالتصورات الليبرالية عن المساواة واعتبرت ان المساواة القانونية والمساواة في العمل السياسي والمساواة في الفرص تمثل أساسيات الحديث عن المساواة وتتم الالتزام بها عبر تطوير شبكة من القواعد الدستورية والقانونية (بارزاني ٢٠٠٤: ٣٤٥-٣٧٥) (رئيه ٢٠٠١: ١١٤). وانعكست تصورات الحزب الديمقراطي على تصورات الثورة حول الحرية، التي وجدتها حقاً أساسياً يجب ان يتمتع به شعب كوردستان، وان سلب حريته من قبل سلطات العراقية يعد احتلالاً وعدواناً. وان احد أركان شرعية الثورة نفسها يعتمد على مفهوم النضال من اجل حرية كوردستان، حيث بنت الثورة مفهوم الحرية على أساس حرية الشعب عبر رفض الظلم وعدم قبول الانضياغ إلى السلطة الغاشمة المحتملة لكوردستان (شيخ نووري ٢٠٠١: ٢٩). وأعلنت الثورة التزامها بالحريات الأساسية المتمثلة بحرية التعبير وحرية التفكير والتي وجدت بان سيادة القانون تضمن الحريات (بارزاني ٢٠٠٤: ٢٧٦-٣٧٧). وتحقيقاً لهذا المبدأ وفرت الثورة حرية العمل السياسي لكافة الاتجاهات السياسية في كوردستان والعراق، و أصبحت المناطق المحررة من قبل الثورة ملاذاً للعديد من التيارات السياسية حتى تلك التي كانت معادية للثورة الكوردستانية، وكما وفرت الثورة الأرضية الفكرية الملائمة، لتأسيس العديد من النقابات والاتحادات والجمعيات الثقافية، كالاتحادات الطلابية والفلاحية والنسوية واتحاد رجال الدين، وغيرها من المؤسسات المدنية والجهادية (بارزاني ٢٠٠٤) (هيتش ٢٠٠١: ٢٠٣-٢١٩) (عهل ٢٠٠٩: ٢٧-٢٨) (نانهكهل ٢٠١٦).

جعلت الثورة من الحقوق والحريات المنصوص عليها في العهود الدولية أهدافاً أساسية للثورة كحرية التعبير وحرية التنقل و الاستقرار والتزامها بالدفاع عن حقوق المرأة وتعزيز دورها في الحياة العامة، والتأكيد على حقوق العائلة وحق المرأة في حياة كريمة وتحريرها من قيود العادات المتخلفة التي قيدت بها مكانتها الاجتماعية وعملت على تطوير نظرة المجتمع للمرأة وإزالة العادات والتقاليد البالية، وتمسكها بحق التعلم والحصول على المعرفة والنضال من أجل تكفيها وتكفيل حق التعلم بلغة الأم، والحصول على فرصة التعليم المجاني، وإنهاء الأمية وإقرار الحرية الفردية بكافة تجلياتها خاصة حرية التعبير والتفكير، وإقرار مبادئ الأساسية للحقوق، وحق المساواة أمام القانون (بارزاني ٢٠٠٤: ٣٧٥-٣٧٧) (سديق ٢٠١٠: ٢٣) (هورمز ٢٠٠٩: ٧٤) (رواندوزي ٢٠١٠: ٩٦). ويتبين من ذلك بأن الثورة كانت متمسكة بالرؤى الفكرية الديمقراطية الليبرالية، وعكست عن رسوخ فكري متجانس مع مبادئ التحرر الوطني الكوردستاني الأصلية.

رابعاً: مفهوم التنوع الثقافي في الاطار الفكري للثورة:

تميز الفكر السياسي لثورة أيلول بالكثير من المميزات الفكرية المتقدمة التي كانت سابقة على عصرها، حيث تم الأخذ بمفهوم التنوع والحرية الدينية والعقائدية، مما سمح للثورة بان تضم أطيافا دينية ومذهبية وعقائدية عديدة، إذ جاء على لسان قائد الثورة بان المسؤولية المشتركة تحدد واجبات كل سكان كوردستان في الدفاع عن أرضهم، وكما ان نفس الباعث يحدد القبول بالتنوع والاختلاف، واعتراف المكونات بحقوق بعضها بعضاً، وإشراك الجميع في مسؤولية الدفاع عن الوطن وتحريره، وأعدادهم لقيادة شؤون بلدهم ويكونوا جديرين بذلك (محمد ٢٠١٠: ٣٥٤-٣٥٥) (بارزاني ٢٠٠٤: ٣٧٣-٣٧٤).

وقد استطاعت الثورة وعن طريق الدور المحوري لقائد الثورة من تنظيم علاقة الدين بالسياسة، وشمل ذلك كل الأديان وليس فقط الدين الإسلامي، إذ استطاعت من إحياء قيم التسامح الكوردستاني الأصلية دينياً وقومياً، والعمل على إفشال المخططات العراقية في تقطيع أوصال العلاقات المكوناتية في كوردستان، وكما عملت الثورة على إشراك جميع الطبقات الاجتماعية وسكان المناطق المختلفة، وادركت الثورة ان قضية كوردستان ليست قضية دينية ولا مذهبية ولا قومية بل هي قضية وطنية، أعداء كوردستان يمنعون كل ما هو كوردستاني وعلى مكونات كوردستان الدفاع عن كوردستان بيد واحدة، ويجب ان لا يؤثر الاعتزاز الديني على مقدار الاحترام للأديان الأخرى، ويجب ضمان حرية الأديان في كوردستان (سديق ٢٠١٠: ٢٠) (ناغاي بهرسي ٢٠٠٥: ٧١) (ثهمه ٢٠١٠: ٤) (البارزاني ١٩٩٩: ١٤-١٦). حيث طورت ثورة أيلول النظرة للحرية الدينية، وإقرار التعددية الدينية في البنية الهيكلية للثورة التي أراد لها ان تكون ثورة وطنية فيها فصل تام عن الدين، ومع ذلك ضمنت الثورة حق مشاركة رجال الدين في الشؤون السياسية العامة لكن بدون ان يفرضوا تصوراتهم الدينية في الحياة العامة إذ كان لرجال الدين دور مهم وكبير في صفوف تنظيمات الحزب ودور ثوري كبير أثناء الثورة، وكانوا تجسيدا للفكر الوطني السليم (بارزاني ٢٠٠٤: ٣٨٧). في هذه الحالة أفردت معطيات الثورة تصوراً فريداً لعلاقة الدين بالسياسة،

عبر تأسيس لحياة سياسية علمانية لكن دون منع رجال الدين من المشاركة بوصفهم مواطنين في العمل السياسي لكن دون السماح بأن يعبروا عن تمثيلهم لذلك الدين. أي عندها يكونوا رجال سياسة وليسوا رجال دين، وكما منحت الثورة مكانة اجتماعية رجال الدين وسمحت لدور إصلاحي وتوعوي داخل المجتمع، لكي يكونوا ركيزة للسلم والاستقرار الداخلي. ولم تفرق الثورة بين الأديان بل نظرت إليها بنظرة متساوية، وأسست إلى ان يمتلك كل دين مجلس قضائي وروحي خاص به يقوم من خلاله تطوير الأسس القانونية والروحية لحياة اتباعه الدينية والاجتماعية(كۆنگرهى يادهوهرى سهه سألهى بارزانى نهمر ٢٠٠٣: ٨٥٢)(بارزانى ٢٠٠٤: ٢٢٦).

تميزت الثورة بالاعتدال والعلمانية، ومثلت خطأً فكرياً عريضاً غير مؤدج قادر على احتضان الأفكار و الأيديولوجيات المتعددة، في اطار الثورة، ويمكن القول بان ثورة أيلول تمثل ثورة نادرة بجميع مضامينها الفكرية؛ لأنها بقت ثورة معتدلة وشاملة و وطنية غير ايدلوجية، لم تجنح إلى الراديكالية ولا إلى تهيج الشعبوي من اجل الاستمرار (عهلى ٢٠٠٧: ٤٧-٤٨)(بارزانى ٢٠٠٤: ١٣).

كما ان ا اعتدال الثورة انعكست في طريقة تعاطيها مع العراق، حيث كانت دوماً مستعدة للسلم، وإجراء المفاوضات وقبلت كل الدعوات لوقف اطلاق النار كبوادى حسن نية للسلم، كما إنها لم تكن تصعد عسكرياً وتخرج القوات العسكرية من المدن الكبرى وأسست إلى محاكم وقضاء ودوائر مدنية كانت تعمل كالوزارات في مناطقها المحررة(بارزانى ٢٠٠٤: ٣٧٧. ٣٩٤. ٣٨٥) (رهشيد ٢٠١٠: ١٧) (ئه نوهر ٢٠٠٦: ١٩٧).

الخاتمة والاستنتاجات

انطلقت ثورة أيلول في مرحلة تاريخية معقدة ومتداخلة مثلت تحدياً فكرياً بالغة الصعوبة، حيث الحرب الباردة كانت في أوجها، واتسمت منطقة شرق الأوسط بحالة من التعقيد، كانت تلك التطورات جميعها تقف كعائق أمام الثورة، إلا ان ثورة كوردستان استطاعت الاستمرار وحققت النجاحات واستطاعت ان تفرض نفسها كثورة تحررية وطنية ولم تنجرف فكرياً وحافظت على سماتها الأساسية، ومثلت ثورة أيلول ثورة مفاهيمية وفكرية كبيرة للشعب الكوردستاني، أسست الثورة لأفكار وتقاليد سياسية مازالت فاعلة إلى يومنا هذا، كان لـ(ملا مصطفى البارزاني(رح)) قائد الثورة الدور الأكبر في تحديد التقاليد الفكرية للثورة، واستطاع بحنكته وسعة افقه من تجنب الثورة الانجراف في العنف والراديكالية الايدلوجية، وأسس لقيادة وطنية شاملة سعى بكل طاقاته ان يجعل من الثورة مناراً إنسانياً ومظلة لكل الكوردستانيين و ادرك بفعل خبرته وبنيته الفكرية المتقدمة بأن الاعتدال وروح الوطنية الكوردستانية ستقود الأمة إلى النصر على أعدائه، ونستنتج:

1. ان الثورة انتصرت بكل المقاييس الفكرية، فالأفكار السياسية للثورة مازالت حية وتمثل خلفية فكرية سياسية للعملية السياسية الكوردستانية.
2. ان الثورة تمثل ثورة شعب يريد التحرر والاستقلال.
3. ان اللغز الأيديولوجي الذي أثير حول الثورة من قبل أعدائها مازالت مستمرة، وتمثل تجلياً واضحاً لاستمرار الفاعلية الفكرية للثورة.
4. أسست الثورة لتقاليد سياسية وفكرية تمثل الوعاء الأساسي لإنجاح التكامل الوطني الكوردستاني.
5. الإشكاليات التي واجهتها ثورة أيلول هي نفسها التي مازالت تواجهها كوردستان في هذه المرحلة.
6. التكالب الدولي على الثورة والتآمر عليه، لم تفقد قيمتها الأساسية في الفكر السياسي الكوردستاني.

ومن المهم القول إننا سنحتاج إلى الرجوع إلى مرحلة ثورة أيلول، وفتح أسرارها وحل الإشكاليات التي تعرضت لها لكي نستطيع إنهاء إشكالياتنا الحالية.

لذا أوصي بـ:

1. دعم أجراء دراسات معمقة حول الثورة في حقل العلوم السياسية، وعدم حصر- دراسة الثورة في الجانب التاريخي فقط؛ لأننا بحاجة إلى ادراك ماهيتها الفكرية والنظرية، لما تمثل أهمية قصوى لشعب كوردستان، حيث لا تمثل تاريخاً حياً فقط، بل لأنها تمثل تجلياً فكرياً تضم الكثير من الرؤى الفكرية التي يحتاجها شعب كوردستان من اجل إكمال مسيرة التحرر الوطني.
2. ضرورة إكمال مسيرة ثورة أيلول بإكمال متطلبات التكامل الوطني الكوردستاني، لأنها كانت انجح تجربة كوردستانية في هذا المضمار.
3. ان التآمر الدولي لإسقاط الثورة لا تعني ان الثورة لم تكن بحجم الثورات الكبرى في التاريخ، ومن مسؤوليتنا ان نهتم بجميع جوانبها ودراستها دراسة معمقة.
4. على جامعاتنا الاهتمام بالدراسات الكوردستانية، لأنها حقل معرفي واكاديمي بكر مازالت دراساتها في أطوارها الجنينية، الاستمرار في إهمالها يمثل خطأ تاريخي قد لا يمكن تدارك عواقبه.

قائمة المصادر:

أولاً: المصادر باللغة العربية:

1. كتب

- 1- ادموندز، سي. جي. (١٩٧١). الكورد والعرب والترك، سياسة ورحلات وبحوث عن الشمال الشرقي من العراق ١٩١٩-١٩٢٥م، ت: جرجيس فتح الله، بغداد، مطبعة تايمس.
- 2- اسسرد، فريد (٢٠٠٨)، اتجاهات السياسة الكوردية بعد الحرب العالمية الثانية، السليمانية، مركز كردستان للدراسات الاستراتيجية.

- 3- اسكندر، سعد بشر(٢٠٠٥). قيام النظام الاماراتي في كردستان وسقوطه، بغداد، دار الشؤون الثقافية.
- 4- اشيريان، ش. ج. (١٩٧٨). الحركة الوطنية الديمقراطية في كردستان العراق (١٩٦١-١٩٦٨م)، ت: وه لآتق، بيروت، دار الكتاب.
- 5- أمين، احمد محمد(٢٠٠٧). موقف مجلس النواب العراقي من القضية الكوردية في العراق، سليمانية، بنكهى زين.
- 6- امين، نوشيروان مصطفى(٢٠٠٠). عصر القلم والمراجعات، ت: حمة صالح كلالي، سليمانية، مركز خاك لنشر والإعلام.
- 7- ايعلتون، وليام (الابن)(١٩٧٢). جمهورية مهاباد، ت: جرجيس فتح الله، بيروت، دار الطليعة للطباعة والنشر.
- 8- بارزاني، عزيز حسن(٢٠٠٢). الحركة القومية الكوردية التحررية في كردستان العراق (١٩٣٩-١٩٤٥)، دهوك، دار سيريز للطباعة
- 9- بارزاني، مسعود(١٩٨٦). البارزاني والحركة التحررية الكوردية (انتفاضة ١٩٣١-١٩٣٢م)، كردستان.
- 10- البارزاني، مسعود(٢٠٠٢). الحركة التحررية الكوردية (ثورة أيلول ١٩٦١-١٩٧٥)، ج٣، اربيل، اراس للطباعة والنشر.
- 11- بختيار، ملا(٢٠٠٢). ثورة كردستان وتطورات العصر، ت: انور مندلاوي، سليمانية، مطبعة دانا.
- 12- بدرالدين، صلاح(١٩٩٩). القضية الكوردية أمام التحديات (السلام-النظام العالمي-العولمة)، أربيل، رابطة كاوة للثقافة الكوردية.
- 13- البديسي، شرف خان(٢٠٠٧). شرفنامه، ت: محمد جميل الملا احمد الروزياني، ط٣، بغداد، دار المدى للطباعة والنشر.
- 14- براون، جي كيلبرت(٢٠٠٦). قوات اليفي العراقية، ت: مؤيد ابراهيم الوندائي، سليمانية، بنكهى زين.
- 15- البياتي، عبد الرحمن ادريس(٢٠٠٧). الشيخ محمود الحفيد، ط٢، سليمانية، بنكهى زين.
- 16- بيشكجي، اسماعيل (١٩٩٨). كردستان مستعمرة دولية، ت: زهير عبدالملك، ط٢، ستوكهولم، دار ثيبك للطباعة.
- 17- پي رهش(١٩٨٠)، بارزان وحركة الوعي القومي الكوردي (١٨٣٦-١٩١٤م)، لندن، دن.
- 18- جواد، د. سعد ناجي(٢٠٠٥). دراسات في المسألة القومية الكردية، ط١، لندن، دار اللام.
- 19- الحاج، د. عزيز(١٩٨٥). القضية الكوردية في العشرينات، بيروت، ط٢، المؤسسة العربية للدراسات والنشر.
- 20- الحزب الديمقراطي الكوردستاني(١٩٩٧). موقف الأحزاب السياسية العراقية من القضية الكوردية (١٩٤٦-١٩٧٠م)، أربيل، مكتب الدراسات والبحوث المركزي.
- 21- الحزب الديمقراطي الكوردستاني(١٩٩٤). نهج البارزاني، منشورات المكتب السياسي للحزب الديمقراطي الكوردستاني، ط١، اربيل.
- 22- الحزب الديمقراطي الكوردستاني(١٩٩٧)، تقييم مسيرة الثورة الكوردية وانهايارها والدروس والعبر المستخلصة منها، (اللجنة التحضيرية)، ط٢، أربيل.
- 23- الحسني، عبد الرزاق(١٩٨٠). تأريخ العراق السياسي الحديث، ج٣، بيروت، ط٤، مطبعة دار الكتب.
- 24- خصباك، شاكر(١٩٧٣). العراق الشمالي، دراسة لنواحيه الطبيعية والبشرية، بغداد، مطبعة شفيق.
- 25- راندل، جونثان(١٩٩٧). أمة في الشقاق دروب كردستان كما سلكتها، ت: فادي حمود، بيروت، دار النهار للطباعة والنشر.
- 26- رسول، عبد الله احمد(٢٠٠١). اندلاع ثورة أيلول المجيدة، ت: محمد صالح العقراوي، ج١، اربيل، مطبعة الثقافة
- 27- رسول، فاتح(٢٠٠٥). صفحات من تأريخ كفاح الشعب الكوردي، ت: كمال غمبار، ج٢، سليمانية، مطبعة كارو، مديرية دار النشر.

- 28- الريكاني، محمود شيخ سين حسو (٢٠١٢)، سنجار في العهد الملكي (١٩٢١-١٩٥٨)، أربيل، الأكاديمية الكوردية.
- 29- الزهاوي، فاضل (٢٠٠٤)، حرب الخليج انتفاضة كردستان العراق، ج١، سليمانية، المديرية العامة للطباعة.
- 30- السمر، عمار علي (٢٠١٢)، شمال العراق ١٩٥٨-١٩٧٥ دراسة سياسية، بيروت، المركز العربي للأبحاث ودراسة السياسات.
- 31- شريف، عبدالستار طاهر (١٩٨٩)، الجمعيات والأحزاب الكوردية في نصف قرن (١٩٠٨-١٩٥٨)، بغداد، المعرفة للطباعة والنشر.
- 32- صابر، سروة أسعد (٢٠٠٦)، كردستان الجنوبية ١٩٢٦-١٩٣٩م، سليمانية، حمدي للطباعة والنشر.
- 33- طالب، جزا توفيق (٢٠٠٥)، المقدمات الجيوبولتيكية للأمن القومي لإقليم كردستان، سليمانية، مركز الدراسات الاستراتيجية.
- 34- الطالباني، جلال (١٩٧١)، كردستان والحركة القومية الكوردية، بيروت، ط٢، دار الطليعة للطباعة والنشر.
- 35- الطالباني، مكرم (٢٠٠٥)، كردستان والتكمان، سليمانية، ط٢، مركز خاك لنشر و الإعلام.
- 36- عثمان، ازاد (٢٠٠٧)، كتابات مختارة من اجل السلام والتقدم في العراق الجديد، أربيل، اراس للطباعة والنشر.
- 37- علي، عثمان (٢٠٠٣)، دراسات في الحركة الكوردية المعاصرة ١٨٣٣-١٩٤٦م، دراسة تاريخية وثائقية، أربيل، مكتب النفسي
- 38- فتح الله، جرجيس (٢٠٠١)، نظرات في القومية العربية مدأ وجزراً حتى عام ١٩٧٠م، تاريخاً وتحليلاً، أضواء على القضية الآشورية، مذابح آب ١٩٣٣م، ج١، مخاض عسير، أربيل، دار اراس للطباعة والنشر.
- 39- قاسم، عبد الرحمن (١٩٦٨)، كردستان والأكراد، دراسة سياسية واقتصادية، ت: ثابت منصور، د.م
- 40- كريم، حبيب محمد (١٩٩٨)، تاريخ الحزب الديموقراطي الكوردستاني-العراق (في محطات رئيسية) ١٩٤٦-١٩٩٣، ط١، أربيل.
- 41- لازاريف، س. وآخرون (٢٠١٢)، الحركة الكوردية في العصر الحديث، ت: د.عدي حاجي، دهوك، مؤسسة موكرياني للبحوث والنشر.
- 42- لازاريف، س. (٢٠٠٦)، النضال والإخفاق (المسألة الكوردية في سنوات ١٩٢٣-١٩٤٥م)، ت: صادق الجلاد، سليمانية، بنكهى ژين،
- 43- مكدويل، ديفيد (١٩٩٦)، تاريخ الكورد الحديث، ت: راج آل محمد، بيروت، دار فارابي.
- 44- محمد، شيرزاد زكريا (٢٠١٠)، مجلس قيادة الثورة في كردستان العراق (١٩٦٤-١٩٧٠) دهوك
- 45- مزيري، شعبان (٢٠٠٢)، تكوين السياسي والثقافي للأحزاب والجمعيات الكوردية (١٨٨٠-١٩٥٨)، دهوك، جيا للطبع والنشر.
- 46- مكتب الدراسات والبحوث المركزي (١٩٩٥)، نفط كردستان العراق، أربيل، مكتب الدراسات والبحوث المركزي (ح.د.ك).
- 47- مكتب الدراسات والبحوث المركزي (١٩٩٦) مشكلة الأرض وواقع الزراعة في كردستان، أربيل، ط٢، مكتب الدراسات والبحوث المركزي (ح.د.ك).
- 48- الموصلي، منذر (١٩٩١)، الحياة السياسية والحزبية في كردستان، لندن، رياض الريس للكتيب.
- 49- مولود، د. محمد عمر (٢٠٠٣)، الفدرالية وإمكانية تطبيقها في العراق، ط٢، أربيل، مؤسسة موكرياني للطباعة والنشر.
- 50- نبز، جمال (٢٠٠٦)، المستضعفون الكورد وإخوانهم المسلمون، ط٢، السليمانية، منشورات كوردانامه
- 51- نيكتين، باسيلي (٢٠٠١)، الكورد (دراسة سوسولوجية و تاريخية)، ت: نوري الطالباني، ط٢، بيروت، دار الساقبي.

- 52- وانلي، عصمت شريف (٢٠١٢). كردستان العراقية هوية وطنية (دراسة في ثورة ايلول). ت: د. سعاد محمد خضر، سليمان، مؤسسة زين
- 53- ويكرام، ويليام وادغار (٢٠٠٤). مهد البشرية، ت: جرجيس فتح الله، ط٣، أربيل، آراس للطباعة والنشر.

2. المجلات والدوريات الاكاديمية

- 54- كاظم، محمد علي (١٩٩٢). الكورد والقضية الكوردية في العراق ١٩٠٠-١٩٧٥م، مجلة الدراسات، ع١، أربيل، مركز الدراسات الكوردية.
- 55- المفتي، صباح (٢٠٠٦). موقف الحزب الديمقراطي من ثورة ١٩٥٨م، جريدة التأخي، ع٦٩٠، بغداد، دار التأخي للطباعة والنشر
- 56- بيشكجي، اسماعيل (٢٠٠٣). تأملات حول هوية الكورد وكوردستان، سردم العربي، عدد٤، سليمان، دار سردم للطباعة والنشر.
- 57- درويش، عبدالرحمن كريم و محي الدين، واحد عمر (نيسان ٢٠١٤). الدور السياسي والدبلوماسي للشيخ عبيدالله النهري في ثورة ١٨٨٠، دراسات قانونية وسياسية، السنة الثانية، ع٣، كلية القانون والعلوم السياسية، جامعة السليمانية

3. الأطاريح والرسائل الجامعية:

- 58- درويش، عبدالرحمن كريم (٢٠٠٩). الفكر السياسي للأحزاب السياسية الكردستانية في العراق، دراسة للمقاربات الفكرية السياسية، رسالة ماجستير، الفكر السياسي، كلية العلوم السياسية، جامعة بغداد.
- 59- الهسنياني، وجيه عفدو علي (٢٠٠٦) الديمقراطية وحقوق الإنسان في الفكر السياسي للأحزاب الكوردية العراقية المعاصرة، رسالة ماجستير، فكر السياسي، كلية العلوم السياسية، جامعة بغداد.
- 60- يحيى، عبد الفتاح علي (١٩٩٥). التطورات السياسية الداخلية في العراق ١٤ تموز ١٩٥٨- ٨ شباط ١٩٦٣، أطروحة دكتوراه، قسم التاريخ، كلية الآداب، جامعة الموصل.

ثانياً: المصادر باللغة الكوردية

1. پهرتووك

- 61- نه نوهر، كه يوان نازاد (٢٠٠٦). چه رده يه كه له ميژووي كورد، چ٤، سليمانى.
- 62- ئيزيدي، ميهداد (٢٠٠٧). چه رده باسيك سه بارهت به كوردانه وه، و: ئەمين شوان، سليمانى، ده زگای چاپ وپه خشی سه رده م.
- 63- بارزاني، مه سعود (٢٠٠٤). بارزانی و بزوتنه وهی رزگاریخوازی كورد (شۆرشى ئەیلوول ١٩٦١-١٩٧٥)، به رگ ٣، به شی٢، چ١، هه ولتير.
- 64- بارزانی، مه سعود (٢٠٠٤). بارزانی و بزوتنه وهی رزگاریخوازی كورد (شۆرشى ئەیلوول ١٩٦١-١٩٧٥)، به رگ ٣، به شی١، چ١، هه ولتير.
- 65- برۆنه سن، مارتين فان (١٩٩٩). ئاغا وشيخ وده و لهت، و: كوردۆ، به رگ١، چ٢، سليمانى.
- 66- به سري، مير (٢٠٠٢). ناودارانی كورد، و: عه بدولخالق علائدين، چ١، هه ولتير.
- 67- تاله بانى، جه لال (١٩٦٦). كوردابه تی- بزوتنه وهی روزگاری نه ته وابه تی گه لی كوردستانه، پ.د.ك، چ٣، ب.ش.
- 68- جاف، سه فا (٢٠٠٧). شۆرشى نيشتيماى ونه ته وهی ئەیلول وهه يبه تی ئەسه د خو شه وى، چ١، هه ولتير.
- 69- جه لال، ئيبراهيم (٢٠٠١). خوارووی كوردستان و شۆرشى ئەیلوول (١٩٦١-١٩٧٥) چ٣، سليمانى.

- 70- چەرمەگا، بەرزان حاجى عەلى ئىبراھىم (۲۰۰۸). ھزر وسياست، چ، ۱، سلیمانی.
- 71- ھەيدەھرى، مومتاز و موکریانى، د. كوردستان و شاوھيس، د. دلپىر ئىسماعیل ھەقى (۲۰۰۳). كۆنگرەھى يادەوھرى سەد سألەھى بارزانى نەمر، چ، ۱، بەشى دووھم، ھەولپىر.
- 72- رەسول، فاتح (۲۰۰۵). بىنچىنەھى مېژووى بىرۆكەھى چەپ لە كوردستان، سلیمانى، چاپخانەھى چوار چرا.
- 73- رۆژبەيانى، مەلا جەمیل (۲۰۰۵). ولاتەكەت باشتى بناسە، ھەولپىر، چ، ۲، ئاراس بۆ چاپ وپەخش.
- 74- سەنگاوى، نەجم (۲۰۰۱). خەباتى چەكدارى ورامبارى نەتەوايەھى كورد (۱۸۸۰-۱۹۹۰)، چ، ۲، سلیمانى.
- 75- شەمزىنى، عەزىز (۱۹۹۸). جولانەوھى رزگارى نىشتىمانى كوردستان، و: فەرىد ئەسەسەرد، سلیمانى، سەنتەرى لىكۆلپىنەوھى ستراىجى كوردستان.
- 76- شىخ نوورى، شىخ جەمال (۲۰۰۱). فاكتەرە دەرەكى وناوخوايەھى كانى سەرنەكەوتنى بزوتتەوھى نەتەوايەھى كورد، چ، ۱، سلیمانى
- 77- عەلى، ھەمەتال خالە (۲۰۰۷). تنوكى لە دەريايى پادەوھىيەكانى شۆرشى ئەيلوول، چ، ۱، ھەولپىر
- 78- عەلى، ئەبووبەكر (۲۰۰۹). پىرسى بىناكردنەوھى ناسيوناليزم ونەتەوھى لە كوردستاندا، چ، ۱، سلیمانى.
- 79- غەفور، عەبدولا (۲۰۰۶). ئىتتو ديموگرافىيە باشوورى كوردستان، چ، ۱، ھەولپىر، بىنكەھى تۆيژىنەوھى موکریانى.
- 80- فەرھاد پىريال، كرۆنۆلۇجىيە كوردستان، بەدرخان بۆ چاپ وپەخش، چ، ۱، ھەولپىر، ۲۰۰۷.
- 81- قادر، مەھمەد مەلا (۲۰۰۷). خەباتنامە، چ، ۲، ھەولپىر، پارتى ديموكراتى كوردستان.
- 82- كۆنگرەھى پادەوھى سەد سألەھى بارزانى نەمر (۲۰۰۳)، چاپى يەكەم، بەشى دووھم، ھەولپىر، چاپخانەوھى وزارتى پەروھەدە.
- 83- مەھىدىن، د. واحد عومەر (۲۰۰۶) دانوستانەكانى بزوتتەوھى رزگارپىخوازى نەتەوھىيە كورد وھكومەتەكانى عىراق (۱۹۶۸-۱۹۲۱)، چ، ۱، سلیمانى.
- 84- مەزھەر، كەمال (۲۰۰۱). چەند لاپەرەھىك لە مېژووى گەلە كورد، بەرگى دووھم، و: عەبدلا زەنگەنە، ھەولپىر، دەزگای چاپ وبلۆكردنەوھى موکریانى.
- 85- مۇرىس، رېئىتە (۲۰۰۱). كوردستان يان نەمان، و: ئەبو بەكر سالىح، بەرگى يەكەم، چ، ۱، سلیمانى
- 86- مىران، رەشاد (۲۰۰۰). رەوشى ئانىنى ونەتەوھىيە لە كوردستاندا، چ، ۲، ھەولپىر، كىتیبى سەنتەرى بىرايەتى.
- 87- نانەكەلى، ئارى فاروق (۲۰۱۶). دامەزراوھىكانى پارتى ديموكراتى كوردستان و شۆرشى ئەيلوول لە ئىوان سألانى (۱۹۶۱-۱۹۷۵)، ھەولپىر، سەنتەرى دىراسات و تۆيژىنەوھى پارتى.
- 88- نەبەز، جەمال (۲۰۰۱). ھەندىك لە كىشە بىنەرەتییەكانى قوتابخانەھى كوردى سۆسبالبىزم، بەرگى يەكەم، چ، ۲، ھەولپىر، بلاوكرادەكانى رۆژنامەھى میديا.
- 89- نوورى، فەرىدون (۲۰۰۷). بزافى بارزانى، ھەولپىر، ئاراس بۆ پەخش وچاپ.
- 90- ھورمز، پۇنان (۲۰۰۹). بىرەوھىيەكانم لە شۆرشى، كوردستاندا، و: ئەبووبەكر سالىح، چ، ۱، دھۆك، چاپخانەھى خانى.
- 91- ھىرش، شازىن (۲۰۰۱). رىكخراوھى ديموكراسى وپىشەيى يەكان لە چەندىن بەلگەنامەھى مېژوويەدا، چ، ۲، ھەولپىر.
- 92- ھىوا عەزىز سەعید، خۇببون- ھىوا- ژ. ك، لىكۆلپىنەوھىيەكى براوردى، مەكتەبى بىروھۇشيارى، چ، ۱، سلیمانى، ۲۰۰۶.

2. گوڤار وروژنامە وراپۆرتەكان

- 93- ئەھمەد، گوڤاران (۲۰۱۰). شۆرشى مەزنى ئەيلوول چۆن بەرپا بوو، بەشى ھەشتەم، گوڤارى پەيامى ئەيلوول، ۱۳، ھەولپىر، دەزگای ئەيلول.

- 94- ئىسماعىل، خەلىل(۱۹۹۳). دابەشېۋونى جوگرافى ۋە تەۋەبى كورد لە عىراقدا، گۇڧارى سەنتەرى لىكۆلېنەۋە ستراتىجى، ژۇ، ۲، سالى ۲، ھەولېر، سەنتەرى لىكۆلېنەۋە ستراتىجى.
- 95- جاف، سەردار(۲۰۰۶). مستەفا بارزانى ناسنامە نەتەۋە ۋە رەزمى تىكۆشان ۋە بەرخودان، بەشى يەكەم، گۇڧارى دەنگى پىنشمەرگە، ژۇ، ۹۵، ھەولېر، دەزگاي پىنشمەرگە ئەيلول
- 96- رەشىد، حاكم رەئوف(۲۰۱۰) لاپەرەبەكى شۇرشى ئەيلول لە يادەۋەرىيەكانى حاكم رەئوف رەشىد، گۇڧارى گولان، ژۇ، ۷۹۷، ھەولېر. دەزگاي گولان.
- 97- رواندوزى، رەشىد حاجى سەبرى(۲۰۱۰). مامۇستايانى شۇرشى ئەيلول ۋە مەزارى نەمران، گۇڧارى پەيامى ئەيلول، ژۇ، ۱۷، ھەولېر. دەزگاي ئەيلول.
- 98- سىدىق، عەبدولرەحمان(۲۰۱۰). بەرەۋ كۇنفراسى (۵۰) سالى شۇرشى ئەيلول لە ۱۱-۲۰۱۵، گۇڧارى گولان، ژۇ، ۷۹۷، ھەولېر، دەزگاي گولان.
- 99- شاسوار(۲۰۰۹)، شۇرشى ئەيلول بووكى شۇرشەكانە، گۇڧارى پەيامى ئەيلول، ژۇ، ۹، ھەولېر، دەزگاي ئەيلول.
- 100- عەلى، سەعدى(۲۰۰۷). چەمكى ئىنتەماي نەتەۋە ۋە خاك، گۇڧارى رىيازى نوئى، ژۇ، ۴۳، سلىمانى
- 101- عوسمان، محمود(۲۰۰۹) شۇرشى كوردستان، گۇڧارى K21، ژۇ، ۴، ھەولېر.
- 102- پروگرام ۋە پەيرەۋى ناۋخۆيى پارتى دىموكراتى كوردستان(۱۹۹۹)، دھوك چاپخانە، خەبات.
- 103- قەزاز، شەفىق(۱۹۹۹). چەمكى حزبەتە ۋە پىرسى نىشتىمانپەرۋەرى، گۇڧارى برايتە، ژۇ، ۱۳، ھەولېر، سەنتەرى برايتە.
- 104- ھەورامى، يوسف(۲۰۰۹). شۇرشى ئەيلول سەرھەلدىنى بىر ۋە بۇچونى نەتەۋە يەك، رۇژنامە خەبات، ژۇ، ۱۰۶۳، ھەولېر.
- 105- ئاغاي بەرسىرىن، مەزەفەر ئىسماعىل(۲۰۰۵). تايبەتەندىيەكانى شۇرشى ئەيلول، گۇڧارى ئەيلول، ژۇ، ۵، ھەولېر، دەزگاي ئەيلول.

3. تىزىۋنامە زانستىيەكان

- 106- عمر، سەرۋەر عبدالرحمن(۲۰۰۸). پارتى كۇمۇنىستى عىراق ۋە مەسەلە كورد(۱۹۳۴-۱۹۷۵)، تىزى دكتورا، كۆلېزى زانستە مۇڧاھەتتەيەكان، زانكۆي سلىمانى.

ھەزرى سىياسى شۇرشى ئەيلول ۱۹۶۱-۱۹۷۵

لىكۆلېنەۋە يەككى شىكارى

كورتە:

شۇرشى ئەيلول بەناۋانگىزىن شۇرشى كوردستانىيە ۋە كارىگەرترىن كارىگەرى لەسەر ژيانى سىياسى كوردستانىيە دروست كىردە، ۱۴ ماۋە ۱۴ سالدا شۇرش بەچەند قۇناغىك تىپەرى، ۋە رۇبەرۋى چەندىن نشىۋبۆتەۋە، لەراستىدا رۇبەرۋى بۇۋونەۋە يە ھەزرى ۋە جىۋىستراتىجى ئەنجامدا لە ۋە سەردەمە، لەئاستى ناۋخۆيى ۋە ئاستى ھەرىمى ۋە ئىۋدەۋلەتە، ۋە تاۋەكو ئىستاش ۋە كو بىچەبەكى سەرەكى ھەزرى بىزوتنەۋە رىزگارى خۋازى كوردستانىيە ھەژماردەكرىت، ۋە لوتكەي پەرەسەندى ھەزرى بىزوتنەۋە رىزگارى خۋازى كوردستانىيە ھاۋچەرخ كە لە سەدەي بىستەمدا دادەنرىت، شۇرش لەسەردەمىكى زۇر ئالۇزدا ھەلگىرسا، جىهان بوون بە دوۋجەمسەرى دۇ بەبەك، ھەر يەككىيان دەيانەۋىست شۇرشى

کوردستان بۆ بهرژهوهندی خۆیان رابکیشن، بهلام شۆرشى کوردستان بونیادیکی هزرى کوردستانی تایبهتی ههبوو، ههلقولای ههناوی پیکهاتووی شارستانیتهت وکهلتهوری کوردستانی، وهکو وهچهرخانیکی گرنهگ وئهزموونیکى هزرى وشۆرشگینهراهنه تایبهتی خۆی ههبوو، کهله شۆرهشکانى دیکهه جیهان جیبادکاتهوه، وتاوهکو ئیستاش ئهو تایبهتمهندییه هزریه ههراوه وچینگای بایهخپیدانی زانستی ههیه.

وشهه کلیل: هزرى رامبارى، شۆرشى ئهیلول ، کوردستان، بزافى رزگاربخوازی نیشتهمانى کوردستان، دیموکراسى

The Political thought of September Revolution 1961–1975

An analytic Studies

Abstract;

The 11th September Revolution is the most famous Kurdish revolution and the most influential on contemporary Kurdish political life, during a period of 14 years, the revolution passed through many stages and important turning points, and represented an intellectual and geostrategic challenge. At the Kurdish, regional and international levels And it still represents the main intellectual root of the liberation intellectual movement in Iraqi Kurdistan, It also represented the beginning of the intellectual development of the contemporary Kurdish liberation movement, which was launched at the beginning of the twentieth century As the revolution began in a complex period of time, ideological conflicts were at their height and the world was divided into two opposing camps, I tried to attract the Kurdistan Revolution, but the Kurdistan Revolution was characterized by a special political intellectual structure that emerged from the womb of the Kurdish civilizational and cultural formation. The revolution represented an important turning point and a pioneering intellectual and revolutionary experience, radically different from the liberation revolutions in the world, and still possessing its intellectual uniqueness worthy of study and analysis.

Key Words; Political Thought, September Revolution1961-1975, Kurdistan, Democracy, Kurdistan Periotic Freedom Movement.

معركة هندرين في المصادر الكردية والعراقية دراسة تحليلية مقارنة

أ.د. فرست مرعي

فاكولتي العلوم الإنسانية / جامعة زاخو

firsat.ismail@uoz.edu.krd

ملخص

هذا البحث يخص معركة هندرين والمعارك الأخرى التي جرت في هامشها، مثل معارك جبل زوزك ومضيق عمر آغا لأن هذه الجبال هي المفتاح الرئيسي. للدخول إلى مناطق قيادة الثورة الكردية الواقعة على طرق هاملتون الاستراتيجي بين مدينة أربيل ومنطقة حاج عمران على الحدود الإيرانية. فكانت خطة القيادة العسكرية العراقية، هي تحديد السقف الزمني بشهر واحد بغية السيطرة على مقرات قيادة الثورة الكردية في مناطق: كلاله وديلمان وحاج عمران في عدة مراحل، المرحلة الأولى تتجلى في السيطرة على جبلي هندرين وزوزك، والانطلاق منها للسيطرة على قسبة كلاله في المرحلة الثانية، واستطاع الجيش العراقي السيطرة على جبل هندرين في ٢ مايس ١٩٦٦ والسيطرة على الجزء الغربي من جبل زوزك في ٣ مايس ١٩٦٦، ولكن قيادة الثورة الكردية بزعامة الملا مصطفى البارزاني وضعت خطة محكمة استطاعت ببراعة انتزاع جبل هندرين من أيدي الجيش العراقي وتحديداً جحفل اللواء الرابع المشاة وإيقاعه في مصيدة ومن ثم تحطيمه في ١٢ مايس ١٩٦٦، فيما تمكن البيشمركة من استرجاع مضيق عمر آغا وغالبية جبل زوزك من أيدي القوات العراقية. وقد شبه الصحفي الفرنسي (رينيه موريس) ما حدث للجيش العراقي بمثابة معركة فردان في الحرب العالمية الأولى عندما خسرت الألمان أمام الفرنسيين وتحول الهجوم الألماني إلى هزيمة.

الكلمات المفتاحية : معركة، هندرين، زوزك، المصادر، الكرد، العراق

تمهيد

معركة هندرين من المعارك الفاصلة في تاريخ الحركة الكردية العراقية التي غيرت مجرى الحرب لأول مرة، وجرت أحداثها في الثاني عشر من شهر أيار عام ١٩٦٦م، فبعد أن كانت القيادة العراقية تأمل في إنهاء الحركة الكردية بتصورها عن طريق السيطرة الكلية على طريق هاملتون الاستراتيجي وقطع صلة الحركة بإيران، وضعت قيادة الأركان العراقية (خطة توكلنا على الله)، وبموجب هذه الخطة التي حدد لها شهر كامل لوصول القوات العراقية إلى منطقة حاج عمران، ابتداءً من منطقة رواندوز عن طريق السيطرة على العوارض الرئيسية فيها، وادي آكويان الواقع بين جبلي كورك وهندرين، وجبل هندرين الشاهق، وجبل زوزك، ومنها إلى مضيق زيوه وبرسين، وكرلاله - جومان، وأخيراً حاج عمران على الحدود الإيرانية نهاية طريق هاملتون الاستراتيجي، وبالتالي قطع صلة الحركة الكردية بإيران؛ ولكن الرياح لم تجري بما تشتهي السفن، فقد خسرت القوات العراقية من الفرقة الثانية وتحطم في جبل هندرين إثر هجوم البيشمركة بدعم من

مقاتلي وأنصار الحزب الشيوعي العراقي عليه بصورة صاعقة، فكانت مبادرة السيد عبد الرحمن البزاز رئيس الوزراء العراقي حول حل المسألة الكردية وطرح فكرة اللامركزية لأول مرة على بساط البحث والمناقشة، وعلى إثرها تم وقف اطلاق النار في ١٩٦٦/٦/٢٩م.

يقع جبل هندرين شرق قضاء سوران ويشرف على مركز قضاء رواندوز، ويبعد مسافة ١١٢ كم عن مدينة أربيل عاصمة إقليم كردستان العراق، ويبلغ ارتفاعه نحو ٢٥٨٤م عن مستوى سطح البحر، وتغطي الغابات الطبيعية السفح الأسفل منه ولا تذوب الثلوج في قممه حتى حلول فصل الصيف، وهو يشرف من الجهة اليمنى على طريق رواندوز - جنديان - برسرين - جومان - حاج عمران، فيما يشرف رصيفه جبل زوزك على الجهة اليسرى، ويقع خلفه جبل تئاتن، وحسن بك، وحصا روست، وهما عارضان مهمان جداً للوصول إلى منطقة عشيرة بالك حيث المقرات الرئيسية لقيادة الثورة الكردية بقيادة الزعيم الملا مصطفى البارزاني (١٩٠٣-١٩٧٩م)، في كلاله، وناو بردان، وجومان، وغيرها.

وكانت الخطة الموضوعية من قبل وزير الدفاع العراقي اللواء الركن عبد العزيز العقيلي (١٩١٩ - ١٩٨١م) [وهو ضابط من مدينة الموصل، وكان من المؤمنين باستخدام القوة العسكرية لتصفية الحركة الكردية التي كان يقودها الملا مصطفى البارزاني]، ففي ٣ شباط ١٩٦٦ أعلن بالقول: "إن الدول الشرقية والغربية تساعد العصاة من أجل تأسيس إسرائيل ثانية في شمال الوطن، تماماً كما تعاونت في عام ١٩٤٨م لدى تأسيس إسرائيل"، المعروف بعناده أصر على رأيه مدعوماً بتأييد الرئيس عبد السلام عارف". (الخرزجي، ٢٠١٤م، ص ٨٣).

وكانت خطة القيادة العراقية ترمي إلى احتلال (جبل هندرين) وجبل (زوزك) تمهيداً للتقدم من طريق (هاملتون) لاحتلال منطقة (بالك) والوصول إلى الحدود الإيرانية في منطقة (حاج عمران) ... استطاع لواء المشاة الرابع (من الفرقة الثانية للجيش العراقي) في يوم ٢ أيار ١٩٦٦ احتلال جبل هندرين (شرق بلدة رواندوز) بمساعدة الفرسان الكرد من عشيرة الزيباري. (عقراوي، ٢٠٠٧، ص ٢٠٢ - ٢٠٣).

ولا ينكر السيد البارزاني دور الحزب الشيوعي والمقاتلين العرب في معركة هندرين، بقوله: "ففي يوم ١٢ أيار (١٩٦٦م) سطرّ البيشميرگه ملحمة من أروع ملاحم الشعب الكردي في كل تاريخه. كان نموذجاً مثالياً قل نظيره لثمرة التعاون الوثيق والانسجام الكامل بين قوات الحزب الديمقراطي الكردي والشبيوعي العراقي، نموذجاً كان يجب أن تكون عليه الأخوة الصادقة بين الكرد والعرب. فقد كان هناك عدد من الضباط والمقاتلين الذين شاركوا في القتال عرباً دافعوا عن كردستان مع إخوانهم الكرد وكان لهم النصيب المشرف في تحرير المنطقة. نخصّ منهم بالذكر الراحل كمال نعمان والملازم نعمان علوان المعروف في الثورة بـ الملازم خدر. وبلغت خسائر العدو الإجمالية في الأرواح بحدود ٤٠٠ قتيل و٦٠٠ جريح. ومن الغنائم أحصينا ٤ مدافع عيار ٧٥ ملم جبلي، و٤ مدافع هاون، و١٠ مدافع هاون ٢،٣ عقدة، و٦٠٠ قطعة سلاح خفيف، و١٥ جهازاً لاسلكياً وكميات هائلة من العتاد. أدرك العدو أن احتلال كلاله وهو في خطته العامة نهاية المرحلة الأولى أمراً بعيداً المنال

وخيم نوع من اليأس على العدو وصار قصارى همه الاحتفاظ بالمواقع التي بدأ منها هجماته. اذ كانوا يخشون ان يتواصل هجوم البيشمركة على تلك المواقع نفسها. (البارزاني ٢٠٠٢م، ج٣، ص١٧٩-١٨٠).

ومن جهتها تعترف المصادر العراقية على استحياء بنتيجة هذه المعركة التي كانت وبالاً عليها، واتهم كل طرف من القيادة طرفاً آخر بعينه بالنتيجة الكارثية لهذه المعركة، وكانت نتيجتها صدور بيان رئيس الوزراء العراقي عبد الرحمن البزاز حول الاعتراف باللامركزية لكردستان العراق لأول مرة في ٢٩ حزيران عام ١٩٦٦م.

المبحث الأول: معركة هندرين في المصادر الكردية

إن المعلومات المتوفرة عن معركة هندرين في المصادر الكردية والعراقية قليلة نسبةً إلى أهمية هذه المعركة ومجمل نتائجها على مجمل الاحداث. وتختلف الرواية الكردية عن الرواية العراقية في عملية سرد تاريخ معركة هندرين، من نواحي عديدة، سواء في الهدف المتوخى من العملية، أو في عدد المقاتلين المشاركين في العملية، أو في عدد الأسلحة ونوعيتها، أو في الأطراف المشاركة فيها؛ وبالتالي نتيجة المعركة من خلال أعداد الضحايا والأسلحة والاعتدة التي تم اغتنامها.

يذكر مسعود املا مصطفى البارزاني رواية السيطرة على جبل هندرين بشكل مغاير لما ذكرته المصادر الأخرى من عراقية وإسرائيلية بقوله: "دمر اللواء الرابع (الفرقة الثانية) في هذا الهجوم وهو أفضل الألوية الجبلية في الجيش العراقي وأحسنهم تدريباً وعدة وقد عرف قائده العقيد الركن (العميد الركن) خالد حسن (١٩٢٥ - ٢٠١٠م)^(١) بأنه من أحسن ضباط الجيش العراقي. ثم علمنا أنه ترك الخدمة في الجيش وانتقل إلى جيكوسلوفاكيا ليعيش فيها". (البارزاني، ٢٠٠٢، ج٣، ص١٧٨).

ولا ينكر السيد البارزاني دور الحزب الشيوعي والمقاتلين العرب في معركة هندرين، بقوله: "ففي يوم ١٢ أيار (١٩٦٦ م) سطر البيشمركة ملحمة من أروع ملاحم الشعب الكردي في كل تاريخه. كان نموذجاً مثالياً قل نظيره لثمرة التعاون الوثيق والانسجام الكامل بين قوات الحزب الديمقراطي الكردستاني والشيوعي العراقي، نموذجاً كان يجب أن تكون عليه الأخوة الصادقة بين الكرد والعرب. فقد كان هناك عدد من الضباط والمقاتلين الذين شاركوا في القتال عرباً دافعوا عن كردستان مع

(١) خالد حسن توفيق: ولد في منطقة الأعظمية في بغداد سنة ١٩٢٥، وخريج الكلية العسكرية العراقية سنة ١٩٤٥، وخريج كلية الأركان العراقية سنة ١٩٥٧، وأكمل دورة في كلية كمبرلي للأركان في بريطانيا سنتي ١٩٥٨ و١٩٥٩، وتولى قيادة اللواء المدرع العاشر الشهير في الجيش العراقي السابق في الفترة ١٩٦٢ - ١٩٦٤، وكان ملحقاً عسكرياً بسفارة العراق في لندن في الفترة ١٩٦٤ - ١٩٦٦. كان أمر اللواء الرابع في معركة هندرين عام ١٩٦٦م، بعدها حصل على شهادة في القانون من كلية الحقوق العراقية سنة ١٩٦٨، ونال شهادة الدكتوراه في العلاقات الدولية من جامعة براغ سنة ١٩٥٧، توفي في بغداد فجر يوم الإثنين بتاريخ ٢٠١٠/٤/٥ على أثر نوبة قلبية حادة مفاجئة. موقع بيت الموصل.

إخوانهم الكُرد وكان لهم النصيب المشرف في تحرير المنطقة. نخضّ منهم بالذكر الرائد كمال نعمان والملازم نعمان علوان المعروف في الثورة بـ الملازم خدر. وبلغت خسائر العدو الإجمالية في الأرواح بحدود ٤٠٠ قتيل و٦٠٠ جريح. ومن الغنائم أحصينا ٤ مدافع عيار ٧٥ ملم جبلي، و٤ مدافع هاون، و١٠ مدافع هاون ٢،٣ عقدة، و٦٠٠ قطعة سلاح خفيف، و١٥ جهاز لاسلكي وكميات هائلة من العتاد. أدرك العدو أن احتلال گلاله وهو في خطته العامة نهاية المرحلة الأولى أمراً بعيداً المنال وخيم نوع من اليأس على العدو وصار قصارى همه الاحتفاظ بالمواقع التي بدأ منها هجماته. إذ كانوا يخشون ان يتواصل هجوم البيشمركه على تلك المواقع نفسه. بعدها بدأ وكأنهم استفاقوا من تلك الصدمة الكبرى فعاودوا محاولاتهم بشكل محدود وكان آخرها التعرض باللواء الخامس (= الفرقة الرابعة) لمواقعنا على وجه الخصوص في زوزك وگرو عمر آغا (= مضيق عمر آغا) إلا أنها باءت بالفشل أيضاً. وأصبح واضحاً لدى القيادة العامة ان قواتها عاجزة عن تحقيق أي فوزٍ في أي جبهة من الجبهات وعادت سيطرة البيشمركه الكاملة على الجبهة. (البارزاني، ج٣، ص١٧٩-١٨٠).

أما بخصوص مشاركة الإسرائيليين في المعركة، فيقول معلقاً على ذلك بالقول: "وكتب عدد من الضباط الإسرائيليين الذين وفدوا إلى مناطق الثورة عن تجاربهم فيها، ومن ذلك كتاب أصدره قبل ثلاث سنوات أو نحوها (شلومو نكديمون) تطرق فيه إلى معركة هَندرين وأخواتها من المعارك الفاصلة التي خاضها الكرد وحققوا انتصاراتهم الرائعة، تحدّث عنها وكأنها جرت بتخطيط وقيادة ضباط إسرائيليين. وهو زعم باطل وان ما ذكره هذا الشخص لم يكن إلا من وحي خيال واختلاق محض. لم يكن ثمَّ إسرائيلي واحد لا في معركة هَندرين ولا في غيرها من المعارك. ولما ذكره في هذا الصدد أشباه عديدة من الادعاءات الفارغة. هناك العدد الكبير من المقاتلين الذين خاضوا تلك المعركة وغيرها بينهم ضباط عراقيون من إخواننا العرب المنتمين إلى الحزب الشيوعي العراقي وهم يعرفون أكثر من غيرهم كيف جرت معركة هَندرين الفاصلة. ولم تسمح قيادة الثورة لا للإسرائيليين ولا لغيرهم في أي وقت من الأوقات بالتدخل في استراتيجية الثورة أو تكتيكها...". (البارزاني، ج٣، ص٣٨٠-٣٨١).

غير أن الأمر اللافت للنظر أن رواية السيد شكيب عقراوي (١٩٣٨-٢٠١٧م) عضو اللجنة المركزية للحزب الديمقراطي الكردستاني ومسؤول جهاز الباراستن في السنوات الأخيرة من ثورة أيلول، جاءت أكثر تفصيلاً ونقلاً للأحداث، لاسيما الإشارة إلى مشاركة فرسان عشيرة الزيباري في المعركة: "لقد احتشدت في منطقة (رواندوز) في ذلك الوقت فرقة من الجيش العراقي مع بضعة آلاف من الفرسان الأكراد وقاد الفرسان الزيباريون (من عشيرة الزيبار) الهجوم على جبل هَندرين. وكانت الخطة الموضوعية من قبل وزارة الدفاع في بغداد ترمي إلى احتلال (جبل هَندرين) وجبل (زوزك) تمهيداً للتقدم من طريق (هاملتون) لاحتلال منطقة (بالك) والوصول إلى الحدود الإيرانية في منطقة (حاج عمران) ... استطاع لواء المشاة الرابع

(من الفرقة الثانية للجيش العراقي) في يوم ٢ مايو/ أيار ١٩٦٦ احتلال جبل هندرين (شرق بلدة رواندوز) بمساعدة الأكراد من عشيرة زيبار". (عقراوي، ٢٠٠٧، ص ٢٠٢-٢٠٣).

وبشأن القوة التي كانت مكلفة بالدفاع عن جبل هندرين" كانت قوة من مقاتلي الحزب الشيوعي العراقي المنضمين إلى الثورة الكردية هي المسؤولة عن الدفاع عن الجبل وكان يقودها المناضل فاخر بن محمد آغا ميركسوري، وكان المذكور هو أحد أبناء محمد آغا ميركسوري من رؤساء عشيرة (شيران) البارزانية ومن أقرباء الزعيم الكردي مصطفى البارزاني. كان فاخر بن محمد آغا ميركسوري قد اشتهر في ذلك الوقت بالبطولة والإقدام وبرز اسمه في المعارك الشديدة التي حدثت مع الجيش العراقي في الأعوام ١٩٦٣ و١٩٦٥ و١٩٦٦. وفي اليوم الرابع من شهر أيار ١٩٦٦ حضر البارزاني إلى قرية (برسرين) وكان فيها الجسر المعروف (جسر حافيز) بمنطقة (بالك) وكانت ترابط في تلك القرية القيادة العسكرية للحزب الشيوعي العراقي بداخل الثورة الكردية التي كان يقودها الرائد كمال نعمان. ولقد سأل البارزاني من القيادة العسكرية للمنطقة عن سبب تمكن الفرسان الزيباريون من احتلال جبل (هندرين) وأصدر أوامره بإعادة السيطرة على الجبل من جديد". (عقراوي، ص ٢٠٣).

وبشأن الإجراءات التي اتخذتها القيادة العسكرية للحزب الشيوعي العراقي لاستعادة جبل هندرين، يقول شكيب عقراوي: "كان الملازم نعمان علوان قد برز اسمه في ذلك الوقت ضمن قادة الحزب الشيوعي العراقي العسكريين، وقد سبق وأن كان ضابطاً في الجيش العراقي وكان جسوراً ومقدماً وخبيراً في أمور المدفعية. كانت بإمرة الملازم نعمان مدافع الهاون التي كانت تعود إلى قوة (بالك). وقد باشر رجال المدفعية بإشراف الملازم نعمان علوان بقصف مقر اللواء الرابع للجيش العراقي في جبل (هندرين) لعدة ساعات. وكان القصف مركزاً ودقيقاً ومؤثراً. وكان منتسبو اللواء الرابع للجيش العراقي يقيمون في خيم مؤقتة ويحاولون بناء رباياهم ويضعون استحكاماتهم ويحاولون تثبيت مواقعهم بعد احتلالهم للجبل. وكان الفرسان الزيباريون قد انسحبوا من الجبل بعد احتلاله في يوم ٢ أيار ١٩٦٦. (عقراوي، ص ٢٠٤).

بعدها يشير السيد عقراوي إلى الهجوم العام الصاعق الذي قام به البيشمركة لإخراج الجيش العراقي من جبل هندرين وتلقينه درساً قاسياً حتى لا يفكر في المستقبل بشن مثل هذه الهجمات: "بدأ هجوم الثوار الأكراد على الجبل في ١٢ أيار ١٩٦٦. وقد ارتبك اللواء الرابع من الجيش العراقي ووقع في مأزق بعد قصفه من قبل المدافع الكردية لعدة ساعات. وقاد المناضل فاخر ابن محمد آغا ميركسوري الهجوم على الجبل على رأس قوة لا تزيد عددها عن مائة مسلح من الثوار الأكراد كان معظمهم من أعضاء ومؤيدي الحزب الشيوعي العراقي". (عقراوي، ص ٢٠٣-٢٠٤).

وبشأن نتيجة المعركة فقد أرجعها شكيب عقراوي لأسباب عديدة، من أبرزها: "الخبرة الفنية والعسكرية الموجودة لدى الملازم نعمان علوان، ودقة قصف المدافع الكردية لوحدها ومواقع ربايا لواء المشاة الرابع... ونجاح عامل المباغتة في الهجوم حيث أن أمر اللواء وضباطه لم يكونوا يثقون بقدرة الثوار الأكراد في القيام بهذا الهجوم المفاجئ، وكان منتسبو اللواء منشغلين ببناء استحكاماتهم وإنشاء وبناء

رباياهم، وكانوا يقيمون في خيم مؤقتة... والخبرة والبسالة التي أبدتها المناضل فاخر ميركسوري في قيادته لهذا الهجوم واستطاعته فرض الطوق على معسكر اللواء. وقد اشتهر بعد ذلك المناضل فاخر ميركسوري كقائد تكتيكي واستطاع انجاز بطولات أخرى في عام ١٩٦٩... كان موجود اللواء الرابع قبل المعركة يقل عن ألفي مسلح. وقد تكبد اللواء ما يقارب ألف إصابة بين قتيل وجريح، لذلك قرر قائد الفرقة الثانية للجيش العراقي سحب بقايا اللواء إلى كركوك لإعادة تنظيمه وتدريبه". (عقراوي، ٢٠٤ - ٢٠٥).

أما بشأن جبل زوزك فيذكر بأن الهجوم عليه لاستعادته من اللواء الثالث للجيش العراقي قد فشل، أما في جبل (زوزك) في منطقة (رواندوز) فقد شن اللواء الثالث من الفرقة الثانية وبمساعدة الفرسان الاكراد هجوماً شديداً لاحتلاله في يوم ٣ مايو/ أيار ١٩٦٦ واستطاع الجيش العراقي احتلال قسم من هذا الجبل. وقد أصدر الزعيم الكردي مصطفى البارزاني أمره بإعادة السيطرة على القسم الذي احتله من هذا الجبل. وشن الثوار الاكراد في ١٧ أيار ١٩٦٦ هجوماً على مواقع الجيش العراقي في جبل (زوزك) ولكن المحاولة فشلت حيث كان الجيش العراقي قد استطاع وضع تحصيناته من الربايا وحقول الألغام". (عقراوي، ص ٢٠٥).

وعلى أية حال فإن رواية السيد شكيب عقراوي تختلف إلى حد ما عن رواية السيد البارزاني بشأن قيادة فاخر بن محمد آغا ميركه سوري للهجوم على اللواء الرابع واستعادة جبل هندرين، التي أشار إليها السيد مسعود البارزاني بالقول: "في يوم ١١ أيار اجتمع البارزاني بالرؤساء والقادة في الجبهة لدراسة الموقف، بدأ الجميع مستبشرين واثقين بالنصر وكانت ساعة الصفر الرابعة من بعد ظهر اليوم التالي على أن يتولى قيادة الهجوم: كمال نعمان وملازم خدر وفاخر ميركه سوري وعزت سليمان بك". (البارزاني ج ٣، ص ١٧٧)، بينما ذكر السيد شكيب عقراوي السيد فاخر ميركه سوري عدة مرات وأثنى عليه كثيراً باعتباره قائد الهجوم على حد تعبيره، وتختلف الروايتان بشأن الهجوم على جبل زوزك لاستعادته، إذ يعترف السيد شكيب عقراوي بفشل الثوار الكورد في استعادة الجبل من اللواء الثالث للجيش العراقي، بينما تطرق إليها السيد مسعود البارزاني بشكل آخر: "... أنه بسبب حجم الخسائر الكبيرة التي مني بها البيشمركة اضطروا إلى إخلاء (زوزك) وفي هذه اللحظات بالذات وصلت قوات (مام وسو) وانضمت إلى المدافعين وشنّت هجوماً مقابلاً تمكنت به من استعادة الجبل بأسره وطرد العدو منه". (البارزاني، ص ١٧٦). بينما يقول شكيب عقراوي في مكان آخر دعماً لوجهة نظره: "بعد معركة هندرين الشهيرة بأيام حاول البارزاني شن هجوم لاستعادة المواقع التي كانت قد سيطرت عليها قوات اللواء الثالث (من الفرقة الثانية) في قسم من جبل (زوزك) قبل أسبوعين من ذلك الوقت. ولكن الهجوم فشل واستحال على الثوار الأكراد إعادة السيطرة على الجزء الذي احتله الجيش العراقي من جبل (زوزك)". (عقراوي، ص ٢٠٩). بينما تتوافق الروايتان بشأن الخسائر الملقحة بالجيش العراقي في معركة هندرين التي تتناسب مع حجم اللواء في الجيش العراقي، التي كانت أقل بكثير مما ذكرتها المصادر الإسرائيلية المشهورة بمبالغتها، ونقلت عنها بعض مصادر الحزب الشيوعي العراقي من الكتب أو مواقع الانترنت دون ترويض أو تمحيص.

ولا بد من الإشارة إلى أن الكثير من المعلومات المتعلقة بالمعارك التي دارت رحاها في العديد من جبهات القتال قد لفها النسيان وذهبت مع أصحابها، إلا أن بعض قادة البشمركة دونوها في مذكراتهم، وأشاروا فيها إلى الاستحضارات التي جرت بشأن معارك زوزك وهندرين لاسترداد الجبلين من الجيش العراقي لأهميتها فيما بعدها؛ لأنها كانت بيضة القبان في مجريات الصراع.

فيذكر السيد فارس حسن محمد الكورماركي الدوسي (١٩٣١-٢٠٠٣م) وكان آمر إحدى أهم بتاليونات هيز دهوك، وتم نقل قوته (= بمثابة قوة خاصة) لأهميتها إلى منطقة سوران لاحتياج قيادة الحركة إلى هذه القوة المرتبة في صد الهجمات المتكررة للجيش العراقي في مناطق سنكسر في رانية، وفي منطقة بنجوين، إذ يقول في مذكراته بهذا الصدد: "في نيسان ١٩٦٦ وردت تقارير إلى قيادة الثورة عن تجهز الجيش العراقي للانقضاض على حوض رواندوز، فاضطر البارزاني إلى سحبنا من بنجوين، مما ألغى خطتنا في تحرير ربيثة جويندير الاستراتيجية وربايا أخرى. كان حوض رواندوز يشكل قاعدة استراتيجية للثورة ووقوعها في يد الجيش يعني فصل رواندوز عن بهدينان. ولذا حشد البارزاني خيرة كفاءات البشمركة للحيلولة دون سقوطها". (كورماركي، ٢٠٠٢م، ص ٩٨).

بعدها يشير السيد كورماركي إلى كيفية تحركهم من منطقة بنجوين إلى منطقة بالك عبر الحدود الإيرانية برفقة الملا مصطفى البارزاني وعزيز عقراوي، ووصولهم إلى منطقة حاج عمران ومنها إلى منطقة بالك حيث مقرات الحركة الكردية في ظروف مناخية صعبة حيث كان الثلج يغطي المنطقة. وكانت القوة التي يقودها تضم (٣٠٠) ببشمركة مرتبطة ادارياً بمقر البارزاني. (كورماركي، ص ٩٨ - ٩٩).

وكان السيد فارس كورماركي قد أخبر السيد ادريس البارزاني بأن معركة جبل زوزك ستطول وأن عليه تجهيز قوة احتياطية تحل محل قوة فارس عند الضرورة، كما قام بالتنسيق مع معاونه السيد عبد الخالق اسبنداري للتهيؤ لمعركة هندرين قبل عشرة أيام من وقوعها؛ لأن قوة فارس كانت الوحيدة المتمركزة في جبل زوزك مقابل قصبة ديانا، بالإضافة إلى قوة صغيرة أخرى مكونة من نحو (٣٠) ببشمركة بقيادة (حسن خال همزة)، وبدأنا فعلاً بحفر الخنادق وتغطيتها بالحشائش للتمويه، وتم توزيع البشمركة كل ثلاثة أو أربعة في خندق. (كورماركي، ص ٩٩).

وفي الأول من أيار بدأ هجوم الجيش العراقي على جبل زوزك بوابل من قذائف المدفعية والقنابل الفسفورية وغيرها من الأسلحة الثقيلة والمتوسطة، ولم يستطع الجيش التقدم، واستشهد عدد من البشمركة من قوة فارس كورماركي، منهم (أحمد حجي محي لينافاي دوسي) وكان برتبة آمر سرية، وحسن ملا سليم، وصالح نبي كانيكي، وأحمد قاسم زيوكي. واستمر الهجوم بضراوة لمدة عشرة أيام متواصلة، ولم يستطع الجيش احراز أي تقدم يذكر، بعدها تم تبديل قوة فارس بقوة أخرى مكونة من (٢٠٠) ببشمركة بقيادة عثمان من منطقة كرمان. ويضيف السيد كورماركي: "وأثناء الانسحاب غمرنا حزن عميق، لم يكن معنا أربعة من رفاقنا البشمركة، أربعة قاسمونا سنين النضال، وفي زوزك قاسمونا الخندق، الدفاع، الهجوم، والامل في الانتصار النهائي، لم يكن معنا: أحمد حجي محي، حسن ملا سليم، صالح نبي

كانيكي، وأحمد قاسم زيوي، عبروا بوابة الموت من أجل الكورد وكوردستان، حرصنا أثناء الرجوع بالاهتمام الفائق بالبيشمركة الجرحى الأربعين، وبسرعة متناهية نقلناهم إلى مقر الثورة في ناو بردان وكلاله". (كورماري، ص ١٠١).

ويضيف السيد كورماري، بأنه التقى مع الزعيم الكردي ملا مصطفى البارزاني أثناء ذهابه لتفقد الجرحى وركب مع سيادة البارزاني في عجلته الخاصة إلى مفرق طريق كلاله، وأثناء تفقده الجرحى " زف أحدهم اندحار الجيش وتحرير هندرين، كان الفرع طاغياً، شعر الجرحى بأنهم لم يريقوا دمائهم بالمجان". (كورماري، ص ١٠٣).

واستطرد كورماري في نهاية حديثه بالقول: "ودعت رفاقي الجرحى في كه لاله وأنا في أحسن حالاتي، أسرعت في اللحاق بالبارزاني. في طريق كه لاله نزلنا، وصعد البارزاني المركبة ثم صعدت وراءه، وفي الطريق وردته برقية الانتصار في هندرين، فأعقب: ((لو علم الشيخ عبد الله زيتوني بالانتصار لمات من الهم))، قلت: ((سيدي إذا كان خائناً لما لا تعدمه؟ قال: لا ... لن أعدمه لأن الناس ستتهم البارزاني بقتل الشيوخ)). تفقد البارزاني الجرحى في ناو بردان، وأعطى لكل جريح ثلاثين ديناراً. وأثناء ذهابنا إلى ناو بردان، قال: هذه الضربات القاصمة ستزعم الحكومة على إرسال زيد عثمان". (كورماري، ص ١٠٤).

ويؤكد السيد إدريس البارزاني في رسالته إلى أخيه مسعود البارزاني المعنونة في ١٩٦٦/٨/٥ المعلومات التي أوردتها السيد فارس كورماري في مذكراته: "أما في زوزك فقد سلحنا (٢٥) شخصاً وأرسلناهم إلى زوزك منذ ليلة أمس ويظهر أن الخطوة ناجحة بعون الله، واضطر العدو إلى الانسحاب من طول الخط الممتد من كرو عمر آغا حتى زوزك ما عدا هجمات قوية لسحب الجثث المتروكة في ساحة المعركة منذ أيام، وفي كل مرة يسحب العدو بعض الجثث ويضع جثث جديدة مكانهم. والحقيقة يا أخي جماعة فارس (= كورماري) صمدوا بفضل الله كالأبطال فعلاً، وساعدهم الله على النجاح التام على جميع هجمات العدو لحد الآن. وتعتبر جميع الهجمات التي شنت حتى هَندرين فاشلة وبكل معنى الكلمة وحال الجماعة الآن أحسن بسبب الهدوء، الذي يسود المكان منذ يومين تقريباً...". (البارزاني، ص ٥٤٢).

فيما يذكر السيد عصمت دينو بنستاني السندي أحد قادة البيشمركة القدامى المشاركين في ثورة أيلول وتحديداً معركة هندرين في مذكراته: "ما علمت القيادة الكوردية، بأن القوات العسكرية العراقية انتهت للقيام بهجوم على جبل هندرين. وقوات البيشمركة اتخذت استعداداتها الكاملة لاحتواء الهجوم وكانت تنتظر الأوامر. وفي اليوم التالي حضر ادريس البارزاني عندنا إلى قرية (ره ش ديري) وقال لنا بأن القائد البارزاني أمر بضرورة التوجه إلى جبهة هندرين عند (عزت بك ده ركلي) و (فاخر محمد آغا ميركه سوري) وستكونون تحت أوامرهما، وقال له عصمت: يوجد عدد من المزوريين... يرغبون المشاركة في الجبهة، وما هو رأيكم؟ فأجابته: (الشهيد ادريس البارزاني) لا مانع لدي من مشاركتهم بالجبهة وسوف أرسل لكم السلاح صباح غد مع جماعتكم". (عصمت دينو، ٢٠١٤م، ص ٥١).

وحول مجريات المعركة يقول السيد دينو: " توجه عصمت إلى جبهة القتال ومن بين الذين كانوا معه (عمر صالح ولزكين حازم والمرحوم ويسى مزوري وشعبان مزوري وسمو مزيري وعبد الله علي... وأسفرت المعركة عن انتصار البيشمركة التي تمكنت من الحاق هزيمة ساحقة بقوات العدو... وغنم البيشمركة كميات كبيرة من مختلف الأسلحة والاعتدة وأسر العديد من أفرادها. ومن بين الأسماء المشهورة في القتال (فاخر محمد آغا ميركه سوري) إذ كان مسؤولاً عن جبهة هندرين من بدايتها وحتى نهايتها، وكذلك عزت بك سليمان ده ركلي وأيضاً كان مسؤولاً عن الجبهة أيضاً كما أسلفنا. وله الحق بأن نقول إنه كان البطل والمناضل الشجاع". (عصمت دينو، ص ٥٢).

ويعلق السيد إدريس البارزاني في رسالته إلى أخيه مسعود البارزاني في ١٩٦٦/٥/٧ حول دور السيد عصمت دينو في معركة زوزك وهندرين بقوله: " كان الوضع في زوزك هادئاً، ولكن سمعت في ظهر هذا اليوم أصوات إطلاق النار بشدة حوالي ساعة ونصف، وإن فارس (= كورماركي) أخرجني إلى درجة كبيرة وقال بأنهم سينسحبون في الساعة الرابعة بعد منتصف ليلة أمس. ولأن لم يتفق مع جماعة عصمت دينو المجردين من السلاح سابقاً، ولكن شاء المولى ألا يترك الجبهة. فحضر عندي فارس وطلب مني قوات كبيرة أو الانسحاب، وكلاهما مصيبة. وعلى كل حال أرسلت في طلب جماعة يونس بيريزي، ومن المقرر أن نزودهم ببعض السلاح القديم الموجود عند فارس والمصلح من قبل وستا محمد أخيراً، إضافة إلى بعض البندقيات المستولى عليها من قبل جماعة فارس، والتي وضعها الجرحى والمرضى. وأدري كيف سيحكم الله...". (البارزاني، ص ٥٤٦).

وبشأن تسليم جماعة عصمت دينو ومشاركتهم في معركة هندرين يقول السيد إدريس البارزاني في رسالته إلى السيد مسعود البارزاني في ١٩٦٦/٥/٧: " أما في هندرين فكان الهدوء يسود المكان... وقد صعد العدو كثيراً بالنسبة إلى هندرين، ولكنهم يقولون بأنه في حالة تجمع قواتهم الموجودة في الأسفل، فسوف يستولون على هندرين إن شاء الله. وبعد استراحة بسيطة لجماعتهم، وقد طلبوا مني إرسال قوات إلى أشكفتي شهيدان لتتحرك قواتهم إليهم، وإذا جاءنا السلاح وبكمية محترمة، فرمما يمكن تسليم قسم من جماعة عصمت دينو (= السندي) ونلبي طلباتهم". (البارزاني، ص ٥٤٦ - ٥٤٧).

ومن جانبه يذكر محمود عثمان عضو المكتب السياسي للحزب الديمقراطي الكردستاني المطلع على الأحداث رواية مقتضبة تتناسب ورواية البارزاني والعقراوي، حول عدم مشاركة الإسرائيليين في هذه المعركة، ونفي ذلك بشدة، إذ قال "الإسرائيليون كانوا في حاج عمران على بعد ٦٠ كم من أرض المعركة". (عثمان، مجلة الوسط، العدد ٢٩٨، في ١٣/١٠/١٩٩٧م).

ويضيف الدكتور محمود عثمان بأن الإسرائيليين قد زدوا الثوار الكرد بالأسلحة مع إعطائهم بعض الارشادات والتوجيهات قائلاً: " نعم لقد زدنا الضباط الاسرائيليون بالأسلحة، وأعطانا الضابط الاسرائيلي تسوري ساجي بعض النصائح والارشادات هنا وهناك، ولكن القيادة كانت بيد الاكرد وألحقنا الهزيمة بالجيش العراقي". (عثمان، ٢٩٨، في ١٣/١٠/١٩٩٧م).

المبحث الثاني: معركة هندرين في المصادر العراقية

أما رواية معركة هندرين من الجانب الحكومي فقد وردت في مذكرات الفريق الاول الركن نزار فيصل عبد الكريم الخزرجي^(١) رئيس أركان الجيش العراقي (١٩٨٧-١٩٩٠م)، عندما كان ضابطاً برتبة نقيب مرافقاً لعمه اللواء الركن إبراهيم فيصل الأنصاري (١٩٢٠ - ٢٠١٠م)^(٢) قائد الفرقة الثانية الجبلية للجيش العراقي. بينما لم يتطرق الفريق الأول الركن إبراهيم فيصل الأنصاري إلى هذه المعركة في مذكراته تحت عنوان (أيام لا تنسى)، ولكن يبدو أن الذي حقق مذكراته وراجعها: اللواء الركن علاء الدين حسين مكي خماس، يقول بهذا الصدد: " لأهمية هذه الفقرة، ونظراً لأن صاحب المذكرات لم يتطرق إليها، ارتأيت أن أضيفها إلى هذا الفصل؛ لأنها تبين كيف أن الأنصاري (= إبراهيم فيصل) كان فعلاً هو القائد الأبرز في الجيش آنذاك، وقد اعتمدت على المعلومات الموثقة التي أوردها الفريق أول الركن نزار الخزرجي في كتابه (مذكرات مقاتل) وهو ابن أخيه ومرافقه آنذاك، وزودت هذه الفقرة بالتصوير الجوية الماثلة والخرائط". (الأنصاري، ١٤٤٠هـ - ٢٠١٩، ص٣١٥، هامش ١).

فيما أشار العقيد (= الفريق) سعيد حمو^(٣) أمر جحفل اللواء الخامس التابع لفرقة المشاة الرابعة من الجيش العراقي في مذكراته تحت عنوان (مذكرات أمر لواء مشاة) إلى معركة جبل هندرين بصورة

(١) نزار عبد الكريم الخزرجي: ولد في محلة النبي شيت في مدينة الموصل في شمال العراق في ١١/١٧/١٩٣٨ ك. تخرج في الكلية العسكرية ضابط درع عام ١٩٥٨. في عام ١٩٦٠ تطوع في القوات الخاصة وعمل بمنصب أمر فصيل سرية لغاية عام ١٩٦٤، ثم نقل إلى منصب مرافق قائد الفرقة الثانية لغاية عام ١٩٦٦. التحق بكلية الأركان وتخرج فيها عام ١٩٦٨. عين بمنصب معاون أمر فوج مظلي، ثم نقل إلى منصب معاون ملحق عسكري في موسكو عام ١٩٦٨. في العام ١٩٧١ نقل إلى منصب أمر فوج مظلي وشارك في حرب ١٩٧٣ على جبهة الجولان، بعدها نقل إلى منصب ملحق عسكري في الهند في عام ١٩٧٤ واستمر فيها لغاية ١٩٧٧. في عام ١٩٧٧ نقل إلى منصب أمر لواء المشاة الخامس، ثم قائدا للفرقة السابعة وشارك في حرب الشمال من الحرب العراقية - الإيرانية. وفي عام ١٩٨٣ نقل إلى منصب أمين سر عام وزارة الدفاع، ثم قائداً للفيلق الأول، بعدها في العام ١٩٨٦ تم نقله إلى منصب معاون رئيس أركان الجيش للعمليات، ثم قائداً للفيلق الأول مرة أخرى. ثم نقل إلى منصب رئيس أركان الجيش في العام ١٩٨٧ ولغاية ١٩٩٠، وفي السنة نفسه نقل إلى منصب مستشار في رئاسة الجمهورية. نزار الخزرجي، الحرب العراقية - الإيرانية ١٩٨٠ - ١٩٨٨ مذكرات مقاتل، الدوحة، المركز العربي للأبحاث ودراسة السياسات، ٢٠١٤، ص١٤ - ٢٠.

(٢) إبراهيم فيصل الأنصاري: ولد في مدينة الموصل عام ١٩٢٠م لأسرة عربية تنتمي إلى عشيرة الخزرج الانصارية، تخرج من الكلية العسكرية العراقية عام ١٩٤١م. قائد عسكري عراقي كبير ينتمي لكتلة الموصل العسكرية، شغل عدة مناصب عسكرية منها قائد الفرقة الثانية في كركوك من ١٩٦٣ لغاية ١٩٦٦ م ، بعده تم تعيينه رئيساً لأركان الجيش العراقي في عام ١٩٦٧م برتبة لواء ركن، شارك في حرب كردستان العراق ١٩٦١ - ١٩٧٠ وحرب كردستان العراق ١٩٧٤ - ١٩٧٥. ربطته علاقات صداقة قوية مع العديد من ضباط الجيش العراقي أمثال اللواء خليل جاسم وعبد الجبار شنشل واللواء الركن سعدون حسين الذي اتهم بتدبير محاولة انقلابية مع إبراهيم الأنصاري ورشيد مصلح بعد انقلاب ١٧ تموز ١٩٦٨ وهو عم الفريق الأول الركن نزار الخزرجي رئيس أركان الجيش العراقي السابق ١٩٨٧ - ١٩٩٠م ، توفي الانصاري سنة ٢٠١٠. (٣) سعيد حمو: ولد في مدينة تلعفر عام ١٩١٩م، تخرج من الكلية العسكرية الملكية العراقية الدورة ١٩، شغل العديد من المناصب منها: أمر الفوج الجبلي الثاني في الموصل. أمر اللواء الجبلي الخامس في الموصل تحت قيادة كل من يونس عطار باشي واللواء خليل جاسم الدباغ في منتصف الستينات. قائدا لفرقة الجبلية الرابعة في الموصل. قائد الفرقة الثانية في كركوك. قائد الفيلق الأول في كركوك. قائد المنطقة الشمالية. معاون رئيس أركان الجيش. المفتش العام للقوات المسلحة

مختصرة جداً في معرض إشارته إلى معارك جبل زوزك، إذ كان جحفل اللواء الخامس مكلّفاً بالسيطرة على جبل زوزك، إذ يقول بهذا الصدد: "لقد زرت مقر قيادة الفرقة (الرابعة) في بافستيان يوم ١٩٦٦/٥/٧ بعد وصولنا المنطقة مباشرة فوجدت الموقف كما يلي: كانت خطة فق (= الفرقة) هي التقدم على طريق رواندوز - ريات لتطهير هذا المحور من العصاة ووضع كل من ل (= لواء)؟ ول (= لواء) بإمرتها". (سعيد حمو، ١٩٧٧م، ٢٣١).

ويستطرد الفريق سعيد حمو بالقول حول التحضيرات التي جرت للسيطرة على جبلي هندرين وزوزك "قررت الفرقة المذكورة احتلال الأهداف التالية بالقطعات المبيّنة إزائها للتقدم على المحور المذكور. جحفل ل؟ يحتل منطقة بني كأول (١٦٥١) وأكويان (١٦٤٩). جحفل ل؟ يحتل جبل زوزك (٢١٦٠) والراقم ٧٩٤٦ (٢٢٦٣) والراقم ٥١١٠ (١٨٦٥) جحفل ل؟ يحتل جبل هندرين (٢٣٤٩). (سعيد حمو، ١٩٧٧م، ص ٢٣٢). وحول تخصيص الفرسان (= المرتفعة الكورد) مع الألوية الثلاثة المشاركة في الهجوم" خصص فرسان أسعد الهركي والحاج محمد لولان وكريم خان البالغ عددهم حوالي ١٠٠٠ فارس للتعاون مع جحفل ل؟ (اللواء الأول). وخصص فرسان محي الهركي ولطيف الزبياري البالغ عددهم حوالي ١٠٠٠ فارس للتعاون مع جحفل ل؟ (= اللواء الرابع). خصص عدد من الفرسان للتعاون مع جحفل ل؟ (= اللواء الثالث)". (سعيد حمو، ص ٢٣٢).

أما نتيجة هذه الهجمات وما أسفرت عنها فيقول في مذكراته: "وتمكن جحفل ل؟ (ناقصاً فوج) من الوصول في ذلك اليوم والأيام التالية إلى الشق الأول ١٨٨٦١٦ (داخل) من جبل زوزك غير أنه كان يسيطر على القسم الغربي المواجه لمنطقة ديانا من هذه المنطقة فقط، أما القسم الشرقي منها فكان غير مسيطر عليه وجوبه اللواء بمقاومة شديدة واشترك بمعارك عنيفة. أما جحفل ل؟ والفرسان الذين معه فوصلوا إلى قمة هندرين ولم يحتلوا الراقم (٨٦٣٠) وهو أعلى قمة في هندرين وقد صادفتهم مقاومة بسيطة. بعد اطلاعي على الموقف أعلاه استلمت الواجب وهو احتلال جبل زوزك". (سعيد حمو، ص ٢٣٢).

وعلى أية حال فإن الفريق لا يذكر أسماء اللوية المشاركة في الهجوم لأسباب أمنية، ولكن يستشف من المعلومات الدقيقة التي يذكرها السيد مسعود البارزاني في كتابه (البارزاني والحركة التحررية الكردية)، أن اللواء الأول هاجم منطقة بنه كاويل ووادي أكويان الواقعة بين جبلي كورك وهندرين، لدعم اللواء الرابع الذي هجم على جبل هندرين، وأن اللواء الثالث هاجم جبل زوزك، بمساندة اللواء الرابع عشر طبعاً بدعم من الجاش من القبائل المختلفة. (البارزاني، ٢٠٠٢م، ج ٣، ص ١٧٥).

في قيادة الفرقة الثانية في كركوك زارنا اللواء الركن عبد العزيز العقيلي^(١) وزير الدفاع، مع عدد من ضباط الأركان العامة. وعقد فور وصوله اجتماعاً بقائد الفرقة اللواء الأنصاري في غرفته في مقر القيادة،

العراقية. مستشار القائد العام للقوات المسلحة العراقية. توفي في بغداد العراق بتاريخ ٠٤ - ٠٣ - ٢٠٠٠م على أثر مرض عضال. مجلة الكاردينيا، ٢٦ تشرين الثاني ٢٠١٩. <https://www.algardenia.com>

(١) عبد العزيز العقيلي: ولد ١٩١٩م في مدينة الموصل، وبعد إكماله لدراسته الأولية والثانوية في الموصل دخل الكلية العسكرية بتاريخ الأول من كانون الثاني ١٩٣٧، وتخرج منها في عام ١٩٣٨م، وبعد تخرجه انتمى إلى صف المدفعية،

وفيها بين الاستراتيجية التي سيعمل عليها للمرحلة المقبلة في مقاتلة مسلحي البرزاني، والتي ستجبر الزعيم الكردي على التخلي عن الخيار المسلح في خلافه مع السلطة، وذلك بتحويل الجهد الرئيس للعمليات من جبهة الفرقة الثانية - السليمانية إلى جبهة الفرقة الرابعة - أربيل، على أن تعزز بألوية ووحدات من قطعات الفرقة الثانية. والغاية من ذلك هو عزل مسلحي الملا مصطفى البرزاني عن الدعم الإيراني، وذلك بالسيطرة على المحور الرئيس الذي يربطهم بإيران أي راوندوز - برسرين - حاج عمران. وقال على القطعات أن تبدأ فوراً في سهل راوندوز، وتشرع بالعمليات بعد عطلة العيد المقبلة، بعد أكثر من شهر، وأن اللواء الركن زكي حسين حلمي، قائد الفرقة الأولى، سيقود العملية". (الخرجي، ٢٠١٤م، ص ٨٣).

ويبدو أن النظرة الاستراتيجية للواء الركن إبراهيم فيصل الأنصاري تختلف إلى حد كبير عن الفكرة السائدة لدى وزارة الدفاع ورئاسة أركان الجيش العراقي: "كانت النظرة الاستراتيجية للواء الأنصاري مختلفة تماماً، إذ قال: إن هذه العملية وأي عملية مشابهة أخرى لن تحقق الغاية التي استهدفها السيد وزير الدفاع، وأوضح أن العمليات المسلحة الحالية تختلف عن تلك التي شارك فيها الوزير في منتصف الأربعينيات. آنذاك كانت حركات عشائر متمردة ومحددة في مناطق نفوذ الملا البرزاني والعشائر المؤيدة له، وكان وصول الأرتال العسكرية إلى مناطق تواجد ونفوذ تلك العشائر كافياً لإخمادها، أما الآن فالوضع مختلف تماماً! إذ تحول قتال المسلحين الأكراد إلى عمليات أنصار وحرب عصابات مشابهة لتلك التي حدثت في يوغسلافيا والاتحاد السوفياتي، وتدرّب عليها البرزاني ومن معه في أثناء لجوئهم إلى الاتحاد السوفياتي، فالقتال الآن ليست له جبهة محددة وواضحة بل يجري تقريباً في كل مكان من المنطقة الكردية في الشمال. ففيما نحن نقاتل المتمردين في المناطق الحدودية لمنع تعاونهم مع إيران أو تركيا، هناك قتال

وحاز على منصب قائد الفرقة الأولى في نهاية عقد الخمسينيات من القرن العشرين، وكان قد ساهم في حركة برزان الثانية خلال شهر أيلول من عام ١٩٤٥م، وكان بمنصب ضابط ركن حركات للقوة التي كان يقودها آنذاك اللواء مصطفى راغب، وعمل العقيلي في الحرس الملكي، وكان برتبة مقدم، وفي عام ١٩٤٦م دخل كلية الحقوق وتخرج منها عام ١٩٥٠م. وينتمي عبد العزيز العقيلي إلى كتلة الموصل العسكرية، ثم شغل منصب وزير الدفاع في العراق لمدة ستة أشهر للفترة من ٢١ أيلول ١٩٦٥ ولغاية ١٨ نيسان ١٩٦٦ في حكومة عبد الرحمن البزاز، وهو عضو مجلس السيادة الذي انتخب الرئيس عبد الرحمن عارف (بعد مصرع أخيه عبد السلام عارف في حادث سقوط الطائرة)، وحاز على صوت واحد أثناء عملية الانتخاب. كان العقيلي يعارض الوحدة العربية، ويشدد على استقلال العراق في الشؤون الداخلية والخارجية، وكان الأهم من ذلك كله هو موقف عبد العزيز العقيلي من المشكلة الكردية. ورفض العقيلي العمل كسفير في وزارة الخارجية انقلاب ١٧ تموز ١٩٦٨، واعتقل وعذب في سجن قصر النهاية مع اركان النظام السابق الذين كانوا معه في المعتقل ومنهم عبد الرحمن البزاز، وإبراهيم فيصل الأنصاري، وطاهر يحيى ومحمد صديق شنشل وآخرين. وظهر بطولته وجلدا كبيرين امام التعذيب القاسي الذي تعرض له في السجن. لقد حكم على العقيلي بالإعدام ونقل إلى السجن في جناح الأحكام الشاقة وبعد ان أمضى ٥ سنوات صدر قرار في شهر نيسان ١٩٧٥ بخفض العقوبة إلى السجن المؤبد. وفي شهر آب ١٩٨٠ نقلته دائرة المخابرات إلى أحد سجونها لمدة شهر ثم نقل إلى سجن أبو غريب، وتدهورت حالته الصحية وتقيح جلده وتساقط شعر رأسه وتعطل جهازه الهضمي ونضال وزنه حتى أصبح بوزن ٤٠ كيلو غراماً ثم فقد بصره ونطقه في زنانة لا تتجاوز مساحتها ٢ متر مربع ثم دخل في حالة غيبوبة، وبعد فترة توفي ٧ أيار ١٩٨١م في داخل السجن في بغداد. ميفان عارف بادي، موقف الأحزاب السياسية العراقية من القضية الكردية (١٩٤٦ - ١٩٧٠)، أربيل، مؤسسة موكراني للبحوث والنشر، ٢٠٠٨م، ص ٣٠١، هامش (٩٤).

في مناطقنا الخلفية وعلى طرق المواصلات. إن إمساك الشريان الذي يربطهم بإيران وقطعه شيء جيد، ويمكن أن يكون بإمساك العوارض المسيطرة فيه بعدد محدود من القطعات، وإبقاء القسم الأكبر منها لضربهم وإيقاع الخسائر الموجهة فيهم، ومطاردتهم أينما كانوا. ذلك ما يردعهم ويجبرهم على التخلي عن استمرارهم بالقتال، ولا تنسَ سيادة الوزير أن هناك محاور أخرى عديدة تربطهم بإيران، واختتم اللواء الأنصاري قوله: أخشى يا سيادة الوزير أن يؤدي إصراركم على هذا النهج وتنفيذه بالصيغة التي عرضتها إلى نتائج وخيمة للقطعات التي ستقوم به ولبقية القوات المسلحة! لكن الوزير (= الدفاع) اللواء الركن عبد العزيز العقيلي [١٩١٩-١٩٨١] ضابط من مدينة الموصل، كان من المؤمنين الأشداء باستخدام القوة العسكرية لتصفية الحركة الكردية التي كان يقودها الملا مصطفى البارزاني، ففي ٣ شباط ١٩٦٦ أعلن بالقول: "إن الدول الشرقية والغربية تساعد العصاة من أجل تأسيس إسرائيل ثانية في شمال الوطن، تماما كما تعاونت في عام ١٩٤٨ م لدى تأسيس إسرائيل"، المعروف بعناده أصر على رأيه مدعوماً بتأييد الرئيس عبد السلام عارف". (الخرجي، ٢٠١٤م، ص ٨٣).

ويبدو أن الذي توقعه اللواء الركن (إبراهيم فيصل الأنصاري) قائد الفرقة الثانية (= الجبلية في الجيش العراقي) قد حدث، "جرى حشد القطعات في سهل أربيل طوال الشهر (= شهر نيسان عام ١٩٦٦م) الذي سبق تنفيذ العمليات، الأمر الذي أتاح للبرزاني (= الملا مصطفى) الوقت لجلب وحدات مدفعية إيرانية مع أطقمها إلى القاطع. وبدأت قصفها القوات المحتشدة فتكبّدت خسائر كبيرة أثرت سلباً في معنوياتها. كانت عارضتا هندرين وزوزك تسيطران على مدخل محور راوندوز - حاجي عمران من الشرق. اللواء الرابع يمسك عارضة هندرين التي تسيطر على الطريق من اليمين، واللواء الثالث يمسك عارضة زوزك عن يسار الطريق، وقد كثف المسلحون الأكراد القصف عليهما فكبدوهما خسائر كثيرة. وفي ليلة دامسة الظلام (١٢/٥/١٩٦٦م) بوغت قطعات اللواء الرابع على جبل هندرين بهجوم صاعق أجبرها على ترك العارضة في حالة من الفوضى الشاملة، واحتتمى العسكر في السفوح والأودية القريبة، كما ترك بعض وحدات اللواء الثالث معظم مواضعه على عارضة زوزك. لم يسبق لقواتنا أن تعرضت لمثل هذه النكسة المؤلمة والمهينة مطلقاً. وكنا نخشى انعكاسها على بقية قطعات الجيش. كان اللواء الأنصاري يغلي غضباً، والأخبار السيئة عن قاطع راوندوز ترده تباعاً، فقد توقع أن يحدث ما لا تُحمد عقباه عندما حشدوا القطعات في رمضان قبل أكثر من شهر من موعد تنفيذ عملياتها. كان يقطع غرفته ذهاباً وإياباً عندما دخل عليه اللواء فاضل واللواء حسن سكراب من هيئة أركان قيادة قوة الميدان، وكان استحدث مقرّ باسم قيادة قوة الميدان لإدارة العمليات في الشمال برئاسة عبد الرحمن عارف (= برتبة لواء وشقيق الرئيس العراقي عبد السلام محمد عارف وفيما بعد أصبح رئيساً للعراق) الذي أصرّ عزيز العقيلي، وزير الدفاع على إبعاده من الوزارة؛ لأنه لم يكن ضابط ركن، ولا يحق له أن يكون رئيساً لأركان الجيش، كما تنص بذلك اللوائح والنظم العسكرية، فكان ذلك حلاً لتلافي أزمة بينه والرئيس عبد السلام عارف. دخلوا يسألونه ويرجونه أن يتدخل لإنقاذ الموقف بالذهاب إلى راوندوز لمعالجة الحالة المتدهورة هناك، فردّهم اللواء

الأنصاري بجفاء ودكرهم بتحذيره الوزير من النتائج الوخيمة لإجراءاته تلك. رد اللواء حسن، والعبرات تخنق صوته: "لواء إبراهيم أستحلفك بالله أن تذهب، إنه شرف الجيش والوطن". (الخرجي، ص ٨٤).

فوافق اللواء الركن إبراهيم فيصل الأنصاري على ذلك: "وأصدر أوامره لقوات مغاوير الفرقة (= الثانية) للتحرك فوراً إلى راوندوز، واصطحب معه أمر مدفعيته العميد أحمد سعيد وبعض ضباط ركنه في طائرة سميت [هليكوبتر] إلى هناك، وكنت معهم (= النقيب نزار)، في المقر المتقدم لقيادة الفرقة الرابعة، وكان اللواء الركن زكي حسين حلمي، قائد الفرقة، الذي كان قبل أشهر أمراً لأحد ألوية فرقتنا، يبدو تحت تأثير الصدمة التي فاجأته. لواء زكي، قال له الأنصاري، أوجز لي آخر موقف. فأوجزه. تسلق اللواء الأنصاري تلة مرتفعة قريبة تشرف على الجبهة، مصطحباً معه اللواء زكي والعميد أحمد أمر المدفعية، وعدداً من ضباط الركن والمُخبرين. وامتد الجميع على الأرض، وأصدر أول أوامره بأن تربط كافة وحدات المدفعية في الجبهة بشبكة أمر مدفعيتنا، ثم اتصل مباشرة بأحد أمري الأفواج الأمامية المقدم الركن زاهد إسماعيل (كان مدرسنا عندما كنت تلميذاً في كلية الأركان) للتعرف على الموقف من الأفواج المشتبكة بالقتال مباشرة. فقال: " أنا اللواء الركن إبراهيم فيصل الأنصاري، جئت لإدارة المعركة؛ أعطني موقفك والعدو بدقة، وسأسندك بمدفعية الفرقة كلها. أعطنا التصحيحات لصب نيراننا على العدو". وبعد نصف ساعة أو أقل اتصل المقدم زاهد إسماعيل وتكلم مع اللواء الأنصاري وقال: "سيدي القائد إنني أرى جثثهم تتطاير بفعل نيراننا، وشرعوا بالفرار". تركنا اللواء زكي لمتابعة الموقف، وذهبنا لاستقبال قوات مغاويرنا التي بدأت طلائعها بالوصول والتجمع قرب المدخل الشرقي لمضيق كلي علي بك، وحال تكاملها وقف اللواء الأنصاري بينهم وحياتهم بحرارة، وجال ببصره في وجوههم التي يعرفها ويعتز بها، حيث كانوا من وحدات مغاوير الفرقة الثانية المعروفين بشجاعتهم وشراستهم في القتال. وخاطبهم قائلاً: "إن وحدات اللواء الرابع قد انسحبت من جبل هندرين ذاك الذي ترونه على اليمين (وأشار إليه)، وكذلك بعض وحدات اللواء الثالث من جبل زوزك على اليسار. وإن المتمردين الخونة احتلوا المرتفعات المسيطرة. أريدكم أن تسترجعوا من أيديهم سيموت بعضكم ويُجرح آخرون، لكن شرف الجيش والوطن أكبر وأعظم. أريد أن أرى أعلامكم ترفرف على قمم هذه الجبال. لقد ادخرتكم لمثل هذا اليوم. اذهبوا والله معكم". كان زئيرهم يشق عنان السماء وهم يحيون قائدهم، وانطلقوا. وبعد ساعات كانت أعلامهم ترفرف على قمم الجبال، والمرتفعات بعد أن سقط العديد منهم". (الخرجي، ص ٨٥).

يبدو للباحث أن هناك التفاف على الحقيقة في بعض فقرات المذكرات، فقوات مغاوير الفرقة الثانية لم تستطع استرجاع جبل هندرين، يمكن قد تسلقوا إحدى قمم جبل هندرين المشرفة على معسكر حامية راوندوز من جهة الغرب (= كوره سه عات) التي بقيت بيد القوات العراقية، أو تسلقت بعض قمم جبل زوزك المقابلة لجبل هندرين، الذي كان الجيش العراقي قد سيطر عليه في ٣ أيار ١٩٦٦، (سعيد حمو، ص ٢١٣). ولم يستطع البيشمركة استرجاعه في هجومه الذي جرى في ١٧ أيار ١٩٦٦ (عقراوي، ص ٢٠٥).

فيما أورد الأكاديمي العراقي سعد ناجي جواد تحليلاً آخر عن الصراع الذي كان يجري بين القادة العسكريين وبين الدكتور عبد الرحمن البزاز رئيس الوزراء العراقي، وكيف أن نتيجة معركة هندرين كانت في صالح السياسيين العراقيين الذين كانوا يرومون تحقيق حل سلمي للمسألة الكردية: "لقد كان واضحاً ان هذا التصريح كان أيضاً ارضاء للجيش واعترافاً بالمعارضة العسكرية من جهة، ورداً على مظاهر الاستياء من تحركاته من جهة أخرى، على كل حال فان رد قادة الجيش الذين كانوا يعتقدون دائها ان النصر العسكري على البارزاني هو أمر ممكن كان رداً حازماً، فلقد مارسوا ضغطاً على الرئيس عبد الرحمن عارف لمواصلة الحرب وحذروه من انتهاج سياسة البزاز وهكذا وبعد ثلاثة ايام من مؤتمر البزاز الصحفي في ١٧/ نيسان/ ١٩٦٦م، اعلن عبد الرحمن عارف بأن (الاكراد لن يمنحوا أي حكم ذاتي اطلاقاً... اننا لن نتساوم على بلادنا... ان الحكومة لم تفكر ابداً بالتفاوض مع متمردين. وهي لن توافق على وقف إطلاق النار). (جواد، ١٩٩٩م، ص١٢٨)، ويستطرد سعد جواد القول بأن الرئيس العراقي عبد الرحمن عارف قد أعطى أوامره للبدء بحملة الربيع التي تأجلت بسبب سقوط طائرة الرئيس العراقي عبد السلام عارف في ١٣ نيسان عام ١٩٦٦م: "ثم قام بإعطاء الجيش شارة البدء للمرحلة الأخير من (حملة الربيع). عند ذلك وجد البزاز نفسه مضطراً لقبول واقع الحال مؤقتاً، وربما كان قبوله هذا خطوة تكتيكية ضد قادة الجيش، فقد توقع أن يكون الفشل نصيب أية عملية تقليدية هادفة إلى سحق نفوذ الملا مصطفى بصورة تامة، واستعد لمجابهة نهائية، بالتأكيد ستعطيه وانصاره (المدنيين) حرية أكبر في الحركة. وحتى إذا ما استطاع الجيش اضعاف الحركة الكردية، فان مركز البزاز سيتعزز عن طريق ادارته للمفاوضات التي كانت ستتبع أي جولة من القتال. (جواد، ص١٢٨).

كانت المرحلة النهائية والأكثر أهمية في (حملة الربيع) هي. عملية (توكلنا على الله). وموجب خطة العقيلي، كانت العملية تهدف إلى احتلال طريق (هاملتون) الذي يمتد من راوندوز إلى الحدود العراقية - الاميال الثلاثين الأخيرة من هذا الطريق، بالإضافة إلى المقر الخاص للملا مصطفى، لقد قدر قادة الجيش أن اكمال هذه العملية (النهائية) سيستغرق شهراً؛ نظراً لأن مراحلها التحضيرية كانت قد بدأت فعلاً خلال الشتاء المنصرم. بدأت العملية في ليلة ٢ - ٣ أيار، ولكن - بعد ثلاثة اسابيع مني الجيش بهزيمة فادحة على أيدي (١٧٠٠) من افراد البيشمرکه قرب جبل هندرين شمالي شرقي راوندوز. وبشأن نتائج المعركة والتحويلات التي جرت في المشهد السياسي العراقي: "كانت هذه المعركة، التي قتل فيها عدة مئات من القوات المسلحة العراقية نقطة تحول في العلاقات الكردية - الحكومية، وكذلك في الصراع العسكري - المدني في بغداد. فبعد ان تعزز مركزه أكثر من ذي قبل أسرع البزاز إلى الاعلان عن رغبته في السلام، وحاملاً سمع بالهزيمة، تجاهل الجيش كلياً وأعاد الاتصال بالملا مصطفى عن طريق وفد شعبي آخر". كان هدفه الأول الالتقاء بالملا مصطفى واقناع وفد كردي بالمجيء إلى بغداد، في الوقت نفسه، ولأجل معاكسة أية مطالب متطرفة من قبل الملا مصطفى بسبب الوضع الجديد". (جواد، ص١٢٨ - ١٢٩).

المبحث الثالث: دراسة تحليلية مقارنة في مصادر الجانبين

أولاً: وصف المعركة في المصادر الشيوعية

لقد جاء وصف معركة هندرين في المصادر الشيوعية بشكل مختلف قليلاً عن الروايات الكردية، وإن كانت متطابقة في المضمون: "في مطلع أيار ١٩٦٦ استطاعت، وحدات من الجيش العراقي أن تتسلل تحت جنح الظلام لتحتل جبل هندرين ذي الأهمية الاستراتيجية بوصفه الموقع الذي يشرف على الطرق المفضية إلى المنطقة البارزانية، التي ظل الجيش عاجزاً عن الاقتراب منها، بسبب سيطرة قوات الثورة على قمم الجبل. كان الجبل والمناطق المؤدية له تحت حراسة الأنصار الشيوعيين. وسرعان ما أقام الجيش ربايا حصينة عليه، وكس فيه قوة كبيرة تعادل عشرة أضعاف القوة التي يمكن للحزب والقريبين منه أن يحشدوها هنا. كان على الشيوعيين أن يستعيدوا الجبل مهما كان الثمن، خاصة وأن البعض من خصوم الحزب قد أثاروا ضجة كبيرة ضد الشيوعيين متهمين إياهم بالتواطؤ مع الجيش لتسليم الجبل. (نوري، ص ٣٣٥).

وبشأن الاستعدادات التي قام بها الأنصار الشيوعيون المدعومون من البيشمركة بقيادة عزت سليمان بك دركلي، يذكر ما نصه: "وقد استعاد الفدائيون الجبل، إذ خاض الأنصار الشيوعيون، ومعهم قسم من مسلحي عزت سليمان بك القريب من الحزب سياسياً، بقيادة الضابط الشيوعي القدير الرئيس كمال نعمان والضابط المدفعي الجريء نعمان علوان (ملازم خضر)، معركة هندرين التاريخية، واستطاعوا بهجوم مباغت أن يطهروا الجبل من قوات الحكومة تماماً، ويلاحقوها حتى معسكر راوندوز. وكانت خسائر الأنصار خمسة بضمهم النصير الجريء عريف يونس. بينما ألحق الأنصار بالقوات الحكومية خسائر كبيرة قدرت بـ ٧٥ قتيلًا و ٢٥٠ جريحاً، حسب تقارير منظمة الحزب في راوندوز، ومقادير كبيرة من الأسلحة والعتاد. وكان لهذا النصر قيمته الكبيرة سياسياً وعسكرياً، ورفع كثيراً من هيبة الشيوعيين ومقاتليهم، لاسيما وإنها كانت أكبر معركة عسكرية وأبرز نصر تحرزه الفصائل المسلحة في كردستان العراق حتى ذلك اليوم. ينظر: عزيز سباهي، عقود من تاريخ الحزب الشيوعي العراقي، ص ٦٠ وما يليها؛ (نوري، ص ٣٣٥-٣٣٦).

أما رواية بهاء الدين نوري السكرتير الأسبق للحزب الشيوعي العراقي عن معركة جبل هندرين الذي كان آنذاك عضواً بالمكتب السياسي للحزب الشيوعي العراقي ومسؤول إقليم كردستان للحزب فهذا نصها: "قدر لي أن أكون في قرية كليته، بالقرب من جبل هندرين العملاق، يوم معركة هندرين التاريخية، التي كانت أكبر معركة عسكرية وأبرز نصر تحرزه الفصائل المسلحة في كردستان في العراق حتى ذلك اليوم. وقد بدأت المعركة في الثاني من أيار ١٩٦٦، عندما تسللت تحت جنح الظلام وحدات من الجيش بمساعدة ومشاركة الجحوش الأكراد إلى مرتفعات فوق الجبل واتخذت لنفسها مواقع قبالة فصيل الحراسة الشيوعي الصغير. وعندما نقل المسلحون الشيوعيون من مقرهم في قرية برسرين ومن سفوح هندرين بعض التعزيزات إلى فصيل الحراسة الأمامية كان الجيش قد أقام لنفسه العديد من الربايا والتحصينات

العسكرية والمدافع الخفيفة. وقد أثار البعض من خصومنا ضجة كبيرة ضد رفاقنا الفدائيين متهمين إياهم بالتواطؤ مع السلطة وبيع هندرين لها. كان لا بد من عمل كبير يعيد المياه إلى مجاريها. كان المسؤول العسكري لوحدتنا المسلحة كمال نعمان، النقيب الشيعوي العربي من أهالي ديالى، الذي كان قد هرب من الجيش إثر انقلاب ١٩٦٣. كان كمال رجلاً هادئاً خلوفاً ومحترماً بين الفدائيين. وقد تأثر بما حدث في هندرين شديد التأثير ليس فقط كمسألة سياسية وعسكرية، بل كمسألة شخصية بوصفه قائد الفصائل الفدائية المناطة به حراسة هندرين. فسر على وضع خطة لشن هجوم مضاد يؤدي إلى استعادة الجبل. وكان عليه تدبير الأمر في ظروف عدم تكافؤ القوى العسكرية عدداً وتكنولوجياً. فقد كانت في حوزته قرابة (٢٥٠) مسلحاً بأسلحة بدائية بسيطة أفضل ما فيها بندقية سمينوف، إضافة إلى مدفعي هاون عقدة (٣)، في حين قدرت قوات السلطة بما يزيد عن ألفي جندي مع تجهيزات جيدة ومع دعم قوي بالمدفعية والطيران... في صبيحة ١٢ أيار وبعد إطلاق القذيفة الثالثة من مدفع الهاون الصغير صدر الأمر إلى الفدائيين، بضمنهم قسم من مسلحي عزت سليمان بك القريب منا سياسياً، بالهجوم. وفي معركة عسكرية خاطفة ألحقوا الهزيمة الكاسحة بالعدو ولاحقوه حتى اقتربوا من معسكر راندوز. استشهد خمسة من فدائينا، بضمنهم الفدائي الشجاع عريف يونس، الذي كان أمر فصيل الحراسة حين تسلل الجيش إلى الجبل. وحسب المعلومات التي أرسلها رفاق منظمنا في راندوز بلغ عدد قتلى العدو ٧٥ قتيلاً إضافة إلى حوالي ٢٥٠ جريحاً، أصيبت غالبيتهم جراء سقوطهم في الأرض الجبلية الوعرة. (نوري، ص٣٣٥).

وبخصوص نتائج العملية وما أسفرت عنها من خسائر فادحة بالجيش العراقي والحصول على غنائم كثيرة، يقول: "كنت لا أزال في (كليته) حين أتى إلينا مراسلنا السريع مشياً (عريف نوري) حاملاً إلينا نبأ الانتصار المفرج فوق الجبل. بادرت إلى إرسال جميع مندوبي الكونفرانس ومن حوالينا شطر هندرين كي يشاركوا في جمع ونقل ما يمكن الحصول عليه من الغنائم المفيدة لنا من سلاح وعتاد وأجهزة لاسلكية وغيرها، ذهبوا جميعاً، وسبقهم رؤوف قادر ثم عاد نحوهم قبل أن يصعدوا الجبل وأخبرهم بأن ليس هناك ما يمكن جلبه ولا داعي لمواصلة السير. فرجعوا أدراجهم دون أن يجلبوا شيئاً. وفي وقت لاحق حصلنا فقط على عدد من أجهزة اللاسلكي، التي جلبها لنا فدائيونا المشاركون في المعركة. وأشيع على نطاق واسع بأن الشيعيون أخذوا وأخفوا أسلحة كثيرة. وكان حجم الانتصار الكبير يساعد على خلق وتصديق مثل هذه الاشاعة. وأرسلت قيادة الحركة المسلحة إلى رفاقنا من طلب منهم عدداً من الغدارات بذريعة أنها بحاجة إليها كي ترسلها إلى الفدائيين المكلفين بالعمليات العسكرية في المدين. (نوري، ص٣٣٥-٣٣٧).

ومن جانب آخر فإن رواية القيادي الشيعوي الكردي (خسرو حميد عثمان) حول خسائر الجيش العراقي في المعركة مقاربة لما تقوله الرواية الاسرائيلية، ومتناقضة مع رواية القيادي الشيعوي الكردي الآخر بهاء الدين نوري، يقول خسرو حميد عثمان: "يبدو أن أرقام خسائر الجيش العراقي اختلطت في رواية بهاء الدين نوري بين هذه المعركة في جبل زوزك يوم ١٢ أيار وبين معركة جبل هندرين يوم ١٢ منه. ينظر:

خسرو حميد عثمان، روايتان مختلفتان عن معركة جبل هندرين وحيثيات بيان ٢٩ حزيران ١٩٦٦ (٢/٢)،
(خسرو عثمان، موقع الحوار المتمدن، العدد ٥٣٨٥، في ٢٠١٦ / ١٢ / ٢٨).

يبدو أن الخلاف بين القيادين الشيوعيين الكرديين حميد عثمان من (أربيل) وبهاء الدين نوري
من (السليمانية) القت بظلالها على الروايات المختلفة حول معركة جبل هندرين وغيرها من الاحداث التي
ليس مجال ذكرها الآن.

فيما جاءت رواية (شه بول فاخر مير كه سوري) ابنة فاخر مير كه سوري أحد القادة الشيوعيين
المشاركين في المعركة قبل أن ينضم لاحقاً إلى الحزب الديمقراطي الكردستاني بشكل أكثر تفصيلي، مع الإشارة
إلى حوادث لم تذكرها الروايات الشيوعية الأخرى، وكان هدفها يتضمن اعلاء شأن والدها الذي عُيِب دوره
المشهود في المعركة حسب تقديرها رغم إشارة السيد البارزاني إليه في كتابه (= البارزاني والحركة التحررية
الكردية)، وكذلك الامر بالنسبة للمصادر الغربية والإسرائيلية على حد سواء: "لم يكن تحرير جبل
هندرين بالأمر الهين، ليس من الناحية اللوجستية فحسب، بل من الناحية النفسية ايضاً. لذا كان من
المفروض قبل خوض الهجمة المضادة ان تهيأ الارضية المناسبة لدى المقاتلين بان الاندحار الكبير الذي منيت
به قوات الثورة لابد لها من انتصار كبير. كانت قوات فرسان الزيباريين والريكانيين المعروفين بأسهم
وبسالتهم في الحروب تتمرس في مقدمة القوات الحكومية على الجبهات الامامية. وازاحة هؤلاء من
الخنادق الامامية لم تكن مسألة سهلة المنال على قوات البيشمركة وخصوصا القادة الميدانيين الذين وضعوا
خطط تحرير الجبل، من قبل الحزب الشيوعي. فقد كانوا يشكلون ساترا عصيا امام كل تحرك مضاد.
لذا طلبت القيادة الميدانية المشكلة لتحرير الجبل من البارزاني ان يأمر فارس باوه أمر هيز سهل
اربيل حينذاك بتوجيه ضربة لعوائل الزيباريين كي يدفع المتواجدين منهم على الجبل إلى ترك خنادقهم
والعودة لبيوتهم بغية حماية اطفالهم وعوائلهم. وقد نجحت الخطة نجاحا باهرا، فنفذ فارس باوه امر
البارزاني فضغطت هذه العوائل على رجالها المتواجدين في الجبهة وضغطوا هم بدورهم على
مسؤوليهم الميدانيين، وبعد ٤٨ ساعة فقط من ضرب تلك العوائل عاد الجحوش الزيباريون إلى بيوتهم
تاركين الجبل بعد ان سلموا مواقعهم لجنود اللواء الرابع. (شه بول، ١٩٩٧م، ص ٧٢ - ٧٣). ويبدو للباحث
أن فرسان عشيرة الريكاني لم تشارك في الهجوم على جبل هندرين.

وتستطرد الكاتبة شه بول حول دور الحزب الشيوعي في مجال الاستحضارات للمعركة والتهيئة النفسية
"هناك عمل آخر كان على الحزب الشيوعي ان ينجزه وهو الحصول على معلومات عن الاوضاع
الداخلية للقوات العسكرية على جبل هندرين ومعرفة تحركاتها اليومية واوقات الانذار والتحلل
منه... الخ. واستطاعت القيادة الميدانية الحصول على هذه المعلومات عن طريق بعض الضباط
والجنود الشيوعيين وعلمت ايضاً بأوقات الانذار والتبديلات التي كانت بين ٤،٣٠ و ٥،٣٠ مساءً. اما
على الصعيد النفسي فقد كان القادة الميدانيون يزورون البيشمركة المرابطين ويشجعون فيهم روح
التضحية والفداء ويثيرون حماسهم البطولي للدفاع، وكانت تهمة بيع هندرين (= من قبل الحزب

الشيوعي العراقي) عاملا في دفع القيادة الميدانية خاصة كمال نعمان ثابت وفاخر الميركسوري للإسراع في تنفيذ الخطة وانهاء هذه الضجة المفترقة التي كانت تتضخم يوما بعد آخر وتؤم الكوادر العسكرية الشيوعية. واحيط البارزاني باعتباره قائدا لقوات پيشمرگه كردستان وابنه ادريس الشخص الثاني بتفاصيل الخطة وساعة الصفر. وهكذا بعد عشرة ايام فقط من احتلال الجبل اصبحت جميع المستلزمات اللوجستية والميدانية والنفسية مهيئة لتحرير هندرين. (شه بول، ٧٣)

أما بخصوص ساعة الصفر والضربة القاتلة لتحرير جبل هندرين، فتذكر: "تشكلت القيادة الميدانية من (كمال نعمان ثابت، فاخر الميركسوري، ملازم خضر، ملازم عبد الرحمن، عريف يونس) كان الملازم عبد الرحمن وعريف يونس يشكلان القوة المهاجمة ويقود كل منهما سرية مقاتلة. وحددت ساعة الصفر بالرابعة من عصر يوم ١٢/٥/١٩٦٦. وبدأت المعركة كما يلي: انقسمت القوات المهاجمة إلى فريقين فدائيين. الفريق الاول: يربو عدد مقاتليه على (٦٠) پيشمرگه بقيادة (عريف يونس) تنطلق من (كه بکه موو) لكسر الخطوط الامامية والهجوم على الربايا المحصنة. وانقسم هذا العدد إلى مفارز صغيرة وكان جميعهم شيوعيين منهم (زرار دركلي وسعيد حمد آغا الميركسوري ومام صديق كاولوكي ومام الياس راوندوزي وغيرهم). لأهمية هذا الخط الهجومي من الناحية اللوجستية حيث كان انتصاره وتفوقه يعني تطهير سائر مواقع هندرين كان من الضروري ان يتولى قيادته شخص كفوء وشجاع...". (شه بول، ص٧٤).

لذا فقد أشرف (فاخر) من منطقة كه بکه موو على هذا القاطع من الجبهة خصوصا وان الاستشهاد المبكر لعريف يونس قد ألقى على عاتقه مهمة قيادة الفريق الذي انيطت قيادته به. وجود فاخر لقيادة الفريق الذي كان تحت امرة الشهيد عريف يونس رفع معنويات مقاتلي هذا الفريق كما ان تطعيم هذا الموقع بقائد عسكري خبير قلل من احتمالات الفشل وحدوث الثغرات في صفوف القوات المهاجمة، فيما كانت حصيلة الغنائم كبيرة، التي استولت عليها قوات الپيشمرگه والتي كانت كبيرة بلا شك، رغم الآراء المتضاربة حولها، لكن الكاتبة تصرح بالقول: "لكنني حاولت تقصي الحقائق عنها من مصادر مختلفة ثم مقارنتها بالمذكرات المخطوطة للأخ عطا طالباني ويمكن تحديدها كما يلي: اربعة مدافع ثقيلة، و(٧) هاونات عيار ١٠٥ ملم، ٢٠ مدفعا عيار ٨٢ ملم، ٨ رشاشات من نوع فيكس، ٨ رشاشات من نوع برين، ١٥ بندقية كلاشكوف، وقد تم توزيع هذه الغنائم بأوامر من الزعيم الكردي ملا مصطفى البارزاني.

ثانياً: وصف المعركة في المصادر الإسرائيلية

ومن جانب آخر تذكر المصادر الاسرائيلية، أن دور ضباط الجيش الإسرائيلي في شمال العراق (= كردستان العراق) وخبرتهم أسهما إلى حد كبير في صد تقدم الجيش العراقي على طريق هاملتون الاستراتيجي، راوندوز - حاج عمران، إذ تمكن الجيش العراقي (اللواء الرابع) من الفرقة الثانية من السيطرة على جبل هندرين، وتمكن (اللواء الخامس) من الفرقة الرابعة من السيطرة على جبل زوزك،

وهذان الجبلان يشكلان عارضين مهمين جداً في السيطرة على حوض رواندوز وديانا وبالتالي تسهيل مهمة الجيش العراقي في الوصول إلى مقر قيادة البارزاني في كلاله وحاج عمران والمناطق المتاخمة لها والوصول إلى الحدود الدولية، وبالتالي قطع الصلة بين ايران والحركة الكردية؛ ولكن الدعم اللوجستي الإسرائيلي مضافاً إليه خبرة الضباط العرب الشيوعيين أجبر الجيش العراقي وتحديداً اللواء الرابع على إخلاء الجبل وإصابته بأكثر من ألف إصابة بين قتيل وجريح.

وجاء ذلك من خلال نقل الصحفي الإسرائيلي شلومو نكديمون عن مذكرات الضابط الاسرائيلي المقدم (=الجنرال) تسوري ساغيه، الذي كان آنذاك برتبة مقدم في سلاح المظلات الاسرائيلي، قوله: " في الثاني عشر من أيار (=1٩٦٦م) وقع اختيارنا على اللواء الرابع كهدف نضربه من اجل تخفيف العبء الواقع على الاكراد. وكان من الواضح ان وضع هذا اللواء صعب. فقد كان يتقدم على طول سلسلة جبلية تقود نحو قمة جبل هندرين، ومن جانبي هذه السلسلة كانت هناك مناطق مرتفعة، ولم يكن. هذا اللواء يكف عن طلب الاسناد المدفعي، والجوي. وقامت القوة الكردية بانتظار اللواء في مكان معين، وعندما وصل إلى تلك المنطقة اقترحت شن هجوم مضاد عليه. وكان هناك موقع كردي يعرقل تقدم اللواء إلى النقطة التي اعدنا الهجوم فيها، فوجهنا إليه أمر بتك اللواء يمر، بيد ان قائد القوة رفض الانصياع للأمر، فهو لم يفهم لماذا يجب ان يتراجع ويدع القوة تمر في الوقت الذي ينفذ مهمته على أفضل وجه، وعلى اتم الاستعداد لتنفيذ شعار (الباش مرجه): "نحن على استعداد للموت". (نكديمون، ٢٠٠٤م، ص ١٥٦-١٥٧).

ويستطرد المصدر الاسرائيلي، بالقول: " توجهت انا و(مورخان) وهو ضابط كردي رفيع من المقربين للبرزاني إلى الموقع (= هو الاسم المستعار للسيد مسعود البارزاني)، وبعد جهد جهيد أفنعتنا قائده بالتراجع، بعد ان وجه الينا نظراته شذرا وقال: تذكروا انكم أنتم الذين ارغتموني على الانسحاب. دخل اللواء العراقى إلى منطقة الموقع الذي تم اخلاؤه. كان قوامه حوالي اربعة الاف جندي، مسلحين بصورة جيدة، ولديهم عدد كبير من البغال، والمدافع. سار اللواء العراقى في شيه نصف دائرة، وطوابير جنوده متراسة بشكل متقارب جدا، بينما الإسناد اللوائي، وقيادة اللواء تغطيه ومن الخلف. بدأت القوات الكردية بقيادة قائد الهندرن (= جبل هندرين) فاخر محمد (= فاخر حمد آغا مير كه سوري) البرزاني تقترب من القوة العراقية من ثلاثة اتجاهات، وقد قسمت نفسها إلى أربع وحدات يبلغ كل واحد مائتين وعشرين جنديا بهدف التوغل إلى داخلها، وفي نفس الوقت قامت قوة قوامها ثلاثين جنديا برئاسة الرقيب يونس بحركة التفاف واسعة، بهدف احتلال قيادة اللواء، والامساك بقائد اللواء حيا، لأسباب نفسية واستخبارية.

وعندما دخل اللواء منطقة المصيدة، وجهت اليه جميع النيران المتوفرة في الجهاز الدفاعي، بما فيها المدفعية التي هي عبارة عن اربعة مدافع من عيار خمسة وعشرين رطلا، وراجمتين من عيار ١٢٠مم وسبع راجمات من عيار ٨١ مم. ولا شك ان قوة هذه الاسلحة المدفعية لم تكن كبيرة، خصوصا إذا ما أخذنا بعين الاعتبار الكثافة المدفعية النيرانية التي كانت القوات العراقية تستخدمها، بيد ان الظروف التي استخدم فيها كانت تجعله اسنادا هائلا أكثر بكثير من قوته الحقيقية. لم تكن هناك أوامر قيادية مسبقة

للقوات، بل كانت الاوامر تعطى اثناء الهجوم. بيد ان هذه المرة كانت المرة الاولى التي يستخدم الاكرد مثل هذه الكثافة النيرانية والمدفعية قبل الهجوم. أضف إلى ذلك انها كانت المرة الاولى التي يشعرون فيها بمدى جدوى نقل الاوامر بالراديو اثناء القتال. (نكديمون، ص ١٥٧).

ويشير الباحث الإسرائيلي إلى نتيجة المعركة التي لم يتوقعها الجيش العراقي لا من ناحية التوقيت ولا من الناحية العملية " بعد نصف ساعة من القصف المدفعي آنف الذكر، فوجئ العراقيون بالهجوم الكردي الذي لم يسبق له مثيل بالنسبة، وقد استخدم المقاتلون في البداية البنادق، ثم لجأوا لاستخدام المدافع الرشاشة البريطانية الصنع من طراز(ستلينغ)، وكالوا للعراقيين ضربات دون رحمة. قامت القوة بقيادة يونس بتطويق قيادة اللواء، بيد انها لم تستطيع القاء القبض على قائده حيا، ولا شك انه لولا هذا الامر لما تمكن القائد من الفرار ولما قتل يونس. فقد اتاح الامر للقائد الفرصة ليهرب، وقتل يونس وهو يطارده على بعد عشرات الامتار من القاء القبض عليه. استغرقت المعركة ساعة كاملة لم يبق في نهايتها اي جندي من جنود العدو على قيد الحياة باستثناء خمسة أسري، وبعض الجنود الذين تمكنوا من الفرار. (نكديمون، ص١٥٧).

وبخصوص الخسائر التي الحقت بالجيش العراقي والغنائم التي حصل عليها الجانب الكردي يذكر: " أما الغنائم الجزئية، فقد شملت ستة مدافع جبلية من عيار ٧٥ ملم، واربعة مدافع غير مرتدة، وثلاث راجمات بريطانية من عيار ثلاث انشات، وأربع راجمات من عيار ٨١ ملم امريكية، وخمسة رشاشات متوسطة من طراز(فيكرس) وخمسة واربعين مدفع (برن) وألف بندقية من طراز موزر، وثلاثمائة مدفع رشاش من طراز (ستلينغ). وستة واربعين جهاز اتصال، وجهاز اتصال للإسناد الجوي، وستة الاف بطانية، وكميات كبيرة جدا من الذخائر. وقدر عدد القتلى والجرحى الاكرد بمائة وخمسين شخصا، هذا في حين بلغ عدد القتلى العراقيين الفين وخمسمائة شخص". (نكديمون، ص١٥٦-١٥٨). وفي التصريح الذي ادلى به مسئول عراقي لمجلة (ميدل ايست جنرال) قال: " إن الاسلحة التي تم ضبطها لدى الاكرد خلال العملية كانت تحمل علامات ورموز الصناعات الاسرائيلية". (نكديمون، ص١٥٨).

بينما ذكر نفس الضابط الاسرائيلي (= الجنرال تسوري ساغيه) هذه الرواية بشكل مغاير بعض الشيء في لقائه مع مجلة ئيسرائيل - كورد في عام ٢٠١٠م التي كانت تصدر في مدينة أربيل، رئيس تحريرها (داود باغستاني)، وبعد مضي أكثر من عشرين سنة على مذكراته الاولى، حيث أنه هو الذي خطط وأشرف على معركة هندرين التي قادها فاخر ميركه سوري أحد قادة البيشمركة البارزين، " كان الجيش العراقي فعلاً وقد اقترحت مهاجمة الفرقة الرابعة (= اللواء الرابع) التي كانت في جبال هندرين. معظم الفرقة قتلت بعد ان وصلت المعدات التي ارسلتها إيران، البارزاني (= ملا مصطفى) علق على ذلك قائلاً " ان عدد الذين قتلوا كان كبيرا جدا وانا غير راضٍ عن ذلك القتل، أعرف انهم مجبرون على ارسالهم للقتال، فانا لا أحب قتال العرب". (الخشاب، العدد ٦١٧٥ في ٢٠١٩/٣/١٧). نقلًا عن العدد ١٠ من مجلة ئيسرائيل - كورد، شهر ابريل / نيسان عام ٢٠١٠م.

ويضيف المقدم (=الجنرال تسوري ساغيه) حول الخطة التي عرضها على القيادة الكردية، بالقول: "كانت خطتنا الأساسية تهدف للسيطرة على جبال ريفاندوز (= رواندوز) وزوزك وهندرين. نعم، شاركت في كل المعارك التي دارت هناك. كان الأكراد محرومين من مهارة السيطرة على الأمور في وقت كان العدو يهجم بشكل احترافي. وكانت الوحدة التي أقودها هي أولى الوحدات التي استطاعت تشكيل خط للدفاع؛ إذ كانت مكونة من رجال أذكيا ومدرّبين جيّدا. لم يكن عددهم بالكثير، لكنهم كانوا أفضل من يرد على هجمات العدو. كان هناك أكثر من ١٠ آلاف جندي عراقي موزعين على المنطقة السفلية من علييج وحليفان (= خليفان). كان واضحا أنهم مدرّبين جيّدا، كما كانت تدعّم الدبابات والطائرات. وكنت أعرف، بصفتي رجل مولات، من أين سيهجم الجيش العراقي بحلول الربيع. ووفقا لذلك وزعت قواتنا وشكلت استراتيجية دفاعية. وقد استفاد الأكراد كثيرا من الخبرات التي اكتسبتها من العمليات المضادة للإرهاب في الجيش الإسرائيلي. كانت الخطة تنص على أننا سنشكل خطوط دفاع عندما يهجم الجيش العراقي. كانت الظروف الجغرافية في صالحنا لأن الجبال لم تكن لتسمح بإجراء مناورات جوية بسهولة. كما كانت بعض المناطق تشكل خطراً يصعب من انتقال القوات العراقية برا. كان الأكراد معروفين بقدرتهم على التصويب، وهم الآن يستعدون للدفاع. أمرتهم بالانتظار بصبر حتى يدخل الجنود العراقيون في مرمى تصويبهم. تمركزنا على مرتفعات جبلي هندرين وزوزك. حذرت جنودي من التصويب نحو الدبابات حتى لا يكتشفوا مكاننا. كان الأكراد يعرفون المكان جيّدا، وكان عنصر الحظ في صالحهم. كان تعداد الجنود العراقيين الذين اقتربوا منا ٣ آلاف. أعطيت شارة القيادة إلى الملازم (= العريف الشيوعي) يوسف لكنه قتل في المعركة.

ويستطرد المقدم (= الجنرال) الاسرائيلي حول نتيجة المعركة لصالح الحركة الكردية، بالقول: "وكان البارزاني سعيدا للغاية. لكن كان يبدو أنه شعر بتوتر لكثرة عدد قتلى جنود العدو. اضطرت الحكومة العراقية لإنهاء العملية العسكرية عقب نجاحنا هذا. كان هذا مفاجأة بالنسبة لنا. بعدها سمعنا أن الرئيس العراقي عبد السلام عارف مات في حادث طائرة مروحية وحل مكانه شقيقه عبد الرحمن الذي تواصل مع بارزاني وطلب منه إنهاء القتال والجلوس إلى طاولة المفاوضات. فاقترحت على بارزاني التفاوض مع مواصلة القتال كي لا نفقد قوتنا، لكنه أخبرني باستحالة فعل الاثنين في آن واحد. فيما قال المؤرخ العسكري الإسرائيلي أوري مليشتاين في مقال تحليلي بصحيفة (معاريف): "إن العلاقات العسكرية بين إسرائيل والمليشيات الكردية تعود إلى عام ١٩٦٦، حين تمكن الجنرال الإسرائيلي تسوري ساغيه من مساعدة كتيبتين كرديتين على خوض حرب استنزاف ضد الجيش العراقي وقتلوا منه ثلاثة آلاف جندي، وتكرر الأمر ذاته عام ١٩٧٤". ينظر: موقع الجزيرة نت، نقلاً عن صحيفة معاريف الإسرائيلية في ٢٠١٦/٣/١.

ثالثاً: وصف المعركة في المصادر الغربية

المعلومات المستقاة من المصادر الغربية هي معلومات صحفية، استقاها الصحفيون ومراسلو التلفزيونات من أفواه بعض القيايين الكرد، أو من المقاتلين الكرد الذين شاركوا في هذه المعارك، لذا

يستطيع الباحث أن يتكهن بأنها تدخل ضمن المجال الوصفي على أقل تقدير، ولا تدخل في التفاصيل حول عدد الألوية والافواج والكتائب التي شاركت في العملية من الجانبين، لذا فهي أقرب ما تكون إلى السرد الروائي منها إلى السرد المعرفي الأكاديمي.

يعد الصحفي الفرنسي رينيه موريس^(١) أول صحفي نقل مشاهد من معركة هندرين باعتباره كان في المنطقة أثناء المعركة وقبلها وبعدها، والتقى مع قادتها واطلع على مخططاتهم قبل الهجوم الكبير على جبل هندرين في يوم ١٢/٥/١٩٦٦م؛ لذا فإن لكلامه أهمية كبيرة باعتباره معاصر وملازم للحدث نفسه. يقول رينيه موريس: "حشدت رئاسة أركان الجيش العراقي في منخفض (رواندوز) أحسن فرقتين من فرقها الخمس وهما الفرقة الأولى والفرقة الثانية، والأخيرة ومقرها كركوك تعتبر وحدة مختارة. وكان قائدها الجنرال (الأنصاري)" وتتألف من اللواء الثالث والرابع والخامس، وقد تخصصت بالحروب الجبلية وانيطت إدارة العمليات بالجنرال (زي حسين حلمي) قائد الفرقة الأولى وهذه الفرقة تتألف من اللواء الأول والرابع عشر والخامس عشر فضلا عن وحدات من المرتزقة (الجاهش) مما يبلغ مجموعه حوالي ٣٥ ألف مقاتل مزودين بأحدث الأسلحة الهجومية تساندها مدفعية ثقيلة وطيران نشط، ومن الجهة الأخرى كان الثوار الكرد المضطرون على كل حال إلى الدفاع بطول الجبهة الممتدة من (زاخو) إلى (خالقين) قد حددوا في سبيل الدفاع عن القمم المشرفة على (رواندوز) ربع جيشهم العامل أي ما يقارب الثلاثة آلاف وخمسمائة مقاتل وأنيطت القيادة (بإدريس البارزاني) تحت إمرة أبيه وسلطته العليا بمساعدة رئيس الأركان (عبد الرحمن القاضي) وكانت مسؤولية الدفاع عن جبلي (زوزك) و(هندرين) منوطين بشابين من أفضل القادة (فاخر محمد) من قرية (ميركه سور) القريبة من بارزان و(فارس كورماركي) وهو منطقة زاخو (= الصحيح من دهوك - من عشيرة الدوسكي). وكان البيشمركة على العموم مزودين بأسلحة خفيفة ورمانات معظمها من صنع محلي وقليل من مدافع الهاون وحوالي عشرة مدافع ميدان يدخل فيها خمسة

(١) رينيه موريس: صحفي وكاتب فرنسي ولد في ١٦ شباط عام ١٩٢١م، بعد حصوله على درجة البكالوريوس في الآداب، بدأ عام ١٩٤٥ عمله كمراسل حربي في ألمانيا، ثم دخل عام ١٩٤٩ في الجريدة اليومية لا ديبيش دو ميدي حيث قضى كامل حياته الصحفية. قام بجميع الأنشطة، من مراسل إلى كاتب عمود رياضي، ولا سيما في سباق فرنسا للدراجات، كاتب عمود قضائي (من قضية دومينيكي الى كلاوس باربي محاكمة)، وأخيراً رئيس التحرير. غطت الرحلات الرئاسية. تم إرساله إلى جميع المناطق الساخنة: الهند الصينية، الجزائر، كردستان، إيران، الصين ... تمت مكافأة قصصه بالجوائز فرانسوا جان أرمورين. في عام ١٩٥٤ لمقالاته حول Indochine (يمكن التخلص منه) ال جائزة ألبرت لوندري في عام ١٩٥٦ لتقاريره عن الحروب الساخنة. في سن الخامسة والثلاثين، كان الصحفي الوحيد الذي حصل على هاتين الجائزتين الرئيسيتين لتقريره. في عام ١٩٦٧ نشر في لا ديبيش دو ميدي سلسلة تقارير عن ثم دخل عام ١٩٤٩ في الجريدة اليومية لا ديبيش دو ميدي حيث قضى كامل حياته الصحفية. في سن الخامسة والثلاثين، كان الصحفي الوحيد الذي حصل على هاتين الجائزتين الرئيسيتين لتقريره. في عام ١٩٦٧ نشر في لا ديبيش دو ميدي سلسلة تقارير عن الانتصارات الكبيرة لقوات البيشمركة الكردية على الجيش العراقي في معارك هندرين في كتابه: كردستان أو لا مور أي كردستان والموت، نُشرت لاحقاً في كتاب صدر عام ١٩٦٧م. وترجمها جرجيس فتح الله الى اللغة العربية. كان نائب رئيس مدرسة الصحافة في تولوز، تأسست جائزة تحمل اسمه عام ٢٠٠٦ تخليداً لذكراه ومكافأة الصحفيين الشباب. توفي في ٢٣ مايو/ أيار عام ١٩٩٩م. عصمت شريف وانلي، كردستان العراقية هوية وطنية (دراسة في ثورة ١٩٦١)، ترجمة: سعاد محمد خضر، السليمانية، مؤسسة زين لإحياء التراث الوثائقي والصحفي، ٢٠١٢م، ص ٣٦٥ - ٣٦٧.

غنمت من العدو أثناء عمليات هجومية فاشلة، وكانوا يؤمنون السيطرة على الجبل بدورياتهم مستفيدين من الستر الطبيعي خيرا استفادة، وقد حفروا في جبل زوزك الأجرد تماما شبكة من الخنادق والاستحكامات، كما كانوا على علم تام بكل الخطوات التي يتخذها الجيش استعدادا لهجومه المقرر في منخفض (رواندوز)، فلم يباغتوا بالهجوم الكبير وإن كانوا يجهلون يومه وساعته". (مورييس، ٢٠١٢، ص ١٤٩).

وبشأن هجوم القوات العراقية والسيطرة على جبل هندرين يقول مورييس: "بدأ الهجوم في منتصف ليل ٢٧/٣ من أيار بعد قصف تمهيدي شديد بالمدفعية استمر حتى الفجر حيث أصبح الجبل كتلة من نار، وبطلوع النهار أخذت تشكيلات متعاقبة من الطائرات تتناوب الدق المتواصل بقنابل النابالم وبعدها تنقض انقضاضاً كاسحاً بنيران رشاشاتها وصواريخها، وبعد هذا تقدمت المشاة بمساندة الآليات، كان الهدف الذي خصص للواءين الثالث والرابع في القلب، جبلا (زوزك وهندرين)، أما اللواء الرابع عشر والخامس عشر فوضعا على التوالي في الميمنة والميسرة وهدفها المخصص مواقع (واركوان) الحصينة ووادي (أكويان) المتفرع، أما اللواءان الأول والخامس فقد بقيا بمثابة احتياطي وظهير، ولتأمين الخدمات في معسكرات القاعدة. تخلى البيشمركة عن مواقعهم الأمامية في السهل تحت وابل من نصب من قذائف مدافع الميدان ومن قنابل الطائرات وأمام زخم الهجوم الكاسح الذي شرعت به المشاة انكشفت مواقعهم التي كانت على قدمات الجبال وانسحبوا وهم يقاتلون إلى القسم لكن في الوقت الذي أوقفوا زحف العدو في كل من (واركوان ووادي اكويان) وجدوا أنفسهم مرغمين على إعادة تنظيم خطوطهم فوق قمم (هندرين وزوزك). وكان الوضع العصيب الذي وجد المدافعون عن زوزك فيه أنفسهم قد سبب لديهم بعض الاحجام، وكان من بين عدد الجرحى الأوائل واحد من القادة الكبار واسمه (عبد الله أحمد بشدري) التقيت به بعد فترة في مستشفى ناو بردان... وما لبث محاربو زوزك أن تبنوا تكتيكاً مرناً، تثبتاً لمراكزهم، كانوا يهاجمون الربايا الصغيرة التي أقامها العدو فيبيدون من فيها من الجنود قبل أن يستقروا ويتمركزوا، فيغتمون أسلحتهم... في الواقع كلفت المهاجمين ثمناً غالياً ورسائلهم تشهد على ذلك وما لبث الكرد أن رفعوا نسبة الخسائر حتى بلغت ثلاثة أضعاف ولم تعد الآليات بقادرة على إسناد المشاة وهي تتقدم صعداً وكثيراً ما كان تداخل خطوط البيشمركة الاختراقي يقضي على كل محاولة استخدام لسلاح المدفعية والطيران وهكذا عوض البيشمركة بمهارتهم وكفاءتهم القتالية عن التفاوت العددي الكبير. في اليومين الثامن والتاسع من أيار فتحت الجحيم أبوابها.. بعد أن أصبح (هندرين) جزئياً في قبضة الحكومة وثبت اللواء مراكزه، تسلم قائده (العميد محمد سعيد محمد) «برقية تهنئة وتقدير من بغداد لنجاحه المنقطع النظير» ركزت الجهود في جبل (زوزك) وفي عين الوقت أطلقت المدفعية نارها الحامية التي زادت عنفاً؛ بتدخل الطيران... المستمر. وفي بضع ساعات من ليلة ٦/٧ أيار أفلح البيشمركة في استرداد ثمانية مواقع حصينة من أصل عشرة مواقع خسروها قبلاً، وأن يستولوا على غنائم حربية كما هو بديهي. ومن ثم اقتنع الكرد بأنهم لا قبل لهم بالمحافظة على كل جبل (زوزك) الأجرد الأقرع الذي أنت على نبته القليل قنابل النابالم ففروا الجلاء التدريجي عن نصفه أي السفح الغربي المطل على قرية (ديانا). أما في

(هندرين) فمع أن طبيعة أرضه تختلف عن قرينه بوجود الأشجار والأدغال فيه فقد بدأ الموقف في الأيام الأولى مضطرباً وعلى درجة كبيرة من الحرجة إذ قام اللواء الرابع العراقي بقيادة العميد (محمد سعيد محمد) بحركة التفاف مستفيداً من الهجوم على (أكوايان) مستهدفاً مناورة مشاغلة مؤثرة ووصل به تقدمه إلى ما وراء خطوط دفاع البيشمركة. وأخذ يصعد سفوح الجبل وتقدم. مسافة كبيرة. كما اندفع في الوقت نفسه إلى ما وراء قرية (كوري ساتي) حتى القمة الأولى من حدبتي سنام الجبل حيث كان يوجد وراءها عدد من الآكام الثلجية...". (مورييس، ص ١٥٠ - ١٥١).

وبخصوص نتيجة معركة هندرين يقول مورييس: "ثم وفي نهاية أسبوع من المعارك دارت طاحنة لا رحمة فيها، أشرفت شمس العاشر من أيار عن هدوء نسبي على طول الجبهة. وانتهزت القيادة العراقية العليا هذا الهدوء لتريح المنهوك الذي أصيب بأفدح الخسائر في (زوزك) فاستبدلته باللواء الخامس. وفي جبل هندرين ثبتت القيادة رباياها في المواقع التي احتلتها ونقلت مقادير كبيرة من الأعددة والتجهيزات تمهيداً لهجوم جديد. هذا الهجوم أنيط بالفوجين الأول والثاني عشر بمساندة قوية من المدفعية الجبلية. إلا أن عين البيشمركة الثاقبة لم تخطئ متابعة هذه التحركات. في الحادي عشر من أيار عندما كان العميد (محمد سعيد محمد) يتقلد وسام النصر جراء ما حققه من تقدم. اندفع اللواء الخامس، بشعور الحسد من التكريم والتقدير الذي حبي به اللواء الرابع، لتطويق سائر (زوزك) والاستيلاء عليه. وفي الساعات الأولى من عصر ذلك اليوم راح البيشمركة يواجهون موجات بشرية تطبق عليهم من كل جانب، وقنابل النابالم بل حامض الكبريت المحرق ينصب عليهم بقسوة لا مثيل لها فلم يروا بدأ من النزول عن مزيد من الأرض. إلا أنهم حملوا على المهاجمين في الساعة الخامسة بعد الظهر ودفخوا بهم إلى مواقعهم التي بدأوا منها هجومهم. فكانت ضربة خاطفة غير متوقعة واستمرت المعارك بالسلاح الأبيض طوال الليل وقد وصفها ضابط عراقي، فيما بعد، بهذه العبارة قال: - أواجهت في حياتك عاصفة هوجاء وأنت على منحدر من الأرض تبلغ زاوية ميله ٤٥ درجة، في ظلام دامس وعلى ارتفاع ألف متر وأمامك عدو خفيف الحركة لا تقوى عينك على رؤيته؟ هذه المقاومة البطولية في (زوزك) تجاوب صداها المأثرة الباهرة التي حققها المدافعون عن جبل (هندرين). أمضى فاخر صباحه في الاستعداد لهجوم معاكس مبالغته هدفه إحباط الهجوم الجديد. وقد احتفظت شخصياً بالمخطط الأصلي لهذه العملية الهجومية طبق ما رسمه المصمم على ورقة من دفتر ملحوظات. (مورييس، ص ١٥٢).

بعدها يشير الصحفي الفرنسي إلى قطع المدفعية التي هيأها قادة البيشمركة للهجوم، بجانب وصف الجسماني لأحد قادة البيشمركة (فاخر). "كان (فاخر) الوسيم الوجه، الطويل القامة، المتين الألواح، قد أطلق في تلك الفترة من الزمن لحية تشبه لحية (فيدل كاسترو) تماماً وحلف بالألوان حتى يأتيه النصر. وقد كان هياً نصف دزينة من مدافع الهاون لإسناد قوته الصغيرة حرصاً منه على اجتناب الهزيمة بأي ثمن ولثلا يقع جبل (هندرين) كله بأيدي العدو، وهي الكارثة العظمى التي ستكون في الوقت نفسه بداية النهاية، لأن هذه القمة وهي الأكثر ارتفاعاً من أخواتها تسيطر على ذرى (زوزك) وتؤلف محور الدفاع

الرئيسي ومفتاحه. قال (فاخر) موضحاً وعيناه السوداوان تبرقان في بشرة وجه لوحتها الشمس خطة غريبة بين الخطط ، تعتمد على الجرأة وعلى مقدار الخوف الذي تشيعه في نفوس العدو، زد على هذا ان نجاحهم الأولي بث فيهم الثقة والاعتداد حتى أنهم ما كانوا يتوقعون قط هجوماً معاكساً : ذلك. إن تأثير المفاجأة إذن سيكون فيه فصل الخطاب. كان الجيب المتقدم في العمق تحت إمرة العميد (محمد سعيد محمد) قد حقق تقدماً قدره اثنا عشر كيلومترا ابتداء من راوندوز. هذا الجيب كون مثلثا غير منتظم دق راسه كما يدق الاسفين في الجبل حتى انتهى رأسه بالقمة الأولى لجبل (هندرين). أما قاعدته فكانت واسعة جداً وضلعاه طويلان عرضة للهجوم رغم الجهود التي بذلت لتقويتها بالتحكيم، وعلى هذا الأساس جزأ (فاخر) قواته إلى أرهاط محدودة العدد زحفت في ليلة ١١ / ١٢ أيار وفي فجره أيضاً لتتخذ مواقعها على جهتي القوات المرابطة في ضلعي المثلث. واستبق لنفسه مدفع الهاون ونواة صدامية من البيشمركة أمر أفرادها بصورة قاطعة الا يتأوا بأية حركة قبل ان تشيع هجمات البيشمركة المغيرين الفرع بالعدو. وأوضح لي قائلاً: كان اندفاعنا والحالة هذه سيتم في القلب وبذلك سنكون همزة الوصل لكل من عناصرنا الهجومية، وكان هدفنا الأول إحكام عملية التطويق على المدفعية والمواد الحربية...". (مورييس، ص ١٥٢ - ١٥٣).

وبشأن تحديد عملية الصفر وبدأ الهجوم: "وتعينت ساعة الصفر لبدء الهجوم الرابعة من بعد ظهر اليوم التالي. وفي الوقت المحدد فتحت نار حامية من سفوح (هندرين). استمراريته واتساع رقعتها أوهما الجيش العراقي بأن عدد المهاجمين كبير جداً، وبوغتوا بهذا الاندفاع الكبير الذي قدروا أن يكون شاملاً يمتد حتى مؤخرتهم. فأحجموا عن الاستعانة بالمدفعية الثقيلة في منخفض (راوندوز) أو بالطيران خوفاً من أن يجدوا أنفسهم تحت نيران مدافع نيرانهم وقنابل طائراتهم. وشاهدوا البيشمركة يبرزون من مكائهم مطلقين صيحات عالية، ينزلون من قنن أشجار البلوط ويتواثبون فوق الصخور وقد جعلوا في عمائمهم أعشاباً خضراء للتخفية، فأبدى الجنود مقاومة ضعيفة مترددة ثم ما لبثوا أن تخلوا عن مواقعهم بسبب الرعب الذي استولى عليهم، إلا أن الهزيمة كانت سريعة بحيث لم يتيحوا للمهاجمين فرصة التقاط أنفاسهم أو مجالاً للتوقف. وفكرت قيادتهم في جلب النجذات من كل مكان إلا أنها اضطرت في الوقت نفسه إلى الانسحاب الجزئي من القمة وسحب قسم من المدفعية لإطلاقها من جناحي الجيب المثلث. فكانت فرصة (فاخر) المنشودة التي لم يأمل خيراً منها، فحمل على القلب بجماعته تسانده نار مدافع هاون (٢ عقدة) وما لبث هجومه أن فتح ثغرة في الوسط وشتت شمل المدافعين فتبعثروا واندفع إلى المركز وشاعت الهزيمة بين الصفوف وسادتهم فوضى وانحلال عظيمين، وفي فترة من الزمن لا يصدقها إلا شاهد عيان أبيدت كل الربايا ووجدت الوحدات العراقية نفسها تحت طائل التطويق والمطاردة من كل ناحية. فكادوا يجنون فرعاً وراحو يستسلمون زرافات، أو يلقوا بأسلحتهم ويطلقون سيقانهم للريح نزولاً نحو (راوندوز) في فوضى شاملة لا يمكن وصفها. واختلط الحابل بالنابل فلم يعد أحد يميز المقاوم من الهارب أو المستسلم، إلا أن البيشمركة بفضل خفتهم وسرعتهم الشبيهة بسرعة الطباء سبقوا المدحورين إلى قاعدة الجبل

ووصلوه قبل أن يبلغه القسم الأكبر الباقي من عدوهم. وكانوا يهبطون السفوح يهتفون هتاف النصر ممتزجاً بالشتائم والوعيد. ثم إنهم أحاطوا بالفلول المنهزمة على بعد ستمائة متر لا أكثر من موقع (رواندوز) المحكم التحصين. وشل الفزع والذهول حركة الحامية في المدينة، أو لعل الخوف من هجوم عليها جعلها أكثر حذراً، فظلت قابضة جامدة لا تأتي بعمل خلا قيامها بتغطية انسحاب المنهزمين إليها. وأطلق ضابط عراقي نداء استغاثة عبر الأثير فالتقطته أجهزة البيشمركة. كان هذا النداء دقيقاً في إيضاح أبعاد الهزيمة وفداحتها هتف الصوت بلهجة المتوسل: - لخاطر الله ولخاطر سيدنا (محمد) أنقذونا! لم يعد ثمة من يقاتل. الكل يفر مارباً! لقد شنت شمل وحدتنا وتفرق الجاش من كل ناحية! والهزيمة عامة. كل أعتدتنا مهماتنا وقعت غنيمه بيد العدو أرسلوا طائرات مع النابالم على الفور وإلا انتهى أمرنا. أحد يرد على نداء اتنا. لقد احتل المتمردون مواقعنا كلها! وكأن ثمة من يشجع هذا الضابط في (هندرين) من الطرف الآخر، وحثه على صمود مهما كلفه الأمر، لذلك سمع وهو يرسل هذا النداء الختامي: من ألا تدركون أن هذا يوم القيامة! في هذه الفوضى العامة الهائلة لم يكن بوسع المدفعية أو الطيران التدخل بشكل فعال، فأكثر القتال كان يجري بالسلاح الأبيض والخناجر، ولم يكن للبندية وعوسجها مرحباً؛ فعال، فأكثر القتال كان يجري في هذه الفوضى العامة الهائلة لم يكن بوسع المدفعية أو الطيران التدخل بشكل التحاماً. ولذلك ما كان يوجد تعبير ينطبق على المطاردة في سفوح (هندرين) بأشجارها وعوسجها أصدق من قولك مطاردة الرجل كما يطارد الأرنب! إن المرء لا يسعه إلا أن يعجب ويتساءل كيف تسنى للبيشمركة أن يتحاشوا الفتك بعضهم ببعض وهم منطلقون مجرى هذه المعركة الخاطفة (انتهت في الساعة مساء ودامت مائة وثمانين دقيقة كالإعصار والبالغين أقصى درجة من الهياج والمدفعين كالمردة من كل جهة، بالضبط) تستوقف المرء مشاهد ووقائع تفوق الخيال. (موريس، ص ١٥٤ - ١٥٥).

بينما يقول الصحفي الأمريكي جوناثان راندل^(١) في هذا الخصوص بأن المشورة والنصائح الإسرائيلية كان السبب الرئيس في الحاق الهزيمة بالجيش العراقي وتدمير اللواء الرابع عن بكرة أبيه "بفضل المشورة

(١) جوناثان راندل: ولد راندال عام ١٩٣٣ في بوفالو، نيويورك، وتلقى تعليمه في جامعة اكستر وجامعة هارفارد. أمضى سنته الأولى في الخارج في فرنسا وعمل لفترة وجيزة كجندي في الجيش الأمريكي في أوروبا. بدأ راندال كمراسل أجنبي في باريس في منتصف الخمسينيات من القرن الماضي. على الرغم من أن راندال عمل كمراسل اقتصادي أوروبي في باريس، إلا أنه انتقل إلى تغطية الحروب وعمل لصالح يونايتيد برس، وصحيفة باريس هيرالد السابقة، وتايم، ونيويورك تايمز، وواشنطن بوست (التي بقي معها تقريباً ٣٠ سنة). كتب عن حرب الاستقلال الجزائرية عن فرنسا، والحروب والأزمات في فيتنام والكونغو وإيران ولبنان وكردستان والبوسنة وليبيريا خلال فترة عمله كمراسل حربي. قال راندال عن قراره في أن يصبح مراسلاً أجنبياً: "لقد عملت بشكل أساسي كمعارض في محنة شبه دائمة تتميز برفض منحرف في كثير من الأحيان للقيام بما هو منطقي وواضح وبطريقة ما البقاء على قيد الحياة من خلال الحظ السعيد المطلق الذي اعتبره الآخرون حماقة محضة ... مع الاتصالات الفورية اليوم والتحكم المصاحب لها، من الصعب استيعاب الإحساس بالحرية التي استمتعت بها في العمل في الخارج ، لا سيما في الأراضي النائية آنذاك ، والتي لم تخترقها الأجيال السابقة من المراسلين. في عام ٢٠١٣ ، فاز راندال بجائزة جون بيتر وأنا كاثرين زنجر من كلية الصحافة بجامعة أريزونا. "تمنحها كلية الصحافة منذ عام ١٩٥٤، تُمنح الجائزة للصحفيين الذين يناضلون من أجل حرية الصحافة وحق الناس في المعرفة". من أهم مؤلفاته: بعد هذه المعرفة، أي غفران؟ لقاءاتي مع كردستان (١٩٩٧)، منشورة في أمازون، ترجمت الى العربية بعنوان (أمة في شقاق دروب

والنصائح الإسرائيلية، تمكن الأكراد في ١٢ أيار ١٩٦٦، من تحقيق أهم انتصار عسكري خلال الستينات، والذي تمثل في إبادة لواء عراقي بأكمله في جبل هندران (= هندرين) القريب من مدينة روندوز، فقد تولى إدريس نجل ملا مصطفى، قيادة هذه المعركة التي كانت إنجازاً كردياً خالصاً، وعاونه في الميدان أحد قدامي قادة (البيشمركة) فاخر مورغاسوري (= مير كه سورى) الذي تلقى بدوره مساعدة حيوية من الضباط العرب الشيوعيين واليساريين الذين فروا من الجيش العراقي. ولأن العديد من الأشخاص والأطراف السياسية، نسبوا إلى أنفسهم الفضل في النصر الذي تحقق في هذه المعركة، لم يعد بالإمكان التمييز ما بين الحقائق والادعاءات“. (راندل، ١٩٩٩م، ص ٢٥٥) نقلاً عن رسالة من سيامند عثمان إلى المؤلف في ١٩٩٣/١/٧٢م.

وفي الواقع، فقد اختلف العديد من ضباط الموساد في تقييم مدى أهمية الدور الإسرائيلي في هذه المعركة، وخصوصاً الدور الذي اضطلع به الكولونيل تسوري ساغي، الذي يظل موضع نقاش حتى اليوم، عندما كان مستشاراً عسكرياً لدى الأكراد ولعب دور رئيس أركانهم، فمن خلال مراقبة برقيات الجيش العراقي، استنتج أن ضباط المدفعية العراقية كذبوا على قيادتهم لإرضائهم، وزعموا أن مدافعهم صارت في مواقع متقدمة. درس (ساغي) طبيعة ميدان القتال، وتولى تدريب قادة الأكراد في طهران وإسرائيل. وشكلت النصائح التي قدمها لهم، تأكيداً للقواعد التي يعتمدونها الأكراد منذ زمن طويل والقاضية بعدم الخروج إلى العراء وكشف أنفسهم أمام الطائرات والدبابات العراقية، وبعدم بناء أي تحصينات لأنه يمكن ملاحظتها من الجو، وبضرورة الاستعانة بالأشجار والصخور لتمويه مواقعهم. ومع نجاح القوة العراقية الكبيرة، في الاستيلاء على الجبال القريبة من مدينة روندوز، اشتد قلق البرزاني والإسرائيليين. فقد كان البرزاني مدركاً بأن قواته تفتقر إلى الأسلحة ووسائل القيادة والسيطرة الضرورية لنجاح أي حرب تقليدية. (راندل، ص ٢٥٥ - ٢٥٦).

وحول سير العمليات التي أسفرت عن نصرٍ مبين للقوات الكردية، وتشبيهه عمليتهم بالمقاتلين الفيتناميين، ورفض أحد قادة البيشمركة من الانسحاب من موقعه؛ لأن بإمكان البيشمركته صد الهجوم العراقي رغم صدور الأوامر إليه، يقول جوناثان راندل ما مفاده: "في إحدى اللحظات الحاسمة من ذلك اليوم، رفض قائد كردي محلي أبي، أن ينسحب من موقعه، معتبراً أن بإمكان مقاتليه صد أي هجوم عراقي مهما كانت ضراوته. واضطر ملا مصطفى إلى التدخل شخصياً وإصدار أمر الانسحاب بنفسه، ليقنع القائد بالتراجع وإحكام الفخ ضد العراقيين، فيما اعتبر لاحقاً كميناً أسطورياً. فقد توزع الأكراد على مجموعات صغيرة من القناصة المزودين بالبنادق وبعض مدافع الهاون الخفيفة، يدعمهم ما يعادل لواء احتياط. وتركوا العراقيين يتقدمون ويتسلقون الجبال من دون إطلاق النار عليهم. وما إن صار العراقيون على ارتفاع ١٨٣٠ متراً، حتى فتح الأكراد النار عليهم من الجانبين، فتم سحق اللواء العراقي الرابع المؤلف من

كردستان كما سلكتها)، يعيش راندل حالياً في باريس. ينظر: جوناثان راندل، حرب الألف سنة حتى آخر مسيحي، أمراء الحرب المسيحيون والمغامرة الإسرائيلية في لبنان، بيروت، العهد للنشر والتوزيع، ١٩٨٤، المقدمة.

ثلاثة آلاف رجل، خلال ثلاث ساعات فقط. وأثبت الأكراد براعتهم في تطبيق التكتيك الذي يسميه الفيتناميون (التعلق بحزام العدو)، أي الاقتراب من مواقعه إلى مسافة قصيرة جداً. تمنح القوات المعادية الأفضل تسليحاً وتجهيزاً، من استخدام سلاحَي الطيران أو المدفعية، من إصابة جنودها. وفي حين كانت خسائر الأكراد أقل من عشرين قتيلًا، فقد قتل من لواء عراقي واحد ألف ومئتا جندي، وفقاً للتقرير الذي قدمه قائد اللواء لاحقاً، وتم دفنهم في مدينة ديانا المجاورة، واستخدمت زجاجات (السنفن أب) الفارغة، كشواهد لقبورهم. وبعد عشرة أيام من القتال في محيط مدينة رواندوز، خسر العراقيون ألفي جندي على الأقل، فضلاً عما سقط في صفوف (الجحاش) من ضحايا. (راندل، ص ٢٥٦).

وعند تطرقه إلى شعور الزعيم الكردي حول احتمال وقوع خسائر مرتفعة بين صفوف مقاتليه: "قبل بدء المعركة، بدأ البارزاني قلقاً جداً من احتمال وقوع خسائر مرتفعة في صفوف مقاتليه الذين يفتقرون إلى التدريب العسكري اللازم، إلى درجة أن إقناعه بالموافقة على الخطة التي تمزج ما بين تكتيكات الحرب التقليدية وحرب العصابات، تطلب جهوداً كبيرة. وعندما علم بنتيجة المعركة، كان غضبه شديداً، وذهل ساغي عند سماع ملا مصطفى يقول له ((ان يسقط ٣٠ أو ٤٠ قتيلًا في صفوف العراقيين، فهذا أمر مقبول أما بعد سقوط ثلاثة آلاف قتيل منهم، فلن أتمكن من التحدث إلى الجيش العراقي بعد الآن)). وحاول ساغي من دون جدوى، الاعتراض قائلاً إن العراقيين يستحقون الخسائر التي؛ لأنهم بادروا إلى شن الهجوم ضد الكرد، لكن البارزاني لم يكن يستمع إليه، وعندما وصل المبعوثون العراقيون على متن سيارتي جيب ترفعان الأعلام البيضاء وطلبوا مقابلة ملا مصطفى، قال ساغي للزعيم الكردي إن الاقتراحات العراقية قد تصبح أفضل في حال القضاء على الألوية الخمسة المتبقية. لكن البارزاني رفض اقتراحه، قائلاً ((أسف، ولكنني أمضيت عمري في انتظار اللحظة التي سيتنازلون فيها ويقبلون التحدث إلي)). أما في تل أبيب، فقد ذهلت القيادة العسكرية الإسرائيلية، عند سماع الأنباء عن حجم الخسائر العراقية. فقال رئيس الاستخبارات العسكرية الجنرال أهارون ياريف مخاطباً ساغي ((هذا مستحيل إنها مجرد حرب عصابات. ما هذا الذي تقوله؟)). وعلى الرغم من هذه الشكوك والتساؤلات، إلا أن النصر الذي تحقق في معركة جبل (هندرين)، دفع حكومة بغداد إلى إعلان وقف لإطلاق النار استمر على امتداد السنتين التاليتين. (راندل، ص ٢٥٦ - ٢٥٧).

في اعتقاد الباحث أن هناك مبالغة واضحة في خسائر الجيش العراقي مقارنة بما ذكره السيد مسعود البارزاني ومصادر كرية وشيوعية على دراية بالموضوع.

فيما ذكر الصحفي الفرنسي من أصل أرمني جيرارد جالياند بخصوص معركة هندرين رواية مقتضبة جاء فيها: "وبعد سنتين من هذا التاريخ (= ١٩٦٣م) وبالتحديد في ٤ آذار ١٩٦٥ اندلع القتال من جديد في

(١) جيرارد جوليان: ولد في ١٥ شباط عام ١٩٣٤ في إترابيك، إقليم بروكسل العاصمة البلجيكية، هو استراتيجي جغرافي وكاتب فرنسي من أصل أرمني. وهو متخصص في العلاقات الدولية والاستراتيجية والنزاعات المسلحة وله عدة كتابات تتناول الحروب غير النظامية والاستراتيجيات العسكرية، وحرب العصابات في آسيا وأفريقيا وأمريكا اللاتينية، وله أيضاً أعمال

الربيع. بعد وقت قصير من بدء الهجوم مات عبد السلام عارف في حادث تحطم مروحية وتولى الحكم شقيقه عبد الرحمن عارف وواصل الحرب في كردستان. واستمرت المعارك إلى حزيران ١٩٦٦ عندما حدثت هزيمة القوات العراقية في معركة جبل هندرين. رتب وقف لإطلاق النار مع البارزاني". (جالاند، ٢٠١٢م، ص ٢٣٧ - ٢٣٨).

ويذكر الصحفي الألماني غنثر ديشنر أثناء زيارته لمنطقة رواندوز عام ١٩٧٣م بعد بيان ١١ آذار التاريخي وبالتحديد المناطق التي جرت فيها المعارك الشرسة في حوض رواندوز وبالتحديد جبل هندرين في سنة

١٩٦٦م: "ففي المناطق المليئة بالشعاب حول مدينة رواندوز جرت تصفية كتيبة كاملة من المشاة (= اللواء الرابع على جبل هندرين)، وفي الوقت نفسه منيت كتيبة. أخرى بخسائر فادحة (اللواء الثالث في جبل زوزك). هذا وقد قام فريق من التلفزيون الألماني، وصل بطريقة محفوفة بالخطر والمغامرة عبر تركيا إلى مناطق الصراع بمعاينة الوضع ووصف ما جرى: (استمرت المعركة يوماً كاملاً)، هذا ما قاله الصحفي ك. ديتمان من الفريق التلفزيوني. (في اليوم السابق جرى تفجير جسر حديدي، إذ كان يعتقد أن قافلة الجيش العراقي ستعبر منه. وخلف الجسر أقام الكرد وعلى بعد مئة متر تحصينات صخرية لتكون حاجزاً طبيعياً. ثم وصل العراقيون. أرسل قائدهم جيباً ليفحص حالة الجسر. ولم يلحظ من في الجيب شيئاً. ولم تستطع القافلة التابعة لهم أن تبلغهم أبداً. أطلقت النار من بنادق آلية ومن أسلحة أخرى من عيار ١٢,٧ ملم على القافلة. كانت مواقع الأسلحة النارية أعلى من مواقع رجال القافلة. وهذا ما شكل الهدف الأمثل للقناصة الكرد. حيث أصبحت القافلة بكاملها عرضة للنيران. (ديشنر، ٢٠١٤م، ص ٢٥٦).

وعند مراقبة الصحفي الألماني لكيفية إخلاء الجرحى العراقيين، يقول: "راقب الصحافي كيف تم إخلاء الجرحى الذين ظلوا على قيد الحياة إلى بيت صخري يقع إلى الجوار. أما الطريق فكان مغطى بما تبقى من سيارات الشحن المحترقة والجيبات الوسخة ذات اللون الأصفر السوفياتية الصنع، وفي اليوم التالي تم إرسال

شعرية، حصل على شهادة الدكتوراه من جامعة باريس الخامسة - ديكارث تحت اشراف المستشرق الفرنسي مكسيم رودنسون. له كتاب (المأساة الكردية)، ترجمة الباحث الكردي العراقي عبد السلام النقشبندى.
(١) غنثر ديشنر: ولد في ١٤ مايس عام ١٩٤١ في مدينة فورت، صحفي ألماني محافظ ومؤرخ وصانع أفلام وثائقية يميني محافظ، ويتعامل بشكل أساسي مع زمن الاشتراكية القومية وقضايا الشرق الأوسط، وخاصة المجموعة العرقية الكردية. درس ديشنر التاريخ والعلوم السياسية في جامعة إرلانجن نورمبرغ. كان طالبا في Hans-Joachim Schoeps وحصل على الدكتوراه في عام ١٩٦٨ مع عمله، ثم عمل كمحرر في العديد من دور النشر والصحف كصحفي، كتب في الغالب في صحيفة دي فيلت اليومية، حيث كان رئيساً للثقافة مؤقتاً، وكذلك في الدوريات الأصغر مثل نقد. من عام ١٩٧٦ إلى عام ١٩٨١ كان ديشنر عضواً في مجلس إدارة جمعية العلاقات الثقافية. في كتابه الأكراد. شعب بلا دولة، يصف ديشنر الوضع السياسي والتاريخي والاقتصادي للكرد. منذ عام ١٩٧٢ قام بجولة في كردستان عدة مرات وواصل جهود الأحزاب والحركات الكردية من أجل الاستقلال. وأجرى محادثات مع الزعيم الكردي الملا مصطفى البارزاني، ورئيس الاتحاد الوطني الكردستاني جلال طالباني، والزعيم السابق لحزب العمال الكردستاني المسجون الآن، عبد الله أوجلان. ووفقاً لفكرته العمومية، لطالما تم استخدام الأكراد مثل المزارعين على رقعة الشطرنج في السياسات الإقليمية والدولية.

الجرحي العراقيين بواسطة الشاحنات إلى فرقهم، أما غير الجرحى والضباط فقد أرسلوا إلى معسكر آخر بعيد. فيما يتعلق بالقتلى، وعلى ما روى ديثمان (= الصحفي المصور) حول الموتى وإن بإبداء شعور حائق: ((الجثة الأولى، ملفوفة بغطاء عسكري... وبقدر ما كنت أقرب من أعلى المناطق الصخرية كنت أكتشف مزيداً من الجثث، سبع، عشر، خمس عشرة جثة. وصلت بالعد إلى الرقم عشرين، وبلغت إنكليزية ركيكة شرح لي أحد الكرد بلحيته ذات اللون الأشقر: أنا لا أفهم لماذا حاولوا المجيء إلى هنا. ربما اعتقدوا أنهم إذا صعدوا إلى هنا فيمكنهم الصمود في موقعهم إلى حين وصول التعزيزات. إلا أن الصخور كانت خطأ كبيراً. كان بإمكاننا اصطيادهم كما نصطاد الحمام. ثمّة البعض منهم ما زالوا في الأدنى داخل الجحور)). (ديشنر، ص ٢٥٦ - ٢٥٧).

أحصى هذا الصحافي ما مجموعه ٨٠ جندياً في هذا الموقع وحده كانوا من القتلى العسكريين، وقد كانوا جميعاً ممن تدرّب للقتال في الصحراء أو في المناطق السهلية لا في الجبال. (ديشنر، ٢٠١٤م، ص ٢٥٧). بعدها يحاول الصحفي استدرا عطف القارئ حول مصير هؤلاء الشباب الذين دفعوا للقتال رغماً عنهم وأصبحت جثثهم ملقاة فوق التلال (= الجبال) تحت أشعة الشمس الحارقة بدون مواراة التراب، بقوله: "٨٠ جثة من الرجال الشباب، ثمانون شاباً من عمري، ممن كان بإمكانني التعرف إليه إن في بغداد أو الموصل. ثمانون شكلاً هامداً، لونها صار بلون الأرض التي هم عليها، وذلك بقدر ما كانت الشمس تنحدر إلى ما وراء الجبال العراقية. لم تتم بالطبع مواراة أو دفن كل الأموات الذين وقعوا ضحية هذه المعارك الجبلية. (ديشنر، ٢٠١٤م، ص ٢٥٧).

وحيثما قام الصحفي بزيارته الثانية بعد عشر سنوات إلى كردستان العراق في عام ١٩٧٣م، رأى بقية آثار الحرب الكردية - العراقية على مرتفعات راندوز: "حين قمت أنا شخصياً بعد عشر سنوات من ذلك الوقت، وبرفتي أحد مصوري وكالة (Sven Simon) وبعض المرافقين الكرد، وتحديداً في خريف العام ١٩٧٣ بالعبور فوق التلال المحيطة بمدينة راندوز، التي اختفت فيها الوحدة العراقية كلها، تسنى لي مراراً أن أعرّ على ما تبقى من عظام. رفعت أحد العظام، وكان عظم ذراع. وفي مشاهدات أخرى وقعنا على أجزاء أخرى من هياكل عظمية. فالشمس والمطر والرياح قد عملت على تفتيتها، وقد صار لونها أقرب إلى اللون الرمادي - البني. أصابنا الخوف، وقمنا بدفن من تبقى من هؤلاء الناس في الأرض. حتى أن المرافقين لنا ظلوا صامتين. وحين وصلنا مساءً إلى كهفنا الجبلي وقد بلغ منا التعب مبلغاً، وكان الكهف مقر إقامتنا ليلاً، وحين أتينا على ما ذكر اكتشفنا نهاراً، أعلمنا كاك عبد الله، وهو أحد المحاربين القدامى، وممن اشترك في العديد من الثورات ودون أي تأثير بما يلي: «إننا لا ندفنهم جميعاً. وحين ترسل بغداد جنوداً جدداً إلى الجبال، فيمكن هؤلاء مباشرة أن يروا ما ينتظرهم». لكن الكرد أيضاً قد منوا بدورهم بخسائر في المعركة. (ديشنر، ص ٢٥٧).

الاستنتاجات

لقد فتح الانتصار الكبير في معركة هندرين- زوزك آفاقاً سياسية جديدة أمام المسألة الكردية ودفعتها إلى الأمام وأصبح بإمكان قائد الثورة الملا مصطفى البارزاني التفاوض مع حكومة بغداد من موقع القوة والاعتدار؛ وانتقلت القضية الكردية من الأفق المحلي الضيق إذ بدأت دول الجوار ودول العالم تحسب حسابها بعد ان اثبت الكرد أنفسهم الاقتدار والتحدي في المجال العسكري، رغم التفاوت الكبير في ميزان القوى بين الجانبين في جميع المجالات، ومن أبرز هذه الاستنتاجات التي جاءت في أعقاب هذا النصر الكبير:

1. القضاء على الحلم الذي راود بعض القادة العسكريين العراقيين المتشددین الذين ادعوا أن بإمكانهم إنهاء الثورة الكردية بقوة السلاح عن طريق السيطرة على طريق هاملتون الاستراتيجي وقطع طريق الإمداد الخارجي للحركة الكردية برمته، رغم أن كردستان العراق تحادد الجارات الثلاث. ٢- إعادة الاعتبار إلى الشيوعيين الذين كانوا على وشك فقد مصداقيتهم بين الجماهير جراء الاتهامات الموجهة إليهم، على أنهم السبب في خسارة معركة هندرين في المرحلة الأولى يومي ٢ و٣ أيار/ مايو ١٩٦٦م، التي كادت أن تتحول إلى حقيقة مرة حتى داخل صفوف الحزب نفسه.
2. ظهور قدرات وكفاءات عسكرية ممتازة لدى الكوادر المتخرجة من الاكادېميات العسكرية العراقية، خاصة في المجال العملياتي والقصف المدفعي باستعمال التقنيات الحديثة في الرصد والاستمکان.
3. بروز دور بعض قادة البيشمركة المخططین والميدانيين في معارك جبل هندرين وزوزك.
4. انهيار جميع قوات جحفل اللواء الرابع الجبلي المشهود له بالكفاءة، ومقتل المئات من الجنود وأسر عشرات آخرين، والحصول على غنائم كبيرة من الأسلحة الثقيلة والمتوسطة والخفيفة فضلاً عن أكداس من العتاد والتجهيزات الأخرى، التي كانت الحركة الكردية بأمرس الحاجة إليها.
5. إرغام حكومة عبد الرحمن البزاز على التفكير بالحل السياسي ومد يد الحوار والتفاوض مع قيادة الثورة الكردية، بعد فشل الجناح العسكري في تمرير مخططه بشأن القضاء على الثورة الكردية، التي أسفرت عن صدور بيان ٢٩ حزيران ١٩٦٦م.

قائمة المصادر

أولاً: المصادر العربية والمعرّبة

- 1- بهاء الدين نوري، مذكرات بهاء الدين نوري، (٢٠٠١)، لندن، دار الحكمة.
- 2- جواد هاشم، مذكرات وزير عراقي ذكريات في السياسة العراقية ١٩٦٧ - ٢٠٠٠، (٢٠١٧)، بغداد - دمشق - بيروت، دار المدى للإعلام والثقافة والفنون.
- 3- جوناثان راندل، أمة في شقاق - دروب كردستان كما سلكتها، (١٩٩٩)، ترجمة: فادي حمود، بيروت، دار النهار.
- 4- جيرار جالياند، شعب بدون وطن الكرد وكردستان، (٢٠١٢)، ترجمه الى العربية: عبد السلام النقشبندى، أربيل، دار ثاراس للطباعة والنشر.
- 5- ديفيد مكدول، تاريخ الاكراد الحديث، ترجمة راج آل محمود، بيروت، دار الفارابي، ١٩٩٦م.
- 6- رينيه موريس، كردستان أو الموت، (٢٠١٢)، ترجمة وتعليق: جرجيس فتح الله، بيروت - بغداد - أربيل، منشورات الجمل - دار آراس للطباعة والنشر.
- 7- سعد ناجي جواد، العراق والمسألة الكردية ١٩٥٨ - ١٩٧٠، لندن، دار اللام، ١٩٩٠م.
- 8- شكيب عقراوي، سنوات المحنة في كردستان - أهم الحوادث السياسية والعسكرية في كردستان والعراق من ١٩٨٥ الى ١٩٨٠، (٢٠٠٧)، أربيل، مطبعة مناره.
- 9- شلومو نكديمون، الموساد في العراق ودول الجوار - تحطيم الآمال الكردية الإسرائيلية، (٢٠٠٤)، ترجمة: بدر عقيلي، عمان، دار الجليل للدراسات والابحاث الفلسطينية.
- 10- شه بول فاخر ميركه سوري، لسان الجريمة ينطق، (١٩٩٨)، ترجمة: محمد عبد الله، السليمانية - كردستان.
- 11- صلاح الخراسان، التيارات السياسية في كردستان العراق- قراءة في ملفات الحركات والاحزاب الكردية في العراق ١٩٤٦- ٢٠٠١، (٢٠٠١)، لبنان، مؤسسة البلاغ.
- 12- عزيز سباهي، عقود من تاريخ الحزب الشيوعي العراقي، (٢٠٠٥)، الثقافة الجديدة.
- 13- عصمت شريف وانلي، كردستان العراقية هوية وطنية (دراسة في ثورة ١٩٦١)، (٢٠١٢)، ترجمة: سعاد محمد خضر، السليمانية، مؤسسة زين لإحياء التراث الوثائقي والصحفي.
- 14- غنثر ديشنر، الكرد شعب بدون دولة تاريخ وأمل، (٢٠١٤)، ترجمة: جورج كتورة، بيروت - أربيل، دار الفارابي - دار ثاراس.
- 15- محسن دزه يي، أحداث عاصرتها ١٩٦١ - ١٩٧٥، (٢٠٠٢)، اربيل، دار ثاراس، الجزء الاول.
- 16- عصمت شريف وانلي، مذكرات عصمت شريف وانلي، السليمانية، مؤسسة زين لإحياء التراث الوثائقي والصحفي، ٢٠١٤م.
- 17- مذكرات الفريق الأول الركن إبراهيم فيصل الانصاري، أيام لا تنسى، (٢٠١٩)، تحقيق ومراجعة اللواء الركن: علاء الدين حسين مكي خماس، عمان، شركة دار الأكاديميون للنشر والتوزيع.
- 18- مسعود البارزاني، البارزاني والحركة التحررية الكردية ثورة أيلول ١٩٦١ - ١٩٧٥، (٢٠٠٢)، أربيل.
- 19- مذكرات عصمت دينو - بنستاني - السندي- سيرة مناضل في ثورة أيلول الكوردية ١٩٥٩ - ١٩٩١، (٢٠٠٩)، اعداد: عصمت دينو، دهوك، مطبعة هاوار.

20- مذكرات فارس كورماركي سيرة نضال مع البارزاني، تقديم وتعريب: جاسم إلياس مراد، دهوك، مطبعة زانا، ٢٠٠٢م.

21- نزار عبد الكريم الخزرجي (٢٠١٤)، مذكرات مقاتل، بيروت، المركز العربي للأبحاث ودراسة السياسات.

22- يونان هرمز، أيامي في ثورة كردستان (٢٠٠١)، أبريل، دار نارس.

ثانياً: المقالات

23- مجلة الوسط اللبنانية، بيروت، العدد ٢٩٨، في ١٣/١٠/١٩٩٧م.

24- مجلة الوسط اللبنانية، بيروت، العدد ٣٥٨، في ٧/١٢/١٩٩٨م.

25- مجلة ئيسرائيل - كورد، العدد ١٠، ابريل/ نيسان عم ٢٠١٠م.

ثالثاً: الصحف

26- صحيفة التأخي، في عدديها ١٥ و ٢١ من شهر تشرين الثاني عام ١٩٧٢م.

27- مذكرات جلال الطالباي، خريف العمر، صحيفة الصباح الجديد، اعداد صلاح رشيد، ترجمة شيرزاد شيخاني.

28- رابعاً: المواقع الالكترونية

29- جواد بشارة، باريس - بغداد قصة حب مشبوهة، موقع إيلاف، في ٣/٥/٢٠٠٨م.

30- موقع الجزيرة نت حول المؤرخ الاسرائيلي أوري مليشتاين، نقلا عن صحيفة معاريف في ١/٣/٢٠١٦م.

31- خسرو حميد عثمان، روايتان مختلفتان عن معركة جبل هندرين وحيثيات بيان ٢٩ حزيران ١٩٦٦م، موقع

الحوار المتمدن، العدد ٥٣٨٥، في ٢٨/١٢/٢٠١٦م.

32- ماجد. ع. محمد، فرنسا صديقة الكرد في الامس واليوم، موقع إيلاف، في ٨/١/٢٠١٧م.

33- سيف الدين بدرخان، العلاقات الكوردية - العربية مبنية على موازين القوى وليس على الديمقراطية والأخوة

التاريخية، موقع روداو العربي، في ١٢/٩/٢٠١٩م.

34- الموساد ودوره في معركة هندرين، موقع الحوار المتمدن، العدد ٦١٧٥، في ١٧/٣/٢٠١٩م.

شهرى هندرين د ژیدهري کوردی و عیراقی دا

فه کولینه کا شروه کاری یا هه فه رکاری

کورتی :

ئهف فه کولینه یا تابه ته ب شهرى هندرين و شهرين دى بين په بیدا بوى د بن په راویزا وى دا، وهكى شهرى زوزک و گه ریا عومه راغا، چونكى ئهف چيايه کليلا سه ره كى بون ژبو چونا دناف ناوچا سه ركرديه تيا شوره شا كوردى ئه فا دكهفته سه ر ریکا هاملتون یا ستاتيژى دناقههرا باژيژى هه وليژى و ناوچا حاجى عومه ران لسه ر سنورى ئيرانى.

فئيجا پلانا سه ركرديه تيا سه رباژى یا عيراقى ئه و بو ماوى هه يفه كئ ده ستينيشان بكن بو كترولكرنا بنگه هين سه ركرديه تيا شوره شا كوردى ل ناوچين: كه لاله و ديلمان و حاجى عومه ران د چهند قوناغه كا را، قوناغا ئيكن بيكدهات ژ كترولكرنا چياين هندرين و زوزك و ژ ويژى بچن بو كترولكرنا ناهه ندا كه لاله د قوناغا دووى دا، و له شكه رى عيراقى شيا كترول چياين هندرين ل ٢ گولانا ١٩٦٦ بكهت و دگه ل كترولكرنا به شى روژئافاى ژ چياين زوزك ل ٣ گولانا ١٩٦٦،

به لای سهرکردایه تیا شوره شا کوردی ب سهرکردایه تیا مه لا موسته فا بارزانی پلانه کا هه کیم دانن و شیان چیا یی هندرین ژ دهستین لهشکهری عیراقی بینن دهه و ب دروستی ژ دهستین هیزا لیوایا چار یا پیاده و ژناقبرنا وی هیزی ل ۱۲ گولانا ۱۹۶۶، و پاشی پیشمه رگه شیان گه ریا عومه ر ناغای و بههرا پترا چیا یی زوزک ژ دهستین هیزی عیراقی رزگار بکه ن. و روژنامه فانی فه ره نسی (رینی موریس) یا بسهری لهشکهری عیراقی هه قبه رده که تن ب شهری فهردان ل جهنگن جیهانی یکی ده می ئەمان بهرامبه ر فه ره نسیان شکه ستین و هیزا ئەمانان هاتیه گوهرین بو شکه ستین

The Battle of Hendren in Kurdish and Iraqi sources Comparative Analytical Study

Abstract:

This research concerns the Battle of Hendren and other battles that took place in its margins, such as the battles of Mount Zusak and the Strait of Omar Agha, because these mountains are the main key to entering the Kurdish revolution leadership areas located on the strategic Hamilton roads between the city of Erbil and the Haj Omran area on the Iranian border. The plan of the Iraqi military leadership was to set the time limit for one month in order to control the headquarters of the Kurdish revolution in the regions: Kalalau, Diliman and Haj Omran in several stages, The first stage is manifested in controlling the mountains of Hendren and Zusak, and starting from it to control the Kasbah of Kalalau in the second stage, and the Iraqi army was able to control Mount Hendren on May 2, 1966, and control the western part of Mount Zusak on May 3, 1966, But the leadership of the Kurdish revolution led by Mullah Mustafa Barzani developed a precise plan that was brilliantly able to wrest Mount Hendren from the hands of the Iraqi army, specifically the Fourth Infantry Brigade, trapping it in a trap and then destroying it on May 12, 1966, while the Peshmerga managed to recover the Omar Agha Strait and the majority of Jabal Zusak from the hands of the forces Iraqi. The French journalist (Rene Morris) likened what happened to the Iraqi army to the Battle of Verdun in World War I, when the Germans lost to the French and the German attack turned into a defeat.

القضية الكردية في ظل المفاوضات للمدة (١٩٦٥-١٩٧٥)

أ.م. د أيمن عبد عون

كلية القانون العلوم السياسية- قسم العلوم السياسية- جامعة ديالى

aymanabd12@gmail.com

ملخص:

يهدف البحث إلى تسليط الضوء على طبيعة المفاوضات التي خاضتها الحركة الكردية بزعامة الملا مصطفى البارزاني مع الحكومات العراقية خلال المدة (١٩٦٥-١٩٧٥)، وطبيعة حيثياتها وكيف كان للخط العسكري المتشدد داخل حزب البعث العربي الاشتراكي دور سلبي تجاه القضية الكردية، لما كان يكتنف بعض الضباط من قناعات مغلوطة بإمكانية قمع الحركة الكردية بالطرق العسكرية الوحشية، وبسبب ذلك الأسلوب دفع العراق بشكل عام المزيد من الخسائر المادية والبشرية، إلا أنه ورغم ذلك استطاعت الحركة الكردية الصمود والمقاومة بزعامة البارزاني، وفرضت إلى حد كبير على الحكومات العراقية أن لا خيار لحل القضية الكردية إلا عن طريق الحوار والمفاوضات، الأمر الذي عززته بقبول كل مبادرات التفاوض التي تقدمت بها الحكومات المتعاقبة خلال تلك المدة، التي في بعضها تم التوصل الطرفان إلى نتائج مهمة، إلا أن مشكلة تنفيذها على أرض الواقع كان دائماً ما يصاحبه تكوّن من قبل تلك الحكومات، مما كان يزيد من الأوضاع تعقيداً بين الطرفين.

الكلمات المفتاحية: القضية الكردية، المفاوضات، المدة. ملا مصطفى، البارزاني

مقدمة

عملت أغلب الحكومات العراقية المتعاقبة على إخضاع الكرد بالقوة العسكرية، إلا أنه وبسبب عدم نجاعة هذا الأسلوب، تولدت لدى بعض تلك الحكومات ضرورة إيجاد وسائل أكثر سلمية لحل المسائل الخلافية، مما مهد لبروز ظاهرة التفاوض مع الحركة الكردية، والعمل على تلبية مطالبها بالشكل الذي يتفق عليه الطرفان، لتشهد المدة ما بين (١٩٦٥-١٩٧٥) مراحل عدة من المفاوضات انتهت بعضها إلى نتائج ايجابية أُلقت بظلالها لمدة محدودة على الأوضاع الداخلية نحو الهدوء والاستقرار، إلا أنها في مجملها لم يُكتب لها التنفيذ كما تم الاتفاق عليه بين الطرفان، بسبب افتقار تلك الحكومات للرغبة الحقيقية في تنفيذ بنود تلك الاتفاقات، الأمر الذي كان يتسبب بعودة الاقتتال والعنف.

إن أهمية الموضوع "القضية الكردية في ظل المفاوضات للمدة (١٩٦٥-١٩٧٥)" يتضح بشكل جلي لما كانت تتمتع به الحركة الكردية بزعامة الملا مصطفى البارزاني، من تأثير كبير في واقع العراق السياسي، فضلاً عما شكلته تلك المدة من مفاوضات انعكست بشكل أو بآخر على واقع الحركة الكردية. إذ أفرزت تلك

المفاوضات نتائج عدة، سيتم ومن خلال هذا البحث التركيز على تلك النتائج، وطبيعة التطورات التي رافقتها ودور الحركة الكردية بزعامة الملا مصطفى البارزاني فيها. يشتق البحث فرضياته التي تتعلق بجوهر القضية الكردية في ظل المفاوضات ما بين (١٩٦٥-١٩٧٥)، والعمل على اختبار كل فرضية وفق المعطيات التي رافقتها، لإثبات صحتها أو فشلها في الإجابة، وهي كما يأتي:

- (1) هل شكلت المفاوضات التي خاضتها الحركة الكردية مع الحكومات العراقية فرصة جديدة للکرد من أجل تحقيق المطالب القومية؟
- (2) هل كانت الأسباب والمبررات التي دفعت الطرفين للتفاوض، حافزاً لكل منهما لإيجاد حل سلمي للقضية الكردية، بعيداً عن القوة العسكرية؟
- (3) ما الأسباب التي حالة دون تطبيق ما يتم التوصل إليه، وكيف انعكس ذلك على واقع الكرد في العراق؟

اعتمد البحث المنهجين التاريخي والتحليلي. إذ يُعد المنهج التاريخي بالمنهج الاستردادي؛ لأن عملية استرداد أو استرجاع الماضي يُعد ضرورة ملحة للتعرف على ما وقع من أحداث ومدى ارتباطها وتأثيرها. أما المنهج التحليلي؛ فإنه يقوم على عمليات ثلاث: التفسير والنقد والاستنباط، وقد تجتمع كلها في سياق بحث معين، أو قد يُكتفى ببعضها، مما يستفاد منه في التعرف على ماهية الأحداث تحليلها وتفسيرها علمياً، ويسعى النقد إلى تبيان الجوانب الإيجابية والسلبية، وأخيراً الاستنباط الذي يتم من خلاله بناء هيكل نظري على أساس ما دُرس من ظواهر وتعميمها لتشكّل أداة يُستفاد منها الباحث في صياغة أداة نظرية يستعين بها على فهم ما جرى من أحداث.

١- مفاوضات القضية الكردية في عهد حكومتي عبد الرحمن البزاز وناجي طالب ما بين ١٩٦٥-١٩٦٨:

شكلت ظاهرة تبدل الحكومات العراقية خلال تلك المدة بإرباك المفاوضات مرات عدة، بسبب ما كانت تنتجه تلك الانقلابات والحكومات التي تتشكل على إثرها إيديولوجيات تختلف حسب طبيعة الطبقة السياسية التي تسيطر على السلطة في الدولة، إذ برز وبشكل واضح دور المؤسسة العسكرية وتأثيرها في مجريات الأحداث التي شهدتها القضية الكردية في العراق، مما انعكس سلباً في الوقت الذي تمكن فيه بعض الضباط العسكريين من فرض إرادتهم على كيفية حل القضية الكردية، التي لم تكن لهم وسيلة لحلها إلا عن طريق القوة العسكرية، أما في حالة انعدام تأثير العسكريين في الحكومة ذات المساحة المدنية جلياً فكان الحل أكثر مقبولية؛ لأنه كان من خلال الحوار والتفاوض، وهذا ما عززته حكومة عبد الرحمن البزاز.

أسهم تولي عبد الرحمن عارف للسلطة في العراق، بدخول القضية الكردية مرحلة جديدة، رغم استمرار القتال مع الكرد، وذلك بسبب استغلال القادة العسكريين لنفوذهم في التأثير على مجريات الأحداث، حتى تولي رئاسة الوزراء من قبل عبد الرحمن البزاز^(١)، بتاريخ ٢١ أيلول ١٩٦٥^(٢). إذ كان فيه الموقف منقسماً تجاه حل القضية الكردية ما بين الخيار العسكري الذي يتبناه العسكريون، والخيار السلمي الذي تبناه البزاز، والذي بقي مؤجلاً وتحت ضغط القادة العسكريين إلى حين رؤية نتائج الخيار العسكري، الذي توقع البزاز فشله^(٣). على الرغم من قُصر مدة تولي البزاز لرئاسة الحكومة، إلا أن المتتبع لسيرته السياسية والإدارية يدرك أنه امتلك نظرة شمولية لما كان يجري داخل العراق من أحداث وتحديات، الأمر الذي دفعه للتعامل معها بواقعية، باحثاً عن السبل السلمية الكفيلة لحلها بالشكل الذي يضمن استقرار العراق داخلياً، معزراً ذلك بتحييد القادة العسكريين من التأثير في ذلك، مما ولد موقفاً معادياً له من قبل قادة الجيش^(٤)، ووصف البزاز بعد تكليفه برئاسة الوزراء استمرار القتال مع الكرد بقوله "إن الحرب بين أبناء الوطن والتي استمرت طويلاً واستنزفت الدم الكثير وبددت الممال الوفير وأضاعت الجهود الجهدية من دون جدوى"^(٥).

أمن رئيس الوزراء عبد الرحمن البزاز بحق الكرد القومي وعمل على حل تلك الخلافات حلاً سلمياً عادلاً، الأمر الذي دفعه للتمهيد لذلك فكرياً من خلال ما كان يطلقه من تصريحات فيما يخص القضية الكردية، فضلاً عن الحوارات واللقاءات التي كان يجريها مع مختلف الفئات السياسية والثقافية، لينطلق البزاز بعدها باستئناف الحوار بشكل مباشر مع الزعماء الكرد، متعهداً استعداد حكومته للاستجابة

(١) عبد الرحمن عبد اللطيف حسن حمادي، ولد في شباط ١٩٣١، أكمل دراسته الابتدائية والثانوية عام ١٩٣٢ في بغداد التي أكمل فيها كلية الحقوق عام ١٩٣٥، رشح إلى بعثة دراسة في جامعة لندن، عاد إلى العراق عام ١٩٣٩ وعين استاذاً جامعياً في كلية الحقوق بجامعة بغداد، فصل من الخدمة اثر تأييده لحركة مايس ١٩٤١، واعتقل على اثر ذلك، ليعود للعمل في وزارة العدالة التي تسلم فيها عدة مسؤوليات، انتدب للعمل في الدائرة القانونية في هيئة الامم المتحدة في نيويورك ما بين ١٩٥٣-١٩٥٤، وعين بعد ذلك عميداً لكلية التجارة والاقتصاد حتى اعفي من منصبه عام ١٩٥٦، التي اعيد تعيينه فيها لعهده نجاح ثورة ١٤ تموز ١٩٥٨، ثم عمل قاضياً في محكمة التمييز عام ١٩٥٩، اعتقل من جديد اثر قيام حركة الشواف في آذار ١٩٥٩، وبعد خروجه من السجن بعد أشهر عدة هاجر الى لبنان ومنها للقاهرة التي شغل فيها عميداً لمعهد الدراسات العربية، عين البزاز سفيراً للعراق في القاهرة في ٢١ شباط ١٩٦٣، وبعدها سفيراً للعراق في لندن حتى عام ١٩٦٥، ليشغل بعد ذلك منصب رئيس الوزراء ما بين ١٩٦٥-١٩٦٦، اعتقل من جديد عام ١٩٦٩، بعد عودته من لبنان التي كان قد استقر فيها من قبل، اطلق سراحه بعد ان تعرض لجلطة دماغية مما اضطر عائلته للسفر به الى لندن، الأمر الذي تسبب بوفاته عام ١٩٧٣. للمزيد ينظر: محمد كريم مهدي المشهداني، عبد الرحمن البزاز دوره الفكري والسياسي في العراق، مكتبة اليقظة العربية للطباعة والنشر، بغداد، ٢٠٠٢، ص ٢٣-٢٦؛ سيف الدين الدوري، عبد الرحمن البزاز اول رئيس وزراء مدني في العراق الجمهوري، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، بيروت، ٢٠٠٦، ص ١١-١٣.

(٢) جليلي جليل وآخرون، الحركة الكردية في العصر الحديث، ترجمة: عبيد حاجي، ط٢، دار الفارابي، بيروت، ٢٠١٣، ص ٣٧٨.

(٣) عبد الخالق ناصر العامري، البرزاني والقضية الكوردية في العراق ١٩٣١-١٩٧٥، دار الجواهري، بغداد، ٢٠١٧، ص ٢٥٩.

(٤) خضير سطم مكحول المعاضيدي، حكومة عبد الرحمن البزاز ١٩٦٥-١٩٦٦، بحث منشور في مجلة جامعة تكريت للعلوم، المجلد (١٩)، العدد ٣، ٢٠١٢، ص ٣٦٩.

(٥) عبد الرحمن البزاز، مع الشعب، دار الثراء للنشر والتوزيع، الأردن، ٢٠٠٩، ص ٣٠.

لمطالبهم المشروعة^(١). وبهذا يكون البزاز قد استطاع إحياء الحوار مع الكرد في ظل رفض بعض العسكريين، وفتح باب المفاوضات من جديدة بهدف إيجاد مخرج ينهي فكرة الحل العسكري للقضية الكردية. أرسل البزاز وفداً إلى الملا مصطفى البارزاني، ضم كل من (اللواء شاعر محمود وزير الدفاع ومحمد صالح محمود وحسن عبد الرحمن وعلي حيدر شيرزاد وكاظم شبر ونوري الدين الواعظ)، لأجل إحداث تقارب أكبر في وجهات النظر، وعلى إثر ذلك أبدى البارزاني استعدادة لإرسال وفد إلى بغداد يمثل الكرد لمواصلة المفاوضات^(٢)، التي استمرت ما يقارب الأسبوعين سادها التفاهم المشترك بين الطرفين، قدم خلالها البزاز عرضاً وحلاً شاملاً للقضية الكردية، انتهى بإعلان بيان في ٢٩ حزيران ١٩٦٦، الذي أطلق عليه فيما بعد اسم بيان (٢٩ حزيران)؛ تضمن البيان خمس عشرة مادة، كان لها أبلغ الأثر في كسب ود الكرد، كونه تضمن الاعتراف بالحقوق القومية، واقامة مجالس منتخبة بحرية من قبل الكرد، والاعتراف باللغة الكردية كلغة رسمية، وحق الكرد في المشاركة والتمثيل في المجلس الوطني والمناصب الوزارية في الحكومة العراقية، فضلاً عن المناصب العسكرية والقضائية والدبلوماسية، ومنح الكرد مقاعد في البعثات والمنح الدراسية، وتعويض المتضررين والنازحين جراء العمليات العسكرية^(٣). أعلنت الحكومة العراقية عطلة رسمية لمدة ثلاثة أيام^(٤)، ليشهد اليوم الثاني من اعلان البيان، الشروع بإقامة الاحتفالات الجماهيرية في بغداد وباقي المحافظات ابتهاجاً بإنهاء الاقتتال مع الكرد، وهو ما يدل على عدم رضا معظم أبناء الشعب العراقي لتلك السياسة التي أوغلت بسفك دماء وحصد المزيد من أرواح الأبرياء. في ظل أجواء الفرح برزت ردود الأفعال الإقليمية بشكل سلبي لاسيما الموقف الإيراني، إذ كانت ردة فعل شاه إيران من الاتفاق سلبية للغاية، كونه سيدفع إلى تأجيج الكرد داخل إيران ضد حكمه؛ ليتبعه الموقف التركي بذات المستوى من الرفض إن لم يكن أكبر، إذ حذرت تركيا من خطر البارزاني وعدته بأنه يعرض وحدة العراق وتركيا للخطر^(٥).

أنهى بيان ٢٩ حزيران، حالة الاقتتال ما بين الحكومة والكرد، الذي دام لأكثر من عامين تقريباً، ورغم ان البيان لم يلب معظم المطالب الكردية، وقد صرح الملا مصطفى البارزاني وقتئذ بأن الحركة الكردية بحاجة إلى اتفاق سلمي مع الحكومة، يجنب الاضرار بمصالح المجتمع الكردي ومقدراته الاقتصادية، كالثروة الزراعية التي تضررت جراء الأعمال العسكرية نتيجة تعرضها للحرق^(٦)، وأعرب البارزاني عن تأييده للبيان، من خلال ما جاء ببرقيته التي بعثها إلى رئيس الجمهورية عبد الرحمن عارف ورئيس الوزراء عبد الرحمن

(١) المصدر نفسه، ص ٤٦-٤٨.

(٢) خضير سطم مكحول المعاضيدي، المصدر السابق، ص ٣٧٠-٣٧١.

(٣) ديفيد مكدول، تاريخ الاكراد الحديث، تر: راج آل محمد، دار الفارابي، بيروت، ٢٠٠٤، ص ٤٨٣؛ جليلي جليل وآخرون، المصدر السابق، ص ٣٧٨-٣٧٩.

(٤) اوفرا بينغيو، كرد العراق دولة داخل دولة، ترجمة: عبد الرزاق بوتاني، دار الساقى، بيروت، ٢٠١٤، ص ٦٩.

(٥) للمزيد ينظر: اوفرا بينغيو، المصدر السابق، ص ٧١.

(٦) حامد محمود عيسى، القضية الكردية في العراق من الاحتلال البريطاني الى الغزو الامريكي ١٩١٤-٢٠٠٣، مكتبة مدبولي، القاهرة، ٢٠٠٥، ص ٣٤٧-٣٤٨.

البزاز، الذي عده تعبيراً صادقاً ومهماً فيما يخص رعاية أبناء الشعب العراقي كافة من عرب وكردي^(١). وبذلك يكون البزاز قد أثبت أن الحلول السلمية أكثر نجاعة من الحلول العسكرية التي أنهكت البلاد، وأن بعض الضباط قد أغرق البلاد بالفوضى والعنصرية.

تُعد خطوات البزاز الأفضل فيما يخص القضية الكردية، إلا أن حكومته لم تدم طويلاً، كونها انتهت في ٩ آب ١٩٦٦، دون ان تُتاح لها فرصة تنفيذ بنود الاتفاق بشكل كامل، وتولى ناجي طالب وهو أحد ضباط الجيش رئاسة الوزراء^(٢)، إذ قام بتشكيل حكومة جديدة، ورغم إعلانه كامل احترامه لبرنامج البزاز^(٣)، إلا أنه عمل على رسم سياسة جديدة فيما يخص القضية الكردية، شملت الشروع بمفاوضات مع جناح (إبراهيم أحمد وجمال الطالبياني) وتعزيز دورهما، في الوقت الذي كان فيه على خلاف مع الملا مصطفى البارزاني^(٤)، لإشعار البارزاني بأنه ليس الوحيد على الساحة الكردية، يمكن من خلاله فقط إيجاد حل للمسألة الكردية^(٥). وعزز ناجي طالب سياسته تصريحاً أطلقه بأن المشكلة الكردية ذات أبعاد إقليمية، والملا مصطفى البارزاني ليس ممثلاً عن جميع الكرد^(٦). ليعيد من جديد نهج العسكريين المتشددين في التعامل مع القضية الكردية، وهو ما ولد تعقيداً إضافياً لسبل الحل، وعلى الرغم من إعلان استعداد حكومته تنفيذ بنود بيان ٢٩ حزيران، وعمل على تعطيله بشكل تام، إلا ان سلوك طالب السياسي لم يسهم في تجدد الاقتتال مع الكرد إلى الواجهة، ومن الجدير بالذكر كان شعور الكرد بالمسؤولية عالٍ بضرورة عدم الشروع بالاقتتال من جديد، رغم تراجع الحكومة الجديدة عن وعودها التي قطعتها على نفسها باحترام بيان ٢٩ حزيران، من أجل الحفاظ على حالة السلم والهدوء ما بين الحكومة والحركة الكردية التي بقيت على ما هي عليه حتى نهاية حكم عبد الرحمن عارف، الذي تمت إزاحته من قبل حزب البعث في انقلاب ١٧ تموز ١٩٦٨.

(١) سيف الدين الدوري، المصدر السابق، ص ١١٠.

(٢) ولد ناجي طالب محمد علي، عام ١٩١٩ في الناصرية، أكمل دراسته الابتدائية والمتوسطة فيها عام ١٩٣٤، انتقل إلى بغداد ليكمل دراسته الإعدادية عام ١٩٣٦، التحق بالكلية العسكرية ببغداد وتخرج منها برتبة ملازم ثان عام ١٩٣٧، التحق بكلية الأركان العراقية عام ١٩٤٤، عُين معلّم في مدرسة الضباط الأقدمين بعد ان رقي إلى رتبة عقيد ركن، انضم إلى تنظيم الضباط الأحرار عام ١٩٥٦، بعد ثورة ١٤ تموز ١٩٥٨، سنوزر لعدة مرات، فكان وزيراً للشؤون الاجتماعية ١٩٥٨-١٩٥٩، ووزيراً للصناعة عام ١٩٦٣، ووزيراً للخارجية ١٩٦٤-١٩٦٥، ورئيساً للوزراء ٩ آب ١٩٦٦ إلى ١٧ تموز ١٩٦٧، توفي ناجي طالب في ٢٣ آذار ٢٠١٢. للمزيد ينظر: هادي حسن عليوي، رجالات العراق الجمهوري من عبد الكريم قاسم إلى صدام حسين، مكتبة المجلة، بغداد، ٢٠١٨، ص ٣٤٩-٣٥٧.

(٣) حامد محود عيسى، المصدر السابق، ص ٣٤٧.

(٤) عمار علي السمر، شمال العراق ١٩٥٨-١٩٧٥ دراسة سياسية، المركز العربي للأبحاث ودراسة السياسات، قطر، ٢٠١٢، ص ٣٢٠.

(٥) المصدر نفسه، ص ٣١١.

(٦) مجيد خدوري، العراق الجمهوري، دار المتحدة للنشر، بيروت، ١٩٨٥، ص ٣٦٥.

٢- المفاوضات ما بين الحركة الكردية والحكومة العراقية (١٩٦٨-١٩٧٠)

خاض حزب البعث مع الحركة الكردية معارك عدة، بعدما تولى الحكم في ٨ شباط ١٩٦٣، وأتهم البعثيون الملا مصطفى البارزاني والحزب الديمقراطي الكردستاني بأنهم "انفصاليون واقطاعيون وأدوات بيد الإمبرياليين"^(١). وبالتزامن مع عودة سيطرة حزب البعث على السلطة من جديد نتيجة انقلاب ١٧ تموز ١٩٦٨، عمل قادة الانقلاب على فتح صفحة جديدة مع الكرد، وأعلنوا عن سعيهم لإيجاد حلول سلمية للقضية الكردية، واصفين الحركة الكردية بأنها "حركة قومية تمتلك مبررات مبدئية وواقعية لتحقيق مطالبها القومية المشروعة، على الرغم من وجود بعض الملاحظات التاريخية التي رافقتها"^(٢)، وهو ما شكل نقطة تحول في رؤية حزب البعث للقضية الكردية ما بين المرحلتين؛ لذا فقد تضمن البيان الأول للحكومة الجديدة بقيادة حزب البعث، عزم الحكومة العراقية على حل القضية الكردية وتعهدها باحترام بيان ٢٩ حزيران ١٩٦٦، كما وشرع رئيس الوزراء الجديد عبد الرزاق نايف^(٣)، بإرسال رسالة إلى الملا مصطفى البارزاني بصحبة صالح اليوسفي طالباً منه ترشيح وزيرين من الكرد ليكونوا ضمن وزارته.^(٤) وبهذا الصدد يذكر الكاتب حامد محمود عيسى، بأن البارزاني قام "بإرسال مبعوثه إلى بغداد للبحث في تعيين وزيرين كرديين، غير انه عاد خائباً" دون تحقيق ذلك، ليستمر الموقف بالتدهور^(٥). سريعاً وتعد أربعة عشر يوماً، تمكن البعثيون من إقصاء القوى السياسية كافة من غير البعثيين في ٣٠ تموز ١٩٦٨، وتشكيل حكومة جديدة برئاسة أحمد حسن البكر، الذي سعى على احتواء الحركة الكردية ومحاولة إضعافها بشتى الطرق، معززاً ذلك بتحقيق نوع من التوازن بالعلاقة مع الكرد بانفتاح بشكل أوسع على جناح (إبراهيم أحمد - جلال الطالباني)، معللاً ذلك بأن جناحهما لم يكن يحمل مطالب كبيرة مثل التي يطالب بها البارزاني، وعدم السماح بفسح المجال بتفرد الأخير في الساحة الكردية^(٦).

(١) نقلاً عن: ديفيد مكدول، المصدر السابق، ص ٤٨٩.

(٢) إبراهيم رسول العامري، التطورات السياسية الداخلية في العراق ١٩٦٨-١٩٧٣، رسالة ماجستير، كلية التربية للعلوم الإنسانية، جامعة كربلاء، ٢٠١٧، ص ٦٩.

(٣) ولد عبد الرزاق النايف في الفلوجة عام ١٩٣٤، وبعد اكمال دراسته انتقل للعمل ببغداد واخذت تربطه علاقة وثيقة بعبد الرحمن عارف، إذ كان مسيطراً على شبكة الاستخبارات العسكرية، تسنم منصب رئيس الوزراء في عهد الرئيس عبد الرحمن عارف والذي بقي فيه حتى انقلاب ٣٠ تموز ١٩٦٨، إذ تم نقله وعلى الفور الى المنفى خارج العراق، تعرض النايف لأكثر من محاولة اغتيال وهو في لندن، الاولى عام ١٩٧٣، والثانية عام ١٩٧٨، التي أصيب على أثرها بجروح خطيرة أدت الى وفاته. للمزيد ينظر: حسن لطيف الزبيدي، موسوعة الاحزاب العراقية، مؤسسة العارف للطبوعات، بيروت، ٢٠٠٧، ص ٥٥٥.

(٤) عبد الخالق ناصر العامري، المصدر السابق، ص ٢٧٩.

(٥) حامد محمود عيسى، المصدر السابق، ص ٣٤٩.

(٦) المصدر نفسه، ص ٤٩٠؛ موسى مخول، الاكراد من العشيرة الى الدولة، بيسان للنشر والتوزيع والاعلام، بيروت، ٢٠١٣، ص ٢١٩.

لم يكن الملا مصطفى البارزاني يثق بالبعثيين، لاسيما هم أنفسهم الذين حاولوا تدمير كردستان بالقوة العسكرية صيف عام ١٩٦٣، لذا كان دقيقاً في التعامل معهم، فعندما رفضت الحكومة سحب (طه محي الدين معروف) مرشح جناح (أحمد_ الطالباني) لإحدى الوزارات عمل البارزاني على سحب مرشحي الحركة الكردية وهم كل من (محسن دزه يي وإحسان شيرزاد)، معلناً ان موقفه تجاه اية حكومة يعتمد على سياستها، وان رفضه المشاركة لا يعني وقوفه ضد النظام^(١)، وهو ما يؤكد ومن خلال ما أطلقه البارزاني من تصريحات أنه لم يكن ينوي القطيعة مع الحكومة والعودة إلى الاقتتال، على الرغم من معرفة البارزاني بنوايا الحكومة فيما يخص تعاملها مع جناح (أحمد_ الطالباني).

أصدرت عددا من القرارات دعماً لعلاقتها بجناح (أحمد_ الطالباني)، في محاولة منها لتحسين موقفهما السياسي والإعلامي، الذي تضمن إنشاء جامعة السليمانية، والمجمع العلمي الكردي، حتى انها قامت بتعيين إبراهيم احمد رئيساً للمجمع العلمي الكردي^(٢)، وتمت الموافقة على إصدار صحيفة النور، التي عدت واجهة إعلامية لجناح (أحمد_ الطالباني)، وخصصت الحكومة راتباً شهرياً للقوات التي كانت تابعة لهما، التي أطلق عليها فيما بعد اسم (جاش أو جحوش ٦٦)^(٣)، مستندة في تلك الإجراءات على قناعة الكثير من المسؤولين الحكوميين بأن إضعاف البارزاني من قبل الكرد أنفسهم سييسهل الكثير أمام الحكومة^(٤)، وبهذا أخذت الحكومة العراقية بقيادة حزب البعث، تتعامل مع كلا الطرفين بشكل منفرد عن الآخر، الأمر الذي رفضه البارزاني وأشترط ترك تلك السياسة مقابل الشروع بالتفاوض من جديد^(٥)، ومن الجدير بالذكر أن لجامعة السليمانية والمجمع العلمي دورين مهمين في تقوية البنية اللغوية الكردية وتطوير المسار العلمي للتعليم العالي في كردستان العراق.

يمكن القول إن أسلوب الحكومة العراقية في التعامل مع أكثر من جهة داخل كردستان العراق، لم يكن يرتقي لمستوى حل القضية الكردية، بل كان يسهم في زيادة تعقيدها، لاسيما بعد أن أعلن البارزاني رفضه المطلق لذلك الأسلوب في التعامل مع الكرد. مما أسهم في تلك المفاوضات ما بين الملا مصطفى البارزاني

(١) عبد الخالق ناصر العامري، ص ٢٧٩.

(٢) صلاح الخرسان، التيارات السياسية في كردستان العراق: قراءة في ملفات الحركات والاحزاب الكردية في العراق ١٩٤٦-٢٠٠١، مؤسسة البلاغ للطباعة والنشر والتوزيع، بيروت، ٢٠٠١، ص ١٧٢-١٧٣.

(٣) قوات عسكرية كردية غير نظامية تم تأسيسها من القبل الحكومة العراقية منذ العهد الملكي، اطلق عليهم اسم (الشرطة غير النظامية)، اما المعارضين الكرد للحكومة اطلقوا عليه اسم (جاش بوليس) اي حمير الشرطة، وخلال عهد عبد الكريم قاسم تم الحاقها بقيادة المنطقة الشمالية ما بين الاعوام ١٩٦١-١٩٧٠، وبعد انقلاب ٨ شباط ١٩٦٣، اطلقت عليهم الحكومة اسم (فرسان صلاح الدين) ، شاركت في العديد من المعارك التي خاضتها الحكومة مع الكرد في شمال العراق. للمزيد ينظر: عبد الفتاح علي البوتاني، منطقة بادينان ١٩٢٥-١٩٧٠ دراسة في الوقائع والتطورات السياسية، تقديم: عدنان علي البوتاني، الاكاديمية الكوردية، اربيل، ٢٠١٧، ص ٥٣٨-٥٤١.

(٤) شكيب عقراوي، سنوات المحنة في كردستان: اهم الحوادث السياسية والعسكرية في كردستان العراق من ١٩٥٨ الى ١٩٨٠، ط ٢، مطبعة منارة، اربيل، ٢٠٠٧، ص ٢٥٣.

(٥) ابراهيم رسول العامري، المصدر السابق، ص ٧٠.

والحكومة، وأعلن البارزاني "أن موقفنا اتجاه أي حكومة يعتمد على سياستها"^(١)، في محاولة للضغط على الحكومة للتراجع عن سياستها. فضلاً عن ذلك لم يتضمن الدستور المؤقت الجديد الذي أصدرته الحكومة بتاريخ ١١ أيلول ١٩٦٨، أية مقترحات بشأن الحكم الذاتي للکرد، وأكتفى الدستور المؤقت الجديد بالتأكيد على ان العراقيين متساوين بالحقوق والواجبات امام القانون ولا تمييز بينهم على أساس الدين او اللغة او العرق او الجنس بأي شكل من الاشكال^(٢).

قدمت الحركة الكردية بزعامة (الملا مصطفى البارزاني) مطالبها للحكومة العراقية التي تضمنت ما

يلي:

- 1- إشراك الحزب الديمقراطي الكردستاني في الحكومة بواقع أربع حقائب وزارية.
- 2- ان يكون الحكم ائتلافياً يضم القوى الوطنية المخلصة كافة.
- 3- اصدار عفواً عاماً عن السجناء السياسيين والمعتقلين والموقوفين كافة.

اعلان الحكومة حلها للقضية الكردية من خلال التزامها بتطبيق بنود بيان ٢٩ حزيران ١٩٦٦^(٣)، إلا أن الحكومة استمرت بتنفيذ خططها تجاه اضعاف دور الملا مصطفى البارزاني، وأصدرت أوامرها بإغلاق صحيفة التآخي لسان حال الحزب الديمقراطي الكردستاني بتاريخ ٢١ تشرين الثاني ١٩٦٨، فضلاً عن محاولة اثاره سخط السكان المحليين ضد البارزاني نفسه^(٤)، الأمر الذي أفضل مجمل محاولات إحياء المفاوضات، وتجدد الاقتتال بشكل أوسع بين الحكومة والحركة الكردية، ومع اشتداد المواجهات اعتمدت الحكومة سياسة الأرض المحروقة وإزالة القرى التي يشترك سكانها مع عناصر الحركة الكردية بزعامة البارزاني^(٥). رافق تلك الاحداث تدهور العلاقة ما بين شاه ايران والحكومة العراقية، الأمر الذي استغلته الحركة الكردية لصالحها من خلال توفير السلاح والعتاد، مما انعكس على صمود الحركة الكردية بوجه الضغط الحكومي، و بهذا فقدت الحكومة السيطرة على الأوضاع الداخلية، مما أجبرها في بداية شباط ١٩٦٩ للإعلان عن نيتها الشروع بتنفيذ بنود بيان ٢٩ حزيران ١٩٦٦^(٦). في خضم تلك الأحداث كان الموقف الدولي يراقب باهتمام ما كان يحدث على الساحة العراقية سواء كان في كردستان أو بغداد، في الوقت الذي كانت فيه قنوات الاتصال مع الاتحاد السوفيتي تشهد اتساعاً^(٧)، وخلال تلك المدة كان الاتحاد السوفيتي ونتيجة لتطور

(١) بيتر جى. لامبرت، الولايات المتحدة والكوورد- دراسة حالات عن تعهدات الولايات المتحدة، تر: مركز الدراسات الكردية وحفظ الوثائق، جامعة دهوك، مطبعة خاني، دهوك، ٢٠٠٨، ص ٦١.

(٢) شاكرو خدو محوي، المسألة الكردي في العراق المعاصر، تر: عبيد حاجي، دار سيبير للطباعة والنشر، دهوك، ٢٠٠٨، ص ٢٦٠.

(٣) صلاح الخرسان، المصدر السابق، ص ١٧١-١٧٢.

(٤) أوفرا بينغوي، المصدر السابق، ص ٥١.

(٥) عبد الخالق ناصر العامري، المصدر السابق، ص ٢٨٠.

(٦) حيدر سمير سالم، الاوضاع السياسية لکرد العراق في عهد الرئيس احمد حسن البكر (١٩٦٨-١٩٧٩، دراسة تاريخية، رسالة ماجستير، كلية الآداب، جامعة البصرة، ٢٠١٩، ص ٥٩-٦٠.

(٧) عمار علي السمر، المصدر السابق، ص ٣٤٥-٣٤٦.

العلاقة مع الحكومة العراقية يسعى للدفع نحو البدء بمفاوضات جديدة مع الكرد، من أجل ضمان استقرار العراق، وعدم استغلال القضية الكردية من بعض القوى الخارجية، لاسيما الولايات المتحدة الأمريكية وإيران^(١).

أخذت تصريحات كبار المسؤولين الحكوميين تتكرر بشأن ضرورة إيجاد حل سلمي للقضية الكردية، وصارت الصحف الرسمية تنشر اخباراً بذات الصدد، إذ نشرت جريدة الثورة بتاريخ ٢٢ كانون الثاني ١٩٦٩، مقالاً بعنوان "كيف السبيل لحل المسألة الكردية"، اشار المقال إلى إمكانيات الحل السلمي وتجاوز الازمة بكردستان العراق^(٢)، وهو ما يدل على أن الحكومة كانت قد استنفدت الوسائل العسكرية الوحشية كافة، دون ان تُحقق أية نتائج لصالحها، فضلا عن عدم قدرتها على تحجيم دور الحركة الكردية أو القضاء عليها، ناهيك عن ازدياد الضغط الخارجي لاسيما الإيراني والأمريكي المناوئ للنفوذ السوفيتي، لتحتم كل تلك التطورات على الحكومة ان تتبنى استراتيجية مغايرة للخيار العسكري الذي أثبت فشله ولمرات عدة. مما دفع بالحكومة إلى ارسال وفد من حزب البعث يرافقهم كل من فؤاد عارف وعزيز شريف إلى منطقة بالك ولقاء قادة الحركة الكردية في مقدمتهم الملا مصطفى البارزاني، ليعلن الوفد الرغبة الجادة للحكومة في التوصل لاتفاق شامل ومنح الكرد حق الحكم الذاتي بدلاً من اتفاقية ٢٩ حزيران ١٩٦٦، لتشكل تلك الزيارة مقدمة للمفاوضات التي جرت فيما بعد بين الطرفين في بغداد وناوبردان، التي تمخض عنها اعلان بيان ١١ آذار ١٩٧٠^(٣).

قبيل تلك المدة وبالتحديد منذ منتصف عام ١٩٦٩ عمل أحمد حسن البكر، على التقرب من التيارات السياسية اليسارية ومنها الحزب الشيوعي العراقي، الذي كان قد رفض في وقت لاحق الانصياع لإرادة الحزب الواحد، وكان قد دعا إلى تشكيل حكومة ائتلافية تضم الحزب الشيوعي، والحزب الديمقراطي الكردستاني، بعد أن أدرك احمد حسن البكر أهمية وجود تلك القوى، للاستفادة منها في التقارب مع الاتحاد السوفيتي^(٤). وخلال تلك المدة كان الاتحاد السوفيتي ونتيجة لتطور العلاقة مع الحكومة العراقية يسعى للدفع نحو البدء بمفاوضات جديدة مع الكرد، من أجل ضمان استقرار العراق، وعدم استغلال القضية الكردية من قوى خارجية مناوئة، لاسيما الولايات المتحدة الأمريكية وإيران^(٥). كما عمل السوفييت على إرسال (دارا توفيق) من براغ حاملاً معه رسالة للملا مصطفى البارزاني تدعوه إلى القبول بالمبادرة الحكومية بالتفاوض من جديد من اجل إيجاد حل سلمي للقضية الكردية^(٦)، تأكيداً للقاء السابق الذي

(١) فاضل رسول، كردستان والسياسة السوفيتية في الشرق الاوسط، تر: غسان نعسان، مراجعة: موموستا جعفر، مؤسسة حمدي للطباعة والنشر، السليمانية، ٢٠٠٨، ص ٢٩١-٢٩٢.

(٢) "الثورة"، (جريدة) بغداد، العدد ٤٠٤، بتاريخ ١٢/٢٢/١٩٦٩.

(٣) حبيب محمد كريم، تأريخ الحزب الديمقراطي الكوردستاني- العراق (في محطات رئيسية) ١٩٤٦-١٩٩٣، مطبعة خه بات، دهوك، ١٩٩٨، ص ١١٥.

(٤) جليلي جليل آخرون، المصدر السابق، ص ٣٨٣.

(٥) فاضل رسول، المصدر السابق، ص ٢٩١-٢٩٢.

(٦) صلاح الخرسان، المصدر السابق، ص ١٧٧.

حققه افغني بريماكوف (Yevgeneny Primakov)، مع الملا مصطفى البارزاني، الذي أبلغه رغبة السوفييت بإجراء مفاوضات جديدة مع الحكومة العراقية، لاسيما مع ما تطلقه الحكومة عن استعدادها بإيجاد حل سلمي للقضية الكردية^(١). تبنى عزيز شريف بحكم علاقته المتميزة مع القيادة الكردية القيام بمهام الوساطة بين الطرفين، وقام الحزب الشيوعي بمطالبة حزب البعث إلى الاستجابة لطموحات الكرد القومية^(٢)، وبعد لقاء شريف بالملا مصطفى البارزاني، أبلغه رغبة الحكومة بالبدء بمفاوضات جديدة من أجل التوصل لحل سلمي، ليرد عليه البارزاني بعد اجتماع عقده مع أعضاء حزبه بالموافقة على ذلك^(٣)، إذ يمكن القول ان الملا مصطفى البارزاني كان دائماً ما يوافق على الشروع بالمفاوضات رغم كل ما يتعرض له الكرد من ضغوط عسكرية، وهو ما يشير إلى انه كان ميالاً للحل السلمي أكثر منه إلى الحل العسكري.

حمل شريف رسالة اخرى إلى البارزاني، أخبره خلالها استعداد الحكومة ارسال وفد يضم أعضاء من القيادة القطرية ومجلس قيادة الثورة، لتتأكد الحكومة من معرفة نية البارزاني واستعداده فيما يخص الشروع بشكل حقيقي بالمفاوضات، ومدى رغبته باستقبال الوفد في الزمان والمكان الذي يرغب به^(٤). إذ كان موقف الملا مصطفى البارزاني حاسماً قبيلاً للشروع بالمفاوضات، بأن يكون للاتحاد السوفيتي دوراً واضحاً، لضمان عدم تراجع مسؤولي الحكومة العراقية عن الوعود التي سيقطعونها فيما يخص مستقبل الكرد^(٥). ومن الجدير بالذكر أن موقف النظام السياسي آنذاك بقيادة حزب البعث لم يستقر بعد، ولم يكن قد تمكن من تصفية خصومه، وكانت الخلافات الداخلية والمنافسة داخل الطبقة السياسية على أشدها، ناهيك عن التأثير الخارجي، وفي خضم كل تلك الاحداث كانت الحركة الكردية تمثل اهم عوامل اضعاف نظام البعث.

عقدت المفاوضات بسرية تامة في بغداد وقرية ناوردان التابعة لقضاء جومان، التي كانت تضم مقر المكتب السياسي للحزب الديمقراطي الكردستاني، إذ شملت مشاركة ممثلين عن القيادة القطرية لحزب البعث مثل: طارق عزيز، وممثلين عن الجيش العراقي وهم كل من: حردان عبد الغفار التكريتي وزير الدفاع وحماد شهاب رئيس اركان الجيش، فضلا عن صالح مهدي عمّاش وزير الداخلية، يقابلهم محمود عثمان وإدريس ومسعود نجلي الملا مصطفى البارزاني ومحسن دزه يي، ممثلين عن الحركة الكردية، إذ بدا الخيار السلمي يأخذ حيزاً كبيراً داخل أعضاء القيادة القطرية والقيادة القومية، وكان صدام حسين يدفع نحو الحل السلمي للإطاحة بخصومه في الجيش، من أجل أن يعزز موقفه وموقعه داخل الحزب، لذا فقد شارك بنفسه في متابعة تلك المفاوضات^(٦). حتى ان الأخير قام بزيارة البارزاني في راوندوز بتاريخ ١٢ كانون

(١) شكيب عقراوي، المصدر السابق، ص ٢٦٣.

(٢) اوفرا بينغيو، المصدر السابق، ص ٥٨.

(٣) حبيب تومي، البرزاني مصطفى قائد هذا العصر، دار آراس للطباعة والنشر، اربيل، ٢٠١٢، ص ٥٨٦.

(٤) مسعود البارزاني، البارزاني والحركة التحررية الكردية، ج ٣، ط ٢، كاوا للثقافة الكردية، بيروت، ١٩٩٧، ص ٢٦٦.

(٥) شكيب عقراوي، المصدر السابق، ص ٢٦٤.

(٦) اوفرا بينغيو، المصدر السابق، ص ٥٧.

الثاني ١٩٧٠^(١). وهنا لابد من التأكيد بأن رغبة صدام بحل القضية الكردية بالطرق السلمية لم تكن رغبة حقيقية يؤمن بها بشكل مطلق؛ لأن الأيام فيما بعد أثبتت حقيقة أن تلك الرغبة كانت مزيفه، فبمجرد ما آلت إليه مهمة الحكم والسلطة، سرعان ما استخدم ذات الاساليب القمعية التي كان يؤمن بها البعض من ضباط الجيش. وبهذا الصدد يؤكد عضو القيادة القطرية لحزب البعث صلاح عمر العلي بقوله، "مشكلة صدام انه يبرم اتفاقات لكن قناعاته الحقيقية هي ان الامر يجب أن يحسم في الميدان أي عن طريق القوة القاهرة، ثم انه من الصعب عليه التعايش مع أي رجل قوي أو هناك انطباع بأنه قوي، وهذا ما يفسر توقيعه مع البارزاني"^(٢). طالب الوفد الكردي انهاء علاقة الحكومة مع جناح (ابراهيم_ الطالباني)، وتسريح فرسان (صلاح الدين) المدعومة من قبلها، وضم كركوك وعدد من المناطق ذات الاغلبية الكردية إلى منطقة الحكم الذاتي، وتمثيل الكرد في مجلس قيادة الثورة، والعمل على تأسيس برلمان في غضون عامين^(٣)، رافق المفاوضات خلافات عدة، منها عدد قوات البيشمركة التي وافقت الحكومة بشكل مبدئي على تحويل جزء منها كحرس للحدود، إذ اقترحت الحكومة ان يكون العدد خمسة آلاف واشترط الكرد عشرة آلاف مقاتل^(٤)، ووصف صدام البيشمركة، قائلاً: "اننا نعتبر البيشمركة جزءاً من قواتنا المسلحة"، كما وأبدئي الملا مصطفى انزعاجه من المواقف الحكومية في مواضع عدة اهمها الاستمرار في استمالة جناح (أحمد_ الطالباني)^(٥).

شهد ٤ كانون الثاني ١٩٧٠ اجتماعاً موسعاً للحركة الكردية، استعداداً للمرحلة القادمة من المفاوضات، تم خلاله توسيع اللجنة المفاوضة مع الحكومة لتضم محمود عثمان رئيساً وعضوية كل من: نوري شاويس ومحمد محمود عبد الرحمن (سامي عبد الرحمن) وصلاح اليوسفي ومحسن دزه يي ونافذ جلال ودارا توفيق، وبعد وصول الوفد إلى بغداد والتقى الوفد بتاريخ ٩ كانون الثاني، بالرئيس احمد حسن البكر، استمرت المفاوضات لمدة اسبوعين دون التوصل لاتفاق شامل مع الحكومة، إذ كان من المفترض الاعلان عن الاتفاق في ٨ شباط وهو ذات التاريخ الذي تمكن فيه حزب البعث من الوصول للسلطة على أثر انقلاب عام ١٩٦٣، إلا انه تأخر بسبب عدم توصل الطرفين إلى اتفاق بشأن القضايا الخلافية، التي كان من أهمها الخلاف على حدود منطقة الحكم الذاتي^(٦). لتتكل فيما بعد كل الجهود بالتوصل للاتفاق وإعلان الطرفين بيان ١١ آذار ١٩٧٠^(٧).

(١) حيدر سمير سام، المصدر السابق، ص ٧٩.

(٢) غسان شربل، العراق من حرب إلى حرب، رياض الريس للكتب والنشر، بيروت، ٢٠١٠، ص ١٥٩.

(٣) محمد سهيل طقوش، تاريخ الاكراد ١٣٧-٢٠١٥، دار النفائس للطباعة والنشر والتوزيع، عمان، ٢٠١٤، ص ٢٣٧.

(٤) اوفرا بينغيو، المصدر السابق، ص ٦١.

(٥) "الجمهورية"، (جريدة) بغداد، العدد ٧٠٧، بتاريخ ١٥ آذار ١٩٧٠.

(٦) عمار علي السمر، المصدر السابق، ص ٣٥٦.

(٧) اوفرا بينغيو، ص ٥٩_٦٠.

(٨) مسعود البارزاني، ج ٣، المصدر السابق، ص ٢٣٥-٢٣٦.

٣- القضية الكردية ما بعد بيان ١١ آذار ١٩٧٠ حتى اتفاقية الجزائر ١٩٧٥

أعلن احمد حسن البكر نص البيان مساء يوم ١١ آذار ١٩٧٠، وأكد على ان مجلس قيادة الثورة تمكن من ايجاد حل سلمي للقضية الكردية، بعدما عجزت عن حلها معظم الحكومات السابقة التي استخدمت العنف دون الحوار الأخوي^(١). وبهذا الصدد ثمة ما يثير الاستغراب كيف تجاهل البكر تلك العمليات العسكرية الوحشية التي نفذها حزب البعث منذ عام ١٩٦٣ ضد الكرد.

ألقى محمود عثمان رئيس الوفد الكردي برقية املا مصطفى البارزاني، التي أثنى خلالها على الجهود التي بذلت من اجل التوصل إلى اتفاق الطرفين، واعلن البارزاني من خلال برقيته ان الكرد يؤيدون الكفاح العادل للأمة العربية ضد اعدائها، والتزامه بتنفيذ بنود البيان نصاً وروحاً^(٢)، تضمن البيان خمسة عشر بنداً، شملت الحقوق السياسية والادارية والاجتماعية والثقافية، منها حق المشاركة التامة للكرد في مناصب الدولة الحساسة والمهمة مثل الوزارات والجيش، وأن يكون احد نواب رئيس الجمهورية كردياً، ويكون الموظفون في الوحدات الادارية ذات الاغلبية الكردية من الكرد او ممن يجيدون اللغة الكردية، والشروع بتعديل الدستور لكي يتضمن دلالة واضحة ان الشعب العراقي يتكون من قوميتين رئيسيتين (العربية والكردية)، ويصار إلى تعديل قانون المحافظات بالشكل الذي ينسجم مع مضمون بيان ١١ آذار، وتوحد المناطق التي يشكل فيها الكرد أكثرية السكان كوحدة متمتعة بالحكم الذاتي، فضلا عن ذلك اسهام الكرد بالسلطة التشريعية قياساً لحجم التمثيل السكاني، ناهيك عن الحقوق الخاصة باللغة والثقافة والقومية^(٣). وفيما يخص نائب رئيس الجمهورية أعلن املا مصطفى البارزاني ان اختيار مرشح لذلك المنصب سيتم من خلال المؤتمر العام للحزب الديمقراطي الكردستاني، الذي سيعقد في بداية شهر حزيران من ذات العام^(٤). وهو ما يدلل اهتمام البارزاني بشارك وترشيح كوادر الحزب، لاختيار من يجده مناسباً وممثلاً عن الكرد بمنصب نائب رئيس الجمهورية.

عدّ البيان مكسباً مهماً للكرد كونه تضمن اعترافاً رسمياً بالحكم الذاتي لكردستان العراق^(٥)، فضلاً عن كونه منح الكرد مساحة واسعة في مجمل القضايا السياسية والادارية والثقافية التي تميز بها البيان عن باقي الاتفاقيات السابقة التي ابرمتها الحركة الكردية مع الحكومات العراقية السابقة، الذي كان نتيجة مفاوضات امتدت لأسابيع^(٦)، كما وعدّ البيان وثيقة رسمية تلزم الحكومة العراقية بتنفيذها، الامر الذي شكل أهمية بالغة للكرد، فضلاً عما تضمنه من اعتراف واضح بالحكم الذاتي لكردستان العراق^(٧). تم نشر

(١) عبد الخالق ناصر العامري، المصدر السابق، ص ٢٩٢.

(٢) أوفرا بينغوي، المصدر السابق، ص ٧٠.

(٣) ينظر: وضاح مهدي، المسألة الكردية.. رحلة الدم والبارود، جيكور للطباعة والنشر، بيروت، ٢٠١٥، ص ٥٩-٦٠.

(٤) "الجمهورية"، العدد ٧٠٦، بتاريخ ١٤ آذار ١٩٧٠.

(٥) وضاح مهدي، المصدر السابق، ص ٦١.

(٦) حيدر سمير سام، المصدر السابق، ص ٨١.

(٧) شكيب عقراوي، المصدر السابق، ص ٢٩٧.

القوات العسكرية والبيشمركة وفقاً لما تم الاتفاق عليه بأن يكون للکرد قوة عسكرية قوامها ستة آلاف مقاتل لحماية الحدود، ومنع حمل السلاح في العديد من المناطق داخل كردستان العراق، وأوقف الحزب الديمقراطي الكردستاني بث إذاعة (صوت كردستان) وبأشرت صحيفة التآخي بالصدور من جديد بشكل علني باللغتين العربية والكرديّة، وأعيد تشكيل الحكومة العراقية من جديد لتضم خمسة من الوزراء الكرديّ^(١)، بالمقابل قام الحزب الديمقراطي الكردستاني بإجراء تعديلات في منهاجه الحزبي خلال المؤتمر الثامن للحزب بما يتوافق وبيان ١١ آذار، مؤكداً في بيانه الختامي دعم الحزب للكفاح الذي تخوضه الامة العربية ضد الرجعية والصهيونية^(٢)، إذ مثل البيان الختامي للحزب وثيقة حزبية رسمية مهمة تبين وبشكل واضح وقوف ومساندة الحزب الديمقراطي الكردستاني إلى جانب العرب في قضاياهم المصرية.

ثمّة بعض الملاحظات التي رافقت بيان ١١ آذار، التي ألفت بظلالها بشكل او بآخر على العلاقة بين الطرفين، أهمها: مدة الأربع سنوات_ التي فرضتها الحكومة_ لتنفيذ بنود البيان، مما ولد هاجساً لدى الكرد بعدم جدية الحكومة، وفسرها البعض بانها ليست الا وسيلة لكسب الوقت من أجل تدعيم سلطة حزب البعث في العراق بشكل أكبر، علاوة على ذلك أن ما اطلقته الحكومة بشأن استعدادها لمنح الكرد الحكم الذاتي كان بصيغة بيان وليس اتفاقية موقعة بين الطرفين ومثبته بشكل قانوني في المؤسسات الدولية مما ولد شكوكاً لدى فئة واسعة من الكرد، بالرغم من أن البكر كان قد استخدم كلمة (اتفاقية) في اعلانه الحكومي، إلا أنها في الحقيقة لم تكن كذلك، وهذا ما جعل تنفيذ الحكم الذاتي خاضعاً لرحمة الحكومة^(٣)، إذ لم يكن توصيف ما توصل اليه الكرد مع الحكومة العراقية واضحاً، وبلا شك انه لو كان بصيغة (اتفاق) لكان بالإمكان اشراك دولة ما على علاقة جيدة مع الطرفين أو هيئة دولية تعنى بمراقبة تنفيذ بنود ما توصل اليه الطرفان. وبهذا الصدد يشير الكاتب شكيب عقراوي إلى عدد من نقاط الضعف في بيان ١١ آذار، منها انه لم يتم تحديد نوع الحكم الذاتي الذي سيتم تطبيقه بعد أربع سنوات، كما اخفق البيان في تحديد المناطق التي ستكون ضمن منطقة الحكم الذاتي، إلى حين إجراء الإحصاء السكاني الذي لم يتم إجراؤه من قبل الحكومة، والتي أعلنت تأجيل تنفيذه، رغم تحديد مدة سنة واحدة لإجراء ذلك من تأريخ صدور البيان^(٤)، وبهذا الصدد يتساءل عقراوي عن سبب قبول القيادة الكردية تأجيل اجراء الإحصاء السكاني، ليجيب عن ذلك بأن البارزاني كان يعتقد بان حزب البعث الحاكم لم يكن يرغب بإجراء الإحصاء، وأنه حتى لو اعترض على التأجيل؛ فإن الحكومة لم توافق على اتمام عملية الإحصاء، الأمر الذي حتم الحفاظ على الأجواء الايجابية التي عززها بيان ١١ آذار^(٥). من خلال ما تقدم يمكن القول ان البارزاني عزز وبشكل واضح أهمية عدم العودة للخلاف والقتال، لاسيما وان الحكومة كانت قادرة على اجراء التعداد

(١) عمار علي السمر، المصدر السابق، ص ٣٧٢.

(٢) للمزيد ينظر نص البيان الختامي للحزب الديمقراطي الكردستاني في المؤتمر الثامن: حبيب محمد كريم، ص ٣٦٦-٣٧٠.

(٣) أفرا بينغيو، المصدر السابق، ص ٦٨.

(٤) شكيب عقراوي، المصدر السابق، ص ٢٩٥-٢٩٦.

(٥) المصدر نفسه، ص ٢٩٨-٢٩٩.

السكاني وإشرافها المباشر والبت بموضوع طالما شكل نقطة مهمة من الخلاف ما بين الحركة الكردية والحكومات العراقية السابقة. كما شكلت كركوك أحد أهم الخلافات بين الكرد والحكومة العراقية، التي بقيت معلقة ولم يشملها أي من بنود بيان ١١ اذار، وأكثفت الحكومة بمنح الكرد منصب نائب المحافظ^(١). شكل احتكار حزب البعث لمجلس قيادة الثورة، عائقاً لإشراك الكرد في المشاركة السياسية الحقيقية، الأمر الذي اتاح للبعثيين صلاحية السيطرة على تعيين وعزل أي مسؤول في الدولة العراقية، لاسيما المحافظين في السليمانية واربيل ودهوك، لما يمثله مجلس قيادة الثورة من سلطة تنفيذية وتشريعية عليا في البلاد، كما لم يتم تعديل قانون المحافظات بما ينسجم وبنود بيان ١١ اذار^(٢)، فضلاً عن ذلك لم يتم تعيين شخصية كردية لمنصب نائب رئيس الجمهورية^(٣). بعدما رفضت منح (حبيب محمد كريم) مرشح الحزب الديمقراطي الكردستاني لذلك المنصب بحجة انه من الكرد الفيلين الذين تعددهم ذات أصول إيرانية وأن تعيينه بمثابة اعتراف رسمي بأن الفيلين هم مواطنون عراقيون، في الوقت الذي أخذت تعمل على تسفيرها خارج العراق^(٤)، على الرغم من أن منصب نائب الرئيس كان رمزياً وخال من أي نفوذ سياسي، الأمر الذي أثر إلى حد كبير على طبيعة العلاقة ما بين الحركة الكردي والحكومة العراقية^(٥). من الجدير بالذكر أن إصرار الحركة الكردية بزعامة البارزاني على ترشيح (حبيب محمد كريم) كان دليلاً واضحاً على تمسك الحركة الكردية والحزب الديمقراطي الكردستاني بالكرد الفيلين وعدهم جزءاً أساسياً من الشعب العراقي، وهو ما يمثل موقفاً بطولياً بوجه كل الادعاءات العنصرية التي تبنتها حكومة البعث، لتمثل تلك الاجراءات تسويقاً وتراجعاً واضحاً لما وقع عليه ممثلو الحكومة وحزب البعث الحاكم الذي يدير السلطة الفعلية للبلاد انذاك، الأمر الذي ولد مزيداً من الشك لدى الكرد بمصداقية تنفيذ بنود البيان.

تسببت قضية الكرد الفيلين بتدهور العلاقة مع الحكومة بشكل أوسع، لاسيما بعد ما قامت به الاخيرة من اجراءات تعسفية ضدهم، منها الترحيل القسري إلى إيران بحجة انهم ذات أصول إيرانية، فضلا عن عدم السماح بتسجيل الولادات الخاصة بهم في سجلات النفوس خلال تلك المدة، وعدم السماح بنقل الملكيات العقارية العائدة لهم^(٦)، الأمر الذي واجهته الحركة الكردية بزعامة البارزاني بالرفض، وطالبت الحكومة العراقية من خلال مذكرات ورسائل عدة بإيقاف عمليات الترحيل القسري^(٧). أخذت الأوضاع لا توحى إلى التفاؤل، وان الامور بدأت تتعقد نحو المزيد من التباعد بين الطرفين، لاسيما بعد محاولتي الاغتيال الفاشلتين اللتين تعرض لهما الملا مصطفى البارزاني، الاولى في ٢٩ ايلول ١٩٧٠، والثانية في ٦

(١) شكيب عقراوي، المصدر السابق، ص ٣٠٨.

(٢) عمار علي السمر، المصدر السابق، ص ٣٧٣.

(٣) موسى مخول، المصدر السابق، ص ٢٢٣.

(٤) محمد سهيل طقوش، المصدر السابق، ص ٢٤١.

(٥) حيدر سمير سالم، المصدر السابق، ص ١٠٥.

(٦) المصدر نفسه، ص ١٠٩.

(٧) محمد سهيل طقوش، المصدر السابق، ص ٣٤١.

تموز ١٩٧٢، فأصبحت الحكومة في موضع الاتهام^(١)، وبهذا الضدد يؤكد عضو القيادة القطرية لحزب البعث وممثل العراق السابق لدى الأمم المتحدة صلاح عمر العلي، بأن صدام حسين اتخذ قرار اغتيال البارزاني وأوكل مهمة تنفيذه إلى ناظم كزار^(٢). وهي شهادة تؤكد زيف ما كان يظهره صدام حسين بأنه يسعى للحل السلمي بعيداً عن العنف والاعتقال، كما ان هذه الشهادة تحتم إعادة تدوين الاحداث والنظر بمجمل الأوضاع التي شهدها العراق خلال تلك المدة الحساسة من الصراع ما بين الحركة الكردية وحزب البعث. فضلا عن استهداف ادريس البارزاني في بغداد بتاريخ ٦ كانون الاول ١٩٧٠، بعد ان كان بمهمة متابعة تنفيذ بيان اذار، والتقى بالرئيس أحمد حسن البكر وعدداً من المسؤولين، إذ تم استهداف السيارة الخاصة به في أحد شوارع بغداد بإطلاق نار إلا انه لم يكن موجوداً بداخلها، فأصيب أحد مرافقيه وهو (حميد البرواري) بجروح نتيجة الحادث^(٣)، إذ كان ممن الضروري على الحكومة العراقية توفير وسائل الحماية كافة لجميع اعضاء الوفد الكردي، ناهيك عن نجل الملا مصطفى البارزاني، لما لذلك الحادث من أثر في طبيعة التطورات بشكل خاص.

على الرغم من كل ما صدر من رسائل استنكار من قبل المسؤولين الحكوميين، إلا أن محاولة الاغتيال تسببت بردة فعل البارزاني، الذي طالب بتقديم الجناة للعدالة، متهماً بعض الشخصيات القيادية في الحكومة، في اشارة منه إلى العناصر العسكرية المتشددة^(٤). أكدت الحكومة انها عازمة على محاسبة المنفذين، وأصدرت محكمة الثورة بتاريخ ٢ نيسان ١٩٧١ أحكاماً متفاوتة ضد من ثبت انهم وراء عملية الاغتيال التي تعرض لها ادريس البارزاني^(٥)، وبهذا الصدد يذكر مسعود البارزاني، أن الأمر بقي غامضاً كون ان الحكومة لم تعلن عن الجهة التي تقف وراء تلك العملية وما دوافعها بشكل واضح^(٦). كما وبرزاً خلاف الطرفين فيما يخص المناطق المتنازع عليها، التي كانت بمثابة المحور المفصلي للخلاف^(٧).

تبادل الطرفان مذكرتين بين كل منهما ملاحظاته تجاه الآخر، فكانت مذكرة القيادة القطرية لحزب البعث بتاريخ ٢٣ ايلول ١٩٧٢، ومذكرة الحزب الديمقراطي الكردستاني الجوابية بتاريخ ٢٨ تشرين الثاني ١٩٧٢^(٨)، إلا ان ذلك لم يحد من تدهور العلاقة إلى حد انها حجت معها الاهداف التي تم الاتفاق عليها، وأخذت ظاهرة صراع القوى داخل حزب البعث تظهر بشكل أوضح بين طرفي الخيار السلمي والخيار العسكري الذي كان يسعى دائماً لحسم القضية الكردية بالطرق القمعية، رغم ان بعض الكتاب ومنهم أوفرا بينغيو، يفسر أن اصحاب الخيار السلمي آنذاك، وفي مقدمتهم صدام الذي بدا أكثر حماساً

(١) محمد سهيل طقوش، المصدر السابق، ص ٢٢٧.

(٢) غسان شربل، المصدر نفسه، ص ١٥٩.

(٣) شكيب عقراوي، المصدر السابق، ص ٣٠٩.

(٤) أوفرا بينغيو، المصدر السابق، ص ٨٠.

(٥) شكيب عقراوي، المصدر السابق، ص ٣١٠.

(٦) مسعود البارزاني، البارزاني والحركة التحررية الكردية، ج ٣، ص ٢٥٩.

(٧) للمزيد ينظر: حيدر سمير سالم، المصدر السابق، ص ١٠٩-١١٠.

(٨) للمزيد ينظر: حامد محمود عيسى، المصدر السابق، ص ٣٦٤-٣٦٦.

للحل السلمي، سرعان ما كشف عن عدم جديته بتنفيذ بنود البيان الأكثر اشكالاً التي سبق وان وقع عليها، الامر الذي يبين أنه لم تكن إلا مناورة لكسب الوقت أو للتخلص من خصومه داخل الجيش^(١). على الرغم من ذلك ظل الكرد يطالبون بتطبيق المواد التي تضمنها بيان ١١ اذار، طوال الأربع سنوات رغم كل ما تخللها من الخلافات مع الحكومة، فشهد ١٧ كانون الثاني ١٩٧٤، البدء بمفاوضات جديدة ما بين الحزب الديمقراطي الكردستاني والحكومة، إلا أنها لم تُسفر عن أي نجاحات، عَقِبَ ذلك أعلنت الحكومة عن إمكانية تنفيذ الحكم الذاتي دون موافقة أو إشراك الحزب الديمقراطي الكردستاني في مناقشة أو تثبيت نصوص القانون بشكل نهائي الأمر الذي عدّه الكرد مخالفاً لأصل بيان ١١ آذار ١٩٧٠، وهو ما قابله الزعماء الكرد بالرفض معللين ذلك بأن قرار الحكومة غير صائب^(٢). إذ يمكن القول ان تفرد الحكومة كان بمثابة انقلاب على أصل بيان عام ١٩٧٠، كون ان الحكومة آنذاك كانت حريصة جداً على ان يتم الاتفاق بموافقة الطرفين.

أصدر مجلس قيادة الثورة في ١١ آذار ١٩٧٤، قراره المرقم (٢٤٧) المتضمن تعديل الدستور المؤقت لعام ١٩٧٠، ليشمل "تتمتع المنطقة التي غا لبية سكانها من الاكرد بالحكم الذاتي، وفقاً لما يحدده القانون"، وفي ذات اليوم أصدرت الحكومة قانون الحكم الذاتي لكردستان العراق المرقم (٣٣) لسنة ١٩٧٤^(٣)، الذي تألف من ثلاثة أبواب وعشرين مادة، اهمها: ما يتعلق بالعلاقة ما بين إدارة الحكم الذاتي والسلطة المركزية، والصلاحيات التنفيذية والتشريعية، فضلاً عن الأمور المالية، دون موافقة الكرد ورفضهم لذلك، وإعلانهم الاعتراض عليه^(٤)، في الوقت الذي عمل مجلس قيادة الثورة على تخويل صدام حسين الصلاحيات العليا كافة لشؤون الشمال، وعلى إثره أعلن صدام تحديد مدة خمسة عشر يوماً لكي يبدي الملا مصطفى البارزاني والحزب الديمقراطي الكردستاني موافقتهم على قانون الحكم الذاتي^(٥)، لم تكتفِ الحركة الكردية بزعامة البارزاني بالرفض، إذ أصدر المكتب السياسي للحزب الديمقراطي الكردستاني في ١٣ آذار ١٩٧٤، بياناً أوضح فيه بعض الإشكالات التي تضمنها قانون الحكم الذاتي، التي شملت مشاركة الكرد في السلطة التشريعية والمناصب المهمة في الدولة العراقية، وتأسيس مجلس وطني منتخب بشكل حر ومباشر خلال ستة اشهر اعتباراً من ١١ اذار ١٩٧٤، على ان يتمتع المجلس بكافة الصلاحيات التشريعية واصدار القوانين، فضلا عن الرقابة المالية والحصة المالية لمنطقة الحكم الذاتي^(٦)، الأمر الذي رفضته الحكومة العراقية، وعدت

(١) اوفا بينغيو، المصدر السابق، ص ٨٤.

(٢) حامد محمود عيسى، المصدر السابق، ص ٣٦٧.

(٣) حيدر سمير سالم، المصدر السابق، ص ١٤٤.

(٤) لمعرفة المزيد عن أسباب اعتراض الكرد على قانون الحكم الذاتي لعام ١٩٧٤. ينظر: مسعود البارزاني، ج ٣، المصدر السابق، ص ٢٩٩-٣٠٠.

(٥) حيدر سمير سالم، المصدر السابق، ص ١٤٤.

(٦) للمزيد ينظر: المصدر نفسه، ص ١٤٦.

ما تضمنه بيان الحزب من مقترحات بعيدة كثيراً عن مفهوم الحكم الذاتي^(١). تسبب تلك التطورات باستقالة المسؤولين الكرد في بغداد من مناصبهم والتحاقهم من جديد لصفوف الحركة الكردية^(٢)، وتمت إعادة بث إذاعة (صوت كردستان) من جديد وتمت إذاعة خطاب الملا مصطفى البارزاني بتاريخ ٢٩ آذار ١٩٧٤، الذي جاء فيه "انني في الوقت الذي أعرب فيه عن قلقي من السياسة غير الصحيحة وغير الموضوعية التي تمارسها الحكومة تجاه شعبنا الكردي وقضيته العادلة، حيث عملت على صياغة حل من جانب واحد وترديد فرضه على كردستان"^(٣). ليؤكد البارزاني رفضه لما أصدرته الحكومة فيما يخص الحكم الذاتي متمنياً على حزب البعث العربي الأخذ بمصلحة البلاد العليا وضرورة ترسيخ الأخوة العربية الكردية، داعياً إلى إعادة النظر وإيجاد صيغة متفق عليها لتطبيق بيان آذار^(٤).

بدأت الحكومة العراقية بتحشيد القطعات العسكرية بهدف الهجوم على معاقل الحركة الكردية، متهمه إيران بتقديم الدعم لها، قابله استعداد الحركة للمواجهة، مما أدى إلى تجدد الاقتال من جديد بين الطرفين^(٥). ونتيجة لتفاقم الأوضاع داخل كردستان العراق، وبلوغ الاقتتال لمستوى لم يبلغه من قبل، في ظل عجز الحكومة من إحكام سيطرتها، شرعة بالتفاوض مع إيران بعدما أبدت استعدادها بتعديل الحدود معها بشط العرب، مقابل إيقاف دعم الأخيرة للحركة الكردية، وإغلاق الحدود بوجه عناصرها^(٦).

الأمر الذي انتهى بعد سلسلة من الوساطات الدولية والمفاوضات بين العراق وإيران إلى توقيع اتفاقية الجزائر في ٦ آذار ١٩٧٥^(٧)، التي بموجبها تم إنهاء الطرق السلمية كافة لحل القضية الكردية، بعدما سيطرت الحكومة العراقية على كردستان العراق بالحديد والنار، ومن الجدير بالذكر ان ما يثير الاستغراب موافقة

(١) عماد يوسف قدرة، التأثير الإقليمي والدولي في القضية الكردية في العراق (دراسة حالة ١٩٧٢-١٩٧٥)، المركز العربي للأبحاث والدراسات السياسية، قطر، ٢٠١٦، ص ٢١.

(٢) نوزاد علي أحمد، صحافة الحزب الديمقراطي الكردستاني (خارج الوطن)، مؤسسة زين لإحياء التراث الوثائقي والصحفي الكردية، السليمانية، ٢٠١٠، ص ١١.

(٣) هنا صوت كردستان العراق، من منشورات مديرية الإعلام، الأمانة العامة للإعلام والثقافة والشباب، كردستان العراق، ١٩٧٤، ص ٦.

(٤) المصدر نفسه، ص ٧-٨.

(٥) راضي دواي طاهر الخزعلي، العلاقات العراقية الإيرانية ١٩٦٣-١٩٧٥، رسالة ماجستير، كلية التربية، الجامعة المستنصرية، ٢٠٠٧، ص ١٢٧-١٢٨.

(٦) ناظم رشم معتوق، انعكاس اتفاقية الجزائر ١٩٧٥، على الحركة الكردية المسلحة في العراق، بحث منشور في مجلة أبحاث البصرة للعلوم الإنسانية، المجلد ٤٢، العدد ٢، كلية التربية للعلوم الإنسانية، جامعة البصرة، ٢٠١٧، ص ١٩٤.

(٧) للمزيد ينظر: فلاح خلف محمد، اتفاقية الجزائر ١٩٧٥، مقدماتها، نتائجها، رسالة ماجستير، الجامعة المستنصرية، المعهد العالي للدراسات السياسية والدولية، ٢٠٠٦، ص ٨٠.

(٨) "التأخي"، (جريدة) بغداد، العدد ١٩٥٥، بتاريخ ٨ آذار ١٩٧٥.

الحكومة على ترسيم الحدود مع إيران في شط العرب وتقديمها المزيد من التنازلات لصالح ايران، في الوقت الذي كانت تمارس فيه شتى أنواع الاحتكار للحقوق القومية التي يطالب بها الكرد، ورفضت تقديم أي تنازل لجزء من شعبها في كردستان العراق.

الخاتمة:

مثل بيان ٢٩ حزيران ١٩٦٥ ، تتويجاً لسلسلة من المفاوضات شرع به رئيس الوزراء الاسبق عبد الرحمن البزاز، وضع حداً لتدخل الضباط العسكريين المتشددين لحل القضية الكردية بالطرق العسكرية الوحشية، إلا ان بنود بيان حزيران لم يكتب لها التطبيق على أرض الواقع بسبب استبعاد البزاز عن رئاسة الوزراء، وتشكيل حكومة جديدة عملت على المماثلة بتنفيذ تلك البنود.

أسهمت عودة حزب البعث العربي الاشتراكي للسلطة عام ١٩٦٨ إلى إعادة احياء المفاوضات من جديد مع الحركة الكردية، في محاولة للاستفادة من تجربتهم في الحكم عام ١٩٦٣، فضلاً عن التجارب التي خاضتها الحكومات العراقية بعد ذلك التاريخ، الأمر الذي تكلم ببيان ١١ اذار ١٩٧٠، المتضمن حلاً سلمياً للقضية الكردية، بعد سلسلة شاقة من المفاوضات والصراعات السياسية والعسكرية داخل حزب البعث، الذي نتج في بداية الأمر المزيد من التفاوض بعدم عودة الاقتتال من الجديد، إذ مثلت بنود بيان اذار فرصة مهمة لو قدر لها التطبيق بالشكل الصحيح لكان إموذجاً يحتذى به لدى الكثير من الدول متعددة القوميات.

اعترض تطبيق بنود بيان ١١ اذار ١٩٧٠، عدم وجود رغبة حقيقية لدى السلطة الحاكمة في بغداد المتمثلة بـ(حزب البعث العربي الاشتراكي)، إذ كان واضحاً ان الدافع من التوصل لاتفاق مع الكرد كانت الغاية منه كسب الوقت لتثبيت وضع البعث في السلطة أكثر منه لحل القضية الكردية حلاً جذرياً، لاسيما وان تراجع الحكومة في تطبيق بعض بنود الاتفاق لم يكن مسوعاً، كما حصل فيما يخص اجراء احصاء سكاني في المناطق ذات التي يسكنها الكرد، الأمر الذي ولد شكوكاً لدى البارزاني، فضلاً عما تعرض له الاخير من محاولتي اغتيال أسهمت في تعزيز تلك الشكوك.

كان الملا مصطفى البارزاني حريصاً على تنفيذ بنود بيان اذار، وعمل على التواصل مع الحكومة من خلال المكتب السياسي للحزب الديمقراطي الكردستاني، الذي مثل الواجهة السياسية للبارزاني، وقدم عدداً من المقترحات لتفادي خطأ إصدار الحكومة لقانون الحكم الذاتي عام ١٩٧٤، وهو ما يدل على عدم رغبة البارزاني بالعودة لحالة الاقتتال والحفاظ على حالة السلم والهدوء التي شهدتها العراق آنذاك.

ثمّة ما يجب الاشارة اليه بشكل واضح وصريح، ان الحكومة العراقية تتحمل ما آلت اليه الأمور بعد ان أصدرت قانون الحكم الذاتي عام ١٩٧٤، كونها تجاهلت موافقة الطرفين على القانون، في الوقت الذي كانت تحرص فيه ذات الحكومة على موافقة الكرد عام ١٩٧٠، وهو ما يعزز ان حزب البعث لم يكن جاداً في ايجاد حل سلمي للقضية الكردية، ولم تكن تلك الامحاولة لكسب الوقت.

ان ما يثير الاستغراب ان الحكومة العراقية بقيادة حزب البعث قدم لإيران خلال اتفاقية الجزائر اضعاف ما طالبه بها شعبها من الكرد، بمعنى آخر لم تكن إلا ردة فعل تجاه الحركة الكردية، وتأكيداً على ذلك إلغائها فيما بعد، ما ترتب على إثر ذلك الالغاء من تداعيات سياسية وعسكرية واقتصادية واجتماعية تمثلت في اندلاع الحرب العراقية-الايرائية عام ١٩٨٠.

المصادر العلمية المعتمدة:

- (1) محمد كريم مهدي المشهداني، (٢٠٠٢)، عبد الرحمن البزاز دوره الفكري والسياسي في العراق، مكتبة اليقظة العربية للطباعة والنشر، بغداد.
- (2) نوزاد علي أحمد، (٢٠١٠)، صحافة الحزب الديمقراطي الكردستاني (خارج الوطن)، مؤسسة زين لإحياء التراث الوثائقي والصحفي الكردية، السليمانية.
- (3) سيف الدين الدوري، (٢٠٠٦)، عبد الرحمن البزاز اول رئيس وزراء مدني في العراق الجمهوري، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، بيروت.
- (4) جليلي جليل وآخرون، (٢٠١٣)، الحركة الكردية في العصر الحديث، ترجمة: عبيد حاجي، ط٢، دار الفارابي، بيروت.
- (5) حبيب محمد كريم، (١٩٩٨)، تأريخ الحزب الديمقراطي الكوردستاني- العراق (في محطات رئيسية) ١٩٤٦-١٩٩٣، مطبعة خه بات، دهوك.
- (6) هنا صوت كردستان العراق، (١٩٧٤)، من منشورات مديرية الاعلام، الأمانة العامة للإعلام والثقافة والشباب- كردستان العراق.
- (7) وضاح مهدي، (٢٠١٥)، المسألة الكردية.. رحلة الدم والبارود، جيكور للطباعة والنشر، بيروت.
- (8) عبد الخالق ناصر العامري، (٢٠١٧)، البرزاني والقضية الكوردية في العراق ١٩٣١-١٩٧٥، دار الجواهري، بغداد.
- (9) عبد الرحمن البزاز، (٢٠٠٩)، مع الشعب، دار النزاء للنشر والتوزيع، الأردن.
- (10) محمد سهيل طقوش، (٢٠١٤)، تاريخ الاكراد ٦٣٧-٢٠١٥، دار النفائس للطباعة والنشر والتوزيع، عمان.
- (11) غسان شربل، (٢٠١٠)، العراق من حرب الى حرب، رياض الريس للكتب والنشر، بيروت.
- (12) شاكرو خدو محوي، (٢٠٠٨)، المسألة الكردي في العراق المعاصر، تر: عبيد حاجي، دار سيبير للطباعة والنشر، دهوك.
- (13) صلاح الخرسان، (٢٠٠١)، التيارات السياسية في كردستان العراق: قراءة في ملفات الحركات والاحزاب الكردية في العراق ١٩٤٦-٢٠٠١، مؤسسة البلاغ للطباعة والنشر والتوزيع، بيروت.
- (14) مسعود البارزاني، (١٩٩٧)، البارزاني والحركة التحررية الكردية، ج٣، ط٢، كاوا للثقافة الكردية، بيروت.
- (15) حبيب تومي، (٢٠١٢)، البرزاني مصطفى قائد هذا العصر، دار آراس للطباعة والنشر، اربيل.
- (16) ديفيد مكحول، (٢٠٠٤)، تاريخ الاكراد الحديث، تر: راج أل محمد، دار الفارابي، بيروت.
- (17) فاضل رسول، (٢٠٠٨)، كردستان والسياسة السوفيتية في الشرق الاوسط، تر: غسان نعسان، مراجعة: موموستا جعفر، مؤسسة حمدي للطباعة والنشر، السليمانية.
- (18) أوفرا بينغيو، (٢٠١٤)، كرد العراق دولة داخل دولة، ترجمة: عبد الرزاق بوتاني، دار الساقى، بيروت.

- (19) حامد محمود عيسى، (٢٠٠٥)، القضية الكردية في العراق من الاحتلال البريطاني الى الغزو الامريكي ١٩١٤-٢٠٠٣، مكتبة مدبولي، القاهرة.
- (20) هادي حسن عليوي، (٢٠١٨)، رجالات العراق الجمهوري من عبد الكريم قاسم الى صدام حسين، مكتبة المجلة، بغداد.
- (21) بيتر جي. لامبرت، (٢٠٠٨)، الولايات المتحدة والكورد- دراسة حالات عن تعهدات الولايات المتحدة، تر: مركز الدراسات الكردية وحفظ الوثائق، جامعة دهوك، مطبعة خاني، دهوك.
- (22) شكيب عقراوي، (٢٠٠٧)، سنوات المحنة في كردستان: اهم الحوادث السياسية والعسكرية في كردستان العراق من ١٩٥٨ الى ١٩٨٠، ط٢، مطبعة منارة، اربيل.
- (23) عمار علي السمري، (٢٠١٢)، شمال العراق ١٩٥٨-١٩٧٥ دراسة سياسية، المركز العربي للأبحاث ودراسة السياسات، قطر.
- (24) عبد الفتاح علي البوتاني، (٢٠١٧)، منطقة بادينان ١٩٢٥-١٩٧٠ دراسة في الوقائع والتطورات السياسية، تقديم: عدنان علي البوتاني، الاكاديمية الكوردية، اربيل.
- (25) جيد خدوري، (١٩٨٥)، العراق الجمهوري، دار المتحدة للنشر، بيروت.
- (26) موسى مخول، (٢٠١٣)، الاكراد من العشيرة الى الدولة، بيسان للنشر والتوزيع والاعلام، بيروت.
- (27) حسن لطيف الزبيدي، (٢٠٠٧)، موسوعة الاحزاب العراقية، مؤسسة العارف للمطبوعات، بيروت.

الرسائل والأطاريح العلمية:

- (28) ابراهيم رسول العامري، التطورات السياسية الداخلية في العراق ١٩٦٨-١٩٧٣، رسالة ماجستير، جامعة كربلاء، كلية التربية للعلوم الانسانية، ٢٠٠٧.
- (29) حيدر سمير سام، الاوضاع السياسية لكرد العراق في عهد الرئيس احمد حسن البكر (١٩٦٨-١٩٧٩)، دراسة تاريخية، رسالة ماجستير، كلية الآداب، جامعة البصرة، ٢٠١٩.
- (30) راضي دواي طاهر الخزعلي، العلاقات العراقية الإيرانية ١٩٦٣-١٩٧٥، رسالة ماجستير، كلية التربية، الجامعة المستنصرية، ٢٠٠٧.
- (31) ناظم رشم معتوق، انعكاس اتفاقية الجزائر ١٩٧٥، على الحركة الكردية المسلحة في العراق، بحث منشور في مجلة أبحاث البصرة للعلوم الإنسانية، المجلد ٤٢، العدد ٢، كلية التربية للعلوم الإنسانية، جامعة البصرة، ٢٠١٧.
- (32) فلاح خلف محمد، اتفاقية الجزائر ١٩٧٥، مقدماتها، نتائجها، رسالة ماجستير، الجامعة المستنصرية، المعهد العالي للدراسات السياسية والدولية، ٢٠٠٦.

البحوث العلمية:

- (33) خضير سطم مكحول المعاضيدي، حكومة عبد الرحمن البزاز ١٩٦٥-١٩٦٦، بحث منشور في مجلة جامعة تكريت للعلوم، المجلد (١٩)، العدد ٣، ٢٠١٢.
- (34) عماد يوسف قدرة، التأثير الإقليمي والدولي في القضية الكردية في العراق (دراسة حالة ١٩٧٢-١٩٧٥)، المركز العربي للأبحاث والدراسات السياسية، قطر، ٢٠١٦.

الصحف والجرائد:

- (35) "الثورة"، (جريدة) بغداد.
- (36) "الجمهورية"، (جريدة) بغداد.

دۆزا كوردی د چارچوووق دان و ستاندنن دنابقهرا سالین (۱۹۶۵ - ۱۹۷۵)

پۆخته:

ئارمانج ژ قهكۆلینن دياركرنا سروشتن وان دان و ستاندنن بزاقا كوردی ب سهركردایهتیا مهلا مستهفا بارزانی ئەنجامداین دگهل حكۆماتین عیراقی دنابقهرا سالین (۱۹۶۵ - ۱۹۷۵)، و سروشتن هویربینن وئ و كا چهوا بالین لهشكهری یین تۆندرهو دناف پارتا بهعس دا رۆلهكئ خراب ههبوویه بهرامبهر دۆزا كوردی، ئەوژی لدهمئ هندهك ژ ئەفسهران ئەو باوهری بخۆ درۆستكربوون كو دئ شین ب ريكین لهشكهری و هۆقانه دۆزا كوردی بنبركهن، و ههر ژ ئەگهرئ ئەفی شیوازی عیراق پتر پالدایه بهرف ویرانكاریین مادی و مرۆقابهتی بهت. لئ سهرهرای ئەفی چهئدی بزاقا كوردی ب سهركردایهتیا بارزانی شیایه خۆ راگریت و بهرهقانیی بكهت و تا رادهكئ مهزن لسهر حكۆماتین عیراقی سهپانديه كۆ ژبلی دان و ستاندنان چ بژاردین دیتر نینن ژبو چارهسهریا دۆزا كوردی، و ههر ئەف چهنده ژ ی بوویه هۆكارئ رازهمندیئ لسهر ههمی وان دهستیشخهريین ژلایئ حكۆماتین عیراقی یین لدویف ئیک د ئەفی ماوهی دا هاتینه پیشكیشكرن، كو د هندهك ژ وان دا ههردوولا گههشتینه ئەنجامین باش، لئ جییهجیکرنا وان ریکهكفتنان وهك كهتوار لسهر ئهردی ههر ژلایئ حكۆماتین عیراقی ئاستهنگ بخۆفه دگرتن و بووینه ئەگهرئ كاودانین ئالوز دنابقهرا ههردوولا دا.

The Kurdish Issue in the Light of Negotiations 1965–1975

Abstract:

The research aims to shed light on the nature of the negotiations waged by the Kurdish movement led by Mullah Mustafa Barzani with the Iraqi governments during the period (1965–1975). The nature of their merits, and how the hard military line within the Arab Socialist Baath Party had a negative role towards the Kurdish issue specifically when some officers were involved from false convictions of the possibility of suppressing the Kurdish movement by brutal military methods. Because of this method, Iraq in general paid more material and human losses. However, the Kurdish movement was able to withstand and resist led by Barzani, and imposed to a large extent on the Iraqi governments that there is no option to solve the Kurdish issue Except through dialogue and negotiations. This was reinforced by the acceptance of all the negotiation initiatives presented by successive governments during that period. In some of which important results were reached between them, but the problem of their implementation on the ground was always accompanied by reluctance on the part of those governments, which subsequently was complicating the situation between the two sides.

سياسة الحكومة الإيرانية تجاه اندلاع الثورة الكردية في العراق (1961- 1963م)

ابتهاج بنت عادل القاسمي

جامعة الإمام محمد بن سعود الإسلامية

كلية العلوم الاجتماعية - قسم التاريخ

ebtehaj.alqasmi@gmail.com

ملخص

تعد السياسة الإيرانية تجاه القضية الكردية في العراق، من القضايا التي حازت دوراً هاماً في العلاقات بين البلدين، إلا أن ذلك أدى إلى توتر الأوضاع ونشوء الخلافات التي مرت بعدة مراحل. إذ راقبت إيران الثورة الكردية أملاً منها لضرب الحكومة العراقية والكرد، رغبة منها في إضعاف الحكومة العراقية وتخفيف تأثير كُرد إيران بالثورة الكُردية في العراق.

وعليه فقد عمدت إيران إلى القيام بعدة إجراءات تجاه التطورات الجارية في العراق، لاسيما القضية الكُردية وقيامها باستمالة عدد من الأغاوات والمشايخ، نحو الشيخ رشيد لولان؛ للوقوف في وجه الحكومة الجديدة ومصطفى البارزاني، بهدف ضرب وحدة الكُرد وإضعافهم وسهولة السيطرة عليهم؛ لأن شاه إيران محمد رضا بهلوي (١٩٤١-١٩٧٩م)، لم ينس دور البارزاني في جمهورية كوردستان (مهاباد)؛ ولأن عودته للعراق أثارت الشعور القومي للكرد في إيران وتركيا. وجاء ذلك التغير في السياسة الإيرانية نتيجة انسحاب العراق من حلف بغداد (Baghdad Pact) سنة ١٩٥٩م، واستمرت إيران بتقديم الدعم اللوجستي للثورة الكُردية حتى حدوث الانقلاب العسكري على حكومة عبد الكريم قاسم في الثامن من شباط سنة ١٩٦٣م.

تبدأ الدراسة من اندلاع الثورة الكردية في الحادي عشر من أيلول سنة ١٩٦١م، وتنتهي بسنة ١٩٦٣م، بسقوط حكومة عبد الكريم قاسم في الثامن شباط سنة ١٩٦٣م. تتمثل مشكلة البحث في دراسة تطورات وتحولات السياسة الإيرانية تجاه الثورة الكردية في العراق والنتائج التي ترتبت على هذه السياسة تجاه الثورة الكردية. ومن هنا فإن البحث يهدف إلى معرفة السياسة الإيرانية تجاه اندلاع الثورة الكردية في العراق ١٩٦١-١٩٦٣م. اعتمدت الدراسة على مجموعة من المصادر الأولية المختلفة، إذ اعتمدت على مجموعة من الوثائق العربية ومن أبرزها: دار الكتب والوثائق العراقية كما شكلت الكتب الوثائقية رافداً مهماً أغنى البحث، فضلا عن أن مذكرات القادة والسياسة قد أرقدت البحث بمعلومات مهمة عن سياسة الحكومة الإيرانية تجاه القضية الكردية، كما مثلت المؤلفات العربية والمعربة مصدراً مهماً للدراسة، التي أفادت البحث بمعلومات مهمة عن تطورات القضية الكردية خلال فترة الدراسة، كما اعتمدت الدراسة على عدد من المراجع والبحوث العربية والفارسية ذات الصلة بموضوع البحث، التي شكلت رافداً مهماً لمحاوِر البحث. اقتضت طبيعة الموضوع بتقسيمه إلى مقدمة ومحورين وخاتمة وقائمة للمصادر والمراجع، تناول المحور الأول: اندلاع الثورة

الكرديّة وتطوّراتها حتى سنة ١٩٦٣م، بينما تطرّق المحور الثّاني إلى دراسة السّياسة الإيرانيّة تجاه اندلاع الثّورة الكردية في العراق سنة ١٩٦١-١٩٦٣م.
الكلمات المفتاحية: السّياسة الإيرانيّة - الكُرد - العراق - الثّورة الكُردية - عبد الكريم قاسم.

المقدمة:

مثلت ثورة ١٤ تموز منعطفًا تاريخيًا مهمًا، في تاريخ العراق عامّة والقضية الكردية خاصّة، إذ عدّت جميع المكونات السّياسية علي أنّها تعبير عن إرادتها وتحقيقًا لشعاراتها^(١)، لاسيما أنّ قادة الثّورة بعد يوم من الانقلاب، أعلنوا عن البدء بتطبيق أهداف ومبادئ الثّورة التي تمثّلت بإلغاء النّظام الملكي، وإقامة النّظام الجمهوري، وإطلاق الحريات العامّة، والقضاء علي الإقطاع بسن قانون الإصلاح الزراعي، وصياغة دستور مؤقّت للدولة الجديدة، وتحرير العراق سياسيًا واقتصاديًا من النفوذ الغربي، والإعلان عن الانسحاب من حلف بغداد، واتباع العراق سياسة الحياد في علاقاته الخارجيّة^(٢)

تركت ثورة ١٤ تموز في العراق، تأثيرات في دول الجوار لاسيما إيران، التي نظرت إلي سقوط العهد الملكي وقيام النّظام الجمهوري، تهديدًا لأمنها القومي، وأصيب الشّاه بالقلق والتخوف من انتقال العدوي داخل إيران وتغيير نظام الحكم فيها^(٣)، لاسيما أنّ قوي المعارضة لنظام الشّاه قد أعلنت عن تأييدها وترحيبها للثّورة العراقيّة^(٤)؛ لذلك فقد عمدت الحكومة الإيرانيّة إلي إحكام السيطرة علي الأوضاع العامّة داخل إيران، لمنع حدوث أي تحركات للمعارضين للحكومة الإيرانيّة، لإحداث ثورة في إيران مشابهة لثورة ١٤ تموز، كما عملت الحكومة الإيرانيّة إلي الاستفادة من تردي الأوضاع الداخليّة في العراق، للضغط علي النّظام الجديد وحمله علي تقديم تنازلات لها فيما يتعلّق بمشاكل الحدود مع العراق^(٥)، لاسيما بعد ظهور الحزب الشيوعي علي السّاحة العراقيّة ودعمه للنّظام الجديد، الأمر الذي قد يؤدي إلي اتساع النفوذ السوفيتي في المنطقة^(٦).

(١) عبد الفتاح البوتاني، وثائق الحركة القوميّة التحررية، مؤسسة موكرياني للنشر، أربيل، ٢٠٠١م، ص ٦٥.
(٢) صبحي عبد الحميد، أسرار ثورة ١٤ تموز ١٩٥٨ في العراق البداية-التنظيم-التنفيذ-الانحراف، مطبعة الأديب، بغداد، ١٩٨٣م، ص ٧٣-٧٤.

(٣) د.ك.و، ديوان مجلس السّيادة، وزارة الخارجيّة، سفارة الجمهوريّة العراقيّة في طهران، الرقم ٢٦٠/١٠، الموضوع: موقف إيران من الحكومة العراقيّة الجديدة، سري جدا، ١٩٥٨/٨/٣٠م، ص ١.

(٤) علاء زراك النّجار، "أثر ثورة ١٤ تموز في العراق على الأوضاع السّياسية الداخليّة في إيران وعلاقتها الخارجيّة"، بحث منشور في مجلة أبحاث البصرة والخليج العربي، العدد ١، مجلد ٤٣، ٢٠١٨م، ص ٧٥.

(٥) هلال كاظم حميري، "عبد الكريم قاسم رؤية معاصرة في مسار العلاقات العراقيّة-الإيرانيّة ١٩٥٨-١٩٦٣م"، بحث منشور في مجلة الكليّة الإسلاميّة الجامعة، النّجف، العدد ٤٥، مجلد ١٣، ٢٠١٨م، ص ٤٧١.

(٦) راضي دواي طاهر الخزاعي، "العلاقات العراقيّة الإيرانيّة ١٩٦٣-١٩٧٥م، دراسة تاريخيّة سياسيّة"، رسالة ماجستير غير منشورة، كليّة التربية، جامعة المستنصرية، ٢٠٠٧م، ص ٣٠.

عبرت الحكومة الإيرانية في بداية الأمر عن تعاطفها مع رموز الحكم الملكي، وأعلنت الحداد علي أرواح العائلة المالكة في العراق^(١)، وفي الوقت نفسه أعادت الحكومة الإيرانية انتشار قواتها علي الحدود الشمالية وتحويلها إلي الحدود الغربية المتاخمة للعراق والخليج العربي، كما عمدت إلي ممارسة الضغوط علي قادة الثورة في العراق بغية الحصول علي مكاسب إقليمية فيما يخص الحدود مع العراق، لاسيما مسألة شط العرب التي أثارها إيران من جديد بغية تعديل الحدود بين البلدين^(٢).

ترافق مع ذلك إعلان الحكومة العراقية عن سياسة الحياد الإيجابي في علاقاتها الخارجية انطلاقاً من مبدأ المصالح المتبادلة مع الدول كافة، والابتعاد عن الانحياز لأي من المعسكرين، وصرح قاسم في الرابع والعشرين من تموز ١٩٥٨م، بـ "أن حكومته لا تستطيع تحديد موقفها من حلف بغداد طالما أن دول الحلف غير معترفة بالنظام الجديد"^(٣)، وعليه فقد قرر أعضاء دول حلف بغداد أثناء عقدتهم اجتماعاً في لندن، في الثامن والعشرين من تموز سنة ١٩٥٨م، علي الإسراع بالاعتراف بالنظام الجديد لضمان عدم توجهه أكثر نحو الاتحاد السوفيتي، بعد تأكيد العراق علي إعطاء الضمانات للدول علي الحفاظ علي مصالحه، بدأً اعتراف العديد من دول العالم بالنظام الجديد، وجاء اعتراف إيران بالحكومة الجديدة في الواحد والثلاثين من تموز سنة ١٩٥٨م^(٤) وفي شهر آب أكد وزير الخارجية الإيراني السيد نصر الله انتظام "أن إيران تحترم إرادة الشعوب وحكوماتها ما دامت تعتمد علي رغبة الرأي العام... وأن العراق جار لإيران"^(٥).

بالرغم من اعتراف إيران بالنظام الجديد في العراق، إلا أنها بقيت تنظر بعين الريبة والتخوف تجاه النظام الجديد، إذ عدت النظام امتداداً للأنظمة الثورية التي جاءت إلي الحكم علي أنقاض الأنظمة الملكية^(٦)، وشعرت إيران بقلق كبير من ازدياد نفوذ الحركة الشيوعية في العراق، وخشيت أيضاً من اتساع نفوذ الاتحاد السوفيتي في المنطقة، إذ خشى الشاه من أن يكون قاسم موالياً لجمال عبد الناصر

(١) صالح محمد صالح العلي، "العلاقات بين إيران والعراق محطات الالتقاء والافتراق ١٩٢١-١٩٧٩"، مجلة دراسات تاريخية، مركز الدراسات الإيرانية-جامعة البصرة، ع ١، ٢٠٠٠، ص ٧٢.

(٢) حميري، عبد الكريم قاسم رؤية معاصرة، ص ٤٧١.

(٣) ولدماز غلمن، عراق نوري السعيد انطباعاتي عن نوري السعيد بين ١٩٥٤-١٩٥٨م، مؤسسة مطابع الإنتاج للنشر، بيروت، ١٩٦٥م، ص ١٥١-١٥٢.

(٤) مرتضى دهقان نژاد؛ علي جعفرى؛ مرضيه يحيى آبادى، تبين وضعيت سياست خارجى ايران ونقش وزيران امور خارجه ١٣٥٧-١٩٦٠م، پژوهش در مجله تاريخ منتشر شده، فصلنامه گنجینه اسناد سال بیستم ويكم، شماره ٨٤، ١٣٩٠هـ.ش، ص ٣١.

(٥) نقلا عن العلي، العلاقات بين إيران والعراق، ص ٢٠.

(٦) نژاد، تبين وضعيت سياست خارجى ايران، ص ٣٠.

والسوفييت^(١) ومما زاد من خوف الشاه من الوضع في العراق هو ظهور زعماء حزب توده -الحزب الشيوعي الإيراني في العراق جنبا إلى جنب مع قادة الأحزاب الشيوعية العربية^(٢).

شكّلت السياسة الداخلية الإيجابية للحكومة العراقية تجاه القضية الكردية، أحد أسباب توتر العلاقة بين العراق وإيران بعد ثورة ١٤ تموز سنة ١٩٥٨م، إذ أعربت إيران عن تخوفها من تطورات القضية الكردية في العراق، وتأثيرها في وضع الكرد في إيران، خاصة بعد اعتراف الحكومة العراقية بالحقوق الكردية، بموجب المادة الثالثة من الدستور المؤقت للجمهورية العراقية^(٣)، ولعل أكثر ما كان يخيف الحكومة الإيرانية هو حدوث الاضطرابات في مناطق الكرد في إيران للمطالبة بحقوق مماثلة لكرد العراق، ولتجنب ذلك فقد عمدت إيران إلى إرسال الجنود إلى الحدود العراقية بغية مراقبة الحدود وضبطها كأحد أساليب الاحتواء للأزمة^(٤).

فضلا عن ذلك فقد أطلقت الحكومة عدد من التصريحات الملفقة حول أصل الكرد، إذ دعا نائب رئيس الحكومة الإيرانية في الخامس والعشرين من تموز سنة ١٩٥٨م "أن الكرد أينما كانوا خارج إيران، يعتبرون إيرانيين"^(٥)، وهذا ما يوحى إلى قلق إيران من التغيير الحاصل لكرد العراق علي وضع كرد إيران، لاسيما أن الإجراءات التي اتخذتها الحكومة العراقية تجاه الكرد، لاقت أصداء طيبة لدى الكرد في إيران، لذلك فقد كان هدف إيران من هذه الادعاءات هو استمالة الكرد في العراق لتحريضهم ضد النظام الجديد^(٦).

شكل عودة البارزاني من الاتحاد السوفيتي للعراق، إلى شعور الشاه بالقلق والتخوف من قيام البارزاني بإثارة القلاقل والاضطرابات داخل الأوساط الكردية في إيران، لاسيما أن عودته قد أثارت الشعور القومي لدى الكرد في تركيا وإيران، والتفت الجماهير حوله وأصبح الكرد أكثر نشاطا، واستعدادا للعمل النضالي، إلا أن إيران أشارت إلى أنها غير مقتنعة بأن العراق سيمنح الكرد الحكم الذاتي^(٧). وهكذا فقد

(١) سيدجلال دهقاني فيروزآبادي، منطق ژئوپلتيک در سياست خارجي عراق علل وپي آمدها، پژوهش در مطالعات خاورميانه، شماره ٣٤، ١٣٨٢هـ.ش، ص ٤٤.

(٢) هونه رستم فتاح، "السياسة الأمريكية تجاه الحركة الشيوعية في العراق ١٩٥٨-١٩٦٨م"، رسالة ماجستير غير منشورة، كلية الآداب، جامعة المنصورة، ٢٠١٥م، ص ١١٠.

(٣) الجمهورية العراقية، مبادئ ثورة ١٤ تموز، ص ٦٥.

(٤) د.ك.و. ديوان مجلس السيادة، الموضوع: موقف إيران، ص ١؛ شلومو نكديمون، الموساد في العراق ودول الجوار: انهيار الآمال الإسرائيلية والكردية، ترجمة: بدر العقيلي، دار الجليل للنشر، عمان، ١٩٩٧م، ص ٥٥.

(٥) نقلا عن محمود الدرّة، القضية الكردية والقومية في معركة العراق، دار الطليعة، بيروت، ١٩٦٣م، ص ٤٠٤.

(٦) نكديمون، الموساد في العراق، ص ٥٥.

(٧) سعيد خديدة علو، العلاقات العراقية الإيرانية وأثرها على القضية الكردية في العراق ١٤ تموز ١٩٥٨ - ٨ شباط ١٩٦٣، مطبعة حجي هاشم، أربيل، ٢٠٠٦م، ص ١٥٤.

عدت الحكومة الإيرانية عودة البارزاني للعراق ودعوته للکرد في إيران وتركيا للمطالبة بحقوقهم عاملا من عوامل الاضطراب في بلديهما من جديد^(١).

شعرت الحكومة الإيرانية بالتخوف من عودة البارزاني، إذ عدت رجوعه خطرا حقيقيا عليها، معتبرة عودة البارزاني ورفاقه إلي وطنهم مؤامرة شيوعية معدة لتستخدم ضد تركيا وإيران، وعدت الحدث نوعا من التدخل السوفيتي في المنطقة، وبداية حكم كردي في العراق^(٢)، إذ أبدت^٣ الحكومة الإيرانية تخوفها من قيام الجمهورية المتحدة من تشكيل دولة كردية، تكون جسرا بينها وبين الاتحاد السوفيتي، وكرد فعل للحكومة الإيرانية حول هذه التطورات فقد صرح تيمور بختيار نائب رئيس الوزراء الإيراني أن اتحاد الكرد في العراق وسوريا مع إيران، سيكون موضع اهتمام من قبل الحكومة الإيرانية^(٤).

بناء علي ذلك فقد عقد رئيس الوزراء التركي عدنان مندريس ١٩٥٠-١٩٦٠م، وشاه إيران اجتماعا ثنائيا بينهما للقيام بعمل عسكري مشترك ضد العراق وتقسيم المنطقة الكردية في العراق بينهما، وأعرب السفير البريطاني عن تأييده لهذه الحملة في حال دعم عبد الناصر للکرد لتشكيل كيان لهم، لكن الحملة فشلت بسبب استقرار الأوضاع الداخلية العراقية^(٥)، وخوفا مئ أن تؤثر سياسة العراق في وضع الكرد في تركيا وإيران، فقد صورت إيران البارزاني وتنقله في المناطق الكردية بالعراق علي أنه تهديد ليس لإيران فحسب وإنما لتركيا أيضا، في محاولة منها لإقناع الرأي العام العالمي بوجود خطر كردي يستوجب تدخل الدول المجاورة للعراق تركيا وإيران لإيقافها، وقامت الحكومة الإيرانية علي إثرها بنشر أنباء ملفقة ضد ثورة ١٤ تموز بالعراق بأن "ثورة العراق هي ثورة شيوعية بدليل عودة البارزاني من الدول الشيوعية"^(٦)، مفسرة عودة البارزاني بأنه تشجيع للحزب الشيوعي^(٧)، وفي الوقت نفسه شنت الحكومة الإيرانية حملة اعتقالات واسعة وقمع ضد المثقفين والأحرار في المناطق الكردية في إيران، لاحتواء أي حركة داخل حدودها، وذلك للوقوف بوجه أي نشاط محتمل^(٨).

يتبين مما سبق أن تطورات القضية الكردية في العراق كانت أحد الأسباب التي أدت إلي توتر العلاقات العراقية الإيرانية، إذ لم تكن إيران تشعر بالارتياح لسياسة الحكومة العراقية تجاه القضية الكردية وذلك خوفا من تداعيات ذلك علي وضع الكرد في إيران، إذ إن إيران لم تعترف بحقوق الكرد داخل حدودها؛ لأن

(١) المرجع نفسه، ص ١٥٤-١٥٥.

(٢) قفطان، الحركة القومية التحررية، ٩٠-٩٣.

(٣) روح الله رضائي، سياسة ايران الخارجية ١٩٤١-١٩٧٣، ترجمة علي حسين فياض وعبد المجيد جودي، البصرة، ١٩٨٤، ص ٤٩.

(٤) وليد حمدي، الكرد وكردستان في الوثائق البريطانية دراسة تاريخية وثائقية، مطابع سجل العرب، لندن، ١٩٩٢م، ص ٢٦٦.

(٥) علو، العلاقات العراقية الإيرانية، ص ١٥٤-١٥٥.

(٦) وليد محمد سعيد الأعظمي، ثورة ١٤ تموز وعبد الكريم قاسم في الوثائق البريطانية، منشورات مكتبة النهضة، بغداد، ١٩٨٩م، ص ٩٦.

(٧) علو، العلاقات العراقية الإيرانية، ص ١٦٠.

أي تطور يحدث في العراق ينعكس بدوره علي الوضع الداخلي الإيراني، وهذا ما أكدته شممت، قائلاً: "بأن إيران وتركيا كانتا تخشيان الحركة الكردية في العراق لثلا يسري ذلك داخل الأوساط الكردية لديهما"^(١). استمرت الحكومة الإيرانية بمراقبة تطورات العراق الداخلية، لاسيما بعد حركة الشواف في الموصل سنة ١٩٥٩م، إذ عمدت إلي اتباع سياسة أكثر مرونة مع قاسم، وعلي إثرها شهدت العلاقات العراقية الإيرانية هدوءاً نسبياً، وأعربت إيران عن وقوفها بجانب قاسم في صراعه مع الشواف المدعوم من قبل عبد الناصر، لاسيما أن الإدارة الإيرانية رأت في هذا الصراع خير وسيلة لإضعاف الطرفين، وسيكون هذا الصراع في نهاية الأمر لمصلحتها^(٢). وبالتالي فقد جاء الدعم الإيراني لقاسم لتحقيق هدف إبعاد العراق عن أي اتفاق مع الجمهورية العربية المتحدة فيما يخص موضوع الانضمام لها.

ترافق مع فشل حركة الشواف انسحاب العراق رسمياً من حلف بغداد في الرابع والعشرين من آذار سنة ١٩٥٩م، وبعد انسحاب العراق من حلف بغداد، تغير اسم الحلف إلي حلف الدول المركزية ((cento)، ونقل مقره إلي تركيا في الواحد والعشرين من آب سنة ١٩٥٩م^(٣). وأدي ذلك إلي تعزيز الشراكة العربية الكردية، بعد أن كان هدف هذا الحلف الرئيس والمشارك بين العراق وتركيا وإيران هو تطويق الحركة الكردية^(٤). وأشار شممت إلي أن: "أهم ما قدمه قاسم هو تحطيم حلف بغداد الذي كان يجمع العراق وطهران وتركيا ضد الكرد"^(٥)، كما أن هذا الحلف قد شكل أحد أسباب قيام ثورة ١٤ تموز للتخلص من النظام الملكي^(٦).

نتج عن ذلك ازدياد التوتر بين العراق وإيران، الأمر الذي أثار حفيظة الشاه من ازدياد النفوذ الشيوعي في العراق، وانعكاس ذلك علي النظام الإيراني، وعليه فقد وضعت الحكومة الإيرانية خطة للإطاحة بالنظام الجمهوري، من خلال انقلاب عسكري يتم تحت إشراف جهاز السافاك، عن طريق تحريض رجال العهد الملكي وبعض زعماء الشيعة ضد النظام العراقي، لكن الخطة فشلت بسبب التفاف أعيان الشيعة حول قاسم وتفكك أنصار الملكية بعد ثورة ١٤ تموز^(٧). ومما زاد من تخوف الحكومة الإيرانية عودة الكرد من الاتحاد السوفيتي للعراق، إذ اشتدت الحملات الدعائية في إيران ضد عودة المنفيين الكرد إلي وطنهم، إذ كانت إيران تعلم أن رجوع هؤلاء البارزانيين يعني تنشيط الحركة الكردية من جديد داخل العراق وعلي حدوده، وظلت تراقب وضع الكرد في العراق بوصفه إجراء أمنياً، وحشدت فرقة من جنودها علي مراكز

(١) شممت، رحلة رجال شجاعان إلى كردستان، ص ١٦٦.

(٢) علو، العلاقات العراقية الإيرانية، ص ١٧٠.

(٣) علي جعفري، مرضيه يحيى آبادي، برسي پيمان بغداد، زمينه ها آثار ونتايج آن در ايران، تحقيقات در يك مجله منتشر شده پیام بهارستان، سال ٥، شماره ١٧، ١٣٩١ هـ.ش، ص ١٩٣.

(٤) كينان ديرك، الكرد وكردستان، ترجمة: صلاح عرفان، مركز الدراسات الكردية، السليمانية، ٢٠١٠م، ص ٧٣.

(٥) شممت، رحلة رجال شجاعان إلى كردستان، ص ١٨٤.

(٦) محمد مهدي كبه، في صميم الأحداث ١٩١٨-١٩٥٨م، دار الطليعة للنشر، بيروت، ١٩٦٥م، ص ٣٥٦.

(٧) علو، العلاقات العراقية الإيرانية، ص ١١٠.

الحدود ومخافرها، لمنع اتصال الكرد في إيران مع الكرد داخل العراق^(١)، ولم تكتف إيران بهذه المناورات السياسية فحسب، بل بدأت بالتخطيط مع تركيا لتسليح بعض رؤساء العشائر الكردية المناهضة للبارزاني والمالية للنظام الملكي للوقوف ضد النظام الجديد وحليفه البارزاني، لاسيما الشيخ رشيد لولان، الذي تمكن من الحصول على العتاد والأسلحة من إيران وتركيا ولم تستطع الحكومة العراقية القضاء على هذا التمرد، فطلبت من البارزاني حسم الموقف وتم القضاء على هذا التمرد خلال يومين وهرب لولان ومن معه إلى إيران^(٢).

انعكس دور الكرد على الجو السياسي السائد في العراق، وقد أصيبت الدوائر والأوساط الدبلوماسية الإيرانية والتركية بالقلق من التطورات والمستجدات الجديدة وسياسات النظام الجديدة تجاه الكرد في العراق، وراقبت إيران وتركيا أوضاع العراق بدقة، ولاحظتا نهوض الحركة الوطنية والديمقراطية في المنطقة الكردية، وكان ذلك مصدر قلق لهما، لذا فقد حاولت كل من إيران وتركيا إحداث التوتر واستغلال الاختلافات العرقية في العراق، وذلك بدفع تيارات متطرفة بهدف إثارة الفتنة بين أبناء الشعب العراقي الواحد. وظهر هذا بوضوح في أحداث كركوك بين الكرد والتركمان سنة ١٩٥٩م^(٣).

بناء على ذلك فقد عمدت إيران إلى استغلال الاضطرابات الجارية في كركوك، إذ قامت السلطات الإيرانية بإلقاء المنشورات في المناطق الحدودية تدعو فيها الكرد إلى التمرد ضد الجمهورية العراقية، فيما أكدت مديرية الاستخبارات العراقية أن ألف بندقية تم تهريبها عبر الحدود العراقية الإيرانية إلى العشائر الكردية في كردستان العراق، بالإضافة إلى رصد مجموعة من الإيرانيين دخلوا العراق قبل فترة وجيزة من هذه الأحداث وبدون جوازات سفر، وثبت اشتراكهم مشاركة فعلية في اندلاع فتنة كركوك، فضلا عن صفحتها التي استمرت في تحريف الحقائق بالمبالغة في ذكر أعداد القتلى، وضرب اللحم الوطنية بإشاعة أن فرقة عسكرية عراقية التحقت بالكرد والشيعيين وبدأت بقتل مؤيدي قاسم من العرب^(٤).

(١) محمود رزوق أحمد، الحركة الكردية في العراق دور البارزانيين في طريق الحكم الذاتي ١٩١٨-١٩٦٨م، المعترز للنشر والتوزيع، عمان ٢٠١٤م، ص ١٥٣.

(٢) صلاح الخرسان، التيارات السياسية في كردستان العراق، قراءة في ملفات الحركات والأحزاب الكردية في العراق ١٩٤٦-٢٠٠١م، مؤسسة البلاغ، بيروت ٢٠٠١م، ص ٢٦٢-٢٦٧.

(٣) جبار قادر، قضايا كردية معاصرة، كركوك، الأنفال، الكرد وتركيا، دار آراس، أبريل، ٢٠٠٦م، ص ٦٤-٦٥.

(٤) عبد الفتاح علي يحيى، التطورات السياسية الداخلية في العراق ١٤ تموز ١٩٥٨-٨ شباط ١٩٦٣م، دار سبيريز، دهوك، ٢٠٠٧م، ص ١٠٤-١١٣.

المحور الأول: اندلاع ثورة ١١ أيلول / سبتمبر وتطوراتها حتى سنة ١٩٦٣م.

مرت الثورة الكردية بعدة مراحل قبل أن تصل إلي مرحلة الثورة الشاملة، إذ بدأت كنزاع بين البارزانيين والعشائر الكردية المتعاونة مع الحكومة(١)، وقد عرفت هذه العشائر باسم جاش(٢)، إذ اتبع البارزاني استراتيجية عسكرية لمعاقبة هذه العشائر، التي كانت السبب في خذلانه سنة ١٩٤٥م(٣)، وذلك بطرب رؤساء العشائر، وإبعادهم عن مناطق الثورة، ثم الاستيلاء علي المخافر الحدودية، ومعسكرات القبائل الموالية، وتحطيم معنويات هذه القوات، ومن ثم الاستعداد لمواجهة الجيش العراقي(٤).

أدي قيام القوات الحكومية بقصف التجمعات الكردية في التاسع من أيلول(٥)، إلي اندلاع الثورة الكردية في الحادي عشر من أيلول سنة ١٩٦١م(٦)، ويذكر محمود عثمان(٧) قائلاً: "بأل الثورة الكردية لم يأت [تأت] بعد التخطيط اللازم، والدراسة الموضوعية للوضع في الداخل والخارج آنذاك، بل فرضته الأوضاع والظروف الاستثنائية في تلك الفترة"(٨).

بناء علي ذلك فقد عمدت الحكومة العراقية إلي بدء القتال ضد الكرد، فأرسلت قوات عسكرية إلي السليمانية، وتوقعت أن يقاوم الكرد هذه القوات، وبالتالي تندلع الحرب، وهذا ما حدث بالفعل، إذ اتخذ قاسم من هذه الحادثة ذريعة لإعلان الحرب علي الكرد(٩).

أيقن الكرد أن الحرب مقدرة عليهم وأنه لا مفر لهم منها، لاسيما بعد إرسال الحكومة العراقية أربع كتائب من الموصل لمهاجمة القوات الكردية، وكانت غالبية هذه الكتائب من الكرد المجندين إلزامياً من أجل شق الصف الكردي، لكنهم تحولوا بكامل أسلحتهم إلي جانب إخوانهم، بعد أول إطلاق نار بين الطرفين(١٠).

- (١) جيرارد جاليند، المأساة الكوردية، ترجمة: عبد السلام النقشبندي، دار آراس للنشر، أربيل، ٢٠١٢م، ص ١٠٤.
- (٢) مصطلح أطلق علي الكرد المتعاونين مع الحكومة، وهي اختصار لكلمة (جاش) باللغة العربية، ويطلق عليهم اليوم اسم (جته) أي مرتزق، للمزيد ينظر البارزاني، الحركة التحررية الكردية، ج ٣، ص ٢٤.
- (٣) شممت، رحلة رجال شجعان إلى كردستان، ص ١٦١.
- (٤) سعيد حمو، مذكرات أمر لواء المشاة، مطبعة التوجيه السياسي، العراق، ١٩٧٧م، ص ٩؛ البارزاني، الحركة التحررية الكوردية وصرع القوى الإقليمية، ص ١١٩.
- (٥) الموصل، البعث والاكرا، ص ١٢٣.
- (٦) البرزاني، الحركة التحررية الكردية، ج ٣، ص ٢٦.
- (٧) ولد في السليمانية، أكمل دراسة الطب في جامعة بغداد، والتحق بالحزب الديمقراطي الكردستاني سنة ١٩٦٢، وعين ممثلاً للشؤون الخارجية سنة ١٩٦٨، وترأس وفد المفاوضات مع حكومة البعث سنة ١٩٧٠م، ونجا من محاولة الاغتيال سنة ١٩٧١، أسس الحزب الاشتراكي الكردي سنة ١٩٧٥م، بعد سقوط النظام العراقي عين عضواً للجمعية الوطنية العراقية سنة ٢٠٠٥م، للمزيد ينظر الصويركي، أعلام الكرد، ص ٧٠٢.
- (٨) اللجنة التحضيرية للحزب الديمقراطي الكردستاني، تقييم مسيرة الثورة الكردية وانهايارها والدروس والعبر المستخلصة منها، السليمانية، ط ٢، ١٩٧٧م، ص ١٣.
- (٩) شممت، رحلة رجال شجعان إلى كردستان، ص ١١٨-١١٩؛ البوتاني، وثائق الحركة التحررية، ص ٨٧.
- (١٠) ديشنر، الكرد شعب بدون دولة، ص ٢٤٤.

أعقب ذلك إصدار قاسم أوامره بقصف منطقة بارزان مركز العشيرة البارزانية، وعدد من المناطق الأخرى، في منتصف أيلول بطائرات الميغ ١٥ و١٧، التي كانت تقصف بصورة متعاقبة^(١)، في الوقت الذي كان الكرد لا يملكون وسائل لصد ضربات هذه المقاتلات؛ لأنهم لم يشهدوها من قبل. وقد هدف القصف إلي المساعدة في تسهيل مهمة الجيش البري^(٢)، لإحكام الرقابة علي الطرق الرئيسية، المتحكمة بإيصال المؤن والإمدادات^(٣)، وقد لاقت عملية القصف ترحيباً من قبل العشائر المعادية للبارزانيين، إذ قامت هذه العشائر بالاستعداد لمهاجمة منطقة بارزان كانتقام من قوات البارزاني، التي عاقبتها بإبعاها عن مناطقها كعقوبة لها علي تعاونها مع الحكومة^(٤)، وجاء هذا الهجوم من محورين^(٥) بغية السيطرة عليها وحسم المعركة لصالح الحكومة^(٦).

أجبرت هذه التطورات البارزاني علي الدخول في القتال قبل إكمال استعدادة^(٧)، والتصميم علي خوض القتال، وتولي مهمة الإشراف المباشر في الدفاع عن منطقة بارزان^(٨). وقد واجه الكرد صعوبات كثيرة من حيث وسائل التموين والعتاد لهذه القوات، ومع ذلك لم تتمكن القوات الحكومية من اختراق خطوط الدفاع والوصول إلي بارزان^(٩).

لم تحقق القوات العراقية أهدافها في القضاء علي الحركة الكردية، بسبب طبيعة كردستان الجبلية، إذ شكلت القمم الجبلية والممرات الهوائية عائناً أمام حركة الطيران المنخفض^(١٠)، فكانت الطائرات تقصف السكان المدنيين بصورة عشوائية، من أجل التغطية علي فشل القوات العراقية والعشائر الموالية لها، في هزيمة قوات البيشمركة^(١١)، وإدخالاً قاسم الرعب في قلوب الكرد، وإيصال رسالة للشعب الكردي بأن البارزاني هو المسؤول عما جري لهم، وذلك لتشويه صورته لدي الكرد، وإسقاطه سياسياً، وحسم الحرب بشكل سريع^(١٢). وما يؤكّد هذه الرأي هو توجيه قاسم تهديداً للكرد في بارزان قائلاً: " لقد حاولت

(١) البارزاني، الحركة التحررية الكردية، ج٣، ص٢٦-٢٨.

(٢) أيوب البارزاني، الحركة التحررية الكوردية وصراع القوى الإقليمية، ص١٢٣-١٢٦؛ شمدت، رحلة رجال شجعان إلى كردستان، ص١١٩.

(٣) ديشنر، الكرد شعب بدون دولة، ص٢٤٤.

(٤) سنجاري، حقيقة مسيرة ثورة ١١ أيلول ١٩٦١م، مطبعة خاني، دهوك، ٢٠١٣م، ص٢٥.

(٥) محور عقرة-سري آكري-جبل پيرس ثم بارزان، ومحور رواندز-ميرگه سور-بارزان، ينظر البارزاني، الحركة التحررية الكردية، ج٣، ص٢٨.

(٦) أيوب البارزاني، الحركة التحررية الكردية وصراع القوى الإقليمية ص١٢٦.

(٧) شمدت، رحلة رجال شجعان إلى كردستان، ص١١٦.

(٨) البوتاني، وثائق الحركة التحررية، ص٨٧.

(٩) البارزاني، الحركة التحررية الكردية، ج٣، ص٢٩-٣٠.

(١٠) ديشنر، الكرد شعب بدون دولة، ص٢٤٤-٢٤٥.

(١١) كاوس قفطان، الحركة القومية التحررية الكوردية في كردستان العراق ١٩٥٨-١٩٦٤م، وزارة الثقافة، حكومة إقليم كردستان، المديرية العامة للطباعة، السليمانية، ٢٠٠٤م، ص١٨٩.

(١٢) ديشنر، الكرد شعب بدون دولة، ص٢٤٥.

الحكومة تعمير بلادكم ورفع مستوي معيشتكم، إلا أن مصطفى البارزاني يريد الخراب لبلادكم...، ولهذا قررت الحكومة إما أن تركوا[تركوا] إلي السكوت[السكون] وتراجعوا[وترجعوا] إلي أعمالكم، أو أن الحكومة ستحرق بلادكم وتخربها، وستمحي قراكم وأراضيكم وسكانها من الوجود، إن هذا هو المصير الذي أراده لكم مصطفى البارزاني^(١).

أراد قاسم من ذلك إيصال رسالة للکرد بأن الحكومة العراقية مصممة بقوة وحزم تمكنها علي القضاء علي الكرد، وأنه خيرهم بين الاستسلام لسياسة الصهر أو الدخول في حرب مع الحكومة^(٢). وقد رأي^٣ الشيخ أحمد البارزاني ما تواجهه القوات الكردية من صعوبات، وأن بارزان أصبحت هدفا، من قبل العشائر المعادية للبارزانيين والقوات الحكومية^(٤)، فأعلن وقف القتال، وتقديم ولائه لثورة الرابع عشر من تموز، وعدم تأييده لما يحدث في بعض مناطق كردستان^(٥)، وذلك لإجراء حوار مع قاسم الذي رفض العرض، ظنا منه أنه تمكن من إخماد الثورة، رغم أنه وافق مبدئيا علي عرض الشيخ أحمد، شرط تسليم البارزاني نفسه وأتباعه من دون شرط^(٦)، لكن املا مصطفى البارزاني، رفض العرض ورد علي شرط قاسم قائلا له: "إني ما طلبت منك عفوا ولا أنا بحاجة إلي عفو وسأدافع وأواصل المقاومة قدر طاقتي، فإذا ما استنفدت آخر وسائلني في الدفاع فإني سأترك البلاد"^(٧).

بالنسبة لمنطقة بارزان فقد حظيت بأهمية بالغة لدي الكرد، لكونها تعد مركز الأسرة البارزانية المتزعمة للحركة الكردية، فضلا عن كون البارزانيين يمتازون بالولاء الديني والعشائري لشيوخ بارزان الروحانيين، فالبارزانيون متعلقون بمشهدهم الروحي بشدة، والمريدون والاتباع يدينون بالولاء والطاعة لشيخ بارزان، من دون نبذ البقية من أفراد الأسرة البارزانية^(٨).

فضلا عن ذلك فلم يكن البارزاني زعيما للقبيلة، بل كان أخوه الأكبر أحمد هو من يشغل هذا الدور، وكان يحظى باحترام كبير من البارزاني^(٩)، الذي كاث محدود النفوذ في بارزان في ظل وجود أخيه الأكبر أحمد شيخ بارزان، وما يدعم هذا الرأي، هو استجابة املا مصطفى لطلب الشيخ أحمد بمغادرة بارزان، كي تبقي منطقة حيا ولا تتعرض للدمار، قائلا له: "إني لست علي استعداد أن تخرب منطقتي مرة أخرى... دعنا"^(١٠)، وأمام ذلك لم يقر البارزاني - املا مصطفى- بالهزيمة أمام قاسم، ولم يدعن لشروطه باعتبار أن

(١) نقلا عن قفطان، الحركة القومية التحررية، ص ١٥٨.

(٢) المرجع نفسه، ص ١٥٩.

(٣) سنجاري، حقيقة مسيرة ثورة ١١ أيلول، ص ٢٥.

(٤) الخرسان، التيارات السياسية في كردستان، ص ٩٦.

(٥) العامري، مصطفى البارزاني والقضية الكردية، ص ٢٠١.

(٦) نقلا عن البارزاني، الحركة التحررية الكردية، ج ٣، ص ٣٠.

(٧) أيوب البارزاني، الحركة التحررية الكردية وصراع القوى الاقليمية، ص ١١٤-١١٩.

(٨) وانلي، كردستان العراقية هوية وطنية، ص ١٥٧.

(٩) الخرسان، التيارات السياسية في كردستان، ص ٩٦.

قاسم هو من بدأ الحرب ضد الشعب الكردي، ولو أدي الأمر إلى ترك العراق لن يستسلم لقاسم^(١)، وقد ذكر البارزاني لشمدت في هذا الصدد بعد ذلك قائلاً: "لم يسعني اتباع قرار أخي، وعلي أية حال؛ فإن الحكومة لن تصدق بحيادي؛ لذلك قلت لرجال بارزان: فليأت معي كل من يريد أن يتبعني"^(٢)، فغادر بارزان، والتحق به أغلب الكرد الذين رافقوه في مسيرة سنة ١٩٤٧م إلى الاتحاد السوفيتي^(٣).

بموجب الاتفاق بين قاسم والشيخ أحمد، فقد دخلت قوات حكومية قرية بارزان، بعد انسحاب القوات الكردية منها، الأمر الذي عده قاسم نصراً معنوياً واستراتيجياً، وذلك بالسيطرة الإسمية على المنطقة لاسيما أن قاسم قام بسحب قواته منها، بعد أن ضمن بقاء المنطقة بعيدة عن سيطرة قوات البارزاني، وتعهد الشيخ أحمد بنشر الهدوء والاستقرار فيها^(٤).

اعتبرت بارزان منطقة محايدة، وشكل ذلك عاملاً مهماً، لكل من الكرد وقاسم، من حيث أمن الكرد عودة السكان، وضمان سلامتهم فيها، أما الحكومة فقد بسطت سيطرتها الإسمية على قلب المنطقة الكردية، واطمأنت بعدم تعرض قواتها لأي هجوم من قبل الكرد مستقبلاً^(٥).

إضافة إلى أنها أصبحت قناة للتواصل وإجراء المفاوضات بين الكرد والحكومة العراقية، الأمر الذي دفع بقاسم إلى التأخر في الإعلان عن قيام الثورة الكردية، من أجل إنهاء القتال خلال أيام، والتغطية على فشله السياسي داخلياً وخارجياً، لكنه اضطر للإعلان عنها وصرح في الثالث والعشرين من أيلول قائلاً: "إن قواتنا المسلحة الظافرة استطاعت القضاء على التمرد في الشمال"^(٦). كما أعلن في اليوم نفسه عن حل الحزب الديمقراطي الكردستاني بذريعة بث الفرقة بن أبناء الشعب^(٧).

عمد البارزاني بعد خروجه من بارزان، إلى التوجه نحو منطقة زاخو قرب الحدود السورية التركية، لاستقطاب الأتباع، وانضمت إليه بعض العشائر، وعدد من أفراد الشرطة الكرد في منطقة زاخو مع أسلحتهم^(٨)، وحدثت بعض الاشتباكات والمناوشات مع عدد من العشائر المعادية للبارزانيين، بعد محاولتها قطع الطريق أمام قواته، فاضطر للاصطدام معها وتمكن من هزيمتها، وفر قسم منها نحو تركيا^(٩)، وقد أدرك البارزاني أن اتساع الثورة، لن يتم إلا بفك الطوق القبلي المعادي للبارزانيين الذي يقطع تواصل البارزانيين مع القوى المؤيدة للثورة الكردية^(١٠).

(١) سنجاري، حقيقة مسيرة ثورة ١١ أيلول، ص ٢٦.

(٢) شمدت، رحلة رجال شجعان إلى كردستان، ص ١٢٠.

(٣) البوتاني، وثائق الحركة التحررية، ص ٨٧.

(٤) البارزاني، الحركة التحررية الكردية، ج ٣، ص ٣١.

(٥) شمدت، رحلة رجال شجعان إلى كردستان، ص ١٣١.

(٦) الموصل، البعث والأكراد، ص ١٢٣؛ قفطان، الحركة القومية التحررية، ص ١٦٤.

(٧) دان، العراق في عهد قاسم، ص ٤٣٨؛ البوتاني، وثائق الحركة التحررية، ص ١٣٣.

(٨) سنجاري، حقيقة مسيرة ثورة ١١ أيلول، ص ٢٦.

(٩) الخرسان، التيارات السياسية في كردستان، ص ٩٦.

(١٠) أيوب البارزاني، الحركة التحررية الكردية وصراع القوى الاقليمية، ص ١٢٣.

بناء علي ذلك فقد اتبع البارزاني استراتيجية عسكرية، تضمن إبعاد القبائل الموالية للحكومة عن مناطق الثورة، والسيطرة علي التلال والمخافر الحدودية العراقية الإيرانية، وذلك لأهميتها في فتح منفذ خارجي لإدخال المساعدات والامدادات لقوات الثورة^(١)، وقد تمكن البارزاني خلال الفترة ١٩٦١-١٩٦٢م، من تثبيت أسس الثورة الكردية في منطقة بهدينان^(٢). بعد ذلك توجه البارزاني إلي شمال أربيل، ووصلت قوات الثورة إلي نقطة حاجي عمران الواقعة علي الحدود الإيرانية مباشرة، وبذلك فقد تمكن البارزاني بتصميم وحكمة، من تأمين قاعدة عسكرية لمعاركه القادمة مع الحكومة، حيث استطاعت قوات البيشمركة من خلال سلسلة من العمليات الحربية، من السيطرة علي الشريط الحدودي بين العراق وإيران وتركيا، يقدر بـ ٨٠٠ كم^٢، مع نهاية سنة ١٩٦٢م، باءت محاولة الحكومة باستعادته بالفشل^(٣). لاسيما بعد أن حدثت عدة مواجهات بين قوات البيشمركة والقوات الحكومية، أسفرت عن تمكن البيشمركة من إلحاق خسائر كبيرة بالقوات الحكومية، والاستيلاء علي كميات كبيرة من الأسلحة، مكنت البيشمركة من تحرير العديد من النواحي والقرى، حتي أصبحت معظم المناطق الريفية خاضعة لسيطرة قوات البيشمركة، وغدت منطقة بهدينان قلعة الثورة الكردية في الوقت الذي كانت فيه مناطق أربيل والسليمانية وكركوك حتي منتصف سنة ١٩٦٢م، بعيدة عن مسرح العمليات العسكرية ضد القوات الحكومية^(٤). وبذلك فقد تمكنت قوات البيشمركة من إخضاع المناطق الواقعة علي الحدود السورية التركية الإيرانية مع كردستان العراق تحت سيطرتها^(٥). ومن أجل تغطية الهزيمة العسكرية فقد بلغت السلطات خبر إصابة البارزاني في احدي المعارك، وأنه توفي متأثراً بجروحه، وذلك في محاولة للتأثير علي معنويات الكرد، وتشثيت الصف الكردي ليسهل لقاسم هزيمتهم^(٦).

عقد المكتب السياسي للحزب الديمقراطي الكردستاني في هذه الأثناء اجتماعاً له لتنظيم صفوف الحزب ووضع مبادئ وقواعد لتنظيم القوات الكردية، وقرر الاجتماع رفع شعار "الديمقراطية للعراق والحكم الذاتي لكردستان"^(٧). وشارك الحزب في الثورة الكردية، بجانب البارزاني^(٨)، فالتحق قسم من أعضاء الحزب في الثورة للمساهمة في تنظيم المقاومة والمشاركة في حروب الأنصار^(٩)، عن طريق تشكيل مفارز مسلحة، والقيام ببعض العمليات العسكرية في عدد من المناطق، لإرباك الحكومة العراقية، لأن كل شعب لا يملك

(١) ديشنر، الكرد شعب بدون دولة، ص ٢٤٢-٢٤٤.

(٢) منطقة جبلية تقع شمال محافظة الموصل تمتد إلى الحدود التركية، وتعرف الآن بمحافظة دهوك، وانلي، كردستان العراقية هوية وطنية، ص ١٩٢؛ البوتاني، وثائق الحركة التحررية، ص ٩٥.

(٣) شمديت، رحلة رجال شجاعان إلى كردستان، ص ١٢٢-١٢٣؛ ديشنر، الكرد شعب بدون دولة، ص ٢٤٢.

(٤) سنجاري، حقيقة مسيرة ثورة ١١ أيلول، ص ٢٧.

(٥) سنجاري، حقيقة مسيرة ثورة ١١ أيلول، ص ٢٨.

(٦) وانلي، كردستان العراقية هوية وطنية، ص ٢٢٠-٢٢١؛ البارزاني، الحركة التحررية الكردية، ج ٣، ص ٣٤.

(٧) البارزاني، الحركة التحررية الكردية، ج ٣، ص ٤٦.

(٨) راندل، أمة في شقاق كردستان، ص ١٨٤.

(٩) نقلا عن وانلي، كردستان العراقية هوية وطنية، ص ١٤٢.

القوة فلن يبالي به أحد^(١)، في حين بقي قسم آخر متواريا عن الأنظار في الأماكن الواقعة تحت سيطرة الحكومة، وذلك لجمع المعلومات والأموال للثورة، وإجراء الاتصالات مع بقية القوى السياسية المعارضة، والعمل علي تنسيق الجهود فيما بينهم لمواجهة قاسم^(٢).

أضاف دخول الحزب في الثورة بعدا سياسيا للعمل العسكري، وتحقق الوعي السياسي للكردي^(٣)، واتصف القتال بعد ذلك بالتنظيم والشمولية، وأصبحت العمليات العسكرية لا تقتصر علي البارزانيين وحدهم فحسب، بل شملت قاعدة شعبية واسعة تضم مختلف فئات الشعب، من فلاحين ومهنيين وحرفيين ومتقنين، وخضعت العمليات الحربية لخطط استراتيجية، من حيث معرفة إمكانات وأهداف الطرف الآخر^(٤).

تنبه البارزاني إلي أهمية الفرق النظامية في المعارك، فإلي جانب كتائب القبائل، تشكلت فرق نظامية دائمة، وتم ذلك في بداية سنة ١٩٦٢م، وسميت باسم الجيش الثوري الكردي^(٥). وبالنسبة لقاسم فقد كانت معركة زاويته صادمة له، إذ اكتشف الأبعاد السياسية الحقيقية لما يجري في كردستان، باعتبارها ثورة شاملة واضحة الأهداف، وليست مجرد انتفاضة عشائرية^(٦). وعليه فقد كلف العقيد حسن عبود أمر اللواء الخامس في الموصل، في السابع عشر من كانون الأول سنة ١٩٦١م، للتفاوض مع الملا مصطفى حول إمكانية عقد هدنة بين الطرفين، وأمره بتسليم رسالة للبارزاني قائلا له: "إننا إخوة، وإذا لم يحاربنا، فإننا علي استعداد للاتفاق معه حول شروط، واقترح عبود منح العفو العام عن الأكراد"^(٧).

طلب الوفد المفاوضات لقاء البارزاني في ناحية سرسنك القريبة من دهوك، لكن الملا مصطفى لم يحضر مكان الاجتماع^(٨)، بل فضل اللقاء في مكان يختاره، متبعا قاعدة احترامه واحرص منه، كما أمر البارزاني أتباعه بتفتيش سيارة عبود سرا، إذ تم العثور علي جهاز اتصال مباشر لمعرفة مكان البارزاني ومهاجمته^(٩). غضب البارزاني، ورد علي حسن عبود قائلا: "أنا لم ارتكب أية جريمة، بل أنتم المجرمون، فهل يجوز أن تقترحوا أن تعفوا عني وتغفروا لي، في الوقت الذي لا أستطيع أن أغفر لكم؟؟ نحن لا نريد عفوكم"^(١٠).

(١) البارزاني، الحركة التحررية الكردية وصراع القوى الاقليمية، ص ١٤٢-١٤٣.

(٢) شمدت، رحلة رجال شجعان إلى كردستان، ص ١٢١.

(٣) ديشنر، الكرد شعب بدون دولة، ص ٢٤٤-٢٤٨.

(٤) الموصل، البعث والأكراد، ص ١٢٣-١٢٤.

(٥) ديشنر، الكرد شعب بدون دولة، ص ٢٤٤-٢٤٨.

(٦) البارزاني، الحركة التحررية الكردية، ج ٣، ص ٤٩.

(٧) نقلا عن شلومو نكدهمون، الموساد في العراق ودول الجوار: انهيار الآمال الإسرائيلية والكردية، ترجمة: بدر العقيلي، دار الجليل للنشر، عمان، ١٩٩٧م، ص ٦٩.

(٨) البارزاني، الحركة التحررية الكردية، ج ٣، ص ٤٩.

(٩) نكدهمون، الموساد في العراق، ص ٦٩.

(١٠) المصدر نفسه، الصفحة نفسها.

وقد ذكر البارزاني لعبود: "أنا شخصيا لا أطلب من قاسم شيئا لي فليعط الشعب الكردي حقوقه وسأغادر العراق"^(١).

كان الهدف من هذا اللقاء معرفة مكان البارزاني وتصفيته، وهذا ما حدث إذ قامت أربع طائرات بعد مغادرة عبود بقصف مكان الاجتماع، واستدعي قاسم عبود للقائه، وبعد حضوره هده قاسم قائلا: "كيف تقول لي بأنك مخلص لي في حين أنك لم تحاول قتل البارزاني أثناء اجتماعك به، فأجابه عبود وكيف يمكن ذلك؟ قال له: اسحب مسدسك واقتله"^(٢).

خاطب قاسم في الوقت نفسه الشيخ أحمد البارزاني في الثامن عشر من كانون الأول سنة ١٩٦١م، لحث ملا مصطفى علي إيقاف القتال، مقابل العفو عنه وعن أتباعه، وقد كلف الشيخ أحمد شخصين ومعهما ضابط استخبارات، لإيصال الرسالة للبارزاني وحثه علي الاستفادة من العفو الصادر من قبل الحكومة^(٣). وقد ذكر البارزاني أثناء لقائه بضابط الاستخبارات بأنه لن يسلم نفسه للحكومة، إلا بعد إعلان العفو العام عن جميع الموقوفين، وهدد قائلا: "أن الجيش إذا تقدم أكثر من الحد المعين مع الزعيم حسن عبود، فإن ذلك سيؤدي إلي القتال وإراقة الدماء من الطرفين"^(٤). وقد رد ملا مصطفى علي رسالة أخيه بالموافقة علي القتال، وقد ردت الحكومة علي رسالة الملا مصطفى "بأنها لم تؤثر علي ما أرسلت إليه، بل إنهم علي استعداد لضربه إذا ما حاول الدخول لمناطقهم"^(٥).

بناء علي ذلك فقد خطت الحكومة للقيام بهجوم في التاسع والعشرين من نيسان سنة ١٩٦٢م، لتحطيم مواقع البارزاني، وجهزت من أجل ذلك قوة تتألف من خمسة وعشرين فوجا عسكريا، لكن قيام الكرد بوضع كمين في الوادي الأبيض (كلي سبي) قرب زاخو، أدي إلي فشل خطة الحكومة لضرب مواقع البارزاني^(٦)، وتمكنت قوات البيشمركة من إلحاق خسائر في قوات الحكومة، وانتشرت أخبار الانتصارات للكرد داخل العراق وخارجه، وتراجعت شعبية قاسم في الداخل العراقي، ومن أجل الخروج من هذا المأزق عمد قاسم إلي القيام بمغامرة عسكرية للمطالبة بتبعية الكويت للعراق، ولتنفيذ هذه الخطة فقد أمر

(١) البارزاني، الحركة التحررية الكردية، ج٣، ص ٥٠.

(٢) المصدر نفسه، ص ٥١.

(٣) ملفات وزارة الداخلية، اضبارة ملا مصطفى البارزاني، الجمهورية العراقية مديرية الأمن العامة، العدد، ٣٤٠١، ص ٢٥
كانون الأول ١٩٦١م، الموضوع: معلومات، نقلا عن عادل تقي البلداوي، نضال الشعب الكردي وموقع البارزاني في الوثائق العراقية السرية، مطبعة المعارف، بغداد، ٢٠٠٣، ص ٦٤.

(٤) ملفات وزارة الداخلية، اضبارة ملا مصطفى البارزاني، متصرفية لواء أربيل، العدد ق س/٣٤٥٢، ٢٤ كانون الأول ١٩٦١م، الموضوع: إرسال رسالة، نقلا عن المصدر نفسه، ص ٦٦.

(٥) ملفات وزارة الداخلية، اضبارة ملا مصطفى البارزاني، متصرفية لواء الموصل، العدد ٤٠٥٨، ٢٥ كانون الأول ١٩٦١م، الموضوع: حول رسالة البارزاني، نقلا عن المصدر نفسه، ص ٦٧.

(٦) شمדת، رحلة رجال شجعان إلى كردستان، ص ١٢٤-١٢٥.

قاسم بسحب القوات العسكرية من كردستان، كما سحب قوات أخرى من بغداد، وقام بإرسالها إلي قرب البصرة، لكن هذه الخطة لم تكتمل بسبب قيام انقلاب عسكري أطاح بحكمه سنة ١٩٦٣م^(١).

جرت في هذه الفترة اتصالات ما بين الكرد والقوي المعارضة لقاسم، حول من سيخلف قاسم، فلم يكن الموضوع هو كيفية إسقاط قاسم وإنما من سيخلفه في الحكم، وكان الشيوعيون والديمقراطيون والبعثيون من أبرز القوي، فاستبعد الحزب الشيوعي في البداية، وذلك بأنهم علي الرغم من معارضته الإسمية لقاسم، إلا أنه يفضل بقاءه، أما الحزب الديمقراطي فهو أضعف من أن يشكل معارضة فعالة، لذلك لم يكن له نصيب في تولي السلطة، وعليه استقر الأمر علي البعثيين والقوميين للترشح لتسلم الحكم^(٢).

جرت أولي الاتصالات بين البعثيين والكرد في الثامن من شباط سنة ١٩٦٢م، إذ أرسل طاهر يحيى^(٣)، مبعوثاً من قبله لإيصال رسالة إلي إبراهيم أحمد^(٤) والاقترح عليه بالتعاون والعمل سوية لإسقاط قاسم، مقابل تعهد الكرد بوقف القتال وعدم التعرض للقوات الحكومية^(٥).

أبدي أحمد رغبته في التعامل مع العرب، وأنه مستعد للتعاون شرط تحقيق أمرين: الأول: أن تكون الحكومة الجديدة مركزية ديمقراطية مع وجود تمثيل ملائم للكرد، والثاني: حصول الكرد علي حكم ذاتي، وقد وافق يحيى علي مطالب الكرد في آب/ أغسطس سنة ١٩٦٢م، وطلب من الكرد اقتراح ستة أسماء للمشاركة في حكومة الثورة^(٦).

فضلا عن ذلك فقد أكد الوفد الحكومي للوفد الكردي قبيل القيام بالانقلاب بأربعة أيام، بأن الحكم الذاتي لكردستان سيعلن فور نجاح الانقلاب، وبسبب التجارب الكثيرة للكرد مع الحكومة، فقد طالب الوفد الكردي من البعثيين، التزاما مكتوبا للوفاء بالشروط التي طالبوها، ويعلن علي الشعب في واحد من أول بيانات حكومة الثورة، وقد تم تحديد موعد الانقلاب ما بين نهاية فبراير والخامس عشر من آذار سنة

(١) ديشنر، الكرد شعب بدون دولة، ص ٢٥١.

(٢) العامري، مصطفى البارزاني والقضية الكردية، ص ٢٠٣-٢٠٤.

(٣) ولد طاهر يحيى محمد العكيلي في تكريت سنة ١٩١٦م، التحق بالكلية الحربية سنة ١٩٣٤م، بدأ طاهر حياته العسكرية مرافقا لآمر حامية الموصل، ثم شارك في حرب ١٩٤٨م، ثم انضم إلى صفوف الضباط الأحرار سنة ١٩٥٢م، وتولى إدارة الشرطة سنة ١٩٥٨م، وانضم طاهر لحزب البعث العربي الاشتراكي سنة ١٩٦٢م، وساهم في الإطاحة بحكم قاسم، ثم عين رئيسا لأركان الجيش بعد انقلاب ١٩٦٣م، تولى منصب رئيس الوزراء خلال ١٩٦٣-١٩٦٥م، ثم نائبا للرئيس خلال ١٩٦٥-١٩٦٧م، ثم رئيسا للوزراء حتى سنة ١٩٦٨م، حيث اعتقل مع عبد الرحمن عارف وتوفي في سجنه سنة ١٩٨٦م، للمزيد ينظر الزبيدي، موسوعة السياسة العراقية، ص ٣٥٨-٣٥٩.

(٤) ولد في مدينة السليمانية سنة ١٩١٤م، وحصل على إجازة في الحقوق من بغداد سنة ١٩٤٠م، ترأس صحيفة خبات (النضال) الناطقة باسم الحزب الديمقراطي الكردستاني، تعرض للاعتقال في عهد عبد الكريم قاسم، ثم أفرج عنه والتحق بعدها بالثورة الكردية سنة ١٩٦١م، وبعد انتكاسة الجزائر سنة ١٩٧٥م، انتقل للعيش في لندن، وبقي فيها إلى وفاته سنة ٢٠٠٠م، الصوريكي، معجم أعلام الكرد في التاريخ الإسلامي والعصر الحديث في كردستان، مؤسسة زين، السليمانية، ٢٠٠٦، ص ١٠-١٢.

(٥) البارزاني، الحركة التحررية الكردية، ج ٣، ص ٨١-٨٢.

(٦) شمדת، رحلة رجال شجعان إلى كردستان، ص ٣٥٦-٣٥٧.

١٩٦٣م، لكن حزب البعث ألغى إعلان ذلك في آخر لحظة، مبررا ذلك بتقديم موعد الانقلاب، وتبين للکرد أن الوعد الذي قطعه الانقلابيون للکرد، ما هو إلا عبارة عن تصريح فارغ من مضمونه، وبذلك لم يبق للکرد أية إثباتات أو دلائل للالتزام العراقي، وقد جري الانقلاب في الثامن من شباط سنة ١٩٦٣م، بدون إعلام الكرد بموعد تنفيذ الانقلاب^(١). واقتيد قاسم إلي دار الإذاعة بمبني وزارة الدفاع وهناك تم إعدامه، بعد مواجهة كبيرة جرت بين قاسم والانقلابيين داخل مبني وزارة الدفاع^(٢).

المحور الثاني: سياسة الحكومة الإيرانية تجاه اندلاع الثورة الكردية ١٩٦١-١٩٦٣

أدرت الحكومة الإيرانية أن الظروف مواتية للضغط علي الحكومة العراقية بغية الحصول علي مكاسب إقليمية فيما يخص مسألة الحدود، عن طريق دعم القيادة الكردية لاسيما بعد توتر العلاقة بين قاسم والبارزاني وتوجه الأخير إلي بارزان سنة ١٩٦١م، واقترح ضابط الاستخبارات الإيرانية (ساواك) العقيد عيسي ثذمان آنذاك علي رئيس المخابرات الإيرانية حسين باكروان بتشجيع الشخصيات البارزة وقادة الحزب الديمقراطي الكردستاني إلي المطالبة بحقوقهم القومية عن طريق الكفاح المسلح^(٣)، وهذا سيؤدي إلي تحقيق هدفين للسياسة الإيرانية، الأول: سيقفل من سيطرة الحكومة العراقية علي مواطنيها الكرد، والثاني: فإن تقديم العون والمساعدة لکرد العراق سيكون محل ترحيب واطمئنان من قبل إخوانهم الكرد في كردستان إيران، وبالتالي سيؤثر ذلك ايجابيا في الروح الوطنية لدي أبناء الكرد تجاه وطنهم الأم (يقصد إيران)^(٤).

أدي اندلاع ثورة ١١ أيلول سنة ١٩٦١م، إلي العلاقات العراقية الإيرانية، فضلا عن وجود عدد من الكورد العراقيين اللاجئين في إيران، والخوف من تأثر كرد إيران بهذه الأحداث، فقد راقبت إيران بدايات الحركة أملا في إضعاف الطرفين، وهذا ما أكدته الصحافة الإيرانية، إذ أشارت إلي أن إيران تري في النزاع المسلح بين الكرد وحكومة قاسم خير وسيلة لإضعاف الطرفين مما يبعد عنها خطر القومية المتنامي في العراق من جهة، ويجعل قاسم أقل خطرا علي جيرانه وأشد عزلة عن الشعب، بحيث يسهل إزاحته والتخلص من سياسته، التي وصفتها بالمتقلبة الهوجاء^(٥).

استمرت إيران بمراقبة تطورات الثورة الكردية عن كثب، وكمحاولة لإبعاد الكرد في إيران عن تأثيرات الحركة الكردية المسلحة في العراق أغلقت إيران حدودها مع العراق، ومنعت التسلل من وإلي إيران،

(١) دان، العراق في عهد قاسم، ص ٤٤٥؛ نكدهمون، الموساد في العراق، ص ٨٠.

(٢) البارزاني، الحركة التحررية الكردية، ج٣، ص ٨١-٨٣.

(٣) نقلا عن علو، العلاقات العراقية الإيرانية، ص ٢٢٨.

(٤) المرجع نفسه، ص ٢٢٩.

(٥) ماجد عبد الرضا، المسألة الكردية في العراق ١٩٥٨-١٩٧٥م، مكتبة بغداد، بغداد، ١٩٧٥م، ص ١١١-١١٢.

وحشدت قواتها علي الحدود ورحلت اللاجئيين العراقيين الكورد إلي طهران^(١)؛ لاسيما وأن إيران تعد هذه المنطقة الحدودية مع العراق من أشد المناطق خطرا علي أمنها القومي، وكانت تخشي من حدوث أي تحرك كردي والاتصال بين الكرد في العراق والكرد داخل إيران، وعلي الرغم من ذلك؛ فإن هذا المنع لم يكن ليطبق بشكل تام؛ وذلك بسبب اتساع مناطق الحدود بين البلدين، التي تبلغ ١٠٩٤ كم، فضلا عن قيام الكورد في إيران بمساعدة الثوار سرا بالذخيرة والأرزاق والمؤن. وهذا يدل علي صعوبة سيطرة الجيش الإيراني علي ضبط هذه الحدود بشكل تام^(٢).

وفي الوقت نفسه استمرت إيران في تحريض عشائر البرادوست والهركية، ضد القيادة الكوردية أثناء خوضها للمعارك الحاسمة التي كانت تقودها قوات البيشمركة ضد حكومة قاسم^(٣)، إلا أن قيادة البارزاني للثورة مكنته بعد سيطرته علي قلعة رايات في وضع حد لتحركات هذه العشائر وزعمائها بعد أن تركت مواقعها وفرت إلي الدول المجاورة، وقد أكد البارزاني فيما بعد، في رسالة بعث بها إلي كل من السلطات الإيرانية والتركية بأنه: "لن يتردد قط في عبور حدودهما لمطاردة المغيرين والقضاء عليهم في حالة ما لو أنجدوا أو سمح أو سهل لهم معاودة الكرة"^(٤).

أخذت الحكومة الإيرانية تسعى إلي إجراء اتصالات سرية مع المكتب السياسي للحزب الديمقراطي الكردستاني بغية إقامة علاقات معه، وذلك للضغط علي الحكومة العراقية، ودفعها لتقديم التنازلات لإيران فيما يخص شط العرب، فضلا عن سعي الشاه إبعاد تأثيرات الثورة الكردية في العراق عن كرد إيران، لكن العقبة التي كانت تقف في وجه الحكومة الإيرانية هو وجود البارزاني علي رأس الثورة، الذي حوكم غيابيا بالإعدام من قبل إيران لاشتراكه في تأسيس جمهورية كوردستان (مهاباد) سنة ١٩٤٦م^(٥).

إثر تمكن البارزاني من ترسيخ دعائم الثورة في بهدينان سنة ١٩٦٢م، ووصوله مع قوة كبيرة من البيشمركة إلي نقطة حاجي عمران الواقعة علي الحدود الإيرانية مباشرة، عمدت الحكومة الإيرانية إلي إعلان إلي الكورد في إيران؛ لذلك فقد عمد البارزاني إلي إرسال رسالة اطمئنان للجانب الإيراني مؤكدا فيها أن الثورة الكردية موجهة ضد حكومة قاسم الديكتاتورية وليست موجهة ضد إيران وأنه لا ينوي التدخل في الشؤون الداخلية الإيرانية^(٦).

وبدخول الثورة الكردية مرحلة جديدة، محققة انتصارات كبيرة علي القوات العراقية خلال سنة ١٩٦٢م، عمدت إيران بعد إحكام الجيش الإيراني سيطرته علي المناطق الحدودية بينها وبين العراق، إلي

(١) علو، العلاقات العراقية الإيرانية، ص ٢٣٢.

(٢) المرجع نفسه، الصفحة نفسها.

(٣) البارزاني، الحركة التحررية الكوردية ١٩٦١-١٩٧٥، ج ٣، ص ٦٣-٦٧.

(٤) المصدر نفسه، ص ٦٧.

(٥) سنجاري، حقيقة مسيرة ثورة ١١ أيلول، ٣٧-٣٨.

(٦) سنجاري، حقيقة مسيرة ثورة ١١ أيلول، ص ٢٨.

الاستفادة من تطورات الحركة المسلحة لمصلحتها^(١)، ورأت إيران بأن الظروف مناسبة للضغط علي العراق من خلال دعم القيادة الكوردية، فحاولت جاهدة استغلال الظروف المستجدة علي الساحة العراقية وإقامة اتصالات مع الكورد بهدف استخدامها للضغط علي العراق، ولهذا وطدت إيران اتصالاتها بالقيادة الكردية. لاسيما بعد تحقيق الحركة الكوردية لانتصارات كبيرة علي القوات الحكومية العراقية سنة ١٩٦٢م، خاصة أن إيران كانت لديها شكوكا حول إمكانية صمود الكورد في وجه القوات العراقية، وهذا ما أكده ثذمان في حديثه مع الشاه قائلاً: "سنجربهم في البداية ، فإذا ما وفقوا في هذه التجربة ستمدهم بالمساعدات أما إذا لم يكونوا بمستوي تصوراتنا فسنمنع عنهم المساعدات"^(٢). وعليه فقد وجه الشاه أوامره إلي جهاز الاستخبارات بتشكيل قسم خاص فيه باسم قسم الكرد، يرتبط مباشرة برئيس الجهاز الجنرال باكروان ويدير جميع نشاطاته السرية في بغداد نائب الملحق العسكري العقيد عيسي ثذمان، كما جري اتصال الحكومة الإيرانية بقيادة الثورة في نهاية تشرين الأول من سنة ١٩٦٢ عن طريق المكتب السياسي للحزب الديمقراطي الكردستاني، وطلبت إرسال وفد يمثل الثورة إلي إيران، وأبدت استعدادها الكامل لتقديم الدعم المادي والعسكري للثورة بتزويدها بالأسلحة والاعتدة ومعالجة جرحاها في المستشفيات الإيرانية مع إرسال الأدوية والمعدات الطبية، إلا أن الشاه لم يكن يرغب في أن تكون علاقات حكومته مع البارزاني شخصياً^(٣)، وبهذا اتفقت الرغبة الإيرانية مع شخصية إبراهيم أحمد الذي كان يفكر بأنه أحق من البارزاني في قيادة الحزب الديمقراطي الكردستاني والثورة الكردية^(٤)، ويذكر السيد مسعود البارزاني في هذا الصدد قائلاً: "قد اتفقت هذه الرغبة مع رغبة إبراهيم أحمد أيضاً، لذلك حصل تجاوب تلقائي سريع بين الطرفين وتوثقت العلاقة بينهما"^(٥).

بدأت تراود مصطفى البارزاني فكرة توثيق العلاقات مع الأطراف الإقليمية والدولية التي تتخذ موقفا عدائيا من قاسم، وقد وجد ضالته في إيران، انطلاقا من مصالحها وأهداف خططها. وفي المقابل عرض البارزاني علي الشاه عدم القيام بأي نشاط في الجانب الإيراني مقابل السماح له ولأتباعه بالحصول علي المؤن والأرزاق والملجأ، وفتح الحدود أمامهم، وقد وافقت إيران علي عرض البارزاني^(٦). وبالرغم من اضطراد نمو العلاقة بين قيادة الثورة والحكومة الإيرانية، إلا أن البارزاني بقي علي حذر شديد من إيران وخاصة الشاه محمد رضا بهلوي، فقد كان البارزاني يؤكد علي أن الشاه بأنه: "عدو أصيل لأماني الشعب الكردي وكان يصفه بالحية الرقطاء ذات السم القاتل التي تنتهز فرصتها لتلدغ"^(٧) ويبدو انه أراد استغلال

(١) جرجيس فتح الله، نظرات في القومية العربية مدا وجزرا حتى العام ١٩٧٠م، ج٣، دار آراس، أربيل، ٢٠٠٤م، ص ٢٢.

(٢) علو، العلاقات العراقية الإيرانية، ص ٢٣٤.

(٣) المرجع نفسه، ص ٢٣٥.

(٤) سنجاري، حقيقة مسيرة ثورة ١١ أيلول، ص ٢٩.

(٥) البارزاني، الحركة التحررية الكوردية ١٩٦١-١٩٧٥، ج٣، ص ٣٧٠.

(٦) فاضل البراك، مصطفى البارزاني الأسطورة والحقيقة، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد ص ٢٣٦

(٧) البارزاني، الحركة التحررية الكوردية ١٩٦١-١٩٧٥، ج٣، ص ٣٧١.

الفرصة والإفادة من المساعدات الإيرانية، إذ يقول الملا مصطفى البارزاني بهذا الخصوص: "أنا سننتهز الفرصة ونفيد منها في يومنا هذا علي أية حال، مع الحرص علي إبقاء مسافة كافية بيننا"^١

اقتصرت العلاقات بين قيادة الثورة الكردية وإيران في بداية الأمر علي الاهتمام بأمور إنسانية صرفة كمعالجة الجرحي في مستشفياتها وتجهيز الثوار بالمواد الغذائية، ثم تعدي ذلك إلي فتح حدودها أمام الكورد ومساعدة الثوار بالأسلحة، حيث صرح ناطق رسمي باسم الثوار بأن ٢٠% من الأسلحة تأتي عن طريق إيران، فضلاً عن مساعدة الثوار إعلامياً عن طريق محطات الإذاعة الإيرانية، وكثيراً ما دفع الشاه بقواته للتوغل داخل الحدود العراقية والتدخل لصالح البارزاني إما لفك حصار أو تدعيم هجوم. وتطور التعاون بين الطرفين فقطع أشواطاً طويلة حتي وصل إلي الحد الذي بدأ فيه العسكريون الإيرانيون، والعناصر التابعة للسايفاك يلازمون البارزاني في تنقلاته، وينتشرون في جميع المناطق التي تقع تحت سيطرته^(٢).

الأمر الذي دفع بالحكومة العراقية لتقديم عدد من مذكرات الاحتجاج الرسمية إلي الحكومة الإيرانية للكف عن دعم الكرد وتقديم العون لهم^(٣)، إلا أن هذه المذكرات لم تدفع إيران للتعاون مع العراق وایقاف دعمها للكرد، بل علي العكس من ذلك فإنها تظاهرت بجهلها بهذه الحركات، وعلل قاسم مساعدات إيران للحركة الكردية بأن "ثورة العراق الاجتماعية قد بلغت حدود إيران البلد الغارق في الظلام.. ووصلت إليها جميع وسائل المدنية داخل سكان إيران المجاورون وإذا بهم يجدون الفرق في الحياة بين إيران والعراق، إن هذه المقارنة وحدها ستشعل فتيل الثورة الإيرانية وستقضي علي قواعد الاستعمار البريطاني من جديد"^(٤).

يتضح مما سبق أن هدف البارزاني من فتح القناة الإيرانية هو من أجل الحصول علي عمق للحركة الكردية، أثناء اشتداد العمليات العسكرية العراقية علي الكرد، والحصول علي الدعم اللازم من الأسلحة والمساعدات من خلال إيران التي كانت تعد النافذة الوحيدة للثورة الكردية، إثر إغلاق تركيا لحدودها مع العراق، فضلاً عن رغبة إيران في الاستفادة من الثورة الكردية بغية حصولها علي مكاسب إقليمية فيما يخص شط العرب، وإبعاد تأثيرات الثورة الكردية عن الداخل الإيراني.

(١) المصدر نفسه، ص ٣٧٢.

(٢) علي سنجاري، الحركة التحررية الكردية مواقف وآراء، مطبعة خه بات، دهوك، ١٩٧٩م، ص ٧

(٣) آدمون غريب، الحركة القومية الكردية، دار النهار، بيروت، ١٩٧٣م، ص ٦٠

(٤) محمد أمين دوغان: الحقيقة كما رأيتها في العراق، منشورات دار الشعب، بيروت، ١٩٦٢م، ص ٧١.

الخاتمة:

تركت ثورة ١٤ تموز في العراق، تأثيرات في دول الجوار لاسيما إيران، التي نظرت إلي سقوط العهد الملكي وقيام النظام الجمهوري، تهديداً لأمنها القومي، لاسيما أن قوي المعارضة لنظام الشاه قد أعلنت عن تأييدها وترحيبها للثورة العراقية.

عملت الحكومة الإيرانية إلى الاستفادة من تردي الأوضاع الداخلية في العراق، للضغط علي النظام الجديد وحمله علي تقديم تنازلات لها فيما يتعلق بمشاكل الحدود مع العراق لاسيما بعد ظهور الحزب الشيوعي علي الساحة العراقية ودعمه للنظام الجديد، وبالرغم من اعتراف إيران بالنظام الجديد في العراق، إلا أنها بقيت تنظر بعين الريبة والتخوف تجاه النظام الجديد، إذ عدت النظام امتداداً للأنظمة الثورية التي جاءت إلي الحكم علي أنقاض الأنظمة الملكية

شكلت السياسة الداخلية الايجابية للحكومة العراقية تجاه القضية الكردية، أحد أسباب توتر العلاقة بين العراق وإيران بعد ثورة ١٤ تموز سنة ١٩٥٨م، حيث أعربت إيران عن تخوفها من تطورات القضية الكردية في العراق، علي وضع الكرد في إيران، خاصة بعد اعتراف الحكومة العراقية بحقوق الكردية، بموجب المادة الثالثة من الدستور المؤقت للجمهورية العراقية، إذ لم تكن إيران تشعر بالارتياح لسياسة الحكومة العراقية تجاه القضية الكردية وذلك خوفاً من تداعيات ذلك علي وضع الكرد في إيران، حيث إن إيران لم لتعترف بحقوق الكرد داخل حدودها لأن أي تطور يحدث في العراق ينعكس بدوره علي الوضع الداخلي الإيراني.

شكل عودة البارزاني من الاتحاد السوفيتي للعراق، إلي شعور الشاه بالقلق والتخوف من قيام البارزاني بإثارة القلاقل والاضطرابات داخل الأوساط الكردية في إيران، لاسيما أن عودته قد أثارت الشعور القومي لدي الكرد في تركيا وإيران، كما حاولت إيران استغلال حالة الاضطرابات في العراق، بتسليح بعض رؤساء العشائر الكردية المناهضة للبارزاني والمالية للنظام الملكي للوقوف ضد النظام الجديد وحليفه البارزاني، لاسيما الشيخ رشيد لولان، وأحداث كركوك بين الكرد والترکمان سنة ١٩٥٩م

خلقت الحركة الكردية المسلحة في العراق في سبتمبر من سنة ١٩٦١م، وضعاً جديداً في العلاقات بين إيران والعراق، بسبب وجود الخلافات الحدودية بينهما، ووجود عدد من كرد العراقيين اللاجئين إلي إيران، والخوف من تأثر كرد إيران بهذه الأحداث، وقد راقبت إيران بدايات الحركة أملاً في إضعاف الطرفين، لكن بعد تحقيق القوات الكردية لانتصارات مهمة علي الجيش العراقي، رأت إيران أن الظروف مواتية لإضعاف الحكومة العراقية للحصول علي امتيازات فيما يخص شط العرب، والتدخل في الثورة الكردية بغية السيطرة عليها لئلا يصل الحريق للداخل الإيراني، وسيخفف من تأثير كرد العراق علي كرد إيران، إذ إن تقديم العون والمساعدة لكرد العراق سيؤثر ذلك إيجابياً في الروح الوطنية لدي أبناء الكرد تجاه إيران. فضلاً عن

وعليه فقد كانت سياسات الدول الموقعة علي ميثاق سعد آباد وحلف بغداد تركيا وإيران والعراق، تستهدف بالدرجة الأولى القضية الكردية، والحفاظ علي وحدتها، والعامل الرئيس الذي كان يجمع هذه الدول هو التعاون فيما بينها، لقمع أي تحرك كردي داخل دولها، ومنع الكرد في أي إقليم من تقديم الدعم لأي تحرك كردي في إقليم آخر، باعتبار أن أي نشاط أو تحرك ثوري في أي جزء من كردستان، يشكل حافزاً ودافعاً للكرد في البلد الآخر، للقيام بثورات للمطالبة بحقوقهم الثقافية والقومية.

قائمة المصادر والمراجع:

الوثائق العراقية:

مجلس السيادة:

1. د.ك.و، ملفات مجلس السيادة، ٤١١/٢٨٨، كتاب وزارة الخارجية، التقرير الشهري للسفارة العراقية في أنقرة، بتاريخ ١٩٥٩/٣/٢٤، ٧، ص ١٠.
2. د.ك.و، ملفات مجلس السيادة، ٤١١/٢٨٨، كتاب وزارة الخارجية، المرقم ش ٢٢٦٠/٦/٢١٩، بتاريخ ١٩٦٠/١/٣١، ٥٧، ص ٧١.

الكتب الوثائقية:

3. الجمهورية العراقية، مبادئ ثورة ١٤ تموز في خطب سيادة الزعيم عبد الكريم قاسم، ج ١، مطبعة الحكومة، بغداد، ١٩٥٩م
4. اللجنة التحضيرية للحزب الديمقراطي الكردستاني، تقييم مسيرة الثورة الكردية وانهايتها والدروس والعبر المستخلصة منها، السليمانية، ط ٢، ١٩٧٧م
5. عبد الفتاح البوتاني، وثائق عن الحركة القومية الكوردية التحررية، مؤسسة موكرياني للنشر، أربيل، ٢٠٠١م.
6. مسعود البارزاني، البارزاني والحركة التحررية الكردية، ط ٢، ج ١، ١٩٩٧م.
7. علي سنجاري، حقيقة مسيرة ثورة ١١ أيلول ١٩٦١م، مطبعة خاني، دهوك، ٢٠١٣م

المذكرات

8. فؤاد عارف، مذكرات فؤاد عارف، تقديم: كمال مظهر أحمد، ط ٢، دار آراس للنشر، أربيل، ٢٠١١م.
9. سعيد حمو، مذكرات أمر لواء المشاة، مطبعة التوجيه السياسي، العراق، ١٩٧٧م

المصادر والمراجع العربية والمعربة:

10. غانم الحفو، عبد الفتاح البوتاني، الكورد والأحداث الوطنية في العراق خلال العهد الملكي ١٩٢١-١٩٥٨م، مطبعة وزارة التربية، أربيل، ٢٠٠٥م
11. صبحي عبد الحميد، أسرار ثورة ١٤ تموز ١٩٥٨ في العراق البداية-التنظيم-التنفيذ-الانحراف، مطبعة الأديب، بغداد، ١٩٨٣م

12. شكيب عقراوي، سنوات المحنة في كردستان أهم الحوادث السياسية والعسكرية في كردستان والعراق من ١٩٥٨-١٩٨٠م، ط٢، دار المنارة للنشر، أربيل، ٢٠٠٦م
13. عبد الخالق العامري، مصطفى البارزاني والقضية الكردية في العراق ١٩٣١-١٩٧٥م، دار الجواهري للنشر، بغداد، ٢٠١٧م
14. أيوب البارزاني، الحركة التحررية الكردية وصراع القوي الإقليمية والدولية ١٩٥٨-١٩٧٥م، دار المشرق للنشر سويسرا، ٢٠١١م
15. سعد ناجي جواد، العراق والمسألة الكردية ١٩٥٨-١٩٧٠، د.ن، لندن، ١٩٩٠م
16. دانا آدمز شمדת، رحلة إلي رجال شجعان في كردستان، ترجمة: جرجيس فتح الله، د.ن، أربيل ١٩٩٩م
17. كاوس قفطان، الحركة القومية التحررية الكردية في كردستان العراق ١٩٥٨-١٩٦٤م، وزارة الثقافة، حكومة إقليم كردستان، المديرية العامة للطباعة، السليمانية، ٢٠٠٤م
18. شلومو نكديمون، المهاد في العراق ودول الجوار: انهيار الآمال الإسرائيلية والكردية، ترجمة: بدر العقيلي، دار الجليل للنشر، عمان، ١٩٩٧م
19. غنثر، ديشنر، الكرد شعب بلا دولة تاريخ وأمل، ترجمة: جورج كتورة، دار آراس، أربيل، ٢٠١٤م
20. وانلي، عصمت شريف، كردستان العراقية هوية وطنية، ترجمة: سعاد خضر، مطبعة شفان، السليمانية، ٢٠١٢م.
21. دان، أوريل، العراق في عهد قاسم تاريخ سياسي ١٩٥٨-١٩٦٣، ترجمة: جرجيس فتح الله، دار آراس للنشر، أربيل، ٢٠١٢م.
22. الخрсان، صلاح، التيارات السياسية في كردستان العراق قراءة في ملفات الحركات والأحزاب الكردية في العراق ١٩٤٦-٢٠٠١م، مؤسسة البلاغ للنشر، بيروت، ٢٠٠١م.
23. رمضاني، روح الله، سياسة إيران الخارجية ١٩٤١-١٩٧٣، ترجمة علي حسين فياض وعبد المجيد جودي، البصرة، ١٩٨٤.
24. علو، سعيد خديدة، العلاقات العراقية الإيرانية وأثرها علي القضية الكردية في العراق ١٤ تموز ١٩٥٨ - شباط ١٩٦٣، مطبعة حجي هاشم، أربيل، ٢٠٠٦.

الرسائل العلمية

25. راضي دواي طاهر الخزاغي، "العلاقات العراقية الإيرانية ١٩٦٣-١٩٧٥م دراسة تاريخية سياسية"، رسالة ماجستير غير منشورة، كلية التربية، جامعة المستنصرية، ٢٠٠٧م.
26. العبيدي، محمد عبد الرحمن يونس، "إيران وقضايا المشرق العربي ١٩٤١ - ١٩٧٩"، أطروحة دكتوراه غير منشورة، كلية التربية، جامعة الموصل، ٢٠٠٥
27. إدريس حسين رشيد، "المواقف الإقليمية من القضية الكردية في العراق ١٩١٩-١٩٧٥م"، رسالة ماجستير غير منشورة، قسم التاريخ، جامعة المنصورة، ٢٠١٤م

الدوريات الأكاديمية العربية

28. علاء زراك النجار، "أثر ثورة ١٤ تموز في العراق علي الأوضاع السياسية الداخلية في إيران وعلاقتها الخارجية"، بحث منشور في مجلة أبحاث البصرة والخليج العربي، العدد ١، مجلد ٤٣، ٢٠١٨

29. هلال كاظم حميري، "عبد الكريم قاسم رؤية معاصرة في مسار العلاقات العراقية-الإيرانية ١٩٥٨-١٩٦٣م"، بحث منشور في مجلة الكلية الإسلامية الجامعة، النجف، العدد ٤٥، مجلد ١٣، ٢٠١٨م
30. رشو، شذي فيصل، أكراد العراق في العلاقات العراقية الإيرانية ١٩٥٨-١٩٧٥، مجلة آداب ذي قار، كلية الآداب، جامعة ذي قار، بغداد، مج ٢، ع ٦، ٢٠١٢.

الدوريات الفارسية

31. بيتر أروي، تاريخ إيران معاصر أز تأسيس تا انقراض سلسلة قاجار ، مترجم: محمد رفيعي، چاپخانه مؤسسة مطبوعات عطايي، تهران، ١٣٦٧هـ.ش
32. مرتضي دهقان نژاد ؛ علي جعفري؛ مرضيه يحيي آبادي، تبين وضعت سياست خارجي ايران ونقش وزيران امور خارجه ١٣٥٧-١٩٦٠م، پژوهش در مجله تاريخ منتشر شده، فصلنامه گنجينه اسناد سال بيستم ويكم، شماره ٨٤، ١٣٩٠هـ.ش.
33. سيدجلال دهقاني فيروزآبادي ، منطق ژئوپولتيك در سياست خارجي عراق علل وپي آمدها، پژوهش در مطالعات خاورميانه، شماره ١٣٨٢، ٣٤هـ.ش.
34. علي جعفري، مرضيه يحيي آبادي، برسي پيمان بغداد: زمينه ها آثار ونتايج آن در ايران، تحقيقات در يك مجله منتشر شده پيام بهارستان، سال ٥، شماره ١٧، ١٣٩١هـ.ش.

الموسوعات

35. محمد علي الصوري، الموسوعة الكبرى لمشاهير الكرد عبر التاريخ، مج ٥، الدار العربية للموسوعات، بيروت، ٢٠٠٨م
36. محمد علي الصوري، معجم أعلام الكرد في التاريخ الإسلامي والعصر الحديث في كردستان وخارجها، مؤسسة زين للنشر، السليمانية، ٢٠٠٦م.
37. حسين لطيف الزبيدي، موسوعة السياسة العراقية مفاهيم-أحداث-أحزاب-شخصيات، ط ٢، دار العارف للطباعة، لبنان، ٢٠١٣م.

سياسه تا حكومه تا ئيران به رامبه شوره شا كوردی

ل عيراقی (١٩٦١ - ١٩٧٥)

كورتی

سیاسه تا ئیرانی به رامبه دۆزا كوردی ل عیراقی دهیتته هژمارتن ژ وان کیشین رۆله کئی مهزن هه بوویه د په یوه نندیین دناقبه را ههردوو وه لاتان ده، لئ بوویه نه گهری په یدابوونا ناکۆکی و تیکچوونا کاودانان و ب چه ند قۆناغه کان تپیه ره. ئیرانی چاقدیریا شوره شا كوردی دکر ل هیشیا وی چه ندی داکو حکومه تا عیراقی و کوردان لاواز بکهت و کیمکرنا کارتیکرنا شوره شا كوردی ل عیراقی لسه ر کوردین ئیرانی.

لهوا ئیرانی چه نندین پیرابوون کرینه به رامبه ر وان پششقه چووتین ل عیراقی درۆستبووین نه خاسمه دۆزا كوردی و هه ولین وی ژبو راکتشانانا چه ند شیخ و ئاغابین کورد بو لایئ شیخ رشید لولان داکو دژی حکومه تا عیراقی و مه لا

مستەفای ب راوەستن ب مەرەما لێدانا ئیکگرتن و لاوازکرن کوردان و پاش ب ئاسانی زالەهی لێسەر بەیتە کرن، چۆنکی شاهی ئێران محمد رچا بەلوی (۱۹۴۱ - ۱۹۷۹) رۆلی بارزانی د درۆستکرن کۆمارا مهاباد دا ژبیر نەکر بوو، هەر وەسا زفرینا وی ژ ئیکەتیا سوڤیتی ببوو ئەگەر ئلقینا هەست نەتەوا یەتی یین کوردین ئێران و تورکیا، ئەف گورانکاریه د سیاسەتا ئێران دا پەیدا بوون ژ ئەجامی خو ئەکیشانا عیراقتی ژ (قۆلپا بغداد) (Baghdad Pact) ل ساڵا ۱۹۵۹. ئێران بەردەوام بوو لێسەر پێشکێشکرن پالېستیا لوجستی تا درۆستبوونا کودەتا یا لەشکەری لێسەر حکۆمەتا (عبدالکریم قاسم) ی ل هەشتی شوباتا ساڵا ۱۹۶۳.

ئەکۆلین دەستپێکرن شۆرەشا کوردی ل یازدە ی ئەیلوولا ساڵا ۱۹۶۳ تا کەفتنا حکۆمەتا (عبدالکریم قاسم) ی ل هەشتی شواتا ساڵا ۱۹۶۳ بخۆ ئەگرتیە. ئەکۆلین پێکھاتیە ژ دویفچوونا وان پێشخەچوون و گورانکاری یین سەر ب حکۆمەتا ئێران دا هاتین بەرامبەر شۆرەشا کوردی ل عیراقتی و دیارکرن ئەنجامین ئەوئ سیاسەتی بەرامبەر شۆرەشا کوردی. لئیری ئارمانجا ئەکۆلین دارکرن ئەوئ سیاسەتا ئێران یە بەرامبەر پەربابوونا شۆرەشا کوردی ل عیراقتی (۱۹۶۱ - ۱۹۶۳). پالېستیا ئەکۆلین لێسەر چەند ژیدەرین سەرەکی یین جۆرە و جۆر بووینە، وە کۆمەکا بەلگەنامین عەرەبی و یین هەرە گرنگ وەک: (دار الکتب والوایق العراقیه)، هەر وەسا پەرتۆکین بەلگەنامەیی ببوونە ئەگەرئ دەولەمەندکرن ئەکۆلین، دیسان بیرھاتین سەرکردە و سیاسەتمەداران پێزانین گرنگ دەربارە ی سیاسەتا ئێران بەرامبەر دۆزا کوردی ل ئەکۆلین ژیدەکرینە، هەر وەسا نڤیسین عەرەبی و یین عەرەبکری ژیدەرین گرنگین ئەکۆلین بوون کو مفا و پێزانین باش تیدا هەبووینە دەربارە ی پێشخەچوونین دۆزا کوردی، دیسان پالېستیا ئەکۆلین لێسەر هەندەک لئقەگەر و ئەکۆلین عەرەبی و فارسی بووین یین گرنگ ب بابەتی ئەکۆلین ئە و ببوونە ژیدەهین گرنگ بۆ تەوهرین ئەکۆلین.

بابەتی وەسا خاستی یە بەیتە دابەشکرن بۆ (دەستپێک و دوو تەوهر و دۆماهی کھاتن و پاش لیستا ژیدەر و لئقەگەران). تەوهری ئیک بەحس لێسەر پەربابوونا شۆرەشا کوردی ل ئەیلوولا ساڵا ۱۹۶۱ و پێشخەچوونین وی تا ساڵا ۱۹۶۳ دکەت، تەوهری دووی دویفچوون و ئەکۆلینا سیاسەتا ئێران دکەت بەرامبەر شۆرەشا کوردی ل عیراقتی (۱۹۶۱ - ۱۹۶۳).

الکلمات المفتاحیه: سیاسەتا ئێران - کورد - عیراق - شۆرەشا کوردی - عبدالکریم قاسم.

Iranian policy towards the Kurdish Question in Iraq

(1961-1963)

Abstract

The Iranian policy towards the Kurdish issue in Iraq is one of the issues that has played an important role in the relations between the two countries. However, this led to tense situations and the emergence of differences that passed through several stages.

Iran watched the Kurdish revolution in the hope of striking the Iraqi government and the Kurds to weaken them, in a desire to reduce the influence of Iran's Kurds on the Kurdish revolution

in Iraq, and to weaken Abdul Karim Qassem and separate him from the people. From the temptations and sheikhs, as Rashid Loulan; To stand in the face of the new government and Mustafa Barzani, because the Shah did not forget the role of Barzani in the Republic of Mahabad, and because his return to Iraq aroused the national feeling of the Kurds in Iran and Turkey.

Iran deliberately supported the Kurdish revolution in Iraq and opened the borders to them, to introduce aid to the Kurds in their revolution against Abdul Karim Qassem, provided that the Kurdish fire did not reach the Iranian interior, and this change in Iranian policy came as a result of Iraq's withdrawal from the Baghdad Pact, and Iran continued to provide support Logistics of the Kurdish revolution until the military coup against the government of Abdul Karim Qassem on February 8, 1963 AD.

Keywords: Iranian politics - the Kurds - Iraq - the Kurdish revolution - Abdul Karim Qassem.

ملا مصطفى البارزاني وثورة أيلول في الأفلام الوثائقية التلفزيونية (ملا مصطفى البارزاني) و (البارزاني الخالد) أنموذجاً

د.كوثر محمد علي جبارة

جامعة دهوك/ مركز بيشكجي للدراسات الإنسانية

Kawthar.jabara@uod.ac

ملخص:

تختلف الأفلام الوثائقية التلفزيونية عن تلك التي تُعرض على شاشات السينما، والاختلافات متعددة، منها: ما يكون بطريقة الإنجاز، أو نوع السرد، ومنها: ما يكون تقنياً بحتاً يتعلق بأبعاد شاشات العرض التي تناسب كل مكان منها، ومنها: ما هو موضوعي بحت، يتعلق بمدى استحصال المشاهدات وإشاعة هذه الموضوعات بين المشاهدين ونسبتهم بين التلفزيوني والسينمائي.

تتناول هذه الدراسة الأفلام الوثائقية التلفزيونية من الناحية الفنية والموضوعية التي تناولت الملا مصطفى البارزاني، وثورة أيلول بوصفها موضوعات لها، واخترتنا للبحث عينة تحليلية نموذجية لتلفزيونيين: الأول فيلم (ملا مصطفى البارزاني)، من إنتاج قناة الجزيرة، ومن إعداد وإخراج أحمد زاويتي، وهو فيلم وثائقي تلفزيوني من جزأين كل جزء ساعة تلفزيونية (٤٥ دقيقة) وعرض الفيلم العديد من وجهات النظر إزاء القضية وإزاء شخصية الملا مصطفى، الشرقية والغربية العربية والكوردية.

أما الفيلم الثاني فهو (البارزاني الخالد) من إنتاج قناة العراقية، ومن إعداد وإخراج رسول خضر الزبون، وهو أيضاً فيلم وثائقي تلفزيوني من جزأين كل جزء ساعة تلفزيونية.

يحقق هذان النموذجان تنوعاً ومجالاً للمقارنة بين وجهات نظر صنّاعهما، الأول لمخرج كوردي لكن الجهة الممولة (رأس المال) من خارج العراق، والفيلم الثاني لمخرج عراقي ومن إنتاج قناة عراقية. ناقش الفيلمان القضايا نفسها السياسية والتاريخية والبايوغرافية للثورة الكوردية وللملا مصطفى البارزاني، وتطرح الاختلافات والتوافقات بين وجهتي النظر لأننا والآخر في كل قضية يتطرق إليها الفيلمان.

الكلمات المفتاحية: السينما، التلفزيون، البارزاني، ثورة أيلول، قناة العراقية، قناة الجزيرة.

المقدمة:

عادة ما تكون الثورات السياسية للشعوب عامة موضع للتساؤل واختلاف وجهات النظر بين مؤيد ورافض حتى أن التفسيرات والتقييمات تختلف إزاء الثورة الواحدة، ولما كانت ثورة أيلول من أبرز الثورات في تاريخ العراق الحديث، وتاريخ كوردستان على وجه الخصوص وقد شهدت انقسامات وإخفاقات ونجاحات متعددة، فبالتأكيد سيكون النقاش فيها أكثر اتساعاً ليتناسب مع اتساع مدتها الزمنية. ومن هذا

المنطلق افتراض البحث وجود وجهات نظر مختلفة أو متباينة إزاء ثورة أيلول ١٩٦١-١٩٧٥ بين طرفين يمثل أحدهما (أنا الثورة) إن صح التعبير، أي يمثل الاتجاه نفسه الذي انطلقت منه الثورة، بينما يمثل الثاني الطرف الآخر الذي تحققت الثورة عليه.

قسم البحث على ستة مباحث، نظرية وتحليلية، تناول الأول منها مصطلح الفيلم الوثائقي ومفهومه، مناقشاً الآراء والمصطلحات المتعددة التي وظفتها المصادر وأوردتها للدلالة على نوع محدد من الأفلام يخضعه البحث للدراسة والتحليل والموازنة، وبعد تحديد المصطلح جاء المبحث الثاني لبحث في السمة الأبرز للتوثيق الصوري فيما إذا كان ذاتياً أو موضوعياً وهل من المهم إيجاد إجابة لهذا التساؤل من وجهة نظر نقاد السينما الوثائقية أم لا، أما المبحث الثالث فقد تطرق لخصوصية الأفلام الوثائقية التلفزيونية مقابل نظيرتها السينمائية بناء على اختلاف الآلة واتفاق اللغة الصورية بينهما، والمبحث الرابع تم فيه تفصيل القول في الأركان التي يقوم بوساطتها الفيلم الوثائقي، وقد تشرك الوثائقيات التلفزيونية مع السينمائية فيها، ولكننا سلطنا الضوء على المكونات التي وجدت في الأفلام عينة البحث، كالتعليق الصوتي، والمقابلات والوثيقة والمقابلات، ليختص المبحث الخامس بالحديث عن الكورد وكوردستان بوصفهما موضوعاً في الأفلام الوثائقية العالمية، أما المبحث الأخير فقد خصّص لعرض الفيلمين عينة البحث وتحليلهما والموازنة بينهما، وقد اعتمد البحث المنهج الموازن منهجا للبحث والتحليل التطبيقي، انطلاقاً من وجود طرفين متفقين في اللغة ومتوازنين في السمات، تجمعهم عوامل عدة من بينها الموضوعية والحيز الزماني والمكاني الذي تجري فيه الأحداث، ومنها الفنية كعدد ساعات الفيلمين وكونهما جزء من سلسلة وثائقيات تلفزيونية احتاجت لأجل معالجة الموضوع نفسه إلى جزئين اثنين لكل منهما، غير أنهما في الوقت نفسه يختلفان في وجهتي النظر التي يقدمانها، انطلاقاً من اختلاف رأس المال والجهة المنتجة، فضلاً عن اختلاف انتماء مخرجيهما، كأنهما لسان حال (الأنا والآخر)، ففيلم (ملا مصطفى البارزاني) من إنتاج قناة الجزيرة، ومن إعداد وإخراج أحمد زاويتي، قدم وجهة نظر معدة ومخرجه الكوردي (الذي يمثل اتجاه الأنا الثائر)، لكن الفيلم الثاني (البارزاني الخالد) من إنتاج قناة العراقية، من إعداد وإخراج رسول خضر الزبون، فهو يقدم وجهة نظر معدة ومخرجه العربي (الذي يمثل الآخر)، وبذلك يحقق هذان النموذجان تنوعاً ومجالاً للموازنة بين وجهات نظر صنّاعهما.

وقد أجابت هذه الدراسة مجموعة من الأسئلة من بينها:

- ماهو المصطلح الانسب للإشارة إلى الأفلام التي تنقل الواقع التاريخي؟ وماهو الفارق بين السينما والتلفزيون بالاعتماد على هذه الافلام؟
- فهل يعدّ نقل الأفلام الوثائقية للمواقع نقلاً موضوعياً تلتزم به؟ أم إن ذاتية صنّاعها تلعب دوراً في توجيه المحتوى؟

- ماهي أبرز الأمور التي اعتمد عليها صناع الأفلام قيد التحليل لعرض وجهتي نظرهما التي تمثل وجهتي نظر الانا والآخر ازاء موضوع محدد يشتركان فيه؟
- وفي الختام توصلنا إلى مجموعة من النتائج الخاصة والعامّة أبرزها أنه على الرغم من تشارك الفيلمين في العديد من النقاط إلا أن بينهما تباين في اللغة الصورية وأسلوب السرد أدى إلى تفوق أحدهما على الآخر وارتفاع مستواه ما يؤدي بديهياً إلى تحقيق مشاهدات أعلى وفقاً لقياسات القنوات التلفزيونية.

المبحث الأول: الفيلم غير الخيالي بين التسجيلي والوثائقي في المفهوم والمصطلح

غالباً ما تسجل المصادر النقدية عدداً من الاختلافات بين الباحثين في توظيف المصطلحات الدالة على مفهوم معين، ولاسيما في ما يُترجمونه منها، وليس المصطلح الدال على الأفلام غير الخيالية (غير الروائية) بمنأى عن هذا الاختلاف، إذ تختلف المصادر المترجمة ومترجميها ومن أخذها عنهم من الباحثين والنقاد في الإشارة إلى هذا المصطلح، فمنهم من يستعمل المقابل العربي (الفيلم الوثائقي) ومنهم من يضع (الفيلم التسجيلي) مقابلاً عربياً للمصطلح الانكليزي (Documentare Film).

ويذهب في الاتجاه الأول الدكتور (فائز بشور)، إذ يستعمل مصطلح (الفيلم الثقافي) أو (الفيلم الوثائقي) أو موثوق، في ترجمته لمعجم المصطلحات السينمائية عن اللغة الفرنسية، بينما تذهب المترجمة (خيرية البشلاوي) في الاتجاه الثاني فتفضل استعمال مصطلح (الفيلم التسجيلي) وذلك في ترجمتها وإعدادها لمعجم المصطلحات السينمائية الذي ترجمت المصطلحات الواردة فيه عن اللغة الانجليزية، أما الدكتور (جعفر علي) في ترجمته لكتاب فهم السينما فيستعمل المقابل (التسجيلي) في عنوان الفصل، أما في متنه فيستعمل المقابل (وثائقي). وقد أشار مترجم دليل روتلدج للسينما والفلسفة (أحمد يوسف) إلى أن "الترجمة الحرفية لمصطلح Documentary هي وثائقي، لذلك سوف يكون هناك تناوب في استخدام السينما التسجيلية والوثائقية تبعاً للسياق" (ليفينجستون، بيزلي؛ بلاتينيا، كارل؛ ٢٠١٣، صفحة ٧٨٤)، ويرى بعض الباحثين "أن كلمة تسجيل في اللغة العربية تعني تدوين الشيء وتأكيد تاريخياً، وتقترب مصطلح السجلات والمحفوظات في دواوين الحكومة التي تعنى بالوثائق الرسمية الواجب حفظها على إثبات وقائع محددة" (مجموعة مؤلفين، ٢٠١٠، صفحة ٤١) ويستمر التباين بين الباحثين في توظيف المصطلحين بمعنى واحد تقريباً، حتى وإن حاول بعض الدارسين تحديد فروقات بين الاثنین -أعني التسجيلي والوثائقي- لم تكن هذه التحديدات جامعة مانعة، ولاقطعية، فبقي المصطلحان مترادفان للدلالة على نوع محدد من الأفلام سنورد تعريفه لاحقاً.

وإن تتبعنا ظهور المصطلح في أدبيات النقد السينمائي نجد أنها جميعاً تذهب إلى "أن جريسون الرائد المبكر في هذا الشكل كان أول من استخدم المصطلح في اللغة الانجليزية، وذلك في مناقشته لفيلم روبرت فلاهري موانا ١٩٢٦، وظهر هذا المصطلح بانتظام في اللغة الانجليزية خلال الثلاثينيات، وكان مخصصاً

لوصف نوع أرقى من السينما الروائية وكما يكتب جريسون إننا نمضي في الوصف السهل والعام مادة طبيعية إلى ترتيب لها وإعادة ترتيب وتشكيل خلاق لها، لقد أسس جريسون تقاليد رفع السينما التسجيلية إلى مصاف أعلى من التصنيف العام للسينما اللاروائية اعتماداً على التشكيل الخلاق للمادة الطبيعية في السينما التسجيلية وبرغم أنه حقيقي أن تعبير الوثائقي يتضمن أن الفيلم هو مجرد وثيقة في الأساس فإن جريسون أصرّ على أنه في الحقيقة شكل فني" (ليفينجستون، بيزلي؛ بلاتينيا، كارل، ٢٠١٣، صفحة ٧٨٥)، وهذا ما يشير إليه (جانيتي) كذلك إذ يشير إلى عدم اتفاق التسجيليين من ممارسين ومنظرين على تعريف للفيلم الوثائقي، لكون "مصطلح وثائقي بذاته مختلف عليه بعض المعلقين يفضل التعبير العام فيلم غير خيالي بينما يعارض آخرون ويقدمون مصطلح الفيلم الحقائق طبّقاً لبعض هؤلاء النقاد يجب أن يستخدم مصطلح وثائقي لوصف فقط تلك الأفلام التي تحتوي على تفسير خلاق للمواد الواقعية، أن مجرد تقديم المعلومات كما في الأفلام الصناعية وأفلام السفرات والأفلام التدريبية يجب أن يصنف تحت مصطلح أقل اعتباراً. مصطلح وثائقي إذاً بالنسبة للبعض^(١٣٥) نوعي يوحي على الأقل بدرجة من الامتياز الفني إلا أن هذا التمييز فيه مشكلة أكثر منها قيمة، أكثر الأفلام الخيالية وتحت هذا العنوان المسرحيات والروايات ورسوم الزيتية يمكن إغفالها من الناحية الفنية إلى أن أحداً لا يمكن أن يفكر بتمييزهم بواسطة تسميتهم بمصطلح آخر" (جانيتي، ١٩٨١، الصفحات ٢٠٣-٢٠٤)، كانت تلك الآراء والمناقشات نتيجة وجود مدارس متعددة في هذا النوع من الأفلام، وهي ثلاثة: البريطانية والروسية والأمريكية، إذ اختلف أقطاب المدارس الكلاسيكية للسينما التسجيلية الثلاثة في رؤيتهم لمعنى الفيلم التسجيلي أو الوثائقي وصناعته، فرأى فلاهري ممثل المدرسة الأمريكية أن الفيلم التسجيلي هو ماتخلقه الكاميرا، بينما رأى دزيقا فيرتوف Dziga Vertov ممثل المدرسة الروسية أن الفيلم التسجيلي يصنع على طاولة المونتاج، وأخيراً فإن جريسون ممثل المدرسة البريطانية التسجيلية رأى أن النص هو القوة الكبيرة وراء الفيلم التسجيلي (مجموعة مؤلفين، ٢٠١٠، صفحة ٦٤)، وأرى أننا لنكون رأياً خاصاً وتعريفاً إجرائياً للفيلم الوثائقي أو التسجيلي (بعد الاستقرار على مصطلح واحد بعينه) لابد من أن نولي اهتماماً متساوياً للأركان الثلاثة التي أشار إليها أقطاب المدارس الكلاسيكية ثلاثتهم، إذ لا يتحقق النجاح للفيلم بالمونتاج فقط إن لم تتطافر الكاميرا مع النص لكتابته أولاً وليعيد كتابته ثانياً على طاولة المونتاج، وكذلك لا يمكن تحقق النجاح بالكاميرا فقط أو بالنص فقط دون تطافر الجانبين الثانيين معاً لصناعة نص مرئي متكامل من أضلاعه الثلاثة المشار إليها.

بدأت السينما التسجيلية أو الوثائقية مع البدايات الأولى للسينما، مع (الأخوين لوميير) عام ١٨٩٦، إذ كانت الأفلام التي أخرجاها "من النوع التسجيلي الأخباري الذي يهتم بعرض الحقيقة خالصة دون أن تصاغ في قالب روائي، لذلك فهي جميعاً تدرج ضمن ما يعرف بالأفلام التسجيلية أي الأفلام التي تتوقف عند

^(١٣٥) لبعض الباحثين.

حدود النسخ الآلي للواقع إعطاء نسخة عن الواقع من خلال الكاميرا" (مجموعة من الباحثين، ٢٠١٥، صفحة ١١٢)، وإن استعرضنا التعريفات المتعددة لهذا النوع من الأفلام نجدتها على الشكل الآتي:

حدد الاتحاد الدولي للفيلم التسجيلي هذه النوعية من الأفلام بأن "المقصود بالفيلم التسجيلي كافة الطرائق التي تُسجّل فوق شرائط السيليلويد أي مظهر من مظاهر الواقع سواء بتصويره مباشرة أو بإعادة بناءه وتمثيله بطريقة صادقة وأمينة يرضى عنها العقل وتقرها المشاعر، بحيث تستثير الرغبة فيها وتساعد على انتشارها وكذلك على طرح المشكلات بأمانه والحث على ابتكار حلول لها في مجال الاقتصاد والثقافة والعلاقات الإنسانية (البشلاوي، خيرية؛ ٢٠٠٥، صفحة ٦٥). أما تعريف (جون جريسون) فهو: "إن الفيلم التسجيلي هو معالجة الأحداث الواقعية الجارية بأسلوب فيه خلق فن"، ويرى أنه "هو الأساس وسيلة للمخاطبة والإقناع، وأنه في درجة ثانية شكل فني، أي بمعنى أدق إن الموضوع مقدّم على الشكل، وأوضح أن السينما ليست مرآة عاكسة للواقع بل هي مطرقة تساعد على بلورة الحقيقة وإعطاء المجتمع إحساساً بالهدف والاتجاه بمعنى أدق ليس دور السينما التسجيلية أن تنقل الواقع كما هو أو أن تعكسه للمتلقين، ولكن الهدف الأسمى هو أن يضع المبدع يده ويناقش سلبيات الحياة وتكون عينه (الكاميرا) ناقدة لكل ما يراه، وذلك من بدء اختياره للموضوع وحتى الانتهاء من العمل كله" (مجموعة مؤلفين، ٢٠١٠، صفحة ٦٢)، أما جانيتي فيرى "الوثائقيات تعالج الواقعي وليس الخيالي والناس والأماكن والأحداث الحقيقية وليس المتخيلة" (جانيتي، ١٩٨١، صفحة ٣٠٦) ويشير إلى أن "التوثيق هو الورقة الفنية الراححة فان الفنان الوثائقي حساس في الواقع الاتهامات مثل عدم الثقة والتشويه والتزييف، والإدانة الأخيرة للفيلم التسجيلي هو أن نتهمه بكونه خيالياً بأنه منمق و مفتعل ومصعد عاطفياً لكي يلبي رغبة جمهور بالدراما التي لا وجود لها حقا من الناحية المادية لهذه الأسباب يشك العديد من التسجيليين باللقطة الجميلة لانها توحى بالتدخل والتنسيق من قبل صانع الفيلم ان اللقطة المهترزة المشوشة جريمة قتل حقيقه تثيرنا عاطفياً أكثر بكثير من الإعادة الممسرحة للحدث هذا ما يؤمن به العديد من التسجيليين حتى وإن حاول صانع الفيلم إعادة بناء الحدث قدر ما يستطيع من التوثيق" (جانيتي، ١٩٨١، صفحة ٣٠٧)، غير أن الشكل الفني لأبد من توافره في الأفلام غير الخيالية، إذ يشير دليل روتلديج للفلسفة والسينما إلى أن التوثيق السينمائي "ليس توثيقاً آلياً للقطعة من الواقع، ان الفيلم التسجيلي في تعريفه لا يتألف من مجرد المادة الطبيعية والتي يمكن ان تستنتج انه يقصد بها الصور المتحركة باعتبارها^(كدا) آثاراً للشيء أو تسجيلاً مباشراً للأحداث التي تدور أمام الكاميرا فان اعتبار الفيلم التسجيلي مجرد وثيقة فوتوغرافية يتجاهل التشكيل الخلاق وهو عنصر لا يمكن اجتنابه في كل الأفلام التسجيلية والذي يترك آثاره المختلفة على البناء السردي او البلاغي والمونتاج والتصوير السينمائي وتصميم الصوت وعناصر تثير الجدل حولها مثل إعادة تمثيل الاحداث او التلاعب بالأحداث التي تدور أمام الكاميرا (ليفينجستون، بيزلي؛ بلاتينيا، كارل؛ ٢٠١٣، صفحة ٧٨٥)، وإن انتقلنا إلى رواد السينما التسجيلية العرب نجدهم "نحتوا مصطلح الفيلم التسجيلي وعنوا به هذه النوعية

(١٣٥) بوصفها.

من السينما التي تتوقف عند حدود تسجيل الوقائع كما هي دون أي تلاعب أي التوقف عند حدود التسجيل السلبي لحدث حقيقي واقع ما يوجه الكاميرا وذلك بالمقارنة مع الفيلم التخيلي أو الروائي والذي يعتمد على الواقع مصنوع لا واقع حقيقي وستكون هذه نقطة الافتراق الأساسية التي يمكن الرجوع إليها عند أي مقارنة بين التسجيلي والروائي اذا انفتح تحديد هذه النوعية السينمائية لا يعتمد فقط على طبيعة مصدر الصورة بل أيضاً ان يشير إلى نفي أي تلاعب بالصورة واستبعاده التوقف عند حدود النسخ الآلي للواقع أي تسجيله وهو خاصية الكاميرا الأساسية" (مجموعة مؤلفين، ٢٠١٠، الصفحات ٤١-٤٢). وأجد أنه لا يوجد فيلم واقعي أو غير خيالي تسجيلي وفقاً للمعنى الذي أشاروا إليه، ذلك أن مجرد اختيار مكان الكاميرا لنقل الحدث من زاوية ما يحددها المخرج أو المصور، إنما يعد لمسة فنية تتدخل في نقل الحدث، فتخرجه من المعنى الحرفي للتسجيل إلى التوثيق، بناءً على وجود الرؤية الفنية فيه.

ومن ما ورد أعلاه أذهب إلى ترجيح المصطلح (وثائقي) للدلالة على الفيلم الذي ينقل الواقع، أو جزء منه، والتعريف الإجرائي الذي نعتمده في هذه الدراسة للفيلم الوثائقي هو: الفيلم الوثائقي هو الفيلم الذي ينقل حدثاً حقيقياً حصل أو جرى في زمن محدد ومكان محدد، وقد تتعدد الأمكنة وتمتد الأزمنة، تتظافر في نقل هذا الحدث ثلاثة عناصر هي النص والصورة التي ترصدها الكاميرا والمونتاج في مرحلة لاحقة لإظهار الجوانب التي يريد صناع الفيلم إظهارها، ولا نجد أنه من اللازم تحديد ذلك بالرؤية الفنية أو الطريقة الفنية، ذلك أن كل تسجيل لصورة حقيقية لا يخلو من رؤية فنية، في مكان وضع الكاميرا أو اختيار الزاوية التي من خلالها تنقل الحدث، فالكاميرا عاجزة بوصفها آلة عن الإحاطة بأبعاد الحدث المتعددة واتجاهاته المختلفة صورياً، لذلك فإن اقتصارها على نقل جزء معين يحدده الواقف وراء تلك الكاميرا إنما يحمل في طياته رؤية فنية ولو كانت خفية. ويستوي في هذا التعريف الفيلم الوثائقي التلفزيوني والسينمائي، ذلك أن الفرق بينهما ليس سوى فرق تقني يتعلق بحجم الشاشة التي سوف يعرض عليها هذا الفيلم بوصفه نصاً مرئياً.

المبحث الثاني: الفيلم الوثائقي بين الذاتية والموضوعية

بما أن الأفلام الوثائقية تلتزم بنقل الواقع كما حدث، فهل يعدُّ نقلها لهذا الواقع نقلاً موضوعياً تلتزم به؟ أم إن ذاتية صناع الفيلم تلعب دوراً في صناعته؟

يرى قيس الزبيدي أن الموضوعية مع أنها مقولة فلسفية فإنها تعني في المجال السينمائي: "المطالبة بأن المعلومات المتضمنة في الصورة الفوتوغرافية تعطي، بغض النظر عن ذاتية المصور، الواقع الطبيعي دون تأثير" (مجموعة مؤلفين، ٢٠١٠، صفحة ١٤٩)، غير أن (جيريسون) رائد الفيلم الوثائقي في المدرسة البريطانية أصرّ وتبعه كذلك (بول روثا) على أن صانع الفيلم الوثائقي لابد له أن يكون محلاً سياسياً واجتماعياً وأن عليه أن يأخذ موقفاً وأن يلتزم أخلاقياً، ولقد سخر (جيريسون) من فكرة الموضوعية في

الأفلام غير الخيالية، فهو يرى أن الفيلم الوثائقي الموضوعي المزعوم هو مجرد نشرة أخبار إذ إنه يقدم لنا المعلومات فقط ولا يقترح أسباباً أو علاجاً للمشاكل الاجتماعية المحددة (جانيتي، ١٩٨١، صفحة ٣١٣)، فالفيلم الوثائقي يلتقط وثائقاً تعبر عن الواقع وتنظم هذه الوثائق فيه وفق فكرة ما أو هدف ما، ويعتمد صانع الفيلم الوثائقي عليها لإكساب الفكرة أو الهدف مصداقيته، ويتخذها وسيلة مادية مقنعة قادرة على الوصول إلى استنتاجات محددة (مجموعة مؤلفين، ٢٠١٠، صفحة ٤٣)، وليس من الضروري أن يتناول الفيلم الوثائقي بيئة صنّاعه أو ثقافتهم، بل "يمكن للمخرج أن يأتي من بيئة ثقافية مختلفة عن جمهور القناة، أو جهة أخرى أو حتى بلد آخر. إذًا، هناك بعض القنوات التي تستثمر في إنتاج الأفلام الوثائقية والتي تحتوي على أبعاد إنسانية وكونية" (عياد، بلا تاريخ) وهنا يدخل عامل آخر في تحديد ذاتية الفيلم الوثائقي أو موضوعيته، ألا وهو الجهة المنتجة، أو القناة التلفزيونية التي تشتري الفيلم، أو تساهم في إنتاجه، "ومع تكريس هذا النمط الفني والتطور التقني المستجد، بدأ الإنتاج المنفرد يأخذ حيزاً من هذا الإنتاج، يعتمد على التمويل الشخصي الذي يعود للشخص بعد بيع عمله إلى قنوات تلفزيونية لاحقاً. يثير هذا النمط من الإنتاج الاهتمام، فهو لا يعكس آراء محطة معينة، بل يركز على توقع المواضيع التي تجذب تلك المحطة" (الساحلي، ٢٠١٥)، فتنتفي وفقاً لهذا موضوعية الفيلم الوثائقي الخالصة، فإن لم يكن يتعلق برؤية القناة الخاصة، فسينقل رؤية صانعه أو منتجه الخاصة، ومصادق هذا قول المخرج الوثائقي (فيرتشوف) "أنا عين الكاميرا التي تريكم العالم كما أراه أنا فقط" (مجموعة مؤلفين، ٢٠١٠، صفحة ٢٤٣) وفي المجال نفسه يقول (بودفكينو) وهو أحد رواد السينما الروسية "علينا ألا نكتفي بملاحظة الواقع بشكل مجرد، بل أن نحاول رؤية أشياء أخرى كثيرة لا يدركها المشاهد، يجب ألا نكتفي بأن ننظر بل علينا أن نفحص، ألا نرى بل ندرك، ألا نعرف بل نفهم" (مجموعة مؤلفين، ٢٠١٠، صفحة ٢٤٣)، فالفيلم الوثائقي عندما ينقل العالم أو ما يحدث فيه أمام الكاميرا فإنه لا يصوره فقط، ولكن يصوره بالطريقة التي تعكس تصورات صنّاعه عن ذلك الحدث، وهذا التصوير هو فعل من أفعال الذات وهو الذي نحاول أن ننقله سينمائياً (مجموعة مؤلفين، ٢٠١٠، صفحة ٤٥)، ووفقاً لهذا صارت السينما الوثائقية "حالة، الواقع فيها مادة خام، يستخرج منها المبدع كل ما هو جديد، دون الاكتفاء بنسخ هذا الواقع وعرضه على الشاشة كما هو" (مجموعة مؤلفين، ٢٠١٠، صفحة ٥٧)، ويوظف لإنجاز هذه المهمة أدوات متعددة منها الكاميرا والتعليق الصوتي والوثائق الفيديوية، قد تكون (الوثيقة) أكثر ما يمكن وصفه بالموضوعية وهي مادة خام في معزل عن العمل الذي تُدرج ضمنه، غير أنها تفقد هذه الموضوعية عندما تكون جزءاً منه، إذ يواجه العمل المتلقي إلى فهم الوثيقة تلك على وفق وجهة نظر صنّاع الفيلم، و"غالباً ما يتم إضفاء وجهة النظر على الوثيقة من خلال آليات المونتاج، المونتاج في الفيلم الوثائقي هو إدخال رؤية ذاتية على الواقع الموضوعي الذي نتلقاه، فيتم ترتيب الصور وفق مخطط معين وخطاب معين دون أن تفقد الصورة طابعها الحسي المباشر، إن تجزئة المادة الواقعية الخام إلى لقطات يتيح لنا إمكانية ترتيبها على نحو ما، وهو ترتيب

مرن وديناميكي يقبل دوماً التشكيل وإعادة التشكيل (مجموعة مؤلفين، ٢٠١٠، صفحة ٤٩)، فضلاً عن المونتاج تفقد الوثيقة موضوعيتها البحتة إن صارت جزءاً من عمل وثائقي لكونه يتطلب تعليقاً صوتياً، و"مجرد وجود تعليق صوتي على وثيقة ما بصرية خارج الوثيقة، هو تدخل ذاتي في الوثيقة وهو ما يؤدي إلى إحداث تأثير معين في الفيلم" (مجموعة مؤلفين، ٢٠١٠، صفحة ٥٠).

وكذلك الكاميرا آلة نقل الفيلم الوثائقي في أجزائه كلها سواء مقابلة أو وثيقة أو إعادة تمثيل وبسبب خصائصها الفيزيائية، فإنها "لا تستطيع أن تتعامل سوى مع المادة الملموسة العيانية الموجودة في مرأى عدستها، فهي من خلال تثبيتها على شريط الفيلم تقوم بعملية مزدوجة، إذ إنها في الوقت نفسه تفصلها، بهذا، عن محيطها وتعزلها عن المواد الأخرى الموجودة في الواقع والمرتبطة أو المتفاعلة معها والموجودة ضمن الواقع الخارجي ثم تعيد تجميعها من جديد مع مواد أخرى، مأخوذة من الواقع أيضاً لكن ضمن علاقات جديدة وتفاعلات جديدة غير طبيعية أو عفوية بل ذات قصدية مسبقة، في الواقع فإننا عندما نشاهد ونلاحظ ظاهرة حياتية معينة فإننا نراها ضمن جملة من الأوضاع الطبيعية التي تساعدنا على فهمها وتحليلها، ومع ذلك فحتى في هذه الحالة يظهر الفهم والتحليل متأثرين بعوامل ذاتية" (مجموعة مؤلفين، ٢٠١٠، صفحة ١٤٥)، فهذه الازدواجية في عمل الآلة السينمائية الوثائقية إن صح التعبير تبقى هذه الأفلام في منطقة وسطى بين الذاتية والموضوعية، فهي موضوعية لأنها تنقل الواقع كما هو، لكنها ذاتية لأنها تدرج هذا الواقع في سياقات مقصودة ومخطط لها تنقل وجهة نظر بعينها، وهذا التأرجح كذلك تشارك في تعزيزه المقابلات، وهي أداة من أدوات الفيلم، يقدم بواسطتها معلومات معينة على لسان أصحابها أو العارفين بها، و"إضافة إلى ما يمكن أن تقدمه المقابلات من معلومات فهي تؤكد في الفيلم التسجيلي على وظيفة هي الموضوعية التي يتمتع بها الفيلم، (...)، فالموضوعية مفهوم ملتبس ومطلب صعب المنال في معظم الأحيان، مثلما هو الحال أيضاً بالنسبة إلى مفهوم الحقيقة ذاتها" (مجموعة مؤلفين، ٢٠١٠، صفحة ١٤٤) فالمشاهد يتوقف ليشارك ما يعيشه وما يعرضه غيره بناء على دعوة من الفنان إلى التأمل وقد تكون المساحة واسعة بين ما يعيشه المشاهد و بين ما يعرفه وما يراه وما لا يعرفه و"هنا يؤسس الفيلم الوثائقي علاقة جديدة له مع هذا الواقع ومدركات جديدة وأحاسيس جديدة وتجربة جديدة تدعو إلى الانحياز أو الرفض أو إشعار رغبته في خلق واقع جديد الفيلم الوثائقي هنا أداة لمعرفة الواقع ووضعه موضع التساؤل في هذا الإطار يمكننا التحدث عن الفيلم الوثائقي باعتباره^(١٣٥) عملاً إبداعياً حقيقياً لا يدعي أبداً الموضوعية بل على العكس يجد نفسه غالباً مستثمراً ضمناً إذ يقترح رؤية خاصة للمادة الوثائقية تتأتى من وسائل ومعالجات سينمائية وجمالية" (مجموعة مؤلفين، ٢٠١٠، صفحة ٤٣)، ويرى (جانيتي) أن "هذه المسألة عن الموضوعية وضد الذاتية ألغت الحركة التسجيلية منذ بدايتها تقريباً،

^(١٣٥) بوصفه.

يبدو أن النقاد والمُنظرين كانوا أكثر انشغالاً بالمشكلة من صانعي الأفلام الذين ينظرون بصورة عامة إلى المسألة برمتها على أنها ساذجة، بعد منتصف الستينيات انفجرت المسألة لتصبح جدلاً على مستوى البلاد في الولايات المتحدة حيث انتقدت شبكات التلفزيون الكبرى بشكل واسع بسبب التغطية المائلة للصراع الفيتنامي وحركة الاحتجاج إلا إن مسألة الذاتيه معقدة تتضمن معضلات تتعلق بنظرية المعرفة ثمضي أبعد كثيراً من الحدود الضيقة نسبياً لصناعة الفيلم التسجيلي" (جانيتي، ١٩٨١، صفحة ٣١٤)، ويستخلص الباحث (أحمد بوغابة) من مجموعة تصريحات ماييلي: "استحالة الحديث عن موضوعية مجردة وأن الذاتية سائدة سواء في اختيار مواضيعها أو في تناولها ومعالجاتها السينمائية. وأن المخرج أصبح واعياً بكونه جزءاً من عمله وبذلك سقط ذلك التقديس المطلق على الفيلم الوثائقي أنه الحقيقة المجردة والمحايدة" (مجموعة مؤلفين، ٢٠١٠، صفحة ١٩٠)، فالأداة السينمائية ومهما كانت قدرتها، تظل في يد الإنسان الذي يقودها إلى هذا الجانب أو ذاك، "وهذا يعني أنه لا توجد موضوعية مطلقة ولاذاتية مطلقة، العالم سيظل موضوعياً بصورة جزئية وذاتياً بصورة جزئية" (مجموعة مؤلفين، ٢٠١٠، صفحة ٥١)، ومن هذا المنطلق يبقى الفيلم الوثائقي كذلك متأرجحاً بين الذاتي والموضوعي، ولهذا فإن الموضوعية "هدف مستحيل في صناعة الأفلام التسجيلية حتى أن فريديك وايزمان وهو جدلاً أكثر التسجيليين الكبار موضوعية ليصر بأن أفلامه هي تفسيرات ذاتية لأحداث وأناس وأماكن حقيقية رغم أنه يحاول أن يكون منصفاً قدر الإمكان في تحقيق مواضيعه الموضوعية والذاتية مثل بقية المدركات السينمائية من الأفضل استخدامها كمصطلحات نسبية" (جانيتي، ١٩٨١، صفحة ٣١٦)، وختاماً فإننا في دراستنا للأفلام قيد التحليل سنزجح احتمالاً من الاحتمالين فيما يخص كل فيلم من الأفلام وهذا بطبيعة الحال وفقاً للمناقشات النظرية أعلاه لن يكون حكماً قطعياً في ذاتيتها أو موضوعيتها.

المبحث الثالث: الفيلم الوثائقي بين السينما والتلفزيون

نتج الفيلم الوثائقي التلفزيوني من امتزاج الوثائقي السينمائي مع الريبورتاج الإعلامي البحث، ليولد لدينا الفيلم الوثائقي الأكثر انتشاراً على قنوات التلفزيون اليوم، والذي تنتجه عادة القنوات التلفزيونية التي تشرف فيما بعد على عرض هذه الأفلام ثم توزيعها (الساحلي، ٢٠١٥)، ويرى الباحث عبد الكريم قابوس أن الوثائقي يرمي جذوره في تاريخ السينما غير أن تطوره مرتبط بتطور التلفزيون (مجموعة من الباحثين، ٢٠١٥، صفحة ١٦٨)، إذ "لم يكن الفيلم الوثائقي (التقليدي) الذي بدأ في بداية القرن مع روبرت فلاهري وآخرين، فيلماً جماهيرياً في مقارنته مع الفيلم الروائي أو أنواع فنية أخرى، وهو في تحوله إلى الجماهيرية اليوم مع انتشار الفضائيات، تبدل كثيراً وتكيف مع آليات عمل هذه الفضائيات ومتطلباتها الفنية والتجارية فَرَسَا الشكل الأخير لهذا التكيف بما يسمى اليوم وثائقياً تلفزيونياً في محاولة ترفيقه عن

"الوثائقي الروائي" وأنواع أخرى، ولا يختلف كثيراً هذا النوع في شكله الفني عن الريبورتاج الطويل، لكنه وفي الوقت نفسه يحمل سمات سينمائية لا نجدها في العادة على التلفاز. هذا ما نراه مفهوماً، فالريبورتاج كنمط فني، يعتبر^(كندا) أكثر الأماط الفنية ملاءمة لآليات عمل التلفاز الذي يتطلب سرعة في الإنتاج والعرض، تجاوباً مع ثنائية بارد/ساخن التي تحكم المواضيع المفضلة عند الجمهور لفترة محددة" (الساحلي، ٢٠١٥)، وهناك العديد من الأسباب التي تركز عليها القناة التلفزيونية لإنتاج الأفلام الوثائقية، فضلاً عن أنها تساهم في عرض الأفلام الوثائقية التي ينتجها صناع الأفلام المستقلون، ذلك أن التلفزيون صار هو المنتفس الوحيد لمنتجي الأفلام الوثائقية المستقلين، إذ تبدأ سيرة الفيلم الوثائقي بجولة في دورات المهرجانات السينمائية، ثم يبحث منتجو الأفلام الوثائقية، عن مكان لأفلامهم في سوق البث التلفزيوني التجاري والعمومي، ولاسيما إذا أخذنا بنظر الاعتبار أن قاعات السينما لا تعرض الأفلام الوثائقية إلا نادراً، والقاعات التي غامرت وعرضت مثل هذه الأفلام فقد فعلت ذلك لمدة محدودة جداً، "ولكن استعاد الفيلم الوثائقي مكانته وشعبيته في الثلاثين سنة الأخيرة، وأبدت قاعات العرض حماساً معقولاً لعرض الفيلم الوثائقي جنباً إلى جنب مع الفيلم الروائي. وقد دعم اهتمام الجمهور بمشاهدة مثل هذه الأفلام الوثائقية انتعاش إنتاج هذه الأفلام سوى في دور السينما أو التلفزيون" (عياد، بلا تاريخ)، والاختلافات بين الفيلم الوثائقي السينمائي والتلفزيوني تكمن في عدة جوانب أهمها الجوانب التقنية، فضلاً عن العوامل الإنتاجية، وكذلك الفنية المعتمدة على طبيعة اللقطات وحجمها وما إلى ذلك.

"لا يرى الكثير من المعلقين أي فرق مهم بين الأفلام التسجيلية المنتجة للتلفزيون وتلك التي صنعت للسينما هنالك فروقات كبيرة تكنولوجية وجمالية رغم أن هذه الفروقات في الواقع مالت إلى عدم الوضوح بعد منتصف الستينات ربما كان أهم فرق يخص الرقابة. قبل التلفزيون كانت الأفلام الوثائقية تنتج إما بصورة مستقلة أو برعاية حكومية كما في كندا وبريطانيا مع ممارسة ضابط كبير في السماح لوحداث إنتاجاتهم الفلمية أن تمشي بحرية في طريقها، في الاتحاد السوفيتي كانت هناك سيطرة قوية على الإنتاج السينمائي وخاصة بعد عام ١٩٣٤. التلفزيون مسألة أخرى على أية حال في المقام الأول وفي أكثر الأقطار تسيطر الحكومات على الموجات الإذاعية (...) في غالبية الأقطار لا يمكن عرض فيلم وثائقي ينتقد الحكومه على الهواء لذلك فإن أغلب أفلام التلفزيون الوثائقية تكون أما غير سياسية (...) إن شبكات التلفزيون حساسة بصورة خاصة تجاه أية اتهامات حول التقارير الإخبارية المشوهة أو المحتوية على الدس" (جانيتي، ١٩٨١، صفحة ٣٤٦)، ومن ناحية الإنتاج التلفزيوني جرب (بريان موزر) وبعض زملائه بعض الأفكار والأشكال الجديدة فوجدوا "أن سرعة التنفيذ هي بلا شك أحد القيود الثقيلة التي يفرضها التلفزيون ويحكي كريس كارلينج قائلاً: "إنتاج هذا النوع من الأفلام يتطلب الكثير من الوقت في حين أن التلفزيون

(كندا) يُعد.

يحتمل أن يكون كل شيء جاهزاً للغد: فأنت تصل إلى مكان ما وفي اللحظة التي تبدأ تتعرف فيها على ذلك المكان تجد نفسك مضطراً إلى البدء ومع أنك لم تكمل استعداداتها بعد أنه شيء مخيب للآمال" (كولين, جان بول; دو كلييل, كاترين; ٢٠٠٢, صفحة ١٣٦), أما من الناحية التقنية التي تؤثر في اختيار اللقطات الفنية وأحجامها في الفيلم الوثائقي "فيكفي أن نلاحظ النسب لكل من الشاشتين: فالسينما توفر رؤية أفضل للمشاهد حتى لو كانت لقطات عامة مثلاً مشهد عام بعيد لا يمنع من مشاهدة وبوضوح الفرسان الذين يتجولون, شيء مستحيل في الشاشة الصغيرة التلفزيون, عدا أنها لاتسمح بنفس النقاء للصورة السينمائية للخطوط الإلكترونية التي تتكون منها الصور. هذا الفرق أيضاً يؤثر في اللقطات الكبيرة: عندما نشاهدها في السينما نستطيع التقاط حتى أصغر التفاصيل في تصرف ما. هذه التفاصيل ليس لها نفس القوة عندما تشاهد في التلفزيون" (فيلدمان, ٢٠١١, صفحة ٢٤), وفيما يخص سيناريوهات الأفلام الوثائقية, فنجد أن "نقطة الإقلاع قد تكون غير معتادة, في بعض الحالات قد تكون مرتبطة بوسائل تقنية أو ظروف خاصة للموضوع" (فيلدمان, ٢٠١١, صفحة ٦٣), وكذلك الزمن الذي يتفقان (أي السينما والتلفزيون) في كونه يختلف فيهما عن الزمن الحقيقي "وكل منهما مختلف عن الآخر, من المهم تحليل بعض الأعمال المهمة في هذا الفن أو الآخر لالتقاط الأشكال المستخدمة للتطور الزمني لجماهير مختلفة ويشاهدونها في أجواء مختلفة كما ذكر فإن الانتباه في الصالات السينمائية المركزة على العمل ولا تعترضها انقطاعات بينما في المنزل أمام الشاشة الصغيرة فالانتباه معرض لتقاطعات دائمة مما يوجب البحث عن وسائل شد الانتباه أكثر" (فيلدمان, ٢٠١١, الصفحات ٣٥-٣٦) فلا بد على السيناريست التلفزيوني أن يحافظ على انتباه المتفرج دقيقة بدقيقة لمواجهة خطر فقدانه بكل بساطة بضغط زر من الريموت, هذا الخطر لوجود له في الصالة السينمائية بما أن المتفرج لا يترك مقعده بهذه السهولة, على الرغم من أن الفيلم أيضاً يتطور بشكل دائم (فيلدمان, ٢٠١١, صفحة ٢٦).

وأما الفروقات الفنية المتعلقة بحجوم اللقطات فتتحقق بسبب صغر حجم شاشة التلفزيون بالقياس إلى السينما, إذ "يميل التلفزيون إلى تفضيل اللقطات المفصلة وخاصة اللقطة الكبيرة اللقطة المتوسطة إذا ما تجاوزنا حدود اللقطة الكاملة فإن شاشة التلفزيون تبدأ بفقد الوضوح التفصيلات الصغيرة إن فيلم (ر جل من آران) بلقطاته البعيدة والبعيدة جداً قد يفقد الكثير من تأثيره في التلفزيون إذ إن أغلب الأفلام المصنوعة للتلفزيون تبدو من الناحية التقنية رديئة عند مشاهدتها في دور العرض, النواقص الصورية التي قد لا تظهر من على الشاشة الصغيرة تتضخم عند تكبيرها لغرض السينما" (جانيتي, ١٩٨١, صفحة ٣٤٧), وهذا أدى إلى اعتماد التلفزيون على "تأكيد المونتاج وليس الميزانسين ببيان القطع بين اللقطات أكثر تأثيراً في إبراز مشهد ما ذي تفاصيل معينة من الميزانسين الذي يشجع المشاهد على تحليل مضامين اللقطة

البعيدة بنفس النتيجة^(كنا) هي أن أغلب أفلام التلفزيون التسجيلية لا تتميز بنفس الجمال الصوري الذي نجده في أفلام دور العرض غير الخيالية إذ أن المصادر الجمالية للقطعة البعيدة والبعيدة جداً يجب أن يَضْحَى بها تعويضاً لذلك فإن الأفلام التسجيلية للتلفزيون تبدو غالباً أكثر انفجاراً عاطفياً بسبب تركيزها على اللقطات القريبة" (جانيتي، ١٩٨١، صفحة ٣٤٨)، وهذه التأثيرات العاطفية تقودنا للحديث عن المتفرجين وكيف يمكن لصناع الفيلم الوثائقي التلفزيوني كسبهم، والكسب من خلالهم، فالفيلم الوثائقي التلفزيوني "يوجه إلى عموم المتفرجين ويعمل على حيازة رضاء الجمهور الواسع فيجعلها غاية ووسيلة وحالما تتحقق هذه الغاية يتسمر الجمهور أمام الشاشة الصغيرة تبدأ الوسيلة في الاشتغال وتأخذ القناة في عرض حزمه من الإعلانات الدعائية ثم عبر التشويق والإثارة تستدرج المتفرج ليرابط مكانه فيكون هدفاً لحزمة جديدة" (مجموعة من الباحثين، ٢٠١٥، صفحة ٩٩)، إذ تتعدد موضوعاته وتختلف فهو "لا يستهدف المتفرجون أفراداً فحسب من البرامج التلفزيونية وتطلعاتها المادية أو الايديولوجية فقد اثبتت الوقائع ان الشأن السياسي منتج مريح وأن أسهم القنوات ذات التوجه السياسي تتأثر صعوداً أو انحداراً بما يسود العالم من التوترات والحروب عندئذ تعهد للوثائقي مهمة ترويض العقول الجامحه الخطابات الشوفينية المبطنة تتولى نشرات الأخبار استدرج الفئات الهشة بما يصب من الزيت على النار عند تغطية هذه الأحداث خلف التلفزيون ذلك الصندوق العجيب مؤسسات جبارة أكثر عجباً تملئ شروطها على المبدع وتهمش دوره ومن هنا يجري اختزال النموذج الاتصالي بدمج ثلاثة عناصر منه في واحد، إذا كنا نستطيع من قبل التفريق بين المرسل والرسالة ووسيلة الاتصال فإننا اليوم نجد تداخلاً كبيراً بين هذه العناصر، وهذا سر حيرتنا في عدم التعرف إلى قادة رمزيين نسميهم قادة الفكر (مجموعة من الباحثين، ٢٠١٥، صفحة ١٠٠)، فالسينما والتلفزيون "يخضعان المتفرج لإيقاعهما الخاص بالتدفق المتواصل للصور والأصوات وهذا ما يفرض ضرورة موضوع في العرض قادر على شد الانتباه بشكل متناسق مع كل العناصر المهمة للمضي في خضم القصة التي تثيرنا أو تسلينا كان في المسلي البسيط أو في الذي يثير أشد المشاعر عمقاً، في السينما الوثائقية كل هذه العناصر والتي تبدو خاصة بالخيال لديها نفس الأهمية^(كنا) مع وجود نقص في أن القصة غير موجودة ويجب اختراعها أحياناً بعناصر بسيطة، عندما ينجز عمل وثائقي يكون من المفهوم أن يقدم معلومات ولكن قيمة هذه المعلومات تتعلق بشكل مباشر بالاهتمام الذي يوقظه في المتفرج هنا تظهر مدى أهمية تحديد الجمهور الذي سي شاهد هذا العمل حتى تعمل بشكل واضح على ماهية المعلومات التي يجب طرحها على هذا الجمهور وما هي الطريقة الأنسب لشد انتباه المتفرج لأقصى درجة على الفور تنشأ ضرورة استخدام قوة الصورة والصوت أثناء الحركة والتي تذهب أبعد من الكلمات

^(كنا) بالنتيجة نفسها.

^(كنا) الأهمية نفسها.

المكتوبة (فيلدمان، ٢٠١١، صفحة ٣٣)، ويرى د. أحمد القاسمي أنه "يعتقد المتفائلون أن الوثائقي التلفزيوني طائر عنقاء ينبعث من رمادي نظيره السينمائي ويجب فيه المتشائمون بروميثيوس بخصوص أن يسرق ناره من توقد الإبداع السينمائي جذوته الطلائعية ولكنها النار التي تحول الفن إلى رماد عقيم عاجز عن منح الحياة المتجددة إلى سلعة تتكدس في مخازن القنوات ومهما حاولنا أن نجاري المتفائلين فإن الراهن يجعلنا أقرب إلى الرأي الثاني فتحيل الوثائقي من الشاشة العملاقة إلى الصندوق العجيب أشبه بترحيل أسد من أدغال الغابة إلى أفصاف الأسر في حدائق الحيوانات في فقد هيئته التي يكتسبها مع فيرتوف فلاهري ويصبح وسيلة للتسلية أسيرة لقفصه العجيب" (مجموعة من الباحثين، ٢٠١٥، صفحة ١٠٦) ووفقاً لهذا صار المتفرج عاملاً أساسياً في تطور الفيلم الوثائقي التلفزيوني، وكذلك في استمرار وجوده وتبلور طبيعته التي هو عليها حالياً، إذ "مع قدوم التلفزيون اكتسبت نوعية الفيلم التسجيلي عنصرين أساسيين ضروريين للبقاء على هذا النوع الفني وهما: جماهير المتفرجين والدعم المالي من خلال رعاية المؤسسة الإعلامية وللإعلام والتفهي والتحليلي والاجتماعي الذي يتجه لكشف المشكلات الاجتماعية من أجل أن تشد الانتباه إليها وإقناع الناس بالمشاركة في حلها" (البشلاوي، خيرية، ٢٠٠٥، صفحة ٦٥)، وعن طبيعة الفيلم الوثائقي التلفزيوني التي استقر عليها يرى الباحث (شكري عياد) أن الفيلم الوثائقي التلفزيوني عادة ما يكون "نتيجة تعاون بين صحفيين وتقنيين غير مدرّبين في الفنون وتاريخ و نظريات السينما الوثائقية. وبسبب هذا النقص والخلل، سحب الصحفيون والتقنيون، الذين أصبحوا كُتّاب سيناريو ومخرجين، الفيلم الوثائقي إلى أشكال يتقنونها مثل التقرير التلفزيوني والبرامج الحوارية. وأصبح الفيلم الوثائقي في التلفزيون مزيجاً بين المقابلات والتعليق الصوتي والصور" (عياد، بلا تاريخ)، فضلاً عن أن طبيعة الإنتاج التلفزيوني أدت إلى تفرعات جديدة في أسلوب صناعة الفيلم الوثائقي من ناحية الشكل والمحتوى، لأن طبيعة الجمهور تختلف، وجدول البرمجة صارم ودقيق، و كذلك نظراً لندرة محترفي صناعة الفيلم الوثائقي في التلفزيون (عياد، بلا تاريخ)، ومن ما ورد نتوصل إلى أن الفروقات بين الفيلم الوثائقي التلفزيوني والسينمائي إنما تعتمد أولاً على الفروقات التقنية التي تفرزها آلة العرض بين شاشة صغيرة لاترصد التفاصيل في الأول وشاشة كبيرة تضخم العيوب والنواقص وترصد أدق التفاصيل في الثاني، فضلاً عن الموضوعات وأسلوب المعالجة التي لا بد لها أن تكون على أشدها في كسب المتفرج في الفيلم الوثائقي التلفزيوني للحصول على اهتمامه وانتباهه وهو في بيئة فيها الكثير من المشتتات ويمتلك رفاهية تغيير ما يراه بكبسة زر، على العكس مما هو في السينما.

المبحث الرابع: مكونات الفيلم الوثائقي التلفزيوني

أولاً: الوثيقة الفيديوية:

تعرف الوثيقة بأنها "أثر مادي لحدث أو فعل في كتابات، يمكن استعمالها مصادر وبراهين معرفة تاريخية" أو بأنها "كل ما يحتفظ به من صور وكتابات وتسجيلات" (علوش، سعيد، ٢٠١٩، الصفحات ٢٥٣-٢٥٤) ويرى الناقد السينمائي البروفيسور (س.ف. دوربوشينكو) أن "الوثيقة معانٍ واسعة للغاية، وفي الوقت نفسه مختصرة، وذات مضامين مكثفة، فهي تمتلك القدرة على شرح مبسط لجوهر العمليات الجارية والكشف بوضوح عن تعقيدات العصر، وإبراز المنعطفات التاريخية لمصائر الأشخاص والعالم في آن واحد" (محمود، ٢٠٠٠، صفحة ٤٢)، وقد اختلف معنى الوثيقة عبر التاريخ، "ففي القرن السابع عشر ألح المعنى القانوني على دور المصدر والحدث في البرهنة أما المفهوم الوضعي للتاريخ في القرن التاسع عشر فقد حدد في الإحالة على المعلومة بدلاً من التلقين، أما في التاريخ الجديد والبنوية ولا سيما أعمال فوكو فقد تطورت المعارضة بين الوثيقة والأثر، ومن هذا المنظور لم تعد الوثيقة وسيلة ولوج الأحداث الخفية المنسية بل الموضوع الذي علينا الاشتغال عليه لتجسيد تمثيلات الناس لوجودهم بهذا المأثور أو الوثيقة والأحداث التي يقدمونها، لا ينفصل بعضها عن بعض لأن طموحه ترميم حفريات المعرفة" (علوش، سعيد، ٢٠١٩، الصفحات ٢٥٣-٢٥٤). وتعد الوثيقة الفيديوية ذات أهمية بالغة في صناعة الفيلم الوثائقي التلفزيوني أو حتى السينمائي، لكونه أشبه بالبحث التاريخي المصور أو الصحافة المكتوبة التي لا بد أن تصحبها الصورة الفوتوغرافية (ليفينجستون، بيزلي؛ بلاتينيا، كارل؛ ٢٠١٣، صفحة ٧٨٧)، مع كونه -أي الفيلم الوثائقي- لا يُعد وثيقة بحد ذاته لكنه يوظف الوثيقة لكونها "المادة الخام المصورة التي تشير إلى واقع أو حدث ما في زمن محدد ومكان محدد، هذه الوثيقة مكتفية بذاتها تتسم بالحياد والموضوعية ولا تدل على شيء إلا على نفسها والواقع الذي استنسخته، إنها شيء أشبه ببصمة الإصبع متفردة، وتتميز بقيمة توثيقه من حيث أنها تتقاسم الوجود مع الشيء الأصل الذي نقلته وسنجد أنفسنا مجبرين على تقبل هذا الشيء المسجل كشيء واقعي، والوثيقة تتفاعل بأقل قدر مع التصوير وفتياته، فهي تتوقف عند حدود، هذه الحدود هي أنها وثيقة فهي معتمدة على مصداقيتها على نسخ الواقع رغم أنها تظل أدنى منه ليس فقط عند نشأتها بل على امتداد وجودها، وتزداد قيمتها كوثيقة فقط عند غياب الواقع أو زواله، وهي في هذا الإطار لا تستطيع التغلب على وضعها غير السينمائي إلا عندما تتم أفلمتها أي تحويلها إلى فيلم سينمائي وهو ما نسماه فيلماً وثائقياً" (مجموعة مؤلفين، ٢٠١٠، الصفحات ٤٢-٤٣)، وبإمكان الفيلم أن يعتمد بصفة كلية على المواد الإرشيفية، التي عادة ما تكون مملوكة للقناة نفسها التي تقوم بإنتاج الفيلم أو يمكن الحصول عليها من مصادر أخرى بثمن محدد، "ويستعمل الفيلم هذه المواد كصور توضيحية للتعليق الصوتي، لأن الكلمة المنطوقة تتمتع في مثل هذه الأفلام بالامتياز على المواد البصرية، وتستعمل القناة المادة من

الارشيف لأنها غالباً ما تنتج أفلاماً ذات علاقة وثيقة بالمادة الإخبارية التي لديها منها الكثير من الصور المحفوظة في مكتب القناة، ويسهم الإرشيف بصفة فعالة في خفض كلفة إنتاج الفيلم الوثائقي للتلفزيون، ويعول الصحفي في بقية الفيلم على المقابلات مع الأشخاص وبذلك يضمن انخفاض كلفة الفيلم إلى أدنى مستوى" (مجموعة من الباحثين، ٢٠١٥، صفحة ٢٢٦)، فالفيلم الوثائقي "هو الفيلم الذي يستخدم هذه الوثيقة أو يضمها إلى مجموعة وثائق أخرى للتعبير عن موقف أو رسالة تعتمد على رؤية ذاتية لصاحب الفيلم ويحللها ويفسرها للكشف عن مغزى ما وعندما تخضع الوثيقة للتفسير أو تستخدم حاملاً للدلالة خارج نطاق كونها وثيقة فإنها تفقد حياديتها وموضوعيتها، الفنان يتدخل برؤيته الذاتية بإعادة تنظيم المادة المصورة الخام وإثرائها بأسلوب فني من أجل إضافة أبعاد جديدة لها هنا تتحول الوثائق إلى فيلم" (مجموعة مؤلفين، ٢٠١٠، صفحة ٤٣)، وهنا يتحتم علينا التفريق بين الوثيقة والفيلم فالعلاقة بينهما كعلاقة الجزء بالكل، إذ لايقوم الفيلم الوثائقي بدون وجود الوثيقة، كما أن الوثيقة لوحدها لا تكون فيلماً وثائقياً، "فالوثيقة السينمائية المنفردة تبقى بحد ذاتها مادة موضوعية، على الرغم من أنها مادة ناقصة مجزأة، وعلى الرغم مما يمكن أن يرافق تسجيلها على شريط الفيلم من عوامل ذاتية من حيث الحافز الكامن وراء اختيار اللقطة وزاوية التصوير وحجم العدسة وغير ذلك من أمور ذات دلالة، ذلك أن هذه العوامل الذاتية تكون محكومة في أغلب الأحيان باعتبارات تقنية جمالية قبل أن تكون محكومة باعتبارات أيديولوجية" (مجموعة مؤلفين، ٢٠١٠، صفحة ١٤٦) وذلك لكون الصورة الفيلمية، علاوة على كونها وثيقة، فهي تنقل الواقع وتؤوله لكنها لا تُشكل الوعي، بل تعيد تشكيله من خلال عناصرها التركيبية، لكونها تشد الانتباه أكثر مما تفعل صورة العالم الحقيقي، وعليه فإن الصورة لا يمكنها تجاوز نقل الواقع الذي يعد مهمتها الأساسية ولاسيما في البناء السردي للنص الفيلمي الذي تلعب فيه الصورة الدور المركزي، و"من هنا تأتي العلاقة المركبة بين الواقع والتخيل في الفيلم الوثائقي والتي تستدعي منا أكثر من وقفة لفهمها، أخذاً بنظر الاعتبار أساس الفيلم الوثائقي الذي هو مقارنة الواقع المعيش فنياً دون الغرق في التقريرية الإخبارية" (مجموعة مؤلفين، ٢٠١٠، صفحة ٢٤٢)، وقد وُظفت الوثيقة السينمائية، أو الفيديوية، في الفيلمين قيد البحث، وقد وظف الاثنان الوثائق الفيديوية نفسها تقريباً، لكن طريقة التوظيف اختلفت بينهما، إذ وظف الفيلم الأول (البارزاني الخالد) الوثائق الفيديوية المصورة من زمن الثورة بالتناوب مع اللقاءات الشخصية التي أجراها صنّاع العمل دون تعليق أو توضيح أو إشارات تربطها بالواقع الزمني المعاش الذي يبحث فيه الفيلم، إلا أن الفيلم الثاني (ملا مصطفى البارزاني) كان أكثر فنيّة في توظيفها والتعامل معها، فضلاً عن أنه أضاف مجموعة أخرى من اللقطات الحديثة التي صورت وربطت مع الموضوع وزمنه، وزمن صناعة الفيلم، وكان لبعض منها معانٍ وإشارات ذهبت أبعد من الفيلم الأول.

ثانياً: التعليق الصوتي

إحدى أهم الأدوات التي يوظفها الفيلم الوثائقي التلفزيوني خاصة، التعليق الصوتي، أو صوت الراوي، لكون الفيلم الوثائقي التلفزيوني يتضمن قيمة صحفية "ولكن هذه القيمة قصيرة الأجل، وطبعاً تعتمد هذه القيمة الصحفية على خبرة الصحفي في المجال الوثائقي، ولكن بصفة عامة، يبقى وثائقي التلفزيون نوعاً من الأنواع الصحفية ذات القيمة الفنية المتدنية ويعتمد الفيلم الوثائقي للتلفزيون على نصٍ معدٍ مسبقاً، وتعليق صوتي يجري فوق صور توضيحية تتخللها مقابلات مكثفة، وحتى الفيلم الوثائقي الجدي لا يتجاوز التحقيقات السطحية التي تعتمد في الغالب على مقابلاتٍ لأطراف النزاع والشهود والخبراء ومازال الفيلم الوثائقي التلفزيوني يوظف الأسلوب التقليدي المحافظ الذي يتقبله جمهور التلفزيون ويفهمه جيداً" (مجموعة من الباحثين، ٢٠١٥، صفحة ٢٢٤)، ولا يعد التعليق الصوتي حكراً على الوثائقيات التلفزيونية، وإنما اعتمده كذلك السينما الوثائقية لرغبتها في التأكيد على مصداقية قصتها وموضوعية سردها، وأدى استعمال الفيلم الوثائقي للتعليق الصوتي إلى "أن أغلب الناس يظنون أنه لا مناص من هذا الشكل وهذا ما يجب فعله ويبقى هذا النوع الإيضاحي من الفيلم الوثائقي من أقدم المدارس التي تداولت عليه منذ بداية السينما ويتلخص هذا النوع من الأفلام الوثائقية في تنظيم مادة مصورة حول نص مكتوب يلقبه شخص غير مرئي يتحلى بسلطة معرفية وتعتمد هذه المدرسة القديمة في صناعة الوثائقي على التقاليد البلاغية في الإقناع وتستعمل مقاربة المحاجة ويعتمد هذا المنهج على تقديم فرضية محددة وتجمع المواد ذات الصلة وتجرى المقابلات لإثبات الفرضية، ويوفر التعليق الصوتي الرابط بين جميع أجزاء الفيلم، ويكون هذا الصوت في أغلب الأحيان لرجل ذي سلطة رمزية ويعطي الأدلة والعناصر الداعمة ويُفند العناصر المختلفة ويوفر هذا النص المغلق الموعظة بكل ثقة ويقدم نظرة منسجمة للعالم ولا يترك أي مساحة للمشاهد ليأخذ قراراً مخالفاً ويقدم ذاته في طريق غير مريحة للمشاهد ويفرض علاقة سلطوية" (مجموعة من الباحثين، ٢٠١٥، صفحة ٢٢٧)، وتطرح في الأفلام الوثائقية التي تعتمد التعليق الصوتي جدلية الصورة والكلمة، الصورة من خلال الوثائق الفيديوية التي تعرض وتوظف في الفيلم، والكلمة من خلال النص المكتوب الذي يتحول لاحقاً إلى تعليق صوتي، و"استمرارية العديد من أفلام التلفزيون غير الخيالية تأتي من التعليق المنطوق وليس من الصورة المرئية، ففي مثل هذه الأفلام التسجيلية تميل إلى أن تكون تصويرية أكثر منها محددة المعالم أي أن المصدر الرئيسي للمعلومات يعطي من اللغة في حين أن الصور تقوم فقط بتصوير هذه الأفكار في أفضل أفلام دور العرض التسجيلية" (جانيتي، ١٩٨١، صفحة ٣٤٨)، ويحقق التعليق الصوتي في الفيلم الوثائقي عدة وظائف منها مثلاً أن يوصل الانتقالات، أو يقدم المعلومات التجريدية غير الصورية، لم يعتمد الفيلم الأول (البارزاني الخالد) على التعليق الصوتي، وإنما اكتفى معد ومخرج الفيلم بالوقفات التي يظهر فيها المعد ويطرح المحور الذي يريد الانتقال إليه وعرض ذلك بلغة صحفية فصيحة لكنها بسيطة إلى حد ما، إلا أن الفيلم الثاني (ملا مصطفى

البارزاني) فقد اعتمد التعليق الصوتي في جزئيه، ولغة التعليق كانت لغة فصحي أدبية، موشحة بالافتباسات التي أضفت عليها الروح الكوردية، وأتمت هذا التأثير الموسيقي التصويرية التي وظفها الفيلم.

ثالثاً: المقابلات الشخصية:

جاء شيوع المقابلات في الأفلام الوثائقية ليعوض الخلل الذي شاب هذا النوع من السينما والناتج عن تدخل التعليق الصوتي مما أدى إلى غلبة الذاتية فيها على الموضوعية، فجاءت صيغة المقابلات بوصفها حلاً يعيد للأفلام الوثائقية موضوعيتها، أو على الأقل يوهم بذلك (مجموعة مؤلفين، ٢٠١٠، الصفحات ١٤٠-١٤١)، ومع مرور الزمن، وبفضل تطور التقنيات التلفزيونية صارت المقابلات تحتل المساحة الأوسع في الأفلام الوثائقية، وصارت بديلاً عن صور الواقع نفسه، وبالتالي أصبحت صورة الواقع أوفر وأقل حجماً، وصارت المقابلات هي الحل الأسهل والأسرع والأقل تكلفة في عملية الإنتاج، وهذا ما يرى بعض الباحثين أنه "أدى هذا التطور إلى تراجع نسبة الفن والإبداع التعبيري في الأفلام التسجيلية لصالح الدور الإعلامي المحض، بل إن هذا التراجع يؤدي في أحيان كثيرة إلى تعييب شكل أو صيغة "الفيلم السينمائي" وإحلال شكل أو صيغة الريبورتاج الصحفي المرئي/المسموع محلها" (مجموعة مؤلفين، ٢٠١٠، صفحة ١٤١)، فضلاً عن كون المقابلات الشخصية توفر وقتاً وجهداً وكلفة إنتاجية فإنها أيضاً "تقدم شهادات حية عن الحدث أو عن الموضوع الذي تجري معالجته في الفيلم، فتتمتع تبعاً لذلك بمصدقية عالية، وهي حجة لا يمكن اعتبارها^(١٣٥) سليمة تماماً ويصح عليها ما يصح على السينما نفسها من حيث وصفها بأنها صور متحركة في حين أنها مكونة من صور ثابتة توهم بالحركة، فالمقابلات المباشرة مع أصحاب العلاقة أو شهود العيان في الأفلام التسجيلية، في غالب الأحيان توهم بالمصدقية ولاتحققها فعلاً، إن من يعبرون عن آرائهم ومواقفهم أو يدلون بشهاداتهم الحية أثناء المقابلات، إما أن يكونوا صادقين ينطلقون من نوايا طيبة، ولكن لأنهم لا يتمتعون بالجرأة الكافية على قول الحقيقة كاملة، أو لأن علاقتهم بما يتكلمون عنه أو يصفونه علاقة جزئية فلا يعرفون عن الموضوع أو الحدث إلا جانباً واحداً من جوانبه أو لأنهم يعتبرون أن من واجبه أن يقولوا الكلام الذي يجب أن يقال أمام الكاميرا، أو أن يكونوا غير صادقين أصلاً حيث ينطلقون في ما يتحدثون به من مصلحة شخصية" (مجموعة مؤلفين، ٢٠١٠، صفحة ١٤١). ويرى (جانيتي) أن "في ولع التسجيليين التلفزيونيين بالمقابلة المباشرة احتمال ظهوره مقيتاً في دور العرض في التلفزيون تكون مثل هذه المقابلات عموماً موجزة وحتى الطويلة منها يمكن أن يجذب اهتمامنا طالما أن ما يقال مهماً في السينما يجب أن تكون المقابلات قوية الدفع صورياً وإلا فإننا نميل إلى فقد الاهتمام، إن أكثر مشاهد المقابلات استغرافاً في أفلام دور العرض هي عموماً تلك التي نجد فيها توتراً أو صراعاً من نوع ما بين ما يقوله

(١٣٥) عدها.

الشخص و بين ما يشعر به فعلاً" (جانيتي، ١٩٨١، صفحة ٣٤٨)، فالفيلم التسجيلي لا يعتمد على الرواية ولا أسلوب الحكّي فقط، بل عادة ما يتم تصويرها الأماكن الحقيقية للأحداث، و باستخدام أناس حقيقيين، وليس ممثلين لكون الفيلم الوثائقي يعتمد في موضوعه على المادة التاريخية والعلمية والاجتماعية وعلى موضوعات البيئة، والغرض الرئيس منه التنوير والإعلام والتعليم والإقناع وإمداد المتفرج بنظرة متبصرة إلى العالم الذي يعيش فيه (البشلاوي. خيرية؛، ٢٠٠٥، صفحة ٦٥)، ويلاحظ على المقابلات التي أجراها الفيلم الأول (البارزاني الخالد) أنها مقابلات من أهل القضية إن صح التعبير، فالشخصيات التي التقى بها الفيلم جميعها كانت إما من القيادات الحزبية الكوردية كالسيد (كريم أحمد) سكرتير الحزب الشيوعي الكردستاني السابق، أو البيشمركة القدماء (مام رسول)، أو الوزراء الأكراد في حكومة كوردستان كوزير الثقافة الراحل (فلك الدين كاكّي) و وزير البيشمركة السابق السيد (حميد أفندي).

أما الفيلم الثاني (ملا مصطفى البارزاني) فقد اختلفت المقابلات فيه وتوعدت بين قادة القضية الكوردية كالرئيس (مسعود البارزاني) وبعض القيادات الكردية من خارج كردستان العراق كالقيادي الكردي السوري (صلاح بدر الدين)، والقيادي في حزب العمال الكوردستاني (مراد قريلان) من أكراد تركيا، والمتقنين العرب وغير العرب من خارج العراق كالمفكر العربي (د.إدموند غريب) و (اليعيزر تسفيرير) مؤلف كتاب "أنا كوردي" ومسؤول سابق في الموساد، والصحفيان الفرنسيان (كريس كوجيرا) وزوجته والعامل المشترك بين الشخصيات التي أجريت مقابلات الفيلم معها أنهم جميعاً التقوا بالقائد الراحل الملا مصطفى البارزاني. وأيضاً عدد من الشخصيات العراقية كاللواء (فؤاد عارف) نائب رئيس وزراء عراقي سابق، والشخصيات الكوردية كالسيد (غني بلوريان) من ضباط جمهورية مهاباد، و(مكرم الطالباني) منسق المفاوضات بين الحكومات العراقية والحركة الكوردية، وبعض الشخصيات الدينية كاملا (حمدي السلفي) المستشار الديني للملا مصطفى البارزاني، و(صبيح الداوودي) من جماعة الاخوان المسلمين، والبيشمركة القدماء منهم من كان من المرافقين للملا مصطفى البارزاني في رحلته بين إيران وروسيا وهو (شريف قرطاس)، والسيد (قادر حاج عمراي)، فضلاً عن لقاء الطبيب المعالج للملا مصطفى البارزاني (د.نجم الدين كريم).

المبحث الخامس: الكورد وكوردستان في الأفلام الوثائقية

تكمن أهمية السينما الوثائقية في تسجيل وتوثيق أوضاع جماعة من الناس وتفصيلات حياتهم وحتى معيشتهم اليومية وثقافتهم، لأجل إطلاع العالم عليها، وهذا يتحقق بصورة فعّالة أكثر في الأفلام الوثائقية التلفزيونية، لكونها تصل إلى أكبر عددٍ من المتلقين، وهذا الهدف هو ما تسعى إلى تحقيقه السينما الوثائقية الكوردية، التي دائماً تكون موضوعاتها الظلم الذي تعرض له الشعب الكوردي على مر الأزمنة،

ولاسيما في العراق على يد النظام العراقي السابق، إذ وبحسب اطلاقنا كان هذا الموضوع المسيطر سيطرة شبه كاملة على السينما الوثائقية الكوردية، وبذلك أكدت الأفلام الوثائقية الكوردية أهميتها في توثيق أوضاع المجتمع الكوردي في إقليم كردستان العراق من النواحي التاريخية والسياسية والاقتصادية والاجتماعية والثقافية، من خلال ما نقلته من واقع هذا المجتمع؛ ذلك أنه "يفترض في الفيلم التسجيلي أن يكون وثيقة عن الواقع وأن يكون ذا مصداقية معرفية معلوماتية تقنع المشاهدين وتؤثر فيهم، إن علاقة الفيلم التسجيلي بالواقع هي علاقة بنيوية جوهرية يصبح الفيلم من خلالها نوعاً من عكس الواقع وإعادة تنظيمه، هذه القاعدة كانت أساس السينما التسجيلية، منذ بداية اختراع السينما حتى نهاية فترة السينما الصامتة كانت القاعدة التي تأسس عليها فن السينما التسجيلية هي تصوير تفاصيل الواقع الحقيقية، تصوير أشخاص وأماكن وأحداث، ثم إعادة تنظيم ما جرى تصويره في فيلم دون تدخل من صوت المعلق، لكن بعد اختراع الصوت دخل عنصر جديد على بنية ومنهجية الفيلم التسجيلي هو صوت المعلق الذي صار يتدخل على الحدث ويشرح ويحلل عاكساً بذلك وجهة نظر صانع الفيلم، أي أن ما يقوله المعلق صار وسيلة تعكس بوضوح وجهة نظر صانع الفيلم أي موقفه الذاتي" (مجموعة مؤلفين، ٢٠١٠، صفحة ١٤٠)، ولا يمكن فصل الأفلام الوثائقية الكوردية عن نظيراتها العربية والعراقية على وجه التحديد، لكونهم يشتركون في البقعة الجغرافية، والمناطق الكوردية جزء من الرقعة الجغرافية للعراق العربي، وتشارك مع شعبه في العديد من المشتركات الثقافية والجغرافية والدينية.

والفيلم الوثائقي في المنطقة العربية يعكس إلى حد كبير الظروف السياسية للدول العربية كلها، والأوضاع الاقتصادية فيها، فضلاً عن مظاهر الحياة الاجتماعية (خان، ٢٠١٨، صفحة ٥١)، ويشير الكاتب المصري محمود سامي عطا الله إلى "توقف الإنتاج السينمائي في العراق خلال التسعينيات كأحد تداعيات الغزو العراقي للكويت وما تبعها من حرب تحرير الكويت، فقد تعرض العراق للحصار الذي تسبب في توقف الإنتاج السينمائي نتيجة توقف استيراد الخامات اللازمة للإنتاج وذلك باستثناء بعض الأفلام التسجيلية التي أنتجت في المؤسسة وفي التلفزيون العراقي الذي يمثل رافداً مهماً لإنتاج الأفلام التسجيلية في العراق ومع غزو العراق الذي تم عام ٢٠٠٣ توقف إنتاج المؤسسة تماماً واستمر إنتاج التلفزيون فانضمت إليه القنوات الفضائية وبعض الشركات الخاصة في إنتاج الأفلام التسجيلية" (خان، ٢٠١٨، صفحة ٧٢)، أما في كردستان التي تمتعت باستقرار نسبي بعد العام ١٩٩١، فبدأت حياتها الثقافية بالتشكّل وتأسست الإذاعات والصحف اليومية والأسبوعية والمجلات السياسية والأدبية والفنية، كما ازدهر المجال الإعلامي في تلك الفترة بشكل غير مسبوق، وأنتجت القنوات التلفزيونية عدداً من الأفلام الوثائقية، ولكن لظروف الحصار ولعدم وجود المعدات السينمائية أنتجت الأفلام بنظام VHS "فأنتج تلفزيون شعب كردستان سلسلة من الأفلام التسجيلية عن نضال الثورة الكردية في الجبال وحوّل تأسيس تلفزيون شعب كردستان وتأسيس أول مجلس نواب في كردستان عام ١٩٩٢ وعن بناء مؤسسات الدولة وتشكيل أول

حكومة كردية عام ١٩٩٢ وتطوير التعليم والتربية والأفلام السياحية ودور الإعلام في بناء التجربة الديمقراطية عن الحياة السياسية والشخصيات الوطنية واتيحت فرصة للفنانين الكرد المغتربين بإنتاج الافلام التي كانت تُنتج من خلال الشركات الأجنبية أو المشتركة قادمة من دول أخرى منها فيلم عرس كركوك للمخرج كارزان كريكار(كي بهار) عام ١٩٩٣ و(زردك) جروب للمخرج الراحل أسعد عمر ١٩٩٤" (خان ، ٢٠١٨، صفحة ٨٢)، ويمكن الحديث عن الكورد وكوردستان في الأفلام الوثائقية التلفزيونية من منطلقين، الأول وجودهم بوصفهم موضوعاً في الأفلام الوثائقية العراقية والعربية والعالمية، والثاني وجودهم بوصفهم صنّاعاً للأفلام الوثائقية.

أما محاولات الكورد في صناعة الأفلام الوثائقية التلفزيونية فهناك محاولة قام بها المصور الكردي (قادر نوري) الذي أنتج أفلاماً وثائقية عن كردستان العراق، منها فيلم وثائقي طويل بعنوان (كردستان في النيران)، وهو فيلم وثائقي عن حياة الكرد في العراق وإيران والاتحاد السوفيتي، "وفي عام ١٩٧٠ أنتجت مديرية الوسائل التعليمية في السليمانية عدة أفلام تسجيلية سينمائية مقاس ١٦ ملم حول حياة الفلاحين والمزارعين والتعليم أطفال الكورد في المدارس منها (شارة زور) و(تة ويلة) اسم لمدينتين الكرديتين الواقعتين في المناطق الجبلية محافظة السليمانية" (خان ، ٢٠١٨، صفحة ٦٤)، وكذلك فقد استطاع بعض الشباب الكرد في سبعينيات القرن الماضي "السفر إلى البلدان الاشتراكية لدراسة السينما والإخراج والرجوع إلى العراق ومنهم (جلال بيتوجي) الذي درس في ألمانيا الديمقراطية التصوير السينمائي وعمل في تلفزيون بغداد رئيساً لقسم التصوير ومدرساً في معهد الفنون الجميلة في بغداد وقد كُلف عام ١٩٧٢ بإنتاج فيلم وثائقي عن الاحتفالات الشعبية في كردستان على شريط ٣٥ ملم ملون إلى أن هذا الفيلم لم يشاهد النور فاضطر للسفر خارج العراق (خان ، ٢٠١٨، صفحة ٦٣)، وأخرج (سعيد زة نطة نة) بين العامين ١٩٧٢-١٩٧٣ فيلمه التسجيلي الأول (هة ولير لة كون ونويدا) أربيل قديماً وحديثاً ١٦ ملم مدته ٦٠ دقيقة يصور فيه قلعة أربيل ومواقع أثرية في المدينة، عرض الفيلم في قناة بغداد وترجم إلى اللغة العربية والإنجليزية، وهو فيلم بالأبيض والأسود، كما أنه "في عام ١٩٧٤ أخرج الفنان زهير عبد المسيح فيلم نحو الشمس من إنتاج قسم السينما في المكتب الإعلامي للحزب الديمقراطي الكردستاني تضمن إنتاج الحركة التحررية الكردية في كردستان العراق" (خان ، ٢٠١٨، صفحة ٦٤)، وفي نهاية القرن الماضي صار للقنوات الفضائية الكردية حصة كبيرة من إنتاج الأفلام التسجيلية حيث أسس الحزب الديمقراطي الكردستاني أول قناة فضائية كردية في العراق عام ١٩٩٨ باسم كردستان تي في (KTV)، وتلاه الاتحاد الوطني الكردستاني بتأسيس قناة كوردسات والحرية وشعب كردستان، ومن ثم تأسست عدة قنوات أخرى منها زاكروس و KNN و ART، وغيرها، فوصلت أعداد القنوات التلفزيونية إلى ١٥ قناة، منها تمتلكها الأحزاب ومنها ما تمتلكه الشركات الأهلية، فتم إنتاج الأفلام أكثر بكثير كماً وعدداً من الأفلام التي أنتجها النظام العراقي السابق، الذي كان يمتلك ثلاث قنوات فضائية فقط (خان ، ٢٠١٨، صفحة ٨٣).

وإن انتقلنا إلى وجودهم بوصفهم موضوعاً للأفلام الوثائقية التلفزيونية العالمية (الأوربية) فتشير المصادر إلى أنه "لا يوجد عدد محدد للأفلام الوثائقية التي أخرجت من قبل الشركات التلفزيونية الأوربية عن الحياة في كوردستان بشكل عام وعن الحركة الكوردية، ولكن يصل عددها إلى أكثر من عشرين فيلماً، أغلبها تقارير تلفزيونية بأطوال مختلفة أنتجت من قبل دول مختلفة وفي أوقات متباينة، يتناول جميعها بشكل مباشر قضية الشعب الكوردي. في البداية تجدر الإشارة إلى أن الهدف من هذه الأفلام واحد، وهو التعاطف مع الأكراد وقضيتهم، ولكن بما أن صانعي تلك الأفلام هم صحفيون وسينمائيون أجنب، وليسوا أكراداً، فمن الطبيعي أنهم لا يعبرون تماماً عن وجهة نظر الأكراد وحركتهم، وهذا يشكل بدون شك نقطة ضعف عام لتلك الأفلام، إلا أنه وللحقيقة يجب القول بأن تلك الأفلام ساعدت الحركة الكردية، وخاصة في تعريف الرأي العام العالمي، بقضية الشعب الكردي العادلة، ومآسيه المتكررة في نهاية القرن العشرين" (محمود، ٢٠٠٠، صفحة ٥٨)، ومن الأفلام الوثائقية أو الوثائق السينمائية المتوفرة عن الكورد وكوردستان نجد وفقاً للتسلسل التاريخي ما هو مصور من بدايات القرن العشرين كالقصف الجوي لمدينة السليمانية من قبل القوات البريطانية عندما قام الكرد بقيادة الشيخ محمود الحفيد بالثورة ضد الإنجليز ومعارضة تنصيب الأمير فيصل ملكاً على العراق، وهو ما صوره البريطانيون أنفسهم (خان ، ٢٠١٨ ، صفحة ٥٣)، وكذلك "هناك فيلم وثائقي عن عودة الزعيم الكردي ملا مصطفى البارزاني عام ١٩٥٨ من موسكو مروراً بالقاهرة واستقباله من قبل الزعيم جمال عبد الناصر الذي كان مؤمناً بالقضية الكردية، ومن ثم إلى أن يتوجه إلى العراق ويستقبل من قبل عبد الكريم قاسم رئيس جمهورية في بغداد، ولكن لم يتم التعرف من جهة إنتاجه^(١٣٥). بعد تدهور العلاقات بين عبد الكريم قاسم والزعيم الكردي مصطفى البارزاني اندلعت ثورة أيلول الكردية عام ١٩٦١ وتجدد القتال بين الحكومة والثورة الكردية، وهناك أفلام عن الثورة والثوار في ميادين القتال منها تظهر لقطات سقوط طائرة حربية، واجتماعات الزعيم الكردي مع قوات البيشمركة ولقاءاته مع المسؤولين والصحفيين لم تعرف الجهة المنتجة" (خان ، ٢٠١٨ ، صفحة ٦١)، وفي عام ١٩٦٥ أنتجت دائرة التوجيه المعنوي التابع لوزارة الدفاع العراقية مجموعة من الأفلام القصيرة حول الحياة في المدن والقرى والأرياف الكردية في شمال العراق منها فيلم عن مدينة أربيل التاريخية مدينة دهوك السياحية وفيلم عن مدينة السليمانية، وأيضاً فيلم عن مدينة كركوك الغنية بالبترو (خان ، ٢٠١٨ ، صفحة ٦١)، ومع افتتاح القنوات التلفزيونية استمرت الأفلام الوثائقية بالظهور والتطور، ففي يوم ١٨ نوفمبر ١٩٦٧ افتتحت قناة كركوك الناطقة باللغة الكردية، "وما بين عام ١٩٦٧ إلى ١٩٦٨ عرض لأول مره فيلم وثائقي في سينما الرشيد في مدينة السليمانية حول زيارة فخامة رئيس الجمهورية العراقية عبد الرحمن عارف إلى الزعيم الكردي ملا مصطفى البارزاني في المناطق الجبلية تحت سيطرة الثوار، وتقول (خولة

^(١٣٥) لم يتم التعرف على جهة إنتاجه.

ملازم) إحدى عاملات الإعلانات في سينما الرشيد بأنه تعرض^(ك١٥) للضرب من قبل الشرطة عندما كانت تصرخ وتوزع إعلان^(ك١٥) عن الفيلم المذكور، لأن الحكومة لم تكن تحب أن يشاهد الجمهور هذا الفيلم وقالت أيضاً أن الفيلم أعجب الجماهير واستمر عرضه لمدة ١٠ أيام" (خان ، ٢٠١٨ ، صفحة ٦٢)، وبعد اتفاقية الحكم الذاتي و إصدار بيان الحادي عشر من آذار ١٩٧٠ أرسلت الحكومة العراقية عدداً من البعثات التلفزيونية والسينمائية لإنتاج أفلام قصيرة أو وثائقية عن الكرد ومناطقهم، ولكن أغلب هذه الأفلام كانت ذات طابع سياحي أو دعائي عن جبال كردستان وكهوفها وشلالاتها ووديانها، ولكن كما تبين فيما بعد كان الهدف الحقيقي وراء ذلك كله التجسس، واستكشاف الملاجئ الدفاعية للبيشمركة وكذلك التجمعات في الأراضي المحررة بمعنى آخر كان يجري التصوير في تلك المناطق التي كان يصعب على الحكومة وأتته العسكرية الوصول إليها واستكشافها (محمود، ٢٠٠٠، صفحة ٥٨) و (خان ، ٢٠١٨ ، صفحة ٦٣)، وفي هذه السنوات كذلك أنتج في بريطانيا فيلم (دراويش كردستان) لماريان موزر، ضمن سلسلة الوثائقيات التلفزيونية التي أنتجتها شبكة جرانادا التلفزيونية، ويتناول الفيلم ثقافة الدراويش الأكراد ومعيشة القرى الكردية في كردستان إيران وعدد من القرى الحدودية بين العراق وإيران. وأهم النماذج الوثائقية الأوربية في مجال بحثنا الحالي هو الفيلم التلفزيوني الألماني الطويل (صوت كردستان)^(ك١٦) الذي تُرجم نطقه إلى اللغة الكوردية عام ١٩٨٤ من قبل المعهد الكوردي في باريس وهو فيلم

^(ك١٥) بأنها تعرضت للضرب.

^(ك١٥) توزع إعلاناً.

^(ك١٦) لعدم توفر الفيلم للاطلاع عليه سنكتفي بإيراد العرض الذي قدمه الباحث (إبراهيم محمود) كما ورد في المصدر، وهو كما يلي: "يبدأ بإظهار الطوابير المسلحة من الأنصار الكرد وهم يتسلقون الجبال، بعد ذلك تظهر على الشاشة خارطة كردستان يحدودها الدولية المميزة بوضوح، ومن ثم نرى على الشاشة مشاهد عديدة ومؤثرة حقاً من الحياة المتخلفة للأكراد، الذين وقعوا تحت الاحتلال التركي، من خلال عرض الوثائق التاريخية والمواثيق الدولية في العشرينيات من عصرنا حول القضية الكردية، يثبت لنا صانعي الفيلم مرة أخرى بأن قيادة الدولة التركية الحديثة وعلى رأسها مصطفى أتاتورك قد خانت الأكراد، وحاكت بالاتفاق مع الدول الأوربية مؤامرة جديدة ضد الأكراد، وحاكت بالاتفاق مع الدول الأوربية مؤامرة جديدة ضد الأكراد، وذلك بعد أن تخلوا عن وعودهم بمنح الأكراد الحقوق القومية والاستقلال. بعد عرض مطول للمشاهد المؤثرة للمرضى والعراة والجياح من الأطفال والنساء والعجائز، وإظهار وسائل عملهم البدائية، وظروف عيشهم الشبيهة بحياة القرون الوسطى، يحول مؤلفي الفيلم عدسات كاميراتهم إلى الجزء الآخر من كردستان، والرايح تحت سيطرة الدولة الإيرانية، على الرغم من إظهار المعاملة العدوانية البربرية من قبل السلطات الإيرانية المتعاقبة إلا إن مؤلفي الفيلم يخللون بإسهاب تاريخ تأسيس وسقوط جمهورية مهاباد الكردية، حيث نشاهد في الفيلم صور فوتوغرافية متنوعة لقيادة الجمهورية، وبعض اللقطات الارشيفية لفرح الأكراد وسعادتهم بنشوة الحرية، وشعورهم باستقلال الشخصية القومية. لكن سرعان ما تتبدل المشاهد على الشاشة، حيث نشاهد الهجوم الوحشي للقوات الحكومية على عاصمة الجمهورية الفتية التي دامت ١١ شهراً فقط، وإلقاء القبض على رئيس الجمهورية وحكومته، وإعدامهم في الساحة الرئيسية (جارجر- المشاعل الأربعة) لمهاباد، بالإضافة إلى البطش والتتكيل بالسكان الامنين، بكلمة أخرى نستطيع القول بأن مؤلفي الفيلم استطاعوا ومهارة المقارنة بين غطين من الحياة، من ناحية، الحياة الآمنة في ظل الحرية، ومن ناحية أخرى العيش في ظل الاضطهاد والعبودية. بعد ذلك تنتقل بنا المشاهد إلى كردستان العراق، في البداية يسعى المؤلفون إلى تعريف المشاهد بنمط حياة الأكراد ومناطق عيشهم، في ظل حكم عبد الكريم قاسم حيث

بالأبيض والأسود، طوله ٦٢ دقيقة، "يعطينا لمحة تاريخية عن كردستان حتى عام ١٩٧٦، مستنداً بذلك على أحداث مصورة من التاريخ الكوردي، وكذلك على مجموعة كبيرة من الصور واللوحات والبوسترات التاريخية القديمة، القاعدة الأساسية للفيلم مبنية على مبدأ المونتاج" (محمود، ٢٠٠٠، صفحة ٥٩) وأهمية هذا الفيلم تكمن في تركيزه على ثورة أيلول منذ بدايتها إلى نهايتها، بعد أن انطلق باستعراض لوضع الكورد في البلدان الأخرى غير العراق، وما هم تحتته من اضطهاد، هذا الذي أنهته تقريباً ثورة أيلول أو أنها حاولت قدر ما في الإمكان الثورة عليه وإنهائه.

نشاهد من خلال المواد الإرشيفية التسجيلية انخراط الأكراد في العمل على تدمير البلاد والمنشآت الاقتصادية، وعملهم في المصانع والمعامل، وحقول النفط في كركوك المدينة الكوردية التاريخية، بعد ذلك أصبح شهود عيان على عودة قائد الثورة الكردية الملا مصطفى البارزاني إلى العراق من الاتحاد السوفياتي، وكذلك لقائه التاريخي المسجل مع الرئيس العراقي، ولكن هاهو المشهد يتبدل فجأة فنرى عوضاً عن الفرحة والديابات، المعارك الضارية تندلع من جديد بين القوات الحكومية والبيشمركة الأكراد، حيث يسعى مؤلفو الفيلم إلى إظهار الحياة الشاقة والبطولية، في آن واحد، للأكراد في الستينيات ضد الجيوش النظامية للحكومة العراقية وألتهن الحربية الحديثة. (ص ٦٠) لقد انتزع الأكراد الاعتراف الرسمي بهم من جانب الحكومات العراقية المتعاقبة، بعد تسع سنوات من النضال الشاق والمتفاني، تظهر على الشاشة المظاهرة الجماهيرية الضخمة التي تحتفل بنصر الأكراد، وتوقيع اتفاقية آذار الشهيرة مع الحكومة العراقية على منحهم الحكم الذاتي، حيث مئات الألوف من الناس يرددون الشعارات وينشدون الاغاني الكوردية والعربية معا حاملين جنبا الى جنب صور القائد الكردي الملا مصطفى البارزاني والرئيس العراقي أحمد حسن البكر، لكن من جديد تظهر على الشاشة مشاهد من المعارك بين البيشمركة الأكراد وقوات النظام العراقي الذي نقض اتفاقية الحكم الذاتي، يسלט الصحفيون الأضواء أكثر على قوات الأنصار في الجبال الكردية، وهلعهم في التنقل بين المواقع القتالية ومأساة قراهم وقصباتهم المدمرة كلياً من قبل الآلة الحربية الحكومية، وكذلك المقابلات الصحفية الحية على أرض المعركة مع الأنصار، الذين يركزون في تصريحاتهم على عدالة قضيتهم، بعد ذلك مباشرة يظهر على الشاشة اللقاء الرسمي بين نائب الرئيس العراقي آنذاك صدام حسين وشاه إيران (آذار ١٩٧٥ في الجزائر) وتوقيعها على اتفاقية تنص على إنهاء الحركة الكردية المسلحة، مقابل تنازل العراق عن مساحات من شط العرب للشاه. يعقب ذلك حديث وزير الخارجية الأمريكي مع الشاه الإيراني حول مصير الأكراد المهجرين، وبذلك يؤكد لنا صانعو الفيلم بأن القرار الجماعي في الشرق الأوسط بالقضاء على الأكراد وعقد الاتفاقية، كان بمباركة الولايات المتحدة. بعد معرفة القيادة الكوردية بالموامرة الدولية ضد ثورتها المسلحة قررت إلقاء السلاح والانسحاب إلى إيران. يظهر على الشاشة طوابير الأنصار وهم يلقون أسلحتهم ويعبرون الحدود متجهين نحو إيران، وفي الوقت نفسه وبفضل هذا الفيلم أصبح شهود عيان على رفض مئات من الأنصار لقرار قيادتهم ورفض التوجه نحو إيران كما يروي لنا الفيلم مأساة ووضع الأكراد المهجرين عملية تسفيرهم القسرية إلى جنب العراق ومعسكرات الاعتقال الجماعي، في هذه اللحظة يسمع من وراء المشهد صوت أحد المسؤولين العراقيين وهو يعلن عن انتهاء الثورة الكوردية والقضاء عليها كلياً، لكن في الحال وكأن الرد يأتي سريعاً على تصريح المسؤول يظهر على الشاشة من جديد صف طويل من الأنصار -البيشمركة الأكراد- المسلحون يتسلقون الجبال لمواصلة النضال، كانت تلك انتفاضة جديدة للناس البسطاء ملعنين استعدادهم بخوض المعركة من جديد، ويؤكد على ذلك أحد قادة الفصائل الكوردية من خلال مقابلة صحفية (رغم الخسائر الكبيرة التي لحقت بالشعب الكوردي، إلا ان الثورة مستمرة..). ينتهي الفيلم بالنشيد الكوردي عن خلود الشعب وبطولاته، ينشدها مجموعة من الانصار المسلحين وهم ماضون لأداء الواجب القومي. يعتبر الفيلم أحد أهم الأفلام الوثائقية - السياسية، المكرسة للقضية الكوردية، فهو يعرض بوضوح جوهر القضية الكوردية، ووضوحها الحديث في أجزاء كردستان، وفي الوقت الذي يشير فيه إلى أسباب فشل الثورات الكوردية، يؤكد بنفس الوقت على بقاء الحركة الكوردية مستمرة إلى أن تحقق الحرية ويدب السلام في أرض كردستان" (محمود، ٢٠٠٠، الصفحات ٥٩-٦٢).

المبحث السادس: الأفلام قيد الدراسة عرض وتحليل

لكل قناة تلفزيونية أسلوبها في إنتاج الأفلام الوثائقية ورسالتها الخاصة التي تقدمها من خلالها، بما ينسجم مع خطاب القناة عموماً. وكان اختيارنا عينة لهذه الدراسة فيلمين وثائقيين، كل منهما من ساعتين تلفزيونيتين، (جزء أول، وجزء ثاني)، توفرت في هذه العينة مجموعة من الشروط جعلتهما قابلين للمقارنة وصالحين لها، على وفق ما يلي:

1. من ناحية النوع الفيلمي: فكلاهما فيلم وثائقي تلفزيوني. وينتميان إلى سلسلة من الحلقات تختلف موضوعاتها وعدد أجزائها حسب الموضوع، فالفيلم الأول (البارزاني الخالد) هو جزء من سلسلة (مهمة عراقية) التي أنتجتها قناة العراقية، أما الفيلم الثاني (ملا مصطفى البارزاني) فهو جزء من سلسلة (تحت المجهر) التي أنتجتها قناة الجزيرة الوثائقية.
2. من ناحية زمن السرد: فكلاهما متساويان تقريباً، كل جزء من أجزائهما ساعة تلفزيونية.
3. من الناحية الموضوعية: إذ يتناول كلا منهما المواضيع ذاتها، وبهذا تساوي كذلك في زمن القصة.
4. من ناحية الإنتاج التلفزيوني، إذ يمثلان وجهتي نظر مختلفتين انطلاقاً من عدة اعتبارات:
 - أ. الاعتبار الأول الجهة المنتجة، إحداهما عربية (قناة الجزيرة الوثائقية) والأخرى عراقية (قناة العراقية)، وكذلك فإن الأولى متخصصة في إنتاج الأفلام الوثائقية وعرضها، أما الثانية فهي قناة عامة لاتختص في الإطار الوثائقي، فضلاً عن كون الثانية قناة الدولة الرسمية إن صح التعبير، بينما للأولى خطابها الخاص بعيداً عن سياسة دولتها.
 - ب. أما الاعتبار الثاني فهو المعد والمخرج، إذ كان معد ومخرج أحد الأفلام عراقياً عربياً (رسول خضر الزبون)، والثاني عراقياً كوردياً (أحمد زاويتي)، وقد وضعنا القومية في عين الاعتبار لما لها من تأثير في ذاتية التناول أو موضوعيته.
 - ت. وأما الاعتبار الأخير فسنة الإنتاج، إذ يختلف الفيلمين في مراحل إنتاجهما، فقد أنتج فيلم (البارزاني الخالد) عام ٢٠٠٦، وأنتج فيلم (ملا مصطفى البارزاني) عام ٢٠١٥، ومثل هذا مرحلتين مختلفتين، وعقدين مختلفين قد يؤثر ذلك في وجهة النظر السردية التي يقدمها الفيلم.

مرت الكثير من الدراسات النقدية والتحليلية على نتاج قناة الجزيرة الوثائقية، وهذا الاهتمام متأب من كون قناة الجزيرة الوثائقية هي قناة ثقافية متخصصة في عرض الأفلام الوثائقية وهي الأولى من نوعها على مستوى العالم الناطق باللغة العربية، فهي قناة متخصصة في الأفلام الوثائقية دون شكل آخر من أشكال الصناعة الإعلامية، فباتت بناءً على ذلك أول نافذة إعلامية يفتح عليها الجمهور العربي في عالم الصور الوثائقية (مجموعة من الباحثين، ٢٠١٥، صفحة ١٨٨). كما أشارت بعض من الدراسات التي

أخضعت الأفلام الوثائقية من إنتاج هذه القناة إلى تأثير الأسلوب بأسلوب قناة البي بي سي (مثالها: دراسة: عاصم علي الجرادات، الوثائقيات بين تجربتي بي بي سي وشبكة الجزيرة الفضائية، دراسة مقارنة بين سلسلتي (الحرب العالمية الثانية) لبي بي سي و (حكاية ثورة) للجزيرة.)

الفيلم الأول: (البارزاني الخالد) سنة الإنتاج: ٢٠٠٦
ضمن سلسلة (مهمة عراقية) مونتاج: حيدر البدر
إعداد وتقديم: رسول خضر الزبون مخرج مساعد: حيدر البدر
تصوير: رشاد مالك إخراج: رسول خضر الزبون

لم نستطع الحصول على الجزء الأول من الفيلم^(٤)، بسبب قدم تاريخ إنتاجه، وعدم توفره على منصات العرض الالكترونية، ولا يزال في إرشيف القناة على شريط VHS، وعند تواصلنا مع المخرج وإدارة القناة استطاعوا تحويل الجزء الثاني فقط من الفيلم إلى فيديو عالي الدقة HD ورفع برابط خاص، وإرساله لي، مع عدم إمكانية تحويل الجزء الأول، لقدّم النسخة، وهي تتحدث عن حياة الملا مصطفى البارزاني قبل سنوات ثورة أيلول، ولذلك اكتفينا بالجزء الثاني من الفيلم بما يرويه من مسيرة الثورة وقائدها البارزاني. يبدأ فيلم (البارزاني الخالد) من عند قبر (ملا مصطفى البارزاني) ونجله (إدريس البارزاني)، بلقطة متوسطة لمركدهما، يدخلها المقدم وهو يرتدي الملابس الكوردية، والعمدة الكوردية الحمراء التي غالباً ما تشير إلى افراد عشيرة البارزاني، أو إحدى العشائر المتحالفة معها، ليقدم الحلقة ثم ينتقل مباشرة إلى المواد الإرشيفية التي تنقل الحياة القروية الكوردية، بالتزامن مع النشيد القومي الكوردي (ثقي رةقيب)، ومنها ينتقل إلى لقاء صحفي مع الملا مصطفى البارزاني وهو ضمن المواد الإرشيفية، وتستمر المواد الإرشيفية بالتتابع، تتخللها مجموعة من اللقطات لطبيعة المنطقة التي يقطنها الأكراد، من خلال لقطات لجبال كوردستان إشارة إلى طبيعة المنطقة الجغرافية. بعد الدقيقة الثانية نلتقي بالمقدم من جديد (رسول خضر الزبون) لي طرح المحور الأول من محاور الفيلم الوثائقي، (من هم البيشمرة؟) ليبدأ المقابلات الشخصية التي تتخللها كذلك المواد الإرشيفية من بدايات ثورة أيلول ١٩٦١.

اعتمد الفيلم (البارزاني الخالد) أسلوب السرد الدائري، فبدأ من مكان وانتهى فيه، بدأ عند مرقد البارزانيين، وسرد الأحداث تاريخياً على لسان شخصياته التي التقى بها وانتهى عند رجوع جنمائي البارزانيين من إيران ودفنهما في مستقرهما الأخير في أرض بارزان.

أما المؤثرات الصوتية الخاصة التي تضيف أبعاداً للصورة الفيلمية الوثائقية فقد افتقد لها الفيلم منذ بدايته إلى نهايته تقريباً، معاً النشيد القومي الكوردي ومقاطع الموسيقى التي رافقت الفيلم منذ بدايته إلى نهايته، وهو مضاف إلى الفيلم في مراحل المونتاج الحديثة، وأيضاً موسيقى الناي التي رافقت في

^(٤) أية إشارة لفيلم (البارزاني الخالد) وردت في البحث فالمقصود بها الجزء الثاني منه.

نهاية الفيلم مشاهد تشييع الملا مصطفى البارزاني إلى مثواه الأخير في بارزان مع نجله إدريس، وهي لقطات تميزت عن اللقطات الإرشيفية السابقة بكونها لقطات ملونة لحدثة عهدتها نسبياً بالمقارنة مع اللقطات الأخرى التي نقلت الحياة أثناء ثورة أيلول في منتصف القرن السابق، ويلاحظ على هذه الموسيقى من نوعية الصوت وتذبذبه أنها تسجيل قديم، مرافق للقطات الارشيفية، أُعيد توظيفها من جديد مع اللقطات التي اختتم بها الفيلم لقبري الملا مصطفى البارزاني ونجله إدريس البارزاني.

المحاور التي ناقشها الفيلم:

- من هم البيشمركة؟
- علاقة الملا مصطفى البارزاني بوصفه قائد الحركة القومية الكوردية مع رجال الحركة القومية العربية ولاسيما جمال عبد الناصر، ورؤيتهم لثورة أيلول.
- علاقة الملا مصطفى البارزاني مع عبد السلام وعبد الرحمن عارف ووضع الثورة الكوردية أبان حكمهما.
- اتفاقية ١١ آذار والمفاوضات حولها.
- عدم ترحيب الملا مصطفى البارزاني بالحروب وتفضيله المفاوضات والسلام عليها.
- محاولة اغتيال الملا مصطفى البارزاني عام ١٩٧١.
- قضية كركوك وموقف الملا مصطفى البارزاني منها.
- حلفاء القضية الكوردية، واتفاقية الجزائر ١٩٧٥.
- نهاية ثورة أيلول وتسليم البيشمركة لسلاحهم وهجرتهم إلى إيران.
- مرض الملا مصطفى البارزاني وسفره إلى أمريكا للعلاج، ووفاته بعد ذلك.

الفيلم الثاني: ملا مصطفى البارزاني تصوير: صلاح علي دوسي و محمد ملا الحاج عمري سنة الإنتاج: ٢٠١٥

مونتاج ومكساج: مهنا إبراهيم (ج١: قصة ثورة وهجرة)

غرافيك: إبراهيم قطامي و حسن آهن (ج٢: قصة علاقة)

إخراج: أحمد الزاويتي ضمن سلسلة: تحت المجهر

إعداد وتقديم: أحمد الزاويتي

ويبدأ الجزء الأول من هذا الفيلم مع مجموعة من اللقطات للمنطقة ومقر البارزانيين، ترافقها أغنية كوردية تمر على المناطق الكوردية في أجزاء كردستان جميعاً، عبر التاريخ منذ القدم، عبر الأساطير التاريخية والمناطق التاريخية التي لها تأثير في تاريخ البشرية والتاريخ الكوردي خصوصاً، ليبدأ بعد منتصف الدقيقة الأولى التعليق الصوتي ترافقه الصور الفيديوية المناسبة الملتقطة حديثاً، ليستعرض لنا في الدقيقة ١:٣٥ لقطه عامة لمؤسسة حكومية يعتمدها علم كردستان، تليها لقطه عامة أقرب لهذا العلم

الذي يرفرف وهو مقطوع إلى قسمين لم يتبق منه سوى نصفه القريب من السارية والذي ضم نصف الشمس الصفراء ونصف ألوانه الثلاثة، وترافق التعليق الصوتي في الخلفية الموسيقى الكوردية، التي كانت أكثر فعالية في إضفاء العمق الدلالي والخصوصية الكوردية على الصور التي وضفها الفيلم سواء من الإرشيف السينمائي أبان الثورة أو اللقطات الفيديوية الحديثة ، وكذلك كان التعليق الصوتي أكثر فاعلياً في هذا الفيلم من الفيلم الأول، وقد كُتب التعليق بلغة أدبية موشحة بالاقتراسات وتستشعر فيها الروح الكوردية في توظيف الاقتباسات وصياغة الجمل، وبهذا اختلفت عن اللغة البسيطة الأقرب للحيادية اللغوية إن صح التعبير التي كتب بها تعليق الفيلم الأول على قلته إذ كانت لغته صحفية بسيطة اقتصرت على طرح المحاور والموضوعات عند انتقالات الفيلم الأساسية من موضوع إلى موضوع آخر. تكررت لقطات العلم المقسوم في الجزء الثاني من الفيلم في الدقيقة ١٥:٢٦ وتشير هذه الصورة إلى رمزية عدم اكتمال الدولة الكوردية في الموضوعين، اللذين يشران إلى مرحلتين زمنيتين مختلفتين بقي النضال الكوردي فيهما مستمراً.

المحاور التي ناقشها الفيلم:

- أهمية وجود الصحافة العالمية في دعم القضية الكوردية.
- تقسيم كوردستان عبر التاريخ بين العراق وإيران وتركيا وسوريا بعد سقوط الخلافة العثمانية.
- استعراض الثورات الكوردية في القرن الماضي مما سبق ثورة أيلول (ثورة الشيخ محمود الحفيد ضد السلطات البريطانية بداية العشرينيات، ثورة الشيخ سعيد بيران أواسط العشرينيات، ثورة سمكو شكاك ضد السلطات الإيرانية بداية الثلاثينيات، ثورة القاضي محمد وتأسيس جمهورية مهاباد في إيران في منتصف الأربعينيات، حركة الشيخ أحمد البارزاني).
- حياة ملا مصطفى البارزاني. ورحلاته لدعم قادة الثورات الكوردية السابق ذكرهم.
- قرية بارزان وأثرها في الحياة الاجتماعية والدينية والثورية للكورد.
- المرجعية الدينية للملا مصطفى البارزاني وعلاقته بالدين.
- موقف الحكومات العراقية من مطالب الشعب الكوردي.
- رحلة الملا مصطفى البارزاني إلى روسيا.
- العلاقات الإقليمية والدولية التي كان الملا مصطفى البارزاني جزء منها، كالعلاقة مع الدول العربية وإسرائيل وأمريكا وإيران والاتحاد السوفيتي وغيرها.
- ثورة أيلول تطورها واتفاقية الجزائر التي أدت إلى كسر الثورة الكوردية.
- مرض الملا مصطفى البارزاني ورحلة العلاج في أمريكا.
- إلغاء اتفاقية الجزائر والحروب العراقية الحديثة من حرب العراق مع إيران وغزو الكويت.

خاتمة ونتائج:

توصل البحث إلى عدد من النتائج النظرية من خلال مناقشته لآراء المنظرين والنقاد السينمائيين، ورواد المدارس الفيلمية الوثائقية، فضلاً عن عدد من النتائج التطبيقية المتعلقة بالفيلمين عينة البحث، وهذه النتائج يمكن تلخيصها بما يلي:

1. لا تُحدد وثائقية الفيلم بالرؤية الفنية أو الطريقة الفنية، ذلك أن كل تسجيل لصورة حقيقية لا يخلو من رؤية فنية، في مكان وضع الكاميرا أو اختيار الزاوية التي من خلالها تنقل الحدث، فالكاميرا عاجزة بوصفها آلة عن الإحاطة بأبعاد الحدث المتعددة واتجاهاته المختلفة صورياً، لذلك فإن اقتصارها على نقل جزء معين يحدده الواقف وراء تلك الكاميرا إنما يحمل في طياته رؤية فنية ولو كانت خفية.
2. يستوي في تعريف الفيلم الوثائقي الذي توصلت إليه الدراسة كل من الوثائقيات التلفزيونية والسينمائية، ذلك أن الفرق بينهما ليس سوى فرق تقني يتعلق بحجم الشاشة التي سوف يعرض عليها هذا الفيلم بوصفه نصاً مرئياً.
3. فيما يتعلق بذاتية الأفلام الوثائقية موضوعيتها فإن الدراسة ترجح احتمالاً من الاحتمالين فيما يخص كل فيلم من الأفلام قيد الدراسة ولا يعد هذا الترجيح حكماً قطعياً في ذاتيتها أو موضوعيتها.
4. وجود الكورد وكوردستان في الأفلام الوثائقية التلفزيونية يمكن اختصاره في نقطتين: الأولى وجودهم بوصفهم موضوعاً في الأفلام الوثائقية العراقية والعربية والعالمية، والثانية وجودهم بوصفهم صناعاتاً للأفلام الوثائقية.
5. اعتمد فيلم (البارزاني الخالد) لرسول خضر الزبون الذي أنتجته قناة العراقية السرد الدائري أسلوباً لسرد قصته، بينما اعتمد فيلم (الملا مصطفى البارزاني) لأحمد زاويتي الذي أنتجته قناة الجزيرة الوثائقية على أسلوب السرد التاريخي في سرد القصة ذاتها.
6. اللغة الصورية في فيلم (الملا مصطفى البارزاني) لأحمد زاويتي، أعلى مستوى من اللغة الصورية للفيلم الثاني. كما نرى أن الفيلم ذاته قد تفوق من نواحي أخرى كذلك منها صياغة التعليق الصوتي وفاعليته، وكذلك تفعيل دور الموسيقى التصويرية التي تعكس التراث الكوردي.

مصادر البحث ومراجعته:

المراجع الفيلمية:

1. فيلم (البارزاني الخالد) إعداد وتقديم وإخراج رسول خضر الزبون، ضمن سلسلة (مهمة عراقية) الوثائقية، إنتاج قناة العراقية ٢٠٠٦ (ج٢).
2. فيلم (الملا مصطفى البارزاني) إعداد وتقديم وإخراج أحمد زاويتي، ضمن سلسلة (تحت المجهر) الوثائقية، إنتاج قناة الجزيرة الوثائقية ٢٠١٥، (ج١) و (ج٢).

المصادر النقدية:

3. إبراهيم محمود. (٢٠٠٠). يلماز كوناوي ودور السينما الوثائقية في النضال الوطني. أربيل: رابطة كاوا للثقافة الكوردية.
4. البشلاوي، خيرية. (٢٠٠٥). معجم المصطلحات السينمائية. (هاشم النحاس، المحرر) القاهرة: الهيئة المصرية العامة للكتاب.
5. جورنو، ماري-تيريز. (٢٠٠٧). معجم المصطلحات السينمائية تقنية الكتابة للسينما. (د.فائز بشور، المترجمون) دمشق: المؤسسة العامة للسينما.
6. الساحلي، حسن. (١٩٩٥، ٢٠١٥). مآزق الفلم التلفزيوني. تم الاسترداد من جريدة المدن الالكترونية:
<https://www.almodon.com/media/>
7. فيلدمان، سيمون. (٢٠١١). سيناريو روائي سيناريو وثائقي. (علاء شنانة، المترجمون) دمشق: المؤسسة العامة للسينما.
8. عباد، شاكر. (بلا تاريخ). الفيلم الوثائقي والتلفزيون. تم الاسترداد من الجزيرة الوثائقية:
<https://doc.aljazeera.net/magazine/>
9. علوش، سعيد. (٢٠١٩). معجم مصطلحات النقد الأدبي المعاصر (الإصدار ١). بنغازي - ليبيا: دار الكتاب الجديد.
10. كولين، جان بول؛ دو كليل، كاترين. (٢٠٠٢). السينما الإثنوجرافية سينما الغد. (أ.د. غراء مهنا، المترجمون) القاهرة: الهيئة المصرية العامة للكتاب.
11. جانيتي، لوي دي. (١٩٨١). فهم السينما. (جعفر علي، المترجمون) بغداد: دار الرشيد للنشر.
12. ليفينجستون، بيزلي؛ بلاتينيا، كارل. (٢٠١٣). دليل روتليدج للسينما والفلسفة. (أحمد يوسف، المترجمون) القاهرة: المركز القومي للترجمة.
13. مجموعة من الباحثين. (٢٠١٥). الفيلم الوثائقي في مئويته الثانية. قطر: مركز الجزيرة للدراسات.
14. مجموعة مؤلفين. (٢٠١٠). الفيلم الوثائقي: قضايا وإشكالات. قطر: مركز الجزيرة للدراسات.
15. خان، هاوار مصطفى. (٢٠١٨). السينما التسجيلية الكوردية دراسة تحليلية ميدانية. العراق، مصر: هاواري فيلم للإنتاج والتوزيع الفني، ومركز بدرخان للثقافة والفنون.

مهلا مستهفا بارزانی وشورشا ئەلولی د فلمین دکیومینتاری یین تلفزیونی دا (مهلا مستهفا بارزانی) و(بارزانیی نهمر) وهك نموونه

كورتی:

فلمین دکیومینتاری جیاوازی ژیین دهینه نمایشكرن لسه شاشین سینهمایی وچه ندین جیاوازی دناقبهرا واندا هه نه، هندهك جیاوازی گریداینه ب شیوازی بجهئینانی یان جورئ فهگیرانی، وهندهك ژئ تهكنیكی نه گریداینه ب قهبارئ شاشین نمایشكرنئ یین گونجای بۆ ههرئیک ژوان، وهندهك جیاوازی ژئ بابتهی نه گریداینه ب ریژهیا تهماشهكرنئ وبهلافكرنا وان بابته دناق بینهرا، ورئژهیا وان دناقبهرا تهلفزیونی وسینمایی.

ئهف فهكولینه لدور فلمین دکیومینتاری یین تهلفزیونی یه ژلایئ تهكنیكی وبابتهی فه یین بهحسی ژایانا (مهلا مستهفا بارزانی) دكهن، وشورشا ئیلونئ وهك بابتهین وان، ومه بۆ فهكولینئ شیوازی شیکاری ههلبزارت بۆ دوو نموونین تهلفزیونی: فلمئ ئیکئ (مهلا مستهفا بارزانی) ژبههرههمینانا کهنالیئ تهلهجهزیره وبههرهفكرن ودهرهئینانا ئەحمدهد زاویتی، کو فلمهكئ دکیومینتاری یه پیکدهئیت ژدوو پشکا، ههر پشکهك دههمژمیرهكئ تهلفزیونی یه (٤٥ خولهك)، وفلم چه ندین بوچوونین روژههلاتی وروژنافاایی وعهرهبی وکوردی بهرچاف دکهت لدور دوزرا کوردی وکەساتیا (مهلا مستهفا) ی.

وفلمئ دووی (بارزانیی نهمر) ژبههرههمینانا کهنالیئ تهلعیراقیه، وژبههرهفكرن ودهرهئینانا (رسول خچر الزبون)، وئهوژی فلمهكئ دکیومینتاری تهلفزیونی یه پیکدهئیت ژدوو پشکا وههر پشکهك دههمژمیرهكئ تهلفزیونی یه. ئهف ههردوو نمونه ههمهجوریهكئ وبوارهکی پهیدادکهن بۆ بهراوردیئ دناقبهرا بوچوونین دروستکهرین وان، فلمئ ئیکئ یئ دهرهئینهرهكئ کورده بهلئ لایه نئ پاره بهخش (سهرمایه) ژدهرقهی عیراقئ یه، وفلمئ دووی یئ دهرهئینهرهكئ عیراقی یه وژبههرههمینانا کهنالیئ تهلعیراقیه. ههردوو فلم ههمان کیشه یین سیاسی ودیروکی وبیوگرافی یین شورشا کوردی ومهلا مستهفا بارزانی گهنگهشه دكهن، دگهل جیاوازی ووهکههفین دناقبهرا بوچوونین ئەز وکەسین دی لدور ههر کیشه کا فلم بهحس دکهت. په یقین سه رهکی: سینهما، تهلفزیونی، بارزانی، شورشا ئیلونئ، کهنالیئ تهلعیراقیه، کهنالیئ تهلهجهزیره.

Mulla Mustafa Barzani and September revolution in TV documentaries (Mulla Mustafa Barzani) and (The Immortal Barzani) as examples

Abstract:

TV documentaries differ from those displayed on cinema screens, there are many differences, including the method of achievement, or the type of narration, and some of them are purely technical related to the dimensions of the screens that fit each place, and some of them are purely objective, related to the extent of viewing and publishing these topics among viewers and their ratio between television and cinema.

This study deals with TV documentaries, technically and objectively, that dealt with Mulla Mustafa Barzani, and the September revolution as topics for it. For the research, we chose an

analytical sample of two TV models: the first is the movie (Mulla Mustafa Barzani), produced by Al-Jazeera, and prepared and directed by Ahmed Zawiti. It is a TV documentary film in two parts, each part has a television hour (45 minutes), and the film presented many points of view towards the issue and the personality of Mulla Mustafa, the eastern and western Arab and Kurdish.

The second film is (The Immortal Barzani), produced by Al-Iraqiya channel, and prepared and directed by Rasul Kheder Al-Zabun. It is also a two-part TV documentary; each part is a television hour.

These two models achieve diversity and space for comparison between the views of their makers. The first is by a Kurdish director, but the funder (the capital) from outside Iraq, and the second film is by an Iraqi director and produced by an Iraqi channel. Both films discuss the same political, historical and biographical issues of the Kurdish revolution and Mulla Mustafa Barzani, and raise the differences and consensus between the two views of the self and the other in each issue addressed in both films.

Keywords: Cinema, TV, Barzani, the September Revolution, Al-Iraqiya channel, Al-Jazeera

سياسة الحكومة التركية تجاه تطورات القضية الكردية في العراق ١٩٥٨-١٩٦٣م

عمر محمد صالح محمد

جامعة الملك سعود - كلية الآداب والعلوم الإنسانية - قسم التاريخ

omar.msm88@gmail.com

ملخص:

أدى قيام ثورة ١٤ تموز ١٩٥٨م، إلى توجيه ضربة حاسمة لعلاقة العراق مع تركيا، التي قد تعززت بعد عقدهما تحالفات ثنائية وإقليمية في سعد آباد ١٩٣٧م، وحلف بغداد سنة ١٩٥٥م، كما شكلت السياسة الداخلية الإيجابية للحكومة العراقية الجديدة تجاه القضية الكردية في البداية، إلى إزعاج وغضب الدولة التركية من هذه التطورات، الأمر الذي انعكس سلباً في العلاقات العراقية التركية، إذ عمدت الحكومة العراقية إلى القيام بتسوية للقضية الكردية، التي تمثلت بكتابة دستور جديد للدولة، وجاء اعترافها بالحقوق الكردية، بموجب المادة الثالثة من الدستور المؤقت للجمهورية العراقية، إذ بدأت السلطات التركية بشن حملة دعائية، في محاولة منها لإقناع الرأي العام العالمي بوجود خطر كردي، يستوجب تدخل الدول الجارة تركيا وإيران لإيقافه. وعليه فقد طرحت تركيا فكرة التدخل العسكري في العراق لهدف ضرب الكرد، لكنها فشلت في تنفيذ هذا المخطط فعمدت إلى إتباع سياسة فرق تسد، من خلال استمالة عدد من المشائخ للوقوف في وجه الملا مصطفى البارزاني بهدف ضرب الوحدة الكردية وزعامتها، واستغلال الحكومة التركية حوادث كركوك بين الكرد والتركمان، لإنخاذها ذريعة للتدخل في الشأن العراقي وضرب الكرد، حتى لا تتسرب هذه الحركة إلى مناطقها الكردية.

تتمثل مشكلة البحث في دراسة وتحليل تطورات وتحولات السياسة التركية تجاه القضية الكردية في العراق والظروف التي أدت إليها، والنتائج التي ترتبت على هذه السياسة تجاه القضية. ومن هنا فإن البحث يهدف إلى إيضاح أثر الثورة التي قادها عبد الكريم قاسم ١٩٥٨م في العراق في المصالح التركية. اعتمدت الدراسة على مجموعة من المصادر الأولية المختلفة، فضلاً عن مجموعة من الوثائق العربية، كما شكلت الكتب الوثائقية رافداً مهماً أغنى البحث، فضلاً عن أن مذكرات القادة والساسة قد رفدت البحث بمعلومات مهمة عن سياسة الحكومة التركية تجاه القضية الكردية، كما مثلت المؤلفات العربية والمعربة مصدراً مهماً للدراسة، التي أفادت البحث بمعلومات مهمة عن تطورات القضية الكردية خلال فترة الدراسة، كما اعتمدت الدراسة على عدد من المراجع والبحوث العربية ذات الصلة بموضوع البحث، التي شكلت رافداً مهماً لمباحث البحث. اقتضت طبيعة الموضوع بتقسيمه إلى تمهيد ومحورين وخاتمة وقائمة للمصادر والمراجع، تناول المحور الأول سياسة الحكومة التركية تجاه تطورات القضية الكردية ١٩٥٨-١٩٦١م، كما تطرق المحور الثاني سياسة الحكومة التركية تجاه اندلاع الثورة الكردية.

الكلمات المفتاحية: تركيا - الثورة الكردية - العراق - مصطفى البارزاني.

التمهيد:

كانت المناطق الكردية عشية اندلاع الحرب العالمية الأولى ١٩١٤م، تخضع للسيطرة العثمانية، وبدخول الدولة العثمانية الحرب إلى جانب ألمانيا، في مواجهة بريطانيا وحلفائها، شكل العراق أحد أهم مسارح هذه الحرب بين بريطانيا والدولة العثمانية^(١). وبانتهاء الحرب العالمية الأولى وهزيمة ألمانيا وحليفاتها الدولة العثمانية، فقدت الدولة العثمانية سيطرتها على العراق لصالح بريطانيا ما عدا ولاية الموصل التي دخلتها بريطانيا، بعد أربعة أيام من عقد هدنة مودروس (Truce Mudros) في الثلاثين من أكتوبر سنة ١٩١٨م^(٢).

تمخض عن هذه الهدنة وضع جديد للمنطقة، حيث بدأ نشاط القوميات داخل الدولة العثمانية ومنها القومية الكردية إلا أن ملامحها لم تكن واضحة للكرد بصورة جلية^(٣)؛ لأن تسويات ما بعد الحرب أحيلت إلى مؤتمر الصلح في باريس سنة ١٩١٩م، للبحث عن تسويات ما بعد الحرب، وكان من أهم هذه التسويات، تحديد مصير التركة العثمانية بين الحلفاء^(٤). حظيت القضية الكردية في مؤتمر الصلح باهتمام الحلفاء، باعتبار أن المنطقة الكردية كانت ضمن المناطق الخاضعة للدولة العثمانية^(٥)، التي سينظر المؤتمر في تحديد مصيرها، إضافة إلى رغبة بريطانيا في دعم تأسيس دولة كردية لتكون حاجزاً أمام التغلغل السوفيتي في المنطقة^(٦). الأمر الذي دفع القادة الكرد إلى القيام بتشكيل وفد موحد برئاسة الدبلوماسي الكردي شريف باشا^(٧)، لعرض القضية الكردية في مؤتمر الصلح، استناداً إلى مبادئ الرئيس الأمريكي وودرو ولسون (Woodrow Wilson) المتعلقة بحق الشعوب في تقرير مصيرها، حيث عرض شريف باشا مذكرتين وخريطة لحدود كردستان، بين فيها حقوق الشعب الكردي في نيل استقلاله^(٨). أسفر عن هذا المؤتمر دعوة بريطانيا وفرنسا إلى عقد معاهدة سان ريمو في الخامس والعشرين من نيسان سنة ١٩٢٠م، بينهما لتنفيذ ما اتفق عليه الطرفان فيما يخص مناطق الانتداب وفقاً لاتفاقية سايكس بيكو سنة

-
- (١) عبد الفتاح البوتاني، وثائق عن الحركة القومية الكوردية التحررية، مؤسسة موكرياني للنشر، أربيل، ٢٠٠١م ص ١٣.
 - (٢) المس بيل، فصول من تاريخ العراق القريب، ترجمة: جعفر الخياط، دار الرافدين، بيروت، ٢٠١٠م، ص ١٥٣؛ هنري فوستر، نشأة العراق الحديث، ترجمة: سليم طه التكريتي، ط ٢، دار الأهلية للنشر، عمان، ٢٠٠٩م، ص ٩٣.
 - (٣) جورج حجار، المسألة الكردية، دار القدس للنشر، بيروت، ١٩٧٥م، ص ١٥.
 - (٤) المس بيل، فصول من تاريخ العراق ص ٢٠٤-٢٠٥.
 - (٥) م.س لازاريف، المسألة الكردية ١٩١٧-١٩٢٣م، ترجمة: حاجي عبيد، دار الفارابي، بيروت ١٩٨١م، ص ٤٣؛ البوتاني، وثائق عن الحركة القومية الكوردية، ص ١٤.
 - (٦) ديفيد فرومكين، سلام ما بعده سلام ولادة الشرق الأوسط ١٩١٤-١٩٢٢، ترجمة: أسعد الياس، دار الريس للنشر، لندن، ١٩٩٢م، ص ٤٤٩.
 - (٧) السياسي والدبلوماسي شريف باشا بن سعيد باشا خندان، شغل منصب سفير الدولة العثمانية في السويد خلال الفترة ١٨٩٨-١٩٠٨م، وارتبط اسمه بالقضية الكردية في مؤتمر الصلح بباريس سنة ١٩١٩م، حيث مثل الكرد في المؤتمر لنيل الكرد حقوقهم وتشكيل دولتهم المستقلة، روهات ألاكوم، شريف باشا سنوات عاصفة لدبلوماسي كردي ترجمة: شكور مصطفى، دن، أربيل، ٢٠٠٤، ص ١٧-٢٣.
 - (٨) عبد الرزاق الحسيني، تاريخ العراق السياسي الحديث، ط ٧، ج ٣، دار الرافدين للنشر، لبنان، ٢٠٠٨م، ص ٢٩٩؛ البوتاني، وثائق عن الحركة القومية الكردية، ص ١٤.

١٩١٦م^(١)، وقد تناول هذا المؤتمر القضية الكردية إذ قرر المؤتمرون إلى جانب تشكيل أرمينيا المستقلة، وضع جزء من كردستان تحت حماية بريطانيا وفرنسا، وإقامة حكم ذاتي للمناطق الكردية، وقد أيدت فرنسا وضع كردستان الجنوبية (ولاية الموصل)^(٢) تحت الحماية البريطانية مقابل حصولها على نسبة ٢٥ % من نفط الموصل كتعويض لها^(٣).

إثر عقد معاهدة سان ريمو، وقع الحلفاء في مؤتمر الصلح على معاهدة سيفر (Treaty of Sevres) في العاشر من آب سنة ١٩٢٠م مع الدولة العثمانية ضمن تسويات ما بعد الحرب، لفرض سياسة الانتداب على المناطق التي كانت تتبع للدولة العثمانية^(٤). وخصصت البنود (٦٢، ٦٣، ٦٤)^(٥) من هذه المعاهدة لمعالجة القضية الكردية، التي تضمنت إطلاق كل من بريطانيا وفرنسا وعودهما بالاعتراف بحقوق الكرد في تقرير مصيرهم، وتشكيل كيان مستقل لهم في تركيا، ويمكن أن ينضم كرد العراق إلى هذا الكيان إن رغبوا في ذلك، بعد مرور سنة من دخول المعاهدة حيز التنفيذ، بعد الحصول على موافقة الجمعية العامة لعصبة الأمم، وتوجب على تركيا الالتزام بهذا القرار، وأن تتخلى عن جميع سيادتها في هذه المناطق^(٦). ولكن هذه المعاهدة لم تنفذ لعدم جدية كل من بريطانيا وفرنسا، في تنفيذ وعودهما الواردة في المعاهدة تجاه الكرد، والسبب في ذلك يعود إلى تغير موازين القوى في المنطقة، وتعزيز موقع مصطفى كمال أتاتورك وأتباعه في أنقرة الذين لم يعترفوا بمعاهدة سيفر، باعتبار أن حكومة إستانبول تحت الاحتلال وأجبرت على التوقيع عليها^(٧).

دخلت القضية الكردية مرحلة جديدة بوصول كمال أتاتورك إلى السلطة وانتصاره على اليونانيين، وإلغائه الدولة العثمانية في تشرين الثاني سنة ١٩٢٢م، حيث اتبع أتاتورك سياسة قومية متشددة تجاه كرد تركيا، برفضه بنود معاهدة سيفر التي أقرت حق تقرير المصير للكرد، باعتبار المعاهدة فرضت فرضاً على الدولة العثمانية. فضلا عن ذلك إقامة تركيا علاقات وطيدة مع الاتحاد السوفيتي، وإبرام معاهدة الأخوة والصداقة بين تركيا والاتحاد السوفيتي في منتصف آذار ١٩٢١م، التي تضمنت التعاون المشترك بين البلدين، وتقديم الدعم المادي والعسكري لتركيا باعتبار حكومة أنقرة تضمن سلامة حدود الاتحاد السوفيتي الجنوبية، كما كانت الأخيرة تنظر إلى معاهدة سيفر على أنها موجهة ضد نشر أفكار ثورة أكتوبر ١٩١٧م،

(١) فوستر، نشأة العراق، ص ١٨٥.

(٢) قسم العثمانيون العراق إلى ثلاث ولايات: البصرة في الجنوب، وبغداد في الوسط، والموصل في الشمال، وبالتالي فإن المنطقة الكردية في العراق كانت تمثل آنذاك ولاية الموصل، فوستر، نشأة العراق، ص ١٩.

(٣) البوتاني، وثائق عن الحركة القومية الكردية، ص ١٦.

(٤) فرومكين، سلام ما بعده سلام، ص ٤٥٧-٤٥٨.

(٥) ينظر نص البنود المتعلقة بكردستان في وليد حمدي، الكرد وكردستان في الوثائق البريطانية، ص ٣٢١-٣٢٢.

(٦) محمد عزة دروزة، تركيا الحديثة، دار الكشاف للطباعة، بيروت، ١٩٤٦م، ص ٣٩؛ جلال طالباني، كردستان والحركة القومية الكردية، منشورات جريدة النور، بغداد، ١٩٧٠م، ص ٥٢-٥٣؛ ديفيد مكديويل، تاريخ الأكراد الحديث، ترجمة: راج آل محمد، دار الفارابي للنشر، بيروت، ٢٠٠٤م، ص ١٨٩.

(٧) كمال مظهر أحمد، كردستان في سنوات الحرب العالمية الأولى، ترجمة: محمد الملا عبد الكريم، دار الثقافة والنشر الكردية، بغداد، ٢٠١١م، ص ٣٤٤-٣٤٦؛ البوتاني، وثائق عن الحركة القومية الكردية، ص ١٥.

عن طريق إقامة دولة للكرد تكون منطلقاً استراتيجياً ضد الاتحاد السوفيتي قرب حقول القوقاس، وعليه فقد قدم الاتحاد السوفيتي دوراً في إلغاء معاهدة سيفر وتهيئة الأرضية المناسبة لاحتلال كردستان وتقسيمها^(١).

أدت هذه التطورات في النهاية إلى تغيير مواقف الدول الكبرى، وعلى رأسها بريطانيا تجاه حكومة أنقرة، حيث عمدت بريطانيا إلى إدخال تعديلات لمواد معاهدة سيفر لاسيما المادتين (٦٢، ٦٤)، ودعوة حكومة أنقرة لحضور مؤتمر لندن في ١٩٢١م، لكن المؤتمرين فشلوا في التوصل إلى حل بسبب عقد معاهدة صلح تركية فرنسية في السنة نفسها، نتجت عنها انسحاب فرنسا من شمال سوريا لصالح حكومة أنقرة، واشترط الوفد التركي على ألا تكون معاهدة سيفر أساساً لأي تسوية، وأن أي خيار يطرح عن القضية الكردية، فيجب أن يكون ذلك باعتبارهم جزءاً لا يتجزأ من تركيا^(٢). فضلاً عن ذلك تخلي بريطانيا عن وعددها للكرد بفكرة إنشاء دولة لهم في تركيا، داعية الأخيرة إلى الدخول معها في معاهدة جديدة عرفت باسم معاهدة لوزان 1923 (Treaty of Lausanne)، التي عقدت بين بريطانيا وحلفائها من جهة، وتركيا الكمالية من جهة أخرى، التي كان الهدف من عقدها بين بريطانيا وتركيا، الدعوة إلى إعادة صياغة معاهدة سيفر التي رفضها أتاتورك واصفاً إياها بحكم الإعدام على تركيا^(٣).

تناول القسم الثالث من معاهدة لوزان موضوع الأقليات في تركيا، وخصت البنود ٣٧-٤٥^(٤) موضوع حماية الأقليات وحقوقها، إلا أن هذه البنود كانت تتعلق بالأقليات غير المسلمة، وخلت من أي ذكر للقضية الكردية، حيث ألغي حق تقرير المصير للكرد الذي أقره الحلفاء في سيفر، وجرى تقسيم كردستان بين أربع دول هي: تركيا وإيران والعراق وسوريا، وعزز هذا التقسيم قيام مصطفى كمال أتاتورك بعقد علاقات حسن جوار مع كل من بريطانيا وفرنسا فيما يخص تحديد مسائل الحدود مع العراق وسوريا خلال مدة تسعة أشهر من تاريخ توقيع المعاهدة^(٥). تلا ذلك توقيع معاهدة أنقرة الثلاثية بين بريطانيا والعراق الجديد وتركيا سنة ١٩٢٦م؛ لترسيم الحدود بين تركيا والعراق، وتضمنت المعاهدة تسع مواد، شملت تخطيط الحدود بين العراق وتركيا وفقاً للخط الذي أقرته عصبة الأمم سنة ١٩٢٤م (خط بروكسل)، وتشكيل لجنة مشتركة بين بريطانيا وتركيا والعراق لرسم الحدود فيما بين تركيا والعراق، كما شملت المعاهدة اتفاق الأطراف الثلاثة على الوقوف في وجه الجماعات المسلحة التي تخل بأمن الحدود. وقد نتج من هذه المعاهدة اعتراف تركيا بخط الحدود الفاصل بين العراق وتركيا، وإلحاق ولاية الموصل بالعراق، مقابل منح بريطانيا لتركيا تعويضا بلغ نسبة ١٠% من نفط الموصل لمدة خمس وعشرين سنة من تاريخ

(١) سلام ناوخوش، دراسة سياسية حول احتلال وتقسيم كردستان، ترجمة: يوسف كمال، دار التفسير للنشر، أربيل، ٢٠٠٢م، ص ١٣٣-١٣٤.

(٢) مكديول، تاريخ الأكراد الحديث، ص ٢٣٢؛ دروزه، تركيا الحديثة، ص ٤٩-٥٥.

(٣) بيار مصطفى سعد الدين، تركيا وكوردستان العراق الجاران الحائزان، دار الزمان للنشر، سورية، ٢٠٠٩م، ص ٥٥-٥٩.

(٤) لوزان صلح معاهدة نامه سى مقاولات وسندات سائرة ٢٤ تموز ١٩٢٣/١٣٣٩، مطبعة أحمد إحسان وشركاسى، إستانبول، ١٣٣٩، ص ١٤-١٦.

(٥) متولي، كرد العراق، ص ١١١-١١٨؛ سعد الدين، تركيا وكوردستان العراق، ص ٧٥-٧٩.

توقيع المعاهدة. وهكذا انتهت مشكلة الموصل بصورة نهائية التي أدت إلى عدم إقامة دولة كردية دون مراعاة الحقوق الكردية، التي أدت في النهاية إلى فصل الكرد في العراق عن كرد تركيا بصورة رسمية منذ ذلك الوقت^(١).

شكلت المرحلة ما بين معاهدة سيفر ولوزان تطوراً مهماً في تاريخ القضية الكردية، إذ تضمنت معاهدة سيفر وعوداً للكرد بإقامة دولة أو حكماً ذاتياً كأقل تقدير، وبقي الكرد يطالبون تنفيذ هذه الوعود طوال هذه الفترة إلى حين عقد معاهدة لوزان التي مثلت صدمة كبيرة لتطلعات الكرد وآمالهم، إذ اقتسم الموقعون عليها المصالح فيما بينهم على حساب القضية الكردية، ومن ثم فقد أيقن الكرد أنهم ضحية التحالفات والمصالح الدولية، فاتفاقية سيفر كانت بداية الاعتراف بالهوية الكردية، لكن معاهدة لوزان تغيرت فيها المصالح والأحلاف الإقليمية، فترك الكرد ليوأجهاوا مصيرهم منفردين، ومن ثم تمخض عن الوضع الجديد ظهور سياسة جديدة تجاه الكرد تتمثل بسياسة التعاون الإقليمي والاستراتيجي بين الدول التي اقتسمت كردستان؛ بهدف منع قيام أية محاولات لإعادة إحياء فكرة قيام دولة كردستان المستقلة^(٢). دفعت كل هذه الأحداث وإتباع تركيا سياسة الاضطهاد القومي، وصهر الشعوب وتتركها في القومية التركية، واصفة الكرد باسم "أتراك الجبال"، بهدف طمس الهوية القومية الكردية في تركيا. لذلك ظهرت ثورات عديدة في المنطقة الكردية في تركيا، كثورة الشيخ سعيد بيران^(٣) في شباط ١٩٢٥م، التي اندلعت فيها ثورة شاملة شملت أربع عشرة ولاية، تمكن المقاتلون الكرد خلالها من تحقيق انتصارات عسكرية عديدة على القوات التركية، إلا أن القوات التركية تمكنت في النهاية من قمع الثورة الكردية، واعتقال عدد من قادتها، ومن بينهم الشيخ سعيد الذي حوكم، ونفذ فيه حكم الإعدام في نيسان ١٩٢٥م^(٤).

عقب انتهاء ثورة بيران، زاد السخط الكردي من إجراءات الدولة التركية تجاههم، وقيام الكرد بالإعداد لثورة أخرى في شمال كردستان هي ثورة آكري داغ ١٩٢٧م، وسرعان ما توسع نطاق الثورة ليشمل مناطق كردية عدة في تركيا، كما شارك في هذه الثورة كرد من المناطق الخاضعة للعراق وإيران وسوريا، ولم تنته المواجهات بين الطرفين إلا في ١٩٣٠م، إثر تنسيق أمني بين إيران وتركيا على إنهاء هذه الثورة^(٥). ترافق مع

(١) عبد الرحمن البراز، العراق منذ الاحتلال حتى الاستقلال مطبعة العاني، بغداد، ١٩٦٧م، ص ٢٨٣؛ حسين، مشكلة الموصل، ص ٤٠-٤٩.

(٢) البوتاني، وثائق الحركة الكردية، ص ١٦-١٧.

(٣) ولد الشيخ سعيد بن محمود بن علي البالوي النقشبدي في قضاء (بالو) سنة ١٨٦٥م، خاض الشيخ سعيد النشاط السياسي منذ تأسيس الجمعيات والمنظمات الكردية بين أعوام ١٩٠٨-١٩٢٣م، وكانت له صلات وثيقة مع الزعماء السياسيين المعاصرين له. اشتهر الشيخ باسم سعيد بيران نسبة إلى (بيران)، وهي قرية صغيرة تقع قريباً من (بالو) وفيها حدثت أول مواجهة بينه وبين جنود أتاتورك، للمزيد ينظر محمد علي الصوريكي، معجم أعلام الكرد في التاريخ الإسلامي والعصر الحديث في كردستان وخارجها، مؤسسة زين للنشر، السليمانية، ٢٠٠٦م، ص ٣١٨-٣١٩.

(٤) كمال مظهر أحمد، انتفاضة ١٩٢٥م الكردية في تركيا دراسة تحليلية، بيروت، ٢٠٠١م؛ الحاج، القضية الكردية في العشرينات، ص ٢٢.

(٥) للمزيد من التفاصيل ينظر جليلي جليلي وآخرون، الحركة الكوردية في العصر الحديث، ترجمة: عبيد حاجي، ط ٢ مطبعة خاني، دهوك، ٢٠١٢م، ص ١٩٦-٢٠٤.

ذلك قيام ثورات كردية في العراق، كرد فعل على تجاهل الحكومة العراقية لحقوق الكرد التي أقرتها لجنة عصبة الأمم سنة ١٩٢٥م فيما يخص تعيين مسؤولين كرد في المنطقة الكردية، وإهمال الحكومة العراقية للمنطقة الكردية من الخدمات العامة كاللّعليم والخدمات الصحية^(١). ومن أشهر الثورات الكردية في العراق، ثورة بارزان الأولى (١٩٣١-١٩٣٣م) التي قادها الشيخ أحمد البارزاني^(٢) وأخوه مصطفى، مطالبين الحكومة العراقية بالاعتراف بحقوق الكرد في إقامة الحكم الذاتي لهم في أراضيهم، لكن الحكومة العراقية تجاهلت المطالب الكردية في الحكم الذاتي، وقررت التوجه للخيار العسكري لحسم الموقف، وقمع هذه الثورة التي عدتها تمرداً ضدها، لكنها تكبدت خسائر كبيرة في صفوف قواتها، بعد تقديم بريطانيا الدعم الجوي الفاعل للحكومة العراقية، أدى ذلك إلى انهيار الثورة الكردية التي اضطر الشيخ أحمد وإخوته مصطفى ومحمد البارزاني، للانسحاب واللجوء داخل الأراضي التركية سنة ١٩٣٢م^(٣). تعزز التعاون بين العراق وإيران وتركيا بعد القضاء على ثورة بارزان الأولى، بمشاورات لإيجاد طرق مثلى لمواجهة أي تحركات قادمة من قبل الكرد في هذه الدول، ونتج من ذلك عقد اتفاقية سعد آباد في طهران في تموز سنة ١٩٣٧م بين العراق وإيران وتركيا، بهدف حل المشاكل الداخلية فيما يتعلق بنشاطات الكرد، وتعزيز علاقات الجوار وتأمين الحدود المشتركة بين هذه الدول لمدة خمس سنوات حتى سنة ١٩٤٣م قابلة للتجديد باتفاق الأطراف المعنية في الميثاق^(٤). وفقاً لميثاق سعد آباد فقد اتفقت كل من العراق وتركيا على ضبط الحدود فيما بينهما، مما مكن الحكومة التركية من قمع ثورة ديرسم ١٩٣٧-١٩٣٨م، في كردستان تركيا، حيث استخدم فيها الجيش التركي الطيران الحربي بكثافة، ونتيجة لإغلاق الحدود تمكنت القوات التركية من القبض على قادة الثورة وإعدامهم لاحقاً، وقتل أعداد كبيرة من سكان المدينة وتشريدهم، ثم أقدمت الحكومة التركية على تغيير اسم المدينة إلى تونجلي، فكانت ثورة ديرسم تمثل عملياً آخر الثورات الكردية في تركيا^(٥).

ترافق مع هذه الأحداث والتطورات قيام الكرد في العراق بثورة في منطقة بارزان (١٩٤٣-١٩٤٥م)، عرفت هذه الثورة باسم ثورة بارزان الثانية، بقيادة الملا مصطفى البارزاني^(٦)، الذي تمكّن من الفرار من

(١) الحسني، تاريخ العراق السياسي، ج٣، ٣١١-٣١٣؛ علي، الحركة الكردية المعاصرة، ص٥١٦-٥١٨.

(٢) الشيخ أحمد بن محمد بن عبد السلام البارزاني، ولد سنة ١٨٩٢م في منطقة بارزان، تولى زعامة عشيرة البارزان، خلفاً لأخيه عبد السلام، الذي أعدم على يد الأتراك، توفي الشيخ أحمد في بغداد سنة ١٩٦٩م، محمد علي الصوريكي، الموسوعة الكبرى لمشاهير الكرد عبر التاريخ، مج٥، الدار العربية للموسوعات، بيروت، ٢٠٠٨م، ص٢٤-٢٥.

(٣) للمزيد من التفاصيل ينظر مسعود البارزاني، البارزاني والحركة التحررية الكردية: انتفاضة بارزان الأولى ١٩٣١-١٩٣٣م، دار كاوا للنشر، بيروت، ص٣٥-٦٠.

(٤) لمعرفة نص الميثاق ينظر، محاضر مجلس الأعيان تقرير عن أعمال اللجان الدائمة ١٩٣٧م: المطبعة الحكومية بغداد، ١٩٣٨م، ص٨٠.

(٥) إبراهيم الداوقوي، أكراد تركيا، ط٢، دار آراس للنشر، أربيل، ٢٠٠٨م، ص١٣٩-١٤٢.

(٦) ولد ملا مصطفى بن الشيخ محمد البارزاني في قرية بارزان بكردستان العراق سنة ١٩٠٣م، وهو ينحدر من أسرة دينية وقومية معروفة، دخل الملا مصطفى السجن وعمره ثلاث سنوات مع أمه التي كانت ترعاه، لذلك كان الملا مصطفى هو أصغر سجين سياسي كردي، شارك الملا مصطفى في تنظيم ثورة الشيخ سعيد بيران ١٩٢٥م، وقاد مع أخيه أحمد البارزاني ثورة بارزان الأولى ١٩٣١م، وتولى قيادة الثورة في بارزان سنة ١٩٤٣م، كما تولى قيادة الجيش الكردي في جمهورية مهاباد

سجنه، متوجهاً إلى منطقة بارزان، لكن فضّل الملا مصطفى قبل حمل السلاح، اتباع الطرق السلمية لحل المشكلة مع الحكومة العراقية، وذلك بإرساله برقية للحكومة العراقية طالباً منها رفع الحصار والظلم عن الكرد، والاعتراف بحقوقهم القومية والثقافية في العراق، لكن الحكومة العراقية ردت على هذه البرقية بأن أصدرت أمراً بنقل أخيه الشيخ أحمد من السليمانية إلى الحلة، لتشديد الرقابة عليه، واتباع سياسة التهديد والوعيد مع ملا مصطفى بقمع الثورة الكردية بالقوة^(١).

شرع الملا مصطفى لإعداد ثورة ضد الحكومة العراقية، ساعده أثناء إقامته في السليمانية اتصاله بعدد من الزعامات الكردية لإمداده بالأسلحة، لكن بعض هؤلاء الزعماء كانوا موالين للنظام الملكي، ووقفوا ضد الثورة متخذين موقفاً عدائياً منها، وبعد الترتيبات التي قام بها الملا مصطفى، بدأت المعارك بين الطرفين وتكبدت القوات العراقية خسائر كبيرة، واستمرت المواجهات بين الطرفين حتى سنة ١٩٤٥م، إذ تمكنت القوات العراقية في النهاية، وبلاشتراك مع القوات الجوية البريطانية في قصف قرى بارزان والسيطرة عليها. مما اضطر الملا مصطفى بعد أن حوكم عليه بالإعدام غيابياً إلى الانسحاب نحو إيران للمشاركة في ثورة مهاباد في شرق كردستان^(٢).

طراً تحول كبير في تاريخ الحركة الكردية في كل من العراق وإيران، إثر انتهاء الحرب العالمية الثانية إذ أعلن القاضي محمد^(٣) بداية عام ١٩٤٦م، قيام ثورة في مهاباد بهدف الاستقلال عن إيران، ونتيجة لقمع الحكومة العراقية الثورة الكردية، وملاحقة ملا مصطفى البارزاني ورفاقه، انضم مصطفى البارزاني إلى الثورة الكردية في مهاباد، وعين قائداً للقوات الكردية في مهاباد، وقد حققت هذه الثورة في النهاية إلى إعلان جمهورية كردستان في إيران بميدان چار چرا (çar çira)^(٤) اعرفت بجمهورية مهاباد بزعامة القاضي محمد في كانون الثاني سنة ١٩٤٦م، وذلك بتشجيع ودعم من الاتحاد السوفيتي الذي كان يتطلع إلى ملء الفراغ في المناطق الفاصلة بين حدوده وحدود نفوذ الدول الغربية. وقد أثار إعلان جمهورية كردستان غضب الحكومة الإيرانية، التي عدت الدعم السوفيتي للكرد في تأسيس دولة داخل أراضيها تدخلاً سافراً في شؤون إيران الداخلية، وعليه، فقد طلبت إيران، من بريطانيا والولايات المتحدة الأمريكية التدخل لمنع الاتحاد

بإيران، وقاد ثورة أيلول سنة ١٩٦١م التي انتهت بعقد اتفاقية الجزائر بين العراق وإيران سنة ١٩٧٥م، توفي في الولايات المتحدة الأمريكية سنة ١٩٧٩م، ونقل جثمانه من إيران إلى كردستان العراق بعد إعلان حكومة الإقليم سنة ١٩٩١م، للمزيد ينظر محمد علي الصوري، الموسوعة الكبرى مج ٤، ص ٣٣٧-٣٤١.

(١) مسعود البارزاني، البارزاني والحركة التحررية الكردية: ثورة بارزان ١٩٤٣-١٩٤٥م، ط ٢، ج ١، ١٩٩٧م، ص ٧٩-١٣٦؛ كاوس قفطان، الانتفاضات البارزانية- صفحات من تاريخ الحركة التحررية الكردية في النصف الأول من القرن العشرين، ط ٢، دار آراس للنشر، أربيل، ٢٠٠٣م، ص ٧٠-١٠٤.

(٢) محوي، المسألة الكردية، ص ٩٨-١١٤؛ جليلي، الحركة الكوردية، ص ٢٢٧-٢٤١.

(٣) ولد القاضي محمد بن القاضي علي بن قاسم ميرزا أحمد في مدينة مهاباد سنة ١٩٠١م، عين قاضياً في مهاباد خلفاً لأبيه، وبدأ حياته السياسية بالانضمام إلى منظمة خويبون (الاستقلال)، وتولى رئاسة الحزب الديمقراطي الكردستاني في إيران، وقد انتخب رئيساً لجمهورية مهاباد ١٩٤٦م، التي استمرت أحد عشر شهراً، وحوكم القاضي بالإعدام سنة ١٩٤٧م في مهاباد، للمزيد ينظر من التفاصيل الصوري، مشاهير الكرد، ج ٣، ص ٣٦٧-٣٦٨.

(٤) ميدان رئيس في مهاباد، وتعني المراعي أو الأجزاء الأربعة، كناية عن أن هذه الدولة هي دولة جميع الكرد في تركيا وإيران وسوريا والعراق

السوفيتي من تنفيذ مخططاته في إيران ووجوب انسحاب قوات الحلفاء من إيران وفقاً لمعاهدة سنة ١٩٤٢م^(١). بانسحاب الاتحاد السوفيتي من المنطقة ودعم الولايات المتحدة الأمريكية لإيران، أصبح الطريق ممهداً أمام الشاه للقضاء على هذه الجمهورية الجديدة، التي قضي عليها في كانون الأول سنة ١٩٤٦م^(٢)، وقبض على القاضي محمد وحوكم وأعدم في ميدان تشارباغ، بينما لوحق الملا مصطفى البارزاني ومقاتلوه في العراق وتركيا، إلا أنه تمكن من الهرب من هذه الملاحقة وخرج من إيران وانتهى به المطاف لاجئاً لدى الاتحاد السوفيتي، مؤجلاً الكفاح المسلح فترة من الزمن^(٣).

تركزت سياسة الولايات المتحدة الأمريكية في مرحلة ما بعد الحرب العالمية الثانية على دعم الدول الإقليمية في المنطقة لاسيما إيران وتركيا على حساب القضية الكردية؛ لتأمين المصالح الأمريكية، وإبعاد النفوذ السوفيتي عن إيران وتركيا، وقد علق ملا مصطفى البارزاني قائلاً: "إن الكرد لم يهزموا على أيدي الفرس وإنما انتصرت الولايات المتحدة الأمريكية على الاتحاد السوفيتي"^(٤). وهذا يوضح أنه إذا ما التقت المصالح والأهداف للقوى الإقليمية مع الدول الكبرى في المنطقة، يكون عادة الكرد هم ضحية هذا الاتفاق، وخير مثال على ذلك سقوط جمهورية كردستان في كانون الأول ١٩٤٦م^(٥). تعرضت القضية الكردية بعد سقوط جمهورية كردستان إلى انتكاسة كبيرة، ولم يعد هناك أي جدوى من استمرار الكفاح الثوري في إيران، إلى جانب فشل العمل القومي في كردستان العراق أواخر سنة ١٩٤٥م، والوضع أيضاً كان أكثر سوءاً في تركيا بالنسبة للكرد، أدى ذلك في نهاية الأمر إلى خروج ملا مصطفى البارزاني مع مقاتليه من إيران والعراق باتجاه الاتحاد السوفيتي، بانتظار حدوث تغير كبير في المنطقة، يهيئ له استئناف العمل الثوري من جديد وفي ظل ظروف مناسبة، وقد كانت ثورة الرابع عشر من تموز ١٩٥٨م وسقوط النظام الملكي في العراق، هو الظرف المناسب لإعادة إحياء القضية الكردية من جديد^(٦).

جرى خلال فترة توقف العمل المسلح الكردي، تطورات في مواقف دول أوروبا الغربية والولايات المتحدة الأمريكية تجاه المنطقة، الأمر الذي دفع دول أوروبا الغربية والولايات المتحدة الأمريكية لإطلاق مبادئ، وتشكيل أحلاف عسكرية؛ لتعزيز الوجود الغربي فيها، وتعزيز الدول الإقليمية في المنطقة لاسيما تركيا وإيران؛ بهدف احتواء الاتحاد السوفيتي ومنعه من التغلغل في المنطقة^(٧). عمدت الولايات المتحدة الأمريكية وبريطانيا، إلى إنشاء منظمة دفاعية تشترك فيها كل من تركيا، والعراق، عرف باسم حلف بغداد

(١) وليم انغلتون الابن، جمهورية مهاباد الكردية ١٩٤٦م، دار آراس للنشر، أبريل، ط ١ ٢٠١٢م.
(٢) دانا آدامز شميدت، رحلة إلى رجال شجعان في كردستان، ترجمة: جرجيس فتح الله، دن، أبريل ١٩٩٩م، ص ١٥٦-١٥٨؛ انغلتون، جمهورية مهاباد الكردية، ص ٢٠١-٢١٩.
(٣) البارزاني، البارزاني والحركة التحررية الكردية، ج ١، ص ٢٠٣-٢٤٢.
(٤) آدمون غريب، الحركة القومية الكردية، دار النهار للنشر، بيروت، ١٩٧٣م، ص ٣٣.
(٥) لامبرت، الولايات المتحدة والكورد، ص ٥١-٥٢.
(٦) البوتاني، وثائق الحركة الكردية، ص ٦٥.
(٧) كريم مطر حمزة الزبيدي، سياسة الولايات المتحدة الأمريكية تجاه تركيا، دار الرضوان للنشر، عمان، ٢٠١١م، ص ٨٧-١٤٤.

(Baghdad Pact) وكان هذا الحلف برعاية الولايات المتحدة الأمريكية، التي اتخذت صفة المراقب في هذا الحلف، لكن كان لها دور رئيس في تشكيله^(١). كانت القضية الكردية أكبر المتضررين من حلف بغداد، إذ نصت المادة الأولى من الحلف على تعاون العراق وتركيا وإيران في الحفاظ على الأمن والوقوف في وجه الاضطرابات، والمقصود بذلك الكرد، وهذا ما صرح عنه نوري السعيد أثناء لقائه بالرئيس المصري عبد الناصر لإقناعه بالانضمام لهذا الحلف قائلاً: "بأن هناك نشاطاً مماثلاً ينشط في القفاس تحت إشراف ملا مصطفى البارزاني، لإشعال نار الفتن في شمال العراق، وأن من الحكمة أخذ الاحتياطات اللازمة لتأمين الاستقرار في هذه المنطقة الحساسة، وأن لابد القيام فوراً بمشاورات مع الدول التي تهتم بسلامة الشرق الأوسط"^(٢).

كما أكد سكرتير الحزب الديمقراطي إبراهيم أحمد قائلاً: "لقد كان الأكراد ضد حلف بغداد، ليس لأنهم كانوا شيوعيين، بل لأن حكومات الحلف كانت ضد القضية الكردية، وقد اتحدت لاضطهاد النشاط الكردي على أنه نشاط تخريبي"^(٣)، ومن ثم فقد كان حلف بغداد موجهاً بدرجة كبيرة ضد القضية الكردية في العراق وتركيا وإيران، إذ قامت إيران بسلسلة من العمليات القمعية تجاه قبيلة جوارود الكردية^(٤)، وكان ذلك أول تطبيق عملي لحلف بغداد ضد القضية الكردية^(٥).

اعتبرت القضية الكردية من القضايا الحساسة لدى أعضاء حلف بغداد تركيا وإيران والعراق وذلك لخطورتها وتهديداتها الأمنية لبلدانهم، إذ عمدت هذه الدول إلى توظيف قدرات هذا الحلف في ضرب القضية الكردية داخل بلدانهم؛ لأن الولايات المتحدة الأمريكية تعتمد على هذه الدول في تنفيذ أهداف الحلف، وبالتالي فإنه لن يكون في مقدورها من أن تقدم الدعم للكرد في هذه الفترة؛ لأن ذلك سيغضب هذه الدول وخاصة تركيا^(٦). لذا فقد وضحت الولايات المتحدة الأمريكية، بأنها كانت غير مهتمة بتطورات القضية الكردية في العراق؛ لأن مصالحها كانت تتركز مع الدول المركزية في حلف بغداد^(٧). شهد العراق سنة ١٩٥٨ م، تحولاً كبيراً في تاريخه، تمثل بقيام ثورة ١٤ تموز/يوليو على يد عبد الكريم قاسم، الذي أحدث تغييراً في أوضاع العراق السياسية، تمثل بسقوط النظام الملكي، وقتل العائلة المالكة^(٨)، وإقامة الجمهورية

(١) جهاد مجيد محي الدين، حلف بغداد، رسالة ماجستير غير منشورة، كلية الآداب، قسم التاريخ، جامعة عين شمس، ١٩٧٠م.

(٢) عصمت السعيد، نوري السعيد رجل الدولة والانسان، دار مرة السعيد للنشر، لندن، ١٩٩٢م، ص ١٠٨.

(٣) لوقا زودو، المسألة الكردية والقوميات العنصرية في العراق، دار السنابل للنشر، بيروت، ١٩٦٩م، ص ١١٣.

(٤) عشائر كردية تقع على الحدود العراقية الإيرانية، للمزيد بنظر رشيد، المواقف الإقليمية، ص ٤٨.

(٥) عصمت شريف وانلي، كوردستان العراقية هوية وطنية، ترجمة: سعاد خضر، مطبعة شفان، السليمانية، ٢٠١٢م، ص ١١١.

(٦) شيرزاد زكريا، أثر حلف بغداد ١٩٥٥ على الحركة التحررية القومية الكوردية، بحث منشور مركز الدراسات الكوردية وحفظ الوثائق، جامعة دهوك، ٢٠١١م، ص ١٤-١٨.

(٧) لامبرت، الولايات المتحدة والكورد، ص ٥٢.

(٨) محمد الجعفري، الليلة الأخيرة مجزرة قصر الرحاب مصرع العائلة الهاشمية المالكة في بغداد يوم ١٤ تموز، الدار العربية للموسوعات، بيروت، ٢٠٠٢م.

العراقية، وإصدار الدستور المؤقت للجمهورية العراقية الوليدة، وتبني سياسة عامة لتأسيس دولة جديدة، تتمثل بإعلان قادة الثورة اتباع سياسة الحياد في علاقات العراق الخارجية، والخروج من دائرة الأحلاف العسكرية لاسيما حلف بغداد^(١).

المحور الأول: سياسة الحكومة التركية تجاه تطورات القضية الكردية في العراق ١٩٥٨-١٩٦١م

أدى قيام ثورة ١٤ تموز سنة ١٩٥٨م، إلى توجيه ضربة حاسمة لعلاقة العراق مع تركيا، التي كانت قد تعززت بعد عقدهما تحالفات ثنائية وإقليمية في سعد آباد وحلف بغداد، حيث أعربت تركيا عن استنكارها لتغير الأوضاع في العراق، وأصدرت بياناً جاء فيه "إن المغامرين السياسيين في العراق يرتأون من وراء القيام بالانقلاب القضاء على حلف بغداد، الذي يعتبر مصدر السلام في الشرق الأوسط، وإن اختيار يوم اجتماع مجلس الحلف لتنفيذ هذا الانقلاب خير دليل على ذلك"^(٢). وحملت الحكومة التركية الدول الغربية مسؤولية الأحداث الجارية في العراق، وإخفاقها في دعم دول حلف بغداد، وذلك أثناء عقد دول حلف شمال الأطلسي اجتماعها المزمع في الخامس عشر من تموز من العام نفسه، ودعت الدول الغربية إلى عدم الاعتراف بالنظام الجديد^(٣).

صرحت الحكومة التركية عن موقفها الرسمي من الثورة العراقية على لسان وزير خارجيتها في السابع عشر من تموز ١٩٥٨م، قائلة: "بالنسبة لنا لا يمكن بحث موضوع الحكومة العراقية الجديدة، وأن الحكومة الشرعية هي تلك الحكومة التي تحت إدارة الملك الحسين، وأن تركيا غير مستعدة للاعتراف بنظام الحكم الجديد في العراق"^(٤). وقد وصل رد الفعل التركي إلى طرح فكرة التدخل العسكري على حلفائها الغربيين، لإعادة النظام الملكي، لكن هذه العملية، لم تنفذ بسبب معارضة حلفاء تركيا الغربيين، للقيام بهذه المغامرة السياسية، ومؤملين أن تسعى الحكومة الجديدة للتفاهم وتأمين الاستقرار، مما لا يبرر التدخل في الشؤون الداخلية للعراق^(٥). وقد أشار عصمت اينونو^(٦) إلى: "أن الحكومة التركية أرادت قمع ثورة ١٩٥٨م في العراق،

(١) جمال مصطفى مردان، عبد الكريم قاسم البداية والسقوط، د.ط، دار الشرقية للنشر، بغداد، د.ت، ص ٢٧-٢٨.

(٢) أحمد نوري النعيمي، السياسة الخارجية التركية بعد الحرب العالمية الثانية، دار الحرية للنشر، بغداد، ١٩٧٥م، ص ٢٥٩.

(٣) سحر صادق جابر، السياسة الخارجية التركية تجاه الوطن العربي ١٩٥٨-١٩٧٣م، رسالة ماجستير غير منشورة، كلية التربية للبنات، جامعة بغداد، ٢٠٠٩، ص ٤٧.

(٤) عبد القادر عبد الرزاق أحمد السامرائي، "السياسة الخارجية التركية تجاه العراق ١٩٥٨-١٩٦٧م"، رسالة ماجستير غير منشورة، المعهد العالي للدراسات السياسية والدولية-الجامعة المستنصرية، ٢٠٠٤م، ص ١٢٤.

(٥) توفيق السويدي، مذكراتي نصف قرن من تاريخ العراق والقضية العربية، ط ٢، المؤسسة العربية للدراسات، بيروت، ٢٠١٠م، ص ٥٥.

(٦) رئيس حزب الشعب الجمهوري، ولد في ازمير سنة ١٨٨٤م، عين كرئيس أركان الحرب سنة ١٩٢٠م، وتولى رئاسة الجمهورية التركية سنة ١٩٣٨م، وشغل منصب رئيس الحكومة عدة مرات خلال سنوات ١٩٢٣-١٩٣٧؛ ١٩٦١-١٩٦٥م،

بإرسالها الجيش إلى هناك، لكن حلفاء تركيا نصحوها بالتريث^(١)، فضلا عن انتقاد أحزاب المعارضة التركية، لسياسة الحكومة التركية الخارجية تجاه العراق، واصفة ذلك بالنهج غير السليم الذي يؤدي إلى الإضرار بمصالح تركيا مع العراق، وأن سبيل الخروج من هذه المعضلة هو اعتراف الحكومة التركية بالجمهورية العراقية^(٢).

نتيجة لهذه الضغوط الداخلية من قبل المعارضة التركية، وإقدام دول حلف بغداد على الاعتراف بالحكومة الجديدة في العراق، وادراك العديد من دول العالم بأن تأخير اعترافهم سيؤدي إلى الإضرار بمصالحهم، ومستقبل علاقاتهم مع العراق وبقية الأقطار العربية، فضلا عن إعطاء فرصة أكثر للاتحاد السوفيتي بتعزيز نفوذه مع تلك الأقطار، عندها أقدمت الحكومة التركية على الاعتراف بالنظام الجديد في العراق، بعد اجتماع دول حلف بغداد في بريطانيا بتاريخ الثامن والعشرين من تموز/يوليو سنة ١٩٥٨م، لمناقشة مستقبل علاقات دولهم بالنظام الجديد في العراق^(٣).

شكلت السياسة الداخلية الايجابية للحكومة العراقية تجاه القضية الكردية في البداية، إلى إزعاج وغضب الدولة التركية من هذه التطورات، الأمر الذي انعكس سلبا في العلاقات العراقية التركية، حيث عمدت الحكومة العراقية إلى القيام بتسوية للقضية الكردية، التي تمثلت بكتابة دستور جديد للدولة، وجاء اعترافها بالحقوق الكردية، بموجب المادة الثالثة من الدستور المؤقت للجمهورية العراقية^(٤)، إذ شكل^٤ هذا الاعتراف نقلة نوعية في العلاقة بين الحكومة العراقية والكرد، حيث عد الكرد بأنهم قومية لها وزنها وثقلها السياسي في العراق^(٥). بعكس الحكومة التركية التي كانت ترفض الاعتراف بأي حقوق قومية للكرد في أراضيها، أو في الدول المجاورة التي يوجد فيها الكرد- سوريا والعراق وإيران- بل اتبعت الحكومة التركية تتبع سياسة صارمة تجاه الكرد منذ إعلان الجمهورية التركية سنة ١٩٢٣م، بعدم إفساح أي مجال يؤدي إلى تحرك قومي كردي، وذلك من خلال العمل على إبعادهم عن موطنهم الأصلي إلى السهول في الغرب، وحرمانهم من الاحتفاظ بهويتهم القومية أو استخدام لغتهم الخاصة، ومنع قيام أي شكل من أشكال النشاط السياسي بين صفوفهم^(٦).

توفي سنة ١٩٧٣م، علاء طه ياسين، عصمت اينونو ودوره السياسي في تركيا ١٨٨٤-١٩٧٣م، أطروحة دكتوراه غير منشورة، كلية التربية، جامعة المستنصرية، بغداد، ٢٠٠٦م.

(١) عوني عبد الرحمن السبعواي، تركيا وقضايا المشرق العربي ١٩٤٥-١٩٦٧م، أطروحة دكتوراه غير منشورة، مقدمة إلى كلية الآداب، جامعة الموصل، ص ١٩٩٠م، ص ٨٥.

(٢) عوني عبد الرحمن السبعواي، العلاقات العراقية التركية ١٩٣٢-١٩٥٨م، مركز الدراسات التركية، جامعة الموصل، ١٩٨٦م، ص ٢١٠-٢١١.

(٣) جابر، السياسة الخارجية التركية تجاه الوطن العربي، ص ٤٩؛ ٦٥.

(٤) الجمهورية العراقية، مبادئ ثورة ١٤ تموز في خطب سيادة الزعيم عبد الكريم قاسم، ج ١، مطبعة الحكومة، بغداد، ١٩٥٩م، ص ٦٥.

(٥) البوتاني، الحفو، الكورد والأحداث الوطنية، ص ١١١.

(٦) نعمان ماهر الكنعان، ضوء على شمال العراق، دار الجمهورية للنشر، بغداد، ١٩٦٥م، ص ١٦-١٥؛ أمين سامي الغمراوي، قصة الأكراد في شمال العراق، الطبعة الأولى، القاهرة، دار النهضة العربية، ١٩٦٧، ص ٣٩٩.

إضافة إلى ذلك فقد بدأت السلطات التركية بشن حملة دعائية، في محاولة منها لإقناع الرأي العام العالمي بوجود خطر كردي، يستوجب تدخل الدول الجارة تركيا وإيران لإيقافها، وفي الوقت نفسه شنت الحكومة التركية حملة اعتقالات واسعة في المناطق الكردية في تركيا، لاحتواء أي حركة داخل حدودها، وذلك للوقوف بوجه أي نشاط كردي محتمل^(١).

بناء على ذلك فقد جددت الحكومة التركية طرح فكرة التدخل العسكري في العراق على حلفائها الغربيين، خوفاً من أن تؤثر سياسة الحكومة العراقية في وضع الكرد في تركيا، وأعدت وزارة الدفاع التركية خطة لتنفيذها من دون علم المجلس الوطني التركي الكبير (البرلمان)، تمثلت الخطة بإرسال فرقتين عسكريتين باتجاه الحدود العراقية، ليس لإسقاط النظام القائم، وإنما لضرب الكرد، والسيطرة على المنطقة الكردية بذريعة تهديد الأمن القومي التركي^(٢)، وهذا ما ذكره رئيس الحكومة التركية عدنان مندريس ١٩٥٠-١٩٦٠م للسفير العراقي في أنقرة قائلاً: "بأن العملية من أجل تأديب المتمردين"^(٣)، لكن لم تنفذ الحكومة التركية هذه الحملة العسكرية بسبب عدم تأييد المعارضة الداخلية، فضلاً عن معارضة حلفائها الغربيين للحملة العسكرية وذلك بسبب افتناعهم بعدم وجود أية مقاومة داخلية منظمة ضد النظام الجديد في العراق كما حاولت تركيا ترويجه^(٤). وعليه فقد كانت الحكومة التركية تنظر باستمرار، إلى أن أي مكسب يحصل عليه الكرد في الدول المجاورة، سوف يدفع كرد تركيا إلى المطالبة بحقوق مماثلة لأبناء جلدتهم في العراق^(٥).

يتبين مما سبق أن أي تطور في الوضع الكردي في العراق، يعد من أهم العوامل في استقرار أو توتر في العلاقة بين تركيا والعراق. لذا فقد حرصت تركيا على أن تكون الراسم الأكبر للعلاقة التركية العراقية والتي محورها الوضع الكردي في العراق، وهذا ما أكدت عليه جريدة "الوطن" إحدى الصحف الموالية للحكومة التركية، التي أوردت مقالا جاء فيه: "قطعت الحكومة الجديدة وعودا كثيرة للكرد مقابل اخلاصهم، بحيث أصبح المسؤولون يشعرون بالضعف أمامهم...، فإذا استطعنا أن نفهم حكومة العراق الجديدة إنها تستطيع أن تنتظر منا دائما أخلص التعاون ضد الحركات الكردية، فإن هذه القضية التي تبدو الآن وكأنها نقطة تفريق بيننا يمكن أن تؤدي دورا مهما في التقريب بين أنقرة وبغداد، إلا أن المسؤولين العراقيين إذا تجاهلوا ذلك، ففي هذه الحالة وخلافا لرغباتنا كلها، لا يمكن إقامة الصداقة بين العراق وتركيا"^(٦).

استمرت الحكومة التركية بمراقبة تطورات العراق الداخلية، لاسيما بعد قيام حركة الشواف في الموصل سنة ١٩٥٩م، حيث قامت الحكومة التركية بإجراء مشاورات واتصالات مع دول حلف بغداد، لمعرفة

(١) قفطان، الحركة القومية التحررية، ص ٨٨-٨٩.

(٢) عبد الحميد العاني وآخرون، تاريخ الوزارات العراقية في العهد الجمهوري ١٩٥٨-١٩٦٨م، منشورات بيت الحكمة، بغداد، ط ٢، ج ١، ٢٠٠٠م، ص ١٤٠.

(٣) السويدي، مذكراتي، ص ٥٠٥.

(٤) الطالباي كردستان والحركة القومية، ص ٢٨٠.

(٥) جوشقون، قيرجا، "تغيرات في العراق"، جريدة وطن، ع ٧، تشرين الأول ١٩٥٨م، نقلا عن البوتاني، التطورات السياسية، ص ٤٤٧.

موقفها من هذه التطورات، حيث أعلنت تركيا بأن هذه الأحداث هو شأن داخلي يخص العراق، وفي الوقت نفسه أعربت تركيا عن مخاوفها من خطورة تطورات الأوضاع في العراق، لاسيما بعد طلب الحكومة العراقية المساعدة من الكرد، للقضاء على حركة الشواف، وجاءت هذه التصريحات في وقت كانت القوات التركية مرابطة على الحدود العراقية تنتظر الأوامر للتدخل^(١)، وقد انتهت الحركة بالإعلان عن قتل الشواف في ٩ آذار سنة ١٩٥٩م^(٢).

ترافق مع فشل حركة الشواف، انسحاب العراق رسمياً من حلف بغداد في الرابع والعشرين من آذار سنة ١٩٥٩م^(٣)، لاسيما أنّ مسألة خروج العراق من حلف بغداد، كانت من بين الاهداف التي اتفق عليها الضباط الأحرار قبل الثورة^(٤)، وقد أيد الكرد إعلان الحكومة العراقية انسحابها من حلف بغداد، وعززت ثقتهم بالنظام الجديد، مما أدى هذا التطور إلى استياء الحكومة التركية، الأمر الذي دفع بوزارة الخارجية العراقية إلى إرسال مذكرة للحكومة التركية بهدف طمأنتها: "بأن انسحابها من حلف بغداد، سوف لن يؤثر في علاقاته مع تركيا، وأن العراق على استعداد تام للمحافظة على علاقات الصداقة وحسن الجوار معهم، وستكون علاقة العراق بعد الانسحاب معاملة أي دولة أخرى، لها علاقات طبيعية مع العراق بمقتضى مبادئ ميثاق الأمم المتحدة"^(٥)، وبعد انسحاب العراق من حلف بغداد، تغير اسم الحلف إلى حلف الدول المركزية (cento)، ونقل مقره إلى تركيا في الواحد والعشرين من آب سنة ١٩٥٩م^(٦).

بناء على ذلك فقد سادت فترة من الهدوء في العلاقات بين العراق وتركيا، وذلك بعد تأكيد الحكومة العراقية على أهمية توثيق العلاقات بينهما، فضلا عن الحرص على إقامة علاقات جوار وتعاون على مختلف الأصعدة، لاسيما الحفاظ على مصالح تركيا، وبقية أعضاء حلف بغداد من جهة، وعدم الدخول في اتحاد مع الجمهورية العربية المتحدة، فضلا عن عدم مناصرة الحكومة العراقية للحركة الشيوعية من جهة أخرى، ولعل ذلك كان السبب في تغيير الحكومة التركية لسياستها الخارجية تجاه العراق في تلك المرحلة^(٧).

إضافة إلى ذلك فقد شكل اندلاع حوادث كركوك بين الكرد والتركمان، سببا آخر في عودة التوتر في العلاقات العراقية التركية، فقد عمدت الحكومة التركية إلى زعزعة الأمن الداخلي في العراق، للتعبير عن قلقها من أوضاع التركمان في العراق، بالشكل الذي يخدم مصالحها وسياستها، وجاء التدخل التركي في الشأن العراقي الداخلي، بذريعة حماية الأقلية التركمانية من الخطر، وهذا ما ذكره وزير الخارجية التركي في

(١) السامرائي، السياسة الخارجية التركية تجاه العراق، ص ١٤٠.

(٢) الخدوري، العراق الجمهوري، ص ١٥١.

(٣) د.ك.و، ملفات مجلس السيادة، ٤١١/٢٨٨، كتاب وزارة الخارجية، التقرير الشهري للسفارة العراقية في أنقرة، بتاريخ ١٩٥٩/٣/٢٤، و٧، ص ١٠.

(٤) كبة، في صميم الأحداث، ص ٣٥٦.

(٥) د.ك.و، ملفات مجلس السيادة، ٤١١/٢٨٨، كتاب وزارة الخارجية، المرقم ش ٢٢٦٠/٦/٢١٩، بتاريخ ١٩٦٠/١/٣١، و٥٧، ص ٧١.

(٦) قحطان أحمد سليمان، "السياسة الخارجية العراقية من ثورة ١٤ تموز ١٩٥٨ إلى ٨ شباط ١٩٦٣م"، رسالة ماجستير غير منشورة، كلية القانون والسياسة، جامعة بغداد، ١٩٧٨، ص ٥٦٤.

(٧) جابر، السياسة الخارجية التركية، ص ٧٠-٧١.

السادس عشر من تموز سنة ١٩٥٨م، قائلا: بـ "ضرورة حماية الأقليات من الهجمات الشرسة"^(١). وإن الأقليات التي يقصدها بشكل خاص هم السكان التركمان المقيمين في العراق^(٢). لاسيما أن التركمان كانوا يدعمون النظام الملكي في سياساته ضد الكرد، إذ كان الكرد قبل ثورة ١٤ تموز مطوقين سياسيا من الحكومة العراقية والتركمانية، وأسفر عن تحالف العراق الملكي مع الجمهورية التركية ضد الكرد في عدة اتفاقيات وأحلاف أمنية، كاتفاقية سعد آباد وحلف بغداد، لذلك فقد تبنى التركمان الطروحات التركية، التي كانت تعني عدم معارضة الأنظمة العراقية الحليفة لتركيا في تلك الفترة، كما لم تشهد كركوك أي حادث ذي طابع قومي سياسي، وذلك لعدم وجود التنافس بين الكرد والتركمان، ولم يظهر هذا التنافس إلا بعد ثورة ١٤ تموز^(٣).

اتخذ التنافس بين الكرد والتركمان شكلا سياسيا جديدا، بعد تأسيس الجمعيات والمنظمات والنقابات، التي انضم معظم الكرد إليها، أما التركمان فقد تجمعوا تحت المظلة القومية التركمانية، كما شكل تولى الكرد عدد من المناصب الإدارية في كركوك الغنية بالنفط، سببا آخرًا لقلق تركيا، ومنعا لتفاقم الأوضاع أرسلت الحكومة العراقية مبعوثًا إلى كركوك للوقوف على حقيقة الوضع الداخلي للمدينة، وبعد الاطلاع قدم تقريرًا للحكومة، أشار فيه إلى الخلاف الواضح بين الكرد والتركمان المواليين للجمهورية التركية^(٤).

أسفرت هذه التطورات إلى زيادة حالة التوتر بين الكرد والتركمان، وحدثت أولى المناوشات بين الطرفين، بعد زيارة البارزاني لكركوك في السادس والعشرين من تشرين الأول سنة ١٩٥٨م، حيث قام معاون أمر الانضباط العسكري ويدعى هدايت أرسلان، بمحاولة فاشلة لاغتيال البارزاني، فوقع على إثرها بعض الاشتباكات بين الكرد والتركمان، إلا أن الحكومة العراقية تمكنت من السيطرة على الوضع، ومحاكمة المتورطين في هذه الاضطرابات، أما الضابط التركماني فقد توفي بعد أيام قليلة من هذه الأحداث، ويقال أنه أصيب بنوبة قلبية أدت إلى وفاته^(٥). كما تجددت مناوشات أخرى بين الكرد والتركمان، حيث اتفقت جميع القوى والمنظمات الشعبية العراقية على الخروج بمسيرة موحدة، لإحياء الذكرى السنوية الأولى لثورة ١٤ تموز، لكن التركمان فضلوا الخروج بمسيرة مستقلة، مما أدى إلى حدوث صدامات عنيفة بين الكرد والتركمان، فتدخلت الحكومة العراقية لإعادة الأمن في المدينة، وشكلت لجنة للتحقيق لمعرفة المتورطين في هذه الاضطرابات، وأظهرت نتائج التحقيقات وجود أشخاص قدموا من وراء الحدود، من دول حلف السنطو، وهناك إشارة إلى أن تركيا وإيران قد استخدمتا الوسائل السياسية والاستخباراتية كافة ضد العراق

(١) وليد محمد سعيد الأعظمي، ثورة ١٤ تموز وعبد الكريم قاسم في الوثائق البريطانية، المكتبة العالمية، بغداد، ١٩٨٩م، ص ٤٨.

(٢) جابر، السياسة الخارجية التركية تجاه الوطن العربي، ص ٦١.

(٣) البوتاني، التطورات السياسية، ص ٤٤٦.

(٤) حنا بطاطو، العراق-الشيوعيون والبعثيون والضباط الأحرار، ج ٣، ط ٢، ترجمة: عفيف الرزاز، مؤسسة الأبحاث العربية، بيروت، ١٩٩٩م، ص ٢٢٤-٢٢٥.

(٥) البارزاني، البارزاني والحركة التحررية، ج ٢، ص ٩٣-٩٤؛ عزيز قادر الصمانجي، التاريخ السياسي لتركمان العراق، دار الساقى للنشر، بيروت، ١٩٩٩م، ص ١٤١.

الجمهوري، إذ كان لهما موقف معادٍ للنظام الجديد، لأنه كانت تربطهما علاقة قوية بالنظام الملكي السابق الذي ارتبط معهما في عضوية ميثاق سعد اباد وحلف بغداد فكان من مصلحتهما خلق العراقيل والفوضى في العراق واثارة التفرقة بين أبنائه، من اجل تحقيق مصالحهم المتمثل بإبعاد الكرد داخل حدودهم عن تأثير المتغيرات الجديدة في العراق^(١).

إثر فشل السياسة التركية تجاه الكرد في العراق، أخذت تعمل على سياسة فرق تسد من أجل شق الصف الكردي، حيث بدأت بسياسة استمالة الزعامات الكردية المناهضة للبارزاني من الآغوات ورؤساء العشائر الكردية خاصة الدينية منها، ومن أشهر هذه الزعامات رشيد لولان الذي سبق الحديث عنه، مستغلة قانون الإصلاح الزراعي الذي صدر في الثلاثين من أيلول سنة ١٩٥٨م، حيث كانت الزعامات الكردية الإقطاعية، هي أكثر المتضررين من هذا القانون، فشجعت الحكومة التركية هذا التمرد الذي يقوده لولان، الذي كان يهدف لضرب الحكومة العراقية وحليفها مصطفى البارزاني، وإن كان ظاهر التمرد معارضة قانون الإصلاح الزراعي، إلا أن الحكومة العراقية لم تتمكن من القضاء على هذا التمرد إلا بدعم كبير من البارزاني، الذي تمكن من القضاء على هذا التمرد خلال يومين، وهروب لولان مع العديد من أتباعه باتجاه تركيا وإيران، مما أدى ذلك إلى احتواء التدخل التركي وتحجيمه، وإن لم يقض عليه كلياً، إلا أنه لم يكن بمقدور تركيا القيام بأي عمل ضد البارزاني بعد ذلك^(٢).

أصدرت الحكومة العراقية في بداية كانون الثاني سنة ١٩٦٠م، قانون الأحزاب السياسية، وقد تمت الموافقة من قبل الحكومة العراقية على إجازة للحزب الديمقراطي الكردستاني، لممارسة نشاطه السياسي بشكل رسمي في جميع أنحاء العراق^(٣)، وقد قام السفير البريطاني في هذه الأثناء بزيارة البارزاني في بغداد لتهنئته على إجازة الحزب وقيام الأخير برد الزيارة، وكانت الأوساط التركية تنظر نظرة ارتياب إلى هذه المبادرة، لذا بدأت الحكومة التركية بإجراء الاتصالات مع الحكومة البريطانية في أعلى المستويات، وذلك للوقوف على أبعاد هذه الزيارة^(٤).

شهدت هذه الفترة تحسناً في علاقات العراق مع تركيا، وذلك بعد الانقلاب العسكري في تركيا بقيادة الجنرال جمال كورسيل، في السابع والعشرين من أيار سنة ١٩٦٠م، وتسلم الجيش التركي السلطة، حيث أعلنت الحكومة العراقية اعترافها بالحكومة التركية الجديدة بعد ثلاثة أيام من الانقلاب، وقد أكد عبد الكريم قاسم في مؤتمر صحفي أن العلاقات العراقية - التركية ستستمر على أساس الصداقة وحسن الجوار القائمة بين البلدين^(٥).

(١) كتاب مديرية أمن كركوك، مقر الحاكم العسكري العام، سري وعلى الفور، العدد (٣٤٩١)، في ١٢/٤ / ١٩٥٩ إلى مديرية شرطة لواء الموصل، نقلاً عن البوتاني، التطورات السياسية، ص ٤٥٨.

(٢) شممت، رحلة إلى رجال شجعان، ص ١٢٨؛ عبد الرضا، القضية الكردية في العراق، ص ١٠٤-١٠٦.

(٣) سنجاري، حقيقة مسيرة ثورة ١١ أيلول، ص ٢٤١.

(٤) حمدي، الكرد في الوثائق البريطانية، ص ٢٧٣ - ٢٧٦.

(٥) الجبوري، السياسة الخارجية العراقية، ص ٨٣.

المحور الثاني: سياسة الحكومة التركية تجاه اندلاع ثورة ١١ أيلول/ سبتمبر ١٩٦١م وتطوراتها حتى سنة ١٩٦٣م:

تركت تطورات ثورة أيلول أثرا في علاقات العراق مع تركيا، إذ سرعان ما عاد التوتر بين الطرفين، فقد أدى وجود الكرد على طرفي حدود البلدين إلى إثارة الخلافات بين العراق وتركيا، فقد اتهمت الحكومة التركية عدداً من الكرد في تركيا بوجود اتصالات لهم مع البارزاني، والتحريض ضد الحكومة التركية لإنشاء حكم ذاتي في تركيا، لذلك فقد عمدت الحكومة التركية على إلقاء القبض على عدد منهم ومحاکمتهم في تركيا^(١)، وقد صرح جمال كورسيل في السادس عشر من تشرين الثاني سنة ١٩٦٠م، أنه: "إذا لم يركن أتراك الجبال المنحرفون إلى الهدوء، فإن الجيش لن يتردد في قصف مدنهم وقراهم وتدميرها، وسيكون عندها حوض من الدماء يغرقون فيه هم وبلادهم"^(٢). وبالتالي فقد كان الحل العسكري هو الخيار الأول لمواجهة كل القضايا العالقة بدلا من حلها. وقد كان موقف تركيا من هذه الحركة نابعا من ثوابت السياسة الكمالية التي ترفض الاعتراف بوجود الشعب الكردي في تركيا^(٣).

بناء على ذلك فقد شكلت الحكومة التركية شريط دفاع في المنطقة الحدودية، وسيرت القوات الجوية دوريات مستمرة في المنطقة، وفي الوقت نفسه جرى تنسيق أمني بين العراق وتركيا على تبادل المعلومات حول نشاط الكرد في مناطق الحدود، ورحلت سكان القرى الكردية المجاورين للحدود العراقية الى مسافة ٢٥ كم داخل الحدود التركية وشدت الرقابة على الحدود وشكلت قوة من الشرطة اسمتها (الشرطة الجبلية) من أجل مطاردة المهربين الذين يتغلغلون في الجبال^(٤). فضلا عن تشجيع الحكومة التركية زعماء العشائر ورجال الدين المعارضين للحركة الكردية والبارزاني^(٥)، وتقديم الدعم والمساندة لهم في الوقوف بوجه البارزاني، وهذا ما أكده وزير الداخلية التركي أحمد طوبال للسفير العراقي في أنقرة في ٢٤ كانون الثاني سنة ١٩٦٢م، عن نوعية المساعدات المقدمة من الحكومة التركية لهؤلاء المعارضين قائلا: "أنا قمنا من جانبنا بكل عمل ممكن لمساعدة الحكومة العراقية فقد اويانا عددا كبيرا من اللاجئين والمناوئين للملا مصطفى البارزاني وكرمنا قاداتهم وبدلنا جهودا كبيرا في سبيل تأمين عودتهم إلى بلادهم ولاتزال مخافنا ودورياتنا في الحدود تقطع السبيل في وجه المتمردين واننا نأمل ونتمنى أن توفق الحكومة العراقية في إعادة السلام إلى تلك المنطقة"^(٦).

(١) الجبوري، السياسة الخارجية العراقية، ص ٨٣-٨٥.

(٢) موريس، كردستان أو الموت، ص ٧٢؛ محمد نور الدين، تركيا في الزمن المتحول قلق الهويات وصراع الخيارات، دار رياض الريس للنشر، لندن، ١٩٩٧م، ص ٩٧.

(٣) أمين سامي الغمراوي، قضية الأكراد في شمال العراق، ط ١، النهضة العربية، القاهرة، ١٩٦٧م، ص ٣٩٩.

(٤) جلال الطالباي، الحركة الكردية، ص ٢٩٦.

(٥) أمين، موقف تركيا من القضية الكردية، ص ٢١١.

(٦) طالب مشتاق، مذكرات سفير عراقي في تركيا ١٩٥٨-١٩٦٥، ج ٢، بيروت، ١٩٦٩م، ص ٤٠٤.

وعليه كانت الدولة التركية تخشى كل حركة كردية، ولاسيما بعد اندلاع ثورة أيلول وتوسع نطاقها، وتمكن المقاتلون الكرد من إلحاق الهزائم بالجيش العراقي، عندها بدأت تركيا تدرك مدى خطورة تسرب هذه الحركة الى مناطقها الكردية، وقد ذكر شمדת في هذا الصدد أن: "تركيا وإيران اللتين قاتلتا الكرد أجيالا تخشيان الحركة الكردية العراقية، لئلا تسري في المجتمعات الاوسع جدا في بلادهما"^١.

إثر تمكن القوات الكردية من تحقيق الانتصارات على القوات العراقية سنة ١٩٦٢م، شعرت الحكومة التركية بالقلق والتخوف من خطورة تسرب تأثير الثورة الكردية إلى مناطق الكرد في تركيا، وتهديد الأمن القومي التركي، لاسيما أن تركيا كانت تخشى من حدوث أي اتصال بين الكرد في تركيا وبين كرد العراق، ومن أجل منع حدوث ذلك فقد اتخذت الحكومة التركية عددا من الإجراءات الاحترازية لمنع حدوث هذا الاتصال بينهم، إذ قامت الحكومة التركية بتشكيل شريط دفاعي في حدودها مع العراق، وتهجير السكان الكرد من منازلهم قسريا باتجاه الغرب، وتحويل المنطقة إلى منطقة عسكرية محرمة، وقيام الطائرات الجوية التركية بتسيير دوريات مستمرة في المنطقة^٢.

استمرت الحكومة العراقية في اتهامها دول السننو بدعم الحركة الكردية وفي المقابل رفضت الحكومة التركية الاتهامات التي وجهها اليها عبد الكريم قاسم بقيامها بدعم الحركة الكردية فخلال مقابلة سكرتير عام الخارجية التركية نامقي يولغا للسفير العراقي في تركيا قال "بكل أسف بأن الحكومة العراقية تتهمنا بتشجيع حركات العصيان في شمال العراق، وإننا نغض النظر عن الأكراد من رعايانا، عندما يحاولون اجتياز الحدود لم يد العون إلى الأكراد بتزويدهم بالموءن والسلاح والعتاد أو غير ذلك من المساعدات، إننا نود أن نوكد للحكومة العراقية بأن الحكومة التركية ليس من مصلحتها أن تسمح بمثل هذه الأمور، بل على العكس من ذلك إنها ترغب صادقة في إنهاء مشكلة الأكراد بأسرع وقت ممكن، وإننا لانجهل بأن الاهداف التي يسعى من أجلها البارزاني لا تقتصر على الأراضي العراقية فحسب بل قد تمتد إلى تركيا وإيران"^٣.

وعلى الرغم من المعلومات الايضاحية التي تقدمت بها الحكومة التركية عن طريق السفارة العراقية في انقره للتأكيد على حسن نواياها تجاه العراق فيما يخص حركات الكرد في جنوب كردستان بهدف تخفيف حدة التوتر بين العراق وتركيا، إلا أن عبد الكريم قاسم بقي متمسكا برأيه في اتهام الحكومة التركية بدعم البارزانيين بالموءن والذخيرة والسلاح وعليه أخذت القوات العراقية تطارد المقاتلين الكرد إلى داخل الحدود التركية، وفي بعض الاحيان تقوم الطائرات العراقية بالتوغل داخل الأراضي التركية فتقصف عن طريق الخطأ بعض القرى التركية ظنا منها أنها قرى عراقية يتجمع فيها المقاتلون الكرد^٤.

أمام فقدان الثقة بين الحكومتين وعجزهما عن ايجاد صيغة للتعامل والتنسيق بينهما لمعالجة الازمة التي سببتها الحركات الكردية المسلحة فقد استمرت الطائرات العراقية في مطاردة المتمردين فأخذت

(١) شمדת، رحلة إلى رجال شجعان، ص ١٢٠.

(٢) أمين، موقف تركيا من القضية الكردية، ص ٢١١-٢١٢.

(٣) مشتاق، مذكرات سفير عراقي، ص ٣٣٧.

(٤) مشتاق، مذكرات سفير عراقي، ص ٣٨٠.

تقصف القرى التي يتجمعون بها، وأخطرها ما جرى يوم ١٥ آب ١٩٦٢ عندما قصفت الطائرات العراقية بعض القرى داخل الأراضي التركية مما أدى إلى مقتل احد الجنود الاتراك وجرح اثنين منهم^(١).
استدعت الخارجية التركية السفير العراقي وسلمته بلاغا رسميا تضمن شرحا وافيا لظروف الحادث، وطالبت فيه بمعاقبة مسببه وتقديم تعويض عن الأضرار الناجمة عنه، كما طالبت الحكومة التركية من الحكومة العراقية على تقديم اعتذار أدبي يتم نشره في الصحف الرسمية يوم ١٦ من آب تستنكر فيه الحادث، كذلك أعلنت رئاسة الجيش التركي بأن الطائرات التركية سوف تقوم بدوريات استكشافية على الحدود لمواجهة الطائرات العراقية والقيام بأجراء مماثل في حالة عدم توقف القصف العراقي وحذرت الحكومة العراقية من جراء خطورة الموقف^(٢).

ويذكر السفير العراقي في أنقرة طالب مشتاق في هذا الصدد أن الحكومة العراقية بدلا من أن تنتبه إلى هذا الأمر الخطير وتصدر أوامرها المشددة إلى الطيارين العراقيين بضرورة تجنب اختراق الأجواء التركية أثناء عملياتها على الحدود، فإنها تجاهلت ذلك واستؤنف القصف صباح يوم ١٦ من آب على مخفر تركي وقرية تركية وقامت أربع طائرات تركية نفاثة باجتياز الحدود العراقية لمسافة ٧٠ كم، ووجهت نيرانها إلى إحدى الطائرات العراقية فوق منطقة شقلاوة، مما أدى إلى اسقاطها ومقتل قائدها، وعلى الفور استدعت الخارجية التركية السفير العراقي لتبليغه بهذا الحادث، ومؤكدة بأن الحكومة التركية لن تستمر في السكوت عن هذه الخروقات من قبل الجانب العراقي^(٣).

يتبين من خلال حادثة إسقاط الطائرة العراقية من قبل الطائرات التركية، وما أعقبه من توتر في العلاقات العراقية التركية حتى سقوط نظام عبد الكريم قاسم، بأن الأخير حاول من خلال هذه الأزمة إشغال الرأي العام العراقي بهدف صرفهم عن المشاكل الاقتصادية المتفاقمة التي يعاني منها نظام حكمه في الأشهر الأخيرة من عام ١٩٦٢م، التي استنزفت موارد البلاد الاقتصادية على حد تعبير معاصريه بسبب حربه مع قوات البيشمرکه^(٤). وهكذا يُمكن القول إن موقف تركيا من القضية الكردية، يعكس موقف الحكومة التركية الراض بالاعتراف بحقوق الكرد في الوجود، ولا شك أن ذلك انعكس سلبا على تحديد سياستهم تجاه العراق، لإدراكهم بأن الحركات الكردية في العراق، سوف تؤدي إلى تحفيز كورد تركيا ضد الحكومة المركزية، لذلك لم ييخلوا في تقديم العون للحكومة العراقية بحربهم ضد الكرد، ولا شك ان هذه السياسة حافظت عليها تركيا طوال سنوات الستينات^(٥).

(١) أمين، موقف تركيا من القضية الكردية، ص ٢١٣.

(٢) مشتاق، مذكرات سفير عراقي، ص ٣٨٢.

(٣) المصدر نفسه، ص ٣٨٥.

(٤) المصدر نفسه، ص ٣٩٠.

(٥) الدر، القومية الكردية، ص ٤٠٥.

الخاتمة:

أدى قيام الثورة العراقية سنة ١٩٥٨م، إلى توجيه ضربة حاسمة لعلاقة العراق مع تركيا، التي كانت قد تعززت بعد عقدهما تحالفات ثنائية وإقليمية في سعد آباد وحلف بغداد ، وقد وصل رد الفعل التركي إلى طرح فكرة التدخل العسكري على حلفائها الغربيين، لإعادة النظام الملكي، كما كانت للسياسة الداخلية الإيجابية للحكومة العراقية تجاه القضية الكردية، سببا آخر في توتر العلاقات بين البلدين، لاسيما بعد اعتراف الحكومة العراقية الجديدة بالحقوق الكردية، بعكس الحكومة التركية التي كانت ترفض الاعتراف بأي حقوق قومية للكرد في أراضيها، أو في الدول المجاورة التي يوجد فيها الكرد سوريا والعراق وإيران؛ لذا فالسياسة الخارجية التركية كانت ترى بأن أي مكسب للكرد في الدول المجاورة ومنها العراق سوف يدفع كرد تركيا للمطالبة بحقوقهم، لذا عارضوا وبشدة منح أي حقوق تعطى للكرد.

شكل عودة البارزاني من الاتحاد السوفيتي للعراق، إلى حدوث حالة من القلق والتخوف من قيام البارزاني بإثارة القلاقل والاضطرابات داخل الأوساط الكردية في تركيا، لاسيما أن عودته قد أثارت الشعور القومي لدى الكورد في تركيا وإيران، كما حاولت تركيا استغلال حالة الاضطرابات في العراق، بتسليح بعض رؤساء العشائر الكردية المناهضة للبارزاني والموالية للنظام الملكي للوقوف ضد النظام الجديد وحليفها البارزاني، لاسيما الشيخ لولان، واستثمار أحداث كركوك بين الكورد والتركمان لتحقيق مصالحها

خلقت الحركة الكردية المسلحة في العراق في أيلول عام ١٩٦١م، وضعا جديدا في العلاقات بين تركيا والعراق، بسبب وجود الخلافات الحدودية بينهما، والخوف من تأثر كرد تركيا بهذه الأحداث، إذ كانت تخشى تركيا من قيام الكرد في تركيا بمساندة أخوتهم في العراق، وعمدت الحكومة التركية من أجل تحقيق هدف منع اتصال الكرد في تركيا بكرد العراق إلى اتباع عدة تدابير احترازية ، وبالرغم من ذلك لم تستطع الحكومة التركية من ضبط حدودها مع العراق خلال فترة حكم عبد الكريم قاسم بسبب صعوبة المنطقة ووعورتها، كما شكل خرق الحدود بين الدولتين سببا آخر في توتر العلاقات بين تركيا وحكومة عبد الكريم قاسم، لذا فقد كان من الطبيعي أن تعلن الحكومة التركية تأييدها واعترافها بأي تغيير سياسي يحصل في العراق، ولعل هذا ما يفسر التأييد التركي لانقلاب ٨ شباط ١٩٦٣ في العراق، واعتراف الرسمي بالحكومة العراقية الجديدة.

قائمة المصادر والمراجع:

الوثائق العراقية:

مجلس السيادة:

1. د.ك.و، ملفات مجلس السيادة، ٤١١/٢٨٨، كتاب وزارة الخارجية، التقرير الشهري للسفارة العراقية في أنقرة، بتاريخ ١٩٥٩/٣/٢٤، و٧، ص ١٠.
2. د.ك.و، ملفات مجلس السيادة، ٤١١/٢٨٨، كتاب وزارة الخارجية، المرقم ش ٢٢٦٠/٦/٢١٩، بتاريخ ١٩٦٠/١/٣١، و٥٧، ص ٧١.

الوثائق التركية:

3. لوزان صلح معاهدة نامه سی مقاولات وسندات سائرة ٢٤ تموز ١٩٢٣/١٣٣٩، مطبعة أحمد إحسان وشركاسی، إستانبول، ١٣٣٩.

الكتب الوثائقية:

4. الجمهورية العراقية، مبادئ ثورة ١٤ تموز في خطب سيادة الزعيم عبد الكريم قاسم، ج١، مطبعة الحكومة، بغداد، ١٩٥٩م.
5. عبد الفتاح البوتاني، وثائق عن الحركة القومية الكوردية التحررية، مؤسسة موكرياني للنشر، أربيل، ٢٠٠١م.
6. محاضر مجلس الأعيان تقرير عن أعمال اللجان الدائمة ١٩٣٧م؛ المطبعة الحكومية بغداد، ١٩٣٨م.
7. مسعود البارزاني، البارزاني والحركة التحررية الكردية، ط٢، ج١، ١٩٩٧م.
8. وليد محمد سعيد الأعظمي، ثورة ١٤ تموز وعبد الكريم قاسم في الوثائق البريطانية، المكتبة العالمية، بغداد، ١٩٨٩م.

المذكرات

9. توفيق السويدي، مذكراتي نصف قرن من تاريخ العراق والقضية العربية، ط٢، المؤسسة العربية للدراسات، بيروت، ٢٠١٠م.
10. طالب مشتاق، مذكرات سفير عراقي ١٩٥٨-١٩٦٥، ج٢، بيروت، ١٩٦٩م.

المصادر والمراجع العربية والمعربة:

11. إبراهيم الداقوي، أكراد تركيا، ط٢، دار آراس للنشر، أربيل، ٢٠٠٨م.
12. أحمد نوري النعيمي، السياسة الخارجية التركية بعد الحرب العالمية الثانية، دار المعرفة الجامعية للنشر، الإسكندرية، ١٩٧٥م.
13. أحمد نوري النعيمي، السياسة الخارجية التركية بعد الحرب العالمية الثانية، دار الحرية للنشر، بغداد، ١٩٧٥م.
14. آدمون غريب، الحركة القومية الكردية، دار النهار للنشر، بيروت، ١٩٧٣م.
15. أمين سامي الغمراوي، قصة الأكراد في شمال العراق، القاهرة، دار النهضة العربية، ١٩٦٧.
16. بيار مصطفى سعد الدين، تركيا وكوردستان العراق الجاران الحائران، دار الزمان للنشر، سورية، ٢٠٠٩م.
17. جلال طالباني، كردستان والحركة القومية الكردية، منشورات جريدة النور، بغداد، ١٩٧٠م.
18. جليلي جليل وآخرون، الحركة الكوردية في العصر الحديث، ترجمة: عبيد حاجي، ط٢ مطبعة خاني، دهوك، ٢٠١٢م.
19. جمال مصطفى مردان، عبد الكريم قاسم البداية والسقوط، د.ط، دار الشرقية للنشر، بغداد، د.ت.
20. جورج حجار، المسألة الكردية، دار القدس للنشر، بيروت، ١٩٧٥م.
21. حنا بطاطو، العراق-الشيوعيون والبعثيون والضباط الأحرار، ج٣، ط٢، ترجمة: عفيف الرزاز، مؤسسة الأبحاث العربية، بيروت، ١٩٩٩م.
22. دانا آدمز شميدت، رحلة إلى رجال شجعان في كوردستان، ترجمة: جرجيس فتح الله، د.ن، أربيل، ١٩٩٩م.
23. درية عوني، عرب وأكراد خصام أم وقام، دار الهلال للنشر، مصر، ١٩٩٣م، ص٦٥-٦٦.

24. ديفيد فرومكين، سلام ما بعده سلام ولادة الشرق الأوسط ١٩١٤-١٩٢٢، ترجمة: أسعد الياس، دار الريس للنشر، لندن، ١٩٩٢م.
25. ديفيد مكديول، تاريخ الأكراد الحديث، ترجمة: راج آل محمد، دار الفارابي للنشر، بيروت، ٢٠٠٤م.
26. روبير مانتان تاريخ الدولة العثمانية، ترجمة: بشير السباعي، ج ٢، دار الفكر للنشر، القاهرة، ١٩٩٣م.
27. روهات آلاكوم، خوييون وثورة آكري، ط ١، ترجمة ونشر رابطة كاوا للثقافة الكردية، بيروت، ٢٠٠١م؛ متولي، كرد العراق، ص ١٥٨-١٦٢.
28. سلام ناوخوش، دراسة سياسية حول احتلال وتقسيم كردستان، ترجمة: يوسف كمال، دار التفسير للنشر، أربيل، ٢٠٠٢م.
29. سي جي آدموندز، كرد وترك وعرب، ترجمة: جرجيس فتح الله، دار آراس للنشر، أربيل، ٢٠١٢م.
30. شوكت شيخ يزدين، البارزاني من مهاباد إلى آراس، ترجمة: شاخوان كركوكي، دار آراس للنشر، أربيل، ط ١، ٢٠٠٣م.
31. عبد الحميد العاني وآخرون، تاريخ الوزارات العراقية في العهد الجمهوري ١٩٥٨-١٩٦٨م، منشورات بيت الحكمة، بغداد، ط ٢، ج ١، ٢٠٠٠م.
32. عبد الرحمن البزاز، العراق منذ الاحتلال حتى الاستقلال مطبعة العاني، بغداد، ١٩٦٧م.
33. عبد الرزاق الحسني، تاريخ العراق السياسي الحديث، ط ٧، ج ٣، دار الرافدين للنشر، لبنان، ٢٠٠٨م، ص ٢٩٩.
34. عزيز قادر الصمانجي، التاريخ السياسي لتركمان العراق، دار الساقى للنشر، بيروت، ١٩٩٩م.
35. عصمت السعيد، نوري السعيد رجل الدولة والانسان، دار مبرة السعيد للنشر، لندن، ١٩٩٢م.
36. عصمت شريف وانلي، كوردستان العراقية هوية وطنية، ترجمة: سعاد خضر، مطبعة شفان، السليمانية، ٢٠١٢م.
37. غنثر ديشنر، الكرد شعب بلا دولة تاريخ وأمل، ترجمة: جورج كتورة، دار آراس، أربيل، ٢٠١٤م.
38. فاضل حسين، مشكلة الموصل دراسة في الدبلوماسية العراقية البريطانية التركية في الرأي العام، ط ٣، مطبعة اشيلية، بغداد، ١٩٧٧م.
39. كاوس قفطان، الانتفاضات البارزانية- صفحات من تاريخ الحركة التحررية الكردية في النصف الأول من القرن العشرين، ط ٢، دار آراس للنشر، أربيل، ٢٠٠٣م.
40. كريم مطر حمزة الزبيدي، سياسة الولايات المتحدة الأمريكية تجاه تركيا، دار الرضوان للنشر، عمان، ٢٠١١م.
41. كمال مظهر أحمد، انتفاضة ١٩٢٥م الكردية في تركيا دراسة تحليلية، دن، بيروت، ٢٠٠١م.
42. كمال مظهر أحمد، كردستان في سنوات الحرب العالمية الأولى، ترجمة: محمد الملا عبد الكريم، دار الثقافة والنشر الكردية، بغداد، ٢٠١١م.
43. لوقا زودو، المسألة الكردية والقوميات العنصرية في العراق، دار السنابل للنشر، بيروت، ١٩٦٩م.
44. م.س لازاريف، المسألة الكردية ١٩١٧-١٩٢٣م، ترجمة: حاجي عبدي، دار الفارابي، بيروت ١٩٨١م.
45. محمد الجعفري، الليلة الأخيرة مجزرة قصر الرحاب مصرع العائلة الهاشمية المالكة في بغداد يوم ١٤ تموز، الدار العربية للموسوعات، بيروت، ٢٠٠٢م.
46. محمد عزة دروزة، تركيا الحديثة، دار الكشاف للطباعة، بيروت، ١٩٤٦م.
47. محمد نور الدين، تركيا في الزمن المتحول قلق الهويات وصراع الخيارات، دار رياض الريس للنشر، لندن، ١٩٩٧م.
48. المس بيل، فصول من تاريخ العراق القريب، ترجمة: جعفر الخياط، دار الرافدين، بيروت، ٢٠١٠م.
49. مصطفى الزين، ذئب الأناضول، دار الريس للنشر، لندن، ١٩٩١م.

50. معروف جياووك، مأساة بارزان المظلومة، المطبعة العربية، بغداد، ١٩٥٤م.
51. نعمان ماهر الكنعان، ضوء على شمال العراق، دار الجمهورية للنشر، بغداد، ١٩٦٥م
52. هنري فوستر، نشأة العراق الحديث، ترجمة: سليم طه التكريتي، ط٢، دار الأهلية للنشر، عمان، ٢٠٠٩م.
53. هنري لورانس، اللعبة الكبرى المشرق العربي المعاصر والأطماع الدولية، ترجمة: عبد الحكيم الأربد، الدار الجماهيرية للنشر، ليبيا، ط٢، ٢٠٠٧م.
54. وليم انغلتون الابن، جمهورية مهاباد الكردية ١٩٤٦م، دار آراس للنشر، أربيل، ط١ ٢٠١٢م.

الرسائل العلمية

55. عوني عبد الرحمن السبعوي، العلاقات العراقية التركية ١٩٣٢-١٩٥٨م، مركز الدراسات التركية، جامعة الموصل، ١٩٨٦م.
56. تالار علي أمين، "موقف تركيا من القضية الكردية في العراق ١٩٣٧-١٩٧٥م دراسة تاريخية"، أطروحة دكتوراه منشورة، كلية التربية، قسم التاريخ، جامعة الموصل، ٢٠٠٩.
57. جهاد مجيد محي الدين، حلف بغداد، رسالة ماجستير غير منشورة، كلية الآداب، قسم التاريخ، جامعة عين شمس، ١٩٧٠م.
58. سحر صادق جابر، السياسة الخارجية التركية تجاه الوطن العربي ١٩٥٨-١٩٧٣م، رسالة ماجستير غير منشورة، كلية التربية للبنات، جامعة بغداد، ٢٠٠٩.
59. عبد القادر عبد الرزاق أحمد السامرائي، "السياسة الخارجية التركية تجاه العراق ١٩٥٨-١٩٦٧م"، رسالة ماجستير غير منشورة، المعهد العالي للدراسات السياسية والدولية -الجامعة المستنصرية، ٢٠٠٤م،
60. علاء طه ياسين، عصمت اينونو ودوره السياسي في تركيا ١٨٨٤-١٩٧٣م، أطروحة دكتوراه غير منشورة، كلية التربية، جامعة المستنصرية، بغداد، ٢٠٠٦م.
61. عوني عبد الرحمن السبعوي، تركيا وقضايا المشرق العربي ١٩٤٥-١٩٦٧م، أطروحة دكتوراه غير منشورة، مقدمة إلى كلية الآداب، جامعة الموصل، ص١٩٩٠م.
62. قحطان أحمد سليمان، "السياسة الخارجية العراقية من ثورة ١٤ تموز ١٩٥٨ الى ٨ شباط ١٩٦٣م"، رسالة ماجستير غير منشورة، كلية القانون والسياسة، جامعة بغداد، ١٩٧٨.

الدوريات الأكاديمية

63. شذى فيصل رشو، أكراد العراق في العلاقات العراقية الإيرانية ١٩٥٨-١٩٧٥، مجلة آداب ذي قار، كلية الآداب، جامعة ذي قار، بغداد، مج٢، ٦٤، ٢٠١٢.
64. شيرزاد زكريا، أثر حلف بغداد ١٩٥٥ على الحركة التحررية القومية الكوردية، بحث منشور مركز الدراسات الكوردية وحفظ الوثائق، جامعة دهوك، ٢٠١١م.
65. الموسوعات
66. محمد علي الصويري، الموسوعة الكبرى لمشاهير الكرد عبر التاريخ، مج٥، الدار العربية للموسوعات، بيروت، ٢٠٠٨م
67. محمد علي الصويري، معجم أعلام الكرد في التاريخ الإسلامي والعصر الحديث في كردستان وخارجها، مؤسسة زين للنشر، السليمانية، ٢٠٠٦م.

سیاسه‌تا حکۆمه‌تا تورکیا به‌رامبه‌ر دۆزا کوردی ل عیراقی (۱۹۵۸ - ۱۹۶۳)

پۆخته:

درۆستبوونا شۆره‌شا ۱۴ تیرمه‌ها سالای ۱۹۵۸ بوویه ئەگه‌ری لێدانا په‌یوه‌ندیین عیراقی دگه‌ل تورکیا، کو ل پێش وه‌خت په‌یوه‌ندی و هه‌قه‌یه‌مانیین دووقوولی و هه‌ریمی یین خورت دناقه‌ه‌را وان دا هه‌بوویه وه‌ک سعد ئاباد ل ۱۹۳۷ و هه‌قه‌یه‌مانیا بغداد ۱۹۵۵، هه‌روه‌سا ئەو سیاسه‌تا نافخووییا باش یا حکۆمه‌تا عیراقی یا نوی لده‌ستپێکی به‌رامبه‌ر دۆزا کوردی بوویه ئەگه‌ری نه‌رازبوونا تورکیا و ب خرابی کارتیکنن لسه‌ر په‌یوه‌ندیین هه‌ردوولا کریه، کو حکۆمه‌تا عیراقی هه‌ولا چاره‌سه‌ریا دۆزا کوردی کریه ب ریکا نغیسینا دستوره‌کی نوی بۆ وه‌لاتی، و دانپێدانا وئ ب مافین کوردی لدویف به‌ندی سێ ژ دستوری به‌روه‌خت یی حکۆمه‌تا عیراقی. حکۆمه‌تا تورکیا ده‌ست ب هه‌وه‌کا پرۆپاکندی کر وه‌ک هه‌وله‌ک ژلای وئ قه‌ داکو باوه‌ریی بۆ رازیکرنا بۆچوونا گشتی یا جیهانی لدۆر هه‌بوونا مه‌ترسیه‌کا کوردی و پیتقی یه‌ ده‌وله‌تین هه‌قسۆر مایتیکنی تیدا بکه‌ن ژبۆ راوه‌ستاندا وئ. ده‌سته‌لاتا تورکی هه‌ر د هه‌وه‌کا له‌شکه‌ری دا کر ل عیراقی ژبۆ لێدانا کوردان، لئ شکستن د ئەقی پلانی دا ئینا، ئەبوو به‌رف سیاسه‌تا دوو به‌ره‌کیی قه‌چوو ب ریکا راکیشنا هه‌نده‌ک شیخ و ئاغاواتان داکو دژی مه‌لا مسته‌فا بارزانی ب راوه‌ستن و ژبۆ لێدانا تیکگرتن و سه‌رکرده‌یه‌تیا کوردان، هه‌روه‌سا تورکیا ئەو رویدانین که‌کوکی بخۆب ده‌لیقه‌ زانی ژبۆ مایتیکنی د کارۆبارین عیراقی و لێدانا کوردان و داکو ئەف بزافه‌ نه‌گه‌هیته‌ ده‌قه‌رین وئ یین کوردی.

قه‌کۆلین کار ژبۆ دویفچوون و شروقه‌کرنا پێشقه‌چوون و گۆرانکاریین سیاسه‌تا تورکیا دکه‌ت به‌رامبه‌ر دۆزا کوردی ل عیراقی و ئەو کاودانین بوویه ئەگه‌ری وئ سیاسه‌تی، دگه‌ل دیارکرنا ئەنجامین وئ به‌رامبه‌ر دۆزا کوردی، لقیتری ئارمانجا قه‌کۆلینی رۆنکرنا کارتیکنرا شۆره‌شا (عبدالکریم قاسم) ی ل سالای ۱۹۵۸ ل عیراقی لسه‌ر به‌رژوه‌ندیین تورکیا. پالپشتیا قه‌کۆلینی لسه‌ر چه‌ند ژیده‌رین سه‌ره‌کی یین جۆره‌ و جۆر بوویه، وه‌ک کۆمه‌کا به‌لگه‌نامه‌ین عه‌ره‌بی، هه‌روه‌سا په‌رتۆکین به‌لگه‌نامه‌یی ببوونه ئەگه‌ری ده‌وله‌مه‌ندکرنا قه‌کۆلینی، دیسان بیرهاتنن سه‌رکرده‌ و سیاسه‌تمه‌داران پێزانینن گرنگ ده‌رباره‌ی سیاسه‌تا تورکیا به‌رامبه‌ر دۆزا کوردی ل قه‌کۆلینی زیده‌کرینه، ئەفه‌ و نغیسیینن عه‌ره‌بی و یین عه‌ره‌بکی ژیده‌رین گرنگین قه‌کۆلینی بوون کو مفا و پێزانینن باش تیدا هه‌بوویه ده‌رباره‌ی پێشقه‌چوونین دۆزا کوردی د ئەوی ماوی قه‌کۆلینی یی ده‌ستبشانکری دا.

بابه‌تی وه‌سا خاستی یه‌ به‌یته‌ دابه‌شکرن بۆ (ده‌ستپێک و دوو ته‌وه‌ر و دۆماهیکهاتن و پاش لیستا ژیده‌ر و لێقه‌گه‌ران). ته‌وه‌ری ئیکێ به‌حس لسه‌ر پێشقه‌چوونین سیاسه‌تا حکۆمه‌تا تورکیا دکه‌ت به‌رامبه‌ر دۆزا کوردی ژ سالای ۱۹۵۸ - ۱۹۶۱، ته‌وه‌ری دووی دویفچوون و قه‌کۆلینا سیاسه‌تا تورکیا دکه‌ت به‌رامبه‌ر شۆره‌شا کوردی. الکلمات المفتاحیه: تورکیا - شۆره‌شا کوردی - عیراق - مسته‌فا بارزانی.

The policy of the Turkish Government towards the developments of the Kurdish Question in Iraq 1958-1963

Abstract

The outbreak of the Iraqi revolution in 1958 AD dealt a decisive blow to Iraq's relationship with Turkey, which was strengthened after they concluded bilateral and regional alliances in Saadabad in 1937 AD, and the Baghdad Pact in 1955 AD, where Turkey expressed its

condemnation of the changing situation in Iraq. Initially, the positive internal policy of the Iraqi government towards the Kurdish issue led to the annoyance and anger of the Turkish state over these developments, which was negatively reflected in the Iraqi-Turkish relations, as the Iraqi government sought to settle the Kurdish issue, which was represented by writing a new constitution for the state, and its recognition of rights. In accordance with Article 3 of the interim constitution of the Iraqi Republic, the Turkish authorities began launching a propaganda campaign and spreading rumors about the advance of Kurdish armies towards Baghdad, in an attempt to convince world public opinion of the existence of a Kurdish danger that requires the intervention of neighboring countries Turkey and Iran to stop it..

Turkey proposed the idea of military intervention in Iraq with the aim of striking the Kurds, but it failed to implement this scheme, so it proceeded to follow a policy of divide and rule, by wooing a number of sheikhs to stand in the face of Barzani for the goal of striking Kurdish unity and its leadership. In addition, Turkey took advantage of the Kirkuk incidents between the Kurds and Turkmens, to take it as a pretext to interfere in Iraqi affairs and strike the Kurds, so that this movement does not infiltrate its Kurdish areas.

Therefore, the Turkish intervention was a repetition of the content of the Saadabad Pact and the Baghdad Pact, and although Turkey had differences with Iraq, the Turkish state was keen on the sovereignty and unity of Iraqi lands and opposed any project that would grant the Kurds real autonomy, for its fear of transmission of its infection to the Turkish interior.

The research problem in the study and analysis of developments and transformations of the Turkish policy towards the Kurdish issue in Iraq, and the circumstances that led to it, and the consequences of this policy towards the issue. Hence, the research aims to clarify the impact of the revolution led by Abdel-Karim Kassem in 1958 in Iraq, Turkish interests.

The study relied on a range of different primary sources, as well as a group of Arabic documents, and formed the books of documentary tributary whatever the richest research, as well as the diary leaders and politicians have influenced research important for the Turkish government's policy with information about the Kurdish issue, as represented Arabic literature and Arabized source whatever the study, which reported significant research on the developments in the case of the Kurdish information during the study period. The study also relied on a number of references in Arabic and research related to the topic of research, which formed an important tributary of the axes of research.

The nature of the subject necessitated dividing it into an introduction, two axes, a conclusion and a list of sources and references. The first axis dealt with the policy of the Turkish government towards the developments of the Kurdish issue 1958-1961 AD, and the second axis dealt with the policy of the Turkish government towards the outbreak of the Kurdish revolution.

Keywords: Turkey - Kurdish revolution - Iraq - Mustafa Barzan

كورتہ فہ كولين

أوراق بحثية

شۆرشى مەزنى ئەيلوول و رەنگدانەوہى

لە ھونەرى مىللى كوردىدا .. !

ئەسەد عەدۆ

نقىسەر و رۆژنامەقۇن

Asadado99@gmail.com

دەرۋازە :

دوابةدوای ئەوہ كە عوربچيەكان بە تايبەت كلوفس مقصود لە رینگای رۆژنامەى (الپورە) لە سالى ۱۹۶۰ داواى توانەوہى مىللەتى كوردیان دەکرد .. پارتى و سەرۆك بارزانى مەردانە بەرانگارى ئەو داوا گلاوہ بوونەوہ بەلام ئەو دەروون نەخۆشانە بەمەيش رانەوہستان بەلکو مېشكى رەحمەتى عبدالکريم قاسم دژ بە بارزانى و كورد بەکينەبووغز ئاودەداو تۆى دووبەرەکیان بڵاودەکردەوہ .

سەرەپرای ئەوہش سەردانى سەرۆك بارزانى لە ۵ / تشرینی دووہمی / ۱۹۶۰ بۆ یەكیتی سۆقیەتى ئەوکات و یشوازیکردنى لەلایەن (خروشۆفەوہ) بوەتە ھۆی زیندە نیگەرانى مەرحوم عبدالکريم قاسم .. ھەرچەندە بارزانى مستەفا بۆ چارەسەرى گيروگرفت و دلنیابوونى زەعیم لە ۱۳ / کانوونى دووہمی / ۱۹۶۱ سەردائیکى بەغداو دیدەنى قاسمى کردوہ بەلام پلان و گومرانیکردنى خۆپەرستان لە ناخى زەعیم دژ بە سەرۆك بارزای پەنگى داوہتەوہ !

کاتى بارزانى گەيشتە ئەو قەناعەتە كە سەرەداوى چاکبوونەوہ لەنتوان (خۆى وکورد) لەلایەك ، زەعیمش لەلایەكى دیکە نادۆزیتەوہ بوپە لە سەرەتای ئادارى ۱۹۶۱ بۆ یەكجارەكى بەغداى جېھېشتوہو گەپراوہتەوہ (بارزان) و دەستى کردە کرپنى چەك و خۆئامادەکردن ، ھەرچەند کۆمیتەى ناوہندى پارتى لە تەممووزى ۱۹۶۱ نوپنەرى ئاردۆتە لای جەنابى بارزانى بۆ چارەسەرکردنى ئەو بارودۆخە نوپيە ، ھەرچەندە بارزانى نەمر ئەوکاتى بۆ سەرھەلدانى شۆرش بەگونجاو نەزانیوہ . بەلام بارودۆخ بەرەو خراپتر دەچوو ئەوہبوو لە رۆژى دووشەممە رېكەوتى ۱۱ / ئەیلوول / ۱۹۶۱ بلیسەى ئاگرى شۆرشى مەزنى ئەیلوول بە سەرۆکایەتى سەرکردەى ھەمیشەیی نەتەوہکەمان بارزانى مستەفا ھەلگېرسا ..

دورونیه ھیندیك كەسانى سياسى و رۆشنبيرى كورد سەرھەلدانى شۆرشى مەزنى ئەیلوولى كوردیان لەوکاتدا (۱۱ / ۹ / ۱۹۶۱) بەماکاو زانیبى يان بە ناکامى لە قەلەم دابى ! بەلام بە مەزندانەوہ بۆچونى ھیندیكيش ھىچ مەفەپړیکى دیکە لە دەست پارتى و سەرۆك بارزانیدا نەبوہ بۆ پەرچدانەوہى داوا ناپرەواکان و پلانە گلاوہکانى خۆھەلپەرستەکانى دەوروپەرى زەعیم قاسم .

ئەگەر بەھوردى سەيرى ئەو جموجۆلىيە مىرى لە كوردستاندا بکەين وهك دابهشکردنى چەك لەسەر ھۆزو خىلەکانى نزيك بارزان و فرماندانى خۆگورجکردنى سوپای عيراق .. ھەمووی دەلالەتى سەرکوتکردنى کوردی تیدا بەدیده کرا ! بەلام ھۆشيارى و پىسپورى بارزانى لەو مەيدانەدا ھەردەم بوەتە ھۆى نەھاتنەدى خۆزگەو ئاواتى دۆژمان .. بە مانايەكى تر بىر ياردانى مېژووېي سەرھەلدى شۆرشى مەزنى ئەيلوول لەلايەن مەلا مستەفای بارزان تاکە ريگای حەتمىيەتى بەرگريکردن بوە دژ بە سياسەتى توانەوھو لەئىبوردنى ميللەتى کورد .

ئەدەب و ھونەرى ميللى و فۆلكلورى

جگە لە ھونەرمەندان و رۆشنييرانى کورد خەلکىكى زۆر تا ئىستا جياوازيەكى ئەوتۆ لەئىوان ئەدەب و ھونەرى ميللى و فۆلكلور ناکەن ، ئەگەر ھەموو ئەدەب و ھونەرى سەرزارەكى نەتەوھەكەمان لە لاوک ، حەيران ، بەيت ، پەندى پيشينان ، سەرگوزشتە ، قسەى نەستەق ، داستان ، لەلايەن خەمخورانى ميللەتەكەمان بنوسرېتەوھە يان نۆتە بکرى و لەفەوتان رزگار بکرىن بى سېودوو دەكەوتتە خانەى فۆلكلور چەنكە خاوەنى ئەو بەرھەمانە نەناسراون بۆيە بە مولكى ميللەت لە قەلەم دەدرى و رۆلەکانى شانازى پېوھەكەن و ھەريەكە بۆى ھەيە مامەلەى دەگەل بکات ، جا ئەو مامەلەکردنە ناوچەيى بى يان فراوانتر .

جاريواش ھەيە ئەدەبى ميللى قۇناغىك بەھۆى ئەو بارودۆخە ھەميشە نالەبارەى كوردو كوردستان دەدرېتەوھە پال فۆلكلور يان بە پېچەوانە ، بەلام پىسپورانى لېھاتويئەو مەيدانە بەرفراوانە زۇرجار لىكيان (دانئاوېر) دەكەن و ھەريەكەى بەرھەو رېچكەو بەراوى خۆى دەگەرېتتەوھە .. جاريش ھەيە جياکردنەوھەيان گەلئ ئەستەمە ! ھەندى جاريش فۆلكلور و مېژوو پالوھەيەك دەدەن ھىندەى داوھومويك لىك ناترازين .

ئەدەب و ھونەرى ميللىش كە وەك نەتەوھە شانازى پېوھەكەين و لەچاو ميللەتانى دىكەى جىھان جۆخىنىكى گەورەو ديارمان ھەيە ، كەچى بەداخوھە تا ئىستا بۆمان نەلووھە لىكۆلەينەوھەو دىراسەى لەسەر بکرى .. كە ئەوھيش دەگەرېتتەوھە سەر ئەو بارودۆخەى ميللەتەكەمانى تيدا دەژى يان تىدەپەرى . ئەگەر سەرنج بەدەينە ئەو سەربردەو داستانانەى فۆلكلورى كورد .. گەلئ لاينەى حەشاردراوى مېژووېي ميللەتەكەمانى لەبەر دەنوسرېتەوھە چونكە تا ئىستا كورد نەيتوانيوھە مېژووېي خۆى بە دەستو زوبانى زكماكى بنوسرېتەوھە بۆيە ھەر لە ريگای ئەم نووسىنەوھە بۆ جارى دووھم داوا لە مېژووونوسان و ئەو بەرپزانە دەكەم كە پەيوھەنديان بەو لاينەوھە ھەيە وەك ميللەتى(فینلاندى) با سوود لە داستان و بەيت و سەرگوزشتەكانى فۆلكلور وەرگرن بۆ نووسىنەوھەى مېژووېي كورد .. لەمەيشيان دنياين كە ھەموو سەربردەيەكى ژيان وەسەرھاتى ئەم ناوچە ھەردەم ھەلگىرساوھە نەبۆتە وېردى سەرزارى شاھەران و گۆيندەبېژان بەلكو ھەندىك لەو بەسەرھاتوو شەروشورپانە كە بوونەتە ماپەى دلسوتانى

خەلکی کوردستان و غەدرلیکردنی ئەموئەو لە میللەتە کەمان لە ئێو دڵ و دەروونی کەسائیک پەنگی خواردۆتەو ! پێویستە فۆلکلۆر پەرورەران هیممەتیان بۆ بکەن .

هەر ئەوچۆرە رووداوە دلتەزینانە ی ناخ و دەروونی خەلکی کوردستان بوەتە (سۆییکى حەفتلۆ) بۆیە بە ئاوازیکی بەسۆزو غەریبی یان سەراسامبوونی شەری پێکدادان و مائوێرانى لەلایەن شایەران درکاندراوە و گوێچکەى گوێگرانى دیوەخانە و پاوان و ئاقارى کوردستانى پێ زرنگاوتەو تە گەشتۆتە نەوێ ئیستاکى و زفرى زفرى ، ئیمەیش هەر گوێ بیست دەبین و شانازیشی پێو دەهە کەین و زۆرجاریش فرمیسکی حەژمەت دەرژینین !

سەرەتای رەنگدانەو

هەر لەو رۆژەى دەنگوباسى بەرپابوونی شۆرش لە رینگای رێکخستنی پارتنی دیموکراتی کوردستان گەیشتە ئێو خەلکی کوردەواری لە چوارچێوەی کوردستاندا دەنگی دایەو .. خەلکان بە تاییەتی جەیلەکان بە پەرۆشەو بەرەوپیری چوون و دەنگی تەقینەوێ گولە تەقەنگی قۆنداخ بەگرێ و کوچکچاپ و جامبێزار تۆقرەى لە سوپای داگیرکار هەلگرتبوو ، ئەو دۆل و چیا سەرکەشەنەى کوردستانیش لە دوژمنان ببوونە (لەمەچیتەر) و زراوی پۆستال رەشانی رژاندبوو .

ئەو خەلکە لێکرا خۆی لە دەورووبەری شۆرش و سەرکردە بە وەفاکەى لولدا بوو ، جگە لە ئەندام و لایانگیرانى رێکخستنی پارتنی خەلکی ئێو شاروگوند بەو پەری سەر بەرزەو دەستی یارمەتی و کۆمەککردنی بۆ شۆرش درێژ دەکرد بە تاییەتی دێهاتی کوردستان بنکەى شۆرشگێری پێشمەرگەى کوردستان بوو هەر بۆیە لەم دواوییدا رژی می بەعس هەموو تواناکانى خۆی بەکارهێنا بۆ خاپوورکردنی پێنج هەزار گوندی کوردستان بەمەیان توانی گەورەترین بنکەى شۆرشگێری کورد لە نێوبابا ئاستەنگ لە نێوان کۆمەلگای کوردەواری و شۆرشى رزگاربخوای کورد دروست بکات ، بەلام ئێرادهى میللەتان هەردەم لە زەبروژداری رژی می میللەت نەویست بەهێزترە .

هەر لە سەرەتای پێکدادانى هێزی رژی می و سوپای شۆرشگێری کوردستان دارودەستەى دەوڵەت گەیشتە ئەو کە هەلۆکانی بارزانى بەو پیاو ناپههوتانەى لەمەر خۆیان دەر نادرین بۆیە بیریان لە تۆی دووبەرەکی میللەتی کوردیان کردەو .. ئەو بوو لە رینگای هەلۆیست لەرزۆکانی کورد چەک و جەخانەیهکی زۆریان لەسەر دابەشکراو ئاگرى دووبەرەکیان لە نێوان هاودەنگ و هاوخەمان بەزێدە هەلگیرساند ، ئەگەر چاویک بە میژووی شۆرشى مەزنی ئەیلوول بخشین هەست بەو دەکەن کە رژی می بە هیچ شێوەیهک نەیتوانیوە سەرکەوتن لە بەرەى شەر و دەست بێنی جگە لەو سەنگەرەنە کە پالپشت و رینیشاندەرەکانیان کوردی خۆفروۆش بوو ! هەر بۆیە ئەم لایەنە (واتە بە کرێگرتنی خۆفروۆشان لەلایەن رژیمانی یەک لەدوای یەکی عیراق) کارێکی کاریگەرى لەسەر میژووی سیاسى و عەسکەرى شۆرشەکانی کورد هەبوو .

شۆرشى مەزنى ئەيلوول ئومىدو ئاواتى ھەموو كوردى كوردستانى گەورە بوھو بۆيە بە چاويكى پر لە ريزو حورمەتەو ھەسەر دەگرا ، ھەر نوشستىھەكى شۆرش بە نوشستى كۆمەلگاي كوردەوارى لەقەلەم دەدرا ، بە مەزندەو ئاگادارى ئيمە بۆردومانى كوردستان لەلایەن فرۆكەى شەركەرى سوپاي عىراق و كوشتنى پيشمەرگەى ناودارى كوردستان (محمود كاوانى) لە ۲۰ / ئابى / ۱۹۶۲ لە (ئاقووبان) بەھەوئل رەنگدانەوھى شۆرشى مەزنى ئەيلوول لە ھونەرى مىللى كوردیدا دەژمىردى كە شاھەر دەلى :

فەرمانە سەت جاران بەمن فەرمانە .

رەبى خودى خرابكا مالى بابى كەلحى ريكانى .. لۆ صديق ميرانە .

ئەورۆ لەمن بوونە سەرى سەبەبكارى عامى كوردانە .

بەرى ئەويدىكە حمدەمىن مىرخانە ، ھەكى لەمە برىندار كرا لە مستەشفايى موسرى دەبابۆ قەومى

ريكانياندا بەر دەمانچانە !

دەنگۆ نزانن تاقمى محمود كاوانى دەبابۆ شەمرا وا لەسەر كانى دەبەحرىيە .

دەنگۆ نزانن ئەورۆ جووتى تەيارى ميكي لەمن ھەرستان خائىنى جەمبۆرەتى لاسكى وئىيە .

بەرى ھەيفى من دەمىنى ئەورۆ محمود كاوانى دەھاتە كوشتنى بابۆ لەسەر كانى .. ناوھللا لەبن وئى

گىزىيە .

ميرانيان دەكوشت مار بەبى خودانى

كى ميرانى كوشت محمود كاوانى

كى سەورەى ھەركرد شىخى بارزانى .

ئيمە لەوھىش دلنپان كە چەندىن ھەزار شۆرھسواری كورد لە مەيدانى سەرفرازى كوردستاندا خويان كەردۆتە قوربان ، بەلام ھەروەكو لە سەرھەتادا باسى ئەوھەمان كە ھىندىك رووداو و كارەساتى زىدە دلئەزىن لەلایەن خەلكى كوردەوارى دەبىتە ماھى سەرھەلانى ناسورىكى ژاندار .. ئەمەھىشان ئەو ناگەنى كە ھوانەى ئىويان نەكەوتۆتە ئىو لاوكوھەيران و لاوژھى كوردەوارى لە پەلەى خۆبەختكردياندا كەم دەبىتەوھە .. نەجىر ، بۆ بەلگەھىش ئەو ھوونە كۆنە دەخەينە روو :

ئەگەر سەبرى لاپەرھەكانى مېژووى كورد بكن بۇمان دەردەكەوئى كە چەندان مېرووبەگلەر و فەرمانرەھوای ئىمارەتەكانى كوردو پياوماقوولان و ناودارانى كورد لە رىگاي كوردايەتى يان مولكى كوردان فەوتاوھە يان فەوتىتەزاوھە ! كەچى ژمارەھەكى زۆر كەم بوونەتە ھەوئى سۆزى گۆيندەبيژانى كوردەوارى .. ئەگەر لەئىبۆردنى سلپمان بەگى شاقولئى بەگ بە پلان و دەسىسەى نەياران نەبواھە كە بوو بەھۆى ئەوھە لەلایەن واليى بەغدا ژھەرخوارد بكرئى و ئەو تراژىدياھەى بەخۆوھە نەدەبىنى ! ئەگەر پىلانى لەئىبۆردنى شۆرمحمودو لەلایەن مامەى ساز نەكرابواھە بۆ ئەوھى مەرزى گيانى كچى نەداتى ، ھەكو سەدان دلدارانى دېكە شوئەواريان ون دەبوو بەلام ھەندى نەرىتى دوور لە مرۆفایەتى دەبىتە ھۆى چەسپاندن و تۆماركردى ئەوچۆرە رووداوانە لەئىو دەروونى كۆمەلگا .

لەئێو مەیللەتانی دیکەیش ئەمجۆرە ئهوانە هەیه وەك : (ابوزید الھلالی) و (لیلی ومجنون) لەئێو ھەرەبدو ترازیدیای شەھیدبوونی ئیمام حسین لە میژووی ئیسلامدا ، رۆمیۆ جولید لە ئینگلستان و) ئەصلوگەرەم) لە ئەدەبی تورکمانداو چەندان تریش .

دوابەدوای شەرھ بەناوبانگەکی چپای سەفین لەئێو ھونەری مەیلیدا بەلەفکۆکی دەکاو لەسەر داواکردنی ئامر ھێزو بەتالیۆنەکان سوپای شۆرشگێری کوردستان سەرۆکی کوردان بارزانی مستەفا ھەرمانی بەرپەرچدانەوھە ھێرشکراوان دەداو تین لەخۆفرۆشان دەدا بۆ ئەوھە واز لە پالپشتکردنی رژیۆم بێتن و لوولە تھەنگیان بەرھەو سینگێ دوژمنانی کورد راگرن ، بەلام ملھوپریان لەراست بانگەوازی بارزانی دەبیتە مایە سەرشۆری و کوشتاریکی زۆرو لە ئەنجامدا پاککردنەوھە سەفینەشیتێ خۆشناوان لەدەست نەیارانی کوردو بارزانی .

دوا ئهوانە ئه و سەرەتایەمان بەو لاپەرھ دپندە شێخ حەنەش دراوسێی کورد کە ھەردەم لەلایەن خەلکی کوردەواری ریزو حورمەتی تاییەتی خۆی وەك ھۆزێکی کۆنە دراوسێی دەشتی ھەولێر ھەبەو ، کەچی دوور لە نەریتی رەسەنی عەرەب و ئیسلام دراوسێیاتی دەخاتە پشتگۆی ئه و ناوچەپەھە کەوتۆتە لێواری زێی بادینان لە بەکرێگیراوان دەتەنی و ماوہ ماوہ وەك تیرەمارێکی بێ ئیجازە دەکەوتە گیانی ئه و پێشمەرگانەھە ھیزی دەشتی ھەولێر .. ئەووتە گۆیندەبیژ لەدوا پەلاماردانی بۆ سەر پێشمەرگەھە شۆرشگێری کوردستاندا دەلی :

ئەمن دەریۆم بەوی سببانی بە دەشتی ھەولێری داكەتم لەمن بە دوکانە .

دەوجا دیسان شێخ حەنەشی دەیگۆ کوپۆی من حومادی ئەوڕۆ لە رکی فەتتاج ئاغای ھەرکی بەوی سببانی دەریۆم شەرھەکی دەکەم لەگەر کوردانە .

ئەوجا دەریۆم بابە ئەووتانە شەریان ھێخستەو دەشتی شەمامکی ، زەوی کانی وەکارەیی خۆمان ، کلکەیی مێجانی ، زەوی عارەبوکوژان ، ئاقاری میلی ئۆردی ، سەروسەری کەندیناوی ، گردی کراورەشی ، ئاقاری سێساری .

ئەری ماروێران بەوی سببانی دەیانکوشت تاییرو ئەنوەر ھەردووکیان برانە .

لە من فەرمانە

ئەوہ کاغەزەك ھاتیە لەبۆ ئامر بەتالیۆن و ئامر ھێزانە

دەنگۆ رابن بۆسەکی دابنێن لەکەندی بنبیزی ، لەبەری چەمی عەلیاغا ، لەگردی فنجانی لەبۆ مە

بکوژن شێخ حەنەش شێخی تەیانە *

ئەمان بۆسەکیان دادەنا لەبەری چەمی عەلیاغا ، لەگردی فنجانی ، لەکەندی بنبیزی برا دەیانکوشت شێخ حەنەش شێخی تەیانە .

ئاگریان بەردایێ لەگەر بەرمیلی نەفتی دوکەری رۆی لۆ بەری ئاسمانە .

دەیانگۆت ئەوہ خینی دوو میرو سێ میری تەلەرخیمانە .

وايلۆ وايلاؤ بهرى حەيفى من دەمىن رىگا قوھتى جمبورهتى دەگەنە وەرچار گوندان بابۆ شەمرا غەريب ناوھللا كاولى شاخۆرانە .

بەرى دەورووبەرى سىپىدى سەھرا لەقوھتى جمبورهتى راست دىتن جووتى پىشمەرگانە .
بەرى دەورۆ خەلىلى دگۆ كورۆ سەيد فەتھى توو وەرە سوندى بخۆ بە قورئاننى منى سوندى دەخۆم بە تەلاقى ، بەرى ئىمە خۆ تەسمىل ناكەينە وەچەنگى وان خائىنانە .

بەلى .. كەس نىە نەمرى بەلام ئەوجۆرە مردنە ھەردەم نەمرى و شانازى رۆلەكانى بارزانى و كوردستانن .. شۆرشىك بى ئەوجۆرە نەبەزانەى ھەبى و سەرکردەكەيشى باوكى كورد بارزانى بىت چۆن مېژوووى نەتەوھى كورد ھەتا ھەتايە شانازى بەو شۆرشەو سەرکردەو رۆلەكانى ناكات ؟بۆيە بە يەقىنەو دەلىم : ھەتا كورد ماوھ شۆرش بەرپا بكات مەھالە ئەو شۆرشە رەگى لە شۆرشى مەزنى ئەيلوولە دەبىت ، ھەرچەندە شۆرشى كورد لق وپۆى بۆ دروستبى .. ئەيلوول بە داكانە شۆرشى كورد دەژمىردى و شانازىكەكەيشى ھەر بۆ بارزانى نەمرە .

كى ھەيە لە ئىمەمانان گوچكەى بەم دروشمانەى سەرەتاي سەرھەلدى شۆرش نەزرىنگا بىتەوھە؟ كە دەمانگوت :

بۆى بابى لوقمانى

شەش خەرىتەى لە شانى .

جوابەكى بدەنە ئىدرىسى

كاغەزەكمان بۆ بنوىسى

تەسمىل بكا بە رەئىسى .

سىيەم قۆناغى رەنگدانەوھ

ئەو قۆناغە لەئىو ھونەرى مىللىدا لەو رۆژھوھ سەرىھەلدا كە ناحەزانى كورد نەخشەى پىلانى لەئىو بردنى گىانى باوكى كورد بارزانان كىشاوھ تا دەگاتە نىسكۆھىنانى سالى ۱۹۷۵ بەلام دىندايەتى دوژمن ھەردەم بوھتە ھۆى كىكردنى ئەو دەنگە رەسەنانە و پەرزىنىكى دىركاويان لەئىوان كۆمەلگاي كوردەواری و شۆرشى رىزگارخوواى كورد دروستكردبوو ئىستائىش لە ساىەى ئەو بارودۆخەى ئازادى ودىموكراتىھەو دەستوبازوووى رۆلەكانى كورد ئەو تەمومژھى ئاسمانى كوردستان پەرتوبلاؤ بۆتەوھ .. دوارۆژى مىللەتەكەمان پىروچى ئەو رەنگدانەوھ بەخۆوھ دەبىنى بۆ ئەوھى نەوھى نووى بە رابردى نەتەوھەكەيان شانازى بكەن و بىنە جىگرى شوئىنەواری بابوباپىران .

ئەنجامى باسەكە

ھەرچەندە ئەمىر نوسىناھ بەسەرەتايەكى ئەو مەيدانە بەرفراوانە دادەنرى و لەكەموكورى بەدەرنى، بەلام ئومىدەوارىن لەدواروژدا پەرەبسىنى و بىئە گەتوگۆيەكى بەپىزى رۆشنىران و فۆلكلورپەرورەنى كورد بۆ ئەو لەدواروژدا سودىكى بۆ مېژووى ئەدەبى و سىياسى نەتەوہەكەمان ھەبى، ئەم نوسىنەش ئەوہەمان بۆ دەردەخا كە شۆرشى مەزنى ئەيلوول شۆرشى ھەموو كوردىكى جىھان بوہو لەناخى جەماوہرى كوردستانى گەورە ھەلقوللەوہ بۆيە بە درىژايى سەرھەلدان و نىسكۆھىتەنى لەژيانى رۆلەكانى رەنگى داوہتەوہ بەھىچ جۆرىكىش نابى لەيادى بکەين ھۆى رەنگدانەوہو گيانى بە گيانى ئەيلوول و مىللەت دەگەرپتەوہ بۆ كارامىي سەرکردەى ھەمىشەيى كورد بارزانى نەمەر، ئەوہتە ئىستاكى رىيازى بارزانى بە پاكترىن و پووخترىن رىيازى كوردايەتى لە مېژووى كورد دادەنرى .

سەرچاوە پەراويزەكان:

- بەرگى چوارەمى كىتەبى كاك مسعود بارزانى .
 - كاتى مەرۆبەرخ لىكجيا دەكرىنەوہ پى دەگوترى : دانوئاويز .
 - قونيرىكى كوشندەيە لەشونى ھەستىارى مروف سەرھەلدەدا .
 - پەيشى زقى زقى لە زارى ژنە شەھىد صبى تىرەوہيى دايكى ھەقال عصمت بىستومە واتە نەوہ لەدواى نەوہ .
 - مەوونەى لاوہەكان لە نەواري محمد گوران و حسن حەيران و ھەگىراوہ .
 - نامىلەكى ئايشە گول ۱۹۸۳ و گەنجىنەى نەتەوہ كورد ۱۹۸۴ ئەسەدەد .
 - لەو شەرھەدا ئەو قارەمانانە شەھىدبوون :
 - ۱- انوہر مەلا محمد پىرداود رۆژبىانى ۱۹۳۸- ۱۹۶۳ / ۶ / ۱
 - ۲- تايەر مەلا محمد پىرداود رۆژبىانى ۱۹۳۵ - ۱۹۶۳ / ۶ / ۱
 - ۳- محمد على صادق محمدامىن رۆژبىانى ۱۹۴۱- ۱۹۶۳ / ۶ / ۱
 - ۴- عزيز عوسمانابراھىم رۆژبىانى ۱۹۴۴ - ۱۹۶۳ / ۶ / ۱
- ئەو شەھىدانە گۆريان لەسەر گردى تەلەرخىمە ، كاتى حسن حەيران رۆژبىانى لە ۱۹۸۴ بەكارەساتى دلتەزىن لە رۆژھەلات مرد لەسەر وەسىەتى خۆى گۆرھەكەيان ھىتايەوہ نىك ئەو خزم و برادەرانەى .
- ئەو دوو قارەمانانە :
- ۱- خلیل امين ۱۹۴۰ - ۱۹۶۹ / ۲ / ۲۱
 - ۲- سىد فەتى سىد محمود ۱۹۴۶ - ۱۹۶۹ / ۲ / ۲۱ بەداخەوہ لە سەجلىك لە ئارشىفى م.س لای كاك ھاشم عقرانى نووسراوہ ۱۹۶۸ !
 - ھەنەش لە ۱۳ / نىسان / ۱۹۶۸ كوزرا .

بزاقى مىدىيىسى سەردەمى شۆرشى ئەيلوول

دامەزىراندن و پېشەنگى

۱۹۷۵-۱۹۶۱

پ.ى.د. محمد خدر مولود

زانكۆى سەلاھەددىن - كۆلىڭى ئاداب - بەشى راگەياندىن

Muhammad.maulood@su.edu.krd

پوختە:

ئەم توپۇنەنە بە (بزاقى مىدىيىسى سەردەمى شۆرشى ئەيلوول ، دامەزىراندن و پېشەنگى 1961-1975)
باس لە بزاقى راگەياندىن پارتى دېموكراتى كوردستان بە خوتىندراو- رۆژنامە ، بېستراو - رادىئو) دەكات
وشرۇقەى دەرچوون و كارىگەرى ئەو رۆژنامەو نۆرگان و گۇفارو بلاكراوكانى پارتى دېموكراتى كوردستان
دەكا كە لەماوەى شۆرشى ئەيلوولدا (1961-1975) چ لەشارىا لە نېوشاخدا چاپكراون و بلاكراونەتەوہ .
ھەروا ئەم توپۇنەنە بە شۆرۇقەى رۇل و كارىگەرىتى راگەياندىن - مىدىيىسى بېستراو - رادىئو دەنگى
كوردستان دەكات وەك يەكەمىن رادىئو نېشتمانى شۆرشگىر لەنېوخاكى كوردستاندا و پەخشى لە رۆژى 30-
1963-8 بلاكراونەتەوہ ، بەچرى قۇناغەكانى و شوپنەكانى پەخشى رادىئوئىكەش تاوتوئى دەكات و لەبايەخى
مىدىيىسى بېستراو لە دېدو ھەزرى سەركردابەتى شۆرش بەگشتى و رابەرى شۆرش مستەفا بارزانى بەتايىبەتى
دەكۆلېتەوہ.بە شېوہىەكى گشتى ئەم توپۇنەنە بە (بزاقى مىدىيىسى سەردەمى شۆرشى ئەيلوول دامەزىراندن
و پېشەنگى 1961-1975) سەربارى پەيقتىك كەدەروازە بە بۇ رۆژنامەى پارت و كۆمەلەو رېكخراوہ كوردىيەكان
، بەسەرئەم بەشانە بەم شېوہىەى خوارەوہ دابەشكراوہ :
پەيقتىك: دەروازەتتىك بۇ رۆژنامەگەرى پارت و كۆمەلەو رېكخراوہ كوردىيەكان تا سەرھەلدىن رۆژنامەگەرى
پارتى دېموكراتى كوردستان .
بەشى بەكەم: رۆژنامەگەرى لەسەردەمى شۆرشى ئەيلوولدا 1961-1975 رېژنامەى خەبات ، ئەلتەئاخى ،
براہىتى ، رۆژنامەو گۇفارى تر
بەشى دووہم: رادىئو دەنگى كوردستانى عىراق لە قۇناغەكانى شۆرشى ئەيلوول لە 30-1963-8 وە
دامەزىراندن و پېشەنگى.

بايەخى توپۇنەنە بەكە :

بايەخى ئەم توپۇنەنەۋەيە خۇي لەۋەدەبىننەۋە كەۋا ئامانجىھەتى پۇلپىنى زانستى مېدىيى مەۋەي سالانى 1961-1975ى تەمەنى شۇرشى ئەيلوولدا پۇلپىنى رۇژنامەۋ گۇفارەكان ، بە ئۇرگان و رۇژنامە و بۇلوكراۋەي دىكە بكات كە چ بە نەپىنى چاپ بوونە يا بە ئاشكرا ، ھەروا لەبۋارى چاپى نەپىنى دەستى رۇنپۇۋە تا چاپخانە و ئامپىرى زەبەلاخى چاپ ولەسەردەمى بەدامەزراۋەيى كاردنى كارى رۇشنىبىرى وراگەياندن، شۇقەي زانستى بايەخى دەرچوونيان بكات ۋەھروا چۇنەتە بەدامەزراۋەكى كارى مېدىيىي لە سالى 1794-1975 رۇلى ئەمىندارىيەتى گشتى رۇشنىبىرى وراگەياندن ولاۋاندا لەماۋەي ھەلگىرسانەۋەي شەردا لە 1975. ھەروا بايەخى ئەم توپۇنەنەۋەيە لەۋەشدا بەدىاردەكەۋى كەۋا پۇل و كارىگەرتىنى رادىۋى دەنگى كوردستان بۇ ئەۋ سەردەم و قۇناغەدا چۇن بوۋە چى كوردوۋە دامەزراند و پىشەنگىكەي لەچى داىە .

میتۇدى توپۇنەنەۋە :

لەم توپۇنەنەۋەيەدا ، توپۇنەنەۋەيە مېژۋى و ۋەسفى - مېژۋى بەكارھىناۋە . بە داتا و مېژۋى وئامازەي شۇين و كات لە مېدىيى سەردەمى شۇرشى ئەيلوول 1961-1975 دەدۋى . ھەلبەتە كات و شۇينىش ، داتا و مېژۋى پەخش و بۇلوكردنەۋەۋ بۇ كارى مېدىيى بە خۇيندراۋوبىستراۋشۇقەي زانستى ووردو دروست دەداتە دەست خۇينەرو ئامانجى توپۇنەنەۋە دىنپتە دى .

سنورى توپۇنەنەۋە :

سنورى ئەم توپۇنەنەۋەيە ۋەك لە ناۋنېشانەكەي دا راديارە بزاقى (مېدىيى سەردەمى شۇرشى ئەيلوول 1961-1975 دامەزراندن و پىشەنگى) يە ، لەۋارى پراكتىكى،پراكتىزەي مېدىيى دا رۋومالى ئەۋ 14 سالەي تەمەنى شۇرشى ئەيلوول دەكات بەسوود ۋەرگرتن لە ماۋەي 52 سالى تەمەنى مېدىيى پارتى ديموكراتى كوردستان ھەر لە رۇژنامەي خەبات زمانحالى پارتى دۋاي 3 مانگ لە مۇلەت ۋەرگرتنى لە رۇژى 4-1959-4 يەكەمىن ژمارەي ئەۋ رۇژنامەيە لەشارى بەغدا چاپ و بۇلوكراۋەتەۋە ، بە گەپانەۋە بۇ دەرچوونى رۇژنامەي (رزگارى - 1958) باگراۋەندو سەرەتاي باسكردن وشۇقەي توپۇنەنەۋەكەن .

يەيىكىك : دەرۋازەيىك بۇ رۇژنامەگەرى پارت و كۆمەلەۋ رىكخراۋەكان :

لە مېژۋى رۇژنامەگەرىي كوردېدا كە بەراۋردى يەكەمىن رۇژنامەي كوردى (كوردستان - قاهىرە 1898) ي مىقداد مەدحت بەدرخان لەگەل رۇژنامەكانى درۋاسىي كورد دەكەين بەتابىتەي لەگەل رۇژنامەي (تەقۋىمى ۋەقائىع - تورك 1832 ورۇژنامەي فارس ۋەقائىع كاغەز 1862 و زەۋراي عىراقى 1869) بۇمان دەرەدەكەۋى كە رۇژنامەي ئەۋسەن نەتەۋەيە تورك وفارس و عەرەب ، ھەرسىكىيان رۇژنامەي فەرمى دەۋلەتى بوون و حكومەت و دەۋلەت دەرېكردن و چاپ و بۇلوكردنەتەۋە .

بهواتايه کی تر پشتیوانی یاسایی و دارایی ده چوونیان حکومتی بوونه ، به پیچهوانه وه یه کهمین روژنامه ی کوردی له چاو ئەوان و به پیچهوانه ی میلله تانی دراوسۆ روژنامه ی کوردستانی به درخانییه کان روژنامه یه کی تاکه کهسی ئەهلی بووه و په پشتیوان و توانای دارایی کهسی ده چوووه .

پرسیار لێره یه دایه میقداد مه دحەت به درخان بۆ چوووه ته ژێرئه وئه رکه قووړس وگړان و زه به لاهه ی چاپی روژنامه وه ..؟ وه لامی ئاسان ئەوه یه:

میقداد مه دحەت به درخان وه ک روژنیرو تیکۆشه ریکی بنه ماله ی به درخانیان گهر له رقی و داخی ده وله تی عوسمانیی وله تۆله ی داگیرکاری و چهوسانه وه و ژێرده ستیی ههستی پیکردوووه کورد هیچ ده وله تیکی نییه و خاوهن هیچ ده زگایه کی میری فه رمی نییه تا به و ئه رکه هه لسی . بۆیه خو ی به ته نیا و تاکه کهسی شانی داوه ته به روو روژنامه ی چاپ و بلاوکردۆته وه و سه ره نجام به قه ده ده زگاییک کاری کردوووه له گه ل بنه ماله و براکانی 31 ژماره ی به چه نندین قوناخ و له چه نندین شارو وولتاتان چاپکردوووه (د. فه رهاد پیربآل ، 2007 ، لاپه ره 32) سه رباری ئەم جیاوازییه گرنکه ، یه کهمین روژنامه ی کوردی (کوردستان - قاهیره - 1898) تاییه تمه ندییه کی تری له وه دایه که روژنامه یه که به ناوه روک روژنیبری و ئەده بی و هه لگری په یامی نیشتمانی و نه ته وه یی بووه، له کاتیکیش دا تا ئیستا به ته واوه تی ساغه بنۆته وه که ئایا روژنامه ی (کوردستان قاهیره - ئەوروپا 1898) روژنامه یه کی ئورگانی - زمانحالی سیاسی پارتی (ئیئتیحاده ته ره قی) نه بووه ..؟ (هه مان سه رچاوه ی پیشوو ، لاپه ره 37) .

له دوا ی (کوردستان - قاهیره 1898) له سه ره تاکانی سه ده ی تازه دا له گه ل باشت ره گه لاله بوونی هزری نه ته وه یی نیشتمانی و سه ره له دان و دامه زرانندی پارت و کۆمه له و ریکخراوی کوردی ، سه ره تا له باکور، له کوردستانی تورکیاوه ، پاشان له به شه کانی دیکه ی کوردستان به روژه لات و باشوو روژئاواوه په یتا په یتا روژنامه گه ری پارت و ریکخراوو کۆمه له کوردییه کان سه ره له ده دن .

ئهو کۆمه له و پارت و ریکخراوه سیاسیانه ی ئەو سه رده مه هه ره له کۆمه له ی ته عالی ته ره قی، کۆمه له ی هیتی، کۆمه له ی ژنی کاف ، کۆمه له ی خو یی بوون به روژنامه و گو فاری .

ته عاون و ته ره قی غه زه ته سی سالی 1908 له ئەسته مبول ، روژی کورد- هه تاوی کورد له سالی 1913، له روژئاوا روژنامه ی هاوار 1932، رووناھی 1942 .

له روژه لات، کوردستانی ئیران، بلاوکراوه و هه والده ری (روژی کورد- شه وی عه جه م 1922) نیشتمانیان - مه هاباد 1945، کوردستان - مه هاباد 1945 (فارو عه لی عومه ر 2001 لاپه ره 170-185)

له باشوو، له کوردستانی عیراق روژنامه گه ری ریکخراوه یی هه ره له سه ره تای سه ره له دای شو رشی شیخ مه محموودی حه فید و دامه زرانی حکومه ته که ی له روژنامه گه ری حکومتی سه ره له ده دات به روژنامه کانی (بانگی کوردستان - ئورگانی حکومت - 1992 ، روژی کوردستان - 1922 ، ئورگانی حکومت، ئومیدی ئیستیقلال ، ئورگان 1923) (محمد خدر مولود 1999 لاپه ره 12-17) . روژنامه گه ری ریکخراو کۆمه له و پارتیه کوردییه کان به و ده ستینی له باشوو

تا دامه زراندىنى پارت و لايه نه سياسييه كانى وهك حزبى هيووشوريش ، داركر و رزگارى ، حزبى شيوعى و پارتى ديموكراتى كوردستان وهكزمانحالى حزب وپارته كان ، وهك ئورگان دئنه نئو گوره پانى مملانئى سياسىي له دواى جهنگى دووه مى جيهانه وهش له سالى 1946 وه بزاقى رۆژنامه رى ريخخراوو كۆمه له و ئورگانى حزبى گهرم و گورى زياترى تئده كه ويئت .

بهشى يه كه م :

رۆژنامه گهرى له سهرده مى شورشى ئه يلوولدا ۱۹۶۱-۱۹۷۰

ريژنامه ي خه بات ، ئه لته ئاخى ، برابه تى ، رۆژنامه و گوڤارى تر

سه ره تاي دامه زراندىنى رۆژنامه گهرى پارتى ديموكراتى كوردستان ميژويه كى ئالوزوتيكه لى پرله نووسين و گيرانه وهى هه مه جورى هه يه ، هوكارى ئه م تتيكه ل وئالوزيه ي ئه م ميژووه گهر بۆ چه ندين هوكارى بابته و خودى بگه رتته وه له م دوو هوكارانه ي خواره وه به ده رنبيه :

يه كه م : تۆمارنه كردن و به ديكۆمپنت نه كردنى هه موو ئه و رووداوانه ي په يوه نديان به ده رچوون وچۆنيه تى چاپكردن و بلاوكردنه وهى هه ردووئورگانى پارتى ، رۆژنامه ي (رزگارى-1958) و رۆژنامه ي (خه بات - 1959) وه هه يه له سات و ئانى خۇياندا به شيويه يه كى بابته تيانه ي راسته قينه يى وهك هه بووه تۆمارنه كراوه ، به لكو وهك ميزاجى كه س و مه يل و لايه نگرى نووسراون .

دووه م : زالبوونى مه يلى كه سى وهك له خالى يه كه م ئاماژه مان پيداوه و بابته تايه تيانه ي كه سان و خولانه وه له نئو ميزاجى ئه و كه سانه ي له نزيكه وه له گه ل ئورگانه كان كاربان كردووه .

له دواى ده رچوونى رۆژنامه ي (رزگارى - 1958) پاشان دووه م رۆژنامه هه ر به ناوى (رزگارى له 1-1959-3) تا ده رچوونى رۆژنامه ي (خه بات له 4-1959-4) ناوى چه ندين بلاوكراوه يه ي تريش دى ديارتريبيان (خه باتمان) و (بۆ پيشه وه) و پاشان (خه باتى كوردستان) و گوڤارى كيش به ناوى (مروڤ - 1948) كه له وماوه يه ده رچووه (وريا جاف ، 1996 ، لاپه ره 16) .

نووسه ران وتوئيزه ران كه تائستايش ده سته وه ستاون له به راي ئه و قوئاغه و ئه و ناوونيشانانه هوكاره كه تا ئيستا بۆئه وده گه رتته وه كه به رده ست نه بوونى زانبارى پيوست و زانستى واى كردووه توئيزينه وه له م سه رده مه ي رۆژنامه گهرى بكه ويته ژير بيرووبچوون وشروڤه ي كه سى مه يلدارولايه نگرى .

رۆژنامه ي خه بات له سهرده مى شورشى ئه يلوولدا :

رۆژنامه ي خه بات ، ئورگانى پارتى ديموكراتى كوردستان چۆن و كه ي بوو به و رۆژنامه يه كه هه يه ..؟ ئايا له رۆژنامه ي (خه باتمان) يا له رۆژنامه ي (خه باتى كوردستانه) وه بۆته ئه و (خه بات) هى كه هه يه ..؟

هه موو ئه و بۆچوونانهی بهرپزان : عهبدوڤلا زهنگه نه ، وریا جاف ، جهمال خهزنه دار ، نهوزاد علی ئەحمەد ، سدیق سالح و رهفیق سالح ، فایق بهتی ، دلشاد مستهفا وهسانی و نووسه رانی تریش ئەوهنده به هه ند وهرده گیرئ که بۆ خودی بۆلاوکراوه کان (خه بائمان و خه باتی کوردستان) تا سالی 1958 شیاووه وهرگیراوه ههرواله رووی زانستی وئه ده بییه وهش شرۆفه ی گیرانه وهو باسکردنه که ی بهرئز خورشید شیره وپشتراسکردنه وه که شی ته نیا وه ک خۆیان و بۆخودی بۆلاوکراوه کان (خه بائمان و خه باتی کوردستان) شیاووه ده شی و له رووی زانستییه وه وهرده گیرئ (دلشاد وهسانی، 2021، لاپه ره 26) به لام بۆ به ستنه وه ی ئه و بیرو بۆچوونانه و به ستنه وه یان به ده رچوونی (رۆژنامه ی خه بات له 4-1959-4) وهرگیرا و زانستی نین . بۆ .. ؟ له وه لامدا ده لئیین:

له کاتیکدا رۆژنامه یه کی تازه ، به ناوونیشان و تایتل و لۆگۆیه کی تازه له دایک ده بی ، ده بی ئه و رۆژنامه تازه یه وه ک خۆی وه ربگیرئ و توئینه وه ی زانستی له سه ر بکری و تیشکی بارودۆخی ده رچوونی بخریته سه ر. هه له به ته جیاوازتره له هه ر بۆلاوکراوه یه کی پیشخۆی ، ئەم جیاوازییه ش گه ر له کات و میژوو ی ده رچوون و شوینی ده رچوونیش بییت ئەزموونیکێ تازه یه ، ناویکی تازه یه به لۆگۆی تازه وه .

میژوو ی رۆژنامه گه ری پارٹی دیموکراتی کوردستان ، هه رله دامه زرانندییه وه ، تا نه شو نوماکردن و سه ره له دانی کاری رۆژنامه گه ری به چه ندین قۆناغ دا تیپیریوه و له قۆناغ و سه رده ماکانیشدا به چه ندین شیوه ته رزی جیا خۆی ناوندوه و نووسه ران و توئیه ران بۆ قۆناغه ندی کردنی ئەم میژوو ه بیرو رای جیاوازیان خستۆته به ر باس و لیکۆلینه وه .

که به دیقه ت له قۆناغ به نیکردن یا به قۆناغ باسکردنی هه ربۆلاوکراوه و رۆژنامه ییک بکه ین یا به تنیا باسی یه کتیک له رۆژنامه و بۆلاوکراوه کان بکه ین له ئیوئه م میژوو یه بزافی رۆژنامه گه ری پارٹی دیموکراتی کوردستاندا ، باسکردن و شرۆفه کردنیان له رووی زانستییه وه هه یج که مووکورییه کی تیدا به دی نا کرئیت چونکه میژوو ه

دیرینه که ی پارٹی به چه ندین قۆناغ و سه رده م دا تیده په ری به گویره ی سنووری ئه و توئینه وه یه (بزافی میدیای سه رده می شۆرش ئه یلوول دامه زراندن و پیشه نگی 1961-1975) میژوو یه کی ته مه ن 14 ساله یه و به لام میژوو یه کی ته مه ن 15 سالی

ئەم بزافه مان تیپه راندوه که له سالرۆژی دامه زرانده وه 1946 ده ست پێ ده کات تا هه لگیه رسانی شۆرش ئه یلوول له 1961 - 1975 پاشان له هه لگیه رساندن شۆرش گۆلان له 1976 تا 1991 و قۆناغی دامه زرانندی په رله مان و حکوومه تی .

رۆژنامەى خەبات دەرچوون و دامەزراندن :

رۆژنامەى خەبات لە رۆژى مۆلت وەرگرتىيەوه لە 4-1959-4 وە دەبىتە ناونىشانىكى ديارى رۆژنامەگەرى كوردى و يەكەمىن زمانحالى رۆژنامەيەكى سياسىي - ئۆرگانى پارتى ديموكراتى كوردستان -عيراق.ئەم رۆژنامەيە بۇتايندە دەبىتە تەمەنداروبەرھەم دارترين رۆژنامە ومافى خۆيەتى وا ناوزەديكەين:

رۆژنامەى خەبات قوتابخانەيەكى رۆژنامەگەرى ئەدەبى ورۆشنىبىريە ، ھەلگىرى پەيامى سياسىي نەتەوہيى نىشتىمانى يە ، لەمىژووى رۆژنامەگەرى كورديدا،خاوەن پىڭگەو رۆلى كارىگەرانهى ئەكتيفى رۆشنىبىرى وراگەياندەنە ، ھەر لە سەردەمى شۆرشى ئەيلوولدا -1975-1961دا تا سەردەم و قۇناغەكانى تر شۆرشى گولان 1976-1991 و پاشان لە 1991 تا سەردەمى ئەمرۆ .

بەجىاى بىروبوچوونى نووسەران و توپۆزەران و قۇناغەندكردى ، رۆژنامەى خەبات دەرچوون و بلاووبونەوہى لەسەردەمى شۆرشى ئەيلوولدا 1961-1975 لەوتوپۆزىنەوہيەماندا لە پىنج وىستگەدا قۇناغەندى دەكەين :

1-ويستگەى 1961-1964

2-ويستگەى 1964-1966

3-ويستگەى 1968-1970

4-ويستگەى 1970-1974

5- ويستگەى 1975-1976 تا شۆرشى گولان

ويستگەى يەكەمى دەرچوونى رۆژنامەى خەبات 1961-1964 بە ھۆى بەرپابوونى شۆرشى ئەيلوول بەسەركردايەتى رابەرو سەرۆك مستەفا بارزانى لە 1961-11-9 لەتەواوى نىوخاكي كوردستاندا ، رۆژنامەى فەرمى مۆلتەدراوى خەبات لەبەغدا دەكەويتە نىو قۇناغى دەرچوونى نەپتى و ناتوانى وەك پىويست و وەك رۆژنامەيەكى خاوەن پەيام و پر خوينەر رۆلى رۆژنامەيەكى فەرمى مۆلتەتپەدراو بىينى ، سەربارى وەستانى بۆ ماوہيىك و دواتر دەرچوونەوہى لەسەرەتاي مانگى نىسانى 1962بەژمارە (465) خەباتى رۆژنامە جارىكى ديكە دەگەرپتەوہ گۆرەپانى رۆژنامەگەرى نىشتىمانى ، (دلشاد مستەفا وە سانى 2021)

لەبارەى ھەردوو ژمارەى (463-464) ھەر بىروبوچوونىك ھەبى و چۆن دەرچوونىت بەگۆيرەى بىروبوچوونى بەرپازان (د.ئازادعوپىد سالىح ، عەبدوللا زەنگەنە، نەوزادەلى ئەحمەد ،سدىق سالىح ورفىق سالىح ، وريا جاف ، فەرھاد عونى د.فائق بەتى د.نەجاتى عەبدوللا، فەرھاد محمد ئەحمەد، دلشاد مستەفا وەسانى ورزگار نورى شاوہيس ..تد) ھەموو ئەوہ دەگەينى دواژمارەى خەبات لە بەغدا ژمارە (462) لە 1961-3-28)دا دەرچووە و لەبارەى ژمارە (465)ى خەباتيش لەبەرئەوہى بەنەپتى و بەتپراژى كەم و بە ئامپىرى سادەوساكارى رۆنىو بەمەبەستى ئاراستەكردن و بلاووبونەوہى دەستاوودەستى

، هه موو بۆچوونه كانی دەرچوونی خهبات له م وێستگهیه دا ئه و راستییانه له خۆده گرن تا ئه و ئاسته ی بلیین ده كری هه مان ژماره (465) هه ر به نه یی له لایان كادی رانی پارتی له سلیمانی و هه ولیر پیکه وه دەرچووبن یا ستیسلكرابنه وه یا فۆتۆكۆپی كرابنه وه . بۆیه هه ردوو بیربۆچوونی پێچه وانه ی بۆچوونه كه ی د. ئازادعویدد سألح له لایه ك بیروبوچوونی عه بدوللازهنگه نه و نه وزاد علی ئه حمه د ، به هه ند وه رده گیرین.

ئه وه ی بۆ ئه م وێستگه یه ی دەرچوونی ئه و رۆژنامه یه خالی جیا كرده وه یه له م ژماره یه وه به دوا وه (465) خهبات له كۆتای 1962 ده گوازیته وه ناوچه ئازادكراوه كانی كوردستان و پێچه وانه ی قۆناعی به غدا ئازادانه به سه ر شارو شارۆچكه و ناوچه كان و كه رت و رێكخستنه كانی پارتی دابه ش ده كری و ده گاته وه رگر- خوینهر، وه ك بلاوكراوه یه كی سیاسی په یامدار .

له وێستگه ی دووه می دەرچوونیدا (1964-1966) خهبات ، نه ك هه ر رۆژنامه كه به چاپخانه بچوو كه كه شیوو هه تووشی په تای دووبه ره كی ده بی ، به لكو نووسه ران و خوینه رانی شی تووشی ئه م دووبه ره یی و دووبه ره كیه ده بنه وه .

ئه م په تایه ، تاماوه ییك له دوای ئه و لیپووردنه گشتیه ی كه سه رۆك مسته فا بارزانی له سال 1965 دا بۆ گروه جیاخوازه كه ی كۆنفرانسی ماوه ت 1964 پش ده ری كرده بوو ، ره نگانده وه ی په تاكه هه رما بوو . ئه م به تایه بۆ رۆژنامه ی خهباتی تیکۆشه ر به م شیوه یه كه وه ته وه :

له به غدا گروهی ماوه ت تاسالی 1968 به لاپه ره ی جیاواز (11) ژماره یان له چاپخانه ی تایمس له به غدا چاپ كرده . ئه و (11) ژماره یه هه مان ئه و (11) ژماره یه بوون كه له سه رده می شۆرش ئه یلول و چاپكراون.

كه واته (11) ژماره ی خهبات به دوو جوړه چاپ له دوولاره له به غدا لای گروهی ئیبراهیم ئه حمه د له چاپخانه ی تایمس وه ئیو شۆرش ئه یلول و لیش له ناوچه ئازادكراوه كانی ژێرده سه لاتی شۆرش به ئامی ر چاپی تازه چاپكراون .

له وانه ی به سه رهات و چیرۆکی دەرچوونی ئه م (11) ژماره یه له ژماره 474 وه تا 484 له میژوو ی رۆژنامه گه ری رووداویکی ده گمه ن بی . له كاتی كدا هه موو سه رچاوه كان باس له بی ناگای ئیبراهیم ئه حمه د ناكه ن له دهرنه چوونی 11 ژماره ی ئیو شۆرش ، به لكو هۆكاره كه ره كه ی بۆ ئه وه ده گه ریننه وه كه ئیبراهیم ئه حمه د ناوونابانگی رۆژنامه ی خهباتی له به غدا و ناوه ندی رۆژنامه گه ربی عیراقی به هه ند وه گرتوو و بۆ به رژه وه ندی خۆی قۆستۆته وه و بۆ مه به ستی كه سی خۆشی لۆگۆی رۆژنامه كه و ناوی پارتی دیموكراتی كوردستانی له سه ر رۆژنامه كه به كارهی مناوه .

ئه م كاره رۆژنامه گه ربیه ، به تایبه تیش بۆ رۆژنامه گه ری سیاسی پارتیك له گه ل رژی می به غدا له چیاكانی كوردستان له شه ردا بی و له به غدا پارتایه تی و كوردا به تی كردن تا ئاستی گیران و به ند كردن و

راپېجکردنى زىندانەکان قەدەغەبې ، کاروکردهوى پېچەوانەيىن و ئاسايى نىن به ئاسانى بۆكەس نالوئى ، مەگەر بۆ گروپى چاپخانەى تايىمس و شەوانى حەمۆرابى بەغدا لوابې و ئاسايى بووبې !!
 رۆژنامەى خەبات لەتو شۆرشدا ، پاش پاكتابوونى لە دووبەرەى ، لە مانگى شوباتى سالى 1966 ژمارە 485 ى لى دەردەچىتەوه ، لەوئىستگەکانى دىكەشى تا نىسكوئى شۆرشى ئەيلوول لەدوا وئىستگەى تەمەنى شۆرشى ئەيلوول 1970-1975 بە پىنج وئىستگەدا تىبەرپوه و 526 ژمارەى لى دەرچوو و هەندى سەرچاوش نامازە بە 527 ژمارە دەكەن . (د.ئارينا ئىبراھىم ، 2018 ، لاپەرە 54) .

گۆڤارو بۆلاوکراوى دىكەى سەردەمى شۆرشى ئەيلوول :

هەرلەماوى قۇناغى شۆرشى ئەيلوولدا ، بزاقى رۆژنامەگەرى پارتى ديموکراتى کوردستان چەندىن ناوئىشانى ترى نوئى رۆژنامەو گۆڤار و بۆلاوکراوى تازە شان بەشانى رۆژنامەى خەبات، دئە ئىوکراوانى مئزوووەکەوه کە هەريەکەيان پىنگەو رۆلئى کارىگەريان هەيهو، نەک هەربۆ مئزووى رۆژنامەگەرى کوردبى ، بەلكو لەسەر ئاستى مئزووى رۆژنامەگەرى عىراقى و عەرەبىش ئەم رۆلە بەرزەنرخىندىت لەوانەش رۆژنامەى (التاخى) .

ئەم ناوئىشانەى خوارەوه ناوئىشانى ئەو رۆژنامەو گۆڤارانەى سەردەمى شۆرشى ئەيلوولن :

1-اخبار کوردستان : بۆلاوکراوى وەرزى ، بەرۆنۆ چىکراوه 1965-1969

2- دەنگى پىشمەرگە : گۆڤارىكى مانگانە بوو ، 24 ژمارەى لى چاۆکراوه ، سەرەتا بە رۆنۆ پاشان لە چاپخانەى خەبات ، بايەخى بە هەوآل و چالاكئىهەکانى پىشمەرگە داوه قەوارەى گۆڤار 28 لاپەرە بووه .

3- صوت کوردستان : گۆڤارىكى سياسى لقى يەكى پارتى بوو ، بەزمانى عەرەبى دەردەچوو ، بايەخى بە وتارى سياسى و کاروبارى نۆ شۆرش داوه.

4- سەفین : گۆڤارىكى سياسى يە لقى دووى پارتى ديموکراتى کوردستان دەرىکردووه ، ژمارەيەكى لە مانگى 11-1967 لە ناوچەى هيران – هەولئىر دەرچوووه . گۆڤارىكى وەرزى سياسى و رۆشنىبرى بووه . لەقۇناغى يەكەمدا ئەم گۆڤارە داواژمارەى لە مانگى 4-1970 دا دەرچوووه كە ژمارە (30) بۆلاوکراوهكەيه. سەفین يەكئىگە لەوگۆڤارە سياسىيە رۆشنىبرىانەى سەردەمى شۆرشى ئەيلوول كە پىنگەو بايەخى تايبەتى گۆڤارى ناوچەيى هەيه و لەلايەن لقى دووى پارتى دەرچوووه و لەقۇناغى شۆرشى گولانئىش درئۆه دەرچوووتەوه و دواى راپەرئىنىش لەسەردەمى حكوومەتى هەرىمى كوردستاندا لەسالى 2005 چەند ژمارەيەكى دىكەى لە قۇناغى سئىمەدا لى چاپکراوه .

5- مەشخەل : گۆڤارىكى سياسى رۆشنىبرى لقى سئىي پارتى ديموکراتى کوردستانە لە مانگى تشرىنى دووهمى سالى 1968 بۆلاووتەوه بەهەرسى زمانى کوردى وتورکمانى و عەرەبى .

6- رزگاری : گۆفاری لقی چواری پارتی بووه ، گۆفاریکی سیاسی بوو ، بایهخی به کاروباری شۆرش و چالاکیهکانی ده دا .

7- کادر : گۆفاری رۆشنیبری بوو ژماره یهکی له ته مموزی سالی 1968 ده رچوووه تا 1975 کادر 25 ژماره ی لی ده رچوووه .

ئهمه و چه ندین ناویشانی دیکه ی دیاری بواری رۆژنامه گه ری له سه رده می شۆرش ئه یلوولدا گرنه گه له سه ر ناویشانه دیاره کان وه ک رۆژنامه ی (ئه لته ئاخ) و (برایی - برایه تی) گۆفاری رۆژنامه ی رۆژانه هه لوه سته ییک بکه یین .

8- خه باتی قوتابیان : گۆفاری یه کیتی قوتابیان کوردستان بوو، ژماره یهکی له تشرینی دوومه ی سالی 1967 له دوای کۆنگره ی پینجه می یه کیتیبه که ده رچوووه ، (ساسان عه ونی ، 1998 ، لاپه ره 26-60-61) .

خه باتی قوتابیان، گۆفاریکی تایبه ته ندی بواری چالاک ریخراوه یی ورا گه یاندن ورۆشنیبری یه کیتی قوتابیان کوردستانه و ئۆرگانی ئه م ریخراوه یه، له میژووی رۆژنامه گه ربی کوریدا وه ک رۆژنامه گه ربی تایبه ته ندی، پیشه نگ وراهه ره چ بۆ کاری رۆژنامه گه ربی چ بۆ ئاشناکردن وراهیتانی قوتابیان بۆ بواری رۆژنامه گه ربی و دروستکردن و به ره ه م هیتانی کارمه ندی رۆژنامه نووس .

له دوای کۆنگره ی هه وته م ، ئه م گۆفاره به ره و پیشه که وتن هه نگاوی ناوه و جا چ له رووی قه باره و ناوه رۆک بێ یا ده رچوون و چاپی . له لایه نی ده رچوونییه وه له ژماره (11-ی سالی 1973) به 48 لاپه ره به هه ردوو زمانی کوردی وه ره بی ده رده چی و دواتر لقه کانی یه کیتی قوتابیان کوردستان ، لقی هه ولێر، لقی دیالا، لقی نه ینه وا، لقی سلێنانی ، لقی که رکوک ، لقی ده وک گۆفاری تایبه ت به ریخراوه که ی خۆیان ده رده که ن .

له میژووی رۆژنامه گه ربی قوتابیاندا، یه کیتی قوتابیان کوردستان نه ک هه ر له چاپکردن و ده رکردنی گۆفاره کانیان پیشه نگن ، به لکو له ته رخانکردنی چه ند لاپه ره ییکیش له رۆژنامه ی براهه تی به ناوی لاپه ره ی (خه باتی قوتابیان) چوارجار له ژماره کانی 5-25 ی رۆژی 6-2-1974 دا .

لاپه ره ی خه باتی قوتابیان وه ک رۆژنامه یه کی تایبه ت بوو، له نێو یه که مین رۆژنامه ی رۆژانه ی کوردی براهه تی دا . سه رباری هه وāl و چالاک و کورته ریپورتاژی تایبه ت به یه کیتی قوتابیان له نێوهه ر چوارژماره که دا سه روتاریش هه بوو به ناویشانی (ریباری قوتابیان) بۆیه ده کرتی به م پرۆسه رۆژنامه گه ربیه بلێین : دوو رۆژنامه له نێو رۆژنامه یه ک دا .

رۆژنامه ی التاخ ی پیشه نگی رۆژنامه گه ری کوردی، به زمانی عه ره بی بۆ رۆژنامه گه ربی عیراقی و عه ره بی له ماوه ی 1967-1974 دا.

دوای شەش سالی لەتەمەنی شۆرشى ئەیلوولدا سووربوون و بەردەوام بوون لە خەبات و تیکۆشانیدا ئامانج و ستراتیژیەتی خەبات بوو بۆ یانەدى مافەرەوايه کانی گەلی کورد لە پیکهوه ژيانى ناشیانه و شادبوون بە مافە سیاسى و نیشتمانییه نەتەوهییه کان و مافی کارگیری و حوکمرانى راستەقینه کەى خو بەرپۆبەردن لە عێراقیى دیموکراتیدا ، بەمەرجى دان نان بەهەموو مافە نیشتمانی و کەلتوورى و نەتەوهییه کانی لە دەستوورو یاسا کارپیکراوه کانی دەولەتی عێراقدا بنی و مافەکانى گەلی کوردو شۆرشە کەى ، داخواییه کانی جەماوەرى گەلی کوردستان بە یاسا و پەنسییه نۆدەولەتییه کان ریزلیگیروا بۆ . سەرکردایەتی شۆرشى ئەیلوول و سەرۆک بارزانی پۆستیستان بە کەنالیکی دیکەى گەیاندى ئەو پەيامە هەبوو ، دەبوايه ئەم کەنالش لەرێگای رۆژنامەیه کى زمانحالی راستەقینه بۆ بەزمانى عەرەبى وەک رۆژنامەى (التاخى) و رۆژانه لەگەل هۆش و بیران بدوئ و بیانەژیتى . بۆیه دەرچوونى التاخى بەزمانى عەرەبى بۆ خوینەرى عەرەب ئەوسا گرنگ بوو ئەویان لەبەر دووھۆکار بوو :

1- تا بەگوتارى رۆژنامەوانى بواری دۆستایەتی نیوان گەلانى کوردو عەرەب فرەوانترېن ولایەنگران و دۆستانی عەرەبیش تیکەیشتن و هاوسۆزى راستەقینه یان بۆئامانج و خەباتى گەلی کوردستان و تیکۆشانى نەتەوهیى زیاترېن و دەنگ و هەلۆیستی دەستەبژیرانیان لە سیاسى و هەرمەند و رۆشنبیرانى عەرەب بېن بە کۆمەک و پشتیوانى کردنى راستەقینه لە شۆرشى ئەیلوول و پەوابەتی خەبات و تیکۆشانى گەلی کوردستاندا.

2- کپکردنى ئەو دەنگ و گوتارە شۆقینییه عەرەبیانەى ئەو پارت ولایەنە جیاوازانەى لە بەغداوه و جارناجاریش لە ولاتانى عەرەبیش دژی شۆرشى گەلی کوردستان و پارتى دیموکراتى کوردستان و بزافە نیشتمانییه رزگاربخواییه کەى بەرزەبوونەوه و ئامانجیان دیماکوگیەت و چاوبەستەى و فریودانى ناوەندى عەرەبى و عێراقى بوو ، تا بۆیان بلوئ شۆرشى گەلی کورد ناشرین و ناپەوا پێشان بەدن.

بۆ هەلسەنگاندنى رۆل و پێگەى (التاخى) سەدان نووسین و دەیان سەرچاوهى زانستى پاوه رپیکراوله بەر دەست داھەن و باس لە گرنگی و پێگەو بايەخى دەکەن ، لەم توینەوه یەدا ئەم بیروبوچوونەى د.فائق بەتی بەئەمۆنە دینینەوه :

(ژمارە یەکی التاخى لە 29-1967-4 دەرچووه ، ئەو رۆژنامەیه بەیەکیک لە پرخوینەرترین و بلاترین رۆژنامەى عێراقى دادەنریت لەو قۆناغەدا ، وێرای ئەو ش ئەم رۆژنامەیه لەبەر هەلۆیستە نیشتمانییه کانی و دلسۆزى بۆ پرسى راستەقینهى گەلانى عێراق بە کوردو عەرەبەوه چەندین جار لەلایەن بەغداوه ئاگادارکراوتەوه و هەرپوگێفى داخستنى لیکراوه (د.فائق بەتی ، 2011، لاپەرە 253)

ئەو هەلسەنگاندنەى د. فائق بەتی باشتین بەلگەى نووسەر و قەلەمپیکى دیارى عێراقى و ناوچەکە یە بۆ رۆژنامەکە و وای پێشان دەدات (التاخى) جوانترین و دلسۆزترین سەکۆى ئازادى پادەبرین و بویری نووسین ولایەرەى قەلەمى دلسۆزو خاوینى نیشتمانی گەلی کوردو شۆرشى ئەیلوول و سەرۆک

ورابه‌ره‌که‌ی مسته‌فا بارزانییه بو‌رۆژنامه‌گه‌ری عێراقی و‌خوێنه‌رانی له زاخۆوه تا فاو له به‌سرا،هه‌روا سه‌کۆیه‌کی بڵندی دیموکراتییانه‌ی گوتاری رۆژنامه‌وانی رۆشنیرو هه‌زمه‌ندانێ کورده‌ بو‌ عه‌ره‌بی عێراقی. له‌م باره‌یه‌وه د. فائق به‌تییه به‌راوردی رۆژنامه‌ی التاخ‌ی له‌گه‌ڵ چه‌ندین رۆژنامه‌ی ناوداره‌کانی به‌یروت و قه‌ییره ده‌کات و‌رۆژنامه‌ی تاناخی به‌رۆژنامه راستگۆو به‌هه‌لۆیسته‌که‌ی به‌ره‌ی میلیه‌ت و‌به‌رۆژنامه‌خودان ده‌یه‌ها نووسه‌ر و رۆژنامه‌نووسی بو‌یرو پروفیشناڵ به‌کوردووعه‌ره‌به له‌قه‌له‌م ده‌دات. وتاره‌کانی التاخ‌ی هه‌ل‌قولای نۆو رووداو‌ه‌کان و رۆژه‌فی پرسه‌ گه‌رمه‌کان بوو، چه‌ ئه‌و وتاره‌نی له‌سه‌ر ده‌ستووری کاتی ده‌نووسران یا ئه‌و بابه‌تانه‌ی له‌سه‌ر سامانی سه‌روشتی نه‌وت و کانه‌زاو کشتوکاڵ و مافه‌کانی کرێکارو‌جووتیار و مافی گه‌لان و پیکه‌و ژیا‌نی ناشتیانی پینکاته جیا‌جیا‌کانی کۆمه‌لگا. یا‌ئه‌و بابه‌ته‌ چاره‌نووسه‌سازانه‌ی راسته‌خۆ سه‌ر به‌ پرسه‌ نیشتمانییه نه‌ته‌وه‌یه‌یه‌کانی گه‌لی کوردستانه‌وه هه‌بوو. رۆژنامه‌ی التاخ‌ی له‌م قۆناغه‌ی دا له 1967-4-29 وه تا کورده‌تاکه‌ی به‌عسیان له 1968-7-17 و هاتنه‌ سه‌رحووکمیان ، (427) ژماره‌ی ئی‌ ده‌رچوو .

له‌قۆناغه‌ی دووه‌می دا التاخ‌ی به‌گورپوتینیکی له‌ قۆناغه‌ی یه‌که‌می به‌جۆشتره‌وه له رۆژی 9-1970-5 ژماره (428) ی چاپ و بڵاوده‌کرێته‌وه و ه‌ژماره (1583) ی رۆژی 12-1974-3 ده‌نووسی : له‌به‌ر ئه‌و بارودۆخه سیاسییه ناسکه، مه‌کنه‌بی سیاسی پارتی دیموکراتی کوردستان بریارێ دا هه‌ردوو رۆژنامه‌ی التاخ‌ی و برایه‌تی بو‌ کاتیکی دیاری نه‌کراو رابگرێ) .

برایه‌تی له رۆژنامه‌و گۆفاره‌وه بو‌ یه‌که‌مین رۆژنامه‌ی رۆژانه‌ی کوردی له‌میزووی رۆژنامه‌گه‌ری کوریدا له 6-5-1967 تا 24-1974-2

به‌خششیکی دیکه‌ی شۆرشێ ئه‌یلوول بو‌ بزافی رۆژنامه‌ریی کوردی ده‌رچوونی رۆژنامه‌و گۆفاره‌و پاشان رۆژنامه‌ی رۆژانه‌ی پارتی دیموکراتی کوردستانه . برایه‌تی وه‌ک ناو‌نیشانیکی تازه‌ی بڵاوکراوه‌ی رۆژنامه‌گه‌ری گۆله‌گه‌نێکی دیکه‌یه بو‌سه‌ر خه‌رمانه‌ی رۆژنامه‌گه‌ریی کوردی و قۆناغیکی ده‌وله‌مهن‌دی ئه‌و بواره‌یه .

وێستگه‌کانی ده‌رچوونی :

دوای هه‌فت رۆژ له‌ده‌رچوونی رۆژنامه‌ی التاخ‌ی ، له‌رۆژی 6-1967-5 له‌گه‌ڵ ژماره (8) ی التاخ‌ی ژماره (1) برایی - برایه‌تی ده‌که‌وێته ده‌ست خوێنه‌ران . ئه‌م رۆژنامه‌یه له‌م وێستگه‌یه‌دا 72 ژماره‌ی ئی‌ ده‌رچوو .

له‌و‌ئێستگه‌ی دووه‌می ده‌رچوونی دا و‌ی‌رای چه‌ندین گۆرانکاری له‌ ناو وشوینی ده‌رچوونی ناوی له‌(برایی ده‌بیته‌ برایه‌تی)و شێوازی ده‌رچوونی له‌رۆژنامه وه ده‌بیته‌ گۆفاره‌و چه‌ند ژماره‌یه‌ییکیشی جگه‌له به‌غدا له‌سلیمانی ده‌رده‌چۆ و پاشان وه‌ک رۆژنامه‌ش جارێکی دیکه هه‌ر له‌به‌غداو سلیمانیه‌وه

دەردە چىتەو . ھەموو بەيەكەو ھەبەغداو سلىمانى بە گۆقارورۆژنامەو 14 ژمارە وەك گۆقار 17و
ژمارە لەرۆژنامەو (پاشكۆى برايتى)، لەسلىمانى 12 ژمارەى ئەو پاشكۆيەش دەچىتە نيو ميژووى
سەرورەى رۆژنامەگەرى كوردى لە سەردەمى شۆرشى ئەيلولدا .

لێرەدا پرسيارىك دىتە پىشەو ھۆكارى دەرچوونەو ھى برايتى بەرۆژنامەوگۆقار وپاشكۆيەو
لەشارى سلىمانى دەبى لەچىيەو سەرچاوى گرتبى ..؟
لەو ھەلەمدا ئەو ھۆكارانە دەخەينە روو :

1- تا سەركردايەتى شۆرشى ئەيلول بيسەلئىنى كارىگەرىتى بالى جىابۆو ھە ناتوانى دەستەبژىرانى
سلىمانى و رۆشنىرو نووسەرانى لەشۆرش دابىرئىت .

2- سلىمانى وەك ناو ھەندىكى رۆشنىرى كارا وچالاک شايانەتى رۆژنامەو گۆقارى لى چاپىن
و دەربچىت . بەتايەتى رۆژنامەو گۆقارى شۆرشى ئەيلول .

رۆژنامەى رۆژانەى برايتى و پىشەنگى و ئەفراندن :

لە كىتەبى (برايتى يەكەمىن رۆژنامەى رۆژانەيە لەميژووى رۆژنامەگەرى كوردى دا) نووسىنى نەژاد
عەزىزو سورمى وپىشەكى فەرھاد عەونى - ھەولير ، چاپى دووھم - 1997) فەرھاد عەونى
نووسىو يەتى :

برايتى لەم خولەدا پى ناىە قۆناغىكى گەورە لەميژووى ژيانى رۆژنامەگەرى كوردىدا ئەویش بوونى
بەرۆژنامەيەكى رۆژانە بۆيەكەم جار ئەو شەرەفەش بەر پارتي ديموكراتى كوردستان كەوت كەبەكۆشى
براو مامۆستاي داھىنەرمان داراتوفىق كە ئەوكاتە ئەندامى كۆمىتەى ناو ھەندى پارتي وسەرنووسەرى
ھەردوو رۆژنامەى (التاخى وبرايتى) بوو تانرا بۆيەكەمجار برىارى دەرچوونى برايتى بەردى
بەشيو يەكى رۆژانە . (نەژاد عەزىزو سورمى ، 1977 ، لاپەرە 13).

نووسەرى كىتەبەكەش نەژاد عەزىز سورمى بىروبوچوونى بۆئەم دەستپىشخەريە، بەم
شيو يەيە: (كردنى برايتى بەرۆژانە كەپىشتر پاشكۆيەكى حەفتانەى رۆژنامەى التاخى بوو پىشترىش
گۆقارىكى بەناو مانگانەبوو ، نىشانەيەكى ديارە لەميژووى رۆژنامەگەرى كوردى دا و دەستپىشخەريەكى
بەجىش بوو، بەلام دواى چى؟! دواى ئەو ھى زەمىنەى لەبار تىكچوو بوو بۆنى شەر دەكرا ..دەبوايە ھەر
دواى بلابووبوونەو ھى رىككەوتننامەى 11ى ئازارى 1970 ھەست بەم كەلئىنە فەرھەنگى يە بكرابوايەو
ھەنگاويكى بۆ بەاويشترا بووايە . (نەژاد عەزىز سورمى ، 1997 لاپەرە 21-22) .

بەھەموو بارىكدا و بە لەبەر چاوغرتنى بارودۆخى دەرچوونى رۆژنامەى برايتى وەك يەكەمىن
رۆژنامەى رۆژانە لەميژووى رۆژنامەگەرى كوردىدا ، دەستپىش خەرى و بەخشىكى گەنگى پرەھاىە بۆ
تواناي نووسەرو رۆژنامەنووسانى كورد لەوساوە دەسەلمىنى كە لىزانن و شياوى ئەو ھەن رۆژنامەى رۆژانە
بەزمانى كوردى چاپكەن و بلابكەنەو .

هەروايش كەوتەوتەوانا و باوەر بەخۆبوون و شياوی و لێزانی و كارامەیی نووسەران و كارمەندانی رۆژنامە نووس و پالېشتی شۆرشیی ئەیلوول و سەرکردایەتی شۆرش و سەرۆك و رابەری شۆرش مستەفا بارزانی لەپشت بوو.

پشتیوانی و پشتگیری خۆینەرانی رۆژنامەكە ش ھۆكارێكی ترە جا چ لە بەغداوە یا زیاتریش لە شارو شاروچكەكانی كوردستان بۆ كرىن و خۆیندەوہی و بوون بە بەشداریكی سەرەكی دەرچوون و بەردەوام بوونی .

بە ھەموو پێوەریكی زانستی بەردەوامی لەدەرچوونی ھەر بڵاوكراوھێك رێژەى وەرگر- خۆینەر تاكە پێوەریەتی و ئاستی پێشوازی لێكردنی لەلایەن خۆینەرەوہ بەھەند وەردەگیرئ . وەك ئەو پێشوازییە بئ وینەییەى خۆینەرانی لە براهەتی دەكراوھۆكارى وەستائیشی ھەر بۆ ئەم خالە بگەریتەوہ ، چونكە رۆژانە خۆینەرانی بەردەم كۆتیبخانی شارەكانی كوردستان وەك لە ھەولێر دەیان جار گرد بوونەوہ لەچاو پروانی گەیشتنی براهەتی خۆپێشاندان و نمایشكی رۆشنبیری و نەتەوہیی بوو . نووسەری كۆتیبی براهەتی یەكەمین رۆژنامەى رۆژانە نووسیویەتی :

براہەتی كە كرایە رۆژانە، لەگەڵ ئەوہی لەئاستی گەلێك رۆژنامەى دیکەشمان دا نەبوو پێشوازییەكی بئ نەزیری لئ كرا بەرادەھێك وای لە حكومەت كرد بە ئاگاداركردنەوہیكی تايبەتی داى بخت وەك لە ئاگاداركردنەوہكەدا ھاتبوو بە بیانووی ئەوہی بەرەسمى داوانەكراوہ رۆژانە دەرچپیت ،(نەژاد عزیز سورمئ ، 1997 ، لاپەرە 22) .

لەم رۆژنامە رۆژانەییە جوانەمەرگەى براهەتی لەماوہی دەرچوونیدا 26 ژمارەى لئ دەرچووہ بەم شێوہیە :

- ژمارە (سفرى) براهەتی لە رۆژى 1-1-1970 دەرچووہ، ژمارەى ئەزمونیەتی .

- ژمارە (1) ی لە 8-1-1970 دەرچووہ .

- ژمارە (26) ی لە 7-2-1970 دەرچووہ .

بەگشتی رۆژنامەى براهەتی لە قۆناغی رۆژانەیدا 27 ژمارەى لئ دەرچووہ ، و دواى راگیرانی بەفەرمانی وەزیری راگەیاندى حكومەتی مەرکەزى بە بیانووی نەبوونی (مۆلەتی فەرمى دەرچوو وەك رۆژانە)، براهەتی جارێكی دیکە گەرايەوہ دەرچوونی حەفتانەى لە رۆژى 24-1973-3 ژمارە (85) ی بڵاوكراوہتەوہ

بەشى دووہم : سەرھەلدان و دامەزراندنى رادیۆى دەنگى كوردستانى عێراق قوناغەكانى پەخشی لەشۆرشى ئەیلوول ۱۹۶۳ دا

مێژووی داھێنان و دامەزراندنى رادیۆ لەگەڵ دۆزینەوہى شەپۆلى كورت و بوارەكانى كارۆمۆگناتیسى و تاقیکردنەوہكانى گۆگىلمۆ ماركۆنى زانای ئیتالى و ئەلێكسەندەر بۆبۆف زانای رووسى

دەست پێ دەکات (ا.م.د. سعد سلمان المشهدانی ، 2013، ص 160) ئەو میژووو ئەوسا دەبێتە دەزگای رادیۆیی بەخش و بڵاوبوونەوه ، کاتێ مارکۆنی پەيامیکى دەنگى لەریگای تەلگرافەوه دەنێریتە نیو رووباری مانش که ماوهی 2کم دووری ئیوانیان بوو،هەر مارکۆنی توانی دواتر لەماوهیەکی کورتدا ماوهی گەیانندی دەنگ و شەپۆلەکانی بگەینیتە دووری 55 کم و ئەو شەپۆلە دەنگییە کەبە شەپۆلی دەنگی هێترز ناودەنرێ ئەوسا دەبێتە دەزگا و ئامییری رادیۆ و لە ئەمریکاو ئەوروپاوه ئامییره که دروست دەکرێ (د. مصطفی حمید کاظم الطائي ، 2007 ، ص20) . لەو میژووو جیهان پەیتا پەیتا ئیزگەى رادیۆی بۆ وڵاتەکانیان دادەمەزرین .

لە عێراقدا دامەزراندنی ئەم دەزگایە بەشیوەی فەرمی بۆ رۆژی 22-1932-3 دەگەریتەوه بەلام پەخشەکەى بە شیوەی ئەزموونی بە چەندین قۆناغ دادەروات تا لە 1-1936-7 ئیزگەى بەغدا دەبێتە دامەزراوەیەکی فەرمی رادیۆیی .

دوای ئەو میژووو ، ریگادرا بە فەرمی پەخشی ئیزگەو رادیۆی بەغدا هەوآل بە زمانى کوردی بخوینیتەوه لەرۆژی 1۹-۱۱-۱۹۳۹ خویندەنەوهی هەوآل سپێردار بە (کامل ئەمین) وەک یەکەم بیژەری کورد (باکوری ، ۲۰۰۹ ، لاپەرە ۴۰) .

دوای یەکەمین پەخشی هەوآل بەزمانى کوردی ، لەبەشى کوردی که ماوهی پەخشەکە لە ئیوان (۱۰- ۱۵) دەقیقە بوو ، لە چەندین رادیۆی دیکەى دەورووبەر لەبەپروت ۵-۳-۱۹۴۱، لە فەلەستین -یافا بەهاری ۱۹۴۳، لەقاھیرە ۱۹۵۷ ، لە بیرقان لە ۱۵-۱۲-۱۹۵۵ ، پەخشی بەشى کوردی لەرادیۆی تاران لە ۱۹۵۸ و چەندین پەخشی تریش لەبەر گەلێ هۆکار گرنگترینیان هۆکاری سیاسیی و بەرنامەى تایبەتى وڵاتانى زلهێزی ناوچەکەیه سەرھەلەدەن ،

دامەزراندن و سەرھەلەدانی دەنگی رەسەنى شۆرشگێری کوردی لە کوردستانی عێراق لەسەر دەمی شۆرشی ئەیلوولدا لەرۆژی ۳۰-۸-۱۹۶۳ لە ئەشکەفتی گوندی (گەردەپەش) ، (وەسفی حسن رەدینی ، ۲۰۱۱ ، لاپەرە ۵۸) قۆناغیکى تازە لە میژوووی میدیای کوردی بیستراو دینیتە ئاراوه بەجۆرێ لە میژوووی ئەم تەرزە میدیایەدا پارتی دیموکراتی کوردستان پێشەنگ و رابەر بێت .

رادیۆی دەنگی کوردستانی عێراق پێشەنگی میدیای بیستراو :

بۆ باسکردن لە پێشەنگ و بەخشی میدیای بیستراوی شۆرشی ئەیلوول لەبواری رادیۆ و تەکنەلۆجیای میدیای بیستراودا ، جگە لە رادیۆی جوانە مەرگی دەنگی کۆماری کوردستان لە مەھاباد، لە کوردستانی عێراق رادیۆیەکی کوردی نەبوو زاده و هەلقولای ناخی سیاسیی و نەتەوہییبی کوردی بێ .

لە روانگەى فرەوانتەرەوه ، ئەم توێژینەوہیە قولتەر دەچیتە نیو ناوہرۆکی بایەخی ئیستگەى دەنگی کوردستانی -عێراق و ئەم پێشەنگی و ئەم بەخشە میدیایەى و تەکنەلۆجیا بیستراوی شۆرشی ئەلوول لەم سێ خاڵانە چرپەکاتەوه :

1- دەنگى كوردستان يەكەمىن رادىئو كوردىيە ، بە ستۇدىيۇ تۆمارودەستگا و نامىرى پەخشى لەئىو خاكى نىشتىمان و لە كوردستانەو پەخش بىكرى .

2- جگە لە پەيامى ئەدەبى و رۆشنىبرى و میدىيى ، هەلگىرى پەيامى سياسىي و هەزرى سياسىيەنەى پارتى ديموكراتى كوردستان بووشۆرش و بەرخودان بوو، لە بەرامبەر هەيش و پەلامارو ئىنكارى كردن لە بوونى نەتەوہى كورد.

3- پىشەنگىيەكى ترى شۆرشى ئەيلوول هەر لەبوارى كارى ئەم رادىيەدا جگە لە نووسەران ورۆژنامەنووسانى بوارى رۆژنامەگەرىي كۆمەلگەرىي تەكنىكارى بوارى تەكنەلۇجىي رادىيوش كەهەموويان كوردبوون و خۇمالى بوون ئەم رادىيە بەرپوہ دەبەن و كۆمەلگەرىي كادىرى ترى بوارى تەكنەلۇژىي رادىيوش دروست دەبن .

بە لەدايك بوونى رادىيۇ دەنگى كوردستانى عىراق لە 30-8-1963 جۆرە رادىيەك لەدايك دەبىت كە پىي دەگوترى رادىيۇ شۆرشگىر يا میدىي دەنگى ئاراستە كراو يا پەخشى نەپتى شۆرشگىرى بۆ مەبەستىك لە مەبەستەكان كە مەبەستى گەياندى دەنگ و پەيامى سياسىي نەتەوہىيە ، چالاکى پىشمەرگەو هەوالى بەرگى و بەرخودانە ، لە رووى زمان و ئەدەبىياتىشەو گىرنگى پەخشى رادىيۇ نەپتى لەوہدايە وەك ئەمىر حەسەن پوور دەلى : لە دەمى هەروا و هۆريا و پىنگدادان لەسەر زمان ، پەخشى رادىيۇ نەپتى گىرنگە بە تايەتى لەژىر هەلومەرج و دۆخىكى سنووردار لەلايەن حكومەتەكانەوہ كە دەيسەپىنى بەسەر كوردستانەوہ گىرنگىيەكەش لەوہدايە كە گوگىران ئەتوانن ، بەبى زىدە مەترسىيەوہ لە كپكردنى ، زۆرجاران دەنگوباس و سروودى نىشتىمانى شۆرشگىرانە و شتى ترىان گوئى لىبى و وەريانگىر لە ئىزگە نەپتىيەكاندا (ئەمىر حەسەن پوور . 2010 ، لاپەرە 40)

بۆيە هەمىشە ئەم رادىيۇ بە مەبەستى كپكردنى پەيام و دەنگى شۆرشگىرانەكەى لەلايەن حكومەتەكانى عىراق ورۆژمەكانى بەغداو ناوچەكە تىكۆشاوون و ئامانجى سەرەكىيان كپكردن و بى دەنگ كردنى بوو و بۆئەم مەبەستەش درىغىيان نەكردووە و هەموو شىوازيكىان گرتۆتە بەر، لەم شىوازانەش باسى ئەم دوو لايەنەى دژايەتییە بەردەوامەكانى رۆژمى رۆژمەكانى بەغدا دەكەين:

1- ئىران و عىراق پىكرا تەشوىش(واتا تىكدان) يان دەخستە سەر بەرنامەكانى ئەو ئىزگەيە و بەمۆسقىي نارىك و بەدەنگى بەرز و ايان لەدەنگى ئەو رادىيە دەكرد كەس لىي تىنەگات و بگرە لىشى وەرس بى و وازى لى بىنى .(ئەمىر حەسەن پوور ، 210 ، لاپەرە 40) . ئەم تىكدان و تەشوىشە بە دەنگى (هانى هانى) لەگەل كوردنەوہى پەخشى ئىزگە دەستى پى دەكرد . هانى هانى گۆرانىەكى كۆرسى بىانى رۆژئاواى بوو، لەگەل پەخشى ئىزگە بەدەنگى بەرزتر لە دەنگى بىژەرى ئىزگە دەخرايە پەخشى رادىيۆكە . (باكورى ، هەمان سەرچاوەى پىشوو) . هانى هانى ئەوہندە بىزاركەروو تىكەدەرو رىگرو كپ كەربوو بۆ بىستەرو گوگىرى برسى هەوال و دەنگوباس و وتارو سرودى نىشتىمانى شۆرشگىر و چالاکىيەكانى پىشمەرگە لای ئەدىبانو هونەرمانەندان بەجۆرى گوزارشتى لىكراوہ ،

گوزارشته كان دەچنە نىو خانەى ئەدەبىياتى شۆپشگىرى و بەرگرى سەردەمى ئەيلوولى تايبەت بە مېداى بېستراو - ئىزگەى دەنگى كوردستان بۆ نمونە شىعرەكەى هەزار (هانى هانى) ونووسىنى نووسەرانى ئەوسەردەمە. (هەزار. ۲۰۱۰ لاپەرە ۲۵۹-۳۰۰)

۲- هېرش و پەلاماردانى سەربازى وهېرش و بۆردومانى فرۆكە جەنگىيەكان بۆسەررادیۆ و ئىزگە. رادیۆى دەنگى كوردستان لەترسى بۆردومانى تۆپى دوورھاویژوبۆردومانى فرۆكە وهېرش و پەلاماردانى سەربازى ، جىگۆرکى پىكردن وگواستەوهى شوپن وجىگای و پەنادانى لە پەناگای ئارام يەككىك بووه لەو سىفەت و تايبەتمەنديانەى ئەوسەردەمەى و پەنادای لە ناوچەيەكى ئارام بۆ تۆمارى بەرنامەو پەخشى كارېك بووه لە كارەكانى نىو ئەو مېداىيە . (د. مەغىد سەپان ۲۰۲۰ ، لاپەرە ۶۱) .

كە بەراوردىكى سەرىپىيى لە نىوان مېداى خويئندراو بېستراو دەكەين، واتە لەنىوان رۆژنامەورادیۆدا زياترەهەست بە بايەخى رادیۆ دەكەين لە چاورۆژنامە بۆگەياندىنى پەيام وناوهرۆك ، ئەوهشيان لەبەر گەلنى هۆكارە دوولەم هۆكارە گرنگانە :

۱-خىراپى لەگەياندىنى پەيامى رادیۆى ، لەچاوپەيامى رۆژنامەى كاغەزى .

۲-وەرگرى رادیۆى لەهەر ئاستىكى رۆشنىبىرىدا بى، خويئەربى ، يا نەخويئندراو كۆلەوار، بىرتىژ بى يا بىركۆل ، بىنا بى يا نابىنا دەتوانن گويستى پەيامى رادیۆى بى و بەئاسانى پەيامەكە وەرگرى ، بە بەراورد لەگەل ئاستەنگە هەموچۆرەكانى وەرگر- خويئەرى پەيامى رۆژنامەى .

هەر بۆيە شۆرشەكانى جىهان بۆگەياندىنى پەيامى سىياسىيان بايەخى تەواويان لە كارى مېداى بېستراو و تەكنەلۆجىيە مېداى رادیۆى داوه ، شۆرشى ئىلوولېش هەرلەسەرەتاوه لە خەمى دەستەبەركردنى ئەم تەرزە مېداىيەدابوووه .

پەخش و دامەزراندنى رادیۆى دەنگى كوردستان :

دەربارەى مېژوووى پەخش و دامەزراندنى رادیۆى دەنگى كوردستان ، هەر جۆرە جىاوازيبەك لەكات و ساتى پەخش و دامەزراندنى هەبى ، لەم توپژىنەوهيەدا هەموو بىرو بۆچوونى هەموو ئەوسەرچاونهش بەبايەخەوه وەرەدەگرين و رېژ لە وانىترىش دەگرين ، بۆيە بەگويەرى هەموو بۆچوون و بىروورا مېژووويەكان ، هاوپراى ئەم تېروانىيە زانستىيەى خوارەوه ين بۆ پەخشى دەنگى كوردستان.

رادیۆى دەنگى كوردستانى عىراق، كە ئەوسا لەكاتى پەخشى دا (عىراق) ي پىوهلكابوو لەسەردەمى شۆرشى ئەيلوول دا لە رۆژى ۳۰-۸-۱۹۶۳ پەخشى خۆى دەسپىكردوووه و دەستپىكى پەخش و تارىش بە وتەيەكى رابەرو سەرۆكى نەتەوه مستەفا بارزانى پەخشى دەسپىكردوووه .

ئەوهپان پەخشى رادیۆيە لە سەردەمى شۆرشى ئەيلوول دا ، كە رۆژى 30-8-1963 رۆژى پەخشە و هەلبەتە دواى پەخشىش رادیۆو ئىزگە ماوهيىكى پىويستە تا بەتەواوتى دامەزرى و نەخشە رېگای

کاره‌کانی خوئی له به‌رنامه‌ریژی و کاته‌کانی په‌خش و زمانی په‌خش بۆ هه‌وآل و ریپورتاژ و به‌رنامه‌کان و به‌شه‌کانی دارژیتیت ئه‌وکاته‌ش با مانگیکی خه‌یاندبێ بۆیه به‌پشت به‌ستن به‌و سه‌رچاوه زانستیانه‌ی ئاماژه‌مان پێ داوه له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا ئه‌م بیرورایه ده‌چه‌سپینین که :

1- رۆژی سێشه‌ممه 30-8-1963 ، رۆژی کردنه‌وه‌ی په‌خشی ده‌نگی کوردستانه .

2- رۆژی شه‌ممه 28-9-1963 ، رۆژی دامه‌زراندنی ده‌نگی کوردستانه وه‌ک رادیۆی فه‌رمی شوێشی ئه‌لوول ، له ئه‌شکه‌وتی گوندی (به‌رده‌ره‌ش) له ناوچه‌ی ماوه‌ت له پارێزگای سلێمانی په‌خشی خوئی راگه‌یاندا . (سالارعووسمان ، 2013 لاپه‌ره 69) و (وه‌سفی حسن رپدینی ، 2011 ، لاپه‌ره 58) و (ئه‌میر هه‌سه‌ن پوور ، 2010 ، لاپه‌ره 40) و چه‌ند سه‌رچاوه‌ی تر .

له‌ماوه‌ی په‌خشی رادیۆی ده‌نگی کوردستان له 30-8-1963 وه تا دوا‌ی ریکه‌وتنی 11 ئازاری 1970 که به‌گوێه‌ی به‌ندیک له‌به‌نده‌کانی ریکه‌وتنامه‌که په‌خشی وه‌ستا و له دوا‌ی ئازاری 1974 ده‌ستی به‌په‌خش کرده‌وه) ئه‌م رادیۆیه چه‌ندین گۆرانکاری و پێشه‌وه‌چوون و پێشکه‌وتنی به‌خۆوه بینیه‌و جاج له‌بوا‌ری جو‌ری به‌رنامه‌کان و چاپکراوه‌کانی بێ یا له‌رووی زیادبوونی زمانی به‌رنامه‌کان و په‌خش یا شوینی په‌خشی . گرنگترینیان ئه‌مانه بوون :

1- له به‌هاری ساڵی 1965 یه‌کیته‌ی سوڤیه‌ت رادیۆیه‌کی تازه و نوێ ده‌کاته دیاری شوێش و ئه‌م رادیۆیه له له ده‌قه‌ری با‌له‌کایه‌تی له‌ودییو گوندی (ولاش) داده‌مه‌زریندری .

2- له‌هوزه‌یرانی 1966 به‌گوێه‌ی ریکه‌وتن له‌گه‌ڵ به‌غدا بۆماوه‌ی ساڵیک و په‌خشی ده‌وه‌ستی . له پایزی 1967 جاره‌کی دی له ئه‌شکه‌وتی (سه‌ردیلمان) له‌ناوچه‌ی قه‌سری ده‌ست به‌ په‌خشی خوئی ده‌کاته‌وه و له ه‌اوینی ساڵی 1968 جاریکیتر ده‌گوا‌زرته‌وه بۆ گوندی (مه‌می خه‌لان)، (ره‌سفی حسن رپدینی ، 2011 لاپه‌ره 61-65) . ئه‌م گۆرانکاریانه واپێش ده‌که‌ون که‌رادیۆ له‌گه‌ڵ چاپخانه‌ی خه‌باتدا له شوینیکی پارێزراودابن بۆ با‌شتر گه‌یانندی په‌یامی میدیایی شوێش و رادیۆش ماوه‌ی په‌خشی زیاتر ده‌بێ و جگه له‌زمانی کوردی و عه‌ره‌بی په‌خشی به‌زمانه‌کانی (تورکمانی ، ئینگلیزی ، سریانی ، فه‌ره‌نسی) بۆ به‌رنامه‌کانی زیاد ده‌بیت و ده‌بیته رادیۆیه‌کی بیستراو به‌چه‌ند زمانی تر جگه له‌زمانی کوردی .

سه‌رۆک مسته‌فا بارزانی و با‌یه‌خپیدانی به‌ رادیۆ ئیزگه :

مسته‌فا بارزانی نه‌ک هه‌روه‌ک سه‌رۆک و رابه‌ری شوێش و دامه‌زرینه‌ری پارتی دیموکراتی کوردستان ، به‌لکو وه‌ک پیاویکی رۆشنیرو ئاینده‌بی و ووردبین و دونیا دیته‌ی خودان ئه‌زموون هه‌له‌سه‌ره‌تاوه به‌ با‌یه‌خه‌وه‌رووانیویه‌تیبه کاری میدیایی و ئامرازه‌کانی گه‌یانندی په‌یامی شوێش به‌ جه‌ماوه‌رولابه‌نی به‌رامبه‌ر .

ههستکردن به بوون و بايه خى خهباتى رۆژنامه گهرى رادىيۆى وئيزگه لههزرى سهروك بارزانى دا ئاماده گييه كه ههميشه بهره و پتهوتر و كارىگه رترده چى ، بهجۆرى ره گاژووناويتهى شۆرشى چه كدارى ده بن، كه له سهردهمى كۆمارى كوردستان له مههاباددا له وارى واقيعدا ههست به بوونى بهشى كوردى له ئيزگه تهريز له كۆمارى ئۆتۆنۆمى ئازربايجان له ماوهى سالانى 1945-1946 دا دهكاو پاشان بوون و بايه خى ئيزگه كوردى له شارى مههابادى پايتهختى كۆمارى كوردى له رۆژى 30-1946-4 وهك وهرچهرخانى خهبات و تيككوشان دهبين و ئهرك و رۆلى دهنگ و سهداى ئيزگه و رادىيۆ وهك كه نائىكى ديكه كاريگهرى رۆلبينهريته كتيڤ، رادىيۆ له هزروربيريدا وهك كه نالى (دهنگ و وشه شۆرشگير) كوردى له لا به هادارو بهرزو كاريگه رده بن .

ئهم واقيع و حهقيقه ته له تىگه يشتنى سهروك مستهفا بارزانى بۆ ئيزگه و رادىيۆ و رۆلى دهنگ و سهداى شۆرشگيرى ئيزگه كاريگهرى لههزرى بارزانى دا تۆمارى ووردى ميژوووين و له ژماره كانى رۆژنامهى كوردستان - مههاباد تۆماركراون ههر له و كاته دهگاته شارى مههاباد ، وهك له رۆژنامه كه دا وا وه سفكراوه :

جه نابى ئاغاي مهلامستهفا قائىدى كوردى بارزان رۆژى 9-1324-12 ساتى 5 پاشنيه پووارىدى مههاباد بوو تد .(كوردستان ژ 21، ل 4، ژ 22، ل 3) . سهروك مستهفا بارزانى له و رۆژ و ساته و وهك رۆژنامهى كوردستان نووسيوهتى (واريدى مههاباد بوو) بهرگرى شۆرشگيرانهى له بهره كانى جهنگ له كۆماركردوو و قاره مان و ليزان له شهركان سوپاى دوژمنى تيكشكاندوو تا رووخانى كۆمار به پيلان و گهمه ئيوده و له تى و كۆتايى پيهننان به پهخشى رادىيۆ كۆمار له مههاباد ، سهروك بارزانى دواى ئهم رووداوه ، ههرزوو له وتار ئيكيدا له رادىيۆ (باكو) له ئازهربايجانى سوڤيهتى له سالى 1949 بلاكرايه وه ، وتاره كه كاريگهرى له سهركوومهتى ئيران هه بوو، ناچارى كرد رادىيۆيهكى كوردى دامه زرى . له باره كاريگه ريتى ئهو وتاره يه ك كاژيرييهى سهروك مستهفا بارزانى بۆ رادىيۆ باكو ئهمير حهسه ن پوور به م جۆره باسى ليوه دهكات .

كهوتنى كۆمارى كورد له مههاباد له مانگى كانونى يه كه مى 1946 كۆتاييشى هينا به رۆلى پهخشى ئيزگه كورديه كهى - ئيران ، ههرزوو دواى رووداوه كه وتارىكى يه ك سهعاتى له رادىيۆ (باكو) كۆمارى ئازهربايجانى سوڤيهتى له 1949 بلاكرايه وه له لايه ن (مهلامستهفاى بارزانى) پيشه وا و رابه رى شۆرشى كوردى عيراق و قوماندارىكى سوپاى كۆمارى كورد بووه ، پهلاپيتكهى زيندوو كردنه وهى ئيزگه يه كى رادىيۆ ، به لام له لايه ن حكومهتى ئيرانه وه بوو . له ليدوانه كهيدا مهلامستهفا داواى يه كيتتى كوردستان و ئازادى بۆ خه لكى كوردستانى ده كرد له ئيران و توركيوا عيراق (ئهمير حهسه ن پوور ، 2010 لاپه ره 20)

ئهمانه كه تىگه يشتن و هه لويستى سهروك مستهفا بارزانى بوو بۆ رادىيۆ رۆلى كارتگه رى بۆ شۆرش و گه ياندى پهماندا چ له سهردهمى كۆمارى كوردان له مههاباد ، يا له سهردهمى بوونى له يه كيتتى سوڤيهت

هه‌لبه‌ته دواى هه‌لگيرسانى شۆرشى ئەيلوولدا مسته‌فا بارزانى سه‌رۆك ورا به‌ر بايه‌خى هه‌ره پيويست وگرنگ به‌ كارى ميديايى به‌ گشتى وئيزگه‌ى راديويى به‌تايه‌تى ده‌دات چ بۆ پيداكردى ئامپرو كه‌ره‌سته‌ى چاپخانه‌ى بۆ بۆ چاپكردى بلاكراوه‌ يا داين كردنى ئامپرو ده‌زگاي په‌خشى راديۆ.

ئەنجامه‌كانى توپژينه‌وه :

ئەم توپژينه‌وه‌يه (بزاڤى ميديايى سه‌رده‌مى شۆرشى ئەيلوول 1961-1975 دامه‌زراندن و پيشه‌نگى)، كه‌ به‌شيكه‌ له‌ توپنه‌وه‌ى (ميدياي پارتى ديموكراتى كوردستان 1946-2011) ، به‌م ئەنجامه‌نه‌ى خواره‌وه گه‌يشتوه :

1- له‌بوارى رۆژنامه‌گه‌رى له‌سه‌رده‌مى شۆرشى ئەيلوولدا له‌ ساى 1961 تا په‌تاى دووبه‌ه‌كى گرفتى هه‌ره‌سه‌ره‌كى پيشنه‌كه‌وتنى بوارى رۆژنامه‌گه‌رى ئەو قۆناغه‌يه .

2- له‌دواى ده‌رچوونى ژماره (485) له‌ مانگى شوباتى 1966 به‌ره‌وسه‌ره‌وه كارى دووبه‌ره‌كى نامپنى و رۆژنامه‌گه‌رى شۆرشى ئەيلوول به‌ گوپو تين و ئەزموونى كارو دامه‌زراوه‌يبى ده‌زگاي چاپ ده‌رواو پيشه‌نگى وده‌ست پيشخه‌رى پيويست پيشكه‌شى ميژووى رۆژنامه‌گه‌رى كوردى ده‌كات نمونه‌ى ده‌رچووى رۆژنامه‌ى التاخى و گوڤارو پاشان رۆژنامه‌ى رۆژانه‌ى برايه‌تى وجوانترين نمونه‌ى ئەو قۆناغه‌ن .

3- هه‌ر له‌دواى ساى 1966 و گواستنه‌وه‌و دامه‌زراندنه‌وه‌ى ئيزگه‌ بۆ ناوچه‌ى جياجياكانى با‌لكايه‌تى و نزىك باره‌گاي مه‌كته‌بى سياسى و باره‌گاي بارزانى ئيزگه‌ى ده‌نگى كوردستان پيشكه‌وتنى گرنگ به‌خوه‌ده‌بينى چ له‌ رووى ئامپرى په‌ خسه‌وه بووبى ، يا كاتى په‌خش و به‌رنامه‌كانى به‌ چه‌ندين زمان .

4- دواى ريككه‌وتن نامه‌ ميژووييه‌كه‌ى 11ى ئازارى 1970 ئەو پيشكه‌وتنه‌ ميديايى و رۆشنيبرى و هونه‌رييه‌نه‌ى بۆ كورد هاتوونه‌دى به‌تايه‌تيش له‌ شارى به‌غدا جا چ دامه‌زراندنى كۆرى زانبارى كورد بووبى ، يا يه‌كيتى نووسه‌رانى كورد ، يا ده‌زگاي رۆشنيبرى و بلاكراوه‌ى كوردى يا هه‌ر چاپكراو بلاكراوه‌ى كۆمه‌له‌و ريكخراوه‌ رۆشنيبريه‌ كورديه‌كانى به‌غداو شاهه‌كانى كوردستان بووبى ، يا بايه‌خ پيدان به‌ به‌شى كوردى راديۆى به‌غداو بوونى به‌ راديۆيه‌كى سه‌ربه‌خۆى په‌خش يا په‌خشى ته‌له‌فزيۆنه‌كان بوو بۆ يا هپنانى چاپخانه‌ى تازه هه‌موويان له‌سايه‌ى شۆرشى ئەيلوول وسه‌ركه‌وتنى خه‌بات و تيككۆشانى پيشمه‌رگه‌كانى كوردستان بووه كه‌ مايه‌ى ناچاركردى رژيمى به‌غدا ريككه‌وتن نامه‌ى 11ى ئازارى 1970 له‌گه‌ل سه‌ركرده‌يه‌تى شۆرش ئيمزابه‌كات .

سەرچاوه كان :

يهكهم : بهزمانى كوردى

- 1- فەرهاد پيربال، چەند باسئىك لەبارەى مئژووى پوژنامەنوسى كوردىيەو، سەلئىنانى ، چاپى يەكەم 2007
- 2- فاروق عەلى عومەر ، وەرگئىرانى تارىق كارئىزى و ساخكردنەو، : عەبدوللا زەنگەنە ، رۇژنامەگەرىي كوردى لەعئراقدا، بەرايىهكان 1939-1914، هەولئىر - دەزگای چاپ و بلامكردنەو، موكرىانى ، چاپى يەكەم 2001
- 3- محمد خدر مولود ، بزاقى رۇژنامەگەرىي حكومەتەكانى كوردستان ، لئىكۆلئىنەو - بەدواداچوون ، بلامكراو، وهزارەتى رۇشئىبرى - چاپى : چاپخانەى رۇشئىبرى هەولئىر 1999.
- 4 - وريا جاف، مئژووى رۇژنامەگەرىي پارتى ديموكراتى كوردستان 1946-1996 چاپى يەكەم ، چاپخانەى خەبات - دەوك 1966 .
- 5- دلشاد مستەفا وهسانى ، خەبات بەردەوامە پوختەيەك دەربارەى رۇژنامەى خەبات 1959-2019 ، هەولئىر چاپى يەكەم 2021
- 6- د.ئارىانا ئىبراھىم، رۇژنامەى خەبات ، چاپخانەى زانكۆى سەلاحەدين 2018
- 7- برايهتى 1970-1971 دووهمين گۇفارى سىياسىي ئاشكراى پارتى ديموكراتى كوردستان ، ئامادەكردن و لەچاپدانەو، : ئارى نانەكەلى ، پئشەكى : دنەجانى عەبدوللا ، هەولئىر 2020 .
- 8- نەزادعزىز سورمى ، فەرهاد عەونى ، برايهتى يەكەمىن رۇژنامەى رۇژانەيه لە مئژووى رۇژنامەگەرىي كوردى دا
- 9- د.ئازاد عوبىدسالخ ، كارىگەرى شۇرشى ئەبلوول لەسەر رۇژنامەوانى كوردى 1961-1975 ، چاپى يەكەم ، چاپخانەى رۇشئىبرى - هەولئىر 2007
- 10- بەشەك لە ئەشئىقى گۇفارى سەفىن لەسەردەمى شاخدا ، بەرگى يەكەم ، كۆكردنەوو ئامادەكردنى لقى دوو - مەكتەبى رۇشئىبرى و راگەياندن - هەولئىر چاپخانەى حاجى هاشم 2016
- 11- وهسفى حسن درئىنى ، رادىوو يەلەفزيؤئىت كوردى 1939-2002 دەوك ريفەبەرىيا راگەهانى ل پارىزگاها دەوك - چاپخانا زانا ، 2011
- 12 باكورى ، ئىزگەى كوردى بەغدا ، هەولئىر چاپخانەى شەهاب 2009
- 13- دەبگى كوردستان نىوسەدە بەخشش ، سالار عوسمان ، وهزارەتى رۇشئىبرى بەرىوہبەرايهتى چاپ - چاپخانەى رۇشئىبرى 2013
- 14- ساسان عەونى ، يەكئىتى قوتابىانى كوردستان چەند لاىهئىكى تىكۆشان و مئژوو ، لەبلامكراوكانى مەكتەبى سكرتارىهتى بەكئىتى قوتابىانى كوردستان ، هەولئىر- چاپخانەى وهزارەتى پەروەردە 1998
- 15- د.سىرگئى مىخايلوؤف و د.مغدىد سەپان پەخشى رادىووى كوردى ، خانەى موكرىانى بۆ چاپ و بلامكردنەوو چاپخانەى ماد 2020.
- 16- ئەمىر حەسن پوور ، نەتەوايهتى و زمان لەكوردستاندا 1918-1985 وهرگئىرانى لە ئىنگلئىزىيەو : باكورى ، هەولئىر - وهزارەتى رۇشئىبرى چاپخانەى رۇشئىبرى ، 2010 .
- 17- فەرهاد ؛هونى رۇژگارم ئەوھا تئپەرى بەرگى يەكەم ، چاپى يەكەم چاپخانەى رۇژھەلات - هەولئىر 2016 .
- 18- جەمال خەزەدار ، رۇژى كورد ، بلامكردنەوو وپئشەكى لەسەر نووسىنى ، بەغدا، چاپى يەكەم 1981
- 19- رەفىق سالخ و سەدىق سالخ ، رۇژنامەى كوردستان ، پوژوہى هاوبەش ، دەزگای ئاراس چاپى يەكەم 2007.

- 20- هه‌ژار بو کوردستان ، دیوانی شیعر ده‌زگای ئاراس ، چاپی یه‌که‌م - هه‌ولێر ، بلاوکراوه‌ی ده‌زگای ئاراس 2002.
- 21- نه‌وزاده‌لی ئه‌حمده‌د ، ئۆرگانی پارتی دیموکراتی کوردستان ، نێسانی 1962-کانوونی دووه‌می 1964، بنکه‌ی ژین، چاپخانه‌ی شقان ، سلێمانی 2008 .

دووهم به‌زمانی عه‌ره‌بی :

- 1-رزگار نوری شاوه‌وس ، (رزگاری) ئم (خه‌بات) ، منشوارات برابه‌تی و خه‌بات 1998
- 2-فرهاد محمد احمد ، جریده خه‌بات 1961-1969 درسه تاریخیه ،دهوک - خانی 2008
- 3-د، فائق بطی ، الموسوعة الصحفية الكردية في العراق تاريخها و تطورها ، دارلامدی - بغداد 2011
- 4-ا.م.د. سلمان المشهدانی ، تاریخ وسائل الاعلام في العراق - النشأة و التطور - عمان - الاردن 2013
- 5- نوزاد علی احمد ، خه‌بات لسان حال الحزب الديمقراطي الكوردستاني (جناح المكتب السياسي) السويد 2011 .

کۆمهلا خویندکارین کورد ل ئه وروپا

Kurdish Students Society in Europe (KSSE)

م. عارف رشدي

ماستهر ب ميژوويا نوي

arifrushdi@hotmail.com

پيشهكي

پشتي بدوماهيك هاتنا شهري جيهاني دووي، دپيخه مه تا پهيدا كرنا هه ژمون و دهسه لاتداريي لسهر ئاستي جيهاني، قوناغه كا نويا ململاني دهستپيكر دناق بهرا ههردوو بلوكيت (سوسياستي و سهرمایه داريي) دا، كو ل ئه ده بياتيت سياسيدا تيته ناسين ب (شهري سار)، هه فرکي بتني دچوارچوغي (ئايدولوجي، لهشكهری، ئابوری و ئیستراتیجی) دا نه ما، بهلكو سهه كيشا بو دهراقيت گریدای بریکهستنیت سیاسی، جفاکیشه، نه خاسمه بزاقا چين و تووژيت (کرێکار، قوتابیان، ئافرهتان و گه نجان)، وهك ده ره نجامه ك چه ندين ریکهراويت جودا په يدا بوون گریدای ههردوو بلوكيت مه ئامازه پيکری. دناق تووژا خوینده فانا دا دوو ریکهراويت قوتابیانیت جيهاني (هاتنه دامه زراندن ئیک ژوان سالآ ۱۹۶۶ بناقي (ئیکه تيباقوتابییته جيهاني ius) كو سهه بيلوكي سوشياست فه بوو، و يادووئي سالآ ۱۹۵۰ بناقي (سكرتارييه تا هاريكاري لنافه را قوتابییته رووژئا فا دا (coses) كو سهه بيلوكي سهرمایه دارییته بوو. ئه ف دوو ریکهراوه دبه ره به زينکانيدا بوون داكو هه ئیک ژوان بشیت پرانييا ریکهراويت قوتابییته و لاتان بنالي خو فقه راکيشیت.

دقی ده مي دا خویندكاريت كورد ئه وین ل ولایت ئه وروپي دخواندن، ل بن كاريگه ريبا فان لفينادا ژناليه كي و هه بوونا بزاقا كوردايه تي لهر چوار به شیت كوردستانيدا و پيتفي بونا پيناسه كرن بو گه لين جيهاني و نه خاسمه ته خا خوینكارا ژناليه كي ديغه، ده ست بكار كرن كرن داكو بشين ل ریکهراوه كا نه ته وه ييدا شيان و پيچيونيت قوتابییته كوردستاني فه جه مين.

دوی ده مي دا چونا خویندكارين كورد به رف ئه وروپا بو چه ند هوکاره كا دزقري :

۱- رزگار بوون ژسته ما ده سلات و حكومه تیت گه لين سه رده ست ين دابه شكه ریت كوردستاني.

۲- په يدا كرنا ده ليفه و كاودانيته باشتر ژبو پشكداريه كا گه رم و گورتر دبراقا رزگار يخوازيا

كوردستاني دا .

۳- بلنكرنا ئاستي روشنيري و بده سته ئينانا باوه رناميت به رزيت زانستی ده می ده راقا دا .

ژبه وان ته گه ریت مه ناماژه پیکرین خویندکاریت کورد بفره دزانین بینه خودانی ریکخواهه کی خویندکاری نه ته وه یی تاییهت ، له ورا هه ولایت دامه زراندا کومه لا خویندکاریت کورد ل نه وروپا ده سټیکرن و ب دووقوناغا کومه له هاته دامه زراندا .

قوناغا ئیکی ۱۹۴۹-۱۹۵۱:

ل ده مه کیدا لسالا ۱۹۴۷ ئی لقه کی (ریکخواهه هیفی) یا قوتابیت کورد ل ولاتی سویسرا هه بوو، ههروه سا لسه ده سټی (نوره ددین زازا) و چه ند خویندکاره کیت دن (ریکخواهه کومه لا خوینده فائین کورد) ل زانکویا به پروتی هاته دامه زراندا ، خویندکاریت کوردوستانی ته وین ل زانکویت نه وروپا دخواندا به رده وام ده و ل و بزافا دابوون داکو بشین ریکخواهه کا خویندکاری (پیشه یی ، سیاسی و نه ته وه یی) تاییهت بو خویندکاریت هه ر چوار به شیت کوردوستانی دامه زرین ، چونکه گه یشتبوونه وی باوه ری نه و ریکخواهه پیتقییه ژبو جه ماندا شیاپیت خو لسه رناستی نه وروپا بو پشته فائیکرنا بزافا رزگار یخوازیا گه لی کوردوستانی ل هه ر چوار پارچیت داگیرکریدا بریکا سازانا کورو کوبونه وه، خویندکاران ، ناماده بوون د فیسټیفال و کونگریټ ریکخواهه هه فکیفدا ، ههروه سا وه شاندا دهنگو باس و زانیاریا ده رباری میژوو ، کلتور و خواستا رزگار بو نا گه لیمه ژبنده سټین، نه و بوو ل سالا ۱۹۴۹ ئی ده رفته ک په یداوو و (۵) خویندکاریت کورد له باژیری (لوزانا وه لاتی سویسرا) جفیان و پشتی چه ندین گه نکه شیت چر ریککه فتن ل سه ر پیکتینانا ریکخواهه کی بناقی (کومه لادیموکراتا لوین کورد ل نه وروپا) و د ئیکه م کونگرا خودا کو ل باژیری (لوزانا سویسرا) هاتبووه گریدان (نوره ددین زازا) وه ک سه روکی کومه لی هاته هه لپژارتن . ههروه سا بریاره هاته دان گوفا ره ک تاییهت هه بیت وه ک که ناله کی پراگه هاندن بناقی (دهنگی کوردوستانی) ب سټی زمانان بیته وه شاندا (کوردی ، ئنگلیزی و فره نسی) ، ژوان خویندکاریت خودان شیان و بزاق کو سه ر په رشتیا کومه لی دکرن (نوره ددین زازا ، عسمهت شهریف وانی ، عبدالرحمان قاسملو ، نه حمه د قاسملو) بوون . نوره ددین زازا ده رباری گوفا را دهنگی کوردستان دیبیت :

((گوفا رانه سیاستا مله وریا ولاتین داگیرکه ر (تورکیا ، عیراق ، ئیران و سوریا) دزی گه لی کورد وه ک دهنگو باس و رافه کاری ددایه به رچافان و بویه هوکاره ک ژبو راکیشانا سوزا خویندکارو روژنامه گه ریا دیموکراسی به رف دوزا گه لیمه ، ژلایه کی دیفه نه ف پینگافه بویه هوکاری دژایه تیکرنی ل گه ل مه دا ژلای نوینه رایه تیا ولاتیت ده ست سه ر کوردستانیدا گرتین و ژبلی که رب و کینا پارتیت کومونستی)).

هه لوستی کومونستا؟

کومونستیت هه ر چوار ولاتا دژبه رایه تی کومه لی دکرن ولنک وان په سند نه بوو ریکخواهه کا تاییهت بو خویندکاریت کورد هه بیت، به لکو دخواستن خویندکاریت کورد بینه نه ندام دناق ریزیت ریکخواهه

سهرتاسه‌ری ولایت کوردوستان پیڤه گریډای، چونکه بهزرا وان هه‌بونا ریڅخراوه‌کی سه‌ر به‌خوئی کوردان دی زبانی گه‌هینته بزافا گه‌لان!!! ، ئەڤه‌ژی ده‌رهاویشتی هزرا ره‌ق ونه‌بایه‌تیا وان بوو . نوره‌ددین زازا ده‌رباری هه‌لوئیستی کومونستا دبیزیت : کومونستیین گه‌لین سه‌رده‌ست دبن باری هزرا دوگمایا ستالینیداوون، دژی کۆمه‌لامه‌ دخه‌بتین ، هه‌بونا کومه‌لی بدزایه‌تی دزانین به‌رامبه‌ر یه‌کبونا چینا کریکاران ، ئەرکی هه‌لوه‌شاندا کومه‌لی دابوونه ده‌ست حزبا (توده) نه‌خاسمه ئەندامیت کورد ، نوره‌ددین زازا هه‌تا دوماهیکا ته‌مه‌نی خو بگازنده‌بوو ژ رولی (عبدلرحمان قاسملو و برای وی ئەحمەد قاسملو).

هه‌رچه‌نده ژین قی ریڅخراوی گه‌له‌ک نه‌ڤه‌کیشا ، لی بی به‌ره‌م و چالاکي نه‌بوو ، ټیک ژوان چالاکیت به‌رچافی ، پشکداریکرن بوو دفیسته‌ڤالا دووی یا خویندکارو لاویت جیهانیدا کو ل هافینا سالا ١٩٤٩ دا هاتبووه به‌ره‌ڤکر ل باژیری (بۆدابستا پایته‌ختی هه‌نگاریا) ، نوینه‌ریت کومه‌لی ین به‌شدار دفیستیفالیدا شیاپین چه‌وساندنا بنده‌ستی وکاودانیت به‌رته‌نگی ژيانا گه‌لی کوردوستانی ل هه‌ر چوار به‌شادا باباشی رافه‌بکه‌ن بۆ ئاماده‌بوویان ، ئەوا هه‌ژی گوتنی بیت شاندی کومه‌لی لهن سیبه‌را ئالا ره‌نگینا کوردستانی به‌شداربوو. به‌لی وه‌ک ئەنجامی بیرته‌نگیا شاندیت کۆمونیست و نه‌ته‌وه‌په‌رست رازینه‌بوون نافی کوردوستانی بیت دبانگه‌وازا دوماهیکا فیستقالیدا یاکو بنافی (بانگه‌وازا نوینه‌ریت پروژهلانا نافه‌راست) هاتیبه‌راگه‌هاندن ، لی گوهدارییا وان نه‌هاته‌کرن و نافی کوردوستانی ل ریزبه‌ندییا چه‌ندین ولاتادا هاته‌تومارکرن .

ئەڤه‌ژی ده‌قی بانگه‌وازیه:

ئهم نوینه‌ریت لاوین (مسر ، فه‌له‌ستینا عه‌ره‌بی ، ئیسرائیل ، لوبنان ، سوریا، عیراق ، کوردوستان ، تورکیا ، ئیران و قوبرس) کو به‌شداربین دفیستیفالا جیهانیا لاوو خویندکاریت دیموکراتدا ل باژیری (بودابست) گازی لاوین ولاتین خو دکه‌ین هه‌لگری هه‌ر بیروباوه‌ریکی سیاسی ، کۆمه‌لایه‌تی بن ، داخازی ژوان دکه‌ین ټیک بگرن و خه‌باتی بکه‌ن دژی ئمپریالیا ، ئەوین ولاتین مه‌ دکه‌نه گوره‌پانا شه‌رین ئمپریالیستی و بازرگانی ب به‌رژه‌وه‌ندی و خوینا گه‌لین مه‌ دکه‌ن .

جه‌ی داخیه‌ هه‌لوئیستی تودا ئیرانی و حزبا شیوعییا عیراقی زور توند بوو به‌رامبه‌ری هه‌بونا کومه‌لی ، ژنه‌گه‌را به‌رنگارییا کۆمونیستا چه‌ند ئاریشه‌ک په‌یداوون دناڤه‌را وان و ئەندامین دین نه‌ته‌وه‌خاز ، داخازا گریدانا دووه‌م کونگری هاته‌کرن ل باژیری (لوزان) ، هه‌ر چه‌نده لایه‌نگریت توده نه‌شیان پرائیا ده‌نگان بده‌ست فه‌ بینن بۆ سه‌روکایه‌تی و سکرتریه‌تا کومه‌لی ، وه‌لی نوره‌ددین زازا پیداگیربوو لسه‌ر هه‌لوه‌شاندا کومه‌لی هه‌تاکو ده‌مه‌کی دی خویندکاریت کورد باشتر خو سازبده‌ن و ریڅخراوه‌کا موکوتمر دامه‌زرینن .

قوناغی دووهم : ۱۹۵۶ - ۱۹۷۵

پشتی هه‌لوه‌شاندا کومه‌لی ل ئەنجامێ چەند گێروگرفته‌کا لسه‌ره‌تایا سالا ۱۹۵۱ی ، بە‌لێ پیتقییا هه‌بوونا ریکخراوه‌کا سه‌ربخۆ بۆ خویندکاریت کورد هه‌ر خواسته‌کی نه‌فه‌شارتی بوو له‌جهم کۆمه‌له‌ک که‌سین چالاک وه‌ک ، (نوره‌ددین زازا، عسمه‌ت شه‌ریف وانلی ، کامه‌ران به‌درخان) و چەندین خویندکارو که‌سایه‌تین دی بتایه‌تی خه‌لکی کوردوستانا عیراقی وه‌ک (سعدی دزه‌یی ، دارا توفیق و تحسین هه‌ورامی) چا‌فه‌ری دهره‌ته‌کی گونجاو بوون بۆ وئ مه‌به‌ستی ، زیده‌بوونا هه‌ژمارا خویندکاریت کورد ل ولایت ئه‌وروپادا ، نه‌خاسمه‌ پشتی ژنا‌فیرنا کومارا کوردوستان ل مه‌ه‌بده‌ی سالا ۱۹۴۶ و خورتبوونا بزافا سیاسییا کوردایه‌تین ل ده‌ستی‌کا سالی‌ت پینجیادا بتایه‌تی پشتی شو‌رشا ۱۴ ته‌مووزی ل عیراقی و پاشی دژواربوونا کاودانا ، کارتیکرناخۆ هه‌بوو لسه‌ر پتربوونا ریژا خویندکاریت کورد ، له‌وما وه‌کو ده‌لیقه‌یه‌کی باش بوو بۆ خۆ ریکخستنێ دچوارچو‌فی ریکخراوه‌کی پیشه‌بییدا . کۆمه‌له‌ وه‌ک قه‌واره‌یکی کوردوستانی هاته‌ دامه‌زراندن ، خویندکاریت هه‌ر چوار به‌شیت کوردستان بی گوهدانا ئاراستا هزری و ریکخراوه‌یی دشیان بینه ئەندام دکومه‌لیدا به‌لێ هه‌ژمارا بلندتر ئەنداما خویندکاریت کوردوستانا عیراقی بوون .

چەند هۆکاره‌ک هه‌بوون بۆ گێروونا دامه‌زراندنا ریکخراوه‌کی نه‌ته‌وه‌یی بۆ خویندکاریت کورد ل ئه‌وروپا ، ئیک ژوان هۆکارا وه‌کو مه‌ ئاماژه‌ پیکری کیمیا هه‌ژمارا خویندکارابوو بۆ نمونه‌ عیسمه‌ت شه‌ریف دبیژت : ده‌ما من سه‌ردانه‌کی ئیکه‌تیا سو‌فیه‌تکری من دیت ژکوی (۴۰) خویندکاریت عیراقی بتنێ (۳۵) که‌س کوردبوون ؟؟ هه‌روه‌سا زال‌بوونا ئاراستا ئایدیولوجیا سیاسی ، حزبا‌یه‌تیا به‌رتنه‌نگ و دژبه‌ریا پار‌تیت کومونست ژه‌ۆکارو ریگریت دیاربوون .

قوناغا دووی یا پیکنینان ریکخراوا کۆمه‌لا خویندکاریت کورد ل ئه‌وروپا لسا (۱۹۵۶)ی ده‌ست پیکر ، ده‌ما ده‌سته‌که‌ک ژخویندکارا ل باژیری لهنده‌نا پایته‌ختی ولاتی به‌ریتانیا دکومبونه‌کیدا بریارا دامه‌زراندنا کومه‌لی دان، پشتی خۆ سازدان و په‌یوه‌ندیکرن ب هه‌ژماره‌کی خویندکاریت کورد، شیان ئیکه‌مین کونگرخۆ لبه‌رواری (۱۰-۱۶ / ۸ / ۱۹۵۶)ی ل باژیری (فیسادنا ئەلمانیا پوژنا‌فا) گریده‌ن ، دووی کۆنگریدا بتنی (۱۷) خویندکار ئاماده‌بوون ، لێ مخابن ژنه‌گه‌را هه‌بونا گرفته‌کی ئایدیولوجی دنا‌قه‌را وان خویندکارادا کو (۹) ژوان سه‌ر ب پار‌تیت کۆمونیست فه‌بوون ، نه‌شیان بریاری بدن لسه‌ر پیکنینان ریکخراوه‌کی سروشت نه‌ته‌وه‌یی ، ژبه‌ر وئ چەندی بریارا دامه‌زراندنا ریکخراوه‌کا زانستی دان بنا‌فی (کۆمه‌لا زانستییا خویندکاریت کورد ل ئه‌وروپا) . ئەو (۱۷) خویندکاره‌ وه‌ک ده‌سته‌یا دامه‌زرینه‌ر هاته‌ ناف کرن و ئەف که‌سه‌ بوون :

- | | |
|-------------------------|-------------------|
| ۱-نوره‌ددین زازا | کوردوستانا تورکیا |
| ۲- عیسمه‌ت شه‌ریف وانلی | ===== |
| ۳- ته‌حسین هه‌ورامی | کوردوستانا عیراقی |

=====	۴- سه عدى دزه يى
=====	۵- يوسف ئه ديب
=====	۶- دارا توفيق
=====	۷- تاهر خه فاف
=====	۸- مه حمود كانه بى
=====	۹- حسن زولفه قار
=====	۱۰- به ديع قوتب
=====	۱۱- زاهر حسن
=====	۱۲- عومهر ره مزى
=====	۱۳- فوناد سالف ره شه
كوردوستانا سوريا	۱۴- ئه حمده د ره سوّل
=====	۱۵- ئه حمده د زه مچى
=====	۱۶- دانش عارف
كوردوستانا ئيرانى	۱۷- مسته فا قازى

پشتى بدوماهى هاتنا كونگرى ، دبه يان نامه يه كى (۱۱) خاليدا برياريت كونگرى هاتنه وه شاندى ، راسته نه شيان ريځخراوه كى نه ته وه يى رابگه هينى ، لى ئه و برياريت دبه يان نامه يدا هاتين برياريت نه ته وه خوازى بوون ، ئه فه ژى كورته يه كا به يان نامه يه :

((گه لى كورد وه ك هه مى گه لىن روژه لاتا نافه راست ، مافى ديارى كرنا پاشه پرووژا خو هه يه ، به لى پياده كرنا وى مافى دقى ده ميده ريځرى هه نه ، بزاقا كوردايه تى بزاقه كى ئازادىخوازه ، ئيك ژ ئارمانجيت وى پريځه برنا حكومرانىيه كى ديموكراسىيه دوان وه لاتادا ين كو كوردوستان دابه شكرين ، ديموكراسى دبه رژه وه ندىا هه مى گه لىن ده فه ريځدايه ، ههروه سا داخوازى ژ گه لىن سه ر ده ست دكه ين (تورك ، عه ره ب و فارس) پشته فانيا مافىن ره واين گه لى كورد بكه ن)).

دكونگرىدا (ئه حمده د زه مچى) وه ك سكرتيرى كو مه لى هاته هه لى بزارتن ، نافىرى ئه ندامى حزبى كومونىستا سوريا بوو، دوان دوو سالىن ئه و سكرتير نه هىلا كو مه له چالاكانه كاربكت ، پشتى چهند ساله كال رونشته كيدا ل گه لى سعدي دزه يى گوتبوو : لسه ر داخازا سكرتيرى حزبى كومونىستا سوريا (خالد به گتاش) ي من وه نه كر كومه لى چالاكىين به رچاف هه بن .

هه ژى گوتنىيه كو مه لى په يره وه كى نافخو بى هه بوو ، لسه ر روشناهييا په يره ويدا په يكه رى ريځخراوه يى ، ده سته لات وشپوازى كاركرنى ، ئارمانج و ئه ركيت كومه لى و ژىده ريت دارايى تيدا هاتبوونه ده ستنيشانكرن .

ئەندامەتتيا كۆمەلى :

دەندا چارپا پەرەوى ئافخودا چەوايەتتيا ئەندامبونى درىزىت كۆمەلىدا ھاتبوو پىناسە كرن بقى رەنگى :

۱- ھەمى خويندكارىت (كوردو كوردوستانى) ئەوپىن ل ولاتىت ئەوروپا دخوينن دشىن بىنە ئەندام درىزىت كۆمەلىدا بقان مەر جا :

أ- باوهرئىنان ب دەستورى كۆمەلى و تىبكوش دىخەمەتا بجهئىنانا نارمانجىت كۆمەلى.

ب- سالانە ئابونى بەدەت بلاى كىمقە (سى پاوھىت ئنگلىزى يان قەدەرى وان) .

۲- كۆمىتا لقى ، ب راويزا كۆمىتا برىقە بەرا گشتى ، دنىابن ژھەبونا مەر جىت ئەندامەتتى ل جەم وان خويندكارا كو دخوازن بىن ئەندام .

۳- ئەگەر ئەندام بەروفاژى بەندو برگىت دەستورى كۆمەلى كار بكتە ، يان كارەكى وەسا بكتە زىانن ب گەھىنەتە كۆمەلى و گەلى كورد ، ب ئىك ژفان سزايادى ئىتە سزادان :

أ - ب بىرارا كۆمىتا لقى : سرنج پاكىشان ، ناگەھدار كرن ، سەرزىشتكرن .

ب - سر كرن ب(بىرارا كۆمىتا برىقە برنا گشتى).

ج - دەركرن ب(بىرارا كۆمىتا برىقە برنا گشتى).

پەيكەرى رىكخراوھىي ئى كۆمەلى :

۱- كۆنگرا گشتى :

أ- بلندترىن دەسەلاتى كۆمەلىيە .

ب- سالى چارەكى دەھاتە سزادان، ئەگەر پىتقى كىبا كۆنگرەكى نەئاساي دەھاتە سزادان.

۲- كۆمىتا برىقە برنا گشتى : بلندترىن دەسەلاتى كۆمەلىيە دناقبەرا دوو كونگرادا و ژ(۷) ئەندام و

(۲) جىگرا ، پىكدهات . ژوانە (۳) كەس دېونە سكرتارىەت (سكرتير و دوو ئەندام).

۳- لىق : ئورگانى سەرەكى كۆمەلى بوو ل ھەر ولاتە كىدا ژ (۳-۷) ئەنداما پىكدهات ، سالانە ئەندامىت لقى دەھاتە ھەلبۇرتن .

۴- كۆمىتا پەيوەندىيا : ئەركى وى رىكخستنا پەيوەندىت كۆمەلىيە لگەل رىكخراوئىت خويندكارى و

ھەر سزايە كا دى ، ھەر وەسا بەلاقرنا بەلاقوكىت كۆمەلى و كومكرنا ھارىكارى ژدوست و

لايەنگرو كەسايەتيا.

کونگریٹ کۆمهلا خۆپندکاریت کورد ل ئه وروپا:

کونگرا دامه زاردنئ ، وه ک کونگرا ئیکئ هاته هه ژمارتن ، لوئ کونگریدا خۆپندکاریت نه ته وه خواز وه ک مه ئامازه بوکری نه شیان ریکخواهه کی نه ته وه یی ئافابکه ن بئارمانجا گریدانا خه باتا پیشه یی و سیاسی ، له و را پشتی تیزیکی سال و نیفه کی کونگرا دووئ ل به روارئ (۱۹۵۸ / ۸ / ۴-۲) ل باژیری له نده نا پایته ختی ولاتی به ریتانیا هاته سازکرن و (۲۲) خۆپندکار ئاماده بوون .

دقی کونگریدا چه ند بریاره کیت گرنه هاته وه رگرتن وه ک : ده ریخستنا گوفا ره کی بناقی (کوردوستان) وه ک ئورگانئ ناوه ندیئ کۆمه لئ و، داخاز ژپسپوریت زمانی کوردی هاته کرن هه ولبدنه زمانی کوردی بپاریزن ژ په یقیئت بیانی ، داخاز ژهونه رمه ندیئ کورد هاته کرن هونه رئ کوردی پیشبئخن و هاریکاربن ل گه ل کۆمه لئ ل بواری دیزاینکرنا گوفا را کوردوستانئ و سازدانا ئهنگه کی به له لکه فتا جه ژنا نه وروزئ ل ولاتی ئنگلته را . ههروه سا بریارهاته دان کونگرا سیئ دهافینا ویئ سالیئا بهیته سازدان ، مه بهستا وان ژئ ئه و بوو ، بیته ده رفه ته ک بو ئه نجامدانا گوهورینکاریا (د ناف و سروش و شیوازی کارکرئ د کۆمه لئ) دا ، دا داکو بشیت وه ک ریکخواهه کی پیشه یی سیاسی نه ته وه یی دقادا خه باتیدا چالاک و خودان که سایه تیا تایهت بیت .

ل به روارئ (۱۹۵۸ / ۸ / ۸-۴) دا سییه م کونگرا کومه لئ ل باژیری (میونخ) هاته پریقه برن ، دیسان (۱۷) ئه ندام ئاماده بوون ، گرنه گرتن بریاری کونگری گهورینا ناقی کۆمه لئ بوو ، ژوی ده می پیقه هاته نافکرن ب (کۆمه لا خۆپندکاریت کورد ل ئه وروپا) ئه و پینگافه بنه ستر بوو بو چه ندین گورانکاریا د شیوازی کارکرنا کومه لئیدا و ئیدی وه ک (ریکخواهه کی پیشه یی سیاسی کوردی) هاته پانافا خه باتئ و، هه ماهه نگیه کی باشتر دروست بوو لگه ل خه باتکاریت کوردایه تیئ دنافا ولایت دابه شکه ریئ کوردوستانئ بتایهتی ل کوردوستانا عیراقا و پارٹی دیموکراتا کوردوستانئ ، کونگری به یاننامه یه ک به لافکر چه ند خاله کیت گرنه تیدا هاتبوون :

(داخاز ژ ریکخواوا ئیکه تیا لاویت دیموکراتیت جیهانی ده کین ئیکه تیا لاوین دیموکراتیت کوردوستانا عیراقئ وه کو ئه ندام بهیته وه رگرتن ، داخاز ژ هیژا (دکتور کامه ران به درخان) ده کین بنگه هه کی بو ریزمانئ کوردی بئه زمانی توری داریژیت بو کوردیئ کوردوستانا تورکیا ، هه وه سا داخاز ژ پسپوریت زمانی کوردی کرن فه ره نه گه کی (کوردی - تورکی) بنقیسن ب زاراقئ کرمانجیا سه ری و پیتیت لاتینی . ژلایه کی دیقه وه ک پینگافه کی سیاسی ل سه ر ئاستئ جیهانی کۆمه لئ نامه یه ک ئاراسته ی سکرتری گشتیئ نه ته ویئ ئیکگری کر ده ربارئ ناساندنا پرسا کوردی وه ک به شه ک ژ ته نگزا رووژه لاتا نافین و نه هیته پشتگوه ئیخستن . بریاره کی دی بریتی بووژ : ئاراسته کرنا نامه یه کی سوپاسگوزاریئ بو سه روکی حکومه تا سوفیه ت به رامبه ر ویئ هاریکاریا لگه ل کوردیئ ئیکه تیا سوفیه ت هاتیبه کرن ل ده راقئ رووشنبریئیدا و نامه یه کی دی بو سه روکی کومارا عه ره بی ئیگری به رامبه ر ریئدانی بو په خشه کی رادیوی ل قاهیره .

دکونگرا چوارپدا ، کو ل بهرواری (۲۳-۲۶ / ۷ / ۱۹۵۹) دا هاتی گریدان ، نهو خویندکاریت سهر ب حزبیت کومونستقه ، پیقه کوله کی گه لک کرن داکو پروگرامن کومه ل لبهر روشناهییا بیرو باوه ریت مارکسی بهیته دارستن ، لی سهرکفتی نه بوون ، دوئی کونگریدا (۴۰) نه ندام ناماده بوون و پرائییا وان نه ته وه خواز بوون .

چهند پیروز باهییه ک ناراسته ی کونگری هاتبینه کرن ، ژوان پیروز باهییا پیروز باهییا (بارزانی) نه مر بوو ، چونکه هاتییه فه خواندن بو کونگری ، لی ههروه ک داناما پیروز باهییا واندا هاتبوو دبیزیت : ((خوشک و برایت هیژا نه ندامیت کونگرا چاری یا کومه ل خویندکاریت کورد ل نهروپا ، سلاقیته گهرمیت تیکوشانن دپیخه مه تا گه ل و نیشتمانیدا ، گه لک بخوشحالی فه ناماهه وه من وه رگرت ، لی جهی داخییه ، من نه شیا به شداریم دکونگرا هه وه دا ، هه می پشته فانییه کی من بووه هه یه ، داکو دهنگی گه لیمه بلندکن و بگه هیننه گه لیت نهروپا و پرسا مه یا رهوا ژوانرا بهیته دیاری کرن ، ههر وه سا ژکونگری خاستیه پشته فانییا شورشا ۱۴ ته مموزی بکن)) .

زیده باری ناماده بوونا نه ندامیت کونگری و ته له گرافیت پیروز باهییا ، چهن دین که سایه تیته سیاسی ، روه شنبری کوردو بیانی ناماده بوون .

ژبریاریت سیاسیته کونگرا چواری : پشته فانییا شورشا ۱۴ ته مووزی دکه ین و داخازا چاره سهریه کی ناشتیانه بو پرسا گه لیمه لههر چوار به شیت کوردستانن . کونگری نه ندامه تییا (شه ره ف) ئی دایه فان که سایه تییا : (د. کامهران به درخان ، رهوشه ن به درخان و پروفیسور قه ناتن کوردو). ههروه سا نه ندامیت کونگری داخاز کرن ژ حکومه تا سوریا شاعرئ بهرنیاسن کورد (قه دری جان) ئازاد بکه تن و پاسپورتا (نوره ددین زازا) بزفرینیه ته فه . ژبریاریت سیاسیته گرنگ لکونگریدا هاتینه وه رگرتن (پشته فانییا مافی چاره نفیسی) بوو بو گه لی کوردستانن .

لکونگرا پینچیدا ، گرینگی ب پرسا کوردی ل کوردوستانا تورکیا و ئیرانن هاته دان و دوو بروسکه هاته هنارتن : ئیک ژوان بو (جه نه رال جه مال گورسیلن تورک) داخاز ژیکرن گرتیته سیاسیته کورد ئازاد بکه ت و ، یا دووی بو شاهن ئیرانی بوو تپدا هاتبوو: فه ره ده موده ست وان چوار قاره مانیت کورد (ئیسماعیل قاسملو ، عه زیز یوسف ، ره حمه ت الله شه ریه تی و غه نی بلوریان) بهیته ئازاد کرن .

بکورتی کومه لی شیا هه تا سالآ ۱۹۷۵ ئی (۱۷) کونگرا سازبده تن ، دوان سالآدا گه لک ناکوکی په یدا بوون وه ک هه لویستی کومونستا ، هه لویستی ولایتت داگیرکه ریت کوردوستانن و لیکترازانا سالآ (۱۹۶۶-۱۹۶۷) یا پارتا دیموکراتا کوردوستانن ، وان هه می رویدانا نه شیا کومه ل ژ بهر یه ک هه لوه شینیت ، به لی توفنی دوو بهر کی و سیبه ره کیی هاتبووه ره شاندن و پیلانا نیف دهوله تییا دژ ب شورشا ئه یلولا مه زن و قه مراندنا خه تیرا شورشی دکونگرا (۱۷) ئی دا نه و ئاریشه بوئه ده لیقه ک بو لیکترازانا سیاسی و حزبی و کومه له ژی لسهر بنگه هئ حزبا یه تی بو ی ده ردی برن و لجهئ کومه له یه کی نه ته وه خوازو پیشقه ره ، کومه له دابه ش بوو ب سهر سن ریکخرا وادا :

۱- کۆمەلەل خۆپىندىكارىت كورد ل ئەوروپا (Ksse)، وهك درېژەپىدەرئى كومەلەل ھاتە ناسىن و ، سەنتەرى كاركنا وئى لىناقبەرا بون و بەرلىن دابوو ، پىرانيا ئەندامىت وى سەر ب پارتا دىموكراتا كوردوستانى قەبوون خۆپىندىكارىت نەتەووخوازبوون ، ببوو چەترا بەھرا پىترا خۆپىندىكارىت كورد ، بەلكو دەما لكونگرا (۱۷) دا ئارىشە دروستبووى ، ژكوى (۱۳۲) ئەنداما (۹۶) ئەندام مابون و (۳۶) ئەنداما ھولاً كونگرئى بچە ھىلا.

۲- كۆمەلەل خۆپىندىكارىت كوردوستانى ل دەرڤەى ولاقى (Aksa)، ئەندامىت وئى سەر ب رىكخستنىت يىنك قە بوون .

۳- كۆمەلەل خۆپىندىكارىت كورد ل ئەوروپا (Ksse)، ھەر بقى نافتى ، خۆپىندىكارىت كورد یت كو سەر ب حزبىت كومونست قە بوون خو رىكخستنه قە و سەنتەرى كارئى وان ل باژىرى (پىراگ) پايتەختى چىكوسلافاكيا بوو.

كۆمەلەل ھەسا ب بەلاقىرى ما ھەتا كو حزبىت كوردوستانى بەرى كوردوستانى راگەھاندن و دخالەكى پروگراممى بەرەپىدا ھاتبوو ، ھەمى رىكخراوئى پىشەبى ل دەرڤەى ولاقى يەكبىر .

ئارىشەت ناخۇبى و دەرهكىت كۆمەلەل :

كۆمەلەل چەند ئارىشەيەك ھەبوون ، بەراھىكى ھەلوئىستى نەرىنى خۆپىندىكارىت كومونىست بوو بەر روشناھىيا فەرمانى حزبىت خو ، لگەل وئى چەندئى نەبوون خۆپىندىكارىت كورد ل ئەوروپا بەلكو ل كوردوستانى ئى رىكخراوھەكى سەربخو نەتەوھىيە ھەبن ، دىقان خۆپىندىكارىت كورد بىن ئەندام درىكخراوئى سەرتاسەرىن ولاتىن داگىرکەردا ، ھەلوئىستى نەرىنى كومونىستا رىگىبوو درىكا ئەندامبوونا كۆمەلەل درىكخراوا (ئىكەتيا قوتايىت جىھانيدا) ھەتا سالا (۱۹۶۴) ئى ئەف ھەلوئىستە درىزى ھەبوو ھەتا رىدانا كودەتاي سالا (۱۹۶۳) ئى و لىدانا بزاقا حزب شىوعى و گرتن و ژناقبەرا سەدان ئەندام و سەركدىت وان ، پىشتى وان رىدانا ھەلوئىستى كومونىستا بەرامبەرى كۆمەلەل ھاتەگھورىن و خۆپىندىكارىت كومونىست ب دەستە جەمەى بەرف كۆمەلەل قەھاتن ، ل ھندە لقا نىزىك بوو ھەژمارا وان پىرتىت ژ خۆپىندىكارىت دى بوئوئە : ھەردوو لقتى (ئىكەتيا سوڤىھەت و چىكوسلوفاكيا) ، لەوما كومىتا بەرىوھەرا گىشتى ژبەر تىكنەچونا ھاوسەنگىيا پىكھاتا وان لقا ھەولدا ھەرگرتنا وان پىكقە نەبىت.

ئارىشەكا دىيا زەقا كۆمەلەل ھەبوو ، پىشتى قەھەتايانا دىناق رىزىت پارتى دىموكراتا كوردوستانىدا پەيدابووى سالا (۱۹۶۴) ئى و دابەشبوونا خۆپىندىكارىت كورد بوو بسەر ھەردوو بائىت پارتىدا ، ئەو ئارىشە قەكىشا ھەتا رىككەفتننا (۱۱) ى ئادارا سالا (۱۹۷۴) ئى دىناق بەرا شوپشا ئەبىلوئى برىبەرايەتيا مەلا مستەفابارزانى و ھكومەتا عىراقىدا ، دىبارە پىشتى راگەھاندنا رىككەفتنى ، بالى دەھاتە ناسىن ب

(بالی مہکتہ با سیاسی یان جہلالی) خو ہلہ شاند و تیکہل ب پارٹی بوونہ فہ و ہر وہ سا لہ سہر ناستن ریکخراوئیت پیشہ بی ژئی ئەو تیکہلیہ دروست بوو و کومہ لا خوئندکاریت کورد ل ئەوروپا ژئی فہ گرت . دەرباری فئی ئاریشی (دکتور کامهران بەدرخان) دانامہ یەکیدا بو کونگرا (۱۱) یا کومہ لئ ب ئەزمانی عەرەبی بوچونا خو دیارکریہ ، ئەفەژی چەند پەرہ گرافەکیت وی نامینە :

((إن كردستان قد تدمرت وأصابنا الوهن نتيجة للحقد والأناية الساندين في صفوفنا، وهذه العوامل هي التي أدت إلى الكوارث التي لاقيناها في التأريخ وتلاقيها حتى اليوم)).

((إن الذي جمع صفوف الأكراد ووحدهم في هذا العصر هو (مصطفى البارزاني) ورفاقه اللذين دافعوا عن كرامة شعبنا الخمس السنوات المنصرمة، إن لهم أن يكافؤا وانتم تعلمون بأن من لا يعمل لا يخطأ)).
((إن التراب الذي تحت أقدام البارزاني ، أكرم عندي ألف مرة من المكان الذي أذل فيه نفسى أدنسها عن طريق الإرثاء في أحضان الأعداء)).

ئاریشە کا دی یا کومە لئ بریتی بوو ژ هەلۆیستئ ولاتیت بلوکن سوشیالیستی ، نەخاسمە پشتی هەفەپەیمانیا دۆستایەتیئ دنافەرا ئیکەتیا سوڤیەت و عیراقیدا سالا (۱۹۷۱) ئ هاتیە مورکرن ، دوان وەلاتادا هەر هەلۆیست و چالاکیه کی کومە لئ دژی عیراقی با رئی لیدهاته گرتن ، بو مونه : لقا چیکوسلافاکیا سالا (۱۹۷۴) ئ دخواست خویشاندنە کئ ریکبخیخت دژی سەرهلدانا شەری ژلای حکومەتا بەغداڤه و دەستپیکرانا هیرشان لسە باژپرو گوندیت کوردستانئ وەک بودومانکرنا باژپری قەلادزئ ، حکومەتا وی وەلاتی بەر بەست دروستکرن و بەلکو چەند خوئندکارەک دەستەسەرکرن و دویرتبخستن ژوی وەلاتی ، ئەو خوئندکارە ئەفەبوون : (محمد هەردی ، ئازاد مستەفا خوشناو ، کەمال رەشید و رەئوف محمد) . هەر وەسا ئیک ژئاریشیت دەرەکییت کومە لئ چونکە وەک ریکخراوەکی پیشەیی دهاته ناسین ، ترس هەبوو بەهتە سزادان ئەگەر چالاکییت سیاسی دیار هەبن ، ب تایبەتی پشتی تیکچونا پەییوەندی و بارودوخا دنافەرا بزافا رزگاربخواییا گەلیمە و دەستەلاتدارییا عبدالکەریم قاسمی و سەرهلدانا شورشا ئەیلولئ بریبەراییەتیا پارتا دیموکراتا کوردوستانئ ، لەوما دەستەکەک ژ ئەندامیت کومە لئ ل ولاتئ سویسرا سالا (۱۹۶۱) ئ ریکخراوەکی سیبەر دامەزراندن ب نافئ (کومیتا بەرگریئ ژمافیت نەتەواکورد) ، ژوان کەسین دیار دەسەرپەرشتیکرنا کاروباریت فئی ریکخراوا سیبەردا (عسمەت شەریف وانلی و حسن سلیمان زەهاوی) بوون ، هەر وەسا دنافەرا سالا (۱۹۵۷-۱۹۵۸) یدایزێنەک هەبوو سەر ب کومە لئ فە ب نافئ (کومیتا کوردی ل ئەوروپا).

لئ ئاریشا هەرە مەزن پشتی پیلانا ئیتف دەولەتی دژی شورشا مەزنا ئەیلولئ بوو ، هەمی ئاریشیت مەبەحس ژیکرین نەشیان ریزیت کومە لئ ژبەرەیک بەن ، بەلئ مخابن ئەو خەرزئ ناکوکییت کومبوی دوی دەمیدا دەلیفە پەیداکر و پشتی بورینا (۱۹) سالا لسەر ژین کومە لئدا وەک چەترەکی ئیک دەستن خوئندکاریت کورد ، ل ژیر گفاشا لیکتازانا سیاسی و حزبی دریزیت بزافا رزگاری خواییا کوردوستانیدا

ئەوا ھەتا نوکە (ژبەر دنالین) ، کۆمەلە ژى دابەش بوو ب سەر (۳) رېڭخراوئیت جوداو دژ بیه کدا ، ئەو دابەشبوونە فەکیشا ھەتا سالاً (۱۹۸۸) ئى دەمى ئافا کرنا بەرئ کوردوستانى .
 بەلئ ئەوا ھەژى گوتئیییت ، ئیکەم لئیک جودابوون دناڤ رېزیت کۆمەلئیدا دروستبووی ، فەگەریتە سالاً (۱۹۶۴) ئى ، ژنەگەرا فەقەتئانئ دناڤ رېزیت پارتي ديموکراتا کوردوستانئیدا دەستەکەک خوئندکار بيسەر پەرشتییا جەمال نەبەز جودابوون و ریکخراوەک ب نائفئ (ئیکەتیا نەتەوہییا خوئندکارئیت کورد نوکسە) دامەزراندن .

ئەرك و چالاكییت كۆمەلە خوئندكارئیت كورد ل ئەوروپا :

كۆمەلئ شیاوو لبەھرا پترا ولایت ئەوروپا تایت خو دامەزینیت ، ھەر لقەکی كۆمەلئ وەك بایوزخانەکی كوردوستانئ بوو ، ژیدەرئ زانیاریا بوون دەربارئ شوپش و بزاقا سیاسی و سەربازی ل كوردوستانئ بو راکەیندكارو و لایەتیت سیاسی و رېڭخراوئیت پېشەى ل ولایت تیدا نیشتەجئ ، ھەرەسا زەلالكرنا پیرابوونئیت ھوڤەکی و ستەمكاريا ولایت داگیرکەر دەرھەق گەلئیمە ل ھەر چوار بەشئت كوردوستانئیدا ئەرکەکی ھەرە گرنگئ كۆمەلئ بوو ، دوان واراندنا پراسا مللەتیمە دەھاتە ناساندن و ، چەندین یاداشتنامە ئاراستەى (رېڭخراوا نەتەوئیت ئیکگرتئ ، سەرۆک و حکومەتئ ولتان) کرینە ، ژلایەکی دیڤە ئەنجامدانا خوئیشاندان و مانگرتنان ئیک ژچالاكییت دیارئت كۆمەلئ بوون .

ھەر بو ئمونه : یاداشتا كۆمەلئ ل سالاً (۱۹۵۸) ئى بو سكرتېرئ گشتی نەتەوئیت ئیکگرتئ ، تیدا داخاھاتیه کرن پراسا كوردی وەك پراسەکی گرنگئ رۆژھەلاتا نائفین بەھتە باسکرن ، سوپاسنامەك بو سەرۆكئ حكومەتا ئیکەتیا سوڤیەت ، تیدا سوپسگوزاریا كۆمەلئ دیارکریە ژبو ھاریکاریا كۆمارئت وی ولاتی بتایبەتی ھەردوو حكومەتئیت (ئەرمینیاو ئەزربيجانئ) لیبائفئ روشنبیریدا لگەل كوردئت سوڤیەت ، یاداشتا كۆمەلئ بو سەرۆكئ كۆماری ەرهەبی ئیکگرتئ ، ھەرەسا دەمئ شاھئ ئیرانئ سەردانا پایتەختئ بەریتانیا کری سالاً ۱۹۵۸ ئى كۆمەلئ یاداشتەك ئاراستەى شاھى كرو داخوازا چارەسەرا پراسا كوردی ژى کرن و ئەو کریارئت نەدرئدا دەرھەق ب خەلكئ كوردوستانا ئیرانئ راوہستینیت . ھەرەسا ھەلۆیستەکی سیاسی و ھەماھەنگ ل گەل پارتا ديموکراتا كوردوستانئیدا پشەقانی و پشوازییا گەرما كۆمەلئ بوو سالاً (۱۹۵۸) ئى ل ھەمبەر (فەگەرانا مەلا مستافائى بارزان و بارزانیان ژ وەلاتى سوڤیەت بو عیراق و كوردوستانئ) ، ژبلی وی چەندئ ھەمی سالاً بەھلکەفتا جەژنا نەوروزئ فیستقال و شاھى و دیلان دەھاتنە سازکرن لسورئ لقیئت كۆمەلئیدا ، زیدەتر ل ولایت مەزئیت ئەوروپا وەك : ئەلمانیا ، فەرەنسا ، بەریتانیا و ھتد . ژلایەکی دیڤە كۆمەلئ دوارئ کارئ پشەبیدا ل دیڤ شیانئت خو خەم ژخواست و پیتڤیئت خوئندکارا دخوارو ھاریکاریا ئەندامئت خو دکرو ھەولاً چارەسەرکرن کیشەو گرتئت وان ددا . ھەرەسا داخواز ژ ئەندامئن خو ئوئین خوئندنا خو بدوماھیک تینان ، پەيوەندئ ب

ریژیت پیشمه‌رگه‌ی فه بکه‌ن ، یان ل باژیرا دناف ریژیت ریخراویتی نهینییت حزبیدا کاربکه‌ن و ، وه‌ک پاداشته‌ک ئەندامه‌تییاوان دکۆمه‌لیدا دی بهره‌هوام بیتن .

هه‌ر دواړی پیشه‌یی و زانستیدا کۆمه‌لی شیا دناقه‌هرا سالیته (۱۹۵۸-۱۹۷۵) ی دی ، سه‌دان زه‌مالیته خویندنن بۆ قوتابیته کوردستان له‌هه‌می ده‌رافیه‌ت زانستی و ئەده‌بیدا دابین بکه‌تن و گه‌له‌ک ژوانا بوونه خودان باوه‌رنامیه‌ت بلند وه‌ک (ماجستیرو دکتورا).

کۆمه‌لی دیبایی روژنامه‌گه‌رییدا وه‌کی ده‌رافه‌کی هه‌ستیار حساب بوکری بزاقه‌کی به‌رچاف هه‌بوو ، ژبلی گوڤارا (کوردوستان) وه‌ک زمانحال ، له‌هه‌می لقا گوڤار ، به‌لافوک و به‌یاننا مه‌ داهته‌نه وه‌شاندن ، به‌لکو بۆ هه‌یامه‌کی ل رادیووا موسکو به‌رنامی تاییه‌ت ده‌اته پیشکه‌شکر . ئەفه‌ ژی نافی هه‌نده‌ک ژگوڤارو به‌لافوکیه‌ت کومه‌لینه :

(هه‌والنامه : ب زمانن ئنگلیزی ، القافله ب زمانن عه‌ره‌بی ، المبدأ: ب زمانن کوردبو وه‌ک به‌لافوکه‌کی تیرو توانج بوو ، ده‌نگی کۆمه‌لی ب زمانن کوردی ، نه‌رووز: ب زمانن کوردی ، هیقییا وه‌لیته : ب زمانن کوردی زارافی کرمانجیا ژووری).

ژیده‌ریته‌ دارایی:

کۆمه‌لی چ ژیده‌رکی دیارکری بهره‌هوام نه‌بوو ، به‌لکو گه‌له‌ک بزه‌حمه‌ت دراف په‌یدادکرن بۆ ئەنجامدانا کۆنگره‌و چالاکیه‌ت به‌رفره‌هیه‌ت سالانه ، ژیده‌ریته‌ داراییا کومه‌لی بریتیبون ژ چهنه‌د فان هاریکاریا :

۱- ئابوونا ئەنداما ، سالانه‌بوو یان هه‌ر چهنه‌ده‌یه‌که‌ بوو ، فه‌ربوو ئەندام ئابونن بده‌ت چونکه‌ ئیک ژمه‌رجیه‌ت ئەندامبوونن بوو ، پارن ئابونن ریژه‌یه‌ک ده‌اته داراییا کومیتا ریقه‌به‌هرا گشتی و ریژه‌یه‌ک باشتر بۆ لقا دزقریه‌فه‌.

۲- هاریکاریا که‌سایه‌تیته‌ ده‌وله‌مه‌ندیه‌ت کورد .

۳- هاریکاریا پارتا دیموکراتا کوردوستانن ئەف هاریکارییه‌ ژه‌هه‌می هاریکارییه‌ت دی زیده‌تربوو ، بتاییه‌تی پشته‌ی راگه‌هاندنا ریکه‌ه‌فتننما (۱۱)ی ئاداری ب ریک و پیک ده‌اته شانده‌ن ، له‌وما ژالاکیه‌ت کۆمه‌لی به‌رفره‌هتر لیه‌اتن . هه‌روه‌سا جاره‌کن قتنن حزبا شیوعییا عیراقی هاریکاریا کۆمه‌لی کربوو.

۴- قازانجن ئاهه‌نگ ، فیستقالیه‌ت که‌لتوری و هونه‌ری ، پارن فروتننا به‌لافوکا .

گه‌له‌ک جارا کۆمه‌لی نه‌دشیا کونگریته‌ خو ل ده‌می دیارکریدا سازبکه‌تن ژبه‌ر ده‌ستکورتیی ، هه‌می ئەو خویندکاریته‌ ژوه‌لاتان ده‌اتن بۆ به‌شداریکرنن دکونگرادا مه‌زاختنا وان لسه‌ر به‌ریکیته‌ وان بوو .

په یوه نډیټ کۆمه لئ :

ئهم دشتين په یوه نډیټ کۆمه لئ دابه شکهین ب سهر سئ بابه تادا :

۱- په یوه نډیټ کوردوستانی

کۆمه لئ ل ئاستئ جودادا په یوه نډیټ هه بوون ل گه ل هه می حزبیت کوردی ل هه ر چوار به شیټ کوردوستانیدا ، لئ په یوه نډیټ خورتر ل گه ل کوردوستانی عیراقئ و پارتا دیموکراتا کوردوستانی هه بوو ، نه وژی ب هۆکارئ پیشقه چونا بزافا کوردی و ده سټیټکرنا شورشا نه یلولئ ، ههروه سا کۆمه لئ په یوه نډیټ هه بوون ل گه ل ئیکه تیا قوتابیټ کوردوستانی ، ئیکه تیا لاویټ دیموکراتیت کوردوستانی ، ریکخراوا خوینکاریت کورد ل نه مریکا ، ریکخراوا خویندکاریت کورد ل هه ردوو زانکوټ (کاردید و لیقه رپول) دا. ههروه سا ل د سالآ (۱۹۶۰) ئی دا کۆمه لئ ل گه ل ریکخراویټ قوتابیټ کورد ل (کوردوستانی عیراقئ ، کوردوستانی تورکیا و ئیکه تیا خویندکاریت کورد ل زانکوټ ئیرانئ) دا ، فیدراسیونه ک پیکئینا ب نافئ (په کیتیا نیشتمانیا گشتی ریکخراویټ قوتابیټ کوردوستانی) ، پشتی پیکئینان فیدراسیونئ چهند ریکخراوه کین دی ین قوتابیان هاتنه ریزا وی ئیکه تیټ وه ک : ریکخراوا قوتابیټ کورد ل کوردوستانی سوریا و خویندکاریت زانکویا ته هرائئ . ههروه سا په یوه نډیټ کۆمه لئ ل گه ل گه لکه که سایه تیټ نیشتمانپه روه ریټ کورد هه بو وه ک : د. کامهران به درخان ، قه ناتئ کوردو ، بازرگان هاشمئ سوهه یلی ، توفیق وهه بی ، دکتور عیسمه ت کنانی و چهندان که سایه تی دیتر .

۲- په یوه نډیټ کۆمه لئ و لایه نیت ئه وروپی:

کۆمه له په یوه نډیټ کی راسته خو ل گه ل ولاتاندا نه بوو ، به لکو گه لکه ولاتا نه خاسمه ئیکه تیا سوفیه ت و ولایت سوسیالیستی ب ریکا حزبیت کومونیستی ل (عیراق ، سوریا ، ئیران و تورکیا) ، ژبه ر به رژه وه نډیټ خوټ سیاسی و ئابوری ، فشار لوانه دکرنا داکو ریگرئ ل هه بونا ریکخراویټ پیشه یی نه ته وه یی کوردی دروست بن ، نمونه یه ک بو هه لویستی نه رینیی سوفیه ت : دده می گریدانا کومبونا سالانه یاکو بنافی (ناقه ندا نیټف ده وله تی) ل ده فه را (قه رم) لسه ر داخو ازنامه یا فه رمی کۆمه لا قوتابیټ سوفیه ت نوینه ریټ کۆمه لئ ئاماده بوون ، لجه ئ پونشتنا شانديټ به شدار نافئ ریکخراویټ و ولاتئ وان هاتبوویه نفیسین ، لئ لجه ئ نوینه ریټ کۆمه لا خویندکاریت کورد بتنی نافئ کۆمه لئ هاتبووه نفیسین ، دهمئ پرسا نه نفیسینا نافئ کوردوستانی ژ ریټقه به ری کوبونئ کرین به رسقا وی نه فه بوو (کوردوستانی نه ده وله ته !!!) هه ر دوی ده میدا چهندين ریکخراویټ دین قوتابیان سه ر ب ولایت داگیرکرئقه و ده وله ت نه بوو ، نافئ ولایت وان هاتبوویه نفیسین . پشتی ریدانا کوده تیا سالآ (۱۹۶۳) ئی و هه رفاندنا رژیما عبدالکهریم قاسمی ، هه لویستی بلوکی سوسیالیستی به رامبه ر کومه لئ هاته گهورین ب ئه رینیټقه . ههروه سا ژبه ر هه لویستی نه رینیی ولایت سوسیالیست ، نه دامبوونا کۆمه لئ د ریکخراوا قوتابیټ جیهانیدا گیروبوو هه تا گریدانا کونگرا هه شتیا وی ریکخراویټ سالآ (۱۹۶۴) ئی.

۳- په یوه نډیټ کومه لې لگه ل ریکخراوټ خویندکاریښ بیانیدا.

ټیک ژخواسیتیت سهره کیټ کومه لې و بهردهوام ههول ټو ددا ، نه ندامبونووی ټو د ریکخراوا خویندکاریا دیموکرتا جیهانیدا ، چونکه نه ندام بونو وی دهرهفت لبر دهاتنه ټه کرن بشیت لهه می ولایت سهر ب بلوکن سوسیالیستی ټه نازاد تر کارو چالاکي هه بن ، ههروهسا پشکداربیت ل کونگره و فیستقال و کوربه نندا ، دوی ده میدا ژبه ر هه بونو هه ژمونن هزریټ سوسیالیستی زیده تر نه و چالاکیه ل ولایت سوسیالیستی و ولایت پروژنافا بریکا حزبیت سهر بوی بلوکیفه دهاتنه نه نجامدان و بوئ پشکداریی دئ شیت پسا گه لی کورد و سته ما رژیمیټ داگیرکره ټو هزاران به شداربووا باشت پیناسه بکه تن ، ههر وهسا کومه لې په یوندي لگه ل چه نډین ټیکه تی و کومه لیت دیټ خویندکاری ل گه لک ولاتا هه بوو ، ټیک ژوان ولاتین دیار یوغسلاقی بوو ، ده می ل ولایت سوسیالیستی کومه لې دهرهفتا کارکرتا نازاد نه بوو ، په یوه نډیټ کومه لې لگه ل ټیکه تییا خویندکاریټ یوغسلاقی ل ناسته کی زور باش دابوو ، نه و ژي ټه دگه را ټو جوداهیا هیلا هزری و سهر بخوبی و تایبه مه نډیا دیدو بوچونیت (تیتو) . ل وه ولایت پروژنافا دا ژي په یوه نډیټ کومه لې ل گه ل هه ژماره کا بهرچاف ژ ریکخراوټ خویندکاری هه بوو ، لې ژبه رکو کومه له و پرانییا نه ندامیت وی دبن کاریگه ریا ناراستا هزری چه پ دابوون ، پتر مه یلا هه فاله نډیا ټیکه تی و ریکخراوټ هه ف رهنگ هه بوون نانکو ټن چه ره و .

ده می حکومتا به عس ریککه فتنا ۱۱ ی ناداری پشنگوه ټیخستی و ده ست بشه ری کره ټه لگه ل خه لکی کوردوستانی و هیزیت پشمه رگی شورشا نه یولوی ل سالا (۱۹۷۴) ټی ، (۵) خویندکار (لیلی قاسم و هه فالیت وی) هاتنه زیندانکرن و پاشی سیداره دان ، بوئ هه لکه فتی (۸) ریکخراوټ خویندکاری نامه یه کی شه رمازکرنی ناراسته ی (نه حمه د حسن البکر) کرن . په یوه نډیټ کومه لې نه پتنی لسهر ناستی کومیتا ریفه ربه ر بوون ، به لکی لقیټ کومه لې ژي ، مافی وی چه نډی هه بوو په یوه نډی هه بن لگه ل کومه له و ټیکه تیټ خویندکاریدا ل زانکو و په یمانگه هیټ وان ولایت تیدا دخواندن و خورتیا په یوه نډیا لسهر ناستی بزاق و شیانت لقا رادوه ستیا .

۴- په یوه نډیټ کومه لې و ریکخراوټ عیراقی و عه ره بی:

کومه لې زور پیاش بوو په یوه نډیټ ته ندروست هه بن ل گه ل ریکخراوا (ټیکه تییا گشتیا خویندکاریټ عیراقی) ، لې ژبه ر گریدایاووی ریکخراوټ ب سیاسه تا حزبا کومونستا عیراقی ټه وه ک پیټتی نه دهاته پیش و به لکی بهه می رهنکا دژایه تییا کومه لې دکر و ، بفرمانی حزبا کومونستا عیراقی نه ندامیت کوردین کومونست خو ژ نه ندامه تییا کومه لې ټه کیشان ، نه و هه لوپسته بهردهوام بوو هه تا سالا (۱۹۶۰) ټی ، پستی هینگی هندک ژوان خویندکارا لسهر داخوازا (جمال حیده ری) ټه گه رانه ناف ریزیت کومه لېدا ، به لی ل ناستی پسا گه لی کورد و خواسته کیټ شورشا نه یولوی هه تا ریدانیت سالا (۱۹۶۳) ټی هه لوپسته کی نه ریټی هه بوون ، گه لک جارا ټیکه تییا گشتیا قوتابیت عیراقی نه ده ټلا

دکورو کوبونادا پرسا کوردی بیته بابەتێ بەحسکرێ هەرۆک نمونه : دکونگرا شەشێ یا ئیکەتیا قوتابییەت دیموکراتا جیهانیدا کول سالا (۱۹۶۰) ئێ ل بەغدا هاتبوو سازدان ، دەما نوێنەرێ کۆمەڵێ (کەمال محی الدین) ی قیای بەرسقا بوچونیت لەنگیت هەندەک شوڤینیا بدەتن ، سەرۆکی شاندای ئیکەتیا گشتی قوتابییەت عیراق (مەدی الحافظ) هاتە دەنگ و رینەدا نوێنەرێ کۆمەڵی باخفیت و گوت : نابیتن کەسەک بناقی خۆیندکاریت کورد باخفت ، چونکە کوردوستان یەکیتی و قەوارە یەکی سیاسی نینە!!!.

کۆمەڵێ ژبلی ئیکەتیا گشتی قوتابییەت عیراق ، شیاوو پەویەندیت باش ل گەل گەلەک ریکخراوێت خۆیندکاری عەرەبیدا دروست بکەتن وەک ریکخراوێت خۆیندکاریین : سودانی ، فەلەستینی ، ئوردنی ، حەبەشە ، تونسی ، جەزائیری و مەغربی .

لقیت کۆمەڵی:

ل بەهرا پتر ولایت ئەوروپی کۆمەڵێ ل دیف هەژمارا خۆیندکاریت کورد (لق) هەبوون ، ل دەستپیکیدا لق ل وەلاتین ئەوروپا پروژا ئافا هاتنە دامەزراندن وەک : (بەریتانیا ، فەرەنسا ، سویسرا ، ئیتالیا ، نەمسا و سوید) پاشی دەمی ئەرینی بوونا هەلوێستێ ولایت سوسیالیست لقیت کۆمەڵێ ل وێرێ ژێ هاتنە فەکر وەک (سوفیەت ، بولغاریا ، رومانیا پولونیا و هەنگاریا) ، ل ولایت فیدرا لیدا وەک سوفیەت و یوغسلافیا کۆمەڵێ دەهەرێمادا پیکهاتەکی ریکخراوێی بچیکتر بناقی (چل) دامەزراند .

لق بەرزترین دەسەلات و نوێنەرێ کۆمەڵێ بوو ل سنورێ خودا ، سالانە دکونفرانسەکیدا باروودوخیت لقا دەهاتنە گەنگەشەکر و پاشی کومیتا نويا لقی دەهاتە هەلبژارتن ، ژبلی چالاکیت سەرەکی کو کومیتا ریفە بەریا گشتی پێ رادبوو ، هەمی لقا چالاکی و پەویەندی لگەل ریکخراوێت هەف کیفی خو هەبوون ل ولایت تیدا ئاکنجی . کومیتا ریفە بەرا گشتی پشتی سازدانا کونگرا نەهێ ، ژبلی چالاکیت تایبەتیت لقا چەند چالاکیه کییه کی ناوەندی دەستنیشانکر و ژ هەمی لقا خواست لیدی شیاوتیت خو سالانە پی رابن وەک :

۱- روژا ۲۲ / ۱ ، روژا دامەزراندنا کومارا مەهابادی ۱۹۶۶.

۲- ۲۱ / جەژنا نەوروژی

۳- ۵/۱۵ / روژا سیدارەدانا شیخ سعیدی پیران / ۱۹۲۵.

۴- ۶/۱۹ / روژا سیدارەدانا هەر چوار ئەفسەرێت کورد / ۱۹۴۷.

۵- ۹/۶ / روژا شەری بەر دەرگەهێ سەرایا سلیمانین سالا (۱۹۳۰) ئێ ، کوهاتیه ناسین ب روژا رەشا شەشێ ئەیلوێ.

۶- ۹/۱۱ / روژا دەستپیکرنا شورش ئەیلوێ.

۷- ۹/۱۴ / روژا دامەزراندنا حکومەتا شیخ مەحمودی حەفید.

ئەف هزرکره وی چه ندی دگه هینت، کۆمه لئ وه ک ریکخواهه کی نه ته وه یی دخواست بریکا سازی و ئەندامیته خو میژوووا بهر خودانا گه لئ کوردوستانئ بده ته نیاسین و بیژته خویندکارو دهسته ه لاداریته وان ولاتا ، ئەفه یه خه باتامه و سته ما داگیرکهریته ولاتیته .

هنده ک لق ژ لقین دی چالاک تر بوون چونکه : هه ژمارا ئەندامیته وان زیده تر بوون و شیاتیته دارایی باشر بوون ، چه وه ک کومکرنا ئابونئ یان هاریکاریا که سایه تیته کورد ، ههروه سا ئاستی ریپیدانا وان ولاتان ، له ورا لقیته ولاتیته رۆژئافا چالاکتر بوون ژ لقیته ولاتیته سوسیالیستی چونکه ریپیدان سنورداربوو ، ئەو لقیته پتر چالاک ئەفه بوون : (بهریتانیا ، ئەلمانیا رۆژئافا ، یوغوسلافیا ، نه مسا، سوید) . چالاکیه کی سیاسی بهرچاڤئ لقا بهریتانیا ، هنارتنا نامه یه کئ بوو بو (شاژنا) بهریتانیا ل بهرورائ چالاکیه کی (۱۰/۱۵ / ۱۹۶۳) ئی نامه ب ئیمزا (عومه ر شیخموس) ئی سکرتریئ لقا بهریتانیا بوو ، تیدا ره خنه ل هه لۆیستی وی وه لاتی گرتبوو بهرامبه ر هنارتنا چه کی بو رژیما عیراڤئ و داخواز کربوو ئەو هاریکاریه بهیته پارگرتن ، ژلانی وه زاره تا ده رفه ی بهریتانیا به رسفا نامئ ل بهرورائ (۱۱/۱۹ / ۱۹۶۳) دا ، هاته دان و تیدا هاتبوو : (ناما هه وه هنارقی بو شاژنا بهریتانیا گه هشت و هاته شاندن بو به شی سیاسی وه زاره تی و داخوازا هه وه لبه ر چاڤ هاته گرتن) .

لقا نه مسا ئیک ژ لقیته چالاک بوو ، دئه نجامئ چالاکیه ته بهرچاڤ ، ب بریاره کی فه رمین حکومه تا عیراڤئ ناسناما هاو لاتیبوونا (وریا ره وان دزی) هاته فه کیشان .

ههروه سا لقا سویدی هه ر چه نده هه ژمارا ئەندامیته وی لئاڤه را (۵۰-۶۰) ئەنداما بوون ، به لئ چالاک و په یوه ندیته باش هه بوون و ژبلی ریکخواویته خویندکاری لگه ل که سایه تی و ریکخواویته مه ده نی و رۆژنامه فانا ژی په یوه ندی هه بوون، بریکا وان په یوه ندییا شیابوون چه ندین چالاکیا ئەنجام بده ن وه ک :

- پێشکه شکرنا (۹) وانا ده ربارئ دیروکا گه لئ کورد بو هه ژماره کا نوینه ریته پارتیته سیاسی ، ریکخواویته خویندکارو گه نجان .
- فه کرنا پێشه نگه هه کی کلتوری کوردی ل ستوکهو لئا پایته خت .
- کومکرنا هاریکاریته نوشداری و هنارتنا وان بو کوردوستانئ .
- لسه ر زانیاریته لقا سوید ، ریکخواوا لیبورینا گشتیا جیهانی سه باره ت کاودانیته کوردوستانئ راپورته ک ئاراسته ی لایه نیته په یوه ندیاریته نیف نه ته وه یی کر .
- ب پشکداریا (۱۲) ریکخواویته خویندکاری و پشهی کوردی و بیانی ، ل بهرورائ (۱۵ / ۷ / ۱۹۷۴) ئی ، خوینشانده کی مه زن سازکر و لبه ر ده رگه هئ بالیوزخانا عیراڤئ و یاداشتنامه یه کی شه رمه زارکرئ خواندن .

چالاکیه کی دیارو گرنگئ لقا یوغوسلافیا : ده قئ مه رسومئ (الحزام العربی) یا کو حکومه تا سوریا ل سالآ (۱۹۶۶) ئی بنه یئ بریار لسه ردای، دپێخه مه تا گه ماره دان و ته عریبکرنا ده فه ریته کوردوستانئ ،

پشتی وه رگیرائی بۆ سه ر زمانیت (فه ره نسی ، ئنگلیزی و تورکی) ژلای لقا نافبریه لسالا (۱۹۶۸) ئی هاته به لافکرن .

ده رجام :

- ۱- دامه زانندا کۆمه لئ نیشانا پیشکه فتنا هزرا نه ته وه یی نیشتمانی بوو له جم خویندکاریت کورد ل ولایتی ئه وروپا و دانه براندا وان بوو ژپرسا گه لئ کوردوستانی.
- ۲- کومه له وه کریکخواه کی کوردوستانی ، ببوو سیبه ره ک بۆ هه می خویندکاریت کورد ژهه رچوار به شیئ کوردوستانی ، دپه خه مه تا کارئ ده سه ته جه معی.
- ۳- ب ئه گه ری گه شبوونا بزافا رزگار یخوازی و نیشتمانییا گه لئ کوردوستانی ب تایبه تی پشتی ده سته یکرنا شورشا نه یلولئ ل کوردوستانا عیراقی ، پتر کارو چالاکی کۆمه لئ دده راقی سیاسی و نیشتمانیپه روه رییدا بوون و کیمتر به رکیت پیشه یی رادبوو .
- ۴- ژبلی فشارا به رژه وه ندییت سیاسی و ئابوری دنافه را ولایتی داگیرکه رو ئه وروپیدا ، به وکاری ناسناما نه ته وییا خۆ ، کومه له ژلای حزبی کومونستفه به یجه تا تیکه نه دانا خه باتا تیکگر تی ده اته دژبه ری کرن ، ئه فه دده مه کیدا بوو وان حزبا بچ ره نگا هه تا ریدانا سالا (۱۹۶۳) ئی پشته فانی ل خواسته کیت ره وایئ گه لیمه نه دکرن.
- ۵- کۆمه لئ بریا چالاکی و پشکداریی دکورو کوربه ندییت جیهانیدا ، شیابو وه ک ده نگه کئ ره سه نئ کوردایه تیئ دقادا خه باتیدا بیت .
- ۵- کۆمه له بی کیشه و گرفتیت نافخوی نه بوو وه ک : ده سته کورتیا دارایی ، ململانییا حزبی ، هه لویستی نه ریئینئ نه نداییت سه ر ب حزبی کومونست ، هه تا گه هشتیه ژبه ری هه که ه لوه شانئ پشتی فه مراندا خه تیرا شورشا نه یلولئ.

ژیده ریئ ب کارهاتی :

- ۱- چاف بینکه تن : لگه له هه ژماره ک چالاکانیت کۆمه لئ بۆ مه نه : د. که مال فوناد ، د. که مال علی ، د. عزه ددین مسته فا ره سول ، سه عدی دزه یی ، جه مشید حه یده ری و ره مزی شه عبان و چه ندین که سیئ دی.
- ۲- ئه ده بیاتیت کۆمه لئ : به باننامه ، به لافوک ، راسپاردیئ کونگرا.
- ۳- روژنامه : ژین ، خه بات ، کوردستانی نوئ ، .
- ۴- گوفا ر : هیوا ، روژی نوئ ، کوردوستان (زمانحالی کومه لئ).

کتیبیت عربی :

- ۱- کاوس قه فطان ، دکتور ، الحریة القومیة الوردیة فی کوردستان العراق ۱۹۵۸-۱۹۶۴ ، ط ۱ ، المدیریة العامة للطبع والنشر ، السلیمانیه ، ۲۰۰۴ .

- ٢- باسيل نيكيوتين ، الكرد دراسة سوسولوجية ، ط٢، مؤسسة حمدي للطباعة والنشر ، السلبيمانية ، ٢٠٠٧.
- ٣- حبيب محمد كريم ، تاريخ الحزب الديمقراطي الكوردستاني-العراق في محطات رئيسية ، ١٩٤٦-١٩٩٣، ط١، مطبعة خهبات، دهوك ، ١٩٩٨.
- ٤- شكيب عقراوي ، سنوات المحنة في كوردوستان أهم الحوادث السياسية والعسكرية في كوردستان العراق ١٩٥٨-١٩٨٠، ط٢، مطبعة مناره ، اربيل، ٢٠٠٧.
- ٥- صلاح سعدالله ، المسألة الكوردية في العراق، ط٢، دارالمثني للطباعة والنشر ، بغداد ، ٢٠٠٣.

به لگه نامیت كوردی:

- ١- كه مال مهزه ره ته حمه د ، د، كوردو كوردوستان له به لگه نامه كانی حكومه تي به ريتانيدا ، ب١، چ١، چاپخانا گرین گالوري ، لوبنان ، ٢٠٠٨.
- ٢- نه زواد علی ته حمه د، له به لگه نامه كانی كۆمه له ی خویندكارانی كورد له نه وروپا ، ١٩٦٣ - ١٩٧٣، چاپخانه ی شقان ، سلیمانی ، ٢٠٠٩.
- ٣- شازین هیرش ، ریکخواه ديموکراسی و پيشه بيه كان له چه ندين به لگه نامه ی میژوویدا ، ١٩٥٨ - ١٩٦٨، چ٢، چاپخانه ی راز ، سلیمانی ، ٢٠٠١.

کتبیت كوردی :

- ١- ئاکوشوانی ، شاری سلیمانی ١٩١٨-١٩٣٢، لیکولینه وه یه کی میژووپی سیاسییه، چ١، چاپخانه ی زانست ، سلیمانی ، ٢٠٠٢.
- ٢- جه لیل گادانی ، په نجا سأل خهبات - کورته میژووپی کی حیزبی ديموکراتی کوردوستانی ئیران ، ب١، چ١، چاپخانه ی خانی ، دهوک ، ٢٠٠٨.
- ٣- جه مال نه به ز، کۆبه ره هم ، ژماره ٧، چ١، چاپخانه ی مه ناره، هه ولیر، ٢٠٠٧.
- ٤- هه ستیار محمد علی ، کۆمه له ی خویندكارانی كورد له نه وروپا.

ناکۆکی و مملانی ناوځۆبیه کانی پارتی دیموکراتی کوردستانی - عێراق له ماوهی شۆرشێ تهیلولدا

د. چنار سهعد عهبدوڵلا

بهپرستی سهنتهری دیراسات وتوێژینهوه و ئەکادیمیای پارتی

Chnarsaad@gmail.com

پێشهکی:

میللهتان دواي مملانی و بهریه ککه وتنیان له گه‌ڵ بهربهست و دابو نه ریت و سسته مه ده مارگیر و چه و سینه ره کۆمه لایه تی و سیاسی یه کان، هه وڵی زۆریان داوه تا کو ده رفه ت و گۆرانکاری له کایه جیاوازه کاندایه بخوڵقیین، دوا جار ئه و ده رفه تانه ش و هر چه رخان و پێشکه وتنی گه و ره یان له ژیا نی کۆمه لگا کان دروست کردووه ، که دامه زران دنی کۆمه له و ریکخرا و و پارتی سیاسی، په ره سه ندنی ژیا نی مه ده نی و حزبی، یه کیکه له و گۆرانکاریانه، و له ناوچوونی ده یان سستمی حوکمرانی تۆتالیتار و چه و سینه ره، گه شه سه ندنی سستمی دیموکراسی به به شیک له و پێشکه وتنه هه ژمار ده کریت .

پارتی سیاسی وه ک پێویستی ژیا نی په ره له مانی و نوینه رایه تی و ریکخرا و ه یی له سه ده ی هه ژده، سه ره تا له به ریتانیا و فه ره نسا له دایک ده بیته ، و دواتر وه کو مۆدی لیک تازهی کاری سیاسی بۆ وولاتانی تری جیهان په ل ده هاوێت.

ئه زموونی کاری حزبا یه تی ئه گه ره له ئاستی جیهاندا چوار سه ده ی ده رباز کرد بیته، ئه و ئه زموونه بۆ کوردستان زۆر تازه گی هه یه و میژووی سه ره له دانی پارتی سیاسی له کوردستان بۆ سه ره تای سه ده ی بیسته م ده گه ریته وه.

به هۆی نه بوونی ده و له تی سه ره به خۆ و چه و سانه وه و ژێر ده سه ته بوونی گه لی کورد، پارته سیاسییه کانی کوردستان له سه ره تای سه ده ی بیسته مه وه ، له چوارچۆیه ی پارتی جه ما و هری نه ته وه یی و شۆرشگیر دا ، سه ره کردایه تی جولانه وه نه ته وه خوازییه کانی گه لی کوردیان کردووه ، که پارتی دیموکراتی کوردستانی عێراق به یه کیک له و پارته سیاسییه میژوو یانه هه ژمار ده کرین له ناوه ندی سیاسی دا وه ک که رسته وه ک ده رفه ت ، ته کانی به جولانه وه ی سیاسی گه لی کورد له جوارچۆیه ی ده و له تی عێراق داوه. و رۆل بینینی له کایه ی سیاسیدا ده چیته ئه و چوارچۆیه یه وه.

دامه‌زاندنی پارتی له ۱۶ ئابی ۱۹۴۶ بەسەرکردایەتی مستەفابارزانی وەك سەركرده‌یه‌كی نازاو كاريزما، بووه هه‌وینی كۆكرده‌وه‌و یه‌كخستنی گشت چین و توێژه‌كانی كوردستان له‌ده‌وری ئه‌و بزووتنه‌وه‌یه‌دا . پارتی له پێناو ئامانجه‌ بالاكانی كه‌ به‌ده‌سته‌پێنانی مافی گه‌لی كوردستانه‌ ، رووبه‌رووی رژێمه‌ یه‌ك له‌ دوايه‌كه‌كان (پاشایه‌تی ، كۆماری ، به‌عسی) له‌ عێراق بوویته‌وه‌ ، له‌و پێناوه‌دا سه‌ختی و نشوستی و شه‌هید و قوربانی زۆری داوه‌.

ویرای میژووی ده‌وله‌مەند و دوورودریژی پارتی كه‌ به‌شێكی گرنگی میژووی بزافی پرگاریخوازی گه‌لی كوردستانه‌، كه‌چی تا ئیستا زۆر رووداو و یستگه‌ی میژووی ئه‌و پارته‌ به‌شاراوه‌یی ماوه‌ته‌وه‌و لێكۆڵینه‌وه‌و توێژینه‌وه‌ی زانستی له‌باره‌وه‌ ئه‌نجام نه‌دراوه‌ ، پرسی ناكۆکی و دووبه‌ره‌کی له‌ناو پارتی هه‌ر له‌سه‌ره‌تای دامه‌زاندنی یه‌وه‌ به‌تایبه‌تی له‌ماوه‌ی شوێشی ئه‌یلولدا یه‌كێكه‌ له‌و بابته‌ ئالۆزانه‌ ، له‌په‌راویزی بابته‌كانی تری میژوودا ئه‌و بابته‌ هه‌ندێ قسه‌وباس و زانیاری له‌سه‌ر هه‌یه‌، كه‌ له‌هه‌ندێ بارودۆخدا زیاتر خراوته‌ خزمه‌تی وه‌لامدانه‌وه‌و راستكرده‌وه‌ی زانیارییه‌كان .

وێرای هه‌ستیا‌ری و سه‌ختی ئه‌و بابته‌، به‌تایبه‌تی له‌ده‌سته‌پراگه‌شتن به‌سه‌رچاوه‌ی پێویست ، ئیمه‌له‌و باسه‌دا هه‌ولده‌ده‌ین به‌سوودوه‌رگرتن له‌ میتۆدی میژوویی و شیکاری زانیاری راستی به‌شیک له‌ رووداوه‌كان بخرینه‌ به‌ریدی خۆپنه‌ران. به‌و هیوايه‌ی ئه‌و باسه‌ بێته‌ بنه‌ما بۆ چه‌ندین باس و لێكۆڵینه‌وه‌ی تر له‌داها‌توودا .

دامه‌زاندنی پارتی دیموکراتی کوردستانی عێراق له ۱۹۴۶، رهنگدانه‌وه‌ی ژینگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسي له‌سه‌ر ئه‌و رووداوه‌.

خۆپندنه‌وه‌و شیکارییه‌کا‌مان سه‌باره‌ت به‌ سروشتی پارتی و ئاریشه‌ ناوخۆییه‌کانی وه‌ك پارتیکی سیاسي كه‌ سەرکردایه‌تی بزووتنه‌وه‌ی رزگاریخوازی گه‌لی كوردستانی ده‌کرد ، بابته‌تی و دروست ده‌رناچن ئه‌گه‌رتیشك نه‌خه‌ینه‌ سه‌ر سیما سه‌ره‌کییه‌کانی دۆخی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسي ئه‌و سه‌رده‌مه‌.

• ژینگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی کوردستان :

لێكۆڵینه‌وه‌و به‌دواداچوونی پسپۆرو كوردناسان جه‌خت له‌و راستییه‌ ده‌كه‌نه‌وه‌ كه‌ تا كۆتایی سه‌ده‌ی بیسته‌میش، سستمی ژیا‌نی کۆمه‌لایه‌تی له‌كوردستان، سستمیکی خێله‌کی وه‌هۆزگه‌راییه‌ و په‌یوه‌ندییه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی له‌سه‌ر ئه‌و بنه‌مایه‌ بنیاد نراون. هه‌ر له‌و روانگه‌یه‌وه‌ كوردناسان له‌سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌مدا کۆمه‌لگای كوردیان به‌سه‌ر دوو توێژی سه‌ره‌کی دابه‌ش کردووه‌، توێژی یه‌که‌م، خێله‌کییه‌کانن كه‌ ژیا‌نی کۆچه‌ری یان هاوشیوه‌ ده‌ژین و بایه‌خ به‌ ئاژه‌لداری ده‌ده‌ن. توێژی دووهم ، جوتیاره‌کانن (جويده‌ ، ۲۰۱۳، ۸۷).

له‌رووی ئاینیه‌وه هه‌رچه‌نده کۆمه‌لگای کوردی پابه‌ندییه‌کی به‌هێزیان به‌ئاینه‌وه هه‌بووه، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا هه‌ندێ له‌ رووداوه‌کان ئه‌وه‌یان سه‌لماندوووه که پابه‌ندی خێلایه‌تی میلیه‌تی کورد له‌ پابه‌ندیان به‌ ئاین به‌هێزتر بووه (جویده، س.پ، ۱۰۱۱).

به‌پێی پێکهاته ودا به‌شبوونی دیموگرافی کۆمه‌لگای کوردی له‌و سه‌رده‌مه‌دا ئاماره‌کان به‌پێی سه‌رژمێری سالی (۱۹۵۷) ده‌ری ده‌خه‌ن که زۆرینه‌ی خه‌لکی کوردستان به‌پێژه‌ی (۷۱٪) له‌و قوناغه‌دا گوندشین بوون و ته‌نها پێژه‌ی (۲۹٪) دانیشتوان شارنشین بوون (جویده، س.پ، ۱۰۱۱).

نزمی ئاستی خوینده‌واری دۆخیکه‌ی نه‌خوازوای تره‌ که کۆمه‌لگای کوردستانی تیدا ده‌ژیا. بۆمه‌وونه سه‌باره‌ت به‌ دۆخی نه‌خوینده‌واری له‌ کوردستانی ئێران عه‌بدوره‌حمان قاسملۆ ده‌لێت: زیاتر له‌ ۷۰٪ کۆی دانیشتوان، زیاتر له‌ ۸۰٪ ئافره‌تان به‌تایبه‌تی له‌سالی ۱۹۷۰ نه‌خوینده‌وار بوون (قاسملۆ، ۲۰۲۱، ۱۹۶).

هه‌رچه‌ند ئه‌و پێژه‌یه‌ ئاماژه‌ به‌دۆخی نه‌خوینده‌واری کوردستانی ئێران ده‌کات، به‌لام بارودۆخی خوینده‌واری له‌ کوردستانی عێراقیش له‌وه‌ باشتر نه‌بووه.

• ژینگه‌ی سیاسی کوردستان :

له‌دوای کۆتایی هاتنی جه‌نگی یه‌که‌می جیهانی و دابه‌شکردنی میراتی ده‌سه‌له‌تداری عوسمانی به‌سه‌ر ده‌وله‌تانی براوه‌ی جه‌نگ، ده‌وله‌تی عێراق وه‌ک غه‌نیمه‌ ده‌که‌وێته‌ ژێر هه‌ژموونی ئیمپریالیزمی ئینگلیز که ئه‌ویش پزێمی پاشایه‌تی له‌و وڵاته‌ داده‌مه‌زرینیت. له‌ماوه‌ی ۲۵ ساڵه‌دا (۱۹۲۱- ۱۹۶۶) تا دامه‌زراندنی پارتی دیموکراتی کوردستان، چه‌ندین رووداوی سیاسی له‌ کوردستان رووده‌ده‌ن .

حوکمرانی شیخ مه‌حمود له‌سلیمانی سالی (۱۹۲۲)، هه‌لگیرسانی شوێرشه‌ی یه‌که‌می بارزان سالی (۱۹۳۲)، پێکه‌دادان و هه‌لگیرسانی شه‌ر له‌گه‌ڵ ده‌وله‌تی عێراق و به‌گژداچوونی ئینگلیز، هه‌لگیرسانی شوێرشه‌ی دووه‌می بارزان (۱۹۴۳) و چوونی مسته‌فا بارزانی و بارزانییه‌کان به‌ناچاری بۆ پزۆژه‌لات (۱۹۴۵). ئانۆمیدی کورد له‌ پزێمی عێراق و ده‌وله‌تی پاشایه‌تی ئینگلیز له‌ به‌ده‌سته‌پێنانی مافی گه‌لی کورد و پشتگوێ خستنی بریاره‌کانی کۆمه‌له‌ی گه‌لان سه‌باره‌ت به‌ مافی کورد دوای کۆتایی هاتنی ماوه‌ی ئینتیدابی به‌ریتانی و ده‌رچوونیان له‌ عێراق.

به‌ره‌وپیره‌وه‌چونی ژماره‌یه‌ک گه‌نج و خوینده‌واری کورد به‌ ئاراسته‌ی سۆسیالیزم و چه‌پگه‌رایه‌ی، دیاره‌ وه‌ک ئه‌دمۆندس ده‌لێ، گه‌شه‌سەندنی ته‌وژمی سۆسیالیستی و پێشوازی کردنی به‌شیک له‌ گه‌نج و پزۆشنیبری کورد له‌به‌ر تیگه‌یشتن و بایه‌خدانیان به‌ بیرێ مارکسی نه‌بوو، به‌لکوله‌ ئانۆمیدی به‌دوای ده‌رفه‌تی تر ده‌گه‌ران (جویده، ۲۰۱۳، ۶۲۹).

دامه‌زراندنی چه‌ندین کۆمه‌له‌ و پێکخراوی پزۆشنیبری سیاسی وه‌کو (کۆمه‌له‌ی خۆیوون له‌ سالی ۱۹۲۲، دارکه‌ر له‌ سالی ۱۹۳۷، کۆمه‌له‌ی هیوا له‌سالی ۱۹۳۹. (عارف، ۲۰۰۸، ۴۴۵و ۴۴۶).

• دامه‌زاندنی پارتی دیموکراتی کوردستان:

به‌له‌بهرچا و گرتنی ره‌وشی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی کوردستان له ساڵی ۱۹۶۶ و دووری مسته‌فا بارزانی له کوردستانی عێراق و به‌شداری کردنیان له کۆماره‌ تازە دامه‌زراوه‌که‌ی مه‌هاباد چه‌ند پرسیارێکی گ‌رنگ دێنه‌پیشه‌وه، چۆن و بۆچی بریاری دامه‌زاندنی پارتی دیموکراتی کوردستانی عێراق ده‌دریت؟ ناکۆکی و ململانی کانی ناو پارتی که‌ی، و بۆ، و له‌نیوان کێ هه‌لگیرسا؟.

ئامانجی سه‌ره‌کی تێمه‌ له‌وباسه‌دا وه‌لامدانه‌وه‌ی ئه‌و کۆمه‌له‌ پرسیاره‌و تیشک خستنه‌ سه‌ردیوه‌ ناروونه‌کانی ئه‌و رووداوه‌ گ‌رنگه‌یه‌ .

ئه‌زموونی بارزانی وه‌کو جه‌نگاوه‌رو سه‌رکرده‌به‌ک له‌ شۆرشه‌کانی بارزان و ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ی دوورخستنه‌وه‌و ژیان له‌ مه‌نفا، ئاشنا‌بوون به‌ چه‌ندین که‌سایه‌تی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و روناکبیر، چ له‌ناو کۆمه‌له‌ی هیوا له‌ماوه‌ی مانه‌وه‌ی له‌سلیمانی، و دواتر ئه‌زموونی له‌ کۆمار، بارزانی گه‌یاندە ئه‌و بیروباوه‌په‌ی که‌ نه‌بوونی پارێتیکی به‌هێزی سه‌رتاسه‌ری له‌ کوردستانی عێراق و ناکۆکی و ململانی خێله‌ کورده‌کان و به‌گ‌ژیه‌ ک‌دا‌چوونیان به‌ فیتی حکومه‌ته‌کانی ناوچه‌که‌ هۆکارێکی سه‌ره‌کی سه‌رنه‌که‌وتنی شۆرشه‌کانه‌ .

راسته‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا حزبی هیوا بوونی هه‌بووه‌و پشتیوانی له‌و شۆرشه‌ کردووه، به‌لام به‌و پێی یه‌ ئه‌و پارت له‌ ده‌سته‌بژێرێکی مه‌ده‌نی پیکه‌اتبوون، پ‌الپشتیه‌کانیان زیاتر له‌ چوارچۆیه‌ی گه‌یاندنی زانیاری و بلا‌کردنه‌وه‌ بووه‌ . هه‌روه‌ها وه‌ک باس ده‌کریت ته‌نانه‌ت سه‌رکرده‌یه‌تی حزبی هیوا له‌ پشتیوانی کردن و نه‌کردنی شۆرشێ دووه‌می بارزان، به‌سه‌ر دوو به‌ره‌ دابه‌ش ببوون، به‌ره‌ی راسته‌وه‌ که‌ ره‌فیع حلمی سه‌ره‌پرشتی ده‌کرد، ئه‌و به‌ره‌یه‌ پێی وابوو ئه‌و شۆرشه‌ زیاتر مۆرکی خێله‌کی پێوه‌یه‌و خزمه‌تی پرسێ نه‌ته‌وه‌یی ناکات، به‌لام له‌به‌رامبه‌ردا ژماره‌یه‌ک له‌ ئه‌فسه‌رانی ئازاد که‌ هه‌ر ئه‌ندامی حزبی هیوا‌بوون له‌ ناویان (میرحاج ئه‌حمه‌د، مسته‌فا خۆشناو، عزه‌ت عبدالعزیز) په‌یوه‌ندیان به‌ شۆرشێ بارزانه‌وه‌ کرد، و بارزانی به‌هه‌ماهه‌نگی له‌گه‌ڵیان بۆ سه‌ره‌پرشتیکردن و به‌رپێوه‌بردنی جه‌نگ له‌ ۱۲ کانونی دووه‌می ۱۹۶۵ لێژنه‌ی ئازادی پیکه‌تیا (علی، ۲۰۰۳، ۶۲۷ و ۶۲۸).

دوای ئه‌وه‌ی بارزانی له‌گه‌ڵ لێژنه‌ی ئازادی و جه‌نگاوه‌ره‌کانی تری بارزانی به‌ره‌و کوردستانی ئێران پاشه‌کشه‌ ده‌که‌ن، قۆناغێکی تری خه‌باتی سیاسی بۆ گه‌لی کوردستان و بارزانی دێته‌ ئاراوه‌.

له‌ماوه‌ی جه‌نگی دووه‌می جیهانی دا هاوپه‌یمانان په‌لاماری ده‌وله‌تی ئێران ده‌دن، له‌وناوه‌نده‌دا روسه‌کان ده‌سته‌به‌سه‌ر به‌شی ئازهربايجان و کوردستانی ئێران داده‌گ‌رن و بواری بۆ دامه‌زاندنی هه‌ردوو حکومه‌ته‌کانی کۆماری کوردستان و ئازهربايجان ده‌په‌خسێنن. حکومه‌تی کۆماری مه‌هاباد له‌

۱۹۴۶/۱/۲۲) پادەگەيەنرېت و بارزانی بەرپرسيارىيەتى سەربازى سوپاي كۆمارلەئەستۆ دەگرېت (على، ۲۰۰۳، ج. ۷۳۳)

ديارە بەرلە دامەزراندنى كۆمارلەسالانى بەرابى نوخەي پۆشنىپرو خوئندەوارى ئەوبەشەي كوردستان بە پېكھېناني كۆمەلەپۆرئىخراوى سياسى ھەوليان داوہ لەناوكايە سياسىيەكاندا پۆل بېينى وسەرنجى ولتان وپژئيمەكان بۆ مافى گەلى كوردستان رابكىشن، كە پېكھېناني(ژ.ك) كۆمەلەي ژيانەوہي كوردستان لە ۱۶ئابى ۱۹۴۲بەيەكئىك لەو ھەولانەدادەنرېت.ھەر لەماوہي دامەزراندنى كۆمارى مەھاباد دا لەژېر كاريگەرى وھاندانى پوسەكان پارتىكى دىكە لەدايك دەبېت بەناوى پارتى ديموكراتى كوردستان. گشت ئەندامانى كۆمەلەي (ژ.ك) خەباتى خوئان بۆ ناو ئەوپارتەدەگوازانەوہ (قاسملو، ۲۰۲۱، ج. ۲۷و۲۹).

بەپي لىكۆلئىنەوہو زانىارىيەكان دەردەكەويت كە پەيوەندى وھەماھەنگىيەكى پتەو لەنيوان سياسى وپۆشنىپراني بەشەكانى كوردستان لەگەل يەكترى ھەبوو، بۆموانە دامەزراندنى لقى ژ.ك لە سلیماني وشارەكانى تری كوردستان، سەردانى ئەندامانى حزبى ھىوا بۆلای ئەندامانى پۆرئىخراوى (ژ.ك) لە پۆژھەلات، ئالوگۆپکردنى بۆلوكاراوہو گۆفارەكان (ئەمین، ۱۹۹۳، ج. ۷۲و۷۳).

بارزانی مستەفاو بەشېك لەوسەركردانەي لەماوہي حوكمرانى كۆماردا لە پۆژھەلات بوون، بېريان لە دامەزراندنى پارتى ديموكراتى كوردستانى عېراق كردهوہ ، رەشنىسى پۆرگرم وپەيرەويك بۆ ئەو مەبەستە ئامادەكرا وبارزانی ھەمزەعەبدولای راسپارد كە بگەپتەوہو لەوبارەيوہو گەفتوگۆ لەگەل پارت وکۆمەلەو پۆرئىخراو وکەسايەتییەكان بکات، تاكو بېنە ناو ئەو پارتەوہو و پیزەكانى خوئان يەك بەخن. سەرچاوہ ميژووويەكان ئاماژە بە ھەبوونى جۆرئىك لە ناکۆكى و بېروپراي جياواز دەدەن سەبارەت بە دامەزراندنى پارتى ديموكراتى كوردستان لە عېراق، سەبارەت قبۆل يا پەتکردنەوہي ئەو بېرۆكەيە ئارگيۆمېنتى جياواز ھەبوو.

بەشېك لەوئەندام وکەسايەتيانەي لە لقى سلیماني پارتى كاريان دەکرد، كە ديارترينيان (ئىبراھيم ئەحمەد) ھەو كەو بەرپرسى ئەولقە، لەسەرەتادا ئامادە نەبوون خوئان ھەلبوہەشېنەوہو بچنە ناوپرېزى پارتى ديموكراتى كوردستانى عېراق، بەبيانوى ئەوہي دەبى پوخسەت لە قازى محمد وەربگيردېت، ھەرۋەھا باوہرى وابوہو كە دابەشکردنى خەباتى كورد لەبەشەكانى تری كوردستان، كۆمار لاواز دەكات . لەبەرامبەردا بارزانی وھاوسەنگەرانى لەوباوہرەدابوون، كە خەباتى كورد لە بەشى كوردستانى عېراق بە بەراورد لەگەل خەباتى پارتى ديموكراتى كوردستان لە ئيران كە لەوكاتەدا لەچوارچيۆہي كۆمارئىكى ئۆتۆنۆم دا خەباتيان دەکرد، لەقۆناغئىكى زۆر سەرەتاييە، ھەرۋەھا دوورى نيوان مەھاباد و شار و شارۆچكەكانى بەشى كوردستانى عېراق، پۆكارەكانى گەپاندنى ھەوال وھەماھەنگى كردنى بەردەوام

کارێکی سهخته، بۆیه پێویسته ئه و دامهزراوهیه سهربهخۆیی ههپیت و لهناو خودی دهولهتی عێراق دابیت (کوچیرا، ۱۳۷۳، ل ۲۳۷).

وێرای ئه و ناوکییه سهرهتاییه، پێویسته ئاماژه به خاڵیکی تری گزنگ بکهین ئه ویش کارتیکردنی فهلسهفه ی مارکسی وخهباتی بهشیک له رۆشنیرو کهسایهتی سیاسی کورده لهناو ریزی کۆمهله و پارتیه سیاسییه چهپهکانی کوردستانی عێراق ئه و بارودۆخه بهجۆریکی تر ههوینی سهرههلهانی ململانی بوون لهناو ریزهکانی پارتی ههر لهسهرهتای دامهزراندن و دواتریش.

تهنانهت ئهوانهش هههلهگری بیروباوهری چهپی بوون لهسهه ئهوه ناوکی بوون که ئایا پرسای کورد ومیللهتی کورد، پرسیکی سهربهخۆیه و پێویسته لهچارچۆیهی خهباتی پارتیه سۆسیالیستیهکان بهشیویهکی سهربهخۆ ههولێ بۆ بدریت، یان زو لم وچهوسانهوهی گهلی کورد لهچارچۆیهی دهستهپێانی مافی مرۆف وخهباتی گهلانی چهوساوه و دیموکراسیهتی سهرتاسهری دهستهبهه دهپیت؟ یاخود ئایا ناسیونالیزمی کوردی و بیروی سۆسیالیزم، دهکرێ لیکتری گری بدرین یان بهلاپیدا بردنی ئهوانیدۆلۆژییهیه که خهبات بۆ چینهیهتی دهکات؟.

ئه و جدهله هۆکاری ململانی چری گرووپ وپارتیه تازهدامهزراوهکان بوو، تهنانهت ههندی جار هۆکاری لهبهههیک ههلهشانهوه ودامهزراندنی ئۆرگانی تر بوون.

یهکگرتهی کۆمهلهیهکی چهپی کوردی بهناوی (کۆمهلهی میلیهت) کهسالی ۱۹۴۳ لهشاری ههولیر دامهزرا وصالح ههیدههری سههرکردایهتی دهکرد، لهگهله گروویک (جماعه القاعیده) که ئهوانیش له حزبی شوعی عێراقی جیابونهوه لهژیر ناوی ریکخراوی یهکیتهی تیکۆشین (وحدةالنضال) یهکیته لهوهوانه. له ۲۰ نیسانی سالی ۱۹۴۵ دوا یهوهی یهکیتهی تیکۆشین جاریکی دیکه لهگهله حزبی شوعی عێراق تیکهله دهپیتهوه، لهبهههوهی له بهیانی راگهیهندراو سهبارهت بهگهراوهی ئه و گرووپه، ههچ ئاماژهیهک به کیشهی کورد نهکراوه، بۆیه سههرکردایهتی لقی کوردی یهکیتهی تیکۆشین بپارددهن ناوی خویان بگۆرن بۆ حزبی شوعی کوردستان- عێراق، بهناوی بلاوکراوه نهپینهکهیان (شۆرش) ناویان دهکرد.

بههوی تایبهتمهندی کۆمهلهیهتی وئابووری کوردستان، قبولنهکردنی فهلسهفه ی مارکسی لهناوهندی کۆمهلهگی کوردیدا بهشیویهکی بهربلاو، ژماره ی ئهندامانی شۆرش (۳۵۰) کهسی تینهپهپاند. ههر له سالی ۱۹۴۵ پارتیکی دیکه بهناوی حزبی رزگاری کورد له کۆمهلهیک پیشکهوتوخواز وبالی نهتهویهی ناو شۆرش وبهشیک له وه سههرکردانهی پیشتر له حزبی هیوا بوون دامهزرا، لهبهههوهی پرسای نهتهوییهی وخهبات لهوپیانهوه ئامانجی سههرکی حزبی رزگاری بوو که ئهههش زیاتر لهگهله ویستی میلیهت دهگونجا، بووههوی بهرفراوان بوونی پێگهی جهماوههری ئه و پارتیه (عارف، ۲۰۰۸، ل ۴۸-۴۶).

کاتیک بارزانی هه مزه عه بدو لا ده نیریتته وه کوردستان بۆته وهی له گه ل ههردوو پارتی رزگاری وشۆرش پرسی دامه زرانندی پارتی دیموکراتی کوردستان گفتوگو بکه ن و داوایان لی بکات بیته ناو ریزی ئه و پارتیه وه ، مملانی کان به تاییه تی له ناو شۆرش جاریکی دیکه سه ره له ده داته وه .

له جاو پیکه وتنیکی تاییه تی هه مزه عه بدو لا دا که له سالی ۱۹۹۸ له لایان بنکه ی ژینه وه ئه نجام دراوه ، ناوبراو باسی گه رانه وهی ده کات بۆ کوردستان ، دوا ی ئه وهی په یامی بارزانی و به یانی دامه زرانندی ده گه یه نیته ده ست پارتی رزگاری وشۆرش ههردوو پارت بریاری هاتنه ناو پارتی قبول ده کهن ، به لام له ناو شۆرش گروو پیکیان به بیانوی ئه وهی له ناو پارتی ده ره به گه کان به شدارن بۆیه ئاماده نین بیته ناو پارتی و چوونه ته ناو حزبی شوعی عیراق .

وه ک تییینی ده کریت به ره له دامه زرانندی پارتی دیموکراتی کوردستانی عیراق ، که سه ره تا به ناوی پارتی دیموکراتی کورد داده مزریت ، جو ره ها لیک ترازان و مملانی له و ناوه نده هه بووه ، که واته زه مینه ی نا کوکی و مملانی له ئارادابووه ، بۆیه ئه و بارودوخه له گه ل دامه زرانندی پارتی ده گوازیته وه بۆناو پارتی . سروشت وهۆکاری نا کوکی و مملانی کان ده توانین به سه ره سی ئاست دابه ش بکه یین :

یه که م / مملانی فکری :

بلاو بوونه وهی فکری مارکسی لینینی و چه پگه رایبی و دژه ئیمپریالزم بوون ، دۆخیکی نا جیگیرو ئیزدواجیه تی له ناو به شیک له نوخبه ی سیاسی کورد دروست کرد بوو . به شیک له وانه ی که سه ره به و مه دره سه یه بوون به ئاسانی یه کتریان به کۆنه په رست و موالی ئیمپریالیست تۆمه تبار ده کرد . هه مزه عه بدو لا که یه که م سکرتری پارتی دیموکراتی کوردستان بووه ، یه کیکه له و قوربانیا نه . هه مزه عه بدو لا ، وه کو خۆی له ژیا نامه که ی ئاماژه ی پی داوه هه ره له سه ره تای لوی له سالانی ۱۹۳۴ ده چیتته ناو ریکه ستنه سه ره تاییه کانی حزبی شوعی عیراق به ناو کۆمه له ی (الاصلاح الشعبی) . ئه و ده لیت من کاریگه ری ههردوو بیری نه ته وه یی و سۆسیالیستیم له سه ره بوو . که چی کاتیک بارزانی بۆ دامه زرانندی پارتی دیموکراتی کوردستان په وانه ی عیراقی ده کاته وه ، له لایان هه ندی سیاسی و مارکسی تر په خنه ی ئاراسته ده کریت . جه لال تاله بانی له کتیبی بیره وه ری ته مه ندا ئاماژه به وه ده دات که ئه ندامانی پارتی شۆرش گشتیان ئاماده بوون بیته ناو پارتی ، به مه رجیک جله و و پرپه ری پشتی کاره که به ده ست که سانی مارکس ولینینی وه بیته . که چی کاتی هه مزه له مه هاباد گه رایه وه ئه و بۆ چوونه ی په تکرده وه وتیۆریه کی زۆر راسته وانه ی دا هینا ، گوا یه کۆمه لگای کورد کۆمه لگایه کی عه شایه ربیه و هیزی سه ره کی تیتیدا عه شایه ره ، بۆیه ده بی شۆرش بۆ رزگاری گه لی کورد سوود له هیزی عه شایه ره و هه ر بگریت (ره شید ، ۲۰۱۷ ، ل ۵۰) .

كاتىك بەنۆينەرايەتى بارزانى و بەشدارى سەركرده كانى شۆرش و پرزگارى ژمارەيەك كەسايەتى نىشتىمانپەرورە لە ۱۶ ئابى ۱۹۴۶ بەشۆەيەكى نەينى پارتى ديموكراتى كورد دادەمەزرىت و دەستەى تازەى سەركردايەتى ھەلەدەبژىردىت، بارزانى ھەك سەرۆكى پارتى، شىخ لەتيف و كاكەزىادىش ھەكو جىگرى يەكەم و دوو ھەم ھەمەزە بەدولاش دەبىتە يەكەم سكرتيرى پارتى .

سەبارەت بە فۆرمى كاركردى پارتى لەو سەرەتا يەدا كرىسكوچپرا دەلئت: پىكھاتەى حزب بەشۆەى پارتى كۆمۇنىستى سۆفەت رىكخرا بوو، ئەنجومەنىكى سەركردايەتى ھەبوو كە ئەفسەرانى نىشتىمان پەرورەى ھەكو (مىرحاج و عەزەت عەبدوالعزىز و مستەفا خۆشناو، نورى ئەحمەد تەھا) تىيدا ئەندام بوون، ھەر ھەما مەكتەبىكى سىياسى كە دەسەلات ھەيزى سەرەكى لای ئەوانە پىكھاتبوو لە (ھەمەزە بەدولاش و عەلى عەبدولا و دكتور جەعفەر) (كوچىرا، ۱۳۷۳، ل ۲۳۸).

ھەرچەند ھەر لەسەرەتاو ھەو پىكھاتە تازەيە بۆ ھەندى لە چەپەكان دەبىتە جىگای گلەيى و تانەلئدان . ئەو ئىزدواجىتە لەسالانى دواتر زياتر زەق دەبىتەو ھە.

دوو ھەم / مەملانى لە پىناو پىگە دەسەلات:

دواى روخانى كۆمارى مەھاباد و چوونى بارزانى و ھەفالىە كانى بۆ يەكئىتى سۆفەت ، ناكۆكى و مەملانى ناوخۆيەكان لەناو پارتى لە عىراق بەھىزتر دەبىت و تەنانەت دەبىت ھۆكارى دابەشبوونى پارتى . سەيرلەو ھەشدايە ھەردوو لا لەژىركارىگەرى بىرى سۆسيالىستى ھەساوسۆزيان لەگەل سۆفەت لەخەباتى خۆيان بەردەوام دەبن. لەكۆنگرەى دامەزراندنى پارتى لە بەغدا ، ھەرچەند ئىبراھىم ئەحمەد مەيلى بەشدارى كردنى لەكۆنگرە ھەبوو ھەكو چاودپىر، بەلام لەبەرئەو ھەى ئامادە نەبوو لەقى سلىمانى پارتى ديموكراتى كوردستان ھەلبۆە شىنئەتەو ھەو بىتە ناوپارتى، ھەمەزە رىگای پى نادات بەشدارى لەكۆنگرە بىكات (كۆچىرا، ۱۳۷۳، ل ۲۳۹).

رەنگە ئەو دەسپىكى مەملانى ئىوان ئەو دوو كەسە بىت، كە دواتر بەرفەرەوانتر دەبىت و دەبىتە مەملانى ئىوان بەمەزەيى و ئىبراھىم ئەحمەد .

كاتىك لە ۱۵۱۹۴۹ ھەكومەتى نوريسەعەيد دادەمەزرىت، سەركردەو سىياسىيە نىشتىمانىيەكان بەرشالۆى رەشبگىريەكى فراوان دەكەون، ئەو باروودوخە بەشىك لە سەركردايەتى پارتىش دەگرئەت. ھەمەزە عەبدوولاش دەسگىر دەكرئت و لە ۱۹۵۰ ئازاد دەكرئت، لە ھەمیانەدا ناكۆكى گەورە لەئىوان بەلەكان دروست دەبىت، پاشان لە كۆنگرەى دوو ھەمى پارتى دا كە لە ۱۹۵۱ بەبەغدا دەبەستريت، بەھۆى ئەو ھەندى تۆمەت ئاراستەى ھەمەزە دەكرئت. و داواى لى دەكەن دەسبەردارى سكرتيرى بىت، ھەر لە ھەمیانەدا جارىكى دىكە ناوبراو لەلايان ھەكومەتى عىراق دەسگىردەكرئەتەو ھەولى دورخستەو ھە.

ده دەن بۆ تورکيا له بهرتهوهی بهرته گهز عێراقی نه بووه، به لām دواتر خۆی ده رباز ده کات و ده گه پێتهوه شاری موسڵ.

هه مزه له ده ستنوسی ژيانامه کهيدا ده گێرپێتهوه و ده لێت، هه رچه ند جارێ کۆنگره ته واو نه ببوو که چی له پشوه که دا ميان بانگی ده ره وه کرد که داواي بوونه وه به سکرته ر نه که م و له به رامبه ردا هه ر به ئەندامی لێژنه ی ناوه ندی ده مینمه وه، نازانم ئەوه رای هه ندیک یا زۆرینه بوو؟ ته نها یه ک رۆژ له کۆنگره مامه وه، به ره و سلیمانی گه رامه وه. هه ر له درپێزه ی گێرانه وه کانی ده لێت، بیرمه مام جه لال ئەوه ی پێ خۆش نه بوو، به لām کاریگه ری ئیبراهیم ئەحمه دی له سه ر بوو. له و کۆنگره یه دا ئیبراهیم ئەحمه د ده بیته سکرته ر پارتی .

له کۆنگره ی دووه مه وه تاسالی ۱۹۵۶ پارتی ده بیته دوو بāl، یه کێکیان ئیبراهیم ئەحمه د سکرته ری ده بی به ناوی پارتی دیموکراتی کورد- عێراق) که له کۆنگره ی سییه م (۱۹۵۳/۱/۲۶ که رکوک) ناوه که ده بیته (پارتی دیموکراتی کوردستان- عێراق) وهه ر ئیبراهیم ئەحمه د سکرته ر ده بێ، و رۆژنامه ی رزگاری زمان حا لی ده بیته .

بāl دووه م هه مزه عه بدو لا سکرته ر ده بێ له ژیرناوی (پارتی دیموکراتی کورد- عێراق/ به ره ی پیشکه وتوو) هه ر ب لاوکراوه ی رزگاری به زمانه کانی عه ره بی و کوردی وه ک زمان حا ل ده رده کرد(سālح، ۲۰۱۱، ۶).

سهیره که له وه دایه که نه هج و ئاراسته ی کارکردنی هه ردوو بāl فکری پارتی له وه سه رده مه دا ه چه پی بووه ، ته نانه ت ئەو ئاراسته یه له ناوه رۆکی ئەو په یام و بابه تانه ش په نگی دا بوو یه وه که له هه ردوو ب لاوکراوه ی زمان حا لیان په خش ده کران.

بۆمه وونه، له ژماره ۱، سالی ۷ ب لاوکراوه ی رزگاری بāl (پارتی دیموکراتی کورد- عێراق) به بۆنه ی کۆچی دوا یی ستالین، نامه یه ک ئاراسته ی پارتی دیموکراتی کوردستان کراوه، نامه که به و شیوه یه ده ست پێ ده کات(به بۆنه ی کۆچی دوا یی سه رکرده ی مه زنی مرؤفا یه تیی پیشکه وتوو ستالینی نه مره وه) (سālح ، ۲۰۱۱، ۱۳۲).

که واته کاتیک پێکهاته ی پارتی و سه رکرده دیاره کانی ناو پارتی زۆر به یان له بن کاریگه ری بیری چه پین، که واته هۆکاری مملانی کان چی بوو؟

هه رچه نده بارزانی له سؤفیه ت بوو، هیج په یوه ندی به و نا کۆکی و مملانی ناوخۆیه ی پارتیه وه نه بوو، که چی هه ندی له و سه رکرده گه ل پێگه ی بارزانی هه بوو وه ک سه رۆکی پارتی .

جه لال تاله بان ی له کتییی دیداری ته مه ن دا له و باره یه وه ده لێت: مامؤستا ئیبراهیم ئەحمه د، ره ئی وابو، بارزانی له ولات نییه و ناگای ل نییه و نازانین ئایا ئەو سه رۆکی پارتی قبوله یان نا؟ ئیمه ئەو، وه ک سه رۆک قبو ل نا که یین، له به رامبه ردا هه مزه عه بدو لا، مه لامسته فای هه ر به سه رۆکی خۆی و گه لی کوردی

دەزانی. عیبارەتییکی داھینابو لە کۆتایی ھەموو نامە یە کدا ئەبوا یە بنوسین (الی الامام بقیادە بطل تحریر کردستان. الجنال مصطفی البارزانی) ھەر سەبارەت بە پای خۆی لەوبارە یەو ە جەلال تالەبانی دەئیت، من پیموابوو بارزانی پێویستە ھەر وەک سەرۆک مینیتتەو، چونکە بە پێی پەرەو، ئەگەر ھەرکەسێک لەسەر کردە کان بەھۆی چالاکی سیاسی دوورخرانەو، لە شوینی خۆیان ھەردەمین (پەشید، ۲۰۱۷، ۸۴و ۸۵).

سییەم / ھەولدان بۆراکیشانی بارزانی بۆناو ناکوکییەکان و دەستیو ەردانی بیانی لەوبارە یەو ە.

بارزانی بەشیک نەبوو لە مەملەتێ ناوخوا ییەکانی پارتی چونکە لە ۱۹۶۱ تا ۱۹۵۸ لەدەرەو ە ی وولات بوو، تەنانەت لەسالی ۱۹۵۵ کاتیک جەلال تالەبانی دەچیتە سوڤییەت ولەوێ ھەولەدات چاوی بەبارزانی بکەوێت وباسی ئاریشە ناوخوا ییەکانی پارتی بۆدەکات، بارزانی بەرێگای مام جەلال نامە یە ک ئاراستە ی ھەردوو پارتی دەکات وداوای تیکەلبوونەو ەو یە کگرتنەو ە یان لێ دەکات، ئیتەر لە ۱۹۵۶ بەرە ی پێشکەوتوو ی پارتی دیتتەو ە ناوپارتی ولەسەرداوای ئەوان تا کۆنگرە ی چوارەم ناوی پارتی دەبیتتە (پارتی دیموکراتی یە کگرتوو ی کوردستان) (حەسەن، ۲۰۰۹، ۱۲۳-۱۲۵).

دوای شوڤشی ۱۴ تەموزی سالی ۱۹۵۸ وھاتنە سەر حوکمی عبدولکەریم قاسم و گەرانیو ە ی بارزانی ویاو ەرەکانی لەسوڤییەت، بارزانی ھەولێ داو ە ئارامی و تەبایی بخاتە ناو پیزی میللەتی کورد، کە راپۆرتییکی بەلێۆزی بەریتانیا لەعێراق کەبۆ وەزارەتی دەرەو ە ی ئەو ولاتە ی ناردوو ە لە ئەرشیفی نیشتمانی ئەو وولاتە پارێزراو ە، ئەو راستیە پشتراست دەکاتەو ە. لەناو ەپرۆکی راپۆرتی ۱۹۶۰/۲/۱ بەلێۆزی بەریتانیا سەبارەت بە رەوشی کوردستان ھاتوو ە، بەپێی تێروانین وزانیاری ژمارە یە ک لە ھەوالدەرە کامان، ئەو ە بەدی دەکریت کە ناکوکی ودابەشبوونی ناوختلەکانی ناوچە کە، بەشێو ەکی گشتی یا کاتی چارەسەرکراو ە، کە ھۆکارە کە ی بۆ ھەول وپوۆلی مەلامستە فا بارزانی دەگەریتتەو ە لەبنایدانی ئاشتیی دوای گەرانیو ە یان لەسوڤییەت (حیب، ۲۰۱۹، ۲۹).

وێرایی پوۆلی بارزانی لە یە کخستن و رەواندنەو ە ی دووبەرەکی لەئاستی کوردستان بەگشتی، کەچی تەکەتولات و گرفت وناکوکی لە نیوخوا ی پارتی دوای گەرانیو ە ی بارزانی لە مەنفا ھەر بەردەوام بوو، ھەرلایە ک بەدروستکردنی ئاریشە بوئەو یتەر ھەولیان ئەدا پشتیوانی وسەرنجی بارزانی بۆلای خۆیان رابکێشن، ماو ە یە ک ئیبراھیم ئەحمەد لەسکرتیری پارتی لادەبری ت وھەمزەعەبدو لا دەگەریند ریتتەو ە، بەلام دواتر لەکۆنگرە ی چوارەم بە یە کجاری گروپی ھەمزە دوور خرانەو ە بەتۆمەتی ئەو ە ی کە دەیانەو ێ پارتی بکەنە پاشگری حزبی شوعی. جەلال تالەبانی لەوبارە و ە دەئیت، من پارتە کە ی سالانی ۱۹۵۷ و ۱۹۵۸ م ئەویست، ئەوان (گروپی ھەمزە) ئەیانویست پارتی بکەنە کلکی حیزبی شوعی عێراقی) (پەشید، ۲۰۱۷، ۱۴۸).

بههۆی پابه‌ند نه‌بوونی حکومه‌تی کۆماری به‌به‌ئینه‌کانی سه‌باره‌ت به مافی کوردو پشتگۆی خستنی داواکاریه‌کانی ئه‌وگه‌له، په‌یوه‌ندی ئیوان پارتی و عه‌بدولکه‌ریم قاسم به‌ره‌و ساردی ده‌روات، له‌ سالی ۱۹۶۱وه ئیتر گرژی ده‌که‌وێته ئیوان بارزانی و عه‌بدولکه‌ریم قاسمه‌وه، نه‌ک هه‌رئه‌وه ته‌نانه‌ت حکومه‌ت هه‌ولده‌دات درزبخته ناو‌په‌زه‌کانی گه‌لی کورد و پارتی و به‌شیک له‌خێله‌کان و سه‌رکردایه‌تی پارتی له‌دژی بارزانی هان بدات. له‌ گه‌ل سه‌ره‌له‌دانی شو‌رشی ئه‌یلول له‌ ۱۹۶۱ ئه‌و دۆخه زیاتر په‌ره‌ده‌ستینیت. به‌رێز مه‌سعود بارزانی له‌ په‌رتوکه‌که‌یدا له‌وباره‌یه‌وه ده‌ئیت: له‌سه‌ره‌تای سه‌ره‌له‌دانی شو‌رشی ئه‌یلول به‌هۆی لاوازی هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی و ده‌مارگیری عه‌شایه‌رییه‌وه، خێله‌کان به‌ش به‌ش ببوون و به‌رژه‌وه‌نی خێله‌کی زائتر بوو، به‌هۆی دوژمنایه‌تی و کۆنه‌قینه‌کانیان، کاتیک هه‌ر خێلێک ده‌یبینی دوژمنه‌که‌ی له‌به‌ره‌ی شو‌رشه‌ بو‌ تو‌له‌سه‌ندنه‌وه ئه‌وانیتر ده‌چوونه‌به‌ره‌ی حکومه‌ته‌وه‌و ده‌بوونه‌ جاش. (بارزانی، ۲۰۰۴، ۲۳).

حکومه‌تی عێراق ئه‌و خاله‌لاوازه‌ی کوردی به‌هه‌ل ده‌زانی بۆیه، بۆیه له‌رێگای پر چه‌ککردنی هه‌ندئ جار برادۆست و زیباریه‌کان کیشه‌و ناکوکیان له‌ناوچه‌ی بارزان دروست ده‌کرد. یه‌کیک له‌و رووداوانه‌ له‌ ئازاری ۱۹۶۱ روویدا کاتیک بارزانی سه‌ردانی ناوچه‌ی بارزانی کرد، له‌وێ له‌گه‌ل زیباریه‌کان که‌له‌لایان قاسمه‌وه چه‌کدار کرابوون توشی به‌هه‌نگاربوونه‌وه ده‌بن (کوچیرا، ۱۳۷۳، ۲۶۶). رو‌ل و په‌یوه‌ندی بارزانی و هه‌کو سه‌رکردایه‌تی بزوتنه‌وه‌ی نه‌ته‌وايه‌تی گه‌لی کوردستان به‌رفراوانتر و گه‌وره‌تر بوو له‌رو‌لی ئه‌و ته‌نها وه‌ک سه‌روکی پارتی، بۆیه بارزانی له‌ده‌ره‌وه‌ی رێکخسته‌کانی پارتی په‌یوه‌ندی و ئیلتیزاماتی تری له‌گه‌ل زۆر که‌سایه‌تی و سه‌روکی خێل و پیاوانی ئاینی و چین و تو‌په‌زه‌کانی کوردستاندا هه‌بوو. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر سه‌ر به‌ رێکخسته‌کانی پارتیش نه‌بووناوه. هۆکاری گه‌وره‌بوونی و به‌هێزی بزوتنه‌وه‌ی سیاسی گه‌لی کوردستان له‌ سه‌رده‌می شو‌رشی ئه‌یلول و به‌ده‌سته‌پێانی پاپه‌شتی فراوانی جه‌ماوهر بۆئه‌و جولا‌نه‌وه‌یه‌ش هه‌ر ئه‌و تاییه‌مه‌ندییه‌ی بارزانی بوو وه‌ک سه‌رکرده‌ی بزوتنه‌وه‌که‌. که‌چی ئه‌م حا‌له‌ته‌ بو‌ هه‌ندئ له‌ ئه‌ندامانی سه‌رکردایه‌تی و مه‌کته‌بی سیاسی ئه‌وکاتی پارتی مایه‌ی نیگه‌رانی بوو، ته‌نانه‌ت هۆکاری دروستبوونی به‌شیک له‌ ناکوکییه‌کان بوو. له‌و باره‌یه‌وه کریسکوچیرا ده‌نوسیت، هه‌ندئ کات پارتی دیموکراتی کوردستان ده‌که‌وته‌ دوا‌ی رووداوه‌کان، له‌ مانگی ئه‌یلولی سالی ۱۹۶۱وه کوردستان له‌ دۆخیکێ خرو‌شاو کۆلان دا‌بوو، به‌شیک له‌سه‌رانی خێله‌ کوردیه‌کان بێ ئه‌وه‌ی فه‌رمان له‌ پارتیه‌وه وه‌رگرن ئه‌ندامانی خۆیان سازوئاماده‌ ده‌که‌ن بو‌ هێرشکردنه‌ سه‌ردامه‌زراوه‌کانی حکومه‌ت (کوچیرا، ۱۳۷۳، ۲۶۶).

ناکوکییه‌کان زیاتر قولده‌بنه‌وه، به‌تاییه‌تی له‌وکاته‌ی حکومه‌تی قاسم به‌ هێزی سه‌ربازی هێرش ده‌کاته سه‌ر کوردستان و ته‌نانه‌ت له‌ومیاندا مۆله‌تی کارکردنی پارتی دیموکراتی کوردستانیش هه‌لده‌وه‌شینته‌وه‌و باره‌گا‌کانی داده‌خات، که‌چی هه‌ندئ له‌سه‌رکردایه‌تی پارتی به‌تاییه‌تی ئیبراهیم

ئەحمەد، چەند مانگىك دواتر لەبەغدا دەمىننەووە خەرىكى دانوستاندن دەبن لەگەڵ عەبدولكەرىم قاسم. كرىسكۆچىرا لەوبارەيەو دەلێت، پارتي ديموكراتي كوردستان (سكرىتير وبەشيك لەئەندامانى سەركردايەتى ومەكتەبى سياسى) وپراي دەسپىكردى شوپشى ۱۱ئەيلولى ۱۹۶۱، كەچى تاكو ئازارى ۱۹۶۲ بەشيوەيەكى جدى بەشداريان لەجەنگدا نەكرد. ئەم حالەتە لای كرىسكۆچىرا پرسيارىكى جدى دروست دەكات، ئايا لەبەر ئەوئەبوو كە ئەو گرووپە باوەريان بەسەرکەوتنى شوپشەكە نەبوو، لەدەلەووە هەزىيان دەكرد بەشكست خواردنى بارزانی لەگەڵ حكومەت، ئىتر بارزانی كە وەك لەمپەر سەريان دەكرد، لەسەررێگايان لاجىت؟ (كۆچىرا، ۱۳۷۳، ۲۶۷).

وپراي نىگەرانى بارزانی لەو هەلۆستەي بەشيك لەسەركردايەتى پارتي، بەلام هەميشە بۆ ئامانجە بالاکان خەباتى دەكرد وئەو بەرەست وئارىشە دروستكردانە چۆكيان بەخەباتى ئەو سەركرديه نەدا. دواي شەروودەگرىيەكى زۆرلەگەڵ هيزەكوردىەكان وشكانى جەيشى عىراق لەچەند بەرەيەك، لە تەمموزى ۱۹۶۲ حكومەت گەرايەووە بۆ گفگوگۆ. بارزانی هىچ كات لەگەڵ شەروماليوئىراني نەبوو، هەردەسپىشخەريەكى ئاشتى بەهەل دەزانى بۆئەووى بە ئاشتى چارەسەرى پرسى كورد بكرىت، لەوئەلامى ئەو دەسپىشخەريەي حكومەت بارزانی دەلێت: ئىمە هەمووكات حەزمان لە ئاشتىيە وئامادەين لەوبارەيەو بەكوينە گفگوگۆ (بارزانی، ۲۰۰۴، ۸۶).

بارزانی سەركرديهكى كىنە لەدەل نەبوو، هەروەها وپراي ئەووى ۱۱ سالى لە ولاتى سوڤىيەت دەمىننەتەو، بەلام بىرى شوعيەتى قبول نەكردبوو، لەدواي سەرھەلدانى شوپشى ئەيلول و هەلگىرسانى جەنگ، هەرچەند حزبى شوعى پشتىوانى لە حكومەتەكەي قاسم دەكرد وئەوبەرەيەي هەلبژارد، كەچى لەكاتى كودەتاي ۱۹۶۳ى بەعسىەكان ولەناوبردى عەبدولكەرىم قاسم، دەسپىكردى رەشبىگىرى دژى كۆمونيست وچەپەكان، بارزانی هەلۆستىكى زۆر مەرفانە نىشان دەدات وھەولى رزگاركردى و پاراستنى زۆريان دەدات، كەچى ئەو سەركردانەي ناو پارتي كە هەر لەزوووە خويان بە قوتابى مەدرەسەي ماركس ولىننى دەزانى و گەليان لەبارزانی هەبوو كە پشتىوانى لە دەربەگ و سەرۆك خىلەكان دەكات، بەپىچەوانەووە مامەلەيەكى خراپيان لەگەڵ شوعيەكان كەردبوو.

بەريز مەسعود بارزانی وەك شەھىدحالى رووداوەكان لەكتىبەكەيدا لەوبارەو دەنوسىت، ئەوكاتەي بەشيك لەسەركردايەتى حزبى شوعى گىران ولەداردان، ئىتر كوردستان ببوو پەنگاي شوعيەكان، بارزانی ريزى لى دەگرتن وپىداويستى ژيانى بۆ داين كردن، تەنانەت رىگايان پىدرا كە بەردەوام بن لەكاروخەباتى سياسى خويان. هەر لەو كتیبەياندا دەلێن من يەكىك لەوخەلكەزۆرانە بووم كەگوپيان بۆ عزيز محەمەد شل كەردبوو، گوتى لەكاتى رووداوەكە پەناي بردۆتە ماوت، كەچى نەك هەر پىشوازي لى نەكراو، بەلكو ئىبراھىم ئەحمەد زۆر بى ريزى وسوكايەتیشى پى كەردووو دەرى كەردوون، كەچى بارزانی پەناي داوون وريزى لى گرتوون (بارزانی، ۲۰۰۴، ۱۱۰).

ئەم پالېستىيەى بارزانى بۆشوعىەكان مایەى نیگەرانی ئەو بەعیسانە بوو كە بەكودەتا ھاتبوونە سەرھوكم. بۆیە ھەرچەند بارزانی ھەولێ دا لاپەرێكى تازە لەگەڵ ھوكمەتى تازەى عێراق بكاوتەو وداواى گفٹۆگۆكرا، كە چى بى ئەنجام بوو، شەر لەنیوان پێشمەرگەو ھوكمەت ھەلدەگىرستتەو.

رژیمەكانى ناوچەكە ھىچ كات نەیان وىستووھ گەلى كوردستان خاوەنى یەك سەركردايەتى بەھىزىت، وپراى ئەوہى بە دنەدانى سەرۆك خىل ھەندى كەسى ناو بزوتتەوہ كە بەردەوام لەھەولێ چاندنى تۆى دووبەرەكى دابوون. تەنانەت لەھەندى قوناغدا ھاوكارى سەربازىشيان پێشكىشى ھوكمەتى عێراق كردوو. بەشدارى جەیشى سوریا لە ناوچەى دھۆك وزاخۆلە شۆرشى ئەیلول بەكێكە لەوھوونانە (كۆچپرا، ۱۳۷۳، ۲۹۷).

لە سالى ۱۹۶۴ گەرپێكى دىكەى دانوستاندن لەنیوان ھوكمەتى عەبدوسەلام عارف وپارتى دەست پى دەكاتەو، ھەرچەند ناوەرۆكى داواكارى و بەندەكانى رێكەوتننامەى كورد بۆ بەغدا لەلایان ئىبراھىم ئەحمەدەوہ نوسراوہتەو و جەلال تالەبانى ھەك نوپنەرى پارتى سەركردايەتى وەفدى پارتى دەكرد بۆ بەغدا، كە چى لە قبوولكردنى ئاگرەست لەنیوان پارتى و ھوكمەتى عارف ناكۆكى گەورە لەنیوان پارتى سەرھەلدەداتەو. ھوكمەتى شای ئىران، زۆر ھەولێ دەدا دەسلالتى لەناوریزەكانى بزوتتەوہى كوردى لەكوردستانى عێراق پەرە پى بدات، ھەبوونى ناكۆكى و دووبەرەكى لەبەرژەوہندى ئەوان دابوو، بۆیە بەرپىگای عقیدە عىسا پەژمانەوہ كە سەر بەدەسگای ساواكى ئىران و خەلكى سنە بوو، ئەو پەيوەندىە لەگەڵ ئىبراھىم ئەحمەد بنیاد نرابوو (بارزانی، ۲۰۰۴، ۱۶۵).

لە بەلگەىەكى تردا كە ئاماژە بە ھەبوونى ئەو دەستپوەردانە دەكات و مایەى قولكردنەوہى ناكۆكىیەكانى ناو پارتى بوو، بەرپزمەسعود بارزانی بارزانی لە كىتیبەكەى دا دەنووسىت، كاتىك رێككەوتنەكەى شوبات لە ۱۹۶۴ ئەنجام دەدرىت، ئىبراھىم ئەحمەد لەتاران بوو، ھەر دواى گەرانەوہ دەست بە ناپەزایەتى و پەتەكردنەوہى ئەو رێكەوتنەدەكات و لەناو خەلكى دەست بە بەدناوكردنى مستەفا بارزانی دەكات، ئەمە لەكاتىكدا ھەریەكە لە نوورى سدیق شاوہىس وجەلال تالەبانى لەكاتى رېككەوتنەكە ئامادەبىیان ھەبوو.

رەنگبى ئىبراھىم ئەحمەد لەلایان ئىرانەوہ بەلینى پالېستىيەىكردنى پىدراوہ، كە بەلاوازكردنى بارزانی لە داھاتوودا دەكرى باشترىن بەدیل بى بۆ سەركردايەتى كردنى پارتى (بارزانی، ۲۰۰۴، ۱۶۵).

لۆگىكى قبوولكردنى بارزانی بۆ رېكەوتنى ۱۹۶۴ى ھوكمەتى عارف بۆ ئەو دەگەرپاىەوہ كە بارزانی لەخەمى دۆخى ھەژارى ونەدارى خەلك بوو، بەھۆى ۳سال جەنگ كوردستان توشى وپرانەبەكى زۆر بىوو، بارودۆخى ھىزى پېشمەرگەش پىووستى بە پشورپكخستەوہ دەكرد، ھەرچەند بارزانی زۆر متمانەى بە بەلینەكانى رژىم نەبوو، بەلام ماوہىەك پشوو ئاگرەست لەبەرژەوہندى شۆرش بوو. دواى دروستبوونى ناكۆكى سەبارەت بە وەستاندى شەر و قبوولكردنى رېككەوتنەكە لە ۱۷ى ئادارى ۱۹۶۴

ئىبراهيم ئەحمەد ،وعەزىزشەمزىنى وعومەردەبابە ،هاتنەسەنگەسەر بۇ دیداری بارزانى، بارزانى لەوئى گشت وردەکاری رېكەوتنەکەو هوکارى پشت ئەوړنکەوتنەى بۇ ږوون کردنەوه، جهختى لەوه کردنەوه که ئەوړنکەوتنە تەنھا ږاگرتى شەږه به شپوهیه کی کاتى و تەنیا کارېکى تاکتیکیه، بۆیه داواى لى کردن تا لەقه لادزى بېننەوه بۆئەوهى لەکاتى پېوېستدا ږاوړنکەوتنەى له گەلدا بکات. پاش هەفته یه ک مانەویان، نامەیه ک ئاراستەى بارزانى دەکەن و بهرەو ماوت دەگەرنەوه. (بارزانى، ۲۰۰۴، ۱۶۷ل).

لەږاږوړتیکى تری بالۆزى بهریتانیا لەعیراق کەئاراستەى وه زەراتهى دەرەوهى ئەو وولانەکراوه، لەبرگەى ۲ ئەو ناکۆکیه بهو شپوهیهى خوارەوه ئامازەى پیکراوه: زانراوه که لەرېکەوتى ۷ تەمووز لەرانییه یا لەنزیکى کۆبوونەوهى ږارتى دیموکراتى کوردستان به سەرکردایەتى بارزانى ئەنجام دراوه. بابەتى گفوتوگۆکردن به گۆږهى ئەو ناکۆکیه بووه که مەکتەبى سیاسى ږارتى دیموکراتى کوردستان لەمەر دانوستاندن لەگەل حکومەت هەیهتەى وږای وایه هیچ ئەنجامى ناییت. بۆیه ږایان وایه ئەگەر حکومەت هەر ئەوتاکتیکه به کاردینى ، لەسەر کورد پېوېستە هوشاریان پى بدات و ږوژیک بۆدەسپیکردنەوهى جهنگ ږابگه یەنن، لەبەر امبەردا بارزانى ږای و ابووه که حکومەت سەرقاله به کیشەى شیعە و سەرۆک وه ږیران پېشنیاری باشى بۇ کورد هەبووه، لەهەمان کاتدا کورد تا تەواو بوونى دروینەوهوه هەلگرتى خەلەوخەرمان ناتوانیت جهنگ هەلبگيرسینیت. پېوېستە بۇ کۆکردنەوهى زەخیرەو پیداوېستى شەر ږوود لەماوهى ئاگر بهست وه ږبگيردريت (حەیب، ۲۰۱۹، ۱۳۷ل).

داواى بهردەوام بوونى ناکۆکیه کان ئىبراهيم ئەحمەد و دەستەکەى به ناوى مەکتەبى سیاسى ږارتى لە ۱۹۶۴، له (مالومه) کۆنفرانسکیان سازدا، لهو کۆنفرانسەدا به چەند خالیک بارزانیان له هەمو دەسەلاتەکانى فەرماندەى شۆږش وسەرۆکایەتى ږارتى دامالى. لەبەر امبەردا کاتیک بارزانى ئەو هەوالهى خویندەوه ، گوتى من به ږیاری ئەوتاقمە نەبوومه فەرماندەى سوږای شۆږشگيرى کوردستان، به لکو به خەبات وماندو بوونى خۆم ئەو پېگه یه م بەدەست هیناوه و له پیناوا مافى گەلى کوردستانیش لەخەبات بهردەوام دەبم وکەسیش ناتوانیت موهستینى (اسماعیل، ۲۰۱۶، ۲۰۶ل).

هەر لهو کۆنفرانسەدا به لاغیک دەر دەکەن وگومان دەخەنە سەرئەو رېکەوتنە بهو ئامازەیه (رېکەوتنەکەى مشیروبارزانى ئاشتیه یا خۆبه دەستەوه دانە؟)، هەر وهها به بلاوکردنەوهى قسەى نەشیاو لەناو خەلکى گوايه (بارزانى کوردستانى به سېووپرته قال فرۆشتووه) دۆخه که ئالۆزتر دەکەن (بارزانى، ۲۰۰۴، ۱۷۱ل و ۱۷۳ل).

ناکۆکیه کان به وەندە ناوہستیت ، بارزانى ږیار دەدات سنوریک بۇ ئەودەستەیه دابنیت بۆیه لەرېگای چەند هیزیکى پېشمەرگه وه هیرشیان دەکەنە سەر وئاو دیوى سنورى ئیران دەبن وله ویشه وه دەږینە هەمه دان .

دوای ئەو پروداوانە لە ۱۹۶۴ بارزانی بریاری بەستی کۆنگرەیی شەش لە قەڵا دزە دەدات و لەوێ بریار دەدرێت ۱۴ ئەندامی لێژنەی سەرکردایەتی پارتی که لەهەوڵی دووبەرەکی و تیکدانی ریزەکانی پارتی کاریانکردوووە لە حزب دەردەکرین (کۆچیرا، ۱۳۷۳، ۳۱۲).

ئەم لیکتازان و داپرانەی ناوپارتی دەگاتە ئەو ئاستەی که لە سالانی ۱۹۶۵ و ۱۹۶۶ بالی ئیبراھیم ئەحمەد دژی بارزانی و هیزی پێشمەرگەیی کوردستان هاوشان لەگەڵ سوپای عێراق ببنە هاوسەنگەر و شەری ناوخوا و کوردکوژی سەرھەلبدات .

ئەو ناوکییە زۆر بەدلی ناهەزان بوو، تەنانەت هەولیان داوە بارزانی لە ئامانجە سەرەکییەکان دەور بەکەن و دەوڵەتگیری تەسفیات و تۆڵەسەندنەوێ بەکەن ، بەلام بارزانی لەو بەهێزتر بوو و پرسی میلیتەرەکی لەھەر شتیکی تر لاگرنگتر بوو، لە بەلگەیەکی تری ئەرشیفی نیشتمانی بەریتانی که بۆ وەزارەتی دەرەوێ بەریتانی هەناردەکراوە ئەو راستییە بەدی دەکرێت. لەو راپۆرتەدا باسی سەردانی عەبدوڕەحمان عارف دەکات بۆلای بارزانی لە چوارتا لە ۲۵ی ئاب دا، لەوێ داوا لە بارزانی کراوە کە پێگە بەگەرانی هەوێ یە که کانی سوپای عێراق بۆ شوێنی خۆی بەر لەراگەیانندی ئاگر بەست لە ۱۰ی شوبات بدات . بەو شێوەیە دەتوانن بەدوای تالەبانی و تاقمەکی بەگەرین و دەیانگرن و پراوەستی بارزانیان دەکەن، ئەویش چۆنی بویت دەتوانن مامەڵەیان لەگەڵدا بکات. لە بڕگەیی دووھەمی ئەو راپۆرتەدا هاتوو، که بارزانی ئەو پێشنیارە بەتوندی پەت دەکات و جەخت لە سەرداواکاری کورد دەکاتەووە. (حەبیب، ۲۰۱۹، ۱۵۷).

دەرئەنجام :

لە کۆتایی ئەو بابەدا دەتوانین بڵین که بەرەوای شۆرشی ئەیلول و سەرکەوتنی ئەو شۆرشە و پرای هەموو گرافتە ناوخوایەکان ، و دانانی حکومەتی عێراق بە مافی کورد لە ئەنجامی رێکەوتننامەی ۱۱ تازاری ۱۹۷۰، پەشیمانی جەلال تالەبانی لەو هەلۆیستەیی بەرامبەر بارزانی نواندبووی، وەک لە راپۆرتیکی دیکەیی بۆلویزی بەریتانی بۆ وەزارەتی دەرەوێ که لە ۲۰ ماری ۱۹۶۷ ئاراستەکراوە ، باس لەو کراوە که جەلال تالەبانی پەشیمانە لە جیابوونەوێ لە بارزانی و بێر لەگەرانی هەوێ دەکاتەووە بۆلای (حەبیب، ۲۰۱۹، ۲۵۳).

لەلایەکی دیکە لە ۱۵ تشرینی یەکەمی سال ۱۹۷۰ دا شاندیک لە تاقمی برام بەرئەحمەد سەردانی بارزانیان کرد، داویان کرد که رێگیان بدات بێنەوێ ناو پارتی و لەگەڵ پارتی یە کبگرنەوێ. گەرەویی بارزانی لەوێ بوو که زۆر هاوکار و ئاسانکاری نواندووێ بۆ گەرانی هەوێ ئەو تاقمە، وەک جەلال تالەبانی لە کتێبەکییدا ئاماژەیی بۆ کردووێ (پەشید، ۲۰۱۷، ۳۶۶).

هه موو ئەوانه دەمانگەپەتتە ئەو دەرئەنجامەى كەبارزانى ئەوئەندەى كۆكەرەوہى ناوړپزەكانى كورد بوو، بەشك نەبوو له دووبەرەكى ولىكترازانەكان، تەنھا هەولى داوہ ناكوکسيەكان بەرپۆهبات.

سەرچاوهكان :

1. جويده، وديح، الحركة القومية الكردية نشاتها وتطورها، دار اراس لطباعة والنشر، اربيل، ٢٠١٣.
2. قاسملو، عەبدوپرهەمان، كوردستانى ئيران، و: حاميد گەوھەرى، چاپخانەى رۆژھەلات، هەولير ٢٠٢١.
3. عارف، ميقتان، موقف الاحزاب العراقية من القضية الكردية، مطبعة خاني-دهوك، ٢٠٠٨.
4. على، عوسمان، دراسات فى الحركة الكردية المعاصرة ١٨٣٣-١٩٤٦، التفسير، اربيل ٢٠٠٣.
5. ئەمىن، نەوشىروان مستەفا، حكومەتى كوردستان، ٧٢، ١٩٩٣.
6. كريس كوچيرا، جنبش ملی كورد، مؤسسة انتشارات نگاه، تهران ١٣٧٣.
7. رەشيد، سەلاح، مام جەلال ديدارى تەمەن، چاپخانەى كارۆ، ٢٠١٧.
8. سالىح، سديق و رەفيق سالىح، رۆژنامەوانى نەيتنى پارتى ديموكراتى كوردستان - عيراق ١٩٤٦-١٩٥٨، بنكهى ژين، ٢٠١١.
9. حەسەن، ئامانج، ابراهيم ئەحمەد، چاپخانەى رەنج - سلێمانى، سالى ٢٠٠٩.
10. حبيب، شيركو، الكورد فى وثائق الارشيف الوطنى البريطانى، مطبعة زهران، ٢٠١٩.
11. بارزانى، مەسعود، بارزانى و بزوتنەوہى رزگاربخوازى كور، بەرگى سێبەم/بەشى يەكەم، چاپخانەى وەزارەتى پەرورەدە - هەولير، ٢٠٠٤.
12. مەلا اسماعيل، شەوكت، رۆژاننى لەمێژوووى شۆرشى ئەيلول، التفسير، ٢٠١٦.

حول تغطية الصحافة الغربية والعربية لثورة أيلول (١٩٦١)

الكوردستانية في العراق

شيركو حبيب

كاتب وصحفي

habeb2@aol.com

sherko.habeb@kdp.info

المقدمة

ليس من الهين تغطية الأحداث من قبل الإعلاميين والصحفيين في مناطق تعتبر مناطق ساخنة وخطرة للتغطية الصحفية والإعلامية، كمناطق الحروب والثورات أو الاعتصامات والمظاهرات، لاسيما في الزمن لم تكن وسائل التواصل كما هي في الوقت الحاضر، ولم تكن للإعلاميين والصحفيين الحماية اللازمة، سواء كانت قانونية أم أمنية كما متاحة في الوقت الحاضر، حيث الصحفيون لهم نوع من الحصانة "المهنية" ومسلحين بأحدث وسائل التكنولوجيا الحديثة.

كذلك لم يكن من السهل اتصال القائمين بالثورات (ونحن نتكلم عن ثورة كوردستان في أيلول عام ١٩٦١ على وجه الخصوص) بالعالم الخارجي سواء كان الاتصال بخارج كوردستان أو خارج العراق عن طريق الصحافة والإعلام؛ وذلك لعدم توفر الإمكانيات والوسائل في آنذاك. كل ما كانت تملكه ثورة أيلول حينئذ كانت عبارة عن إذاعة راديو محلية متواضعة ذات شبكة تردد ضعيفة لا تتجاوز تغطيتها مناطق كوردستان، هذا من جهة، ومن جهة أخرى، كانت الحكومة العراقية آنذاك قد فرضت حصارا على كوردستان ومنعت الإعلاميين كافة (ومنهم الغربيون) من السفر إلى كوردستان، وكانت الحكومة تصف في إعلامها الثورة بأنها "تتمرد قبلي وتزعم بأن الحكومة ستقضي عليها خلال أيام".

الحكومة العراقية آنذاك، كما حال الحكومات الاستبدادية، كانت على دراية بأهمية دور الإعلام والصحافة في الكشف عن الحقائق وإبراز الضغوط الشعبية على الأنظمة المستبدية؛ لأنها توضح وتكشف للرأي العام الأسس الديمقراطية وحقوق الشعوب المغدورة والمغبونة. علاوة على ذلك؛ فإن طابع المكون العراقي المتعدد الطوائف والعرقية الملتحمة قسرا بعضا ببعض، ربما لم يكن حافزا بأن يكون النظام متساهلا في وجود إعلام يعمل على يقظة تلك المكونات لكي تطالب بحقوقها الشرعية والقانونية لكي يعيش شعوب العراق في سلام دائم.

أهداف البحث

الصحافة الناجحة والموثوقة تبذل كل الجهود لكي تعمل مهنية وحيادية، بعيدة عن الخطط والمناهج السياسية الخارجية وعسكرة الدول، وبغض النظر عن توجه الأنظمة والاحزاب الحاكمة في البلدان. كما تعمل جاهدة لتقصي الحقائق وتغطيتها ونقلها كما هي على أرض الواقع. ويهدف هذا البحث إلى، أولاً: تقييم أهمية الصحافة في تغطية الأحداث مهنية وحيادية، ثانياً: تحدي الصحفيين للعقبات والمخاطر من أجل تغطية تلك الأحداث. وقد اعتمدنا في هذا البحث على الأخبار والمقالات المنشورة في نيويورك تايمز عن ثورة كوردستان كنموذج، أخذين بنظر الاعتبار الأوضاع السياسية والعسكرية وكذلك السبل والوسائل التي كانت متاحة لنقل وتغطية الأحداث في تلك الفترة (١٩٦٣-١٩٦٤).

١. خلفية موجزة عن الوضع السياسي في العراق بعد اندلاع ثورة ١٤ تموز عام ١٩٥٨:

بعد اندلاع ثورة ١٤ تموز ١٩٥٨، والقضاء على النظام الملكي، عمت الفرحة بين أبناء الشعب العراقي بكافة مكوناته و أصبح العراق حراً دون الارتباط بأي تحالفات وتم إصدار التصريحات لتأسيس الأحزاب السياسية ومنح التصاريح للأحزاب التي كانت موجودة وتعمل بصورة سرية كالحزب الديمقراطي الكوردستاني، وكذلك تم السماح لهذه الأحزاب بإصدار الصحف الخاصة بها، وقر الدستور الدائم للعراق الذي نص على شراكة العرب والكورد في هذه الدولة كقومتين رئيسيتين في البلاد، وانتهاء الاحكام العرفية وإصدار عفو عام عن كل من كان له نشاط سياسي معادي وحتى عن من قاتل الحكومة ، وكذلك تم الإعلان عن انتهاء الاحتكارات الأجنبية.

٢. موقف القيادة الكوردستانية تجاه ثورة تموز، والاحداث ما قبل اندلاع الثورة الكوردستانية في أيلول عام ١٩٦١:

الكورد ايدوا الثورة في بدايتها وأعلنوا استعدادهم لحماية الثورة ومنجزاتها، بما يضمن العدالة والمساواة، وأعلن الزعيم الكوردي مصطفى بارزاني،^(١) بعد عودته من المنفى وحين لقائه بقائد الثورة عبد الكريم قاسم^(٢)، بدعمه للثورة والعمل من اجل استقرار البلد، وكذلك عبر عن إستعداد الكورد للمشاركة في

(١) بعد عودة البارزاني من زيارته إلى الاتحاد السوفيتي في شهر كانون الثاني/يناير من سنة ١٩٦١ قابل البارزاني عبد الكريم قاسم في شهر شباط أي بعد شهر من عودته إلى العراق لم يظهر قاسم الود والترحيب كما كان في السابق للبارزاني، الذي حاول تجديد الولاء للحكومة العراقية والتي كان يرأسها قاسم نفسه وبعد هذه المقابلة أحس البارزاني من إن الجو لم يعد ملائماً لبقائه في بغداد خشية من اعتقاله أو تدبير محاولة لاغتياله فقرر البارزاني ترك بغداد والرجوع إلى كوردستان وذلك في شهر آذار/مارس من العام نفسه.

(٢) سمه الكامل عبد الكريم قاسم محمد بكر عثمان الزبيدي - ٢١ نوفمبر/تشرين الثاني ١٩١٤ - ٩ فبراير/شباط ١٩٦٣) هو ضابط عسكري ورئيس وزراء العراق والقائد العام للقوات المسلحة ووزير الدفاع بالوكالة من عام ١٩٥٨ إلى ١٩٦٣، ويعد أول حاكم عراقي بعد الحكم الملكي ومن أحد قادة ثورة ١٤ تموز.

الحكومة. كان الكورد من أول المكونات العراقية تأييدا لثورة ١٤ تموز ١٩٥٨ وزعيمه. وحسب ادعاءات زعماء الثورة، كانت الثورة من أجل ترسيخ نظام ديمقراطي تعددي؛ لكن حكومة عبد الكريم قاسم (وبعض من رفاقه في الثورة) تخلت وانحرفت عن مسارها، إذ بدأت الخطط والتوجهات بمعاداة الشعب الكوردي تتبلور على الرغم من تأييد الكورد للثورة وزعيمها، الا ان تعنت الحكومة العراقية وبعض من صانعي القرار في بغداد أدى إلى الانحراف عن مسار الثورة والرغبة الحقيقية للثوار في التعايش معاً في سلام. وبدأت المعادات من قبل الحكومة العراقية تجاه الكورد تظهر، ووصلت الى الاعتداء وإلى قصف كوردستان دون تمييز من قبل القوات الجوية العراقية، كل ذلك كان ردأ على رسائل السلام الودية. وجراء هذه الاعمال اللإنسانية والمتهكئة للقوانين والأعراف الدولية إندلعت الثورة الكوردستانية في ١١ أيلول- سبتمبر عام ١٩٦١. كان مطلب الكورد حينذاك التأكيد على حقوقهم في الحكم الذاتي ضمن الجمهورية العراقية، وكان ذلك واضحاً في خطابات القائد مصطفى بارزاني، الذي كان دوما يدعو للحوار وحل الخلافات بطرق سلمية لدرء شر العداة والافتتال بين أطراف الشعب العراقي. ولكن مع تعنت الحكومة وتجاهلها للحقوق القومية للشعب الكوردي، لم تكن للكورد و شعب كوردستان بدائل اخرى غير الثورة ، ورغم ان الشرارة الأولى للثورة قد إندلعت في كوردستان بعد اضراب عام في جميع مدن كوردستان فكانت ثورة للكورد، الا انها أصبحت ثورة لكل الكوردستانيين، والعراقيين المحبين للسلام، والتحق عدد كبير من غير الكورد، من العرب والتركمان والمكونات الدينية بالثورة.

٣. عناوين الأخبار وسطور المقالات كما جاءت في (نيويورك تايمز)^(١) عن:

٣-١. الثورة:

الثورة الكوردية، أو ثورة أيلول ١٩٦١، حسب ما وصفتها صحيفة نيويورك تايمز "بانها من أجل الحكم الذاتي للشعب الكوردي في العراق". ولكن في الحقيقة الثورة لم تكن فقط من اجل الحكم الذاتي لكوردستان، بل كانت أولاً من أجل تثبيت الديمقراطية في العراق، ثم الحكم الذاتي لكوردستان لإيمان قائد الثورة بأنه بدون وجود الديمقراطية الحقيقة لا يمكن للبلاد ان تستقر وتزدهر ويحصل كل مكون على حقوقه ومنها الحكم الذاتي لكوردستان، وهو الشعار الذي رفعه الحزب الديمقراطي الكوردستاني يوم تأسيسه في ١٦ اب/أغسطس ١٩٤٦.

٣-٢. مفاوضات السلام بين قادة الثورة والسلطة العراقية:

(١) أسست جريدة نيويورك تايمز في ١٨٥١، وصدر عددها الأول في ١٨ سبتمبر ١٨٥١، باسم Times Daily York New. وقد أنشأها هنري جاري ريموند وجورج جونز.

في خبر لنيويورك تايمز في ١٦ شباط- فبراير ١٩٦٣، نشرت الصحيفة عن ذهاب ممثلين عن الجنرال بارزاني الى بغداد لغرض الحوار، وكتبت الصحيفة "أرسلت الحكومة العراقية مروحية إلى الجبال في الجزء الشمالي من البلاد لإحضار ممثلين عن الجنرال مصطفى بارزاني إلى بغداد من أجل مفاوضات السلام، وأرسلت المروحية بناء على طلب الجنرال بارزاني بعد أن أعلن وقفًا كاملاً لإطلاق النار على جميع الجبهات، حلقت طائرة تابعة للقوات الجوية العراقية يوم الأربعاء من بغداد إلى السليمانية برفقة اللواء الركن إبراهيم عاصم قائد الفرقة الثانية العراقية التي تحملت وطأة القتال مع الكورد، عبد الله صالح اليوسفي^(١) مسؤول الحزب الديمقراطي الكوردستاني في بغداد والابن الأكبر للجنرال بارزاني لقمان، الذي خرج بمساعدة كورد بغداد من السجن، وأشارت الصحيفة بان الوفد للمفاوض الكوردي سيكون برئاسة جلال الطالباني عضو المكتب السياسي للحزب الديمقراطي الكوردي".

و بما أن الكورد كانوا مع الحوار و حل الخلافات عن طريق المفاوضات المباشرة، التي كانت دوماً من موقع القوة، مع الحكومات العراقية، وبهذا الصدد اشارت الصحيفة الى أن "الكورد خاضوا الحوارات مع جميع الحكومات العراقية و هم في موقع القوة عكس الحكومات كلما كانت تشعر بالهزيمة او تقهر قواتها كانت تطلب وقف اطلاق النار و الحوار". واستمرت الصحيفة في العدد نفسه في كتابتها عن المفاوضات لتقول "الكورد سيتفاوضون من منطلق القوة، فقد وصلوا إلى ذروة التفوق العسكري عندما أعلن رئيس الوزراء عبد الكريم قاسم العفو في ١٠ تموز - يونيو ١٩٦٢، كانت خطوة قاسم الأولى تنازلاً من الضعف و إن الكورد بإمكانهم السيطرة على مدن وبلدات كركوك، رانية والعمادية وربما الموصل... وأنه بإمكانهم في أي وقت وقف تدفق النفط من الحقول العراقية".

٣-٣. مطالب الكورد:

حسب الصحيفة ان المطالب الكوردية آنذاك كانت تتمركز في ثلاثة محاور أساسية؛ الحكم الذاتي للمنطقة الكوردية ضمن جمهورية العراق، تقسيم عادل لثروات الدولة بما في ذلك عائدات النفط بين العراق وكوردستان وسحب القوات العراقية من كوردستان.

حسب مصدر كوردي، كما اشارت الصحيفة اليه، "بأن الاستقلالية كما يعرفها الكورد في الوقت الحالي تعني الإدارة الكوردية للمناطق الكوردية، واللغة الكوردية تتم دراستها في المدارس الكوردية والصحف وغيرها من المطبوعات باللغة الكوردية تكون متداولة بحرية، قوة أمنية محلية كوردية وفرقة كوردية من الجيش العراقي تتمركز في الأراضي الكوردية، بعد أن تم إرسال الوحدات ذات الأغلبية الكوردية كمسألة سياسية الى جنوب بغداد وخاصة إلى البصرة." "

(١) كانون الثاني ١٩١٨-٢٥ حزيران ١٩٨١ سياسي كوردي ووزير سابق، واحد الأعضاء البارزين في الحزب الديمقراطي الكوردستاني، واحد الأعضاء المؤسسين لجمعية بروسك ١٩٦٣، أصبح مسؤولاً للفرع الخامس للحزب الديمقراطي في بغداد بعد قيام ثورة ١٥ تموز عام ١٩٥٨ وتقلد العديد من المناصب الحكومية والسياسية بعد اتفاقية ١١ آذار ١٩٧٠، اغتيل اليوسفي بطرد بريدي مفخخ من قبل نظام بغداد سنة ١٩٨١.

٣-٤. محاربة الشيوعيين من قبل الحكومة العراقية، وتأكيدات للسوفييت:

اصبح الشيوعيون في العراق في خطر، لأن الحكومة بدأت بالقبض عليهم و زجهم في السجون، واصبح الحزب الشيوعي محظورا، بعد انقلاب ٨ شباط ١٩٦٣، عن ذلك أشارت الصحيفة الى: "أن الحكومة العراقية اعلنت أنها تحارب الحزب الشيوعي العراقي والاتحاد السوفياتي، و هذا الموقف أعلن عنه من قبل وزير الدولة شحادة جواد وصحيفة الجماهير، السيد جواد هو الناطق الرسمي باسم الحكومة ويعتقد بانه يصبح عضوا في المجلس الوطني الثوري، الجماهير هي (صحيفة خاصة تصدرها الحكومة لأن جميع محرري وناشري المطبوعة القديمة في السجن).عزمت الحكومة العراقية على إبادة الشيوعيين كان هذا السبب الرئيسي للحكومة للتقارب مع الكورد حيث انها لا تستطيع الحرب على جبهتين، وحول هذا الموضوع يقول الوزير جواد "نحن عازمون على سحق الحزب الشيوعي في العراق بشكل مطلق"، وأشار "ليس بسبب كونهم شيوعيين ولكن بسبب حمل السلاح ضدنا". وأضاف في حين أن الاتفاقية القديمة مع الكتلة السوفيتية تحتاج إلى مراجعة، فقد أعلن أننا نأمل في استمرار العلاقات الودية مع الاتحاد السوفياتي والدول الاشتراكية الصديقة الأخرى وحتى مع الأحزاب الشيوعية في أجزاء أخرى من العالم، واتصور هنا المفارقة والازدواجية في كلام الوزير يدعى بأنهم مع سحق الشيوعيين، ومن جهة أخرى مع طلب بناء علاقات جيدة مع الاتحاد السوفيتي والكتلة الاشتراكية.

٣-٥. محادثات جديدة من اجل السلام بقيادة الزعيم مصطفى بارزاني:

عن رغبة من زعيم ثورة أيلول في الحوار لحل الخلافات و إيمانه بالحوار و التفاهم بعيدا عن القتال و العنف، و كذلك لعدم إعطاء الحجج للحكومة بان الثورة الكوردية لا تؤمن بالحوار و الحل السلمي للقضية الكوردية و لإعطاء فرصة للبيشمركة لأخذ قسط من الراحة بعد الجهود الشاقة، كتبت نيويورك تايمز: "وصل في ١٩ شباط وفد كوردي يمثل الملا مصطفى بارزاني قائد القوات الكوردية ورئيس الحزب الديمقراطي الكوردي الى بغداد لبدء محادثات سلام مع الحكومة العراقية، استقبل الرئيس عبد السلام عارف كرئيس للثورة العراقية، جلال الطالباني رئيس الوفد الكوردي، وقالت مصادر مقربة من الجانبين لاحقا ان الاتصالات الاولى كانت مرضية، وأرسلت السلطات العراقية مروحية إلى الجبال لأخذ الكورد استجابة لاقتراح قدمه الجنرال بارزاني، وكان قد أمر بوقف إطلاق النار الكامل في اليوم التالي ٨ فبراير، المفهوم من هذا اللقاء كان من أجل ان تتكاتف جهود كلا الجانبين لأجواء ودية للمحادثات، وقد أعرب الكورد عن استعدادهم للحفاظ على النظام في المنطقة الكوردية، كما يسعى الكورد إلى الحكم الذاتي داخل

(١) عبد السلام عارف (واسمه الكامل عبد السلام محمد عارف ياس الخضر الجميلي) (٢١ مارس/آذار ١٩٢١ - ١٣ أبريل/نيسان ١٩٦٦) هو ضابط عسكري وعضو في حزب الاتحاد الاشتراكي العربي ووزير الداخلية بالوكالة ونايب رئيس الوزراء عام ١٩٥٨ ورئيس جمهورية العراق والقائد الأعلى للقوات المسلحة العراقية من عام ١٩٦٣ إلى ١٩٦٦، ويعد ثاني حاكم عراقي من بعد الحكم الملكي، ومن أحد قادة ثورة ١٤ تموز.

الجمهورية العراقية للمنطقة الكوردية الواقعة في الثلث الشمالي الشرقي من البلاد والتي يقطنها نحو ١٥٠٠٠٠٠ كوردي.

المدن ذات الأغلبية الكوردية هي السليمانية وأربيل وكركوك، وكذلك أيضاً أن سكان الموصل هم خليط من العرب التركمان والكورد، ولا يطلبون بأي مؤسسة سياسية مستقلة على أراضيهم لكنهم يريدون إدارة كوردية، وطالب الكورد بقوة شرطة كوردية مأهولة، ويطالبون بانسحاب الجيش العراقي من الأراضي الكوردية واستبداله بفرقة كوردية، كما يطالبون بنصيب عادل من عائدات الدولة التي يأتي الجزء الأكبر منها من إنتاج النفط.

٣-٦. الزعيم يطالب بضمانات عراقية للحكم الذاتي، وإعلان استقلال كردستان كبديل:

لعدم التزام الحكومة بوعدتها تجاه الشعب الكوردي لذا فقدت الثقة، وأصبح من الضروري وجود طرف ثالث بين الطرفين. ومن هذا المنطلق وحول استقلال كردستان كتب دانا ادمز شميدت "أمر اليوم الملا مصطفى بارزاني رجاله بالعودة إلى اماكنهم ليكونوا على استعداد للقتال مرة أخرى إذا لم تعترف الحكومة العراقية قريباً بحق الكورد في الحكم الذاتي اصدار هكذا امر من البارزاني جاء بعد ان كانت العديد من القوات الكوردية في إجازة منذ أن أمر بوقف إطلاق النار في اليوم التالي لانقلاب ٨ شباط - فبراير في بغداد، كما أشار شميدت الى "أن الزعيم الكوردي أعلن هذا في اجتماع منتصف الليل مع المرسلين في مقره المتحرك باستمرار عند سفح جبال زاكروس المغطاة بالثلوج وأعلن الزعيم الكوردي إذا لم يعلنوا الحكم الذاتي داخل الجمهورية العراقية فسنقاتل وربما يتعين علينا إعلان استقلالنا.

ويضيف شميدت: "كانت هذه هي المرة الأولى التي يهدد فيها زعيم الثوار الكورد البالغ من العمر ٥٩ عاماً علناً بإعلان استقلال الكورد في العراق، وقال إن هناك مليوني كوردي في البلاد، نحن لا نشحت من أجل حقوقنا، الجنرال اضاف "إذا لم يفعلوا سنقاتل من أجله حتى الموت وحتى لو كان هذا يعني الانفصال عن الجمهورية العراقية".

و يستمر شميدت في القول: "يجلس القرفصاء على سجادة في قاعة الاستقبال الكبيرة ذات السقف المرتفع لأحد منازل مزرعة النبلاء الكورد، بدأ الملا مصطفى مفعماً بالثقة في قوة جيشه الفدائي ومخاوف من معارضيته، فأخذ كاميرا من مصور فوتوغرافي وأصر على أنه سوف يلتقط العديد من الصور لالتقاط أكبر عدد ممكن من الصور".جوله في بلدة قلعة دزة والقرى المجاورة، ينام مئات من قدامى المحاربين للحركة التحررية الكوردية، وعمامات ذات اللونين الأحمر والأبيض، غداً سينتقل الجنرال الذي يركب حصانا باللونين الرمادي والأبيض إلى المقر الجديد، قال ملا مصطفى "إنه لم يوافق على رحلة ممثله جلال

الطالباني^(١) مع القادة العراقيين إلى محادثات القاهرة والجزائر ليس هناك ما يفعله"، قال بوضوح إن الحكومة العراقية لا تتعامل بجدية مع الطلب الكوردستاني بالحكم الذاتي.

ضمانة الجمهورية العربية المتحدة:

نظرا لدعم جمهورية مصر العربية^(٢) و رئيسها جمال عبدالناصر للقضية الكوردية وحلها سلميا ومنح الكورد حقوقهم القومية، طلب الكورد من الجمهورية العربية المتحدة ورئيسها جمال عبد الناصر^(٣) كضامين لاتفاق، الكورد يدعون بأنهم لم يعودوا يثقون بالحكومة للوفاء بوعودها متهمين الحكومة بأنها لم تنفذ الوعود السابقة، تفيد التقارير من بغداد ان الجنرال البارزاني اعلن الاحد الماضي وقفا لأطلاق النار لمدة شهر لمنح الرئيس الجديد وقتا للتفكير في القضية الكوردية، وكان الرئيس عارف قد ناشد الكورد التعاون مع العرب في العراق للحفاظ على وحدة البلاد، و في بيان له يوم أمس، أخطأ الرئيس عارف في اقتباس حيث قال بان يوم الاثنين سيمنح الكورد الحكم الذاتي، كان هناك خطأ في الاقتباس في ترجمة المقابلة العربية التي اجراها مع مراسل بغداد لوكالة أنباء الشرق الأوسط المصرية، و تم طبعها ونشرها في نيويورك تايمز.

ما قاله الرئيس عارف هو الموافقة على منح الكورد الحكم المحلي، الكورد الذين يبلغ عددهم حوالي مليوني نسمة من سكان العراق البالغ عددهم ثمانية ملايين يطالبون بالحكم الذاتي داخل الدولة العراقية. على الرغم من أن مطالبهم الأصلية تضمنت نائب رئيس كوردي، والعديد من أعضاء مجلس الوزراء وفرقة كوردية منفصلة في الجيش العراقي، إلا أنهم خففوا من هذه المطالب الآن بضمان المساواة في حقوقهم الوطنية مع المواطنين الآخرين لتنمية مناطقهم الفقيرة.

٣-٧. تنكل وهروب الحكومة العراقية من الإقرار بحقوق الشعب الكوردي:

- (١) جلال حسام الدين نور الله نوري الطالباني (12 نوفمبر 3 - 1933 أكتوبر) (2017 بالكردية :جهلال تاله بانى) هو سياسي كوردي عراقي ورئيس جمهورية العراق السابع في الفترة من 2005 إلى 2014. [٤] كما شغل منصب رئيس مجلس الحكم العراقي، ويعد أول رئيس غير عربي لجمهورية العراق
- (٢) نقلت وسائل الاعلام في القاهرة تصريحات للرئيس جمال عبد الناصر إثر لقائه (بالملا مصطفى البارزاني) قال فيه: من حق الأكراد التمتع بحقوقهم المشروعة ضمن إطار الدولة العراقية، وتبعاً ضمن إطار الوحدة العربية ذلك لأن للعرب عدوا خطيرا واحدا يهدد مستقبلهم وأمنهم ومصادر ثروتهم وهو إسرائيل وان عليهم أن يوجهوا قواهم العسكرية ومواردهم الاقتصادية كافة لدر هذا الخطر (. لقد بين الرئيس عبد الناصر في مقابلة مع ايريك مراسل جريدة لوموند الفرنسية في كانون الأول ١٩٦٣ أن الكورد شعب شقيق للعرب ويحق لهم أن يتمتعوا بحقوقهم كغيرهم من الشعوب في ممارسة نوع من الحكم الذاتي، وأعلن معارضته للقتال كأسلوب لحل القضية الكردية
- (٣) (١٥ يناير ١٩١٨ - ٢٨ سبتمبر ١٩٧٠)، هو ثاني رؤساء مصر. تولى السلطة من سنة ١٩٥٦ إلى وفاته. وهو أحد قادة ثورة ٢٣ يوليو ١٩٥٢ التي أطاحت بالملك فاروق (آخر حاكم من أسرة محمد علي)، والذي شغل منصب نائب رئيس الوزراء في حكومتها الجديدة. وصل جمال عبد الناصر إلى الحكم، وبعد ذلك وضع الرئيس محمد نجيب تحت الإقامة الجبرية، وذلك بعد تنامي الخلافات بين نجيب وبين مجلس قيادة الثورة، قام عبد الناصر بعد الثورة بالاستقالة من منصبه بالجيش وتولى رئاسة الوزراء، ثم اختير رئيساً للجمهورية في ٢٥ يونيو ١٩٥٦، طبقاً للاستفتاء الذي أجري في ٢٣ يونيو ١٩٥٦.

المجلس الثوري العراقي منح حقوق الكورد، لكن الاعلام لم يشير الى المطالب المقدمة من قبل الكورد حول الحكم الذاتي، جاء هذا الإعلان بعد أن غادر المبعوث الكوردي جلال طالباني (٢٩ عاماً) بغداد على متن طائرة عسكرية خاصة ليبلغ قائد الثورة الكوردية الجنرال الملا مصطفى بارزاني.

عن الإعلان الذي تم بثه ليلة الجمعة ٤ اذار ١٩٦٤:

وفي تقرير اخر لنيويورك تايمز خلال لقاء مع المراسلين في مقره الجبلي، قال الجنرال بارزاني "إنه استدعى رجاله إلى مواقعهم ليكونوا مستعدين لاستئناف القتال في ١ اذار- مارس إذا استدعى الامر"، وفي تعليق للصحيفة المذكورة بيان الحكومة على الرغم من أنه مزخرف بالتعليقات حول أخوة الكورد والعرب، ولكن بشكل واضح لم يلب مطلب الجنرال بارزاني المركزي بالحكم الذاتي، تقديراً لعلاقات الأخوة والصداقة بين الكورد والعرب؛ فإن انقلاب ٨ شباط - فبراير مصمم على القضاء على أي آثار سيئة للنظام القاسمي البائد لضمان حقوق الكورد، قال الجنرال بارزاني في مقابلة "أنه حصل من قادة حزب البعث قبل ٨ فبراير على التزام بالاعتراف بالحكم الذاتي لكوردستان، إذا كان سيدعم الثورة، كما زعم أن الثورة الكوردية كانت العامل الرئيسي في إسقاط نظام عبد الكريم قاسم، وأضاف بارزاني، لاحظ أنه كان كما يعتقد اثنان من الصيادين يلاحقان غزالا، واحد منهم مكانه عالية فوق جبل يطلق النار ويجرح الحيوان، الآخر في الوادي قريب فيندفع ويمسك الضحية ويعلن أنه فاز بالجائزة"^(١). بعد بيان الحكومة كان للجنرال بارزاني خياران أولهما قبوله تحت الاحتجاج كأساس للمساومة حسب ما أعلنه السيد طالباني، المرحلة الثانية المفاوضات التي تتكون من مناقشة تفاصيل الحكم الذاتي من النواحي العسكرية والإدارية والثقافية، والثاني هو اتهام الحكومة بأنها كانت مجرد خدعة للكورد مع التهديد باستئناف الحرب وربما حتى إعلان استقلال الكورد في العراق، وحسب كلمات السيد طالباني ، الثورة الكردية لم تنته بل عُلقت. "

إذا واصل الجنرال بارزاني المفاوضات فسيجد القادة العراقيين متحفظين لسببين، إنهم لا يحبون فكرة التعامل مع الجنرال بارزاني على أساس المساواة كما لو كان يمثل شيئاً مثل سلطة ذات سيادة، كما أنهم قلقون من احتمال اتهامهم من قبل أتباعهم وخصومهم على حد سواء بالتخلي عن الأراضي العراقية، حتى لو كان ذلك قليلاً. من الحكم الذاتي، هذا هو تفسير للرغبة القوية لحديث الطالباني إلى جانب التشاور مع اثنين من قادة القضية القومية العربية، الرئيس جمال عبد الناصر رئيس الجمهورية العربية المتحدة، ورئيس الوزراء جزائر أحمد بن بلة^(٢)، اللذين أظهر كلاهما تفهماً كبيراً لمزاعم والمطالب الكوردية، ولكن إلى أي مدى حقاً تأييدهم أصبح معروفاً الآن.

(١) ٢٥ ديسمبر ١٩٦٦ - ١١ أبريل ٢٠١٢)، أول رؤساء الجزائر بعد الاستقلال، من ١٥ أكتوبر ١٩٦٣ إلى ١٩ يونيو ١٩٦٥. ناضل من أجل استقلال البلاد عن الاحتلال الفرنسي، وشارك في تأسيس جبهة التحرير الوطني في عام ١٩٥٤ واندلاع الثورة التحريرية. فاعتبر «رمزاً وقائداً لثورة أول نوفمبر... وزعيمها الروحي». وبعد الاستقلال أصبح أول رئيس للجزائر المستقلة حتى انقلب عليه وزير الدفاع هواري بومدين.

اما بالنسبة لهذا الحزب، فإن الجنرال بارزاني يتفاوض بقناعة، أنه في العلاقة بين الأمم لا تهم إلا القوة، وأنه في ظل هذه الظروف يكون صاحب القوة، لقد أوضح موقفه في المقابلة حول اعلان الحكومة سحب القوات من إقليم كردستان ليس لإرضائنا ولكن بالطبع لتعزيز موقفهم الضعيف في بغداد"، الحكم الذاتي^(١) يعني بالنسبة له إنشاء قوة أمنية كردية على الأرجح على شكل فرقة كردية تتمركز في كردستان رغم أنها تحت قيادة بغداد، بالإضافة إلى بعض أفراد الشرطة الكوردية، وكذلك أيضاً الانسحاب الكامل لوحدة الجيش العراقي الأخرى من الأراضي الكوردية، والترتيبات الخاصة بحصة عادلة من عوائد الدولة التي تتم إنفاقها في كردستان وتعيين الكورد في جميع المناصب الرسمية في كردستان، ويأمل الجنرال بارزاني بأن الكورد يحكمون أنفسهم من جميع النواحي باستثناء الشؤون الدفاعية والخارجية التي ستبقى في أيدي حكومة بغداد، سأل عن مكانة الحزب الشيوعي في إقليم كردستان، قال إن هذا سؤال يجب أن تقررته الحكومة المركزية، إذا ذهب الجنرال بارزاني إلى الحرب مرة أخرى فسوف يجد نفسه محرجاً في امر التحالف مع الشيوعيين، سئل عن هذا الاحتمال ، فقد رفض الاعتراف بالشيوعيين كحلفاء محتملين، فقال إنهم كانوا ضدي لذا ليس لدي أي سبب للنظر إليهم في أي نافذة اخرى

بعد قضية الحكم الذاتي التي يتفاوض الكورد مع الحكومة العراقية، القضية الثانية هي قضية الشيوعيين^(٢) التي تفرّض هذه الحقيقة أهمية كبيرة على البعثة التي يقودها اللواء طاهر يحيى^(٣)، رئيس الأركان العام العراقي، والتي عادت لتوها من المحادثات في جبال شمال العراق مع الجنرال مصطفى البارزاني

(١) الحكم الذاتي نظام سياسي وإداري واقتصادي يحصل فيه إقليم أو أقاليم من دولة على صلاحيات واسعة لتدبير شؤونها بما في ذلك انتخاب الحاكم والتمثيل في مجلس منتخب يضمن مصالح الأقاليم على قدم المساواة.

(٢) في ٣١ اذار ١٩٣٤ انعقد في بغداد اجتماع تأسيسي حضره شيوعيون من مختلف أنحاء العراق. وأعلنوا توحيد منظماتهم في تنظيم مركزي واحد باسم (لجنة مكافحة الاستعمار والاستثمار) وانتخبت أول لجنة مركزية، وأصبح عاصم فليح أول سكرتير للحزب، ثم تغير اسم الحزب فيما بعد إلى الحزب الشيوعي العراقي حيث اتخذت اللجنة المركزية قراراً بإعلان اسم الحزب الشيوعي العراقي بدلاً من الاسم السابق في عام ١٩٣٥.

لعب يوسف سلمان يوسف (فهد) دوراً بارزاً سواء في بناء خلايا الحزب من مدن العراق الجنوبية أو في إقامة مركزه في بغداد وتأسيس الحزب حيث سافر فهد إلى موسكو عام ١٩٣٥ للدراسة في جامعة كادحي الشرق، حيث بقي هناك حتى ٣٠ كانون الثاني عام ١٩٣٨، ودرس خلال وجوده هناك العلوم الماركسية وأساليب التنظيم في الحزب الشيوعي. في عام ١٩٤١ اختير فهد سكرتيراً عاماً للحزب الشيوعي العراقي إلى أن اعتقل ثم أعدم في عام ١٩٤٩. ولعب محمد حسين أبو العيس الدور الأبرز في حياة الحزب الشيوعي العراقي حيث كان عضو اللجنة المركزية للحزب وأول رئيس تحرير لجريدة اتحاد الشعب وهي الجريدة الناطقة باسم الحزب وعمل على إصدارها مرتين في اليوم الواحد بغية إطلاع الجماهير على كافة المستجدات في الساحة العراقية.

(٣) (١٩١٣ - ١٩ مايو ١٩٨٦) رئيس وزراء العراق لفترتين إبان حقبة الستينيات من القرن العشرين في عهدي الأخوين الرئيس عبد السلام عارف والرئيس عبد الرحمن عارف ونائباً لرئيس الوزراء في حكومة عبد الرحمن عارف عام ١٩٦٧، كان ضابطاً عراقياً عضواً في اللجنة العليا لتنظيم الضباط الأحرار وعددهم ١٥ ضابطاً، وكان برتبة عقيد متقاعد) عندما قام بالتعاون مع " جبهة الاتحاد الوطني " بثورة ١٤ تموز ١٩٥٨ وإسقاط النظام الملكي وتأسيس جمهورية العراق. وقد عين يوم الثورة مباشرة وموجب المرسوم الجمهوري رقم (٥) مديراً للشرطة العام. وشغل لاحقاً منصب رئيس أركان الجيش العراقي بعد حركة ٨ شباط ١٩٦٣.

القائد الكوردي، مصادر حكومية وكوردية في بغداد اشارت إلى أن الاجتماع الذي استمر ثلاث ساعات في قرية كاني ماران لم يكن حاسماً وأن المحادثات قد تستمر في بغداد.

الجنرال يحيى هو العراقي الأكثر احتمالاً لدعم قوي من الجنرال بارزاني، لأنه وصل إلى منصبه العسكري كشخصية قيادية في انقلاب ٨ شباط^(١)، وعضو المكتب السياسي في حزب البعث، وسعى سرا للحصول على دعم الجنرال بارزاني، حيث قال الجنرال بارزاني إنه وعده بدعم الانقلاب والحكومة الجديدة إذا منحت الحكومة الحكم الذاتي للكورد، إذا لم تمنح الحكومة الآن حقوقاً تضاف إلى الحكم الذاتي في وجهة نظرها، فقد يهدد الجنرال بارزاني بخوض الحرب مرة أخرى، وحينذاك سيجد نفسه بان التحالف مع الشيوعيين أمر مرجح، سئل عن هذا الاحتمال في الجبال قبل أيام قليلة، رفض الجنرال بارزاني الاعتراف بالشيوعيين كحلفاء محتملين، لا علاقة لي بهم، وقال "إنهم ضدي وليس لدي أي سبب للانتباه اليهم من أي جانب.

٣-٨. إلقاء اللوم على الولايات المتحدة الأمريكية:

سيكون من الصعب على الجنرال بارزاني أن يحافظ على هذا الموقف إذا كان يعتقد أن عليه محاربة الحكومة الجديدة كما قاتل الحكومة القديمة، وكما ذكر الأسبوع الماضي أحد مساعديه، فقد حذر الصيف الماضي من أنه إذا استمر الغرب في رفض كل المساعدات للكورد، فقد يأتي الوقت الذي سيشعر الكورد بأنهم مجبرون بقبول المساعدة الشيوعية، وأضاف انه في ذلك الوقت لن يكون خطأ في المحادثات التي جرت الأسبوع الماضي بالقرب من قلعة دزة، مساعدو بارزاني ألقوا باللوم على الولايات المتحدة لترك هذه المشكلة تبرز، ولو استجابت الولايات المتحدة للمناشدة العاجلة في اواخر آب / أغسطس للحصول على المساعدة كما قالوا، كان الجنرال بارزاني الآن في مثل هذا الموقف القيادي المسيطر بحيث يمكن للحكم الذاتي لكوردستان أن يكون مؤكداً ومطمئناً بما لا يدع مجالاً للشك، وأصبح للولايات المتحدة في عراق ما بعد الثورة صديقا قويا وملتزمًا.

و إذا ذهبوا إلى الحرب مرة أخرى، فإن القادة الضباط في قوات الجنرال بارزاني التي يبلغ عددها ٢٠٠٠٠ يعتقدون أن بإمكانهم بسط سيطرتهم على جميع أجزاء كوردستان والمناطق المأهولة الأخرى من العراق تقريباً، والاستيلاء على حاميات الجيش العراقي الصغيرة وعزل الكبيرة، والاستيلاء على مراكز الشرطة، وبعضهم يعتقد أنه بإمكانهم الاستيلاء على مدينتي السليمانية وأربيل، لكن معظم المعلومات تفيد بأن حامية الجيش في كركوك، حيث يرغب الكورد بجعلها عاصمة منطقة حكمهم الذاتي، ولكن من الصعب السيطرة عليها، الحديث عن الاستيلاء على البلدات يتناقض مع تحفظ سابق قائم على الخوف من أن الثوار لا يستطيعون تأمين الإمدادات للسكان المدنيين ويعرض السكان الكورد لقصف لا يرحم ولا يملك الكورد أي دفاع ضده.

(١) حركة ٨ شباط ١٩٦٣ أو ثورة رمضان هي حركة مسلحة أو انقلاب عسكري في العراق، أدى إلى الإطاحة بنظام حكم رئيس الوزراء "عبد الكريم قاسم" وتولي "عبد السلام عارف" رئاسة الجمهورية بعد الانقلاب. فهي حركة كما يسميها الباحثون المحايدون وثورة كما أسماها قاداتها ومؤيديها، وانقلاب كما أسماها معارضوها.

٣-٩. تقييم الحركات بعد نكول بغداد عن الوعود:

الخطوة الأكثر احتمالاً وأهمية من قبل الكورد، إذا استأنفوا الحرب سيكون الانتقال إلى حقول النفط بالقرب من السليمانية^(١) والموصل، بالتسلل من التلال المجاورة، ومن غير المؤكد أنه يمكن أن يمنعوا تدفق النفط كوسيلة للضغط على الحكومة، لقد حاولوا توضيح ما جرى في الأشهر الأخيرة من خلال اختطاف اثنين من مسؤولي شركة النفط العراقية، وتفجير بعض خطوط الأنابيب الصغيرة وتحذير سفارات الولايات المتحدة وبريطانيا وفرنسا في بغداد من أن الأجانب العاملين في حقول النفط معرضون للخطر... وصل هذا المراسل إلى المقر الرئيسي لمجنرال بارزاني خارج قلعة دزة بعد رحلة استمرت ثلاثة أيام سيراً على الأقدام وعلى ظهور الخيل وبواسطة سيارة جيب، في هذه المنطقة التي يسيطر عليها ما يسميهم الكورد بـ"بشمركة"، أي "الراغبون في التضحية بأنفسهم". تخضع البلدات والقرى في كل حالة للسيطرة المزدوجة، المسؤولية العسكرية والمسؤولية السياسية، في الأخير هؤلاء أعضاء في الحزب الديمقراطي الكوردي، في كثير من الحالات يعملون مع المسؤولين المعيّنين من قبل حكومة بغداد، وفي بعض الحالات كما في قلعة دزة وكويسنجق مع الشرطة العراقية في هاتين المدينتين، يقوم عدد صغير من رجال الشرطة العراقية بواجباتهم العادية، ولكنهم لا يحملون السلاح في قلعة دزة، أنه موقع صغير للجيش العراقي سُمح لهم بالبقاء على حاله طالما أن الجنود لا يحملون أسلحة.

حاميات أكبر مثل حامية دوكان ورائية ونحو ١٠٠٠٠ رجل ما زالوا في حاميات بين رواندوز وشقلاوة مسلحون بالكامل، لكنهم معزولون وخروجهم من مواقعهم يعرضهم لخطر الكمائن. وتشير الصحفية؛ قام الكورد بتحسين الطرق حول أماكن مثل رائية ودوكان، حيث يستخدمون سيارات الدفع الرباعي والتي استولوا عليها من الجيش العراقي والحكومة، بالإضافة إلى الجرارات التي يحتاجون إليها كثيراً لسحب سيارات أخرى من الطين الشبيه بالغراء بعد المطر المتأخر. يتم توفير الغذاء من المحلات التجارية بشكل مناسب ووفير، ولكن هناك بعض النقص كما هو الحال في قلعة دزة حيث لا يمكن تشغيل محطة الطاقة الكهربائية.

الكورد قد قبلوا العرض العراقي بحكومة لامركزية لشمال العراق، (اللامركزية هي نوع من الحكم الذاتي تقريباً نفس الشيء) (قال صالح عبد الله اليوسفي ممثل الزعيم الكردستاني الملا مصطفى بارزاني، الكورد قبلوا الكلمة بدلا من الحكم الذاتي، ولكن جوهر الحكم الذاتي يجب أن يبقى).

علق الكورد ثورتهم الطويلة عندما استولى النظام العراقي الجديد على السلطة الشهر الماضي، وأعلنت حكومة بغداد نهاية الأسبوع الماضي أنها وافقت على مبدأ اللامركزية في شمال العراق حيث يدير الحزب الديمقراطي الكوردي بزعامه بارزاني عدة آلاف من الأميال المربعة، يوسف أحد المفوضين الكورد الرئيسيين في الحوار مع نظام بغداد، قال إن الكورد سينضمون الى لجنة اتفاقية اللامركزية.

(١) من المتوقع يقصد حقول نفط كركوك وليست السليمانية.

أجرى جورج ويلر، من شيكاغو ديلي نيوز (خدمة الأخبار اليومية)، في شيكاغو، مقابلة مع المفوض الكوردي الآخر جلال طالباني، إن كانت محادثات الحكم الذاتي في تقدم؟ أوضح طالباني الموقف الكوردي على النحو التالي:

' نعتزم من خلال الحكم الذاتي للعراق أن يصبح جمهورية ثنائية القومية من دولتين، تشبه جمهورية الهند متعددة للعديد من الجنسيات، أو نظام كانتون سويسرا، نحن نخطط لمجالس تشريعية منفصلة لكوردستان وعربستان تماماً كما توجد في الولايات الأمريكية مجالس حكومية مع مجلس النواب وطني في بغداد من أعضاء الكونجرس الكورد والعرب، نطالب بالسيطرة التامة على مدن السليمانية واربيل وكركوك مع مناطق الولاية. في حالة الموصل نحن مستعدون للتفاوض لأنه على الرغم من أنها ولاية كوردية فإن جزءاً من مدينة الموصل عربية، نحن ندعي حقوق التملك على التربة حيث يتم استخراج النفط في كركوك والموصل ولكننا على استعداد للمناصفة و شراكة أرباح النفط مع العرب، نتوقع من جميع القوات العسكرية العربية إخلاء دولتنا، لقد أثبتنا تفوقنا في القتال الجبلي على عرب الصحراء ونتوقع أن يتم الدفاع عن شمال العراق من الآن فصاعداً من قبل القوات الكوردية، يجب أن يكون نائب رئيس العراق ونائب رئيس الوزراء من الكورد مع مراعاة حقيقة أننا عدد ٢ مليون من أصل ٧ ملايين عراقي (تقديرات محايدة تشير إلى أن عدد الكورد كقانون هو ١,٢ مليون (نحن لا ندعي السيادة في دولتنا الكوردية، ولكن فقط الحكم الذاتي الكامل، وزير الخارجية العراقي ووزير الداخلية يمكن أن يكونا كورداً أو عرباً، لكننا نطالب بالحق في تحصيل جميع الضرائب الخاصة بنا، وتسمية جميع المسؤولين لدينا، يجب أن تكون الشرطة في كوردستان تحت السيطرة بالكامل، ويمكن خلط جميع المحاكم الدنيا نريد عاصمتنا وتعليم جامعتنا باللغة الكوردية'.

من جانب آخر قادة الثوار الكورد بعثوا الى الرئيس العراقي عبد الرحمن عارف شروطهم للتفاوض مع الحكومة بشأن تسوية القضية الكوردية. وحسب المعلومات إن هذه الشروط للقائد الثورة الكوردية الجنرال مصطفى بارزاني إلى حكومة المحلية الشمالية في منطقة أربيل عبر وسطاء كورد اتخذوا حتى الآن موقفاً محايداً من الثورة الكوردية، تم سرد هذه الشروط على النحو التالي؛ إخلاء القوات العراقية في كردستان إلى مواقعهم الأصلية في كركوك، الإفراج عن الأسرى الكورد الذين احتجزتهم القوات العراقية خلال القتال، حل الجيش غير النظامي المكون من رجال القبائل الكوردية التي كانت تدعم القوات العراقية و الحكومة في محاربة الثوار. مصادقة دولة عربية محايدة على أي اتفاقية قد يتوصل إليها الكورد مع الحكومة.

٣-١٠. موقف موسكو و الحزب الشيوعي السوفيتي والزحف السوفيتي نحو الشرق الأوسط:

وحول موقف الحزب الشيوعي السوفيتي كتبت الصحيفة، الحزب الشيوعي السوفيتي يعلن دعمه لنضال القوات الكوردية بقيادة ملا مصطفى بارزاني من أجل الحكم الذاتي مع العراق، كما اشارت صحيفة الحزب

برافدا^(١) واتهم مقال البرافدا أيضا الحكومة بمماطلة أمد مفاوضاتها مع الكورد حول مسألة الحكم الذاتي، ونقلت عن أحد ممثلي الكورد بقوله "إن هذا يهدف في نهاية المطاف الى قمع الحركة والحكم الذاتي." أما المتخصصون الدبلوماسيون الغربيون فقد فسروا النهج السوفياتي الجديد تجاه الملا مصطفى على أنه محاولة لتشجيع إنشاء قاعدة سياسية جديدة موالية للشيوعية في العراق، وسيتم ذلك من خلال تحالف بين قوات الملا مصطفى التي تسيطر على شمال العراق والحزب الشيوعي العراقي المحظور. ينظر إلى المقال على أنه تحذير للحكومة العراقية من تبني مساعدات للكورد ما لم تتخذ موقفاً أقل عدائية تجاه الشيوعيين، سياسات الحكومة الجديدة اضعفت الموقف السوفياتي في العراق، كان هذا الموقف بني مع مساعدات تقدر بـ ٥٠٠ مليون دولار من عسكرية واقتصادية لنظام رئيس الوزراء عبد الكريم قاسم السابق. وفي لفتة إلى القوميين العرب الذين يستأوون من التدخل الخارجي في القضية الكوردية، قالت برافدا إنه من المأمول أن تجد القضية الكوردية حلاً عادلاً في إطار الدولة الفيدرالية الجديدة. "الغريب هنا الموقف السوفيتي الداعم للقضية الكوردية من جهة، ومن جهة أخرى يزود العراق بالأسلحة لمحاربة الكورد، وحتى في عام ١٩٧٤ ساعدت الحكومة السوفيتية آنذاك الحكومة العراقية بالأسلحة والخبراء وكان سبب من أسباب انتكاسة الثورة الخطة السوفيتية بإزالة الدبابات في منطقة كلي علي بك."

حذر سوفييتي للعراق من حرب كوردستان:

حذر الاتحاد السوفياتي ... من أنه قد ينهي برنامج مساعداته للعراق فيما إذا واصلت الحكومة عملياتها العسكرية ضد الكورد، وألمحت الحكومة السوفيتية إلى أنها قد تقدم المساعدة للجنرال الملا مصطفى بارزاني زعيم القوات الكوردية، مقال موثوق في "برافدا"، الناطق باسم الحزب، اتهم حكومة بغداد بارتكاب إبادة جماعية في المناطق الكوردية، كما شجب قمع بغداد للشيوعيين العراقيين، وتذكير قادة العراق بأن بلادهم تلقت مساعدة سوفييتية في بناء العديد من الصناعات بما أنفقت عليها أموالها.

الإئتمانات المالية:

قبل وصول الحكومة العراقية الحالية إلى السلطة من خلال انقلاب ٨ فبراير - شباط، منحت الحكومة السوفيتية قروضاً للأمة العربية تعادل ٥٠٠ مليون دولار، لقد سحبت بغداد حتى الآن أقل من ثلث الاعتمادات. ٢٠٠ مليون مخصصة كمساعدات اقتصادية، وتم منح نحو ٣٠٠ مليون دولار كمساعدة عسكرية، ويوجد أكثر من ١٠٠٠ فني سوفييتي في الدولة للإدارة.

(١) بالروسية Правда صحيفة روسية كانت من أكبر صحف العالم توزيعاً خلال الفترة السوفيتية. [٢][٣][٤] أسست جريدة البرافدا في عام 1912 في سانت بطرسبرغ، وكان لينين أحد المساهمين المؤسسين لها. أصبحت البرافدا من أهم المصادر للتصريحات الرسمية للحزب الشيوعي في الاتحاد السوفيتي سابقاً. وبعد سقوط الاتحاد السوفيتي عام 1991 صدر مرسوم رئاسي من الرئيس بوريس يلتسن آنذاك يقضي بإيقاف صدور البرافدا باعتبارها صحيفة شيوعية من الحقبة السوفيتية الماضية، غير أن بعض العاملين القدماء فيها أعاد إصدارها بالاسم نفسه، ولكن بصيغة مختلفة عما كانت عليه. تُعدّ البرافدا اليوم صحيفة روسية شعبية الطراز والاهتمام.

رغم أن الحكومة العراقية اعتقلت وأعدمت مئات الشيوعيين بعد توليها السلطة، موسكو تواصل البرنامج الذي تم التفاوض عليه مع نظام رئيس الوزراء السابق عبد الكريم قاسم، من الواضح أن موسكو تأمل في الحفاظ على تأثيرها على البلد، وفي مقال اليوم في برفادا الذي تم نشره باسم مراقب تمت ملاحظته للتعبير عن وجهات نظر السياسة الخارجية للكرملين، وقدم أول إشارة عامة على أن موسكو مستعدة لتعليق برنامج مساعداتها للعراق، و شعرت القيادة السوفيتية بالحرص من استخدام بغداد للطائرات والدبابات والأسلحة الأخرى التي زودتها موسكو لشن هجمات على القوات الكوردية.

مطالب الحكم الذاتي المدعومة:

دعم الاتحاد السوفياتي المطالب الكردية بالحكم الذاتي داخل العراق، وحاول إقناع الجنرال البارزاني بالتخلي عن آماله في المساعدة الغربية والانضمام إلى تحالف مع الشيوعيين العراقيين. انهارت الشهر الماضي المفاوضات بين مندوبي الكورد وحكومة بغداد حول مسألة الحكم الذاتي، لاحظ المراقبون الغربيون هنا أن م وسكو ستواجه صعوبة في إرسال أسلحة إلى الجنرال بارزاني لأن شريطاً ضيقاً من الأراضي التركية والإيرانية يفصل بين أرمينيا السوفيتية والمعقل الكوردستاني في شمال العراق. يبدو أن مقالة برفادا كانت تهدف إلى طمأنة المواطنين السوفيت الذين كانت لديهم شكوك حول برامج المساعدات الخارجية، حيث اشارت الى أن الاتحاد السوفياتي لم يكن لديه الكثير من الأموال الفائضة وأن موسكو تنوي مساعدة الدول الشابة فقط التي كانت تقاتل ضد الإمبريالية والاستعمار.

إتهام السوفيت الحكومة العراقية بالإبادة الجماعية للكورد:

تدعم الحكومة السوفيتية مطالب الثوار الكورد في الحكم الذاتي مع العراق، وحاولت إقناع الجنرال الملا مصطفى بارزاني القائد الكوردي بالتخلي عن آماله في المساعدات الغربية والانضمام إلى تحالف مع الشيوعيين العراقيين، و شنت الصحف السوفيتية منذ عدة أسابيع إدانات شبه يومية للحكومة العراقية لقمعها الكورد والشيوعيين العراقيين، و حذرت صحيفة برفادا التابعة للحزب الشيوعي قبل ثلاثة أسابيع من أن الحكومة السوفيتية قد تنهي برنامج مساعداتها للعراق إذا واصلت الحكومة العراقية العملية العسكرية ضد الكورد، حيث انهارت المفاوضات بين الحكومة العراقية والكورد بشأن الحكم الذاتي في مايو -أيار الماضي، ومن ثم تم استئناف القتال، و أشارت المذكرة السوفيتية للعراق أن "الاعتداءات الدموية" التي ارتكبتها السلطات العراقية ضد الكورد مكنت قوات الاستعمار من تعزيز موقعها في الشرق الأوسط. اتهم الاتحاد السوفياتي اليوم العراق بمحاولة إبادة سكانه الكورد، ودعا المندوب السوفيتي سيرجي أ بوريسوف المجلس الاقتصادي والاجتماعي للأمم المتحدة إلى مطالبة الحكومة العراقية بشكل عاجل بوقف هذه المعاملة للإنسانية ضد المواطن الكوردي^(١)، ولكن في تصويت إجرائي مربك رفض المجلس بأغلبية

(١) من الأرشيف الوطني البريطاني السيد اي باتينو رئيس الدورة ٣٦ للامم المتحدة/ المجلس الاقتصادي والاجتماعي. مع الأخذ بالاعتبار المادة ٦٢ من ميثاق الأمم المتحدة، وقرار الجمعية العامة (١)٩٦ في ١١ كانون الثاني- ديسمبر ١٩٤٦ بشأن جريمة

ساحقة طلب السيد بوريسوف بإجراء مناقشة فورية لقرار سوفيتي يتهم العراق باتباع سياسة الإبادة الجماعية ضد الكورد.

نفذت الحكومة العراقية عمليات عسكرية مكثفة ضد الكورد منذ أن جمدت مفاوضاتها بشأن مطالبة الكورد بقدر كبير من الحكم الذاتي. أيد المندوب السوفيتي مطلب الدول الأفريقية باستبعاد جنوب إفريقيا والبرتغال من مفوضية الأمم المتحدة الاقتصادية لأفريقيا التابعة للمجلس. وحسب وثيقة من مركز الأرشيف البريطاني، تقدمت الحكومة السوفيتية بوثيقة لمجلس الأمن متهما الحكومة العراقية بالإبادة الجماعية للكورد. الرسالة مؤرخة بتاريخ ٩ حزيران من المندوب الدائم للاتحاد الجمهوريات الاشتراكية السوفيتية موجهة الى رئيس مجلس الأمن:

بناء على تعليمات من حكومة اتحاد الجمهوريات الاشتراكية السوفيتية، يشرفني أن أستعري عناية وانتباه أعضاء مجلس الأمن، إلى الاحداث الجارية و الوضع الخطير في شمال العراق و كذلك عن تدخل عدد من الدول في العملية العسكرية التي قامت بها السلطات العراقية ضد الشعب الكوردي، حيث شنت عملية عسكرية واسعة النطاق ضد المدن والقرى الكوردية المساملة بقوات مجهزة بدبابات والطائرات والمدفعية، التي تقضي بوحشية على السكان المسلمين بما فيهم الاطفال و النساء و الشيوخ، وتحويل مناطق شاسعة من كوردستان إلى حطام حيث تثير سخط متزايد في جميع البلدان، اضافة إلى سياسة قمع الشعب الكوردي من قبل السلطات العراقية، الذين يقاتلون من أجل حقوقهم الوطنية، وهذا يمهّد لفتح الطريق للتدخل من قبل قوى خارجية في الشؤون الداخلية للعراق، و يهدد بنشر النزاع ويقوض أسس السلام المحفوظة بالمخاطر اصلا في الشرق الأدنى والشرق الأوسط، حتى الآن تأكد تدخل بعض الدول المجاورة في حرب الأشقاء التي شنتها السلطات العراقية ضد الكورد، هناك معلومات مؤكدة بان الدول المجاورة ترسل معلومات إلى الوحدات العسكرية العراقية التي تقوم بدور مباشر في العملية العقابية ضد الشعب الكوردي.

ووفقاً للتقارير الصحفية فإن كتيبة من القوات السورية وطائرات تابعة للقوات الجوية السورية تشارك فعلا في العمليات العسكرية في شمال العراق، وحسب التقارير اليومية المتزايدة والتي تؤكد بأن ما يجري في شمال العراق هو نتيجة لاتفاق تم التوصل إليه بين أولئك الذين لديهم مصلحة في تقويض استقلال الدولة العراقية وإخضاعها لمصالح الاحتكارات الأجنبية.

الإبادة الجماعية، وفد جمهوريات الاتحاد السوفيتي يطلب من المجلس النظر في مشكلة مهمة وعاجلة، وضمن جدول اعمال اضافي بعنوان سياسة الإبادة الجماعية التي تتبعها حكومة جمهورية العراق ضد الشعب الكوردي، مرفق مع هذه الرسالة ملحوظة توضيحية بشأن هذه المسألة بشكل مذكورة من وفد الاتحاد السوفياتي، واكون شكرا لو أمكن تعميمها كوثيقة رسمية للدورة ٣٦ لمجلس الاقتصادي والاجتماعي.

S.Borisov

رئيس وفد اتحاد جمهوريات الاتحاد السوفيتي للدورة ٣٦ لمجلس الاقتصادي والاجتماعي.

ووفقاً لبيان أدلى به بعض ممثلي الميثاق الاستعماري سنتو، فإن القمع الدموي للكورد كان موضوع نقاش خاص في اجتماع للدول الأعضاء لهذه الكتلة، ويجب على قادة الكتلة الاستعمارية المركزية سنتو أن يفهموا بوضوح أن أي تدخل من جانب الدول المجاورة في أحداث العراق قد يؤدي إلى تهديد خطير للسلام في منطقتي الشرق الأدنى والشرق الأوسط.

لهذا السبب فإن تدخل الدول الأجنبية في الأحداث التي تجري داخل حدود دولة العراق ليس مصدر قلق للعراق وحده، وإن تورط دول أخرى في الصراع دولة العراق، وتمركز قوات عدوانية بالقرب من الحدود السوفيتية، يشكلان تهديداً لأمن عدد من الدول، بما في ذلك الاتحاد السوفيتي، وهي مسألة لا يمكن للحكومة السوفيتية أن لا تهتم بها وتهملها.

إن حكومة اتحاد الجمهوريات الاشتراكية السوفياتية المعنية بالأحداث التي وقعت في منطقة الحدود الجنوبية للاتحاد السوفياتي، والتي تعمل من أجل الحفاظ على السلام تلتفت انتباه أعضاء مجلس الأمن إلى العواقب الخطيرة للتدخل الخارجي في الأحداث الجارية في شمال العراق، قد يجبر استمرار هذا التدخل الأجنبي في هذه الأحداث الدول الأخرى على اتخاذ خطوات للحد من هذا التدخل وحماية أمنها. تشعر الحكومة السوفيتية أنه من الضروري لفت انتباه مجلس الأمن إلى هذه المسألة، إلى حقيقة بانه في حالة استمرار تدخل القوات الخارجية في الأحداث التي وقعت في شمال العراق، من الضروري عقد مجلس الأمن بحيث يكون من الضروري اتخاذ حد لهذا التدخل.

اتهمت الحكومة السوفيتية العراق مرة أخرى الليلة بشن إبادة جماعية ضد الثوار الكورد، وحذرت حكومات إيران وسوريا وتركيا من أن "تدخلها في شمال العراق يشكل خطراً محتملاً لقضية السلام في الشرق الأوسط، كما اتهمت موسكو القوات المسلحة السورية بالمشاركة بشكل مباشر في القتال ضد الكورد، وقد ورد التحذير في مذكرات سلمت هنا إلى سفراء الحكومات الأربع المعنية، وذلك خلال استدعاء هم إلى وزارة الخارجية، و تم تسليمهم الملاحظات من وزير الخارجية أندري أ غروميكو، و تم نشر نصوص المذكرات من قبل وكالة تاس الصحفية السوفيتية.

العراق يدعي بان السوفييت تحرض الكورد:

من جانبه اشتكى العراق لمجلس الأمن من أن الاتحاد السوفياتي متهما بانها تحرض المتمردين الكورد، واتهم العراق موسكو بأن العداة الجامح قد اثار وصدمة العالم العربي، وقال إن مثل هذا السلوك يمكن أن يكون له عواقب وخيمة على السلام العالمي، وجاء الاحتجاج في رسالة أمس من رئيس بعثة ممثل العراق في الأمم المتحدة الدكتور عدنان باجة جي ردا على رسالة السوفيتية.

وحذر الروس من أن موسكو قد تطلب من ١١ دولة مناقشة القضية الكوردية، وجاءت في المذكرة السوفيتية على أن الثورة الكوردية لم تعد شأنًا داخليًا، والعراق استعان بدول أجنبية وأقام قواعد عسكرية في شمال العراق مما يهدد الأمن السوفياتي، الدكتور باجة جي نفى في رده على هذه الاتهامات، واتهم

الاتحاد السوفيتي لأول مرة بالتدخل في الثورة الكوردية والسعي لتدمير استقلال العراق. المندوبون العراقيون هنا يشكون من قوى أجنبية معينة وأحياناً من البث الإذاعي الشيوعي الملتهب، وتمسك العراقيون بهذه التصريحات المعتدلة حتى بعد أن طالب منغوليا بإدراج القضية الكوردية على جدول أعمال الجمعية العمومية الثامنة عشرة التي تبدأ هنا في سبتمبر- أيلول.

٣-١١. استئناف المحادثات والحوادث التي أردت دون ذلك:

أفادت مصادر دبلوماسية أن المفاوضات التي طالت تأجيلها بين الحكومة العراقية وممثل الملا مصطفى بارزاني عن الثوار الكورد جارية الآن. الدبلوماسيون الذين بدأوا يعتقدون أن حكومة البعث تعتزم تأجيل المحادثات إلى أجل غير مسمى توصلوا إلى نتيجة، منذ استئناف الاجتماع يوم الأربعاء، بأن الاتفاق على المطالب الكوردية الرئيسية بشأن الحكم الذاتي أصبح الآن ممكناً، ومن المتوقع تهيئة أجواء مناسبة من المبادرة لإطلاق سراح أكثر من ٢٠٠٠ كوردي ما زالوا في السجون العراقية، ولم يتم تنفيذ أمر سابق بالإفراج عن السجناء الكورد بشكل كامل ومنذ ذلك الحين تم اعتقال المزيد منهم.

عقد الكورد مؤتمراً في كويسنجق منتصف اذار-مارس حيث تم تحديد المقترحات الكوردية وتشكيل وفد من ١٤، جلال طالباني ٣٠ عاماً، ينتظر وصله مع الوفد الى بغداد في ٣٠ من اذار- مارس لبدء المفاوضات.

مشاكل من كلا الطرفين:

سلسلة من الأحداث أدت إلى شكوك لدى المراقبين الأجانب في نية الحكومة البعثية التصالح مع الكورد الذين ثاروا ضد نظام رئيس الوزراء عبد الكريم قاسم في سبتمبر ١٩٦١، وقعت حادثتان رئيسيتان، إحدهما للجيش العراقي والأخرى للحرس القومي، منذ عقد مؤتمر كويسنجق، قُتل ثمانية عشر عسكرياً، في غضون ذلك عمد الجيش العراقي منذ عدة أشهر إلى تعزيز وحدات من الجيش بدلاً من سحب وحداته من الأراضي الكوردية. الجيش العراقي يضعف بسبب هروب الكورد الذين يتجهون شمالاً للانضمام إلى الملا مصطفى، وكان الانضمام بمعدل ١٠٠ إلى ٢٠٠ رجل في اليوم، لأن الكورد لا يستطيعون في ظل الظروف الحالية أن يشاركوا مدهامات الجيش العراقي، وتشير التقارير إلى أن الزيادة المطردة في أعدادهم ترهق مصادر الملا مصطفى المالية.

نصوص المقترحات الكوردية المقدمة إلى الحكومة العراقية ومذكرة كوردية تم تقديمها إلى الوفد العراقي لمحادثات الاتحاد الثلاثي بالقاهرة الشهر الماضي متاحة هنا اليوم، أظهر نص المذكرة المقدمة إلى الوفد العراقي، حيث إن الكورد قد اقترحوا، في حالة تفعيل اتحاد مصر العراق وسوريا، أن يصبحوا شريكاً رابعاً منفصلاً ومتساوياً في الاتحاد. النقاط الرئيسية في مقترحاتهم للحكم الذاتي هي إنشاء برلمان إقليمي وسلطة تنفيذية للمنطقة الكوردية، وانتخاب نائب رئيس كوردي يستقر في بغداد، وتشكيل قوة كوردية خاصة للشرطة الاقليمية لمنطقة كوردستان، سواء كانت كوردستان ذات الحكم الذاتي جزءاً من دولة عراقية مستقلة أو اتحاد من أربع دول، فإن الكورد يريدون فرقة كوردية تتمركز في الأراضي الكوردية.

الاستنتاجات:

سؤال قد يخطر ببال القارئ لماذا اهتمت الصحافة الغربية بهذه الثورة؟ ولأجل ماذا خاطر الصحفيون بحياتهم بالذهاب سراً الى كوردستان متحملين مشقات السفر وعواقبها؟، هل كانت من اجل الكورد؟ هنا علينا ان نقرأ فيما بين السطور. نحن على دراية كاملة بأن لولا هؤلاء لما كان خبر الثورة ينشر على صفحات الجرائد الأكثر مبيعا وقراءة في العالم الغربي. المقالات وسطور الأنباء في تلك الصحف، كما أشرنا إليها في هذا البحث، كانت مرآة لما كان يحدث في أرض الواقع، ولأن الثورة تمس قضية شعب ذات بعد إقليمي ودولي أيضا.

باستثناء بعض الدول العربية ك (مصر والجزائر) إذ كانتا تؤيدان المطالب الكوردية في الحكم الذاتي ضمن عراق موحد، التزمت أكثرية دول المنطقة وكذلك دول القوى العظمى الصمت واعتبرت الثورة بأنها مسألة داخلية معنية فقط بدولة العراق عدا الاتحاد السوفيتي الذي وصل بالقضية الى أروقة الأمم المتحدة. ولكن نتساءل إن كان ذلك من اجل الكورد ودعم الشعب الكوردي أم كضغوط على الحكومة العراقية التي انتهجت سياسة البطش ضد الشيوعيين العراقيين. ربما الجواب يكمن في أسئلة أخرى، لماذا لم تتحرك موسكو في بداية ثورة أيلول إبان حكم الزعيم عبد الكريم قاسم؟، ثم لماذا ايدت موسكو حكومة صدام حسين التي كانت قد خططت لنكسة ثورة أيلول عام ١٩٧٥؟

نحن نعلم بأن اندلاع واستمرار الثورات، وكذلك التصدي لها وتغمدبها، ليست بحاجة الى دعم جماهيري داخلي فقط، بل بحاجة الى كل من دعم مادي ولوجستيكي وكذلك تأييد دولي، وللإعلام مكانة أسمى في كل ذلك. نقول هذا ونحن نستدرك بأن القوى اللاحقة في الساحة التي رسمت، وأعادت ترسيم خريطة المنطقة قد أنهت وخرجت هالكة ليست بفترة بعيدة عن تلك الأحداث من حرب (العالمية الثانية) إذ خسرت الملايين من البشر ولحقت بها أضرار اقتصادية لا تعد ولا تحصى، علاوة على ذلك فكانت غيوم حرب من نوع جديد (الحرب الباردة) قد بدأت تحوم على سمائها.. لذا فكانت تلك الدول مصممة على زرع بذور نفوذها السياسي من جديد في المنطقة وبالتالي العمل لضمان حصاد ثمرتها من إيرادات مالية لأجل أبعد، وكذلك العمل لإعادة توازن مصالحها متى اختلت ومهما كانت الوسيلة وعلى حساب شعوب وإن كانت مغدورة، ام أنظمة وإن كانت مستبدة.

بالرغم من كل ذلك لم يكن بمقدور الحكومة العراقية تعتيم الأخبار وإغفال الرأي العام العالمي والإقليمي، لاسيما وان الأحداث كانت تمس وترتبط بشكل مباشر بمصالح واطماع القوى العظمى الموجودة، والغائبة، على الساحة السياسية ليس في العراق فقط، بل في الشرق الأوسط ككل، مع ادراكنا بالمكانة الجيوبوليتيكية والاستراتيجية للعراق وما له من ثروات طبيعية، وبالأخص النفط.

فإذا ما بدا الوضع غير المستقر في العراق يمس مصالح تلك الدول، كان الإعلام الغربي ومراكز الدراسات الغربية الإستراتيجية Think Tanks وأصحاب القرار بحاجة إلى تدفق أدقية الأخبار إليها وتحريفها، لعرضها على الرأي العام داخل أوطانها، وذلك لتوظيفها وفق مصالحها، ولو بشكل خجولي.

المراجع:

1. مسعود البارزاني، ٢٠٠٢، البارزاني و الحركة التحررية الكوردية، الجزء الثالث، ثورة أيلول ١٩٦١ - ١٩٧٥، الطبعة الأولى، أربيل، مطبعة وزارة التربية.
2. مجموعة وثائق من الأرشيف الوطني البريطاني حول الكورد (بين الفترة ١٩٦٣ - ١٩٦٤).
3. The National Archives, Kew, Richmond TW9 4DU, London, UK
4. جريدة نيويورك تايمز، الأعداد الصادرة في:
5. ١٩٦٣/٢/٢٠ - ١٩٦٣/٢/٢٨ - ١٩٦٣/٣/٤ - ١٩٦٣/٣/٦ - ١٩٦٤/٣/٦ - ١٩٦٣/٣/١٢ - ١٩٦٣/٣/١٩ - ١٩٦٣/٤/٢٠ - ١٩٦٣/٥/٧ - ١٩٦٣/٥/٩ - ١٩٦٣/٥/١٢ - ١٩٦٣/٦/١٢ - ١٩٦٣/٥/١٥ - ١٩٦٣/٦/١٠ - ١٩٦٣/٦/٢١ - ١٩٦٣/٦/٢١ - ١٩٦٣/٦/٢٦ - ١٩٦٣/٧/١ - ١٩٦٣/٧/٤ - ١٩٦٣/٧/١٢ - ١٩٦٣/٧/٢٣ - ١٩٦٣/١١/٢٣ - ١٩٦٣/١٢/٢٣.
6. أرشيف نيويورك تايمز:

www.archive.nytimes.com

سينما ثورة أيلول حوارات وتحليل

م.د. كوثر محمدعلي جبارة

جامعة دهوك/ مركز بيشكجي للدراسات الإنسانية

Kawthar.jabara@uod.ac

مقدمة:

بعد الدخول في عوالم ثورة أيلول ١٩٦١-١٩٧٥ من خلال قراءة المصادر التاريخية واللقاء بالعديد من شهود العيان من الـبيشمهركه المشاركين فيها لفترات مختلفة وفي تخصصات مختلفة وجدتُ الجانب الثقافي الفني غائباً في حديثهم، وقد يرجع هذا إلى ان غالبية من التقيت بهم كانوا من المقاتلين ومن أصحاب التخصصات العسكرية والأمنية، فطرحت سؤالاً عن وجود النشاطات الثقافية المرافقة للنشاطات العسكرية التي كانت تجري في سنوات الثورة الطويلة، وتوصلت من خلال متابعة هذا السؤال إلى معلومة مفادها "هناك فيلم سينمائي طويل أنتج في سنوات ثورة أيلول، وقد تكفل الملا مصطفى البارزاني بذاته بشراء الكاميرا لإتمامه" فبدأت بمتابعة المعلومة من أصحاب العلاقة، بدءاً بالفنان (زهير عبد المسيح) مخرج العمل المشار إليه والفنان الرائد (أحمد سالار) كاتب السيناريو وأحد الممثلين فيه وأيضاً المصور الرائد (نوزاد مجيد) مدير تصوير الفيلم، مع محاولات للاتصال بالممثل (شمال عبه رهش) أحد أبطال العمل، والذي تعذر اللقاء به لأسباب صحية تتعلق بوباء كورونا، وكذلك الممثل (عمر چاوشين) الذي بعد لقاؤي به في أربيل اتضح أن مرض الزهايمر قد تمكن من ذاكرته ولم تسعفه بأية معلومة تخص حياته السابقة، سوى أنه قد عمل أكثر من مئة فيلم سينمائي، لذلك صارت مقابلات كل من الأساتذة أحمد سالار ونوزاد مجيد وزهير عبد المسيح هي المصادر الرئيسة في هذه المداخلة، فضلاً عن بعض المراجع النقدية، ومن خلالها توصلت إلى معطيات متعددة تخص الوضع الثقافي بصورة عامة في سنوات الثورة ولاسيما مراحلها الأخيرة.

أولاً: الوضع الثقافي في سنوات ثورة أيلول:

في أثناء الثورة وفي العام ١٩٧٤ عُقد مهرجان الفن الكوردي الأول في بغداد، وكان انعقاده في بدايات آذار قبل نورز بأيام قلائل، وشاركت فيه بوقتها جميع المحافظات العراقية وأيضا الكوردية من زاخو الى خانقين، بكل فرقها المسرحية وكانت فرقة (أحمد سالار) من ضمن تلك الفرق، وقد شاركت تلك الفرقة بمسرحية بعنوان (جسر الوطن) وهي مستلهمة من فكرة جسر زاخو (جسر دلال). وبعد هذا المهرجان انخرط غالبية الفنانين بثورة أيلول، ويشير (نوزاد مجيد) إلى انهم وبعد انتهاء المهرجان عادوا إلى محافظاتهم فأرأوا الوضع غير جيد فقرروا الالتحاق بالثورة مع عوائلهم، ولم يكونوا كفنانين يعرفون أين يمكن أن



لثريد دارويش



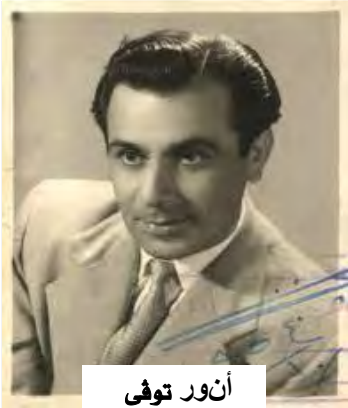
لثريد دارويش

يذهبوا ومن أين يبدأون انضمامهم إلى الثورة، فذهبوا أولا إلى (حلبضة) وبعد ذلك طلبت القيادة

منهم الذهاب الى (چومان) وكان المشرف على الثقافة والإعلام في الثورة انذاك الشهيد (دارا توفيق) رئيس تحرير جريدة (خبات)، وكان يساعده المؤرخ الدكتور (كمال مظهر) الذي توفي قبل أشهر، وكان كبار المثقفين الكورد من المنضمين لصفوف الثوار مجتمعين يؤدون أدوارا مختلفة على الصعيد الثقافي فبعضهم في الجبهة

مراسلين حربيين وبعضهم يكتبون للإذاعة أو يسجلون الأشرطة لها وبعضهم يقدمون أعمالا مسرحية، إذ ان الفرق المسرحية المتكونة من مايقارب ٤٠ فنانا مسرحيا شكلوا وحدة مسرح الثورة، فضلا عن وجود وحدة السينما يشرف عليها المرحوم (أنور توفيق) وقد تأسست هذه الوحدات في العام ١٩٧٤ وبعد هذا تشكلت

أيضاً فرقة موسيقى الثورة التي اجتمع فيها كبار فناني وموسيقيي السليمانية وتكونت من فرق موسيقى السليمانية وأربيل ودهوك وزاخو



أنور توفيق



لمص وريلا نوزاد مجيد

وأماكن أخرى من كردستان.

ويروي المصور (نوزاد مجيد) تفاصيل التحاقهم بالثورة: "بعد ان طلبت منا القيادة الذهاب إلى (جومان) من (حلبچه) ذهبنا مشيا على الاقدام وكنا ١٥ الى ٢٠ شخصا وعندما وصلنا بعد خمسة أيام تقريبا اتصلنا بالمسؤولين فأخبرونا بأنهم سوف يعطوننا مسجلات صوت وأشرطة لكي نسجل لهم برامج لإذاعة صوت كردستان وهذا ما حصل بالفعل فاستلمنا خمسة أو ستة مسجلات وذهبنا إلى (قلعه دزه) ومنها إلى منطقته (ماهوت) وهناك ابلغونا انهم سيخصصون لنا مكانا جيدا يتناسب مع متطلبات الفن ليتحقق لنا صفاء الصوت ونستطيع إجراء عملنا بالطريقة المثلى، فأرسلونا إلى منطقة (ناوه كورتى) وفيها تل يبعد قليلا عن القرية هو (زنگهش) فيه غرفتان فقط خصصتا لنا، بقينا هناك وتدربنا على الاجهزة لمدة يومين وفي اليوم الثالث قصفنا الطائرات، والغريب أنها لم تقصف أي مكان آخر في المنطقة غير الغرفتين اللتين نحن فيهما، لم يصب أحد منا بأذى بوقتها لكنها بعد ذلك قررنا أن نغير المكان فأخذنا أجهزتنا واتجهنا إلى منطقة أخرى وكان سكان القرى عندما يرونا قادمين يخرجون خارج القرية يتوسلون بنا ان نختار مكان غير قريتهم لأنهم يعرفون أن الطائرات سوف تقصف المكان الذي نقطنه نحن، فمررنا على ثلاث قرى وكلهم كانوا يتوسلون بنا لعدم البقاء في قراهم، وأخيراً وصلنا إلى منطقة (مريوي) فقال اهلهما نحن نرحب بكم ولكن لدينا طلب لا تقبوا داخل القرية سنجهز لكم مكانا آمنا قرب الزاب الصغير لتبقوا فيه، وبالفعل جهزوا لنا قطعة أرض قرب الزاب وجعلوها مستوية لكي نستطيع النوم عليها فبقينا هناك وباشرنا العمل، كان معنا أديب وفنان وكاتب اسمه (عمر علي أمين) كان يكتب لنا النصوص مختلفة المواضيع سواء موضوعات أخلاقية أو فنية أو وطنية وكان يعطيها لي و كنت أقرأها ثم أوزع الأدوار على الممثلين وكنا نسجلها إذاعيا، نسجل أكثر من تمثيلية وعندما يتجمع لدينا ما مقداره ثلاث ساعات نعطيها لشخص كان سريعا وقويا كان يأخذ هذه الأشرطة ويذهب بها الى جومان إلى الإذاعة بقينا ما يقارب شهرين هناك سجلنا مايقارب تسع ساعات لان ذلك الشخص الذي كان يذهب بالمادة المسجلة الى الإذاعة ذهب ثلاث مرات في كل مره كان يحمل ثلاث ساعات، ومن بين من كانوا معنا (فؤاد عبد الله) و (فرياد خليل) و (حسين قرداغي) ومجموعة أخرى قد نسيت اسمائهم بسبب مرور الزمن ما بين اليوم و ذلك اليوم، وأيضا لان الفنانين كانوا من مناطق اخرى لم نكن نعرف بعضنا البعض ولم يكفني الوقت للتعرف عليهم لاني بقيت هناك لمدة قليلة من الزمن لم تتجاوز ثلاثة أسابيع بعد ذلك وصلت برقيه من السيد (أنور توفى) يطلب التحاقى به في جومان ."

وفيما يخص النشاطات المسرحية فقد كانت الفرق المسرحية تتجول في المخيمات وتقدم عروضاً مسرحية لسكان تلك المخيمات، الذين كان يبلغ عددهم في كل مخيم بين ٤٠ او ٥٠ ألف شخص، ويشير



لممثل لدرائد أحمد سار

الفنان (أحمد سالار) إلى أن ثورة أيلول "هي الثورة الأولى في التاريخ التي فيها مسرح سيار" وقد تولى المهندس (كمال حاج عبد الله) وهو من السليمانية، تخرج من يوغسلافيا بتخصص الرسم الهندسي لكنه كان له اطلاع كبير على الديكورات والجماليات المسرحية فأنشأ مسرحاً من خيمة كبيرة تبلغ مساحتها ما يقارب ٨٠ متراً وزودها بالكهرباء، وكانت هذه الخيمة والكهرباء جواله أو قابلة للنقل، إذ كانت الفرقة المسرحية تنتقل بين المخيمات وتقدم عروضها، وعن العروض تلك يقول (سالار): "كنا نضع مسرحنا في مكان منخفض والناس يجلسون في أماكن أعلى للمتابعة، ويبلغ في بعض الأحيان عددهم بين ٤٠ الى ٥٠ الف متفرج،

وكنا نقدم لهم الأناشيد الوطنية والأغاني ثم المسرحيات وفي فترة من الفترات قدمت مجموعة مسرحيات بانثومايم لأن الصوت لم يكن يصل في هذا الفضاء المفتوح والجماهير الكبيرة التي لم يشهدوا المسرح إلا في

زمن اليونانيين في القرن السادس قبل الميلاد^(١)، والمتفرجون يتلقون المسرحيات ويتذوقوها ويقلدونها بعد انتهاء العرض، كُنَّا نراهم يعتلون المسرح ويقلدون حركات الممثلين. موضوعات تلك المسرحيات كانت في الغالب ثورية عن الكفاح والنضال أو عن تاريخ الشعب الكردي وأيضاً عن الظروف الصعبة التي كانوا يعيشونها في المخيمات في البرد والحر، وكنت ألاحظ تفاعل المتفرجين مع



لموسيقار أنور رداغي

(١) الرأي للفنان أحمد سالار نصاً كما قاله.

البانتومايم لكونه بلا كلام مع اننا كنا في بعض الأحيان نوظف الشعر في عروضنا ونقرأه على المتفرجين، أو اننا نكتب ما نريد على لافتات و نغمرها أو نعرضها على المسرح فيبكي المتفرجون معنا أو يضحكون، ما يعني انهم يفهمون لغتنا الفنية بصورة فعلية ولم يقتصر هذا على مخيم واحد، وإنما عشرات المخيمات كان الحال فيها هكذا بداية من منطقة (سنندج) و(كرماشان) و(خانقين) ومرورا إلى جنوب إيران" ولم تكن الفعاليات الثقافية التي تقدم في المخيمات مقتصرة على المسرح السيار وإنما أيضا قدمت الفرقة الموسيقية



رسول گهردی



أحمد فؤاد



ژييم ئيلبان



حمه جهزا



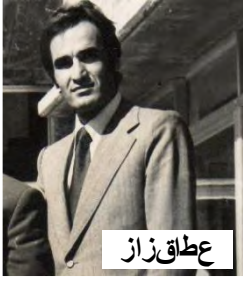
محم طيب طاهر

التي كانت تضم ما يقارب ٤٠ فنانا من اشهر المطربين الكورد وكان يشرف عليهم الموسيقار (أنور قرداغي) كثير منهم توفوا ومنهم من هو باق خارج أو داخل كردستان ومنهم (خالد سهركار) و(رسول گهردي) و (فؤاد احمد) و (حمه جهزا) و (كريم كابان) و (محمد طيب طاهر) وفرقة (ديلمان).



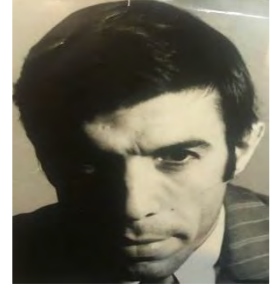
الشاعر هژار موکريانی

وكذلك الإذاعة كان لها دورا كبيرا في إيصال هذه الأعمال للناس لسماعها، فالفنانون يكتبون التمثيليات ويمثلوها وتبثها الإذاعة، كما تبث الموسيقى والأغنيات الحماسية والأناشيد الوطنية، ويذكر الفنان (أحمد سالار) أنه في يوم من الأيام ذهب إلى الشاعر (ههژار موکريانی) وكان يعمل في إذاعة صوت كوردستان آنذاك وطلب منه أن يكتب له بعض الحوارات لتمثيلية إذاعية فقال له (موکريانی): "إذهب إلى أحمد سالار لماذا لا يكتبها هو؟"، فقال له أنه هو أحمد سالار، فاستجاب له وكتب مجموعة من الحوارات التي سجلت فيما بعد وبثتها الإذاعة.



عطاء قزاز

ومن ضمن النشاطات الثقافية في ثورة أيلول كذلك تجمع الفنانين التشكيليين الذين أقاموا معرضا كبيرا، وصورت لوحاته وطبعت في كارتات بريدية ووزعت، وكان هناك فكرة الإفادة منها بإنشاء طوابع بريدية لدولة كردستان، وهذه اللوحات نقلت إلى خارج كردستان^(١) للاحتفاظ بها في أحد المتاحف المتخصصة عن طريق الدكتور (كمال مظهر) بعد



إسماعيل الخياط

انتهاء الثورة عام ١٩٧٥، ومن أهم الفنانين التشكيليين انذاك (علي جوله) و (نوري إسماعيل) و (إسماعيل الخياط) و(عطا قزاز) و(سمكو توفيق) والأخيران من المشاركين في المعرض المذكور أعلاه.

ويشير (أحمد سالار) إلى ان "الثورة كانت واعية لأهمية ودور الفن، ويرون أن للكاميرا أهميتها بالتشارك مع البندقية في إيصال صوتنا إلى الآخرين، وكانت قيادات الثورة تبدي لنا احتراما خاصا بوصفنا فنانين، حتى أنهم كانوا يتولون الدفاع عنا وحمايتنا مع أننا كنا مسلحين ويّشمهركه بدورنا، غير أنهم رأوا أننا مهمين ولابد من الحفاظ علينا لأننا حسب رأيهم أهم من اليّشمهركه، لأننا نوصل صوتنا بطريقة حضارية تصل إلى الآخرين بسهولة. وكان اليّشمهركه



صورة للدخيل أنور توفيق من صويد نوزاد
ج في ففبيبراي ر 1972



لصفي فافزون سي لفي س كوفج را

(١) يتفق الأستاذ أحمد سالار مع الأستاذ نوزاد مجيد في نقل هذه المعلومة، ولكن الاختلاف بينهما كان في وجهة هذه اللوحات، إذ يذكر سالار أن الدكتور كمال مظهر نقلها إلى موسكو بينما يشير مجيد إلى أن الدكتور مظهر نقلها إلى ألمانيا، ولم نستطع التوصل إلى الوجهة الفعلية لتلك اللوحات، ولا يملك المخرج زهير عبد المسيح فكرة عن الموضوع مع أنه أشار في مقابلته أنه كان أحد الذين صوروا تلك اللوحات.

يبدلون جهوداً مضاعفة أمام الكاميرا ليظهروا شجاعتهم، وبعض الأحيان كانوا يتعاملون كممثلين محترفين وكانوا مؤمنين أن الكاميرا ستوصل صوتهم إلى العالم الخارجي. وهذا ما حصل فعلاً إذ كتبت الصحافة الأجنبية عن "ان الكورد ثورتهم ثورة حضارية فيها سينما واعية"، ومن أهم الصحفيين الذين كتبوا عناً في ذلك الوقت (كريس كوجيرا)". ويشير (مجيد) إلى "إن الثورة كانت مؤمنة بأن الكاميرا والفن سلاح مؤثر وتأثيره أبعد من تأثير السلاح الفعلي، وأن ثقافة (أنور توفى) ورؤيته هي التي دفعت به إلى السعي لجلب الكاميرا وتصوير كل ما يجري لأنه يرى أن "السلاح لوحده لا يقدم شيئاً إن لم يكن هناك فن يدعمه، فالعالم يتأثر بالفن ويهتم به أكثر من السلاح" ومن هنا كانت البدايات السينمائية .

البدايات السينمائية:

كانت بدايات العمل السينمائي بتوفير كاميرا سينمائية من نوع (بوليكس) التي اشترتها الثورة من إيران لتصوير فعالياتهما، ولم يكن القصد الأول من توفيرها هو تصوير فيلم سينمائي، وإنما التوثيق للمعارك التي يخوضها الپيشمرگه وانتصاراتهم ووضع الكورد عامة في القرى وفي المخيمات، وكاميرا البوليكس السينمائية (Bolex) كاميرا سينمائية سويسرية الصنع، لها إصدارات أو أنواع متعددة استعملت في مختلف أنحاء العالم ابتداءً من العام ١٩٢٥ والإصدار الذي كان متوفراً في السنوات موضوع المداخلة، هو الإصدار (Bolex H 16 EL)، وقد لعب هذا الإصدار دوراً محورياً في عمل العديد من صانعي الأفلام الطليعيين من الأربعينيات وحتى السبعينيات نظراً لدقتها وخفة وزنها وقوتها احتوائها على مجموعة من الملحقات فضلاً عن الجودة العالية لصورتها وعدساتها وخاصة عدسات الزووم^(١).

وهذه البداية يرويها المصور (نوزاد مجيد) يقول: "بعد أن وصلت برقية من السيد (أنور توفى) إلى المكان الذي كنت فيه مع زملائي الفنانين نسجل الأشرطة الإذاعية كانت البرقية تخصني ونصها: "يرجى من السيد نوزاد مجيد الاتجاه إلى چومان والاتصال بالسيد انور توفى" فتركت الأجهزة وأصدقائي وذهبت في اليوم التالي إلى (چومان) والتقيت به، وبعد ترحيبه بي قال لي أنه اشترى كاميرا سينمائية بوليكس سويسرية بمبلغ يعادل ٥٠٠٠ دولار مع صندوقها وهو لوحده ب٥٠٠ دولار، وأنه سأل الجميع ولا احد منهم يعرف كيفية تشغيل هذه الكاميرا، وأنه سأل عني وعرف أنني أملك كاميرا وأنني كنت أصور أخبار المدينة لصالح تلفزيون كركوك، فأرسل في طلبي، فقلت له دعني أرى الكاميرا فأرأيت أنها كاميرا ضخمة لم أرها من قبل فطلبت منه أن تبقى ليلة كاملة عندي لأعلم ان كنت استطع استعمالها أم لا، لان هذه المرة الأولى التي أرى فيها هذه الكاميرا الكبيرة، فبقيت في الليل أقرأ الكتلوكات التوضيحية والإرشادات المرفقه بها وعرفت منها أن الصندوق مثلاً ضد الحرق والكسر، إذ كان قد كتب في دليل الكاميرا أنها إن سقطت وهي في داخل الصندوق من على ارتفاع ٦-٥ أمتار فإنها تبقى سليمة، وكذلك إن بقيت داخل حريق لمدة لاتزيد عن ١٠

(١) Fullerton, John; Widding, Astrid Söderbergh (22 June 2000). Moving Images: From Edison to the Webcam. P: 60

دقائق فإنها لاتتأثر، واستطعت تشغيلها ورأيت أنها متطورة لكنها تعمل بالمبدأ نفسه الذي تعمل به الكاميرات الأخرى التي سبق وعرفتها عملت عليها، فعلمت أنني استطيع استعمالها والعمل عليها، وفي اليوم التالي أبلغته بهذا، فقال لي انت من الان ستبدأ بتصوير كل فعاليات البيشمه رگه والمعارك وكل ما يجري في الثورة، وأول ما بدأت تصويره كان في منطقته چومان، إذ صورت سجن الأسرى العراقيين، فصورت بناية السجن ومن كانوا فيه، وبعد ذلك صورت الدوائر الحكومية هناك، أي في چومان، والحالة المعيشية للأفراد وكان هذا واجبي الذي تكلفني به القيادة، وفي الوقت نفسه هو تدريب عملي على الكاميرا وهذه كانت بدايه توظيف الكاميرا في الثورة وعملي عليها" ولم يكن حضور الكاميرا في أجواء الثورة مقتصرًا على هذه الكاميرا الضخمة، بل كان هناك الكاميرات الفوتوغرافية التي يملكها الكورد وأيضا الصحفيين الأجانب الموجودين لتغطية فعاليات الثورة وتصويرها، وهذا مايشير إليه السيد (مجيد) الذي يتحدث عن لقائه بصحفيين أجنيين في منطقة قريبة من (چومان)، يقول: "ذهبت إلى أحد الفنادق فوجدت مصورين أجنيين معهم كاميرات فوتوغرافية وكانا يصوران كل ما تقع عينهما عليه، وإنني عندما دخلت غرفتهما في الفندق وجدت أنهما وضعا أكثر من ٢٥٠٠ فيلم على طاولة أمامهما، فسألت لماذا كل هذه الأفلام؟ فقال لي أحدهما هذا ليس بكثير، لان كل فيلم يختص بموضوع معين وكل فيلم ٣٦ صورة للموضوع نفسه، حتى الصور الشخصية فلو كان يصور أحد البيشمه رگه فهو يصوره ٣٦ صورة من زوايا مختلفة ولتفاصيل مختلفة من شكله الخارجي مثلا ملبسه وسلاحه وعتاده وغير ذلك، وأثناء كلامنا سمعنا صوت جراحة زراعية قادمة من چومان إلى حاجي عمران تركبها عائله ذاهبة إلى هناك فيها أطفال ونساء ومعهم أغراض منزلهم، فغير المصور مباشرة عدسة كاميرته إلى عدسة زووم وصور الفيلم كاملا للجراحة المتحركة منذ لحظة وقعت عينه عليها إلى أن اختفت عن نظره، وقد استفدت من هذه التجربة لأن المصور الناجح لا يكتفي بصورة أو صورتين وإنما يصور الكثير من الصور ويختار أفضلها التي تكون قابلة للنشر" وكان أحد المصورين امريكياً أما المصورة الأخرى و كانت اثني من اوروبا، وبعد هذا بدأت مرحلة تصوير المخيمات الكوردية في إيران، ابتداء من (بيرانشهر) إلى (مهاباد) و (سنندج) و(ماريوان) وامتدت هذه المرحلة لمدة حوالي ١٥ إلى ٢٠ يوم، ويشير السيد نوزاد مجيد إلى انه في تصويره للمخيمات لم يكن وحده بل طلب من مؤسسة (شير وخورشيد)^(١) مرافقته ورافقهم في (بيرانشهر) بعد ان اشترطوا عليه ان لا يتعد عنهم أكثر من عشرة أمتار ليعرفوا المواضيع التي يصورها وكيف يصورها ولماذا يصورها ويرى السيد (مجيد) أن هذا كان نوعا من الرقابة عليه، يقول: "بدا وكأنهم يراقبونني، وكنت أصور العوائل الكردية التي في المخيمات وطبيعة معيشتهم طعامهم وشرابهم حياتهم اليومية وكنت أحاورهم لكن قليلاً، واعتمدت على كاميرتي في قول ما أريده، ليتمكن أي شخص من أي جنسية كانت أن يفهم ما أريد قوله وفي أغلب المخيمات التي كنت أصور بها وجدت فرقا فنية تقدم فعالياتهما، وأحد من رأيت ضمنهم كان (طه خليل) وهو خريج دورتي في

(١) جمعية (شير وخورشيد) وهي بالفارسية وتعني بالعربية (الأسد والشمس) وهي جمعية الهلال الأحمر نفسها لكنها في إيران اتخذت لها رمز الاسد والشمس الذي كان شعار العلم الإيراني في حكم الشاه، وتحول اسم المؤسسة بعد الانقلاب وسيطرة الحكم الإسلامي ١٩٧٩ إلى (جمعية الهلال الاحمر الإسلامي الإيراني) وألغي شعار الاسد والشمس واعتمد شعار الهلال.

معهد الفنون في بغداد، وكانت المخيمات كبيرة وفيها الاف العوائل ومنهم فنانين وممثلين فكانوا يجتمعون ويقدمون فعاليات فنية لاستغلال مواهبهم ولتقضية وقتهم في شيء يحبوه لان مستقبلهم مجهول، فرأيت بعض فعالياتهم هناك ومن بين الفعاليات فرقة موسيقى السليمانية (فرقة موسيقى الثورة) كانت تقدم حفلات موسيقية ضخمة في كل المخيمات وكان (انور قرداغي) هو قائد الفرقة، وقد صورت هذه الفعاليات والأغاني والدبكات.

بعد انتهاء مدة تصوير هذه المخيمات عدت إلى حاجي عمران وكانت المهمة قد انتهت وكنت قد استعملت من الأفلام أفلام ١٠٠ قدم و ٥٠٠ قدم، وأفلام الـ ٥٠٠ قدم تصور خمس دقائق إلى سبع دقائق بينما تصور أفلام الـ ١٠٠ قدم ما لا يتجاوز دقيقتين، وكنت بعد ذلك أسلم الأشرطة المصورة لجامعة الإعلام في جومان وبالتحديد إلى (أنور توفى) وهم يتولون طبعتها وتحميضها في إيران طهران. وجميع الأفلام التي استعملتها آنذاك كانت من النوع البوزتيف أي مباشرة تطبع الصورة منها ولا يمكن إعادة طباعتها مرة ثانية إذ لم تكن الثورة ترغب ان يعاد طباعة ما فيها بل تحفظ النسخة الأولى التي صورناها نحن، وفي حال نفاذ الأفلام كانت الثورة ترسلني إلى (أورميه) لشراؤها لاستمرار التصوير. وبعد انتهاء تصوير المخيمات بقيت في حاجي عمران وكنت أصور المعارك والقتال الحاصل بين الجيش والبيشمه رگه، وأيضاً الطائرات التي كانت تسقط في منطقته جومان كنت أصورها وأول طائره صورتها كانت في الشتاء وهي طائرة روسية كبيرة جدا من نوع (سوخوي) على قمة جبل جومان وكانت المرة الاولى التي ارى فيها طائرة، وكانت عجالاتها كبيرة جدا وكان قطر الطائرة أكبر من قطر غرفة، فصورتها وأعطيت الأفلام كالعادة لـ(انور توفى) لطباعتها و تحميضها، لكن الخطأ الذي وقعت فيه مراراً هو أنني لم أكن أسأل عن مصير هذه الأفلام، فقط في يوم من الايام وصلتنى بريقيه من السيد انور يقول فيها "ان التصوير جيد جدا استمر على هذه الوتيرة"، وفي أثناء بقائي هناك بدانا بالتفكير بتصوير فعاليات فنية في وقت الفراغ من بينها الفيلم السينمائي موضوع حديثنا (برة و خور/ نحو الشمس). وبدأت الخطوة الأولى لتنفيذ هذا الفيلم من خلال طرح الاستاذ (أحمد سالار) لفكرة الفيلم على الشهيد (دارا توفيق) أمين عام الثقافة في الثورة، وبعد ترحيبه بالفكرة بدأنا العمل واتخاذ الخطوات اللاحقة.



كادر الفلم:

الفيلم بعنوان (به رهو خوږ) (نحو الشمس) أو (نحو الفجر) أخرج الفيلم المخرج (زهير عبد المسيح) مساعد المخرج (پهيمان په گوک) مدير التصوير (نوزاد مجيد) مساعد المصور (سعدون قادر/ بنجوين) مساعد المصور الثاني ومصور فوتوغرافي (نوري هونر/ چومان) كتب السيناريو والحوار (أحمد سالار) تمثيل: شمال عبه رهش ، أحمد سالار، عمر چاوشين ، زوجة عثمان چيوار وابنه طفل لم يتجاوز عامه الأول، وهاب رشيد، فرياد خليل، حسين قرداغي، جزا چنيانى.



فني يمين الصورة مساعد المصورين سعدون قادر
وفني يسار الصورة المصور نوزاد مجيد

من اليمين: غدير معروف، حمد علي يهوسكاه صالح
دل خوش، سعدون قادر، غدير معروف، اللهم في
للصورة شمال عبه رهش

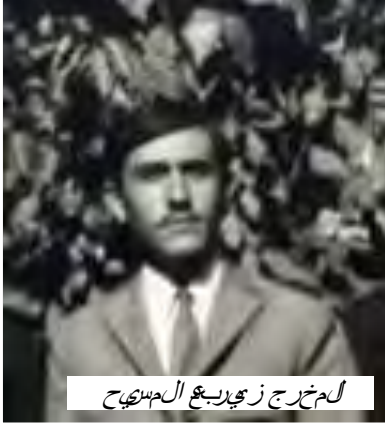


فرهاد شريف ، زهير عبد
1971

في اليمين: خليل بداراييم
المسرح كلب

فكرة الفيلم وتنفيذه:

يتحدث الفيلم عن أصالة الكورد ووجودهم في كردستان وامتداد جذورهم إلى تاريخ قديم قبل وجود الشعوب الأخرى في المنطقة، وعن أحقيتهم في أرضهم وثورتهم، والدفاع عن أنفسهم وأرضهم وشرفهم، وأن كردستان وشعبها يمتلكون كل مقومات الدولة، لكنها محاربة من قبل الآخر دائماً مع أنهم شاركوا في محاربة الاستعمار معهم في مراحل تاريخية مختلفة، ويتحدث الفيلم عن عشق الأرض الممتد عبر أزمنة بعيدة، وعن التضحيات التي قدمها الكورد للحصول على وطن، وهذا ما يثبت أحقية الشعب بثورته وشرعية هذه الثورة. ويتضمن الفيلم وثائق تاريخية فضلاً عن اللقطات التمثيلية، التي يتحقق فيها ربط موضوعي بين الماضي والحاضر، الحاضر من الدفاع الحالي عبر اللقطات الحقيقية التي صورت في الثورة، والماضي من خلال بعض اللقطات التمثيلية. ولم يكن اختيار الممثلين يجري بالطريقة التي يجري بها حالياً، ذلك ان الخيارات محدودة في الممثلين العاملين ضمن فرقة مسرح الثورة في غالبيتهم.



ولا يتذكر أحد من كادر الفيلم اللقطة الأولى التي تم تصويرها في الفيلم، لكنهم يجمعون على أن العمل بدأ في صيف ١٩٧٤ واستمر إلى اتفاقية الجزائر ١٩٧٥، وضاع بعدها الفيلم مع انتهاء الثورة، والخطوة الأولى التي انطلق منها العمل هي تجهيز الأفلام الخام من إيران طهران، ويذكر المخرج (زهير عبد المسيح) أن شراء الأفلام كان يتم عن طريق (كمال خوشناو) وهو طالب فنون سينمائية في طهران، وكان دوره المتمم لاحقاً بعد التصوير طبع وتحميض الأفلام بعد تصويرها، وقد تأخر تنفيذ

الفيلم لأن الكادر كان يتابع المعارك والحروب منذ منتصف العام ١٩٧٤ ويتواجد في الجبهة لتصوير هذه المعارك، فهم "يئشمهركه من نوع سينمائي"، وقد صور مايقارب ٧ ساعات للحصول على ١٥٠ دقيقة طول الفيلم كاملاً، ويذكر مصور الفيلم أن الفيلم بقي فيه مجموعة من اللقطات لم يتم تصويرها بسبب انكسار الثورة، وتم تصوير ٣ ساعات فقط منه، وجميع المشاهد خارجية إلا مشهد أو اثنين داخلي وجميعها على الإطلاق نهارية، وإن صورنا في الليل فنختار الليالي المقمرة، إذ اعتمد فريق العمل على الاضاءة الطبيعية وكانت المشاهد غالبيتها خارجية لهذا السبب، يقول (سالار): "كنا يوماً نبدأ من الصباح الباكر ونبقى حتى الليل يبدأ عملنا مع بزوغ الشمس وينتهي مع غيابها، وكنا نذهب الى الجبهات واضعين حياتنا على المحك، فجبهات الحرب تعني الطائرات والدبابات والمدافع، لكننا صمدنا مع الپئشمهركه الصامدة مثل جبال كردستان حتى ان الجيش العراقي لم يستطع خلال سنة كاملة أن يتقدم في منطقة (كهروي عمراغا) وفي مناطق اخرى رغم قلة العتاد أمام الأسلحة السوفيتية الجديدة المتطورة، ومن ضمن تصويرنا للفيلم

كان الپیشمه‌رگه یشاركون فيه ويقاثلون أمام الكاميرا ومنهم المرحوم (ابراهيم سعيد گر) كان من الممثلين الجيدين رغم انه یشمه‌رگه مقاتل لا علاقه له بالتمثيل لكنه مغن جيد.

احتوى الفيلم على لقطات وثائقية مثلاً (الرحل) وهم العشائر الكوردية التي ترحل من مناطق إلى أخرى، بعوائلهم وأغنمهم إلى إيران، ويعودون في مواسم أخرى من السنة، وتقريباً من صورنا منهم حوالي ٥٠ الف شخص، كذلك صورنا أحوال اللاجئين وكيف يعيشون في البرد والحر، وبعد انتهائنا من التصوير استلم المرحوم (أنور توفی) الأفلام وأرسلها إلى طهران وأرسل لنا يقول "الأفلام ناجحة وهناك مونتيرة فرنسية كبيرة تبرعت بنفسها لمونتاج الفيلم" ولا يُعرف اسمها، وبعد ذلك حصلت اتفاقية الجزائر وانتهت الثورة، لكننا لم نبق مدة طويلة في إيران، إذ وصلتنا أوامر من البارزاني الخالد مفادها، أن عودوا إلى كوردستان لأن إيران باعتنا، ولا يجب أن نبقى عندهم".

من الصعوبات التي تعرض لها الفيلم، نظر الناس إلى الكاميرا أثناء تصوير المشاهد داخل المدن، وأيضاً عدم موافقتهم على تصويرهم ففي بعض الاحيان يتطلب العمل تصوير لقطة طبيعية لرجل او امرأة عادية تجلس او تعمل ولكن لا يتجاوب الناس ويغطي بعضهم وجهه خوفاً أو حياءً، كذلك بساطة المعدات وعدم توفرها إذ لم تكن تتعدى الستاندات وأجهزة الإنارة البسيطة ومولد كهربائي صغير للإضاءة والكاميرا وبعض المرايا، وبعض الاحيان كانت لاتتوفر هذه المعدات البسيطة. ولأجل



مصور نوزاد ميجي حمل كاسه للبلوئي كس
لأن اعترضوا على فيلم

هذا لم يعتمد الفيلم على تصوير المشاهد الليلية بسبب عدم توفر الإضاءة المناسبة وإن كان ولا بد من التصوير في الليل فإن الكادر يستعين بأضوية السيارات واللايتات اليدوية ومصباح (لوكس) الذي كان متوفراً آنذاك، حتى أن المعدات الكبيرة كالـ(كرين) لم تكن متوفرة ويصعب استعمالها في حال توفرها بسبب تنقل الكادر وتعدد أماكن التصوير، فاعتمد المصور على البدائل الطبيعية كالأشجار وغيرها كما يتضح في الصورة.

وتوزع التصوير بين منطقتي (چومان و پنجوين) في (چومان) صورت اللقطات الوثائقية والامور المتعلقة بالحرب والسياسة، وأما في منطقة (پنجوين) فقد صورت اللقطات التمثيلية وأديرت الأمور الفنية، ويروي مصور الفيلم أن "أصعب المشاهد التي صورناها كان في منطقة پنجوين وهي لقطة دخول الجيش العراقي إلى المنطقة ودفاع البيشمهركه، إذ دخل الجيش العراقي بمجموعة من المدافع المحمولة على سيارات الجيب، واستعملوا الذخيرة الحية، وقامت بين الطرفين معركة طاحنة، حتى أنني سمعت أن الناس في (مريوان) سمعوا أصوات الحرب وتخيلوا أن الجيش العراقي يحاول الدخول إلى مريوان وصورنا كذلك مناظر خارجية وكذلك مشاهد لبيت، وهنا أشير إلى أن صعوبة التصوير بالفيلم كانت تكمن بضرورة تجهيز كل المتطلبات وحفظ الممثلين للنصوص، والتدريب لأكثر من مرة قبل التصوير في حال كانت المشاهد تمثيلية، لأن فرصة التصوير تكون مرة واحدة، فالحرب والمشاهد الواقعي لا يمكن إعادته، أما المشاهد التمثيلية فالإعادة تؤدي إلى خسائر في الأفلام، وهذا مكلف ويتطلب وقت طويل لاننا كنا نجلب الأفلام من إيران وكانت غالية الثمن، وهذا يختلف فيه عن الفيديو الحالي، فليس فيه هذه الخسائر، ولا أتذكر أنه حصل في تصويرنا لهذا الفيلم أننا أعدنا مشهداً لمرتين". أما المشاهد التي صورت في (چومان) فمن أهمها (تايتل الفيلم)، ويروي المخرج تفاصيل التصوير قائلا: "في چومان قصفت الطائرات قنابلنا منها هندية ومنها روسية الصنع، وإحدى تلك القنابل وكانت روسية لم تنفجر، كتب عليها بالروسية "من أجل الحرية والسلام والمحبة" وترجم لنا هذه العبارة الصحفي (كاميران قرداغي) وهو يتقن اللغة الروسية، بعد أن أفرغت القنبلة من البارود وجلبت إلى أمام قصر السلام، فاستغليت هذه القنبلة وكتبت عليها جزء من أسماء كادر العمل، بالطباشير الأبيض، وكان لونها خاكي غامق، وصورتها، ولم أكن أتخيل أن يكتب على قنبلة أنها صنعت من اجل الحرية والسلام!، أما أسماء الممثلين فقد كتبناها على ورق مقوى، ووضعناها واحدة تلو الأخرى في مجرى الماء في چومان وتابعتها بالكاميرا منذ أن وضعناها إلى أن تختفي من أمام الكاميرا".

ومن المشاهد الأخرى التي صورت في الفيلم ولا زالت عالقة في ذهن المخرج، مشهد الطفل الذي لايتجاوز عامه الأول، إذ في المشهد وضعوا في فوهة البندقية قطعة من السكاكر وصور الطفل وهو يتناول هذه القطعة من الحلويات مباشرة من فوهة البندقية، والتي يمسكها بدوره أحد أفراد البيشمهركه الحقيقيين، ومشهد آخر تمثيلي تم تصويره في پنجوين يروي المخرج: "في سوق المدينة، و عند مدرسة عثمانية قديمة، كان جدارها لايزال قائما في وقتها على ارتفاع متر ونصف المتر، وفيه أقواس تشبه أقواس قلعة أربيل الأثرية، وكنا سابقا صورنا لقطات الطائرة وهي تقصف، واتفقنا مع الناس المحليين من أصحاب المحال والمتجولين في السوق أننا سنطلق جرس الإنذار بقدم غارة جوية، وأن عليهم أن يهربوا وأفرغنا صناديق الفاكهة من البرتقال والتفاح ودرجناها على الأرض، وكان الشارع منحدرًا فخرجنا بنتيجة جميلة، كنا نروي دمجها مع لقطة القصف ومن ثم انطلاق الإنذار وهروب الناس واختبائهم، ولقطة أخرى كانت واقعية، إذ التقينا بأحد البيشمهركه وكان عسكرياً سابقاً وسألناه عن كيفية إطلاق قذائف الهاون على العدو، فأخبرنا بالطريقة ونفذ أمامنا تجربة ليثبت دقته في إصابة العدو مهما كان بعيداً، فوضع علبة

معدنية فيها وقود السيارات، في مكان بعيد جداً، نكاد لانراه بعيننا المجردة، وأطلق عليها قذيفته فأصابها في وسطها وانفجرت واشتعل الوقود وصورنا هذه العملية لكي ندمجها مع مشاهد الحرب الواقعية" ولكون الفيلم قد جمع بين اللقطات الحقيقية والتمثيلية، فإن بعض اللقطات لم يكن مخطط لها أن تكون ضمن الفيلم، ولكن بعد حصولها وتصويرها قرر صناع العمل أن تكون ضمن الفيلم، ومنها على سبيل المثال عملية إسقاط طائرة (توبوليف ٢٢) تحمل على متنها ٨ ضباط عراقيين وتحمل ١٨ طن من القنابل وترافقها طائرتي (ميغ) للحماية، وهي طائرة ضخمة قاصفة قصفت چومان، يبلغ طولها ٤٢ متر وارتفاعها ٧ امتار، فتصدى لها فريق مرافق الپيشمهرگه^(١) بثلاثة صواريخ أصابها الصاروخ الأخير منها، وسقطت خلف الجبل الذي فيه مقر الإذاعة وقتل كل من فيها، وتناثرت الأشلاء والحطام في دائرة نصف قطرها ١٠٠ متر، تم تصوير الطائرة وحطامها وصارت النية بأن تدرج هذه اللقطات ضمن الفيلم، وصور هذه اللقطات المخرج (وزهير عبد المسيح) لأن مصور الفيلم (نوزاد مجيد) انذاك في تلك الحادثة كان في منطقة (پنجوين).

مصير الفيلم والكاميرا:

يذكر المصور نوزاد مجيد: "بعد النكسة طُلب من زهير عبد المسيح العمل في تلفزيون في إيران لكنه رفض وعاد إلى كردستان، وكان يعيش في طهران في كنيسة، وكانت الكاميرا عنده، واعتقد انها سرقت أو أخذت منه عن طريق الاطلاعات الإيرانية، لم أكن مهتما بأن أعرف مصير الكاميرا بعد النكسة وبعد أن فقدنا ما فقدنا بانتهاء الثورة" ويوضح المخرج القضية بأن الكاميرا بقيت عنده فعلا وهو في إيران، لكن أحد الاشخاص من تكريت وكان مواليا للحكومة علم بمكان الكاميرا فأبلغ فريق الاطلاعات الإيراني بذلك، وعندما قدموا للاستفسار عنها، قام بتسليمها إلى مقر الحزب الديمقراطي الكوردستاني في طهران بعد الثورة، واستلمها منه (شفيق قزاز) وكان مسؤولا عن المقر هناك، وأن للسيد (مسعود بارزاني) علم بهذا، وكان هذا بعد الاحتفاظ بها في كنيسة في طهران، لحمايتها من الاطلاعات الإيرانية.

اكتمل الفيلم وطبعه تحميصه ووصل إلى مرحلة المونتاج، لكن توقف عند هذا الحد، إذ يقول السيد نوزاد مجيد أن ارشيف الحزب الديمقراطي الكوردستاني في صلاح الدين يحتوي ارشيف ثورة أيلول جميعاً ماعدا الافلام التي صورت انذاك، وأنه "قبل ثلاثه اشهر التقينا في صلاح الدين بالسيد مسعود بارزاني وتكلمت معه حول الموضوع واخبرته بان افلامنا وهي في حدود ست ساعات او اكثر محفوظة في ايران في تلفزيون معين. فتعجب قائلا كيف يوجد هذا ونحن لا ندري به، فقلت له نعم هي موجودة وأني حاولت ايصال صوتي لكم سابقا لكني لم أفلح".

(١) يشير المخرج إلى أن فريق مقاومة الطائرات هذا الذي استطاع استهداف هذه الطائرة كان فريقا مرافقا للپيشمهرگه وكانوا يرتدون الملابس الكوردية ولم يكونوا أكرادا، بل كانوا زرق العيون ولا يتكلمون الكوردية ولا العربية ولا الفارسية، ويذكر المخرج أنهم من المرجح ان يكونوا قد تلقوا تعليمات بعدم التحدث مع احد، ولم يكن مسموحا بتصويرهم..

ومن ضمن محاولات استرداد الفيلم محاولة السيد نوزاد مجيد مع المخرج الراحل (رحيم ذبيحي) قبل ١٥ سنة، إذ استطاع (ذبيحي) معرفة المكان الذي توجد فيه الأفلام، وايضا شاهدها في مكانها مغطاة عند أحد التلفزيونات الإيرانية، لكنهم طلبوا ٨٠ الف دولار، فعرض علينا المساعدة في الأمور اللوجستية كالترجمة والإرشاد لكن رفض استلام أي مبلغ وطلب تشكيل لجنة لمتابعة الموضوع وعند ابلاغه لـ(نوزاد



المخرج رحيم ذبيحي

مجيد) ذهب الأخير بدوره إلى وزير الثقافة بوقتها الراحل (فلك الدين كاكئي)^(١) وأبلغه بالقضية، بحضور مدير دائرة السينما في الوزارة آنذاك ، فطلب الوزير توضيح الأمر بتفاصيله لمدير دائرة السينما، غير أن (مجيد) يذكر أنه: "عندما خرجنا من غرفة الوزير تجاوزني ولم يسمع

مني وقال لي مباشرة هم يطلبون مبلغا ضخما، حتى قبل أن اتكلم، وكانت حجته أن الثورة لا تملك المبلغ المطلوب، فحاولت إقناعه بأهمية الارشيف في توثيق تاريخ الشعب وكشفه للعالم، فلم يقتنع، فخرجت ولم أعد من جديد إليه، وحاولت من جديد بطرائق أخرى لكني أيضا لم أفجح".

ويروي الفنان (أحمد سالار) أنه في يوم من الأيام وضمن محاولات استعادة الفيلم تمت دعوة جماعة من المكتب السياسي لحزب (الديموقراط) الإيراني في بيت (فؤاد مجيد مسري) ومن ضمنهم الشاعر (هيمن مهاباتي) وطلب منهم محاولة إرجاع الفيلم، وحاولوا ذلك، ولم يفلحوا لأن الفيلم محجوز عند دائرة الأمن الإيرانية للمحافظة على ان لا تظهر المواد المصورة فيه إلى العلن، وهذا تعليل السيد أحمد سالار للتحفظ على الفيلم من قبل دائرة الأمن الإيراني. ويضيف (سالار): "وقد حاولنا محاولات كثيرة حتى بمقابل مادي كنا ننوي طلبه من الحزب لكن محاولتنا لم تفلح، ولا سيما بعد تولي النظام الإسلامي الحكم، فأنا ازعم أن نظام الشاه لو كان مستمرا بالحكم لسمح لنا باسترداد الفيلم، لأننا حصلنا على موافقتهم في البداية إذ تم الاتفاق على أن تتم عملية المونتاج في إيران، وكانوا على علم بموضوع الفيلم، وكانت إيران في وقتها سندا الپيشمهرگه".

(١) تولى الراحل كاكئي وزارة الثقافة في الإقليم بين عامي ٢٠٠٦ و ٢٠٠٩.

الفيلم في المصادر النقدية:

لاتشير المصادر النقدية الكوردية والعربية كذلك بأية إشارة إلى فيلم (بهروهوخور) وإنما الفيلم الأول الكوردي الذي تشير إليه المصادر النقدية والموسوعات هو فيلم (نرجس عروس كوردستان) للمخرج الراحل (جعفر علي)، وأنتج عام ١٩٩١، وعندما طرحنا السؤال عن سبب عدم الإشارة إلى الفيلم موضوع حديثنا فأجاب الفنان (أحمد سالار): "إن ما تعنيه الإشارة إلى أن الفيلم الكوردي الأول هو فيلم جعفر علي هو أنه فعلا لا يوجد أفلام روائية متكاملة إلا بعض الوثائقيات، لكن أفلام يلماز غوناي موجودة ويشار إليها،



وقد ترجمت أطروحة إبراهيم سعيد عن (السينما الوثائقية ليلماز غوناي) لكن الظلم في تركيا أجبر يلماز على إنتاج أفلامه بالتركية لا الكوردية، وسبب آخر أيضا هو أنه من الممكن أن يرجع ذلك إلى الخوف من ذكر أية معلومة تخص ثورة أيلول، أسباب سياسية، إذ كانوا يستفزون من أي سمة حميدة تذكر بها ثورة أيلول، ولاسيما السينما، فالسينما سياسة وصنعة وعلم وإعلام، ولأن كل ما يتصل بثورة أيلول يتصل بالملأ مصطفى البارزاني قائد تلك الثورة، الذي لايزال يخيف بعضهم وهو في قبره، وقد يرجع سبب عدم الإشارة إلى الفيلم أو الثورة هو خوفهم من النظام البعثي لان جملة واحدة كافية لأن تودي بهم إلى حبل الإعدام، لكن الحقيقة أن السينما الكوردية بدأت في ذلك الوقت

الذي كانت فيه البنادق تدافع فيه عن كوردستان" أما السيد (نوزاد مجيد) فيرجع السبب في ذلك إلى: "عدم ملاءمة الظروف لمتابعة العمل السينمائي، فضلا عن عدم اكتمال الفيلم" وأيد المخرج الرأيين كليهما.



وبالحديث عن بدايات السينما ووجودها في فترة ثورة أيلول في الستينيات والسبعينيات، أشار السيد (نوزاد مجيد) إلى تكليف إدارة معمل سمنت سرضنار للسيد (مكي علي) وهو معروف بـ (علي أفندي) لأنه أدى دور علي أفندي في فيلم (جعفر علي)، "كُلّف المرحوم مكي بتصوير فيلم من دقيقة أو دقيقتين كإعلان للمعمل، وهذا كان في نهاية الخمسينيات أو بداية الستينيات، وليس لدي تفاصيل أكثر لأنني سمعتها منه شخصياً، وهو مؤلف الفيلم الروائي الكوردي الأول (نرجس عروس

كوردستان)"^(١). وأيضاً أشار السيد (زهير عبد المسيح) أن (سعيد زنگنه) أخرج فيلماً تسجيلياً عن قلعة أربيل في العام ١٩٧٢، وكان موظفاً في المؤسسة العامة للإذاعة والتلفزيون، إذ كان يعمل في الإذاعة الكوردية آنذاك، وعرض الفيلم لمرة أو مرتين في بغداد.

خاتمة وتوصيات:

ختاماً توصلت المداخلة إلى نتيجة عامة مفادها ان ثورة أيلول لم تكن ثورة سلاح فقط وإنما كانت ثورة فكرية واجتماعية وتربوية وإعلامية تظافر على إنجاحها القوة العسكرية مع القوة الثقافية، بتوفير أدوات متعددة كالسلاح والقلم والصوت والصورة والكلمة، وشملت الثورة المستويات الثقافية والاجتماعية المختلفة لمواطني كوردستان جميعاً بمختلف أديانهم واطيافهم ففيها الطبيب والعسكري والفنان وفيها الكاسب البسيط والراعي ورؤساء العشيرة والمعلمين والطلاب، وفيها ربات البيوت. والنتيجة الخاصة التي توصلت إليها المداخلة البحثية هي أن هذا الفيلم في حال وجد وتمت عليه عملية المونتاج والطبع واستوى فيلماً سينمائياً متكاملًا فإنه سيعد الفيلم الرائد الأول للسينما الكوردية، وأنه سيكون سابقاً للفيلم الكوردي الأول "نرجس عروس كوردستان" بما يقارب عقدين من الزمن. وقد يكون من المبالغة أن نقترح تأويلات أو تفسيرات نقدية أو حتى حكماً نقدياً على الفيلم وهو لم يستو فيلماً كاملاً إلى يومنا هذا، غير أننا ومن

(١) يذكر السيد نوزاد مجيد أن المرحوم (مكي علي) هو مؤلف فيلم نرجس عروس كوردستان، لكن بمراجعة المصادر التي أرخت للسينما العراقية والكوردية نجد أن الاسم الصحيح له هو: (مكي عبد الله) ولم يكن مؤلف الفيلم وإنما كان أحد أبطاله، وقصة وحوار الفيلم كانت لـ (محمد فريق حسن) وسيناريو الفيلم وإخراجه للأستاذ (جعفر علي)، ينظر: عباس، مهدي ٢٠١٤: الدليل الشامل للفيلم الروائي العراقي الطويل ١٩٤٦-٢٠١٢، ط١، بغداد: ص ٩٧، وعباس، مهدي ٢٠١٦، أفلام كوردية، الدليل الشامل لأفلام كوردستان العراق الطويلة ١٩٩١-٢٠١٥، ط١، بغداد: ص ٨.

خلال الاطلاع على وصف صناع العمل له ولعدد من مشاهده نرجح أن يكون العمل من صنف (ديكودراما) وأنه استعمل الرمز في التعبير عما يريد صناعه، ولم تكن تعبيراته مباشرة، ومن هذا ما يشير إليه مشهد الطفل الذي يمتص الحلوى من فوهة البندقية، وجريان أسماء الپيشمه رگه/ الممثلين في الماء ومعه إلى حد غير معروف، وغيرها.

وتوصي المداخلة بأهمية البحث والتحري عن الإرشيف السينمائي الذي تم احتجازه في إيران أو تم التحفظ عليه هناك لما لذلك من أهمية في توفير المادة الارشيفية الخام التي تم تصويرها أثناء الثورة سواء للمعارك بين الپيشمه رگه والجيش العراقي او للحياة اليومية التي كان يعيشها الشعب الكوردي في الجبهة والقرى وفي المخيمات.

مصادر المداخلة:

1. مقابلة شخصية مع الفنان الرائد (أحمد سالار) بتاريخ ١٥ تموز ٢٠٢١ - أربيل.
2. مقابلة شخصية مع المخرج (زهير عبد المسيح) عن بعد بتاريخ ١٦ تموز ٢٠٢١.
3. مقابلة شخصية مع المصور الرائد (نوزاد مجيد) بتاريخ ١٧ تموز ٢٠٢١ - السليمانية.
4. عباس، مهدي (٢٠١٤) الدليل الشامل للفيلم الروائي العراقي الطويل ١٩٤٦-٢٠١٢، ط١، بغداد.
5. عباس، مهدي (٢٠١٦) أفلام كردية، الدليل الشامل لأفلام كردستان العراق الطويلة ١٩٩١-٢٠١٥، ط١، بغداد.
6. Fullerton, John; Widding, Astrid Söderbergh (22 June 2000). Moving Images: From Edison to the Webcam.



زوايا متعددة لكاميرا Bolex H16

دهرونی بکارئیناينه: به لافکرنا گوتگوتکان - پروپاکنده - ترساندن، زیدهباری بکارئینانا دهزگایین راکه هاندنی د شهرین دهرونی دا وه: روژنامه و گوڤار و ئیزگهه و کهنالین تیله فزیونی و پهرتوکان.
الكلمات المفتاحیه: شوره شا كوردستانئ - كریارین دهرونی - شهرین دهرونی بین هه فدرژ - نارمانجگرتنا گیان مورالی.

تكتيكات الحرب النفسية أثناء ثورة أيلول ١٩٦١-١٩٧٥

مُلخص

للعملیات النفسية دور كبير في الحروب التقليدية والحديثة، إذ يتم استخدام التقنيات والأساليب النفسية في الحروب بهدف التأثير في معنويات القوات المعادية. فالجيوش تستخدم العمليات النفسية كمكمل للحرب الفعلية (القتال) لتؤدي الى تخويف العدو وتدمير معنوياته وتغيير سلوكيات المقاتلين وقناعاتهم. يركز البحث على استخدام تقنيات ووسائل الحرب النفسية أثناء ثورة أيلول ١٩٦١-١٩٧٥، سواء تلك التي استخدمتها القوات العراقية ضد ثورة أيلول بقيادة مصطفى البرزاني أو الحرب النفسية المضادة التي استخدمتها قوات البيشمركة.
نستخدم في البحث أسلوب المقابلة المعمقة حيث أجرينا مقابلات مع مجموعة من البيشمركة الذين شاركوا في ثورة أيلول لدراسة تقنيات ووسائل الحرب النفسية المستخدمة. يعد هذا البحث الأول حيث لا توجد دراسات سابقة حول الموضوع. خلص البحث إلى أن الحكومات العراقية المتعاقبة استخدمت ثلاث تقنيات للحرب النفسية: الشائعة، والدعاية، والترهيب. كما استخدمت العديد من وسائل الإعلام في عملياتها النفسية، وهي: الصحف والمجلات والإذاعات والقنوات التلفزيونية والكتب.
الكلمات المفتاحية: ثورة كوردستان، العمليات النفسية، الحرب النفسية المضادة، استهداف الروح المعنوية

and Kurdistan Radio continued to broadcast it despite the political, technical, and media challenges.

6. Foreign journalists who secretly visited Kurdistan during the revolution contributed to spreading news of the revolution and the crimes committed by Iraqi forces against Kurdish civilians. It was psychological support for the fighters of the revolution.
7. The Peshmerga forces used chants and songs to raise the morale of their fighters as a kind of counter psychological warfare.

References

A. In English

1. (07.03.1975) Iran and Iraq sign accord to settle border conflict, New York Times
2. Ali, Mohamed Said (14.01.2021) in-depth interview
3. Goldstein, Frank L. and F. Findley, Benjamin (1996) Psychological operations: principles and case studies, Air university. Press, Maxwell Air force base, Alabama, USA
4. Headquarters department of the army (2003) Psychological Operations Tactics, Techniques, and Procedures, , Washington, DC : <https://irp.fas.org/doddir/army/fm3-05-301.pdf>
5. Karim, Najat Hassan (15.01.2021) in-depth interview
6. Lortz, Michael G. (2005) Willing to face death: A history of Kurdish military forces – the Peshmerga – from the Ottoman Empire to present day Iraq, Master thesis, The Florida state university, Department of international affairs
7. Mala Ahmed, Jamal Hussein (03.02.2021) in-depth interview
8. McDowall, David (2004) A modern history of Kurds, I.B. Tauris
9. Nawandi, Rasul Kak Ahmed Nabi (15.01.2021) in-depth interview
10. O'balance, Edger (1996) The Kurdish struggle 1920 – 1994, MacMillan press, Ltd.
11. Rodríguez, Nuño (2020) The War for the Public Mind - Psychological Warfare, Air University review (United States edition) Vol 2 (1)
12. Sameen Reshi, Mohammad (2019) Psychological Warfare: A Critical Study of Tactics and conceptualization in Indian perspective, Conference: National Seminar on emerging contours of Defence laws and National Security, Chandigarh
13. Taufiq, Khurshid (22.01.2021) Video

B. In Arabic

14. البارزاني، مسعود (٢٠٠٢) البارزاني والحركة التحررية الكردية: الجزء الثالث: ثورة أيلول ١٩٦١ – ١٩٧٥، مطبعة وزارة التربية، أربيل
15. البناء، هاشم (١٩٦٢) من يحرّك البارزاني: أسرار تُنشر لأول مرة، بغداد، مطبعة الأزهر

Primakov, who became the Russian foreign minister and then prime minister after the fall of the socialist system and the dissolution of the Soviet Union”.⁽¹⁾

In 1975, the Iraqi government learned that the revolution could only be stopped by circumventing it after the Iraqi forces were unable to resolve battles and impose a fait accompli. “In an attempt to stop one of the Peshmerga’s primary benefactors, Saddam Husayn met with the Iranian Shah during an OPEC summit in Algiers”⁽²⁾. “By conceding part of the Shatt al Arab waterway and limiting support for Iranian opposition groups, the Iraqi government received assurance that the border between the two nations would close”⁽³⁾. “Once the agreement was announced, Iranian artillery and another firepower quickly marched back into Iranian territory”.⁽⁴⁾

Results

The research reached the following results:

1. The media outlets affiliated with the Iraqi governments (the government of Abd Al- Karim Qassim, the government of Abd Al-Salam Arif, the government of Abd Al-Rahman Arif, and the government of the Baath Party) used various psychological techniques, most notably: rumour, propaganda and intimidation.
2. The Iraqi governments employed many media to spread psychological warfare, such as newspapers, magazines, radio stations, television channels, and brochures.
3. Organized attempts were made by the Iraqi governments to target the revolution's media. The government of Abd Al-Karim Qasim prevented the Kurdistan Democratic Party from issuing any newspaper or magazine, and Iraqi planes were targeting the headquarters of the Voice of Kurdistan Radio.
4. Iraqi forces were practicing intimidation tactics by threatening the local population, imposing curfews, and using internationally prohibited weapons.
5. Despite the Iraqi media supremacy, the leadership of the revolution was issuing pamphlets, and pamphlets that were distributed among the Peshmerga forces,

(1) البارزاني، مسعود (٢٠٠٢) البارزاني والحركة التحررية الكردية: مصدر سابق، ص ٤٣٤

(2) (07.03.1975) Iran and Iraq sign accord to settle border conflict, New York Times

(3) McDowall, David (2004) A modern history of Kurds, I.B. Tauris, p. 338

(4) Lortz, Michael G. (2005) Willing to face death: A history of Kurdish military forces – the Peshmerga – from the Ottoman Empire to present day Iraq, Master thesis, The Florida state university, Department of international affairs, P. 50

On the other hand, those who joined the revolution from the regions of Iraq, Shingal, Khanaqin, Baghdad, and Kalar, were moral support for the Peshmerga fighters and the residents of the region. In the last year of the September Revolution (1974-1975), many groups of students, graduates, professors, and university professors joined the revolution. This will contribute to opening the schools affiliated with the revolution to educate the masses.

The university graduates who joined the revolution played a major role in spreading awareness and education among the revolutionaries and the residents of the area and opening training courses on how to prevent chemical weapons, but the Iraqi planes bombed the Qal'at Diza area to stop teaching.⁽¹⁾

“Throughout the years of the revolution, the party's central newspaper (Khabat) never stopped publishing, despite the revolution's circumstances. Once a month, along with it, the Kurdistan News Bulletin was regularly published and reported on the fighting and crimes committed by the regime's forces against the Kurds. In 1974, a modern printing press was purchased to print Al-Taakhi newspaper and others”.⁽²⁾

There was an attempt by the Iraqi government to silence the voice of the September revolution by disrupting and targeting all media affiliated with the revolution. The Iraqi government did not allow any foreign journalist to visit Iraqi Kurdistan, so the leadership of the revolution facilitated the western journalists' access to Iraqi Kurdistan secretly through Turkey and Syria, without the knowledge of the Iraqi government.⁽³⁾

“In 1962, the Swiss radio correspondent Richard L. Andregg was joined with his photographer and later published a report that contributed to informing European public opinion of the suffering of the Kurds. As a result, West German television delegate Hanz Ferraz and his photographer came in. The international press began to race to send its correspondents to liberated Kurdistan, including Also, Dana Adam Schmidt, a reporter for the New York Times, which is the most famous newspaper in the world and the most widely spread, published a series of articles and collected them in a book entitled (A Journey among Brave Men), and British journalist David Adamson published articles for the Daily Mail newspaper and the Daily Telegraph. The newspaper (Pravda) Yevgeny

(1) الجاف، فاضل عباس (٤ / ١٠ / ٢٠١٥) في ذكرى تأسيسها، اذاعة صوت كردستان العراق الصوت الحقيقي للامة الكردية <http://altaakhipress.com/viewart.php?art=61827>
(2) البارزاني، مسعود (٢٠٠٢) البارزاني والحركة التحررية الكردية: الجزء الثالث: ثورة أيلول ١٩٦١ - ١٩٧٥ مطبعة وزارة التربية، أربيل، ص ٤٣١

(3) Najat Hassan Karim (15.01.2021) In-deep interview

basis, in addition to the bad conditions of the government forces and their losses in the attacks they launched on the areas of the revolution and exposing their methods in threatening the local population. On the other hand, the radio was broadcasting patriotic and patriotic songs calling for To be liberated from oppression and slavery, such as (Ay raqib, and we are two martyrs, and Namra Bu Mardan bmarra Bu zhyan),⁽¹⁾ in addition to that in the “field commanders as well, there were singers among the Peshmerga fighters who sang about heroism and victories and encouraged the revolutionaries to persevere, resistance and determination to win battles, in the fiercest In the battles, there were members of the Peshmerga forces who were singing anthems to raise the morale of others such as the anthem (they came, the Peshmerga forces came). “There was a person in the Peshmerga forces named (Hassan Hiran) who was famous among the Peshmerga forces and in all battles, he sang enthusiastic songs during the intensification of the fighting to raise the morale of his colleagues”⁽²⁾

Were it not for the citizens of Kurdistan and their support for the September revolution, the revolution would not have been able to continue. "Our headquarters at that time were empty, and we were touring villages and cities, and the people would give us food, shelter us, and wash our clothes. It had a significant impact on the morale of the Peshmerga forces"⁽³⁾, “The Peshmerga also received support from every aspect of the Kurdish society, as animosity towards the Iraqi government permeated through both urban and tribal Kurds”⁽⁴⁾

In some geographical areas, the Peshmerga leaders could visit the Peshmerga sites and raise their morale, as the headquarters of the Supreme Command (Mustafa Barzani's headquarters) was in the middle of the revolution areas (between Choman and Haji Umran), and the movement was on foot. It was difficult to reach Dohuk, Zakho, Amadiya, Aqrah, Sheikhan, Sulaymaniyah, and Khanaqin for fear of the Iraqi forces and their planes. The field commanders were receiving orders and instructions from the leadership through the encrypted radio or the opportunities available to transport mail in safe hands and circulate what is required to the formations and organizations concerned to carry out orders and take necessary action.⁽⁵⁾

(1) Ali, Mohamed Said (14.01.2021) In-depth interview

(2) Taufiq, Khurshid (22.01.2021) In-deep interview

(3) Ibid

(4) O'balance, Edger (1996) The Kurdish struggle 1920 – 1994, MacMillan press, Ltd., p. 95

(5) Ali, Mohamed Said (14.01.2021) In-depth interview

with members of the Peshmerga to raise their morale and learn their news. The songs played a role in raising the morale of the Peshmerga forces. The Voice of Kurdistan radio broadcast the songs like the anthem: either Kurdistan or death”.⁽¹⁾

The Voice of Iraqi Kurdistan began broadcasting on 28.09.1963 from (Grda Rash) cave. Its programs were broadcast for an hour and a half in both Kurdish and Arabic. The radio workers were: Habeeb Muhammad Karim, Saleh Haidari, Sami Abdel Rahman, Omar Dizai, Hussein Qardaghi, Borhan Qani, Barzan Mulla Khaled, Sherko Bekas, Mahdi Umed, Falak El-Din Kakai, Hazar Mokhryani, etc. The technical staff consisted of Amjad Abdel Wahid, Abdel Khaleq Maarouf, Ahmed Dashti, Mustafa Raber, and others.⁽²⁾

The Voice of Kurdistan radio has gone through two historical phases:

- The first stage: From its establishment on 28.09.1963 until 1970 (the Autonomy Agreement), “the radio equipment was old and the sound was not clear because of the jamming devices used by the Iraqi government”.⁽³⁾
- The second stage: From 1974 until 24.03.1975, “the radio equipment was modern and the sound reached the listeners clearly despite the jamming”.⁽⁴⁾

The radio station was in an impenetrable shelter dug deep, under the foot of a rocky mountain in the north of (Choman), which leads an unpaved road branching from Hamilton Road. In his vicinity, which was guarded by members of the Peshmerga, he established a small complex, consisting of modest buildings and tents, to which the workers of the “Voice of Kurdistan” moved later. The technical devices and equipment were in fact the property of the Iranians, who installed them, and established its headquarters under the mountain earlier, and handed them over to the leadership of the revolution to become the engineer Abd Al-Khaliq Maarouf as its technical director. Later, immediately after the signing of the Algiers Agreement (March 6, 1975), the Iranians sent a team of engineers who dismantled the equipment and transported it to Iran.⁽⁵⁾

“Voice of Kurdistan Radio used to respond to propoganda, psychological warfare methods and rumors, and it was publishing the activities of the revolutionaries on a daily

(1) Jamal Hussein Mala Ahmed (03.02.2021) and Karim, Najat Hassan (15.01.2021) In-depth interviews
(2) سه‌پان، مه‌غدید ۱۱ / ۷ / ۲۰۱۷ دوو ده‌نگی زولآلی کورد له شاخ.

<https://www.kurdistan24.net/ckb/opinion/81321>

(3) Karim, Najat Hassan (15.01.2021) In-deep interview

(4) Mala Ahmed, Jamal Hussein (03.02.2021) In-depth interview

(5) قرداغي، کامران (۴ / ۳ / ۲۰۱۹) انطلاق ” صوت کردسڤا “ تحت قصف الطائرات،

<https://daraj.com/15292>

Radio Baghdad entitled (The Voice of the Armed Forces), the presenter of the program was exaggerating the size and strength of the Iraqi military forces and talking about the (victories) they had achieved in confronting the forces of the revolution." ⁽¹⁾, "On the Kurdish radio station of the Iraqi government, the presenter of the program, Shaheen Talabani, used the method of intimidation and described the revolution as a conspiracy and that it aimed to destroy Iraq".⁽²⁾

3. Publications

The Iraqi forces were dropping leaflets by planes on the areas where the fighting continues between the Peshmerga forces and the Iraqi army units, in which the Peshmerga members demanded to surrender themselves and their weapons to the Iraqi forces and demand the people in the villages to evacuate their homes to prevent providing support to the Peshmerga forces. ⁽³⁾ In 1974, military planes dropped leaflets calling for the Peshmerga forces to surrender because there are large Iraqi forces on their way to liberate Kurdish cities and villages, and they are equipped with advanced devices and equipment. ⁽⁴⁾.

Counter psychological warfare

Despite the media challenges faced the Kurdistan Democratic Party's media office, there were attempts to build a media system capable of confronting government media outlets that were spreading rumours, propaganda, and fear. The party's media office was running the psychological operations of the revolution to respond to rumours, keep the morale of the Peshmerga fighters high, and deliver truthful information to Kurdish citizens, whether in Iraqi Kurdistan or other regions of Iraq. "Kurdistan Voices Radio, and the publications that were issued by the party information office were the only media outlet that the leadership of the September revolution used in counter psychological warfare on the one hand, and to raise the morale of the Peshmerga forces on the other hand. Despite the modest capabilities and few devices. On the other hand, the leader of the revolution, Mustafa Barzani, was constantly visiting the fighting areas and meeting

(1) Karim, Najat Hassan (15.01.2021) In-deep interview

(2) Ibid

(3) Mala Ahmed, Jamal Hussein (03.02.2021) In-depth interview

(4) Nawandi, Rasul Kak Ahmed Nabi (15.01.2021) In – depth interview

and style”⁽¹⁾. “In Iraq, Arabs and Kurds know very well that when Mullah Mustafa Barzani rebelled for the first time in 1936 and then in 1945, he had no goals worthy of being called general goals, as they were motivated by a love of leadership and ²control” ()

2. Print, audio, and visual media

Governmental newspapers and magazines covered the battles and highlighted the progress of the Iraqi forces. They published propaganda messages and rumours, published investigations on various issues, and sought to mobilize the support of Iraqi public opinion. On 23.09.1961, just two days after the revolution, the Iraqi newspapers published in their headlines the proceedings of the press conference of Iraqi President Abdul Karim Qassim and told him about: What is happening in northern Iraq is a response to the revolution of July 14, 1957, and its great achievements, and that the Iraqi government is capable of eliminating on this (conspiracy) in northern Iraq. On the other hand, the Iraqi press transformed winning the positions of the Kurdish citizens, as it linked the operations of the Iraqi army in thwarting the Kurdish revolution and preserving the safety of the Iraqi people. ⁽³⁾

Al-Ahed Al-Jadeed newspaper published in one of its issues that "publications belonging to the Communist Party and some weapons were found in the headquarters of the Peshmerga forces. The Peshmerga were receiving support and assistance from Kurdish citizens in the cities and villages of Iraqi Kurdistan. ⁽⁴⁾

The radio stations and the TV channel that was affiliated with the government played a role in spreading propaganda and rumours to influence Iraqi public opinion. They were broadcasting the statements of the Iraqi military regarding the progress of the Iraqi forces in Iraqi Kurdistan. ⁽⁵⁾

During the years of the revolution, the Iraqi government used Baghdad Radio and Kurdish Radio to promote psychological warfare. "There was a program on

(1) P. 22

(2) P 48

(3) انظر: صحيفة الجمهورية ليوم ١٩٦١/٩ /٢٤

(4) انظر: صحيفة العهد الجديد ليوم ١٩٦٤/٢ /٢٣

(5) Karim, Najat Hassan (15.01.2021) In-deep interview

The author uses terms that are often used in (Psychological operations) such as "armed rebellion in the north"⁽¹⁾, "clients' rebellion in the north" ⁽²⁾, "declaration of rebellion and disobedience" ⁽³⁾, and "anarchic colonial rebellion" ⁽⁴⁾. The pages of the book contain praise for the regime of Abd Al-Karim Qassim.

On the other hand, the author linked the Kurdish revolution with the attempt to restore the feudalism that prevailed before the revolution of July 14, 1957. The author indicated that there is cooperation between the revolution and the Kurdish feudal lords in Iraqi Kurdistan. ⁽⁵⁾

- The author indicates on p. 51 and through one of the eyewitnesses, that the Kurdish (rebels) in the Bazian region searched the travellers and robbed them, and started spreading terror and fear in the hearts of the population, asking the youth and men to join them.
- Light on Northern Iraq (ضوء على شمال العراق)⁽⁶⁾: Located on 58" pages, the author refers to the percentage of Kurds in Iraq and neighbouring countries and uses the information to camouflage readers and reduce the influence of Mustafa Barzani on the political movement that Kurdistan was witnessing at the time. The author refers to the names of the heads of the Kurdish tribes who stood against the Kurdish revolution. This is the same information that Rasul Kak Ahmed ⁽⁷⁾ refers to in "There are Kurdish tribal chiefs who had armed forces called (the Knights) who stand against the revolution and support the government forces, and there are the Peshmerga who surrendered to the government forces and revealed to them information regarding the presence of Peshmerga forces and spies Peshmerga in Iraqi cities." ⁽⁸⁾. "Mustafa Al-Barzani was able to delude many in and outside Iraq that he is the Kurdish leader around whom the Kurds of Iraq turn and believe in his leadership, idea

(1) P. 16

(2) P. 18

(3) P. 20

(4) P. 22

(5) P. 41

(7) P. 20

(8) P. 21

(6) الكنعاني، نعمان ماهر (1965) ضوء على شمال العراق، بغداد، شركة دار الجمهورية للطباعة والنشر

The most prominent media used by the Iraqi government are:

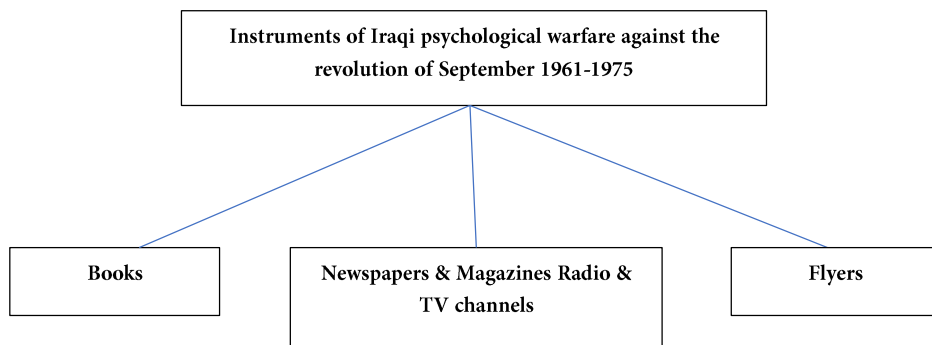


Figure No. (3)

Designed by Dr. Habeeb Ibrahim

1. books

During the September revolution 1961-1975, many books were published that contained data, information, and opinions as part of the Iraqi psychological warfare. The two most important books published are:

- من يُحرِّك البَرزاني: أسرار تُنشر لأول مرة: Published for the First Time: Located in 80 pages, the researcher sheds light on the factors that contributed to the outbreak of the September revolution and the most important countries that support the Kurdish revolution, Israel in particular, to win Arab public opinion, “Because of the Arab-Israeli conflict at the time, which led to the outbreak of wars between Israel and Jordan, such as the Israeli attack on the Jordanian village of Samou’ in 1966, the Israeli occupation of the West Bank of the Jordan River in 1976 and the Battle of Karama in 1968”⁽¹⁾, and the Egyptian-Israeli conflict that led to the 1967 war and the Syrian-Israeli conflict that led to the Israeli occupation of the Golan in 1967

(1)البناء، هاشم (١٩٦٢) من يُحرِّك البَرزاني: أسرار تُنشر لأول مرة، بغداد، مطبعة الأزهر

of the Iraqi government, which were advancing the military forces, reached them. They collected firewood and put it in the cave door and set it on fire, which led to the suffocation of 76 people, mostly children, and women. ⁽¹⁾

The planes of the Iraqi Air Force carried out night flights in areas beyond the range of field guns, and sometimes the planes were firing sound bombs to frighten the villagers and prevent them from supporting the revolution, as well as preventing them from setting fires for heating and cooking purposes. “In addition, the government was working hard to damage crops, livestock, and sheep to dry up the sources of livelihood, and it followed other means such as arresting families or even relatives of the revolutionaries on the pretext that they support them with livelihood, equipment, and information. “Because the Peshmerga forces were receiving support and help from the residents of the Kurdish villages. Their homes were a shelter for the Peshmerga, and after harvesting wheat or barley, the farmers were allotting a share to the Peshmerga forces of their agricultural crops”.⁽²⁾

Means of Iraqi psychological warfare against the September revolution 1961–1975

With the start of the September revolution in 1961, the Iraqi government banned all newspapers affiliated with the Kurdistan Democratic Party (the party that was leading the revolution led by Mustafa Barzani), to make the state media the only source of news for the Iraqi people in central and southern Iraq and for the Kurds in Iraqi Kurdistan (Northern Iraq). The Iraqi government used its media apparatus to spread rumors, propaganda, and intimidation to influence the morale of the Peshmerga forces. “Despite that, the Revolutionary Command was able to issue some publications and deliver them to the Peshmerga forces in the battle lines. It was also able to establish a radio station, called (Voice of Kurdistan), which was a target of the Iraqi army sometimes and stopped broadcasting sometimes due to the lack of equipment, and media staff”.⁽³⁾

(1) Ibid

(2) Mala Ahmed, Jamal Hussein (03.02.2021) In-depth interview

(3) أنظر: البارزاني، مسعود (٢٠٠٢) البارزاني والحركة التحررية الكردية: الجزء الثالث: ثورة أيلول ١٩٦١-١٩٧٥، مطبعة وزارة التربية، أربيل

actually belonged to them, and after they did, the planes that belonging to the Iraqi Air Force targeted them, the Iraqi planes actually succeeded in targeting the Peshmerga forces and inflicted damage on them”.⁽¹⁾

The split of Jalal Talabani and Ibrahim Ahmed with dozens of the revolution's leaders was effective. “The propaganda was spread by government media and Kurds loyal to the Iraqi government, “The split of Ibrahim Ahmed and Jalal Talabani’s wing had an impact on the morale of the Peshmerga forces, as hundreds of Peshmerga forces and leaders defected with them. The splitter and Peshmerga members were concentrated in Mawt, and the revolutionary forces remained in the Rania. The dissident leaders used propaganda that the leader of the revolution, Mustafa Barzani, secretly agreed with the Iraqi government, and after a time and after the Peshmerga forces knew that this was just propaganda, many of them returned again and joined the forces of the September revolution”.⁽²⁾

3. Intimidation

The Iraqi government, in its publications, which it was dropping by planes, “asked the Peshmerga to surrender themselves and their weapons, otherwise, they would be killed with their families”.⁽³⁾

The government was dropping bombs, including internationally prohibited (napalm), to spread terror in the hearts of the population and citizens in general, as well as bombarding Kurdish areas with artillery, launching ground attacks, and threatening civilians with death. The Iraqi military forces were attacking Kurdish villages, stopping the citizens in queues, moving tanks and armoured vehicles in front of them to frighten them by killing them, sowing fear and panic in them, and preventing their children or relatives from joining the Peshmerga forces.

Such intimidation took place in Atrush and Sheikhan in 1963, when government forces arrived there. On 16.09.1969, in the village of Suraya, which is inhabited by Christians in the (Slifaneh) plain in the (Asha) sub-district of Zakho. A similar case occurred, where the Iraqi forces stopped the citizens in queues and opened fire on them, killing 38 civilians. In the village of Dukan, another similar crime occurred where the families were hiding in a cave near the village, when the mercenary forces

(1) Ibid

(2) Taufiq, Khurshid (22.01.2021) In-deep interview

(3) Ali, Mohamed Said (14.01.2021) In-depth interview

some field commanders and that they will surrender themselves to the government, sometimes rumours were spread that the sources of supply for the Peshmerga fighters will run out, as well as their equipment, and the movement will end soon”.⁽¹⁾

2. Propaganda

Propaganda methods were used in the battles that the Iraqi army fought with the Peshmerga forces, as the Iraqi media outlets did not give the real numbers of the Iraqi army's losses, to maintain its morale of Iraqi soldiers, and the Peshmerga forces' losses were inflated, to influence the morale of the Kurdish citizens who supported the revolution and its leaders.

The government's media outlets were publishing and broadcasting the propaganda and “describing the Kurdish revolution as a clan rebellion movement and actions against the law or describing it as the client-side of Iran and Zionism, and claiming that the Iraqi battles against the Peshmerga are to the elimination of the insurgency movement and the client-side is imminent to affect the psyche of the revolutionaries and their families and relatives regions and return to the national situation and don't support the revolution's attempt to liberate Kurdistan”.⁽²⁾

The Iraqi government used another way in broadcasting propaganda, as it was sending people affiliated with it and working for it to the fighting areas and spreading ideas about the size of the Iraqi forces and the modern weapons in their possession, and the Iraqi government's willingness to receive defectors from the Peshmerga forces, treat them well and return them to their families and areas. “In the city of Qal'a Dize, I caught a person who was in possession of (3) thousand Iraqi dinars (one dinar was equivalent to more than 3 dollars at the time) to give it to (Babekir Agha) to surrender to the Iraqi government and gain his support and sympathy with the Iraqi forces”.⁽³⁾

The Iraqi government used some of its spies inside the Kurdish areas to broadcast propaganda. “On one occasion, propaganda spread that a plane belonging to the September revolution would fly from the skies of the areas of engagement, although the September revolution did not have planes. The purpose of the propaganda was to get the Peshmerga out of their bases because they thought that these planes

(1) Ali, Mohamed Said (14.01.2021) In-depth interview

(2) Ibid

(3) Taufiq, Khurshid (22.01.2021) In-depth interview

1. Rumours

The Iraqi government used the rumour in the September revolution for several reasons, the most important of which was the lack of sources of information for Kurdish citizens after the Iraqi government banned all the newspapers and magazines issued by the Kurdistan Democratic Party, “and thus Kurdish citizens relied on the Iraqi-controlled media such as Iraq TV, Baghdad Radio, and newspapers affiliated with the Ministry of Culture. Secondly, rumour has a greater impact on rural societies: The Kurdish society at that time was largely rural, and the illiteracy rate was high among the Kurds”.⁽¹⁾

The topics of the rumour that were published and broadcast by the government media at the time varied, “The government at that period followed a psychological war against Mustafa Barzani and the leaders of the September revolution. “Rumours were spread that Barzani had left the Barzan region and headed towards (Bahdinan) region, in preparation for resorting to the former Soviet Union”⁽²⁾. “Once again, the purpose of the rumour was to influence the morale of the revolting Kurdish people and try to sow doubts between them and the leadership of the revolution, but these attempts failed as a result of cohesion and national awareness among the Kurds”⁽³⁾, “some Iraqi sources indicated “by the tongue of the commander of the second division that Mustafa Barzani was seriously wounded and fled with His brother and most likely he will die”.⁽⁴⁾

Government media outlets spread rumours without addressing the source of the information they contained, and rumours were sometimes spread by people who supported the Iraqi government or members of the Iraqi security services. “The rumour was spread by clients, government media, security institutions, and military media without reference to the source. “Rumours were spread from time to time, such as: that the leader of the revolution, Mustafa Barzani, had passed away and the movement would end, and the gunmen would surrender themselves to the government, and sometimes rumours were spread about the outbreak of disputes”⁽⁵⁾.

“There is a gap connection between the leadership of the September revolution or

(1) موسى، عبد اللطيف محمد أمين (١٣ / ٩ / ٢٠٢٠) ثورة أيلول التحررية: معاني ودروس قومية، عن شبكة الإنترنت: <https://www.facebook.com/157516111607502/posts/611409096218199>

(2) Ali, Mohamed Said (14.01.2021) In-depth interview

(3) Ibid

(4) البناء، هاشم (١٩٦٢) من يحرك البارزاني: أسرار تُنشر لأول مرة، بغداد، مطبعة الأزهري، ص ٤١

5. Taufiq, Khurshid (22.01.2021) In-deep interview

- The third stage: 1966 – 1968, the era of president Abd Al-Rahman Arif: Abd al-Rahman Arif did not have a clear plan to solve the Kurdish problem, and despite the short period in which he ruled Iraq compared to Abd al-Karim Qasim and Abd Al-Salam Arif, the battles almost calmed down. “After the victories achieved by the Peshmerga forces in the Battle of Hendrin, President Abdul Rahman Arif agreed to conclude a ceasefire agreement on 06.06.1966 and to conduct peace negotiations to reach a peaceful solution to the Kurdish issue”.⁽¹⁾
- Fourth stage 1968-1975, the era of Ahmed Hassan Al-Bakr: When the Baath Party came to power for the second time in 1968, a serious study of the Kurdish question was drawn up in 1969. “One year later, i.e., in 1970, a clear program for implementing autonomy was announced”⁽²⁾, but the autonomy agreement soon failed.

Tactics of Iraqi psychological warfare against the September revolution 1961–1975

According to the sources I have obtained and examined, in addition to conducting in-depth interviews with five Peshmerga members, who were actively involved in the September revolution 1961-1975, the Iraqi government used three techniques as part of its psychological warfare operations:

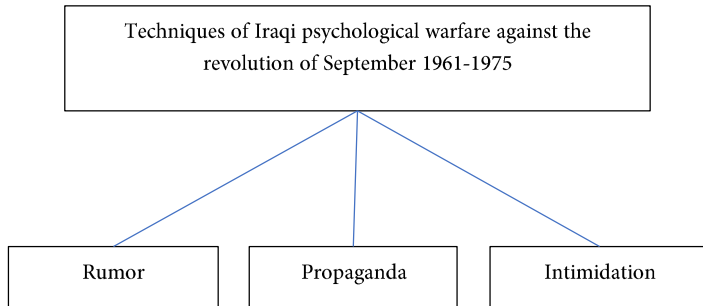
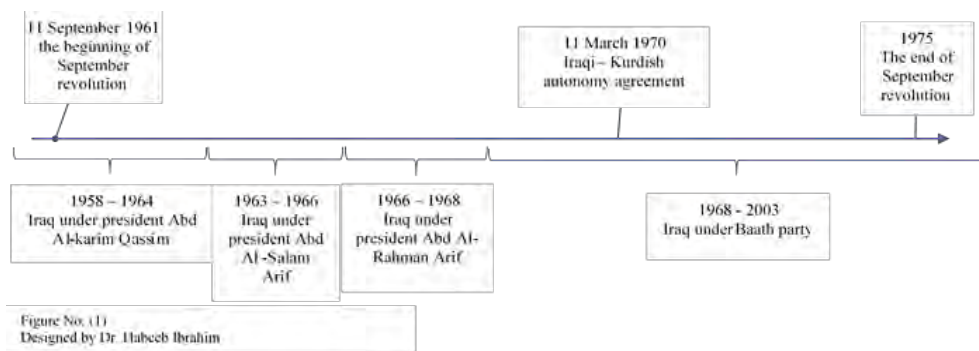


Figure No. (2)
Designed by Dr. Habeeb Ibrahim

(1) جميل، روثيل داود (٢٠١٩ /٩ /٩) ثورة أيلول المباركة ١٩٦١ كانت وطنية قبل أن تكون ثورة شعب كوردستان، موقع قناة عشتار: <https://www.ishtartv.com/viewarticle,89707.html>

(٢) السيد زيدان، أحمد سعيد (٢٠١٦) ثورة أيلول الكردية في الصحافة الأمريكية (١٩٦١ - ١٩٦٣) منشورات صحفية Middle east Journal أمهوجاً، المجلة العلمية لجامعة زاخو، المجلد الرابع، العدد ٣ ص ٦٦٥-٦٦٦



Historically, the revolution of September 1961-1975 passed through the following stages:

- The first stage 1961 - 1963, the era of president Abd al-Karim Qasim: The armed conflict began during Qasim's rule. The Iraqi president's goal was to impose the government's control over all the areas that fall within the Kurdistan region of Iraq before discussing the issue of (the rights of the Kurds), and he believed that what was happening in Kurdistan was an interference Neighbouring countries and world powers to destabilize the security and stability of Iraq. Abd al-Karim Qasim (was a military general) believed that a military solution was the best solution to eliminate the Kurdish revolution.
- The second stage 1963-1966, the era of president Abd Al-Salam Arif: After the Baathists came to power, a kind of temporary understanding occurred between them and the Kurdistan Democratic Party in 1963. There was no clear plan for the Baathists to deal with the Kurdish problem, and they considered that what was happening in Iraqi Kurdistan was nothing but a rebellion. Tribal and disagreement between two former allies, Abd al-Karim Qasim and Mustafa Barzani. "After Abd Al-Salam Arif's coup against the Ba'athists on November 18, 1963, the new regime realized the impossibility of eliminating the Kurdish rebellion by military option, and for this, the government was forced to open the door to negotiations in 1963".⁽¹⁾

(1) Al Botany, AbdelFattah (10.02.2021) Interview, Al Jazeera website:
<https://www.aljazeera.net/news/politics/2021/2/10/>

society in Iraq. In response to these attempts, the Kurds launched numerous revolutions and uprisings with the aim of gaining their political, cultural, and social rights. Those revolutions led to battles between the government forces and the Kurdish Peshmerga forces. Successive Iraqi governments used psychological warfare tactics to influence the morale of the Peshmerga forces and Kurdish citizens who had been secretly and openly supporting the revolution.

The September revolution 1961 - 1975 led by Mustafa Barzani (chairman of the Kurdistan Democratic Party) and was the most prominent revolution in the history of Iraqi Kurdistan. It was one of the revolutions that occurred in the modern history of Iraq. The Iraqi government used the weapons, tactics and means of psychological warfare to suppress the revolution.

The September revolution 1961 - 1975 was the most prominent revolution in the history of the Kurds in contemporary history for several reasons, the most important of which are:

- The revolution took place after the crystallization of the Kurdish national consciousness following the establishment of the Kurdistan Democratic Party and the spread of party traditions for the first time in Iraqi Kurdistan.
- The presence of a Kurdish leader with political and military experience and a historical struggle to demand Kurdish rights (Mustafa Barzani).
- The existence of the mass base, which supported the Kurds' access to their political rights and rejected the idea that the Kurds are a minority in Iraq, should submit to the opinion of the majority.
- The existence of an agreement between Kurdish leaders and personalities regarding launching an armed revolution after the failure of all peaceful efforts to resolve the Kurdish issue. This agreement remained in place until 1966, when Ibrahim Ahmed and Jalal Talabani, along with hundreds of Peshmerga members, split from the Kurdistan Democratic Party.

The Iraqi government was owning a television channel, several radio stations, newspapers and magazines, and a media cadre that was professionally and ideologically equipped to fight the psychological war against the Kurdish revolution. On the other hand, the Iraqi government banned the newspapers and magazines that the Democratic Party used to issue before the revolution, to make the government media the only body to disseminate information about the battles between government forces and the Kurdish revolutionary forces.

individuals. The purpose of all psychological warfare is to create in neutral, friendly, or hostile foreign groups the emotions, attitudes, or desired behaviour that support the achievement of the government. national objectives and the military mission. In doing so, psychological warfare influence not only policy and decisions, but also the ability to govern, the ability to command, the will to fight, the will to obey, and the will to support.

“Psychological actions such as show or force, cover, and deception have been used throughout history to influence enemy groups and leaders. Modern psychological operations are enhanced by the expansion of mass communication capabilities. Nations can multiply the effect of their military capabilities by communicating directly to their enemies as the threat of force or retaliation, condition of surrender, safe passage for defectors, incitation to sabotage, support to resistance groups, and other messages ⁽¹⁾. Psychological operations within psychological warfare are divided into psychological warfare tactics such as rumour, propaganda, and intimidation, and psychological warfare tools such as printed means: newspapers, magazines, books, radio stations, television channels, the Internet, and social networking sites, in addition to direct communication.

Since WWI, psychological warfare was perfectly organized, albeit not synchronized, between allied countries. The Committee for Public Information (CPI) was established in August 1917 in the United States. Its objective was the creation and dissemination of propaganda to justify the country’s entry into WWI. ⁽²⁾

In the wars that occurred after the First World War, psychological operations were used to influence the enemy’s thoughts. The development of the media played a major role in the development of the contents of psychological operations, so the armies established psychological laboratories to prepare the contents and determine the purposes and employ the means to convey those contents. ⁽³⁾

September Revolution 1961 – 1975

The Kurds suffered from the attempts of the political regimes that ruled Iraq to erase the Kurdish culture and heritage and dissolve them in the culture and heritage of Arab

(1)Goldstein, Frank L. and Findley, Benjamin F. (1996) Psychological operations: principles and case studies, Air university. Press, Maxwell Air force base, Alabama, USA, P. 32

(2) Rodríguez, Nuño (2020) The War for the Public Mind - Psychological Warfare, Air University review (United States edition) Vol 2 (1), P. 177

(3) Headquarters department of the army (2003) Psychological Operations Tactics, Techniques, and Procedures, Washington, DC, P. 1-1

Methods

In the research, we used the historical method to study historical events in the context of psychological warfare and analyze historical evidence. We also used the method of in-depth interviews by conducting interviews with five members of the Peshmerga forces. The research focuses on those psychological tactics and means used by the Iraqi government by referring to the sources, documents, and books and conducting in-depth interviews with five of the participants in the September revolution - leaders in the ranks of the Peshmerga - as well as the counter psychological warfare used by the leadership of the September revolution to keep the morale of the Peshmerga high and publish the truth information to the Kurds.

1	Jamal Hussein Mala Ahmed	03.02.2021	Online interview
2	Khurshid Taufiq	22.01.2021	Video
3	Mohamed Said Ali	14.01.2021	Online interview
4	Najat Hassan Karim	15.01.2021	Online interview
5	Rasul Kak Ahmed Nabi Nawandi	15.01.2021	Online interview

Introduction

Psychological warfare is defined as the psychological operations that are used in battles and crises in order to destroy the morale of the enemy and make him think about surrender and influence his behaviour and beliefs using tactics based on psychological studies and using the media tools to reach the enemy groups and influence them. Psychological warfare has been a non-violent weapon used to attain military objectives since biblical times. The psychological dimension of a dispute is as crucial as its physical dimension, and in this era of modern warfare, psychological operations have become even more relevant, particularly for a nation-state where the socio-psychological danger is more pronounced. ⁽¹⁾

Psychological warfare is planned operations that convey selected information and indicators to target audiences to influence their emotions, motives, objective reasoning, and ultimately, the behaviour of foreign governments, organizations, groups, and

(1)Reshi, Mohammad Sameen (2019) Psychological Warfare: A Critical Study of Tactics and conceptualization in Indian perspective, Conference: National Seminar on emerging contours of Defense laws and National Security, Chandigarh, P. 22

The psychological warfare tactics during the September revolution 1961–1975

Assistant Professor Dr. Habeeb Ibrahim
Institute for media studies
Faculty of Philology
Ruhr - Bochum university – Germany
habeeb.ibrahim@ruhr-uni-bochum.de

Abstract

Psychological operations play a major role in traditional and modern wars, as psychological techniques and methods are used in wars to affect the morale of the hostile forces. Nowadays, the armies use psychological operations as a complement to the actual war (fighting) to intimidate the enemy, destroy their morale, and change the behaviour and convictions of the fighters. The research focuses on the use of psychological warfare techniques and means by Iraqi previous governments during the September revolution 1961–1975, whether those used by the Iraqi forces against the revolution led by Mustafa Barzani, or the counter psychological warfare used by the Peshmerga forces.

In the research, we used two methods, historical method and in-depth interview, where we interviewed a group of Peshmerga who participated in the September Revolution to study the techniques and means of psychological warfare were used. This is the first research as there are no previous studies on the topic. The research concluded that successive Iraqi governments used three psychological warfare techniques: rumour, propaganda, and intimidation. They also used many media in her psychological operations, namely: newspapers, magazines, radio stations, television channels, and books.

Keywords: Kurds Revolution, psychological operation, psychological counter war, Targeting morale

Objective

The research aims to identify the techniques and means that had used by the Iraq governments during the September revolution 1961-1975, and their most important effects on the morale of the Peshmerga forces, as well as the counter psychological warfare had used by the leadership of the September revolution to aware and educate its fighters, and respond to the allegations of the Iraqi media regarding the contents they published and which are included in the psychological operations.

لیستا پەرتوکیڤن چاپکری

د کۆنفرانسی زانستیڤ نیقدهوله تیڤ سیڤ دا

ب هه لکه فتا سالقه گه را (٦٠) یا شۆره شا ئه یلوولڤ

"شۆره شا ئه یلوولڤ وه رچه رخانه ک د دیرۆکا سیاسی یا کوردی دا"

(١٩٧٥/٣/٦ - ١٩٦١/٩/١١)

عنوان الكتاب: مجلس قيادة ثورة أيلول في كردستان - العراق
دراسة تاريخية سياسية عامة (١٩٦٤-١٩٧٠)

تأليف: أ.د. شيرزاد زكريا محمد

عدد
الصفحات
(411)

1

مراجعة و تقديم: أ.د. عبد الفتاح علي يحيى البوتاني



نافویشانیڼ په رتوکڼ: جوولانهوهی نه ته وهیږی باشوری کوردستان (١٩٦١-١٩٨٢) له به لگه نامه
نه پښیښه کانی وهزاره تی دهره وهی

ژمارا لاپهرا
(396)

2

نقیسه ر: شهرف عهلی

وهرگتران: پاسو شیرکو



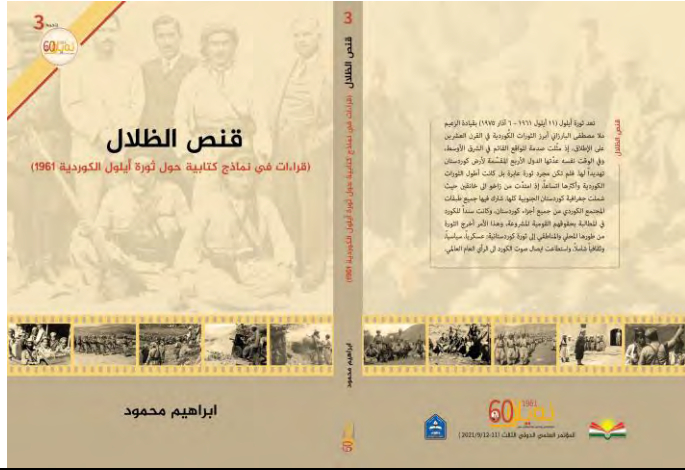
عنوان الكتاب: قنص الظلال " قراءات في نماذج كتابية حول ثورة أيلول الكردية ١٩٦١ "

تأليف: ابراهيم محمود

المراجعة اللغوية: د. ازاد سام محمد

عدد الصفحات (326)

3



نافونيشاتين په رتوکي: له به لگه نامه کانی پارتي ديموکراتی کوردستان ١٩٤٦-١٩٦٣

نقیسه: سديق صالح - ره فیک صالح

پیداچوونا زمانی: بنگه‌ی ژین

ژمارا لاپهرا (859)

4



عنوان الكتاب: الصحافة الفلسطينية والتطورات السياسية في كردستان العراق ٨ شباط - ١٨ تشرين

الثاني ١٩٦٣

تأليف: أ.د. شيرزاد زكريا محمد

المراجعة اللغوية: د.ازاد سام محمد

عدد الصفحات (230)

5



نافونيشاتين په رتوكي: كاميران عالی به درخانزيان و چالاكيين ويين سياسي وروهشهنبيري (١٨٩٥ - ١٩٧٨)

ژمارا لاپهرا (180)

6

نقيسه ر: بيوار نديس ده حليته وي

پيداچوونا زماني: جوتيار نديس امين



عنوان الكتاب: قطاف التاريخ مشاهد ثقافية للثورة الكوردية (دراسة في نصوص مترجمة عن الفرنسية)

تأليف: ابراهيم محمود

المراجعة اللغوية: د.ازاد سالم محمد

عدد الصفحات (224)

7



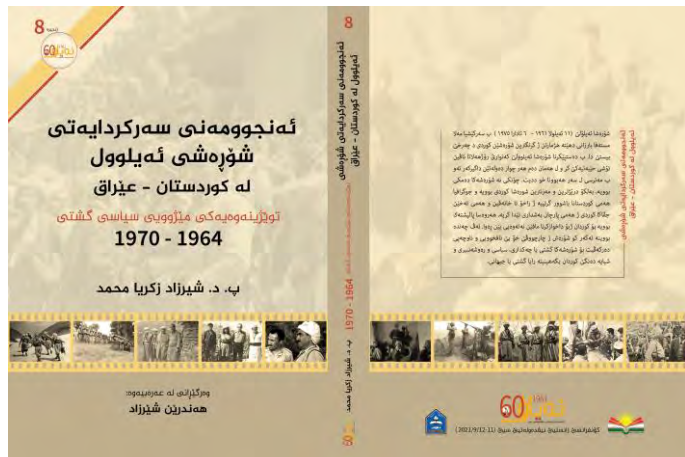
نافویشانیڻ پهرتوکڼ: ښه ښوومنه ښه سهرکردایه تی شوږه شی ښه یلوول له کوردستان - عیراق
توږښنه وهیډه کی میژوویی سیاسی گشتی ۱۹۶۴-۱۹۷۰

نقیسه ر: پ.د. شیرزاد زکریا محمد

وهرگیزان له عه ره بییه وه: هه ندرین شیرزاد

ژمارا لاپه را (458)

8



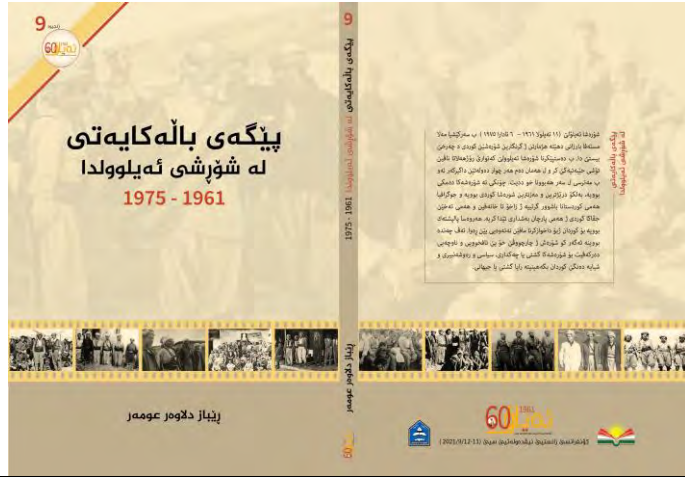
عنوان الكتاب: پینگی باله کایه تی له شوڤشی ئەیلوولدا ۱۹۷۵- ۱۹۶۱

تألیف: ریناز دلاور عومەر

پیداچوون: بوردی راویژکاری دەستەئە ئینسکلۆپیدیای پارێ

عدد الصفحات (210)

9



نافوێشانێن په‌رتوکی: بارزانی مسته‌فا و دۆزی کورد له عێراقدا ۱۹۳۱ - ۱۹۷۵

نقیسه‌ر: د.عه‌بدولخالق ناسر ئەلعامری

وه‌رگیتران: ئەرکان شارباژێری

ژمارا لاپه‌را (487)

10



عنوان الكتاب: ادريس بارزاني مهندس المصالحة الوطنية

تأليف: مروان صالح آل معروف

المراجعة اللغوية: د. ازاد سالم محمد

عدد الصفحات (188)

11



عنوان الكتاب: نضال الشعب الكوردي وموقع البارزاني في الوثائق العراقية السرية

تأليف: أ.د. عادل تقى عبد محمد البلداوي

مراجعة و تقديم: أ.د. عبد الفتاح على يحيى البوتاني

ژمارا لاپهرا (114)

12



نافونيشانين پهرتوكي: شورهشا ئه يلوولي ديتن و بوچوون

نقيسه: نهجمه دين يوسفی

عدد
الصفحات
(162)

13

وهرگيران ژ عه ره بي: مصلح حمزه



نافونيشانين پهرتوكي: تايه تمه نديين كه سي چه كداري شوره شگه ري كورد " پيشمه رگه "

نقيسه: کرمانجی چالی

ژمارا لاپه را
(124)

14

پیداچونه فه و سه راست کرن: د. له زگینی چالی



عنوان الكتاب: الاستراتيجية العسكرية لثورة أيلول (١٩٦١ - ١٩٧٠) دراسة ركن

تأليف: حيدر نجم عبد مراد

عدد الصفحات (377)

15

راجعه و صححه: د. ازاد سالم محمد



عنوان الكتاب: معجم ضباط ثورة أيلول ١٩٦١-١٩٧٠

تأليف: المقدم الركن حيدر نجم عبد مراد

ژمارا لاپهرا (312)

16

راجعه و صححه: د. ازاد سالم محمد



نافیوشانیڼ په رتوکڼ: شیوهی پیکهاته‌ی سهربازی شوړشی ټه یلوولی مه‌زن کورته باسیکه له‌سه‌ر
پیکهاته‌ی عه‌سکه‌ری له‌شکری شوړش‌گیږی کوردستان له‌ سالی ۱۹۶۵ تا سالی ۱۹۷۵

عدد
الصفحات
(172)

17

تألیف: عه‌بدو لا رحمان مه‌لازاده

پیداچوون: بوردی راویژکاری ده‌سته‌ی ټینسکلوییدیای پارتی



نافیوشانیڼ په رتوکڼ: باوه‌ریا خوه ب په‌نجه‌یا شیرئ بینه مروقتین پیروژ هاریکاریا ته‌ناکه‌ن
به‌لگه‌نامه‌یه‌کا وټنه‌یی کوردستان ۱۹۶۳ - ۱۹۶۶

ژمارا لاپه‌را
(172)

18

نقیسه‌ر: کارستن دیتمان

وه‌رگیان: ژ ټه‌لمانی بو کوردی (پیتن لاتینی) عز‌الدین ناسو
څه‌گوهاستن: ژ پیتن لاتینی بو نارامی: وه‌لات توفیق



عنوان الكتاب: كن على ثقة بمخلب الأسد فالقديسون لن يساعدوك، توثيق صوري كوردستان ١٩٦٣-١٩٦٦

عدد الصفحات (172)

18

تأليف: كارستن ديتمن
الترجمة: من الألمانية إلى الكوردية (حروف لاتينية) عز الدين ناسو
الترجمة: من الكوردية إلى العربية ابراهيم محمود



Nav u niŞanên pirtûkê: Baweriya Xwe bi Pençeya Şêrî bîne, Mirovên Pîroz harikarya te naken, Belgenameyeka Wêneyî Kurdistan (1963 - 1966)

Hijmara berperan (190)

19

Nivêser: Karsten Dettmann
Wergêran: ji Elmanî bo Kurdî (tîpên Latîni) Îzedîn Naso



Kitap ünvanı: Kutsal insanlar sana yardım etmezler ASLAN PENÇE'YE İNAN
Resimli Belgeler Kürdistan 1963 – 1966

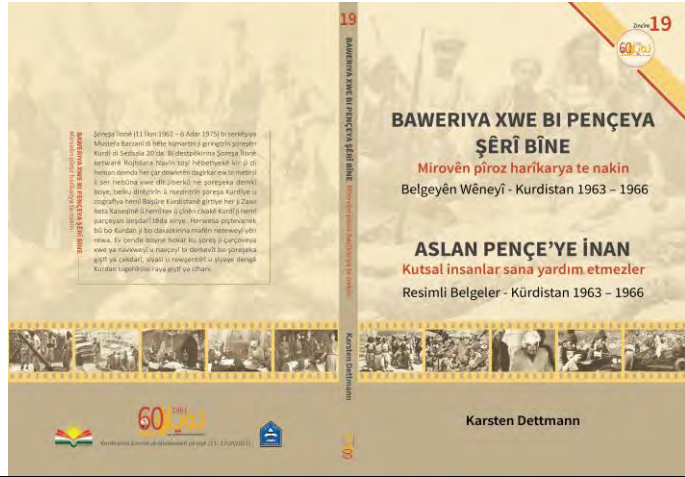
Sayfa
sayıları
(190)

19

Yazar: Karsten Dettmann

Almnc'a'dan Kürtçe (Latin Alfabe)'ye çeviren: İzzettin Naso

Kürtçe'den Türkçe'ye çeviren: Wellat Teyfik



ناقویشانین پەرتوکی: چالاکیین کۆنفرانسێ زانستیی نێفدهولهتیی سێی "شۆرهشا ئەیلوولی وەرچەرخانهک د دیرۆکا سیاسی یا کوردی دا"

ژمارا لاپەرا
(740)

20

نقیسەر: کۆمه کا فه کولەران

بەرھه فکرن و سەرپەرشتیکرن: د.نشوان شکری عبد الله ، د.سام جاسم حاجی ، د. ازاد سام محمد



